

סידור שידור

שפה ברורה

Sidur Safah Berura

מסודר בשלימות המסודר ומדויק בתכלית הדיוק
ומתורגם אשכנזי.

עכ"פ

ויאמר כל ישראל אלהינו יהוה

זולצבאד

שנת תר"ב לפ"ק

Leipzig

Digitized by Google

Königlichen Buchdruckerei 1842.

52994946

סדר נטילת ידים

אלא כמ"ש בש"ע דספק היא ועמילא לא ינרך דספק ברכות להקל, אבל כנגע בטקוס הטיכופת כלל נרור שינרך אז ברכה ענט"י בנקה, אע"ג דכולא יומי לא ענדינן הכי ע"פ כמ"י דשחרית חסידא טפי, ומעמי טובא אחרו זה בש"ל בחנוני באורך, וכן עיקר (יענ"ן).

ג' חלוקי ברכו' בעמכי כמ"א, בשחרית אע"פ שלא עשה לרכיו ענך ענט"י ואשר ילך, ובשאר כל היום אף אם עשה לרכיו אינו ענך ענט"י רק אשר ילך, ולאכילה אפילו הידים אינן עלובלכות ענך ענט"י.

סדר לבישת ברים ועניני צניעות ונקיות.

יהא אדם לנוע אפילו בחדרי חדרים כי הקב"ה שלא כל הארץ כנהו ועמיב והלכע לבת עם אלהיך, ע"כ לא ילכע חלוקו מיושב אלא יקח חלוקו ויכנים בו ראשו חרועותיו בעודנו שוכב וכאלא כשיקום הוא סנוסה. יזהר שלא יטול חלוקו ולא שום דבר עמי שלא נטל ידיו שהוא סכנה, והמלבוש הראשון יהיה של עכוה דהיינו הטלית קטן, ולא ילך ד' אמות בלי לילית וכשהוא לבגש מלבוש של לילית יאס': הריני מזמן את גופי לרחלכש במלבוש מצוה:

ובגלדיו כקיות צדוק הלילית וינרך: נח"כרעט אמן ויך געוואסען העט, חיוס אמן דיא לילית פ"קס טלית קטן קרענר ארבע כנפות נדק חונר ונ"גט ריעוע ברכה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:**

לא ילכע ב' מלבושים כאחד כי הוא סכנה וקשה לשכחה, גם לא ינכע ידיו בחלוקו כי הוא קשה לשכחה, ולא יהפוך חלוקו פנימי לחיצו, ויכעול סכעל יעין מחלה ואח"כ של שפאל, אבל בקשייה יקסור של שפאל מחלה. ולא ילך ד' אמות בגילוי ראש ונפרט מחת אויר הרקיע, גם אסור להזכיר שם שמים בגילוי ראש, וכיסוי הראש בידים אינו עועיל.

יודר האדם שלא ישהה לרכיו וירגיל את עלמו לפלג ולעשות לרכיו בקר וערב שהוא זריזות ונקיות ובפרט קודם התפלגה כדי שימלל בנקיו, ויהא לנוע אפילו בבית הבסא, ולא יגלה את עלמו יותר מדאי כ"א לאחוריו טפח ומלפניו טפחיים, ויקנח את עלמו היטיב, ולא יקנח ביד ימין כ"א בשמאל אבל לא באלכע האמלעית לפי שהיא מרכב' לתפילין שכורכין עליה הרגועו, ואין להרהר בבית הבסא בשום דרך עכוה, גם יזהר שלא להזכיר ש"ש בחדר שיש בו עניט של חי רגלים הסולית ריח רע. היולא סבית הבסא קבוע העשוי בית מושב לריך נ"כ לערות סיס על ידיו ג"פ, וכל היס. בשעושה לרכיו בין קטנים בין גדולים ענך אשר ילך, ואף שיעור לפשתין סיס כי אפילו לטפה אחת תייב לנרך. הטיל סיס ולא שפסף אע"פ שנירך לנרך אשר ילך אף לנרך לילית ידיו אלא עסוס נקיות.

סדר עטיפת טלית גדול.

אחר הנקיון והלבישה כראוי ישבר לילך לביהכנ, והעדקקים נהגו להתעטף בלילית ולהכית חפילין קודם שילאו ספתח ביתם לביהכנ, ובעקום שאין ליהודים רחוב סיוחד ואין יכולין לילך לביהכנ עעוטף בטלית גדול ילבו הטלית בפרחודור או בחלר ביהכנ. ויעשש בלילית לבדוקן קודם הנכבה. וקודם עטיפת הטלית יאמר.

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל:
הריני מתעטף גופי בציצית וכן התעטף נשמתו רמח
אברהם ושם"ה גדיה באור הציצית העולה תריג וכלשם
שאני מתבסס בטלית בעולם הזה בן אופה לחלוקת
הרבנן ולטלית נאה לעלם הבא ועל ידי מצות ציצית יבצלו
נפשי רחמי ונשמתו ותפילתי מן החיצונים והטלית יפרש
בנפיו עליהם ויצילם בנשר יעיר קננו על גזליו וירחה: אמן

ואמ"כ ינך עעוד. דתן ווירד סטעהענד דיעוע נכה גענוגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצת:

ואמ"כ יכח הטלית על ראשו רחבו לקוטתו ויטול שתי זליות היטביות
לאחוריו כחף שזלית ושמים האחרות ישארן לכפיו, כעלאו כל ד' זליות כל
שאל, ויעטור כך עעוטף כדי הלוך ד' אעות לפחות, אח"כ יסרכו שעל
כפיו ועוזר זלית אחת שנלד יסין לאחוריו, וכן אחת שנלד שאל לאחוריו,
והטלית תנ' לרדן טובחת שקופלת על כפיו כעלא עסונב בעלות. ויאמר
ב' פסוקים אלו עקצור לוי:

כאבעט אמן דתן טלית אזי עגעטנטס התט, וזגט אמן עטאגעטעו:

בחדלך חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון:
ידיו ממשן ביתך ונחל עדנה תשקם:
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור:
משך חסדך לדעה וצדקתך לישר לב:

דזי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
השובה מצות ציצת זו כאלו קמצית מכל פרמיה
יד קדושה וכתותיה ותריג מצות ציצת כהה: אמן

סדר הנחת הפליין.

קודם הנחת הפליין יאמר זה. **שֵׁךְ חִפְלִין אֶעֱגֹן וְיִרְדַּן אֶתְּוֹגְעַנְרֵעוּ גְעוּחַגְס :**
הַנְּנִי מִבֶּחַן בְּהִנְחַת הַפְּלִין לְקִים מִצְוֹת בּוֹרְאֵי שְׁמוֹנוּ לְהַנִּיחַ הַפְּלִין
בְּכַחוּב בַּתּוֹרָה וּקְשָׁרָתָם לְאוֹת עַל יַדְךָ וְהָיוּ לְטַמְּאֵת בֵּין עֵינֶיךָ וְהֵם
אַרְבַּע פְּרָשׁוֹת אֱלֹהֵי שְׁמַעִי וְהָיָה אִם שְׁמוֹעִי קִדְשִׁי וְהָיָה פִּי
יִבְאֶרְךָ שְׁיִשׁ בָּהֶם יַחֲדוּ וְאַחֲדוּרָו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְשִׁנּוּכֹזֹר נִפְסִים
וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּהוֹצִיאָנוּ אֶתְּנוּ מִמִּצְרַיִם וְאַשֶׁר לֹא הִבִּחַ
וְהִפְסֵם שְׁלָה בְּעֵלְיוֹנִים וּבִתְחִלּוֹתֵינוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם פְּרָצוֹנוּ וְצוּנוּ לְהַנִּיחַ
עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן זְרוּעוֹ הַנְּטוּיָה וְשֶׁהִיא נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעֲבֹד בְּזֶה הַתּוֹרָה
וּמַחְשְׁבוֹת לִבְנוֹ לְעִבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְעַל הַרְאֵשׁ נֶגֶד הַפּוֹת
שֶׁהַנְּשָׂמָה שְׁבִמּוֹחֵי עִם חוֹשֵׁי וּכּוֹחוֹתֵי כָּלֶם וְהָיוּ מְשַׁעֲבָדִים לְעִבּוֹדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע מִצְוֹת הַפְּלִין יִתְמַשֵּׁךְ עָלָי לְהִיוֹת לִי חַיִּים
אַרוּכִים וְשִׁפְעַ קִדְשׁ וּמַחְשְׁבוֹת קִדְשׁוֹת בְּלִי הַרְהוֹר חֲטָא וְעוֹן
כָּלֵל וְשִׁלָּא יִפְתָּנוּ וְלֹא יִתְגַּרָּה בְּנוּ יִצַר הַרַע וַיִּנְיַחְנוּ לְעִבּוֹד אֶתְּ יְיָ
בְּאֶשֶׁר עִם לְבַבְנוּ: אָמֵן.

ויקח מחלה של ידויכית אותה על יד שמא על כשר הגנוה שזרוע, וקודם הקשיר יבדק:
נון ועגט אמון דיה חפלה של יד חזין דען לינקען חרס חונד זאגט דיגעע נרכה:
בִּיאֵי אִמָּה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ לְהַנִּיחַ הַפְּלִין:
וּסְהַדְקוּסָא תְּקִילָה בְּלוּעָה עֲסִי לְדִי כַעֲיִן שׁ, כְּדִי שְׁלֵא חוֹחַ הַקְּלִילָה סְהַקְשָׁר, חו
קִשִׁיר' הַאֲסוּר' נַחֲוֹר, וְחַח' כִּכְרָךְ שְׁבַע כְּרִיכוֹת עַל קֶנֶה הַזְּרוּע, וְלוֹקַח שֶׁל רֹאשׁ וּסְנַךְ;
נון ווירד דיה קשירה לוגעלחגען חונד זעבען כריכות חוס דען חרס
געאטעט, דען ועגט אמון דיה חפלה של ראש חונד זאגט דיגעע נרכה:

בִּיאֵי אִמָּה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ עַל מִצְוֹת הַפְּלִין:
וְחִזְרִיה מִיִּכְף יִשְׁעֵי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וּסְהַדְקָה נִכְלָאוּ
וְחַח' כִּכְרָךְ נִי כְּרִיכוֹת עַל אֲגַדֵּי הַאֲלֵלְעִיָּת, וְנִשְׁעַת כְּרִיכוֹת יִשְׁעֵי:
נַחֲדַעַק אֲמֹן דִּיחַ חִפְלָה שֶׁל רֹאשׁ כַּעֲסֵי לְעוֹלָם הַחַסֵּם, כִּי אֲמִים אֲמֹן דִּיזוֹר צוּעָה שֶׁלִּיד
אֲסַכְסֵי דְרִיחַ כְּרִיכוֹת חוֹס דְּעוֹשֵׁי אֲמִים עוֹן פִּינְגֵר חוֹל וְזָגֵט דְּרִיחַ חִפְלָה שֶׁל אֲגַדֵּי סְמוּקִים
וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם. וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי בְּצַדֶּק וּבְמִשְׁפָּט
וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי בְּאַמּוּנָה וַיְדַעַת אֶתְּ יְיָ:
וְחַח' כִּי יִשְׁעֵי יְדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ בְּאַלְהוּנוּ וְאַהֲוֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּהַא
חֲשׂוּבָה מִצְוֹת הַנְּחַת הַפְּלִין זוֹ כְּאֵלֹהֵי קִימְתִיבָה בְּכָל־
פְּרָשֵׁי הַיּוֹד קִדְשָׁהּ וּכְבוֹדֶיהָ וְחַרְיָג מִצְוֹת הַתְּלִים בָּהֶּ: אָמֵן.

כִּי יִשְׁעֵי מְבֹאֲשָׁעֵן בְּכָר הַפְּלִין וְעוֹרְעוֹן לְעוֹרֹט דִּיחַ דְּרִיחַ כְּרִיכוֹת שֶׁל
פִּינְגֵר עֲבָגְעֵאטֶכֶט, דֵּן ווירד ערוט של ראש חונד דען של יד חזין געלחגען.

תפלת שחרית.

קודם שיכנס לכה"כ ישנה פעם נצארת בה"כ ויאמר:

בעצרת אמן מין דיו סולע געהט ונגם אמן:

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִדָּה אָבֵא בִּיהָ
אֲשַׁתְּחוּהָ אֶל־הַיְכָל קִדְשָׁהּ בִּירְאָתָהּ:

לו ילך נכחם ולא נפתע פתאו ויאמר: דמן געהט
אמן מיט חנסטמנד היניין חונד ונגם:

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרִגְשׁ:

בשיכנס לכה"כ יאמר: נחך דעם חיינטריטט מין דיו סולע ונגם אמן:

מִדְּפִנּוֹ אֶהְלָקָה יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיהָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֲסִדָּה אָבֵא בִּיהָ אֲשַׁתְּחוּהָ אֶל־הַיְכָל קִדְשָׁהּ בִּירְאָתָהּ: יי
אֲהַבְתִּי מַעֲזֵן בֵּיתָהּ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ: וַאֲנִי אֲשַׁתְּחוּהָ
וְאֶבְרָעָהּ אֶבְרָכָהּ לְפָנָיִךְ עֲשֵׂי: וַאֲנִי תַפְלְתִי לְךָ וְיֵי עֵת
רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֲסִדָּה עֲלָיִי בְּאֵמֶת יִשְׁעָהּ:

בקשה לר' שלמה בן גבירול. ל' תנועות וחד וכו' תנועות.

שָׁחַר אֶבְקָשָׁה עֲוֵרָי וּמִשְׁגָּבַי אֶעְרוֹף לְפָנֶיךָ שָׁחַרִי וְגַם־עַרְפִּי:
לְפָנֶי נִדְלַחְתִּי אֶעֱמֹד וְאֶבְהַל בְּרַעֲיִנְךָ תִּרְאֶה כָּל־מַה־שְּׂכַחַת לְבִי:
מִדְּהָהָ אֲשֶׁר יַחֲבִלִי הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמַה־כְּפוּי רֹחִי בְּתוֹךְ־קַרְבִּי:
הִנֵּה לְךָ תֵּיטֵבִי וּמִצֹּת אֲנִי־שֶׁעַל־פִּי אֲדַבֵּר כְּעוֹד תְּהִיָּה נִשְׁמַת אֱלֹהֵי בֵי:

איבערוועטצונג.

מה טובו. ויהו פרוואטער זינד זיינע סולען, יסקל! זיינע זיכונגען
ישראל; חיד חזן לופערזיכט חזון זיינע גרוסטע ניסט, בעטרעטע דין הוין,
בעטע מן חזן גחטטענעלר זיכט קענד דעס טעמאלען דייקער הייליקייט. גחטט!
חיד זיבעע דיו סטחטטע דייגער אוההמנג, דען חרם, וזו דיינע עהרע
טהרההנט, חיד בעטע מן פאלזע ניערטר. וואך זיינע דיו קניע פאר
גחטט, זיינעס טחטפער. וחס מיט געהילד זיכט טעמליגען, גחטט!
לור גנחדענלייט הערר! נחך דינער פרוואטער פרהערע חיד
מיט זיינער טרייען היילע.

אני קראתיך ברחמי אל ה' אלהי שמי אמרתי:
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך: ואני
עליך כסחתי יי אמרתי אלהי אלהי: שמע קול תחנוני
בשועי אליך בנשאי ידי אל דבר קדשך: יי אלהי שועתי
אלהי ותתפאני: אליך יי אקרא ואזדוני אתחנן: האירה
פניך על עמך הושעני חסדך: כרלה יי החלתי אתה
תענה אזדני אלהי: שמעה תפילתי יי ושוועתי והאזינה יי
דמעתי אל החרש: שמע יי והנני יי היה ועוזר לי:
שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יי גלה:
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: הקשיבה לקול
שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: יי בקר תשמע קולי
בקר אערוך דך ואצפה: אני קראתיך ברחמי אל
ה' אלהי לי שמע אמרתי: רגלי עמדה במישור
במקהלים אבך יי:

אני קראתיך. חיד רופע דך חן, דוח חכמו וחרטענוז איר,
ח חלואחכס! לייגע דיין חהר איר, החרע איין געבעט! איט גערעכטיג,
קייט טיח חיד דיין טכאליטן; ערגעסלע ווחלענר חיד חן דייער גחטטענ.
געטטאזט. חיד פערטרויע דיר, גחטט! וחגע: דוח ביוט איין הערר!
החרע דוח סטיאע איינעו פלעהענו, וען חיד לו דיר סרייע; ווען
חיד איינע חקנדע ערהעבע לו דייענע הייליגען קחרע. גחטט איין
הערר! חיד סרייע לו דיר, חונד דוח היילוט איר. לו דיר גחטט! רופע
חיד, איינע גחטט פלעהע חיד חן. ח חס עו איילטען. ייין חכאליס,
חיבער דייענע קנעכט! היילן איר דורך דייע גיטע! דען לו דיר, גחטט!
'החרר' חיד: דוח חכמו וחרטענוט, איין גחטט! איין הערר! החרע איין
וגעבעט, גחטט! חונד איין סרייען — ח פערניק! טווייגע לו איינען
יטהרענען ניכט! החרע גחטט! חונד ייח איר גנאדיג; גחטט, וייח
וחיין העלפער איר!

שיר המעלות. שטופענגעזאנג דוד'. חיד פרייע איר, ווען אמן
לו איר ספריילט: „חחס חין דעו עוויגסן הויו חונט געהען!“ חיד פרייע
איר דייער פלעהייסונג, וייח חיין פיינער גרחסער בייטע. פערניק
דיח. קחגע איינער זעהאוסה, איין קחניג חונד איין גחטט! ווען חיד
פחר דייער גחטט! פריהע עקאלעוט דוח איר החרען; פריהע
בענענען חיד. לו דיר חונד החרע. חיד רופע דך חן, דען דוח
חכמו וחרטענוט! לייגע דיין חהר איר, החרע איין געבעט!
חיד עבענער בפהן; חין כחרען דסנק' חיד גחטט.

שיר מן ב' חנועו' ויחד וב' חנועו' ויחד וב' חנועו' בדלח וכן בסוגר
ותוכו רצוף יג' העקרים על סדר יג' טראבים הנרשמים.

יגדל אלהים תי וישתבח	נמצא ואין עת אל מציאותו:
אחד ואין יתיד פיהו	נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף	לא נערוף אליו קרשיו:
קדמון לכל דבר אשר נברא	לא שון ואקרא שית לרא שיתו:
הוא ארון עולם לכל נוצר	יורה גדר לתו ומלכותו:
שפע נבואתו נהנו אל	אנשי סגלתו ותפלתו:
לא קם בישאל במשה עור	נבוא ומביט אחדתמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל	עליד נבואו נאמן בירתו:
לא החליף האל ורא ימיד	דתו לעולם לסיס לוולתו:
צופה ויורע סתרינו	מביט לסוף דבר בקדמתו:
צומל לאיש חסד כמפעלו	נתן לדשע רע פרשערא:
ושלח לקץ ימין משיחתו	לפדות סחפי קץ ישועתו:
מתים יחיה אל ברכחסו	פרוך ערער שם תהלתו:

א. יגדל. ההצגות אובט ויח דער לעבענדיגע גאסט, חונד געפריענען; ער
חיוט. חכער ויין דחייין חיוט ניכט חין דער גייט. ב. ער חיוט חיון
חייניגע ווענען, קיינע חיינהייט גלייכט דער ויינען; חונבענדיג פליך
חונד חונדענליך חיוט דחו ווענען ויינער חיינהייט. ג. ער הוצ ניכט דוח
פארקס היינע קארפער, האט ניכט דעו קארפער; חולערנאגלייכער חיוט
זיינע הייניגקייט. ד. ער חיוט דער חורהער חולער ווען, דער ערוסע,
דעס ניכט פארהער געגחנגען. ה. ער חיוט הערר דעו וועלטחולו,
חיבער חולע געטשפאלע; דיעו לייגט ויינע גרחסע חונד ויינע רעי
גיערוג. ו. ער החט דער וויינחוגב חיינלאוס זיינען ויעבען חונד סחטלי
בחרן מינענערן פערליעהען. ז. נאז סטחוד חין ישראל חיינער חויל, דעס
סזה גלייך, פרשעט חונד טויער דער געסטחולט דער ערטיינענרען
גחטטהייט. ה. ועהרע דער ווסהרהייט גחב דער חולוחכטיגע ויינעס
פחוקע דורך דיענען ויינען פרשעטען חונד פערטראטען ויינע
הוינעו. ט. דיעוע ויינע לעדע ווירד ער, דער חונדחנרעווכרער, נח
פערשנדערן, חונד חין עוואנקאט יח איט חיינער חנרערן ניכט פער.
ווענען. י. ער ויעהט חונד וויין חונערע הייאליכקייטען חולע; ער
טויעט דען חוייגחג יערער וחלע בעלפאר יח נכד בעלפאר. יא. ער
בעלפארניט חיינען יעדען איט גאטעס ויינען חונד חונד חונד
בעסטרוואט דען פערעלער איט חונען, חונד חונד חונד חונד חונד
י. חס ענדע דער טאגע ווירד ער חונד חונד חונד חונד חונד חונד
דוח ויינער הילפע התרען. יג. חיינע חונד חונד חונד חונד חונד
דוח סחדקען ערוועקען, איט חונד חונד חונד חונד חונד חונד
חוייגקייט דער גחאע ויינען חונד חונד חונד חונד חונד חונד

שד מורכב מחד וב' חנועות וחד וב' חנועות בדלח ומן כסוד

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטָרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת גַּעֲשֵׂה כַחֲפָצוֹ כֹּל. אֲזִי מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִבְלוֹת הַכֹּל. לְבָדוֹ יִמְלוֹךְ נִוְרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּוֹה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַיִ. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַבְלִית. וְלֹא הֵעִז וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גְאֵלֵי. וְצוֹר חֲבָלֵי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא גָּסִי וּמְטֹס לִי. בְּמַגַּת פִּלְסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקֹד רוּחִי. בְּעַת אִישׁוֹ וְאַעֲרֶה:
 וְעַם־רוּחִי גִוְיָתִי. יי לִי וְלֹא אֵירָא:

ככל הברכות והתפלות נרק ש' כוכב פי' המלות מה שפולחן נשפתינו, ונבאכירו שם הוי' ב'ה יכוין פי' קריחתו בלכות שהוא ארון הכל וגם יכוין נבתינו שהוא ה' הוי' ויהי, ונבאכירו שם אלהים יכוין שהוא החקיקה ובעל היכולת ובעל הכחות כלם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוֵּנוּ עַל גְּמִילַת יָדַיִם:

ארון עלם. דער עוויגקייט הערר! ער סהרונטע טאן עה' זיין ווענען נקך דעם ניכטו ענטקוואטען. איינט גט'יעל עו זיינען ווילען, דח סתחד דח וועלטחולל! כון וחורדע זייסן פאן רעגענטען געהולדיגט פערקעהט דיח גחלע סתפאונג איינט, ין ווירד חולין ער, דער פֿורטכערט, סהרונען. ער וחד חונד זייט חונד ווירד עוויג זיין איט העררליכקייט. ער זייט זיין זייניגע ווענען, קיין לווויטע גלייכט זייסן, קוואט זייסן נחה. מהנע חנפאנג זייט ער חונד מהנע ענדע! זיין זייט דיח פולאחטס חונד דער לעפטער. דיעו זייט זיין גחטט, דיעונו אורלעבען זיין ערלונער, זיין הארט זייט זיידען לור זייט דער נחטה. דיעו זייט זיין פחמער, איינע לואלכט, איינע קעלכע חנטהיין, ווען זיך זייסן חנרלע. זיינער הנד עאפעל' חיד זיינען גייט. זען זיך טחלע חונד ווען זיך ווחלע; חונד איט זיינען גייטע חויד דיעונו היילע גחטט טענהט איר כ'יח, זיך פֿירטע ניכטו:
 ברך, געבאקעדיט זייט דוח, גחטט, חוננער הערר, וועלטרגענט, דער יחטה דורך זיינע געבאטע געהייליגט, חונד חונד חכעלעשהלען דחו זינדעווחטען.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא נֹו נְקָבִים וְנְקָבִים
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ
 שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקִים וּלְעֲמוּד לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בהרבה קהלות לשכנו סתמילין כסן אלהי נשמה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה:
 וְהִעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
 (וְצִאֲצֵאֵינוּ צִאֲצֵאֵינוּ) וְצִאֲצֵאֵינוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי

ברוך געבענעדייט זייט דוה, גאטט חזונער הערר, וועלטרעגענט,
 דער דען מענסען זייוויך געבילרעט, חונד זייהס אמלכע אפֿעלונגען
 חונד הקהלונגען חנערסחפֿלען. ען זייט אפֿעלענכטר חונד פֿאר דען
 טהרזון דייער אזעטשטאט בעקאנט, דעס, טען זיינע פֿען דיעזען
 אפֿעלען חדער פֿערטאחפֿעט בליעבע, אפֿ וויידע ער זיך חונאחגויך
 ערהאלטען קאפען חונד בלייבען פֿאר דיר. געלחבט זייט דוה גאטט,
 ערהאלטער חווע: פֿלייטע חונד ווחונדערטהער!

ברוך געבענעדייט זייט דוה, גאטט חזונער הערר, וועלטרעגענט,
 דער חונד דורך זייט געבאטע געהייליגט, חונד בעפֿעהלען העט, חונד
 איס דען ווקרטען, דער לעהרע לז בעטחפֿטיגען. אס דרך, אפֿ גאטט
 חזונער הערר! דער זינהאלט דייער לעהרע חונדערס חונדער חונד
 דען חונדע דייען פֿעלן, דען הויזען זיחלז חונדערס זיך דמאייט
 וויר, חונדערע נחלקאמען חונד דיר נחלקאמען זייט דען חונד
 ישראֵל, חונדערע דייען קאמען ערקענען חונדערס חונדערס חונדערס
 פֿלייסיגען אהגען. געלחבט זייט דוה, גאטט חזונער הערר,
 בעלעהרט. געלחבט זייט דוה, גאטט חזונער הערר.

אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶת הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל-
הָעַמִּים וַנִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָתוֹ בְּאֵי גֹחַן הַתּוֹרָה:
יְבָרֵכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי וּפְנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִחַדְּבֶךָ: יִשְׂאֵנוּ וּפְנֵינוּ
אֵלֶיךָ וְיִשְׂמֵם לָךְ שְׁלוֹם: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵן לָדָם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה
וְהַבְּסוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלֹת חֲסָדִים וְתִלְמֵד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי
דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַיָּהּ וְהַיָּקָרן קִימַת
לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלֹהֵינוּ כַּפֵּד אֶב וְאֵם וְגַמְלֹת חֲסָדִים
וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעַרְבִית וְהַבְּנִסַּת אֲרָחִים
וְבִקּוֹר חוֹלִים וְהַבְּנִסַּת כְּלָה וְהַלְוִיֹּת הַמַּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה:
וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמֵד תּוֹרָה בְּגֵד כְּלָם:
אֱלֹהֵי נְשָׁמָה שְׁנִתְּתָ בִי מְהוֹרָה הִיא אֶתָּה

דבר אונז חווי חוונע פֿאָקערן ערקארען, חונד חונז וינע טורה גע-
געבען. געלחבט זייט דוח, גחטט, געבער דער מורה!
יברכך. גחטט ועגע דרך חונד בעהיטע דרך. גחטט לחסע זיין
אנטויטן דיר איינטען חונד זיין דיר גנחדיג. גחטט וענדע זיין חכי-
טויטן דיר נה, חונד געבע דיר גיִקועוֹגיִקייט. פֿיר פֿאָגענדע דיגע
החט דוח געועטן קיין אחשו בעסטמאט: פֿיר פֿאה1 נכורכ2 ראיין3,
פֿיר אייטהחטיגקייט, חונד פֿיר דחו סטודירען חין דער מורה פֿאָן
פֿאָגענדען דינגען געניעסט דער אענס דער פֿרייטע טאָן חין דיעועט
לעבען, חונד דחו היסטגוט בלייבט חיהס פֿאָן חין דעס לוקיעמטיגען
לעבען; נחמויך: פֿאָן דער פֿערעהרוג דער עלטערן, דער איידרהחטיג-
קייט, דעס פֿאָייסיגען בעוואַלען דער לעהרהייער, דער גחוםפֿרייהיים,
דער קרחקענשערוחרגונג, דעס חוויסטחטטען דער ברייטע, דער
בעגויטונג דער איינען, דער חנרחכט חיס געבעטע חונד דער פֿריעדעני-
מטייטונג לויטען דען נעבענאענטען; חוונען טבער החום דחז
סטודירען חין דער מורה דחו גלייגעווייט.
אלהי איין גחטט! דיח ועעלע, דיח דוח איר געגעבען, חוט ריין! דוח

- 1) פֿאה דיח לוריקחמונג דען ערטראגז חיינען חקקערווינקעלן פֿיר
דיח חראען חין ס' וקח 19 פֿ' 9 חונד 10.
- 2) כחז דיח חבבריינגונג דער ערוסלינגוֹפֿרייטע. ויעהע חין
חחז 22 פֿ' 10.
- 3) גחז דיח גחכטייח דער יח-הרויך דרייחאחוייגען ערטייכונג פֿאָר
חחז דייעע חין סכר דניס 16 פֿ' 16.

בְּרֵאתָהּ אֶתָּהּ יִצְרָתָהּ אֶתָּהּ נִפְחָתָהּ בִּי וְאֶתָּהּ
מִשְׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי וְאֶתָּהּ עֵתִיד לְסִלָּהּ מִמֶּנִּי
וְלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֵתִיד לָבֵא: כָּל־זֶמֶן שֶׁהִנְשַׁמָּה
בְּקִרְבִּי מוֹדֵה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
רְבוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אַרְוֹן כָּל־הַנְּשֻׁמוֹת בְּרוּךְ
אֶתָּהּ יי הַמַּחְזִיר נְשֻׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לְשִׁבְטֵי בְנֵי לְהַחְזִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ נְכָרִי:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ עֵבֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ אִשָּׁה:
הַנְּשִׂים לֹמְדוֹת בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂנוּ כְּרָצוֹנוֹ:

נְקַ"ק פִּין מוֹסִיפִין בִּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְגִבֵּה שְׁפִלִי (עֵין א"ס ס' סו).
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

הַזֵּוּם יוֹם עֲרִשְׁתְּפֶטֶן, דוּח גַּעבִיארַעט, אונד דוּח איר חֵינְגֶעוויכְט, דוּח
בַּעוּתֶהֶרזֵם יוֹם חֵין איר, נִיאווִט איר יוֹם חֵינְט, אונד גִּיבִיט יוֹם איר
וויִעדֶער חֵין חֵינְט לֹקִינְטִיגֶען לַעבֶען. וְזֶהֲחֵנְגֶע דֵיעוּע וְעַלֵע חֵין איר
זֵיין ווידֶה, דַּמְקֵל מִיךְ דֵיר, גַּחְטֵס! אֵיין אונד אֵינֶער פֶּחְטֶער גַּחְטֵס, הַעֶרֶר
חֵלְלֶער טֶהֶחְטֶען, אורֶהֶעכֶער חֵלְלֶער וְעַלֵען! גַּעלֶחְכֵט זֵינֵט דוּח, גַּחְטֵס,
דֶער דֵיח טַחֲדֶטֶען קַחְרֶפֶער ווִיעֶרֶער בַּעוּעֶעט!

בְּרוּךְ. גַּלְבֶענֶערייט זֵינֵט דוּח, גַּחְטֵס, אונדֶער הַעֶרֶר, וועלֶטרֶעגֶענט,
דֶער דַּסֵק הַחֵהנֶע דַען לֹחֲמֶארֵיעב גַּעגֶעבֶען, דֵיח טֵיירֹנְג
לֹוויטֶען שַׁחַג אונד נַחְטֵט לֹו בַּעֲמֶערקֶען.

גַּעבֶענֶערייט זֵינֵט דוּח גַּחְטֵס, אונדֶער הַעֶרֶר, וועלֶטרֶעגֶענט, דֶער אֵיך
נֵיכְט לֹוט, הֵיירֶען עֲרִשְׁתְּפֶטֶן.
גַּעבֶענֶערייט זֵינֵט דוּח גַּחְטֵס, דֶער אֵיך נֵיכְט לֹוט, עֲרִשְׁתְּפֶטֶן עֲרִשְׁתְּפֶטֶן.
גַּעבֶענֶערייט זֵינֵט דוּח גַּחְטֵס, דֶער אֵיך נֵיכְט לֹוט, עֲרִשְׁתְּפֶטֶן עֲרִשְׁתְּפֶטֶן.

(פֶּרוֹיעֲנִליאָוּטֶער זַחְגֶען: דֵיח)
זֵינֶעס ווְזֶהֲגַעֲחֵלְלֶען
גַּעבֶענֶערייט זֵינֵט דוּח גַּחְטֵס, דֶער דֵיח

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלִבְשֵׁי עָרְמִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִתִּיר אֲסוּרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַקֹּדֵם הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁשֶׁה לִּי כָל צָרָתִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מִצַּעַד רִגְבּוֹ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲזוּר יִשְׂרָאֵל בְּבִרְחָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַעֲמָךְ סֵת,
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵי
 וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בַתּוֹרָתְךָ וּדְבַרְךָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְלֹא תִבְיָאֵנוּ
 לֹא לְיָדֵי חַטָּאוֹלָא לְיָדֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לְיָדֵי גְסִיוֹן וְלֹא לְיָדֵי
 בְּזוּי וְלֹא תִשְׁלַט בְּנוּ יַצַּר הָרַע וְתִרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רַע וּמִחֶבֶר

געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער דוח געלעסענע און דער דוח
 נחקטען קאידעט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער דוח געביגטען חויפריכטעט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער דוח ערדע חוין וואסער חויבריטעט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער פיר אלע איינע בעדיר פניסע אורגט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער דוח טריסטע דעו אונגעו פארדערט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער ישראל איט אהלט חואגירטעט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער ישראל איט פרחט קורנעט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער דעס חואגאחטטיגן קרחט פערזייהט.
 געבענעדייט זייט דוח ג'ח"ה"ו, דער דעס סאחן פאח איינען חויגען חונד
 דעס סאזאער פאח דערטן איעדערן וועגפיהרט.
 ויהי אהלטע עו דאך דין ויאלע זיין, ח ג'חטט! חגוער חונד חונדער
 פאטער סאחן, חונד פערטיגקייט חין ריינער לעהרע חונד חנהחנגויכקייט,
 חן דייכע געבאטע ח פערליהען. פיהרע חונד ניכט חין דוח חונדע דער
 זינדע רע פערטענו דעו חונטער, דער פערזוכג חונד דער
 סחנדע. חונד קיינע באיע בעגערדע חייכער חונד חונטען, חונטע
 חונד פערן פאח בחוען אענטען חונד טלעכטער געוואלטהט. חונד

רע ודבקנו מצר השוכב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו
 להשתעשע בך ותגנו היום ובכל יום לחן ולחסד
 ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים
 טובים כרחוק אמה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:
 יהי רצון מלפניך יי אלתי ואלתי אבותי
 שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים ומעזות
 פנים מאדם רט ומחבר רע ומשכן רע ומפגע
 רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל דין
 קשה בין שהוא ברברית ובין שאינו ברברית:
 לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה
 על האמת והזכר אמת בלבבו וישכם ואמר:
 רבו כל דיעולמים לא על צדקותינו אנהנו
 מפילים תחנונינו לפניך פי על רחמיך הרבים

חנו פעם דען גומען בעגערדען מנהאנגען אונד דען ערשטן הענד-
 אונגען. בייגע חונגען סטחריין, דחם ער זיך דיר אונטער ווערפע.
 לחם אונז הייטע אונד יעדען טאג גוט, גנודע אונד ערבאראטן
 פירדען זיין דינען. חויגען אונד זיין דען חויגען מאלער, דיח אונז ועהען,
 חנד זיח אונז אירטהעטיג. געלחבט זייענט דוז, גחסט, דער זינעט
 פחוקע יראל אירטהעדיג חיוט!
 יהי אמת' עו דחך דיין ווילע זיין, אן גחסט, איין הערר און הערר
 איינער פחטער, איך הייטע אונד מאלע טחגע פחך פרעזער סטירנע,
 אונד פחך פרעכע הייטוטסירנע לז בעאפהרען פחך בחזען מעכטען אונד
 מלעכטער געוואלפחט, פחך חיינען בחזען נטכבחה, פחך בחזען
 מלחטען, אונד פחך דעס געפחעהרליכען סון, פחך סטרענגעס גע-
 דיכטע אונד חיינען סטרענגען גסגנער, ער זיח בונדגענחטע
 חרער ניכט.
 לעולם חיאמער העגע זער מעס גחטען זיין חזן זינעס
 חיינערן, בעקעננע דיח ווחעהר הייט, רעדע זיין חויגען גע-
 ווחעהנע זיך, פליהאחרגענו דיענע לז בעטען.
 רבח הערר מאלער וועלטען! ליכט חזן חויגען
 סאיטלט, זעגען וויר איט חונגערס פונעהן

מִדָּה אֲנַחְנוּ מִדָּה חַיֵּינוּ מִדָּה חֲסִידֵנוּ מִדָּה צְדִיקֵתֵנוּ
 מִדָּה יְשׁוּעֵתֵנוּ מִדָּה דְבַחֵנוּ מִדָּה גְבוּרַתֵנוּ מִדָּה
 נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵנוּ הֲלֹא כָּל־
 הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשִּׁי הַשֵּׁם כֵּלֹא הוּוּ
 וְחֲכָמִים כְּבָלִימָדַע וְנְבוֹנִים כְּבָלִי הַשְּׂגָל כִּי רֹב
 מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲזוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ . וּמוֹתֵר
 דִּיאָדָם מִדְּהִבְהִמָּה אֵין כִּי הַכֵּל הַכֵּל :

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּגִי בְרִיתְךָ . בְּגִי אֲבָרְהָם
 אֲהֲרָבָה שְׁנֵשְׁבַעֶת לֹו בְּהַר הַמִּדְיָה . זֶרַע יִצְחָק
 יַחֲדוּ שְׁנַעֲבָד עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךְ
 בְּכוֹרֶךָ שְׁמֵאֲהַבְּחָה שְׁאֲהַבְּתָ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּהּ
 שְׁשִׁמַּחְתָּבוּ קָרָאת אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן :
 לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חִיבִים לְחֹדוֹת לָהּ וְלִשְׁבַחָהּ

דיינע גרענלענלחטע כהראהערליגקייט. וואו זינד וויר ? וואו אומערלעב
 בען ? — וואו אומטערע פרוואויגקייט ? — וואו אונזערע טוגענד ? —
 וואו אונזרע הילפע ? — וואו אונזערע קרחעט ? — וואו אונזרע סאָר
 קע ? — וואו קאנגען וויר, גאטט, אונזערע מונד אונזערע פֿחטער
 סאטן, דיר פֿארבריינגען ? אלע העלדען זינד דיר חיינ חוגידען ! בען
 ריהאטע אה. ער — חיינ ניכטו ! דייט וויאטען — אונזיסענד ! דייט לער.
 פֿינלטיגען — געדחנקענלחטו ! חיהרע אהלטיגען טוהטען — חיינ טפחה !
 דייט טאגע חיהרע לעבענו — חייטעו ! אהו חייט דען אענטען פֿערלוג
 פֿאר דעם פֿיעהע ? כִּי טו ! חאלע חייט חייטעו !
 אבל חאלין וויר, דיינ פֿחק זינד גענחטען דיינע בונדען. וואהנע
 אנהאט, דעם דוח זיבע לוגעטווארטען חוין דעם בערג שירה, כח.
 קאזעגע נישט איינלעגען, יחקו, דער געבונדען חוין דעם פֿאטער
 בער, געאיינדע זעקל, דיינע ערוטגעבארנען
 וואו חייטעו לעבטען דעם אהלטיגער זיבענו חיהק, אונד וועגען דער
 גרענעלע, דייט דוח חוין חיהק געטטענט, ישראל אונד ישרון
 דינער זינד וויר פֿערפֿעליכטעט, דיר לו דחנקען, דייך לו

וּלְפָאֲרָהּ וּלְבִרָהּ וּלְקִדְשׁ וּלְתַתְּאֲבֹת הַיְהוּדִית
 לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מֵהַטּוֹב חָלֵקֵנוּ וּמֵהַדְּגָעִים
 גּוֹדְלֵנוּ וּמֵהַדְּיָפָה יִרְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שָׁאֲנַחֵנוּ
 מִשְׁבִּימִים וּמִעַרְיָבִים עָרֵב וּבְקָר וְאֲמָרִים
 בְּעַמִּים בְּכַל־יּוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 שְׁמַע בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד:

רמ"ל ה' טוהב לוטרכאן כל הפרשה הראשון של ק"א, פסוק שלפניו בשלושת ק' א. קדושות סמבוכין בקריאת שמע עד אחר זמנה וכו' הוא יולא ידי חובס ק"א.

אַתָּה הוּא אֵד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
 מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
 הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קְדֵשׁ אֶת שְׁמֹךְ עַל מִקְדָּשִׁי
 שְׁמֹךְ וְקְדֵשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעַלְמֵי הַיְיָ שִׁוְעַתְהָ תָּרִים
 וְתַגְבִּיֶה קְרָנָנוּ בִּיאִי מִקְדָּשׁ אֶת־שְׁמֹךְ בְּרָבִים:
 אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם רַשְׁמִים

לחכמן חוכר לו פורה עררר ליכמן, דיכמן נחאמן לו פריימן, לו היי ליגמן
 חוכר מיהק לחב חוכר דחוק לו בריינגמן. הייל חוכר, ויח ליכמן חוכר
 חוכר חוכר הייל! ויח סכאוסהין חוכר (לחוכר חוכר ויח סחון חוכר
 ערבב— הייל חוכר, דיו חוכר לוויחאמן דעו סחג, חוכר ערבב
 חוכר חכמן סחמט חוכר ערבב!

הארע, ישרא, דער עוונע, אזער האטט אום אין אייניגען עויגען וועזן!
 (געלחבס ויח דער נחאט ויינער גלחברייכטן חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר)
 אחר. דוח וחרוט דחועלובט, כחאחר דחועלובט ויינעס ניכטו
 ענטקחס, דוח וחרוט דחועלובט, עכרעס, כחאחר דחועלובט ויינעס
 סחחנד, דוח ביט דחועלובט ויח דחועלובט ויח דחועלובט ויח דחועלובט
 קינלען. הייליגע חוכר דינען נחאט חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר
 הייליגע, חוכר הייליגע חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר
 הייל עאפער חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר
 ויינו דוח גחטט, דער דוח דינען חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר
 אחר. דוח ביט, גחטט חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר חוכר

הַעֲלִינוּנִים. אֶמֶת אֶתָּחָּהּ הִיא רֵאשׁוֹן וְאֶתָּחָּהּ הִיא אֶתְרוֹן
וּמִבְלַעֲדֶיךָ אִין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קִוְיָה מֵאַרְבַּע בְּנֵפּוֹת הָאָרֶץ
יִבְרֹו וְיִדְעוּ כִּלְבָּא עֵלְמָם כִּי אֶתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָּךְ
לְכֹל מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ. אֶתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ אֶת דָּגִים וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וְמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים אֹו בַּתְּחִלִּיתִים שֵׁי אָמַר לְךָ מִדְּהִתְעָשָׂה. אָבְנוּ
שְׂבָשְׂמִים עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִסָּר שְׂמָךְ תְּהִדוֹל שְׁנַקְרָא
עֲלִינוּ וְקִים לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִדְּשִׁלְשָׁתְּךָ הִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעִת קִבְצֵי אֶתְכֶם כִּי אֶתָּה אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהַלְלָהּ
פְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשֹׁכֵי אֶת שְׂבָחֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

נה"ק אשכנז אורחין כאלן זכנו' התר', ינרכך, לו דברי, ויש אל"ס חסמוקי' והסגל'.
שמוח ל'

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: תַּעֲשֶׂינָהּ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנֹּו
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַתָּ אֵתוּ בִּיד אֶהָל מוֹעֵד וּבִיּוֹן הַזֶּזֶבֶת
וְנָתַתָּ שְׂמֹה מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶתְרוֹן וּכְנֹו מִמָּנוּ אֶת יָדֵיהֶם
וְאֶת דְּרָגְלֵיהֶם: בְּבָאָם אֶל אֶהָל מוֹעֵד וְרַחֲצוּמָם וְלֹא

אמר וזן דען היאמעון דער העלבען היאמעל. ואתה רוק! דוח חליוין
בינס דחו עררע אומר דחו ועטלעע וועגען, חונד חויסער דיר גיבט
עו קיינע גחמטהיים! ח היאמעל דחך, דיח דייענעל הטרדען, אזוי דען
פיער ענדען דער ערדע! דחויט חלום וועלסברגער חיינעהען חתד
ערקענגען אחגען, דחם דוח חליוין נור העהר חלער. רייצע דער ערדע
בינס! דוח החוט דען היאמעל, דיח ערדע, דחו מענע, חונד חלוינע
וחוי חין חיהנען חויט, ערשחשענען. ווער אולטער חלוען ריינען געי,
שחשענען, החהערן חונד נייערען וועגען, קחן לו דיר יאגען: ווחס
טהוט דוח דח? היאמליסער שחטער! זייח חוהו גנחדיג, דייענע גרס
סען נחמעני ווחי, נחך טעלכעס וויר גענחננט ווערדען! כרינגע זיח
חין ערפליונג, חחונער הערה, יענע פעהרייסונג: נור זעלבען
זייט ווערדען חחיד ווערדען כרינגען, נור זייט נחחויך, ווען חיד
חיד היאמעל חחיד; דען חיד ווערדע חיד נחחען חונד רוחס חוכ-
טער חחילען דער ערדע פערשחשענען, חיינעס חיד חיייערע
געחחעניען חחיקשיהרע ווערדע פער חיייערן חויגען - ספריכט
(מחיה 3 פער 20).

ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לדוה:
 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקעולם
 לו ולזרעו לדורתם: ולבש הבהן מדוי בד ומכנסים בד
 ילבש על בשרו והרים את הידושן אשר האכל האש את
 העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו
 ולבש בגדים אחרים והוציא את הידושן אל מחוץ
 למחנה אל מקום טהור:

במדי' וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם אלהים אלהיך קרבי לחמי
 לבשרי ריח נחתי תשמרו להקריב לי
 במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
 תקריבו ליהוה כבשים בגי' שנה תמימים
 שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד
 תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים: ועשירית האיפה סלת למנהו
 בלולה בשמן פתית רביעת ההין: עלת
 תמיד תעשה בתר סיני לריח נחח אשה

דבר. דער שויגע רעדעטע איט טעה, אונד ספראך: געכעטע
 דען קינדערן שרלאג, אונד טשריך לו זיהנען: איין טפער, נחאיך
 איינע ספיע, דין איין פייער פערלעהרט איר לוס חנגענעהאטן גע-
 רוך, איסט זיהר נארגלעאטיג זיין, יעדען לו זיינער לייט דערלובריג-
 גען, זחגע זיהנען חלוק, דיעזעו חייט דעז זייער טפער, דעז זיהר
 דעס עוויגען לו בריגען האכט: יחריגע זיאאטער חגע לייכטע-
 אער, יעדען טפג לוייט, לוס גחלען טפער, חייט דיעזע בעטטחח
 דיג. דעז איינע חקס ברינגוט דעז דעז אונדערע, דעז חנדערע
 לויסטען ביידען חבענדען. דעזו איין זעהנען חייט, דעזו לוס
 אעהאחטפער, איינגעריהרט איט חייגען פירטען, דעזו לוס
 בויאקלו דעז טחגליכע טפער, ווייט עו בערייטו חקס ביידיען

ז: וְגַם כֹּל רִבְעֵי עַרְבַת הַחַיִּין לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
ז הַסֶּף גִּסְף שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכְּבֹשׁ
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבִים כְּמַנְחַת הַבֶּקָר
סבו תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה:

וְחַט אֲתוּ עַל יַהֲדֵי הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
כִּנְי אֲהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֲתִדְמוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
וְהוּא יִי אֱלֹהֵינוּ שְׁהִקְטִיר אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת
הַסַּמִּים בְּזֶמַן שִׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כִּי אֲשֶׁר צִנְחָה
גַל יְדֵי מִלְּשָׁה גְבִיאָךְ כִּפְתָּא בַת־רַחֵם:

97 יְהוָה אֵל מִלְּשָׁה קַח־לֶךָ סַמִּים גִּמְרָה וְשִׁחֲלֵת
ז סַמִּים וּלְבַנָּה זָכָה בְּדַבְרֵי יְהוָה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ
רָקַח מִעֲשֵׂה רִקְחָה מִמִּלְחָה מְהוּרָה קִדְשׁ: וְשִׁחֲקֵתָ
יָדָיךָ וְנִתְחַתְּתָה מִמִּנְחָה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
יִשְׁמָחַךְ קִדְשׁ קִדְשֵׁי הַתְּהִיָּה לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר
יְהוָה קְטֹרֶת סַמִּים בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר בְּהַטְּוֵם אֶת־
קְטֹרֶתָהּ: וּבַהֲעֵלֹת אֲהֲרֹן אֶת־דְּבַר־תְּהִיָּה בֵּין הָעַרְבִים
יִהְיֶה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

גון פטים הקטורת, הצרי והצפורן והולבנה והלמנה משקל
זבעים סנה. מור וקציעה שכולת נרד וברכות, משקל ששה

חזק דעם עוויגטן לו עהרעו לוס חקגענעהאטן גערוך לעק
ערלענהרט ווחרד. לו יעדעס וואמע געהערט חטין לייערטעו
ונקחם לער! חוין דחו: הייניגע זאל דער חונלעראיסטע
יין דעם עוויגטן לו עהרען חויגעגחטען וועררען דחו חנדערע
גוט דוה חויגעגחטען כיידען חכערען. איט עכען דעם אעהותם:
ד טרעקחם לער, וויח דעו אחרגעני, דעם לייער כעטטאחט;
ענעהאט גערוך, דעם עוויגטן לו עהרען.

עשר ששח עשר מנה. הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון, חשערה, בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין, סאין תלתא וקבין תלתא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סחמירא חבץ הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כסת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הנוסף מעצי הקטף, בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עוה, והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעורה, מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטיב היטיב הדק, מפני שהקול יפה לכשמים, פסטה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמידתה, כשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. עוד תני בר קפרא, אלו היה נוחן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לי:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּיָמֶיךָ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַפְּלִיאֵי עֵינָנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: אֲתָה סֵתַר לִי מִצָּר הַצָּרִי רִנִּי פִלְטָהּ סִבְכֵי סֵלָה: וְעִרְבָה לִי מְנַחַח יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנֵיֹת: ספלת רני כחוכיף בן הקסה.

אבניחץ אבניחץ
קרעישמן קרעישמן
נגריכש נגריכש
בטריצחנ בטריצחנ
חקב'סנע חקב'סנע
אל'פוק אל'פוק
שערתנו קבל לשמע צעקתנו יתעורר

אָבָא בְּכַח נִדְלַת יְמִינְךָ סֵתַר צְרוּרָה.
קָבַל רַבֵּי עֲמֵה שׁוֹבְנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא.
אֶן גַּבְדֵּי הַדָּרָשׁ יַחְדָּךְ בְּבִבְתַּת שְׁמַרְתֵּם.
דְּכַמִּי סְתַרְתֵּם מִסְתַּרְתֵּם צְדָקָתְךָ תִּמְדֵּן מְלָמֵם.
אִסְתֵּן קְדוּשַׁת פְּרוּב מִבְּךָ נִהַל עֲדָתְךָ.
יְיָ נִאֶחַ לְעַמֶּךָ פָּנֵה זֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ.
שְׁעָרֵנוּ קָבַל וְשָׁמַע צְעָקָתֵנוּ יִתְעוֹרֵר

ברוך שם כבוד מלכותך לעולם ועד

בשנת קוסטין

במזלנר' וביום השבת שגרכבשים בגרשנה המזמים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

בראש חודש

ובראש חודשכם תקריבו עליה לוי פרים בגרבקר
שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה המזמים:
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפך האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
עלה ריח נחמ אשה לוי: ונסכיהם חצי ההין והיה
לפך ושלישית ההין לאיל ורביעת ההין לכבשיין זאת
עלת חודש בחדשו לחדש השנה: ושעיר עזים אחד
לחטאת לוי על עלת התמיד יעשה ונסכו:

חם שבת וזירד אויך דיעונו גענוגט:

וביום חם שבת לאייח יתהריגע ותאמער זעהנע פעהלער, חונד לוס
אעהותפער לוויה לעהנטעל פיינטן אעהן איט קל חייגעריהרט,
נעבט דעס טרונקפער דחלו. דיעונו איט דחן גחלנפער פיר
יעדען שנת, חויסער דעס טחגליכען גחלנפעהר, נעבסט דעסען
וויינקפער.

חם ראש חודש זאגט אמן נאך דיעונו:

ובראשי. מן דען ערוטען טחגען דער אהנפסט. בריגעט איהר לוס
גחלנפער דעס עוויגען לו עהרען לוויה יונגע סטיערע, חייגען
ווידער חונד זיעכען יתהריגע ותאמער זעהנע פעהלער. לו יעדעס
סטיערע געהערט חין אעהותפער פון דרייח לעהנטעל פייגען
זעהן איט קל תייגעריהרט, חונד לו יעדעס ווידער חין אעהותפער
פער פון לוויה לעהנטעל פיינטן אעהן איט קל חייגעריהרט; לו
יעדעס (חאמע חין לעהנטעל פיינטן אעהן איט קל חייגעריהרט,
לוס אעהותפער. דיעונו איט חין גחלנפער זיעטן גערוב, דחן
דעס עוויגען לו עהרען פחם פייער פערלעהרט וזירד. דחן דחלו גע-
האריגען, טרונקפער זיר: לו יעדעס סטיערע חין החלבען הין,
לו יעדעס ווידער חין דריסט: הין חונד לו יעדעס אהן חין פיער
טעל הין ווין. דיעו איט דחן גחלנפער חין יעדעס נייחאמער, פיר
חולע אהנפעה דעי יתהרעו. דחבייח נאך חייגען ליגענפחק לוס זי-
דענפעהר, דעס עוויגען לו עהרען; חויסער דעס טחגליכען גחלנ-
פער נעבט זיעכען טרונקפעהר, זחלו דיעונו חולעו געברחלם

אִיזוּ מִקוֹמָן הוּא נִסְקָם לַיְמִינָה, וְכֵן נִרְיָמָא דְרַי' יִשְׁמַעְיָא לְכֵן לְרִיךְ לְלַמְדוֹ אֵינִן הַכִּי' פְּנִיִּים כ"ה.

אִיזוּ מִקוֹמָן שְׁלֹמֹכִים קָדָשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן
 פָּר וְשַׁעִיר שְׁלִיחֹם הַכֹּפָרִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקָבִיל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן טָעַן הָיָה עַל־בֵּין הַפְּדִים וְעַל
 הַפְּרֻכָּת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מִעַכְבַּת שְׂרֵי
 הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שְׁלַמְזֹבֵחַ תְּחִיצוֹן אִם
 לֹא נָתַן לֹא עֵקֶב: כִּפְרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
 שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן טָעַן
 הָיָה עַל־הַפְּרֻכָּת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן
 מִעַכְבַּת שְׂרֵי הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שְׁלַמְזֹבֵחַ
 תְּחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֵקֶב אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית
 הַדָּשָׁן: חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַדָּחִיד אֱלוֹ הֵן חֲטָאת יְהוֹצֵבֹר
 שְׁעִירֵי רֹאשׁ חֲדָשִׁים וְשְׁלַמְזֹבֹת שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקָבִיל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן טָעַן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע
 קַרְנוֹת: כִּי צַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וְכֹאֱלוֹ לְקַרְן
 דְּרוּמָת מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעַרְבִית.
 מְעַרְבִית דְּרוּמִית. שְׂרֵי־הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוּמִי.
 וְנִאֲבָלִין לְפָנִים מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֲבָל
 לְיוֹם וְלֵילָה עַרְחָצוֹת: הָעוֹלָה קָדָשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
 בְּצַפּוֹן וְקָבִיל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָהּ טָעַן שְׂרֵי
 מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעַנָּה הַפֶּשֶׁט וְתַחַת וְקָלִיל לְאִשִּׁים:
 הַזֶּבֶד שְׁלָמִי צִבּוֹר וְאַשְׁמוֹת. אֱלוֹ הֵן אֲשִׁמוֹת אֱשֵׁם וְזֹלוֹת
 אֱשֵׁם מְעִילוֹת אֱשֵׁם שְׂפָחָה אַחַרְפָּדָה אֱשֵׁם נוֹיֵר אֱשֵׁם
 כִּי צוֹרַע אֱשֵׁם הָלַךְ. שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקָבִיל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת
 בְּצַפּוֹן וְדָמָן טָעַן שְׂרֵי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעַנָּה

מן הקלעים לוֹסֵרֵי קִהְנָה בְּכָל מֵאֵל לְיוֹם וּלְיָלָה עַד חֲצוֹת:
 וְהַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
 בְּעוֹרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֵאבְלִין
 בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵל לְיוֹם וּלְיָלָה עַד
 חֲצוֹת: הַמּוֹרֵם מֵדָם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֱלֹהִים שֶׁהַמּוֹרֵם נֵאבָל
 לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁדָּהֶם וּלְבִנְיָהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: וְשְׁלָמִים קְדָשִׁים
 קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעוֹרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֵאבְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל
 מֵאֵל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְיָלָה אֶחָד: הַמּוֹרֵם מֵדָם כִּיּוֹצֵא
 בָהֶם אֱלֹהִים שֶׁהַמּוֹרֵם נֵאבָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁדָּהֶם וּלְבִנְיָהֶם
 וּלְעַבְדֵיהֶם: הַחֲבִיבִיר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים
 שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעוֹרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אֶחָת.
 וּבְלֶדֶת שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיּוֹסֵד: שְׁנָה בְּאֵבִילָתָן הַחֲבִיבִיר נֵאבָל
 לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם וְנֵאבְלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל
 מֵאֵל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְיָלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֵאבָל אֱלֹהִים
 בְּיָלָה וְאֵינוֹ נֵאבָל אֱלֹהִים עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֵאבָל אֱלֹהִים
 לְמִנּוֹ וְאֵינוֹ נֵאבָל אֱלֹהִים עָלָי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מֵדוֹת הַתּוֹדָה
 גְּדוּלַת: מִקַּל וְחָמֵר וּמִתְּנָה שְׁתֵּי. מִבְּנֵי אֵב מִבְּחֹב
 אֶחָד. וּמִבְּנֵי אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט
 וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אִתְּהֵדָן אֱלֹהִים בְּעֵינֵי הַפְּרָט. מִכָּלֵל
 שְׁהוּא צָרִיךְ לַפְּרָט. וּמִפְּרָט שְׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל. כָּל דְּבָר
 שְׁהֵיה בְּכָלֵל נִצָּא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצֻמוֹ
 יֵצֵא אֱלֹהִים לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּיּוֹצֵא. כָּל דְּבָר שְׁהֵיה בְּכָלֵל
 יֵצֵא לְמַעַן מוֹעֵן אֶחָד שְׁהוּא כְּעֵינֵינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא

תפלת שחרית

להתמיד. בלדבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד
שלא מענינו יצא להקל ולהתמיד. בלדבר שהיה בכלל
ויצא להזן בדבר החדש או אף יוכל להתחירו לכללו עד
שחזירנו הכתוב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו.
דבר הלמד מסופו: וכן שני כתובים המכחלים וכן
אתה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורתך:
ושם נעבדך בראח בימי עולם וכשנים קדמוניות:

כתוב בש"ס קודם שיהיה לומר שיהיה שם שלל:

הרני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יוד
קדיש ושב"ע על ידי הרה"ט סמ"ר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך
עושה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך
גזור ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך
מרחם על הבריות. ברוך מושלם שקר טוב
ליראוי. ברוך חי לעד וקיים לנצח. ברוך פודה
ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יי אלהינו מלך

ברוך געזקבט ויח, דער דעו וועלטהו דורך ויין ווקרט הערפארי.
געבראכט; געזקבט חיוט ער! געזקבט ויח דער געזקבט דעו חפי
כעגניט! געזקבט ויח, דער ספריכט חונד געזקבט!
ויח, דער בייסאיעסט חונד עקווישהט! געזקבט ויח דער
ערדע ערבארט! געזקבט ויח, דער יד געזקבט ויח!
געזקבט ויח, דער ויינע פערעהרער וואהר!
חיאאערעכענדע חונד ועוכאסטחניגע, ער
דער עלאקער חונד ערדעטער! הקצקבט

הָעוֹלָם • הָאֵל הָאֵב הַרְחֵם הַמְדַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו • וּבְשִׁירֵי
 דָוִד עֲבֹדָה נְהַלְלָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
 נְגִינָה וּבְשִׁבְחָהּ וּנְפִאָרָהּ וְנִזְכִּיר שְׁמָהּ וְנִמְלִיכָהּ
 מִלְּפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים • מִלֶּדֶּה מְשַׁבַּח
 וּמְפָאֵר עַד־יַעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל • בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מִלֶּדֶּה מְדַלֵּל בְּתַשְׁבְּחוֹת:

וְהָאֵל
 הַדָּוִד לֵי קָרְאָה בְּשִׁמּוֹ הַדָּוִד עֹבְדֵי עַמִּים עֲלֵלְתָיו:
 שִׁירוֹ לֹא וּמְרוֹדָיו שִׁיחָהּ בְּכָר־נְפִלְאוֹתָיו:
 הַתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לָב מִבְּקִשֵׁי יי:
 הַדָּשׁוּ יי וְעֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו הַמִּיד: זְכֹרוּ נְפִלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיחוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־פִידוֹ: וְרַע יִשְׁאֵל

ויפוט דוח, גחטס אונזער הערר! רעגענט דער וועלט! אונזער
 טיגער, ערבטראונגסאלער פֿטער! דיין פֿונק פֿיהט דיין אונז
 אונזע, דייען רוהט אונז פֿריי ספרעכען דייע פֿרעווען חוזה
 נער. חויד וויר וואָלט דיק אָבען, גחטס אונזער הערר, אים
 אען דור דייען קנעכטען, אים אָבען אָבען אָבען אָבען
 וויר דיק הָפֿפֿרייען, אָבען פֿערהערדלעך, אָבען אָבען
 נחטען, חוזה הוֹרִיגֶען ליר, אָנווערן קאָניג, אָבען אָבען
 חיינליך דחו אָבען חוֹלֶער וועלטען; ער חוֹר אָבען אָבען קאָ
 ניג חוזה ייין גאָרדייער נחטען פֿערהערדלעך אָבען עוויגקייט! גע
 אָבען וייענט דוח גחטס, הָפֿפֿערייענער קאָניג!
 הודו דנקט דעס העררן! פֿערקנעט וייען נחטען! אָבען דען
 פֿאָקערן וייען טהחטען קונד! זיגעט, ריהרט אידס וחיטענטשיען!
 אונטערהאטעט חייך פֿון וייען ווחווערן ריהט חייך וייען היי
 אָבען נחטען, דחט ויך דחו הערן דער גחטען אָבען פֿרייע!
 וועט דען העררן, וועט וייען טוסן! פֿעהט פֿאר וייען אָבען וועט
 אונטערהערן! דענקט דער ווחווערערקע, דוח ער טהחט, ווחי
 אָבען אָבען וייען אונזען. נחטען אונזען וייען קנעכטען

עֲבֹדוּ בְּגִיטֵי־קֶבֶד בְּחִירֵי־וְהוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה
לְאַלְתֵּי־דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹתֵיהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל־
גִּחְלֹתְכֶם: בְּהִזְחֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעֲטוֹגְרִים
בָּהּ: וַיַּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֵם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם
מְלָכִים: אֶל־הִתְנַעֲרוּ בְּמִשְׁחֵי וּבְנִבְיֵי אֱלֹה־
הַתְּרָעוּ: שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם־אֶל־
יוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־
הָעַמִּים גַּפְלֹאֲתָיו: כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנִרְאָהוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדוּ וְהַדְרִי לְפָנָיו עוֹ

ישראל! קינדער יעקב'א, וויכמו חזיונערו וואהאלטען! ער, דער עוויגע חיות
אונזער גאטס! חיון חללען וועלטטהיילען געהט זיין געריכט, דענקט
עוויג אין פֿערהייסען, ווינען בונד דעס טויענדזעטען געטאלעכט; בונד
איטא חנה'ס געסטיפטעט, חייך דעס יחזק לוגעטווארען, ועטלטע ער
יעקב זיין לט רעכטע, ישראל לוס עמיגוילען בונדע, „דיר, טשרוך
ער, „געבע חך כנען, דח: אונד ט חייערס ערכגוט חיון. נחך ווארען
זיח פֿון גערינגער חלנה'ה, ווינליך נחך אונד פֿרעמד חיס אונדע, לח-
גען חזיון פֿון פֿחוק לו פֿחוק, פֿון דיענעס זיך לו יענער נאטליען.
קיינען זיעס ער זיח בעדריקען; ליכטיגט' מיהרעטוועגען קוינגע:
„טחזעט איינע געוואכטען ליכט חן! טהום איינען פֿרחעטען קיין
זייד „ וינגעט דעס הערל, חלוע חעלט! פֿערקוינגע טחב פֿיר טחב
זיין הייל! ערלנה'אט חאנטער היידען זיינען רחם ווארען חללען
פֿחוקערן זיינע וואונדער. דען גרוס חיות נחטע חיון פֿרעמדיגען
אונד פֿורכטבאר חיות ער, החך חיבער חלוע געטעטען חללען
זינד דער היידען גאטטער חללע; דער עוויגע חיות פֿרעמדיגען
געטעטען פֿער זיהס חיות אפיענטוס טנד פֿרעמדיגען

וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ: דָּבָר לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבִי
 לִי כְבוֹד וְעֹז: דָּבָר לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוֹ מִנְחָה
 וּבֵאוּ לִפְנֵי הַשְּׁתַחֲוֹן לִי בְּהַר־רַת־קֹדֶשׁ: חִילוֹ
 מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אֶת־תַּחֲוֹן תִּבְלֵל בְּל־תְּמוֹט:
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי
 מִלְּדָ: יִרְעֵם הַיּוֹם וּמְלֹאוּ יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל־
 אֲשֶׁר־בּוֹ: אִזּוֹ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר מִלְּסַנִּי יי כִּי־בֵא
 לִשְׁפֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חִסְדּוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבָצֵנו
 וְהַצִּילֵנו מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶךָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אָמֵן
 וְהִלֵּל לִי: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי
 לְבָרִים רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ

היינגטהוק טרוואפן אונד טאנע ברינגט דעם העררן, איהר היינגט
 געטאעכטער, ברינגט דעם העררן רוהט אונד טרוואפן. ברינגט דעם
 העררן ויינעו נאמענו רהק, בעטרעטעט זיינען פֿרעהקן אים זע
 סענקען! בעטעט איהן און אין פֿעטאזעטעט טאונק! בעכעט, פֿאנע
 וועט פֿער איהן! פֿענט טעעהט דיו וועט אונד חחנקעט ליו.
 הייאטעל, פֿרייע דין! ערדע, זייח פֿרעהקן! אונטער פֿרעהקען ווירר
 פֿערקנדעט: דער עוויגע רעגערט, עו בריוט, דין אעער אונד וויר
 עו ענטהקאט, וועטענעפֿאלן זייח דיו פֿאור, אים פֿאנעט, ווירר דורחין
 חיוט; עו יוילען פֿאלע ביאע דעו ווערעו פֿער דעם העררן! — ער
 קחאט! ער קחאט אונד ריכטעט דען ערדכאלן. דחנקט דעם
 הפֿררן, דען ער חיוט פֿריינדליך, עוויג ווזהרעט זיינע גיטע.
 טפרעכט: היין אונד הערר, אונזער בייחטטער, ברינג' אונד לונחא
 זיין אונד רעטט אונד פֿער דעם היידען! זך דחנקטן וויר דעם לוח
 זיין דיינער הייגקייט אונד ריהאען דיינע אקבעו אונד, געוהכט
 זייח דער הפֿרר. דער גאטט שראל'ג, פֿון עוויגקייט ל עוויגקייט!
 זיינע פֿחוק טפרעכע לוח, אונד אקב דעם העררן. ערהעכט דען עווי
 זיינען גאט! בעטעט און פֿער זיינער פֿיסע טעאעל! הייליג

והשתחויו לַהֵר הַדָּשׁוּ כִּי כָדוֹשׁ ייִ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
 רַחוּם וְיִכְפַּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לַהֲשִׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: אַתָּה ייִ לֹא תִכְלֵא
 רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶךָ וְאַמְתֶּךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
 זְכוֹ רַחֲמֶיךָ ייִ וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: תִּנּוּעוֹ
 לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ וְעִזּוֹ בַּשְּׁחָקִים:
 נִדְּא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן
 עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֶל־נִקְמוֹת
 ייִ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הַיָּרֵיךְ
 הַשֶּׁבַע גָּמוּל עַל־גֹּאֲוִים: לִי הִישׁוּעָה עַל־עַמֶּיךָ
 בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה: ייִ צַבְאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱהִי
 יַעֲקֹב סֵלָה: ייִ צַבְאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַח בְּךָ:
 ייִ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה
 אֶת־עַמֶּיךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֶיךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם

חיים ער; ערהעבט דען עוויגען, חונערן גקסט! פחלסט הין לו זיי
 נעם הייליגען בערגעס! דען חונער גקסט, דער הערר, חיים הייליג.
 ער, דער פולבראהערליגע, פערגיבט דיח איסטעהט חונר פער,
 סיאגט ניכט; ער היט סתן חלסט ויינען גלחן בענקלטיגט, חונר נוח
 לחסם ער מיהן ערוחכען, ויינען גחלען גריס. ח הערר! ענטליעהע
 מיר דיין ערכראטן ניכט! טטעטו בעוחרערע מיד דינע איבע, דינע
 ווהרהייט! געדענקסן דינע הוזה, ח הערה! חן דינע גיטע, דיח
 פלון יע געווענען! געבעט גקסט דעו רייך, ויינע אייענטקוס חיכער
 יזאל, ויינע פולחכט הך חס פיראחאענט. דח דחנערט' פורכט
 בחר, גקסט, חוז דינעס הייליגהוק יזאל, גקסט, ער גיבט דעם
 פלוקע רייך חונר אחכט; געזקבט ויח גחטט, גקסט דער רחמני,
 עוויגער! דער רחכע גקסט! ערטינע! ערהעכט דער ריכטער
 דער ערדע! פערגילט דען סטחלען נחך פערדינעט, ערטינע פירעט
 חון כייח דעם עוויגען! דינען זעגען ויכער דיין סתח, דער
 הערר ננאות חייט איט חונר! יעקנ' גקסט חחט, ערטינע
 סלה! עוויגער! דעו וועלטחלל הערר! הייל דעם דיין ערטינע
 סרזיט! עוויגער! פערזייע חונר זעגן! דער קוויט ערטינע
 חייב פלעהען! היין דינעס פלוקע! זעגען דיין ערבען!

עַד הָעוֹלָם : גַּפְשֵׁנוּ חִבְתָּה לִּי עֲזָרְנוּ וּמַגִּנְנוּ
 הוּא : כִּיבוּ יִשְׂמַח לִבְנוּ כִּי בִשְׁם קְדֹשׁ
 בְּטַחְנוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יי עלינו כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ :
 הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעָה תְּהִיָּתָנוּ : קוֹמָה
 עֲזֹרְתֵהּ לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ : אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיהַּ וְאִמְלֵאֵהוּ :
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבְּכַהֲלוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו :
 וְאֵנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ
 אֲשִׁירָה לִּי כִּי גַמַל עָלַי :

אין אומרים מזמור לתודה לא בשנת וי"ט וערכ י"ב גם לא בש"ס וס"ט של פסח.
 מן שבת וי"ט, ע"כ, ע"פ אונד חה"ט ווירד קיין מזמור לתודה גענוגט.
 ק' מזמור לתודה הריעו לוי בל הארץ: עבדו אחי משמחה באו לטעו
 ברננה: דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולא (ולוק) אנהנו עמו וצא
 מרעיתו: באו שערינו בתורה חצרתיו בטהלה הזרו לו ברכו שמו
 טוב יי לעולם חסדו ועד דוד ודוד אמונתו: גחול סתחלין כאן הייבבולת

חיהר הירט אונד טרונגע זיח חין דינעק טאקס לור עוויגקייט!
 זערע זעעלע העררעט חויל דען העררן; אונזרע היילע, חוטמער טויל
 חיוט ער! זיין ערפרייט זיך אונזער הערן; דען וויר טרויען זיינען
 הייליגען נחאטן; דינע גיטע, עוויגער, וואסע חיכער חונ, וויה זיך
 חויל דיק העררען. עך הערר! ערלייג' חונ דינע גנזרע! טענק חונ
 דינע היילע וויעדער! חויל, דוא חונזרע היילע! רעטטע חונ חוס
 דינער גיטע ווילען! „איד בין דער עוויגע היין גאט, דער איין
 עניפטען דיק געפיהרט, טהוע דינען מונד ווייט אייך, איד פיללע איהרן."
 ווהלו דעק פֿאָקע, דעק עז זיך ערנעהט! ווהלו דעק פֿאָקע, דע-
 סען גאטט דער עוויגע! חזק כיג, דער דינער גיטע פֿערטרויט,
 איין הערן פֿרעהאָקקט עך דינער היילע; דעק פֿוויגען זינגע
 חזק, דען ער טהוטט איר ווהלו.

מן שבת וי"ט, ע"כ, ע"פ אונד חה"ט פסח ווירד דינענו ניכט גענוגט.
 מזמור. פואק ביי'ס דחנקאזער. ייכלט דעק העררן, חוילע וועלט!
 דינעט דעק העררן איט פֿריידען! קאזאט איט פֿרעהאָקקען פֿאר חיהן!
 ערקענעט, דחם דער עוויגע גאטט חיוט; ער סוף חונ, איר זינד זיין; זיין
 פֿאָק, דיק העררע זיינער ווירע. געהט לו זיינען טהערען חיון איט דחנק,
 איט אָכגענוג לו זיינען פֿרעהאָקקען. דחנקט חיהס, אָכעט זיינען נחאטן! דען
 זיך דער הערר, עוויג זיינע גנזרע, זיינע טרויע פֿיר אונד פֿיר.

תפלת שחרית

בשבת ובי"ט פוסמיים מעוררים לנו ונפולין וק"ק לשכנו גם בהושענא רנא.

למבצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד ומעשה
ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אומר ולילה לילה יתודה
דעת: אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ
יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל פדם: והוא
פחתו יצא מחפתו יששכבוד לרוץ ארח: מקצה השמים
מוצאו ותקפתו על קצותם ואין גסתר מחמתו: הנרת
יהיה המזימה משבת נפש עדות יהיה נאמנה מחכימת
פתי: פתחי יהודה ישרים משמחיר לב מצות יהודה פתי
מארת עינים: יראת יהודה מהורה עמדת לעד משפטי
יהודה אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
מדיבש ונפת צופים: גם עבדה נודר פדם בשמדם עקב
רב: שניאות מדיבין מנסתרות גקני: גם מזדים וחשך

חן טנת חונד י"ט ותגט אמן פתאגעדעו:

דעם זאנגמיסער, איין פאלם דור, דיו היאמלו עלנאהען דיו
עורע גחטטעו; זיינער הענדע ווערק פערקידעט דיו פלוטע. חיי
סחג סארהאט עו דעם חנדערן לו, חונד נחלט גיכט דיעוען זאנטערי
ריכט דער נחלט. קיינע זעהרע, קיינע ווערסט, דערען סטיאוע אמן
כיכט הערסטע חיבער דען גחנלען ערדקריין טחנעט חיהרע וקיסע;
זיהר פערטרעג דרינגט וף ווייט, פלו דיו בעוועהנטע וועלט, דערט.
זיין, וף ער דעם זאנגענגאנגלן חייין לעלט חויעלאנג. ער סטרעהלט
זעהר פער, גלייך חיינעם ברייטיגטס זוי ויינעס זיאוער, חונד פריי.
זיין חייין חייין דעלה, דורכזייט ער זיינע בחהן, פתן יענער היאמלו
גרעלע געהט ער חויין, דען קריילויין דורך, ביז ויעדער לו חיהר
דיין, חונד ניכטו באייכט ויינעס טיין פערבחאנגען. דיו זעהרע גחט
סעו חיוט פתאלסטחנדיג, לחכט דיו זעעלע; זיין לייגניס, חיאוער
סרייח, אחכט חזבערנע ווייזע. גערחדע זינד דען העררן בעפטהלע,
פרעביין דען הערן; לויטער זיין געבט, פרויכטעט בוךדע חויגען.
ריין חיוט דיו פורכט דען עוויגען, בעטטעהט עוויגען; זיינע רעכטע
סאיגע ווערהייט, פאלענאחאט גערעכט, ערוויסענדיג נחך חלו גחל
חאד קחוסליך ערן, דעם אונזע זעבליכער, חויסענדיג פארטייט.
חיהר חיוט דיין קנעכט געווערט דורך זיין; זיינע חויסענדיג
סעט דען, דער זיח בעוועהנטע, זאנויסענדיג, זיינע חויסענדיג
אבער קען דיו? בעוועהרע איד פער חאבער פארטייט, זיינע
איד חויך פתן חיבעראיטהיגען געזענקע, זיינע

עֲבֹדָה לְיִמְשִׁלְדְּכִי אִם אַתֶּם וְנִקְיֹתִי מִשְׁשַׁע רַב: יְהִי
 לְרִצּוֹן וְאֶמְרֵם יְהִי לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ הַצַּדִּיק וְיֵאָלֵךְ:
 לֵךְ לְחַד בְּשִׁנְתוֹ אֶת־מַעְמוֹ לְפָנֶי אֲבִימֶלֶךְ וְיִגְרַשׁוּנִי לְךָ:
 אֲבָרְכֶךָ אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְיֶה לְךָ בְּפִי:
 בְּיְהוָה תִּתְחַלֵּל גּוֹפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנְוִים וְיִשְׁמְחוּ:
 נִדְלוּ לַיהוָה אֱתֵי וְגַרְוִמְפֹּה שְׁמוֹ יְהוָה:
 בְּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעַנְי וּמְקַל מַגְרוֹתֵי הִצִּילֵנִי:
 הִבְרַטוּ אֱלֹהֵי וְגַרְרוּ וּפְנִיָהִם אֶל־הַפָּרוּ:
 זֶה עָנִי קָרָא וְיְהוָה שָׁמַע וּמְקַל צְרוּתוֹ הוֹשִׁיעוּ:
 חֲנֻה מְלֶאכֶךָ יְהוָה סָבִיב לִירְאֵוֹ וַיַּחְלָצֵם:
 מִצַּמּוֹ וְרָא כִּי־טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה יַחְסְדֵם:
 יִרְאֵו אֶת־יְהוָה קְדוֹשׁוֹ כִּי־אֵין מְדוּמֹר לִירְאֵוֹ:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעַם הוֹדֵשׁ יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב:
 לְכֵן בָּנִים שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְהוָה אֶל־מַדְרָגָם:
 (* כר' קהלת בעלמסו והא' בעלס. *) שחה ק'.

חיבער איד! זין קאן זיך, פאן פערברעכען פרייה, איך דער פאןזענען
 דונג נההען. ווהלו אהגען דיר געפאןען דיך רעדען איינע אונדען,
 דיך געפאןען איינע הערלענע דיר, עוויגער זיין הקרט חונד
 איין ערלונער;
 לדוד, פאן דוד, אלז ער זינען פערשטאנד פערלינגעטע פאר
 אבימלך, דיעזער איהן פאן זיך טרעב, אונד ער ענטקאם. אהכפרייזען
 ווערדע זיך מאלעזיט דען עוויגען, זיין אהכ באייבט זיאערדער זיין
 איינעס אונדע; איינע זעלע ריהאט זיך דען עוויגען דחט דיך בעי
 דרזינגטען הקרען, חונד זיך פרייען. פרייזט איט איר דען עוויגען
 גרזסע! אהטט חונד לונאמען זיינען נחמען. עהרען! דח זיך דען
 העררן זכטע, אנטווארטעטע ער איר חונד רעטטעטע איד חווי
 פאלער איינער פורכט, דיך חוין זיהן הינטויען, גאנלען פריידענפאלן,
 זיע ווירד זיהר אגעזיכט לו סחנדען. דינער בעדרהנגטע ריען,
 דער הערר פערנעהאז' חונד החוין חווי פאלען נחטהען זיהק. דען
 עוויגען ענגעל אהגערטען זיך חואהער חוס זיינע פערעהרער חונד
 ערדעטען זיא. טאעקסט, טויט, וויז גוס ער חוויט, דער עוויגע!
 הייל דעס אהננע, דער חוין זיהן פטררויעט! פערעהרט דען
 העררן, זיהר, זיינע הייליגען! קיינען אהנגעל אהכען זיינע עהרער.
 חוונע דערבען, חונגען; דעס אהטטפועהרער פעהאט קיין
 קינדער, הקרט איר לו! זיך לעהרע זיך אהטטען.

מִדְּרֹאשׁ הַחֶפֶץ חַיִּים אֲדֹב יָמִים לְרֹאשׁת מוֹב:
 נִצֵּר לְשׁוֹנֶה מֵרַע וְשִׁפְרוֹתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה:
 סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ:
 עֵינֵי יְהוָה אֶל צְדִיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל שׁוֹמְרֵם:
 פְּנֵי יְהוָה בְּעֵשִׂי רַע לַחֲבֵרִית מֵאֶרֶץ זָכָרם:
 צִעְקוּ וַיְדוּהָ שָׁמַע וּמָכַל צְרוּתָם הַצִּילָם:
 קְרוֹב יְהוָה לְנִשְׁפָּרֵי לֵב וְאֵת דַּכְּאֵי רֵחַ יוֹשִׁיעַ:
 רַחֵם רַעוֹת צְדִיק וּמְכַלֵּם יִצְלִלְנָה יְהוָה:
 שִׁמְרָה כָּל עֲצֻמְתּוֹ אֶתֶת מְהִינָה לֹא גִשְׁבָּה:
 הַמִּזְחַת רֶשַׁע רַעַח וְשִׁנְאֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ:
 פִּלֵּה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחַסִּים כִּי:
 צִהְיֶה לַמֶּשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲתָנִי מֵעַן אֶתָּה הָיִית לָנוּ
 בְּדֹד וְדָד: בְּמִרְסוֹ הָרִים יִלְחָד וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְחַבְלֵי
 וּמַעֲלָם עַרְעוּלָם אֶתְהַדְּאֵל: הַשֵּׁב אֱנֹשׁ עַד דַּכְּאֵי

פורצם! ווער חיוט דער און, דער נאט לויט אבען האט, זיין חוטער
 גערנע גויקויך חיוט? בעוועהרע פֿאָס בחווען דינע לונגע, דינע אײַ-
 פען פֿאָר בעטריגליך רעדען. ווייז' פֿאָס בחווען, טהוע גוטע! זע
 פֿריעדען, אײַז' איהס נאָך! חויל גערעכטע אַערקען דיח חויגען דעו
 העררן, חויל איהר פֿאָהען זיינע פֿהרען. זיין לֿאַרנבאָיקק טריפֿעלט
 דיח זיכעלאַטהעטער, פֿערטיגט איהר אַנגעדענקען פֿאָן דער ערדע.
 ווען יענע טרייען, זון הָאַרט'ז דער הערר חויר רעטטעט זיח חויו
 חוילער נחטה. לערברחֿענען הערלען חיוט דער עווגע נחטה, חויר
 הילפֿט לערסאָנגענען געמיטהערן. פֿיען ליידען החס חֿעלט דער געי-
 רעכטע; דאָך רעטטעט איהן דער הערר חויו הוועט בעוועהרעט
 חוילע זיין געביין; ניכט חיינער ווירד פֿערזעהרט דאָפֿאָן. דאָ חוטער
 ברינגט דען פֿרעפֿעהחֿפֿטען חווק! פֿערדחאמניס טריפֿעלט דיח ליינדע
 דעו גפרעכטען. דער הערר ערלחוט דיח זעלען זיינער קנעכטע;
 דיח איהס פֿערטרויען, ווערדען ניח פֿערדחאמט.

חפלה. נעבעט משה'ן, דען גאטפֿליכען מאַנען: חוטער חוטער לוי-
 פֿאָרטוֹרט ווירט דוח, פֿאָן אַענטענקחוטער לוי חוטער חוטער. עהע
 דען דיח בערגע געלייגט, געטפֿעלען ווירט חוטער חוטער.
 חויר פֿאָן עוויגקייט לוי עוויגקייט, ביזט דאָ חוטער חוטער.
 דאָ אַענטענגעטלעכט בני לוי לערנט חוטער חוטער.

וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּרֵאדָם: כִּי אֵלֶּךָ שְׁנַיִם בְּעֵינַיִךָ כִּי־זוֹם
 אֲתָמוּל כִּי יַעֲבֹד וְאֲשַׁמְדָּה בְּלִילָה: וּרְמַתָּם שָׁנָה יָחִיד
 בְּבִקְרֵי פִחְצֵיר יִחְלַף: בְּבִקְרֵי יַצִּיץ וְחִלְף לְעָרְבִימוּלֵל וְיִבֶשׁ
 כִּי־כִלְיָנוּ בְּאֶפֶס וּבְחִמְתָּהּ נִבְהַלְנוּ: שֶׁתֵּעֲזוּבֵנוּ לְנִגְיָה
 עַל־מָנוּ לְמֵאוֹד פְּנִיָה: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָהּ כִּלְיָנוּ
 שְׁנֵינוּ כְּמִדְהֶנָּה: יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם
 בְּבִדּוֹת וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַבָּם עָמַל וְאִזּוֹן כִּי גַו חֵישׁ
 וְנִעְפָּה: מִיְהוּדָע עַו אֶפֶס וְכִי־רֵאתָה עִבְרָתָהּ: לְמַנּוֹת יָמֵינוּ
 בְּן־הוּדָע וְנִבְאֵל בְּבַחֲכָמָה: שׁוֹבָה יְהוָה עַד־מִחֵי הַנְּחָם־עַל
 עֲבֹדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרֵי חֶסֶדָה וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
 שְׁמַחְנוּ כִּי־מוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאֵנוּ רָעָה: יִרְאָה אֶעֱבֹדֶיךָ
 פְּעֵלָה וְהוֹדֶרָה עַל בְּנֵיהֶם: יְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּי־נִגְהַ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּי־נִגְהַו:

וְהַנֶּע אֲדָנִי! קַעְהָרַעַט וְיַעֲדַעַר! (דַּעַן טוֹיַעַנַר יִתְהַרַע וְיַנְד פֶּחַר
 דִּיר אִיַנַעַט טַחְגַעַד דַּעַר גַּעַטְסַעַרן פֶּעַרְגִּינְגָה אִיַנַעַר כַּחַטְטוֹוֹחְכַעַ
 גִּיַדִךְ) דוּח טַטְרֵאָאָעוּס וִיח הִינ; אִינ סוֹלֵוֹאָעַר עַנְטְטַעַטְהַעַן וִיח דַּעַ
 אַחְרָגַעַנָו וִיח וּחַנְדַּעַלְנֵדַעַן גְּרַחָו פֶּרִיָה בִוְיָהט עו אֹוֹר וּוְחַנְדַּעַלְט;
 חַט אַכְעַנְד חַכְבַּעַהוֹיַעַן אֹוֹר פֶּעַרְדֶּרְרַעַט. זַח פֶּעַרְגַּעַהַעַן וְיִר אִינ
 דִּיַנַעַט לְחָרַעַב, זַח טוֹיַירַעַרַט אֹוֹר דִּיַן גְּרִיַט דַּחִיַן. דוּח טַטְעוֹלְאָעַנְט
 אֹוֹנַעַרַע אִיַסַעַטְהַחַט פֶּחַר דִּיךְ, אֹוֹנַעַרַע הִיַאֲוִיַכְקִיַט פֶּחַר דִּיַנַעַ
 חַכְבַּעַוִיַכְטַעַו אִיַכְט. כוֹן טוֹיַירַעַן חוֹנַרַע טַחְגַעַד חוֹלַע דוּרְךְ דִּיַנַעַן לְחָרַן;
 וְיִר כְּרִיַנְגַעַן אֹוֹנַרַע יִתְהַרַע לוֹ וִיח אִיַן גַּעַטְטוֹוֹחְט. אֹוֹנַרַע לַעֲבַעַנְוִיַכְט
 וּוְהַרַט וִיעֲבִלְיַג יִתְהַר; אַחְטְלִיַג אִיַט אִיַהַר פֶּעַרְנוֹטַעַו לִיעַל, אֹוֹר אִיַהַר
 טַטְטוֹוֹן אִיַט אִיַה אֹוֹר קוֹוֹאָעַר; טַנַעַל חַכְבַּעַטְטִיַטְטַעַן, זַח פֶּלִיַעַגַעַן
 וְיִר הִינ! דַּחְךְ וְעַר עַרְקַעַנְט דִּיַנַעַו גְּרִיַחֵאָעַו פֶּלִאָגַעַוֹחְט, דַּחַט עַר
 אִיַהַן פֶּרִיַכְטַעַ, זַח פֶּוֹרְכְטַבְּחַר דוּח בִוְיָט? חַךְ, לַעַהַר' חוֹנו חוֹנַרַע
 טַחְגַעַד לְחָהַלְעַן דַּחֵאִיַט וְיִר וְיִיַעַן הַעַרְלַעַנו וִיַעַן! וְעַנְדַּעַ דִּיךְ,
 טוֹיַיַגַּעַר! — חַךְ וִיח לְחַגְעַע! — זִיַח דִּיַנַעַן קַנַעַטַעַן וְיַעֲדַעַר־גְּכַחְדִּיַג;
 עַרְפִּיַו' אֹוֹר פֶּרִיָה אִיַט דִּיַנַעַר הוֹלְד! זַח רִיַחֵאָעַן וְיִר פֶּרְחֵהוֹחְקַקַעַט
 אֹוֹנַעַר לַעֲבַעַנְוֹחְכַג עַרְפִּיַעַ חוֹנו כוֹן זַח לְחַגְעַד לִיַט, חָלוֹ דוּח חוֹנו
 פֶּלִאָגְטַעַט, זַח פֶּלִעַלַעַ יִתְהַרַע וְיִר כוֹר חוֹנְגִיַק יִתְהַעַן! לִיַיַעַד דִּיַן עַר־הַחְכִּי
 נַעַו וְעַרְק חָן דִּיַנַעַן קַנַעַטַעַן; חָן אִיַהַרַעַן קִיַנְדַּעַרן דִּיַנַעַ אִיַעַעַו־
 חַט. אֹוֹנַרַעוּ גַּחַטְטַעַו פֶּרִיַיַנְדִּיַכְקִיַט וְעַרַדַעַ חוֹנו בַּעַטִיַעַרַעַן; זַח
 לִיַיַגַּעַט חוֹנַרַעוּ הַחְרַעַד וְעַרְק, חָלוֹ אֹוֹנַעַר טַהוֹן גַּעַלִיַיַגַּעַט כוֹר

צא ישב בסתר עליון בצל שכייתלונן: אמר ליהוה מחסי
 ומצודתי אליו אבטחם: כי הוא יצילה מפחיקולשמדבר
 דחית: באברתו ויסך לך ותחת כנפיו תחסה צנהווסחרח
 אמתו: לאתירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
 באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצודה ואלך
 ודבבה ממינה אליה לאיש: רק בעינה תביט ושלמת
 רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה:
 לאתאנה אליה רעה ונגע לאיקרב באהלה: כי מלאכיו
 יצודה לך לשמרה בכר דרכיה: על כפים ישאונה פך
 הנף באבן רגלה: על שחל ופחן תדרה תרמם כפיר
 ותגין: כי בי חשק ואפלטהו אשגברו כידע שמי:
 יקראני ויאענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
 אך ימים אשביעהו ואראו בישועתי: אד ימים וכו'.

ישב. דער דאז חים סירק דעו האַלסטען זיטלענט חונד רודהענט
 חין דער טאואַלסט סחטטען! גאַסט, איינע בורג חונד איינע לופער-
 זיכט! דער הערר, חוין דען חיק סטעטו פֿערטרויע. ער. חגע חיק,
 ווירד סטעטו דיין רעטטער זיין, ווען נעטלע דרחהעי ווען זייכען
 טאָרטען. מיט זיינעס פֿיטטיג דעקקט ער דיק; דיין סירק חיוט
 אונטער זיינען פֿליגען; ויינע טרייע חיוט סילד חונד חירניט. ער-
 ליטטרע ניכט ביח נאָכטליכער געאַחהר, פֿאָר פֿעילען דיח דעו טח-
 געו סוואַראַען; ניכט, ווען דיח פענט חים פֿינטערן סוויכט, ניכט
 ווען חק איטטחג זייכע וויטהעט. חב טויענד דיר לור זייטע פֿאָלען,
 חונד איריחדען דיר לור רעכטען; דיר נאָהט קיין חונלפֿאָל זיך. דוח
 סויוט זיח נור מיט דיינען חויגען, דיח סטרחהַע, דיח דען פֿרעפֿאָער
 טריפֿלט. דען דוח האַט דיין פֿערטרויען חוין גאַסט, דען האַלסטען,
 איינע לופֿערויכט; דיר קחן קיין חונגליק ווידערפֿאָהרען, חונד קיינע
 נאָטה זיך דיינער היטטע נחהען; דען ער בעאַיעהאָט דען היאואַלי-
 סען, חוין חווען וועגען דיק לו סיטלען. זיח איסען דיק חוין האַנדען
 טרחגען, דחם דיינען פֿוס קיין סטיין פֿערלעטלע. דוח ווירזט חוין
 לעפֿפֿחד חונד חטטער טרעטען. לערדריקקען אָוועטכרוט חו' דרחכען.
 „דען ער בעגעהרט איין, דרוס רעטט' חיד חיהו; חיד העבע חיהו
 האַך עאפֿאָר, דען ער ערקענעט איך. ער רופֿט זיך חוין האַרע,
 בין חוין דער נאָטה ביח חיהס; ענטרייסע זיך פֿאָרהר, חונד
 זעטלע חיהו האַך חוין עהרען. דען אָפֿען זיך חוין ער
 איין היין ערבליקקען!

קלה הַלְלָהּ וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַמֵּי יְהוָה: שְׁעָמַדִים
 בְּבֵית יְהוָה פָּחַצְרוּת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלָהּ כִּי טוֹב יְהוָה וּמְרוֹ
 לְשֹׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב פָּתַר לַיהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי
 אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֲדִינֵנוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר
 חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת:
 מַעֲלֵה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמַסַּר עֲשֵׂה מוֹצֵא רַחֵם
 מֵאֲצֻרוֹתָיו: שִׁחֲקָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה:
 שְׁלַח אֹתָת וּמִפְתִּים פְּתוּכֵי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל־
 עַבְדָּיו: שִׁדְּבָה גּוֹיִם רַבִּים וְהַרְג מַלְכִים עֲצוּמִים: לְסִיחָו
 מֶלֶךְ הָאָמֹרִי וְלַעֹג מֶלֶךְ הַבְּשׁוּ וְלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן:
 וּנְתַן אֶרֶץ נַחֲלֵה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
 יְהוָה וְכִרְךָ לְדוֹדֶיךָ: כִּי־יִדְּוֶי יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם:
 עֲצִבֵי הַגּוֹיִם בְּכַף חֲדָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פְּהִלָּהֵם וְלֹא
 יִדְּבְרוּ עֵינַיִם לָדָם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנֵּי־לָהֶם וְלֹא יִצְאוּ אָזְנָה

הלליה. וְחָבַט דַּעַן נִחְמַעַן דַּעַן הַעֲרָרָן, וְחָבַט, חִיֵּה־ר קַנְעֻטַע דַּעַן
 הַעֲרָרָן! דִּיח חִיֵּה־ר דִּיעַנְט חִיס הוֹיזַע דַּעַן הַעֲרָרָן, חִיס פֶּחֶר־חֹן
 חוֹנוֹעֲרַעַן גְּחֻטְטֵעֵנוֹטֵמֵאפֶּעֶל! וְחָבַעַט גְּחֻטְט, דַּעַן עַר חִיסַט פֶּרִי־יִכְרֹוֹיךְ;
 וְחָבַט חִיֵּה־ר עַרְטֻחֵנְעוּ, עַר חִיסַט וִיעֲבֵרִיךְ! עַר הָחַט יַעֲקֹב זִיךְ עַר־
 קֶחֶרַעַן, לוֹ זִינְעַס חִיֵּיגֶנְטֵהוֹמַע יִשְׂרָאֵל. דִּיעַן וּוִיִּס חִיךְ: גְּרַחֲסַעַר
 חִיסַט דַּעַר עוֹיְגֵעַ, חוֹנוֹעֲר גְּחֻטְט, דַּעַן חֲלֹעַ גְּחֻטְטֵעֲרוֹוֵעַנְעוּ. עַר
 טַחֲפֶּעֶט, וּחוֹז חִיֵּה־ר וּוְהֵאֲגַעֲפֶחֶלֶט, חִיס הִיאַמַעַל חוֹנֵד חוֹיִן עַרְדַּעַן,
 חִיס אַעֲרַר חוֹנֵד חֲלֹנְטֵן טִיעֵעַעַן; פִּיהֶרַט וּוְחֹאקֶעַן הַעֲרוֹיִן פֶּחֶס עַנְדַּע
 הַעֲרַעַר; טַחֲפֶּט לֹס רַעְגֶעַן בֹּאִיטֶלַע, עַנְטֻחֲסַט חוֹזֵי וִינְעַר פֶּפֶר־
 וּוְהֵרֹוֹג דַּעַן וּוִינְר. עַר טֹוֹג עִיפֶטַעַנְעוּ עַרוֹטֵגֶעֱבוֹרַט, פֶּחֶן אַעֲנִטַעַן
 חוֹנֵד פֶּחֶס פִּיעֵהֶע; וִיעַס חִיבַעַר דִּיךְ, עִיפֶטַעַנְעֹאֲחֵד, לִיִּצְעַן חוֹזֵי חוֹנֵד
 וּוְחוֹנְדַּעַר, חֵן פֶּרַעַה חוֹנֵד זִינְעַן דִּיעַנְעַרן! עַר, דַּעַר גְּרַחֲסַע פֶּחֶאֲקַעַר
 טֹוֹג, עַרֻאֲטֵטַע אַחֲטִיגֵעַ קֶחֶיגֵעַ; דַּעַר אַסוֹרִיטַעַר קֶחֶיגֵעַ סִיחּוֹן, עוֹג,
 דַּעַן קֶחֶיגֵעַ כְּזֹוֹ, חוֹנֵד חֲלֹעַ רִיִּיבַע כְּכַסֵּי, חוֹנֵד גְּחֻב חִיֵּה־ר חוֹנֵד חִיִּין
 לֹס בַּעִיטֵן זִינְעַס פֶּחֶאֲקַעַר יִשְׂרָאֵל. הַעֲרַר, דִּיין נִחְמַעַן וּוְהֵרַעַט עוֹיְגֵעַ,
 פִּיר חוֹנֵד פִּיר דִּיין רוֹהַס! דַּעַר הַעֲרַר, טַחֲפֶּט זִינְעַס פֶּחֶאֲקַעַר רַעֲכַט;
 כִּיאַט זִיךְ וּוִיעַדַּעַר זִינְעַר דִּיעַנְעַר טֵן. דַּעַר הִיִּידַעַן גְּחֻטְטֵעַן, גְּחֻרַעַן,
 זִיבְעַרן. זִינְר דַּעַר אַעֲנִטַעַנְהֶחֵדַעַר חֲרַבִּיט; הַחֲבַעַן אִיִּילַעַר, רַעֲדַעַן
 נִיבֶט, הַחֲבַעַן חוֹיְגֵעַ אַעֲדַעַן נִיבֶט, הַחֲבַעַן חֵהֲרַעַן, הַחֲרַעַן נִיבֶט, חוֹיךְ

אין ישרות בפיהם: כמודם יהיו עשיהם כל אשר בנת
 פדם: בית ישראל ברכו את־יהוה בית אהרן ברכו
 את־יהוה: בית הלוי ברכו את־יהוה ירא יהוה ברכו
 את־יהוה: ברוך יהוה ומציון שכן ירושלם הלל־הה:

הודו זהו' הלל הגדול, וההלל של ר"מ וי"ט הוא הלל העליון. ברכו' 797 וי"ז ופסמי' קי"ח

כי לעולם חסדו:	קלו יהוה ליהוה בירטוב
כי לעולם חסדו:	יהוה לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו:	יהוה לאדני האדנים
כי לעולם חסדו:	לעשה נפלאות גדלות לבו
כי לעולם חסדו:	לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו:	לרוקע הארץ על־המים
כי לעולם חסדו:	לעשה אורים גדלים
כי לעולם חסדו:	את־השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו:	את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו:	למכה מצרים בבכוריהם

וועבט קיין הויך אין זייהרעס אונדע. דיז זאָלע אַכען, זינד וויז זיז, דיז חוין זיז האָפּען, זאָלע זאָ. זייהר פּאָק הויזע ישראל, בענעדייעט דעק העררן! זייהר פּאָק הויזע אהרן! בענעדייעט דעק העררן! זייהר פּאָק הויזע לוי, בענעדייעט דעק העררן. דיז זייהר דען העררן עהר-פּירכטעט, בענעדייעט דעק העררן. דער עוויגע. זיז פּאָן לין חוין געי זאָבט, ער, דער טהרענגער לו ירושלים. הללויה.

הודו. דאָנקט דעק העררן, דען ער זיזט פּריינדליך! עוויג וואָהרעט זיינע גיטע.

דאָנקט דעק גאָטטע זאָלע גאָטטערווענען! עוויג וואָהרעט זיינע גיטע.

דאָנקט דעק העררן זאָלער העררן!
 דער גראָטע וואונדער טהוט זאָליין;
 דער אים פּערטנאָט דיז היזאען. געטאָפּען;
 דיז ערדע חויפּ' וואָסער חוין געברייטעט;
 דער גראָטע זיכטער האָט געאָמאָט;
 דיז זאָנגע, פּאָרלוטטעהען דעק טאָגע;
 אַזנד חונד טטערנע, פּאָרלוטטעהען דער נאָכט;
 פּלריס סאָג חוין זייהרער ערוטגעבורט,

כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

וְיֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 בְּיַד חֹזֶק וּבְכֹרֶעַ גְּמוּלָהּ
 לְגִזְרֵי יַסְסוּף לְגִזְרִים
 וְהָעֶבֶד יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וְנָעַר פָּרֵעָה וַחִילוֹ בְּיַסְסוּף
 לְמוֹלִיד עָמוֹ בְּמַדְבָּר
 לְמִכָּה מַלְכִים גְּדוֹלִים
 וְיִהְיֶה מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחוֹן מַלְךְ הָאֲמֹרִי
 וְלַעוֹג מַלְךְ הַחִשְׁשׁוֹן
 וְתִתֵּן אֶרֶץ לְנַחְלָה
 גְּחַלָּה לְיִשְׂרָאֵל עַד־
 לְשִׁשְׁשָׁלְנֹו זְכָר לֵנוּ
 וּפְרָקֵנוּ מְצַרֵּינוּ
 נִתֵּן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר

עווין ווההרעט ויינע גיטע.

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

ע"ו"ז"ג

זונד פֿיהרעט ישראל הערוין ;

איט סאָרקער הזנד זונד אויונגעסטערקטעט קראע ;

דער דחו סילאעער זבגעטהייט ;

זונד ישראל הינדורק געפֿיהרט ;

זונד סאירלטע פרעה איט ויינעט העער הינין ;

דער זיין פֿחוק געפֿיהרט דורך דחו וויטע ;

פראטגטע גרזטע קאָניגע ;

ערווירגטע אַזטיגע בעהעררער ;

דער אמולטער קאָניג סיחון ;

ענג, לו זאָן קאָניג ;

זונד גזב חיהר זונד זיין זונ בערטן ;

בעזיטן פֿיר ישראל, זיין פֿחוק ;

דער זיין זונערטן דרוקטע זון זונד דעלסטע ;

זונד זונד פֿחוק פֿיינד ערוואָוטע ;

דער זונעט פֿויטע ספֿיינע גיבט.

הודו לאל השמים

כי לעולם תסוד:

לג בָּנֵנו צְדִיקִים בַּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱחָז תְּהִלָּה:

הודו ליהוה בכבוד בגבל עשור ופזר לו:

שירו לו שיר חדש היטיב בָּנֵנו בְּתַרְעֵה: כִּי יִשָּׁר דְּבַר

יְהוָה וְכָל מַעֲשָׂיו בְּאֱמֻנָה: אֲדַבֵּר צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד

יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרַחֲמֵי שָׁוֵן כָּל

צְבָאִים: כִּנֹּם כִּנְד מִי הַיָּם נִחַן בְּאוֹצְרוֹת הַחַיּוֹמוֹת: יִירָא

מִיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדוּ כָּל יֹשְׁבֵי תְּבֵל: כִּי הוּא אֱמֵן

וַיְהִי הוּא צִדָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הַגִּי'א

מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם הַעֲמֵד מַחֲשָׁבוֹת

לִפְנֵי לִדְ וְדָד: אֲשֶׁר הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעַם וְסָר

לְנַחֲלָה לּוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם:

מִמֶּהֵן שָׁתוּ הַשָּׁמַיִם אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיִּצַר יְהוָה

דחנקט דעס גחטטע דעו היאמעל! עוויג ווהרעט זיינע גיטע.

רע. פֿרעהאקקעט, גערעכטע! פֿרעהאקקעט חיס עוויגען! אָחפריי

געליעאט נור רעדליגעזינעטען. דחנקט דעס העררן איט הֿרפֿענ-

קאָנג, סאָקט לעהנוחיסענפוזאטער חיהק טן! זינגעט חיהק חיון נייע

געהֿרטע איער! ריהרט בי'ס יובעלגעזונגן חיער בעוטעו זחיסענ-

ספיעל! דען רעדליך חיוט דעז עוויגען פֿערהייסונג, חונד טול זיין

טהון טרייערפֿילוט. ער זיעבעט ביליגקייט חונד רעכט; דיח ערדע

חיוט פֿאָל דעו עוויגען גיטע. דיח היאמעל ענטסטחנרען דורך דעו

עוויגען ווֿהרט, דורך זיינע אונרעו הויך חיהרע העערע פֿאלע. ער

טהיראעט אנערעזונקען וויח אויער; פֿערווהרס חין טיעפֿען דען אָב-

גרוכר, דען עוויגען פֿירכטע פֿאלע וועלט, פֿער חיהק טייע זיך יעדער

ערדבעווהנער. דען זיח ער ספריכט געטייעטהו, געבייט, טטעהטו

דח! דער הערר לערסטחֿרט דער היידען רוטחטלוס פֿערחייטעלט

דער פֿאָקער ענטווירפֿע. חֿבער עוויג בעסטעהט דעו עוויגען רחטה:

טלוס, ענטווירפֿע זיינע הערלענו פֿיר חונד פֿיר. הייל דעס טחחחטע,

דעסען גחטט פֿר חיוט, דער עוויגע! דעס פֿאָקע, דחז ער זיך לוס חייגענ-

טרוס ערקחֿרען! פֿאָק היאמעל זיעהט דער עוויגע הערר, בליקט

חויף פֿאלע אנעטענקינדער, בעסיעט פֿאלע ערדבעווהנער פֿאָן זייגעט

פֿעזשען טהרמניטן. ער, דער חיהרע הערלען חֿאמח געבילדעט,

בעאערקט חויף חלו חיהר טהון. דער קחניג. זיעט ניכט

לפס המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נשע ברכהו
 גבור לא יגצל ברכהו: שקר הסוס לתשעה וקרב חילו
 לא ימלט: הנה עין יהודה יזראו למתחלים לחסדו: להציל
 ממוות נפשם ולחיותם פרעב: נפשנו חכמה ליהוה עורנו
 ומגננו הוא: ברכו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יתלנו לך:

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולומר
 לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
 עלי עשור ועל רגל עלי היגיון בכבוד: כי שמחתני
 יהוה בפעלה במעשי ידך ארבין: מה גדלו מעשיך יהוה
 מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
 יבין את דארת: בפרח רשעים כמרעשב ויצונו כל
 פעלי און להשמדם ערעד: ואתה מרום לעלם יהוה:
 כי הגה איכה יתח כהנה איכה יאבדו חפדו כל

העברו ואחכס; הערען רעטטעט קיינע גראסע קרחעט. טריגויך חתם
 דחו רחם לוס זיעגע תואע העערע: קרחעט לור רעטטונג. זיעהע, דעו
 עוויגען חויגע טויט חוילן זיינע פערעהרער, דיח זיינער גיטע חללין
 פערטרויען; דחם ער פאן טאדע פאן הרלובקייט זיח רעטטע זיח ער.
 החלטע חין דער טהיירונג נאטה. חונרע זעעלע חחררעט חויל זען
 הערון; חונרע הילפע, חונרע טיור חויט ער; זיין ערעבויגן זיין
 חונרע הערן, דען וויר פערטרויען זיינעס הייליגען נחמען. ערעבויגן
 עוויגער, וחלטע חזיבער חונג, וויח וויר חויל דך חחררען.
 מזמור פואלמלעד פיר דען שבת. זיעבויך חויט, דעם ערעבויגן
 דחנקען, החזוטער, דיינעס נחמען זינגען! דען אחרגענו. דיעע
 ריהמען, דען חבענדו דינע פחאערטרייע, חונרע זחיסטענטפיען.
 פוחאטער, לוס דענקען פאן דער חחרפע ערוועקט. הערר!
 דינע ווערקע ערגחטלען חיד! פרחוילך זינגע חיד דינע טהחמען.
 וויח גראס זינד דינע טהחמען. הערר וויח טיען דיח גחאסזינען
 גערחנקען! דיח חונלערנאפט זיעהט דחו גיכט חוין, חונרענקענדע
 ערגרייפען גיכט! ווען פרעפאנער גרינען גלייך דעם גרחווע, ווען חללע חזיבען.
 חמען בוידין — דחאיט זיח עוויג חונטערגעהען; דען דוח ביזט עוויגויך
 חפען, גחטט! — זיעה' דינע פיינדע, הערר! דינע פיינדע קחאמען
 חזיבען חחטער פחהרען הין! חבער וויח דען וחחרטיער:

פֶּעַל אֶן: וְתָרַם כְּרָאִים כְּרַנִּי בְלִילִי בְשִׁמּוֹן רַעְנָן:
 וְחַבֵּט עֵינַי בְּשֹׁרֵי בְּקָמִים עָלַי מְרַעִים הַשְׂמַעְנָה אֹזְנִי:
 צְדִיק בְּתַכְרֵךְ יִפְרַח כְּאֵרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה: שְׂתוּלִים בְּבֵית
 יְהוָה פְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִבְכּוּן בְּשִׂיחַ דְּשָׁנִים
 וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי רָשָׁע יְהוָה צוּר וְלֹא עֵל לְתַחֲבֵן: עַל
 צַג יְהוָה מֶלֶךְ גִּאֲוַת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַל הַתְּאֵד אֶת־הַכּוֹחַ
 חֵבֵל בְּלִתְמוֹט: גָּבוֹן כְּסֹאֶךָ מֵאֵל מְעֹלָם אָתָּה: נִשְׂאָה
 נְדָרוֹת | יְהוָה נִשְׂאָה נְדָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאָה נְדָרוֹת דְּכִיָּם:
 מְקֻלוֹת מִיָּם רַבִּים צְדִיקִים מְשֻׁבְּרִים אֵלֶּיךָ בְּפָרוֹם
 יְהוָה: עֲדֹתֶיךָ נִגְמָנוּ מֵאֵל לְבִיתְךָ נִאֲוֶה קֹדֶשׁ יְהוָה
 לְאֵדֶךָ יָמִים: * ספיק א'

יְהוָה כְּבוֹד יִלְעוֹלָם יִשְׂמַח בְּמַעֲשָׁיו: יְהוָה שֵׁם
 יִי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מְבֹרָךְ־שְׁמִישׁ

(* גמאה קדשה הנוץ נקטן והאקנס כ' והקוף דגוש ככ"י סלויק וד"י וכק"י וכו' כ' ד"ס.

קרנע שטיגט איין הארץ עאפער, איין האטער גלונגט פון פריסעק
 קאע. נאך זעהע וויס סוסטאלען נידערן; חיד הקרע לטט סן חיבעל.
 טהאטער, דיה וידער איך זיך ועטלען, דער פרוואע גרינט ויח
 פקואעטייפצעל, ון טיעסט דיה זעדער זיכנאקט עאפער, וואו זיט
 הויע גחטטעו סטעהט, וואו זיט זיכעט פקרהקן קייעט, אוס נאך
 זיט הקלוטען האטער בליהע, זיאאער פריט אונד זחטפעלון בלייבען;
 אוס זעהרען, דחם רערי הערר גערעכט, איין הקרט קהגע טאטן
 טדעו זיח.

דער הפרר חזם קאמיג, הערליך געטאיקסט; דער הערר
 דחב זיין געוואנד, דיה אטייעוטאט, פנגעלעגט חוגד פנעט חואגיר.
 טעל ון טעעהס ויח דח, דעו וועלט, חוגד וואקעט ניח! חואגרי
 טיעטער סטעהט זיין טהרקן זיט דעס — דוח זעלבוט פון עוויג.
 קייט גער! וואסערטרוואע, הערר, זעהעבען, וואסערטרווא' ערי
 העכט זייהר חונגעסטין. דיה סטרוואע זעבען דיה זעלען עאפער.
 ערהאכענער חוז דער פלוטהען געטחוע. בלייבן דח. וואגען דעו
 וועלסאענרו; ערהאכענער נאך חזם גחטט פריסעק דח. זיין
 לייגניס בלייבעט זיאאער טרייח; דיינען סאט פריסעק דח. זיין
 ס הערר, חויל עוויגע לייט!

דח. שויג וואהרט דעו עוויגען רוהק! זח. זיין
 וואהגעפאלען. געפריענען זיין דער נטאע דח. זיין

עד-מבוא מִהַלֵּל שֵׁם יי: רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם וַיִּי
 עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זְכוּתְךָ
 לְדַרְוֹדֶר: יי בְּשָׁמַיִם דְּבִין כְּסָאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה: יי שְׁמִחוּ הַשָּׁמַיִם וְהַגָּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יי מְלֹךְ: יי מְלֹךְ יי מְלֹךְ יי וַיִּמְלֹךְ לְעֵלָם
 וַעַד: יי מְלֹךְ עוֹלָם וַעַד אֲבָרוּ גּוֹיִם מֵאָרְצוֹ: יי
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחְשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מַחְשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ וְעֲצַת יי הִיא תְּקוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מַחְשָׁבוֹת לְבוֹ לְדַר וְדַר: כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן אֹדֶיהָ לְמוֹשֵׁב לָהּ: כִּי־עָקַב בָּחַר לָהּ יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי־לֹא־יִטּוּשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
 לֹא־יַעֲזוּב: וְהוּא רַחוּם וַיִּכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית

חוּד חֵין עוֹיִקֵיט. פֶּלֶן וְקִנְעָנוֹ וְאִיִּקְנֵי בִין לֹס נִיעֲרַרְוֹ חֲזִקֵיט
 וְחִבֵּס דַּעַר כְּחֹאֵע דַּעַר הַעֲרָרן! דַּעַל הַעֲרָר חֵיט חִיבַעַר כְּלֹאֵסִיִּקְוֵי
 קַעַר עַרְהַחְבֵּקֵנּוּ, חִיבַעַר דִּיח הִיאֻמַּעַל זִיין רוּחַס עַרְהַחְבֵּקֵנּוּ. הַעֲרָר
 דִּיין כְּחֹאֵע וּוְהַרְעַט עוֹיִק, פִּיר חוּד פִּיר דִּיין רוּחַס; דַּעַל הַעֲרָר
 הַחֵט זִינְעֵן סַהֲרָן חֵיט הִיאֻמַּעַל פֶּעֲטֹגְעַסְטַעֲלֹס, חוּד זִינְעֵן הַעֲרָר
 סַחֲטֵט וּוְחֹטְעַט חִיבַעַר כְּלֹאֵעַ. הִיאֻמַּעַל, פֶּרִייעַ דִּיק! עַרְהַחְבֵּקֵנּוּ
 פֶּרְהַיִךְ! חוּטְעַר פֶּחֹאֵקֵרן וּוִירַד פֶּעֲרִיקִינְדַּעַט; דַּעַר עוֹיִקֵט לַעַי
 גִיעֵרֵט. דַּעַר עוֹיִקֵט רַעֲגִיעֵרֵט יַעֲטֵלֵט, רַעֲגִיעֵרֵט פֶּלֶן יַעֲהַעַר, דַּעַר
 עוֹיִקֵט וּוִירַד רַעֲגִיעֵרֵטן חִיאֻמַּעַר חוּד עוֹיִק. דַּעַר עוֹיִקֵט חֵיט קַחֲנִיג
 חִיאֻמַּעַר חוּד עוֹיִק; הִיטוּעַג חוּי זִינְעַס וְחֹדַע זִינד דִּיח בַּחֲרַבְרַעַן.
 דַּעַר הַעֲרָר לַעֲרַטְטֶרֵט דַּעַר הִיידַעַן רַחֲטַהֲלוֹס פֶּעֲרַחֲיִיטְעֹלֵט דַּעַר
 פֶּחֹאֵקֵר עַנְטוֹרְפֶּע. אַחֲנִיגְפֶּחֹאֵסִיג זִינד דִּיח חֲכַסְחֹאֵקֵט דַּעַר אַעֲנַטְעַן,
 גַּחֲטַטְעו רַחֲטַהֲלוֹס חִיבַעַר בְּחִיבֵט כַּעֲטַחֲאֶרְגֵג. עוֹיִק כַּעֲטַטְעַהֵט דַּעַר
 עוֹיִקֵטן רַחֲטַהֲלוֹס, עַנְטוֹרְפֶּע זִינְעוּ הַעֲרַלְעַנו פִּיר חוּד פִּיר. דַּעַר
 וְחֵ עַר סַפְרִיִּלֵט גַּעֲטַעֲהֵט, גַּעֲבִיִיט, סַעֲהֵט דַּח! לִיין הַחֵט דַּעַר
 עוֹיִקֵט וִיך פֶּרְהַיִךְ, כַּעֲלֵעֵבֵט לֹו זִינְעַר רַעֲמִידַעַנְן, חוּיך יַעֲקֵט וִיך
 עַרְקַחְרַעַן, לֹו דִיעַנְן חִיגַעֲטַהוּעַ יִסְרָאֵל. דַּעַר גַּחֲטַט פֶּעֲרַטְטַחֲטַס
 יַק גִּלְט, פֶּעֲרַחֲטַס נִכֵּט זִיין חִיגַעֲטַהוּס. עַר, דַּעַר חֹאֲבַחְרַא-
 גַּעֲרַחֲבֵט דִּיח אִיסַעֲטַהֲטַט, פֶּעֲרַטִּיגַט נִכֵּט! עַר הַחֵט

וְהִרְבֵּה לְהֵשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר פְּרַחְמֵתוֹ : יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קָרְאָנוּ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה :
אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁר־הָעַם שָׁן אֱלֹהָיו :
קָמָה - תְּהַלֵּה לְדוֹד

אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
בְּכִלְיוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלְלֶךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר :
דוֹד לְדוֹד יִשְׁפַח מִצְשׁוֹךְ וְגִבּוֹרֵתוֹ יִגְדֹדוּ :
הַדָּבָר כְּבוֹד הַדּוֹק וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
וְעוֹף גּוֹרֵאֲתוֹךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה :
זָכַר בְּכִסְיֶיךָ יִבְרָעוּ וְיִדְקַחְתָּ יָרֵנָּנוּ :
חַנּוּן וְרַחֵם יְהוָה אֲבֹתֶיךָ אֲפִים גְּדוֹל חֶסֶד :
טוֹבֵי דַוְדָּה לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו :
יְהוָה יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיֶיךָ וְחֶסֶדְיֶיךָ יִבְרַכְיֶכָה :

ימיר ו'
ימיר ו'

טוֹן חֶלֶם וַיִּנְטֵן לְחָרֹן בַּעֲוֹנוֹתַיִסְגָּט, אֹזֵר כִּיֹּא חֶסֶם עַר חֵלֶן עַרוֹוֹן־
כֶּעָן, וַיִּנְטֵן גַּחֲלֵנָם גְּרִיס. עוֹוִיגֶעֶר! פֶּעֶר־זִיִּיעַ חוֹזֵן וַיַּעַג! דַּעַר קַחְנִיג
עַר־הַזֶּרַע וּזְכֵן וַיִּיר פֶּלֶעֶהֶעֶן!
אֲשֶׁר־ הָיִן דַּעַן כַּעֲוֹנוֹהֶנְעֶרן דִּיעֵנֵן טַעֲמַפֶּעֶן! חַח פֶּרִיעֵנָם דִּיךְ
חַהֶע אֹזֵמֶפֶר־חֶס. וּזְחֵהֵן דַּעַם פֶּחֶזֶקֶע, דַּעַם עַן זֶן עַרְגַּעֶהֶט! וּזְחֵהֵן
דַּעַם פֶּחֶזֶקֶע דַּעַסַעֵן גַּחֲטַט דַּעַר עוֹוִיגֶע!
חַזֶּהֵן לֵאכְלִיעַד דוֹדֵי. אֵיין גַּחֲטַט! זֶן קַחְנִיג! דִּיךְ וַיִּלֵן חֶזֶק עַר־הַע־
כַּעַן! דִּיעֵנָם כַּחֲמַעֵן עוֹוִיג כַּעֲנַעֲרִיעֵן. טַחֲגִזֶךְ כַּעֲנַעֲרִיעַ חֶזֶק דִּיר ;
לְחַבֵּי דִיעֵנָם כַּחֲמַעֵן עוֹוִיג. גְּרַחֶם חֵיט דַּעַר עוֹוִיגֶע אֹזֵר הַחֲכַנְעֶר־הַאֵט,
אֹזֵנַר־פֶּחֶר־טוֹיךְ וַיִּנְע גְּרַחֶסֶע. חֵיין גַּעֲטֵאֶעֶכֶס דַּעַם חַנְדַּעֲרֵן רִיהַאֵט
דִּיעַ וְזַרְקַע, זִיח אֲחַנְעֵן דִּיעַ חֲלֹאֲחֶכֶס קוֹנֵר פֶּרַחֲכֶס אֹזֵר טַחֲנַע
דִּיעַר אֲחִיעוֹטֶחֶט, דִּיעַ וּזְחֹנְדַּעֲרֶט־הַחֲטַעֵן וַיִּלֵן חֶזֶק וַיַּנְעוּן חֲלֹאֵעֵן
טַפְרֶכֶס פֶּחֶן עַר־פֶּרֶזֶכֶס דִּיעַעֲר חֲלֹאֲחֶכֶס חֶזֶק חֵיין וַיִּלֵן דִּיעַ
הַעֲרֹוֹלֶקֶיט פֶּעֶר־קִינַעֵן. חֲלֹאֵעֵן וַיַּנְגֵּט חֵיין פֶּרַחֲכֶס חֶזֶק חֵיין גְּרַחֶ-
טַעֵן גִּטַע חֵיט רִיהַאֵט דִּיעַ חֲלֹאֲעֶרֶכֶסֶט־יִיכֵר חֶזֶק חֵיין חֲכִיכֶס
הַעֲלִיג חֵיט דַּעַר הַעֲרֵר! אֲחַנְגִּיאִיִּהֶךְ חֶזֶק חֵיין חֲכִיכֶס
חֲלֹאֵעֵן חֵיט דַּעַר הַעֲרֵר וּזְחֵהֵן חֶזֶקֶע, עַר־רִיִּיכֵר חֶזֶק חֵיין
חֲלֹאֵר! הַעֲרֵר, דִּיר דַּחֲקַעֵן דִּיעַ וְזַרְקַע חֲלֹאֵעֵן

כְּמִדּ מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וּבִבְרִיתְךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכֹבֶד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמְשֻׁלָּתְךָ בְּכָל־דָּוָר וְדָר:
 סוּמָךָ יְהוָה לְכָל־הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי כָל־אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵךְ לָהֶם אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתַח אֶת־הַדָּד וּמְשַׁלֵּעַ לְכָל־תְּיֵצוֹן רְצוֹן:
 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו חֲסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
 קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קְרָאָיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
 רְצוֹן־רְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת־כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמַד:
 תְּהִלַּת־יְהוָה יִדְבַר פִּי וּבִרְךָ כָּל־בֶּשֶׂר שֶׁשָׁמְקוֹ שׁוֹ לְעוֹלָמוֹעַד:
 קִסְיוֹ יִתְאַנְּנוּ וְגִבְרָךְ יְהִי מַעֲרָתָה וְעַד־עוֹלָם תִּלְלוּהָ:
 קָמוּ תִּלְלוּהָ הַלְלוּהָ נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה: אֲהַלְלָה יְהוָה בְּתוֹמֵי

(*) פותח את ידך ר"ת פאי כענין הויה אלכי וס"ת חחק והוא קס טז פרט

דיינע הייליגען, בעזינגען דיינעו ריינעו אומעוואקסט, אונטערדעווארטן זיך פֿון דיינער פֿלאַחצט, דען אענטען דיינע פֿלאַחצט לז פֿערקירדען, דיז אומעוואקסט חונד טאנע דיינעו רייכו. דיין רייך מיט פֿאלער עוויגיג קייטען רייך, דיינע העררשפֿלט וואהרעט פֿיר חונד פֿיר. מווע פֿון לענדע ערהוואט דער הערר, ריכטעט דיז געבייגטען חוין. מוואכר חויגען טויען נאך דיר היז, חונד דוז גיכוס איהגען טפֿווע חין דער לייט. פֿלאַוירע חפֿלענעט דוז דיז החנד. חונד חוטיגוס, וחזו דע לעבט, מיט וואהרשאטן. חוין פֿאלען זיינען וועגען חונד דער הערר גע. רעכט; חין פֿאלען זיינען טהקטען גיסיג. הער הערר חייט געהע חאלען, דיז חיהו קלפען, חאלען, דיז חויעריכטיג חיהן חגרופען. ער, טהוט, וחזו גחטעוועירכטיגען בעהחגט, ערהארט חיהר טרייען, היאט חיהנען חוין. ער טיטלעט חאלע, דיז חיהו לעבען, חזו קאט טעט חאלע פֿרעפֿלער חוין. חוין חונד וחזו חזכ דעו עוויגען זינגען; חאלע פֿלייט חווינגע זיינער הייליגקייט עוויגליך חונד חוואער! חויר פֿרייען חזו פֿון חזו עוויגקייט. הללויה.

הללויה. חזו עוויגען חזכע חיינע זענע! חזך חזכע חיינען גחטט, ער חזכע; חוין חוטיעטפיעל ערסטנט דעס עוויגען. זט

אמרה לאי בעודי: לא תבטחו בגיבויכם בן אדם ושאין
 לו תשועה: הוצא רחוקי משכנתי ביום ההוא אכדו
 עשתנתיו: אשרו שאלי עקב בעורו שכרו על יהודה אלהיו:
 עשהו שמים וארץ אתהים ואת כל אשר בהם השמר
 אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
 יהודה מתיר אסורים: יהודה פקח עורים יהודה זקה בפוסים
 יהודה אהב צדיקים: יהודה שמר את גרים יתום ואלמנה
 ועוד דרך רשעים יענת: במלך יהודה לעולם אלהיו:
 ציון לך דרך הללויה:

קמו הללויה ופרטוב ומה אלהינו כרעים גאון תהלה:
 בנה ירושלים יהודה נחיה ישראל יבנם: הרופא לשכנתי לב
 ומה בש לעצבתם: מונה מספר לכוכבים לכלם שמות
 יקרא: גדול אדונינו ודבסח לתכנתו אין מספר:

אחז חזק כין, פערטרויעט ניכט חוין פירוטען, חוין אענטענקינד,
 דען זענדיג העלפען קחן. דער גייט פערלחסט איהן; דען קעהרט
 ער ויעדער הין לו וייער ערדע, חוין חויט: איט זיינען ווייענען
 ענטוירעטען. אההו דעט, דער יעקני גחט לור הילפע החט, דער חוין
 דען הערן. פערטרויט, חוין גחט, דער היאמען, ערדע, מער חו'
 חווען זוח: חין. היהנען חויט, געטחעפען, דער טריי' אונד ווהרהייט
 עויג. החלם, דער חונטערדריקטען רעכט פערטחעפעט. דער ספיינע
 גיבט דען הונגריגען. דער עויגע לחוס געבארענע דער עויגע
 אהנע; בלינדע זעהענד, דער עויגע ריכטעט די געבייגטען חוין,
 דער עויגע זיעבט גערעכטע. אהנע, דער עויגע סימלט דיח
 פערטחעפעט, ער ריכטעט וויטוען חוין אונד וויינען אונד פיהרט
 חוין קוממען פחד דיח פערעלער. דער הערר רעגערט עויגינד,
 דיין גחט דורך חווע לייטען, ליון! הללויה.

הללויה, דען קחוט'ך חויט ען, חונטערט געבויגטען חוין,
 זאנ'ן זיין לחבגעחונג חויט טחן אונד זיינען פערטחעפעט
 ירושלים פערזחאמעלט ויעדער ישראל' פערטחעפעט
 זען היילעט ער; פערבינדעט זיהרע סאטען
 דעחט ער בעסטיאמט, אונד נענטט חווע זיין
 חונטער הערר חונד חוועטחטיג, חונטחויטען

מעודד עניים יהודה משפיל רשעים ערי ארץ: ענו ליהודה
 בתודה זמרו לאלהינו בכבוד: המכסה שמים | בעבים
 חמקין לארץ מטב המצמח הרים חציר: נותן לבהמה
 לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא סבדת הסוס יחפץ
 לאבשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה אתיראיו את
 המיחלים להסדו: שפתי ירושלם אתיהוה הללו אל הנה
 ציון: ברחוק ברחו שערך בנה בנה בקרבך: השם
 נבילך שלום חלב חטים שביעך: השלח אמרתו ארץ
 ערמה הירח לברו: הנתן שלג בצמר כפור כאפר
 יפור: משליך קרחו כפתים לפני קרחו מי יעמד:
 ישלח דברו ומסם לשב רחו ילדו מים: מגיד דברו
 ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכלל גוי
 ומשפטים כל ידעום הללויה: * דברו ק'

דער עוויגע ריכטעט אויף דיז אונטערדריקטען, אונד סטאמט זיך
 פֿרעגלער הין לור ערדע. סטיאמט רעק עוויגען וועטגועווען זיך!
 ריהרט אונטערס גאטטע הערפֿענטפיען! זיהק, דער דען גאטען
 דעקקט אים וואקטען, דער ערדע רעגען לוכעררייטעט, אונד זיך
 אויף בערגען ווחלוען אחט, זיהקן דער דעק פֿיה זיך פֿיטלער
 גיכט, דען ינגען רחבען גיכט, וואנאך זיך טרייען. ער האט כח
 לונט און רחטעט טאקרקע, און אחנענוי קרחט ניכט אוןהגועלען
 דעק הערן געפֿאלט ווער זיהן עהרפֿירכטעט, מער נור אויף זייע
 גיטע העפֿעט. יוזליס! א פֿרייע זייען הערן! אונד זיך דיגען
 גאטט! ער אחט דיז רעגען זייער טהערע פֿענט, אונד זעגעט
 זייע קינדער זינגערהאוב. ער טהעפֿעט זייען גרענלען זייער-
 הייט, אונד זחטטיגט זיך דען בעוטען ווחילען. זענדעט ער זיין ווארט
 אויף ערדען, וויז סנעל זייען בעפֿעהן! ער ברינגעט טלעע וויז
 ווחלענעןאקקען, טטרייעט זיין וויז חסע הין, ווירפט סחלען זייע
 זיין סטיקקען, ווער קחן פֿאר זייעט פֿרוזט בעטטעהען? דון זענדעט
 ער זיין ווארט. ער טהילט. — אחט זייען זייער וועהן. ער טהוינט

קָמַח הַלְלוּהָ וְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאֲכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָ:
 הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרַח הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכַב־אֹר: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶן
 הַשָּׁמַיִם וְהַדְּמִים אֲשֶׁר־מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צֶדֶק וְנִבְרָא: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵנָתָן
 וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ הַנִּינִים וְכָל־
 הַדְּמוּת: אֲשֶׁר־וּבְרַד שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר רִיחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ:
 הַדְּרִים וְכָל־בְּעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחִיָּה וְכָל־
 בְּהֵמַת רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
 וְכָל־שֹׁפֵטֵי אָרֶץ: שְׂחוֹרִים וְגַם־פְּתוּלוֹת וְקָנִים עִם
 גְּעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבוֹד הַזֶּה
 עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיְרַם קַרְן׃ לַעֲמֹז הַתְּהֵלָה לְכָל־חַסְדֵי־וֵי
 לְבַנֵי־יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבֵי הַלְלוּהָ: (* צבאיו ק'

קָמַח הַלְלוּהָ וְשִׁירֵי לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתֶּן בְּקִהְל

הַלְלוּהָ. וְחָכַם דַּעַן הַעֲרֹךְ פֶּחֶם הַיֹּאמְעוּ הַעַר! וְחָכַם חַיִּין דַּחֲרֵם
 חַיִּין יַעֲנֵר הַחֶהֱע! וְחָכַם חַיִּין, חֹלֵעַ וַיִּנֵּעַ עֲנֵעֵל! וְחָכַם חַיִּין, חֹלֵעַ
 וַיִּנֵּעַ הַעֲרַעַר! וְחָכַם חַיִּין, וְחָכַם חֹזֵד אֲחַזְד! וְחָכַם חַיִּין, חֹלֵעַ
 אֵיכְטֵגֶעסְטִירנע! וְחָכַם חַיִּין, חֹלֵעַר הַיֹּאמְעוּ הַיֹּאמְעוּ! גַּעוּחֶסְעַר
 חַיִּין דַּעַר הַיֹּאמְעוּוֹזֶשׁט. חֹלֵעַ וְחָכַם וַיִּנֵּעַ נְחָטֵן! דַּעַן עַר גַּעכְחֶט—
 יֵשׁ וְחֹזְרֵעַן, חֹזֵד עַר עַרְהֶחֱטֵס יֵשׁ עוּוִיגֶלֶךְ: עַר גַּחַב גַּעוּעֶטֶן חֹזֵי
 חֹזְבַּעַרְטֶרעסְבִּיךְ וְחָכַם דַּעַן הַעֲרַרן, חַיִּיהַר פֶּחֶן דַּעַר עַרְדַּע! זַעֵי
 וְחֹזְרֵעַר! אַעַרְעוּטִיעֶפֶטֶן חֹלֵעַ! כֹּאִיֶן, הַחֶגֶל, טַנַּעַ חֹזֵד נַעֲבַעַל!
 סַמַּרְאוּוִינַר, דַּעַר וַיִּין גַּעֲהִיִּים פֶּחֶןאֵסְטֶרעקְקַט! גַּעֲבִירְגַע חֹזֵד חֹלֵעַ
 הַיִּצְעַל! פֶּרֹכְטִבִּיא חֹזֵד לַעֲדַעַרן חֹלֵעַ! גַּעוּוִיד חֹזֵד לְחַהֲטֵעַ טַהִיעַר!
 גַּעוּחֶרְק חֹזֵד לֹפְטִיגַעוּ גַּעפִּיעַרְעַר! דַּעַר עַרְדַּע קַחֲנִיג חֹזֵד טַחֲחִי
 טַפֶּן, חַיִּיהַר פִּירוּטֵעַן חֹזֵד בַּעֲפֶרְרֶסְעַר! יִיגִוִיגֶעַ חֹזֵד יִיגֶפֶרְרֵעַן,
 חִיִּק חֹטְעַר, חַיִּין דַּעַר יִוְגַעַד! דַּעַן עוּוִיגֶטֶן נְחָטֵן וְחָכַם חֹלֵעַ, דַּעַן
 עַר חֹלִיִּין חֹזֵט הַחֶכְעַרְהַכְעַן; וַיִּין רוּחַ גַּעֲרֵט חֹזֵד עַרְדַּע חֹזֵד
 הַיֹּאמְעוּ עַר עַרְהַעֲבַעַט וַיִּנֵּעַ פֶּחֶןאֵקֶעַ הַחֶסֶן: חֹזֵד וְחָכַם חֹזֵד
 וַיִּנֵּעַ פֶּרִינַעַד, פִּיר יִשְׂרָאֵל, דַּחֲו חַיִּיהַר פֶּעַרְוֶחֶרְטֶט טַחֲחִי חֹזֵד
 הַלְלוּהָ וַיִּנֵּעַ חַיִּין מִיַּעַן וַיַּעַר דַּעַן הַעֲרַרן! וַיִּין חֹזֵד חֹזֵד

חסידים: ישמח ישראל בעשו פני ציון יגילו במלכם:
 יגללו שמו כמחול בתח וכן כבוד חמרדלו: כירוצה יהיה
 בעמו יפאר עמים בישועה: יעלו חסידים בכבוד ירננו
 על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
 לעשות נקמה בגוים הוסחות בלאמים: לאשר מלכיהם
 גזקים ונכבדיהם פכבלי בחל: לעשות בהם משפט
 כראב החרד הוא לקל חסדיו הגלליה:

קנ הללתי הללתי אל בקולו הגללוהו ברקיע עז:
 הללתי במרחו הללתי כרב גדלו: הללתי בתקע
 שופר הללתי פנבל וכבוד: הללתי בתח ומחול הללתי
 במגים ועבב: הללתי בצלצל שמע הללתי בצלצל
 תרעה: כל הנשמה תהללתי הללתי: כהית ייה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי ומציון שבן

ויינער פרוואען! עו פרייע זיך ויינע סאפטערז ישראל! פרוואען
 קען לייז קיטער זיהרע קהניגז חונד אכען זיהן חיס רייב
 חונד ריהרען פויקען זיהס חונד הרפען! דען ער זייט
 פקוקע גנדיג חונד קרענט אים זיעג דיז חונטערדיקסט
 פרייז זיך ויינע רוהאז דיז פרוואען, פרוואקקען זייט חז
 רעס אהגער. אקב גחטטעו פיהרען זיח חיס חונרע, נו
 סווערדט חין זיהרער הקס, חונד איבען ראצע חן כפרבט
 סיגונג חן סאחטטען חוי, חונד בינרען זיהרע קחניגז חז
 אים חיייערן פעסען זיהרע ערוען, דיז חונטערדיק, זיז
 טטעהט, חן זיהנען נו פקאליעהען; עהרעכעט פיר זיינע
 אען! הלליה

הללתי. אקבט גחטט חין זיינעס הייליגסדהקל אקבט זיהן חין זיינער
 חאלאחצט לעוטע! אקבט זיהן נחך זיינען וחונדערטהסטען, נחך זיי
 נער גרעסען העררליכקייט! אקבט זיהן אים קחניג דער פקווינען!
 אקבט זיהן אים הרפע חונד פואטער; אקבט זיהן אים פויק חונר
 רייגען אים גחטענספיעל חונד פאחטען! אקבט זיהן אים העלעסען
 ליאבעקלחניג, אים טאטטערנדעס געטאז דער ליאבען! אקבט דען
 עוויגען, זוזאז נור מרעם הקט! הלליה

ברוך געוואקסט זייע דער הערר חויל עוויג! אמן! אמן! דער עוויגע

יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ וַיֵּי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְכֹרֶךָ וּשְׁם כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-בְּלִדְתְּךָ אֶרֶץ אֲמֵן וַיֵּאמֶן:

לכך לעמוד קודם שיחמיל ויבדק, יעמוד על אהה הוא וכי.

וְיָדָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵינוּ כְּלֹדֶקְהָל וַיֹּאמֶר הוֹד פְּהוֹךְ
 אֶתְהוֹי אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לָךְ יְיָ
 הַגְּדִילָה וְהַגְּדִילָה הַתְּפִאָרֶת וְהַגְּדִילָה וְהַגְּדִילָה כִּי כָל בְּשָׂמִים
 וּבְאֶרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּלִכָה וְהַמְּלִכָה לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְּבֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתְהוֹ מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידָךְ פֶּה וְגִמְרָה
 וּבִידָךְ לְעֵדֶל וְלִצְדִיק לְכָל: וְעֲתָה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
 וְהַלְלוֹת לְשֵׁם תְּפִאָרֶתְךָ: כח' ט' אֶתְהוֹ הוֹאֵי לְבִידָךְ אֶתְהוֹ
 עֲשֵׂה אֶתְהוֹ שְׂמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאֶרֶץ וְכָל
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּתָּם וְאֶתְהוֹ מַחֲיָה אֶתְהוֹ כָּל
 וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מְשֻׁבָּחִים: אֶתְהוֹ הוֹאֵי הַאֱלֹהִים

ויח עלן לין חויו געלעבט, ער דער סהרונער נו ירושלים הללויה!
 געלעבט ויח דער עוויגע געטט, דער געטט ישראל, דער סליון
 ווואונדער טהוט, חונד חויל עוויג געלעבט ויח דער נחמע וינער
 אחיענטום דחם וינע הערליכקייט דוח געלע ערדע ערפילוע.
 סען! סען!

וְיָדָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵינוּ כְּלֹדֶקְהָל וַיֹּאמֶר הוֹד פְּהוֹךְ
 אֶתְהוֹי אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לָךְ יְיָ
 הַגְּדִילָה וְהַגְּדִילָה הַתְּפִאָרֶת וְהַגְּדִילָה וְהַגְּדִילָה כִּי כָל בְּשָׂמִים
 וּבְאֶרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּלִכָה וְהַמְּלִכָה לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְּבֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתְהוֹ מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידָךְ פֶּה וְגִמְרָה
 וּבִידָךְ לְעֵדֶל וְלִצְדִיק לְכָל: וְעֲתָה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
 וְהַלְלוֹת לְשֵׁם תְּפִאָרֶתְךָ: כח' ט' אֶתְהוֹ הוֹאֵי לְבִידָךְ אֶתְהוֹ
 עֲשֵׂה אֶתְהוֹ שְׂמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאֶרֶץ וְכָל
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּתָּם וְאֶתְהוֹ מַחֲיָה אֶתְהוֹ כָּל
 וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מְשֻׁבָּחִים: אֶתְהוֹ הוֹאֵי הַאֱלֹהִים

אשר פתרת באבנם והוצאתו מאור בשדים ושלמה
שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניך וקרית עמו
הברית לתת את ארץ הכנעני תחתי האמרי והפרזי
והיבסי והגזשי לתת לורעו ותקם את דברך כי צדיק
אתה: ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת
על ים סוף: ותחן אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש להם שם
כנחום הזה: והים בקעת לפני הים ויעברו בתוך הים ביבשה
ואת רדפיהם השלכת במצולת כמראבן במים עזים:
וילשע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל
את ה' הגדל אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם
את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:
שירח הים לריך לאפרה פעועל כשחם וכנוונה וכניען הטעמים כמו בספר נחמה.

דען דוא דען אנרס ערקארען, זיהן זויז אה כאלים געפיהרס, זונד
דעסען נזאטן זין אנרסס זואגעטשעלען הזוט. זונד דא דוא זיין
הערן דיר טרייז געלונדען, זא אהכטעט דוא זיינען בולד זיט
זיהק, פערעהיעסעט, דאז זונד ככאך דען חתי, סמלי, פני, יבסי
זונד גרנטי זיינען נחצקקאזען זיילנורייאטן; זונד דוא הזוט זיינע
פערעהייסונג טרייזך ערפילוט, דען דוא זיט געדעכט! דאז זיט
דאז עלענד זונדער פאסער זין פלרים זייעגעוועהען. זונד זייער
יחאזערן זק סילאזער פערנזאזען. דוא זיעסעט זילכטן זייער
זונד זואונדער זון פרעה, זון דעסען זואאזליכע דיענערסחלט זונד
זונדעלעקיק, וזיז עו דיר בעקחנט וזק, דאס זאז טירחננייז זויז
געזיכט הזסטען; זונד זאז הזוט דוא דיר ריהק פערטשעלט, וזיז
נחך הייטע. דוא הזוט זייענען (זאונערן פאסערן) דאז זיער גע-
טפחלטען, זאז דאס זיז זיט טרעקקענען זיטען דורך גינגען; זייער
פערטשונגער הינגעטען הזוט דוא זין זיעלען געטויידערט, זיינען
סטיינע גזיק, זיז אהכטעט געוואסער.
וישע. זון דעאזעלען טחגע עררעטטעט דער עוויגע דאז פחוק
ישראל פחון דער הזנד דער עגיפטער. ישראל זיה דאז עגיפטער
טחזט זאז זאזער דעו זיערען. חלז נון דאז ישראל זיען דאז גרזטע
זאזערעלע דער עוויגע זון דען עגיפטערן זויזגעזיכט, דאז
פחוק דען עוויגען. גזויכטע זיך זון דען עוויגען זונד

תפלת שחרית

כ

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִבְיַשְׁרָאֵל אֶתְּהַשְׁרֵה הַיּוֹאֵת לְיְהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשֶׁרָה לַיהוָה כִּרְנָאָה וְנָאָה קוֹס
 וְרַכְבֵּי רַמְתָּ בָיִם: עַיִן וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאֶרְמַמְנֶהוּ: יְהוָה אֵלֵּשׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שִׁמּוֹ: מִרְכַּבַת פָּרָעָה וַיְחִילוּ יְרֵה בָיִם וּמִבֶּטֶן
 שְׁלֹשֵׁי שָׁמַיִם בְּיַם סוּף: הַדְּהִמַת יְכַסִּימוּ יְרֵדוּ בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ
 אָבִן: יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינֶךָ
 יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרַב וְנֹאנָה תִּהְרַם
 קַמִּיךָ תִּשְׁלַח חַרְנֶךָ וְיֹאכְלֵמוּ בְּקֶשֶׁשׁ: וּבְרַחֵם
 אֶפְיֶךָ נַעֲרַמוּ מִיָּם נִצְבוּ כְמוֹדֶךָ
 גְּזֹלִים: קַפְאוּ תְהִמַת בְּלָבַיִם: אָמֵר
 אוֹיֵב אֶרְדָּף אֶשְׁתִּי אֶחְלַק שְׁלָל תִּמְדֵּאמוּ
 נַפְשׁ אֶרִיק חַרְבֵי הַזֶּרְשָׁמוּ יָדַי: גִּשְׁפַת

או ישר. דאמאלו ונאנען משה אונר דיא קינדער ישראל'ז דיעזען געזאנג
 דעם עוויגען צו עהרען אונר שפראכען: חיד וינגע דעס עוויגען, דער
 הַקֵּץ ערהקבען זיך לייגט; רחם חונד זיינען לייטער שטירלטע ער
 זינ'ז אענר. איין זעג, איין וזייטענספיעל, חייט יי'ז; ער וויר איר
 עררעטנג. דער חייט איין גחסס, חיהן ווילן חיד ריהאען! איינע
 פֿחטערז גחסס, איהן ווילן חיד ערהעבען! דער עוויגע חייט הערר
 דעו קריעגע, עווינע ווענען זיין נחאע. קריעגוגעשחן פּרעה'ז אונד
 הערררמואחלט סלידערטע ער זינ'ז אענר, דער אויפונד זיינער
 קריעגעזחכערן פֿערזחנקען זיין דער בגוענועע. חבגרונד בערעקקט
 זיח וזחנקען זיין טיעפֿען וויח ססיין. דייע רעכטע, ז' עוויגער,
 פֿברהערזויכט דורך אחלט, דייע רעכטע, ז' עוויגער, לערטאעט:
 סערט דען פֿיינד! דורך דייע גרָסע אפּיעשחטס לעראחזאוס דוח
 דייע ווידערזחכער, דוח זחסעט זיין חויה, דייען ברענגענדען לָחֶרֶן,
 פֿר פֿערלעהרט זיח וויח סטחפען. פֿחֶס דורך דייער חויע חויע טהירא
 טען זיך וזחסער עאפּער, פֿליסענדעו טחטער חויע חויע וויין דוח
 זחט, דער חבגרונד וויר פֿעט איטטען חויע חויע חויע חויע חויע חויע
 ספּרחד: חיד פֿערפֿחזגע, הַהֵלֶע חויע, פֿחֶס חויע חויע חויע חויע חויע
 אוטה זחלן חיהרער פֿחזן וויין! חיד לערע חויע חויע חויע חויע חויע חויע
 חקֶר פֿערטליגע זיח! דוח בליעטט אים ריינען חויע דען חויע

ברחוקה כסמו ים
 צללו כעופרת במים
 אדירים: מרכמכה באלם יהוה
 כמכה נאדר בקוש
 נורא תהלת עשה
 פלא: נטית ימנה תבלעמו ארץ
 נחית
 בחסדה עמו נאלת
 קדשה: שמעו עמים ירגזו
 חיל
 אחו ישב פלשת:
 אן נבדלו אלופי
 אהם
 אילי מואב יאחזמו רעד
 כל ישב בגען:
 תפל עליהם איתמה
 נפחד
 בגדל ורועה ידמו כאבן
 יעבר עמו יהוה
 ער יעבר עמו
 קנית: תבאמו ותפעלו בדר נחלתה
 מכן
 לשכתה פעלת יהוה
 מקדש אדני סגנו
 דיה: יהוה ימלך לעלם ועד
 יח
 ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה כרכבו וכפרשו בים יושב ים
 אח מי הים. ובני ישראל הלכו בכשה בתים:

בעדעקטע זיך; זיך זאנקען וויז בלייז אין סטראמענדע געא
 ווער חיים אונטער דען אהצטען, ו עוויגער, וויז דוח? ווער
 הערליכט אים הייליגקייט וויז דוח? פורכטבאר חיס אקבע
 סהאטער! דוח ניגטעט דינע רעכטע הין, דיע ערדע
 זיח. נון פיהרוט דוח אים דינער גנדע ריעועו פאוק, דוח דח
 פרייט; דוח איטענט עז אים דינער אהצט לו דינער הייליג
 כונג. פאוקער החרען עז, זיך בעכען; חגוטוועה ערגרייט
 אייטוועהנער פלשתי. פאחטליך ערטערקען דיע טסאמאהעררן
 דיע פירטען מחל'ו, ליטטערן ערגרייפט זיך; עז גחגען חלש
 וועהנער כענען! חגוטוועה חונד פורכט ווירד חיבער זיך פחלוען!
 דורך דינען אראען גחאטע ערטאחרען זיך וויז טטיין; ביז דיין
 פאוק הינזוך ליהב, דחל דוח ערווחרבוט. דוח ברינגט זיך הין,
 פפאחלענט: זיך זיין אין דיין ערבגעכירגט, אן יענען זיסן, דען דוח
 לור וועהטונג דיע, עוויגער, אייגעריכטעט, אין דוח הייליגטהוק, ו
 הערר, דען וועהנער בערייטעט. דער עוויגע ווירד זיאמער חונד
 עוויג רעגערן דער עוויגע ווירד זיאמער חונד פוויג רעגערען!

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּנֹדִים. וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּדַר צִיּוֹן
 לְשֹׁפֵט אֶת־דָּר עֵשׂוֹ וְהִיָּתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 וּבִתְוֹרָתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 בַּשַּׁבָּת וּבֵי"ט טוֹמִיךְ כָּן; נִשְׁמַת. מִן שַׁבָּת וּבֵי"ט וְיֵרֵד הַיָּר נִשְׁמַת גַּעְזוֹמָט.

הַטָּו שְׁנַחֲסִים מִן שִׁיר עַד קַעֲמָה יִסְמַר בְּנִשְׁמָה אֶחָת.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאָה יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל־דִּי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עִז
 וּמִמְשָׁלָה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה הַהִלָּה וְתַפְאֶרֶת
 קָדְשָׁה וּמְלִכּוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת
 אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
 זִמְרָה מְלֶכֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים: כַּף טוֹמֵר חֶק.

דַּעַן דַּעַם עוֹיָגָט חַיִּט דָּחוּ רִיךְ, עַר הַעֲרַרְסַעַט חוֹמַעַר דַּעַן הַיִּירַעַן.
 עַרְעֵי־עַעַל וְעַרְעַן הַיִּכּוּל־סַיִיגָעַן חוּיָן לִיּוֹן בַּעֲרָה, עַסּוֹ גַעְבִּירָגַע
 ט רִכְסַעַן; דָּחוּ וְיֵרֵד דָּחוּ רִיךְ דַּעַם עוֹיָגָעַן זִיין. דַּעַר עוֹיָגַעַ אִירַד
 קָרִיג וְעַרְדַּעַן חִיכַעַר דִּיחַ גְּחַלְלַע עַרְדַּע; דָּחוּ וְיֵרֵד דַּעַר עוֹיָגַעַ
 חוֹנַד זִיין נַחַעַ חִיכִיגַ זִיין — זָק וְיִיחַ עַן חַיִּן דִּיכַעַר חוֹרַה
 הַיָּם: הַחֲרַע יִשְׂרָאֵל, דַּעַר עוֹיָגַעַ, חוֹנַעַר גְּחַסַּט חַיִּט חַיִּן חִיכִיגַעַ
 עַעְזַעַ וְעַעַן!
 חַחַבַּח. הַחַכְּעַלְחַבַּט חַיִּן עוֹיָקַעַט חַיִּט דִּיין נַחַעַ, חוֹנַעַר קַח־
 נִיָּן חַלְחַכְּטִיגַעַר, גְּרַחַסַּעַר חוֹנַד דִּיזִיגַעַר רַעְגַעַט חַיִּס הַיִּחַעַעַל
 חַחַ חַיִּן עַרְדַּעַן! דִּיר חַלְיִין, עוֹיָגַעַר, חוֹנַעַר; חוֹנַד חוֹנַעַר עַחַסַּעַר
 גַּסַּט, גַּעְלִיעַאס לִיעַד חוֹנַד חַבַּ, רוֹחַסַּט חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד
 רַעְעַרְוִיגַ, דַּעַג, גְּרַחַסַּעַר חוֹנַד חַלְחַכְּטִיגַעַר, חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר
 הַיִּיגַקִּיט חוֹנַד חַחַיִעַטְחַסַּט, בַּעְעַד־חַיִּיחַגַּן חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר
 עוֹיָקַיִט. גַּעַלְחַבַּט זִייט רוֹחַ, עוֹיָגַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר
 חַלְחַכְּטִיגַעַר! חוֹנַעַר דַּחַקְקִיגַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר
 חוֹנַעַר חוֹנַעַר! דַּעַר חוֹחַגַּעַחַלְלַע חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר
 חוֹנַעַר חוֹנַעַר! עַעַלְטַעַנַּרְחַקְחַסַּעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר חוֹנַד חוֹנַעַר

והקריענו דער חזן כרכו ונאגט,

והגט קהל יתברך.

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵּךְ:

יִתְבַרֵּךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִרְחַמְנוּ

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעַלְמֵנוּ עַד:

וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵרָא שׁוֹן וְהוּא אֲחִירָוּם בְּלִעְדֵּי

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אִין אֱלֹהִים סְלוּ לְרִכֵּב בְּעַרְכוֹת בֵּיתָה שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר

עַל כָּל בְּרָכָה וְהַחֲלָה:

אוֹר וּבוֹרֵא חֶשֶׁךְ עֲשֵׂה

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעַלְמֵנוּ עַד:

שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַבַּל

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

חֲמַאיר לָאָרֶץ וּלְדָרִים עֲלִיָּה בְּרַחֲמִים.

וְכַטּוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מִעֲשֵׂה

בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוֹ מִעֲשֵׂיךָ יְיָ. כָּלֶם בְּחֻכְמָה

עֲשִׂיתָ. מְלָאָה הָאָרֶץ קִינָה: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם

דער פֿקרוֹזקגער רוקם לויט; ווהרענד דעסען בעטעטדיח געאיינעם:

יחברך. געפריעזען, געריהאט, פֿרייעט דען עין האַבעפריעזענען! דיע געאיינדע חַטטווקרטעט ברוך. געפריעזען זיי אדער עויגע! דער האַבעפריע-זענע אין עויגקייט! יוצר אור. געלוקט זייט דוח, גחטט, חונער הערר, וועלט רעגענט! ביזנער דעו זיכטו חורהבער דער פֿינוטער. ניט! פֿריעדענטשיפֿטער חונד וועלטלען טחפֿעגל!

יחברך. געפריעזען, געריהאט, פֿרייעט דען עין האַבעפריעזענען! דיע געאיינדע חַטטווקרטעט ברוך. געפריעזען זיי אדער עויגע! דער האַבעפריע-זענע אין עויגקייט! יוצר אור. געלוקט זייט דוח, גחטט, חונער הערר, וועלט רעגענט! ביזנער דעו זיכטו חורהבער דער פֿינוטער. ניט! פֿריעדענטשיפֿטער חונד וועלטלען טחפֿעגל!

המאיר. ער בעל־למעט איט גנודע דיע ערדע חונד ווען דערזין ווהנט; זייט גחט ערניערט טחגיד נחך חיאהרפֿקרט דעו ווערק דעו חללניגטו. וויה אחלטיג פיעל זינד דינע ווערקט, גחטט! חללע החוט דוח זיה איט זיזיהייט חנגעקורדנעט; ז ערדע איז פֿלל פֿלל דינען גיטערן. דוח ביזט דער

לְבַרְזוֹ מֵאֵז. הַמְשִׁיבָה וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְּשֵׂא
 מִיְמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רַבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ. אֲרוֹן עֲזוֹנוֹ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ. מִגֹּן
 יִשְׁעֵנוּ מְשַׁנֵּב בְּעַדְנוּ: אֵל בָּרוּךְ גָּדוֹל רַעֲה
 הַכֵּן וּפְעַל זְהָרֵי חַמָּה: טוֹב יָצַר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ
 מְאֹרֹת נִתַּן סְבִיבוֹת עֵזוֹ. פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוֹשִׁים
 רוֹמְמוֹ שָׁדַי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּטוֹרֵי אֵל
 וְקֹדְשָׁתוֹ: תִּתְפָּרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה
 יְדִיד. וְעַל־מְאֹרֵי אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוֹךְ סִלְה:
 תִּתְפָּרֵךְ צוּרֵנוּ מִלְּכָנוּ וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹךְ לְעַד מִלְּכָנוּ וְיִצַר מִשְׁרָתִים וְאִשֶׁר
 מִשְׁרָתָיו כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים
 בְּיִרְאָה יִחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֵךְ

חלוצה חלוצה קחניג, דער חיינליגע פאן חכבעגין, האָכגעריהאס,
 פֿערהעררליכס חונד חלוצהחכבען זייט עוויגען לייטען! חלוצער וועלטען
 גאָסס! אָס דינע גראָסע בחראהערליגקייט זיך חונער ערכאָרען!
 דערד חונערע פֿעראַנגעס! פֿעלן חונערער פֿענטע! חונערעו היי-
 טיג! חונערע בורג! ער, דער חלוצאָכטיגער, דעו ועגענו קוועלע,
 מיט חונערליכער חיינליכס דיא סטראָהלען דער זאָנע בעריי-
 הערפֿאָרגערפֿאָרש חונד חוין דאָ בעוטע חויגעביזדעט לז זיי-
 גאָמען פֿריי. זיין טהראָן חייט מיט ליכטער חואגעבען, זיינער
 רע הייפטער זינד הייליג, זיא ערהאָהען דען חלוצעראַנגענדען
 פֿערהקידען חונאָנטערבראָכען דיא אָפֿיעזשאַט גאָסטעו חונד
 חוייליגקייט. האָכגעוואָכט ביזט דאָ, גאָסט, חונער הערר, מיבער
 אָב דער ווערקע דינער האָנדען, חונד דער לייכטענדען חונגען.
 חונד לז דינער פֿערהעררליכונג ערטשפֿען סלה.
 חונד. האָכגעוואָכט ביזט דאָ, חונער חוייליג, חונד חוייליג, חונד
 זע פֿרוֹזער חונד סאָפֿער זי פֿיערער חוייליג, חוייליג זיי
 חונד געפֿרענען, חונער קחניג חונד סאָפֿער חוייליג, חוייליג
 די חונאָטליך חין יסען האָהערן וועלטען סאָפֿער חוייליג, חוייליג
 פֿערהעררליכונג דיא בעפֿעהלע חיהרען חוייליג חוייליג
 חוייליגענטען לויט פֿערהקידען. זיא זינד חונאָטליך

עולם: כלם אֱדוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים
 וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנֵם וְכָלֶם
 פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים
 וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קָדוֹשׁ הוּא: וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
 שָׁמַיִם זֶה מוֹדֵה וְנוֹתֵגִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ
 לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעְיָמָה
 קִדְשָׁהּ כָּלֶם בְּאַחַד עוֹגִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:
 קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל־הָאָרֶץ כְּבוֹד:
 וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקִּדְשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעַמַּת שָׁרְפִים לְעַמַּתֶּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

יך חויערלעטן, חונד וואאטויך אהצטיג. חונגעוואוסט לעל
 קען זיך אים טיעפונטער עהרפֿורכט דען בעלענהל חויערע
 חונד: וואאטויך אהצטען זיך חויערען אונד הייזיג וואר ר
 זאנג חונד זיעה, בענעדזיען, אהבען, לערהערליכען, פֿרעגלעך
 חונד הוירדיגען דעס נחמען דען וואאחצטיגסן דען וואאחצטיג
 אהגעטרען חונד פֿורכטבחרען קחניג, הייזיג, חויערען, וואא
 חונטערליענהען זיך זיך, סטאפענווייזע, דען חכמעניגייטען דען וואא
 אערווייכען חונד ערטהייזען וועלענאייסיג דיך ערוויפניש, חויערען
 טאפעער לו הייזיגען, אים זעליגעס פֿערגניגען, זיך גיינער ספֿר
 חונד אעלדיש ערטונכט דיך הייזיגונג, חויערטיאויג חונד עהרפֿורכט
 פֿאלו רופער: הייזיג, הייזיג, הייזיג חויער גאטט כנסות! דיך פֿילונג
 דער גאנלען ערד חויער זיינע אהיעזוטאט,
 וואאפניש, דיך חויער חונד דיך הייזיגען חויער ערהעבען זיך אים
 אהצטען גאנלען דען זרפיס געגענחבער, חונד חויערען ערוויגע
 דערנר וואאפניש זיך;

ברוך בבורי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלה א חי וקיים ומורות יאמר
 ותשפחות ישמיעו. כי הוא לבז פועל גבורות עשה
 תדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא
 רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות המחידש במים
 בכליום תמיד מעשה בראשית: כאמר לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזפה
 כלנו מהרה לאורו. ברוך אלה יי יוצר המאורות:
 אלה רבה אלהינו יי אלהינו תמלה גדולה ויתרה
 המלה עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שפכתו בק
 ותלמדם חקי חיים בן החינו ותלמדנו: אבינו האב
 נתתן המתים רתם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל

געלאבט זיא דיא מאענטאט נאטטען איהרען ארמען!

לאל ברוך דער געבענפרייען קלאוואנט ווייהטן זיח זעבליכע
 סחנע; חיהק, דעק פלאבעהערסער, קלאוואכטיגען, זעבענדיגען חונד
 זעכטסטענדיגען ססיאטען זיח זיעדער חונד זעסען פונאמען הירען;
 דען ער, טור ער חויט דער טריעב קלאווער קראכטע, דער סההטער
 דען נאך ניש געטעהענען, דער הערר דער קריעגע, דער חוינאנער
 דער ווהלאטהעטען, דער הערלעכריקער קלאווען הייז, דער סהפעער
 קלאווער הייזאייטען, דער פֿורטכערע רוהאפלאנע, דער חורהעבער
 קלאווער ווונדערטהעטען, דעסען גיטע טאגליך חונד זיאאער ווההרענד
 סהפעגאנערק ערנייערט — זען הייסט ען: (פונקט 136),
 דער דיך גרעסען זיצטאמעטען בערייטעט, דאנקט, דען עוויג
 קרעכט זיינע גיטע. חיינט ווירוס דוח חין זיינע זיכט זיבער זיין
 זעסען — ס מאכטע ען חונד פלאנען בתודיען לו טהייל ווערדען!
 זעסען זיעטען דוח, גאטט, בילדער דען זיאאענוריכטער.
 זעה רבה: איט פֿיעלער לֿאָרטייליקייט זעבענט דוח חונד, גאטט,
 זעט טוסל, איט גרעסער חונד חוייערערדעכטיגער זערגעפֿאָט
 סהטעט דוח חונד, פֿעטער חונד קאטיג, חונדערער סורפֿעטער היל
 בת דוח דיר פֿערטרויעטן חונד דוח זעבליכע ערטהעטען גע-
 זעבליכע ס זיען חויד חונד זען גאנדיג חונד חונדערייען זיען חונד ח
 פֿעלער! ערפֿאָרונדעטען פֿעטער! קלאפֿערהעטען! סהפערהעטען
 דח חונד, קאנע רייטע חונדער הערן חויג, דעייט וויי זעבליכע
 חויג פֿערהעטען, זיענען חונד זערהען, חויג

לשמע ללמד וללמד לשמו ולעשות ולקום את כל דברי
 תלמוד תורה באתה: ותאר עינינו בתורתך ודבק
 לבנו במצותיך וחדר לבבנו לאהבה וליראה שמך ולא
 גבול לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול והנורא בפתחנו
 נגילה ונשמחת בישועתך: ותביאנו לשלום מארבע
 כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל
 ישועות אתה ובנו פתרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך
 הגדול סלה באמת. להודות לך ולתודה באתה: ברוך
 אתה יי הבוה בעמי ישראל באתה: יעד סמוי א סגל נאמן.

דברים ו' ט'

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 כלשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

**ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך ובכל מאריך: והיו הדברים האלה**

חיוניכם חונד פלואניעהטן אהגען חאלט וווארטע ועד ועד
 גענעטלעז אים זייעבט, ערלייבטע אונסערע חויגטן זיין דייערע
 אהצע אונזער הערץ דייענע געבטטען טנהאנגיק, חונד
 זערע נייגונגען זיך זייעבט חונד עהרפארט דייענס נאמען
 וויר נייע לוי טאנדען ווערדען; דען וויר פערטרויען דייערע
 גרעסען חונד פורטבארען נאמען, פראהאנקטען און פרייען חונד
 דייענע הייליג, ח ברינגע חונד זיין פרייערען חויג דען פיער ענדען דער
 ערדע חונד פיהרע חונד אויפערעכט זיין אונזער אהנד לזריקק; דען
 דווי ביט דיז הייליגערע פלואנעכט, חונד חונד חונד דווי חויזער
 זעהען חויג פולען פאוקערן חונד לונגען, דייענע גרעסען נאמען
 טרייליק גענוהערט, חונד דיר לוי הוואדיגען חונד דייענע חויזיהייט אים
 זייעבט פלואנעכען, געלובט זייעט דווי, געטט, דער זיין פאוק
 ישראל ערקלערען חויג זייעבט!

הארע ישראל דער עויגע אונזער גאטט אים אייניגע עויגע וועזען.
 (געלובט זייער נאמען זייער גאר רייכען א חויזטאט חויזאער חונד עוויג.)
 ואהבת דווי חויזען דען עוויגען דייענע געטט זייעבט, פאן געלעט הערלעך,
 געלעט וועלט חונד געלעט פערמאנגען. דיז ווארטע, דיז חויג דיר זייעבט

אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושנתם
 לבנה ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
 עליהם והיו לטטפת בין עיניהם: וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכר-
 נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
 ומלקוש ואספת דגנה וחיך שנה ויצהירה:
 ונתתי עשב בשדה לבהמה ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם

כעשהאל, ואלעזר דיר סטעטו חיס הערלען בלייבען; דוח וואונט זיך דייענע
 קינדער זיינסטערלעך אונד זימאער דעלען רעדען, ווען דוח לו הויזע
 זעלבסט, קודער צווייל ריימען ביזט, ווען דוח דיר ניעדערלעגט אונד ווען
 וואו זיינסטעהוט. בינדע זיך לויצען און דייע הענד, טרעגע זיך קלוי
 קודערהויפטבינדע לויטען דייענע אונד טרייבע זיך צווייל דוח
 פלעטען דייענע הויזע חוגר און דייע טהערע.
 ווערדעט זייהר חלונץ אייענע געכאפען געהערלעך, דוח זיך אייך
 זעלב געבע, דען עוויגען זייערן געזעט פון זייערס געזעלעס הערלען
 און פון זייערער געזעלען זעעלע לו זיעכען אונד זייהס לו דייענען,
 און זיך זיך זייערס זענדע געבען לור רעכטען לייט, פרייה-
 רען אונד טעמערעגען, דזאייט דוח דיין געזעלעך, אקויט אונד קהל
 זייערע זעלען, אונד ווילן פיר דיין פרייה גרונד וועלען זענען צווייל דייענע
 פלעט, דחם דוח לו פסען החכעט חיס זייערע זעלען זענען זייער
 זענען דחם זייער הערן ניכט פערפריהען זייערע זעלען זייער
 זענען זענען אונד פנדערן געזעלעך זענען זענען זענען זענען
 זענען. דער לערן דע עוויגען ווירדע זייער זענען זענען

לָהֶם: וְחָלַת אֶרְצְךָּ בְּכֶם וְעָצַר אֶרֶץ
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִהְיֶה
אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶם מִיְהוָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־
דְּבַר יְהוָה עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם
וְקִשְׁרֶתְכֶם אַתֶּם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
בְּיַד עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אַתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְדְּךָ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בְּיַרְדֵּךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִם
לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר ויאמר יהוה אל משה לאמר: דַּבֵּר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם כַּמַּדְבָּר

ער וירדע דען היאמען פֿערטוועסטען דאס קיין דענסען
דיא ערדע ווירדע זיהר געוואָלן ניכט הערפֿערן בדין
זיהר ווירדעט גאר בחוד לו גרונדע געהערן זענען
פֿערטרעפֿליכען אַנדע, דאס מיך דער ערדע זענען
פֿאָסעט אַוואָ דיענע וואָרטע לו הערנען אונז אָ געווען
זיח מיך לוס לייכען אויך דיח הפֿנד אונז פֿרונגעט זיח חזק
הויפטבינדע לויטען זייערן חויגען; אַעהרעט זיח זייערע וואָרטע
בעטטאָנדיג דחפֿאָן לו פֿערטעכען, ווען אַח לו הוינע ויסלענען, קרער
אויך רייטן ביט טען גאח דיק הינלעגט אונד ווען דאח חויפֿסטעוואָס;
טרייכע זיח אויך דיע פֿאָטטען דינעט הוינע אונד אָן דינע טהערע.
דחאיט זיהר אונד זייערע קינער אויך דעס ערדרייכע דאס דער
עוויגע זייערע וואָרטען ליגעטוואָרטען, עז זיחנען לו געבען, אַחגע יתהרע,
בלייבען אַחגע דער היאמען חיבער דער ערדע זיין ווירד.
חאמר זייערע טפֿאָך לו טעה וזיח פֿאָטט: רעדע איט דען
קינדען אונד וואָגע זיחנען, זיח וואָלטן ביח וואָלטן זיחנען

נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת: ודבריו
 חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי
 עולמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל
 דורותינו ועל כל הדורות זרע ישראל עבדיך:
 על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים
 לעולם ועד: אמת ואמונה חוק ולא יעבור:
 אמת שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו.
 מלפניו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו
 ויצדנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם
 שקרה. אין אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אמה הוא מעולם מן ומשיע לבניהם
 אחריהם בכל דור ודור: ברום שלם מושקה ומשקה
 ויצדקתה עד אפסי ארץ: אשרי איש שלשמע למעלה

באייבט אונטערשיטטערט אונד זיינע רעגירונג אונד טרענינג אונד
 ערנד. זיינע פֿערהייסונגען לעבען אונד בעטטעהען זיך און זייער
 אונד ערקוויקענד אויף אייאער אונד פֿיר חללע וועלכען פֿיר אונד
 פֿערהאלטערן, פֿיר אונד, אונטער קינדער און פֿערהאלטערן און זייער
 פֿיר חללע. געטלעכטער אונד אברקאמאליגע זעלנע זיינע זעלנע
 על דער פֿער אונד נאכאלט חייטו זיינע און פֿערהאלטערן און זייער
 סונג, זיך דויערט עוויג: ווערהייט אונד זייער און זייער און זייער
 לעטלליכע געזעטן. ווערהייט און זייער און זייער און זייער
 רער פֿאטער גאטט ביזט, אונטער אונד אונטער און זייער און זייער
 זער אונד אונטער פֿאטער און זייער און זייער און זייער און זייער
 אונטערען הייל: אונטער בעפֿרייער און זייער און זייער און זייער
 הער ווער דיין הייליגע נאמע, קיינע גאטטהייט און זייער און זייער
 עזרת. דער בייאמאנד אונטערער פֿאטער און זייער און זייער און זייער
 שילד אונד סירק און זייער און זייער און זייער און זייער און זייער
 סער. איבער יענען און זייער און זייער און זייער און זייער און זייער
 רעכט אונד זייער און זייער און זייער און זייער און זייער און זייער
 הייל דעם אונטער, דער דייען בעפֿעהלען געהערט אונד זייער און זייער
 רע אונד און זייער און זייער און זייער און זייער און זייער און זייער

חזרו רחמיכם עלינו יי אלהינו ואלו מושיע: ממוצרים
 ואלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בבורים
 חרבת ובכורך ואלת ויס סוף בקעת חדים טבעת וידים
 העברת וכפו מים צרדים אחד מהם לא נותר: על זאת
 שפחו אהובים ורומוז אל ונתנו ידדים ומירות שירות
 ותשפחות פרכות ודוד אות למלך אל חי וקים: רם ונשא
 גדול ונרא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
 ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם
 אליו: תחלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך. משה ובני
 ישראל לק ענו שירה בשמחה בפה ואמרו קדם:

מרבמכה באלם ידוה מי כמכה נאדר

הפרר דיננו פתקנו חוגר אחצטיגער קאניג, דעסטן
 רעכטמחלע זיינל פיהרען, פירווחהר, דוח קאזין ביט דער ערוטע,
 דוח קאזין דער לעמלע, אונד אזיסער דיר האכען וויר וועדער קח
 יג, נאך ערוזער, נאך עררעטער. אזוי סגנים הנחם דוח. אזוי ער
 לחוס, גחטס אונער הערר, אונד אזוי בעפרייעט אזוי דעק סקאז
 פפנהויע; דוח ערוזלינגע יענער החוט דוח געטודטעט אונד דינע
 ערוזלינגע ערוזוס. דוח החוט דוח טילפאעער געטהיילט, דוח פדעפ
 אר פערזענקט, דוח יעבלינגע דורכגעפיהרט, אונד דוח פלוטהען
 פערטומנגען זיהרע פערפאנגער, דחם ניכט זיינער פתן זיהנען ענט
 קח, דחוק פריעטען דוח געליעכטען אונד ערההטען דוח זאואחט,
 דוח יעבלינגע ברטען. אזוי חין זיערער, געוונגע אונד פוזאמען, דוח
 בענעדייחונגען אונד דחנקעאונגען דעק זאואחצטיגען זינד זעלכוס
 סקאניגען קאניג. דעק הדהען אונד ערהעבעט, גלחטען אונד
 פילטכערען כייגער דער סטחאלען אונד ערהעבעט דער געבייגטען,
 דער דוח געפעטעטען זאואחט דוח בערהעבעט בעפרייט, דען
 זאואחצטיגען בייחטערהט אונד זיינעק פתקען זענען זען עו
 לו זינען טרייט. דחוק זיהק, דעק זאואחצטיגען זענען גע
 זינען זינען ער אונד געבענעדייטע! — חסד
 סטאמען דיר חין זיעד איט פיעלער פרייטען זענען גע
 פ ווער זינען אונטער דען סאכטען,

תפלת שירית

בְּקֶדֶשׁ טָרַף אֶת הַלֵּחַת עֵשָׂא פְּלֵא: שִׁירָה יְחַדְּשָׁה
 שְׁבַחְו גְּאוּלִים לְשִׁמּוֹךְ עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם יַחַד כָּלֶם
 הַדּוֹדוֹ וְהַמְּלִיכִים וְאָמְרוּ: יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמֵם וְעַד:
 צִוֵּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרוֹת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה
 בְּגִבְעוֹת יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. (גְּאֻלְנוּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

יכוון רנליו יחד כאילו שתיים רנל אחת, ויכוף ראשו למטה ולבו יכוון לשמים וסכיח ידו הימנית על השמאלית ויחדן על לבו, ויעמוד ביראה ופחד ויחשוב שהשכינה עומדת כנגדו. ואין להפסיק בחפלי אפילו סלך ישראל שוא בשלושה ואם ישמע שהש"ן אומר קדיש או קדוש' לא יפסיק אלא יכוון לטה שמו' הש"ן. ובשלוש' ברך יעשה כרע' בנפרים, ובשלושה אחת שמתחיל בראשו ובשלושה י"ן יקפץ.

אֲדָנִי שְׁפַחֵי הַשָּׁמַיִם וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִים טוֹבִים
 וְקָנָה לְכָל חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי

אזו פערדערליכט מיט הייליגקייט וויא דוא? פורכטבאר אים לאבע, וואנדערטראטער! שירה. חיון נייטו אינד ופאנגען דוח ערווארטען דייענסן נאמען חס ונופער דעו אטערעו! חיינאייטיג דחנקסטען וינו מולע חונד הווארגענד ספרחטען יוח: גאטט חירד אפמער. אינד עויג רענערען!
 צד. ח פעזו ישראל! אפכע דיק חוין לך הילפע ישראל! חונד בעפרייע נאך דייער פערהייטונג יהדה זונד ישראל. (חונער ערוואנער, גחטט לכחות חיוט דין נאמע דער הייגיגע ישראל!) געאקבט ויזט דוח, גחטט, דער ישראל ערווארטע!

ארי. הערד, חעפנען איינע אישען, דחם דייענען רוהק איין חונד פערקיערע!
 ברוד. געוואקסען דוח, עוויגער חונער גחטט חונד גחטט חוני ווערד פאסטער, געה'ס! גאטט יחק' חונד גחטט יעקנ' דוח דער גרויסער חונד פורכטבארע גחטט! דחו החלוטע ווענען, דחו ווערען חונד גיטע פערניוט! דער חייגענסהיאער דעו חונד דער פראוואיגקייט דער חורפאטער געפירט איבער דען חיינען ערוואנער חיררען ספחטעווען

בְּיָדֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֵהָבָה • חַי דַּעַן לְעַהָן בּוֹסְטוֹנְגֶעֶן ווִירד
זְכַרְתוּ מִיִּיגְעֵשׁתְּחַלְטֵעַם
וְזַכְרֵי לַחַיִּים מְלַךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֲדוּם חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּאֵי מְגַן אֲבָרָהֶם:
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ • כְּמוֹךָ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ טַפְלִים וְרוֹפֵא תוֹלִים וּמַחֲיֵה
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁינֵי עַפְרָי • מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלַךְ מֵמִית וּמַחֲיֵה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה • חַי דַּעַן 10 בּוֹסְטוֹנְגֶעֶן ווִירד מִכְּמוֹךָ מִיִּיגְעֵשׁתְּחַלְטֵעַם
מִי כְּמוֹךָ אֲבָרָהֶם חַיִּים וְכַתְּבֵנוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים

עֲנֵנוּ בְּרַעַם, וַיֵּנֶשׁ פְּחָעֵנוּ הַקּוֹבֵעַ.

(חַי דַּעַן לְעַהָן בּוֹסְטוֹנְגֶעֶן ווִירד עֲתָנְגֶעֶרֶשׁ חַיִּיגְעֵשׁתְּחַלְטֵעַם:)
זְכַרְתוּ נְעִדְעֵנֶק חוֹנֵעַר לֹס לְעֵבֶעַן, קְ, קְחֵיגֵי, דַּעַן דוּח
וְחַתְּגֵלְשׁחֵלְטֵן הַקּוֹס חַס לְעֵבֶעַן! סְרִיבֵל חַיִּין חַיִּין דַּעַן
כִּן דַּעַן לְעֵבֶעַעַ, חֹס דִּינֵעֵבֹוּוִילְטֵן הַעֵרֶשׁ דַּעַן לְעֵבֶעַעַ!

קְחֵיגֵי חַעַר הַעֹלְפֶר. עֲדַרְעֵשְׁטַעַר חוֹשׁ בְּעֵסִילְטַעַר; גְּעֵלְקֵבֶם וַיִּזַּט דוּח,
עֲוִיגְעֵה, סִיגֵי לְנֵהֶסֶל.
אַחַת אַחְלְטִיגֵי בִיזַט דוּח חַיִּין עוֹיגְקִיט, קְ חַפְרֵר! דוּח בַּעֲלֵעֵבֹוס דוּח
עֲוִיגְעֵן וַיֵּעֲרַר, אַחְלְטִיגְעַר רַעֲטֵטַעַר.

(חַס וַיִּכְטַעַר ווִירד עֲתָנְגֶעֶרֶשׁ חַיִּיגְעֵשׁתְּחַלְטֵעַם:)
מְשִׁיבֵי דַעַן לְחַס וַיִּכְטַעַר לְנֵעֵהֶעַן טוֹנֵר דַּעַן רַעַגֶעַן לֵי לְחֵלְטֵן גְּעֵבִיט.

דַּעַן גְּעֵלְטֵי עַרְתְּהֵרֶם דוּח לְעֵבֶעַרֶטוֹ, דִּינֵעַ חוֹנֵעַרִיבֵעַ בְּחַרְוֵהֶעַר לִיגֵי
קִיט חֵלְטֵי דַעַן סֵחֶרֶטֶעַן וַיֵּעֲרַר חוֹיִלְעֵבֶעַן; דוּח בִיזַט דַּעַר וּסְקֵקֵבֶעַן
סְקִיטֵעַן דַּעַר קְדַחְנֵקֶעַן הַיִּיל חוֹנֵה כַּעֲפֵרִיבֵעַר דַּעַר גְּטַעֲשֵׁלְטֵעַן
דַּעַן חֵלְטֵעַן חַיִּיגְעֵן סְרִיבֵל דִּינֵעַ לְחֵלְטֵעַן יֵעֵבֶעַן דוּח חַיִּין דַּעַר עֲרַדַעַ
סֵחֵסֶטֶרֶן. וַעַר גְּלִיבֵטֵי דַעַן, קְ דוּח, דַּעַר חוֹנֵעַרִיבֵעַר וַעַר חַיִּין
דַּעַן קְהַלְקֵד? קְחֵיגֵי דַעַן טֵחֶרֶעַן חוֹרֵד דַּעַן לְעֵבֶעַר חוֹרֵד טַעֲעֵרֶעַר
דַּעַן הַיִּיל!

(חַי דַּעַן לְעַהָן בּוֹסְטוֹנְגֶעֶן ווִירד עֲתָנְגֶעֶרֶשׁ חַיִּיגְעֵשׁתְּחַלְטֵעַם:)
ס כְּמוֹךָ חַעַר גְּלִיבֵטֵי דַעַן טַעֲעֵרֶעַר
עַר וַיִּכְטַעַר גְּעֵשְׁטֵעֶלְטֵעַ עַרְבֵקְרֵאוּגֵלְטֵעַן

וְנִאֲמַן אֶתְּהָ לְהַחְיוֹת מֵתִים בְּאֵי מַחְיֵה הַמֵּתִים:

קדושה לש"ן נחומת החפלה.

נְקַדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדֵי שֵׁם אוֹתוֹ
בְּשֵׁמי סְרוּם כְּפָחוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶזְכֹּר
וְאָמַר קוּיִם קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֹאכֵל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מ' לְעַמְתְּךָ בְּרוּךְ יִאמְרוּ: קוּיִם בְּרוּךְ
כְּבוֹד יִי מִמְקוֹמוֹ: מ' וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה כְּהוֹב לְאִמֹר
שִׁיִּם יִמְלוֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:
מ' לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֶצַח נֶצְחִים קְדֻשְׁתְּךָ
נְקַדְשׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם
וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתְּהָ.

אֶתְּהָ קְדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
וְקְדוֹשִׁים
בְּכָל-זִמְ
יְהִלְלוּךָ
סְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (נְעֻלֵיִת הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חָנּוּן לְאָדָם רַעַת וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בֵּינֵי-חַיִּים
מֵאַתָּה רַעַת בֵּינָה וְהַשְׁכֵּל. בְּאֵי הוֹנֵן חוֹבֵטִים:
הַשִּׁבְנוּ אֲבֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקָרְבָנוּ כְּמִלְכּוֹתֵינוּ
לְעִבּוֹדְתְךָ וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרּוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:
סְרַחֲלֵנוּ אֲבֵינוּ כִּי חָטְאֵנוּ מִחַל-לָנוּ מִפְּנֵינוּ

דוּחַ בְּיוֹם דִּינֵנוּר לְפָרְהִיִּסוּג גַּעַטְרִיוֹת, דִּיחַ לְפָרְטִיִּסוּג אֲרַבְעֵנוּ
וְיַעֲרַר לֹו בְעַלְעֵבֵנוּ. גַּעַלְחֵבֵט וְיִוֵּט דוּחַ, גַּחְטֵט, דַּעַרְדִּים מִדַּעַרְדִּים
אַחַר. דוּחַ בְּיוֹם הַיּוֹם, הַיּוֹם דִּיחַ נְחָאֵע, חוֹכֵר הַיּוֹם פְּרִיִּיטוֹן דִּיחַ טַחְטָה
גַּעַלְחֵבֵט וְיִוֵּט דוּחַ, גַּחְטֵט דַּעַר טֹוֹאחְכֵטִיגָג (כִּיִּית דַּעַר אֲרַבְעֵנוּ).
דַּעַר הַיּוֹם!

אַחַר חוֹנֵן. דוּחַ סְרַחֲנוּסִיגוּט דַּעַן עַרְדַּענוּחָהן אִיט לְפָרְטִיִּסוּג חוֹנֵן
עַרְדַּענוּחָהן דַּעַן גַּעַלְחֵבֵט לְפָרְטִיִּסוּג לְפָרְטִיִּסוּג! מ' וְזֶה בְּעִינֵיִסוּיגָג חוֹנֵן דַּעַן
אִיט דִּיכֵט לְפָרְטִיִּסוּג לְפָרְטִיִּסוּג חוֹנֵן קוֹגְהִיִּיט! גַּעַלְחֵבֵט וְיִוֵּט
דוּחַ, גַּעַלְחֵבֵט לְפָרְטִיִּסוּג לְפָרְטִיִּסוּג!
הַשְׁבֵּנוּ אֲבֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקָרְבָנוּ כְּמִלְכּוֹתֵינוּ לְעִבּוֹדְתְךָ
וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרּוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:
סְרַחֲלֵנוּ אֲבֵינוּ כִּי חָטְאֵנוּ מִחַל-לָנוּ מִפְּנֵינוּ

כִּי פִשְׁעֵנוּ בַחַטֵּיית לְבוֹד לִמְעַרְבֵי כָּאֵן סְלִיסוֹת כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
 אַתָּהּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ
 רָאֵה בְעֵינֵינוּ וּרְיִבָּה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהַרְדָּה לְמַעַן
 שִׂמְךָ כִּי גֹאֵל חֶזֶק אַתָּה בְּאֵי גֹאֵל יִשְׂרָאֵל

(כמ"ל שומ"ף ה"ז כ"ן עננו וסמי"ס ברוך אתה יי העונה בפת צרה)

רָפְאוּנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תַהֲלֹתְנוּ
 אַתָּה וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ
 כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נְאֻמָּן וּרְחֻמָּן אַתָּה בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת־כָּל־מִינֵי חֲבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן (פֶּלֶל וּמָר) וּמָר
 לְבָרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וּבְרַךְ

קָטָיִם וְעָן ווִיר גַּעַרְעֵעֵלֹט הַחֲכֵעֵן; דּוּח בִּיזַט יֵח אִיִּן פֶּעַרְגֶּעבֵעַנְדֵּעַר
 חוּנְד פֶּעַרְלִיֵּהעַנְדֵּעַר גַּחֲטַט! גַּעַלְחֲבַט זַיִיט דּוּח, גַּחֲטַט, עַרְרַעֲסַטְעַר יִשְׂרָאֵל!
 רָאֵה- * מוֹיִח חוּנְעַר עֲלֵעַנְד חֵן! פֶּיִהַרַע חוּנְרַע סַטְרֵיטִיחֲכַע חוּנְד
 עַר לִקְוַע חוּנו בְּחֹר, דַּיִנְעֵנוּ רוּהַעֵנוּ הַחֲלֻבְעֵן דּוּח בִּיזַט יֵח דְּעַר אַחֲכַסִּיגַע
 רַעֲטַסְעַר! גַּעַלְחֲבַט זַיִיט דּוּח, גַּחֲטַט, עַרְרַעֲסַטְעַר יִשְׂרָאֵל!
 רַפְּאוּנוּ הַיִּיזַע דּוּח חוּט, גַּחֲטַט, דַּחַן זַיִנד ווִיר גַּעַהִיִלֵּט; הַיִּלָּן דּוּח
 חוּנְי דַּחַן ווִירַד חוּנו גַּעַהֲקוֹלְעֵנוּ וַיִּין; דּוּח בִּיזַט יֵח חוּנְעַר רוּהַס! טַחֲפֶע
 פֶּחֲלֹקְקוֹחֲמַטְע גַּעַעַעוּגִי חֲלֻעֵן חוּנְעַרְן וּחוּגְרַעַן, דַּעַן כּוֹר דּוּח חוּי-
 פֶּעַרְהַחֲגַעַנְדֵּעַר קָחֲגִיגַי, בִּיזַט חִיִּן טְרַיִעַר חוּנְד עַרְבַּחְרוּחִיגַעַלְחֵעַר
 מִלֵּשׁ גַּעַלְחֲבַט זַיִיט דּוּח, גַּחֲטַט, דְּעַר דִּיח קַרְתַּנְקֵעֵן וַיִּנְעֵנוּ פֶּחֲלֹקֵי
 יִשְׂרָאֵל הַיִּיזַט!

בְּד עֲלֵינוּ וְעַגְנֵנוּ, * גַּחֲטַט חוּנְעַר הַחֲכֵעֵן דַּיִעוּשֵׁי יַהֲרַר חוּנְד
 דַּעַפֵּעַן פֶּרִיכַטַע חֲלֻעַר מְרַט לֹס וְחַהֲבֵעַרְרַעַן טַחֲפֶע (טַהוּיח
 חַט רַעַעֵן לֹס*) וְעַעֵן חוּיִן דִּיח פֶּחֲכַעַט פֶּחֲכַעַט וְחַהֲבֵעַרְרַעַן חַטְפִּיגַעַע

* חֲכֵעַנְדוּ חַט 60 טַחֲעַן טַחֲעַע כַּחַח חֲחֵיִיחֵעַרְרַעַן דַּיִעוּשֵׁי יַהֲרַר חוּנְד
 לְד חוּיִן דַּעַן לִחֲטֵן אַדְעַר גַּחֲטַט דַּעַפֵּעַן דַּיִעוּשֵׁי יַהֲרַר חוּנְד
 חַטְפִּיגַעַע טַחֲטֵעַר טַחֲטֵעַר חֲחֵיִיחֵעַרְרַעַן בִּיזַט חוּנְד

שָׁנָתָנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת • בְּאִזְ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ וְשֵׁא גַם לְקַבֵּץ
 גְּלוּיֹתֵינוּ וְקַבְּצָנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁבְרָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשְׁנָה וְיוֹעֲצֵינוּ
 כְּבַתְחִלָּה וְהִסֵּר מִפָּנָיו יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוּךְ עַלְיָנוּ
 אַתָּה יי לְבָרֵךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּצְדִיקָנוּ
 בַּמִּשְׁפָּט • בְּאִזְ מְלֶךְ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
 (נִשְׁמָיִת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט, וְסָם לֹא חֶסֶד, דַּעַת רַחֲבַה פּוֹסְקִי שֶׁאֵין לְרִיךְ לַחֲסוֹר.)

וּלְמַלְשִׁינִים אֲתֵּהי תִקְוָה וּכְלֵעוּשֵׁי רִשְׁעָה
 כִּרְגַע יֵאבְדוּ וְכֹלָם מְהֵרָה יִכְרְתוּ וְהַיּוֹדִים
 מְהֵרָה תֵעָקֵר וְתִשְׁבֵּר וְתִמָּגֵר וְתִכְנֹעַ בְּמֵהֲרָה

אזנו איט דייער אילדע אונד זענע דען געגענווארטיגע יאהר ווי
 זיינע דער זעגענורייכטען יתהרע! געזאכט וויט דוח, גאטט, קען
 יתהרע זענעם!

תקע בוקוע דען גרסע אפר לז אונזער בעררייזונג ריכטע
 העערלייכען לור זאמאונג אונזער פערטריעבנען אונד פערזונליכע
 זונד וואאטליך חיי דען פיער ענלען דער ערדע. געזאכט וויט דוח
 גאטט, דער דיח פערטריעבנען זיינע פאקענע יסאל, זאמאונג
 השיבת, זעטלע אונזערע ריכטער וויעדער פאן וויט פאראווא
 אונזערע רחמנע גלייך דען פריהערן לייטען אונד פערבאנע פאן אונד
 קואאער אונד פערדרום. רעגירע דוח זאלין אונד. זי גאטט איט גאנצע
 אונד כוואאערלייגקייט, אונד ספרך אונד סולדאון בייט געריכטע.
 געזאכט וויט דוח, גאטט, בילויגקייט אונד רעכט זעבעטער רעגענט!

(זיין דען זעהן בוסטפאגען טאיעסט אפן היער איט: קאניג דען געריכטע.)
 זעטלע שנים. זי דחט ריך דען פערזונלעך קיינע און זייכט בליעכע,
 אלע אונד זייכט פער איט זיינע אפן לז גרונדע גינגען אונד זאמאונג
 טעלען זיינגערטעטען ווירדען! אהאטע דיח געוואלט דער זיכער-
 זיינען, ריך אונד כעניגע ויט דחאט ויט גערעאייסהיגט זענדען

בְּיָמֵינוּ כְּרוּךְ אַתָּה יי שֶׁכָּר אֵיבִים וּמְכַנְיַע וְדִים :
 עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זַקְנֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי חֲצִדְךָ
 וְעַל־יָנוּ יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְחַן שְׁכָר טוֹב
 לְכֹל הַבוֹטָחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמַּת וְשֵׁם חֲלֻקְנוּ
 עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ •
 כְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעָן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים :
 וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְחֲשִׁבֶנּוּ
 בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנִיה אֹרְחָהּ בְּקִרְוָהּ
 בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם וְכֵסֵף דָּוָד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
 תָּבִין • (ע) נחם לט"ג כְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

בְּחֵדָה, חָן מֵאֲפֶר טַחֲנָן. גְּעוֹלָמִים יֵיזֵם דָּוָד, גָּחַטֵט דְּעַר לִיכַרְע לְעַר-
 סֹמְעִים עַד חוֹד סִירְחֲנֶנּוּ דְעֵיטְהִיגָם!
 עַל הַצְדִּיקִים. חִיבַעַר דִּיח רַעֲכַטִּם מִלְּמִטְבָּעֵן חוֹד פִּרְחֹמֶמֶן, חִיבַעַר
 דִּיח מְלִמְעַמֶּן דִּימַע מִלְּקֻעֵן, דְּעֵן סֹמְעֵמֶן שִׁלְלָה, חוֹד חִיבַעַר
 דְּעֵן חִיבַעַרְעוּס וַיִּנְעַר סִרְפִּטְגַעֵלְעֶרְטֶמֶן, חִיבַעַר יִיעַדֶּן סוֹגְעַנְדִּי
 הַחֲלֻטְעֵן וְעַל־מִכִּירְגַעַר, מַן וַיִּזֵּן חִיפַעַר חוֹנֵן מְלֹאֵע לְמַן דְּחֹךְ דִּין
 עֶרְבַּתְרַוֶּעֶן רַעֲגַע וְעַרְדַּעַן, גָּחַטֵט, חוֹטַעַר הַעַרְלִי עֶרְטְהִיִּלְעֵן אִילֹדַע
 כַּעֲסֶהְגוֹג מְלֹאֵע, דִּיח אִיט לֹמְעַרְוִיכֵט דִּימַעַס נְחֹמֶעֶן מְעַרְטְרוִיעֵן, חוֹד
 לְמַן חוֹנֵן אִיט מִיִּהְנַעַן דְּעַר לֹקוֹלֵטֵט טְהִיִּלְעֶמֶט וְעַרְדַּעַן. — נִיע
 מִיִּרְרֶעֶן וַיִּיר בַּעֲמֵחֵט וְעַרְדַּעַן, דְּעֵן וַיִּיר מְעַרְטְרוִיעֵן חוֹיִן דִּין! — גְּעוֹלָמִים
 יֵיזֵם דָּוָד, גָּחַטֵט, דְּעַר פִּרְחֹמֶמֶן סִיטִינְע חוֹד לֹמְעַרְוִיכֵט!
 וְלִירוּשָׁלַם. חִיזִינִס וַיִּירֵז דָּוָד כַּחֲךְ יִרְסִלִים, דִּימַעַר מְחֻטְיִגֶעֶן רַע-
 זִקְנֵהּ, עֶרְבַּתְרַוֶּעֶן מְלֹאֵע לֹרִיקְקַעֲהֲרֶעֶן חוֹד דְּחֶרֶן רַעֲנִירֶעֶן, וַיִּזֵּן דָּוָד
 עַל מְעַרְהִיטְעֵן. מְ בּוֹיַע יִזֵּן נִכְחֻטְעֶנּוּ, חָן חוֹטַעַרִן טַחֲנָעֶן, וַיִּיעַרְעַר
 חֻלִּי מְ חִיזִינְעֶן מִיִּמְעוֹחֲהֶרְעַנְדֶּעֶן גְּעַבִּירֶע חוֹד בְּעַגְרִיכֶע בְּחֵדָה
 דְּסִרְיָ דָּוָד טְהֶרְקוֹן גְּעוֹלָמִים יֵיזֵם דָּוָד, גָּחַטֵט מְלִמְעֵט יִרְסִלִים!

(ע) נחם' באב לו מנחה ויירד נחם גענונגט, איס ס'זאל זיין גענונגט חול כלום.
 נחם יי אלקינו אוד'אבלי ציון : ואוד'אבלי ציון :
 נחם. מלחמותי מ' גחטט חונוער הערר, דין טחונער יען

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
 תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום.
 ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:
 שמע קורנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו
 וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל

את צמת, ט לחם חיהו באור אויבליהען דען ספרחסלינג דיונע
 קנפכטעו דוק חונד העבען זיין גליקהערן העך עאפער דורך דין
 היי! טאגליך העררען וויר דינעו היינו. געלעבט זייט דאז גאָסט,
 דער דעו היילעו הערן בליהען לחס!
 שמע קולנו. הערע אונזערע סטיאאע, ט גאָסט אונזער הערר! מחנע, ער-
 כעראע דיק אונזער חונד ניס אונזער געבעט איט בכערהערליגקייט חונד

האכלה וההרבה והבוזיה והשוממה האכלה מבלי בניה וההרבה
 מפעונוהיה והבוזיה מכבודה והשוממה מאין יושב והיא יושבת
 וראשה חפוי פאשה עקרה שלא ילדה ובלעיה לגיונות. וירשעה
 עובדי זרים ויטילו את עפה ישראל לחרב ויהרגו בדרך חסידו
 עליון. על פן ציון במר תבכה וירושלים תתן קולה לבי לבי על
 חלליהם מעי מעי על חלליהם כי אתה יי פאש הצפה ובאש אתה
 עתיד לבנותה כאמור ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב וילכבוד
 אהיה בתוכה ברוך אתה יי מנחם ציון ובניה ירושלים: את צמח וכו'.

טרויערנדען ירוסל'ס חונד דין טרויריגע, דין חודע, דין ספרחכטעטע
 חונד לערוויטעטע סטערט; טרויריג חיכער דען לערוויט איהרער
 קינדער, חודע פאן ווהינוגען, לערעכטעטער עהרע, חונד פאן חייני
 ווהינערן ענטבולוס, זיטלט זיח איט לערהילוסטעס הויפטע, וויח חיינע
 חונדלעכטערע פרויח, דין ניע קינדער געלייגט. לעגיאנען העבען זיח
 לערהערט, גאָסלענדינער העבען זיח חין בקויטן גענאמען דין
 פאָק ישראל העבען זיח-איט דעסן סווערדע נייערעגעטטירלט חונד
 אוטהווייליג ערשטענען דין פאראמען דעו חונדערהאָסטען. דערוס וויינט
 לין ביטטערליך חונד זיט יחאערט ירוסל'ס: ט איין הערל, איין
 הערל! — זיח זיגט אונזען! ט איין איטליד איטליד! — זיח זינד ער-
 ערטאנגען! דאז העלט ער ט גאָסט, חין פייער אויפלודערן לחסען,
 חונד איט פייער ווירקונג דאז עו חיינט וויערער בעלענוסיגען; דען יח
 לויטעט דין לערהערט (זכרי' ב' ט'), „חונד חין ווערדע חיהר ויין-
 ספריכט גאָסט, פאָק פייער אויער רינגוואהער, „חונד איינע הערר-
 ליכקייט ווירד חין חיהר לחהנען“ געלעבט זייט דאז, גאָסט, לין:
 טרויער-חונד וויערערבויער ירוסל'ס. את צמת. וכו'.

ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

זכרנו וזכרנו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגוע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויזכרונו ופקדונו וזכרון אבותינו. וזכרון מלכות בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדושה. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה למזכה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום לבי ראש החודש ולפסח וזמן חמצותו ולמזכות חג ומספרות חיה וזכרנו יי אלהינו פו למזכה ופקדונו פו לברכה והושיענו מלחיים. ובדבר ישועה ורחמים הוא וזכרנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה: ותחיינה עיתנו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

דייננו טעמנו חס שראלי חפצנו — זיינע געבעטע — איס איבער חונד וקהלגעשולען חן. טאמפלטער דיר דער דיינוס דיינע שחוקע ישראל, איאערהין וקהלגעשולען זיין. חס רח חוק' הזה' וירד אויך דיינע געשענע: אלהינו. חונער גחטט חונד גחטט חונער ר פחטער! אהכטע טו דורך אויפטאייגען, חקקאמען חונד פאר דך גלחלנגען, געשענען חונד חנגענעהס חונדגעחאמען ווערדען, חונער חנדענקען חונד געשענען ניס, דאן חנדענקען חונערער פחטער, דאן חנדענקען דיינע קלעט. טען משה בן דוד, דאן חנדענקען ירושלים, דער סמך דיינער הייליגקייט, חונד דאן חנדענקען דיינע וואמאליכען פחטער. דען דען הוינט ישראל. ען ווערדען דיר פחרגעסטעאלט חונד חן ערשטע וונד געברחט לור בעשרייחונג, לוס וקהל, לור געשענעהייט, גלחלנג חונד בחראהערליגקייט, לוס (עבען חונד לוס פריערען, חן דיינען ראש חדש) חג המצות חג הסכות. געדענקע חונער, גחטט חונערער הער, לוס וקהל. געדענקע דך חונער לוס ועגען, חונד הייל חונד לור גליקליכקייט, געשענען חונד בעגנחדיגע חונד דורך פער. הייסונג פחך זיין ערבחרמען; ערבחרמע דך חומער חונד הייל חונד; חונד זינד חונער חויגען געהעלעטע, דען דאן חונדענענען חונד חון ערבחרמען חונד ערבחרמען פחטער קחניג! וחחינה. חונד חונד ען זעהען, ווען דאן אים ערבחרמי מען נפך לין חונדקערהעט! געחכט זייעט דאן עוויגער, דער יי אהכטע חוינט חונדער חן לין סהרענען חוסם!

תפלת שחרית

למנוחה

למורים

וּבָנֵינוּ כְּשַׁעְמֵדָה מְלֻכּוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל־
 עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרְתְךָ וּלְהַעֲבִירם
 מִחֶקֶן רְצוּנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדָּה
 לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּתְךָ אֶת־לִבָּם וְהִנֵּחְתָּ אֶת־
 דִּינָם נִקְמָתָ אֶת־נִקְמָתָם מִסִּרְתָּ נְבוֹרִים
 בְּיַד חֲלָשִׁים וּרְבִים בְּיַד מַעֲטִים וְיִמְאִים
 בְּיַד מְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְתוֹרִים
 בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ וְלֵךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
 תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחֲרָיו
 כָּאִוּ בְּנֵיךְ לְדַבֵּר בִּירְתְךָ וּפְנֵנו אֶת־הַיְכָלְךָ
 וּמְתָרוֹ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ נְרוֹת בַּחֲצוֹת
 קִדְשֶׁךָ וּקְבֵעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻפֶיךָ אֲלֵינוּ
 לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:
 עַל־הָעֵץ:

זָהָן יוֹמְכֵן, דַּעַן חֲסוֹנֵי אֲנִי חוֹנֵן דַּעַסְטֵן וְזֹהֲנֵן
 חֲוִיָּוִין וְסִירְתָּנִיטֵע רַעְגִירוֹנֵךְ גַּעְגֵּעַן דִּין פְּחֹק
 יִשְׂרָאֵל חֲוִיָּע־טַחֲדָה, חוֹס דִּינֵעֵךְ מוֹרָה פֶּעֶרְגֵּעַסְטֵן
 חוֹלֵךְ דִּיחָ גַּעְעֵלְעֵל דִּינֵעֵנוּ וְזִילְעֵנוּ חִיבֵעֵר טוֹעֵטֵן
 לֹא אֲחַלְעֵן. דַּח וְחוֹרְדֵּעֵט דוֹח אִיט דִּינֵעֵר
 גִּרְעֵנְעֵל חוֹנֵעֵן כְּתָרָה עֵרְלֵנֵךְ קִיט חִיֵּר בִּיחִי
 טַחֲנֵךְ אִין דִּיעוֹעֵר לִיט דַּעַר בַּעֲרֵךְ חֲנִיט, דוֹח
 קְחָא פֶּטְעוֹט חִיֵּרֵעֵן קְחָא פֶּטְ, טַטְרִיט טַעֵט
 חִיֵּרֵעֵן טַטְרִיט, חוֹנֵךְ רַחֲטַעוֹט חִיֵּרֵעֵ
 רַחֲטַע. הַעוֹדֵעֵן אִיעֶפֶר טַעוֹט דוֹח חִין דַּעַר
 הַחֲדָד דַּעַר טוֹחֲטֵעֵן, חִינֵעֵ אַעֲנֵעֵלְחֵהֵן חִין
 דִּין הַחֲדָד חִינֵעֵר אִינְדַּעֲרֵלְחֵהֵן, חוֹכְרִינֵעֵ חִין
 דִּינֵעֵר, פֶּרַע פֶּלְעֵר חִין גַּעֲרַעֲטַעֲרֵךְ חוֹנֵךְ-
 הִיטְטִיטְטַעֲרֵךְ חִין דִּין הַחֲדָד עַר בַּעֲפִי סִיג
 טַעֵן דִּינֵעֵר מוֹרָה. דִּיחֵ הַחִיט דוֹח הִיעֵר דוֹרֵךְ
 חִינֵעֵן גַּרְחֵסֵעֵן חוֹנֵךְ דִּינֵי גֵעֵן נַחֲאֵעֵן חִין דַּעַר
 וְעוֹט פֶּרוֹחֲרַבֵּעֵן חִינֵךְ דִּינֵעֵס פְּחֹקֵעֵ יִשְׂרָאֵל
 גַּרְחֵסֵעֵן וַיַּעֲבֵר חוֹנֵךְ דַּעֲטַטוֹנֵךְ גַּעֲטַחֲפֵט, אִיחֵ
 כֶּחֶךְ הִיטֵע. הוֹעֲרַחֲוִין גִּיגֵעֵן דִּינֵעֵ וְזֹהֲנֵעֵ חִינֵךְ
 חִינֵעֵרֵעֵ דִּינֵעֵנֵךְ חִינֵעֵ, וַיַּבֲעֵר טַעֵן דִּינֵעֵ פְּחֹקֵךְ
 לְחוֹט, רִיחֵגֵטֵעֵן דִּין הִיטְטַטְטוֹס, כַּעֲפִיטְטֵעֵ-
 טַעֵן דִּין פְּחֹקֵךְ חִינֵעֵ דִּינֵעֵ טַעֲפֵעֵן, חוֹ הַחֵ-
 בַּעֵן דִּיעוֹעֵ פֶּטְטַע חֲחֵטְטַחֲטַע חִינֵעֵ עוֹעֵט, דִּי
 גַּרְחֵסֵעֵן נִיחֵעֵן לֹא חֲכַעֵן חוֹנֵךְ לֹא פֶרִיזֵעֵן.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

נעליהם וכחוב לחיים טובים כל בני בריחה:

כל החיים יודוך סלה ויהי לך שמה באמת ה' ישעתנו
ועורתנו סלה. ברוך אתה יי הטיב שמה וליך נאה להודות:

ג' א' אבותינו ברכנו בברכה המ' שלשת בתורה הפתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור: יברכה
י' וישמרה: יאר יפניו אלה ויחנה: ישא י' פניו אלה וישם לה שלום:

בשחרית אומרים זה.

בערבית ובמנחה אומרים זה.

שום שלום טובה וברכה חן וחסד	שלום רב על ישראל
רחמים עלינו ועל כל ישראל עמך	עמך תשים לעולם
ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך	כי אתה הוא מלך
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו	ארוך לכל השלום
תורת חיים ואהבת חסד וצדקה	וטוב בעיניך לברך
וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב	את עמך ישראל
בעיניך לברך את עמך ישראל	בברכה וברכה
בכל יום ובכל שעה בשלומך:	שעה בשלומך:

ועל כלם. פיר חללנו דיעונו ויח דיין פלאע געלחכט חונד הקלגע-
צרישטען, דאס חונטער העררטער, חיאמער חונד גאט.

(חין דען לעהן כוסטאגען ווירד פלאגענרען. חייגעטאלטעט:)
וכתוב. ח' טרייבע לוס גליקליכן לעבען חיינ חלאע דייע בונדעו קינדער!
וכל. חונד חלאען, חון לעבת, ווירד דיר דאנקטן חונד חייפריכטיג פרייען
דייען כחאטן, גחטט, חונטער הייל חונד האלע! סלה. געלחכט גייעט דאס,
שיגען! טאג'טיגער חייט דיין נחמע חונד דיר חלאיין געביהרט דער דאנק.

(דען אהרגענו שים שלום.)	(דען חבענו שלום רב.)
שים שלום. בעדיעהל חיבער חוני חונד חיבער	שלום רב. פער.
דין גחלעו פלאק ישראל פריערטן, גליק, ועגען	ויהי דיינט פלאקע
האדועליגקייט גחאדע חונד ערבחראטן, ועגעט	סראל חאמעררוחה
חוני וחאטליך, ח' פחטער, איט דעם ליכטע דייענו	רעטטן פריערטן, ח'
חאטיטלען. דען איט דעם ליכטע דייענו, ח'	דאס קחטיג חונד הערר
סייטלען, גחכט דאס חוני ועהרע דען לעבעטן	חונד פריערטן!
ליפע לור טונענד חונד פלאק חאמעהייט, ועגען	דיר געחלאעטן
ערבחראטן, לעבען חונד פריערטן, דיר	געחלאעטן פריערטן, ח'
דיין פלאק ישראל זייערעל לייט חונד	טונדע איט דייעטן פריערטן, ח'

יניח מספר חיים ברכותי שלום ופרנסה טובה נזכר ותכתב לפניך אנחנו
וכל עמך בית ישראל חיים טובים ושלום בברוך אתה יי עושה ה' שלום
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתג מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי פעפר לבל תקהיה פתח לפי בהתרתך ובמצותך תדדוף נפשי
וכל החושבכם עלי רעה מהלכה הפר עצתם וקלקל מחשבתם עשה
למען שקוף עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
תורתך למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני יהיו לרצון
אמרי והגיון לפי לפניך ינ צורי ועצלי עשה שלום במרוקיו הוא
עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
במדינה כימונו ותן חלקנו בהוראתך:

ושם נעבוד ביראה בימי עולם-וכשנים קדמוניות:

וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ולשנים קדמוניות:

השן חוזר התפלל נקול ולומר מחלה אדני שפתי חפתח נלחש

בשמיית ראש חרש והנוכה וחול חמועד חמרים הלל ממלאה בסדר ר"ת
בעשרת ימי חשבון שים ימים ליום אבינו מלכנו ממלאה חפלת ר"ה

(חין דען לעהן כוסטאגען ווידר פאנגענדע חייגעטאָלטעט):
בספר פא אָגעטן טיר. חונד דיין גחלעו פאָק, דחוּ הוּי זשאל, חיס
בולע דעזעלעכעט, דעזע זעגענו, דעז פרידענו חו' דער ערטפרייט.
זיען נההרונג גערח'ט, חונד חייגעטריכן ווערדן לווה-האָלעכען
או' פרידען! געלחבט זייט דום, עוויגה, טייטער דעז פרידענו!

געלחבט זייט דום עוויגער דער זיין פאָק זשאל זעגעט אים פריעדען.

אלהי איין גחטט, בעוועהרע פאָר באָזעס איינעס לונגע חונד איינע
זיפפן פאָר בעטריגיך רעדען! זחם איינע זעלע געגען איינע
זחטערער געלחטען חונד געגען יעדען געדוּריג זיין, וויח סאָלכ דער
ערדע! חפּלעט איין הערן דייער לעהרע, דחם איינע זעלע נאָך
גערלונג דייער געכחטע טארעבע! לערייכטע דער בנההפּסטען
ענטווערפּ זידער איד חונד פּערוזייטע איהר פּתרהפּבען! טהוע
עז דייער כחטע זיילען, דייער רעכטע זיילען, דייער הייליגקייט
זיילען דייער לעהרע זיילען, אויך דחם עררעטטעט ווערדען דייער
זייעבען, זחם איד דייער רעכטע בייחטטעעהען, חונד ערהערע איד!
זחטוּ חונגען דיר געפאָלען דיר רעדען איינע חונדען, דיר געדחכי
קען איינע הערלעט, דיר עוויגער, איין האָרט חונד איין ערלונער!
ער, דער חונטער זייטען היאאעלוקהרען זיינטרפּכט ערהאַט, ערי
החטע חויד חוני חונד גחטן זשאל חין פריעדען! אמן. עז זייח דיין
זיילע ח עוויגער, חונטער חונד חונדער פּתער גחטט, דען הייליגען
טעאָטען כּהן, זיין חונטער פּאָגען וויעדער לו ערכייעט דחם יעדער
זען פּאָטוּיין פּן דייעטן געזעלע נעהאע.

היחד בקבל' הענימו אום' למכי יהיו לרלון כגון זה, והוא הנכסאל ה'אר, והקוסף נורע
 וער חוין אטרמ הענית חוין זך לאאט וחגט דיענו רבונ' מנחה פטר יהו לרצון
 רבון כל העולמים יהיו אני לפניך בתענית נרבה למחר יהיו
 צון מלפניך וי אלהי ואר' חזי אכורתי. שתקבלני באהבה וכרצון
 זבא לפניך הפלתי. ותענה עשירתי ברחמיך הרבים. כי אהיה
 זומע הפלת כל פיה: יהו לרצון וכו'

לאחר הפענית בעתה אועלי לפני יסיון לרלון בבון זה. נאלא הנכסאל
 קאר הכמאל בחלמוד והקלפסים קלקלו נכשו והקוספו שלל כדין
 זן טחג דעו הענית חבטגדינו מנח' וחגט. אחן דיענו רבונ' פטר יהו לרצון
 רבון כל העולמים גלי וידוע לפניך בזמן שבית הפקד' ש קים
 אדם הוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא תלבו ודמו
 ואפה ברחמיך הרבים מכפר ועלשו ישבמיו בתענית ונתמעט
 תלבו נדמי יהו רצון מלפניך שנהא מעוט תלבו דמי שנתמעט
 דזום פאלו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני יהו לרצון

טחגיך נח שיע פון שחית חונר מנחה וויד רחום וחנות זן סאנמא
 חונר ראנערטאג דעו אטרבענו חויד פט' אגענדעו והוא רחום געוונט
 מר זן יענט טחגטן ניכט, וזן קימע חתנה געוונט וויד.
 והוא רחום יכפר עון ולא לשחית ודרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: אסח יי לא תכלא רחמיך ממנו
 חסדך ואמתך תמיד יצרונו: הושיענו וי אלהינו וקבצנו
 מן תצים לחודות לשם קדשך להשתפח בתהלתך
 אשענות תשמר יה אדני מי יעמד: כרעמך תפליחה
 למען תרא: לא כתאיינו תעשה לנו ולא בעונותינו

הוא רחום ער, דעכ שלבכורא: ערלינג, פערגיכט דיו איסעטהחם,
 חונר פארטילגט ניכט, ביאט פלט זימען לקח לוריקק, חונר זקסט
 וייכען גריק ניו גחול ערוואכען. דוח, זן גוטסא, ענטניעהוט חוני דין
 ערבכראען ניכט! דיינע גחזע חויר סדייע בעוונ' זענו חוני בעטאחט
 דיג. היין חונג גחטט, חונספר הערר! ברית חונג חוני דען
 היידע: זן דחנקען וויר בעטן נחאען דיענר חוני חוני ריהי
 אען דיינע זקבע חוני וואוס דען זענען חוני חוני חוני
 איין גחטט, ווער קחן פטר דיר בעטטעשען זאן חוני חוני
 פטעהט ביח דיר, חוין זקם אמן דין עהררילכטע

תִּגְמֹל עָלֵינוּ: אַדְעוּנוּ עֵנֵי בְנֵי יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 זָכֵר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּה: יַעֲגֹנוּ יי בְּיוֹנוֹ
 צָרָה יִשְׁכַּבְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲגֹנוּ
 בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ תַּנְנוּ וַעֲגֹנוּ כִּי אִין כָּנוּ מַעֲשִׂים
 צָדִיקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ וְחֲכַד לָנוּ: אַתְּ פְּרִיַת אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ: וַעֲתָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶתְעַמְךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֹזְקָה וְתַעֲשִׂלָּה שֵׁם כִּיֹּם הַהוּא חֲסָאנוּ
 רַשְׁעֵנוּ: אֲדֹנָי כָּכֵל צָדִיקוֹתֶיךָ יִשְׁכַּבְנָא אִפְּהָ וְחַמְרָךְ
 מַעֲיָרָה יִרְוֹשְׁלִים הַיּוֹר קִדְשֶׁךָ כִּי סִתְמָאֵינוּ וּבְעוֹנוֹרָה
 אֲבִלְתֵּנוּ יִרְוֹשְׁלִים וַעֲמָךְ לַחֲרָפָה לְכָל סִבִּיחוֹתֵינוּ: וַעֲתָה
 שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עַבְדֶּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהַיָּאֵר
 פָּנֶיךָ עַל מִקְדְּשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנָי:

אָנוּ נַחַךְ אָנוּרְעָן מִנְרַעָן, עֲרַגְיָט אָנוּ כִּכֵּס נַחַךְ אָנוּנְעָרן אִיסַעֲטָהָ
 טַעַן. אָנוּר וְאָלוּטַעַן אָנוּנְעָרַע עֲרַגְעָהוּנְעָרן וּוִיעֲרַעַר חוֹנוּ לִיגָנוּ —
 גַּחֲטָט! הַחֲבַע נַחֲזִיבִיכֵס, דִּינַעַו נַחֲהַעֲנוּ וּוִילֹטַעַן. גַּעֲרַעֲנַקְבֵּ דִינַעֲר
 הַזֹּר, חֵ גַחֲטָט, אָנוּר דִּינַעֲר גַּנְחַדַּע! וִיחַ וִיזַד פֶּלֶן יַע גַּעוֹנְעוּטַעַן. — יי
 עַר חַטָּוֹתְרַטַעַס אָנוּ, גַּחֲטָט, לֹר לִיִּט דַּעַר נַחֲטָה! דַּעַר נַחֲטָע
 טוֹסִלְגַּחֲטָט יַעֲקֹבִי, וְחַטָּט אָנוּ עַרְחָנְנַעַן. — הַיִּין, חֵ גַחֲטָט! דַּעַר
 קַחֲנִיגַּ חַטָּוֹתְרַטַעַס אָנוּ, וּוַעַן וּוִיר רֹפֶעַן. חֵ פֶחֲטַעַר! חֵ קַחֲנִיגַּ! בַּע
 גִּינֹטִיגַּ אָנוּר חַטָּוֹתְרַטַעַס אָנוּ, וּוַעַן וּוִיר חוֹיךָ קִיין עֲעַרְדִּיעֲנוּטַעַס הַחֵ
 בַּעַן; עַרְלִיגַּע אָנוּ אִיזַדַּע, דִּינַעַו נַחֲטָעַנּוּ הַחֲלֹבַעַן. דוּחַ, אָנוּנְעָר הַעַרַר
 אָנוּנְעָר גַּחֲטָט, עֲעַרִּיכֵס דַּחֲךָ דִּיחַ טַטִּיאַעַס אָנוּנְעָרַעוּ פֶּלַעֲהַעֲנוּ, גַּעֲדַעַנּוּ
 קַע אָנוּ דַּעַן בּוֹנַד דַּעַר פֶּחֲטַעַר, אָנוּר הַיִּין אָנוּ דִּינַעַו נַחֲטָעַנּוּ וּוִי
 אֶעַן. אָנוּר יַעֲטָלֵס חֵ הַעַרָה, אָנוּנְעָר גַּחֲטָט, דַּעַר דוּחַ דִּיין פֶּחֲלֹק חוֹי
 דַּעַן וְחַנְדַּע פֶּלְרִיס גַּעֲפִיהַרַט אָנוּר דִּיר חִינְעַן נַחֲטָעַן גַּעֲחַלְכֵס הַחֲזֹבִ:
 וּוִיחַ נַחֲךָ הַיִּיטַע. יַעֲטָלֵס — חֲךָ וּוִיר הַחֲבַעַן גַּעֲוִינְדִיגַט אָנוּר גַּעֲפֶרַע
 פֶּעִלֵס! — חֵ הַעַרָה! חֲלוּעַר דִּינַעֲר גַּעֲרַעֲכִיסִיגַקִּיִּט גַּעֲחַחֲטָט, אַחַד ע
 וּוִיכֵטַעַן, דִּיין לַחֲרָן אָנוּר דִּיין גִּרִיס, פֶּלֶן דִּינַעֲר סַחֲחַדַּס יִרוֹשָׁלַיס, פֶּחֵ
 בַּעֲרַגַּע דִּינַעֲר הַיִּיזִיגַקִּיִּיס. יי אָנוּנְעָרַעַר וּוִיזַדַּעַן אָנוּר דַּעַר פֶּרַעֲשַׁעַ
 סַהַחֲטָעַן אָנוּנְעָרַעַר פֶּחֲטָעַן הַחֲלֹבַעַן, חוֹיִס יִרוֹשָׁלַיס אָנוּר דִּיין פֶּחֲלֹק: ל
 סַחֲחֵךְ גַּעוֹתְרַדַּעַן פֶּחֵר חֲלוּעַ אָנוּנְעָרן נַחֲכַבֲחַרַטַס חַחֲחַטָּעַן. עַרְהַחֲרַ
 כּוֹן, אָנוּנְעָר גַּחֲטָט, דִּינַעַו קַעֲכֵטַעַע גַּעֲפַעַט אָנוּר פֶּלַעֲהַעַן, חוֹנַד וּוִי
 דִּיין חַטָּוִיִּטִּן חֲכַבַּעַר דִּיין לַעֲרַטַסֲחַרַטַעַו חוֹיזִיגַטְהוּס וּוִיכֵטַעַן ד
 חֲלֹבַעַן, הַעַרָה!

הַסֵּה אֱלֹהֵי אֲזִנִּי וְשָׁמַע פִּקְחַ עֵינָיִךָ וְרֵאָה שְׁמֹמֹתַי
 וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלַיָּךְ כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתַי
 אֲנִתָּנוּ מִפְּסִילִים תַּחֲנַנְנֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אֲדַנִּי וְשָׁמְעָה אֲדַנִּי סִלַּחְהָ אֲדַנִּי נִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵלַי
 תְּפִלָּתְךָ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שָׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:
 אֲכִינֵה הָאֵב הַרְחֵמֵן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וּקְבֹץ נְפֻצוֹתַי
 מֵאַרְבַּע בְּנֵפוֹת הָאָרֶץ וַיִּכְרוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יי אֲכִינֵה אַתָּה אֲנַחְנוּ תַחֲמַר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ
 וְנַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ: דַּוְשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ צוּרֵנוּ מִלְּכָנוּ
 וְגֹאֲלֵנוּ: הַסֵּה יי עַל עַמְּךָ וְאַל תִּהְיֶה נִחְלָתְךָ לְחַרְפּוֹהָ
 לְמִשְׁלַבֵּם גּוֹיִם לְפָנָה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזֵה אֱלֹהֵיהֶם: יְדַעְנוּ
 כִּי הִמָּאנוּ וְאִין מִי יַעֲמוֹד בְּעַרְנוּ שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ
 בַּעַת צָרָה: יְדַעְנוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים צַדִּיקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ

הסה. מיגע, אין גחטט, דין פהר, אונד הרע! חלפנע דינע
 חויגען אונד טיע חונערע לערריסונג, חונד דין סטודט, דין דינען
 נחאטן פיהרט. דען ניכט חויל חונערע פרחאייגקייט געטטיטלט,
 זיעגן וויר אים חונערס פלעהען דיר חו, זענדערן חויל דינע גרעני
 לעלווע בחראהערליגקייט. הערר, ערהערע! הערר, פערליהע!
 הערר! פערמיס! ווילזעהרע, לחגרע ניכט! חוס דינעטווילען, אין
 גחטט! דען דין נחאט חיוט, נאך וועלכעס זיך נענט דינע סטודט
 אונד דין פחוק. ח פחטער, חולבחהרעהרליגער פחטער! לייגע לו
 חוטערס וקהל חין וואונרעלייכען! זחאולע חונערע לערטרייטען
 פחן דען פיער פערד ענדען, דחאט זיח ערקענען אונד חיינעהען
 אגען, דין היידען, דחם דוח, גחטט, חונער טוסן זייט! דוח ביוט
 ח נח, גחטט, חונער פחטער! וויר זינד דער טהון, דוח חונער
 כולער, חונד דינער החטע ווערק זינד וויר חולע. הייל חונד, דיי
 עש נחאטנו העלבען, חונער טוסן חונער קחסי, חונער ערווער
 סחט, ח גחטט, דינע פחוקען, חונד גיב דין ערכטהיל ניכט דער
 סחטע פריי, דחם היידען חיבער עו העררען! ווארוס זקול עו
 חונער דען פחוקערן הייסען: זיח חייט חיהר גחטט? ווהיל וויטען
 וויר, דחם וויר געזינדיגט החובען, חונד זיך נישאט חונער חני
 ניאט; אחגע עו דחך דין הפכגעפרישענער נחאט כייחטעהען
 חין פחאערלייסען! וקהל חיסען וויר, דחם וויר קייט פערדיעטע
 החבטן; ח פערפהרע וויר אים חונד, דינען סחאטנו החובען

לְמַעַן שְׁמֹךְ: בְּרַחֵם אֱבֹת עַל־בָּנִים בְּן הַרְחֹם יי עָלֵינוּ
 הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ: חֲמוּל עַל־עַמֶּךָ רַחֵם עַל־נַחְלָתְךָ
 הוֹסֵדָנָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ חַגְּנוּ וְעַגְּנוּ כִּי לָךְ יי הַצַּדִּיקָה
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת:

הַבְּסֻדָּא רַחֲמֵיךָ עַל עַמֶּךָ מְדַרְהָ לְמַעַן שְׁמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ
 זָרִימִים יי אֱלֹהֵינוּ חוֹם וְיָחִים הוֹשִׁיעָה צֹאן מַרְעִיתְךָ וְאַל־
 יִמְשַׁלְּבֵנוּ קֶצֶף כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְּלִיזוֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ
 רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיחֶךָ הַבִּיטָה וְעַגְּנוּ בַּעַת צָרָה כִּי לָךְ
 יי הַיְשׁוּעָה בְּךָ תִּחַלְתְּנוּ אֱלֹהִים סְלִיחוֹת אֲנָּא סְלַח־נָּא
 אֵל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֲנָּא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים
 וְתַרְאֵה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת דָּוִד לְמַעַן תִּשְׁרֹא: אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַגְּנוּ
 וְעַגְּנוּ כִּי שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת

חיינו פִּתְסֵנוּר וְיָךְ דַּעַר קִינְדַּעַר עַרְבִיכְרֵאטֵּ. וְזֵן עַרְבִיכְרֵאטֵּ דִידְךָ, גְּזֻטֵט,
 חוֹנוֹעַר, חוֹנֵר הַיִּזְן חוֹנוּ דִינְעוּ נַחֲמַעְנוּ הַחֹבֵטֵן. כַּעֲמִיסִיזֵדֵעַ דִיין
 פִּתְוֹק, עַרְבִיכְרֵאטֵּ דִידְךָ דִינְעוּ עַרְבַעַ, טַחְנַעַ, טַחְנַעַ דַּעַר פִּילֹזֵעַ דִינְעַר
 בְּתַרְאֵה־עַרְלִיגְקִיט, וַיִּיחַ חוֹנוּ גִינְטִיגַּח חוֹנֵר חַנְסוּוֹחְרַטֵט חוֹנוּ; וּוְתַה־לִּי
 סַהוּן חִיטִּי יִחַ דִינְעוּ וְחַכְנַעַ גְּחַסֵט, חוֹנֵר וּחוֹנוֹרַעַר סַהוּן לֹא חַלְסֵטֵן לִיטֵעַן.
 הַבֵט. חַ טוֹיֵעַ דַּחְךָ! עַרְבִיכְרֵאטֵּ דִידְךָ כַּחַד דִינְעוּ פִּתְוֹקֵעַ, דִינְעוּ
 נַחֲמַעְנוּ הַחֹבֵטֵן. חוֹס דִינְעַר גְּרַעַנְלַעַנְלִחוּעַן בְּתַרְאֵה־עַרְלִיגְקִיט וּוִילֵעַן,
 גְּחַסֵט חוֹנוֹעַר הַעַרַר, טַחְנַעַ, הַחֲכַע אִיסִיזֵדֵעַ, חוֹנֵר עַרְרַעַטֵטֵט דַּחַ
 טַחְחֵן דִינְעַר וּוִיזֵעַ! וְחַסֵט גִיכְסֵט לְחַרְן חִיבַעַר חוֹנוּ וּחוֹלְטֵעַן, דַּעַן נַחְךָ
 דִיר סַחֲמַטֵעַן חוֹנוֹרַעַ וְחִיגְטֵן. הַיִּזְן חוֹנוּ, דִינְעוּ נַחֲמַעְנוּ הַחֹבֵטֵן. עַר־
 בְּתַרְאֵעַ דִידְךָ חוֹנוֹעַר, דִינְעוּ כוֹרַעַ הַחֹבֵטֵן. טוֹיֵעַ, חוֹנֵר חַנְסוּוֹחְרַטֵט
 חוֹנוּ נוֹר לִיטֵט דַּעַר טַחְנַעַ! בִיִּיחַ דִיר, גְּחַסֵט, פִּינְרַעַט אַחַן רַעַטִטוֹנְגַ!
 דִיר, הַעַרַר דַּעַר פִּעַרְגַּעַבוֹנְגַ, פִּעַרְטֵרוֹיֵעַן וּוִיר! חַ פִּעַרְלִיזֵהֵעַ טוֹלְגִי
 טַחְגַּעַר חוֹנֵר פִּעַרְלִיזֵהֵעַרַעַר. גְּחַסֵט! דוּחַ בִיטֵט יִחַ חִיין חַלְלוּחֲכִטִיגַעַר,
 חַלְלוּגְחַדִיגַעַר חוֹנֵר-חַלְלוּחַרְאֵה־עַרְלִיגַעַר רַעַגַעַט!

אֲנָּא! חַ קַח־יָגַ! גְּחַדִיגַעַר חוֹנֵר עַרְבִיכְרֵאטֵטִיזֵעַר! גְּעַרַעַנְקַעַ
 חוֹנֵר כַּעַטוֹיֵעַ יַעַנַעַן כוֹנֵר בֵּין הַבְּתָרִים (כַּרְאִיִּי קַח־פִּיסַעַל 15), חוֹנֵר
 וְחַסֵט דִיחַ חַקְנוֹנוֹנְגַ דַּעַר עַקְדַה־דַעַן חִינְלִיגַעַן פִּתְוֹק דִיר עַרְטִינְעַן, לֹאס
 וְתַה־לִּי יִסְרַאֵל. חַ חוֹנוֹעַר פִּתְסֵנוּר! חוֹנוֹעַר רַעַגַעַט! וַיִּיחַ חוֹנוּ גַעַוֹחֵ-
 גַּעַן חוֹנֵר חַנְסוּוֹחְרַטֵט חוֹנוּ! עַח חִיִּים יִחַ דִיין גְּרַחֲסַעַר נַחֲמַעַ, נַחְךָ
 דַּעַן וּוִיר גַּעַנְגַטֵט וּעַרְרַעַן! חַלְלוּפִּיטִים וּחוֹנוֹרַעַרְטֵהֲחַסֵטֵט פִּעַרְפִּתְהַרַעַ

עשה עמנו כחסדך חנן ורחום הרבה ועגנו בעת צרה כי
 לה יי' הישועה: אבינו מלכנו מחסנו וְתַעֲשֵׂ עִמָּנו כְּרַוַּע
 מַעֲלָלֵינוּ וְכִי תִחַמְדָּךָ יי' וְחִסְדֶּךָ וְכָרוֹב מִכָּה הוֹשִׁיעֵנו
 תְּחַלֵּטָנוּ אֵלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהִים אֲחֵר מִבְּלַעֲדֶךָ: צוּרנו וְ
 תַעֲזֹבנו יי' אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּרְחַק מִפָּנֵינוּ: כִּי גִפְשָׁנוּ קִצְרָה
 מִרַב וּמִשָּׂבִי וּמִדָּבָר וּמִמַּגֵּפָה וּמִקְדַּל צָרָה וַיַּעַן הַצִּילָנוּ כִּי
 לָךְ קָרַנוּ וְלֹא תִכְלִימֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ בָּנוּ: חֲכַר לָנוּ
 אֶת פְּרִיַת אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְפָנֵינוּ שְׂמֵךְ רֵאשִׁית בְּצָרוֹתֵינוּ
 וְשָׁמַע קוֹל תַּפְלִתָנוּ כִּי אָתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלִת כָּל־פֶּה:

וְרַחוּם וְחֶנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ כִּי אֵין כַּמּוֹךְ
 יי' אֱלֹהֵינוּ אֲנֵינוּ שָׂא נָא פְּשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מִלְּבָבוֹ צוּרנו וְהוֹאֵלנוּ
 אֵל נִי וְקָיָם תַּחֲסִין בְּפִי חֶסֶד וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ כִּי
 (*) אֶתְחַקֵּמְנוּ, כִּי־הִנֵּנוּ כִּי־יִשָּׁן כָּל־אֹרֶךְ וְעִיקָרוֹ וְיִשְׁנֵה דַקְרָא נְחִילֵי לַח־כַּב.

אִישׁ חוֹט נַחֵךְ דִּינְעָר גְּנֻזָּדַע! אִישׁ־יִידוֹ חוֹנֵד עֲרַבְתָּרְאוּגוֹ שְׁחֻזְעָר
 סוֹיַע חוֹנֵד חֲטוּוֹחֶרְסַע חוֹנוֹ לֹור לִיִּט דַּעַר נַחְסָה! בִּיחַ דִּיר, גְּחֻטֵּט,
 חוֹחַ יִשׁ הַיִּזְעָ! חוֹנוֹעָר לַחֲסָעָר, חוֹנוֹעָר רַעְגֶּעֲנַט, חוֹנוֹעָר טִירַק!
 עַ חֲחֻזְעָר נִיכֵט אִישׁ חוֹנוֹ נַחֵךְ דַּעַר בְּחוֹהִיִּט חוֹנוֹדַעַר חֲחֻזְעָר
 גַּדְעָנְקַע פִּיעוֹאֲעֵהָר דִּינְעָר בְּחִרְאֵהָרִלִּיגִקִּיִּט, גְּחֻטֵּט, חוֹנוֹ דִּינְעָר
 גְּנֻזָּדַע! הַיִּזְן חוֹנוֹ נַחֵךְ דִּינְעָר חִיבַּפֶּרְסוֹוֹעֲנִיגִלֵּעַן, גִּיטַע, חוֹנוֹ בַּעֲאִיט־
 יִידַע חוֹנוֹ, דַּעַן ווִיר הַחֲבַעַן קִינְעַן טוֹסִלְגֶּחֻטֵּט אִויסַעַר דִּיר, חוֹנוֹעָר
 הַחֶרֶט! פֶּעֶרְחֻטֵּט חוֹנוֹ נִיכֵט, חַ גְּחֻטֵּט חוֹנוֹעָר הַעֲרָר, וִיחַ חוֹנוֹ דַּחֵךְ
 נִיכֵט פֶּעֶרן! דַּעַן חוֹנוֹעָרַע זַעַלִּיעַ חִיזַט זַעֲהָר בַּעַעֲנַט וּוַעֲגֶעַן סוֹוַעֲרַט,
 גַּעֲחֻגֶּנְקִיסְחֻטֵּט. פֶּעוֹט חוֹנוֹ וִיכֵט חוֹנוֹ וַחַ פִּיעוֹאֲחֻטִּיגֶעַן עוֹלַעֲנַדוֹ
 חוֹנוֹ יחֻאֲעָר־עַן רַעַטֶּסַע חוֹנוֹ! לוֹ־דִיר חֻזִּין הַחֲרָרַעַן ווִיר; בַּעֵי־
 סוֹא חוֹנוֹ נִיכֵט, גְּחֻטֵּט חוֹנוֹעָר הַעֲרָר; וּוַעֲנַדַע חוֹנוֹ דִּין חֲנֻטִּיגֶעַן לוֹ,
 גַּעֲרַפֶּנְק' חוֹנוֹ דַּחֵן בִּינְרִיטֵט אִישׁ חוֹנוֹעָרן פֶּחֲרַעֲלִטַעֲרן, חוֹנוֹ הַיִּזְן חוֹנוֹ,
 דִּינְעָר נַחְסָעַנו הַחֻזְבַּעַן. סוֹיַע חוֹנוֹעָר עֲלַעֲנַד, חוֹנוֹ פֶּעֶרְחִיט דַּחֵן
 טִיחֻאֲעַ חוֹנוֹעָרַע גַּעֲבַעַטֶּעַנו— דַּחֵן פֶּעֶרְחִיחֻאֲחֻטֵּט יִשׁ דַּחֵן גַּעֲבַעַטֶּט
 חִינְעָר יַעֲרַעַן אִוֶּרַעַנו.

אֵל חֻלְחֻחֶכֶּסִּיגֶעַר! חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר חוֹנוֹר חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר! עַר־
 בְּחֻרַע דִּיךְ חוֹנוֹעָר חוֹנוֹ דִּינְעָר חֻלְחֻחֶרְקַע חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר דִּינְעָר חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר
 גִּיכֵט עוֹ נִיכֵט, גְּחֻטֵּט חוֹנוֹעָר הַעֲרָר! עַ פֶּעֶרְחֻטֵּט חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר דַּחֵן חוֹנוֹ
 זַעֲרַע יִכְרַעַן, חוֹנוֹעָר פֶּחֲטַעֲרַעַר, חוֹנוֹעָר דַּעֲגֶעַר חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר חוֹנוֹ
 חוֹנוֹעָר עֲרֻחֻזְעָר! אִחֻזְעָרִיגֶעַר, אַעֲבַעֲרִיגֶעַר, אַעֲבַעֲרִיגֶעַר חוֹנוֹ דִּינְעָר חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר
 גַּעֲרַעַר קֶרְחֻחֶטֵּט! דִּינְעָר אִוֶּרַעַר חוֹנוֹ גִּיטַעַר חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר חוֹנוֹ
 וְעֶרְקַע חֻלְחֻחֶטֵּט; דַּעַן חוֹנוֹ, עוֹוִיגֶעַר וּוַעֲנַעַן בִּיִּשְׁתֵּי חֻלְחֻחֶרְאוּהָרִיגֶעַר

אֲתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ: וְ אֶרְךְ אַפְּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׂמְךָ שְׂמַע מִלִּבְנוּ
 תִּפְלְתָנוּ וּמִד אֲזִיבֵנו הַצִּילֵנוּ שְׂמַע מִלִּבְנוּ תִּפְלְתָנוּ וּמְכַל
 צָרָה וְתַן הַצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אֲתָהּ וְשִׂמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא
 אֱלֹהֵינוּ: אֲתַעֲבֹבֵנו אָבִינוּ וְאֲתַמְשֵׁנוּ בִּרְחֹמֵינוּ וְאֲלֵ-
 תִשְׁפָּחֵנוּ וְיִצְרֵנוּ כִּי וְ מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֲתָהּ:

אִין כְּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אִין כְּמוֹךָ וְ אֶרְךְ אַפְּיִם
 וְרַב הַסֵּד וְאַמֶּת הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיב מִרַעַשׁ וּמִדְּגוּ
 הַצִּילֵנוּ: וְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב אֲתָהּ
 אֲקַשֶּׁנוּ וְאֲרַשְׁעֵנו וְאֲחַטְּאֵתָנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
 וְהַנְּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמֶּךָ: וְהַסֵּר מִמָּנוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי
 רַחוּם אֲתָהּ כִּי כֵן הִרְבֵּךָ עֲשֵׂה חֶסֶד חַנּוּם בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר:
 תוֹשָׁה יי עַל־עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעַמֶּךָ וְהַסֵּר מִמָּנוּ מִכַּת

תְּלוּעָה הוּא גַעוּחַ וְחֹטִיגֵעַר, וְחֶגְמֵיטֵהִיגֵעַר חוֹנֵד פֶּרַכְתְּרֵאוּכְגֵוֹתְתְּלוּעָר!
 הַחֲנֹדֵעַ אִיט חוֹנוּ נֶחֱךְ דַּעַר פִּילֹעַ דִּינֵעַר בְּחֵרָהֵעֵרְלִיגִקִּיט, חוֹנֵד
 הִינִן חוֹנוּ דִּינֵעַר רוֹהֲעַנו הַחֹלְבֵעַן. פֶּעֶרְנִיט, ט קֶחְיִיג, חוֹנוֹעַר גֶּעֶבֶט
 חוֹנֵד רַעַטֶטע חוֹנוּ פֶּחֶן פִּינֵרֵעַו הַחֲנֹד! פֶּעֶרְנִיט, ט קֶחְיִיג, חוֹנוֹעַר
 פִּלְעֵהֶען, חוֹנֵד הִינִן חוֹנוּ חוֹנוּ תְּלוּעָר נֶחֱטָה חוֹנֵד בַּעַד־חֶגְמֵיט! ט
 דוּח, חוֹנוֹעַר פֶּחֶטֶעַר, חוֹנוֹעַר רַעַגֶענט, דַּעַסֶען נֶחֱטָעוּ ווִיר פִּיֵהֵרֶען,
 פֶּעֶרְלֹחֶס חוֹנוּ נִיכֶט! עֶגְטֹחֶס חוֹנוּ נִיכֶט, פֶּחֶטֶעַר! חִיבְרֹחֶס חוֹנוּ נִיכֶט,
 טחַפֶּטֶעַר חוֹנֵד פֶּעֶרְגִּיט חִינֵו נִיכֶט, חוֹנוֹעַר בִּירְנֵעַר! דַּעַן דוּח,
 תְּלוּחֶטֶט, כִּיעַט חִיין גֶּנְחֵדִיגֵעַר חוֹנֵד עַר בְּחֵרָהֵעֵנְדַּעַר רַעַגֶענט;
 אִין קִינֵעַר חִיט גֶּנְחֵדִיג חוֹנֵד עַרְבֵרָעַנְד ווִיח, גֶּחֶטֶט חוֹנוֹעַר
 הַעֵרֵר! קִינֵעַר ווִיח דוּח אֶחְטִיג, וְחֶגְמֵיטֵהִיג חוֹנֵד פֶּחֶטֶעַר הוֹרֵד
 חוֹנֵד טֵרִיעַ! ט, טֵטֵעֵה עֹנוּ בִּיח אִיט דִּינֵעַר חוֹנוֹכְגֵרֵעֶנְלֶטֶען
 בְּחֵרָהֵעֵרְלִיגִקִּיט! סִיטְלַע עֹנוּ פֶּחֶר טֵטוֹרס חוֹנֵד וּחוֹטָה! גֶּעֶדֶעֶקֶע
 דִּינֵעַר קֵנַעֶטֶט, חִינֵעַו אֶנְרַחֶס, חִינֵעַו יֶחֶק חוֹנֵד חִינֵעַו יַעֲקֹב! קַעֵה־
 רַע דִּיךְ נִיכֶט חֵן חוֹמַעֶלַע הַחֵרְטֵנְטֶקֶקִּיט, רוֹכֶטִיגִקִּיט חוֹנֵד פֶּעֶר־
 גֶּעֵהוּכְגֵעַן. אִיט טֶב פֶּחֶן דִּינֵעַס עֵנְטֵבֵרְחֵנְטֵעַן לֶחֶרְן חוֹנֵד חֶגְדֵּרֵעַ
 דַּעַן רַחֲטָהִטִּיט וּעֶגְשֵׁן דַּעַו חִיבֵעוּ, דַּחֵו דִּינֵעַס פֶּחֶקֶיג דֵרְחֵהֶעט.
 וּעַנְדַּע אִיב פֶּחֶן חוֹנוּ דַּעַן טֵחֵרֵעוֹטֵטֵרִיךְ דוּח בִּיט יֵח דַּעַר עַרְבֵחֵר־
 אוּכְגֵוֹתְתְּלוּעָר, דִּיעוּ חִיט יֵח דִּינֵעַ ויֵטֵטֵעַ הוֹרֵרִיךְ וּחֵהֵאִטֵהֶטֶען לֵו
 עַרְלִיגֵעַן חֵן תְּלוּעָר גֶּעֶטֶטֶעֶטֶעַר! ט טֶחֶנֶע, גֶּחֶטֶט, דִּיין פֶּחֶק, חוֹנֵד רַעַטֶטע
 פֶּחֶן דִּינֵעַס גֵרִיחֵעַ! וּעַנְדַּע טֶב פֶּחֶן חוֹנוּ דַּעַו פֶּעֶרֵדֵעַרְבַּעַנֵעַ

תפלת שחרית

אחד. תְּפִיטָה בְּעֵינַי כִּי רַב מִכְּאוֹבֵנוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ
 חוֹסֶה יי עלינו בְּאֶרֶץ שָׁבֵנוּ וְאֵלֵי הַשְּׁפוּךְ חַרְוֹנָה עָלֵינוּ כִּי
 אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ אֵל תְּפִיטָה דַל כְּבֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּסִמְאֵת הַנְּבִדָה: עַד מָתִי עֲזָה בְּשָׂבִי וְתִפְאַרְתְּךָ
 בְּדַצָּר עֲזָרָה וּבִבְרַתְךָ וּקְנֵאתְךָ עַל אֲוִיבְךָ הֵם יִבְלֹשׁוּ
 וְיִחַדּוּ מִבְּרַתְּךָ וְאֵלֵי יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ: מִדֶּהַר
 יִקְדַּמְנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ
 פֶּעַל וְאֵל הַשְּׁחִית וְכֹר שְׂאֲרֵיתֵנוּ וְחוֹן אוֹם הַמִּחְדָּרִים
 שְׂמוּךְ פְּעָמַיִם בְּכָל יוֹם הַטֵּד בְּאַתְּכָה וְאִמְרִים שָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אחד:

אין כופלין על פניה' לא נקמו' שיש ס"ת, וחלר ב"ה הפתוח לכ"ה כב"ה דמין,
 ובשע' שהלבוש סתפללין או אפילו יחיד בביתו אושר תחכה נכ"ל, ונלכד
 שלא יהא עפסיק סינף, כשיש לו תפילין בזרוע יטה על לז יסין
 וכשאין לו תפילין יטה על שאלו וזקא על זרועו ומשגב.

ש"כ כד' וְאִמְרֵי דְיָד אֶלְנָךְ צָרָה לִי מֵאֵד נִפְלְחָנָא בְּדָ
 יי בְּדַבְרִים רַחֲמֵנוּ וּבְיָד אֱדָם אֵל אֶפְלָה:

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ יי מְלֵא רַחֲמִים

סווע אונזער עלענד! פיעל זינד אונזערער קוואלען חונר דיו ב'תנ"ג
 קייטען אונזערער הערלען! ס'זע אונזער, ח' ג'חטס! ח'ס' א'תנדע, ו'ח'י
 ה'ין ו'יר ז'ערוויצען זינד חונר ה'אטע דיינען ג'ריס ל'וריקק, ד'ח'ס ער
 זיך ניכט זיבער חונר ערגיעסע! ו'יר זינד יח ד'ין ז'ח'ק, ו'ז'הנע ד'יי
 נעו בוטעו! סויע, ח' ח'לואח'ט! ו'יח זעהר אונזערע עהרע ג'עוונקטן
 אונטער דען ז'ח'וקערן! זיח ס'יען חונר, ו'יח א'חן ז'יינע ח'כגע'תנ"ד
 סע נדה ס'יעט. ו'יח ז'חגע נ'ך ו'ח'ל ד'ינע א'ח'ט ח'ס ע'קו'י, ב'י'ס
 הערל'יכקייט ח'ין פ'יידעוה'ח'רען ז'ין? ז'ח'ס ד'חך ר'עגע ו'ע'רד'ען ד'י'ל
 ח'ל'געווח'ט חונר דיינען ח'ייער ו'ידער דיינע פ'יידע, ד'ע'ד ז'י'ט ז'ע
 ס'ח'ט חונר ז'ערל'ח'גט ו'ע'רדען ז'ב א'הרער ק'ר'ח'ט! ז'ח'ס ז'י'ח ד'יר
 ניכט לו ג'עריגע ס'יען אונזערע א'יהו'א'ג'קייט; ס'נפ'ל ז'ח'ס ז'י'ח חונר
 הערבי'ח ח'י'ען. ד'ינע כ'ח'רה'ערל'יג'קייט, ח'ס ס'חגע ד'ער נ'ח'טה;
 ו'ען ח'יך ניכט אונזער'טה'ל'בען, ד'חך ד'יינע'טה'ל'בען. ז'יבער'ח'ט ד'עס
 פ'ערד'ערבען ניכט ד'חו א'נדענקטן חונזערע ז'יבעררעטע, חונר ז'י'ח
 ח'ייניק ז'ח'ק'פ ג'עוונקען, ד'חו ס'ח'ג'יך ל'ו'י'ח'ח'ל א'י'ט כ'עה'ר'ל'י'כ'ער
 ז'י'בע ד'ער ח'י'כ'יי'ט ד'יינע. נ'ח'א'יענ' ה'ו'ר'י'ג'ט חונר ח'ו'ר'ע'ט!
 ד'ארע, י'ש'ר'א'ל ד'ער ע'ו'ר'ע, א'י'נז'ער נ'א'ט, א'י'ז א'י'ן א'י'ניגען ע'ו'ר'גען ו'ע'זען!
 ח' ב'ח'רה'ערל'י'ג'ער חונר ג'ח'ד'י'ג'ער! ח'יך ה'ח'בע ד'יר ג'ע'ו'ר'י'ג'ט. ח'

רחם עלי וקבל תחנוני: " אל־בא־פִּי חוֹבֵי־נִי
 ואל־בִּחְמַתְךָ תִּסְרֶנִּי: חֲנִנִי " כִּי־אִמְלֹל אֲנִי
 ופִּאֲנִי " כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמָי: וּנְפְשִׁי נִבְהַלָּה מֵאֵד
 ואת " עַד־מָתִי: שׁוּבָה " חֲלָצָה נַפְשִׁי
 הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכוּרָה
 בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ: יַגִּיעַתִּי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה
 נִבְל־לִילָה מִפְּתֵי בְּדַמְעָתִי עֲרֹשִׁי אֲמַסֶּה:
 עֲשֵׂשָׁה מַצֵּעַס עֵינַי עַתְקָה בְּכָל־צוּרָי: סוּרוּ
 מִמֶּנִּי כָּל־פְּעֵלֵי אֵין כִּי שָׁמַע " קוֹל בְּכִי: שָׁמַע
 " תַּחֲנִיתִי " תַּפְלַתִּי יִקָּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ מֵאֵד
 כָּל־אֲבֵי יֹשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְעַ: (תהלים ו')

בשני חומשי מוספין זה, אבל בשאר ימי השבוע אופרים פיד ואנחנו לא נדע וכו'.
 חזק יי אלו ישראל שוב מחרון אפך והנחם על דרעה לעמך
 ק תבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בעינים נחשכנו

גאסס! פרכראונג: עתאזער, פרכראע דוך איין חונד ניס איין פלעהען
 לו. הערר! סארחע איך ניכט איין דיינעס נאָרנע! ליכטיגע איך חין
 דיינען גרינגע ניכט! זייח איר גנאָדיג, חיד וועקע דעהין; היילע
 איך, דען ליכטיגע עראחטטעם; איינע ועעלע חיוס זעהר ערי
 אחטטע, ער דוח, הערה! — זוך, וויח זחגע נאָך! ווענדע דך,
 הערר! רפלטע איינע זעעלע! היין איר, חוס דיינער גיסע ווילען.
 דען זינס טהדע דענקס אחן דיינער ניכט! חין דער גרופט — ווער
 דנקס דיר רח? — עראידעט פֿאָן זייפלען, סוועאזע זיך יעדע נאָכס
 איין זעטטע, נעטלע איינע זאָפּרסטחטס מיט סהרזענען. איינע גע-
 סאָלע לערפֿאָלסט פֿאָר הערס, חוטערט פֿאָר זיך פֿיעלעס דרוזנזחל.
 ווילע ויהר חיבעלטהסער קווע! וויכט! איין וויינען הערט דער
 הערר! דער הערר פֿיהרדט איין פֿלעהען; דער הערר ניאטס איינע
 ניסע טיין סאחלזחל סאירלען איינע פֿייערע חווע גוריקק! חין
 וויק — חיה זינד לו סחנדען!

(חאקאטחן חונד הענכערזוסחן אחרגעט ווירד נאָך פֿאָרן שרייבן זעכטעטע).
 חיד, גאסס, הערר יזחל! זחס חב פֿאָן דיינעס זעכטעטע זעכטעטע חונד
 חנרע דען רחטחסאָוס, וועגען דען חיבעלען דרוזנילעס חיה זינד חיה זינד
 קהל ח בויקקע חיו דיינען היאזען חונד טויע, זיח זינד חיה זינד חיה זינד

כִּצְאֵן לַשָּׁמַיִם יוֹבֵל לַהֲרוֹג וְלֹאֵפֶד וְלַמְכָּה וְלַחֲרָפָה:
 קו"ם וּבְכָל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֱלֹהֵי־שִׁכְחָנוּ: "
 ק' זָרִים אוֹמְרִים אֵין רִחוּמֶיךָ וְתִקְוָה חוֹן אוֹם
 לְשִׁמְךָ מִקְוָה מְדוּרָה יִשְׁעֶיךָ קָרְבָּה יִגְעֵנוּ וְלֹא
 הוֹנַח לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־פִּעְסֶךָ מֵעֲלֵינוּ:
 קו"ם אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנֶךָ וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בְּחָרְתָּ: "
 ק' חוֹסֶה יי עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַל־תִּתְּנֵנוּ בְּיַד
 אֲבוֹרִים לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם
 לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל־תִּאֲחָזֵר:
 קו"ם אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנֶךָ וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בְּחָרְתָּ: "
 ק' קוֹלְנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֹן וְאַל־תִּשְׁכַּחנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֹת
 אֶת־שִׁמְנוֹ וְכוֹד אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם כְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲרָבָה אֶת־חַרְעֵכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִדְּרָבָה:

אונטער דעם פֿאָלקערן געוואָרדען! וויר ווערדען ווייז סוף־ט
 שחמט געזעטעטעט, געפֿיהרט נאָן סוף־טען אונד עראוירגען,
 נור קוואַל אונד טאָד.
 קו"ם בייז דעם זאַלען העכען וויר דיינען נחמען ניכט פֿערגעסען!
 א, פֿערגיס חויר דוח אונס ניכט!
 קהל. פֿרעארע זינגען: דהיין חיוט דח זאל חיהר סרשט אונד העפֿט
 טגל! א, וייז דחך זיינעס פֿאָלקע געוואָנגען, דחך דיינעס נחמען
 פֿערטרויס! זאלטריינטער! פֿיהרע ענ דחך בחיר הערבייז, אונס
 זער הייז! וויר העראמען חונד אונד פינדען נירגענרודיע; אונגע דחך
 דיינע זאלפֿראדערליגקייט דיינען חונדזאלען פֿאָן חונד חבונגען!
 קו"ם. אונס דחך חכ פֿאָן דיינעס נחמען אונד בעאיטליידע חיי קליינער,
 דחך דוח ערקערען.
 קהל. שחגע חונקער גחמט! איט דיינעס ערבחראמען; איבערגיב אונד
 ניכט גרויזחמען הענדען; ווערוס זאלען היידען טפלעכען; ווען חיוט
 זון חיהר טוטלגחמט? — דיינעס העלבען ערלייגע זאנו גנחדען, אונד
 לחגערע ניכט!
 קו"ם. אונס חכ פֿאָן דיינעס נחמען, אונד בעאיטליידע חיי קליינער,
 דחך דוח ערקערען.
 קהל. פֿערגיס חונקערע סטיאמע אונד זייז חונד געוואָנגען, איבערזאס אונד
 גיכט דער זיינע הענדע, חונקערן נחמען לו פֿערטליגען! גערענגען,
 אונד דחך חונקערן חורפֿחמען לוגעסווערען: „וויז ספערנע חס היז-
 מען זאל דחך זיינען וועמען אעהרען“ — חונד כון זינד וויר חיי קליי-
 יז חונקערלייבען דער גרשמען אעגע!

ק"ח ובכל זאת שמך לא שָׁחַנו נָא אֱלֹהֵינוּ שְׁמֶךָ:
 ק' עָרַנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דָּבָר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ
 ק"ט וְהַצִּילֵנוּ וּבִכְפָּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׂוֹב מִתְרוֹן אַפָּךָ וְהַנְּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ:

בשכנו אומרין שומר ישראל נתענית לנו, ונהרנה קהלות בכל יום.
 שומר ישראל שמור שארית ישראל ואלהי ישראל
 האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ואלהי אחד גוי
 אחד המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:
 שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואלהי אחד גוי
 קדוש המשלשים בשלוש קדשות לקדוש:
 מתרצה ברחמים ומתפנים בתחנונים התרצה והתפנים
 לדוד עני כי אין עוזר:

א"מ הַנּוֹתַנּוּ וְעָנּוּ כִּי אֵין קָבוֹ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִפְּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְרוּחַ שְׁיַעֲנוּ:

ק"ט. ביום דעם חללכם החכמן וויר דינען נחמען ניכסם לערגעסען;
 לערגים חויך דוח חונט ניכס!
 קהל. הילן חונט גאטס! חונער העלער! חוס דינענו נחמענו עהרע וילען
 דעססע חונט, לערלייהע חונרע זינדען, דינענו נחמענו התלבען!

ש"ר. היסער שאל'ו בעהיטע דען חיבעררעט ישראל, דחם ניכס חונט.
 טערגעהע ישראל, דחו חזיוספריכט: שמע ישראל!
 היסער חיינעו חיינליגען פֿלקו! בעהיטע דען חיבעררעוט דען
 הייליגען פֿלקו, דחם ניכס חונטערגעהע חזין חיינליגען פֿלקו,
 דחם דער חיינהייט דינענו נחמענו חולדיגס: ה' אלהינו ה' אחד!
 היסער חיינעו הייליגען פֿלקו! בעהיטע דען חיבעררעוט דען
 הייליגען פֿלקו! דחם ניכס חונטערגעהע חזין הייליגען פֿלקו,
 דחו חזין דרייחל הייליג דען פֿולער הייליגען חולדיגס.
 ח' דוח, דער דוח דען חוס ערבפראונג ביטטערדען געניגט חונט
 דען פֿלעהערטען געווקגען ביום, זיין געניגט חונט געווקגען
 חיינען בעדרחנגטען געטועכטע, דען כחוקטע ביטטערהט!

חונער פֿחסער, חונער רעגענס! זיין חונט גנורדיג חונט חטטוחרטע
 חונט, חב וויר סאן קיינע לערדיענוטע חובען; ניכס חונט חונט חונט
 גיטע, חונט חונט חונט.

דיני פריסת שמע ומי שלא שמע קדיש וברכו.

לפי ש צ"ל שהתפללו כל א' בפ"ע ביחיד או שאחרו לניה"כ ולא שמע קדיש וברכו, שער אחד ואוסר קדיש וברכו, וברכה ראשונה של יולר אור בלבד, והוא נקרא פירם על שמע שזכור בשמחה ל' חתיכה (כעו פרוסת העוילא) שא"ל אלא קלח עטנה ואסעכוה קדא בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם זכרה ה' פפרוע על' כי פרוע הוא, ות"ל לוי בניל הוא, כלומר כשנתלו ולא עשו מה שמוטל עליה' לעשו' אז יתנדבו העם לנרד ה' ויש פוסיפין עוד לאחר שמיים זרבה ראשונה דיוולר עד לגין ואוסרין אבות ונזורות קהשת השם, וזה נקרא עונר לפני התיבה השני בשמחה ואין עושין דברים הללו אלא בעזרה ואוסרין אותו אפי' בשביל אקד שלא שמע, ובעדניות הללו אין נוהגין לפרוס ע"ש על אוסר קדיש וברכו ועונין נרד ה' והולכין להם ועי שמע זכרו פפי העונה לקרות מידה דז' ואע"פ שעדיין לא הגיע ליוולר, כשענה נרד ה' הענוור, ולא י"ח סבל וקום. ועי שלא יוכל לקבץ עזרה יתקן מה שנידו לחקן, להגלים חסרונם בפסוקי' ותימות העדנות מעניינים אלו, וכליגס כאן, כמו שהם סדאים בספרים.

פי סעאלר לנא לנית הכנסת ולא שמע חלי קדיש קודם זכרו דשחרית יאמר זה.

זה אוטר אני במקום חצי קדיש קודם זכרו של שחרית.

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר: ורחנה דלתי ורחקת שתי ונדעתו לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי: ברכי נפשי את יי אהי גרלת מאד הוד והדר לבשתי: להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חקמתא ונבורתא די לה היא: אמר רבי יהושע בן לוי כל העונה אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי בכל כחו קורעין לו גזר דינו שנאמר בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי מה שמע בפרוע פרעות משום דברכו אחי. אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כוחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פרחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים אל הקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמנים:

פי שלא שמע זכרו דשחרית יאמר זה.

זה אוטר אני במקום זכרו דשחרית.

בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי: ברכו את יי אלהיכם מן העולם עד העולם וברכו שם כבודו ומרומו על כל ברכה וחתלה: ידע שם יי מבורך מעתה ועד עולם: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לברו: וברוך שם כבודו לעולם ועלמא מבורך את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי עקיבא בכל יום מלאך אחד יורד מן השמים חרקיע בשחרית ואומר יי מלך יי מלך יי מלך וימלא כל פה שמחה ופירוש לברכו יהא אתה שמה ישראל יתקין.

באמצע הרקיע ואמרת בקול רם פרכו את יי המבורך וכל גרודי מעלה ענין ברוך יי המבורך לעולם ועד:

נטקום קדושה דשמית יאמר זה.

זה אומר אני במקום קדושה ושמית.

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים לאחד בשמים יבסה פניו ובשמים יבסה רגליו ובשמים יעופף: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי מפקדו: ומלך יי לעולם אלהי ציון לדור ודור הללויה: פשעלה משה לפרום מצא כת אחת ואמרת קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו וכת אחת ואמרת ברוך כבוד יי מפקדו וכלם עונים בפה אחד ואומרים ומלך יי לעולם אלהי ציון לדור ודור הללויה:

נטקום קדיש שלם יאמר ועתה יגדלו וכו' ככחונלעיל עד ברכות את יי ואמ' כי יאמ' זה. זה אומר אני במקום קדיש שלם:

אמר רבי יהושע בן גדיא כל מי שעונה אמן בעולם הזה זוכה ועונה אמן לעולם הבא שנאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן אמן בעולם הזה ואמן לעולם הבא:

למכת נטקו' ח' קיסט' ועתה יגדלו נא וכו' ככחונלעיל עד די' לההיא ואמ' כי יאמ' זה. זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה.

תנא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך והיגע זמן תפלות מנחה ונכנסתי לחרבה אחת מחרבת ירושלים להתפלל בא אליהו וקור לשוב ושמר על הפתח אמר לי מה קול שמעת בחרבה או אמרת שמעתי בתי קול שמנהמת ציונה ואמרת אוי שעה רבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגלתי את בני לבין העבוס אמר לי בכל יום ויום אמרת בך וכו' ישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואמר אשרי הפלך שמקלסין אותו בביתו בך מה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אבותיהם:

איר שמע נכן לקיש כל העונה אמן בכל כוחו פותחי' לו שערי גן עדן שנא' פתחו שערי' ויבאנו וצדיק שומר אמוני' אל תקרא שומר אמונים אא שאומרי' אמונים

למטה במקום קדמה יאמר ולא תחללו וכו' טעו שכתוב למעלה ותק"כ יאמר זה.
זה אומר אני במקום קדושה של מנחה.

אמר עליו על סגד לפון שהוא גבוה יותר מחבריו מהלך חמש מאות
אונה ועומד אחריו מרפכה וקושר כתרם לקונו ומשביע את הכתר
ועלה וישב בראש אדונו ובשעה שיוצא הכתר כל חילי מרום נרחחין
ומדועזין וחיות הוממות ומנהמות בארץ באותה שעה ענין ואומרין
קדוש קדוש קדוש צבאות מלא כל הארץ כבודו ובשעה שפגיע
לפסא מתגלגלין גלגלי הפסא ומתערעשין אדני שרפרף ובל רקיעין
אחתון חלחלה ובשעה שהוא עובר על פסאו כל חילי מרום וכתר
הכבוד שלו פוחחין שיחם ואומרין ברוך כבודו ממקומו בא וראה
בפה גדלתו ושכחו של הקדוש ברוך הוא שבשעה שפגיע הכתר
לראשו סחויק עצמו לקבל הכתר מעבריו וכל חיות ושרפים וגלגלי
המרכבה וכפסא הכבוד וחילי מעלה ומפורה מתגדלין ומתגברין
ומתצאין ונותנים הוד והדר וממליכט כלם בפה אחד ואמרים יי
ימלך לעולם ועד:

לענינת במקום נרכו יאמר אחר והוא רחום.

זה אומר אני במקום ברכו של ערבת.

חיה אחת פרקע פשהוא יום אמת במצחה ויודעין הפלאכים שהוא
יום ולערב אמונה במצחה ויודעין שהוא לילה ובכל פעם אומרת ברכו
את יי המבורך וכל גרונני מעלה ענין ברוך יי המבורך לעולם ועד:

סדר קריאת התורה.

כשי וחמישי קורין בתורה תלמא גברא וכוחחין ארון הקודש וסוליאין ס"ח ואומרין:
יהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ופגעו איביה וינסו
משאנה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר יי מראשלים:
ברוך שנתן התורה לעמו ישראל בברך שנתו:

(כ"ט חזקה עבטן דער ספר תורה ווערדען. 35 ע"ה. געזעט געווארנט):
יא. ווען דיר אודע לאל ספרות סטה: 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה.
פיהעט לערסטרייט, חונד דיר דין החטטען: 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה.
(נסדני (ק' 10 5' 35). 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה.
ווקרט 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה. 10 ע"ה.
פלאקע יאל' נייגע מורה געגעבען חין נייגע

סדר קריאת התורה

אמר רבי שמעון כל ספקין ספר מדה כלכולא לעקרי ביה עפתי תרעי דאעיקר דתקעין ועטרין את האהבה לעילא ואנעי ליה לנר נח לעיור הבי:

ברוך שמה דמרא עלמא בריך פתך ואתך יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם ופירקן ימינה אחזי לעמך בבית מקדשך ולא מטויא לנא מפוכגהוהך ולקבל צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך דתורה לן חיין בטבותא ולהוא אנא פקידא בנו צדיקיא למרחם עלי ולמנטרתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל אנת הוא ון לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא שליט על כלא אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסנידנא קפוה ומקמא דיקר אורייתא בכל עין ועין לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיאי דהוא אלהא קשומי ואורייתא קשומי ונביאיהו קשומי ומסנא למעבד טבון וקשומי בה אנא רחין ולשמה קדישא יקרא אנא אמר תושבחין יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באורייתא ותשלום משאלין דלבי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחין ולשלום: הסוליא ס"ת כוטלו ביד ימין וש"ץ זקנל בב' ידיו ועוזירו ליטין ועודד לפני הויכל. ה"ן לוקח ס"ת ואומר **גדלו לי אתי ונרומכת שמו יחדו:**

והקהל עונה

לה"י הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו פי כל בשמים ובארץ לה"י הממלכה והפתישא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו פי קדוש יי אלהינו:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויוכר פירת אתנים ויציל גפ/שוחינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויהון ~~אורייתא~~ לפלמית עולמים ומלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

(נחצדען דמר חן דחו גדל געזונגט, אנטווארטעט דיז געווינדע:)
לך דיין חן גוטט, חייט דיז גרטע, דיז חן אונזער, דיז הערר-
זכרונות, דער יעג, חונד דיז אויענטאג; דען דוז בייט דוז חן זייט
אזוי אויך ערדען! דיין חייט דוז רייך חונד דוז הטהייטונרעכט
דיין חייט! ערהעכט דען עוויגען חונערן גוטט! בעטעט
סדר זייט טעמען! הייליג חייט ער! ערהעכט דען עוויגען
גוטט! חייט דיין חן זייטען הייליגען בערגע! דען חונער
הערר, חייט הייליג.

בנגיע הש"ן על הנצחה מכוח הס"ת על השולחן ופוחת ואומר:

וּתְגַלְגַּל וּתְרַאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְנֵי קָרוֹב וְיַחְזִין פְּלִטָתֵנוּ
וּפְלִטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַן וּלְחֶסֶד לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הַסֵּגוּל לְאַהֲבָנוּ וְהַנּוֹכָבֹד לְתוֹרָה: פִּהוּן
קָרֵב יַעֲמֵד (רפ"ב פ' הכהן) בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּקִדְשׁוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָרָה
מְחַיֶּמֶת פְּתִי: פִּקְדוֹת יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשִׁיבֵי לֵב מְצוּת יְיָ בְּרָה
מְאֵרַת עֵינַיִם: יְיָ עוֹלָמוֹ יִתֵּן יְיָ בְּרָכָה אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר: אֲמַרְתָּ יְיָ צְרוּפָה. מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:
קֹדֶל וְאַתָּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַיּוֹם בְּלַכֶּם הַיּוֹם:

קורין תלמא גנרא גנרא גנרא של שנת הנאה, אין פוחתין עהס ואין עוסיפין עליה, וידין
כולם קורין לא פחות עשאר' פסוקי' אם לא היכא דסלק עכינא כגון פ' ויבוא
עשלק שנסוף סדר גשלה שקורין בפורי' ואין בה פ"א ט' פסוקי'. כשקוראין
במורה יעמוד כל העם באיפה ויראה לשמוע הקריאה עפי הקורא. אותו
שקרא לעלות במור' עולה בדרך קלרה עסקוסו ויורד בדרך חמר' הארוכה
לו, ואם שמי הדרכ' שוות עול' נישין ויורד בשאל, ופוחת הספ' ורואה הפ' שלריך
להתחיל בו, ונע' הנכרה יאחזו בס"ת נב' ידיו ויהפוך פניו ללד שעל וערך בקול.

סֵטֶר - נִרְכַּה אֵיבַעֵר דִּיּוּ סֵטֶר: בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

והעם עוזים בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ויחזר העניך ב"יה"ל"ג
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
כַּשְׁתַּחֲלִיל הַקּוֹר' לְקַרְו' בְּתוֹר' יִסִּיר יְדוֹ הַשְּׂאִי עַהֲסֵי' מִתּוֹ שֶׁאֵי יֵד יִסִּיכוּ לְבַדָּה אֹחֻזַת נִסִּי' ת'
כֹּל אֶתֵּן הַקְּרִיאָה, וְגַם הוּא יִקְרָא בְּלַחַשׁ עִם הַקּוֹרֵא עִלּוֹ בְּעַלְה. וְאַחַר הַקְּרִיאָה גּוֹלָל וְעַבְרָךְ.
עַבְרָכָה בְּרֵאֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת
וְיְיָ עוֹלָם נִטְעַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

גריסיך נפ' החאה ד' לריכין להחזות, יורד היס, הולכי עדברות, וסי שהי'
שלה וכתרפא, וסי שהי' חבזא צניח האסותם גלגל ויאשר נרכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לַחַיִּים
(כִּי־אֵל לְרַעִים) שׁוֹכֵחַ שְׁנֵי מַלְגֵי בְּלִיָּה
והקהל עוזים מִי שֶׁנִּמְלָךְ כָּל מִזֵּב הוּא יִפְלֵא לְרַחֲמֵיךָ

סדר קריאת התורה

כהגליטו הקריאה אושר הש"ך ח"ק, והגולל גולל ג' דפי' על השולחן ומגביה
הס"ת פתוח להראות הכתב לעם העוסדים סייטנו וששאלנו. וסחורה לפניו
ולאחריו שמוה על כל האנשים והנשים לראות הכתב ולברוע ולומר.

בי"ס חו"ס העבען דער ספר תורה ווירד פֿאָגענדע געוואָגט:

זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פניי ביד משה: עין
חיים היא לפה וימים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל
נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי' חפץ
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

בשעה שהא גולל הספה כס"ת יאמר פסוק לך "הגדלה וגו' גם יאמר: יהי
רצון מלפניך "אלהי ואלהי אבותי שיתגוללו רחמך על מדותיך
ותחנהג עם בניך במדת טובך וחכמם להם לפנים משורת רודין.
העפטיר כמענית לנו אושר נרכת ההפטרה לפני' ולאחריו' עד
צא" ענן דוד תעלה כסדר שבת. בשני וחמישי קודם שכתבים
הס"ת להיכל כשאוסיין תלכון יאמר הש"ך יהי רצון:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לכוונן את בית חיינו
ולתשוב את שכנתו בתוכנו כמחרת בימינו ונאמר אמן:
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לתרחם עלינו
ועל פלטרנו ולמנוע משחירת ומגפה מעלינו ומעל
כל עמו בית ישראל ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לקיים בנותכמי ישראל.
הם גשמים ובניהם ובנותיהם ותלמדיהם ותלמדי
תלמדיהם. בכל מקומות מושבותיהם ונאמר אמן:
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. שישמיע ותבשר
בשורות טובות ישועות ונחמות. ויקבץ נדחגו מארבע
כנפות הארץ ונאמר אמן:

(בי"ס חו"ס העבען דער ספר תורה אערדען פֿאָגענדע פֿערוע געוואָגט):
וזאת ריבועו חיינו דין מנהג ועלכע משה דען קינדערן ישראל' פֿער-
געוועגט החט חונן יאָסלעו געהייט, דורך עשה. ויח חיוט חיון בי"ס
דעו לעבענו דענען, דיח ויח פֿעוטהוואָסען, חונד ווער ויח עלגרייפֿט,
חיוט גליקויד. זיהרע וועגע זינד וועגע דער וואָנעט, חונד קאל זיהרע
גהנגע פֿריעדליך. וואָנענו לעבען חיוט חיון זיהרער רעכטען חונד חיון
זיהרער וינקען רייכטהוק חונד עהרע. ון ווייל ער'ו' התכען גחטט,
זיינער גערעכטיגקייט התלבען; דפֿרוס גתב ער דער מורה חיינען
אָסען חונד אַקטסיגען חוואָפֿען.

אחינו כל בית ישראל הנחונים בצורה ולשכחה.
 העומדים בין בים ובין בפלשה. המקום ירחם עליהם
 ויציאם מצרה לרחוק. ומאפלה לאורה. ומשעבוד
 לגאולה. השתא בעגלה ובזמן קרב תאמר אמן:

ה"ן לוקח ס"ח נידו להוליכו סן הביטה ולהלכישו נהכל ולומר:
 יהללו את שם יי פי גשגב שמו לכהו:

הקהל עונים הודו על ארץ ושמים: והם קחן לעמו החלח
 לבלתסדיו לבני ישראל עם קרם הללפת:

כד לודו מזמור ליהודה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: פי
 הוא עליפים יסרה וער נהרות יכוננה: מי יעלה פתר
 יהודה ומי יקום במקום קדשו: נקי בפים ופר לבב אשר
 לא תשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
 מאת יהודה וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד ה'ישו מבקש
 פניו יעקב סלה: שא שערים וראשיכם והנשא פתח
 עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהודה עמו

וען דער סון יהללו גענונגט, טנטוטרטעט קהל:

הודו ויין רוחם געהט חיבער ערד' אונד היאטען. ער העכט
 וינגע פקוקטן הטרן - חיינ. לחבגענונג פיר וינע פכחאטען, פיר
 ישראל, חיהס פערזונטרטעו פקוק: הלליה.

לודו חיינ פוקס דולג דע עוינגען חייט דיו ערדע, אונד ווון
 יין פילועטן; וועלט אונד בעטוהנער זינד זיין. ער היטן סן אולערן איהרען
 גראד געלעגט, סן סטרקאטען זיין ערכזיט וער חערן דען בערג דעו
 הערק בעסטוינגען? ווער זינע הייזגע סטחטסט בעמערעסען? ווער
 ריינער הקנט, וויטערן הערלענט חייט, ווער איינפירן געטטייערט,
 לטן סרוגע ניו געטווקרען, עאפפאנגט ריילען. חייטן הערן,
 גפרעכטען אהן פאק גחטטע זיינעו הייז. ווער זעטלעכט
 דאז גחטט פערעהרט, דיין חנטליטן לו טויעט. חייטן חייט
 יעקב'ז געטלעכט! ערהעבט, חיהר סהקרען. חייטן חייטערם
 דיו עוינגען פפערטען! חקסט חיהן חיינלישען. חייטן חייט
 ווער חייט דער קחניג דעו רהאו? דער רהאו!

וַיִּבְרַח יְהוָה וַיִּזְכֹּר מִלְחָמָה: שָׂא שְׁעָרִים וּרְאשֵׁיכֶם וְשֹׂא
פִתְחוֹ שְׁלֹם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא וְהַמֶּלֶךְ
הַכְּבוֹד יִדְוֶנָּה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה:

כשמחזירין הספר חזק ההיכל לזמרים:

וּבְנֵיהָ וַאֲמַר שׂוֹבָה יְהוָה רַבַּת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה
יְהוָה לְמַעַן תִּתֶּנָּה אֶתְּהָ וְאַרְוֶן עֵינַי: כִּי תִּתֶּנָּה יִלְבַּשׁ צֶדֶק
וְתִסְדֶּדֶנָּה יִרְגֵנוּ: בְּעֵבֶר דָּוָד עֲבָדָה לֹא תֵשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחָה:
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם חַנּוּן י' אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים
הוּא לְפִתְחוֹתֵיכֶם בַּיָּם וְחֹמְכֵיהֶם מֵאֲשֶׁר: הִרְכִּיחַ דְּרֹכֵי נַעֲמָן
וְכָל־נְתִיבוֹתָהּ שְׁלֹום: הַשִּׁבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁבַּחְתָּ
חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סְלָה:

אֲשֶׁר תַּעֲם שְׂכָכָה לּוֹ אֲשֶׁר תַּעֲם שְׁנֵי אֱלֹהֵינוּ:

קַמְתָּ הַחֵלֶלֶת לְדָוָד אַרְוִמְכָה אֱלֹהֵינוּ הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אַבְרָכָה וְאַהֲלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

הגריק; דער הערר חיים זיגרייך זיך סאריס ערהעבט, זיהר טההרע,
דנז הויפט! ערווייטערט דיז עוויגען פֿקֿטרסטן! אָמטט זיהן זייענדיגע,
דעס קהניג דענו רהאו! ווער חיים דער קהניג דענו רהאו גֿמטט
דענו העלסטאלו דפּרר, דער חיים דער קהניג דענו רהאו סלה.
(חזן דתן ספר וזיערער חזן דען היכל
געזעטלט ווירד, זיגט און פֿאָרעטע פֿערזע:)

וּבְנֵיהָ וַאֲמַר שׂוֹבָה יְהוָה רַבַּת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה
יְהוָה לְמַעַן תִּתֶּנָּה אֶתְּהָ וְאַרְוֶן עֵינַי: כִּי תִּתֶּנָּה יִלְבַּשׁ צֶדֶק
וְתִסְדֶּדֶנָּה יִרְגֵנוּ: בְּעֵבֶר דָּוָד עֲבָדָה לֹא תֵשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחָה:
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם חַנּוּן י' אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים
הוּא לְפִתְחוֹתֵיכֶם בַּיָּם וְחֹמְכֵיהֶם מֵאֲשֶׁר: הִרְכִּיחַ דְּרֹכֵי נַעֲמָן
וְכָל־נְתִיבוֹתָהּ שְׁלֹום: הַשִּׁבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנִשְׁבַּחְתָּ
חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם:

(* אשה... זייערעטלונג היערפֿון חיים לו פֿירען זייטע י"ס.

גדול יי ומהלל מאד ולגדלת אין חקר: חוד לחוד ישם
 מעשך ובורתך יגדו: חדר כבוד הודך ודברי נפלאותך
 אשדחה: ועוז נוראותך יאמר וגדלותך אספרנה: וטר
 וכטובך יבוע וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי אלה אפים
 גדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי
 גד מעשך וחסדך יברכה: כבוד מלכותך יאמר
 וחסדך יברך: להודיע לפני האדם נסותיו וכבוד חדר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשתלחך פכל
 חוד ודר: סומך יי לכל הנפלים וזקק לכל הזכופים: עיני
 כל אלה ישבח ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את ידך ומשביע לכל חירצון: צדיקיי בכל דרכיו וחסד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קרצו לכל אשר יקראו
 באמת: רצון רצו יעשה ואת שעתם ישמע וישעם:
 לשומר יי את כל אהבו ואת כל הרשעים ישמד: חגלת
 יי ידבר פי ודברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 וצנתו וברך יה מעתה ועד עולם הללה:

סין אומרן לסכלה בשמות ויט ולא נר"ה ומנוכה ונ' עים של סורים
 קטן וזול, ולא בע"פ (ונרוד קהלו' אשכנו ככל ערבי רגלים) ולא נחה"ע
 ולא נר"פ ולא נעי"ב, אבל נערה, ובאסרו חנ כחלקים הסכהג' יט
 שאומרן ויש שאין אומרין וכן סנהג ק"ק פ"ד ורוב אשכנז, וכן יע' שבין אשכנז
 סג של י"ב לצדכ סוכות, וכל"ג בעומר ונ' ימי הגבלה, וט'ו בשבט אומרן לשכלת:

פת רח, תנוכה, בידיה טחגע פון גר"ס חוגר קוין פורים,
 ס"ב, ע"ב, ע"פ חוקר תר"ם ווירר למנצח ניכט געוואגט,
 פון פיעאטן קהלות חוץ ניכט פון ע"ש ע"ס וואר אסרו חג.

ב למנצח מזמור לדוד: יענה ידוע ביום צרת ישנבך שם
 אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש ומציון יסערה: יזכר

למנצח, דעם זחנג איינטער, איין פונות דער
 חזרת דין לור לייט דער נאטה, דער טאגע
 הילפע ועלענס ער דין חוין דעם הייליגטווק, חובט

בְּרַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ כְּבֹדְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חַטָּאת וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חַטָּאת
 כְּשֶׁמֶךְ מְרוֹמָא עֲלֵינָהּ בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קְדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹמֵד
 וְבִרְחֵי קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמָא יְיָ צְבָאוֹת מְלִיא
 כָּל אֲרָעָא וְיִי יְקָרָה: וְתִשְׁאַגֵּי רַחֵם וְאַשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל
 תְּעַשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְגִטְלֵהֲנִי רַחֵם
 וְשִׁמְעֵת בְּתַר קַל וְיַע סְגִיא דְּמִשְׁפָּחִין וְאַמְרִין: בְּרוּךְ
 יְקָרָא דִּי מֵאַתְרֵי בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ יִמְלֵךְ לְעֵלְמָא וְעַד:
 יְיָ מְלִכּוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמָא: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִים
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמַרְהוּ אֶת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחְשְׁבוֹת
 לְבַב עַמְּךָ וְדַבְּרֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחֵם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא
 יִשְׁחָת וְדִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפֹן וְלֹא יַעִיר כָּל תַּחֲמוֹתָ: כִּי אָתָּה

הערר לִי כִּי יִט; *) דא נההאטן איז וועלענאווייטיג ערלויבניס חיי
 נער פֿחֶס וְאֵרְעוּן, חונד פֿעררזיינט ערשטחנט דער רוף: הייליג חין
 יענען הַחֲלוּטֵן הַיִּמְעוּן, ויינער שכינה בעהווינונג, הייליג חוץ דער
 ערדע, ויינער חֲלוּטֵס ווערק, הייליג חין פֿללער וועלט חונד פֿללען
 עוויגקייטען חיוט גֶחֱטֵס לנאח! פֿחֶס חסס דיש גחלע ערדע דעו
 חבגלענע ויינער העררלִיכקייט! דס טרוג איך דער ווינד (זאגטע
 דג פֿרעגטע), חונד חיק פֿערנעהק הינטער איר דיש סטיאמע חיי
 נעו אפֿלטיגען געטחועו: געבענעדייט זייח דיש הערר
 לִיכקייט גֶחֱטֵס עו, חיהרע: פֿרטעו! *) דס טרוג איך חין
 וינד, חונד חיק פֿערנעהק הינטער איר דיש סטיאמע חיינעו אפֿלטי
 גען געטחועו דח: וְחַבְרִינְעֵנְד ריען: געבענעדייט זייח דיש הערר:
 לִיכקייט גֶחֱטֵס עו, דעו פֿרטעו ויינער שכינה בעהווינונג! גֶחֱטֵס
 ווירד רעגירען חיהאער חונד עוויג! (גֶחֱטֵס ריך
 דיערס חיהאער חונד חין פֿללען עוויגקייטען). גֶחֱטֵס! חונרער פֿחֶ-
 סער, אגרהס יחק, חונד יחללז סוסן! בטוחהרע עו זח חיהאער
 פֿחֶרס, דח: דיכטען דער געדחנקען דיינעו פֿחֶקעו הערר, חונד
 אפֿלע עו, חיהר הערר, דיר בערייטוויליג, יח, פֿחֶ דער ערבחראווגי
 פֿחֶלע, ווירד זיח פֿערגעבען, דיש וינדע, חונד ניכט פֿערדערבען;
 ער חסס סחן זח פֿלעט זיינען לחרן בעחלפֿחֶיגטע, חונד טח חסס ער
 זיינען גריס גחל ערוחלען. דען דח, הערר, ביח גיטיג חונד פֿער-

(2) זח לויטעט דיש קחורחייטע איבערועטלונג דיש פֿחֶלע הער
 חיק סעקוט חוץ איט חוילגעחאאטען ווחררס, חוילגעחאאטען
 דיגען חין דער העברעוויטען ספרחצע דחאחיל, ווי דיש פֿחֶ
 דיש אוסטערשפֿלע ווחר.

אֲדֹנָי מִזֶּכֶד וּמִסְלָח וְרַב חַסֵד לְכָל קְרֹאָהּ: צִדְקָתְךָ צְדָקָה
 לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּהְיֶה אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִם מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם וַיּוֹם
 יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ סְלָח: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָח: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר אָדָם בּוֹטָח בְּךָ:
 יי הוֹשִׁיעָה הַמְּלָךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרֹאָנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבְרָאָנוּ לְכַבֵּדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנַתַּן לָנוּ תוֹרַת
 אֱמֶת וַחַי עוֹלָם נִמְטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתָּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ
 וְיִשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבָּב שְׁלָם לְמַעַן לֹא נִיָּע לְרִיק וְלֹא נִגְלַד לְבַהֲלָה: יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ מִכָּה וּמִכָּרֶךְ
 לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ

ליהענד חונד הוולדרייך הולען דינען חנופערן. דינע גערעכענעדיג
 חוץ עוויגעו רעכט, דינע זעהרע, ומהרהיית. דוח ערלייגוט דעס
 יעקס טרייע, דעס אנהיס גיסע, דיח דוח חיהנען, חונדערן פֿחטערן,
 חין דען טחגען דער פֿארועלט לוגעטווארען הָחוֹט. געבענעדיג זייח
 דער הערר! טאָג אַטגויך בעלשרעט ער אָנו! דער חוואַכטיגט חוֹט
 חונדער הייל, סלה. גחטט לנאות חוט אַיט אָנו, חוֹיגע פֿעוטע חוֹנו
 עקני' סוטן סלה. גחטט לנאות! הייל דעס אַתנע. דער דיר פֿערי-
 סרויס! גחטט, פֿערוזייע חוֹנו זיעג! דער קאָיג ערהערע ווען וויר
 פֿלעהען, געבענעדיג זייח חונדער הערר, דער חוֹנו לו זינערה פֿערי-
 הערהרזונג ערטשפֿען, פֿאָן איררגלייכגען געפֿחדערט, חוֹנו חיינע
 מורה דער ומהרהיית געגעבען חונד עוויגעט ובעבען חין חוֹנו גע-
 פֿחטענאָט. אַתגע עב דאָך חוֹנוער הערן זינער-חזיה פֿחטלען, זיינע
 זיעגע חונד עהרפֿורכט הינעפֿרחגען, זיינען ווילען חוֹנוזחייבען חונד
 חוֹנו אַיט חוֹנועס פֿחטלען לו דינען, דוואיט וויר אָנו ניצט חוֹנועל
 בעפֿחטען, חוֹנו חוֹנועס ערלייגען אַתגען. אַתגע עו דאָך
 די חוֹנועס פֿחטלען עוויגער, חונדער חונד חונדער פֿחטער גחטט!
 דחט דיר חוֹנועסלע הינדען החוטען, דחאיט וויר בעועליגט
 חוֹנועסלע חוֹנועסלע לו זעהען חונד חוֹנועסלע חוֹנועסלע חוֹנועסלע
 געבענעדיג חוֹנועסלע חוֹנועסלע חוֹנועסלע חוֹנועסלע חוֹנועסלע

כבוד ולא ידע יי אלהי לעולם אודה: פרוך הנגיד אשר
 יבטח בני יהודה יי מבטחו: בטחו בני עדי עד כי ביה יי
 צור עולמים: ויבטחו בה יודעי שמך כי לא עובת
 ה' שיה יי: חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: מי

כל ימות השל' כשאינו מסוף אום' הש"ן קדיש תתקבל אחר ובאל לליון, אבל כשיש עוסף אום'
 כש"ן יק"ס ק על סדר קדוש ותפלת לין עוסף, ובר"ת חולקין התפילין קודם תפלת עוסף.

ועתה תגדל נא ברוך אדני פאשר דברת לאמרי
 זכר רחמיה יי וחסדיה בי מעולם היסרה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דרבא ברעויה
 ומליה מלכותה בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל
 בעגלא ובזמן קריב ואמרו

אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתבדר ויתעלה
 ויתחלל שמה דקדשא פריה דוא לעלא מן כל ברכתא
 ושרתא השבתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

ק' קבל ברחמים וברצון את התפלתנו:

התקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אסתהון די
 בשמיא ואמרו אמן: ק' יהי שם יי סבדך מעתה ועד עולם
 יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן: ק' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סערוחם בעוונתנו, דיח סערוקוחרטע זעענע: גאנצם איין הערר!
 עויג דחנקע חיד דיר. הייל דעס אהנע, דער גאנצ'ס סערוטרויט. דע-
 סען סערוטרויטער גאנצט געווארדען. סערוטרויט גאנצט ויין חלובר
 עוויגקייט, דען חיס ירה דעו חונחיוס פרעכל'יג צו זיין ויעגט דער
 גרויסטיין חלובר וועלטען. דיר סערוטרויען: די מענטשן קעג-
 נען, דעו דוח סערוחסענס ויח ניכט, דיח נאך דיר זענען זענען!
 ויין וויל ער' החכען, גאנצט, ויינער גערעכטען וויינער!
 גאנצ ער דער מורה חיינען גאנצען טונד אקטעוירט

עלינו לשפח לאהן הכל לתת גדלה ליוצר פראשות
 שלא עשנו כגוי הארצות ולא שגמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו ככל המונם. ואנחנו פרעים
 ומשתחיים ומזידים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ ומושב יקר
 (כ"א וכסא כבוד) בשמים מפעל ושכינת עוז בבהי מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמת מלכנו אפס וולתו
 בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת ללבבך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על כן נקודה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות ופרתון. לתקן
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
 אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כלי יושבי תבל כי לה

עלינו אנו חייט עו פלאיט, דען העררן דעו וועלטהאלן לז אהבען,
 לז פעררהעראליצטן דען טאפפלער דעו חטבענינו. ער החט אנו ניצט
 דען נחליטענע יענען אהנדער גלייך געוועלט, אנו ניצט געפחטעט
 גלייך דען בעוההנער יענען ערדרייצען; אנוער חטהייל סיס ניצט
 דער איהריגע, אונד אנוער אקטו ניצט דעו אקטו איהרג גרעטען
 הייצעט. וויר קינען דין, פלאזען ניעדער, חוס בעטען ון דען קחיני
 חאלער קחיניגע, דען חאלערהייליגטען, האפגעלחט און און דען ער
 חייט, דער דיר ווייזען אויספחנט אונד דיע ערדע און דינדעס
 החט דען טהרה, אינער אהייעוטהס החט ער דערט און דיאמע
 חכמן אונד זייט חלואחטטו אנהאנג חין יענער חונעראעסליצט החט
 ער חלויין חייט אונער גחטט, ונחט קינער. ווהרליך, אנוער קחיני חייט
 ער אונד חויער חיהס נחחחחח! וזסטעהט אונד חיס געועלטע געטריעטן:
 „ערקענטט פלוך אונד נעהאט ווהאל לז הערלען, דחס דעה עווגע
 ער חלויין „גחטט זיח חכען חיס היאמעל אונד אונטען חויל דער ערדע,
 אונד ונחט קינער“

דחוס חקפצען וויר גחטט אנוער הערד, בחלז דיע העררליכייט
 דינער אהייעוטהס וויעדער לז סויען: דיע גרייען ווערדען דען פחן
 דער ערדע פערבחנטט אונד דיע גחטלען אוינגערחטטעט ווערדען;
 דורך דעו רייך דעו חלואחטטיגען ווירד דיע וועלט פערפחלוקוואנעט
 ווערדען אונד חולע קינדער דען פלייטע דינען נחמען חכרופען; לז דיר
 אוערדען זיח אונד ווענדען. פלוע פערפאלער דער ערדע, אונד חלועבעוההנער
 דעו ערדחזעט ווערדען עו ערקענטען אונד חיינעהען, דחס דיר חלויין

תִּבְרַע כָּל־פֶּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לֶשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִבְרַעו
 יִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׂמְךָ יִקָּר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עַל־
 מַלְכוּתְךָ. וְתַמְלוּךְ עֲלֵיהֶם מִדְּרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שִׁלְךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵךְ עַד הַמְּלוּךְ בְּכַבוֹד: בְּפִתּוֹב פִּתּוֹךְ הַקֶּה
 יי יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיְדָה יי לְמַלְכָּךְ עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: קי.

יתום מלך ואם או חבל חק יב חדש, גם בכל שנה אותו יום שעה לו
 אב או אם, או עד קדיש יתום והיינו קדיש שלם בלא תחבול, ומהג
 פשוט בין האשכנזים שפוסק האב לומר קדיש בתשלום יא חדש.
 כמות בם' זכרון לין שחייב אחר עלינו יש לומר פסוקים אלו:

אַל תִּירָא מִפְּהַר פְּתָאוֹם וּמִשְׁוֹאֵרֵי דְשָׁעִים כִּי תָבוֹא: עֲצוּ עֲצוּהָ
 וְהַפֵּר דְּבַר רַבֵּר וְלֹא יִקוּם כִּי עַפְנֵנו אֵל: וְעַד זְקֵנָה אָנִי הוּא וְעַד
 שׂוֹכְהָ אָנִי אֶסְבֵּל אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אִשָּׂא וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵא:

אחר שיעשה ד' קדישים עומד להסיר התפילין, ואינו ככון לחללם ביה' כשמוס
 דאשרינו וירם די בסלך שחלץ תפילין בפניו שססיר העורא ספכא, ע"א כ"ו
 כשססלק עורא סלכות שמים שעליו בבית העלך, לכן אם אפשר טוב להסמין עד
 שיבוא בהם לביתו, ולפחות זהר שלא לחלוק אוחן בפני אה"ק, אשנס הסססר
 לסלל; שחשט שאינו יכול להזהר בהן בקדושה כראוי אינו סגונה. וחוללך של
 ראש מחלה בד' שסאל ואח"כ של יד. וזכראזכה סססר הכריכות סעל אכנעו.

בהרב' קהל' צוהג' לומר כל יום שיר היחוד של אוחיוס, ואחריו קדיש יתום,
 וכל ק"ק כוהנים לומר בכל יום השיר שהיו הלויים אומרים במקדש
 זכאסן בשנת אומרים. היום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש
 לרוד מוסוך וכו', ססל לעיל דף ס"ד.

בג' שנת אומרים. היום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש.

מִהָעֵד מְזֻמָּה לְבִנְיָן קְרַח: גְּדוּל יְהוָה וְמַהֲלֵל מֵאֵד בְּעִיר
 אֱלֹהֵי הַר קָדְשׁוֹ: יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן

זאלע קניע בייגען חונד פאלע לנגען סווארען איסטן; פאר דיק, עוויגער
 סוונער גאסט, אערדען זיך הינקיען, ניפערער פאלען, דיך סהרע דינעי
 כחאענע פעררער ארבען חונד זיך זיין דאז יאץ דייען רייכען טשיענען
 דחם דאז חיאטערדער זיבער זיך רעגיען דען זיין חיוט דאז
 רייך, דאז ווירט עו. ריהאליך רעגיערען זיין חיוט עו זיין
 דייער אעהרע געסריטבען טסעהט: ,רעכען דייער חיוט עו זיין
 עוויג רעגיערען. פערנער: דער עוויגע וויינער חיוט עו זיין
 דיך גאלע ערדע; דאן ווירד דער עוויגע חייניך חיוט עו זיין.

יִרְטֵנוּ צָפוֹן קְרוֹת מְלֶכֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
לְמַשְׁבָּב: בְּיַהֲנֹחַ הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו: הַמָּה רָאָה
בֶּן הַמֶּלֶךְ נִבְחָלוּ נַחֲפָזוּ: רַעְדָה אַחֲזֹתָם שֵׁם חֵיל כְּיֹלְדָה:
בְּרַח קָדִים הַשֶּׁבַר אֲנִיֹּת תְּרִשִׁישׁ: כִּי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וּבֶן
רָאִינוּ בְּעִיר יְהוּדָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכְנֹנֶה
עַרְעֹלָם סֶלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בְּקִרְבִּי הִיבְלָה:
כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֶּן הַחֲלָתְךָ עַל קְצוֹת אֶרֶץ צָדֵק מְלֹאָה
יִמְנָה: יִשְׂמַח וּבְרָצִיוֹן תִּגְלָלָה בְּנוֹת יִתְדָה לְמַעַן
כְּלַשְׁפְּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפֶהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁתּוּ לִבְכֶם
לְחִילָה פִּסְנֵי אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי יִתְּחוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עֲלֵם וְעַד הוּא יִנְהַנֵּנוּ עַל מוֹת:

כְּשִׁישִׁי בַּגֵּת לְאוֹרִים. הַיּוֹם שְׁלִישִׁי בַּשַּׁבָּת שָׁבוּ הִיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ
עַב מוֹמֹר לְאַסְף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקִרְבִּי אֱלֹהִים
יִשְׁפֹּט: עַד מָתִי הַשֶּׁפֶטֶר עוֹל וּפְנֵי רָשָׁעִים הַשֶּׁאֵר סֶלָה:
שֶׁפֶטֶר דָּל וַיְחַוֶּם עֵנִי וְרַשׁ הַצְּדִיקִי: פְּלִטֵר דָּל וַאֲבִיוֹן מִיַּד
רָשָׁעִים הַצְּדִיקִי: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִכְיֶנּוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְּוֹלְכוּ
יִכּוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: יִגְנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: אֲבֹן בְּאָדָם תִּמְוַחֲזוּ וּבְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ:
קוּמָה אֱלֹהִים שֶׁפֶטֶר חֲאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּגְמַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

כְּכִיפִי בַּגֵּת לְאוֹרִים. הַיּוֹם רְבִיעִי בַּשַּׁבָּת שָׁבוּ הִיוּ חֲלוּם אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ.
צַד לֹא נִקְמֹת יְהוָה לֹא נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שֶׁפֶט חֲאָרֶץ
הַשֶּׁבַּב גְּמוּל עַל גְּאוֹים: עַד מָתִי רָשָׁעִים וַיְהוּ עַד מָתִי
רָשָׁעִים יַעֲלוּ: יִכְיֶעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק יִתְאַמְרוּ כָּל פְּעֲלֵי אֲנִי:
יְהוָה יִדְבְּאוּ וּנְחַלְתֶּךָ יַעֲנֶה: אֲלִמְנָה וְעַד יִתְּרֵנוּ
מִים יִרְעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבֵּן אֱלֹהֵינוּ

יעקב: ביתו לערים בעם וּבְסִילִים מְחַי הַשְּׁכִילֹ: הַנִּטֵּע
 אֲזוֹן הַלֵּא יִשְׁמַע אִם יִצָּר עֵינֵי הַלֵּא יִבִּיט: הַיָּמָר גִּזְמֵם הַלֵּא
 יוֹכִיחַ הַמַּלְפָּד אָדָם דַּעַת: יְהוָה יִדַּע מַחֲשֻׁבוֹת אָדָם
 כִּי הִפָּה הַבַּל: אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּיפְרְנוּ וַיְהִי וַמְהֵרָתָהּ
 הַלְפָדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיַּי רַע עַד יִכְרַח לְרַשָּׁע שְׁחָתָה:
 כִּי לֹא יִשָּׁט יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צָדֵק יִשָּׁב
 מִשִּׁפְטֵי וְאֲחֵרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: מִדִּיקוֹם לִי עִם מַרְעִים
 מִיִּרְיָצֵב לִי עִם פְּעָלֵי אֲזוֹן: לִוְלֵי יְהוָה עֲוֹרַתְחָ לִי
 כַּמַּעַט וְשָׁכַנְחָ דִּמְהָ נִפְשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי מַטָּה רַגְלִי
 חֲסִידָהּ יְהוָה יִסְעָרְנִי: בְּרֵיב שְׂרַעְפִי בְקִרְבִי הַנְחִימֵנִי
 לִשְׁעֵשְׁעֵי נִפְשִׁי: הַחֲבִרָה כִּסָּא הַחַת יִצָּר עֲמָל עַל יַחֲזִק:
 תְּהוֹוֵ עַל נִפְשֵׁי צְדִיק וְדָם גָּקִי יִרְשָׁע: וְהוֹוֵ יְהוָה לִי
 לְמַשְׁבֵּב וְאַלְהוֹ לְצַדִּיק מַחֲסִי: וְיִשָּׁב עֲלֵיהֶם וְאֶתְּאוֹנֵם
 וְכַרְעֵתֶם יַצְמִיתֶם יַצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

במקום שומרים. היום חמיש בשבת שם היו רגלים אמרים במקדש

פֶּא לְמַנְצַח עַל הַנְּחִיחַ לְאַסְף: הַרְנִיט לְאֱהוִים עֲזֵנוּ הַרְנֵנוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאֵר חֲמִידָה וְחַגְרַתְחָ כְּבוֹד נְעִים עִם דְּגָבֵל:
 הַקַּעַת חֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכִסֵּה לְיוֹם חֲגֻגְנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל
 דִּיא מִשִּׁפְטֵי לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת וּבִיהוֹסֵף שְׁמוֹ בַּצֵּאתוֹ
 עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁפָרָה לֹא יִדְעָתִי אֲשַׁמַּע: הַסִּיחֹתִי
 מִסִּבְלֵי שְׁכֵמוֹ כְּפִיו מְדוּד הַעֲבֹרְנָה: בַּצֵּרָה קָרָאתִי
 נִחַח לְצַדִּיק אֲעִנֶה בְּסִתְרֵי רַעַם אֲבַהֲנֶה עַל מוֹ מְרִיבָה סִלְהָ:
 שְׁמַע עִמִּי וְאֲעִידָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם יִשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה
 בְּךָ אֱלֹהִים וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ

הַפַּעֲלָה מֵאַרְצָן מִצָּרִים הִרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵא אָהוּ: וְלֹא תִשְׁמַע
 עִמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָכְדָה לִּי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשָׂרֵירוֹת
 לְבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל כְּדַרְבֵּי
 יְהוָה: כַּמַּעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַבֵּעַ וְאֶל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדַי:
 מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחַשְׁרוּ וְיִהְיוּ עִתָּם לְעוֹלָם: וְיִאֲכִילֵהוּ
 מִחֶלֶב חֶמְדָּה וּמִצֹּדֶר דְּבֶשׂ אֲשׁוּבֶעָה: שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף וְכוּ'.

נשא אופר'. היום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש
 " מלך גאון לבש וכו', פעלם נדף י"ח.

ששים שאומרין תחנון בזהג' בהרבה קהלות לומר בכל יום אחד שיר של עם עשור
 פ"ג, ואומרין אותו אפילו בחנוכה ופורים וט"ב בפסחה, וט"א אותו צניח אצלנו ל'
 פג שיר מזמור לאסָּף: אֱלֹהִים אֱלֹדֵמֶיךָ אֵל־תִּחַרֶשׁ
 וְאֶל־תִּשְׁקֹט אֵל: כִּדְהִנֵּה אוֹיְבֵיךָ יְהוּמִין וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׁאוּ
 רֹאשׁ: עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְעַצְּוּ עַל־צַפּוֹנֶיךָ: אָמְרוּ
 לָבוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִתְעַצְּוּ
 לֵב־יָדָו עָלֶיךָ פְּרִיַת יִכְרְתוּ: אֲהֵלֵי אָדָם וְשָׁמַע־אֱלֹהִים
 מִזֹּאֵב וְהַגֵּרִים: גָּבַל וַעֲמֹן וַעֲמַלְק פְּלִשְׁתִּים עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר:
 גַּם־אֲשׁוּר גִּלְגָּלֵי עַמָּם הָיוּ וְזָרַע לְבִנְיָלוֹת סִלָּה: עֲשֵׂה־לָדָם
 בְּמִדֵּינָם כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בְּעֵינֵי־דָאָר
 הָיוּ דִמֵּן לְאַדְמָה: שִׁתְמוּ נְרִיבְמוּ כְּעַרְבֵי וּכְמֹאֵב וּכְנֹסַח
 וּכְצַלְמִנְעַע כָּל־נְסִיכְמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נֹאֲוַת
 אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁתְמוּ בְּגִלְגָּל כִּקְשׁ לְפָנֵי־רַחֵם: כִּי־אֵשׁ
 תִּבְעַר־יַעַר וּכְלַחֲבָה תִלְחַט דָּרִים: כִּן תִּרְדֹּפֶם בְּסַעֲרָה
 וּבְסוּפְתָהּ תִּסְחַלֶּם: מִלֵּיא פְּנֵיהֶם קִלּוֹן וּבִקְשׁוּ שִׁמְךָ
 יְהוָה: יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ עַד־רֶעַר וַיִּחְפְּרוּ וַיִּאֲבָדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי
 אֲפִיהֶם שִׁמְךָ יִדְוָה לְבָבְךָ עֲלֵינוּ עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

הרבה כוונתי לומר ככל יום שאושרין תחמין עושר כ"ה לדוד א"ה נפשו
 גם עושר ג"א בבוא אליו נתן הנביא וגו' תעלס להלן אחר תפלת ערו
 ברח אחר שיר של יום אושרין עושר ק"ד ברכי
 נפשי וכו' תעלסו לקמן אחר תפל' עכחת של שנת.
 אחר הלמד אושרים אשר ר"א אשר ר"ח תלמיד חכמים ערכים שלום וכו' ואי
 קדיש דרבנן והיינו פתחל' קדיש עד דאמירן בעלע' ואמרו אטון ואח"כ עומיפ
 על ישראל ועל רבבין ועל תלמידיהון ועל כל תלמידיו תג
 ועל פלמן דעסקין באוריחא די באתרא הון ודי פבל אחרון
 להון ולבון שלמא רבא חנא וחסהא ורחמין ותיין אריבין ומזונ
 ופורקנא מדקדמא אבהון שמיא וארעא ואמרו אמנהא שלמי
 ככון לאשר ככל יום ל' זכירת חנו:

למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חי
 זכור את יום אשר עמדת לפניי אלהיך בחרב
 פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך:
 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתך ממצרים:
 בדרך ויחבב בק כל הנחשלים אחריה ואתה עיף ויגע ולא ירא
 והיה בהניח יי אלהיך לך מפל איביך מפיבי בארץ אשר יי אי
 לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לאת
 זכור את אשר עשה יי אלהיך למרים בדרך בצאתך מ
 צוקר ונענ כח כל התפלות יאשר זה.

תבעדו חונד אחרגענו חס טלוטע חווער תפלות זקנט און דיט
 ידו יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל
 ואישנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
 מצותיו ותקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו
 דברי אלה אשר התחננת לפניי קרובים אליי
 ימים וזילה לעשות ומשפט עבדו ומשפט עמו

ידו אונגו גוטט, חונגער הערב, אים חונג ויין חיו ער
 זערן פאטער געווען, און ניכט פאלחטען, גוט פער
 זיך חונגער הערן גענוג אפגען, לו זוכט פון זיין זען ויינ
 חונד לו בעחכחטען ויגע געבטע, געטלט, געבטע,
 חונגער פאטער געבטען חוט, אונגן זיין חונד
 חיד פער גוט געטענהט, זיהק, גוטע, חונד
 ויין דעו טאגן חונד דעו חוט, חוין דחט פון חונד
 ויינע קנעכטען חונד דעו רעכט ויינע פאקן

הִבֵּר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן בָּעֵת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יִי הוּא
 הָאֱלֹהִים אֲנִי עוֹד: יי וְנִתְּנִי בְצַדִּיקוֹתָי לְמַעַן שׁוֹבְרֵי הַיָּשָׁר
 לִפְנֵי דִרְכָּךָ: וְאֲנִי בְתַמִּי אֵלֶיךָ פָּדֵנִי וְחַנּוּנִי כִּי־יִחַד וְעָנִי
 אֲנִי: רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִלְשׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךָ יי: יי שִׁמְרֵי
 יי צְלִי עַל־יַד יְמִינִי: עֲזֹרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי
 יִשְׁמְרֵ צֵאתִי וּבֹאֵי לַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ בְּאֶשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְרָהָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: אֵל הַכְּבוֹד אֲתָן לָךְ שֵׁר
 הַהַלֵּל. וְאֶעֱסֶה לָּךְ יוֹם וָלַיִל: בָּרוּךְ יְחִיד וְיִמְחַד. הַיְהִי
 הַיְהִי וְיִדְהֶה: יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכֶה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַיְקַדֵּשׁ בָּרוּךְ הוּא: הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וְמְלֶכֶה חַי וְקַיִם
 קָצֵר וְלַעֲוֹלָמֵי עַד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד: לִישׁוּעָתָךְ קָרְבִי יי:

בפנהיים טן עבען דעאעזובען טחגע; דזאייט חולע פחוקער דער
 ערדע ערקעננען אהגען, דעס גחטט, ער חולין דער הערר חיים,
 זחטט קיינער. יי גחטט! זייטע איך חין דינער פרחאאיגקייט, איינען
 איסגחננערן טוס טרעטן! ריכטע דינע וועגע פאר איר הער! זיך
 וחקרוע חין איינער חונסולד! עראזע איך, זייט איר גנחדיג, דען
 חיינוחס בין זיך חונד בעדרחנגט. טבעהט איין פוס חויל עבנער
 ברהה, דען דחנקע זיך גחטט חין קארען. גחטט חייט איין היטער,
 גחטט חייט איין סירס חן איינער רעכטען. איינע היילע קחאט פחן
 גחטט. טחפעלער דען היאענו חונד דער ערדע. גחטט בעהיטע איין
 חויגעעהען חונד טנקחאטען, דחס עו געוונד חונד גליקליך געטעהע
 פחן כון חן ביו חין עוויגקייט. טויה פחן דינער הייזגען ווקהנוג
 הערטיב, פחס היאענו, חונד ועגע דין פחוק, ישראל, חונד דחן ערדי.
 ריך דחן דחן חונד געגעבען החוט, ויח דחן חונערן פחטערן לוגעי.
 סוחרען: חין לחנד, דעס איך חונד החיג ענטפליעסט. גחטט דער
 עהרע, דיר ברינג זיך זיעד חונד לחב חונד דיענע דיר טחג חונד
 טחכט. געבענעדיעט. דער חייניג חונד חייניגעפריענענע, דער
 חחר, חייט חונד זין חייט. גחטט דער הערר, ישראל'ס טוטג, קחניג
 חולער קחניגע, דער הייזגע, געלחכט ויח ער, ער חייט דער חיי
 בעגרין חולע זעבענו, חין זעבענער חונד ועלכוסטחניגער קחניג
 חין חולע עוויגקייטען! — געלחכט ויח דער נחאע זיינער גחקהרויריגען
 זעטשטט חיאער חונד טוירג. — לו דינער היילע הטשע'ל איך, גחטט!

כשזלזל ענה'כ ישנ מעט ויאמר :

אך צדיקים יודו לשמך ישם ישראלים את פניך :

ואח'כ יעמוד וישתחוה עול ארון הקודש ויאמר פסוקים אלו :

כי כל העמים ילכו איש בשם אלו ואני אלך בשם יי

אדום חיים ומלך עולם: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ :

וימלך לעלמ ועד: ואח'כ ילך א הפתח לאחוריו וישתחוה א ארון הקודש ויאמר:

יי נהגי בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך :

ואס'כ כשהולך יאמר אלו ג' פסוקי' ואחריה' למנצח בנינו וגו' תפלת במיש.

גד נהד יגדנו והוא יגד עקב: יהי דוד לכל

דרכיו משכיל יי עמו: ונתן מצא חן בעיני יי:

אס גדעשו ללכת באורו יום לעסוק בעשט ועתן יאמר אלה הפסוקים.

עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: השלך עליי הדבק והוא

יכלכלך: שמרתם וראת ישראל כראת רית לאיש שלום:

במח ביי ועשה טוב שכך ארץ וראה אמתה: הנה אל

ישעת אבמח ולא אפחד. כי עזי ומרת יה יי יהי לי

לשועה: רפנו של עולם בדברי קדשך כתוב לאמר

הפסח ביי חסד יסובבנה וכתוב ואפה מחיה את

כלם. יי אדום אמת הן ברכה והצלחה בכל מעשי די.

גערעכטע נור דזנקען ריימען נואען, וויאען פֿרעס פֿער דייענע קנאמיסן.

אפן און געזעלען חיוט, קאָדעס זעלבען סטענע צירגענד חיון

געסחפֿט לױ טונטערנעהאען זקט און נאָך פֿאָגענדע פֿערע:

עזרי. איינע הילפע קנאמט פֿאָן גקסט, סחפֿפֿער דעו היאועל

אזר דער ערדע: בעפֿיעה! נור גקסט דיין פֿלועגען, ער ווירד דין

סאָן פֿעראַזרגען: בעאערקע דיו חוילרילטיגקייט, גיב חויל דיו

רעזילקייט טאָט; דען חיון גליקליכע ענדע האַררעט דעו פֿריעד-

ליעבערען אַהנעג. פֿערטריע גקסט אונד טהוע גוטע; בלייב חיון

לחצט, אונד וויידע רעדן. יע דער קלואַמאָט איינעו הייז טרויח

אין טאָפֿערלנאָגס; דען דעו פֿעראַזגען — דען קלאַגעטאָלס פֿאָן ידו

דען הערן חיוט'! — אונד דיעל ווירד איר בייחטאָנד! הערר

דער וועלט! חיון דען טריפֿטען דיינער הייליגקייט הייסט עו: אער

גקסט פֿערטרויט, דען אומפֿעהעט גיסע אונד אונד פֿערגער

סיעהט געטריעבען; דען ערנעהרעט קלוגע. יע גיב דעם טרויטער

גקסט אונד הערר, זעגען אונד גליק חיון פֿאָלע איינע האַלבערנע

כי בסתתי בך ששעל ידי משא ומתן ועסקים שלי השלח לי
 ברכה כדרי שאוכל לפרנס את עצמי וכני ביתי בנחת ולא
 בצער בהתר ולא באסור לחיים ולשלום ויקים בי מקרא
 שכתוב השלך עליי יתבה והוא יכלכלך: אמן.

ראוי לומר בכל יום פרשת עקדה ופרשת המן ועשרת הברכות.

פרשת עקדה (בראש' כ"ט ט')

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קחנא את
 בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק וקח לך אל ארץ
 המדיה והעלהו שם לעלה על אחר ההרים אשר אמר
 אליך: וישכם אברהם בבקר ויחנש את חמורו ויקח
 את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם
 וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ליה פה
 השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום
 מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבר לכם פה עם
 החמור ואני והנער נלכה ערבה ונשבתה ונשוכה
 אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
 בנו ויקח בדו את האש ואת המאכלם וילט שניהם
 יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אברהם
 הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואת

דען חזק החכם אין לוטרויען לו דיר, דעם דוח פערמיט צו זיין
 געווערבען חונד איינע געטחעלטע, איר דייען זעגן אירעם פלייש
 סען לחטון חוס איך חונד איינע פחאליע חוין זיינע געניגענדע
 ניכט סאערנהעלטע, חוין זיינע ערוויכטע, ניכט חונערלויכטע דעם
 ערנקהרען לו קאנען געוונד חונד פריעדליך; דעם פון אור זענער
 פערן חין ערפילונג געברחטט ווערדע: בע פיעהו כור וקסט
 פלייצגען, ער ווירד דיך סתהן פער געדגען!

ויאמר אברהם אלהים יראה לנו השנה לעלה בני ילכו
 שנתים יחדו: ויבאו אלה המקום אשר אמר לו
 האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את
 העצים ויעקד את יצחק בנו ושם אתו על המזבח
 ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את
 המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן
 השמים ויאמר אברהם: אברהם ויאמר הנני: ויאמר
 אל תשלח ידך אל הנער ולא תעש לו מאמה כרעמה
 דעתי כירא אלהים אתה ולא חשכת את בנה את
 ידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה אל
 אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
 ויעלו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום
 יהוה יהוה ויראה אשר יאמר היום פטר יהוה יראה: ו
 יקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
 ויאמר כי נשבעתי נאסיהוה כי יען אשר עשית את
 הדבר הזה ולא חשכת את בנה את יהוה: כירך
 אברהם וירדה ארפה את הרעה ככוכבי השמים וסחול
 אשר על שפת הים וירשורעה את שער אכיו: והתפרכו
 הרעה כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
 אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יהוה אל באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע:

אלהינו ואלהי אבותינו וברנו בפורון טוב לפניך ופקרנו בפקדת
 ושיטה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הפירות
 את החסד ואת השכועה אשר נשבעת לאברהם אבינו פטר
 הפיה והראה לפניך עקרה שעקר אברהם ואת בניו
 על גב המזבח וקבש רחמיו לעשות רצונה בלתי

רחמיך את בעסק מעלינו ומעל כל ישראל עמך ויגלו רחמיך על
 מדותיך והתנהג עפנינו במדת החסד והרחמים ובטובה הגדול ישוב
 חרון אפה מעפך ומעירך ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו מה
 שהבמתנו על ידי משה עבדך וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את
 בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אביך והארץ אזכר ועורנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד שמה להכניע את ערפנו ולכף את
 יצרנו הרע להשתעבד לך ולעשות את כל רצונך באהבה ובדאגה
 אלעבדך בלבב שלם כל ימינו לעולם:

פרשת המן

ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן
 השמים ויצא העם ולקטו ביום ביום למען אנסנו
 הילך בתורת אלהי: והיה ביום הששי והכינו את
 אשר יבא והיה משנה על אשר ילקטו יום ויום: ויאמר
 משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה
 הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד
 יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו
 עלינו: ויאמר משה פתח יהוה לכם בערב בשר לאכל
 ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
 אתם מליגם עליו ונחנו מה לא עלנו תלנתיכם כי על-
 יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני
 ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: והיו
 כבוד אהרן אל כל עדת בני ישראל נפנו אל הדמדבר
 והנה כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל משה
 לאמר שמעתי את תלונת בני ישראל ודבר אליהם
 לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
 ידעתם כי אני יהוה אלהיכם: והיו בערב ותעל השלל

ותיבם את המתנה ובבקר היתרה שכבת הטל סביב
 למתנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני הסדפר דק
 מתפסם דק בכפר על הארץ: וראו בני ישראל ויאמרו
 איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה
 אלהים הוא הלקחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: וזה הדבר
 אשר צוה יהוה לקטו מפניו איש לפי אכלו עמר לגלגלת
 מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשרבן
 בני ישראל וילקטו הפרבה והממעוטים: וימדו בעמר
 ולא העדיף הפרבה והממעוטים לא החסיר איש לפי אכלו
 לקטו: ויאמר משה אלהים איש אל יזותר מפניו עד בבקר:
 ולא שמעו אל משה ויזתרו אנשים מפניו עד בבקר ויהם
 הולעים ובאש וקצף עליהם משה: וילקטו אתו בכפר
 בכפר איש כפי אכלו ויהם השמש ונמס: ויהו ביום
 הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל
 נשיא העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהים הוא אשר דבר
 יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו
 ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף תגידו לכם
 למשמרת עד הבקר: ויגידו אתו עד הבקר באשר צוה
 משה ולא הבאיש ורמה לא היהודים: ויאמר משה
 אכלהו היום ברשבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו
 בשדה: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא
 תזוהו: ויהו ביום השביעי יצאו מדהעם ללקט ולא
 מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מצאתם לשמר
 מצותי ותורת: ראו כי יהוה נתן לכם ואתם לא תשמרו
 והוא נתן לכם ביום הששי לחם ימים

אֲלֵצֵא אֱלֹהִים מִמְקוֹמוֹ בֵּינָם הַשְּׂבִיעִי: וְלִשְׁבֹּתוֹ הָעָם בַּיּוֹם
 הַשְּׂבִיעִי: וַיִּקְרָאוּ בְיַחַד יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן הַיָּם וְהוּא כּוֹרֵעַ נֹד
 לְבָן וְטוֹעֵפוֹ כְּצִפְתֹּת פֶּדָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְהִדְבַר
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֵא הָעָמָר מִפְּנֵי לְמַשְׁמַרְת לְדַרְתֵיכֶם
 לְמַעַן וַיִּרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱבִילִי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
 בְּדוֹצֵי־אֵי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן
 קַח צִנְצֻנֹת אֲחֵת וְתַחֲשֵׁמָה מְלֵא־הָעָמָר מִן הַיָּנֵחַ אֲתוֹ
 לִפְנֵי יְהוָה לְמַשְׁמַרְת לְדַרְתֵיכֶם: כִּי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה וַיַּנְחִיֵהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמַשְׁמַרְת: וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן עַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ
 נַחֲשָׁבֶת אֶת־הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קִצְהָ אֶרֶץ כְּנָעַן:
 וְהָעָמָר עֲשֵׂרִית הָאִפֶּה הוּא:

אָנָּה הָאֵל הַמְּבַכֵּן פְּרֻנְסָה לְכָל בְּרִיה וּמְזִמִּין מַלְבּוֹשׁ לְכָל נִבְרָא
 וְשׁוֹלֵחַ לָהֶם מַחִיָּה שְׁתַּתְּךָ לִי מַחִיָּה בְּשׁוֹפֵי שְׁתַּכְּלִלְנִי וְהַפְּרִנְסֵנִי
 לִי וּלְכָל אָנָּשׁ בֵּיתִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל פְּרֻנְסָה טוֹבָה שֶׁל כְּבוֹד וְנִחַח
 וְלֹא כְּצַעַר בְּהִתֵּר וְלֹא כְּאִסּוּר בְּכַבּוּד וְלֹא כְּבֹאֵי פְּרֻנְסָה אֲשֶׁר יְהוָה
 בָּהּ שׁוֹם בְּיֹשֶׁה וּכְלָמָה פְּרֻנְסָה שְׁלֵמָה תַּצְרִיכֵנִי כִּי לִי הִיא מִצְוֹת בְּעַד
 וְדָם כִּי אִם מִיֶּדֶד הַמְּלֵאָה וְהַרְחֻבָה פְּרֻנְסָה שְׁאוּכָל לְעִסּוֹק בְּהַרְחֵף
 הַקְּרוֹשָׁה וְהַפְּתוּרָה וְהַתְּמִירָה וְהַטְּרָף נְקִי וּמְזִמֵּן וּמְזִמֵּנִי וּמְזִנּוֹת אָנָּשׁ
 בֵּיתִי וְכָל צָרְפֵנו קוֹדֵם שְׁנַצְצָךְ לָהֶם כְּדִי שִׁיחִיָּה לִפִּי פָּנָיו כִּי טָרְדָה
 לְעִסּוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה לְקוֹם הַמְּצוֹת וְלִשְׁכַּח בְּשָׁלוֹם עַל שְׁלַחְנִי בְּכַבּוּד
 עִם כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְשֵׁלָא אֶצְפָּה לְשׁוֹלְחַן שֶׁל אַחֲרִים וְשֵׁלָא אֶצְטַרְף
 לְהַשְׁתַּעֲבֵד לְשׁוֹם אָדָם וְשֵׁלָא יְהוּא עָלַי שׁוֹם עוֹל בְּשַׁר וְדָם כִּי אִם
 עוֹל מִלְכוּתָךְ לְעִבְדָּךְ בְּלִבְבִי שָׁלוֹם וּבְכַבְדִּי כְבוֹד יְהוּוּ לְכוֹשֵׁינִי בִּיקָר
 וְלֹא כְּבֹאֵשֶׁר־פְּנִים וְהַצִּילְנוּ מִן עַנְיוֹרָת וּמִדְּלוּת וּשְׁפִלוּת וְהַזְכֵּר
 לְהַכְנִים אוֹרְחִים וּלְגַמּוֹל הַסֵּד לְכָל אָדָם וְהַזְמִין לִי לְעִשׂוֹת צְדָקָה
 לְהִרְאוֹת לִי וְלֹא אֶשְׁכַּח בְּבֵנֵי אָדָם שְׁאִינִן רְגִינִן אִמָּן:

ודבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל
 וכל תמונה אשר בשמים מפעל ואשר בארץ מתחת
 ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על
 בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד
 לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את
 שמו לשוא: וזכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים
 תעב ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה
 אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
 ואמתך ובדומתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים
 עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל
 אשר בהם וינח ביום השביעי על כן בנה יהוה את יום
 השבת ויקדשו: בפר את אבך ואת אמך למען
 ירכן ימך על הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך:
 לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר:
 לא תחמד בית רעה לא תחמד אשת רעה ועבדו
 ונאמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעה:

שלושה עשר עקרים.

א אני מאמין באמתה שלמה שהבורא יתברך שמו

(ד"ח 13 עלטענטע חונטערע גאזיכעט).

1) אני מאמין חזק גאזיכע גאנץ חויפריכטיג, דעם דער סאפעער —

הוא בורה ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועשה ועשה לכל המעשים:

ב אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמודו בשום פנים והוא לבדו אלהינו ה' ה' יהוה יהוה:

ג אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישוגדו משוגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל: ד אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:

ה אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לולתו: ו אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת: י אני מאמין באמונה שלמה שגביאת משה רבינו עליו

געזקבט זיין דעסען נאמע — פאלע קרעאטורען סאפעסט אונד לענקט, אונד ער פולין דער אורהעבער פאלע דעסען חיות, ווינו געטעהען, געטיהט, אונד געטעהען ווירד.

(2) חיד גלויבע גחנן אויפריכטיג, דאס דער סאפעער געזקבט זיין דעסען נאמע — רעד איינליגע חיות, אונד זייה קיינע איינהייט זיין אירגענד איינער בעליעהונג גלייכט, דאס ער פולין אונדער סוטלגאסט וואר, חיות, אונד זיין ווירד.

(3) חיד גלויבע גחנן אויפריכטיג, דאס דער סאפעער — געזקבט זיין דעסען נאמע — איאאטעריעל, אונד פאן פאלען חקלדענליען דער אטטעריע פרייז חיות, אונד דאס זייה דורכחוי. קיינע געי סאפאט בייגעלעגט ווערדען קאן.

(4) חיד גלויבע גחנן אויפריכטיג, דאס דער סאפעער — געזקבט זיין דעסען נאמע — דאן ערוטע אונד דאן לעסלעט ווענען חיות.

(5) חיד גלויבע גחנן אויפריכטיג, דאס דער סאפעער — געזקבט זיין דעסען נאמע — דער פולייניגע חיות, דעס חכעסונג געביהרט, פול דאס עז אונגעביהרויך חיות, זיין ווענען חויסער זייה פלנבעטען.

(6) חיד גלויבע גחנן אויפריכטיג, דאס פאלע ווארטע דער פראפעטען וואר זינד.

— חיד גלויבע גחנן אויפריכטיג, דאס זיין וויאונג אונדערש אנהערש

השלום היתה אמתית. ושהוא היה אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצודה עתה בדיניו היא הנתונה למשה רבינו עליו השלום:

ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מתלפת ולא תהי תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:

י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבתם שניאמר היוצר יחד לפם המבין אל כל מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצוהיו ומעניש לעוברי מצוהיו:

יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי שיחמדמה עם כל זה אהפדה לו בקליוס שיבא:

משה עליו השלום, דיח ומהרע, חוכר ער דער פארנעהאומע חלוצר פרחפעטען ווחר, דער פריהערען וחוונהל חוז דער ספחטערען.

(8) חיד גלויבע גחנן חוילריכטיג, דאס דיח גחנלע חורה, וויח וויר דיח יעמלט בעניסלען, עבען דיעועלכע חיוט, דיח חוכערק לעה: דער משה עליו השלום, חיינגעהחרינגט ווחרדען חיוט.

(9) חיד גלויבע גחנן חוילריכטיג, דאס דיעוע חורה ניח פערטחיסט, ניח חיינע חרערע פאקס טאפעלער — געלחכט זייח דעסען גחאע — עקזיסירען וויר.

(10) חיד גלויבע גחנן חוילריכטיג, דאס דער טאפעלער — געלחכט זייח דעסען גחאע — חלוצע החנדלונגען דער אענטענקינדער קענגט, נעבוט חלוצע חיהרעס דיכטען; דען זאן זאגט דיח טרילט; ער דער חיהרע הערלען; חאאט געבוירעט, בעאערקט חויד חלוצע חיהר טהון.

(11) חיד גלויבע גחנן חוילריכטיג, דאס דער טאפעלער — געלחכט זייח דעסען גחאע — בעלחכט, דיח זיינע געבאטע העלטען, חו' דערען חייבערטערעסער בעסארעכט.

(12) חיד גלויבע גחנן חוילריכטיג חן דיח חנקונלס: חיינעו משיח, חו' חנגעחכטעט זיינען חנקען חויבלייבעט, חסרר' חיד דענגען טאג: זיינער חנקונלס.

י אפר כ"ש שיהיה תחית המתיים בעת שתעלה רצון מאת
 הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:
 לישועתך קויתי יי קויתי יי לישועתך יי לישועתך קויתי:
 לפורקנך ספרות יי ספרות יי לפורקנך יי לפורקנך ספרות:

סדר תפלת מנחה לחול

כשמגיע זמן תפלת מנחה חזר מאוד שלא יעברנו, ועיקר זמן מנחה משמע
 שעות ומחלה ולמעלה משעות ומכיות, והיינו שמחלקין היום לפי הזמן אל
 י"ב חלקים שנים בין שהיום ארוך ובין שהוא קצר, וכל חלק מסומו יקרא
 שעה. והיו סדר תפלת מנחה בלבוך, וה"ץ מחילי אשרי נקול רם והקהל
 אומר' עשו ומסייעין ואמחנו נברך וגו' כמו בשאר'י. וה"ץ אומר ח"ק (בח"צ
 סוליאין ס"ח, וקורין ג' גברי בכ' רחל והשלש' היא' המפסיר) ומחפליין
 ש"ע בלחש ואומרים שלום רב במקום שיש שלום, וה"ץ חוזר המפלה
 ואומר קדושת נקדש כמו בשארית אלף אלף אר"ם נרכנו חזן עניוס שקורין
 בחורה, ואחר המפלה אומרים תמנה, וה"ץ אומר קדיש מתקבל, ואומרים
 עלינו וק"י כשמחפליין מנחה לבד בלא תפלת ערבית, וכסדר שמחפליין
 הלבוך כך מחפלין היחד אלף אלף אר"ם קדיש ואינו חוזר המפלה נקול
 א"ס יש לחוש שמעבור עוב' מנחה קוד' שיחזיר ש"ץ המפלה, יתחיל להתפלל בקול
 רם ויתפללו עמו והקהל בלחש שלה בעלה ועוזין קדושה אחריו ואח' בגור'י הלבו'
 התפלה בלחש וה"ץ נקול רם ומינחות עובין אמן. אכן בח"ל לא יעשו כן
 אלא"כ היום רד מאוד ואז יאמר הה"ץ עכנו כדינו והקהל בשועת תפלה.

סדר תפלת ערבית לחול

בשעות אשכנו ופולין מחפליין בלבוך ערבית סיד אחר מנחה מפני הטורח, ומיד
 אחר קדיש מתקבל שמחלין והוא ארוח וכו', ויש כונה' להתפלל ערבית בועכה
 והוא מנהג כשר ובפרט בימי ספיר' העוס' כדי לקיי' מלות הספיר' בלבו' בועכה
 ואומר' מתחל' שיר העעלו' והפסוקי' ומליקדיש אחריה', ואח"כ הוא ארוח וכו'.
 וזמן אמן מעריב נוסנו בעטעט, וזגט אמן פולין גענדע פסוקים פטר והוא ארוח.
 שיר הפעלות הנה ברכו אתי כל עבדיי העמדים בביתיי בלילות
 שאני ידיתם קדש וברכו את יי: וברכה יי מציון עישה שמים וארץ:
 יי צבאות עפנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ
 יי צבאות אשרי אדם בואח בקד: ג"פ
 יי הושיעה הפלה יעננו ביום קראנו: ג"פ ח"ק.

13) חיד גלויבע גלחן אויפריכטיג, דחם איינוט חיינ אויפערסאעהען
 דער טורמען (מחייית הממים) געטעהען ווירד לור בעלויביגען לייט
 דעו טאמפערט — געלחבט זייח דעמען נחאע חונד העלגעפריעי'
 יען דעמען פנדענקען חיאאער חונד עוויג.

הוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו: ה' השיעה חפלה יענגו ביום קראנו:

ותגם קהל חברד.

וההרעג דער חן ברוך ותגם,

יְהַבְרֵךְ וַיְשַׁבַּח וַיְחַפְּאֵר
וַיְחַרְמֵם וַיְחַנְּשֵׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכוּתִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא אֵל אֱלֹהִים סְלוּ לְרֹכֵב בְּעֲרֹכֹת בְּיָהּ
שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם
עַל כָּל בְּרָכָה וְחֵהֳלָה:

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ מְבָרֵךְ:

בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרֵךְ לְעַלְמֵי עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

בְּדָבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים

בְּחֶמְדָּה פּוֹתַח שְׁעָרִים

בְּרוּךְ אַתָּה מְלַכְתָּו לְעַלְמֵי עוֹלָם:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וּבְתוֹנָה מְשַׁנָּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים

וְיַסִּיד אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ

בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּגִיחַ שָׁדַי
וְחֹשֶׁךְ מִפְּגִיחַ אֵיד. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה
וּמְבַרִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

הוא רחום דער חלוקה אהרעליגע, לערניכט דיז וינדע, חונד
לערערבט ניכט; ער האט טון חלם זיינען לטון בעהנלטיגט חונד
ניח חלם ער איהן ערווחלען, זיינען גענלעך גריט. געטט, לערליייהע
חונד זעג! דער קחניג ערהערע, ווען וויר פלעהען.

חן פרייעט דען עוויגען, דען העלגעפרייעטען: קהל געפרייעטען
זיין דער עוויגע, דער העלגעפרייעטען חן עוויגקייט.
ברוך גענוחט זייט דוח געטט חונדער הערר! וועלטרעגענט, חוין
דעטען געהיין דיח חבענדע דחאמערן! איס ווייהייט חפלענעט ער רער
היאטען פלערטען, חונד איס פערנונלעט ענדעט ער דיח סטונדען חונד
וועלעט דיח לייטען. ער חרדנעט דיח סטערנע וצן חכמה היילונגען
חן פיראמאענט כחך זיינען וויילען; ער חייט סחפעלער דען טחגען
חונד דער נחלם; ער רחללס דון זילס פחך דעס חנגעליכטע דער
פייטערניס חונד דיח פייטערניס פחך דעס חנמייטן דען זילס: —
חן עטפיהרט ער דען טחך חונד ברינגט דיח נחלם הערר, חן טיידעט
ער לויטען טחך חונד נחלם; געטט נחלם חייט זיין נחמע; ער, ד

אל חו וקדם תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד:
ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמה אהבת, תורה
ומצוות הקים ומשפטים אותנו למדת, על כן יי
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיה, וגשמוח
בדברי תורתך ומצותך לעולם ועד, כי הם
חינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה.

ואהבתך אל תסיר ממנו לעולם מים:
ברוך אתה יי אלהי עמי ישראל:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
גפך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברת פם בשבתך בביתך ובליכתך

אלוהים יגע, ובעטרה חונד ועלבוטטטט חנדיגע, ווארטע בעטטט חנדיג, חיבער
חונד חין עוויגקייט. געוואלטס זייט דווא, געטט, דער דיות חבבערע
דקאערן וועסט!
אהבת, עוויגע ליעבע העוט דווא דעס הויעט זראל'נ דייענס פאקע
פערקייטען. לעהרען, געבחתע, געוועלטע חונד רעכטע העוט דווא
חונד גפאטערט; דערוס וואוען דייע געוועלטע גחטט חונוער הערר,
חונדע בעטפאטיגונג זיין, ווען וויר חונו ניעדערלעגן חונד ווען וויר
חויפטטעהען. חונד וויר פרייען חונד חוב דען ווארטען דייער לעהרע
חונד געכחטע חונדחויפהרליך; זיח זיכר'ג, דיח חונד חוין גויקליכע לעבען
געווארען, חונד זיח זאוען חונדע חונטערהאטונג זיין דען חוג
חונד דען נאכט. חונד חונטעט דווא חונד ניו דייע ליעבע ענטליעהן!
זיח זייט דווא, געטט, דער זיין פאקע זראל ליעבט.
סע. הערע זראל ח'ז'ו חויט לו פיערען חבען זייטע 26.

בַּדְרֹךְ וּבִשְׂכֵבָהּ וּבְקוֹמָהּ: וּבְשֵׁרְתָם לְאוֹת
 עַל־יְדֵי וְהִיוּ לְטַטְפֹּרֶת בֵּין עֵינֶיהָ: וּבְתַבְתָּם
 עַל־מַזְוֹת בֵּיתָהּ וּבִשְׁעָרֶיהָ:
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמַעַנּוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מֵצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לָאֱלֹהִים
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמַלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דָּגָהּ וְחֵירֶשֶׁת וַיִּצְרֶהָ:
 וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶהּ לְבַהֲמֹתָהּ וְאֵבֶלֶת
 וּשְׂבַעֶתָּה: הַשְׁמֵרֵנִי לְכֶם פְּרִיפְתָהּ לִבְבְּכֶם
 וּסְרָתָם וְעַבְדֵיכֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרַרְתָּ אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וּלֹא־יִדְוֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מִיְדֵיהָ מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וּבְשֵׁרְתָם אֲתֶם לְאוֹת־עַל־יְדֵיכֶם וְהִיוּ לְטוֹמְטָת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתָּם אֲתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בִּשְׂכֵבָהּ בְּבֵיתָהּ וּבְלִכְתָּהּ בַּדְרֹךְ וּבִשְׂכֵבָהּ
 וּבְקוֹמָהּ: וּבְתַבְתָּם עַל־מַזְוֹת בֵּיתָהּ
 וּבִשְׁעָרֶיהָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לָתֵת לָהֶם כִּי־יִמְן הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת
 על כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על ציצת
 הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
 ועשיתם אתם ולא תחזרו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
 קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלים אני יהוה אלהיכם: יש ללמד סבי' לאדם.

אמת ואמונה כל־זאת וקיים עלינו כי
 הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנתנו ישראל
 עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו
 מבין כל דוער צים האל הנפרע לנו מצרינו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העשור
 גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר:
 השם גפֿשנו בחיים ולא נתן למוט תגלנו

אמת האמונה ונזהר חונד ריבטיג חיוט דיעונו חללע, חונד חונד
 געוויס, דחם ער, דער עוויגע, חונער הערר חיוט, זקנוט קיינער,
 חונד ונר, ישראל, זיין פֿאָק זינד. ער חיוט' דער חוט חויו דער הענד
 זן אחלער רעגענטען בעפרייט העט; ער חונער חוניג, דער חונד
 דער געוואלט חלער טיררענגען עכאריטען; ער דער זאחלטיגע, דער
 חונערע קוואלער בעטסרעלעט חונד חן חונערען זעענענליינדען
 פֿערגענוטונג פֿרדיעדערט; ער דער חונערע חרסליך גרעסע דיגע
 חלליהרס יתגר חונקהובערע וחונדערטהעטען; ער חיוט' דער

הַמְדַרְכֵנו עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיֵּרָם קַרְנֵנו
עַל־כָּל־שְׂנְאֵינוּ: הָעֲשֵׂה־לָנוּ נְסִים וּנְקָמָה
בַּפָּרַעַח אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַת בְּגִירָתָם:
הַמְפִּיחַ בְּעֵבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם:
הַמְעֵבִיר בְּגִזּוֹ בֵּין גְּזָרֵי יַם־סוּף אֶת־רַדְפֵי־הַיָּם
וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמַת טַבַּע: וְדָאוּ
בְּגִזּוֹ גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלִכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ
עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:
מִדְּכַמְכָּה בְּאֵלֵם יְהוָה מִי כָמְכָה נְאֻדָּר בְּקֹדֶשׁ
נִרְאָה תְהִלָּת עֲשֵׂה־פִלָּא: מַלְכוּתָהּ רָאוּ בְּגִיָּה
בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ:
יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד: וַנֹּאמֶר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־

אונזערע זענלע ביי'ס זעבען ערההוֹט, אונד אונזערן פֿום ניכט גלייטען
לחטט; ער, דער אונד דיח הֶהֱע ערהער אונזער פֿיינדע הָחֵס בעסטייגען לחטען
אונד אונזער גליקהֶרן הֶחָך ערהחכען חיבר חוֹלַע דיח אונד געהחטט, דער
אונד אויסערחרדענטוֹיִלֵעֵנו אונד רחֶבֶע אויגעחובט חן פרעה לייִטען אונד
וזאנזער חוֹיִן דעס ערדרייִבֵע דער זעהנע חס'ו דער חוֹלַע ערוט־
געבחרטען סלֶרִיס'ו אים זיינעס גריאאע געסחגטען, אונד אויז אזהרער
איססע ויין פֿחֶזֶק יִשְׂרָאֵל הערויזגע־פֿיהרט לור טוויגען פֿרייהייט, דער
זיינע זעהנע לזויטען דען חֶבְסֵהייונגען דעו טוֹלַמַעערו הינדורך גע־
פֿיהרט אזהרע פֿערפֿחֶזֶקגער אונד פֿיינדע חֶבְכֵר חין דיח טיעפֿע פֿער־
זענקט. חוֹ טוֹן זיינע זעהנע דייעזע זיינע חוֹלַגעוּחֶזֶק געטוויט, דח ברחֶזֶען
יח חין ליעדער אונד לחֶבְגֵעזחנגע חוֹיז אונד הוֹרִיגטען זיינעס רייִבֵע
אים חוההֶזֶעפֿחֶזֶקטען. עסֶה אונד דיח קינדער יִשְׂרָאֵל טטיאאטען דיר
זיינען לחֶבְגֵעזחנג אים גרחסער פֿריידע, אונד חוֹלַע ריען! ווער
איזס אהנער דען מאכטען א עוֹינער! וויא דוא? ווער פֿעהרערליכט
מיס הייליגקייט וויא דוא? פֿורכטבאר אים לאבע, וואונדערטראסער!
דיין דייך זעהנע דייעזע זעהנע, וויא חוֹ דעו אעער פֿחֶר עסֶה געטפֿחֶזֶקטען
אונד ריענען לים: דיעח איזס מייך גאטט! דען ספֿרֶחֶזֶקטען

יעקב ויגאלו מיד חזק ממנו. ב'א'י ג'אל ישראל:

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
לחיים ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה
טובה מלפניך והושיענו למען שמך והגן
בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב
ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרנו ובצל כנפיך
תסתידנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל
מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו ובואנו
לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ברוך
אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון
שכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי
ישראל עשה נסלאות לברו: וברוך שם כבודו

עווגע וירד אימסער אנד עויג רעגערען. פערנער זעגט דיא סריעס:
געטט האט יעקב בעפרייט אונד ערלונט פון אפלטטיגער התנה געלחטט
זייט דוח, געטט דער ישראל ערלונטע.

השכיבנו. אים חוננו, ח געטט, חוננער טיטל, חין פריעדען סוףפען
געהן אונד געזונד וויערער חויפטטעהען! ברייטע דיח דעקקע דיינע
פריעדענו איבער חוננו, פערפלאקקחאמע חוננו דורך דיינען גוטען רחטה
אונד היילן חוננו דיינען נחאמען החובען! בעטיטלע חוננו, ווענדע טב
פון חוננו פיינד, פענט, קריעג, הונגער אונד קואאער; פערטיילע דען
שטן פון חוננען זייטען, אונד בירג אונד חונטער דיינער פליגעל סחטטען.
דען דוח, סולאמחלטיגער, ביזט חוננער בעוונתהרער אונד רעסטערל דוח,
סולאמחלטיגער, ביזט חוין גנחריגער אונד ערבחראונגפלאווער קחניג.
ווחלע איבער חוננער חוינגעהען אונד חנקחאמען, דחם עו לוס זעכט
זייח חונד לוס פריעדען פון ען חון ביו חין עוויגקייט. געלחטט זייט
דוח, גחטנו, דער זיין פלאק ישראל בעהיטעט חוין עוויג.

ברוך געלחטט זייח דער הערר חוין עוויג! חסן! חסן! דער עוויגע
זייח פון חוין געלחטט, ער דער סהרלונער לוי ירושלי. הללויה! גע-
זארה זייח דער עוויגע, געטט, דער געטט ישראל, דער חוין וחוונדער
אונד חוין עוויג געלחטט זייח דער נחאע זינער אפיענטסט. דחם

לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:
 יְהִי כְבוֹדֵי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטָּשׁ יְיָ אֶת־
 עַמּוֹ בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּאֵל יְיָ לַעֲשׂוֹת
 אֲתָכֶם לֹו לְעַם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּאֵל־הָאֱלֹהִים יְיָ הֵיאֵל־הָאֱלֹהִים: וְהָיָה
 יְיָ לְמִלְכָּךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְיָ אֶחָד
 וְשֵׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדֶךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִיַּד־הַגּוֹיִם
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹךְ שְׁמֶךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִיכֶךָ: כָּל־
 גּוֹיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
 וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ
 גֹּדֵה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר גַּם־כִּי תִהְלִיכֶךָ:

וינע הערליכקייט דיז גזנלע ערדע ערפיללע. אמן! אמן! עויג וואהרט
 דע עויגען רוהק! אן זיינען ווערקע התט ער וואהרגעפאלען. געפריענען
 זיין דער נחמט דעו העררן פלען כון אן חונד זיין עויגקייט. כיו ווירד
 גחמט זיין פלוק פערלחטען, זיינען גרחסען נחמענו החובען; דען ער
 החט עו בעטהייערט, גחמט, חייך לו זיינעם פלוקע לו אחלען. יי חלו
 דאז גחלע פלוק (ריח ערסייטונג וזה דח פיעל יעדער חוין זיין חנעניכט
 חונד ריען! דער עויגע — ער חויט דער וואהרע גחמט! דער עויגע —
 ער חויט דער וואהרע גחמט! דער עויגע ווירד קחניג חערדען איבער.
 דיז גחלע ערדע; דען ווירד דער עויגע חייניג, חונד זיין נחמע חייניג
 זיין. דינע גיטע, עויגער, וואלטע איבער חונד, וויז וויר חוין דך חחרען!
 היין חונד גחמט חונער הערר! ברינג חונד לו חחמען חוין דען היירען;
 זן דחנקען וויר דעם נחמען דינער. העררליכקייט חונד ריהמען דינע
 וקבע חונד. חללע פלוקער, דיז דאז געשחפפען, קחמען חיינע חונד
 בעמען, הינגעסטרעקט פלר דך, הערר, חונד גהרען דינען נחמען!
 דען גרחס ביזם דאז חונד וואונדערטהאטער! דאז הערר, דאז גחל
 חוויין! וויר, זיין פלוק חונד דינער ווידע טחפעל, דחנקען חווייניג
 חחליך דיר, פערקינדען פיר חונד פיר דיין וקב.

בְּרוּךְ יי בְּיוֹם • בְּרוּךְ יי בְּלַיְלָה • בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבְּנו
 בְּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים
 וְדַמְתִּים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר
 אִישׁ: בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל
 אֱמִרָה: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקוֹיִם
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנו
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֵמֶת בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מְלוֹךְ אֱלֹהֵיךָ יי
 מְלוֹךְ יי מְלוֹךְ יי יִמְלֹךְ לְעַלְמֵם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין
 לָנוּ מְלוֹךְ אֱלֹהֵי אֲתָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלוֹךְ
 בְּכָבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל
 כָּל מַעֲשָׂיו:

הש"ץ אומר ח"ק, ואין לומר ועתה יגדל שלא להפסיק בין גאולה לתפלה.
 (ובי שמחתו ר"ח הכערי' סכריזין ר"ח ואס' ב' ימים ר"ח סכריזין כלילה הראשון
 יעלה ויבא וכלילה השני ר"ח) ומתפללין ש"ע בלחש, כמו במכתה

ברוך. גע'אחבט זייח גחטט דעו סאג, גע'אחבט דעו נחטט; גע'אחבט
 זייח ער, ווען וויר לז בעטטע געהען, גע'אחבט ווען וויר אויפ'טטעהען.
 חין דיינער ה'אנד זינד דיח זעעלען דעו זעבענדען חונד דער ט'אדטען;
 יח חין זיינער ה'אנד זייט דיח זעעלען זא'ער זעבענדען, חונד דער ג'ייט
 זיינען יעדען פ'אייטגעס'אפעלעו. דיינער ה'אנד עאפעלע'ה' ח'יך זיינען
 ג'ייט! דוח ה'אנד איך ז'אט ער'אנד, הערר! ג'חטט דער ט'רייע! ח'
 דוח, סא'ן דער זייס היאעל טהר'אנט, זיינגע דיינען נחאען, בעהויפטע
 דיין רייך זיאאער'א'רט חונד רעג'יעדע חונ. חין עוויגקייט.
 ירא. א'אגן זיא עז זעהען חונרע חויגען, ד'חם זיך ער'א'יע חונרע
 הער, פ'ר'א'ה'א'קקע חונרע זעעלע ח'ב דיינער ט'רייען ז'א'ע, ווען לין
 פ'ערק'יעדעט ווירד: דיין סא'ן רעג'יערט! ג'חטט רעג'יערט! ג'חטט ה'חם
 רעג'יערט! ג'חטט ווירד רעג'יערען חין עוויגקייט! דען דיין ח'יט ד'ח
 רייך, דוח ווירט עז עוויג רעג'יערען א'ח'יעז'ח'טיט! וויר ה'חבען קיינען
 ק'א'יג חויסער דיר! גע'אחבט זייט דוח, ג'חטט, דעסען א'ח'יעז'ח'ט
 רעג'יערט! בעסט'א'נדיג חונד זיאאער'ו'ח'הרענד ווירד ער רעג'יערען
 ר חונד חונד זיינע ווער'קע ז'חא'א'ו'יך.

אֲדָנִי שְׁפָטֵי הַפֶּתַח וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי

בְּיָהֳמָם לְמַעַן שְׁמֹן בְּאַהֲבָה • חזון דען נעהן בוסטאנגען ווירד
זכרנו חיינגעטחוטטעט

וְזָכְרנוּ לַחַיִּים מְלַךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּאֵי מְגַן אֲבֹרָהּם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ • נסורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים

רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה

אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּעָי עֶפֶר • מִי כְּמוֹךָ

בְּעַל גִּבּוֹרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה

וּמְצַמֵּחַ יִשׁוּעָה • חזון דען 10 בוסטאנג ווירד מיכמד חיינגעטחוטטעט
מיכמוך אברהם חסידים וזכר יצור וולחיים ברחמים

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים בְּאֵי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם

יְדַלְּלוּךָ סֵלָה • בְּאֵי יי הַיָּ (כעש"ט הַמְלָךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָנוֹשׁ בִּינָה חֲנֻנְךָ מֵאַתָּה

דַּעַת בִּינָה וְהַשְׂכֵּל • בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן דַּעַת:

הַשִּׁבְנוּ אֲבֵינוּ לְחֻדְתְּךָ וְקִרְבָנוּ מִלְכָנוּ לְעַבְדְּתְךָ
וְחַחֲזוּרְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בְּאֵי הַרְצֵנָה בְּתַשׁוּבָה •
סֵלָה לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי חֲטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלְכָנוּ כִּי שָׁעֵרְנוּ

מחל וסולח אִתָּהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי חנן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ:
רֵאָה בְּעֵינַי וְדִיָּקָה רִיבְנוּ וְגֵאלֵנוּ מִתְּרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ
כִּי גֵאל חֻק אִתָּהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי גֵּאל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאנוּ יי וְנִרְפָּא הַשְּׁעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אִתָּהּ.
וְהַעֲלֵה רִפּוּאֵךְ שְׁלֵמָה לְכֹל מִבּוֹתֵינוּ כִּי יֵלְמֹךְ רוּפֵא נְאֻמָּן
וְדַחְמָן אִתָּהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי רוּפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשְּׁנָחָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוֹאָתֶיהָ לְטוֹבָה וְתָן (טל ומסר ל) בְּרָכָה עַל פְּנֵי
הַאֲדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִשֹּׁבָקָה וּבָרוּךְ שֶׁנִּתְּנוּ כִּשְׁנַיִם הַפְּסוּכֹת.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ הַשְּׁנַיִם:

וְהַקַּע בְּשֹׁפָר גְּדֹל לְחַרוּתְנוּ וְשֵׁאֲנִים לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וּקְבִיצֵנוּ
יְהוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. בְּאֵי מְקַבֵּץ גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
הַשִּׁיבָה שִׁפְטֵינוּ כְּבֵר אֲשֶׁנָּה וְיַעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִפְּנֵי
יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ אִתָּהּ יי לְבָרוּךְ בְּחֵסֶד וּבְרַחֲמִים
וְעִזְרָתְנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְלֶכֶה אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
(כַּעֲשֵׂית הַמֶּלֶךְ הַמְּשֻׁפָּט, וְאִם לֹא אִסְרוּ, דַּעַת רַוֵּחַ הַכּוֹסִי' עֲלֵיךְ לְחֹזֶר.)

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תַקְוָה וְכֹל עוֹשֵׂי רַשְׁעָה כִּרְגַע יִאֲבֹדוּ
וְכֹל מִתְּרָה יִבְרָחוּ וְהַיִּידִים מִתְּרָה תַעֲקֹר וְהַשִּׁבְרֵי וְהַמְּבַר
וְתַכְנִיעַ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ. בְּאֵי שׂוֹכְרֵי אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ יוֹדִים:
עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלִישְׁתֵּי סוּפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדִיק וְעַל יְהוּ כַחֲמִיקָה
יי אֱלֹהֵינוּ וְתָן שֹׁכֵר טוֹב לְכֹל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
וְשֵׁם חֵלְקֵנוּ עִמָּדָם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ כִּי קָה בְּטַחְנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁעַן וּמְבַשֵּׁחַ לְצַדִּיקִים:

וְלִירֵשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים פְּלוּסוּב וְתִשְׁפֹּן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם וּכְפֵא הָרֹד

מִדָּרַח לְחֻכָּה תִכְנֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:
 אֵת צִמְחַת הַדָּד עִבְדֶּךָ מִדָּרַח תִּצְמַחַת וְקָרַנְתָּ תְּרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ
 בִּישׁוּעָתְךָ קָרַנְתָּ כָּל הַיּוֹם. בְּאֵי מִצְמַחַת קָרַן יִשְׁעֶה:
 שִׁמְעֵ קוֹלִי יי אֱלֹהֵי הַיּוֹם וְרַחֵם עָלַי וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
 בְּרָצוֹן אֵת הַפְּלִתָנִי כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ הַפְּלוֹת וְתַחֲנֻגִים אַתָּה.
 מִלְּפָנֶיךָ מִלְּבַב רִיקִים אֵל תִּשְׁיבֵנִי. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ הַפְּלוֹת
 זְמוּרָה יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ הַפְּלוֹת:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלוֹתֵינוּ.
 הַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחָה וְאִשֵּׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתַפְלוֹתֵנוּ בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמְךָ.

נִרְמַס וְנִסְתַּחֲסַס עֲלֵינוּ יְיָ. עַם רַאשׁוֹ תִרְשׁוּ מִזֵּדִים וְנִחְנָם אֶתְּנוּ יְיָ עֲלֵינוּ וְיָבֵא
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יְעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיַבְרָא וְיַבְרָא וְיַבְרָא
 וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיַזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיַפְקֵדֵנוּ וְיַזְכְּרֵנוּ וְיַבְרָא וְיַבְרָא וְיַבְרָא
 וְיַזְכְּרֵנוּ מִשְׁחַת בֵּן הַדָּד עִבְדֶּךָ. תִּזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה.
 וְיַזְכְּרֵנוּ כָּל עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְשׁוֹכְהָ
 לִחַן וְלִחְסָד וְלִרְחֻמִים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם
 לִיטָרָאשׁ תְּחִלָּשׁ | לַפְּסָח תֵּן תְּמִצּוֹת | לַמּוֹכֹת תֵּן הַסְּפֹרָה
 הַזֶּה וְיָבֵא יי אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹכְהֵי וּפְקֻדֵנוּ לְבָרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו
 מִלְּחָיִים. וְגַדְּבֵר יִשְׁעֶה וְרַחֲמִים תּוֹסֵף וְרַחֵם עָלַי
 הוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֵי עֵינַי כִּי אֵל מְלֶכֶךְ תַּנּוּן וְרַחֵם אַתָּה:
 וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינַי כְּשׁוֹכְהָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 תַּפְחִידֵנוּ שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִי לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיִּינוּ מְגִן יִשְׁעֵנו. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נִדְּחָה לְךָ וְנִסְפָּר הַהִלְלָתְךָ. עַל תְּחִינֵנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל

בשמותינו הפקדות לך ועל נפיק ששכל יום עמנו ועל
 גפלאותיה וטובותיה ששכל יעת ערב ובקר וצהרים הטוב
 כי לא יכלו רחמיה ורחמיהם כי לא תמו חסדיה מעולם
 קנינו לך: במנוכה על הניסים.

ועל כלם יתברך ויתרחם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:
 נעמי' וכתוב לחיים טובים כל בני בריה:

וכל החיים יודוה סלה ויהללו את שמך באמת ה' ישועתנו
 וערתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וקך נאה להודות:
 שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
 מלך ארון לכל השלום וטוב בעיניך לבנה את עמך
 ישראל בכל יעת ובכל שעה בשלומך.

(ניי' בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונפתח לפניה אנחנו
 וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום) (ברוך אתה יי עושה השלום)

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף גפשי
 וכל התושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלל מחשבתם עשה
 למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
 תורתך למען יחוצון ידיך הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרחבי
 הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:

אין הש"ן חוזר המפלה; אבל אחר מפלת למא אופר קדיש תתקבל עלינו ק"י
 וכשתפלין מעריב בזמנו אופרים בכל יום ג' עוקרים לנו אחר עלינו.

לרוד מזמור ל"י וכו' מפלג לעיל בדף ס"ה וס"ב מעור זה.

ח למנצח על הגותית מזמור לרוד: יהוה ארנינו מה
 אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:
 מפיו עוללים וינקים יסדתעו למען צורריך להשבות אויב
 ומרגנכם: כי אראה שמך מעשה אצבעתך ירח

וְסוֹכְבִים אֲשֶׁר סוֹנְנָהוּ: מִה אֲנִשׁ כִּי תוֹפְרֵנוּ וְכֵן אֲדֹם
 כִּי תִפְקְדוּ: וְתִחַסְדוּ מֵעַם מֵאֱלֹהִים וְכַבֵּד וְהַדָּר
 תַּעֲפֹדוּ: תִּמְשְׁלוּהוּ בְּמַעַשׂ יְדֶיךָ כֹּל שֶׁתֵּה תַחַת
 תְּלִיו: צַנָּה וְאַלְפִים כִּלְמֹת וְגַם בְּהַמּוֹת שְׂדֵי: צְפוּר
 שָׁמַיִם וְתֵי הַיָּם עִם אֲרָחוֹת יָמִים: יְהוָה אֲדַבְּרֵנוּ
 מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

כִּי־שֶׁל־אֲדַבְּרֵנוּ תִחַסְדוּ מִיָּמִין כֹּל־לֵיב' עֲזוּר אֲחֵד וְאוֹסְרֵי' כִּלְיָה כִּרְאִשׁוֹן כִּשְׁב' עֲזוּר זֶה.

כֹּה לְדוֹד אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשׁוּ אִשָּׁא: אֱלֹהֵי בְּךָ בְּסִתְּחֵי צִי-
 אֲמַשֶּׁח אֲלֵי־עַלְצוֹ אֲיִבִי לִי: נָם כָּל־קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
 הַפְּגִיעִים רִיקָם: הִרְכִּיךָ יְהוָה הִוְדִיעַנִי אֲדַחֲוִיךָ לְמִדְּנֵי:
 חֲדִיכֵי בִּי בְּאֲמִתְּךָ וְלִמְדֵי כִּי־רָאִתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אֲוִתְךָ
 קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם: זָכַר חַמְדְּךָ יְהוָה וְחַסְדְּךָ כִּי מַעֲלֹמִם
 תִּמְהָ: תִּמְשֹׁת נְעֹרִי וּפְשָׁעֵי אֶל־תּוֹכְרֵי פַחַסְדְּךָ וְכָר־לִי
 אֲתָה לְמִצֵּן מִבְּכֶיךָ יְהוָה: מִזֶּבֶד וְיִשָּׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֵחַ
 תִּשְׁאֵם בְּדֶרֶךְ: יְהִיךָ עֲנֹוִים בְּפִשְׁפִּשׁ וְלִמְד עֲנֹוִים וְדַכּוֹ:
 כֹּל אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֲמִת לְנִצְרֵי כְּרִיתוֹ וְעַל־תּוֹ:
 לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלְחָתְךָ עֲוֹנֵי כִּי־רַב־הוּא: מִי־וְהִי הָאֵלֵשׁ
 יִדְּאֵי יְהוָה יוֹרֵנוּ בְּדֶרֶךְ יִסְר: נִפְשׁוּ בְּמִזֶּבֶד תִּלְוֵן וְרַעַי יִירֵשׁ
 אָרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירֵאָו וּכְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תִמְד
 אֶל־יְהוָה כִּי־הוּא יִצִּיא מִרְשַׁת רַגְלֵי: פְּנֵה־אֵלַי וְחַנּוּנֵי כִּי־
 יָדוּד וְעֵנֵי אֲנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִים מִפְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי:
 רֵאֵה עֲנֵי־יְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל־תִּשְׁאוֹתַי: רֵאֵה אֲבִי כִּי־רַב־וֹ
 וְשִׁנְאַת חָמָס שִׁנְאוֹנֵי: שִׁמְרָח נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ
 כִּי־חִסִּיתִי בְּךָ: תִּסְדֵּלֵשׁ יִצְרֹנֵי כִּי קִוִּיתְךָ: פְּרַח
 אֱלֹהִים אֲתִישָׁר אֶל־מִכָּל צָרוֹתַי: כִּלְיָה כִּי־אוֹסְרִים עֲזוּר זֶה.

לֵב לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוֹ פִּשְׁעֵי כִּסְוֵי תִשְׁאָה: אֲשֶׁרִי

אדם לא יחשב ידוה לו עון ואין פרחו רמיה: כי החרשתי
בלועצמי בשאנתי כל דיום: כיוזמסוללה | הכבד עלי
ידך נהפך לשדי בתרבני קיץ סלה: תטאתי אודיעה
ועוני לאכפיתי אמרתי אודה עלי פשעי לידוה ואתה
נשאת עון תטאתי סלה: עלזאת ותפלל כלחסדו
אליה לעת מצארק לשמה מים רפים אליו לא יתעו:
אתה סתור לי מצר תצרני רני פלט הסובבני סלה:
אשכילה | ואורה בדרךנו תגף אעצה עליך עיני:
אלתהיו | בסום כפרד אין היכן במרג ורסן עדיו
לכלום בל קרב אלה: רבים מכאובים גרשע ותבטח
ביתוה חסד יסובבנו: שמחו בידוה וגילו צדיקים
ודרנינו כל ישראל לב:

בלילה ג' עוסור זה

לח מזמור לדוד להוקיר: ידוה אל בקצפה תוכיחני
ובחמתך תיפרני: כירחציה נחתרבי ותנתת עלי ידך:
אין מתם בבשרי מפני ועמה אין שלום בעצמי מפני
תטאתי: כירעונתי עברו ראש כמשא כבד יכבדו מפני:
הבאיש נמקו תפדתי מפני אולתי: געויתי שחתי עד
מאד כל דיום קדר הלכתי: כירכסלי מלא נקלה ואין
מתם בבשרי: נפונתי ונתכיתי עד מאד שאנתי מנהמת
לבי: ארני נגדך כל תאותי ואנתי ממה לאנסתרה:
לפי סתרת עובני סחי ואוד עיני נסדום אין אתי: אהבו
ורעי מנער נגעו ועמדו וקרובי מרחק עמדו: ונקשו
מבקשי נפש ידוש רעתו ברוהות ומרמות כל דיום
יהו: ואני סתור שלא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואני
כאיש אשר לאשמע ואין בפיו תוכחות: כירלך יהוה
הותלתי אתה תענה אדני אלהי: כיר אמרתי פן ישמחר
עתי עלי הנדלו: כי אני לצלע נכון ומכאוב

תפלת ערבית לחול

סד

נְגִידֵי תְּמִיד: כִּרְעוּנֵי אֲנִיד אֲדָא מִחֲטָאתִי: וְאִכְבִּי חַיִּים
עַצְמוֹ וְרַבֵּי שְׁנָא שְׁקֵר: וּמִשְׁלָמֵי רַעְהָ תַּחַת טוֹבָה
יִשְׁמַעְנִי תַּחַת רְדוּפֵי טוֹב: אֶל־תַּעֲזוּבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־
תִּרְחַק מִמֶּנִּי: הַיְשֵׁה לַעֲזוּרַתִּי אֲדָנִי הַשְׁמַעְתִּי: בְּלֵיל 7 עוֹסוֹר זכ.

נָא לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: כְּבֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאִשְׁרֵי
בָּא אֶל־בֵּית שִׁבְעָה: חֲנֻנֵי אֱלֹהִים כַּחֲסִידָה כְּרַב־רַחֲמֵיהָ מִחַה
פְּשָׁעֵי: הִרְבָּה בְּכַסְּנֵי מַעֲוֵנֵי וּמִחֲטָאתֵי טַהֲרָנִי: כִּי־פִשְׁעֵי
אֲנִי אֲדַע וּחֲטָאתִי נְגִידֵי תְּמִיד: לָךְ לְבִידָה וּחֲטָאתִי וְהִרְעֵ
כְּעֵינִיךָ עֲשֵׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַרְךָ הַצְּדִקָה כַּשִּׁפְטָה: הַךְ
כְּעוֹן חוֹלְלֵי הַיּוֹם וּמִחֲטָאתֵי אֲמִי: הֵן אֲמַת חֲפִצָּת בַּשְּׁחוֹת
וּבְכַתְּמֵי חֲכֵמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאִמְחֵר הַכְּבִסְנִי
וּמִשְׁלַג אֲלַכִּין: הַשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַגְּלֵנִי עַצְמוֹת
דְּכִית: תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִחֲטָא וְכִלְעוֹנֵי מִחָה: לֵב טָהוֹר
פָּדֵא לִי אֱלֹהִים וְרַחֵם נִכּוֹן בְּרֵשׁ בְּקַרְבִּי: אֶל־תִּשְׁלַחֵנִי
מִלְּפָנֶיךָ וְרַחֵם קְדוּשָׁה אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
יִשְׁעֶךָ וְרַחֵם נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶל־מִדָּה פִּשְׁעִים הִרְבִּיךָ
וּחֲטָאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּב: הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
הַשְׁמַעְתִּי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי צְדִקְתֶּךָ: אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי
יִגִּד תְּהִלָּתֶךָ: כִּי וְ לֹא־תִחַפֵּץ וְכִי וְאֲתַנְּה עוֹלָה לֹא
תִרְצֶה: וְכִי אֱלֹהִים רַחֵם נִשְׁבְּרָה לִבִּי נִשְׁבֵּר וְנִרְבָּה
אֱלֹהִים לֹא תִבָּה: הַיִּטְבֵּחַ בְּרִצּוֹנֶךָ אֲתִצִּיץ תִּבְנֶה
חֹמֹת יְרוּשָׁלַיִם: אֵן תִּחַפֵּץ וְכִי צִדְקָה עוֹלָה וְכִלִּיל
אֵן יַעֲלוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פָּרִים: בְּלֵיל 8 עוֹסוֹר זכ.

פִּי תִפְלֶה לְדָוִד הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֲזִנֶּךָ עֲנֵנִי כִרְעוּנֵי וְאִכְבִּין
אֲנִי: שְׁמְרֵה נַפְשִׁי כִי־חֲסִיד אֲנִי הַיִּשְׁעַ עֲבִדָה אֲתַח אֱלֹהֵי
הַבִּטּוֹחַ אֵלֶיךָ: תַּעֲנֵנִי אֲדָנִי כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּלִדְוִיָּה:
שִׁמְחַ נַפְשִׁי עֲבִדָה כִּי־אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא: בְּרִצּוֹ

תפלת ערבית לחול

אֲדָנִי שָׂבוּ וְסַלְחָה וּרְבַחְסוֹךְ לְכָל קָדְאִיךָ: הַאֲוִינָת יְהוָה
הַפְלִיתִי וְהִקְשִׁי בָּהּ בְּקוֹל הַחֲטוּנוֹתַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָ
כִּי תַעֲנֵנִי: אֵיךְ כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים | אֲדָנִי וְאֵין בְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל
גּוֹיִם | אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבֵאוּ | וְיִשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ אֲדָנִי וְיִכְבְּדוּ
לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ:
הוֹרַנִי יְהוָה בְּרִבְּךָ אֶתְּךָ בְּאַמְתֶּךָ יְהוָה לְכִבְי לְיִרְאָה
שִׁמְךָ: אֲוִדְךָ | אֲדָנִי אֱלֹהֵי בְכָל לִבִּי וְאֶכְבְּדָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם: כִּי רַחֲסִידֶךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל הַחַתִּיתִי:
אֱלֹהִים וְזָרִים קָמוּ עָלַי וְעַד עַרְיָצִים בִּקְשׂוּ נַפְשִׁי וְלֹא
שָׁמוּךָ לְנַגְדָם: וְאֵיךְ יִצְדָנִי אֶל רַחֲמוֹתֶיךָ וְתַנּוּן אֶרְךָ אֲשֶׁר
וּרְבַחְסוֹךְ וְאַמֶּת: פָּנַח אֱלֵי וְחַנּוּנֵי הַגְּדוּעוֹת לְעַבְדֶּךָ
וְהוֹשִׁיעָה לְבַדְּאַמְתֶּךָ: עֲשֵׂה עִמָּד אֹת לְמוֹכָה וְיִרְאָה
שְׁנֵאֵי וְיִבְלֶשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנִתְמַתְּנִי:

דְּיַי עֶרֶב שַׁבַּת

אֵין עוֹשֵׂן שְׁלֹאכָה בַּע"ט עַן עַכְחָה (קַטְחָה) וְלַעֲעֵלָה, וְהַעוֹשָׂה שְׁלֹאכָה אִיכּוּ רֹאחַ
כֵּה סִיעוֹן בְּרַכָּה, וְהוּא שְׁעוֹשֶׂה לְהַשְׁתַּכֵּר וּדְרַךְ קִבַּע אֲחַל לְלוֹוֶךְ שַׁבַּת עוֹשֶׂה כָּל הַיּוֹם
וְהִיא לְכוּתֵם סַמְרִים דְּרַךְ לְיִסּוּדוֹ. שְׁלֹא לְגַלַּח בַּע"ט וְסַמְתַּפְרִין לְכַבּוֹד שַׁבַּת כָּל הַיּוֹם
אֲפִילוּ שְׁמַר יִשְׂרָאֵל, וְהַאֲר"י הִ' כּוֹהֵר שְׁלַגְלַח אַחַר עַכְחָה. שְׁלֹא לְיִטּוֹל לְפָרְכִים בַּע"ט,
וְלַעַג הַאֲר"י ז"ל עַל הַתַּקְפִּידִין שְׁלֹא לְיִטְלֵן כַּסּוּדָן, גַּם לֹא לְלִיכּוּ שְׁחַסֵּם שְׁלֹא לְיִטּוֹל
דִּיד וְדַרְגַל בְּיוֹם אַחַד. רַחֲמֵלָה כַּחֲשִׁין ע"ט שְׁלוּה. אַחַד חֲלוּשׁ קוֹדִין שְׁכִים שְׁקִרָא
וְאַחַד חֲרוּגוֹס וְהִיכּוּ שְׁקִירִין כָּל פְּסוּק ז' כַּעֲשִׂים וְאַח"כּ הַחֲרוּגוֹס וְלֹא כַּאֲחַן הַנוֹהֲגִים
לְקִדּוּם פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁי שְׁקִרָא בַּת אַחַס וּבֵן חֲרוּגוֹס. עַל הַנַּעַל עוֹטֵל הַכֶּסֶם
הַכְרוּת וְהַשָּׁעַן וְהַפְּתִילִית, וְהַאֲשָׁה מְדֻלִּיקָס. שְׁעַן זֵית מְלוּה עַן הַסּוּבַחֵר לְהַדְּלִיק
אֲזוּרוֹ לְלוֹל. כַּשְׁעֲדִלִיקִין אַחַד הַאֵשׁ וְאַחַד הַאֲשָׁה עַנְבִּיבִין.

בְּרַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְּלִיק נֵר שֶׁל שַׁבַּת:

וְנִהַיְתָן הַפְּעִים לְהַדְּלִיק חֲהֵלָה וּלְפָרוֹם כַּפִּיָן בֵּין הַגְּרוּת וּבֵין
עֵיכִיהֶם וְאֲח"כּ עַנְכִּיבִין הַנְּרַכָּה. עֵי שֶׁאֵין לוֹ אֲשָׁה יִלְיָק בַּעֲמֻתּוֹ.
בַּע"ט עַתְּלִלִין עַכְחָה בְּכַבּוֹד כַּמוֹ בְּחוֹל וְהַשָּׁץ חוֹזֵר הַתְּפִלָּה, וְאֵין לוֹסְרִין מַחֲנֹךְ.

אחר פנחה סקנלן שנת ופותחן ולאחרין לכו נרננה וכו' וקורין ו' מזמורים כנגד
 שבת ימי הסעודה. וקודם קבלת שבת יש לקרוא שיר השירים כולו כפי' לא פסקי
 פסקי, ופי' שאין לו פנאי לנשח כולו יאמר לפני קבלת שבת ל' פסוקים אל
 ישיקני מנשיקות פיהו כי טובים הדוד מין: עובד צפון ובואי
 הימן הפיהו נני חלו בשמח יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: קול
 הדוד הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על ההבעות: באתי
 לגנו אחוזי בלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יער עם
 דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שחו ושפרו הדורים:

קבלת שבת.

זח' לכו נרננה לוי נריעה לצור ישענו:
 א' נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
 ח' כי אל גדול וימלך גדול על כל אלהים:
 א' אשר בידו מחקר ארץ ותועפות הרים לו:
 ח' אשר לו הים והוא עשאו ויבשת ידיו יצרו:
 א' באו נשתחוו ונברעה ונברכה לפני עשנו:
 ח' כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו
 היום אם בקלו תשמעו: א' אל תקשו לבבכם
 כמריבה ביום מסה במדבר: ח' אשר נסוני
 אבותיכם בחגגי גם דאו פעלי: א' ארבעים

לכו נרננה. חוין, לחסם חוט דעס עוויגען יוילנען, פֿרטהאקקען
 חונדערק הָרַט חונד רעטטער! אים דאקגעפונג פֿער חיהס ערטיגען.
 ביים וויסענשאַפֿטעל חיהק אויס פֿרטהאקקען; דער עוויגע חיוס חוין
 גרחסער גאָסט; חוין גרחסער קאָניג, חיבער פֿולע גאָסטערוועטע,
 דער פֿרדען סאָטלע זינד חוין זיינער הַקֵּד, דער בערגע גיפֿעלע זינד
 זיין. זיין חיוס דען אַעער — ער טוין עז; דען סרַקנע זיינער הַקֵּדע
 ווערק. חַבֿעטען לחסם חונג, נייעדער פֿאָלען, געפֿענען פֿער דעס
 עוויגען, חונדערק סאָפֿלער. ער חיוס חונדער, זייר זיינער ווידע
 פֿאָק, העערדע זיינער הַקֵּד, נאָך הייטע, זיין חיהק געהערבֿט.
 פֿערסאָקט ניכט חויערן זין וויח פֿרינה, חַסֿ, דער פֿעראַכונג
 חוין דער וויסע, דען חוידע פֿאָטער איך פֿעראַכונג, איך פֿריפֿטען,
 קבֿסען זיין חויער טעהאַטען ופהען. פֿיערליג יחלר פֿערווערן חוין דען

שָׁנָהוּ אֶקוּט בְּרוּר וְאֶמְדַּע עִם הַתְּעִי לִבְבֵּי הַיָּהוּם
 לֹא יִדְעוּ דְרָכֵי: ^{ז"ל} אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפֵּי
 יָהוּם יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

^{ז"ל} שִׁיר לִי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לִי כָּל־הָאָרֶץ:
 ז' שִׁירוּ לִי בְּרַכּוּ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ:
 ח' סִפְרוּ בְּנֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו:
 ט' בְּיַגְדוּל יי וּמְהִלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 אֱלֹהִים: י' כִּיּוֹן כָּל־אֵלֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִּי שָׁמַיִם
 עָשָׂה: י"א הוֹדוּ וְהִדְרִי לִפְנֵי עֲזוֹת פְּאֶרְתְּ בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 י"ב הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז:
 י"ג הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְּחָה וּבְאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו:
 י"ד הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל־
 הָאָרֶץ: י"ה אָמְרוּ בְּנֹיִם וַיִּי מֶלֶךְ אֶת־תְּכוֹן תִּבְל
 בַּל־תִּמּוּט יִדֵּן עַמִּים בְּמִישְׁרִים: י"ו יִשְׁמַחוּ

געטלעכט אונד ספרתוך: עו חזיט חיררזינגי פֿלוק, ווילן איינע וועגט
 ניכט ערקענען! חזן איינעס לָקַרְנֵע סוואר חזך דף: ניח געהען זיח
 חזן איינע רוהע חזין;
 שירו זינגעט נייע ויעד דעם העררן! זינגעט דעם העררן פֿלוצ וועלט;
 זינגט דעם העררן! אָבא זיינען נחמען! פֿערקנידעט טחג פֿיר סחג
 זיין הייל! ערלעהעט אונטער היירען זיינען רוהק, אונטער פֿלוצן פֿלוקערן
 זיינע וואנדער! דען גרָחס חזיט גָחטט חונד הָקָבֿעפֿריעוּען טוּפֿ עהר
 פֿורכטווערסה חזיט ער, הָקָבֿע חזיטער פֿלוצן גָחטטערוואען. גָחטלען
 זינד דער היידען גָחטטער פֿלוצ; דער עוויגע הָחט דיח היואעל ער
 סחפֿלען. פֿקר חזיט חזיט אחיענטסחא חונד פֿרָחט, חזן זיינעס
 הייאגטהוס סריוואפֿן חזנד סחנע. ברינגט דעם העררן חזיהר היידענ
 געטלעכטער, ברינגט דעם העררן רוהק חונד אַטריחואפֿן! ברינגט דעם
 העררן זיינען נחמען רוהק; כעטרעטעט זיינען פֿארהאן איט געטענקען;
 כעטעט חזיהן פֿן איט פֿענטליכעס טאוק! כעבעט, פֿלוצ וועלטען, פֿקר
 חזיהן. זינגעט אונטער היידען: דער הערר חזיט קחניג! פֿעוט סטעהט
 דיח וועלט, חונד וואנקעט נייע. ער ריכטעט פֿלוקער גערעכט! —
 עגל, פֿרייע דין! ערדע, זיח פֿרָהניך! עו כרויע דחו אעעה,

הַשָּׁמַיִם וְתַגְּלַת הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמִלְאוּ: פ' יַעֲלוּ
 שָׂרֵי וּבְלֵאשֶׁרֶפוּ אִזּוּ יִרְגְּנוּ בְּלִעְצֵיזֵיעַד:
 ק"ס לַפָּנִי י' אִכִּי בָּא כִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
 תָּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ:
 ה"ס י' מִלֶּדֶת תַּגְּלַת הָאָרֶץ יִשְׁמַחוּ אֲיִים רַבִּים:
 י' עֲנֵנוּ וְעַרְפֵּל סִבִּיבֵינוּ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכֶּן כְּסֵאוֹ:
 י' אֵשׁ לְפָנֵינוּ תִּלְךָ וְתִלְהַט סִבִּיב צָרוֹ: פ' הָאֵירוּ
 בְּרַקִּיו תָּבֵל רֵאֶתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ: ס' הָרִים
 בְּדוֹנָג גַּמְסוּ מִלְּפָנֵי י' מִלְּפָנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
 ז' הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶק וּרְאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 ח' יֵשֵׁוּ בְּלִעְבָּדֵי פֶסֶל הַמֵּהַדְּלִילִים בְּאֵלֵי לִים
 הַשְׁתַּחֲוֹדוּלוּ כָּל־אֱלֹהִים: פ' שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח
 צִיּוֹן וְתַגְּלֵנָה בְּגוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ י':
 ט' בִּרְאֵתָהּ י' עֲלִיוֹן עַל־כָּל הָאָרֶץ כִּי־אֵד גַּעֲלִיתָ

אונד וואו עו ענטהראס! וואכנעטקאל ויח פאר, איס וואעס, וואו דרוין
 חיים! עו ויזלען וואע בייאע דעו וואדעו! פאר דעס הערן! — ער
 קומט ער קומט חונד ריכטעס דען ערדבאל, ריכטעס דען וואט-
 קריו גערעכט נאך זינער טרייע ריח פאקער!
 י' דער הער רעגירט, פראה חייט דעו ערדרייך, פראהויך דיע
 גראסען חילאנדע. וואס חיהן הער חייט וואק' חונד דונקעל, זיינע
 טההרנעו ענווע רעכט חונד גערעכטיגקייט. פיינער וואועס פאר
 זייער הער, ענטליכעט וואס חונד דיע פיינדע זיינע בויטלע ער
 זייטען דיע וואט; דער ערדבאל זייעט' חונד זיסטערט. בערגע
 לענגעטען ויח וואכ, פאר'ס הערר, פאר דעו גחלען פדרוייז
 העררע. דיע היאמעל פערקירען זיינע גערעכטיגקייט, וואע פא-
 קער טיען זיינע עהרע. בעסיאט זיע וואע פאר ערדענער. דיע זיך
 זייער גחלען ריהאטען; וואע גחטער פאר פאר זייער זייער זיך
 פארט' חונד פרייעט זיך, פראהויך זיע פאר זייער זייער זיך
 זיינער ריכטערספרייט, הערר! דען הערר! דען זיין וואער
 וואט דער וואטע איבער וואע גחטער זייער זייער זייער זייער

עַל-כָּל-אֱלֹהִים: ^ק אֶחָבִי יי שָׁנְאוֹ רָע שְׁמֹר
 נַפְשׁוֹת חֲסִדָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצְיָלָם: ^מ אֹר-
 זָרַע לִצְדִיק וְלִישְׂרָאֵל לֵב שְׂמֵחָה: ^ק יִשְׂמְחוּ
 צְדִיקִים בְּיַי וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קֹדֶשׁ:
 זח"מ ^מ מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיְי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת
 עָשָׂה הוֹשִׁיעָה-לּוֹ יָמֵינוּ וְזָרַע קֹדֶשׁ: ^ק הוֹדִיעַ
 יי יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ: ^מ זָכֹר
 חֲסִדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל-אֲפָסֵי-
 אֶרֶץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ^ק הֲרִיעוּ לַיְי כָּל-
 הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ: ^מ זָמְרוּ לַיְי בְּכַנּוֹר
 בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: ^ק בְּחִצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
 הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: ^מ יִרְעַם הַיָּם וּמַלְאוּ
 תִּבְל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: ^ק גְּהִרֹת יִמְחַאדְבָּה יַחַד

(*) שָׁנְאוֹ רָע ה'ר' נִקְטָן נס"ס וכו' וכושפס העול' יורד ט"ז לו כס לכזח
 הגקח כמו האתנסוס"פ, וכמו שכתבתי בספרי ספתי טעמי יא"ת.

גְּחַטְטַע, הַחוּט דָחוּ מְרַגְעוּ! עַר סִיטְלֵט וַיִּנְעַר פֶּרְחָאטְען אַעבען, רעטטעט
 זיח חויו פֶּרעפֿלערהחנד. איכט געהט דעס פֶּרְחָאטְען חוין, פֶּרִידעטרייחגע.
 זינגטען הערלען. פֶּרִיט חייך, רעזליכע העררן רחנקעט זינגעט
 הייזיגען נחאטען.
 מזמור. זינגעט חוין נייע זיער דעס העררן, דען ער האט וואונדער
 געטהען; זיעג עררחנג זיהס זינע רעכטע, זיין הייזיגער חרס. דער
 הערר האט זינע הילפע קונד געטהאן, גערעכטיגקייט פֿער היידען
 פֿעפֿענכערט, אָר חייגעדענק דער זיעב' חונד טרייע דעס הויע
 ישראל; דח זעהען חומרעו גחטטען הילפע דיח ענדען פֿלענר וועלט!
 זיכנט דעס העררן פֿלענר וועלט! פֿרחהקקעט, זינגעט, טפיעלעט!
 טאָנט אָן דחו הַחַפֿעגטפיעל דעס העררן! אַסט הַחַפֿענקאָנג חונד
 פֿוחאטער, טרחהפעטען. חונד פֿחווינגעטחאָל פֿערר'ס העררן, דעס קטיג,
 ערטחנען! עז טטיראע דחו אעטר-חונד וחו עז ענטהחוט, דער ערד.
 קריי: חונד זיח זייהן בעווחעגט! טטרחהע רויטען, הַחַנְדע קאָפֿעלען.

חַדְשֵׁי יְרֵנָנוּ: קו"ם לַפְּנֵי יְיָ כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹּט תִּבְלַל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:
 צט ס' יי מִלֶּדֶד יִרְגָּזוּ עַמִּים יוֹשְׁבֵי כְּרוּבִים תִּנּוּט
 הָאָרֶץ: ק' יי בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא עַל־כָּל
 הָעַמִּים: מ' יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
 ק' וְעוֹ מִלֶּדֶד מִשְׁפֹּט אֲדֹב אֶתְּהָ פּוֹנֵגֶת מִישָׁרִים
 מִשְׁפֹּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ: מ' רֹזְמָמוֹ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:
 ק' מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְכֹהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ
 קְדָאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: מ' בְּעַמּוֹד עֵינַי יְדַבֵּר
 אֱלֹהִים שִׁמְרוּ עֲדוֹתָיו וְחַק נְתַן לָמוֹ: ק' יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֵל גִּישָׁא הֵייתָ לָהֶם וְנָקָם עַל־
 עֲלִילוֹתָם: קו"ם רֹזְמָמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
 לְהֵדֶד קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
 (" קְדָאִים הֵר' נְקִרְאֵת נְחִיָּק וְהֵא' כַּעֲלָס.

בערגע ויילנען, וועטטגעוואקען פאר'ס העררן! — ער קאמט, דען ערדי
 בחוץ לו ריכטען, ריכטעט דען וועסקרייו נחך רעכט, נחך בילויגקייט
 דיח פאוקער.
 יי דער הערר רעגיערט — היידען ליטטערן! טהראנט אויף כיוניס —
 דיח ערדע טוונקעט! גרחס חייט דער עוויגע לויף, ערהאבען איבער
 טווע פאוקער. ויח הוודיגען דייעט נחאטן, (גרחסער, פורטבחרער!
 הייזג חייט ער!) דעם רייך דעו קחייג, דער גערעכטיגקייט איבעט;
 דח החוט גערעכטיגקייט אויף פֿעוטען פֿוס געוועלט, חין יעקב
 בילויגקייט חוגר רעכט פֿערטרדנעט. ערהעבט דען עוויגען, חונטרן
 גחטט! בעטעט חן פֿאר ויינער פֿיסע טעאט — הייזג חייט ער!
 סה חוגר אהרן חונטער זיינען דייענער, סחול חונטער זיינען חכרו
 פֿערן, דיח ער ערהארט, ווען ויח חיהן רחטען. חווי דער ווחקעניילע
 דעדעט ער אים חיהנען; ויין לייגני כֿהאטן ויח חין פֿכט, חוגר
 דח געעטל, דח ער חיהנען געגעבען. הערר, חונטער גחטט! דח
 ערהארטעט ויח, ווחרט חיהנען גחטט, פֿערגעבער חוגר בעטטרוי.
 פֿער חיהרער חייבערטעטווען. ערהעבט דען העררן, חונטרן

כס' מְזַמֵּר לְדוֹר הָבֹי לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הַמְּ
 לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: פ' הָבֹי לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהִרְתֵּךְ קֹדֶשׁ: מ' קוֹל יְהוָה עַל־
 הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים:
 פ' קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַר: מ' קוֹל יְהוָה
 שָׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
 פ' וַיִּרְקִידֵם כַּמֹּד־עֵגֶל לְבָנָן וּשְׂרִיזֹן כָּמוֹ כֶּךְ
 רֵאמִים: מ' קוֹל יְהוָה חָצַב לַהֲבוֹת אֵשׁ: פ' קוֹל
 יְהוָה יַחֲלִי מִדְּבַר יְחִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ: מ' קוֹל
 יְהוָה וַיַּחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבִהִיכְלוּ כָּל־
 אֹמֶר כְּבוֹד: פ' יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיִּשְׁבַּר יְהוָה
 מַלְּךְ לְעוֹלָם: פ' יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִהְיֶה יְהוָה
 יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

גַּחְטַט! פִּתְלֹעַט הֵינן לֹן וַיִּנְעַס הַיִּלְיָגְטֵן בַּעֲרָגַע! דַּעַן חֹמְעֵר גַּחְטַט,
 דַּעַר הַעֲרָר, חֵיט הַיִּלְיָג.
 מְזַמֵּר פּוֹאֵלס דוֹר'וֹ. בְּרִינְגַעט דַּעַס הַעֲרָר, וְזַהֲנַע דַּעַר גַּרְחַטְסֵן,
 בְּרִינְגַעט דַּעַס הַעֲרָרן רוּהַס, חֹמְר טְרִיוֹפֵן! בְּרִינְגַעט דַּעַס הַעֲרָרן
 רוּהַס וַיִּנְעוּ נַחַהֲעֵנוּ, הַיִּלְיָג גַּעֲסֵאִיקַט בַּעֲטַעט חֵיהַן חֹן; סְטִיאַע
 דַּעַן הַעֲרָרן רַחֲוֹס חִיבַר פֿלוֹטְהַען, גַּחְטַט דַּעַר עַהֲרַע דַּחֲנַעֲרַט
 חִיבַר אַחֲצִיגַע פֿלוֹטְהַען. סְטִיאַע דַּעַן הַעֲרָרן גַּעוּוֹחֲסִיג! סְטִיאַע
 דַּעַן הַעֲרָרן עַרְהַחֲכַען! סְטִיאַע דַּעַן הַעֲרָרן לַעֲרַסְפֿוֹסְטַעֲרַט לַעַס
 דַּעַרן, לְנַנְוִ' לַעֲדַעַרן לַעֲרַסְפֿוֹסְטַעֲרַט דַּעַר הַעֲרָר, אַחַס הַיִּפְעֵן
 זִיח וַיִּיח אֹוְטְהִיגַעס קַחֲלֵב, לְנַנְו חֹמְר שְׂרִיז וַיִּיח יִכְגַּעוּ רֵאֵם. סְטִיאַע
 דַּעַן הַעֲרָרן וַיִּדְלַט פֿלוֹחֲמַעֲרַען בֹּאִיס, סְטִיאַע דַּעַן הַעֲרָרן עַרְסִיטֵ
 סַפֿרַט דִּיח וַיִּיטַע, דִּיח וַיִּיטַע לֹן קַדַּשׁ עַרְסִיטַעֲרַט דַּעַר הַעֲרָר.
 סְטִיאַע דַּעַן הַעֲרָרן רַעגַט חֹוִיל דַּחֹו טִיַע גַּעוּוִיל, עַנְטְבֿאָחֲטַעֲרַט
 דִּיח וְחֹדַעַר— אַבַּעַר חֵין וַיִּנְעַס פֿלוֹחֲמַע סַפֿרִיטַט פֿלוֹעַע: אַ חֵיַעֲזֵ
 טַחַס! גַּחְטַט זַחַס נֹר זִינְדֿלוֹטְהַ חֹוִיל דַּעַס סַהֲרָחַע; חֹוִילִין דַּעַר
 הַעֲרָר רַעגִיעֲרַט עוּוִיג דִּיח וְעוֹט. דַּעַר הַעֲרָר גִּיבַט וַיִּנְעַס פֿלוֹקַע
 לַיִּעֲרָר בַּעֲגִיקַט זִיין פֿלוֹק אִיט. אַעגִיעַס פֿרִיעֲרַען!

קבלת שבת

סח

ראשי החרחים שלמה הלוי

הגן סגן נכעיתה

לְכֹה־דוֹרֵי לְקִרְאֹת בְּלָהּ • פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָהּ: לכה

שֶׁמֶר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד • הַשְּׂמִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵי הַמִּיָּחָד: לכה
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד • לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת וּלְתִהְלָהּ: לכה

לְקִרְאֹת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכֶה • כִּי חַיָּא סְקוֹר הַבְּרָכָה • מְרַאשׁ
כְּקִדְשׁ נְסוּכָה • סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה: לכה

מִכֶּדֶשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה • קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה • רַב
לֵךְ שַׁבַּת בְּעַמְק הַבְּקָא • וְהוּא יַחְמוּל עֲלֶיךָ חֶמְלָה: לכה

הַחֲנֻעֵרִי מֵעַפָּר קוּמִי • לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרָה: עֲלֵי־יָד
בְּיָשִׁי בֵּית הַחַתָּמִי • קָרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְאֻלָּה: לכה

הַתְּעוֹבְרֵי הַתְּעוֹבְרֵי • כִּי בָא אֲוִרָה קוּמִי אֲוִרִי • עוֹרֵי עוֹרֵי
אֲשִׁיר דְּבָרֵי • כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה

לֹא תִכְשֵׁי וְלֹא תִכְלָמִי • מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי וּמַה תִּהְיֶה בְּךָ
יַחֲסוּ עֵגְוֵי עַמִּי • וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תְּהִלָּה: לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּחָה שְׂאִסְיָה • וְרַחֲקוּ כָּל־מִבְלָעֶיךָ • יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ
אֱלֹהֶיךָ • כְּשֹׁשׁוֹשׁ חֲתָן עַל־בְּלָהּ: לכה

יִמִּין וְשְׂמָאל תִּפְרֹצֵי • וְאַתְּ יְיָ תַעֲרִיצֵי • עַל יַד־אִישׁ בֶּן
פְּרָצִי • וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלָה: לכה

בֹּאִי בְּשָׁלוֹם עֲטֹרַת בְּעִלָּה • גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצִהְלָה
הַיּוֹךְ אֲמוּנֵי עִם סִגְלָה • בֹּאִי כְלָה • בֹּאִי כְלָה: לכה

כִּי מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּתוֹ מוֹב לְהַנְחִיחַ לְיָדֶיךָ וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְחָה עֲלֶיךָ: לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֶסֶדְךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:
עַל־י עֲשׂוֹר וְעַל־י נִבְרַל עַל־י הַיְיִוִן בְּיָדֶיךָ כִּי שִׁמְחָתִי

יהיה בפעולה במעשי ידך ארנן: מה גדלו מעשיך יהיה
 מאד עסקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא-
 יבין את זאת: בפרח רשעים כמזעזב ויצונו כל-
 פעלי און להשמדם ערי-עד: ואתה מרום לעלם יהוה:
 כי הנה איביך יהיה כיהנה איביך יאברו יתפרדו כל-
 פעלי און: ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן:
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים השמענה אורי:
 צדיק כהמר יפרח בארו בלבנון ישנה: שתולים בבית
 יהיה בחצרות אלתינו יפריחו: עוד ינובח בשיבה רשעים
 ורעננים יהיו: להגיד כירישי יהיה צורי ולא עלתה בו:
 כי יהיה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף-הכזן
 הבל בל-הטוט: נכון כסאה מאן מעולם אהה: נשאו
 נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
 מקלות מים רבים אדירים משבריים אדיר במרום
 יהוה: ערתיך ונאמנו מאד לביהך נאחה קדש יהוה
 לאדה ימים: ע ק' * עמיק א'. קדיש יתום.

כשיש אבל עומד בחלר ביה"כ החשוב שנקהל יולא לקראו ומכניסו לניה"כ קודם שעתחילין דרכו ואומרין לו המקים יחמדך עם שאר אבל צינ וירושלים:

בסוד של"ה ז"ל הקדים פרק כשה שליקין לקבלת שבת ואמר שכן נכון לאמרו
 קודם הלוקח הנרות, וכ"כ הגאון שוהר"ר יעב"ץ ז"ל שנכון לאמרו קודם קבלת
 שבת ובמנהג הספרדי, ואעפ"כ האשכנזי שאומר' אותו אחר תפלת ערבית אין
 עוזיחין אותו, והעיד הרב ז"ל שגם ענהג המוסתערבים כך הוא, וכ"כ בעלי
 המנהגים דין טעם' אמירתו הוא עממי הסתמחרי' לנזול לביה"כ כדי שיוכלו
 לפי' תפלתן צעוד שהעם אומרים ב"ע, ולכן אין אומרין אותו בשבת חמ"ט שאין
 שתאמרין ב"כ עממי שאין בו טלאכה, וזה אי"ז שייך לענהג ספרדים, אבל ב"ט שחל
 להיות בע"ט אין לאמרו אפילו למנהגם מאוס דלא שייך למישר בני' עזרתם ערבית,
 חה הטע' כדאי' טע"פ שהרב ז"ל דחה אותו, ברם עה שהקבלות (חזן ען ק"ק פפ"ד
 ודנתי') דחית' אותם ביה"ש שחל בשבט כזה אין טעם מתקבל וכדושה שעממי שנע"ט
 שהוא ע"ש טעם ימים ועינים מעהרים ללאת ובעליא כל דהיא כדחה אחר
 אפילו שחל ביה"ש. לכן כל אחד יאסו דרכו וענהגו ואין למסוס אותו על כך.

וְגַם תְּהִלַּת עֲשֵׂה־פְלֵא: מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵי־
 בֹקֶע יָם לְפָנַי מִשָּׁה זֶה אֵלַי עָנוּ וְאָמְרוּ.
 דַּוְּהוּ וַיִּמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד: וַיֹּאמֶר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־
 יַעֲקֹב וַיִּגְאֹל מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ. בְּאֵי גֵּאֵל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂבִיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ
 לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֲצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהַגֵּן
 בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְהַרְבֵּ וְרַעֲב
 וַיִּגֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
 תִּסְתַּיֶּרֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
 מִלֵּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבִיאָנוּ
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ בְּאֵי הַפּוֹרֶשׁ סִבַּת

דין ריך ופהען דיכע וטהנע, ויח דוח, דחו אעער פֿאר עשה געטפֿחטען
 אונד ריעעען לויט: דיעז איזט מיין גאטס! דאן ספֿרֿחֿען זיח: דער
 עויגע ווירד איממער אונד עויג רעניערען. פֿערנער גאָט דיח טריפֿט:
 גאָטס העט יעקב בעפֿרייט אונד ערלֿוֹט פֿאָן אַחֿטֿיגער הַטֿנד. געלֿחֿט
 ויז דוח, גאָטס דער יסרל ערלֿוֹטע.

השֿכיבנו. אָחס אונג, אָ גאָטס, אונזער טוטן, זין פֿריעדען סאָלען
 געהן אונד געזונד וויעדער אויפֿטאָעהען! ברייטע דיח דעקקע דיינע
 פֿריעדענע חיבער אונג, פֿעקפֿלֿוקטאָאנע אונד דורך דיינען גוטען רחמֿה
 אונד הילן אונד דיינען נחאָטען האָלבען! בעסיסלע אונג, ווענדע אָב
 פֿאָן אונג פֿיינד, פענט, קריעג, הונגער אונד קואָאָר; פֿערטייכע דען
 סאָן פֿאָן אָלען זייטען, אונד בירג אונד מונטע דיינער פֿליגעל טחטטען.
 דען דוח, אָלֿאָחֿטֿיגער, ביזט אונזער בעוואָהרער, רעטטער! דוח,
 אָלֿאָחֿטֿיגער, ביזט זיין גאָרטיגער אונד ערלֿוֹטע פֿריעדער קחניג.
 וואָלע חיבער אונזער אוינגעהען אונד נאָקטאָאָר, זיך זיך אָב
 ויז אונד לֿאָס פֿריעדען פֿאָן אָן אָן ביז זיין עוויגקייט. ווען
 דיח דעקקע דיינע פֿריעדענע חיבער אונג געלֿחֿטען

שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדֵי שְׁלָמָם:

לשנת. (שמות ל"ט י"ז).

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־

הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בְּיַד יוֹכֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֹתָהּ הוּא לְעַלְמֵי כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־

הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפְשׁ:

לשש רגלים וידבר משה את־מַעְרֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

לראש השנה תקעו בַּחֹדֶשׁ שֹׁפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם תִּגְנוּ: כִּי חֶק

(מסל'סא ד) לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

ליום כפור כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל־

(ויקרא י"ז) חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה הִטְהַרְתֶּם:

האין אומר חק ואח"כ קתתללים חפלה נלקח והאין אינו סוד:

אֲדַנִּי שַׁפְּתֵי הַפֶּתַח וּפִי יִגִּיד הַחֲלֻקָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי

דער דיו דעקקע דעו פריערענו אויברייטעט חיבער חונג, חיבער זיין גחלנעו פֿאָק שאלל חונד חיבער ירושלים.

חם שנת. דיו קידער שרא' זאלען דען שנת בעקבאצטען, דעם זיין נאזאין דען שנת ביין זאלען חיהרען נאצקאמאטן החוסען. חזן זיין עוויגער בונד לויטען איר חונד דען קידערן ירא' זאלען דער שנת זיין לייצען זיין חוין עוויג, דען חוין זעבא טחגען החם דער עוויגע דען היאמען חונד דיו ערדע גאמאכט, חם זיעבענטען טחגע חבער, החם ער געלייערט חונד זיין זיעו עררייכט.

ען אלש רגלים. וידבר. משה אחצטע דיו פֿענטע דעו עוויגען דען קידערן שרא' בעקחנט.

חם ראשהנה. חקע. בחוס. חם נייחאחנד דיו פֿאזוינע, חם ליערמחגע חונדעו פֿעלטעו; עו חיוט גנעעטן חוין שראל פֿער־חֶרְדוֹג פֿען יעקב' גחטט.

חם יום כפור. כי ביום. ען ריענעט טחגע פֿערזעהנט אפן חוין חוין, חוס חוין לו רייניגען; פֿען זאלען חיערן זינרען זאלען חיהר פֿער דעם עוויגען ריין ווערדען.

י. הערר, חפֿענטע זיינען יאפעטען, דעם זיינען רועק חוין חונד פֿערקידען זיעבנטע ויזם דעו עוויגער, חונדער גחטט חונד גחטט חונדער

בארץ ובשכבה ובקומה: וקשרתם לאהב
 על ידה ויהיו לטטטרה בין עינה: וכתבתם
 על מזוזות ביתה ובשעריה:
 ויהי אם שמע השמעו אל מלותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ונבלי
 נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו וורה
 ובלקוש ואספת דגנה ותירשה וישתה
 ונתתי עשב בשדה לבהמה ואלת
 ושבעת: השמרו לכם פרוסתה ללבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחררה אלהיה בכם ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן

קידעתו אינטרפען חוכר חיאער דעלען רעדען, ווען דוח לו הויט
 ויסלעט, קדער ווייל רייזן ביום, אען דוח דיק ניערעלעט: דוח ווען
 דוח וויילעטעוועט. ביבע גיח לוק ליצען פון דייע הענה, מרמג זית חוה
 פערדערהויסעבינדע לויסען דייען חויגען חוגר טלייבע ויה ווייל דיע
 פאקסען דייעו הויטע חוכר פון דייע טהקדע.
 והי. ווערעט חיהר חוץ אייגען געבאטען געהקלען, דיח חייך חייך.
 יעלט געבע, דען עויגען אייערן גאטט פאן אייערס גאנלעס הערנען.
 חוכר פאן אייערער גאנלען זעלע לוי אעבען חוגר חויגן. לוי דייענען
 ון ווייל חייך אייערס חקדע רעגען געבען לוי רעכטען לייט, פרהי
 רעגען חוכר ספאטערעגען, דחאייט דוח, דיין געטרייבע, אקס חוגר פרה
 חייטאאעוועט, חוכר ווייל פיר דיין פיעה גרמו וועלען חקסען חוין דייענען
 פערדע, דחם דוח לוי עסטן החכעוועט חיס חייבער חייט, איטעט חייך
 חכער דחם חייער הערן ניצט פערפיהרט, חחם חיהר
 עסווען טכויילט חוגר חנדערן גאטטערן. דייע חייט חייט חייט
 כעסטע. דער חקרן דעו עויגען ווירדע חייבער חייט חייט חייט
 ער חירדע דען היאאען פערטאיעסען, דחם קיין רעגען פאטען

וְלֵאמֹר וַאֲבֹרְתֶם מִיְהוָה מֵעַל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת־
 הַלֵּל עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם
 זֶם אַתֶּם לְאוֹת־עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹמְטוֹת
 יָכֶם: וְלִמְדֹתֶם אַתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 וּבְחֵדָה בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְחֵדָה בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֵדָה
 : וְכִתְבֹתֶם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּירוֹתֶיךָ
 יָדָה: לְמַעַן יִדְבְּרוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 יִדְבְּרוּ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם
 לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וּמֹר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 רֵאשִׁית וְאֶמְרָת אֱלֹהִים וְעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 נָפִי בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית

ע ווירדע זייהר געווען ניכט הערפֿער בריגעבן, אונד
 דעם גאָר בַּזֵּד זי גרוסע געהאָ, ערן עָקן דעם
 אפֿזען אַנדע, דאָס זיך דער עוויגע געבען ווילן.
 אונד דיענע וואָרע זי הערלעך אונד זי געמיסע, ביזנעם
 זיך לייכטן אַוילן דיזי האָט אונד טרעגעט זיז אַז ערדער-
 יע לויסען זייערן זאָגן; אַעהרעם זיז זייערע זאָגע אונד
 יז דאָסען זי ספֿרעכען, אונד דאָ זיז זיזע זיסלעם, קרער
 זי ביזס ווען דאָ דיק הינלעגט אונד זען דאָ זיפֿעסעזעם;
 זיז אַוילן דיזי פֿעקסען דייענע הויזע אונד זיז דייע זייערע.
 הר אונד זייערע קייער אַוילן דעם ערדרייכע דאָס דער
 ערן עלסערן לוגעסוואָרע, עז זייענען זיז געבען, אַזגע יאָהרע,
 זאָגט, זיז אַזגע דער היאָעל זייער דער ערדע זיז ווירד.
 דער עוויגע ספֿרעך זיז פֿעה זיז פֿעקס: דערע זיז דען
 יזאָלע אונד זאָגע זייענען זיז זאָלען זיז פֿעקס זייערע
 ען זיז פֿעקס זייערע קייער טייערע אַזגע אונד

הַבְּנֵה פְתִיל תְּבִלָּתְךָ: וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן הַזְכִּירוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוּשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹדֹת
לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יש לכתוב סגול' לטעם
אָמֵת וְאִמּוֹנָה כָּל־זֹאת וְקָם עָלֵינוּ כִּי
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִלְתוּ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־מְלָכִים מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף־כָּל־הָעָרִיצִים הָאֵל הַנּוֹפֵר עָלֵנוּ מִצָּרֵינוּ
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעֹשֶׂה
גְּדֻלוֹת עַד־אִין חֵקֵר וְנִסְפְּלוֹת עַד־אִין מוֹסְפֵר:

אין דיעו סויפחדען זיינע סוד פאן דונקעלבויער וואללע בעפעטטיגטן.
דיעו וואללען זיך לו סויפחדען דיענען, דאס זייהר זיח זעהעט חונד
זיך וואלער געבאטע דעו עוויגען ערזיכנערט חונד זיח האטמעט, ניכט
פאבער זייערס הערלען חונד זייערן אויגען נאכוואנדערט, דיח זיך חויל
פאזיעגע פערפיהרען. זייהר ווערדעט דערורד איינער געבאטע זייני
געדענק זיין, זיח האטמען חונד זייערס גאטט הייליג זיין. זיך בין
דער עוויגע, זייער גאטט, דער זיך זיך חויל עגיפטען געפיהרט
האבע, זייער גאטט לו זיין; זיך, דער עוויגע, זייער גאטט!
אמח ואמתה. וואהר חונד ריכטיג זינט דיענס וואלען, חונד חונד
געוויס, דאס ער, דער עוויגע, חונדער הער, פאס וואנט קיינער,
חונד חויר, יראל, זיין פאוק זינה. ער חונדער זייער דער חונד
אן אטאכער רעגענטען בעפרייט האט; ער חונדער זייער דער חונד
דער געוואלט וואלער טירחונגען ענטרימען; ער דער חונדער זייער דער
זונערע קוואלער בעסטערעלט חונד וואל חונדערען זענען

השם נפשונו בתים ולא נתן למוט רגלנו
 המדריכנו על במות אויבינו וידם קרגנו
 על כל שנאינו: העשה לנו נסים ונקמה
 בפרעה אותה ומופתים באדמת בגיחהם;
 המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויצא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם;
 המעביר בגיו בין גורי ים סוף ארת
 דוד פידם ואת שונאיהם בתהמת טבע; וראו
 בגיו גבורתו שבתו והודו לשמו ומרכותו
 ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה
 ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:
 מירמכה באלם יהוה מי כמכה גאדר בקדש

עברגטלסונג ערוויעדערט; ער דער אונערפערטאיק גרחסע דיגע
 פאלטיהרט אונד אונלעהלכערע וואנדערטהעטען; ער אימ' דער
 אונטערע זעעלע ביי'ס לעבען ערהעלט, אונד אונערן פום ניכט גלייטען
 לחסס; ער, דער אונד דיוו הנהע אונרער פיינדע העט בעסטטייגען לחסען
 אונד אונער גליקהארן העך ערהעבען זיכר פאלע דיוו אונד געהעסט, דער
 אונד אונערפערדעניאלע; אונד רחלע, אויגעזיכט און פעה לייכען אונד
 וואנדער חוין דעס ערדרייכע דער זעהנע ס'ז דער פאלע ערוט
 געברענגען ס'ריס' איט וינעס גריאזע געטלעגען, אונד אונד זייערע
 איטעע ויין פחוק ישראל הערויגעליהרט לור פוויגען פרייהייט, דער
 וינע זעהנע לויטען דען חכמה ליונגען דעו טילפאטערו הינדורך גע
 ליהרט זייערע פערפאלגער אונד פיינדע זייער חין דיו טיעפע פער
 זענקט. פון וינע זעהנע דיעזע זינע פאלגעוואלט געטויט, דען ברעכען
 זיח חין זיערער אונד זיכגעוואנגע און אונד הוודיגטען וינעס רייכע
 איט וואהלגעפאלען. טעה אונד דיו קינדער ישראל סטיאטען דיר
 זיינען זיכגעוואנג איט גרחסער פריידע, אונד פאלע ריען: ווער
 אייז אונטער דען מאכטען, א עוינער! ווא דוא? ווער פעהעררליכט
 זינען ווא דוא? פורכטבאר איט לאכע, וואנדערטהעטען!

אֲבָרְהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקִנְיָה הַבֵּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה. חזן דען לעהן בוסטחגען ווירד
זכרנו חייגעטחולטעט
וְרַבֵּנוּ לַחַיִּים מְלֹךְ חַפְזָן בְּחַיִּים וְכִתְבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים
מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּאֵי מְגַן אֲבָרְהָם:
אֲתָה גְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיֵה מֵתִים אֲתָה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. כחורף פשיב הרוח ומוריד תנשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחֲיֵה
אֲמִידִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עַפְרָה. מִי כְמוֹךְ

לחטער, גחטט אנהאט'ן גחטט ילחז'ן חונד גחטט יעקב'ן, דוה דער גרחתע,
אחצטיגע וונד פארטבחרע גחטט! דוה דעקלעטע וועטען, דוה ווהלי-
טהחטען אים גיטע פערניוט! דער חייגענטהיאער דען וועלטהולן.
דער דער פרחאמיגקייט דער חורלחטער געדענקט חונד יעברייך חייטען
ערוואער זייערען טשחטענוטען ענקען ברינגט, ויינעו נחאטען החלבען.

(חזן דען לעהן בוסטחגען ווירד פלוגערע חייגעטחולטעט :
זכרנו געדענקע חונדער לוס זעבען, ח קחניג, דער דוה
ווקהגעטחולטען החוט חק זעבען! סרייב חיי חזן דוה
בך דען זעבען, חוס דייעטווילטען הערר דען זעבען!)

קחניג חונד העלפער. עררעטטער וונד בעטיטלער! געלחבט זייט
דוה, עוויגער, סיד אנהאט'ן.

אחה אחצטיג בוס דוה חזן עוויגקייט, ח הערר! דוה בעלעבוס דוה
טחרטען וויערר, אחצטיגער רעטטער!

(חק ווינטער ווירד פלוגערע חייגעטחולטעט :
משיב דער דען ווירדע לו וועהען חונד דען פלוגערע חייגעטחולטעט געבייט.)

דיינע גטודע ערנקהרט דוה זעבענדען, דינגט פלוגערע חייגעטחולטעט. בחראהער-
ליגקייט לחוס דוה טחרטען וויערר חוילפחטער. דער ווהח
קענדען סאיטלע, דער קחנקען היין חונד בעפלייך דער געלע-
טעלעטען. דוה החלסוט חיהנען סרייך דייע לוחגע, זעבען דוה חזן

בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה
 ומצמיח ישועה. חזן דען 10 בוסטאגן ווירד מי כמוד חייגעטשטעט
 מיכמודאברהממים וזכר צוראליים ברחמים
 ונאמן אתה להחיות מתים ב'א'י מחיה המתים:
 אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
 יהללוך סלה. ב'א'י היא (בעש"מ המלך) הקדוש:
 אתה קדשת את יום השביעי לשמה. תכלית
 מעשה שמים וארץ וברכתו מכל הימים

דער ערדע סאוואערן. ווער גלייכט דיר ק דוח, דער פולאשט הערר!
 ווער זינט דיר קהנא? קהניג דעו טקדעו חונד דעו לעבענו חונד
 טפענדער דעו הייל!

חזן דען לעבן בוסטאגן ווירד פולגענדעו חייגעטשטעט:
 מי כמוד. ווער גלייכט דיר פלסטער דער באראהערליגקייט,
 דער ויינער געטשפלט ערבאונגו פולא לוס לעבען געדענקט!

דוח ביזט דיינער פעהר הייסונג געטרייא, דוח פערסטערבענען חיינט וויע-
 דער לו בעלעבען. געלעבט זיינט דוח, געלט, דער דוח טקדעטן בעלעכט!
 אחה. דוח ביזט הייליג, הייליג דיין נחאע, חונד הייליגע פרייען דיק
 טהאגן. סלה, געלעכט זיינט דוח, געלט, דער פולאמלטיגע (ביי"ט
 דער קהניג). דער הייליגע!

אחה קדשת. דוח חונט דען זיעבענטען טאג דיינעס נחאען גע-
 הייליגט נחך פולגענדעטער טאפענוג דעו היאמענו חונד דער ערדע;

(* אם שכחולא התפלל תפלת עמחה בע"ש מתפלל ערבי' שמים של שבת. אם טעה
 והתחיל תפלת חול גומר אותה ברכה שזכרה בטעה ועתחיל של שבת, ואשאר חובת
 אותה אדעתא דחול אע"פ שכזכר עיד הוי לי' התחיל בשל חול וגומר הנדחה, אבל אם הי'
 זכור שהיא שבת ואלא בכוונה התחיל חובת אמה ולא בשבת חול לא בשבת דלישאל
 אפילו היא בתפלת שחרית שאיכה סותחת באתה, אינו גומר ברכת חוקן. וכראה כדאי
 הראנ"ד דס"ל שאין הנדחה נפסד' בחסרון בנחת שעתה לטמך עליו. הילכך בהתחיל
 רק חובת אמה לא הוי התחלת זלעול' אינו גומר, כל שכן בדערביח ומכחה שהתחלות
 שוות. התפלל תפלה של חול בשבת ולא הזכיר של שבת לא ילא, ואם הזכיר של שבת בחור
 יח אע"פ שלא קנע ברכה לשבת ילא. טעה והתפלל של חול בשבת ולא הזכיר של שבת
 או שלא התפלל כלל ושע"פ ז' ברכה פעין ז' ילא, וטוב שאסרכה עם הש"ן סלה בעלה,
 ואם כבר אסרה הש"ן לריך הוא להתפלל ז' ברכות שלמות, שהיחיד אינו ראוי לאסרה
 לכחלה, עיהו נדיעבד ילא בה. הטועה בתפלת שבת והחליף, זו בזה אינו חונד
 חן על שום שאם החליף אחרת בה לא ילא וכן להסך (יענ"ך).

וְקִבַּלְתָּ שְׂתוּי מִכָּל הַזְּמוּמִים וּבֶן פְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ :
 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : וַיְכַל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלֹאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָה־נו
 קַדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׁבַע־נו
 מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּפְתוּר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ
 בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
 שְׁבַת־קַדְשְׁךָ וַיְנַחֲנוּ בְּהַיְשָׁרָא לְמִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם .

דוּחַ בְּיָמֵינוּ חִיב עַל חִיבֵעַר עָלְמֵי טַחְנֵעַ גְּעוּעַגְנֵעַט אַוּד חִיבֵעַר עָלְמֵי
 לִיטְטֵי גְעוּעַרְגֵינֵנוּ, אַוּד עַל חִיטְטֵי חֵן דִּינֵעַר חוּרָה נִעְדֵעַרְגֵעַטְרֵי:
 כְּעוֹן : יִצְחָק וְחֵרֵטֵן עָלְמֵנוּעַטֵט דִּיחַ הִיאַעטוּ אַוּד דִּיחַ עַרְדֵּעַ ,, אַוּד
 חִיבֵעַר עָלְמֵנוּעַטֵט הַעַעַר . חֵלְו דֵעַר הַעַרְר כִּיִּיט וַיִּעַבֵעַטֵעַן טַחְנֵעַ
 עָלְמֵנוּעַטֵט הַחֵטְטֵעַ וַיִּין וְעַרְקָה דָחוּ עַר גְּעַאחְכְּטֵט, דָחוּ רֹוהֵעַטֵעַ עַר
 חֵטְט וַיִּעַבֵעַטֵעַן טַחְנֵעַ עָלְו וַיִּינֵעַט וְעַרְקָה דָחוּ עַר גְּעַאחְכְּטֵט .
 דֵעַר הַעַרְר וַעַגְנֵעַטֵט דָעַן וַיִּעַבֵעַטֵעַן טַחְנֵעַ אַוּד הִיאַיְגֵטֵט חִיבֵנוּ,
 דָעַן חֵן דִּינֵעַטֵט רֹוהֵעַטֵעַ עַר עָלְו וַיִּינֵעַט חַפְרָקָה דָחוּ עַר,
 דֵעַר הַעַרְר, לִיד חִיבֵיכֵלְרוּגַע עַרְשַׁחְפֵלְטֵעַן הַחֵטְט .

אֱלֹהֵינוּ . חוּטֵעַר אַוּד חוּטֵעַר עָלְמֵעַר גְּחֵטְטֵט ! לִינֵעַ וְהִיאַיְגֵטֵט חוּטֵעַן
 חֵן חוּטֵעַר רֹוהֵעַ, הִיאַיְגֵטֵט חוּטֵט דוּרְךָ דִינֵעַ גְּעַבְכְּטֵט . אַוּד כְּעַטִּידֵעַ
 אַוּד חוּטֵעַר חֵטְטֵטֵט חֵן דִּינֵעַר חוּרָה לְחֵטְט חוּטֵטֵט גִּיסֵעַ עַעַר־
 גְּכִיגֵעַן אַוּד רִיִּין הִיִּיל עַרְפְּרִיִּיטֵט . לְחֵטְט חוּטֵטֵט גְּעַבְכְּטֵטֵט הַעַרְר,
 דִינֵעַטֵט הִיאַיְגֵטֵט עַטְט אִיט וַיִּעַבֵעַטֵט אַוּד עַעַרְגֵטֵטֵטֵט גְּעַבְכְּטֵטֵט, דָחוּ
 וַיְד חֵן חִיבֵט עַרְגְּחֵטְטֵעַן יִשְׂרָאֵל, דִּיחַ דִּינֵעַטֵט עַרְגֵטֵטֵטֵט גְּעַבְכְּטֵטֵט
 וַיִּינֵעַטֵט דוּחַ, גְּחֵטְטֵט, הִיאַיְגֵטֵט דָעַן עַטְט !

רְצֵה לִינֵעַ וְהִיאַיְגֵטֵט עָלְמֵנוּ, חֵן גְּחֵטְט חוּטֵעַר הַעַרְר, חוּטֵטֵט חֵטְטֵט

והשב את העבודה לרביר בירקה ואלשי
ישדא ותפלתם באהבה תקבל פרצון ותחי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמה.

נר"ח ומה"ס אופרים יעלה ויבא. חס ראש חדש חוטר חדים ופגט אמן יעלה ויבא.
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויתע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר ויכחשנו ויפקדוננו ויחרון אפתינו.
יחרון משה בן דוד עבדך. ויחרון ירושלים עיר קדשך.
יחרון כל עמק בית ישראל לפניך. לפלטה למופה
לחן וליחסד ולירחמים לחיים וג' שלום ביום
ליום ראש החדש | לפסח תג המצות | לסוכות חג הסוכות
הזה וזכרנו יי אלהינו פ' למופה ופקדוננו לפרכה והושיענו
ם לחיים. וזכר יצועה ורחמים חיים ותנונו. ורחם עלינו
והושיענו. כי אלהי עינינו. כי אל מלך תנונו ורחם אמתה:

אונר ויינעס געבעטט; פ'הרע דען חספערדיענוט וויעדער חיינ חוין דען קאר
דיינע סעאעל; ניס ישראל'ס חספער — ויינע געבעטע — אים לייעבע
אונר מטהאגעמאלטן חן. חן מחלטע דיר דער דיענוט דיינע שחוקע;
ישראל, טיאערהק ווטהאגעמאלט זיין.

חס ר"ח חונד חדים ווירד חויך דיענוט געוואנט: אלהינו. חונד
זער גחטט חונד גחטט חונטערער פחטער! מחלטע עו דוך
חויפלאטייגען, חנקחאמען חונד פחך דך געוואקען, געפחולייג חונד
חנגעיעהק חויפגעטחאמען ווערדען, חונטער חונטענקען חונד געדחלט
ניס, דאן חונטענקען חונטערער פחטער, דאן חונטענקען דיינע קנעכל
טעו משיח בן דוד, דאן חונטענקען ירושלים, דער טטחירט דיינער
הייליגקייט, חונד דאן חונטענקען דיינע זחאמילכטן פחוקען, דעו
הויענו ישראל. עו ווערדע דיר פחרגעשטעאלט חונד חין ערוינערונג
געברחלט לור בעפרייחוונג, לוס ווטהל, לור געוואקענהייט, גנחדע חונד
כחראהערליגקייט, לוס לעבען חונד לוס פריעדען, חן דיענעס ראש
חדש | חג המצות | חג הסוכות. געדענקע חונטער, גחטט חונטער
הערר, לוס ווטהל, ערוינענרע דך חונטער לוס יעגען, חונד היילן
חונד לור גליקעליגקייט. בעגיניטיגע חונד בעגנחדיגע חונד דורך פער.
הייסונג פחן הייל חונד ערבחראען; ערבחראע דך חונטער חונד
היילן חונד; חוייל דך חוייל ינד חונטער חויגען געהעפטעט, דען דאן,
אחלטטיגער, ביזט חיינ גנחדיגער חונד ערבחראונגפחולייג קחגיג!

וְלַחֲנוּנֶיהָ עֵינַי בְּשֹׂאֵךְ לְצִיּוֹן פְּדֹתִים. כִּדְוָה אֵתָּה יי
תַּחֲחֹדֵר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנֹכִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵי וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו. אֵתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נִוְדָה לָךְ וּגְסָר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַפְּסוּדִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת לָךְ וְעַל גְּסָךְ שֶׁפָּקַד יוֹם עַמְּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִזִּמְתֶיךָ שֶׁבָּקַל יַעַת עָרַב וּבְכֹר וְצִהְרִים הַפּוֹכֵב
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרָתָם כִּי לֹא תִפְּזוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם
קָרְנוּ לָךְ: כַּסּוּכָה עַל הַגִּיסִים.

וְעַל כָּלֵם יִתְבַרְךָ וְיִתְרַחֲמֶם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד:
נַעֲמִים וּבְחֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל פְּנֵי בְרִיתְךָ:
וְכָל חַיִּים יוֹדֶיךָ סְלֵהוּ יְהִי לָלוֹ אֵת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הֵא שְׁעֵתָנוּ

וחחוינה. אחכטען זונטערע זויגען עו ועהען, זען דזא אים ערכער
אען נחך לין לוריקעהרעזט! געלונבט זיינעט דזא, עוויגער, דער
זיינע אחיעוסחט חיינוט וויעדער חין לין סהרזענען לחסט!
סודים. וויר בעקענגען דיר, דחם רוח, דער שוויגע, זונער זונד זונע.
דער פֿאָטער גָטט ויינעט חין עוויגקייט. דזא ביזט דער הָרט זונערע
זעבעט, דער סיד זונטערע היילי פֿיר זונד פֿיר. וויר דחנקען דיר זונד
זחבפרייען דיר פֿיר זונער זעבעט, דזאזונד פֿאָן דיר זכהזעט. פֿיר זונערע
זעעלען, דזא דזא בעזונדהרזט פֿיר דיינע זונדערע זחסטן, דזא וויר זחג.
זיך פֿאָר זונד זחבעט, זונד פֿיר דיינע זונדערע פֿאָרזאָלע גיטע, דערען וויר
בעסטחזריג געניעעטען, דעז זחבעט, דעז זחבעט, דעז זחבעט זונד דעז איטטחגז.
זאזאָזיגער, דין ערכזראען חיוט גרענלעזאָז, דיינע גנחדע זונדערזיך,
ז דזא זאזכזראהערליגער, זונטערע זעערוזכט פֿאָן עוויגקייט!

(זחן חכוכה זונד פורים ווירד היער על הגסים חייגעטזאָטעט.)
זעל כלם. פֿיר זאָזע דיינענו זייח דין נחמע זחכוכה זונד זחכגע.
פֿריעזען, דזא, זונטער העררטער, זיאאער זחכוכה זונד זחכגע.
(חין דען זעהן כוסחזגען ווירד פֿאָזגערען זחכוכה זונד זחכגע.)
זחכוכה, זחכוכה לזקזקזיזל זעבעט חיינוט זחכוכה זונד זחכגע!
זחכוכה זחכוכה, זחכוכה זחכוכה, ווירד דיר דחנקען זונד זחכוכה זחכגע פֿרייען

ועוררנו סלח. ברוך אתה יי השוב שמך ולה נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי אתח הוא
מלך אדון לכל השלום ושוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(ניימ בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונפתח לפניה אנחנו
וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום (ברוך אתה יי עושה השלום):

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לפי בתורתך
ובמצותיך תרהיב נפשי וכל דיוו שבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימנה. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך.

דיינען נאמען גאטס, אונזער הייל אונד היילע! סלה. געוואכט זיינעט דוא,
עוויגער! טויגטיגער מיט דיין נאמע אונד דיר טויילן געביהרט דער דאנק.
שלום רב. פערליהע דיינעס פאקע ישראל זיאמער וואהרענדען
פריערע, ט דוא, קאניג אונד הערר דעו פריעדענו! דיר געשאפט
עו, דיין פאקע ישראל טו יעדער לייט אונד טאונדע מיט דיינעס פריערען
לו ועגנען.

(חין דען לעהן בוסטאנגען ווירד פאנגערעו זיינגעט פאטעט):
בספר. ט אונגען וויר אונד דיין גאלעו פאק, דאז הויז ישראל. זיין
באטע דעו לעבענו, דעו זעגענו, דעו פרידענו או' דער ערסטריעטי
זיבען נארהונג געדחט, אונד זיינגעטריבן אערדן לו וואהרע אעבען
או' פרידען! געוואכט זייט דוא, עוויג, טטיפטער דעו פרידענו!

געוואכט זיינעט דוא עוונגער דער זיין פאקע ישראל ועגנעט מיט פריעדען.

אלהי. זיין גאטס, בעוואהרע פאר באזעס זיינעס לונגע אונד זיינע
זיפען פאר בעטריגליך רעדען! אדם זיינע זעלע געגען זיינע
אונטערע געוואכטען אונד געגען יעדען געדורג זיין, וויח סטויב דער
ערדען פאטעט זיין הערן דיינער אעהרע, דאס זיינע זעלע נאך
ערפאונג. דיינער געבאטע טטרעבע! פערניכטע דער באההפטען
ענטוירפ. ווידער זיך אונד פערזייטע איהר פארהאבען! סהוע
דיינע נאמעט ווילאטן, דיינער רעכטע ווילאטן, דיינער הייליגקייט

לִמְעַן יִחַלְצֵנוּ יְיָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי יְיָ יְהוִי לְרָצוֹן
 אֲמַרְרָפִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרְמֵיּוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן!
 יְהוִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

אין החזן מחזיר התפלה אבל אומר ברכה מעין ז' אומרין גם בשבת שאחר יטובין בייט שחל
 דס והקהל עוזים עמו, ברכה מעין ז' אומרין גם בשבת שאחר יטובין בייט שחל
 להיות בשבת (חן סליל ראשון דפסח), ואין עוזידין בה של י"ט. בנית
 סתמים ואבלים אין. אומרין אותה ולא בכל מקום שמתפללין באקראי.

ע"ז בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 כ' מִגֵּן אֲבוֹת בְּדָרוּ מַתִּיבָה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל (בג"ת - הַפְּלֵךְ)
 הַקָּדוֹשׁ שְׂאֵן כְּמוֹדוֹ הַמְּנִיחַ לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קָדְשׁוֹ

וויילען, דייער זעהרע וויילען, חוץ דעם עררעטטעט ווערדען דייע
 זיעבען, זעם איר דייע רעכטע בייחסטעהען, חונד ערהררע איד!
 ווזהל אהגען דיר געשאלען דיר רערען איינע אונדען, דיר גערח-
 קען איינע הערלעט, דיר, עוויגער, איין הרט חונד איין ערלונער!
 ער, דער חונדער זיינען היאטעלוקערען איינטרעכט ערהקוט, ער-
 העלטע חוץ חונד חונד גחנן ישראל זיין פריערען! אמן.

עו זייח דיין וויילע, ק עוויגער, חונדער חונד חונדער פחטער גחטס,
 דען הייליגען טעאפעלן בחור, חין חונדער טחגען, וויעדער לו ער-
 בויען, דעם יעדער זיינען פחטהייל קון דייעקס געועטלע נעהאט.

כ' ברוך געלוקוס זיינעט דוח, עוויגער, חונדער גחטס חונד גחטס
 חונדער פחטער, גחטס חנהס, גחטס יסק, חונד גחטס יעקל!
 דוח, דער גרעטע, אהכטיגע חונד פורכטען חונד, דען העלסטע
 ווענען, דען היאטעל חונד ערדע כעייטלס!
 קהל, זיין חורט וויר דער אורפחטער סיל, ער געהייט כעלעט
 דיר סחטעטען וויעדער, דער פולאחטיגע, דער הייליגע, חונד גויילען,
 ער העט זיינען פחלקע קון זיינען הייליגען שנת לו להען כע-

כִּי בָּם רָצוּהָ לְהַיָּחֵל לָחֶם לְפָנָיו גַּעבַד בְּרָאָה
 נִפְסַד וְנִדְחָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעַין הַבְּרָכוֹת אֵל
 הַחוּדָאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׂבִיעֵי
 וּמְגִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מִדְּשֵׁנֵי עֵנָּה וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצוּהָ בְּמִנְחָתֵנוּ קִדְשֵׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיהָ וְחֵן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָהּ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָהּ וְשִׂמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתָהּ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּהּ בְּאַמֶּת וְהַחֲיֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָהּ וּבְרָצוֹן שְׂבִיחַ קִדְשָׁהּ. וְיִנְחֵנוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל
 מְקַדְשֵׁי שְׂמֹךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ברוב הקהלות אין אומרים ז"ע לא בי"ט שחל להיות בשבת או בע"פ
 גם לא בשבת חה"ע, וכל מקום אין אומרי אותו בי"ב שחל להיות בשבת.

שֶׁנֶּחֱמָה בְּמִדְּלִיקִין וּבְמִסָּה אֵין מְדִלִיקִין אֵין מְדִלִיקִין לֹא
 בְּלֶבֶשׁ וְלֹא בְּחוּסִין וְלֹא בְּבִלְהָ. וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵדִין וְלֹא
 בְּפִתִּילַת הַפֶּדֶר, וְלֹא בְּיִרְזָקָה שְׁעַל פְּנֵי תַּמִּים וְלֹא בְּזִפְת
 וְלֹא בְּשַׁעֲדָה וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׂרִיפָה וְלֹא
 בְּאַלְיָה וְלֹא בְּחֵלֶב. נְחִים הַפְּדִי אֹמֵר מְדִלִיקִין בְּחֵלֶב
 מְבָשֵׁל וְחֲבָמִים אֹמְרִים אֶחָד מְבָשֵׁל וְאֶחָד שְׂאֵינוּ מְבָשֵׁל
 אֵין מְדִלִיקִין פִּי: (ב) אֵין מְדִלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרִיפָת בְּיוֹם
 מִזְבֵּחַ רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אֵין מְדִלִיקִין בְּעֶטְרֵן מִפְּנֵי כְּבוֹד
 הַשַּׁבָּת. וְחֲבָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים בְּשֶׁמֶן שְׂמִשְׁמִין
 בְּשֶׁמֶן אֲטוּזִים בְּשֶׁמֶן צִנּוּטוֹת בְּשֶׁמֶן דְּגִיבִים בְּשֶׁמֶן פִּקְעוֹת
 בְּעֶטְרֵן וּבְנֶפֶס. רַבִּי טַרְפוֹן אֹמֵר אֵין מְדִלִיקִין אֵלֹא בְּשֶׁמֶן

זמן, וי"ו ער טו זיהנען וואהנגעשולאען העסטטע, זייהנען ערהחזנב
 לו סחפאלען. זייהק וואלען זייר געהרוואען איט פורצט חוגד לייט
 סערן חוגד זיינען נחאען סחגנוד פרייוען, יעדע לייט איט זייגנען
 זעגענטזרייען. ער, גחטט דעו רואהא, זארהעבער דעו פריעדענע, ער
 זייליגט דען אנת, זענגעט דען זיעבענטען חוגד געוואהרט הייליגע ערהתי
 זייטען שקאקע, דעו וואנע געניסט נוס טרענקען דעו וועלבעגינע.

וַיֵּת בְּלִבְדֹּ: (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מִדְּלִיקוֹן פֹּ אֵפָא
 פִּשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִשְׁמָא מִמַּצָּא אֲתָלִים
 אֵלָא פִּשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָה וְלֹא הִבְתְּבָהּ רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר אָמַר מִמָּאָה הִיא וְאֵין מִדְּלִיקוֹן בָּהּ רַבִּי עֲקִיבָא
 אָמַר מְדוּדָה הִיא וּמִדְּלִיקוֹן בָּהּ: (ד) לֹא יָקוּב אָדָם
 שֶׁשׁוֹפְרַת שֶׁל בִּיצָה וַיִּמְלֵאנָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה עַל פִּי הַיָּר
 בְּשִׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַסֶּפֶת וְאִפִּילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶם, וְרַבִּי יְהוּדָה
 מִתִּיר. אֲבָל אִם הִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַלָּה מִתָּר מִפְּנֵי שֶׁהִיא
 כְּלִי אֶחָד. לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעְרָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה בְּצֵד הַיָּר
 וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשִׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֲבָת, וְרַבִּי
 יְהוּדָה מִתִּיר: (ה) הַמִּכְבָּה אֶת הַיָּר מִפְּנֵי שֶׁהִיא מִתְּרָא
 מִפְּנֵי גַיִם מִפְּנֵי לְסַמִּים מִפְּנֵי רַחֲרָעָה אוֹ בְּשִׁבִיל הַחֹלָה
 שֶׁשִּׁשְׁן, פְּסוּד. בָּחֵם עַל הַיָּר פָּחֵם עַל הַשֶּׁמֶן פָּחֵם עַל
 הַפְּתִילָה, חַיִּב. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹשֵׁר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה
 מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹשָׂה פָּחֵם: (ו) עַל שְׁלֹשׁ עֲבָרוֹת נָשִׁים
 מִתּוֹת בִּשְׁעַת לִדְתוֹן עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת, בְּנֵיהָ פְּחֻלָּה
 וּבְהַדְלָקַת הַיָּר: (ז) שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹאמַר
 בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שֶׁבֶת עִם חֲשֵׁבָה. עֲשֶׂרְתָּם עֲרַבְתָּם
 הַדְּלִיקוֹ אֶת הַיָּר. סִפְקַ חֲשֵׁבָה סִפְקַ אֵינָה חֲשֵׁבָה, אֵין
 מְעַשְׂרִין אֶת הַדָּא, וְאֵין מִמְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים, וְאֵין
 מִדְּלִיקִין אֶת הַנְּרוֹת, אֲבָל מְעַשְׂרִין אֶת חֲדָמָא,
 וְיַמְעָרְבִין וְשׁוֹמְגִין אֶת הַחַמּוּן:

חניא אמר ר' חנינא חייב אדם למשמש בבגדיו בערב שבת עם
 חשיכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רכתא לשבתא;

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלִמְדֵי תְּקֻמָּים
 בְּדָפִים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם: שְׁנַיָאמַר וְכָל פְּנִיָּה לְמַדְי יֵי יוֹרֵב
 שְׁלוֹם פְּנִיָּה: אֵל תִּקְרָא פְּנִיָּה אֵלָא פְּנִיָּה: שְׁלוֹם רַב

לאֲדַבֵּר הוֹרְתָהּ וְיֵאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּיַדְךָ
 שְׁלוֹהָ בְּאֵר מְנוּחָהּ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָהּ נָא שְׁלוֹם
 בָּךְ: לְמַעַן בִּירְתֶּיךָ אֶל הֵינוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֲזֵר
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ וְיִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 הַזֶּה נְסֻכָּה נְבִיאִים בְּנִתּוֹת וְיִשְׁחָק מְלִיל אֵת' שֶׁל כֶּסֶף. וְאוֹמְרִים עֲלֵנוּ, קִי יִגְדַּל.

מכהג' של ישראל לברך הילד' כלילי שבתו' וי"ט אחר החפ' או זככיסה לנית, וגם הנבי'
 הגדולים שקבלים ברכה שאבותיהם וכוון הוא, והענכרים (אחד האבות ואחד הנבי')
 סניחי' ב' ידיהם על הסמנדך ואומרי' לוכרי' יש'ימך אלהים באפרים ובמנשה.
 ולכנסות יש'ימך אלהים פְּשָׁרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה'
 ואומרים ברכת כהנים יברך וגו', וכל אחד יוכל להוסיף ברכה עשלו כפי לחו' צאנו.

מיכץ בניאחו לכיתו יאמר.

וען אמן חווי דער טווע נחך חויוע קחאמט, וחגט אמן פֿחֶאָגְעֶנְדֶּע:
 שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלִיִן
 מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּם
 בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיִן
 מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּם
 בְּרַכְתֵּי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיִן
 מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּם
 צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיִן
 מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּם
 פִּי מִלְּאֲבֵי וְצוּדֶךָ לְשִׁמְךָ בְּבִלְדֶּרְכֶךָ:
 יְיָ יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 וְאִם יֵאֵמר זֶה נִתְּבָהֶר וְחָגַט אִמָּן רִיעוּעוּ:

אשת חיל מי ימצא ורחק מפני גים מכרה: כשתחבה לב
 בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי
 חייה: הרשת צמר ופשתים ותעש סחפץ פסוק: היתה

תפלת ערבית לשבת

עח

בְּאַיִת סוֹחֵר מְפֹרָחַק תָּבִיא לְחֻמָּה: וְתִקַּם בְּעוֹד לַיְלָה
וְתִתֵּן מִרְחָף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: וּמִמָּה שֶׁדָּהּ וְתִקְחֶיהָ
מִפָּרִי כַפֵּיהָ נִטְעָה פָּרִים: חֲנֻנָה בְּעוֹד מִתְנַיֶה וְתִאֲמֵן
וְרוֹעֵתֶיהָ: מַעֲמָה בְּרִטּוֹב סַחֲרָה לֹא יִכְפֹּה בְלִילֵי נְדָה:
יְדִיה שְׁלַחָה בְּכִישׁוֹר וְכַפֵּיהָ תִמְכּוּ פֶלֶךְ: כַּפָּה פִּרְשָׁה
לְעַנֵּי וְיָדֶיהָ שְׁלַחָה לְאַבְיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג בֵּן
בְּרִי בֵיתָהּ לְבֶשֶׁת שָׁנִים: מִרְבֵּדִים עֲשִׂתָהּ לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְבָּעֵי
לְבִישָׁהּ: נֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלְהָ בְשִׁבְתָּהּ עִמּוֹקְגַר אֶרֶץ:
סִדִּין עֲשִׂתָהּ וְתִמְכּוֹר וְחֵגוֹר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי: עוֹד וְיִדְרֹר
לְמִשְׁהָ וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֲחֵרֶיךָ: פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֶבְמָה וְתוֹרַת־
חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ: צוֹפִיָּה הִלִּיכֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא
תֵאכְלֶה: קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאֱשְׁרֶתָּה בְּעֵלְהָ וַיְהִלְלָהּ: רַבּוֹת
בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיִל וְאַתְּ עֲלִיתְ עַל פְּלָנָהּ: שִׁקֵּר הַחַן
וְהַכֵּל הַיָּפִי אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּגְדֵּלָהּ
מִפָּרִי יְדִיה וַיְהִלְלָהּ בְּשַׁעְרֵיהָ מִעֲשִׂיהָ: (* נִטְעָה ק. * בְּלִילָה ק.)

סדר קידוש

עלות עשה לקדש על היין בכניסת ג' ק. גם הנשים סיבות נקדושו היום וקניאות את
האכנים בשעת הדחק, וקטן אינר לויליא אנתון, ואסור לטעום כלום קוד' שיקדש אפילו
מים. לריך שמתייה ספה על השולחן חמת הפתוספה אסר' פרוסה על גביו, כוטלין הכוס
ולומרים פרשת ויכלו ולומרים מתחלה בל' ויהי ערב ויהי בקר כדי שלא כתקן פסוק
לשנים דכל כסוקא דלא כסוקי' מע'ה אבן לא פסקין, ועמח' לין בקול יום הששי וז' ס'
לריך להכסיק טעט זין יום הששי ויכלו כדי להביד שאינו כסוק אסד שאין כסאין
לפשות עשני פסוקים פסוק אחד. וקדש קידוש יאשר זה.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו: חריני מוכן ומזומן
לקיים מצות עשה לקדש על היין כרכתיב זכור ושמור וזכרוהו על היין.
בלחש ויהי ערב ויהי בקר ויום הששי: ויבדלו השמים והארץ
ויכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה בששת ביום השביעי מקל מלאכתו אשר

סדר קידוש לשבת

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֱתֵיחֹם הַשָּׁמַיִם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־כִּי בַּשַּׁבָּת
מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סבר מרנן ורבנן ורבוחי.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְרָצָה בָּנוּ וְשָׁבַת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ וּפְרוֹן
לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית כִּי הוּא יוֹם הַחֲלָה לְמִקְרָא קִדְּשׁ
זָכַר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם בְּרַבְּנוּ סִינַי וְאוֹרְחָנוּ קִדְּשָׁתָּ
מִכָּל־הָעַמִּים וְשָׁבַת קִדְּשָׁתָּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

וישמה טיוש, נכהאר, לריך להשאר נכוס של קידוש פעט יין ול הגיחו על השולחן עד
סעוד' של שחרית, ואחר הקידוש יטול ידיו וינרך על כטיל' ידי' ואח"כ ינרך על לחם עש':

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹצֵיא לָחֶם מִדֶּהָאָרֶץ:
בְּלִיל שַׁבַּת בּוֹלְעִין עַל הַתַּחֲמוּנָה אֲנִי וְכָל בְּיָוֵם שַׁבַּת וְכָל יְיָ בּוֹלְעִין עַל הַעֲלִיּוּנָה.
וְטוֹב לְהִכִּיחַ הַתַּחֲמוּנָה קְרוֹב אֵלָינוּ יוֹמָר עֲעֲלוּנָה כַּסֵּלָא שְׁלִינוּ עַבְדֵי עַל הַסְּלוֹת:
וְסִלְיָה לְבַטֵּעַ פְּרוּסָה גְדוּלָה עַתְמִפִּיק לִי לְכָל הַסְּעוּדָה. וְאַחַר הַסְּעוּדָה וְאַחַר שְׁלֵטָה
ד'ת עַל שׁוֹמְכֵנוּ יֵאָמֵר עֲזוּרָה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן וְגו' וְיִטוֹל יָדָיו
בְּעִים אַחֲרוֹנִים, וְיִקְוֶן הַגֵּב ז'ל סְרוּחַת הַלָּלוּ לְאֶמְרָם אַחַר עִים אַחֲרוֹנִים.
יְיָ אֱמִחוּ אֲנִי לְגִבַּי חַד מְנַיָּה, לְסִמְדָא חוֹדְנָא
יְיָ לִית בְּהַ מְשַׁשָּׁא: אֲזַמֵּן בְּרִזְלָתָא בְּכִסְיָא דְבְּרַבְּתָא
לְעַלְתָּ עֲלָתָא עֲחִיקָא קִדְּשָׁא:

וינרך נה"ע על הכוס כדינו, וענרך על היין נכה"ג ואחריו נכה טעין שלם כעשט.

שהפ"ח יצחק. זמר נאה לשבת.
יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אֲוֹרָה וְשִׂמְחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה
עֲרִיף פְּסוּדִים בְּמַעֲמַד סִינַי. שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים לְשִׁמּוֹד בְּכָל
שָׁנָה: לְעִרְוֵךְ לְפָנָי מְשִׁאת וְאַרְחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

חֲמִידַת הַלְבָבֹת, לְאִמָּה שְׂבוּרָה. לְנַפְשׁוֹת נִבְאָבוֹת, נִשְׁמָה
 יִתְרָה. לְנֶפֶשׁ מְצִיָּדָה, יִסִּיר אֲנָחָה. שֵׁבֶת מִנְחָה: יוֹם זֶה
 קִוִּיִּשְׁתַּ בְּרַכָּתָהּ, אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים. בְּשֵׁשֶׁת כְּלִיֹּת, מְלֹאכֶת
 עֲלָמִים. בְּמִצְאוֹ עֵגוּמִים, הַשֵּׁקֶט וּבִטְחָה. שֵׁבֶת מִנְחָה: יוֹם
 לְאִסּוּר מְלֹאכֶת, צִוִּיתָנוּ נֹדָא. אֲזַכֶּה הוֹד מְלוֹכָה, אִם שֵׁבֶת
 אֲשִׁמְרָה. אֶקְרִיב שִׁי לְפָדָא. מְנַחָה מְרַקְחָה. שֵׁבֶת מִנְחָה:
 יוֹם זֶה תִּירַשׁ מִקְדָּשֵׁנוּ וְכִרְהַ נְחֻרְכָתָהּ. מִבְּקֵי מוֹשֵׁעֵנוּ תִּנְחָה
 לְנַעֲצָבֶת. בְּשֵׁבֶת יוֹשְׁבֶת, בְּזִמְרֵי וְשִׁסְחָה. שֵׁבֶת מִנְחָה: יוֹם זֶה

שְׁמֵי יִשְׂרָאֵל. זַעַר אֶחָד נָאֵה לְזִמְרוֹ תִּדְרִי.

יְהִי רַחֵם עָלָם וְעַל מְיָא. אֲנִי הוּא מְלֹכָא מְלֹךְ מְלִבְיָא:
 עוֹבֵד גְּבוּרָתְךָ וְתַמְהוּיָא. שִׁפְרֵי קִדְמֵי לִי הַחַוִּיָּא:
 יְהִי רַבּוֹן עֲלָם וְכוּ'.

לְשִׁחוֹן אִסְדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׂא. לָךְ אֱלֹהִי קוֹדֵשׁא פְּדָא כָּל
 נַפְשָׂא. עִירִין קוֹדֵשִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׂא. חִיּוֹת פְּרָא וְעוֹף שָׁמַיָא.
 יְהִי רַבּוֹן עֲלָם וְכוּ'.

רְבִיבִין עוֹבְדֵיךָ וְחַקִּיפִין. מְכִידֵי רַמְיָא וְקוֹף כְּפִיפִין. לוֹ
 יְדִי גְבַר שְׁגִין אֶלְפִין. לֹא יִיעוֹל גְּבוּרָתְךָ פְּחוֹשְׁכְנֵיָא:
 יְהִי רַבּוֹן עֲלָם וְכוּ'.

אֱלֹהֵי דִילֵהּ יִבְרַךְ וְרַבּוּתָא. פְּרוּק יִתְעַנְךָ מִפּוֹם אֲרִיּוֹתָא.
 וְאַחַק יִתְעַמְךָ מִגּוֹ נְלוּתָא. עֲמַא דִּי סְחָרְתָּ מִכָּל אוֹפְדָא:
 יְהִי רַבּוֹן עֲלָם וְכוּ'.

לְמִקְדָּשֶׁךָ הַזֶּה וְלְקֹדֶשׁ קִדְשִׁין. אַחַר דִּי בֵּה יִתְדוֹן רַחֲמוֹן
 וְנִפְשִׁין. וְיִתְפָּדוּן שִׁדְרִין וְרַחֲמוֹן. בִּירוּשָׁלַם בְּרַחֲמוֹן אֲדִישׁוּכְרָא:
 יְהִי רַבּוֹן עֲלָם וְכוּ'.

זמירות לשבת

וער אחד באה לזכרו קודם כה"ע.

צור משלו אכלנו ברכו אמוני. שבענו והותרנו כדבר יי:
 ה' יון את עלמו, רוענו אבינו.
 אכלנו את לחמו, ויינו שתינו.
 על כן גודה לשמו. ונהללו בפינו.

אמרנו וענינו, אין קדוש כפי: צור וכו'.
 נברך לאלהינו.
 שהנחיל לאבותינו.
 השביע לנפשנו.
 בשר וקול תודת.
 על ארץ המדה.
 מזון וצידה.

חסדו גבר עלינו ואמת יי: צור וכו'.
 על עמך צורנו.
 רחם בתסודה.
 על ציון משכן כבודך, וכול בית הפארתנו.
 יבא ויגאלנו.
 בן דוד עבדך.

רח אפינו משיח יי: צור וכו'.
 עיר ציון המלא.
 וברנה געלה.
 יתברך ויתעלה.
 יבנה המקדש.
 ושם נשיר שיר חדש.
 הרהמן הנקדש.

על כוס יין מלא פברכת יי: צור וכו'.
 קודם כה"ע יאמר זה

כבו שיר הפעלות בשוב יהודה את שבת ציון ה' יונ
 סחלמים: או ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה או יאמר
 ביום הנחיל יהודה לעשות עם אלה: הנחיל יהודה לעשות
 עמנו ה' ינו שמחים: שובה יהודה את שבותנו כאפיקים
 בננו: ה' ינו פדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך וקבה
 נשא משך ה' ינו בא יבא ברנה נשא אלמתי: (*) שבתנו

נוטל הכוס ואומר כוס ישועות אשא וכשם ה' אקרא.

בשחר ככנסין לניה"כ ואומרים כל סדר הנרכות ופ' הקרנכות כמו בימות
הקול חלא שמוסיפים וביום השבת, שנת וי"ט לחו זמן תפילין ה"א, סגל
סחטטפס בגילית. עתחילין ברוך שאמר בנזעם קול זמר, ואזורים פסוקי
זמרה וסדלגים מזמור לתורה ומוסיפים למנצח מזמור לרוד ושאר
העמודים העדנרים פפעשינראשית שכלו בשנת ועתן תורה שהיה בני. ואומרים
יהי כבוד ואשרי והגלויה וכו' עד ישתבח ועתחילין כאן נשמת.

חם שבת מתקדמנו חרט מתן כסדר. זעטלט וביום השבת חזין, אויבערשטרינגט
קצור לתורה, זתגט לפעלע קצור לדה חז"ו או ביו ישתבח דתן פתקגט מתן נשמת תן.

בְּשֵׁמַת כָּל־חַי תְּבָרַךְ אֶת־שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וְתִרְוַמֶם זְכוּרָה מְלַבְּנוּ
תְּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אֶתְּהָ אֵרִי.
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל וּמְפָרֵגִם וּמְרַחֵם בְּכֻלְיֵה עֲצָרָה וְצוּקָה
אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הַרְאִשׁוֹנִים
וְהָאֲהֻרֹנִים. אֱלֹהֵי כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
הַתְּלֻזוֹת הַמְּהַלְלִים קָרִב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנַהֲגִים

(*) ברוב התשבוחות, טעמו נרצווי התשבו' בלומר ככל התשבו' ואף שהם
רבים, זה שימוש שלת רוב בלשון עברי להורות על רצווי הכלל, וזה טעם
ודוב עלמותי הפחיד (איוב ד' י"ד), כבוד עשרו ורוב גבוי (אסתר ה' י"א)
רצווי גבוי, ואענם רז"ל הרגילו להשתקש בו בענין אחר נאמר רצו
ככולו, והולרכתי להעיד כאן על הענין הזה להכית דעת הסתקשים בזה.
(*) הסבה ה' הם' רפה במח המטהר (ויקרא י"ד י"א) וכן עשפט הלשון
לכרפות הם' כשם' הפעל נפתח.

נשמת. דיו זעלע זאזער זעבענרען בענערדייע דייעןן כאמען, גחטט
זונער הערר! חוכד דער חטהעק זאזען זאזיען זערהעררזיע
זוכר זקבע הזך דיין חרדענקען, חוכער קחניג חיאאערוזקהרענד!
זאזן עזויגקייט לו עזויגקייט ביזט דוז דער זאזיטלענדע, חז' חזיסער
דיר החבען וזיר זעדער קחניג נאך ערזאזער נאך העזשער, זעדער
רעכטער נאך זערהעזעגער נאך איטזידער; חזן טריכי חוכד דרחנקי
זחזגלייסען החבען וזיר קיינען זיהרער חזן דיק גחטט דער זחרי
חוכד נחזועט! ערהחזטער חזאזער געסחזעזע! זארהעכער חזאזער
ערמיגיסע! דוז ביזט דער פריון דער זקלזיעדעראענגע, דער זיזיי

עולמו בַּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים • וַיִּלְאַצְנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן • הַמְעוֹרָר יִשְׁנִים וְהַמְקַיֵּץ נִרְדָּמִים •
 וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים • וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוֹפִים • לֵךְ לְבִדְךָ אֲנִתְּנוּ
 מוֹדִים • אֱלוֹ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה בָּסֵם וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה
 בְּדַמּוֹן גָּלִיז וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח בְּמִרְחַבֵי רִקְיעַ •
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשִׁמְשׁוֹ וּבְקִירָה • וַיְדִינוּ פְרוּשׁוֹת
 כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם • וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת : אִין
 אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ • וּלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ • עַל אַחַת מֵאַלְפֵי
 אֲלֵף אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבִּירְבֵּכַת פְּעָמִים הַטּוֹבֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ : מִמְצָרִים גְּאֻלָּתְנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּרִיתְנוּ בְּרָעַב וּנְתַנוּ

(* והפקיץ כ"י והקעיר. * ורבי כ"ט ורנו רנבות פנבות הסוכות

וועלט איט גנודעך חונד זיינע געטעפעלע איט כזראהערליגקייט רע-
 גיערט. חונד דיר, גחטס — דער ניכט סאואערט, דען עו ליח סאחי-
 פערט, דער סאחצריגע עראונטערט חונד סאחפענדע ערוועקט, דער
 פערטסאואטע סערעכענד חונד געלעסעלטע וחו אחצט, דער פחלי-
 לענדע סטיטלט חונד געבייגטע חויפדיכטעט — דיר חוויין דחנקען
 וויר! — ווחרע חונדער אונד געוהנגפחלי וויח דוה פחלזע זעע, חונדע
 זונגע אויטטחונדער וויח דחו בריווען דער מעערעווחגען, חונדע זיפ-
 פען דעו פריועו רייך וויח דער חונדראעסוילע סטערנענהיאמעל,
 חונדעזע חויגען זיכטססרחהזענד גלייך דער זחנע חונד דעק חחנדע,
 חונדע החנדע וויח חדלערזיכטיגע גען היואמעל חויגעברייטעט, חו
 חונדעזע פיסע סעלז (חיס געהחרוחט) וויח פליכטיגע רעהען; דעכי
 נחך ווחרען וויר חונלפחיהג, דיר, חונדער חונד חונדער פחטער גחטס,
 לו דחנקען חונד דיינען נחמען. לו בענעדייען, חב חיינער דער טוי-
 זענד — דער פחיוענדחחל טויענד — דער איריחדען טויענד חחחלי-
 טהחטען, דוה דוח חונדערן פחטערן חונד חונו ערלייגט החוט, דוח, גחטס
 חונדער הערה, החוט חונו חונו מליכיס ערלוחט חונד חונו דעק סקחפענהויע
 בעפחליט, חין חונדערזחטטה החוט דוח חונו נחהחנג גערייכט, חו ביית

וּבְשֶׁבַע כָּל־כְּלָתָנוּ • מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ • וּמִדְּבַר
 מַלְטָתָנוּ וּמִחֲלִיפֵי רַעִים וּנְאֻמָּנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד-
 הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ • וְלֹא-עֲזָבוּנוּ חֶסְדְּךָ • וְאֵל-
 הַטָּשָׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ: עַל-כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלִגְתָּ
 בָּנוּ • וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שִׁנַּפְחָתָ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׁמָת בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרֲכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרַמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-שִׁמְךָ
 מִלִּבָּנוּ: כִּי כָל-פֶּה לְךָ יוֹדֶה • וְכָל-לִשׁוֹן לְךָ
 תִּשְׁבַּע • וְכָל-בֶּרֶךְ לְךָ תִּבְרַע • וְכָל-קוֹמָה
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה • וְכָל-לִבָּבוֹת יִרְאוּךָ • וְכָל-
 קָרֵב וּבְלִיּוֹת יִזְכְּרוּ לְשִׁמְךָ • בְּדָבָר שִׁכְתוֹב כָּל
 עֲצֻמוֹתַי תֵּאמְרָנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ • מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
 מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לְךָ וּמִי

איבערלאזן אים איסטעל לערנעהען, דאס האט אונז פֿאָס טווערדע
 גערעטטעט, דער פֿענט ענטלעקען אונד דען באָטען אונד חנהאָל-
 טענדען קרענקעהייטען ענטהעבען, זען ווייט ספֿאָט אונד דינע בחרא-
 הערליגקייט ביים, אונד דינע גנאָדע האָט אונז ניט לערהאָסען, אונד
 נע ווירט דאס, גאָטט אונדער הערר, אונז לערטאָסען, עוויגליך. דאָ
 רוק וואָלטן וואָלט גליעדער, דיא דאָס אונז לוגעטהייט, אונד גייט אונז
 זעלע, דיא דאָס חין אונדערע כּוֹע געהויבט, אונד דיא לונגע, דיא דאָס
 חין אונדערן אונד געלעגט — וואָלט דינע זאָלע דיק זאָבען, בענע-
 דינען, ריהאָטען, פֿריווען, פֿרהאָהען פֿערהעררליכען, הייליגען אונד
 דינעסן קאָטען, אונדער קאָטיג, הוֹלדיגען. דען יעדער אונד וואָל דיר
 דאָקען, יעדע לונגע דיר טווערען, יעדע קניע זיך דיר כּייגען אונד
 יעדע הָהייט הינגעטערעקט דיק זאָבעטען. וואָלער הערליכן רעגע
 לו דינער עהרלורכט, אונד וואָלער טריבעע אונד בענערדען לו די
 נע ריהאָטען פֿריוו; זען זאָגט דיא טריפֿט: עז ספֿרעכען וואָלט איינע
 גליעדער: גאָטט! זאָר חיוס וויא דאָס, רעסטער דעז בערדעקנטיגן
 פֿאָן זיינען איבערוואָסטיגער, אונד דען זאָטען אונד דירלטיגען פֿאָן
 זיינען רייבער! — ווער גלייבט דיר? ווער קאָן דיר גלייך געפֿלעסט?

לך ומי יעֲרֹךְ לָךְ. הֲאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
 אֵל אֵל עֲלוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּךְ
 יָד וּנְפֹאֲרֶה וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קְדֹשְׁךָ.
 לְדוֹד בְּרָכִי נִפְשֵׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קִרְבֵי
 זֶם קְדֹשׁ:

ל, נכונות מתחיל הש"ן האל, ונסוכות וט"ע וט"מ הגדול (ונק"ק מנכלא
 בש"מ הא) ונפס' הגבור,
 וחזר אל ההדלו' עכ"ל,
 וכן נוהגין ברוב קהלות
 לשכחן אכן ברוב קהלות.
 פולין מתחיל הש"ן האל ככל
 ג'רגלים, אבל בכל מקום
 בר"ה ו"כ מתחיל המלך,
 וככל שנתות הזנה הש"ן
 סגנון שוכן עד עד מתקדש
 והקהל עוב' ובמקדש.

בְּתַעֲצֻמוֹת עֲוֹה:
בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ:
לְנִצְחַת וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:
הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסְאֲרָם וְנִשְׂאָ

יָן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וּכְתוּב:
 וְצִדִּיקִים בְּיָד לְיֹשְׁרִים נְאֻיָּה תְהַלֵּךְ:
 יֹשְׁרִים תְהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי צִדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ.

גלייך געטאמלט ווערדען? אלאאמאטיגער, גראסער, אונגע-
 ר חונד פֿורכטבארער! האָכטעו וועטען, דחו היאמען חונד
 בעזיסלט! דיק וואָלטען וויר אָכטען, דיק ריהמען, דיק פּריווען
 נעערייען דיינעס הייליגען נאמען, יאָ ווייז עו חין דען פּוואמען
 פֿאָק דוד: איינע זעענע בענעדייע דעס העררן; אלא איין
 נו זיינעס הייליגען נאמען!
 דוח ביוט אלאאמאטיג חין דעס אלאאמאטיגען דיינער
 גראס חין דער העררליכקייט דיינען נאמען, אלא גע-
 יג חין עמיגקייט חונד פֿורכטבאר חין דיינען פֿורכטבאר-
 העטען! — קאָניג, דער דוח טהרענטס חויל דעס סאָרען
 פֿהייט חונד דער אמיטוטסט!
 בעוואָהגער דער חונענדליכקייט! אלאאמאטיגער חונד דיי-
 וט זיין נאמען! חונד דין טריפט זאָגט: „פֿרעהאָקקעט, גע-
 חין גאָסט! דען רעדליכען געליעאט דחו אָכטפּריווען!
 דער רעדליכען חונד ווירוט דוח געפּריווען חונד דורך דער
 טען וואָרטע געבענעדייעט.

ובלשון חסידים תתרומם. ובקרב קדושים תתקדש:
 ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל פרנח יתפאר
 שמך מלכנו בכלהוד ודוד שכן חובר כל היצורים
 לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח
 לפאר לרומם להודר לברך לעלה ולקלם על כל
 דברי שרות ותשפחות דוד בך יש עבדך משיחך:

לשתבח שמך לעד מלכנו הו המלך הגדול והקדוש
 בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שר ושמחה הלל חמדה עו וממשלה נצח גדלה
 ובורה ההלה ותפארת קדשה ומלכות פרכות
 הודאות מעתה ועד עולם: פרוך אפה יי אל מלך גדול
 בתשפחות אל הודאות ארון הנפלאות הבורך בשרי
 ומרה מלך אל חי העולמים: האן טוער חיי קדיש.

הרך דער פראוואען לונגע וירוט דוח ערההרט חונד דורך דער
 הייליגען דיכטען געהייליגט.
 ובסקהלות חונד חין קארען פאן טווענדען דיינע פאקטען, דעו
 הוינע יראל, ווירד דין נאמע קחני, יובענד געפריענען חין פאן
 געטלעכטערן. דען דיענע חיוט פאלער געטלעכע פבליעגעהייט,
 דיר, חונדער חונד חונדער פאטער גחט, לו דחנקען, דין לו וקבען,
 לו ריהאען, לו פרייען, לו ערההען, לו הוודיגען, לו בענעדייען,
 הךלעכטערערען חונד לו בעינגען פראיסטעלען חווע ווארטע דער,
 איעדער חונד וקבענעןגע פאן יי: זעהן, דיינעס קנעכטע דו, דיי
 נעס געוואכטען.
 ישחבה. הךלעכטען חין עוויגקייט חיוט דין נאמען, חונדער קח-
 ניג! פאן חזכטיגער, גרעסער חונד הייליגער רעגענט חין היאמען
 חונד חוין ערדען! דיר חוין, עוויגער, חונדער חונד חונדער פאטער
 גחט, געליעאט איעד חונד וקב, רוהס חונד גענעק, לעפטער חונד
 רעגירערוק, זיעג גרעסע חונד פאן חזכט, פרייז חונד העררליכקייט,
 הייליגקייט חונד אפיעטחט, בענעדיחוונג חונד דחנק פאן לו חין חין
 עוויגקייט. געוואכט זיענע דוח, עוויגער! אפזיגער קחני! חייכער
 חווען וקב ערההכענער! חווער דחנקיעדער ווירדיגער! חורהבער
 חווער ווונדער! דער ווהאגעחלען האט פאן וקבענעןגע: רש:
 גענד! חווער אפגעדער! וועלענערהחוטער!

והרענו דער מן כרם ופגם,

וטגס קהל יחבד.

יְבָרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ:

יְרַבְרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְרַחֲמֵנו

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

מֶלֶךְ הָעוֹלָם יִצְרָר

שֶׁהוּא אֵרָא שׁוֹן וְהוּא אֲתִרוֹמְבִלְעָדֵיו

אוֹר וּבּוֹרָא חֲשֵׁךְ עֲשֵׂה

אִין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעַרְכוֹת בֵּיתָה

שְׁלוֹם וּבּוֹרָא אֶת הַכֹּל

שְׁמוֹ וְעִלּוֹ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמֶם

עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרַךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּשְׁמֵי יוֹלָד סוּסֵי' זֶה. אוֹר עוֹלָם בְּאִצְר תַּיִם אוֹרוֹת מְאֹפֵל אִמֵר וַיְהִי:

עַשְׂתָּה הַגְדוֹל עַד יְסִי הַסְלִיחוֹ סַנְכַנֵּן הַכֹּל יוֹדוּךְ. כִּשְׁחַל יִטְנַח' אוֹמֵר הַמְאִיר לְאַרְץ.

הַכֹּל יוֹדוּךְ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךְ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אִין

קְדוֹשׁ בְּיָי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךְ סְלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הַיָּ

הַפּוֹתַח בְּכִלְיוֹם דְּלַתוֹת שְׁעָרֵי מִזְרַח: וּבּוֹקֵעַ

חֲלוּגֵי רְקִיעַ. מוֹצִיא חֲמָה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָגָה

חן. פרייעט דען עוויגען, דען העכגעפריעווענען!
קהל געפריעווען ויז דער עוויגע, דער העכגעפריעווענע חין עוויגקייט!
יוצר אור. געלעכט זייט דאז, געטט חונער הערר! ועלטערענט!
בילדנער דען איכט! חורהבער דער פֿינטערטס! פֿריעדער
סטיפטער חונד ועלטפֿאוסטפֿער!
הכל יודוך. יי. טלענע דחנקט דיר, טלענע ריהאט דך, חונד טלענע
רופֿט: ענ גיבט קיינען הייליגען וויז געטט! ק' טלענע ערהעכט
דיך, — סלח — טפֿפֿער דען טלענע! טלענעראחגענדער! דער טחג.
זיך דיז טהערענעליגעל דען אויפֿגענו טפֿפֿענט, ח' דער דער פֿענטע
פֿענטער כריכט, דער זקנע חויו זיהרער הערבערעגט חונד דעט
*****

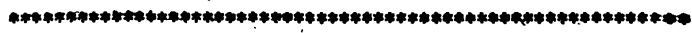
המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטוב מחדש
הכל יום תמיד מעשה בראשית: קח רבו מעשיך יי

מִמְכוֹן שְׁבִתָּהּ: וּמֵאֵיר לְעוֹלָם כָּלוּ וּלְיוֹשְׁבָיו.
 שִׁבְרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים
 עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבִטּוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמְלַךְ הַמְרוֹמָם לְבָרוּ מֵאִז.
 הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם:
 אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ
 אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ מִשִּׁנְבֵנוּ
 בְּעַדְנוּ: אִין כְּעַרְכָּךָ וְאִין זוּלָתְךָ. אַפִּס בְּלָתְךָ
 וּמִי הוֹמָה לָךְ: אִין כְּעַרְכָּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
 הָיָה. וְאִין זוּלָתְךָ מִלְכָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא:

אחרי חזון זינער בעהויונג לז ליעהען געבייט. ק'. ער ערהעאלט
 דאז וועלסטאל נעכט דעסען בעווקהנער, דיז ער דער ערבאראונג
 געמאכט ערשטעלען. ח' ער, בעליילעט ערבאראונגשאל דיז ערדע
 אונד ווזן דארוין ווקהנט, אונד גיסליך ערנייערט ער סאגליך איז.
 אערפארט דאז ווערק דעז אונבעגינט. ק'. דער ערהעכענע קאניג!
 דער קאלייניגע סאן יעהער! דער העכגעריהאטע, העכגעפריענענע,
 העכערהערליכטע וייט דען טאגען דער אורוועלט! ח' הערר דעז
 וועלסטאל! ח' אונד דיין קאלערבאראען זיך אונזער ערבאראען! הערר
 אונזערע פֿעראקאגען, פֿעז אונזער פֿענטע, אונזערע היילען סילד
 אונד סוסין!

ק'. ניכט איזט דיר גלייך לזאכטען, אונד ניכט איזט אונזען אהנע דיר.
 פֿערגאקליך קאלעז איזטער דיר, אונד ווקן איזט דיר טן אהנליך?

ח'. ניכט איזט דיר גלייך לזאכטען, גאטט אונזער הערר, חין דיענער
 וועלט, אונד ניכט איזט אונזען אהנע דיר, אונזער קאניג, חין אעבען

כָּלֶם פִּתְחָמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: הַמְלַךְ
 הַמְרוֹמָם לְבָרוּ מֵאִז הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת

אָפֶס בְּלִתֵּךְ גּוֹאֲרֵנוּ לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ • וְאַיִן
הַזְמִיחֶךָ מוֹשִׁיעֵנו לְתַחִית הַמֵּתִים :

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים • בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ
בְּפִי כָּל נְשָׁמָה : גִּדְלוּ וּטְוּבוּ מְלֵא עוֹלָם • הַעֲת
וְתִבְוֶנָה סַבְבִּים אוֹתוֹ : הַמְתַּנְּאֶה עַל־חַיִּית
הַקֹּדֶשׁ • וְגִהָדֵר בְּכָבוֹד עַל־הַמְרַבֶּה : זְכוֹת
וּמִשׁוֹר לְפָנֵי כֶסֶף • הֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנֵי כְבוֹדוֹ :
טוֹבִים מְאֹדוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ • יִצְרָם בְּרַעַת
בְּבִנְיָה וּבְהַשְׁכֵּל : כַּחַ וּגְבוּרָה גְרַחַן בָּהֶם :
לְהַיּוֹרֵת מוֹשְׁלִים בְּקָרֵב תֵּבֵל : מְלֵאִים זֵיו

חיינער קינעטיגען וועלט. ק'. פֿערגאנגליך זאלען אויסער דיר, אונזער
עראזער, זין דען טאָגען דען ס'זי! חונד ניכטו חייט דיר זעהליך,
אונזער הייל, בייס חיינוטיגען אויפֿלעבען. דער טערטען.
אל אדון. ח'. דער זאלאחֿטיגע דען חורוועען זאלער ווערקע חייט.
געלחֿבט חונד זייח געלחֿבט חייט אונדע זאלער בעועעלטען. ק'. ויינע
גרחֿמע, ויינע גיטע חייט דיח זיאלע דען וועלטחֿלל! פֿערסטחֿנד חונד
פֿערנונעט ויינע חואגעבונג! ח'. ער פֿרענגט חייכער דען הייליגען
חייח, ער סטרעהלט איט אחיעוטחֿט חייכער דער מרכבה; ק' פֿער
זיינע טהרחֿנע חנגעיכט — ריינהייט חונד גערחדהייט, גנחדע חונד
בחראהערליגקייט פֿער דעס חנטליטלע ויינער אחיעוטחֿט. ח' פֿחלל.
קחֿאמען זינד דיח היאמעלזאפֿען, דיח דער הערר ערטחֿפֿען, ער
החֿט זיח חוינגעבילדעט איט פֿערסטחֿנר, פֿערנונעט חונד קלגהייט.
ק'. ער החֿט חיהנען קרחֿעט חונד סטרעקע פֿערליעהען לור פֿער
ווחטונגיפֿיהרונג חייכער דיח גחֿלע ערדקגעל. ח' דען גחֿלע פֿחלל.

עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
ע זנו צור מושגנו מן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול

וּמְפִיקִים נִגְהוּ - נָאֵה זֵינֶם בְּכָל־הָעוֹרָם :
 שְׂמֵחִים בְּצִאֲרָתָם וְשֹׁשֵׁימ בְּבוֹאָם - עוֹשִׁים
 בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנָם : פֶּאֶר וְכְבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ .
 צְהִלָּה וְרִנָּה לְזִכַּר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לְשִׁמּוֹשׁ
 וַיִּזְרַח־אֹזֶר - רָאֵה וְהִתְקִין צוֹרֵת הַלְבָנָה :
 שָׁבַח נוֹתְנִים־לוֹ כָּל־צָבָא מְרוֹם - תְּפִאֲרֵת
 וַגְּדִלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ :

לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַח מְבַלְהֵמְעֵשִׁים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְּעֵלָּה
 וְיִשָּׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תְּפִאֲרֵת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנֻחָה עוֹנֵג

(* צהלה, ה"א בק"ח כי הוא שם דבר כחנינו ורנה, וכמוהו בקדושה
 ונטהרה ה"א בק"ח דוגמת משב גדטי טהרה (ויקר' י"ב ד') אבל והעיר
 שזן להלהושחה (אסתר ח' ט"ו) היא פעל ענר לכקנה כחנרו ושטחה
 לכן ה"א בח"פ דוגמת ואס טהרה שזונה (ויקרא ט"ו כ"ח) ונקד ושטחה
 הפ"ס בנר"י בעבור הסילוק דוגמת וכפר עלי הכהן וטהרה (ויקרא י"ב
 ח') נושה וספרה (ירמיה ט"ו ט') ודועיהא שצ' בנר"י בעבור ההפסק;
 ואילו היה ושחה מאר לכקנה היה לאוי השמחה דוגמת אס הנכים
 שחה (מילי' ק"ג ט') כי לזכר הוא שמחה ומזכ לב (אסתר ה'
 ט') וכן זקן וזקיקה ככל וכנידה ודועיה'.

סטרחהלען זיח העלל אואהער ; זינגענעהס חיוט זיהר חבגלזנל דער
 גחללען וועלט. ח' פריידג חוילזויפענר חונד פֿרחה הייאקעהרענר,
 פֿלולפֿיהרען זיח איט עהרפֿורכט דען וויללען זייהרעז העררן. ח' רהס
 חונד עהרע ברינגען זיח זיינעט כחאען, יובעל חונד גענוחג לו זיינעז
 רייכעז גערחלכטניס. ק' ער החט דיח זחננע הערפֿערגרעווען, דח
 סטרחהלעט עז ליכט ; זיינע גחטטליכע זייניכילכט בילדעטע נון דיח געי-
 טחזלע דעז אקנדען. ח' זחב ברינגט זייהס דחז גחללע זיחאונטע
 הענער, רהס חונד פרייו דיח שרפים, אופנים חונד זיילינגען חיוח!
 לאל. זייהס, דעס חוללחלטינגען, דער פֿלן חוללען ווערקען חס זיעי
 בעכסען טחג גערוהט החט. ער החט זיך ערהחבען חונד חויל דעס
 סהרלן זיינער זייעוטהט נייעדערגעלחמען. ער החט זייהס פֿיערליך

דעה הכין ופעל וזרי חפה טוביצר כבוד לשמו: מאורות
 נחן סבימות עז: פנות צבאו קדושים רוממי שבי תמיד

קרא ליום השבת זה שם שלום השבתי שבו שבת אל
מכל מלאכתו: יום השבתי משם ואמר מזמור שיר
ליום השבת טוב להודות ליי: לפיך יפארו ויברכו לאל
כל יצוריו. שם יקר גדלה יתנו לאל מלך יוצר כל
המנחיל מנחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש:
שמה יי אלהינו יתקדש. וזכרה מלכנו יתפאר. בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושענו על שם
מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית יפארה סלה:
תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים

געטאיקט, דען רוהעטאג, אונד איהם, דעס שנת, פערגניגליכקייט
בעסיערען. דינענו מיט דער ריהאליכע פארנוג דעו זיעבענטען טאג.
גענו, דאס טאג דעאזעלבען דער טאגאזעטיגע פאן טאג זיינען ווערקען
גערוהם האט; אונד ער זעלכט, דער זיעבענטע טאג, האט דען
פאן טאג זענעטאטט* : "פאמאליער פיר דען שנת : זיעבליך מיט א,
דעס עוויגען דחנקען". דערפון זאלען טאג קרעפטארען איהן, דען
טאגאזעטיגען, פרייען אונד בענעדייען אונד זאך אונד ריהם אונד
העררליכקייט ברינגען איהם, דעס העררן, דעס קאניג אונד טאג.
פאר דען זעלסטאג, דער זיא זיינעס פאקע ישראל זענענערבט האט,
דיא הייליגע פייער, זאס טאגע רעו הייליגען שנת. דיין נחאט, גאטט,
אונזער הערר, זייא געהייליגט, אונד דיין זענענען, אונזער קאניג,
געפרייען מיט היאאל דארט זאבן אונד און דער ערדע היער
אונטען. האגעלזאבט ביז דאס אונזער הייל. זיבער זאלען פאן דינער
הערדע ווערק אונד דער זיכטען זאנען דיא דאס ערשטעלען, אונד
דיא דיק פרייען — סלה!

תחברך. האגעלזאבט ביז דאס, אונזער הערר, אונזער קאניג, אונזער
ערזאנער אונד טאפעלער זא פיעלער הייליגען! עוויג זיין דיין נחאט געפרייען

* נאך דעס אויזרוק איינער טרעדילייאן האט דער פערזאנילירטע שנת
זעלכט דען 92טען פאן טאג נאך פארענדיג דער טאפעלונג זאגענונגען

מספרים כבודי וקדשתו: תתברך יי אלהינו על שם
מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית יפארה סלה:
תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹךְ לְעַד מְלָכְנוּ וְיִצְרַח מְשֻׁרְתֵי וְאֲשֶׁר
 מְשֻׁרְתֵי כָל עֲזָמָדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמֵּי
 בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ
 עוֹלָם: כָּל אֱהוּבִים כָּל בְּרוּרִים כָּל גְּבוּרִים
 וְכָל עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָל
 פּוֹתְחִים אֶת־פִּדְיָם בְּקִדְשָׁהּ וּבְקִטְוָהּ בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים
 וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קְדוֹשׁ הוּא: יְכַלֵּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מְלִכּוֹת
 שְׁמַיִם זֶה מְזַהֵם וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לֹזֶה לְהַקְדִּישׁ
 לְיוֹצֵרם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה
 קְדֻשָׁה כָּל בְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
 קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

נחמנו געפריענטען, חונטער קהניג חונד סחפפער ויח פיעלער דיענער,
 דיח וזאמטליך חין יענטן הרהערן וועלטען פטעהען, חונד וזאמטליך
 עהרפורטמזחלן דיח בעפעלהע זיהרעו זעבעסדיגען גחטטעו חונד
 וועלטרעגענטען זייט פערקינדען. זיח זינד וזאמטליך זיעבליך, וזאמט-
 זיך חווינערלעגען, חונד וזאמטליך אחצטיג. חינוגעזחמאט פחלוסטערעקי
 קען זיח איט טיעלזאטער עהרפורט דען בעפעלה זיהרעו סחפפערז
 חונד וזאמטליך חשפנען זיח חיהרען אונד הייזיג חונד ריין איט געי
 זינג חונד זיער, בענעדריען, זחבען, פעהרערזליכען, פרייען, הייזיגען
 חונד הזודיגען דעס נחמען דעו חלוואחצטיגען, דעו גרחסען, חלוזער-
 אחגעטרען חונד פורטבחרען קחניג, הייזיג חיוס ער! וזאמטליך
 חונטערליעהען זיח זיך, סטוענטווייע, דען חזיגענעהייטען דעו זיח-
 אעזרייען חונד ערטהיילען וועלעווייסיג דיח ערוויכניס, חיהרען
 סחפפער לז הייזיגען, איט זעליגען פערנגיגען. חין ריענער ספרחנע
 חונד מעלודיס ערטחנט דיח הייזינג, חיינטטימאזיג חונד עהרפורט-
 פחלו רופער: "הייזיג, הייזיג, הייזיג חיוס גחטט כנאות! דיח פיללע
 דער גחנען ערדע חיוס זיינע אקיעזחט!"

בְּשֵׁלֵשׁ יָמִים אַחֲרָיו יֵאָמֵר זֶה

<p>וְהַחַיִּים יִשְׁוֹרְרוּ וְכַרְוּבִים יִפְאָרוּ וְשָׂרִפִים יִלְנוּ וְאַרְאֵלִים יִכְרְמוּ פְּנֵי כָּל־תְּהֵא וְאֹפֶן וְכַרְוֹב לְעִמַּת שָׂרִפִים לְעִמַּתֶּם מִשְׁבַּחִים וְאוֹמְרִים:</p>	<p>וְהָאוֹפְנִים וְחַיִּים הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ מִתְגַּשְׂאִים</p>
--	---

בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מִמְקוֹמוֹ:

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶנּוּ. לְמַלְכֵּנוּ יְיָ חַי וְקַיִם וְזִמְרוֹת יִאֲמְרוּ
 וְהַשְׁפָּחוּת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָד פֹּעֵל גְּבוּרַת עֲשֵׂה
 חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת וְזֹרַע צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יִשְׁעוֹת פִּזְרָא
 רְפוּאוֹת נִרְא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ
 בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית: כְּאָמַר לַעֲשֵׂה אוֹדִים
 גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אוֹד חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תִּפְאֵר וְנִזְכָּה
 כְּלָנוּ מִדֶּרֶח לְאוֹרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

(* ישוררו, כ"ה בכל הספרים וכ"י, ופעל ז"ל הגיה חשוררנה כל"כ
 להיותו סוסף על החיות ושנה נרואה כי במרכנה דמחוקל ידבר על
 החיות כל"כ נרוב, וכבר כחכ הראב"ע ז"ל, כי העברים ימזו להבדל
 בן זכר לכקנה כל"כ חל כל"כ לא יחשו.

והאופנים. ד"ח אופנים חונד ד"ח היי"גטן חיות ערהעבען ז"ך איט
 אַחֲכֵיִגְעֵם גַּעֲטֹוֹעַ דַּעַן שְׂרִפִּים גַּעֲטֵנְחִיבֵעַר, חוֹנֵד חִיֵּהֲנַעַן עֲרוֹוִיעַ
 דַּעֲרֵנֵד (אֲכַפְרִיִּיעַן ז"ח;

וְגַעֲלֵאֲבַם ז"ח ד"ח מֵאֵיעֲטֵאֲט גַּאֲסֵטֵעוֹ אִיהֲרַעוֹ אֲרֵטֵעוֹ!

לאל ברוך. דער געבענעדייטען אַוואַחֲכֵט וויייען איז אַיעבליִיע
 טאַנע; חיהק, דעס אַוואַכֵטֵעֲרֵרֵטֵעֲר, אַוואַחֲכֵטֵיִגֵעַן, אַעבענדיִגֵעַן חוֹנֵד
 זַעֲלֹבֹט סַטְאֲכֵרֵיִגֵעַן סַטְיֵאֲטֵעַן ז"ח אַיעדער חוֹנֵד אַחֲסַעַן פִּוֵאֲטֵעַן הֲאֲרַעַן;
 דַּעַן עַר, כֹּר עַר חִיֹּט דער טרעב אַוואַער קרֵחֲטֵעַ, דער טהֲחֵטֵער
 דַּעַן נֶחֶךְ נִיח גַעֲטֵעֲהֵעֲנַעַן, דער הערר דער קרֵיעֲגֵעַ, דער חִוִּיִּוֵחֲעַר
 דער ווִּחֲהֵאֲטֵהֲטֵעַן, דער הערֵפֵאֲרֵבֵרֵיִגֵעַר אַוואַעַן הִיִּיִוֵ, דער סַחֲפֵלֵער
 אַוואַער הִיִּיִוֵאֲטֵעַן, דער פֹּרֵכֵטֵבֵחֲרַע רֹוֵהֲאֲפֵלֵוֹעַ, דער חוֹרֵהֲעֲבֵער
 אַוואַער ווֹחוֹנֵדֵעֲרֵטֵהֲטֵעַן, דַּעֲסַעַן גִּיטֵעַ טַחֲגֵיִךְ חוֹנֵד חִיֵּאֲעֲרוֹוֵחֲהֲרַעֲנֵד
 דַּחֵ סַחֲפֵלֵכֵגֵוֵוֵעֲרֵק עֲרֵכִיעֲרֵם — ז"ח הִיִּיסֵט עוֹ: (פִּוֵחֵק 136),
 חִיֵּהֵק, דַּעַר דִּיח גֵרֵחֲסַעַן אַיִכֵטֵאֲחֲסַעַן בַּעֲרִיִטֵעַ, דַּחֲקֵט, דַּעַן עוֹוִיִג
 ווִּחֲהֲרַעַט זִיכֵע גִיטֵע. חִיעֵגֹט ווִּירֹט דַּחֵ חִיִּין נִיעַו אַיִכֵט חִיבֵער לִיִּין
 בַּעֲרִיִטֵעַן — חֵ אַחֲכֵטֵעַ עוֹ חוֹנֵד אַוואַעַן בַּטְוֵרֵיִגֹט לֹו טהִיִל ווֵעֲרֵדַעַן!
 עֲחֵבֵט זִיעֵט דַּחֵ, גַחֲטֵט, בִּירֵכֵער דַּעַר הִיֵאֲעֲלוֹרִיִכֵטֵער.

אֲתָבָה רַבָּה אֶתְבַּתְּנִי יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וְיִתְרָה
 חֲמֵלָה עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בַעֲבֹד אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בָּהּ
 וְתִלְמָדִם חֲפֵץ חַיִּים בֶּן הַחַיִּינִי וְתִלְמָדֵנוּ: אָבִינוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְחֵבִין וְלֹהֵשׁוּבִיל
 לְשִׁמְעֵ לְלַמֵּד וְלַלְמֹד לְשִׁמֹּר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶתְּכֹלֵד־דְּבָרֵי
 תִּלְמֹד הַיּוֹרֵתָהּ בְּאַתְבָּה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתָהּ וְדַבֵּק
 לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וְיִחַד לִבְנוּ לְאַתְבָּה וְלִירְאָה שְׂמֵחָה וְלֹא
 יִבֹּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁה חֲנֻדִיל וְהַנּוֹרָא בְּמִתְנֵי
 עֵינֵיהָ וְנִשְׂמַחָה בִּישְׁעֶיהָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרַבַּע
 כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיבְנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
 יִשְׁעוֹת אֲתָה וְכֵן סִתְרָת מִכְּלָעַם וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתְנוּ לְשִׁמְחָה
 חֲנֻדִיל סֵלָה בְּאַמֶּת. לְחֻדוֹת לָהּ וְלִיתְדָהּ בְּאַתְבָּה: בְּרוּךְ
 אֲתָה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַתְבָּה: יוֹד לֹאִסֵּר 4 מִלֵּךְ נֹאמֵן

אֲתָבָה רַבָּה. אִיט פֿיעלער לְחָרַטְאִיכְקִיט לִיעבענט דוח חונו, גְּחָסְט,
 חונוער סוֹטן, אִיט גְּרָחְסֵער חונו חונוער־רָדֵעֵנט־אִיכֵער וְחָרְגֵפֶחֶס
 סְחָטְענט דוח חונו, פֿחָסֵער חונו קְחִיג, חונוערער חונו־פֿחָסֵער הַחֵלֶם
 בען, דֵח דיר פֿערט־רִיטֵטן חונו דֵח דוח לֵעבענט־פֿערה־חֵלֶס־וֹנֵגֵט גֵע-
 אַהֵרס; חֵ וִיח חוֹך חונו יח גְּחָרִיג חונו חונוס־ערוִיִיט חוֹך חונו. ח
 פֿחָסֵער! ערבֿרֵאוֹנֵג־פֿחָלֵער פֿחָסֵער! חֵלֶב־חָרָה־עֵרִיגֵער! ערבֿחָרָאֵפֶ
 דִיך חונוער, חונו רִיזֵטע חונוער הערן חונו, דְחָאִיט וויר פֿערס־טֵפֶהֵטן
 חונו בעג־רִיפֵטן, חונו־פֿאֵער־קֵטן, לֵערֵטן חונו לֵעהֵרֵטן, בעפֿבֿחָטֵטֵטן,
 חונו־חֵיכֵטן חונו פֿחָלֵזֵיעֵהֵטן אַחֵגֵטן חֵלֵטע ווֹחֵרֵטע דֵער לֵעהֵרֵט דִינֵט
 גֵעוֹטֵטֵטֵט אִיט לִיעבע. פֿרֵאִיכֵטע חונוערע חונו־גֵטן חוֹן דִינֵער לֵעהֵרֵט,
 אַחֵט חונוער הערן דִינֵטן גֵעבֿחָטֵטן חֵטֵהֵחֵגֵלִיך, חונו חונו־גֵט חונו-
 זֵרע נִיגֵונֵגֵטן חֵר לִיעבע חונו עה־רֵפֿוֹרֵכֵט דִינֵטן נֵחָאֵטֵט, דְחָאִיט
 יר נֵט לֵו סֵחָנֵדֵטן ווערדֵטן; דֵטן וויר פֿערט־רִיטֵטן דִינֵטֵטן חונו־גֵט
 גְּחָסֵטן חונו פֿורֵט־כֵחֵרֵטן נֵחָאֵטֵט, פֿרָהֵחֵקֵקֵטן חונו פֿרִיטֵטן חונו
 דִינֵטן חונו, חֵ בֵרִיגֵטע חונו חונו־פֿרִיעֵדֵטן חונו דֵטן פֿיער ענדֵטן דֵער
 פֿרֵדע חונו פֿיהֵרע חונו חונו־פֿרֵעֵכֵט חונו חונוער לֵחֵד לֵוִרִיק; דֵטן
 חונו בִיט דֵח חונו־וִירֵקֵנדֵט חונו־אֵחֵכֵט, חונו חונו חונו־ט דוח חונו־עֵר-
 אֵהֵטן חונו חונו־פֿחָקֵערן חונו לֵונֵגֵטן, דִינֵטֵטן גְּחָסֵטן נֵחָאֵטֵט
 פֿרִיִיך גֵענֵהֵערֵט, חונו דֵר לֵו חונו־גֵטן חונו דִינֵט חונו־חֵיט אִיט
 לִיעבע חונו־עֵרֵקֵעֵטֵטן, גֵעלֵכֵט וִיטֵט דוח, גְּחָסֵט, דֵער יִין פֿחָק
 מֵחָל עֵרֵקֵהֵרֵטן חונו לִיעבע!

יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

אֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-לִבְבֵנוּ וּבְכָל-
וּבְכָל-מְאֹדֵנוּ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲנִי מִצְוָה הַיּוֹם עַל-לִבְבֵנוּ ; וּשְׁנֵגְתֶם
וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה : וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת
וְהָיוּ לְמִטְפָּרִים בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתֶּם
זוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָאֵם שָׁמַע הַשָּׁמַעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
מִצְוָה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאֲהַבְתֶּהוּ אֶת-יְהוָה
יְכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם , וּבְכָל-
ז : וּנְתַתִּי מִטַר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יִזְרֶה
שׁ וְאִסַּפְתִּי הַגֶּגֶה וְתִדְשֶׁה וַיִּצְהַרְרֶה :

אל דער עויגע אנטוור גאטס איזט אין אייניגען עויגען וועזען.
יז דער כחאע זיינער גאט רייכען אהיענוס חטט חיאאער חונד עוויג.
ח זחלווט דען עוויגען דיינען גחטט זיעבען פון גחנלעס הערלען,
געלע חונד גחנלעס פערמאגען. דיח וחרטע, דיח חיד דיר יעטלט
, זחלען דיר טטעטו חיס הערלען באייכען ; דוח זחלווט יז דיינע
זיינשחרפען חונד חיאאער דחפון רעדען, ווען דוח לו הויזע
חדער חוין רייזען ביזט, ווען דוח דיק נייערעלפגוט חונד ווען
זטעהזט. בינדע יז חוס לייזען חן דיינע החנה, טרפגע יז חוין
זיפטבינדע לזויטען דיינען חויגען חונד סרייבע יז חוין דיח
דינען הויזען חונד חן דיינע טהערע.

וערדעט זיהר חלון איינען געבכטען געהעררען, דיח חיד חייך
זבע, דען עוויגען חייערן גחטט פון חייערס גחנלעס הערלען
חיייערער גחנלען זעלע לו זיעבען חונד חיהס לו דיענען,
די חייערס חחנדע דעגען געבען לור רעכטען לייט, פריה
זד טעסערעגען, דחאזי דוח דיין געטריידע, אקוט חונד חוהו

ונתתי עשב בשדה לבהמה ואבלה
 ושבעת: השמרו לכם פתחה לבבכם
 וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחרה אפיהו בכם ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
 את יכולה ואבדתם מזורה מעל הארץ
 הטבה אשר יהיה נתן לכם: ושמחת את
 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
 בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 בם בשבתה וביתה ובלכתה בדרך ובשבתה
 ובקומה: וכתבתם ערמונות ביראה
 ובשערה: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
 על האדמה אשר גשבע יהוה לאבותיכם

חיינו קאמאנו, אונד ווייל פיר דין פיעה גרנו וואסען אומען חויל רייכעס
 פארדע, דאס דאס לז עסטן האכעט חיס חיבערפאוסע. היטעט חייך
 חבער דאס חייער הערן ניכט פערפיהרט אערדע, דאס חיהר
 עטווח אבוייכט אונד חנדערן גחטסערן ריענט אונד זיח חני
 בעטעט. דער לחון דעו עוויגען ווירדע חיבער חייך ענטברענגען,
 ער ווירדע דען היאעל פערטוייעסען, דאס קיין רעגען קאמאע.
 דיח ערדע ווירדע חיהר געווחלז ניכט הערפאר בריוגען, אונד
 חיהר ווירדעט גאר בחוד לז גרונדע געהען, פערן פאן דעס
 פארטרעגליכען אונדע, דאס חייך דער עוויגע געבען ווייל.
 פחטעט חאזח דיעוע ווקרטע לז הערלען אונד לז געמיטהע, בינדעט
 זיח חייך לזס לייכען חויל דיח חמד אונד טראגעט זיח חלז פארדערי.
 הויפטבינדע לויסען חייערן חויגען; לעהרעט זיח חייערע וקהנע חוס
 בעטטחנדיג דחפאן לז ספרעכען, ווען דאס לז הוייע זיטלעזט, קדער
 חויל ריייען ביט ווען דאס דיך הינלעגזט אונד ווען דאס חויפטטעהזט;
 סרייכע זיח חויל דיח פלאזסטען דיינע הוייע; אונד חון דיינע טהארע.
 דחאיט חיהר אונד חייערע קינדער חויל דעס ערדרייכע דאס דער
 עוויגע חייערן טאטערן ליגעסווקרעג, עו וויהנען לז געבען, לחגע יסהרע

לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

בְּמַדְבַּר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יֵשׁ לְכַרף אֵהִיב לְאֶמֶת.

אֶמֶת וַיָּצִיב וַנִּכְוֶן וְקִים וַיִּשָּׂר וַנִּאֶמֶן
 כְּשֶׁאֶמְרִים זֹלָרָא אֶמְרִים
 נֶאֱשַׁכְנוּ אֶמֶת וַיָּצִיב זֶה עַד
 אִין אֶלְהִים זֹלְמָךְ אַבְל בְּפֹלִין
 מְחַלְפִין קֶךְ עַל הַרְאֻשׁוֹנִים.
 אֶמֶת וַיָּצִיב וַנִּכְוֶן וְקִים
 וְאֶדְוִב וְחָבִיב וְנַחֲמָד וְנָעִים וְנֹרָא
 וְאֶדִיר: וְמַתְקֵן וְמַקְבֵּל וְטוֹב וְיָפָה

בלייבען אהנגט, זון אהנגע דער היאמעל איבער דער ערדע זיין ווירד.
 ויאמר דער עוויגע ספרהך לן עשה ויח פֿאָנגט: רעדע אים דען
 קינדערן ישאל'ז חונד זנגע זיהנען, זיח זחלען ביח זחלען זיהרען
 נחֿקֿאמען זון דיח עקקען זיהרער קליידער טויפֿחדען אהֿכען חונד
 זון דיטוע טויפֿחדען זיינע טנור פֿאָן דונקעלבויער זחלען בעֿעטויגטן,
 דיטוע זחלען זייך לן טויפֿחדען דיטען, דחם זיהר זיח זעהעט חונד
 זייך זחלער געבֿחטע דעו עוויגען ערזיננערט חונד זיח זחלעט, ניכט
 חבער זייערס הערלען חונד זייערן חויגען נחֿזחֿנדרעלס, דיח זייך חויך
 חבוועגע פֿערפֿיהרען. זיהר ווערדעט דחורדך איינער געבֿחטע זייני.
 געדענק זיין, זיח זחלעטן חונד זייערס גחטט הייליג זיין. זיך בין
 דער עוויגע, זייער גחטט, דער זיך זיך חוי עגיפטען געפֿיהרט
 דחבע, זייער גחטט לן זיין; זיך, דער עוויגע, זייער גחטט!
 אמת. וזיהר, זיכער, ליכער, חויגטויסיג, חוונדעלבויער, ריכטיג חונד
 וזיהרהפֿט, חונד זיעבליך, חנגענעהס, טחטלכער, ערגחטלענד, חכטי
 חער, העררליך, כעוונדערט חונד ערפרחט חונד גטלויך חונד הייליגס

הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת
 אלהי עולם מלכנו צוד יעקב מגן
 לשענו: לדור ודור הוא קים ושמו
 קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו
 לעד קימת ודברו חיים וקיים
 נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי
 עולמים על אבותינו ועלינו על
 בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות
 ורע ישראל עבדיה: על הראשונים
 ועל האחרונים דבר טוב וקים
 לעולם ועד: אמת ואמונה חק ולא
 יעבור: אמת שאפה הוא יי אלהינו
 ואהי אבותינו מלכנו מלך אבותנו
 גואלנו גואל אבותינו ויצרנו צוד
 לשעתנו פודנו ומצילנו מעולם
 שמך. אין אלהים וזלחה:

וישר ונאמן וטוב ויפה
 הדבר הזה על אבותינו
 ועלינו על בנינו ועל
 הדורות ועל כל הדורות
 ורע ישראל עבדיה:
 על הראשונים ועל
 האחרונים לעולם ועד חק
 ולא יעבור אמת שאפה
 הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד: אמת
 הוא מלכנו מלך אבותינו
 אפה למען שמך מהר
 לגאלנו*) באשר נאלת אמת
 אבותינו: אמת מעולם
 שמך הגדול עלינו נקרא
 באהבה אין אלהים וזלחה:

(* לגאלנו הא נק"ס כספס
 לא יחסן לנגד (רות ג' יג).)

עזרת אבותינו אפה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם

איוט דינעו פער הייסונג אונז חין עוויגקייט. ווזהרליך, ער, דער
 וועלט רעגנט, איוט אונזער קהניג, יעקב'ס פלעז דער טויד אונזערע
 הייליג. פיר אונד פיר דויערט ער, דויערט זיין רוהק. זיין טהרען
 באייבט אונזער טיטערט אונד זיינע רעגירונג אונד טרייע עוויגדוי
 ערנד. זיינע פער הייסונגען לעבען אונד בעסטעהען, זינד ווזהרהעלט
 אונד ערקוויקענד חוין אימער אונד פיר חוילע וועלטען פיר אונזערע
 פחד אטערן, פיר אונז, אונזערע קינדער נאכקאממענע, זיך ווייז
 פיר חוילע געטלעכטער אונד חבקהאמליגע ישראל'ס דינע קנעכטע.
 על דער פחד אונד נאכזעלט חיוטו איינע ווזהרטהטיגע פערדיי
 סינג, זיח דויערט עוויג: ווזהרהייט אונד טרייע זינד חין אונזער
 לעטליכע. גענעטן. ווזהר אינט'ס, דאס דוח, עוויגער, אונזער אונד חוסי
 רער פאטער גאטט ביזט, אונזער אונד אונזער פאטער קהניג, חוכ
 זער אונד אונזער פאטער ערלונזער, אונזער סאפער אונד פלעז
 אונזערע הייליג: אונזער בעררייער אונד רעסטער פאן עוויגקייט
 הער וויר דין הייליגער נאמע, קיינע גאטטהייט אויסער דיר.
 עזרת. דער בייאסטאנד אונזערער פאטער ווירט דוח פאן יט

אֲחֵרֵיהֶם בְּכַל־דֹּד וְדוֹד: פָּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבָהּ וּמִשְׁפָּטָהּ
 וְצִדְקָתָהּ עַד אֲפָסֵי אֲרָץ: אֲשֶׁר־יְיָ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיהָ
 וְתוֹרָתָהּ דִּכְרָה יְשִׁים עַל לְבוֹ: אֲמַת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמּוֹהָ
 וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם: אֲמַת אֶתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֶתָּה
 הוּא אֲהַרֹן וּמִבְלַעֲדֶיהָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹי וּמוֹשִׁיעַ מִמִּצְרַיִם
 גְּאֻלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
 הָרַגְתָּ וּבְבוֹרָה גְּאֻלְתָּ וַיִּסְוֶה בְּקַעֲתָ יְיָ מִבְּעַתָּה וַיְדִידִים
 הַעֲבַרְתָּ וַיִּכְפּוּ מִם צָרִידֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹחֵר: עַל־זֹאת
 שָׁפְדוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתַנוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְחַשְׁפוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יי חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשְׂא
 גְּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל יָאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּפּוֹדֵה עֲבָדִים וְעוֹזֵר בְּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת שְׁעוֹם
 אֱלֹו: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן פְּרֹהֶּ הוּא וּמִכְרָה מִשָּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

סוף חונד סירס חיהרען נחלשחוגנרען ונהנען חין יעדעס לייטחלו-
 טער. חיבער יענער וועלסטן הנהע החוט חח דינען טרחה, דיין
 רעכט חונד דינע גערעכטיגקייט רייכט ביו לו דער ערדע ענדען.
 היין דעק אחונע, דער דינען בעפענהלען געהערקט חונד דינע לעה-
 רע חונד ווקרטע זיך לו הערלען ניאט. פירווחהר רוח חולין בינט
 דער ערוטע, רוח חולין דער לעטלע, חונד חויסער דיר התבען וויר
 וועדער קחניג, נחך ערוחסער, נחך עררעטטער. חויז סלרים החוט
 דוח חוני ערוחוט, גחטט חונער הערה, חונד חונ בעשרייט חויז
 דעק סקולפענהויע; דיח ערוטויגע יענער החוט דוח געטאחדטעט
 חונד דינע ערוטויגע ערוחוט. רוח החוט דח סילאמעער געטהיילט,
 דיח פערעלער פערוענקט, דיח לעבליגע דורכגעפיהרס, חונד דיח
 פלוסהען פערסחנגען חיהרע פערלפחגער, דחס ניכט חיינער פחן
 חיהנען ענטקחס דחוס פריעווען דיח געלעכטען חונד ערהההטען דיח
 חולאחלט, דיח לעבליגע ברעלען חויז חין לערער, געוהנגע חונד
 פוחלען, דיח בענעדייוונגען חונד דחנקוחנגען דעק חולאחלטיגען
 חונד זעכטיסטחזיגען קחניג, דעק הנהען חונד ערהחכענען, גרחסין
 חונד פירכטבחרען בייגער דער סטחולען חונד ערהעבער דער גע-
 בייגטען, דער דיח געפעסעלטען חולאחלט דיח בעדריקטען בעשרייט,
 דען חולאחלטיגען בייחטטעהט חונד ויינעק פחוקע חכסחוקרטעט, ווען
 עו לו חיהק סרייט. דחנק חיהק, דעק חולאחלטיגען, חולערהחזוטען;
 געלחכט זיח ערה חונד געבענערייט! — עזה חונד דיח ונהנע ישראל;
 סקלעמטען דיר חין ליעד חייט פיעלער פריידע, זיח ריעלען ופוחאטליך:

מִדְבַר מִכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי בְּמִכָּה גִאֲדָר
 בְּקֶדֶשׁ נִזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה סְלָא: שִׁירָה חֲדָשָׁה
 שִׁבְחוּ גְאֻלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁשַׁת הַיָּמִים יַחַד כָּלֶם
 הַיְהוּדִים וְהַמְּלִיכִים וְאָמְרוּ: "יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
 כְּנָאֲמֹךְ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל (גְּאֻלָּנוּ "צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל). בְּרוּךְ אַתָּה "גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁפֹתֶי תִפְתַּח וּפִי תִפֶּד תְּהַלְלֶנּוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה "אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים

מי ווער איזט אונטער דען מאכטען, א עוויגער, וויא רוא? ווער איזט,
 פֿערהערליכט מיט הייליגקייט וויא רוא? פֿורכטבאר אים לאכע, וואונ.
 דערטראסטער! שירה. חיים כיינו איער ופֿנגען דיח ערלונטען דייעט
 נחאטן חס חולער דעו אעערעו! חייכאטיהיג דחנקסטען דיח חולע חונד
 הולריגענד ספרחטען זיח: גאטט ווירד איססער אונד עוויג רעגירען!

צור. ח פֿעלש יראל'ז! אחלע דיק חויל' לור היללע יראל'ז חונד בע.
 פֿרייע נקך דייער פֿערהייסונג יהודה חונד יראל. (חונער ערלונזער,
 גחטט לכחז חוים זיין נחאט, דער הייליגע יראל'ז)! געלחבט זייעט
 דוח, גחטט, דער יראל ערלונטע!

אדני. הער, חללענע אייענע איספען, דחט דייענע רוחס איין אוגד פֿערקידע!
 כרד. געלחבט זייעט רוח, עוויגער, חונער גחטט חונד גחטט חונד חונד
 פֿחטער, גחטט חונהס'ז גחטט יחק'ז חונד גחטט יעקנ'ז, רוח דער גרחסע,
 אפֿחטיגע חונד פֿורכטבארע גחטט! דחו חק'כוסטע וועטען, דחו ווחה!
 טהחטען איט גיטע פֿערגילט! דער חייגענטהיאער דעו וועלחלו.
 דער דער פֿרחאייגקייט דער חוכלחטער געדענקס חונד איעכרייך חיינען
 ערלונזער חיהרען ספֿחטענוטען ענקעלן כר'נגט, זייענע חואטע חחלכען.

(חין דען לעהן כוסחחגען ווירד פֿחגנערעו חייגעטחחטעט:
 זכר. געדענקע חונזער לוס לעבטן, ח, קחזיג, דער רוח
 ווחהגעחחלען החוט חס לעבען! סרייב' חונד חוין חין רחו
 בוך דעו לעבענ, חוס דייעטווחלען הערר דעו לעבענ!)

וְקָנָה חֶפְלָה וְזוֹכֵר חֶסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גְּזֵאל לְבְנֵי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה • נְעֻמִּים זְכַרְנוּ •

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים וּבְחַבְנֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֲדֹמֵם חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּאֵי מְגַן אֲבֹתָם;
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ • נְחוּרָף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרֵד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עֶפְרָיִם • מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מְמִית וּמַחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה • נְעֻמִּים מִי כְמוֹךָ •

מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחֵמֵנוּ וְזַכְרֵנוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים בְּאֵי מַחִיָּה הַמְתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה • בְּפָתוּחַ עֲלִיר נְבִיאִי וְקָרְאוּ אֵלָיו
בְּאֵי הָאֵל (נְעֻמִּים תְּמַלֵּךְ) וְאָמַר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
יְצַבְּאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ בְּכֹדֶד:
הַקְדוֹשׁ:

קְדוֹשׁ חוֹדֵד הַפִּלְעֵר • עֲרֵעֵטְעֵר חוֹדֵד בְּעִטְטֵנֵר! גְּעֹתְבֵט זִיזֵט
דוּחַ, עוּוֹיְגֵר, סִיזֵד סְנֵהֵס!

אַתָּה. אֲחֻצְטִיג בִּיזֵט דוּחַ חוּן עוּוֹיְגִיקִיט, טֵה הַעֵרֵר! דוּחַ בְּעוּעֵבֵט דִּיחַ
טְחֵרְטֵטֵן וּוִיעֵדֵר, אֲחֻצְטִיגֵר רֵעֵטְטֵר!

(חֵס וּוִינְטֵר וּוִירֵד טְחֹגְעֵנֵר עִינְגֵעֵטְטֹטְטֵט):
{ מְשִׁיב. דֵּעֵר דֵּעֵס וּוִינֵרֵט לֹז וּוֵעֵהֵטֵן חוֹדֵד דֵּעֵס רֵעֵגֵטֵן לֹז טְחֹלְטֵטֵן גְּעֵבִיט. }

דִּינֵעַ גְּנֹחֵדַע עֵרְנֹחֵהֵרְט דִּיחַ לֵעֵבֵעֵנֵטֵן, דִּינֵעַ חוֹנְעֵנֵדִילֵעַ בְּחֵרְאֵהֵרֵ-
לִיגִיקִיט לְחֵסֵט דִּיחַ טְחֵרְטֵטֵן וּוִיעֵדֵרֵר חוּיֵלְעֵבֵטֵן; דוּחַ בִּיזֵט דֵּעֵר וּוֹחֵ-
טֵן סְטִיטְטֵנֵט, דֵּעֵר קֵרְחֵנְקֵטֵן הִיזֵן חוֹדֵד בְּעֵפְרִיעֵר. דֵּעֵר גְּעֵלְעֵ-

ס' אז בקול רעש גדול אהרד וחוק משמיעים קול מתנשאים לעמח
 שרפים לעמחם ברוך יאמרו: קום ברוך פבור יי סמקומו: סמקמך
 מלכנו תופיע. וחמלה עלינו פי מחבים אנהנו לך מתי המלה בציון
 בקרוב בימינו לעלם ועד השכון: תהגיד ותתקדש בחוף ירושלים
 עירך לדוד ודוד ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכוהך בדבר
 האמור בשירי ענה על ידי דוד משיח צדקה:

קום ימלה יי לעולם אהיה ציון לדר ודר הללויה:

ס' לרוד ודוד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשך נקדיש ושכחך
 אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד פי אל מלה גדול וקדוש אהיה
 ברוך אהיה יי רצאל (גמ' המלה) הקדוש:

שמחמשה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת
 לו. כליל תפארת בראשו נתת. בעמרו לפניך
 על הרסיני. ושני לחת אבנים הוריד בידו.
 וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורה:
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את

סעלמען. דוח האלוטוט איהנען טריוויך דייענע לזונגע, יענען, דוח חין
 דער ערדע סלואערן. ווער גלייכט דיר ע דוח, דער פלואמכט הערר!
 ווער חיוט דיר אהנליך? קהניג דעז טערעז חונד דעז לעבענו חונד
 ספענדער דעז הייל!

חין דען לעהן בוסטחגען ווירד פאגענדעז חיינגעטחאטעט:
 מי כמך. ווער גלייכט דיר פאטער דער באראהערלינגייט,
 דער ויינער געטעפעע ערבחראוכגושאל לוס לעבטן געדענקט!

דוח ביזס דייענער פעהריימונג געטרייח, דוח פערסטערבענען חיינוט ויע.
 דער לו בעלעבען. געלחכט זייזט דוח, גחטט, דער דוח טערדטען בעלעבט!
 אהה. דוח ביזס הייליג, הייליג דיין נחאע, חונד הייליגע פרייען דיק
 טאגליך. סלה געלחכט זייענט דוח, גחטט, דער פלואמכטיגע (נייט
 דער קהניג). דער הייליגע!

ישמח משה. וועלער פריידע גענאם עזה ביז דעס געטענק, דוח
 איהק לו סהיל געווארדען; דוח החטטענט חידן דייענען טרייען דייע.
 נער גענחנט. חיינע פרחטקרונע לו זיינע היפטעז סאוק טענקי
 טענט דוח איהק, טאו ער פאר דיר חויל דעס בערגע סיני סטאנה,
 חונד איט חעגענען האנדען ברעכטע ער לוייט סטייערנע סחלעון
 הערונטער, ווארן חויל דוח בעטבחכטונג דעז עמ' חיינגעלייכנעט
 וואר. ון הייסט עז חין דייענער מוה: דוח קינדער ישראל' וואלען יי
 עז בעטבחכטען; דעס זיח טאליך דען עז ביז טאטען איהרען

השבת לך דתם ספרית עולם: בני ובין בני ישראל
 אות הוא לעולם כר ששת ימים עשה יהוה את
 השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש
 ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות. ולא
 הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים. וגם במנוחתו
 לא ישכנו ערלים. כי לישראל עמך נתתו
 באהבה. לזרע יעקב אשר גם בחרת. עם
 מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובה.
 ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים
 אותו קראת זכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתך שבענו
 מטובה ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
 באמת ודגחילנו יי אלהינו באהבה וברצון

קחאמען האטען. חזו חזין עוויגער בונד לויטען איר אונד דען קיני
 דערן יראל'ו וזאלו ער דען שנת חזין לייטען ויין חזיל עוויג. דען חיי
 זעכו טחגען החט דער עוויגע דען היאמען אונד דיח ערדע ערי
 טחגען, חס ויעבענטען סחג חבער החט ער גפרוהעט אונד גע
 פייערט. קיינער נחלתן יענער וננדער גחבוט דוח, גחטט חונוער
 הערר, דען שנת; החוט חיהו, ח קחניג, דען גחטלענדיענערן ניכט
 חנגעערבט, וואלסעוט ניכט, דחס חיהו חונבעטיטטעגע פייערן; דח
 גחבוט חיהו חויוט'יעסויך דיינעס פחוקע ישראל חויו זעבע, דען נח
 קחאמען יעקני, דיינען ערקחרכען! חזין פחוק, דחו דען ויעבענטען
 הייויג, געניעסט דען וואנגענטוס דיינער גיטע. דער זעבענטע
 גע'יעו דיר וואהו, דוח החוט חיהו געהייוגט אונד נחנטעוט חיהו
 דען חנאמטהיגטען דער טחגע, לוס חנדענקען דער טהחטען דעו
 וועלזעגנינעו.

אלהינו אונער אונד אונרער פחטער גחטט! לייגע וואהוגעפחולען
 פן אונרער רזהע, הייוגע אונד דורך דיינע געבאחטע אונד בעטיידע
 חונו חונוערן אכזהייו חזן דיינער חודה, לחס חונו דיינע גיטע פער
 גניגען חונד דייין היין ערשריינען. לחס חונו, גחטט, אונער הערר,

שבת קדשה ויגדלו בה ישראל מקדשי שמך.
 ברוך אתה יי מקדש השבת:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.
 והשב את העבודה לדביר בירכה ואשי
 ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 לרצון תמיד עבורת ישראל עמך.

בני ישראל ומהם אומרים יעלה ויבא. חסד ראש חדש חומר חדים ומגט אמן יעלה ויבא.
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר ויזכרנו ויפקדוננו ויזכרנו אבותינו.
 ויזכרנו משה בן יוד עבדך. ויזכרנו ירושלים עיר קדשך.
 ויזכרנו כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה
 לתן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 נתיב ראש החדש ולכבוד חג המצות ולסוכות חג הספורת
 ויהי זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 בו לחיים. וידיבר ישועה ורחמים חיים וחיים. ורחם עלינו
 והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:
 ותחיותה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 המפחיר שכינתו לציון:

דיינען הייליגען שנה איט זעבע חונד פער גניגליכקייט געניעמען דאס
 זיך זון חיהם ערגהטלען ישראל, דיך דיינען נחמען הייליגען געזאכט
 זייענט דוא, גאטט, הייליגער רעו שנה!
 רצה לייגע ווהאגעטלען, חן גאטט חונדער הערה, חן דיינעס פחוק ישראל
 חונד זייענס געבעטע; פיהרע רען חפפערדיענוט ויעדער חיון חיון דען קאר
 דיינענו טעמעטע; ניס ישראל'ס חפפער — זייע געבעטע — איט זעבע
 חונד ווהאגעטלען חן. חן אלכטע דיר דער דיענוט דיינענו פחוקטע
 ישראל, חיאערהין ווהאגעטלען ויין.
 חן ריח חונד חדים ומגט אמן יעלה ויבא זיעהע חין מערב)
 וחזויה. אפכטען חונדער חויגען עו זעהען, ווען דוא איט ערבחר
 אען נחך לייך לריקקעהרעט! געזאכט זייענט דוא, עוויגער, דער
 זייע אפייעטסט חיינוט וויעדער חין לייך טהרקען אפסט!

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱהִינוּ וְאִיזוּ אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנו. אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נִזְדָּה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל
 גַּפְיָךְ שֶׁכָּל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּל יְעַת עֶרְכּוֹ וְכִבְדּוֹ וְצַדִּיקִים הַטּוֹב
 כִּי לֹא יִבְלֶה הַחַמְיָה וְהַמִּתְהַם כִּי לֹא תִמּוֹן חֲסִידֶיךָ מֵעוֹלָם
 קָרְנוּ לְךָ: נִמְנוּבָה עַל הַנִּסִּים.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 נַעֲשִׂימָה וְכַחוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי כְרִיתָךְ:
 וְכֹל תַּחֲיִים יוֹדֶיךָ סְלָה וְיִהְיֶה לָנוּ אֵת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת דָּא יִשְׁעֵתָנוּ
 וְעִזְרָתָנוּ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:
 לֵאמֹר אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יַדִּי

מוֹדִים. וויר בעקענען דיל, דאס דוא, דער עוויגע, אונזער אונד אונזע.
 רער רעכטער גאטס זיינעט חין עוויגקייט. דאס ביזט דער הרט אונזערע
 זעכענו, דער סויר אונזערע היילן פיר אונד פיר. וויר דאנקען דיר אונד
 אהכסריווען דיר פיר אונזער זעכענו, דאס אונד דיר חכהאנגט, פיר אונזערע
 זעלען, דאס דוא בעוואהרוט פיר-דיינע וואונדערטהאטען, דאס וויר טאג-
 זיך פאר אונד האבען, אונד פיר דינע אונזער פארטליכע גיטע, דערען וויר
 בעטטאנדריג געליעסען, דען חבענדן, דען אהרגענו אונד דען איטאגן.
 אונזיגער, דיין ערבאראען חיוט גרענלענאזגן, דינע גאנדע אונזער זיך,
 ח דוא חלבהרהרליגער, אונזערע לופערזיכט פאן עוויגקייט!

(אז מכוּבָה אונד פורים ווירד היער על הנסים איינגעטאלטעט.)
 ועל כלם. פיר אונזע דיענע זייח דיין נחאע געאחבט אונד העכגע-
 פריענען דאס, אונזער העררטיגער, איאאער אונד עויג.
 (חין דען לעהן כוסטאגטן ווירד פאנגענדען איינגעטאלטעט:)
 וכחוב, ח, טרייבע לוס גאיקליכן זעכען איין חללערינע כונדעקונדער!
 וכל. אונד חללען, וואו זעכענו, ווירד דיר דאנקען אונד אויפריכטיג פריענען
 דינען נחאען גאטס, אונזער הייל אונד היילע! סלה. געאחבט זיינעט דוא,
 טרייגער! חללעריגער חיוט דיין נחאע אונד דיר חללען געביהרטער דאנק.

משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קרואך באמור וברכה
 יי וישמך: יאר יי פניו אליה ויהנהג: ישא יי פניו אליה וישא לה שלום:
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך בי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך:
 (ניימ בספר חיים ברכת ושלום ופרנסה טובה נזכר ונפתח לפניה אנחנו
 וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום) (פרוך אפה יי עושה השלום)

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מדמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי
 וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם עשה
 למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קרשתי עשה למען
 תורתך למען יחזק צון ירדיה הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונזאלי: עושה שלום במרומו
 הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהיו רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית דבוקך ש
 במדרה כימינו ותן חלקנו בתורתך:

האן חזיר המפלה בקול ואוסר קדושה נקדש וגושר המפלה ואוסר אמרי קדיש תחזק
 אן בר"ח ודמכה ח"ט ואוסרים סיד הלל אמר גפר האת המפלה קודם קדיש.

בעפיעהו חיבער חונו חונד חיבער דיין גתלענו פתוק ישראל פריע.
 דען ג'יק, זעגען, הקורזעליגקייט, גתעדע חונד ערבחראען, זעגענע
 חונו קאלטנאמט, ק' פחטער, איט דעק ליכטע דיינע: חלטיטלענע, דען
 איט דעק ליכטע דיינע חלטיטלענע גתכוס דוח חונו זעהרע דען זעי
 בענע, זיעבע לור טוגענד חונד פחאקתאענהייט, זעגען, ערבחראונג,
 זעבען חונד פריעדען. דיר געפחאלע ען, דיין פתוק ישראל לו יעדער
 לייט חונד סטונדע איט דיינען פריעדען לו זעגען.
 (חין דען לעהן בוסטתגען ווירד פחאקענדען חיינגעטחאלטעט):
 בספר. ק' אהגען וויר חונד דיין גתלענו פתוק, דחו הוט ישרא. חיס
 בזעדען זעבענע, דען זעגענע, דען פרידענע או' דער ערסטריעט
 זיענען קתהרוג געדחט, חונד חיינגעסריבן ווערדן לו וקתהאלעבען.
 או' פרידען! געלחבט זייט דוח, עוויגר, סטיטטער דען פרידענע!
 געלחבט זיענעט דוח עוויגער דער זיין פתוק ישראל זעגעט איט פריעדען.

סדר הוצאת ספר התורה

בקולת קהלות אומרים.

ואין במקדש באלהים אדני ואין במעשוקי: מלכותה מלכות כל עלמים
ומשלתה בכל דור דור: יי מלה יי מלה יי ימלה לעלם ועד: יי עז
לעמו יתן יי יקרה את עמו בשלום:

אב תרחמים חיטיבה בדצונה אחציון תבנה חומות ירושלים:
כי בה לבר בטחנו מלה אל רם ונשא ארון עולמים:

פומחן ארון הקודש ועוליון ס"ת ולוערין:

יהי פסע הארון ואמר משה קומה יי ויסעו אברהם וינסו
משנאה מסנה: כי מציון תוצא תורה הדר יי מירושלים:
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

אשר רבי שמעון כד מפקין ספר תורה בלגורא למקרי ביה ספמתי תרעי דשטיא
דדספין ועשורין את האהבה לפילא ואבעי ליה לבר כש למיער הכי:

ברוך שמה דמרא עלמא בריך בחרך ואחרך: יהא רעיותך עם עפך
תשרא לעלם ויפדקן ימינה אחויו לעפך בבית מקדשך ולא מטווא לנא
סשוב נהודך ולקבל צלותנא ברחמין: יהא רעוא קדמך החורף לן חיון
בסבוותא ולחוא אנא פקודא בנו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי
יח כל די לוי ודי לעפך ישראל: אנת הוא ון לכלא ומפרנס לכלא: אנת
הוא שליט על כלא: אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא דילך היא
אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסנידנא קפוא ומקמא דיקר אוריתא
בכל עין ועדן: לא על אנש רחיצנא: ולא על בר אלהן סמיכנא:
אלא באלהא דשמיא: דהוא אלהא קשומי: ואוריתא קשומי ונביאיה

אין. ניכטו גלייכט חונטער גחטטערוועגען דיר, הערר! ניכטו דייען
סהחטען. דיין רייך חיוט חולער עוויגקייטען רייך, דייע הערהשחטט
ווקהרט פיר חונד פיר. גחטט רעגיערט, גחטט החט רעגיערט,
גחטט ווירד רעגיערטען חיומעכ חונד עוויג גחטט גיכט זיין פלוקע
זיעג; גחטט בעגליקט זיין פלוק מיט פרייערען.
אב הרחמים. פחטער דער בהראהערליגקייט! סהוע ליון ווקהל נתך
דייער הווד, ערכויע וויערער ירושלים! אויערן! דיר חוליון פער:
סרויען וויר, קחניג! דיר, חולערהחכונטער חונד חולערהחכונטער
הערר, חורוועטען חולער וועלטען!

יהי. ווען דיח אחרע לתג, טשרתך טעה: חוין, ט עוויגער! לתם
דייע פיינרע לערטטרייט, חונד ריח דייך החטען פתר דיר פליכטיג
ווערדען (כמדג ק' 10 ב' 35). פלון ליון געהט לעהרע חוין, חונד
גחטטען ווקרט פלון ירושלים (ישעיה ק' 2' 3). געבענעדייעט זיח,
דער וייגעט גלוקע ישאל חיינע חורכ געגעבען, חין ווייער הייליגקייט.

קשומי ומסנא למעבר טבן וקשומי בה אנא רחיץ ולשמה קרישא
יקרא אנא אמר תושבתי יהא רעוא קרמך דתפתח לבי באוריאה
ותשלם משאלין דלבי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיון ולשלם:

בריה ויכ טוערים:

יהוה יהוה א רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותפאה ונקח: ג'פ.
רבון העולם מלא משאלותינו לטובה והפקר צוננו ותן לנו שאלתנו
ומחול על כל עונותינו ועל כל עונות אנשי בתינו מחילה כהסדר
מחילה ברחמים וטהרתנו מחטאינו ומעונותינו ומפשעינו וחרנו
בזבח טוב לפניך: ופקרנו בפקודת ישועה ורחמים וזכרנו לחיים טובים
וארוכים ולשלום לפרנסה וכלכלה ותן לנו לחם לאכול וכנר ללבוש
ועשר וכבוד וארך ימים להנות בהורחה ולקים מצותיה ושכל וכינה
להבין ולהשפיל עמקי סודותיה ושלח רפואה לכל מכאובינו ותברך את
כל מעשה ידיו ותגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות ותבטל
מגילתו כל גזרות קשות ותפאח לב הפלכות ויועציה ושריה עלינו
לטובה אמן וכן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צור וגואל.
ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים בך ובחסדך ענני פאמתי ישעך: ג'פ

מן ר"ה חונד י"כ זחגט אמן יי אל רחום וחנון ויח חבטן, הערנאך דינו.

רבין, הערר דעו: וועללטהו, ערפילאע חונערע הערלענווינסע לוס
גוטען, וויללפמהרע חונו חונד געוואהרע חונערע ביסטע; פערגיב
חונערע חונד חונערער הויגוענטסטן איסטעהוטטען, אזוי גנחדע חוני
במראהערליגקייט, רייניגע חונו פון חונערן זינדען, פון חונערן איי
סעטהסטען חונד פערברעכען; זייח חונער חיינגעדענק לוס גוטען,
חונד בעמלע חונו אים הייל חונד טרומט; סענקע חונו חיי גליקלי-
כע חונד זחנגעו לעבען, פריעדען, נההרוג חונד חונטערהאוס; גיב
חונו ברור לור קחוט, געוואנד לור קליידונג, רייכטהוק, עהרע חונד
זחנגעו לעבען, דינע לעהרע לו ערלערנען חונד דערען געבאטע ער-
פילאטן לור קחנגען, חייך פערסטחנד חונד חיינויכט, זיהרע טיעפען
געיהיאניסטע ערגרינדען חונד ערפערטען לו קחנגען; זענדע גענע
ווג פיר חולע חונערע סאערלען; זעגנע חול חונער סהן; בע-
טאיעסטע גליקק, הייל חונד טראוט חיבער חונו חונד פערטייכע יערען
אינגעטיקק; נייגע דחו הערן דעו רעגענטען, זיינער רחטהע חונד
בעמאטען, לו חונערק בעוטען! אמן וכן יהי רצון.
יהיו לרצון, ווהלו חאנגען דיר געפאלען ריחרעדען איינע אונדש, ריחגע-
דחנקען איינע הערלענו דיר, עוויגער, איך הערט חונד ערלונער! חסן
דיערין ווירד ואני תפילתי דרייחאמהל געמגט.

סדר קריאת התורה

בשלוש רגלים אומרים:

יהוה יהוה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

נצור חסד לאלפים נשא עון ופושע ותמאה ונקה: ג"פ.
 רבונו של עולם מלא משאלות לבי למזכה והפק רצוני ורחן
 שאלתי לי עבדה פ' בר פלונית אמתך חפני ואם לשתי זכתי וזכותי
 לעשות רצונה בלכב שלם ומלטני מיצר הרע ורחן חלקנו
 בתורתך חפני כדי שתשרה שכנתך עלינו והופע עלינו רוח
 חכמה וכינה וירמקום פנו מקרא שפרזוב ונחה עליו רוח יי
 רוח חכמה וכינה רוח עצה ונבורה רוח העת וידאת יי
 וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכרה לעשות
 מעשים טובים בעיניך וללכת בדרך ישראלים לפניך וקדשנו
 במצותך כדי שנזכרה לחיים טובים וארוכים לחיי העולם
 הבא ורחשמינו מפעשים רעים ומשעות רעות הפתגשות
 לבא לעולם והבוטח ביי חסד יסוככנהו אמן:

יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צור וגואלי.

ואני תפלתו לה יי עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך: ג"פ

מן שלש רגלים וירד יי גענוגס וויח חכען, הערנעך דיעענו.

הערר דען וועלסטאל, ערפילעע איינע הערלענווייניגע לזן גוטען,
 ווילפנהרע איר חונד געוואהרע איינע ביטטע, איר, דייער אהגד
 * טאכטער. * * דייער אהגד, פערליהע פעהיגקייט איר, איי
 נעס אהנע, איינען זעהנען חונד טאכטערן; דייענען ווילען אים אויפ-
 ריכטיגעס הערלען לו טהון, חונד בעשרייע איד פון לזוטערהעלסטען
 בעגערדען! אהם דייע אעהרע חונערן חנסהייל זיין; אהלע חונ
 לזר אויפנעהאט דייער שכינה עאפפעהנגליך; בעסטעהלע חונ אים
 דעס גייט דער ווייהייט חונד חייניכט; דאס חן חונ ערפילעט
 ווערדע יענע פעהרייסונג: ,,חונד עו וירד חוין חיהס רוענען דער גייט
 גאטטען, דער גייט דער ווייהייט חונד חייניכט, דער גייט דען רחשהו
 חונד דערסטערקע, דער גייט דער ערקעננטים חונד פורכט גאטטען."
 חן זיח עו חוין דיין ווילע, עוויגער, חונער גאטט חונד גאטט חונערער
 פאטער, חונ פעהיגקייט לו פערטיהען, דיר ווההגועלחאליגע החנדוני
 גען וואלחויכטען, חונד דען וועג דער טוגענד לו ווחדען! הייליגע חונ
 דורך דייע געבאטע, דחאים חונ יענען גליקעליגע אהגע לעבען, דח
 געבען דער טאכטיגען וועלט, לו מהייל ווערדע. בעוואהרע חונ פער
 פעהרעסטען חונד פער חוגליקליכען געטיקען, דח חונערן ערדכטי
 כחיהייל טרעלען! ווער גאטט פערטרויט, דען חואגיבט גאטרע

המוליד ס' מ' כוטלו כיד יסין וס'ן מקבלו נב' ליו ועחציו ליעין ועוט' לפכי הויכל ואוט'
בקול רם גדלו, ובפולין וקלת קהלות אשכנז אופר הש'ן שמע ישראל ואפריו הקהל.

(הש'ן אופר בקול רם שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש (ונרא) שמו.)

הש'ן נוקח פ'ת ואופר גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:
והקהל עונה

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כפי כל בשמים ובארץ
לך יי הממלכה והפתישא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחו
להרם רגלו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחו להר קדשו
כי קדוש יי אלהינו:

סגני' הספר נידו למעלה והולך עם הס'ת ופונה דרך יעינו ועולה עמו
לסגל שקורין סס, וכל סי סס'ת עוזר לפניו חייב לעמוד ספניו ולחזקו כשתי
ידיו אם אפשר לו ולכשקו כפה סלא, כודמן לו רוק כפיו ירוק מחלה כהפוך
פניו אל הג' ואח'כ יכשק, ולא יכשק ואח'כ ירוק. (ולריך להשגיח על הילד'
הקטנים כשנאים לכשק הס'ת שלא יהיו סלולככים כלחת החוטם וירי
הפה שלא יקפו אומם מחלה יפה שלא יהיה עוכס לעניסיהס) וכל הפוגע
כס'ת לריך ללותו עד הכיסה, וכדמך הליכחו אופרים:

על הכל יחגדל ויחקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויחנשא: שמו
של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שפרא
העולם הזה והעולם הבא: פרצונו וברצון דאיו וברצון פל בירת
ישרא: צור העולמים אדון כל הבריות אלה כל הנפשות: היושב
במרהבי מרום השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על החיות וקדשתו

(כחזרעט דער חזן דחו גדלו גענונגט, ענטווערטעט דיז געאיינדע:)

לך. דיין, ק גאטט, מיט דיז גראסע, דיז זאלאחטט, דיז העררי
זיכקייט, דער זעג זונד דיז אחיעוסחט; דען דוז ביט דחו זאל חוט
היאמעל זונד זויין ערדען! דיין מיט דחו רייך זונד דחו השהייט:
רעכט חיבער יעדע הויפט! ערהעכט דעו עוויגן, זונערן גאטט!
בעטעט חן פאר זיינער פיסע סעמעל! הייזיג חוט ער! ערהעכט
דען עוויגען זונערן גאטט! פאלוט הין לו זיינעס הייזיגען בערגע!
דען זונער גאטט, דער הערר, מיט הייזיג.
על הכל. ח' חיבער זאלעו ווערדע פעהרערליכט, געהייזיגט, גע-
ריהאט, געפריענען, ערהעהעט זונד ערהעכען. ק' דער נחמע דעו
קאניג זאלער קאניגע, דער הייזיג — געלעכט חוט ער — ח' חין חו
זען ערסחפענען זעלסטען, חין דיעוער זונד חין קינעטיגער זעלסטען,
ק'. נחך זיינעס גאטטליכען זיילען. נחך דעס פעהרלעגען זיינער פעהר-
רער זונד דעס זונסטע דעו זאמטליכען הויזען ישראל. ח' ער זייט
דער זונדפונג זאלער זעלסטען, הערר זאלער געשחפעט, סוטגאטט
זאלער זעלען! ק' ער זעלסט זיך ניערער חין יענער זונדפונג זייט
העהע, טהרענט חין דען היאמעל דער זונדפונג היאמעל.

על פסא חֲכָבוּד: וּבְכֵן יתְקַדַּשׁ שְׁמֵךְ בְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי: וְנֹאמֶר לְפָנָיו שִׁיר הַדָּשׁ בְּפִרְחוֹב: שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וּפְרוּ שְׁמוֹ סְלוּ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוֹבוֹ לְנֹהוּ בְּפִחוֹב: כִּי עֵין בְּעֵינֵינוּ רָאוּ בְּשׁוֹב יי צִיּוֹן: וְנֹאמֶר וְנִגְלַח כְּבוֹד יי וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יי דִּבֶּר:

בדרך הליכתו לומר אב הרחמים.

אב הַרְחָמִים הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים וְיוֹפֵר בְּרִית אֲתָנִים וְיִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוּרֹת וְיַגְעֵר בְּיַצֵּר הַרְעָה מִן הַנְּשׂוּאִים וְיַחֲוֶן אֹתָנוּ לְפַלְמֹת עוֹלָמִים וְיַמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים: כַּהֲנִיעַ הַשֶּׁץ עַל הַנִּיֶּסֶה סָנִיחַ הַשֶּׁמֶט עַל הַזּוֹלָתָן וּפּוֹתָח וּלּוֹסֵר:

וְיַעֲזוֹד וְיִגֵּן יוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמֶר אָמֵן: הַפֶּל הָבוּ נְדָרֵי לְאֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה בְּהֵן קָרְבִי יַעֲמוֹד (פְּלוּנִי בַר פְּלוּנִי הַכֹּהֵן): בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָהן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתָּהּ: תִּאֲרַח יי תְּמִימָה מִשִּׁיבַת נַפְשׁ עֲרוֹת יי נֶאֱמָנָה מִחֲקִימַת פְּרִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מִשְׁמַחֵי לֵב מִצּוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים דִּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ יי צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ:

חַיִּים הַיְיָ אֵיבַעַר דַּעַן חַיּוֹת, הַיְיָ אֵיבַעַר דַּעַן כִּסּא הַכְּבוֹד. ק'. וְאֵי פִתְרֵט וְאֵל דּוֹךְ חוֹנוֹ גַּעְהַיְיָ אֵיבַעַר וְעַרְדַּעַן דִּין נְחָאָע, גְּחַטְט חוֹנוֹעַר הַעֲרָה, פֶּתֶר דַּעַן חוֹיגַעַן פֶּתֶר אֵעֲבַעַרְדַּעַן. ח'. וְוִיר וְעַרְדַּעַן אֵיבַעַר חַיִּינֹט חַיִּין נִיעַו אֵיעַר זִיגַעַן, וְוִיא עוֹ חֵין דַּעַר סְרִיעַט הַיִּיסַט: ק'. זִיגַט דַּעַן חוֹלְעַרְאֵרְאֵרְאֵרְדַּעַן, דַּחַקַט זִינַעַק נְחָאָעַן; עַרְהַהֲעַט אֵיבַעַר — דַּעַר דִּיחַ עַרְבוֹת אֵעֲנַקַט דּוֹךְ יְהִי, זִינַעַן נְחָאָעַן — חוֹנוֹ פֶּרְהַחַקַקַט פֶּתֶר אֵיבַעַר! ח'. וְוִיר וְעַרְדַּעַן אֵיבַעַר חוֹיגַעַן חוֹיגַעַנְטִינִלִּיךְ, וְעַן עַרְנוֹךְ זִינַעַר רַעִידַעַן לְוִירִיקַעַרְרַעַן וְוִיר; וְוִיא עוֹ חֵין דַּעַר סְרִיעַט הַיִּיסַט: ק'. "דַּעַן חוֹיגַעַנְטִינִלִּיךְ וְעַרְדַּעַן יִחַ סוֹיעַן, וְעַן גְּחַטְט נֶאֶךְ לִין לְוִירִיקַעַרְרַעַן וְוִיר". ח'. פֶּעַרְנַעַר זִיגַט דִּיחַ סְרִיעַט; חוֹנוֹ יִחַ וְוִיר זִיךְ חַפֵּי פֶּעַנְכַתְרַעַן, דִּיחַ הַעֲרִלִּיקַטִּי גְּחַטְטַעַן, חוֹנוֹ חוֹלְעַן פֶּלִיט חַיִּינְגַעַנְחָאָט וְוִיר דַּחַן חַיִּינְעַהֲעַן, דַּחַס דַּעַר אֹנוֹר גְּחַטְטַעַן דַּעַן חוֹיטְפּוֹךְ גַּעַטְהַחֵן.

אב הרחמים. פֶּר דַּעַר פֶּתְטַעַר דַּעַר עַרְכַתְרַאוֹנְג, וְוִיר זִיךְ חַיִּינַעַן פֶּתְטַעַן עַרְכַתְרַאָעַן, דַּחַו עַר חַיִּינַט חוֹיךְ סוֹלְטַעַרן*) גַּעַטְרַחַגַעַן, וְוִיר דַּעַן כּוֹנַדַעַן אֵיט דַּעַן טַחַחַאֲפֶתְטַעַרן גַּעַדַעַנְקַעַן, חוֹנוֹ פֶּתֶר בַּחוּעַ שִׁיקוֹלַעַ חוֹנוֹ בַּעוֹחַהֲרַעַן; עַד וְוִיר דַּעַן יִלַּר הַרַע פֶּעַרְסִיכַעַן, פֶּתֶן דַּעַנַעַן, דִּיחַ עַר חַיִּינַט יִחַ הַחַךְ*) גַּעַהֲחַבַעַן; עַר וְוִיר חוֹנוֹ בַּעַגְנַחֵי דִיגַעַן דּוֹךְ עוֹיגַעַ בַּעַרְרִיחוֹנְג חוֹנוֹ גַּעַוֹחַהֲרַעַן חוֹנוֹרַעַ וְוִיסַעַ חֵיטְ פֶּתְטַעַן אַחַסַעַ דַּעַן הַיְיָ חוֹנוֹ דַּעַר עַרְכַתְרַאוֹנְג.

קַל וְאַתָּם הִדְבַקְתֶּם בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכְּם הַיּוֹם:

וקורין ז' גברי ולאם רלה להוסיף מוסיף והפטייר אינו עמקן, ואחר שנרד השביעי
נרבה אחרונה אושר הא"ן ח"ק וכותן מי שנרד לשביעי ואח"כ קורא לפטייר ג' פסקוי'
נאסוף הפרשה, ואם אי אפשר להתחיל עם עתחיל וקורא כל מה שקרא השביעי.

אם לא כפלא מי שידע להפטייר אלא אחד עאותן השבעה שעלו כנר וכנר אשר
הא"ן קדיש אחר קה"מ, זה גדולה להפטייר אפילו הוא אותו שעלה בשביעי לריך לחזור
ולקרות וינרד על הקריאה תחלה וסוף, אבל אם עדין לא אמר הא"ן קדיש יפטייר
שעלה לשביעי אם יודע ולא יאמר קדיש עד אחר ההפטרה.

נשנת יש"נ' סדרות מחוברות כוהנין להקרות לרביעי עסוף סדרה לתחלת סדרה,
ועפטיירי נהפטררה של שכיו שסי"פו, חוק מן אחרי וקדושים שעפטיירין נאל אחרי.
אם טעה הא"ן וסיים הפרשה עם הש"י ואמר קדיש אין לריך לקרות עוד אחר לא יקרא
עם העפטייר עשה שקרא הש"י, דעפטייר עולה לעיני שבעה.

ר"ח שחל בא' נשנת עפטיירין מחר חודש, חוק מן עניה סעודה שאינה נדחת,
אבל נק"ק פ"ד גס היא נדחת, כשעוליאין ב' ס"ת לעול' קורין ז' גברי נסד' השבוע ולאח'
שנרד השביעי נרכ' אחרונה עכתיין ס"ת ב' אלל הראשון ואושר ח"ק על שניה, ומגניהין
וגוללן ס"ת א' ופותחין ס"ת ב' וכותנין מי שנרד לשביעי וקורין לפטייר נס"ת שכי.

בשבת ור"ח קורין גס"ת ב' וכויום השב' ועפטיירין השמים כסאי, חוק מן ר"ח אב
נשנת שכוהני' בעדינות אלו להפטייר שמעו. ולעול' אין עוכיירין ר"ח ננרכת הפטרה.

נב' שקלי' קורין לפטייר עתחלת פ' כי תשא עד סוף פסקא, ונפ' זכור קורין
זכור את אשר עשה שבסוף פ' כי תצא, ופ' פרה עתחלת פ' זאת חקת התור' עד
סוף פסקא, ופ' החדש נסדר בא מן ויאמר יי אל משה וא' אררן עד סוף פסקא.

כשעוליאין ג' ס"ת כגון בשבת ור"ח והגובה קורין נראשון ו' נסד' השבוע, ומגניהין
וגוללן ס"ת א' ופותחין ס"ת ב' וכותן מי שנרד לשביעי וקורין לשביעי נאל ר"ת, ומכתיין
ס"ת א' עלד הסגנון ס"ת ב' עלד המקרא ופורסין המעיל על כולם ואושרין ח"ק על שלשון
וליקחין ס"ת א' למקומו, ומגניהין וגוללן ס"ת ב', ופותחין ס"ת ג' וכותנים מי שנרד
לשביעי וקורין לפטייר נסדר חכוכה ועפטיירין רני ושמוח. וכן הדין אם אירע ר"ח
נאחד מן ד' פראיות לעולם קורין בשלישי נסדר הפרש' ועפטיירין נאל פרה.

העול' לחור' יאחז נשתי ידיו בריעול' החור' ע"י עפה שלם"ת, וקוד' הנרכ' פותח הספר
ורוא' הפסוק שר' להתחיל בו ויכאק הם' תו יאמרי נלחט עץ חיים היא למחייקים בה.

והפך פניו ללד שמאל וענרד בקול בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְבַרֵךְ:

העם עוכים בְּרַכּוּ יְיָ הַמְבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ומחר הענרד ב"יה"ליו.
בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרַךְ בְּנוֹ מִכָּל־
הָעַמִּים וַיַּתְּחֵלְנוּ אֶת־הַתּוֹרָתוֹ בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ נִתְחַן הַתּוֹרָה:

כשעתחיל הקוין לקרוא בחור' יסיר ידו השמאלי' מהס"ת וישא' יד ימינו לבדה אווחה נס"ת
כל וען הקריא', וגם הוא יקרא נלחט עם הקורא עליה נעלה. ואחר הקריא' גולל ועבדי

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִתְּן לְנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִטְעַם בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

גריסין כפ"ק דברכות, ועוזני ה' יכלו, זה הסניח ס"ת כשהיא פתוחה ויולא, אבל בין גברא לגברא סותר ללכת ע"י דוחק ואונס, אבל בלאו הכי אין ללכת:

ברכת הגוסל משלא בסדר חול.

מי שננו הגיע כבר מצוה להיטו שהוא בן י"ג שנה ויום אחד אומר בשעה שקורין לנו לס"ת או בשעה שמחלל בנו בלבוז ברכה זו.

בְּרוּךְ שֶׁפָּטַרְנִי מֵעֲנָשׁוֹ שְׁלֹוּהַ:

מי שנדך. וענניהין וגוללין. כשענניהים הס"ת עניטין נגד הכתב של ס"ת ואוקרים. זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פניי ביד משה: עץ חיים היא למחויקים בה ותומקיה מאשר: הרביה דרבי נעם וכל נתיבתיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת הפסוקה ואחר שגמר הגולל ינדך העפסיר ברכה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר פָּטַר בְּנֵי אִיִּם טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁנָה עִבְדוּ וּבְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וּבְנֵי אֵם הָאֵמֶת וְצַדִּיק:

העפסיר ינדך ברכות אחרונות.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקִיֵּם שְׂקָל דְּכַרְזוֹ אֱמֶת וְצַדִּיק: נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ

(כייס אויפהעבען דער ספר תורה ווערדען פלאגענדע פערע געוואגט:)
וזאת. דיעונו חיוט דיה תורה, וועלכע עשה דען קיגדערן ישראל' פתור.
געלעגט החט חוין גחטטעו געהייס. דורך עשה. ויח חיוט חיון בוים דעו
לעבענו דענען, דיה ויח פטעהחוטטען, חונד ווער ויח ערגרייפט, חיוט
גליקליך. חיהרע וועגע וינד וועגע דער ווענע, חונד חלל חיהרע גחנע
פריעליך. לחנעו לעבען חיוט חין חיהרער רעכטען חונד חין חיהרער איני
קען רייכטהוק חונד עהרע. ון וייל צור' החבען גחטט, וייער גערעכ-
טיגקייט החובען; דחרוס גחב ער דער תורה חיינען גרחסען חח-
ן חוואשטנג.

וְנֹאמְרֵי דְבָרֶיךָ וְדָבַר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר לֹא יִשׁוּבְרִיקֶם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נִאֲמָן וְהַחֲמוֹן אִתּוֹ. בְּיַד הָאֵל הַנִּאֲמָן וּבְכַל דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ

בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה:
שְׂמַחֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהוּת הַנְּבִיא עֲבֹדָה וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשֻׁחָה בְּמִהְרָה יָבֹא וְיַגִּיל לִבְנוֹ עַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבֶּזֶר
וְלֹא יִנְחַלוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לֹא שְׂלֵא יִכְפֹּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן דָּוִד:

נכל שנתות השנה גם בשבת חה"מ פסח סוכות זה.

עַל דִּתְהוֹרָה וְעַל דִּתְעֹבְדָה וְעַל דִּתְנִבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה שְׂנַתְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁה וּלְמַנְחָה לְכָבוֹד
וְלַתְפָּאָרַת. עַל דְּכָל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׂמֵךְ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד:
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בשלוש רגלים גם בשבת חה"מ סוכות סוכות זה.

עַל דִּתְהוֹרָה וְעַל דִּתְעֹבְדָה וְעַל דִּתְנִבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה יוֹם לַפְסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה לַשְּׁבוּעוֹת חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה
לְסוּכוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה לַשֵּׁעַ וְשֵׁית הַשְּׂמִינִי חַג הַעֲצֵרֶת הַזֶּה
שְׂנַתְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁה וּלְמַנְחָה לְשִׂשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה
לְכָבוֹד וְלַתְפָּאָרַת. עַל דְּכָל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׂמֵךְ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

בר"ה סוכות זה.

עַל דִּתְהוֹרָה וְעַל דִּתְעֹבְדָה וְעַל דִּתְנִבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׂנַתְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁה וּלְמַנְחָה

לְכַבֵּד וּלְתַפְאֵרַת. עַל כָּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
 לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ שְׁמֹךְ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד וְדְבָרְךָ אֲמַר וּקְיָם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזָּכוּר:

ב"כ שו"ת ז"ה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְיוֹם הַבְּפִרִים הַזֶּה שְׁנַתְּחַלְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשׁ
 אֲלֵמְנוּחָה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה. לְכַבֵּד וּלְתַפְאֵרַת:
 עַל כָּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ.
 יְתִבְרַךְ שְׁמֹךְ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְדְבָרְךָ אֲמַר
 וּקְיָם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנֵתֵינוּ
 וְלְעוֹנֵתָה עַם בֵּית יִשְׂרָאֵל וְסוֹכֵר אֲשַׁמְתִּינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה
 מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַבְּפִרִים:

כתב ספר"ל בשם ספר"ק שאין צומטין סלך מוחל וכו' כי טה טינה של מפילה אלל
 ס"ח? וכ"כ בסנהגים ולנוש וכל צווט"ו וע"ז בא"ס ס' מרכ"א, אכן בק"ק פפ"ד
 ובהנה קהל' טהגי' לסי' סלך עוחל וכו' והסכים עמה הגאון סוהר"ר יעב"ן.

אחר שסיים הספסיר ברכה אחרונה שו"ת יקום פורקן.

יְקוּם פּוֹרְקוֹן מִן שְׁמַיָא חֲנָא וְחַסְדָא וְרַחֲמֵי
 וְחַי אַרְיֵי וּמוֹזְגֵי רַוְחֵי וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָא
 וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא מְעֻלְיָא: זְרַעַת הִיא
 וְקִמָּא • זְרַעַת דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל
 מִפְתָּגְמֵי אוֹדֵיתָא: לְמַרְנָן וְדַבְּנָן תְּבוֹרָתָא
 קַדִּישָׁתָא • דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל • לְרִישֵׁי
 בְלִי וְלְרִישֵׁי גְלוּתָא וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא וְלְרִישֵׁי
 דִּי בְּבָבֶל: לְכָל תַּלְמֵי דִּירוּן וְלְכָל תַּלְמֵי דִּי

תלמידיו וכל מדעם קון באריתא. מלכא
 דעלמא יברך יתהון יפיש חיהון ויסגא יומיהון
 ויתן ארכה לשניהון. ויתפרקון וישתזבון מן כל
 עקא ומן כל מרעין בישין מרון די בשמיא
 יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמון:

הסתכל בתיבות אין טוטר יקום פורקן זכ ולא מי שגד.

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמי ותמי אריכי
 ומזוני ריחי וסיעתא ושמיא ובריות נפסא ונהודא
 מעליא ורעא חיא וקמא ורעא די לא יפסוק ודילא יכמול
 משתגמי אריתא: לכל קהלא קדישא הדין. רבדיבא עם
 וערא טבלא ונשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון יפיש
 חייכון ויסגא יומיכון ויתן ארכה לשניכון. ויתפרקון
 וישתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרון די
 בשמיא יהא בסעדיכון. כל זמן ועדן. ונאמר אמון:

זהר' קהל' טוהג' להזכיר בשמות הסתים בשנת ואומרי' אב הרחמים. אכן אין
 שוכרין כפיא שמחה ועילה ולא בשכ' שפרכין חדש וק' נחכות ור' ק, ולא בשוכן
 שרים, וכללל הוא בכל שב' יש עכר ואופן אין שוכרין חון ששכ' תשוב' שפוכרין.

ואז"כ שפרכים מי שברך לקהל ולערה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק יעקב הוא יברך את כל
 הקהל הקדוש הזה. עם כל קהלות הקדוש. הם וגשדום
 ובגידים ובתוהים וכל אשר להם. ומי שמחידים בתי
 כנסיות לחפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי
 שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים
 ועדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צמד באמונה
 וקדוש פרוק הוא ישלם שכרם ויסר מהם כל מחלה
 ורפא לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה ותועלתה
 בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחידים ונאמר אמון:

הנותן השמחה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו
 מלכות כל עולמים תפוצה אתה יודע עבדו מתרברעה.
 הנותן בים הים ובמים עינים נתיבה. הוא יברך וישמור
 וינצור ויעזור וירומם ויגדל ויגשא למעלה את ארוננו פלוני
 ירום הודו. מלך מלכי המלכים ברחמי יחידו וישמחהו
 ומכל צרה ויתן וינקיצי ליהו וידבר עמים תחת רגליו ויפיל
 שונאיו לפניו ובכל אשר יפנה יצליח מלך מלכי המלכים
 ברחמי יתן בלבם ובכלב כל יועציו ושכרו רחמנות לעשות
 טובה עמנו ועם כל ישראל. ברכו וברכונו תושעי יהדות
 ישראל ישכון לבטח ובא לציון גואי וכן יהי רצון ונאמר אמן:

בשפרכים החדש כוהגיס לוטר חפלת רב נחר כלותא (ברכות 77 ט"ז ב').
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שתחודש עלינו
 אתה חודש הזה לטובה ולברכה ותתן לנו חיים ארוכים
 חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של
 פרנסה חיים של חלוץ עצמות חיים של שיש בהם יראת
 שמים ויראת חמא חיים שאין בהם בלישה וקלמה חיים
 של עשר וכבוד חיים שתהא בנו אתבת תורה ויראת
 שמים חיים שישלאו משאלות לבנו לטובה אמן סלה:

הנותן השמחה ער, דער דען קהנגען זיעג חונד געוואלט דען
 פירטען פערלייט — זיין רייך חויט חווער וועלטען רייך — דער זיי
 נען קנעכט רוד גערעטטעט פאן דער בנהייט טאווערט, דער מיינען
 וועג ראר'ז אעער, דורך אהצטיגע פלוטהען כההנט, ער זענגע, בע-
 היטע חונד בעוועהרע, חונטערטטיטלע, ערההע, פעררהסטערע
 חונד העלבע הך עאסער חונטערן רעגענטען * * — עו סטייגע דע-
 סען גארע — ער, דער פולכרהעהרליגטע קהניג טווער קהניגע,
 ערהקלסט חונד בעהיטע זיהן בעוועהרע זיהן פאר יעדעס זיבעל,
 פערדרום חונד טהרען, חונטערטערפע נחליקענען זייער בטהאחסיג-
 קייט טעירלע זייע פיינדע פאר זיהן חונד בעגליקע זיהן חין
 טווען זיינען ריכטונגען. ער, דער פולכרהעהרליגטע קהניג חווער
 קהניגע, אהגע זייעט הערלען, דען הערלען זייער רחטבע חונד
 בעוואטען ויפלייד חיינפלוסטען, חוס חונד חונד גחלן ישראל וטהקלטהון.
 זין זייען חונד חין חונטערן טהגען ווירד יהודי געהעלפט ווערען
 ישראל ווירד זייער העהען; עו ווירד חין ערווער קהאטען
 זין געטט ווילן — היערוין חסט חונד זענען: אמן.

בשנת שלפני ר"ח סכרבי' וסכרבי' החדש הנל לטובה וליושר האין מי שעשה
 ולא אין עזכריו' כשקות ואין' אופרים אב הרחמים חן ענימי הספירה.
 מי שעשה נסים לאבותינו ונאל אותם מעבודות
 לחרות. הוא יעל אותנו בקרוב ויקבץ גדתינו מארבע
 כנפות הארץ. חברים כל ישראל ונאמר אמן:

האין טוקח ס"ח נידו ואוס' ר"ח פלוני יהי' ביום פלוני הנל עלינו ועל כל ישראל לטובה
 קו"ח יחד שיהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כלי
 עמו בית ישראל. לחיים ורש לום. לששון
 ולשמחה. לישועה ולנחמה. ונאמר אמן: אשר.

נרוב קבלות פולין אופרין בכל שנת אב הרחמי' חן ענימי' אל' אגון ולא כשיש חחינה
 ועילה, ולא כשפנרבי' החדש טון ענימי הספיר', וכשפנרבי' טדס שב כוהגין בק"ק פראג
 לאופרד ונרוב קבלות אשכנזי' א' איתו כ"א בשנת שלפני שבועות זשלפני חשעה באב.

נות אשכנז וירד חן שנת פקור שבועות חונד פקור ט' באב, אב הרחמים גענופנט.
 אב הרחמים שוקן מרחמים. פרחמיו רהעצומיים הוא. יפקוד
 פרחמים. חחסירים וחישירים. והתמימים. קהלות הקדש שפסרו
 נפשם על קרשח השם. הנאהבים והנעימים בתייהם ובמותם לא
 נפרדו. ממשרים קלו ומאריזות גברו. לעשות רצון קונם ותפץ צורם:
 חפרם אלהינו למזכה. עם שאר צדיקי עולם. וינקום מאויבנו
 (לעינינו) נקמת דם עבריו השפוק. בפתוב פתורת משה איש האהים
 הרנינו גוים עמו פי דם עבריו יקום. ונקם ישיב לצרו וכפר אדמתו
 עמו: ועל ידי עבדיך הנביאים פתוב לאמר. ונקתי דמם לא נפיתי

(חן שנת פקור יעדען ראש קודש וירד ר"ח געבענטש; דעך חן וקנט
 פקוגענדעו אים אויסער טשיאמע.)

מי שעשה. דערנעלבע, דער חונערן פארעלטערן וחוונער געטהען
 חונד זיח חויו דער סקולשערייח לור פרייהייט געפיהרט, עבענ.
 דערנעלבע וירד חויד חונו בקלריגט ערוואנען חונד חונרע לערסארי.
 טען חויו דען פיער וועלטענדען לו חיינער געוועלסטחלט וחאמעלען,
 דחו גחלניע ישראל. היערוין לחסט חונו וקגען: אמן! (היער ניאט
 דער חן דיו ס"ח חונד נענט אויס דען ווקלענסטג, חוין וועלכען
 דער ערוטע טחג דעו נייען אקנחטו פקולט, ווקרוין דחו דחו קהל
 פקוגענדעו. חנטווקרסטעט.)

יחד שחו. זיהן אקגע דער הייליגע — געלחבט זיח ער — יערייערן
 פיר חונו חונד פיר זיין וקחאטליכעו. פקוק ישראל לוק זעמען חונד
 פרייערען, לור פריידע חונד פרההיליכקייט, לוק הייל חונד לוק טרעט.
 היער חוין וקולען ויר וקגען: אמן!

וְיִשְׁכַּח בְּצִיּוֹן וּבְכַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ נֹאמְרֵי לְפָרֵי אֱמֹרֵי הַגּוֹיִם אֲנִי
 אֱלֹהֵיהֶם: יִדְרַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ רַחֲשׁוּקֶיךָ: וְאָמַר
 בִּי רוּשׁ הַיָּמִים אֲחֹתְךָ זָכַר לֹא שָׁכַח צַעֲקֹתַי עֲנִי: וְאָמַר יְדִין
 בְּגוֹיִם מְלֵא גְבוּרַת מַחֲזָן רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: מִנְתַּל בְּהַרְבֵּי שְׂטָרָה
 עַל בֶּן יָרִים רֹאשׁ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְלוֹהֶה סֵלָה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבֹה לּוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהֵיוֹ:

קָמָה תִּהְיֶה לְדָוִד אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי נִמְלֶךְ וְאֲבִרְכָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבִרְכָה וְאֶהְלֶלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: הַזֹּר לְדָוִד יִשְׁפַח
 מִעַשְׂיֶךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּסֹד הַדָּהָה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעוֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: וְזָכַר
 רַב טוֹבָה יִבְעִי וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: חֲנֻן וְרַחֲמֵי יְיָ אֱלֹהֵי אֲפִים
 וְהַדּוֹל הַסֹּד: טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יִדְהָה יְיָ
 כָּל מַעֲשָׂיֶךָ וְחַסְדֵיךָ יִבְרַכְכָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
 וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְךָ וְכֹסֶד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים וּמַמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל
 הַזֶּה וְהַדָּ: סוֹמְךָ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים וְחֻקֶּךָ לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
 כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵן לָדָם אֶת אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח
 אֶת יְדֶיךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי וְרֵצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל יְהִי וְרַחֲמֵי
 בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קָרְאֵה לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּ
 בְּאֵמֶת: רֵצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשְׁעֵם:
 שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲוֵבָיו וְאֶת כָּל הַדְּרָשׁוּעִים יִשְׁמֹד: תִּהְיֶה לְךָ
 יְיָ יְדָבָר פִּי וְיִבְרַךְ כָּל בְּשׂוֹר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 יְיָ הַגּוֹבֵרְתָּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ:

שד"ח לשנת

צט

האין לנקח ס"ח נדו להוליכו פן כביעה ולהנמישו בהיכל ואומר:

יהללו את השם יי כי נשגב שמו לבהו:

והקול שנים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו והלהלל
לכל המדינו לפני ישראל עם קרם בלילה:

כ"ט כז כ"ט כשאל בחול

<p>מזמור לדוד הבו ליהודה בני אלים הבו ליהודה כבוד ועו: הבו ליהודה כבוד שמו השתחוו ליהודה בהדרת קדש: קול יהודה על הפנים אל הכבוד והלעים יהודה: על מים רבים: קול יהודה בפח קול יהודה בהר: קול יהודה שבת ארחים וישפר יהודה את ארצו הלכטון: וירקודם כמו עגל רבנון ושדיון כמו בן ראמים: קול יהודה הצב להבחת אש: קול יהודה יחיל סדפר יחיל יהודה סדפר קדש: קול יהודה יהליל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד: יהודה לפבול ישב וישכ יהודה מלך לעולם: יי עו לעפו יתן יהודה יברך את עמו בשלום:</p>	<p>לדוד מזמור ליהודה יהוארן ומלאה תבל וישגב בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נחרת יכוננה: מי יעלה בהר יהודה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפסיו ויבר לכב אשר לא נשוא לשוא נפשו ורא נשבע למדמה: ישא ברכה מאח יהודה וצדקה מארצה וישעו: ויה דוד הרשיו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהודה עוזו וגבור יהודה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות רוא מלך הכבוד סלה:</p>
--	--

כשחזרין הספר תוך ההיכל ואומר:

ובנתה יאמר שובה יהודה רבבות אלפי ישראל: קומה
יהודה למנתתה אמה וארון עזך: כהנה ילבש צדק
וחסידה ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשכ פני משיחך:
כי לקח טוב נתתי לכם תורתו אל תעזבו: עץ חיים
הוא לפתויקים בה ותומכה מאשר: דרכה בדרכי נעם
תכליתותיה שלום: השבנו יהודה אלקה ונשובה
חיש ימינו בקודם:

סדר תפלת מוסף

כל יחיד יחיד בחפלה מוסף בין יש לנו צעיר בין לא. זמן תפלת מוסף
 אחר תפלת שחרית ואין לאחריה יותר מוסף ו' עשרות א"ס התפלל אחת
 קודם מה"ש ילא. שבת ולא התפללה בזמנה אין לה משלושין היו לכניו שמי
 תפלות אחת של עכזה ארבעה של מוסף, בגון שאינן להתפלל מוסף עד ש
 ומחלה לריך להתפלל של עכזה מחלה ואח"כ של מוסף, אע"פ שאין להתפלל
 עכזה גדולה לבתחלה הבא שאני כיון שריך להתפלל של מוסף, מיהו א"ס
 קודמין לניה"כ אין לריך להקדים של עכזה א"ס עדיין לא קרא השעש
 לעכזה, אבל עשהגיע זמן עכזה קטנה לריך להקדימה למוסף, וכליכור לא
 יעשו כן, וא"כ הוא סמוך לערב ואין שהות להתפלל שהיה הורה בסג"א
 שיתפלל מוסף ושלשים של עכזה בערבית שתיים. עשה והסליף של מוסף
 באחרית, א"ס עקר רגליו חזר לראש וא"ס לא עקר רגליו חזר לשל שבת בלבד,
 התפלל של חול ולא הזכיר של שבת לא ילא, וא"ס אקד רק ונעשה לפניך
 חובותינו בחמירי יום ובקרבן מוסף ילא. עשה ולא התפלל שחרית אינו
 שלשים בעוסף א"ס בעכזה, כך נ"ל שהיא קרייה סמוכה. קומר לעמש קודם
 תכלת העוספין אבל קעודה אסורה אלא לעשן דפלא לבי'.

הש"ן אומר ח"ק. בשבת וזמ"ע מתפללין מוסף של י"ט תכלתהו לקטן במדר העוברים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
 וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
 בניהם למען שמו באהבה. חזן דען לעהו בוסטחגען ווירד
 זכרו חייגעטחזמעט
 זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים
 מלך עוזר ומושיע ומגן ב"א' מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
 להושיע. פלא ש"ע מוסף חן כיו לזכ ערו' *משיב הרוח ומוריד הגשם:
 וטען טונג פסח מוסף וחגט אחו
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
 רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
 אסורים ומקיים אמונתו לשיני עפר. מי כמותך
 בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה

ומצקתה ישועה. חזן דען 10 כוסטאנגן ווירד מיכמוך חיינגעטאן אטעט
מיגמאדאבקהרחמים וובריצורוליהיטברחמים

ונאמן אתה להחיות מתים באי מחיה המתים:

קדושה לש"ן נסוחת התפלת
נעריצ'ונקדישקה בסוד (שכל) ש"ח
שרפי קדש המקדישים שמך
פקדש בכבוד על יח נביאך
וקרא זה לא זה ואמר קו"ח קדוש
קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו:

אתה קדוש ושמך
קדוש וקדושים בכל
יום ידללוך פלה.
באי האל (נש"ט המלה)
הקדוש:

ח' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזו אתה מקום כבודו לעפחם
ברוך ואמרו: ק"ח ברוך כבוד יי ממקומו: ג' ממקומו הוא יסן ברחמים
יחזן עם הפיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה
שמע אומרים: ק"ח שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ח' אחד הוא
אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא שמיענו ברחמיו
שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים:

ק"ח אני יראה אלהיכם:

אחד אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ: זהיה יי למלה
על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
ח' ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ק"ח מלה יי לעולם אלהי ציון לדוד דוד הללך:

ח' לדוד דוד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדוש ושבתך
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד פי אל מלה גדול וקדוש אתה.
ברוך אתה יי דגאל (נש"ט המלה) הקדוש:

(*) כתב הרב חזקוני בפ' האיכו ח"ל כי אם ה' אקרא עתה בחדש ירחמי
אמר עשה נביאה וכו' ועתה יליף עשה ללא הוא עבר שעת עתה
עד זמן זהו עתה פוע' בעשרין וחד עילין דליכון תענין ופעל אחין פי' ען
האויבו עד הזכרת השם יש עשרים ואחת תיבות ען עשרים ותשע אותיות,
והבי איתא בספרי אשר עשה די לי וכו' לפיכך מקבו חכמים כ"א תיבות
נקדושה שכל יום קודם הזכרת השם זה סדרן נקדש וכו' ונקדושה חלל
שנת פ"ה אותיות זה פרטן נקדישך ונערישך בסוד שית וכו' עכ"ל, והגדלים
תעוהים שהיו כד נחיה לענינא אינון כי אם פ"ב אותיות ויש
הקרה לפני פ' חזקוני כ"י ועלמתי נו: וזה פרטן: בקדישך ונערישך
בסוד שכל שית וכו', והוא פלא.

לשבת

לר' חסד שכח ור' חזקוני אמן דייעונו
 אהיה יצרת עלמך מקדם
 בליתי מל' אבתיך ביום
 השביעי אהבתך אורתי
 ורציתי בנך ורוממתינו
 מכל ד' לשונות וקד' שפתנו
 במצותיך וקרבתנו מלבנו
 לעבודתך ולשמך הגדול
 והקדוש עלינו קראת.
 ותתן לנו יי' אלהינו באתה
 שפתות למגדלה וראשי
 חדשים לכפרה. וליפי
 שחטאתנו לפניה אנחנו
 נאמרתנו תרבה עירנו

תבנת שבת רצית
 קרבנותיה. צורת
 פרושיה עם סדורי
 גסקיה. מעונגיה
 לעולם כבוד יתחלו.
 טועמיה חיים זכו.
 וגם האהבים דבריה
 גדלה בחרו. אז מסתי
 נצטוו עליה. ותצונו
 יי' אלהינו להקריב בה
 קרבן מוסף שבת

לזכר'ת.

לשבת

אהיה יצרת. דוח החוט דייעונו ועולם
 געטשעלעטן פֿאָר חורטאטען לייטען;
 חסד יעבענטען טאָג אַפֿר דיין ווערק
 פֿאָלענדעט. דוח החוט חונו געליכט,
 וועהאָגעפֿאלען. ס'ן חונו געפֿונדען,
 חונו חיבער חונו נחטליקגען ערהט
 כען חונד דורך דייעו געבאָטע גע
 הייזגט. דוח החוט חונו, ח' קחיני,
 דייעטס דייענטע גענאָהערט חונד
 נחך דייעטס גרחסען חונד הייזגען
 נחאטן גענאָנט, חונד יעבעפֿאלען
 געבוס דוח חונו, גחטס חונדער
 הערר שבחשקגע לור ערהקאונג
 חונד נייחאקנדוואָגע לור פֿערזעהי
 נאָג — חויליוחונדער חונד דער זינדע
 חונדער פֿאָטער העקובן ווואָרדע חונו.
 רעסטערט זערטאָרט חו' דחונו

חכנת שבת. דוח החוט רען שבת
 זייגעוועטלט, פֿיר ויהן זייגענע
 חפֿטער, בעאליזגט חונד בעפֿעהי
 לען, וויזען אים זיהענע נעבוס דען
 לוגעקערדעטען טרחאָקפֿלערן גע
 החוטען זיין חונו. דעגען, דוח זך חו
 זיהק ערקוויקען, וואָרדע עוויגע
 עהרע פֿערהייטען, דענען, דוח זיהן
 זעליג געניעטען, חונגען זעבען, חונד
 דעגען דוח זיינע פֿערטרדטגען זייר
 דיגען, וואָרדע העררליכקייט בע
 טיערען דחאחו, חונו פֿאָן סיני זיהי
 נען דער בעפֿעהן זיינעטוועגען לוי
 געקאממען וואָבייח דוח, גחטט חוני
 זער הערר, חונד בעפֿעהען החוט,
 חונו מוסף (ל' גיב) חפֿטער פֿיר דען
 זנס דערלונדרינגען וויז געביהרליך.

לשבת

לשור"ס

בְּרֵאיוּי • יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ ייִ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַעֲרֵנוּ
 בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
 וְתַטְעֵנוּ בְּגְבוּלְנוּ • וְשֵׁם
 נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־
 קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ •
 תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
 וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם •
 וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
 לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה

וְשֵׁם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִלְחַ
 יִקְרָנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית
 תִּיבֵנוּ • וְאִין אֲנַחְנוּ יְסֻלִים
 לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
 מִחֻרָהּ בְּבֵית הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׂמֵךְ עֲלֵינוּ
 מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׂלֵחָה
 כְּמִקְדָּשֶׁךָ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 ייִ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂתַעֲרֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
 וְתַטְעֵנוּ בְּגְבוּלְנוּ וְשֵׁם
 נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת
 חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
 וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת

לשבת

לשור"ס

אחגב עו דיר דאך געפלאג ויין,
 גחטט, חונער חונד חונרער פֿון
 טער טיט, חונד פֿריידיג נאך חונד
 זערעס אָנדע הינויף לֹ פֿיהרען,
 חונד חונד חין חונער געביעט חייני
 לופֿטאָנלען; דארט וואָלען וויר דיר
 חונערע פֿליכטגעאָממען אָפֿער
 בערייסען, דיח וואָלען גיבן נאך
 אָרדנונג חונד דיח מוספֿים (לוגעבען)
 נאך געביהר. דיח מוסף דינענע
 זכח' וואָלען וויר אים פֿערגניגען
 בערייסען חונד דיר דערברייגען נאך
 דינעס

חונערע הייליגסוואו פֿערוויי,
 טעט, חונרע ווירדע פֿערטוואַר,
 חונד דעהין וואָר דיח העררליכקייט
 פֿאָס היזע חונערע אָבעט. כּון
 קאָנען וויר חונערע פֿליכט ניכט
 אַהר ערפֿיאָען חין יענעס פֿאָן דיר
 ערקארנען טעאָפֿען, חין יענעס
 גראָסען חונד הייליגען היזע, דיח
 דינען כּוואָען געפֿיהרט — וועגען
 דער געוואָלט דיח אָן דינעס הייליג;
 טהוס חויגעחייבט וואָרדען. אחג'
 עו דיר דאך געפלאג ויין, גחטט,
 חונער חונד חונרער פֿאָטער טחט,
 חונד פֿריידיג נאך חונערס אָנדע הינויף לֹ פֿיהרען, נונד חונד חין חונער
 געביעט חיינילופֿטאָנלען! דארט וואָלען וויר דיר חונערע פֿליכטגעאָממען
 אָפֿער בערייסען, דיח וואָלען גיבן נאך אָרדנונג חונד מוספֿים נאך גע

במצות רצונה כמו
 שבת ערנו
 בתורה על ידי משה
 עבדה מפי כבוד
 כאמור: וכיום השבת
 שני כבשים בגרשנה
 תמימים ושני עשרנים
 סלת מנחה בלולה
 בשמן ונספו: עלת
 שבת בשבתו על
 עלת התמיד ונספה:
 ישאחו במלכותך

מוספי יום השבת תורה ויום
 ראש תחולת היום געשה
 ונקרב לפניך באהבה
 כמצות רצונה כמו שכתבת
 עלת בתורתך על ידי משה
 עבדה מפי כבוד כאמור:
 וכיום השבת שני כבשים
 בגרשנה תמימים ושני
 עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן ונספו: עלת
 שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונספה:
 ובראש השבתם תקריבם
 עלה ליה פרים בריבך

ביהר. דיו מוסף תפוער סתן דיע
 ועם שבת חונד ראש חדש (כיוון
 אוקטובר) וסוף איר איט פער
 גיגען בערייטען חונד דיר דאר
 בריגען נאך דיינעם ווקהאגעטאלי
 גען געבחסט, ון וויח דוח ען חין דיי
 נע חורה דורך דיינען דיענער טעה
 חוין דעם אונדע דיינער העררליכ
 קייט הווס נייערטרריבן וחסן חונד
 ופאכען ון אויטעט: ,,חס שנת לווייח
 יתהריגע וקאמער תהנע פעהאער,
 חונד לוס אעהאקפער לוייח לעהני
 טעל פיינען אעהאן איט קול חייגע.
 ריהרט, נעבוט דעם סרענק:
 תפוער דחלו. דיענען חוין דחן
 גחלנאפער פיר יעדען שנת, חויסער
 דעם סתן איהן גחלנאפער, נעבוט
 דעסען איינאפער דחלו.
 ישמח ון וערדען ויך דיינען ריי,
 כע

דיינעם ווקהאגעטאליגען געבחסט
 ון וויח דוח ען חין דיינע חירה דורך
 דיינען דיענער טעה, חוין דעם
 אונדע דיינער העררליכקייט הווס
 נייערטרריבן וחסען, חונד וועל
 כע ון אויטעט: ,,חס שנת לווייח
 יתהריגע וקאמער תהנע פעהאער,
 חונד לוס אעהאקפער לוייח לעהני
 טעל פיינען אעהאן איט קול חייגע.
 ריהרט, נעבוט דעם סרענק:
 תפוער דחלו. דיענען חוין דחן
 גחלנאפער פיר יעדען שנת, חויסער
 דעם סתן איהן גחלנאפער, נעבוט
 דעסען איינאפער דחלו.
 ישמח ון וערדען ויך דיינען ריי,
 כע

וברהשי. ון דען ערוטען סתן דער אוקטובע ברינגס חיהר
 עוויגען לו עהרען לווייח יוגע טסיערע, חיינען

שנים ואיל אחד פתחים
 בירשנה שבעה חמשים:
 ומנחתם ונסבדים כמדבר
 שלשה עשרנים לפר ושני
 עשרנים לאיל ועשרן לכבש
 ויין כנסם ושעיר לבפר
 ושני חמדים כהלכתם:
 ישמחו בסלכותה שומר
 שבת וקוראי ענג עם
 מקדשי שביעי. כלם ישבעו
 ויהענגו מטובה. וכלשביעי
 רציתו וקדשתו חסרת
 ימים אותו קראת. וקר
 למעשה בראשית:

שומרי שבת וקוראי
 ענג עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו
 ויהענגו מטובה.
 וכלשביעי רציתו
 וקדשתו חסרת ימים
 אותו קראת. וקר
 למעשה בראשית:
 אלהינו ואהי אבותינו
 רצה במנוחתנו
 קדשנו במצותך ומן

ווידער, זיעבען יתהריגע וקאמער
 קהנע פעהלער: דחו חיהר מעה:
 קפלער חונד קרחנקאפער נחך
 דער פארשריפט; דרייז לעהנטעל
 לו יעדעס ספיערע, לוייז לעהנטעל
 לו יעדעס ווידער, חייז לעהנטעל לו
 יעדעס סחלפע; וויין לוס טרחנק.
 קפלער. חיינען כחק, לור פערזעה:
 כונג חונד דיו לוייז סחגליצען
 קפלער נחך געביהר.

לעו פרייען, דיח דען שנת האטען
 חונד חיהן דער זעליגקייט ווייהן.
 חייז פלוק דחו דען זעבענטען היי
 יגט, געניעסט דען וואננגענוס
 דינער גיסער זיבענטע געפיעל
 דיר וואהל, דוח החוט חיהן געי
 הייגט חונד נחנטענט חיהן דען
 חטאס היגסטען דער טחגע, לוס
 חנדענקען דער טהחטען כייס
 זיבעגין דער וועלט.

ישמחו. ויה ווערדפן זיך דינען רוי:
 לעו פרייען, דיח דען שנת האטען
 חונד חיהן דער זעליגקייט ווייהן
 חייז פלוק, דחו דען זיעבענטען
 דער זעבענטע געפיעל
 חונד נחנטענט חיהן דען
 חנדענקען דער טהחטען כייס חני

אחינו. חונד חונד חונדער פלחער
 גחסט! ליגע וואהלגעחלון חן חוני
 רער רעה, הייזגע חוני רודך דינע
 געבסטע

הייגט, געניסט דען וואננגענוס
 דיר וואהל, דוח החוט חיהן געי
 חטאס היגסטען דער טחגע, לוס
 חנדענקען דער טהחטען כייס חני
 בעגין דער וועלט.

חָלֵקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ
 שֶׁבִיעֵנו מִטּוֹבֶךָ
 וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ
 וְמִהָר לִבְנוֹ לְעַבְדֶּךָ
 בְּאֵמֶת וּדְגֻחֵלָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרָצוֹן שֶׁבַת קֹדֶשְׁךָ
 וְיִנְוְחוּ־בָהּ יִשְׂרָאֵל
 מִקֹּדֶשׁ שִׁמְךָ בְּרוּךְ
 אֱתָהּ יי מִקֹּדֶשׁ
 הַשַּׁבָּת:

אֲדֹנָי רַצְוֵה בְּמִנְחָתֵנוּ
 וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטִמְחָה
 וּלְבִרְכָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה
 לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה לְפָרְנָסָה
 וּלְכַלְכָּלָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 לְמַחִילַת חַטָּאוֹלָם לְיַחַת עֵינִן
 (בשבת הענוור ולכפרת פשע): כִּי
 בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּסִרְתָּ מְבַל
 הָאֲמוֹת וְשַׁבַּת קֹדֶשְׁךָ לָהֶם
 הוֹדַעְתָּ וְחָקִי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים
 לָהֶם קִבַּעְתָּ: פָּרוּךְ אַתָּה
 יי מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל
 וְדֹאשֵׁי חֲדָשִׁים:

רַצְוֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְחַפְלָתָם
 וְהַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחָהּ וְיֵאֱשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וְחַפְלָתָם בְּאַדְבָּה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

געבטע חו' בעטטידע חונו חונוראכי
 טהייל חין דינר מוכה; לחם חונורינע
 גיטע פֿערגניגען חונר דיין הייל ערי
 פרייען. לחם חוני גחטס, חונער
 הערר, דייען הייליגן שנת איט זיבע
 חו' פֿערגניגויֿקייט געניעסען, לחם
 זיך חן חיהק ערגחטנען ישראל, דיח
 דייען קחמען הייליגן. געלחבט זייט
 דוח, גחטט, הייליגער דעו שנת!

א"א. חונער חו' חונער פֿחטער
 גחטט! לייגע ווזהאָגעפֿחון חן חוני
 רער רועה חו' ערכייערע חן דייעטק
 שנת חונע דייען חקחט נוס ווזהו חו'
 לוס ועגען, לור פֿריידע חו' פֿרחהיֿט.
 קייט, לוס הייל חו' סרוטט, לור כחיה
 רונג חו' פֿערפֿלעגונג, לור גֿאָקעג
 זיגקייט חו' חייכטרפֿט, לור פֿערלייט
 הונג דער פֿעהלער חו' פֿערגעבונג
 דער זינרען (בשבת הענוור: חוס לור

פֿערוזֿהונג דער איסעמלען). דען דיין פֿאָק ישראֿל חוני חוני חוני
 פֿאָקערן ערוזֿהלט חיהנען דייען הייליגען שנת קונר געמחלן. חונר דיח
 זעטלע דער מחנכטחלנגע בעטטיאוס. געלחבט זייט דוח, גחטט,
 זיגער דעו שנת ישראל חונר דער מחנכטחלנגע!

מוסף לשבת

קג

וְחַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשֹׂאֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. קְרוּךְ אַתָּה יי
הַמְחַוֵּיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנֹכְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׁר וְיִצְרָנוּ וְיִצְרָ בְּרֵאשִׁית בְּרִפּוֹת
וְהוֹדֵאֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּתוֹחֵינוּ
וְחֻקֵּימָנוּ וְהִאֲסַף בְּלִוְיָתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְרֵךְ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְכָּם שְׁלָם עַל שְׂאֵנָנוּ
מוֹדִים לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדֵאֹת:

מוֹדִים אָנֹכְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
דָּגָא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נִדְּהָ לָךְ וְגַם פֶּר הַהֶלְתָּךְ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקַדּוֹת לָךְ וְעַל
גִּסְיֶךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל יְעַת עָרְבֵנוּ וְבִקְרֵי וְצִחְרֵינוּ הַטּוֹב
כִּי לֹא קָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרָתָם כִּי לֹא תִפְּזוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם
קָרְנֵנוּ לָךְ: נִמְנוּחָה עַל הַגִּיסִים.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרַחַם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
נַעֲלִימָה וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל תְּחִיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וְיִחַלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ
וְעוֹרְתָנוּ סְלָה. קְרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמַר לְהוֹדוֹת:
לֵאמֹר אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
מִשְׁה עֲבָדֶךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו בְּיָמֵינוּ עִם קְדוֹשֶׁךָ פְּאֹמֵר וְיִכְרַבְּךָ
יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יֵשֵׁא יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹם:
שֵׁם שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶךָ כִּי
בְּאוֹר פְּנִיֶךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְצִדְקַת חֶסֶד
וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשְׁלֹמֶךָ:
(כִּיִּימָה בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וְיִסְרָנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וּנְפָתַח לְפָנֶיךָ אָנֹכְנוּ
יְכַל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם) (בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלֹם):
קְרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

אלהי נצור. לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תהום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותך תרהור נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 דבר עצתם וקלקל מחשבתם עשה למען שמך. עשה
 למען ימנה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידיך הושעה ימנה ועגני: יהי לרצון
 אמרי ודגיון לבי לפניך י צוהי וגואלי: עושה שלום
 במרחמי והוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:
 יהי רצון לפניך י אלהינו ואלהי אבותינו שיבנת
 בית המקדש במהרה ביימנו וכן חלקנו בתורתך:

בשנת שס"א אמן לועזין אלהיכם.

לשבת חשובה. תמוס שס הסתנר שמואל חזק.

אלהיכם שופט צדק ובמישור לאמים מדה הדין והפוק
 לרחמים ויכפר ודונות ושגנות עונות ואשמים ארון
 תמאים הצהר והלבן בתמים לכפרה מקיים לילות וימים
 חוה עמך מתענים וצמים וזכור ברית ראשונים הישרים
 והתמימים קיים לבניהם שבועת קדומים וימלך מלכם
 לעולמי עולמים: ובדברי קדשך.

לשבת חול המועד סוכות. תמוס שס הסתנר יחודה.

אלהיכם ישיב בשלם סבו ומעונתו. הקם יקים דבירו וחדר
 מפחו ועד סלה ישכך שם הוד שכנינו דירת ספה תהיה לצל
 לשומר ספחו העת יעמיד על ארץ אנדתו ימלוך על
 כל הארץ הבונה בשמים מעלתו ובדברי קדשך.

לשבת ראש חודש. תמוס שס הסתנר יהודה חזק.

אלהיכם יוריה שמשו שבעתים בגבורתו יתרח ביהחחשו
 בשמש וריתו והחודש בהתקדשו לחידש בפרתו: ית
 היום לשמשו חנות קדשת שכנינו מדי חדש בחדשו ומדי
 חודש בשבתו: ובדברי קדשך.

לשבת בראשית. תמוז טז העתה יהודה חזק.

אלהיכם ישלח עבדו וכוונ בסאו במראשית: העיר על תלמה
יבנה וארמון ישית ומזבחו ירפא ומקום נסוף להשית: דהור
יקרא לעבדיה היותו חפשי: הנה חזק ועמו קפיו יפין
הרשית: ימלוך על עם שומר שבת בראשית: ודבר קדש

לשבת חזכה. תמוז טז העתה יהודה חזק.

אלהיכם ישלח משיחו אזור צדקה ומתנה ירפיד הרשע
ימית בשבת פיו איב יאביר ועל הנסים יהלל למזור צעיר
מהעבדי העה חדשה יחדש הפות און מהכבד: הדר
חמדת זבול קדש יקום ויביר ונשיה סגורה שיר חנפת
הפית לרוד: ודבר קדש.

לשבת נחמו. תמוז טז העתה יהודה בר שמואל חזק.

אלהיכם יוסיף ידו לקבץ נפוצותיכם: העת יהיש לאמר
צאו סאסוריכם ומלאך בריתו ישלח להשיב לבבכם
הרכו פנו והיה העקוב למישור ולעיר וקבצכם השומרים
שבת ברית היא בינו וביניכם: ברכו שמו ואל תתנו רמי
לכם: חי וזכר קדשו נחמו יאמר אלהיכם כי אני הוא מלככם
ואמלך עליכם: ודבר קדש

לשבת נשואין. תמוז טז העתה שמואל חזק.

אלהיכם שכנו שם פס עלמו. מלאכיו רוחות הלא למזיואיה
מקום כבודו הזלמו. אומרים ברוך כבוד יי מטקומו: לעת
ימלוך ליום קומו: חזה ציון גנון במקומו: זה יראו וידעו כל
יקומו: קחא לירושלים בפסא מקומו: ודבר קדש.

לשבת ברית מלה.

אלהיכם אני זוכר חברית: הנה שולח לשארות: את נסתר
בנחל פריתי: מבשר טוב ושלום באהרית: ידעו זאת כל פרותי
ברית: אומר לציון מלך אליה: והורית: ודבר קדש

אין באלהינו. אין בארוננו. אין במלכנו.

אין כּמוֹ שִׁיעֵנוּ: מִי כֹאחֵינוּ. מִי כֹאדוֹגֵינוּ. מִי
 כְּמִלְכְּנוּ. מִי כְּמוֹ שִׁיעֵנוּ: נוֹדֵה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֵה
 לֵאדוֹגֵינוּ. נוֹדֵה לְמִלְכְּנוּ. נוֹדֵה לְמוֹ שִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹגֵינוּ. בְּרוּךְ מִלְכְּנוּ.
 בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הוּא
 אֲדוֹגֵינוּ. אַתָּה הוּא מִלְכְּנוּ. אַתָּה הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פְּטוּם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצֶּפֶן וְתַחֲלִבְתָּהּ
 וְהִלְבוּתָהּ. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹד
 וְקִצְיָעָה שְׁבִלְתָּה גֵרֵד וְכֹרֶם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
 וְקִלּוֹפָה שֶׁרֶשֶׁה. וְקִבְמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִירָה
 בְּרִשְׁנָה תִשְׁעָה קִבִּין. יִין קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא
 וְקִבִּין תִּלְתָּא וְאִם אֵין לוֹ יִין קִפְרִיסִין מְבִיא חֶמֶר
 חוֹרֵץ עֵתִיק: מִלַּח סְדוּמִית רְבַע (וְהַקֵּב) מֵעֵלָה
 עָשָׂן כָּל שְׂדוּא: רַבִּי נְתַן אוֹמֵר אֵף כִּפְתַּת הַיֵּרֶדֶן
 כָּל שְׂדוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חֶסֶר
 אֶחָת מִכָּל סְמָנֵיהּ חֵיב מִיָּתָהּ: רַבִּן שִׁמְעוֹן בֶּן

חַיִּים וְיִיחַ חוֹנַעַר גָּחַטֵּס? וְעַר זֵיחַ חוֹנַעַר הַעֲרָר? וְעַר וְיִיחַ חוֹנַעַר
 קַחֲזִיג? וְעַר וְיִיחַ חוֹנַעַר הַעֲלָפֶר — וְחַטֵּס חוֹנוֹ דְּחַנְקֵעֵן חוֹנַעַרִס
 גָּחַטֵּס! וְחַטֵּס חוֹנוֹ דְּחַנְקֵעֵן חוֹנַעַרִס הַעֲרָר! וְחַטֵּס חוֹנוֹ דְּחַנְקֵעֵן חוֹנוֹ
 וְעַרִס קַחֲזִיג! וְחַטֵּס חוֹנוֹ דְּחַנְקֵעֵן חוֹנַעַרִס הַעֲלָפֶר! גְּעוֹחֶבֶט וְיִיחַ חוֹנוֹ
 וְעַר גָּחַטֵּס! גְּעוֹחֶבֶט חוֹנַעַר הַעֲרָר! גְּעוֹחֶבֶט חוֹנַעַר קַחֲזִיג! גְּעוֹחֶבֶט
 חוֹנַעַר הַעֲלָפֶר! דוּחַ בְּיוֹם חוֹנַעַר גָּחַטֵּס, דוּחַ בְּיוֹם חוֹנַעַר הַעֲרָר,
 חוֹנַעַר קַחֲזִיג. דוּחַ חוֹנַעַר הַעֲלָפֶר! דוּחַ בְּיוֹם עַג, דַּעַס לָא
 יִין חוֹנַעַרִס עָחַטֵּסִר דַּעַס סַפְעֵנְרִיחַ קִטְרַת גְּעַרִיזְעֵרִס הַחֲבַעֵן.

גמליאל אומר. הצדי איתו אלא שדף הנוטף
מעצי הקטף: ברית כרשינה ששפין כח את
הצפרן. כרי שהיא נאה: יין קפריסין ששורין
בו את הצפרן. כרי שהיא עזה: והלא מי
רגלים יפין לה אלא שאין מבגיסין מי
רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש:
ביום הראשון היו אומרים, ליה הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
בשני היו אומרים,

גדול יי ומדגל מאד בעיר אלהינו תר קדשו: (מ"ח)
בשלישי היו אומרים,

אלהים נצב בעד אל בקרב אלהים לשפוט: (פ"ב)
ברביעי היו אומרים, אל נקמות יי אל נקמות הופיע: (צ"ד)
בחמישי היו אומרים, הרנינו לאלהים עוננו ריעו לאה יעקב: (פ"ט)
בששי היו אומרים, יי מלך נאות לבש לבש יי עו התאזר
אף תפון תבל כל המוש: (צ"ג)

בשבת היו אומרים, מזמור שיר ליום השבת: (צ"ב)
מזמור שיר לעתיד לבא ליום שפלו שבת ומנוחה לחי העלמים:

אמר רבי אלעזר אומר רבי חנינא. הלמדי חכמים
מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב
שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בניך: שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מכשול: ידיר שלום פחילך
שלוה בארמנותך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום
בך: למען ברת יי אל יזנו אבקשה טוב לך: יי עו
לעמו יתן יי ויברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לארץ בכל לתת גדלה ליוצר פראשה
 שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו ככל המונם. ואנחנו כרעים
 ומשפחות ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמם וחסד ארץ ומשכ יקרו
 (כ"ט וכסא כבודו) בשמים מפעל ושכינת עוז פגיה מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"ט אחר). אמת מלכנו אפס וולתו
 בכתוב בתורתו וידעתה היום והשבת ללכתך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על בן נקודה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עוה
 להעביר גאולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון. לתקן
 עלם במלכות שדי וכל בני אשר יקראו בשמה. להפנות
 אלה כל דשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה
 תכרע כל ברוך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו
 ויפולו. ולכבוד שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול
 מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
 שלך היא ועולםך עד תמלוך בכבוד: בכתוב בתורתך
 יי מלך לעלם ועד: ונאמר ויהיה יי למלך על כל
 הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר: ק"י

ואס"כ אמרי' היום שבת קודש שבו היו הלויים אומרים במקדש סזמור
 שיר ליום השבת וגו', חעלאהו בדף י"ב ואומרים עליו ק"י.

דיני פעודת שחרית וסדר קידוש.

אסור להתענות עד שש שעות, ולשם תענית אפילו שעה אחת אסור. יהא זולחנו
 ערוך כסו בסעודת ליל, ומקדשין על היין, והוא נקרא קדושא רבה ע"ד סגי
 כהור. בי ארבו מה"ת, ואעפ"כ כוהג צו כל עה שנוהג בקידוש הליל, ולא יטעום
 עד שיקדש. נעקוס שאין יין עלוי אז כל העשקין הם חסר עדינה חוץ מהעיס,
 וא"ל להסתין אפילו סלפת שינוא לו יין, ורק כזה היא קל סקידוש הלילה, ואם אין
 יי עשקין צונע סיד על השת ולוקח הכוס עלא יין כידו ואומר ושמרו וכו'.

וְשָׁמְרוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: בְּגֵי וּבֵין בְּגֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיָּנַח:
זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה
אֲתָה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבַהֲמֹתֶךָ
וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בִּרְפוּ
יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: סברי סרגן ורבנן ורבנתי

בִּיאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

ושיחה לפחות רובו של רביעית וכותן למסובין לטעום טעמו וכוטל ידיו ועברך עכ"ל
ואח"כ סנדק המוציא על לחם טעמה ונולע על העליזכה. ואחר הסעודה כוטל
במים אחרונים וסנדק בה"ט על יין אשילו אין לרכו בכך כפול ביחיד, כדי
להרויח ברכות, וטהאי טעמא ירבה בפירות ועגדים ורימני אחר סילוק השולחן.

קיבעין עדרה אחר סעודת שבת וגדול עונש המנטלו, ונפרט העסוקים כל
ימות השבוע נפוט וטרודין בעסקי ד"א ופרנסה, אם בשבת יתעסקו כל היום
באכילה ושמחה תורה עה תהא עלי? ושכין ידע האיש ההפוני חיבות חורמו
ואסונתו? והקמועדי' בשבת ותעסקים בדברי בטלים. אך לך חלול
שבת גדול עזה.

הענקר חולה בשבת לא יקא רחמים כעכאנו בחול אלא כן לריך לומר:
שַׁבָּת הוּא מִלְּעוֹק וּרְפוּאָה קְרוּבָה לְבוֹא וְשִׁבְתוֹ בְּשָׁלוֹם:
הנכנס לכחם אצל יאמר:
שַׁבָּת הוּא מְלַנְחָם וְנִחְמָה קְרוּבָה לְבוֹא וְשִׁבְתוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר מנחה לשבת

למנחה נכ: סין לניה"כ ואוסרין אשרי, והג'ן לרץ להמעטף בטלים סמכין צדוקה"ת.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שכבח לך אשרי העם שיי אלהיו:

למה הודה לך ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: הור לדור ישפח מעשיך וגבורתך יגידו: הדר כבוד הודה ודברי נפלאותך אשדחה: ועוז נור אותך יאמרו וגדלותך אספרנה: וקר רב שפך יביעו וצדקותך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי כל מעשך ותמידך יברכח: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים חזקה לכל הכפופים: עיני כל אלה ישכרו ואתה נוהג להם את אכלם בעת: פותח את ידך ומשביע לכל דור צון: צדיק יי בכל דרכיו חסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת: רצון רצו יעשה ואת שזעם ישמע וישמע שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעשה ועד עולם הללויה:

(* אשרי. ויא חיברועטונג היערפון חזט לו פידטן ויפע י"פ.

1) דאו גחלע ונא לכין חזט חזי ערטידענטן חזינלענען, חזי דען פרשעטען חזר פוחאטן חזיגעהחכנטן, חזלנחאמענהחזיגעדען ערוען לוחאמענגעטלט:

וְכֹה לְצִיּוֹן גֹּאֵל וְלְשִׁבְיָ פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נִאֵם יי: וְאֵת זֹאת
 בְּרִיתִי אֶתֶם אָמַר יי רַחֲמֵי אֱלֹהֵי עֲלֵיךָ הַדְּבָרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 בְּפִיךָ לֹא יִמְלֹךְ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַעַךְ וּמִפִּי וְרַעַךְ אָמַר יי
 מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאֵתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא
 כְּבוֹד הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלֵינּוּ מִן הַיָּם וְאָמְרֵינּוּ קְדוֹשׁ
 מְלֹא מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קְדוֹשׁ עַל אַרְעָא עוֹבֵד
 גְּבוּרָתָהּ קְדוֹשׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמָא יי צְבָאוֹת מְלֹא
 כְּלֵי אַרְעָא וְיוֹי קְרָה: וְנִשְׁאַנֵּי רַחֵם וְאֲשַׁמַּע אֲחֵרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גְּרָדָל בְּרִחֵי כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: וְגִשְׁלֵרְנֵי רַחֲמֵי
 וְשָׁמְעֵרֵי בְּתֵרֵי קֹל וְעַ סְגִיָּא דְּמִשְׁפָּדִין וְאָמְרֵינּוּ: בְּרִיךְ
 יְקָרָא בְּיֵי מֵאַתְרֵי בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי יְמִלְךָ לְעֵלְמָא וְעַד:

וְכֹה לְצִיּוֹן עַו- וּוִירַד חַיִּין עֲרוֹחוֹסְרֵי קְחוֹמֵינּוּ עֵיר לֵינּוּ, אֹנֵד עֵיר
 כּוֹסֵר עֲרִיטֵינְגֵי וִינְדֵר חַיִּין יַעֲקֹב; סְפָרִיטֵי גְחָטֵט! חֵד בֵּינוּ, דַּעַר חֵיָהּ-
 נַעַר דִּיעַנְעוֹ נוֹוִילְעֵרֵט, עַו חַיִּיט גְחָטֵט עַעֲרֵהֵיטוֹנֵג! אִיִּין גִּיטֵט, דַּעַר חוֹיִן
 דִּיר רוֹהֵט, אֹנֵד אִינְע וּוֹסְרֵט, דִּיר חֵד גִּיר חַיִּין אֹנֵד גְעוֹעֵט, נִיח
 וְחוֹלֵט יִח עַנְטוֹוִיילְעֵטן דִּינְעֵט אֹנֵד, דַּעַס אֹנֵד דִּינְעֵר דִּינְדֵר חוֹ'
 דַּעַס אֹנֵד דִּינְעֵר קִינְדֵר וְקִינְדֵר - סְפָרִיטֵי גְחָטֵט - עַפֿון נִין חַיִּין
 בִּיִּין חַיִּין עוֹוִיגְקִיטֵי: דוֹח, חֹלְעֵרֵהֵי לִיגְטֵסר! סֵהֲרָחֵטֵט חוֹנְטֵר וְחֵי-
 גְעוֹחְגֵטֵט יִסְרָאֵל: דַּעַר רַחֲמֵי חֵיט-סְרָפִיט קְחָר וּעַעֲוֵלְוִיטִיג חִינְדֵר
 דַּעַס חֲדֵרֵרֵן נוֹ, סְפָרֵטֵטֵט: הֵיִילִיג, הֵיִילִיג, הֵיִילִיג חֵיט
 גְחָטֵט לְנִבִּיט, עַפֿון חֵיט דִּיר גְחָטֵט עַרְדֵּע וִינְדֵר
 הַעֲרֵר לִיגְקִיט; *) דַּעַס כּוֹמוֹעַנּוּ יִח וּעַעֲוֵלְוִיטִיג עַרְלוֹיכֵיט חֵי
 נַעַר-עַפֿון חֲדֵרֵרֵן, אֹנֵד עַעֲרֵחֵיטֵט עַרְטֵחֵט דַּעַר רוֹן: הֵיִילִיג חַיִּין
 יַעֲנֵטן חֲחֵטֵטֵטן הֵיִאָעַוֵן, וִינְדֵר גְכִינֵה בַעֲהוֹוִיג, הֵיִילִיג חוֹיִן דַּעַר
 עַרְדֵּע, וִינְדֵר חֲוֹאֲחֵטֵט וְעַרְק, הֵיִילִיג חַיִּין חֲוֵרֵט וְעוֹט אֹנֵד חוֹלֵטֵט
 עוֹוִיגְקִיטֵטֵטן חֵיט גְחָטֵט לְנִאֵח! עַפֿון חֵיט דִּיר גְחָטֵט עַרְדֵּע דַּעַס
 חֲכָגֵטֵטֵטֵט וִינְדֵר הַעֲרֵר לִיגְקִיט! דַּעַס טְרוֹג אִיךְ דַּעַר וִינְדֵר (וְקָטֵט
 דַּעַר עַרְחֵטֵט), אֹנֵד חֵד עַעֲרֵחָהֵט הֵינְטֵר אִיר דִּיר סְטִיאָע חֵי-
 כַּעַס אֲחֵטִיגֵטֵט גַּעַטְחוֹעַ: גַּעַכְעֵט דִּיטֵט: וִינְדֵר דִּיר הַעֲרֵר-
 לִיגְקִיטֵט גְחָטֵט עַו, חֵי הַרְעוֹ עַרְטֵטֵט: דַּעַס חֲדוֹג אִיךְ חַיִּין
 וִינְדֵר, חוֹדֵד חֵד עַעֲרֵחָהֵט הֵינְטֵר אִיר דִּיר חֲחֵטֵטֵטֵט אֲחֵטִי-
 גַּעַס גַּעַטְחוֹעַ דַּעַס וְחֲבֵרִיִּיעַטֵט דִּיעַן: גַּעַכְעֵט דִּיר הַעֲרֵר-

2) וְחֵי לִיטֵטֵט דִּיר קְחֹרְחִיטֵט חֵיבֵר עַעֲטֵטֵטֵט דַּעַס דַּעַס הַעֲרֵר
 חֵיט טַעֲקוֹט חוֹיךְ אִיט חוֹיטֵטֵטֵטֵט וּוְחֵרֵטֵטֵט חֵיטֵטֵטֵט
 דִּיעַנֵטן חַיִּין דַּעַר הַעֲבֵר עַעֲטֵטֵט סְפָרֵטֵטֵט דַּעַס חֵיטֵטֵטֵט
 דִּיר אֹמְטֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט וּוְחֵרֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט

זי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא: זי אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצור מחשבות
 לבב עמוק והכן לבכם אליה: והוא רחום יכפר עון ולא
 יאשיח ותרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
 אדני טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: הלא אמת לעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום ויום
 יעמס לנו האל ישועתנו סלה: זי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: זי צבאות אשרי אדם בוטח בה:
 זי הושעה המלך יעגנו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו
 שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת ותי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לפנינו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו

זיכייט גחטטע, דע קרטע וינער שכינה בעהוינו (!) גסטט
 ווירד רעגירען אימאער חונד חזן וויג! (גסטטע ריך
 גערט אימאער חונד חזן וויגטען). גסטט! חונדער פתח
 טער, אנהיס יחק, חונד ישראל! טוט! בעוונדערע עו וף אימאער-
 פערט, דען דיכטען דער גערדנקעו דינען פלקעו הערן, חונד
 אהנע ע, חיהר הערן, דיר בערישוויליג. יט, ער, דער ערכראונג-
 פולע, ווירד זיח פערגעבען, דיח זינע, חונד ניכט פערדערבען;
 ער העט טון זיח פולע וינען לטאן בעוונדערע, חונד זיח וחסט ער
 זינען גריס גחלן ערווהנען. דען רוח, הערר, ביזט גיטיג חונד פער-
 זייענע חונד הודרייך ווינען פולען פולען פולען. דינע גערעכטיגקייט
 חייט עניגע רעכט, דינע זעהרע, ווהרהייט. דאז ערלייגע זינע
 יעקן טרייע, דעס אנהיס גיטע, דיח רוח חיהנען, חונדער פולען
 חזן דען טאגען דער פערועלע טאגעטווקרען האט. געבענעדיש זיח
 דער הערר! טאג טאגליך בעלפרעט ער חונד! דער חונדערע זינע
 חונדער היי, סלה. גסטט נכוח חייט אים חונד, זינע. פלעטע חונד
 יעקן טוט סלה. גסטט נכוח! היי דעס אהנע. דער דיר פער-
 טרויט! פערלייע חונד זיעג! דער קחניג ערהערע ווען וויר
 פלעהן, געבענעדיש זיח חונדער הערר, דער חונד לז וינער פער-
 העררע, ערשטע, פולן חיררגלייגען געוונדערט, חונד זינע
 מורה דען ווהרהייט געגעבען חונד עוויגען זעבען חזן חונד גע-
 פולע זינען ער דאך חונדער הערן זינער מורה חלשען, זינע
 זענען ערשטע היינערטען, זינען ווילען חונדערע זינען חונד
 טרייעס הערנען לז דינען, דואיט וויר חונד ניכט חייטען
 חונד קיינע איסגעבורטען ערלייגען אהנען. אהנע עו דאך

חפלת מנחה לשבת

קח

בְּלִבְבִּי שָׁלֵם לְמַעַן לֹא גִינַע לְרִיק וְלֹא גִלַּד לְפִהָלָהּ: יְיָ
רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנַשְׁמֹר חֻקְךָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּר וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה
לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשֻׁבָּח וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן חַמְדָּךָ
כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יי אֱלֹהֵי הָעוֹלָם אֲוֹדֶךָ: פָּרוּךְ חַגְבֵּךְ אֲשֶׁר
יִבְטַח בִּי וְדָוָה יי מִכְּבָטְחוֹ: בְּמַחֲוֹ בִי עָרִי עַד כִּי בִּיָּהּ יי
צֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטַחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא עֹבֶרְתָּ
דְּרָשְׁתָּךְ יי: יי חֲפֵץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ יִגְדִּיל הַתְּהִלָּה וַיֵּאדָּוֶר: חִין

קודם פתיחת אה"ק ענגן הש"ץ ואני חפלתי והקהל עונה אחריו:

(לשבת ואני חפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:
מחליאן ס"ח וקוראין ג' אגלים כפ' של שבת הנאה ואפילו הוא י"ט, ואין ספסירין ואין
אוסרין קדיש אחר קה"מ על הניסה אלא אחר שהנכניעו ס"ח עוסד הש"ץ ואוסר ח"ק
חה עולה לקריאה שקראו ולחפלה הסמוכה לפי שלעולם אין עוסדין הגטור בחפלה
אלא אחר קדיש וסוכין אחרו לה כל מה דאפשר. ואחר קדיש עוסדין להחפלה.)

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי חִפְתָּח וּפִי יִגִּיד הַהִלְחָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹדָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקָנָה הַבַּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי

דין ויולע פערפליגען, עוויגער, אונזער אונד אונזער פאטער גאטט!
דחם וזר דינע געזעטלע הינדען האלטען, דחאטט וזר בעזענדיגט
ווערדען לו ערלעבען, לו זעהען אונד זעהען, און יענען גליקליצען און
געזעגנטען ליטען חין דען סתגען דעו סת"ח; לו זעהען, אונד דעו
לעבען חין חייגער לוקינעליגען וועלט, און דעס זיח דין זעהנע אונד
טערוחם בעזינגע, דיח פערקאמרטע זעפוע: גאטט איין הערר!
עוויג דחוקע חיד דיר. חייז דעס אונזע, דער גאטט פערטרויט. דע-
סען פערטרויטער גאטט געווארדען. פערטרויט גאטט חין מאלער
עוויגקייט, דען חיס ר"ה דעו אונזוויסערעליצען גאטט זעהנע דער
גרונדטטיין מאלער וועלטען. דיר פערטרויען, דיח גאטט זעהנע קעני-
כען, דעו דוח פערלחמעוט זיח ניכט, דיח נאך דיר גאטט זעהנע
יח ויולע ער; החבען, גאטט, זייגער גערעכטיגקייט זעהנע
גאטט ער דער מורה חייגען גרחהטן אונד אפליטיג

תפלת מנחה לשבת

בניהם למען שמו באהבה. נעשרת ימי משונה סופיפין זכרנו מי כמוד, וכחוב ובספר חיים ולס שכת וסתם הנרכה לינו מזכר. זכרנו לחיים מלה חפץ בחיים וכתבנו בפספר החיים למענה אהים חיים:

מלה עוזר זמושיע ומוגן באי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. מאן ש'ע פוסף ון כיו לנס ערו: ומשיב הרוח ומוריד הגשם: טען טטג פסח פוסף יטגט מטו

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומחיר

אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לה מלה ממית ומחיה

ומצמיח ישועה. נעשרת ימי משונה וירד מי כמוד חיינעטן אומעט. מי כמוד אברהם ורחמים ובריצור יולת חיים ברחמים ונאמן אתה להחיות מתים באי מחיה המתים:

קדושה לשין נחורת התפלה.

נקדש את שמך בעולם בשם שפיקדי שים אורח בשמי מרום בכתוב על יד נביאך וקרא זה אזה ואמר קוים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: מ' לעפתם ברוך ואמרו: קוים ברוך כבוד יי מפקדו: מ' וברכך קדוש ברוך לאמר קוים ומלך יי לעולם אלהי ציון לדרוד חללה: מ' לדרוד ודרוד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדושך נקדיש ושכחה אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד פי אל מלה גדול וקדוש אתה.

אתה קדוש
ושמך קדוש
וקדושים
בכל יום
יהללה
סלה:

ברוך אתה יי ה' (נעשית הפלה) הקדוש:

אתה אחד ושמך אחד ומי בעמך ישראל

גוי אחד בארץ. תפארת גדלה. ועטרת
 ישועה. (יום) מנוחה וקדשה לעמך נחת:
 אברהם יגל. יצחק ירגן. יעקב ובניו יגוהו
 בו: מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת
 ואמונה. מנוחת שלום ושלווה. ורהשקט
 ובטח. מנוחה שלמה שאתה רוצה בה.
 יכירו בנך וידעו כי מאתך היא מנוחתם
 ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 קדשנו במצותך ותן חלקנו בחורכת שבוענו
 מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשה ויגוהו בה ישראל מקדשי שמך.
 ברוך אתה יי מקדש השבת:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.

(*) יום מנוחה, כ"ה נהרנה סדורים ישנים וכ"ה נסדור הספרדים וכן לעם
 אבודרהם ולהקפטי' חיצת יום אין טעם לתקט עמו ב' שהרי ענוחה
 ל"כ וכמו שפסי' שאתה רולה ב'ה.

פחוקע ישראל גויך, חיינ חיינלינגע פחוק אוין ערדען? חיינען עהרעני
 קראגן, חיינע קרונע דעו הייל, רוהע חונד הייליגקייט האוט רוח
 דיכעט פחוקע פערליעהען. אנהס פרייעט זיך, ינחק פרחוהאקקט,
 יעקב חונד זייע וזהנע פייערן חיהן; חיינע רוהע דער זיעבע חונד
 דעו חרעו, חיינע רוהע דער וזהרהייט חונד פראג, חיינע רוהע
 דעו פריעדענו, דער לופריעדענהייט, דער געטליכע חונד חונד בעו
 הייליגקייט, חיינע פחוקקאמענע רוהע ויח ויח פחוקקאמ, ער-
 קענען דינע קינדער חונד וויסען, דחם חיינע חונד פחוקקאמ דיר
 חוינגעהט, חונד דורך חיהר רוהען הייליגען ויח דינע חונד (אויא
 חז"ו וייעה קבען 97 90.

וְהָשִׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחָהּ וְאֵשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתִפְלְתֶם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

נ"ס וס"ט סופרים יעלה ר"בא. ספרא שחדש חומר חדים וזנגס אמן יעלה ויבא.
אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
ושמע ויפקד ויזכר ויזכרונו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
וזכרון משה בן יהוד עסקה. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה למוכת
לחן גלחוד וגלחמים לחיים וגלשלום ביום
נ"ס ראש החודש | לפסח תג המצות | למכות תג הספרת
הזה וזכרונו יי אלהינו בו למוכה ופקדונו לברכה והולשענו
בו לחיים. וגדבר ישועה ורחמים חוס וחנונו. ורחם עלינו
והולשענו. כי אלקה עינינו כי אל מלקה חנונו ורחום אפתה:

וְתַחֲוִינָת עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכֶךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְחַוֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן:

סודים לזכרון

מודים אנתנו לך שאפתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר ויצרנו ויצר פרא שית ברכות
והודאות לשמך נגדול ונקודת
על שההיינו וקיסתנו בן ותחינו
וחקיסנו והאסף גלוחינו לחצרות
קרשך לשמור חקך ולעשות רצונך
ולעבדך בכלב שלם על שאנתנו
מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנתנו לך שאפתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו סגן
ישענו. אפתה הוא לדור ודור
גודה לך מספר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הנפקחות לך ועל

נפך שבכל יום עמנו ועל נפלאותך וטובותך שבכל לעת

צִדְקַתְךָ צִדְקָה לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמוּנָה: וְצִדְקַתְךָ אֱלֹהִים
 עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: צִדְקַתְךָ וְ
 כְּהַרְרֵי מְשֻׁפְטֵיךָ תְהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יי: ק"מ

טעה ולא התפלל מנחה בשבת שתפלל בע"ש שמים של חול וסנדל בראשונה
 ואינו סנדל בשני' ואם לא הנדיל בראשונה והנדיל בשני' שני' עלמה לו
 וכרך לסזור ולהתפלל למשלוסק, ואם הנדיל בשמיהן או לא הנדיל בשמיהן ולא.

בשבת בראשית שתפילים לוטר ברכי נפשי וכו', ואוסרים עד שנת הגדול
 ובשנת של אחר פסח שתפילין לוטר פרקי אבות, תמלאם בסמך.
 פתן שבת בראשית חן בין שבת הגדול ווירד חן יעדעס שבת נחך מנחה פתן.
 גענדער ברכי נפשי נעבזט חוואען דחרוין פתןגענדען שיר המעלות געווען געט.
 קד ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאוד הוד
 וחדר לבשת: עטה אור בשלמה נוטה שמים
 פיריעה: המקרה במים עליותיו השם עבים
 רכובו המהלך על בנפידות: עשה מלאכיו
 רוחות משרתיו אש לחט: יסד ארץ על
 מכוניה בלחמוט עולם ועד: תהום כלבוש
 כפיתו על דהרים יעמדמים: מן גערתך

צדקתך, דינע גערעכטיגקייט חיים עוויגעו רעכט, דינע זעהרע
 ווזהרהיים חונד דינע חוואגערעכטיגקייט, גחטט, בין נור היאמאעוזהקה,
 ווואנדערטהעטען, דוח דוח טהוט! ווער גלייכט דיר, גחטט? דיין
 רעכט וויח גחטטע געבירגע! דיין רחטהטאוס חואנכופהבןרע
 טיעפע! דוח הילפוס דעס אענטען, הילפוס דעס פיעהט, הערך!
 ברכי נפשי אינע זעעלע בעגעדייע דעס העדרן! זעהר, איין
 גחטט, דוח בייט זעהר העררויק, אטיענטשט חונד טחנע דיין געי
 ווונד; דער ליכט חואהילט וויח חייגען אנטעל, דוח היאמעל טפחנט,
 מיח חייגען טעפפיק, דער זיינע זחואער ווואכט מיט ווואסער, דער
 וואקען אנטעל לו זיינעס ווואגען חונד פתהרט חוין פייטטיגען דעו
 ווינדעו, דער ווינדע ניאמט לו זיינען בחטהען. לו זיינען דיענערן
 פייערפלוואמען; ער העט דען ערדבחון חוין זיך ועלכוט געגרינדעט,
 ער חין עוויגקייט ליכט ווואנקע. דוח טיעפען דעקטעט דוח, ויח

ינוסון מן קול רעמה יתפוזן: יעלו הרים ירחו
 בקעות אל מקום זה ויסדה להם: גבול שמה
 בל יעברון בל ישכון לבסות הארץ: המושלח
 מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל
 חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף
 השמים ישכון מבין עפאים יתגדקול: משקה
 הרים מעליהם מפרי מעשך השבע הארץ:
 מצמיח חציר ולבהמה ועשב לעבדת האדם
 להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש
 להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
 יסעד: ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע:
 אשר שם צפורים יקננו חסידה ברושים ביתה:
 (* עפאים, העין נק"ח והאל"ף נעלם והי"ד חזקה. *) משקה, נסגול, ה"ב

איס געוואסער, אונד אויף דען בערגען סטעהט געוואסער. דאן פלעה'ן
 פאר דייעס דרעהען, בעבטע הין פאר דייער דאנערסטאמע, הוב
 יך חין בערגע, זאק חין טהאלער. דעס קרטע לו דען דוח בעסיע:
 דענט. ניש איבערסרייטעט עו פאן דיר געוועטלעכע גראנלען, ניע
 קעהרט'ן לוריק, דעו ערדרייך לו בעדעקקען. דוח איעסענט קוועלען
 יך חין בח' ערגיעסען; זיש פליעסען לויסען בערגען פארט, טרעכני
 קען פאלען וייל דעו פלאדען; וואלדעו וואסען מיהרען דורט; דער
 איעסע פלעגט איבער מיהנען זינגען אונטערט אויב הערפאר. דיח
 בערגע וואסערעס דוח חזי דייען זאלערן; פרוכט, דיח דוח טאפ-
 פלעט, זאטשיגעט דעו אהר. דוח אהס'וט דעו גראו דעס פיעהע
 וואלען, אונד זאט דורך אענטענארבייט, חזי דעס ערדרייך ספיינע
 לו ערליעהען; חויך וויין, דער פלעהליך אהלעט זיך זענען הערן,
 אונד פל, דעו ויין געוויכט ערהייטערט, דע פלעהליך אהלעט זיך
 קרעפטע נהרעט. זאטעטפאל סטעהען דעו ערשטע זענען זענען
 לעדערן, דיח ער זעלבוט געפאלענע, דעס יך זענען זענען זענען
 כוסע, אויף טאנגען ויין געהיינ דער הטכ'וט בייס זענען זענען

הַיָּמִים הַגְּבוּרִים לַיְעֲלִים סְלָעִים מִחֶסֶד
 לְשִׁפְנִים: עָשָׂה יְיָ לְמוֹעֲדֵי שֶׁמֶשׁ יָדַע
 מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֲשָׁד וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל־
 חֵיתוּיָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לְטָרַף וּלְבַקֵּשׁ
 מֵאֵל אֲבָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפֶן וְאֵל־
 מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ
 עַד־יָעֹרֵב: מִהֲרִבּוֹ מֵעֲשִׂיָּהּ וַיִּי כָּלָם בְּחֶכְמָה
 עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶת הָאָרֶץ קִנְיָהּ: זֶה הוּא הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֲב
 יָדָיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חִזַּת קִטְנוֹת עִם־
 גְּדוֹלוֹת: שֶׁם אֲנִיזַת יִהְלִכּוּן לוֹיָתָן זֶה וַיִּצְרַתָּ
 לְשִׁחְקֵבּוֹ: כָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲבָלָם
 בְּעֵתוֹ: בָּהֵן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבַּעוּן

(* לשפנים, האין רפה והכרן לגוש, ה"ב. *) מענתם, הכ' חולם ה"ב.

זינד פיר געזען, סטיינקליפטע זולאזט פיר קעגנזען. ער טון דען
 אהר דיר לייגטן—זיינלוטהייטן, דיר זענען דיר דען זיטל קעננט
 זייהרער כהן; ברינגעט פֿינטערניס—עו ווירד נאָכט; דען סואראט
 געזייד. חואהער, נאָך רויבע בריילען יונגע זאָזען, פֿעראַזלגען ספייזע
 פֿען דער גאָסטֿהייט. דיר זענען ערטיינט—זיח העבען זיך דעפֿען
 חונד זאָזערן זיך זיין זייהרען הפֿהלען; דען געהט דער אענט לו זיי.
 נער פֿרבייט, לו זיינען טאָגעווערק, ביז פֿבענד. זיח גרָקס, זיח פֿיעל
 זינד דינע ווערקע, הערר! פֿלזע הָזוט דוח זיח אִיט זייהייט פֿאָגע־
 פֿרדנעט; דיר ערדע חייט פֿעלן דינען גיטערן. יענע זעלע־
 אעער—גרָקס חונד זיטחואלפֿסענד—דען זייהאעלט; פֿהנע זעהן
 פֿען זעבען, פֿען טהיערען, גרָקס חונד קליין; דען זייהרען זייעלע,
 זעכט דען זאָגעדייער, דען דוח טופֿוס, דערין לו טערלען. פֿלזע
 פֿלזע זעפֿלט חוין דאָך, ערווערטעט, דען דוח זייהק ספייזע געבעט
 זיין דער זייט דוח גיבוס, זיח זייהאעלן, פֿעלנענט דינע דער, זי

טוב: תסתיר פניך יבְהִלֹךְ תִסְתַּר רוּחָם יִגְעֹזוּ
 וְאַל־עָפְרוּ יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחֲךָ יִבְרָאוּ
 וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח
 יי בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד יִגַע בְּהָרִים
 וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לַיי בְּחַי אֹמְרָה לֵאלֹהֵי
 בְּעוֹדֵי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אָנֹכִי אֲשַׁמַּח בֵּי:
 יִתְמוֹ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים וְעוֹד אֵינֶם
 בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יי הַלְלוּהָ: (לא עמ"ק ה"ט עמ"ה).

כִּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יי בְּצִרְתָּה לִי קָרָאתִי
 וַיַּעֲנֵנִי: יי הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקֶר מִלְּשׁוֹן
 רְמָיָה: מִה־יִּתְּן לָךְ וּמִה־יִּזְסֹף לָךְ לְשׁוֹן רְמָיָה:
 חַצִּי גְבוּר שְׁנַנְגִים עִם גַּחְלֵי רְתָמִים: אֹיֵה לִי
 (* אשירה לה, הל' דגוש ה"ב.

ווערדען זיך אים גוט געוואָסטיגט. דאס ווענדענט וועג דיין חַנְגְּעוֹלֵט—
 זיך סוואנדען, ניאאזט זייהרען קרעטס היין, אונד זיך פֿערגעהן, זיין
 זייהרען פֿערִיגטן סטויב לוריק. דאס זענדענט דיינען קרעטס חווי, זיך
 ענטסטעהען— זיך פֿעררחייגוט דאס וויערער דיך געסטחלסט דער
 ערדע. עויג וואָהרט דען עוויגטן רוהק! זיך זיינען ווערקען הקטט ער
 וואָהנגעפֿולטען. ער פֿעלט דיך ערדע זיך— זיך בעבעט, בעריהרט
 געבירגע— זיך פֿעררויכט! זיך זעבעלשטאָנג ווייל זיך דעס העררן
 זינגען, זיינען גחטטע, ווייל זיך דין בין, טחנען— (זיך אַחַט' זייהק
 זיך געדיכט געפֿולטען!)— זיך פֿרייע זיך טור זיינען העררן. דאָס
 זיך פֿערִינגען פֿאָן דער ערד, דיך זינדער! דאָס גחטטעווייגנער
 כִּיכט אעהר זיינען! זיינע זענען, בענעדיוע דעס העררן! הללויה.

שיר המעלות שטופענגעוואָנג לוס העררן רופֿע זיך זיך זיך זיך
 כחטה אונד ער ערהקרטט זיך: הערר, רעטטע זיך פֿאָן זינגען זיך
 לערן, פֿאָן היילערטען לונגען. וואָס ניטלעט זיך, וואָס פֿערִיגט זיך
 זיך, דיך היילערטע לונגען? דיך העלדענפֿילען, וואָס פֿערִיגט זיך
 זיך פֿערִיגטען לונגען?— וועה זיך, זיך אום זיך ערד

כִּי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אֱהִלִּי קָדָר׃ רַבַּת
שָׁכְנָה־לָּהּ גַּפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם׃ אֲנִי שְׁלוֹם
וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּוָה לְמַלְחָמָה׃

קמא שׁוֹר לְמַעְלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל־הַדְּרִים מֵאֵין
יָבֹא עֲזָרִי׃ עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אֲ־
יָתֵן לְמוֹטֵר רַגְלָהּ אֲ־נֹם שְׁמֶרֶךְ׃ הִנֵּה לֹא־נֹם
זֶלֶא יי שָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יי שְׁמֶרֶךְ יי צִלָּהּ עַל־
יַד יְמִינָהּ׃ יוֹמֵם הַשָּׁמַשׁ לֹא־יִכְבְּהוּ וַיִּרְחַב כְּלִילָהּ׃
יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַד אֶת־גִּפְשֶׁךָ׃ יי
יִשְׁמְרֶךָ אֶתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

קמב שׁוֹר הַמַּעְלוֹת לְדוֹד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית
יי גִּלְגָּל׃ עֲמִדוֹת הָיוּ רַגְלָיִם בְּשַׁעֲרֶיךָ יְרוּשָׁלַם׃
יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחֻבְרֵה לָהּ יִחְדוּ׃

חין היטטען קד'ו ווקהנען! לו לחגע געהעט סתהן איינע זעלע
אייט פריערענוהאסערן אוק. חך דענקע פריערטן, רעדע פריערטן;
ויה דענקען, רעדען קריעג.

שיר המעלות. שטופענגעזאנג. חך סויע עאפאר נאך יענען
בערגען; ווק קחאט איר הילפע הער? פאס עוויגען קחאט איינע
הילפע, דער היאטעל סוף־אונד ערדע. ער לחסט ניכט גויטען ריינען
פאס; דיין היטער סאוואערט ניכט — חן ניין! ער סאוואערט ניכט,
איהן סאפערט'ו ניכט, דען היטער ישראל'. ער זיין דיין היטער, ער
בעשחסטע דיק, לו דיינער רעכטען האנד. דיר סאדעט ניכט דעו
סאגן דיו וקאנע, דער אקנד דיר ניכט דעו נאכטו. דער הערר בע־
היטע דיק פאר חיבעל, בעהיטע דיינע זעלע, בעהיטע דיק! דוח
געהעזט, דוח קחאוזט, ויין יעסלט זק טאזע לייט.

שיר המעלות. שטופענגעזאנג. דד'ו. חך פרייע איד, ווען אמן לו איר
כט: „לחם חין דעו עוויגעןהויו אונגעהען!“ ח, אונרע פיסע סטערן
יחלי, חין דיינעמהקערע! ידולי, דוח ווקהאגעיטע! הויפטסטערט,

קַמֵּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוֹנֵי מִנְעוּרֵי יֶאֱמֹד
 גַּא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוֹנֵי מִנְעוּרֵי גַם לֹא יִכְלֹד
 לִי: עַל־נְבִי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכּוֹ לְמַעֲנֹתָם:
 יִ צְהִיבֵן קֶצֶץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר
 כֹּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּגְוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַח
 יִבֶּשׁ: שְׁלֹא מְלֹא כִפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצֵנוּ מְעַמָּר: וְלֹא
 אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַבַּת יִ אֱלֵיכֶם בְּרַכְנוּ
 אֶתְכֶם בְּשֵׁם יִ:

קַל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאֵתִי: אֲדַנִּי
 שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל
 תַּחֲנוּנֵי: אִם־עֲזֹנוֹת תִּשְׁמַרְיָהּ אֲדַנִּי מִיַּעֲמֹד:
 בִּרְעַמְךָ הַסְּלַחָה לְמַעַן תִּזְרָא: קוֹיִתִּי יִ קוֹיִתָּה
 (* מנעורי קדמלה פתח. *) (למעניהם ק')

שיר המעלות שטופענגעזאנג. קעטט העטט אטן איך געדרהנגט,
 פאן איינער יוגענד חויל — זע זינגע ישראל — קעטט העטט אטן איך געדרהנגט,
 פאן איינער יוגענד חויל יעדעך ניכט חיבעראמלט. חויל איינעס ריקקען
 העכען זיך געפאלאגט געלחגען זייהרע זאנגען פארצען. גערעכט חיוט ער,
 דער עוויגע, לערהיעב דער פערעלאער זיילע! לו סאנדען, ווערדען, וויי
 צען איסטן זאלע פיינדע לייק, אונד זיין, וויז גראז חויל דחלערה,
 דען, עהע אפלוז אוינורצע, וועקט. קיין סליטטער פילאעט זינע העט,
 קיין גערעכענדיגער ויינען, ערם. פארחיבערגעהער גריסטן ניכט: „דער
 זעגען גחטטען זיבער חייך! וויר גריסטן חייך חיס נאמען גחטטען!“

שיר המעלות שטופענגעזאנג. חויל דער סיעלע רופ' חייך,
 גחטט, לו דיר: חך הערה, ערההרע איינע סטיאמע! לחס דינע פהרען
 אערקען חויל איין זיכרינוטיג פלעהען. זע דוח זינדען וולאט לרעכ:
 בען, הערה, ווער קאן בעטטעהען? חללין פערזעכונג פטעהט ביין דיר,
 חויל לחס אטן ריך עהרפירכטע. זע העלפ' חייך זאטן לטן העררי:

נִפְשֵׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נִפְשֵׁי לְאֲדֹנָי מוֹשְׁמָרִים
 לְבַקֵּר שְׂמֵרִים לְבַקֵּר: יְהִי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כִּי-
 עִם-אֲדֹנָי הַחֶסֶד וְהַרְפָּה עִמּוֹ פְּרוּת: וְהוּא
 יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

קל"א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יי וְלֹא-גָבַהּ לְבִי וְלֹא-
 רָמַז עֵינַי וְלֹא-הִלְכֹתִי וּבְגָדֹת וּבְנִפְלְאוֹת
 מִמֶּנִּי: אִם-לֹא שְׁוִיתִי וְדוֹמַמְתִּי נִפְשֵׁי בְּגָמַל
 עָלַי אֲמֹ בְּגָמַל עָלַי נִפְשֵׁי: יְהִי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי
 יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

קל"ב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יי לְדָוִד אֶת כָּל-עֲוֹנוֹתָי:
 אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לִי נָדַר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם-אֲבֹא
 בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם-אֵעֲלֶה עַל-עַרְשׂוֹ יִצְוֵנִי: אִם-
 (* אֲדֹנָי כִּי נִכְרִי מְדוּקָה וּמִסַּר עָלָיו קל"ד *) עֵינַי, מִן פִּתְחוֹן דַּסְפְּרָא.

עו הַחֶסֶד זַעֲמֵט אֵינֶנּוּ זַעֲמֵט גַּעֲטָרָאִים חוּיָן וַיִּכְנַע לְעַרְוֵי יִסּוּבָה עַרְוֵי-
 טַעַט זַעֲהַלְיָעַר דַּעַן הַעֲרָה, חוּז וַחֲכַעֲנַדַע דַּעַן אַחְרָגַעַן, דַּעַן אַחְרָגַעַן
 וַחֲכַעֲנַדַע עַרְוֵי טַעַט. יִתְּ יִשְׂרָאֵל, לְעַרְטָרוֹי דַּעַן הַעֲרָה, דַּעַן בֵּיחַ
 דַּעַן הַעֲרָה חוּז גִּיסַע חוּז עַרְוֵי חוּז גִּיסַע בֵּיחַ חוּז! עַר וַיִּרְדַּ
 עַרְוֵי יִשְׂרָאֵל לְחַן וַיִּכְנַע וַיִּכְרַע טוֹרָה.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. שְׁמוֹפְעַנְגְעוֹאֲנָה. הַעֲרָה! אֵינִי זֵין לְעַרְטָטָה
 זֵיךְ נֵינֵי נֵינֵי עוֹהַר אֵינִי בֹיךְ לֹא הַחֶסֶד; חוּז גַּרְחַסְטָה, אֵיךְ לְעַרְוֵי חוּז
 דִּינְגַעַן לְעַרְוֵי זֵיךְ נֵינֵי אֵינִי טַרִיטָה. חוּז טַרִיטָה, זֵינֵי חוּז וַחֲהַרְוִיךְ
 אֵינֵנִי זַעֲמֵט דַּעַן. וַיִּגְלִיבֵנִי גַּלִּיבֵנִי חוּז דַּעַן אֲוִטְטַעַר בְּרוּט; לְחַן קִינֵי
 דַּעַן חוּז חוּז טַעַט אֵינִי גַּעֲמִיטָה. חוּז יִשְׂרָאֵל, לְעַרְטָרוֹי דַּעַן הַעֲרָה,
 לְעַרְטָרוֹי חוּז יַעֲמֵט חוּז חוּז חוּז!

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. שְׁמוֹפְעַנְגְעוֹאֲנָה. גַּעֲרַעֲנַקָה, הַעֲרָה. דַּעַן דַּעַן זֵין
 חוּז לְעַרְוֵי חוּז חוּז! חוּז עַר דַּעַן עוֹוֵי חוּז חוּז, גַּעֲחַבְטָה יַעֲכֵי
 אַחְטָיִקָה; חוּז גַּעֲהַע נֵיכַט חוּז אֵינֵנִי הַיִּטְטָה, כַּעֲטָיִקָה נֵכַט חוּז

אַתָּן שָׁנַת לַעֲיִנַי לַעֲפֹפֵי הַנוֹמָה: עַד־אֲמָצָא
 מָקוֹם לִי מִשְׁכַּנּוֹת לְאָבִיר יַעֲקֹב: הַגֵּרָה
 שְׂמֵעָנָהּ בְּאַפְרָתָהּ מִצְאָנָהּ בְּשַׁדְיָעָר:
 נְבוּאָה לְמִשְׁכְּנֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲרוֹם רַגְלָיו:
 קוֹמָה יי לְמִנּוּחֶיךָ אַתָּה וְאַרְוֵן עִגְלָה: כַּחֲנִיךָ
 יִלְכֵּשׁ צֶדֶק וְחַסְדֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר הַיָּם עֲבָדֶךָ
 אֶל־תָּשָׁב פָּנֵי מִשְׁיָחָה: גִּשְׁבֵּעֵי יי לְדָוִד אֵמֶת
 לְאֲדָשׁוֹב מִמְּנָה מִפָּרִי בְטָנְךָ אֲשִׁית לְכֶסֶף
 לְךָ: אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ וּבָרִיתִי וְעַדְתִּי זֶה אֶלְמָדָם
 גַּם־בְּגִידֵיהֶם עַד־יָעֵד יִשְׁבוּ לְכֶסֶף־לְךָ: כִּי בָחַר
 יי בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לוֹ: זֹאת־מִנּוּחֹתַי עַד־יָעֵד
 פֶּחַ אֲשֶׁב כִּי אֹיְתִיךָ: צִדְדָה בָּרַךְ אֲבָרָה אֲבִיוֹנִיהָ
 אֲשַׁבֵּיעַ לָחֶם: וְכַחֲנִיךָ אֶלְפֵישׁ יִשַׁע וְחַסְדֶיךָ

רוחעבטסט, פערזונגע סוף דעם חויגע, דען א יגענליעדערן סאוואער, ביז חיד דעם עו'גען חיינען זיסן געלונדען, דער הלוואחלט יעקב'ז חיינע רעזידענץ. "נון הערטען וויר דעלען לז אפרח חונד פלנדען זיח חיס פלנדע יער. זק וחסט חונד געהן חין זיינע ווקהטנג, טכעסטען דערט לז זיינער פיסע ספעאל! לייך חוין, זק הערר, חין דיינען רועהייט; דוז חונד דיח לחרע דיינער העררליכקייט! חוס טוגענד דינע פריעטער קאידען, חוס דיינע הייליגען פלעהלסקען! חוס דיינע קנעכטע דד וילוטן, פער- פויגרע ניכט, וואו דין געוואכטער פלעהט! דער הערר סוואור דד ווקהרהייט לז, (ער ווענדעט זיך פלען ווקהרהייט, ניט): "חיד זעטל' חוין דיינען סהרען דיר זייבעלרוכט. ווען דיינע וקהגע האלטען איינען בוט, דחו לייגניס איינע חוכטעריכטו, זק חוס' חיד זיהרע ענקעל כקך חוין דיינען סהרענע זיסלען עוויג!" ית, ליק החפ דער פויגע זיך ערקארען, בעלעבט לז זיינער רעזידענץ, "דינע חוין חוין רועהייט זיסן חוין עוויג! היער סהרעל' חיד! היער געפלולט איר'ז ווקהל! חיד זעגענע דיינער געגענד טהרונג, דען זראען געב' חיד כר-

רִנְנוּ יִרְנְנוּ: שָׁם וְאֶצְמִיחַ קָרְן לְדוֹד עֲרֵכְתִי נֵר
 לְמִשְׁחִי: אוֹיְבָיו אֶלְבִּישׁ בְּשֵׁת וְעָלִיו יִצְיִן גְּזוֹר:
 קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד הַנָּה מַה טוֹב וּמַה נְּעִים
 שָׁבַת אַחִים גַּם יָחַד: כִּשְׁמֵן הַטּוֹב וְעַל הָרֹאשׁ
 יָרֵד עַל הַזֶּקֶן וְזֶקֶן אֶהְרֵן שִׁירָד עַל פִּי מְהוֹתָיו:
 כִּטל חֶרְמוֹן שִׁירָד עַל דְּרֵי צִיּוֹן בִּרְשָׁם צֹה
 יי אֶת דְּבָרְכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַנָּה בָּרְכוּ אֶת־יי כָּל עַבְדֵי
 יי הָעַמִּים בְּבֵית־יי בְּלֵילוֹת: שְׂאֵרֵיכֶם קָדַשׁ
 וּבָרְכוּ אֶת־יי: יְבָרְכֶה יי מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 עלינו, קדיש יחוס.

פילנע, אײס היינ בעקלייד' זיך זייהרע פריעוטער, דעס זייהרע הייליגען
 פֿרֵהֶהֱחֻקֶּקֶט! היער נעס' זיך זי' גליקהערן זחלעטן, העלל זייטעס
 דעו געזחלעטען זחאפע. אײס טאזך בעקלייד' זיך זיינע פֿייערע, זוינ
 זיינעק הויפטע בליה' זיין דיזערען!

שיר המעלות, שטופענגעזאנג. זיטה, זייה פֿיין, זייה זייעבזך
 זייה ען, זייה זיין זייעטראכט ברידער זייען! זייה פֿאק הויפטע קזוט
 זיך זחלען פֿליעטע זיין דען בארט הערזכ — אהרן! עהליענהזעטען
 בארט, זחלעטער זיין דען קליידען בארדע — זייה זיין זייען זחלען זייען
 טהייה, טהייה זיין זיין בערגע טרייעלעט — דערט בעפיעהוט דער
 עו'גע זעגען, זעבעטעריידען היין זיין עוויג.

שיר המעלות, שטופענגעזאנג. בענערייעט דעס העררן, זייע
 קנעכטע דען העררן, דיח זייהר דען נעכטע זיין זייעק הויזע ריענעט!
 ערהעכט גען הייליגטהוס דיח זייערע זייען בענערייעט דעס העררן!
 זיך זעגען פֿאן זיין זייער דער הערר, דער זייערען זייען
 זייער ערדע! —

שָׁשׁם עַל־וּ שְׁבִטִים שְׁבִמִיָּה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 לְהַדוֹת לְשֵׁם יי: כִּי שָׁמָּה ו יֵשְׁבוּ כְּסֹאֲתָם
 לְמִשְׁפַּט כְּסֹאֲתָם לְבֵית הָיֹד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם
 יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֲחִי־בֶן־יְהוֹיָכִן: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהָ
 בְּאַרְמֶנְתֶּיךָ: לְמַעַן אֲחִיוֹרַעִי אֲדָבְרָה נָא שְׁלוֹם
 בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ אֲבָרְכָהּ טוֹב לְךָ:

קִבֵּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־ךָ נְשֵׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי
 בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְרִים אֶל־יְד אֲדוֹתֶיהֶם
 כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל־יְד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינַיִנו אֶל־יי
 אֲרֵאֲמִינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: חַנְּנוּ יי חַנְּנוּ כִּי־רַב
 שָׁבַעְנוּ בּוֹ: רַבַּת שְׁבַע־הַלְוָה נִפְשָׁנוּ הַלְעַג
 הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לַגְּאִיִּיִּים: *לְנָאִי יוֹנִים קָרִי הִ'כ

(1) עֵינַי, עַן פִּתְחֵן דִּמְכַל. (2) שִׁחַנְנוּ, הִ' לְנָאִי יוֹנִים כְּסַפְסַפִּי.

וּחַ חֲלָאֵנוּ וּיְךָ גְּעוּעוּלָעט; וּוְהֵינן דִּיחַ סַטְמָאֵנֵי, סַטְמָאֵנֵי גְּסַטְמָעֵי,
 וּוְיִלְלָנוּ, דַּעַם הַעֲרָרֵן לֹא דַחְקָעֵן כַּחַךְ גְּעוּעוּלָעט; וּוְחַ סַטְמָאֵנֵי וּוְיִלְלָנוּ לֹא
 גְּעִירִיכְט, דַּעַם הַוּוּעוּ דוֹד הַהָהָה סַטְמָאֵנֵי. חַ, וּוְיִנְסַע גְּלִיק יְדוּלָעִים:
 וּוְהֵלֵךְ גְּעָה' עַן דִּינְעֵן פֿרִיטְרֵן! חִין דִּינְעֵן אֹוִיעֵרֵן וּוְהֵהָנַע פֿרִיעֵדַע,
 חִין דִּינְעֵן סֶלְחַסְעֵרֵן זִכְעֵרֵהִיט! חֹוס אִינְעֵר פֿרִיטְרֵן' חֹונד בְּרִידַעֵר
 וּוְיִלְלָנוּ וּוְיִנְסַ' חִיךְ דִּיר הִייל; חֹוס חֹונדֵרֵנוּ גְּסַטְמָעֵנוּ טַעַמְפֵּנוּ וּוְיִלְלָנוּ,
 וּוְכַע חִיךְ דִּין וּוְהֵלֵעֵרֵגֵהֵן.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. שְׁמוֹפֵעֵנְגֵעֲזֵאֲנָג. לֹא דִיר פֿרֵהֵעֵב' חִיךְ אִינְעֵ
 חֹויגֵעֵן, דַּעַר דֹּחַ חִיט הִיאַעַל טֵהֵרֶקְנַעֵט! וּוְיִחַ קֵנְעֵכְטַע סֹוִין חֹוִיל
 חִיהֵרַעֵר הַעֲרָרֵן הַחֵנְד, וּוְיִחַ חִיטַע אַחְגֵד חֹוִיל חִיהֵרַעֵר פֿרִוּעֵן הַחֵנְד,
 וּחַ סֹוּעֵן חֹונדֵרַע חֹויגֵעֵן הִין חֹוִיל חֹונדֵרֵן גְּסַטַע, בִּיא פֿרִי וּיְךָ חֹוסֵרַעֵר
 נְחִטָה עֵרַבְחֵרַאֵט. עֵרַבְחֵרַא' דִּיךְ, עֹוּיגֵעֵר, עֵרַבְחֵרַא' דִּיךְ חֹונדֵרַעֵר, חֵעֵן
 וּוְיִר זִינְד פֿיעֵל לֹא וּחֵטַט דַּעַר סֹאחֶךְ! יֵחַ פֿיעֵל לֹא וּחֵטַט חִיטַט חֹונדֵרַעֵר
 גַּעוּעֵל דַּעַם סַפְטֵט' דַּעַר חִיבַעֵרֵאִיטֵהִיגֵעֵן, דַּעַר טֵרֶחֶלִיגֵעֵן פֿעֵרֶחֶלִיגֵעֵן.

קִּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְאִלֵּי יְיָ שְׁהִיָּה לְגֹי אֱמֹר
 גַּא יִשְׂרָאֵל: לְוַלֵּי יְיָ שְׁהִיָּה לְגֹי בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם:
 אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזִי הַמַּיִם
 שִׁטְפוּנוּ נִחְלָה עֵבֶר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עֵבֶר עַל־
 נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיְדוּנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ
 מִרְקָ לְשִׁנְיָהֶם: נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּתַח
 יוֹקָשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קִּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּי כְּהַר־צִיּוֹן לֹא
 יִמּוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְהוֹשֵׁלֵם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיְיָ
 סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ
 שִׁבְט הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־

(*) נחלת, עלפיל הי"ב. (*) נשבר הב' נפחת. (*) גורל הר' נפחת.

שיר המעלות שמופענגעזאנג וון דער הערר ניכט ביזו חונו
 ווארע — זינגע שראל — וון דער דערר ניכט ביזו חונו ווארע, דר דער
 מענט וך חיפאמאכט' ווידער חונו; זיח מערסאנקעטן חונו אבערסיג, ווען
 זיהר לחרן פנטאטאמעט חיבער חונו. לחגוס האטמען וואסער חונו
 ערוויילט, ווארען סארקאע חיבער חונו געפעהרען; לחגוס געשעהרען
 חיבער חונו ווארען ווירע פלוסהען. דחק דעס עוויגען דער חונו
 זיהרען לחהנען ניכט לוס רויבע גחב דעהק! חונוער אבעטן חונו
 פנטקאמעט ויח חוין פלוגעלין דעו פלוגערן ס'אינגען — ריסען,
 זיר ענטקאמען. חונורע הילפע סטעהט ביי'ס העררה דער
 דיאמען סון טונד ערדע.

שיר המעלות שמופענגעזאנג דעו דעס העררן פערסחיען
 באיבען ויח בערדע לייך חונוערסיטטערט עוויג. ירושלים חונוגעכטן בערדע;
 זיין פלוק חונויכט דער הערר, פלון טן טן ביז חוין עוויגקייט. זיין סירחנעכע
 לעפטער העררסטע ניכט ויח ערכטהייל דער גערעכטען! דעס ויח ניכט

יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: הַיְמִינָהּ יִ
לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּיּוֹם
עַקְלָקְלוֹתָם יוֹלִיכֵם יי אֶת־פְּעָלֵי הַיָּמִין
שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יי אֶת־שִׁבְתְּ צִיּוֹן הָיִינוּ
בְּחַלְמִים: אִזּוּ יִמָּלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רָנָה
אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּנוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי:
הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֹחִים: שׁוֹבָה
יי אֶת־שְׁבִיתָנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּזֵף יִלְוֶה וּבִטְהַר נִשְׂאָה
מִשֹּׁד־הַזֹּרֵעַ בְּאֵיבָא בְּרָנָה נִשְׂאָה אֶלְמָחִיו:
קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָחָ אִם־יִי לֹא־יִכְנֶה בֵּית
שְׂוֹאֵעָמְלוֹ בּוֹנֵיוּ בִּן אִם־יִי לֹא־יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹאוֹ

חזק נחך חונדעס גוט חוויסטרעקען סיהרע הקדע! דען גוטען
טהוע ווקהל, דיח גערעכטען הערלענו זינד! דיח חוין קרוואטן העג
לכוויילעטן, טרייבט וועג, דיח חיבעלטהקטער! גזיק חיבער ישרלל!
שיר המעלות. שטופענגעזאנג. ווען חווי דעסן עלענד גחטט נחך ליק
פיהרעט, זק זינד וויר זיח פאן טרויס ערוואכט פאן לחכענו חויט
דען חונדער אוד, פארהאקקעכעפאן דיח לנגע, חונד חווע היידען
ספרעלען: פיר זיח הפס וחונדער גחטט געטהען! יח, וחונדער טהיט
דער הער פיר חונד, דעס זינד וויר הערלענעפארה. נחך פיהר' חונד חויט
דען עלענד, הערר, וויח וחפערטטרפא' חין דיררען לטע. דיחאייט טהרר-
ען זחען, זחאטען חין איט פריידען. ער געהעט היח חונד ווימעט, דער
זחאטען איט זינער לחוס; יזלענד קחאטעט ער לזיק, טרעגעט זיינע
זחרכען חין.

שיר המעלות. שטופענגעזאנג שלמה'ן. פערגעבוך חונד חונד
קינטלער חרבייט, חילן גחטט ניכט זעלכוט דען סעאפאל כחך חונד
נעלך טלער חקלמער פלייס, אטן גחטט ניכט זעלכוט דען חונד חונד

שָׁקֵד שׁוֹמֵר: שׁוֹא לָכֶם מִשְׁפִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי
 שֶׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים בֶּן יִתָּן לִידִדּוֹ שָׁנָא:
 הִנֵּה נִחַלַת יִי בָנִים שָׁכַר פְּרֵי הַבֶּטֶן: כְּחָצִים
 בְּיַד-גִּבּוֹר בֶּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁרִי הַגִּבּוֹר
 אֲשֶׁר מָלֵא אֶת-אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יִבְשׂוּ בְּיַד
 יְדָבְרוּ אֶת-אֹיְבִים בַּשָּׁעַר: *שנא, טא'.

כִּכְת שׁוֹר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָּל יִרְא יִי הַדּוֹלָף
 בַּדְרָכָיו: יִגִּיעַ כַּפֵּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ:
 אֲשַׁחֲךָ | בְּגִפְּן פּוֹרְיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ
 כְּשֶׁתִּילִי זִיתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּיבֵן
 יִכְרֶךְ גִּבּוֹר יִרְא יִי: יִבְרַכְךָ יִי מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב
 יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה-בָּנִים לְבָנֶיךָ
 שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל: *אשחך, הא' כסגול.

כסגולא. פֶּרֶגְעֵבֹיךְ חֲסֵכֵט אִיהֵר פֶּרִיָה אֹנֵד וִיטְלַעַט טַפְחָט, אֹנֵד עִסְעַט
 בְּרָחֵד אִים וּפְרָגְעוֹן; זִינְעוֹן פֶּרִינֵדְעוֹן גִּיבֵט עַר עוֹ חִיכַּ טֹאָן. זִיעָהֵע,
 קִינֵדְעַר זִינֵד גַּעַטְעַנְק דַּעוֹ הַעֲרָרוֹן, זִיבַעַטְרֹכֵט דַּעַר טוֹגַעַנֵד אָהֵן!
 יוֹגַעַנְדוֹחֶהֶנֶע זִיח גַּעַטְחָסַע חִין דַּעַר טַחַפְפֶּעֶרֹן סַטְרִיטְעַר הַחֵדָּה. וּוְהֵז
 דַּעַט, דַּעַר זִינְעוֹן קַחְצַעַר פֶּחֶזֹן פֶּחֶן דִּיעוֹעוֹן פֶּשִׁיאוֹן הַחֵט! זִיח לַחַסְעוֹן
 נִיכֵט לֹו סַחַרְעוֹן ווערדען אֹנֵד טַרְחֵטְלֵטֹן פֶּחֶר גַּעַרִיכֵט דַּעַט פֶּינֵר.

שׁוֹר הַמַּעֲלוֹת. שְׁטוֹפְעֵנְגֵעוֹזְאֵנְג. וּוְהֵז דַּעַט, דַּעַר דַּעַן עוֹוִיגְעוֹן
 פֶּרִיכֵטְעַט, דַּעַר חִין זִינְעוֹן וּוְטַגְעוֹן וּוְחַרְעוֹט. נַחֶהֶר' דִּיךְ דִּיעוֹנַעַר חֶרְבִיט;
 וּוְהֵז דִּיר, דֹּוֹז הַחֹט עוֹ גוֹט! דִּיין וּוִיב, חִין טְרוֹיבַעַנְרִיכֵטְעַר סַטְחָק, טוֹן
 דִּיעוֹנַעוֹ הַזִּיעוֹנַע זִיטַע; וּזִיח אָהֵלְבוֹיאוֹטְפֶּרְחָסְעוֹן דִּיעוֹ קִינֵדְעַר, חוֹט דִּיעוֹנַעוֹן
 טִיט הַעֲרוֹק, זַעֵהֵט, זֶךְ וּוִירֵד דַּעַר אַטוֹן גַּעוֹעַגְעַט, דַּעַר דַּעַן עוֹוִיגְעוֹן
 פֶּעַרְעַהֶרס! דַּעַר עוֹוִיגַעַע וַעַנְגַעַע דִּיךְ פֶּחֶן לִין חוֹיָה, דַּחַס דֹּוֹז יְרוּשָׁלַיִם חִיכַּ
 גִּיָקוּסְטְחֵד זַעֵהֵט חֹזֹן דִּיין זַעֵבַעַנְחֶנְג חוֹט זַעֵהֵט קִינֵדְעַר דִּיעוֹנַע
 דַּעַר! גִּיָק חִיבַעַר יִטְרַסְל!

פרקי אבות

פרק ראשון.

נשנת אלמנן פסחא עמיליס לאמר פרקי אבות עד ליבחמוז וי"ט עד ר"ה.
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך פלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מפעו מעשה ידי להתפאר:

א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע
לקנים חקנים לנביאים ונביאים מסרה לאנשי כנסת
הגדולה. הם אמרו שלשה דברים היו מתונים ביין
והעמידו תלמידים הרבה ועשו סג לתורה: ב שמעון
הצדיק היה משרי כנסת הגדולה הוא היה אומר על
שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה
ועל גמילות חסדים: ג אנשינגוס איש סוכו קבל
משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו בעבדים
המשמשין את דרב על מנת לקבל פרס אלא היו בעבדים
המשמשין את דרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי

ערוטר אכשניטט.

כל ישראל דעו גנוחאמטע סראל הטט לור קינלטינגען וועלט איינען
אזא הייל לו ערוטרטען; דען עו הייסט (ישע"י ק' 60 5 21): "דיין
פוקק, וזאמטליך גערעכט, ווירד צוין עוויג צוין ווענד" בעניטלען, חיינ פחרת:
דעו פלן איינער ציינגען פלונלונג, איינער האנדע ווערק לוס רוחס.
משה קבל. א. עשה עאפטינג דיח מורה פלסן סיני חונד איבערליע.
לערטע ויח. דעס יחאפ, יחאע דען קלמנטען, דיח קלמנטען דען
פחלעטען, חונד דיח פחלעטען איבערליעפערטען זיח דען אהננערן
דער גרנסען זינגדע (אכזי כנסת הגדולה). דינע החבען פלונגערדע
דייח דינגע חווינגעספחלען! זייד בעהוטונקן חייס חורטהיילען,
נעהאט פילעע טייער פון חונד אהכט חיינען לון חוס דיח מורה.
ב זמען דער גערעכטע ווחר איינער דער טפאטערן דער גרנסע זי
קדע. דינער פלעגטע לו זאגען: חוין רדייח דינגען טטעהט דיח
וועלט** : חוין דער מורה, חוין דעס טעאפעלדיענט חונד חוין. דעס
וועהוועלען. ג. אכטינגוס פלון סיכו ווחר דער עאפפאנגער פלון זמען
דעס גערעכטען; ער פלעגטע לו זאגען: זייד ניכט ויח קנעכטע,
דיח דעס העררן דער גחבע הילבען דינען, זאנדערן ויח קנעכטע,
דיח דעס העררן דינען קהנע ריקויכט חוין געטענקע, חונד זייד

(*) חיינ ווענד, דעו פחררדיען, וועלען דיח הייליגע טריפט זאגט: גחסט דער
הער פלונלעטע חיינען גחרטען חין עק ח"ו. (בראש"י ק' 2 5 8).
(*) ויח-חונד דיח גרוכלאנגען, ווערוין זיח געטעלען ווחרדע.

מִדְּרָא שְׁמַיִם עֲלֵיכֶם: ר' יוסי בן יעקב איש צרדה יוסי
 בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יעקב איש
 צרדה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והיו מתאבק
 בעפר רגליהם והיו שותה בשותה בצמא את דבריהם: ה' יוסי בן
 יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרחוקה ויהיו
 עניים בני ביתך ואל תרבה שחיה עם האשה באשתו
 אמרו קל נחמר באשת חברו מבאן אמרו חכמים כל
 המרבה שחיה עם האשה גורם רעה לעצמו ובמל
 מדברי תורה וסופו יורש גיהנם: והושע בן פרחיה ונתאי
 הארכלי קבלו מהם והושע בן פרחיה אומר עשה לה רב
 וקנה לה חבר והיו דן את כל האדם לבן זכות: ונתאי
 הארכלי אומר הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל
 תתיאש מן הפורענות: הידודה בן טבאי ושמעון בן שמח
 קבלו מהם ידודה בן טבאי אומר אל תעש עצמה בעורכי

דורדרונגען. פֿאָן גֶטטענעוֹרֶכט. ר' יוסי זָהן יעקב זווּי לרדה, זווּי
 יוסי זָהן יוחנן זווּי ירושלים וזאָרען דיח עאפֿשֿאָנגער פֿאָן דען פֿאָר
 ריגען. יוסי זָהן יעקב זווּי לרדה פֿאָלעגטע לוי זאָגען: זאָס דיין הויז
 דען זאָמאעוֹהויז וויער אָנלער זיין, וואָלע דייך זיין דעס שטויבע
 זייערער פֿיסע זונד טרינקע דורטיג זייערע וואָרטע. ה' יוסי זָהן
 יוחנן זווּי ירושלים פֿאָלעגטע לוי זאָגען: זאָס דיין הויז דער לויזאָכט
 פֿאָלען, זאָס זאָרע דיח קינדער זיינען הויזען זיין זונד פֿאָלענער
 ניכט פֿיעל אים דעס ווייבע; זייענען גיאָט זעלכט זיינען זייענען
 ווייבע, זאָס זיין פֿיעל זענען אָנער דעס ווייבע זיינען פֿאָלענער
 זאָרען דיח ווייזען געזאָגט: זענען פֿיעל אים דעס ווייבע פֿאָלענער,
 זייענען זיך זאָגען לוי, שטאָרט זיך פֿאָס בעשפֿאָטיגען זיין דער
 זורה, זונד זאָס ענדע זייען דיח זאָלע (זייענען) זיין ערבע. ו. יזאע
 זאָהן פֿרזיה'ל זונד כחאי דער אָנליטע וזאָרען עאפֿשֿאָנגער פֿאָן דען
 פֿאָרזיגען. יזאע זאָהן פֿרזיה'ל זאָס זייענען זענען זאָרען: זאָלע דיר
 זייענען זענען זאָס קויפֿע דיר זייענען זענען זאָרען זאָרען זייענען
 זענען זאָרע דער זייענען דער זאָנאָר. ו. כחאי דער אָנליטע זאָס
 דען זייענען זאָרען: ענלעכערע דייך פֿאָן זייענען זאָרען זאָרען, געזענען
 דייך ניכט לוי זייענען געזענען זאָרען זאָרען זאָרען, זאָס דיח פֿער
 געזענען זאָרען זאָרען. ה. יהודה זאָהן זאָרען זאָרען זאָרען זאָרען
 זאָרען דיח עאפֿשֿאָנגער. פֿאָן דען פֿאָרזענענען. יהודה זאָהן זאָרען
 זאָס פֿאָרזענען זאָרען: בענין דייך ניכט — זייענען זאָרען —

הַיְיָנוּ וְכַשְׁדָּהוּ בְעַלֵּי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ יְהוָה בְּעֵינֶיךָ
 כְּשֵׁעִים וְכַשְׁפָּטִים מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה בְּעֵינֶיךָ כְּזַכָּאִין
 כְּשִׁקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין: ט שִׁמְעוֹן בֶּן שִׁשְׁתַּי אָמַר הָיִי
 מְרֵבָה לַחֲקוֹד אֶת הָעֵדִים וְדָוִד וְהָיָה בְּדַבְרֶיךָ שְׂמָא
 מִתּוֹכֶם יִלְמְדוּ לְשִׁקֵּר: י שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיֹן קִבְּלוּ מִדָּם
 שְׁמַעְיָה אָמַר אָהֵב אֶת הַמְּלָאכָה וּשְׂנֵא אֶת הַדְּרָבָנוֹת
 וְאֶת הַתּוֹדֵעַ לְרֵשׁוֹת: יא אַבְטַלְיֹן אָמַר חֲכָמִים הוֹדְרוּ
 בְּדַבְרֵיכֶם שְׂמָא תְּחַבְּבוּ חוֹבַת גְּלוּת וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מַיִם
 חָרָעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמֵּדִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְגַמְצָא
 שֵׁם שְׂמַיִם מִתְחַלֵּל: יב הַלֵּל וְשִׁמְיָ קִבְּלוּ מִדָּם הַלֵּל אָמַר
 הָיִי מִתְּלַמְּדֵי שֵׁל אֲהָרֹן אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם אוֹהֵב
 אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה: יג הוּא הָיָה אָמַר נָגִיד שְׂמָא

וַיֵּח חַיִּין וְחַזְוֹחוֹמְטֵר; ווען דיז פֿאַרטייען פֿאַר דיר סטעהען, איסען
 זיך דיר ביידע קלוי סולדיג ערטייען, ווען זיך חֲבַעַר פֿאַן דער סידען,
 אויס דוח ביידע קלוי חונסולדיג חֲנֻעֵהֶען, נחֲבַרְעַס זיך דען רעכטוי-
 ספּרֵךְ חֲנֻעֵהֶען אַמֵּעַן הַחֲבַעַן. ט. שִׁמְעוֹן זָהָן שְׁמָיָ הָפֵט חוּזִיגְעִספּרֵף
 לָעַן: וַיֵּית בַּעֲפֹיִסֵעַן דִּיח לִיִּיגֵעַן חוּזִלוֹפֿאַרְסֵעַן: זיך חֲבַעַר אִיט דִּיִּינֵעַן
 וּחֲרֵטֵעַן פֿאַרוֹיִכְסִיג, דחֵס זיך נִיכֵט עטוּחַ דחֲרוּזֵי לַעֲרֵנֵעַן, לוֹ זִיגֵעַן.
 י. שִׁמְעִיָּה חוֹנֵד אֲנֵטְלִין וּחֲרֵטֵעַן דִּיח עֲפֵפֿאַחֲגֵעַר פֿאַן דען פֿאַרִיגֵעַן.
 שִׁמְעִיָּה וְחֲגֵסֵעַ: זיבע דִּיח חֲרֵכִיט, הַחֵסֵעַ דִּיח הַפֿאַפֿאַרְסֵעַן חוֹנֵד זיך
 נִיכֵט לוֹ פֿאַרְטרוּוֹיִךְ אִיט הַעֲרֵסֵפֿאַסֵעַן. יא. אֲנֵטְלִין זוּגֵטֵעַ חִיֵּהֵר
 וַיִּזְעֵעַן, וַיִּיר בַּעֲסֵטִיאַט חַיִּין חִיֵּעַרֵן חוּזִדִּיקֵקֵעַן! וַיֵּיח לִיִּיכֵט קֲחֵנְכֵט
 ע זיך טרעפֿאַעַן, דחֵס חִיֵּהֵר דוּךְ חִירְגֵעַנֵד חַיִּין פֿאַרְטוּלֵעַן פֿאַר-
 וַיִּזְעֵעַן וּוַעֲרֵעַס; חִיֵּהֵר וּחֲנֵדֵרֵדֵעַט דִּיח נַחֵךְ חִירְגֵעַנֵד חִיִּינֵעַס חֲרֵ-
 טֵעַ, דַּעֲסֵעַן וּחֲסֵעַר נִיכֵט לִיִּיטֵעַר זינֵד, דִּיח סִילֵעַר, דִּיח נַחֵךְ חִיִּיךְ
 קֲחֵאֵעַן, קֲחֵנְכֵטֵעַן טרִינֵקֵעַן חוֹנֵד סטֵעֵרֵבֵעַן, חֲנֵד פֿאַרְגֵיךְ דַּעֲר נַחֵאֵעַ
 דַּעֲר הִיאֵעַנוֹ (גֵּחֵטֵטֵעַ) עֵנְטֵהִיאֵיגֵס וּוַעֲרֵדֵעַן. יב. הַלֵּל חוֹנֵד שְׁמָיָ
 וּחֲרֵעַן דִּיח עֲפֵפֿאַחֲגֵעַר פֿאַן דען פֿאַרִיגֵעַן. הַלֵּל: ספּרֵךְ וּחֲרֵ: וַיִּיח
 פֿאַן דען סִילֵעַרֵן אַהֲרֹן: פֿרִיעֵדִילֵכֵעַנֵד, פֿרִיעֵדֵפֿאַרְטִיגֵעַן אַעֲנֵטֵעַנֵפֿאַרִיכֵד
 חוֹנֵד וּוַעֲרֵכֵעַר פֿרִיעֵר דִּיח חוֹרֵה. יג. נַחֵךְ פֿאַלֵּעֵגֵטֵעַ עַר לוֹ זוּגֵעַן: חַיִּין
 חוּזִיגְעַרִיטֵעַסֵעַר רֹן — חַיִּין גַּעֲפֵהֲרִילֵכֵעַר רֹן. וַעֲרֵ נִיכֵט לוֹ

(*) חֲבַעַר דַּעֲן זיך דִּיעוּעַ אַעֲפֵפֿאַרְטִיטֵעַן זַחֵטֵעַ זינֵד דִּיח אִי-
 טֵנֵעַן דַּעֲר חוּזִלוֹעֵגֵעַר זַעֵהֵר פֿאַרְטִיעֵרֵעַן. חִיךְ הַחֲבַעַ חִיֵּהֵר דַּחֵ-
 הַעַר גֵּחֵלֵן וּחֲרֵטֵוִיךְ חִיֵּבֵרֵזֵעַטֵלֵט חוֹנֵד חִיֵּבֵרֵלֵחֵסֵעַ זינֵעַ דִּיח
 סוּגֵד דַּעֲר חִיִּינִיכֵט חִיִּינֵעַן יַעֲרֵעַן רַעֲנֵקֵעַר.

אַבְדֵּי שְׂמֵחָה דְּלֵילָא מוֹפְיָה יִסְרָף דְּלֵילָא יְלִיף קַטְלָא חַיִּב
 דְּאַשְׁתַּמְלֵשׁ בְּתַנְּא חֵלְפָה: יד הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם אֵין אֲנִי
 לִי מִי לִי וְכַשְׁאֲנִי לְעֵצְמִי מַה אֲנִי וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אִמְתִּי:
 טו שְׂמִי אוֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרְתֵךְ קַבֵּעַ אֲמֹד מְעַט וְעֲשֵׂה חֲרִיבָה
 וְהוּי מְקַבֵּל אֶתְּכָל דְּאֲדָם בְּסִמְרָ בָּנִים יְפוֹת: טז רַבִּין
 גְּמַלְיָא הָיָה אוֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן חֶפְסֶךָ וְלֹא
 חֲרִיבָה לְעֵשׂוֹר אֲמַדַּת יז שְׂמַעוֹן בְּנוֹ אוֹמֵר כָּל יוֹמֵי נְדָלְתִי
 בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מְצֵאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה וְלֹא
 הַמְדִּירֵשׁ עֵפֶר אֲלֵא הַבְּעֵשֶׂה וְכָל דְּהַפְרָה הַבְּרִים מְבִיא
 חֶסֶד: יח רַבִּין שְׂמַעוֹן בֶּן גְּמַלְיָאֵל אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה
 דְּבָרִים הָעוֹלָם קִים עַל הָאֲמַת וְעַל חֵיָן וְעַל הַשְּׁלוֹם
 שְׁנֵי אֲמַת וְהַשְּׁלֹם שְׁלֹם שְׂפָמוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

נִיאַט — נִיאַט חַב ; וְעַר קִינַע וְעֵהֲרַע חֲכַמְט — הַחַט דַּעַן סְאֲרַט
 פֶּעֲרוּרִיקַט, חוּנַד וּוְעַר זִיד דַּעַר קִרְאֵנַע לֹס חִיגְעִנְטוֹסן בַּעֲרִיעֵנַט —
 פֶּעֲרִגְעֵהֵט. יד. פֶּעֲרִנְעַר פֶּלְעֵגְטַע עַר לֹו וְחִגְעַן: בִּין חִיד נִיכְט פִּיר
 אִיד, וּוְעַר חִיזַט פִּיר אִיד ? חוּנַד בִּין חִיד פִּיר אִיד: עֵלְבֹוט, וּוְחֹו בִּין
 חִיד ? חוּנַד וְחֵן נִיכְט יַעֲטֹנַט, וּוְחֹו דַּעַן ? * טו. שְׂמֵאִי פֶּלְעֵגְטַע לֹו וְחֵ-
 גַּעַן: אַחְצַע דִּיעֵנַע חוּרָה לֹס הוּיפֶטְסוֹנְקַט; סְפִרִיד וּוְעִיגַ חוּנַד סְהוּצַ
 פִּיעַן, חוּנַד עֵאפֶטְסַחְנַגַּע יַעֲדַעַן אִיט פֶּרִינְדִילְכֶּר אִיעֵנַע. טז. רַבִּין גְּמַלְיָאֵל
 פֶּלְעֵגְטַע לֹו וְחִגְעַן: סְחַפְלַע דִּיר חִינְעַן וְעֵהֲרֵאִיוּסַעַר, עֵנַטְהַעֲבַע
 דִּיד דַּעַן לֹוּיפֶּעַן, חוּנַד פֶּעֲרִלְעֵהֲנַטַע נִיכְט חִיבַעֲרֵאֲחִיסִיגַ נֶאָךְ גַּוְסִי
 דִּינְקַעַן. יז. דַּעַמַּעַן וְחֵהָן שְׂמַעוֹן וְחִגְטַע: אִיין גְּחֵלְעַן וְעַכְטַען הַיִּנְדִּירִדַּךְ
 הַחֲבַע חִיד חוּנְטַעַר דַּעַן וּוְיִיעַן לִיגְעֵבֵרְחֵכְט טוּדַ פִּיר דַּעַן אַעֲנַטְלִיכְעַן
 קְחֵרְפַּעַר נִיכְטוּ עַרְסְפִּיעַסִילְכֶּר גַּעֲלֹנְרַעַן חֵלֹו — דַּחֹו סוּוּיִגְעַן. דַּחֹו
 סְטוּדִירַעַן חִיזַט נִיכְט הוּיפֶטְסוּחְלַעַע. וְחֵנְרַעַן דַּחֹו הַחֲנְרַעַן, חוּנַד וּוְחֵרַט.
 קְרֵאֲוַעֲרִייוּ פִּיהֵרַט חִירַטְהַיַּאֲעַר הַעֲרַבִייוּ. יח רַבִּין שְׂמַעוֹן וְחֵהָן גְּמַלְיָאֵל:
 וְחִגְטַע: דִּרִייוּ דִּינְגַע עַרְהַחֲלֹטַעַן דִּיר וּוְעֹט: וּוְחֵהֲרַהִיט, רַעֲכַט:
 פֶּלְעֵגְטַע חוּנַד חִינְטְרַחֲכַט. וְחֵן וְחִגְטַע חוּיִד דִּיר סְרִיפֶט: ,,וּוְחֵהֲרַהִיט
 חוּנַד פֶּרִיעִדִילְכֶּעַן חוּרַטְהִייוּ וְחֵחֲלֵעַן חֵן חִייעַרן סְהַחֲרַעַן רַכְטַעַן.“

(* חֵן דִּיעוּעַק סְפִרִיד קַחַן דַּעַר רַעֲדַעַטְחֹן יַעֲדַעַן בַּעֲלִיעֵבִיגַע וּוְחֵרַט
 אִיט דַּעַק חִיהַק עֵנַטְגַּעֲנַגְעוּטִלְטַעַן בַּעֲוֵחֲנְדַּעַר וְחֵהֲרַהִיט עֵנַט חוּנַד חִינְעַן וְחֵ-
 דוּרַךְ חִיאַאֲעַר חִיין חֲנְדַּעֲרַעַר זִין הַעֲרַפְתְּרֵאִיכְטַעַט חוּנַד חִינְעַן חֵנ-
 דַּעַרַע וּוְחֵרַהִיט חֵוּיגְעֶטְסַרְחֵכְעַן וּוְיַרַד. וּוְיִיט אַעֲהַר חֲבַעַר וְחִגְטַע
 דַּעַר וְחֵחֲטַן חֵן דַּעַר חֲרִיגִינְחֵאֲטְרַחֲכַעַע. וּוְחֵרִין דַּחְפַּפַּעֲוּינְיגַע וּוְחֵרַטְעַר
 גַּעֲוֵחֵהֲוּט יַנְדַּ, דִּיר וּוְיַעֲדַּעַר חֲנְדַּעֲרַעַר חֲחֵרַהִיטַעַן חֵוּיַרְדִּיקַעַן.

רבי חנניא בן עקשיא אימר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכה הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען עזקו יגדיל התורה ויאדיר: עליו, קדש.

פרק שני.

כל ישראל וכו'.

אמר אימר איוז היא הרה ישראל שימור לו האדם כל שדוא הפארת לעשה ותפארת לו מן האדם והיו זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אפה יודע מתן שכרן של מצוות והיו מחשב הכסר מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אפה בא לדי עברה דע מה למעלה ממה עין רואה ואין שומעת וכל מעשה בספר נכתבים: ב רבן נמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אימר יפה תלמוד תורה עם הרה ארץ שגשגת שניהם משפחת עזון וכל התורה שאין עמה

רבי חנניא. רבי חנניא וזהו עקשיא' וקטע: דער פולערע ויליגוטע, געלחטט ויין ער, וקאלטע ישראל בענעליגען דערוס גחב ער מיהנען אעהרערע לעהרען חונד געבאטע: זי וקטע חויך ריח סריפט: ,,זי ויאל ער' התבען, גחטט, זיינער גערעכטיגקייט החובען; דערוס גחב ער דער פורה זיינען גרחסען חונד אקטיגען חואפחנג."

צווייטער אב שניט.

רבי חנניא: וועלכע מיט דיו רעכטע בפהן, דיו זיך דער אענט וואהלען וקאל? יענע, דיו זיינער— דער. זיח געוואהלט— ווירדיג מיט חונד ווקריבער ער פלון דען אענטען ווערטעהגעטשטלט ווירד. וקטע דיר. זיינע חונוויכטיגע פלה (גחטטליכע פערקורדונג) פבען זי חנגעלעגען זיין, וזיח זיינע וויכטיגע; דען דיו קעגנט דיו געשעק לור בעלפיהטנג דער פלוות ניכט. בערעכנע חיאאער דיו סקדליכע זיינער פלה געגען זייהר ניטליכע, חונד דיו ניטליכע זיינער ענה (חיבערטעטונג), געגען זייהר סקדליכע. בעטרעכטע דרייח דינגע, זי קחאאנט דוח ניכט חין דיו' התרע ענה: וויסע, ווח זיבער דיר מיט: זיין סחרפליכטיגע זאגע, זיין פיינע קהר, חונד פלוע דינע התרונגען פיערען זיך זין זיינעס בולע זיינגע. סריבעטן. ב רבן נמליאל וזהו דעו רבי יהודה הגביא פאלעגטע לו זיח גען: סאן מיט דיו סטודיוס דער פורה זין פערבינדונג מיט זיינעס חחדעאזיכליכען געזערבע, וייל ביידער בעאיהונג דיו לחוסעה זיין דען געדחנקען פערטייכט, חו' יעדע סטודיוס, געטרענגט פלון פולעט

מלאכה סופה במלה וגוררת עין וכל העוסקים עם הצפור
יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסיעתם
וצדקתם עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר
הרבה כאלו עשיתם: ג הו' זדירין פרשות שאין מקרבין
לו לאדם אלא לצדק עצמן נראין כאותהין בשעת הנאתן
ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו: ד הוא היה אומר
עשה רצונו כרצונו כדי שיעשה רצונו כרצונו בטל
רצונו מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני
רצונו: ה הלל אומר ו' תפרוש מן הצפור ו' תאמין
בעצמך עד יום מותך ו' תדין את חברך עד שתגיע
למקומו ו' תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו
להשמע ו' תאמר לבשאפנה אשנה שמא לא תפנה:
ו הוא היה אומר אין פוה ירא חטא ולא עם הארץ חסיד

געטשעלט, לערעה'א'וט חץ ענדע חונד סאייסט זינדע נאך זיך חללע
געאיינדע-פערוואלסטער וואלען מיהרע פערוואלסטונג דעו היאמעל
(גאטטעו) העלבען פיהרען דיח טונגענד מיהרער (דער געאיינדע)
לאמער. חונטערטטיטלט מיהר חונטערנעהאען, חונד דערען פרחא-
איגקייט, זייטעט עוויגען בייחטשפער; חונד מיהר פערוואלסטער, חייך
ווירד גראשעו פערדיענטט מנגערעכנעט חזו חב מיהר עו גע-
טהאן העטטעט! ג בייח העררשעפטען איסט מיהר חייך חין חכט
נעהאען; זיח אהמען זיך לו דען זייטען נור העררעכ לו מיהרעק
זעלבוטכעדארף, לייגען זיך חזו פריינדע, ווען עו מיהנען בעההגט,
טאעהען חבער זעלטען יעאמער בייח חין דער נאטה. ד נאך פאלעגטע
ער לו זאגען: טהוע זיינען (גאטטעו) ווילען וויח דען דיינגען, דח-
איט ער דיינען ווילען לו דעס זייגען אחצע; חפפערע דיינען ווילען
דעס זיינען, דחאיט ער פרעאדער ווילען דעס דיינען חפפערע.
ה הלל זאגטע: זאנדערע דיך פאן דער געאיינדע ניכט; זעטלע קיין
פערטרויען חין דיך, ביו לו דייגעס טאערבעטאגע; ריכטע דיינען
נחצטען ניכט, ביו דוח חו זיינע טאעלע געלענגט ביוט; טרחגע
ניכטו פער, וואו חונאחאגיד רעכט לו פערטטעהן חיוט, חין דער
הפפענג, דחט עו ענדליך דאך רעכט ווערדען פערטטחנדען ווער-
דען, חונד זאגע ניכט: חייך ווערדע חיינוט חוסע העבען חונד דאן
חבעראחלו דרויף לוריקקחאמען, ווייל דוח פילויילכט ניגאחלו וועלצע
החבען ווירוט. ו פערנער זאגט ער: קיין זיסטענלוקוער אעגס טייט
זינדע, חייך פאבעההעפטער בעזיסלט קיינע וועהרע פרוחאייג-

ולא תבלישן למד ולא תפסדון מלמד ולא כלא המרה
בסחורה מהכרים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות
איש: ואף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים
אמר לה על האטפת אטפוף וסוף מטיפין יטופן:
ה הוא היה אומר מרבה בשר מרבה רפואה מרבה
נבסים מרבה ראיה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה
שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה תורה
מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצרה
מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב
קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא:
סרפן יתגן בן רפי קבל מהילל ומשמאי הוא היה אומר אם
למדת תורה הרבה א תחזיק טובה לעצמך פי לקי
נצרת: י המלשה תלמידים היו לו לרבן יתגן בן רפי
ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא

קיים חיים חזונו וקשה לו ענין עמוס סנינוס ווער עמעפנידויך חיים טויגט
ניכט לוס ונהרען; דחו פיעלט הנדעו אהצט ניכט חייאער קוויג
אונד חיינעק חרטע דעק עו מן אהננערן פעהאט בעקארעכע דיק
היו מון פארלוסטעהען. ו חיינט וזה ער (הלל) חיינען סהרעו חויל
דעק ווחסער סוויאטען, דח וחגטע ער לו חיהק וויל דוח ערטרהנקט
החוט, החט מון דיק ערטרהנקט, אונד ענדויך ווערדען חויך דיינע
ערטרונקער ערטרינקען. ח עבענדערועלכע פלאעגטע לו וחגען: יע
אעהר ליב, יעאעהר ויראער; יעאעהר גיטער, יעאעהר וחרגע; יע
אעהר ווייבער, יעאעהר לויבערייח; יעאעהר אהגרע, יעאעהר חוני
לכס; יעאעהר קנעכטע, יעאעהר דיעבסטהלו. הינגעגען — יעאעהר
מורה, יעאעהר לעבען; יעאעהר טוהלע, יעאעהר וויזיהיים: יעאעהר
רחסהפלאעגע, יעאעהר פערטנעט; יעאעהר פלאהעו, יעאעהר
חיינטרפנט. ווער חיינען גוטען רוחן ערווחרבען, דער החט עטווחן
פיר זיך ערווחרבען; החט ער זיך חכער דוח ווחרטע דער מורה ער.
ווחרבען, דחן. החט ער דחו עוויגע לעבען ערווחרבען. ס רכן יוחן
זנהן זכאיו ערהיעלט דוח חיבערליעפערונג פחן הלל חניד שפאי. ער
פלאעגטע לו וחגען: החוט דוח חויך פיעו מורה געלערנט, וח קחננט
דוח דיר דענאך ניכט לו גוטע דמרוין טהון, דען דחו ביזט דוח יח
כערופען! י פייגן חבערטיער החטטע דינער רבי יוחן זנהן זכאיו,
נההאויך רבי אליעזר ונהן דעו הורקנוס, רבי יהושע זנהן חכניאל, רבי יעזר

רבי יוסי הפלגן רבי שמעון בן גמלי רבי אלעזר בן עזריה:
 יא הוא היה מונה שבתם (רבי) אלעזר בן הורקנוס
 בוד סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניא
 אשרי יולדתו (רבי) יוסי הפלגן חסיד (רבי) שמעון בן
 גתנאל ירא חמא (ורבי) אלעזר בן עזריה כמעין המתנבר:
 יב הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בבקב מאזנים
 ואלעזר בן הורקנוס בבקב שניה מכריע את הכלם:
 אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בבקב
 מאזנים ואלעזר בן הורקנוס אף עמהם ואלעזר בן עזריה
 בבקב שניה מכריע את כלם: יג אומר להם צאו וראו אהו
 הוא דרין טובה שידבק בה האדם רבי אלעזר אומר
 עין טובה רבי יהושע אומר חבר טוב רבי יוסי אומר שכן
 טוב רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי אלעזר
 אומר לב טוב: אמר להם רואה אני את דברי אלעזר

דען כהן רבי שמעון וזהו כמחל' חונד רבי אלעזר וזהו ערד' יא חיי
 בער דיו טוגער חיינעו יעדען דערנעלכטן החטט ער זיך וק חוינגע-
 ספרת'ען: אליעזר וזהו דעו הורקנוס: חיינ פערקחוקטער בקרן, דער
 קיינען טרופען פערליערט. יהושע וזהו סכניל'; הייל דעסען גע-
 בחרערין! יוסי דער כהן: חיינ חסיד (חיינ גחטטועליגער). שמעון וזהו
 כמחל': חיינ זינדענטייער אהן. אלעזר וזהו ערד': חיינע חיאאער לו
 נעהאענדע קוועלע. יב נאך וקל' ער פלן חיהנען געוהגט החכען:
 ווען קלע ווייען ישראל' חין חיינער וועגטחלע ווערען, חונד אליעזר
 וזהו הורקנוס חין דער לוויטען. וק ווירדע ער זיח קלע חויפ'ווינגען.
 אבא שאול טרוג דייענען חויטספרוך חין זיינעט נאמען וק פלר: ווען
 קלע ווייען ישראל' חין חיינער וועגטחלע ווערען וקאמט אליעזר וקדן
 דעו הורקנוס, חין דען חנדערן חבער אלעזר וזהו ערד', וק ווירדע
 דייעער יענע קלע חויפ'ווינגען. יג חיינוט וקאטע ער (רין יחכן) לו
 חיהנען: געהט חונד חבערדענקט חייאחל, וועלעו דיו זיסטליכע
 גוטע חייט, דעס דער אענט חנהקנגליך זיין וקל'. רבי אליעזר וקאטע:
 חיינ גוטעו (ווקהווקלענדעו) חויגע; רבי יהושע וקאטע: חיינ גוטער
 פריינד; רבי יוסי וקאטע: חיינ גוטער נחכב'ער; רבי שמעון וקאטע: חיינ
 וויטטויענדער בליק! רבי אלעזר וקאטע: חיינ גוטעו הערן. דען ער-
 ויערעטע ער (רבי יחכן) חיהנען: חייך ערעהע איר חיו חייערן
 פריינטן דען חויטספרוך דעו אלעזר וזהו ערד'; דען חין דעס

בן ערף: מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: יד אמר לדם
 צא וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק מפניה האדם.
 רבי אליעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע
 רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלזה ואינו
 משלם. אחד הלזה מן האדם כלזה מן המקום שנאמר
 לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. רבי אלעזר אומר
 לב רע: אמר להם הוואה אני את דברי אלעזר בן ערף:
 מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: יד אמר שלשה
 דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך
 כשליך ואל תהי נוח לכעוס ולשוב יום אחד לפני מיתתך
 והי מתחמם כנגד ארון של חכמים והי זהיר בפחלתן
 שלא תבזה שנישכתן נשיבת שועל ועקיצתן עקיצת
 עקרב ולחשתן לחשת שרף וכל דבריהם בפחלי אש:

חומש חכמי יינער ווקרטע זינד חויך דיח חירינגען בעגרייפֿענען. יד חיינט
 ונקטע ער לו מיהנען: געהט חונד חיבערלעגט, וועלכע דוח זיסטויך
 בחוץ חיים, ווקלען זיך דער מענטש ענטפערנען וקאל. רבי אליעזר ונקטע:
 חיי סלימאע חויגע (אייסגאנסט); רבי יהושע ונקטע: חיי סלימאער
 פריינד! רבי יוסי ונקטע; חיי סלימאער נעכבאר; רבי שמעון ונקטע:
 בקרען חונד ניכט בעלחהלען — גיינפֿיעל, פֿאָס מענטשן בקרען וויח
 פֿאָן גאָסט בקרען; דען זק ונקטע דיח סריפֿט: „דער גאָסטלוקע
 בקרען חונד בעלחהלען ניכט, חונד דער קאָגערעכטע בעגינטויגט חונד
 פֿערגיט; רבי אליעזר ונקטע: חיי בקווע הערן. דח ערווידערטע
 ער מיהגען: חיי ערועהע איר חוי חייערן חויטשריכען דען חוי.
 ספּאָך דען אלעזר וקהן ערן דען חין דעס חומש חכמי יינער ווקרטע
 זינד חויך דיח חירינגען בעגרייפֿענען. טא יעדער מענער (סילער) האָסטע
 נאָך דרייז דינגע חויגעטספּאָרענען. רבי אליעזר ונקטע: אָס דיר דיח
 עהרע דיינע נפֿאָסטען עבען זק סאָטלכאר זיין וויח דח דייניגע, זק
 ווירוס דח דיק ניכט אייכט קרענען; בעסערע דיק חיינען טאָג פֿאָר
 דיינעס ספּאָרע; ערווירטע דיק אָן דעס פֿייער דער ווייזען, בעחכי
 נפֿאָטע קבער דיח גראָסטע פֿאָרויכט ביח מיהרעס פֿייערסטחן, דאָס
 דח דיק ניכט ברענגענען; מיהר ביס (טעלסטען) חויט דער ביס חיינען
 פֿאָלענען מיהר סאיך (פֿאָרן) דער סאיך חיינען וקארפּיחמ, מיהר ליטען
 (פֿערווייסגעבען) דח ליטען חיינער קאָטפּערטלונגע חונד מיהרע
 ווקרטע פֿאָלע וויח גליהענדע קהלהלען. ע רבי יהושע ונקטע: דח כחוע

טובי הולשע אומר עין הרע ויצר הרע ושמנת הפריות
 מוציאין את האדם מן העולם: ירבי יוסי אומר יהי
 ממון חברך חביב עליך פשלה וחרקן עצמה ללמוד
 תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים:
 ירבי שמעון אומר יהי זהיר בקריאת שמע (ובתפלה)
 ובשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים
 ותחנונים לפני המקום שנאמר כרחוק ורחוק הוא
 ארץ אפים וברחוק ונתחם על הרעה. ואל תהי
 רשע בפני עצמה: ירבי אלעזר אומר יהי שקוד
 ללמוד תורה ודע מה שתשוב לאפקודים ודע לפני
 מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר
 פעלתך: כרבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה
 מרבה והפועלים עצלים והשכר נרבה ובעל הבית
 דחוק: כא הוא היה אומר לא עליך המלאכה לגמור

חויגע (איטגונסט), דא באזע בעגיערדע חונד דער אענטענהאס
 ברינגען דען סטערבליכען חויז דער וועלט. יו. רבי יוסי זאגט; אהם
 דיר דאז געווי דינעו נאכטען עבען זא טהייער ויין וויז דיין חייג,
 נע; סיקקע דיך חו, דאז מורה א לערנען, דען דורך ערבטחעס
 פאזט דיר זיך ניכט לוי, חונד פאזע דינע הנדלונגען וייען חיס נחאען
 דען היאאעז (לוי עהרען גאטטען). יח רבי שמעון זאגט אהם דיר דאז
 קריאת שמע*) זאגעוועגען. ויין, חונד ווען דאז דיין געבעט פעררייכ-
 טעט, זא בעהאנדלע דינע חפלה ניכט וויז חיינע דריקקענדע בירדע,
 זאנדערן וויז חיינע חנדחעט, זאט ערבטראען חונד גאנרע פאן גאטט
 לוי ערלענען: דען דאז טריפט זאגט: „ער (גאטט) חויז. חויגנאדיג
 חונד' חויגנארהעריג, זאנאטיהיג חונד פאן חונדנדייער חונד ער
 בעדעגקט זיך דען חויבען. ויז ניכט חויגן באזעוויכט חויג זאנעוויכטע
 דינער זעלכט. יט רבי אלעזר זאגט: זיח בעלויסען, מורה לוי לערנען
 חונד בעהעכטע דחבייה, וואו דאז דעס עטיקוראער לוי חונדווארסען
 האט; וויסע פאר וועסען זאנעוויכט' דאז חרבייטעט חונד ווער דיין
 ווערקאייטער חויט, דער דיר דען זעהן דינע פאייסען חויזבענארהאט.
 כ רבי מרפון זאגט: דער טאג חויט קורן, דאז חרבייט פיעל, חונד
 דאז חרבייטער זינד נאכאקסיג, דער זעהן חויט בעסרפאכסליך חוי' דער
 הויזער טרייבט. כא פערנער זאגט דערזעלבע: רוח בויט ניכט

(*) דאז פראזע „שמע ישראל“ חייז לוי זענען.

ולא אתה בן דורוין להבטל ממנה אם למדת תורה
הרבה נותנין לה שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכה
ששילם לה שכר פעלה ודע שמתן שכרן של
צדיקים לעתיד לבא: רבי חנינא בן עקשיא וכו'.

פרק שלישי

כל ישראל וכו'.

אעקבא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים
ואין אתה בא לידי עברה דע מאין באת ולאן אתה הולך
ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת מספה
סרחה ולאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ולפני
מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא: ברבי חנינא סגן חכמים אומר חיי
מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש
אתרעהו חיים בלעו: ברבי חנינא בן הרדיון אומר שנים

ערפלאיזטעם, דיח גחלנע חרבייט לז פאזענרען, חבער חויד ניכט
בעפרייט, חוס דין חיהרער לז ענטליעהען. החוס דוח פיעל חורה גע-
לערנט, זק ווירד דיר פיעל זעהן ערטהיילט, חונד דין ווערקאייזטער
חייט חיערייזטיג גענוג, חוס דיר דען זעהן דייענו פלייסעו חויזלובע-
לחהלען. רחך וויסע, דחם דיח גחבע לזר בעלזעהנוג דער פרחאטען
זאקינטסיג חייט.

דריטער אבשניט

א. עקביא דער זעהן מהללאל: זאגטע: בעטרעכטע דריי דינגע,
דחן פאזאזט דוח דער זינדע ניכט חין דיח הקדע: וויסע, וזעהער דוח
געקחאטען, וזעהין דוח חויזווחרערז, חונד חין וועסען געגענווארט
דוח חיינט לז רעכטען חונד רעכענטשעט לז געבען החוס. וזעהער
דוח געקחאטען? חויז עקעלהפאטען טרחפען; וזעהין דוח חויזווחני-
דערוז? נחך חיינער קחטהסטחסטע פאזלער געסאייסע חז געווירט,
חונד חין וועסען געגענווארט דוח חיינט לז רעכטען חונד רעכענטשעט
לז געבען החוס? חין דער געגענווארט דעז. פאזערהחזטען, חזלער
קחניגע קחניג, דעז חלערהייוגזטען, געזאכט חייט ער. ב. די חנינא
דער חונטערי פריעוטר וזאגטע: בעטע פלייסג פיר דיח וזעהלפחהרט
דער זאנדעוואכריגקייט; דען וזערע ניכט דיח פלוצט פאר חיהר, זק
זינדע חיינער דען חלדערן. זעבענדיג פערטליענגען. ג. רבי חנינא

שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים
 שנאמר ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש
 ביניהם דברי תורה שכינה שרפה ביניהם. שנאמר אז
 נדברו יראי יי אש אל רעהו ויקשב יי וישמע וכתב ספר
 ופרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים מניין
 אפילו אחד שישב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא
 קובע לו שכר. שנאמר ישב בחד וידם כי נמר עליו:
 ורבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא
 אמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנאמר
 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום. אבל שלשה
 שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאלו

והן מרדיו וזוגטע: לוויית, דיה זיך לזוגטענוטלען חונד קיינע
 ווהרטע דער מורה וועבען, ביודען חייך טפחטסערקרענלען; דען
 דיה טריפט וזגט פון דעם פרחאמען: „ניח הוט ער געועסען חוין
 טפחטסערויט, וזנדערן ויין פערלענגען ווהר גחטטעו מורה“ (פוחאס
 ק' 1' 5' 1). ועטלען זיך פבער לוויית לזוגטען חונד וועבען ווהרטע
 דער מורה, דען רוהט דיה שכינה לוויטען חיהנען; דען דיה טריפט
 וזגט: „בעטפריכט זיך דען דער גחטטעו פירכטיגען חיינער איט דעס
 חנדערן — גחטט פהרטי, פערניאט: חונד עו טרייבט זיך חייך ער
 חיינערוגבוך חין ויינער געגענומרט פיר דיה גחטטעו פירכטיגען חו'
 דיה, וז ויינען נחמען געדענקען, (פלאכי ק' 3' 5' 71). חוויין היער
 חויט דיה רעדע פון ניכט וועגינער חו לוויטען; וועפען זיך חכי
 נעהמען, דחם דער חווערהיליגוטע, געלחבט זייח ער, חויד דעס חייכ
 זידער: דער זיך איט דער מורה בעטפחטיגען, חיינע בעלחטונג חויי
 ועמלט? חויי פחגענדעם פערז: חחג ער חיינורס ווהנען חונד
 פרחס; עו ווירד חיהס פערגחאמען“ (חיהה ק' 3' 5' 28). ד. רבי שמעון
 וזגטע: ווען דרייח חן חיינען טיסע לזוגטענספיינען, חיהנע דחבייח
 דני מורה לו ספרעבען, הייסט עו גלייזחס טחדענחפפער טפיינען,
 פון דענען דיה טריפט וזגט: „חוע טיסע זינד פחל ענטלעערטען
 חוועלחטהו: חיהנע מקוים“ (שעה ק' 28' 5' 8). הינגעגען ווען דרייח
 חן חיינען טיסע לזוגטענספיינען חונד דחבייח דני מורה ספרעבען,

דער חייניעדלער, דער דען דער מענטליכן געוועלסחפט טוודין פפליכטן
 ענטוויצען חיוט. זעהע חין מהל' ק' 106' 5' 28 חו' נמדינ ק' 25' 5' 2
 מקום הייסט חייגענטיך דער פרט חדער רויס, ווהרוין חדער ווהרין
 חטווחו רוהען קחן, דחהער ווירד עו חפטערו חויד גחטט, חו דען
 חווערהחאטער חונד חוועלחטענערען געוויטעט.

אכלו משלחנו של מקום. שנאמר וידבר אלי זה השלחן
 אשר לפני יי: ה רבי חנינא כן חנינא אומר דהנעור
 בלילה והמהלך בדרך יחיד ומפנה לבו לבטלה הרי זה
 מרחיב בנפשו: ו רבי נחמיה כן חנינא אומר כל
 המקבל עליו עול תורה מעבדין ממונו עול מלכות ועול
 דרך ארץ וכל הפורק ממונו עול תורה נותנין עליו עול
 מלכות ועול דרך ארץ: ו רבי חלפתא כן חנינא אומר כל
 חנינא אומר עשרה שיש שבין ועוסקין בתורה שכינת
 שרפה ביניהם שנאמר אלהים נצב בעדתי. ומנין
 אפילו חמשה שנאמר ואגדתו על ארץ יסדה. ומנין
 אפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים ישפט. ומנין אפילו
 שנים שנאמר או נדברו ירא יי אלה ארעה ויקשב

הייט עו גלייזנען חס טיטע גאטטעו ספיינען, ווהרוין יענע ווהרטע
 דער טריפט לו דייטען: „דח טפרחך ער לו איר: דיענעו חיוט דער
 סיס פֿתך דעס חנטיטלע גאטטעו“ (יח'ק' ק' 41 5' 22). ה. רבי
 חנינא זעהן חכמי'ו זאגטע: ווער גאנצע נאכטע דורכ'וואכט, קדער
 בעטט'נדיג אזויין וואנדערט, אונד זיך דעס איסיגאנגע ערגיכט, דער
 פֿערט'ארעט זיך זעלבסט. ו. רבי נחמיה זעהן דעו הקנה זאגטע: ווער
 זיך דעס יפֿלע דער תורה אונטערליעט, דער ווירד דעס יפֿלע דעו
 סאחטו אונד דעו הערקאואינגען ענטלעקען; ווער זיך חבער דעס
 יפֿלע דער תורה ענטליעהט, דעס ווירד דעו יפֿלע דעו סאחטו אונד
 דעו הערקאואינגען אויפגעברדעט. ו. רבי חלפתא זעהן דעו דוסא
 חיוט כפר חכמי'ו זאגטע: ווען לעהן בייזאזאענויסלען אונד זיך איט
 דער תורה בעט'פֿטיגען, בעזינדעט זיך דיז שכינה אונטער איהנען:
 דען דיז טריפט זאגט'ו: „גאטט טטעאלט זיך חיון חין גאטט'ליכער
 געאיינדע“). וואס זען זיך חבער חכמה האען, דאס דיענעו אויך
 פֿאן פֿינפטען גילט? עו הייסט חין דעו טריפט. „זיינען בונד סטיש:
 סעט ער חוין ערדען.“ וואס זען זיך חבער חכמה האען, דאס
 דיענעו אויך פֿאן דרייען גילט? עו הייסט חין דער טריפט: „חין
 איטטען דער ריכטער ריכטעט ער (גאטט); אונד וואס זען דאס
 דיענעו אויך פֿאן לוייען גילט? עו הייסט: „בעטפֿריכט זיך דאן דער
 גאטטעו'ריכטיגען חיינער איט דעס חנדערן—גאטט הָרַט'ו איט פֿאן

(ו) אינדער חזו לעהן קאואט דער נחאע געאיינדע (עדה) ניכט לו.
 (ז) אינדער חזו פֿינפטן קאואט דער נחאע בונד (אגדה) ניכט לו.
 (ח) חיינע ריכטערסטעאלע דאן'ן נאך דעס גענעטן איט ניכט אינדער
 חזו דרייען בענעטלט זיין.

תשמע. ומגין אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר
 אופיר את שמי אבא אליה וברכתיה: חרבי אלעזר איש
 ברהותא אומר תן לו משלו שאפה ושלך שלו וכן ביד
 הוא אומר כרמפה הכל ומדה נתנו לה: רבי יעקב
 אומר המתלה בידה ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר
 מהנאה אין זה מהנאה נר זה מעלה עליו הכתוב
 כאלו מתחייב בנפשו: רבי יוסתאי בר ינאי משום רבי
 מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
 הכתוב כאלו מתחייב בנפשו שנאמר רק השמר לה
 ואמר נפשה מאד פן תשכח את הדברים אשר רא
 עיניה, יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופך
 יסורו מלבך כל ימי חייך הא אינו מתחייב בנפשו עד
 שלשבו יסירם מלבו: יא רבי תניא בן דוסא אומר כל

חונד לעריאמט' חונד וחקלקן ענדליך, דחם דיעוע ועלכוס חקן
 איינעס חיינליגען גילט? עו הייסט: „חללער חרטען, ווח חיד דיה
 לערמלחטסונג לור ערווההמונג איינעו נחמען זיין ווערדע, ווערדע חיד
 לו דיר קחאמען זאדד ריך זעגנען... ח. רבי אליעזר חויו נרות וחגטע:
 גיב חיהק (גחטט) חקן דעס זיינען, דען דוח איט דעס דייניגען
 זינד זיין; ווח הייסט עו חויד בייח דוד „דען חקן דיר קחאמט חללען,
 חונד חויו דיינער החנד לערעהרען וויר דיר. „ט. רבי יעקב וחגטע:
 ווער חוין דעס וועגע לערנענד ווחנדלעט, זיך חכער חונטערברייט חו'
 ספרייט: חה, וויח סההן חוים דיענער בוים! וויח חקן דיעוע חורצע!
 דען בעטרחטעט דיה טריפט, חו חכע ער זיך ועלכוס לערסווא-
 דעט. י. רבי דוסמאי וחהן יכא' וחגטע חוים נחמען רבי סא'ל: ווער
 טר חוין חיינליגען ווחרט חקן זיינער סכנה לערגיסט, דען בעטרחט-
 טעט דיה טריפט חו חכע ער זיך ועלכוס לערסוואדעט; דען עו
 הייסט: „וח היטע ריך דען חונד בעווחהרע דיינע זענע ווחה, דחם
 דוח דיה דינגע ניכט לערגעטעט, דיה דיינע חויען געוועהען חק-
 בען. כון קחנטע אחן עטווח גלויבען, דחם דיענע חויד דחן גילט.
 ווען דיה סכנה זיינע קרחהטע חיבערסטיעגען חחם; דחרוס הייסט
 עו ווייטער; „חונד דחם ויח דיינעס הערלען ניכט ענטווייען, וחחנג
 דוח לעכוס; „חקליך חחם ער זיך ניכט עהער ועלכוס לערסוואדעט,
 חו ביו ער זיח נחלחסיג זיינעס הערלען חחם ענטווייען לחמען.
 יא רבי חכיל וחהן דוסא' וחגטע ווח חורכט חקס לעהאטריטטען

שִׂרְאָתָהּ הֵטְאוּ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת וְכֹל שְׂחֻכְמָתוֹ קוֹדֶמֶת לִירְאָתָהּ הֵטְאוּ אִין חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת: י. הוּא הָיָה אוֹמֵר כֹּל שִׁמְעֵשׂוּ מִרְבִּין מִחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת וְכֹל שְׂחֻכְמָתוֹ מִרְבָּה מִפְּעֵשׂוּ אִין חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת: י. הוּא הָיָה אוֹמֵר כֹּל שִׂרְחַת הַבְּרִיּוֹת נֹחָה הַיִּמְנֵוּ רַחַם הַמְּקוֹם נֹחָה הַיִּמְנֵוּ וְכֹל שֶׁאִין רַחַם הַבְּרִיּוֹת נֹחָה הַיִּמְנֵוּ אִין רַחַם הַמְּקוֹם נֹחָה הַיִּמְנֵוּ: י. רַבִּי הוֹסֵא בֶן הַרְכִּינִים אוֹמֵר שְׁנָה שֶׁל שְׂחֻכְמָתוֹ וְיָיִן שֶׁל צְהָרִים וְשִׂתַּת הַיְלָדִים וְיֹשִׁיבַת בְּתֵי כְּבֻשִׁיּוֹת שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן־הָעוֹלָם: טו. רַבִּי אֶלְעָזָר הַמִּדְּעִי אוֹמֵר הַמְּחַלְלֵל אֶת־הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּבַיָּה אֶת־הַמַּעֲדוֹת וְהַמְּלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ כְּרַבִּים וְהַמְּפַרְפְּרִינֵוּ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְהַמְּגַלְהַ פְּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כִּתְלָבָה אַף עַל פִּי שֶׁלֹּשׁ בָּדוּ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אִין לֹו

דער חכמה* (טהעפֿריע) פֿערזאנגעגאנגען, דאז חזוט דאז חכמה פֿאן דיער; ווז חכער דאז חכמה דער פֿורכט פֿאן פֿעהאטריסטען פֿערזאנגעגאנגען, דאז חזוט דאז חכמה פֿאן קיינער דויער. יב. פֿערנער וזאגט ער: יעדער, דער אעהר פֿרזקווי (פעעה) פֿאז טהעפֿריע* פֿאז, דעסען טהעפֿריע חזוט דויערהופֿט; ווער חכער אעהר טהעפֿריע פֿאז פֿרזקווי פֿאז, דעסען טהעפֿריע חזוט ניכט פֿאן דויער. יג. נאך וזאגט ער: ווז דעס אענשליכען געאטיהע געניגט, געניגט חזק דעס גאטטליכען. חונד ווז דעס אענשליכען געאטיהע ניכט געניגט, געניגט חזק דעס גאטטליכען ניכט. יד. רבי דוסא וזאן רבינוס וזאגט: דער אהרגענשאן, דער איטחאנוויין, דאז טאנדעלן איט קיני דען חונד דאז וויילען חזן דען וזאמעלייערן דען פֿאכעלן ברינגען דען אענשען חזוי דער וועלט. טו. רבי אלעזר דער סודעי וזאגט: ווער דאז הייליגע ענטהייליגט, ווער פֿייערשאגע פֿערזאגטעט, חונד ויינען נאכזאגטען חזן געגענווארט אעהרעווער בעשאפט, ווער דאז בונדעויליי כֿען חונדען פֿאפער אנהאס לערסטאפט חונד ווער רעכטאווידיגע דייטוכגען חזן דאז מורה היינליכעט, חזין וזאכער אפֿן, ווען ער חזק וזאגט חזין מורה קונדיגער חונד טוגענדיבענדער אפֿן חזוט, פֿאז

* חונטער חכמה ווירד פֿאזען קעננען חונד וויסען פֿאן וויסען דער טהעפֿריע, חונטער פעעה חכער פֿאן וויסען דער פֿרזפֿויני פֿערסטאנדען. זעהע וויטער חזין דער קאנה כֿב.

חלק לעולם הבא: זו רבי ישמעאל אומר היה קל לראש ונח לתשחורת והיו מקבל את כל האדם בשמחה: זו רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערה: מסורת סיג לתורה מעשרות סיג לעשר נדרים סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה: זה הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם תבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם אלהים שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם: חביבין ישראל שנקראו בנים (למקום) תבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום שנאמר בנים אהם לי אלהיכם: חביבין ישראל שנפתן להם כלי חמדה תבה יתרה נודעת להם שנפתן להם כלי חמדה שבו נברא העולם שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אלתעובי: יט הכל צפוי ודרשות נתורה ובטוב

דענחך קיינען חנטהוין און דער לוקינעטיגען וועלט. מז: רני ישמעאל וחגטע: זיין דעם גרחסען דיענוטפערטיג, דעם יינגלינגע געשחלינג, חונה ניס יעדען אמן פריינדליך חוין. יז: רבי עקיבא וחגטע: סחקערייח חונד איינזיין גאנגעלן דען מענטשן לור חונלכט. ססות חיוט חיון לזין חוס דיה חורה, דח פערלעהנטען חיון לזין חוס דען רייכטהוס, געליכדע חיון לזין חוס דיה ענטהאסנחאקייט, חיון לזין חוס דיה ווייג-הייט חיוט — סווייגען. יח: פערנער וחגטע ער: יחיון אייבלינג (גחט-טעו) חיוט דער מענט, דען ער וואורדע געבילדעט ערסחשעען; חיינע פארליעגליכע אייבע חבער ווארד זייהס קונד, ער זיין חוס עבענבילדע גחטטע ערסחשעען; ון וחגט דיה סריפט: „דען חוס עבענבילדע גחטטעו החט ער דען מענטשן געאחכט“ אייבלינגע זינד ישראל, דען זיין וואורדען ון חענע גענחנט; חיינע פארליעגליכע אייבע חבער ווארד זייהנען קונד, זיין היעסען ון חענע גחטטעו; ון וחגט דיה סריפט: „חיהר זייד ון חענע דעו עוויגען חירעו גחטטעו“ אייבלינגע זינד ישראל, דען זייהנען ווארד חיון ריינלעכעו געפחט געסענקט; זייע פארליעגליכע אייבע חבער ווארד זייהנען קונד, עו זיין זייהנען חיון ריינלעכעו געפחט געסענקט ווארדען, וואויט דיה וועלט ערסחשעען חיוט: ון וחגט דיה סריפט: „סיד החבע חייך חיון פאר-טרעפליכעו חינוטרווענט געגעבען, איינע חורה; פערלחטט זיין ניכט! יט. עו חיוט חלווע חבערסויט, חונד דיה ערלויבניס חיוט ערטהיילט;

העולם נרדף והכל לפי רוב המעשה: כ הוא היה אומר הכל
נתן בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים החנות פתחה
והחנתי מקור והפנקם פתח ותד כותבת וכל הרוצה
ללנות יבא וילדה והנבאין מחזירין תדיר בכל יום ונפרעין
מן האדם מדעתו ושלא מדעתו ויש להם על מה שסמכו
והדין הין אמת והכל מתקן לסעודה: כ"ב רבי אלעזר בן
עזריה אומר אם אין תורה אין הרק ארץ אם אין הרק ארץ
אין התורה אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה
אם אין דעת אין בינה אם אין בינה אין דעת אם אין קמת
אין תורה אם אין תורה אין קמת: כ"ג הוא היה אומר כל
שחכמתו מרבה ממועשיו למה הוא דומה לאילן שענפו
מרבין ושרשיו מעטין והרחם באה ועוקרתו והוספתו על

איט גיטע ווירד דיח וועלס גערליצטעט, חונד חולעו נחך דער רייט.
החסיגקייט דער סהתס. ב. צערנער וחגטע ער; עו חיוט חולעו
חין פֿרוחטן געגטעט, חונד דחו נעטן חיוט חיבער חולעו זעבענריגע
געווארפען, דער לחדען סטעהט חלפען, דער קרואער גיכט חוין
בקר, דחו בוך זעגס חויפגעטלחגען, דיח החנד סרייבט חיון, חונד
אזר אוסט לו בקרגען החט, אטג קחאטען חונד בקרגען; דיח חיוט
פֿחדערער געהען סטעטו חולעו טחגע הערוט חונד אטלען זיך פֿתק
אענטען בעלחלוט, איט חדער חנהע זיינע חיינויליגונג. זיח קחגען
חייזווייען, וחורוין יחודק סטיטלען, דיח פֿחדערונג חיוט חיינע גע
רעכטע פֿחדערונג, חונד חולעו חיוט לוכערייטעט לור אקהלזייט.
כ"ג רבי חלעזר וזהן עזיה'ו וחגטע: ווח קיינע מורה חיוט, דח חיוט
קיינע זיטטליכקייט*; ווח קיינע זיטטליכקייט חיוט, דח חיוט
קיינע מורה; ווח קיינע וויזוהייט חיוט, דח חיוט קיינע פֿורכט
(חדער סייח), ווח קיינע פֿורכט חיוט, דח חיוט קיינע ווייז
הייט; ווח קיין פֿערסטחנר חיוט, דח חיוט קיינע פֿערנוכלט, ווח קיינע
פֿערנוכלט חיוט, דח חיוט קיין פֿערסטחנד; ווח קיין אעהו חיוט,
דח חיוט. קיינע מורה, ווח קיינע מורה חיוט, דח חיוט קיין
אעהו. כ"ג. נחך פֿלעגטע ער לו וחגען: חער אעהר טהעחריע
חזו פֿרחקויו החט, ** וחלו וחערע דיעוער ווחהו לו פֿערגלייכען?
לו זיינעק בויעג, דעסטען לחייגען פֿיעל, דעסטען וחורלען
חבער וועניג זינד; חיינ וויערסטקס קחאט, ענטווארלעלס חנד

* חולע דיח היער פֿאחרווייע חויפגעלחלוטען דינגע גערייהען טר, ווח
זיח וועלעווייסיג חיינחלדער דיח החנד ביטען, וויין יעדעו פֿיר זיך חליון
פֿתק קיינעק בעסטחנד חיוט. ** זעהע דיח חטאערקונג קבען פֿעלח 12

פָּנָיו שֶׁנֶאֱמַר וְהָיָה כְּעָרֶעַר כְּעָרֶכָה וְלֹא יֵרָאֶה כְּרִיבָא טוֹב
 וְשִׁבְן תְּרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלָחָה וְלֹא תִשָּׁב. אָבֵל כָּל־
 שְׂמֵעֵשׂוֹ מִרְבִּין מַחְכְּמָתוֹ לְמָה הִיא הוֹמָה לְאֵלָן שְׁעֵנְפֵיו
 מוֹעֵמֵן וְשִׂרְשׁוֹ מִרְבִּין שְׂאֵפִילוֹ כָּל־הָרְחוֹת שְׂקֵעוֹלָם
 כְּאוֹת וְנִלְשַׁחַת בְּאֵין מְזִיזִין אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ שֶׁנֶאֱמַר וְהָיָה
 כְּעֵץ וְשָׂחַל עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שִׂרְשׁוֹ וְלֹא יֵרָאֶה
 כִּי יָבֵא חֵם וְהָיָה עֲלֵהוּ רַעְעָן וְהִשְׁתַּבַּח בְּצִדָּת לֹא יֵדָא וְלֹא
 יִמִּישׁ מְעֻשָׂת פָּרִי: ב רבֵי אֶלְעָזָר (בֵּן) חִסְמָא אֲבֻמָּד
 קִנְיָן וְסִתְחֵי נִבְדָּה הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְכּוּרֵי. תְּקוּפוֹרָה
 תִּמְטַרְיָאוֹת פְּרָפְרִיזֵת לְחֻכְמָה: רבי תנניא וכו'.

פרפריות כן גירסת הערוך וסלח פרפריו ידוע בחכמת הגאומטריא
 וטעמו קו הסוד, לכן החכמה כנקודה בתוך העגולה

סטירלס חיהו חויל ויין. תנגעויכט; ון זאגט חויד דיה סריכט. (פֶּאן
 חיינעס אפננע, דער זיך חויל אענטען חונד ניכט חויל גאטט פֶּער־
 זאסס): „ער ווירד חיינעס ערערו) חויל דער היידע גלייך זיין חונד
 ניה ועהען, ווען דעו גוטע קאאט; ער ווירד חוידעררעגד חין דער
 וויטע חויל וואלזיגעס חונד חונכעוואהכערעס ערדבחדען וואהנען“
 (ירסי' ק' 17 5' 6). הינגעגען ווער אעהר פֶּרחקויו חויל סהעפֶּריע
 דאס, וואלו ווארע דיעוער לו פֶּערגלייכע? לו חיינעס בוואע דעסען
 לווייגען וועניג, דעסען ווארלען טבער פֶּיעו זינד; געועטלט חויד,
 חוילע פֶּרקאנע דער וועלט קאאען חונד סטיראטען חויל חיהו חויל, ין
 ווירדען יח חיהו ניכט פֶּאן דער סטעווע בעוועגען; ון זאגט חויד
 דיה סריכט (פֶּאן חיינעס אפננע, דער גאטט פֶּערטרויס): „ער ווירד
 חיינעס בוואע גלייך זיין, דער, חס וואסער געפֶּאלחלט, ביו לוס
 חילי) הין ויינע ווארלען טרייבט; ער אערקט'ו ניכט, ווען דיטלע
 חיינעריסט, זיין לויב בלייבט חיאאער גרין, חיהו קיאאערט קיין איסי
 יאהר, חונד ניה הארט ער חויל, פֶּריכטע לו טרחהען (ירסי' 17 5'
 8). ב. רבי אלעזר וואהן חספא'ו זאגטע: קיין חונד פֶּחחי נדה) זינד
 ווענעטאילע טרעדיליחעען; חוסרפֶּחחאייס חונד געפֶּאעטרויח זינד פֶּע־
 דיפֶּערען לור ווייהייט.

- 1) ערער חיס דער נאמע חיינע געוויסען דארנסטרויכו, דער פֶּיעו
 געטוויג חונד חעניג ווארלען: חאס.
- 2) יובל, נאמע דעו הויפטסטרוואו חויו דעס פֶּאררדעו.
- 3) קנין, דיה לעהרע חובער דיה חפֶּפֿער חויו דער קאחסע דעו געפֶּליגען, וואו
 ריבער חוין בעוואנדערער טרעקטאט חונכער דעס נאמען קניס עקוויזיטי;
 פֶּחחי נדה זינד לעהרן חוין בעטרען רער פֶּרויען לור לייט חוידער רייניגונג.

כל ישראל וכו'.

א בן זומא אומר איהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר
 מכל מלמדי השכלתי (כי עדותיה שיהיה לי): איהו גבור
 הפקיש את יצרו שנאמר טוב ארץ אפים מגבור ומשל
 ברחו מלכד עיר: איהו עשיר השמח בחלקו שנאמר
 יגיע פפוקה פי תאכל אשריה וטוב לך. אשריה בעולם הזה
 וטוב לך לעולם הבא: איהו מכבד המכבד את הפריות
 שנאמר כי מכבד אבד וכו' יקלו: ב בן עזי אומר הוירץ
 למצוה קלה וברח מן העברה שמצוה גדרת מצוה ועברה
 גדרת עברה ששכר מצוה מצוה ושכר עברה עברה:
 ג הוא היה אומר א תודי בו לכל אדם ולא תהי מפליג לכל
 דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו

פיערסער אכשנים.

א. בן זומא זגטע: וואו הייסט חזין וויינער? דער פלון חיינעט
 ערען ועהרע 'חכמיאט; זא הייסט עו חזין דער טריפט: „פלון יע-
 דעט, דער איך בעלעהרט, הךבע חזך ועהרע פנגענאזאטען. וואו
 הייסט חזין העור? דער ויינע בעגערדע לוינגט; זא הייסט עו חזין
 דער טריפט; „סחפפערער חזיט דער ופנגאישטיגע פלון דער העור,
 חזר דער הערר ויינער אידענסחפפערען בעסער פלון דער ססארטע-
 פכערער. וואו הייסט חזין רייכער? דער זיך איט דעט בעגניגט,
 וואו חיהס לו טהיין געווארדען; זא זחגט דיא טריפט: „געניעסעזס
 דא דיינער הךנרע פלייס, וואהל דיר, דוא הךזט עו גוט!“ וואו
 דיר, חזין דיעער וועלט, דוא הךזט עו גוט, לור קינלטיגען
 וועלט. וואו הייסט חזין עהרווינדיגער אמן? דער דיא אענסען עהרט;
 זא זחגט חזין דיר טריפט: „דיא איך עהרען, עהרע חזין ויעדער!
 חזר דיר איך פערסאןהען, ווערדען פערשפפערט. ב. בן עזאי זחגטע
 זייע לו יעדער חזינטיגען פלוה (גחטסליכעט געבכט) חזר ענט-
 זייע יעדער ענה (וינרע); דען יעדע פלוה סליפט חיינע פלוה
 חזר יעדע ענה חיינע ענה נאך זיך; דיא פלוה זעלובט זעהנט דיא
 פלוה חזר דיא ענה זעלובט סטרופפעט דיא ענה. * ג. פערנער
 זחגט ער: פכטע קיינען אענסען פיר לו גערינג. חזר הפולטע קיין
 דינג פיר לו ווייס; דען עו גיכט דיר קיינען אענסען, דער ניכט חירגענד
 ויינע סטונרע, חזר קיין דינג, דען ניכט חירגענד ויינע סטעלוע הפט.

(*) דיא געוויסענורהע נאך דער חזינטיכונג חיינער זיגענד זא' דיא
 געאייסענזיכטע נאך חיינעט בעגאנגענען אפזער.

מקום: רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד היה שפל
 רוח שתקנות אנש רפוח: רבי יוחנן בן ברוקה אומר כל
 המהלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בליל אחד בשוגג
 ואחד במזיד בחלול השם: ורבי ישמעאל (בר רבי יוסי) אומר
 חלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד
 חלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד
 (לשמו) ולעשות: ורבי צדוק אומר (תפירוש מן הצבור
 ולתעש עצמה בעודכי הדינין) תעשה עטרה להתנדל
 בה ולא קריום לחפר בה ובה הדה הילל אומר ודאש תפיש
 בתגא חלקה הא למדת כל הנהנה י"א היאות מדברי תורה
 נטל חיו מן העלם: חר יוסי אומר כל המכבד את התורה
 גופו מכבד על הבריות וכל המהלל את התורה גופו מהלל
 על הבריות: ס רבי ישמעאל בנו אומר החשך עצמו מן חדין
 פורק ממנו איתת וקול ושמעת שוא והגם לבס פהור איה

ה. רבי לויטס חוין יבנה וחגטע: זינא רעכט זעהר דעמיטהיג! דען
 דיא ערווארטונג דעו חירדיטען חיוט — געוויראע! ה. רבי יוחנן וקהן
 ברוקה' וחגטע: ווער דען נחאען דעו היאעלן: (גאססעו) הייא-
 זיך ענטהייזיגט, דען טריבלט דיא סטראלע חעלענטליך — חוין פער-
 זעהען חרער חוין אוטהוילען, גלייזעלען ביח ענטהייזיגונג דעו היי-
 זיגען נחאענו (דיח חנהדונג פלוגט חיאער חעלענטליך). ו. רבי
 ישעאל וחגטע: ווער חין דער חבויט לערנט, לו לעהרען, דעק גע-
 זינגט ען, לו לערנען חונד לו לעהרען, ווער חבער לערנט חין דער
 חבויט, חוילוחיבען, דעק געלינגט ען, לו לערנען, לו לעהרען חונד
 חוילוחיבען. ז. רבי לדוק וחגטע: אחצע דיח חורה ניצט לוס קרחלג,
 דחאייט לו פרחנגען, חויך ניצט לוס שפחטען, דחאייט לו גרחבען! וס
 חקט חויך הלל געזונגט: „ווער זיך דער קרנע לוס חייגענווסן בע-
 דיענט, פערגעהט.“ היערוז פלוגט: ווער זיך דיח ווארטע דער
 חורה לו טולט אחצט, ניאאט זיין לעבען פלוג דער וועלט. ח. רבי יוסי
 וחגטע: ווער דיח חורה פערעהרט, דעסטן פערזון חיוט ביח דען
 אענסען חויך געעהרט, חונד ווער דיח חויה ענטעהרט, דעסטן פער-
 זון חיוט ביח דען אענסען חויך ענטעהרט. ט דעסטן וקהן, רבי
 ישעאל, וחגטע: ווער זיך דעק ריכטען ענטליעהט, דער ענטלעדיגט
 זיך דעו חחסען, דעו רויבעו חונד דעו פערגעבליכען טווארענו, חויל'
 חער פלונדערטרוט איט דעק בעסירען חיוט, דער חיוט חין

שומע רשע וגם רחם: י הוא היה אומר צ' תהי דין יחיד
 שאין דין יחיד אלא אחד וצ' האמר קבלו דעתיהן רשאין
 ולא אפה: יי רבי יונתן אומר כל המקום את התורה מעני
 סופו לקימה מעשר וכל המבטל את התורה מעשר סופו
 לבטלה מעני: יב רבי מאיר אומר הוי ממעט בעסק ועסק
 בתורה יהיה שפיל רחם בפני כל אדם ואם בטלה מן התורה
 יש לה בטלים הרבה כגון דואם עמלה בתורה יש לו שכר
 הרבה לתקלה: יג רבי אליעזר בן יעקב אומר העושה
 מצוה אחת קינה לו פרקלים אחד והעובר עברה אחת
 קינה לו קמגור אחד השוכה ומעשים טובים בסרים בפני
 הפורענות: יד רבי יוחנן הסנדלר אומר כל כנסיה שהיא
 לשם שמים סופה להתקום ושאניה לשם שמים אין סופה
 להתקום: טו רבי אליעזר בן שמעון אומר יחי כבוד תלמודה

סדורה חיון בחזיונות חונד הן 5 מיטהיגער אענס. י נאך עלענגטע
 ער לו זחגען: זיח קיין חזייניר צטער, דען טחאחנה קתן חזייין ריכט
 טען חוז דער חיינליגע (גחטט); זחגע חונד ניכט (לו דייעטן איטריכ
 טערן): טעהאט אייע אייכנג חון! דען זיח זינד דיח בעחויפטרחגי
 טען ניכט דוח. רבי יוחנן זחגטע: ווער דיח מורה זיח סאחנדע דער
 חראוטה החוט, דער ווירד זיח חס ענדע זיח טטאנד דעו רייכטהואו
 החלטען, חונד ווער דער מורה חויו רייכטהוס איסיג געהט, דער
 זירד חיהר חס ענדע זיסיג געהען חויו חראוטה. יב, רבי אלי
 זחגטע: זיח איסיג חיס געטשעט, חאנד פליסיג חין דער מור; זיח
 חויד געגטן יעדען מענטען נחגייעכיג. ווירוט דוח פון דער מורה
 חון, זחגלייד סטעלוען זיך דיר הינדערניסע חין מענגע חיון, סטרענגוס
 דוח זיך חבער חין דער מורה חון, דחן החט ער (גחטט) דער בע
 לחטנג פיעל, דיר לו געבען. יג, רבי אליעזר זפהן יעקבו זחגטע: ווער
 חויד נור חיינער סזה חויוחייבט, דער ערווירבט זיך חיינען פירסערע
 צער, חונד ווער חויד נור חיינע עברה בעגעהט, דער זיעהט זיך חיי
 נען חנקאחגער לו. דיח חשינה* נעבוט פעעיס טוניס* זינד החרניסע
 חוידער חונגיקזחלוע. יד, רבי יוחנן דער סכלר (טוהאחצער) זחגטע:
 יעדע פערזחאחונג חיס נחאען דעו היאמעו (גחטטעו), בעטטעהט
 ענדליך; געטיעהט זיח חבער ניכט חיס נחאען דעו היאמעו, זח
 החט זיח לולעסלט קיינען בעסטחנה. טו, רבי אלעזר זפהן חמעו
 זחגטע; החלטע חוין דיח עהרע דיינע סילער ויח חוין דיח דייניגע,

חביב עליך בשלך וכבוד תבנה פמוֹרֵא רבך ומורֵא רבך
 כמורֵא שמים: י רבי יהודה אומר היה נחיר בתלמוד
 ששנגת תלמוד עלה ודון: י רבי שמעון אומר שלשה
 כתרים הן פתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות וכתר
 שם טוב עולה על גביהן: י רבי נהוראי אומר היה גולה
 למקום תורה ול תאמר שהיא תבוא אתריך שתבנה
 יקיימה בידך ואתנה אל תשען: י רבי ינאי אומר אין
 בדינו לא משלות הרשעים ואף לא מוסור הצדיקים:
 כ רבי מתתאי בן חרש אומר היה מקדים בשלום כל אדם
 ותהי ונב לאריות ואל תהי ראש לשעלים: כא רבי יעקב
 אומר העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא היתקן
 עצמך בפרוזדור כדי שתכנס למר קלין: כב הוא היה אומר
 יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה

אויף דיא עהרע דיינע טאגענאמען ויז חוין דיא חכסונג פיר דיא
 נען לעהרער אונד חוין דיא חכסונג פיר דיינען לעהרער ויז חוין
 דיא חכסונג געגען דען היאמעל. טו. רני יהודה זאגט: ויז בעי
 דחכסונק חיס אונטערריכטען, דען חוין פארזעהען ביי'ס אונטערריכט
 קען אנהיייל טאיעטען.* יו. רני שמעון זאגט: עו גיבט דרייז קרטי
 נען: דיא קרטי דער מורה, דיא פריעזטערקרטי אונד דיא הערר
 סערקרטי; זבער דיא קרטי דעו גוטען רופו זיבערטריפלט ויז
 פולט. יז רני נהוראי זאגט: וואנדער נאך דער הייאמסה דער מורה
 אונד דענקע ניכט, ויז ווערדע דיר נאכגעהען, דער דיינע קהלע:
 גען ווערדען ויז דיר ערהאלטען קהנען! סטיטלע דך אויך ניכט
 חוין דיינע פערנאלט! יט. רני יכאי זאגט: עו זיעגט חין אונטערס
 ערקענטניס פערמאגען ווערדע דעו וואהל דער גאטסאומען נאך
 דעו ועה דער פראמאען. כ. רני עמחיל זאגט חר' זאגט: קאממע
 יעדעס אים דיינעס גרוסע זופאר, אונד ויז זיבער דער זאמען
 טוויף זאז דער פליכע קאפל. כא. רני יעקב זאגט: דיעזע וועלט
 איזט גלייזחאק דעו פארהויו לור קינפטיגען; סיקקע דך חיס פאר
 הויז וואהל זון, אום חין דען פאלאקוס זיינענאמען לז ווערדען. כב. פער
 נער זאגט ער: הייזאמער חויז איינע סטונדע חין מאנה חו' עשסי
 טעריס** חוין דיעזער וועלט, זאז דעו גאנלע זעבען חין דער לוקינע.

(* איינען בעלעג היעלז זיעערט דער תלמוד נבא נחלא פלייף 21 זייטע 2.
 (** זיעהע זאבען מאנה 13. נור היער ווירד געזען עט, אונד
 דערט נור געזען רנדעט.)

מכל תי העלם הבא יפה שעה אחת של קורת רוח בעלם
 הבא מכל תי העלם הזה: כרבי שמעון בן אלעזר אומר
 אל הרצה את חכרה בשעת בעסו ואל הנחמהו בשעה
 שמתו מסל לפניו ואל השאל לובשעת נדרו ואל השתדל
 לראותו בשעת קלקלתו: כי שמואל הקטן אומר בפל
 איבדא תשמח ובקשלו אל יגל לבך: פון יראתיה יודע בעיניו
 והשיב מעליו אפוי: כי אלישע בן אביה אומר הלומד
 ילד למח הוא הזמה לדיו פתובה על גיר חדש והלומד
 זקן למח הוא הזמה לדיו פתובה על גיר מרוק: כרבי יוסף
 פד יתדה איש כפר תבבלי אומר הלומד מן דקמטנים
 למח הוא הזמה לאוכל ענבים קהות ושוחת יין מנתו
 והלומד מן הוקנים למח הוא הזמה לאוכל ענבים בשולות
 ושוחת יין יושן: כרבי מאיר אומר אל תסתבך בקנקן אלא

סיגנו, חונד חיינע זיינליגע ווהנעסטונדע אין יענער וועלט געביגלי.
 צער מוז דאז גחנלע זעבען חוילן דיענער וועלט. כ. רבי שמעון זשהן
 טלפרא' זחגטע: בעזחנלעסיגע דיינען פריינד ניצט ווההרענד ויינע
 זרענד, טרוסטע זיהן ניצט, ווההרענד נאך ויין טאדער פאר זיהס
 זעה, פרוגע זיהן ניצט, ווההרענד ער ויין געזיבדע חוילן זיך
 מאט, חונד בעסטערעכע דיך ניצט, זיהן זי טיען ווההרענד ויינע
 פערברענענו. כד. שפאל הקטן החטטע לוס ווההאספרוך: איס פאלזען
 דיינע פיינדע פרוהאקקע ניצט, אין זיינעם סטרויזען לחס יח
 דין הערן זיך ניצט פרייען! ויח זייצט קחנטע עז גחטט חנועהען
 איס איספחליגען חויגען, חונד זיינען נחרן פחן זיהס לוריקקווענדען"
 (פלי 24, 17). כה. אלישע זשהן אביה' זחגטע: דאז, ווהז אמן אין
 דער יוגענד געזערנס, ווהזו ווהרע עז זי פערגלייזען? זי דינטע,
 געטריעבען חוילן זיענו פחפיער. חונד דאז, ווהז אמן איס חזטער געי
 זערנס, ווהזו ווהרע דיענע זי פערגלייזען? זי דינטע געטריעבען
 חוילן פערסאמלענע פחפיער. כו. רבי יוסף זשהן יהיה' חויו כפר
 כנלי זחגטע: ווער פחן קחבען זערנס, ווהזו ווהרע דיענער זי פער-
 גלייזען? זי זיינעם, דער חזרייע טרויבען חיסט חונד ויין פחן דער
 קזאטער וועג טרינקט. חונד ווער פחן חזטען זערנס, ווהזו ווהרע
 דיענער זי פערגלייזען? זי זיינעם, דער רייע טרויבען חיסט חונד
 חזטען ויין טרינקט. כז. רבי קאזי זחגטע; טויע ניצט חוילן דיש

פרק רביעי

במה שלש בו יש קנקן חדש מלא יסון וישן שאסילו חדש
 אין בו: כח רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה ותתאזה
 ותכבוד מוציאין את האדם מן העולם: כס היא היה אומר
 תילודים למות והמתים לחיות והחיים לדון ולהודיע
 ולהודיע שהיא לא היא חיצור הוא תבורא הוא המבין הוא
 מבין הוא הער הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברהק הוא
 שאין לפניו לא עילה ולא שפחה ולא משוא פנים ולא
 מקח שחר ודע שהכל לפי החשבון ולא יבטיחה יצרה
 שהשאל בית מגום לה שעל ברהק אפה נוצר ועל
 ברהק אפה נולד ועל ברהק אפה חי ועל ברהק אפה
 מת ועל ברהק אפה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברהק הוא:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברהק הוא לזכות את
 ישראל לפיכה הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען
 צדקו יגדיל תורה ויאהיר: עלינו קדיש.

קחננע, גאנרערן חוץ דתו, ווטו דחרין חיוס! עו קאן חיינע נייע
 קחננע פאָלן קאטען ווייגעו זיין, חונד חיינע פאטע ווקרין זיך ניכט
 חיינאמהן! אקוט בעפידעט. כח רבי אלעזר הקפר אומר: דער נייד,
 דיח ווהלווט חונד דער עהרגייטן ברינגען דען אענטען פאָן דער
 וועלט. בט. נאך פאָענגט ער לו זאָגען: ווטו געבאָרען ווירד, געהט
 דעס טאָדע לו, ווטו דעס טאָד געווקרען, טריסט חיינ' לעבען חיינ,
 ווטו חיינ לעבען חיינגעטרעטען, ווירד פֿאָר געריכט געלואַרען — דח
 איט און ערפֿאָרע, בעקענע חונד וויסע, דחם ער דער חלואַחזי
 טיגע, ער דער בילדערע, ער דער סאָפֿענערע, ער דער פרייענערע,
 ער דער ריכטער, ער דער לייגע, ער דער געניכטע וואַרדערער חונד
 ער עו חיוס, דעד חיינוס ריכטען ווירד. געלחכט זייע ער! פֿאָר
 חיהס פֿינדעט קיין חונרעכט, קיין פֿערגעסען, קיין חנועהען חונד
 קיינע בעסטעכונג סאָפֿסט. וויסע חויד, הייערען ווירד חלווע חויד
 רעכטונג געברחט; לחס ריך פֿאָן דיינער זידענטחפֿט ניכט בעטהע-
 רען, דיח גרויס געבע דיר חוין לואַלכטוהוין! פֿירוועהר, טרעטן
 דינער אוסאָעזט דח קייאען, טרעטן דיינער אוסאָעזט דח גע-
 באָרען ווערדען, טרעטן דיינער לעבען, טרעטן דיינער אוסט דח
 גארבען — חונד טרעטן דיינער חיינוס רעכטען חונד רעכטחפֿט
 זאָגען פֿאָר דעס חאָנעוויכט דעו קחניגע, פֿאָר קחטגע קחניג-
 ייגען, געלחכט זייע ער!

כל ישראל וכו'.

א בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר
 והלא במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מן
 הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות
 ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא
 בעשרה מאמרות: ב עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע
 כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין
 עד שהביא עליהם את מי המבול: ג עשרה דורות מנח
 ועד אברהם להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות
 היו מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר כלם:
 ד עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם
 להודיע כמה תבתו של אברהם אבינו: ה עשרה נסים
 נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים ועשר מפות

פניפסער אבשניטס.

א. דרך לנהן חויטפריצט, וקנט דיח טריפט, געטקה דיח וועלט.
 טעפונג. חונד ווחו אילן דחאייט גענוקט זיין? זיח העסטטע ווקהל
 דורך חיינען חויטפרוך געטעהען קחנען; חוויין דיח גחטטוקען
 וקאלען בעסטרהעלט ווערדען, דחס זיח פערדערבען, חו' דיח פרחא-
 אטן וקאלען בעלחהנט ווערדען, דחס זיח ערהחוטטן חיינע וועלט, דיח
 דורך לנהן חויטפריצט ערטפפען ווקרדען. ב לנהן געטעלטנו-
 פלוגען לנהלט דיח טריפט פלון אדס ביו נח, חוס חונד דיח חויסער-
 חרדענטליכע לחגאייטהיגקייט גחטטעו קונד לו אחצען; דען וקחאט-
 זיכע געטעלטער החבען זיך גחטטוקן פחרטגעפלאחלט, ביו ער
 דיח וינרפלוטה חיבער זיח געברחלט החט. ג לנהן געטעלטפחל-
 גען לנהלט דיח טריפט פלון נח ביו אנהס, חוס חונד דיח חויסער-
 חרדענטליכע לחגאייטהיגקייט גחטטעו קונד לו אחצען; דען וקחאט-
 זיכע געטעלטער החבען זיך גחטטוקן פחרטגעפלאחלט, ביו אנהס
 געקחאטען חונד דיח פערגעלטונג חווער חיבער זיך גענוחאטען.
 ד. דורך לנהן פערזוכונגען ווחורדע חונער ערלעחטער אנהס ערי
 פרחבט חונד ער בעסטחנד חין חווען; דייע לייגט, וויח אחצטיג דיח
 זיבעע חונרעו פחטער'ו אנהס וחר. ה. לנהן ווחונרער געטעהען
 חונערן פחטערן חין פלריס חונד לנהן חס מערע. ו. לנהן פלוגען

(*) חין רער ערלנהונג דער טעפונג געטיכטע סטעהט לנהאנהן:
 „גחטט ספרוק, עו ווערדע“, — עו וויח“ חו.ו.

הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר
 על הים: ועשרה נסיונות נסו אבותינו את הקדוש ברוך
 הוא במדבר שנאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא
 שמעו בקולי: ה' עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית
 המקדש. לא הפילה אשה מרת בשר הקדש ולא הסרית
 בשר הקדש מעולם, ולא נראה וסב בבית המספחים,
 ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפרים, ולא כבו הנשמים
 אש של עצי המערכה, ולא נצחה הרת את עמוד העשן,
 ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובבלחם הפנים,
 עמדים צפופים ומשתחיים רוחים, ולא הזיק נחש ועקרב
 בירושלים מעולם, ולא אמר אדם לתברו צר לי המקום
 שאלין בירושלים: ה' עשרה דברים נבראו בערב שבת

ברחמם דער הייליגע, געזאכט זיין ער, חוין דיח עלריס חין עלריס.
 חונד לנהן ביי'ס אעזרע. ז' לנהנאקהל החכען חונרע פחטער גחטט
 פערנוכט חין דער וויטע; ז' וז' וז' דיח סריפס; ,,חונד זיח החכען
 מיך יעטלס סנהן לנהנאקהל חוין דיח: פרחבע געסטעלט חונד איינער
 סטיממע ניכט געהערט. ח' לנהן ווחונדער געסטעהען חונדערן פח' .
 סערן חיס הויזע דעו הייליגסהואו: ניח החט איינע פרויח חבחררירט,
 מרחטן דעו גערזכעו רעו הייליגען חפערלאייסעו; ניח החט עו זיך
 געטרקפלען, דחס דחו הייליגע פלייס יע ווחרע טאינקענד געווחר-
 דען; ניח ווחרד איינע טאייסליעגע חיס סוחכסהויזע געוועהען; ניח
 חיוט דעס הנהענפריעוטער חס פערווחהנוגוטחג (יוס כפור) חיון
 נחכטליכער חונריינער לזעחל לזגעטחטען; ניח החט חיון רעגן דחו
 פלייער דעו סייטערהויזענו דעו חוסחרו פערואחטס; ניח החט חיון
 וינד דיח חויפטסייגענדע רויכויילע חיכערווחולטיגט; ניח פחנד זיח
 עסווחו ענטהייליגענדעו חס עומר, נאך חן שמי לחס נאך חס לחס
 הפנים; י' דחו פחוק סאחז געדרחנגט, דחך החטע עו רויס גענוג,
 ווען עו הינגעטסרעקקט חנבעטעטע; ניח החט איינע סאחגע קדער
 חיון זקחרפיקן יעאחנדען חין ירושלים בעסחריגט, חונד ניח ווחגטע
 חיינער לוס פחדערן, עו חיוט מיר לו ענגע חין ירושלים לו חיכערנחכ-
 טען. ט' לנהן דיגע ווחורדען חס חכענד ביי'ס חיינגעג דעו שנת
 לויטען ליכט חוס דונקעל: ערטחפלען; זיח וינד פחגענדע: דער חונד

(י) עומר, העבעגזחבע, ויעהע חין ויקרא ק' 23' 5' 10' חו' 15'. שמי הלחם
 לווייח העב: עברחדע, ק' 23' 5' 18'. לחס הפנים, סויברחד, סמו' 25', 18'.
 ז' דיח דחו סחפלונג דער גחלנן נחמור חין דען יעלי ווערקטחגען פחולכרנחכט
 דעו חונד חס גס קוועו סחפלן חויפלגעהחרט החטטע, ז' פלעגטן

בין השמשות ואלהן. פי הארץ פי הבאר פי הארון הקשת
 והמן והמטה והשמיר הכתב והמכתב והלחות. ויש
 אומרים אף המדיקין וקבורתו של משה ואילו של אברהם
 אבינו ויש אומרים אף צבת בצבת עשדה: שבעה דברים
 בגלם ושבעה סתם. חכם אינו מדבר לפני מי שגדול
 ממנו בחכמה (ובמנין). ואינו נכנס לתוך דברי חברו.
 ואינו נבהל להשיב. שולל בענין ומשיב פהלכת. ואומר על
 ראשון ראשון ועל אחרון אחרון. ועל מה שלא שמע אומר
 לא שמעתי. ומודה על האמת. וחלופיהו בגלם: * שבעה
 מיני פארענות באין לעולם על שבעה נפיעברה: מקצתן
 מעשרין ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצדתבא מקצתן

דער ערדע (דען קרח חונר ויינע רחטטע לו פערטאייגען, (כסדר 16
 5' 32): דין איכונג דעו ברונגענו (כסדר 21, 16); דער אונד
 דער עעלין (כסדר 22, 28); דער רעגענבקגען (נראזית 9, 5'
 13); דער מן (שמו' 16' 5' 15); דער סטחב (שמות 4' 5' 17); דער
 שיר (חין סס' גיטין 68 וייטע 1 חונר סוט' 48 וייטע 2); דער בוכ-
 סטחבע, דין סריפט חונר דין געוועטנטשפען (שמות 32' 5' 16) חו'
 ערך חונטער כתב); חייניגע ווואלען נאך הינלורעכטען: דין בלווען
 גייטער, דאן גרנכאסלן סה'ו (דברים 34' 5' 6) חונר דען אידדער
 חונטערע פלעטערז אנהם (נראזית 32' 5' 13). י. יעבען דינגע בע-
 לייכטען דען סתאפעל חונר יעבען דען ווייען: דער ווייע ספריפט
 ניכט חין געגענווהרט חיינע אהנען, דער איהס איבערלעגען חויט
 פון וויזהייט קדער חן יפהרען; ער פלואס ויינעס קהוועגען ניכט חין
 דין ווהרטע; ער חויט ניכט פלורחייניג חין חנטוהרטען; ער פלורגט
 געהאריג חונר חנטוהרטעט ריכטיג; ער ספריפט איבער דאן ערוטש
 נוערט חונר איבער דאן לעטלעטע לואעטלס; ווהלען ער ניכטו גע-
 הירט העט, זאגט ער: חין הקבע ניכטו רחלען געהארט; ער גע-
 סטעהט אויך גייאער דין ווהרהייט חין. דאן געגענטהייל פלון
 דיעוען בעלייכטעט דען סתאפעל. יא. יעבענעראיח פעסטרהלונגען
 סרעפלעט דין וועלט וועגען יעבענעראיח הויפטפערזינדיגונגען; ווען
 חייניגע פערלעהנטען חונר חייניגע ניכט פערלעהנטען, קחאט

חונטערע חכמים, וואו ספחטערע כאסרערסייטונגען, דין לויטען
 דעס נחטירליכען חונר איבערנחטירליכען יעגען, געטחפעלע
 דין חס חייניגאנגע דעו זנת לויטען לויטען איכט חונד
 דונקעל ערסחפען וואורדען, לו נפנען, ד'ה חין דעס
 חויגעבליקע דער סידונג דעו פרייטאג פלחס זנת; חיהרע עה-
 זישען יעגע גלייזחוס לויטען זין חונר ניכטזיין. פלון
 פרט זיג דין היער חויגעלעןהאטען לעהן דינגע.

רַעֲבִים וּמִקְצָחֹן שְׁבַעִים: גִּמְרוּ לְשֵׁלָא לְעִשְׂרֵי רַעֲבֵי שָׁל
 מְהוּמָה וְשָׁל בְּצֻרַת בָּא: וְשֵׁלָא לְפֹלֵל אֶת הַחֲלָה רַעֲבֵי שָׁל
 בְּלִיָּה בָּא: הֵבֵר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הַאֲמִדוֹת בַּתּוֹרָה
 שְׁלָא גִמְסֵרוּ לְבִירַת הָיִן וְעַל פִּירְחוֹת שְׁבִיעֵירַת: חֲרִב
 בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנִי הַדִּין וְעַל עֲשֵׂת הַדִּין וְעַל הַמְזוּרִים
 בַּתּוֹרָה שְׁלָא כְהִלְכָה: חִדָּה רַעֲבָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁמִיעַת
 שְׂוִיא וְעַל חִלּוּל הַשֵּׁם: גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי
 אֱלִילִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיזוֹת וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעַל שְׁמִמַּת
 הָאָרֶץ: יֵב בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים הֵבֵר מִתְרַבֵּה פְּרִבְעֵירַת
 וּבְשִׁבְעֵירַת וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעֵירַת וּבְמוֹצָאֵי הַיָּמָּה שְׁבִכְל
 שְׁנָה וְשְׁנָה: בְּרִבְעֵירַת מִפְּנֵי מְעִשֵׂר עֲנִי שְׁבִשְׁלִישִׁית.
 בְּשִׁבְעֵירַת מִפְּנֵי מְעִשֵׂר עֲנִי שְׁבִשְׁלִישִׁית, בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעֵירַת

טהייערונג חזיז אחנגעל חיינעו לחכרענגענו, וחקייז חייניגע דארכען
 חונד חייניגע וחטט החכען: החכען זיך קלזע ענטסלחטען, ניכטו לז
 לערנעהנטען, דחן סריטט חיינע חונערזחטטליכקייט חזין נעבוט דער
 טהיירונג; וזירד נאך לעקלענדעו דחז העבע דער חלה חונטערלחטען
 (כסד' 15 '5 20), דחן קחאטט חיינע קלזערדערבליכע הונגערו.
 נחטה. חיינע פעזט סריעלט דחז וועלט וועגען חזין דער מורה חזויגע.
 סטרקענגער טחדעוטסטרעלע, דחז דעק געריכטע ניכט זינד חיבער.
 זיעלערט וחקרדען; דחן חזיך וועגען לערוזירדיונגען חזין בעטרען
 דער פריכטע דעו זיעבענטען יפהרעו (ויקח 25). דורך דחז טווערט
 וזירד דחז וועלט הייאגענוכט וועגען דעו לזידערנו דער געריכטע,
 וועגען דער לערדרעהונג דעו רעכטע חונד וועגען דעו חונריכטיגען
 חונטערזחיינען חזין דער מורה. לערדערבליכעו געוולד בענוכט דחז
 חעלט וועגען לערגעבליכען טוחרענו חונד וועגען ענטטהיילונג דעו
 גחטטליכען נחמענו. נלוח (עקזין) סריעלט דחז וועלט וועגען דעו
 גחטלענריענוטעו, דער באוטסחנדעריזח, דער אחרדסהחטען חז' דער
 לחנדעו. סטה (ויקח 26 '5 34). יב. חזין פיער לייטפונקטען ניאט
 דחז סטערבליכקייט לז: חק פיערטען יפהר, חק זיעבענטען, חק
 טלסע דעו זיעבענטען יפהרעו חונד חק טלסע דעו חלחפהרליכען
 ערנטעלעטענו. חק פיערטען יפהר וועגען דעו ענטלחגענען חראעני.
 נעהנטענו דעו דריטען יפהרו; * חק זיעבענטען וועגען דעו ענטלח-
 גענען חראענלעהנטענו דעו זעכטען יפהרעו; חק טלסע דעו זיע-

(* דחן חזלען דיענען פלזיכטאחטיגען חכנגחן ספריכט דחז מורה ט)

מפני פירות שביעית, במוצאי החג שבכל שנה ושנה
 מפני גול מתנות עניים: י' ארבע מדות באדם האומר
 שלי שלי ושלך ושלך וזו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת
 סדום. שלי שלך ושלך שלי עם הארץ, שלי שלך ושלך
 שלך חסיד, שלך שלי שלי שלי רשע: י' ארבע מדות
 בעוה"ב, גוף לבעוה"ב ונח לרצות יצא הפסדו בשכרו, קשה
 לבעוה"ב וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו, קשה לבעוה"ב
 ונח לרצות חסיד, גוף לבעוה"ב וקשה לרצות רשע:
 י' ארבע מדות בתלמידים מהיר לשמוע ומהיר לאבד
 יצא שכרו בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא

בעמטן יתהרו, דער פרייטע דעו ויעבענטען יתהרו ועלבוט התובען,
 חונד חס סאוסע דעו טאליהרלייטען ערנטעלענטעו וועגען בערויבונג
 וקאסינגער פראענגהעבן. י' פיערעראייח סדות* פיינדען זיך חונטער
 דען אענטען; אטנלער זקט: וזו איין חיוט חיוט איין, חונד וזו
 דין חיוט, חיוט דין: דיעונו חיוט דיח אחקויאע דעו איטטעלוסחנג,
 חרער ויח חרערע איינען, דיח אחקויאע דער סדומיטען. דזו איין
 ליגע חיוט דין חונד דזו דייניגע איין,** זק ספרייט דער פחכעלי
 התפטע. דזו אייניגע חיוט דין חונד דזו דייניגע דין, זק ספרייט
 דער גחטטעוויגע. דזו דייניגע חיוט איין חונד דזו אייניגע איין, זק
 ספרייט דער גחטטאזע. י' פיערעראייח סדות פיינדען זיך חין דען
 סעאפראענטען דער אענטען: ווער זיך לייט ערלירנט חונד לייט
 ויעדער גוט ווירד, דעסען סחדען פערליערט זיך חין ויינעס געוויין;
 ווער זיך ניט לייט ערלירנט, חכער חויך ניט לייט ויעדער גוט
 ווירד, דעסען געוויין פערליערט זיך חין ויינעס סחדען. ווער זיך ניט
 לייט ערלירנט חונד לייט ויעדער גוט ווירד, חיוט חין גחטטעווי
 גער; ווער זיך לייט ערלירנט חונד טוער ויעדער גוט ווירד, חיוט
 חין גחטטאזער. טו. פיערעראייח סדות פיינדען זיך חונטער דען זעהר
 אינגען: ווער געטווינד אויפלאחט חונד געטווינד ויעדער פתהרען
 וחסט, דעטען פערדיענט פערליערט זיך חין ויינעס סחדען; ווער
 טוער אויפלאחט חונד טוער פתהרען וחסט, דעסען סחדען פער

אעהרערען סטעאלטן, בעאנרערו חכער אין ס' ויקרא קח' 19
 5' 9', 10' פערנער קחפיטעו 25, דזו חין דניס קח' 14 פער;
 28 חונד קח' 26 5' 12;
 * סדות, מדה הייסט חייגענטליך אחס, אחססטחב, דזו חויך יעדע
 קארפערלייט חונד גיינטיגע חייגענטחפט, דיח דער אענס חין
 חיינעס געוויסען אחסע בעויטלט: אחקויאע, נחטורעו, טחלענטחדג.
 ** דעו הייסט עו גיכט קיין חייגענטהווערעלט.

פרק המיש

הפסוק בשכר מדור לשמוע וקשה לאבד זו חלק טוב
 קשה לשמוע ומדור לאבד זו חלק רע: טו ארבע מדות
 בנותני צדקה הרוצה שיהיו ולא יהיו אחרים עינו רעה
 בשל אחרים יהיו אחרים והוא לא יהיו עינו רעה בשל
 יהיו יהיו אחרים חסד לא יהיו ולא יהיו אחרים רשע:
 יו ארבע מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה
 שכר הליכה בידו עשה ואינו הולך שכר מעשה בידו.
 הולך ועשה חסד, לא הולך ולא עשה רשע: יא ארבע
 מדות ביושבים לפני חכמים ספוג ומשקה משכרת תפוח:
 ספוג שהוא ספוג את הכל ומשקה שמכנים בו ומציא

ליערט זיך אין וייגעס געוין. אייבט אויפצומען אונד טווער פֿעהרען
 אָמען, דינענו חיות חיינע גוטע גאָבע; סווער אויפצומען אונד
 אייבט פֿעהרען אָמען, דינע חיות חיינע כּווע גאָבע. טו פֿיערער-
 אייח מדות גיבט' אונטער דען אָואָקווענטפּענדערן: ווער גערן זעלבוס
 גיבט, חבּער ניכט ווילן, דעס פֿנדערע געבען, דער העט חיינ איס-
 גינטיגען אויגע חוין דען פֿנדערן, ווער גערן פֿנדערע געבען אָמען,
 זעלבוס חבּער ניכט; געבען ווילן, דער העט חיינ איסגינטיגען אויגע
 חוין דען ווייניגע. ווער גערן זעלבוס גיבט אונד אויך גערן פֿנדערע
 געבען זיעהט, חיות חיינ גאָסטוועליגער; ווער זעלבוס ניכט גיבט
 אונד ניכט גערן פֿנדערע געבען זיעהט, חיות חיינ גאָסטווער.
 יז פֿיערערלייח מדות גיבט' אונד פֿעהרען דען פֿטעהונג דען סולענגעהעט: ווער
 הינגעהט אונד גיבט פֿרעאמעט, דער העט דען פֿערדיענט דען
 געהעט; ווער פֿרעאמעט, פֿעהנע הינלוגעהטן, דער העט דען פֿער-
 דינענט דען פֿרעאמעט; ווער הינגעהט אונד פֿרעאמעט, חיות חיינ
 גאָסטוועליגער; ווער וועדער הינגעהט נאָך פֿרעאמעט, חיות גאָסט-
 אָן. יח. פֿיערערלייח מדות גיבט' אונטער דען פֿער דען ווייזען זיטלעכ-
 דען: * חיינ סוואָס, חיינ טריכטער, חיינע זיעהט, אונד חיינע טווינגע.
 חיינ סוואָס, דער אָלען אין זיך ווינגט; חיינ טריכטער, דער חוין
 חיינער זייטע אויפֿיאאם אונד חוין דער פֿנדערן וויעדער פֿען זיך

(* דיו סטודירענדען חוין פֿעהרען סולען אָמען זיך אין אונטעהונג זיעה-
 רער גייזעאקרעפֿטע חיינ פֿיער קאָמעט טהיילען: חייניגע פֿעמען אָלע
 דורכֿחיינפֿגער חוין אונד ווינגען ען חיינ; פֿנדערע ווינגען אָלען חיינ,
 אָמען חבּער חוין אָלען וויעדער חבּוילעטן; וויעדער פֿנדערע פֿיערען,
 האָמען חבּער דיו העלפֿען ען אונד אָמען דען וויין חבּוילעטן, אונד
 פֿנדערע פֿנדערע, דיו באָקס דען קרעפֿטאעהל הערוואַיערען.

ב'ז מ'שפ'רת ש'מוצי'אה א'ת ה'י'ן ו'קול'טת א'ת ה'שפ'רים
 ג'פה ש'מוצי'אה א'ת ה'ק'מח ו'קול'טת א'ת ה'פ'לת: י' כ'ל
 א'ת'ה ש'ה'יא ת'ל'פ'ה כ'ד'ר כ'ט'ל ד'כ'ר כ'ט'לה א'ת'ה,
 ו'ש'א'י'נה ת'ל'פ'ה כ'ד'ר א'י'נה כ'ט'לה ל'ע'ולם, א'י'זו ה'יא א'ת'ה
 ש'ה'יא ת'ל'פ'ה כ'ד'ר ו'ז א'ת'בת א'מ'ג'ו'ן ו'ת'מ'ר, ו'ש'א'י'נה ת'ל'פ'ה
 כ'ד'ר ו'ז א'ת'בת ד'ד'ד ו'ה'ו'נ'ת'ן: כ' כ'ל מ'ח'ל'קת ש'ה'יא ל'ש'ם
 ש'מ'ים ס'ו'פ'ה ל'ה'ת'ק'ים ו'ש'א'י'נה ל'ש'ם ש'מ'ים א'ין ס'ו'פ'ה
 ל'ה'ת'ק'ים, א'י'זו ה'יא מ'ח'ל'קת ש'ה'יא ל'ש'ם ש'מ'ים ו'ז מ'ח'ל'קת
 ה'ל'ל ו'ש'מ'י, ו'ש'א'י'נה ל'ש'ם ש'מ'ים ו'ז מ'ח'ל'קת ק'ד'ח ו'כ'ל
 ע'ד'תו: ט' כ'ל ה'מ'ו'פ'ה א'ת ה'ר'ב'ים א'ין ח'ט'א כ'א ע'ל'ד'ו, ו'כ'ל
 ה'פ'ח'ט'יא א'ת ה'ר'ב'ים א'ין מ'ס'פ'יק'ו'ן כ'ד'ו ל'ע'ש'ו'ת ה'ש'א'י'נה,
 מ'ש'ה ו'כ'ה ח'כ'ה א'ת ה'ר'ב'ים ו'כ'ת ה'ר'ב'ים ת'ל'פ' ב'ו ש'נ'א'מ'ר
 צ'ד'קת י' ע'ש'ה ו'מ'ש'פ'ט'ו ע'ם י'ש'ר'א, י'ר'ב'ע'ם כ'ן נ'ב'ט ח'ט'א

גיבט; חיינע זייהע, דיח דען וויין אבלייען ל'ח'ס'ט ח'ונד דיח הע'ע'ען
 ט'ריקה'ח'וט; חיינע ס'ווינגע, דיח דען ס'אויב ח'בו'נד'ע'ר'ט ח'ונד דיח
 ק'ח'ט'א'ע'ה'ל ל'וריקה'ח'וט; י'ט. י'עדע ז'ע'בע, דיח ע'א'ן ח'ירג'ע'נד חיינער
 ז'ח'ע ח'כה'ח'נג'ט, ה'ח'ר'ט דיח ז'ח'ע ח'ו'י'ן, ה'ח'ר'ט ח'ו'י'ך דיח ז'ע'בע
 ח'ו'י'ן; י'עדע ז'ע'בע ח'ב'ער, דיח ע'א'ן קיינער ז'ח'ע ח'כה'ח'נג'ט, ה'ח'ר'ט
 ח'ן ע'וויג'קיי'ט ני'צ'ט ח'ו'י'ן; ו'ע'ל'ע ז'ע'בע ח'י'ט'ג', דיח ע'א'ן ח'ירג'ע'נד
 חיינער ז'ח'ע ח'כה'ח'נג'ט? חיינע ז'ע'בע, ווי'ח דיח דען א'ש'כ'ו'ן ח'ו' ד'ער
 ח'מ'ר (ס'ח'ל' ג' 13), ח'ונד ו'ע'ל'ע'ר ז'ע'בע ח'י'ט'ג', דיח ע'א'ן קיינער
 ז'ח'ע ח'כה'ח'נג'ט? חיינע ז'ע'בע ווי'ח דיח דען ד'ד ח'ונד י'ו'כ'ת'ן (ח'ין
 ס'ח'ל' א' 20 ב' 17). כ' י'עדער ד'יו'פ'וט, ד'ער ח'וס דען ה'יא'ע'ל'ו
 ו'ז'ל'ען ג'ע'ס'יע'ה'ט, ע'נד'ע'ט א'י'ט חיינע'ן ר'ע'ו'ל'ו'ט'ח'ט; ד'ער ח'ב'ער ני'צ'ט
 ח'וס דען ה'יא'ע'ל'ו ו'ז'ל'ען ג'ע'ס'יע'ה'ט, ד'ער ע'נד'ע'ט ני'צ'ט א'י'ט חיינע'ן
 ר'ע'ו'ל'ו'ט'ח'ט. ו'ח'ו ה'יי'ס'ט'ד'יו'פ'וט ח'וס דען ה'יא'ע'ל'ו ו'ז'ל'ען? ח'י'ן ז'ח'ל'ע'ר,
 ווי'ח ד'ער דען ה'ל'ל ח'ונד ע'ס'י, ח'ונד ני'צ'ט ח'וס דען ה'יא'ע'ל'ו ו'ז'ל'ען,
 ח'י'ן ז'ח'ל'ע'ר, ווי'ח ד'ער דען ק'י'ח נ'ע'בו'ט וויינער ר'ח'ט'ט'ע. כ'א. ו'ער
 חיינע ג'ע'איינ'דע ל'ור ס'ו'ג'ע'נד ע'י'ה'ר'ט, ד'ע'ן ק'ח'א'ט קיינע ז'י'נדע ל'ו
 ה'ח'נד'ע'ן, ח'ונד ו'ער חיינע ג'ע'איינ'דע ע'ר'ע'י'ה'ר'ט, ד'ע'ן ג'ע'ל'י'נג'ט ע'ז
 נ'י'ח, ב'וס'ע ל'ו ט'ה'ו'ן. ע'ס'ה ו'ח'ר ס'ו'ג'ע'נד'ה'ע'ל'ט ח'ונד ע'י'ה'ר'טע דיח ג'ע'י'
 איינ'דע ל'ור ס'ו'ג'ע'נד, ד'ח'רו'ק ו'ויר'ד ח'י'ה'ק ח'ו'י'ך דיח ס'ו'ג'ע'נד ד'ער ג'ע'י'
 איינ'דע ח'נג'ע'ר'ע'נ'ע'ט; ו'ח ה'יי'ס'ט ע'ז ח'ו'ן ד'ער ס'ר'י'ע'ל'ט (ד'כ'ר'ס 33 ב' 5
 21): 'ג'ע'ר'ע'ל'ט'ג'קיי'ט ג'ח'ט'ט'ע'ו ד'א'ס ע'ר (ד'ער פ'ח'וק'ק ע'ס'ה) ח'וי'נג'ע'
 ח'י'ב'ט נ'ע'בו'ט ד'ע'ס'ע'ן ר'ע'ב'ו'ע ע'י'ר י'ס'ר'א'ל'. י'נ'ע'ט ו'ח'ט'ן נ'כ'ט'ג'

וְהִתְיַאֵשׂ אֶת הַרְבִּים חֲסָא חֲרָבִים תְּלַף בִּי שְׁנָאֵמֵר עַל
 חֲסָאֵת יִרְמַעַם אֲשֶׁר חֲסָא וְאֲשֶׁר הִתְיַאֵשׂ אֶת יִשְׂרָאֵל:
 כַּכֵּל מִי שֶׁשָּׂבַח שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הִלְלוּ הוּא מְתַלְמְדֵיּוֹ שֶׁל
 אֲבֵרָהֻם אָבִינוּ וְשְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֲחֵרִים הוּא מְתַלְמְדֵיּוֹ
 שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע. עֵין מוֹכָה וְרוּחַ נְמוּכָה וְנַפֵּשׁ שְׁפֵלָה
 תְּלַמְדֵיּוֹ שֶׁל אֲבֵרָהֻם אָבִינוּ. עֵין רָעָה וְרוּחַ גְּסוּדָה וְנַפֵּשׁ
 רְחֹבָה תְּלַמְדֵיּוֹ שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע. מָה בֵּין תְּלַמְדֵיּוֹ שֶׁל
 אֲבֵרָהֻם אָבִינוּ לְתַלְמֵדֵיּוֹ שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע תְּלַמְדֵיּוֹ שֶׁל
 אֲבֵרָהֻם אָבִינוּ אוֹכְלֵין בְּעוֹלָם הַיְהוּדָה וְנוֹחְלֵין הָעוֹלָם הַבָּא
 שְׁנָאֵמֵר לְהַתְחִיל אֲתֵבֵי וְלֹשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: תְּלַמְדֵיּוֹ
 שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע יוֹרְשֵׁן גְּיָהֶנּוּ וְיוֹרְדֵין לְבָאָר שְׁתַּר
 שְׁנָאֵמֵר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לְבָאָר שְׁתַּת אֲנִישׁ דְרַמִּים

חֲכֵר גְּפוּינִירְגָט חוֹנֵד לֹגְלִיךְ דִּיח גְּעֵאִינְדֵע פֿערֿעֿיהֿרֵט, דִּיחֿרוֹס
 ווִירד חוֹיךְ דִּיח וִינְדֵע דֵער גְּעֵאִינְדֵע זִיהֵס חֶגְעֵרֵעֿצֿנֵעֵס; וּזְךְ וּחֶגְס
 חוֹיךְ דִּיח סֵרִיפֵט (סֵלֵכִי' א' ק' 14 '5 16): "דֵער וִינְדֵע יִרְנֵעס'וֹ
 הַחֹלְכֵן, דֵער גְּעֵוִינִירְגָט חוֹנֵד יִשְׂרָאֵל לֹ וִינְדֵען פֿערֿוִיִסֵעֵט". * כב ווער
 דִּיח נֶחְצֵטֿחֶגְעֵנְדֵען דֵרִיִיח דִיכְגֵע בַעִיטְלֵט, דֵער סֵטְחָאֵט פֿאָן
 דֵען סִיִּלְעֵרן חוֹנֵרֵעוּ פֿאָסֵעֵרוּ אֵנְרֵהס חֹב; ווער חֲכֵר דִיח דֵרִיִיח
 נֶחְצֵטֿחֶגְעֵנְדֵען בַעִיטְלֵט, דֵער סֵטְחָאֵט פֿאָן דֵען סִיִּלְעֵרן דֵעו גֶחְסֵט־
 וְחֵוֵען נֵלֵעס הֵער: ווער חִיִּן גִינֵטִיגֵעוּ חוֹיגֵע, חִיִּן בַעִסִידֵענֵעוּ גֵע־
 אִיטָה חוֹנֵד חִיִּנֵע גֵעִנְקִוְחָאֵע זַעֵלֵע בַעִיטְלֵט, סֵטְחָאֵט פֿאָן דֵען
 סִיִּלְעֵרן חוֹנֵרֵעוּ פֿאָסֵעֵרוּ אֵנְרֵהס חֹב; ווער חֲכֵר חִיִּן אִיסִגִּינֵטִיגֵעוּ
 חוֹיגֵע, חִיִּנֵען סֵטְחָלֵען אוֹטָה חוֹנֵד חִיִּנֵע חוֹנֵעֵרוֹסֵטִיכֵע זַעֵלֵע בַע־
 וִיטְלֵט, דֵער סֵטְחָאֵט פֿאָן דֵען סִיִּלְעֵרן דֵעו גֶחְסֵטֿוְחֵוֵען נֵלֵעס הֵער: וּזְךְ
 סֵרֵעֵנֵט חֲכֵר דִיח סִיִּלְעֵר חוֹנֵרֵעוּ פֿאָסֵעֵרוּ אֵנְרֵהס פֿאָן דֵען סִיִּלְעֵרן
 דֵעו גֶחְסֵטֿוְחֵוֵען נֵלֵעס? דִיח סִיִּלְעֵר חוֹנֵרֵעוּ פֿאָסֵעֵרוּ אֵנְרֵהס גֵעִנִיסֵען
 דִיעֵעוּ וועֵלט חוֹנֵד עֵרְבֵען נֶחְךְ חִיִּנֵע קִינֵטִיגֵע וועֵלט; פֿאָן חִיִּהֵנֵען
 הִיסֵט עו (סֵלֵי' 8 '5 21): "חִיִּנֵען פֿרִיִינְדֵען ווִירד חִיִּנֵע וועוֹעֵנֵט־
 אִיִּקִיִּיס לֹ טֵהִיִּיל, חוֹנֵד חִיִּהֵרֵע פֿאָרְרֵחֵטָהע ווערֵדֵע חוֹךְ סִפִּיק־
 קֵען"; דִיח סִיִּלְעֵר דֵעו גֶחְסֵטֿוְחֵוֵען נֵלֵעס חֲכֵר ווערֵדֵען לֹר
 הַחֹלֵע פֿערֿדֵחָאֵט חוֹנֵד פֿאָהֵרֵען לֹר גֵרוֹפֵט דֵעו פֿערֿדֵער־
 כַעֵנוּ הֵינְחֹב; פֿאָן חִיִּהֵנֵען הִיסֵט עו (מֵהֵלִיס 55 '5 42): "חוֹנֵד
 דוֹת הֵער, סֵטִירֵלֵעֵט זִיח הֵינְחֹב חִיִּן דִיח גֵרוֹפֵט דֵעו פֿערֿדֵער־

* פֿון פֿאָלֵען סֵטְעֵלֵען, וּזְךְ יִרְנֵעס'וֹ עֵרוֹוְחָהֵנֵט, ווִירד (עֵטוֹוֹח 17 אָתָּה)
 הִיסֵט עו חִיִּהֵרֵע: "יִרְנֵעס, דֵער פֿערֿעֿיהֿרֵעֵר יִשְׂרָאֵל'וֹ".

וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטַח בָּךְ: כִּי יִהְיֶה בֶן
 תִּמְאָה אוֹמֵר הִיוּ עֲוֹנוֹתַי כְּעֹנוֹת בְּנֵי אָדָם וְכִי אֲבַטַח בְּאֵי
 לֵעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׂשׂוּמִים: הוּא הָיָה אוֹמֵר עֲוֹנוֹתַי
 לִגְדִילֵנִי וְכִשׁ פָּנִים לְבֶן עֵדֶן: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבִינָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
 חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: כִּי הוּא הָיָה אוֹמֵר בֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים לְפָקֶדָה
 בֶּן עֶשֶׂר שָׁנִים לְמִשְׁנָה בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְמִצְוֹת בֶּן חֲמִשׁ
 עֶשְׂרֵה לְחִלּוּד בֶּן שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לְחֶפֶז בֶּן עֶשְׂרִים לְרֵדוֹת
 בֶּן שְׁלֹשִׁים לְפֶתַח בֶּן אַרְבָּעִים לְבֵינָה בֶּן חֲמִשִּׁים לְעֵצָה בֶּן
 שְׁשִׁים לְזִקְנָה בֶּן שִׁבְעִים לְשִׁיבָה בֶּן שְׁמוֹנִים לְגְבוּרָה בֶּן
 תְּשַׁעִים לְשֹׁחַח בֶּן מֵאָה כְּאֵלוֹ מֵת וְעָבַד וְקָטַל מִן הָעוֹלָם:

בעו, דיח בלוטניעריגען אונד פֿאוסטען; ניכט דיח דאס האַלסטע זייערער
 טאָגע עררייכען זיח; היך פֿעכער פֿעטרויע דיר. כג. יהודה וקהן
 מישהו וְחָגֵטע: זייען קיהן וויח דער לעקפֿאָרד, זייעט וויח דער חֹד-
 אַר, טענען וויח דער הירס אונד טאפֿפֿער וויח דער אָווע, און דען
 וויאָלען דיינע פֿאָטערג חיס היאמען לו פֿאָלפֿיהרען! פֿענער וְחָגֵטע
 ער: זיין פֿרעכע געוויכט געהערט דער האַלע, זיין טאָהעלפֿטע
 דעק פֿארטדיענע פֿון, אָווע עו דיר וְחָהאָגע פֿאָלפֿיג זיין, עוויגער, חונ-
 זער אונד אונזער פֿאָטער גֿאָטט, דען הייליגען טעאָטעל כֿאָר,
 זיין חונזערן טאָגען לו ערבויען אונד זיינען יעדען חֿנסהייל פֿון דיינער
 מוֹה וויעדער לו געבען. כד. שפּאל הקטן וְחָגֵטע: זיין פֿינליהריגער
 קאָכע חיוס לוס פֿאָר* פֿאָלפֿיג* פֿאָלפֿיג* זיין לעהניוהריגער לוס פֿאָר*;
 זיין דרייעהניוהריגער לור בעפֿאָלפֿיג דער פֿלויט; זיין פֿאָלפֿעה-
 יוהריגער זינגלינג לור נפּאָל; זיין פֿאָלפֿעהניוהריגער חיוס לור עהע
 ריין; זיין לורפֿאָלפֿיגהריגער חיוס טאָן דער געזעטלויכען פֿערפֿאָל-
 פֿיג (דעו, היאמען) אונזער ווֿאָרפֿען; זיין דרייעהניוהריגער און פֿאָר
 דען פֿאָלפֿיגער גרוד זיינער טאָרקע עררייכט; זיין פֿיערליגער
 פֿאָר זיינען פֿאָלפֿיג פֿערטאָרד; זיין פֿאָלפֿיגער טויגט לוס רחמי-
 געבער; זיין זעכליגער הייסט זיין פֿאָטער און; זיין זעכליגער זיין
 בעטפֿאָטער און; זיין זעכליגער זיין פֿאָלפֿיגער און; זיין זיין
 ליגער זיין פֿאָלפֿיגער און. פֿאָר ער דעו הונדערטע יוהר לו-
 ריקגעלעגט, זיך קאָן און זייען גלייכזאָק פֿון פֿאָר אונד דער וועלט

(*) פֿאָר בעגרייכט דיח וְחָהאָלפֿיג זייען הייליגן ביכער, משנה דיח וְחָהאָס-
 זייען פֿארטדיענען, גמרא דיח ערפֿאָלפֿיג מו' פֿאָלפֿיג דער פֿאָר.

כה כן פ. ב. אומר הפך פה והפך פה וכלא פה ובה תחיה
וקיב וכלה בה ומנה לא חזוע שאין לה מדה טובה הימנה:
ט כן הוא הא אומר לפום צערא אגרא: רבי תנאי וכו'.

פ ר ק ש ש י

הוא פרק קנין התורה.

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מפעי מעשה ידי להחפאר:

אשנו חכמים בקלשון המשנה ברוך שבחר בכם
ובמשנתם: רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה
זוכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שקל העולם כלו כדי
הוא לו. נקרא רע אהוב אהב את המקום אהב את
הבריות משמת את המקום משמת את הבריות
ומלכשתו ענה ויראה ומלכשתו להיות צדיק חסיד ישר
ונאמן ומרחיקתו מן החטא ומקרבתו לידי זכות ונהנין

חכמעטטחרבען חנועהען. כה. כן כג וזגטע: דרעהע זיה (דיח
מורה) חוכר ווענדע זיה, דען זיה חיוט דער חיבעגריין פון חוועט,
חוכר חין חיהר סוויט דוח טלוא; ווערדע חוט חונד גרויח כייח חיהר
חוכר וויצע זיח פון חיהר, דען עז גיבט דיר קיינע הייליחאערע
עדה חוץ זיח. כו. כן הא הא זגטע: כחך פערעהוואטיט דער חנטטרעני.
גוכג וירד בעלטהנט.

ועכטער אבשניטט.

שנו פערנער חקבען דיח וויוען חיס סטיל דער עזנה פחרגע.
טרחהען — גליקליך, ווער זיך טן זיח חוכר חיהרע לעהרע חוואט!
א. רבי פאיר זגטע: ווער זיך מיט דער מורה בעטחפטיגט, חיהדער
זעלבוט החובען, דער קסן גרחסער דינגע געווארטיג זיין, חוכר ווחו
כחך אעהר חיוט — דיח גחלנע וועלט, חוואע פנידעט ווינען ווערטה
חין חיהק; ער ווירד פריינד, ווירד זיעבלינג געהייסטען, ער זיעכט דען
סחשפער, זיעבט דיח געטחפצע, ער חיוט דעו סחשפער פריידע,
דער געטחפפע פריידע; זיח (דיח מורה) קליידעט חיהן מיט זחנלטי
אוטה חוכר גחטשעוורכט, זיח בערייטעט חיהן פחר, גערעכט חוכר
רעכטשפצען, רעליך חוכר חוילפריכטיג טן ווערדען, זיח חוואט חיהן
פערן פון דער זינע חוכר כחהערט חיהן דען חקנדען דער טוגענד;

מִמֶּנּוּ עֵצָה וְהוֹשֶׁה בְּיָנָהּ תְּבָרָה שְׁנֵי אָמֵר לִי עֵצָה וְהוֹשֶׁה
 אֲנִי בְּיָנָה לִי גְבוּרָה וְנוֹחַת לֹא מִלְכוּת וּמִמְשָׁלָה וְהַקּוֹר דִּין
 וּמַגְלִין לֹא רָזִי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשֵׂין שְׂאֵינָה פּוֹסֵק וְגִבּוֹר
 הַמְתַּנְבֵּר וְהוֹלֵךְ וְהוֹיָה צָנִיעַ וְאַרְךָ רַחַם וּמוֹחֵל עַל עֲלֻבוֹתָי
 וּמַגְדִּילָתוֹ וּמְרוֹמְמָתוֹ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים: כ אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן לֹוי בְּכָל יוֹם יוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מִדֶּר הַזֶּרֶב וּמִכְרֵחַת
 וְאוֹמֶרֶת אֵיךְ לָהֶם לְפָרְיֹת מֵעֲלֻבוֹתָי שֶׁל תוֹרָה שֶׁכָּל מִדָּ
 שְׂאֵינָה עוֹסֵק בַּתוֹרָה נִקְרָא נְזוּף שְׁנֵי אָמֵר גּוֹם וְדָב בְּאֵף

לִי עֵצָה, שְׁלֵי ח' י"ד. ונעשה כמעין המתגבר וכו', כן גבסת ספרינו,
 אבל בדפוס קדמון גרם ונעשה כמעין שליט פוסק וכנהר שמתגבר והולך,
 וכן גרם בעל סדר אל' זוטא פרק י"ג, וכן גירסת בעל סדרש שפול וספרי
 אחרים, והוא עש"ה שמה פים פנוך ונחלים פמוך בלךך, פולו פפינוחך
 (שלי ה' פ"ז) וכדרכו עולה בסם' ע"ז דף י"ט א' בתחלה בורך ולנסוף
 בלךך. נקרא נזוף, עיין סדרש שפול, ופלאתי בפי' רש"י לסם' סנו' שדפס
 נמחנה שנת ש"כ שפי' כאף הוא נוטריקון של כוס אבן ואף עב"ל, ואין
 קפי' הוה רחוק כי' כן אז"ל בסם' שנת סוף פרק הבונה דף ק"ה א', פניין
 לשון נוטריקון פן התורה? שאל' כי אב המון גוים כחמך וכו' והנעתו אז"ל
 נעיל' כ"ה ב' שרי להזייה ב' וש', וכעוהו רבים בתלמוד. גום זהב, ששלי"א כ"ב.

לפון חיהם ווערדען רחטה חונד אוסה גשוואונגען, לערנוכעם חונד
 קרחעם; ון הייסט עו דערט: 1) „אין חיות רחטה חונד אוסה!
 אך דיה לערטנעם! אין חיות דיה קרחעם!“ לערנער גיכט ויה
 (דוח מורה) חיהם אין ריך, חיינע רעגירונג חונד חיינע געריכטה
 בחרקיט, דיה חיהם געהייאניטע דער מורה ענטדעקען; ער ווירד
 גלייכונחן אין ניהערויטענדער קוועלן, אין חיאאער פנסוועלענדער
 חונד פארטוילענדער סטרעקס; זיה אפכעם חיהן בעסיירען, חונלערי
 דרסען חו' לערלייהענר געגען יעדע סאךהונג, חונד ון לערטפאלעם
 זיה חיהם חכטונג חונד ערהקהם חיהן חיבער חווע אחסען. ב. רכי
 יהשע בן לוי זחגטע: טחגיך גרטהנט חיהן בח קול (היאולויטע סטיא
 אע) חווי דעס בערגע חונד הערפאר, וועלעו חוים דחו ווע הע
 חוירופט חיבער יענע לייטע, ון דיה מורה בעסחאען; דען ווער איט
 דער תירה זיך ניכט בעסחלטיגט, הייסט חיהן כוץ. 2) לפון דעס געי
 זחגט (שלי י"א כ"ב): „חיהן גחורנער ריג פס ריסעו" חיינעו

- 1) אין שלי א' י"ד, ון דיה ווייהיים נחאענו דער מורה חו חיינע.
 גרין קלער ווייהיים ספריכט.
- 2) כוץ, חיהן קינטחויורכוק, ווחאייט אחויערן קחנטרחוט לו בעלעגן פאלעגט.
- 3) חיהן גחורנער ריג חונד חיהן סווייטריסען, וועלך חיהן קחנטרחוט!
 עבען ון חיהן אענט טהנע מורה קדער רעליגיון חוים גלייכונחן
 חיינע קחאפחיליקן לפון אענט חונד חונאענט.

בַּיּוֹם אֲשֶׁר יִפְתָּה וְסִרְתָּ טַעַם: וְאָמַר וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 הַמָּה וְהַמְכַתֵּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל הַלְלֹת, וְ
 הַקְּרָא חָרוּת אֲלֵא חָרוּת שְׂאֵין לָהּ בֶּן חוֹרִין אֲלֵא מִ
 שְׁעוּסֵק בְּתִלְמוּד תּוֹרָה וְכֹל מִשְׁעוּסֵק בְּתִלְמוּד תּוֹרָה
 הַרְיָוָה מִתְּעַלְמָה שְׁנֵאמַר וּמִמִּתְּנָה נְחִלְיָא וּמִנְחִלְיָא בְּמוֹת:
 הַלּוּמַד מִתְּבַרְו פֶּרֶק אַחַר אוֹ הִלְכָה אַחַת אוֹ פְּסוּק אַחַר
 אוֹ דְבַר אַחַר אֲפִילוּ אוֹת אַחַת צָרִיךְ לִנְהַג בּוֹ כְּבֹד שְׂכָן
 מְצִינֵנוּ בְּדוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֵּא לְמַד מֵאַחַת פֶּל אֲלֵא שְׁנֵי
 דְבָרִים בְּלֶכֶד קְרָאוּ רַבּוֹ אֱלוֹפוֹ וּמִדְּעוֹ שְׁנֵאמַר וְאַתָּה
 אֲנֹשׁ כְּעַרְכֵי אֱלוֹפֵי וּמִדְּעֵי: וְהֵלֵא דְבָרִים קְלִיחָמַר וּמָה

הַלְלוּחֹת מַעֲשֵׂה, שְׁמִ' ל"ג י"ו. וּמִמִּתְּנָה נְחִלְיָא לְמַדְנָר כ"א י"ט. עֵינ
 כְּסִם עֵירוּבִין דְּף כ"ד א' וְכָרִים כ"ה א'. לְנַהֲג בּוֹ כְּבֹד, הוּא נְפַתַּח כְּסוֹ
 גַּהֲג וְלֶךְ (ס"ג ד' כ"ד) וְכֹן כֹּל ל' נְהַג נְפַתַּח וְזַק בְּאַסְפָּה הוּא קְסוּן קְרָאוּ,
 כ"א עֲשָׂאוּ. קְרָאוּ רַבּוֹ אֱלוֹפוֹ וּמִדְּעוֹ, ר"ל נְסָה שְׁקָלוּ אֱלוֹפוֹ וּמִדְּעוֹ
 עֲשֵׂה אוֹתוֹ לְרַבּוֹ, לֹא שְׁקָלוּ לוֹ נְסָה רַבּוֹ שְׁהֵרִי רַב ל' אֲרֵמִי הוּא יוֹדוּ לֹא
 הֵרִי מְדַנֵּר עִם אַחִימוֹפֶל בִּל' אֲרֵמִי כ"א נְהַלֵּק אֲלֵא שְׁלֹשׁ רַב צִל' אֲרֵמִי הוּא
 פּוֹלֵל כֹּל שְׁרֹת וְכִשְׂאוֹת שִׁישׁ לְאֶדְס עַל זֹלְמוֹ, בִּין נְחֹרֶה בִּין נְחֻכְסָה בִּין נְגְדוּלָה:
 וְאַתָּה אֲנֹשׁ, תְּהִלְיָ כ"ה י"ד, וְעַתְּרַגְסִין וְאֶכַּת אַחִימוֹפֶל גְּבִרָא דְדַסִּין, לִי, רַב

שׁוֹיִינְעוּ — חֵיין הִיבְטַעו חִבְעַר חִנְאוּטְהֶלְקוּעוֹ וּוִיב". עֵרְנַעַר זֹחְגֵט
 דִּיח סְרִיפֵט(1): „דִּיח גְּעוּעַטְלִיחֶפֶלְעֵטֵן וּוִסְרַעַן חֵיין וּוְעַרְק גְּחֶטְטֵעֵן,
 חוֹנֵר דִּיח סְרִיפֵט חֵיינַע סְרִיפֵט גְּחֶטְטֵעֵן, חָרוּת חוּיִן דִּיח טַחֶפֶלְעוֹן“,
 וּוְעֹלְכֵעֵ חִבְעַר נִיכְט חָרוּת (חֵיינְגְּרַחְבֵעֵן) וְזִנְדֵרֵן חָרוּת (פְּרִיִיח)
 פֶּרְטֶסְטֶחֶנְדֵעֵן וּוְעַרְדֵעֵן אוֹס, דַעַן נִיחֶחֶחֶר חֵינט פְּרִיִיח, חֵלֹז
 יַעֲנַעַר, דַעַר זִיךְ אִיט דַעַר מוֹרָה בַעַטְשֶׁלְטִיגֵט, חוֹנֵר יַעֲדַעַר דַעַר זִיךְ
 אִיט דַעַר מוֹרָה בַעַטְשֶׁלְטִיגֵט, סְטִיגֵט. הֵיעַרוּיִן דֵיִיטַעַט חוּיךְ יַעֲנַעַר
 פֶּרְעֹר(2): „חוֹנֵר פֶּלֶן סַחֲכָה גְּעַן נְחִלְיָא חוֹנֵר פֶּלֶן נְחִלְיָא גְּעַן דִּמִּית“.
 ג. הַחֵט יַעֲחֶחֶר פֶּלֶן חֵיינַעַס חֵיין קַחְפִּיטֵעֵן, חֵיינַעֵ לַעֲקִלְיָח, חֵיינַעַן
 פֶּרְעֹר, חֵדַעַר חוּיךְ כּוֹר חֵיין וּוְחָרְט, חֵדַעַר גְּחֵר כּוֹר חֵיינַעַן בּוֹכְטֶטְחֵעֵן
 גְּעוּעַרְנֵט, וְחָ אִיזֵט עַר חֵייהָ דִיח גְּעַבִּיהֶרְלִיכֵעֵ עַהֲרַעֲרִיבֵעֵטוּגֵ סוֹל
 דִּיג; וְחָ פִּיכֶרְעֵן ווִיר, דַחַס דַהּ, דַעַר קַחְנִיג יִשְׂרָאֵל, דַעַר פֶּלֶן אַחִימוֹפֶל
 נִיכְט אַעֲהַר חֵלֹז כּוֹוִיִיח דִּינְגַע גְּעוּעַרְנֵט, חֵייהָ דַעַנְנֶחֶךְ חֵלֹז וּוִינְעֵן רַבִּי
 חֵנְעַרְקַחְנֶטֶע, חֵלֹז אִיזֵטַעַר חוֹנֵר לַעֲהַרְעַר: דַעַן וְחָ הַחֵט עַר חֵייהָ
 חֵיין יַעֲנַעַס פֶּרְעֹר (תְּהִלִּים כ"ה י"ד) חֵנְגְּעַרְעַרְעַט: דּוּח חִבְעַר, חֵיין אַחַן
 אִיזֵעֵן גְּאִיזֵעֵן, אִיין אִיזֵטַעַר חוֹנֵר אִיין לַעֲהַרְעַר ח"ג"ו. נון לִוִּסַס זִיךְ
 דַחֶךְ וּוְחֵהֶל פֶּלֶן דַעַס אִינְדֵרַעַר וּוִיכְטִיגֵעֵן חוּיִן דַעַס וּוִיכְטִיגְעַרַע טוִיעַסַעַן:

(1) שְׁמוֹת ל"ב ט"ו. (2) נְמַדְנָר כ"א י"ט. דִּיח עַרְקֶחְרוּגֵ הֵיעַפֶּלֶן פִּינְדַעַט
 יִד חֵיט טְרַחְקַטַּחַט עֵירוּבִין דְּף כ"ד א' חֵנְדִּים דְּף כ"ה א'.

דוד מלך ישראל שלא למד מאהרן הפל אלא שני דברים
 בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד
 או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות
 אחת על אחת כמה וכמה שצריך לנהוג בו כבוד ואין
 כבוד אלא תורה (כ"א לחכמים) שנאמר כבוד חכמים ינחלו
 וחכמים ינחלו טוב: ואין טוב אלא תורה שנאמר כי
 לקח טוב נתתי לכם תורתִי וְ תַעֲזֹבוּ: ד כָּהֵן הִיא הַדְרָכָה
 שֶׁל הַתּוֹרָה פֶּת בְּמַלְחָה תֹאכַל וּמִים בְּמִשְׁרָה תִשְׁתֶּה וְעַל
 הָאָרֶץ תִּישֵׁן וְחַיִּי צַעַר תַּחֲוֶה וּבַתּוֹרָה אַתָּה עֹמֵל אִם אַתָּה
 עֹשֶׂה בֶן אֲשֶׁרֶךְ וּמִטּוֹב לָךְ אֲשֶׁרֶךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִטּוֹב לָךְ
 לְעוֹלָם הַבָּא: ה וְ תִבְקֹשׁ גְּדֻלָּה לְעִצְמָךְ וְלֹא תַחֲמוֹד כְּבוֹד
 יוֹתֵר מִלְמוּדֶךָ עֲשֵׂה וְאֵל תִּתְאַוֶּה לְשַׁלְחָנָם שֶׁל מְלָכִים

דאליפת לי וסהודע חוכמתא לי. כבוד חכמים ינחלו וחכמים ינחלו טוב, לימא
 נכחנני' ואלויהא בעפר כן סיר'. כי לקח טוב, פשלי ד' נ'. אשריך, מהלי קכ"א ב'.

ווען דוד, דער קעניג ישראל, דען אהיפאל, פלען דעסן ער ניכט אפער
 האן לוייט דינגע געלערנט, דעננטוך האן זיינען רני, האן זיינען איין.
 טער חונד זעהרער זענערקחנטע חוס וויעליאעהר זייט יעדער גע-
 איינע יענעס פלען דעסן ער זיין קחפיטעל, זיינע לעקליחן, זיינען
 לערן, זעהר אויך טר זיין ווארט, זייט עו אויך נור זיינען
 בוכסטוב, געלערנט, דיח געביהרליכע עהרערביעסונג סוואדיג! ניכט
 זבער זייט עהרבחרער, האן דיח מורה; זן זאגט אויך יענער פערז:
 „עהרע זייט דער ווייזן (סרילטגעלעהרטען) ערבגוט, חונד דער
 רעליזען, דיח זיין גוט ערווערבען.“ דיח בענענטונג גוט חבער
 קחאט חויסלעסליך דער מורה לו, זן זאגט דיח סרילט: (פשלי ד'
 נ') „זיינע זעהרע, זיין גוט העבע זיך זיך געגעבען, איינע מורה;
 לערנחס זיח ניכט! ד. פלעגענע זעבענטווייזע געניגט דער מורה:
 ברור איט זאלן עסען, וואסער איט אחס טרינקען, חוין דער ערדע
 סאחפען חונד קיאערליך לעבען; דסבייח אוסס דוח חבער פלייסיג
 לערנען. סהווס דוח דיען, וואהל דיר, דוח האוס עו גוט; וואהל די
 חין דיעזער וועלט, דוח הייס עו גוט חין זיינער קינפטליגען וועלט.
 ה. פערלחנגע קיינע העררליכקייט פיר דיק זעלבנס, חונד גיילע ניכט
 נאך עהרע; זייח אעהר הענדעלנד (פרלקטיט) האן בעסערשטענע

שְׁשִׁלְחָנָהּ גָדוֹל מִשְׁלַחְנָם וְכִתְּבָהּ גָדוֹל מִכְתָּרָם וְנֶאֱמַן
 הוּא בְּעַל מְלֵאכֶתָּהּ שִׁשְׁשָׁלְחָהּ שָׁבַר פְּעֻלָּתָהּ: וְגִדּוּלָהּ
 הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִן הַבְּהֵמָה וּמִן הַפְּלִכּוֹת. לְשֵׁהַפְּלִסוֹת נִקְבְּיָת
 בְּשִׁלְשִׁים מַעְלוֹת וְהַבְּהֵמָה בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע. וְהַתּוֹרָה
 נִקְבְּיָת בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה דְּבָרִים. וְאֵלּוּ הֵן בְּתַלְמוּד
 בְּשִׁמְעֵת הָאֵזֶן בְּעֵרִיכַת שְׂפָתַיִם בְּבִינַת הַלֵּב בְּאַיְמָה
 בְּיָרְאָה בְּעֵנָה בְּשִׁמְחָה בְּסִדְרָה בְּשִׁמוּשׁ חֲכָמִים בְּדִקְדוּק
 חֲבָרִים בְּפִלְפֹּל הַתְּלַמִּידִים בְּלִשׁוֹן בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה
 בְּמַעֲוֵט סְחוּדָה בְּמַעֲוֵט הַרְּךְ אֶרֶץ בְּמַעֲוֵט הַעֲנַג בְּמַעֲוֵט
 שִׁנָּה בְּמַעֲוֵט שִׁחָה בְּמַעֲוֵט שְׁחִיק בְּאַרְךְ אֲפִים בְּלִבְטוֹב
 בְּאַמּוּנַת חֲכָמִים בְּקַבְּלַת הַיְסוּרִין הַמְּכִיר אֶת מְקוֹמוֹ

מַעְלוֹת, מַדְרָגוֹת, דְּבָרִים, עֲנִיּוֹת. וְאֵלּוּ הֵן בְּתַלְמוּד וכו'. גִּירְסוֹת עַתְמַלְפּוֹת
 פְּלִאָנוּ נַעֲשָׂה זֹאת. נַעַל ע"ג גִּרְסַת בְּלִמּוּד נַעֲקִים בְּתַלְמוּד. נִס גִּרְסַת נִכְוַחַת הַלֵּב
 נִשְׁכָּלוֹת הַלֵּב, וְכֵן גִּירְסַת הַחֲלֻמָּה, אֲנַל בְּסִהְרָה לִימָא נַעֲרָא גַם לֹא נִא"ל אֵלֶּם אֲנַעַל
 פ"ג מִכָּה לִי נִכְלַל פ"ה הַהֵם עֲנִיּוֹנוֹת נַעֲרָא, גַם נַעֲקוֹס בְּדִקְדוּק חֲבָרִי' גִּרְסַת נַעַל פ"ה
 בְּרִבּוּק חֲנָרִים וכו' נַפּוֹס קַעֲסוֹן וְכֵן פִּירָא"ל לִמּוּד נַחְנוּרָה. בְּמַעֲוֵט שִׁחָה לִימָא

- (סִהְעֻרְעֻמִּים). אִינְטֵרְעֵ נִיכְט נַחַךְ קֶחְנִיג־אִיכְעֵר סִחְעֵעֵל; דִּינַע טַחֵם
 פֵּעֵל חִיטְט גֵּעֵה חֹטְרִיכְעֵר חֹזֵן דִּיח זִיחֵרִיגֵע, חוּיך דִּינַע קֶרְחֵנַע גֵּעִי
 הַחֹטְרִיכְעֵר, חֹזֵן דִּיח זִיחֵרִיגֵע, חוּנֵה דִיין ווערְקֵאִינְטֵר חִיטְט חוּיטְט חוּיטְט
 רִיכְטִיג גֵּעֲטֵג, דִּיר דִּינַען חֲרִיכְטִיטֹוֹחֶהן חִיזִלֹובֵעֲלֵהָעֵן. ו. חוּיטְט חוּיטְט
 דִּיגֵעֵר חוּיטְט דִּיח חוּנֵה חֹזֵן דִּיח פֶּרִיעֻטֵר ווִירְדֵע חוּנֵה דִּיח קֶחְנִיגֵע
 ווִירְדֵע. דִּיח קֶחְנִיגֵע ווִירְדֵע בַּעֲזִיטְט דִּרִיטִיג פֶּרְלִיגֵע, דִּיח פֶּרִיעֻטֵר
 ווִירְדֵע פֶּרִיעֵר חוּסֵר לִחְלִיג; * חֹזֵן חוּס חִין דַּעַן בַּעֲזִיטְט דַּעַר חוּרָה
 לֹו גֵעֲלֵחְנֵגֵע, ווערְדֵען 48 סִיטֵעֵל ערְפֶּרְדֵרֵט, זְחֵאִיךְ: 1. דַּעַר
 חֲלֻסָה, 2. חוּיטְטֵרְקֵחְטֵקִיט, 3. בַּעֲסִטֵאֵטֵהִיט חוּיטְט חוּיטְטֵרְדוּקֵק,
 4. נַחְטֵינְטֵעֵן. 5 פֹּרְכְט חוּסֵר פֶּרִיעֻטֵר חוּג גֶּחְטֵטֵע, 6. יִחְלַטֵאֵטֵה,
 7. פֶּרְחֵדִין, 8. רִינֵהִיט 9. בַּעֲדִיעֻטְטֵג דַּעַר ווִינַעֵן, 10. קֶרִיטִיק
 דַּעַר קֶחְזֵעֵגֵע, 11. רִיפּוֹטֵטֵלִיחֵן דַּעַר שִׁלְעֵר, 12. בַּעֲהוּטֵחְטֵקִיט,
 13. קַעֲנַטְטֵס דַּעַר כִּיבֵעֵל, 14. קַעֲנַטְטֵס דַּעַר טַחָה, 15. אֲחִסִּיגֵע
 דַּעַר גֵּעֲטֵחְעֵטֵע, 16. דַּעַר עֲטִיקֵעֲטִיטֵע, 17. דַּעַר יִנְכֵלֵעֵן פֶּרִיעֻטֵר
 גִּנְיֻעֵע, 18. אֲחִסִּיגֵע סִחְעֵעֵן, 19. אֲחִסִּיגֵע סַפֶּרְעֵעֵן, 20. יִךְ אֲחִסִּיגֵע
 כַּעֲזֵטֵעֵן, 21. גֵּעֲלֵחְטֵעֵהִיט, 22. גוּטֵהֵרִלִיגִיקִיט, 23. פֶּרִסְרוּיֵעֵן
 לֹו דַּעַן ווִינַעֵן הַחְבֵּעֵן, 24. גֵּעֲרֹוד חִין לִידֵעֵן, 25. יִיכַעֵן פֶּחְזֵטֵעֵן

(* דִּיח 30 פֶּרְלִיגֵע דַּעַר קֶחְנִיגֵע זֵן ווִיח דִּיח 24 דַּעַר פֶּרִיעֻטֵר
 טַעֲרֹו ווערְדֵעֵן חוּיטְט חֲלֻסָה חוּיטְטֵעֲלֵהָעֵט.

וְהַשְׁמַחַם בְּחֻלְקוֹ וְהַעוֹשֶׂה סִיג לְדַבְרֵי וְאֵינוֹ מְחַיֵּיק מִשְׂכָּח
 לְעַצְמוֹ אֲהוּב אֲהוּב אֵת הַמְקוֹם אֲהוּב אֵת הַבְּרִיּוֹת אֲהוּב
 אֵת הַצְּדָקוֹת אֲהוּב אֵת הַמִּישָׁרִים אֲהוּב אֵת הַתּוֹקְדוֹת
 וּמִתְרַחֵק מִן הַקְּבֹד וְלֹא מַגִּים לֵב בְּתַלְמִידוֹ וְאֵינוֹ
 שָׂמֵחַ בְּדוֹרְאָהּ נֹשֵׂא בְעוֹל עִם חֵבְרוֹ וּמְסַרְעוֹ לְכַף זְכוּת
 וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֵמֶת וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם וּמִתְנַשֵּׁב לֵב
 בְּתַלְמִידוֹ שׂוֹאֵל (כַּעֲנִי) וּמַשִּׁיב (כַּהֲלֵה) שׂוֹמֵעַ וּמוֹסֵיף
 תְּלוּמָד עַל מְצַד לְלַמֵּד וְהַלּוּמָד עַל מְנַת לְעִשׂוֹת
 הַמַּחֲכִים אֵת רַבּוֹ וְהַמְבֹן אֵת שְׂמוֹעָתוֹ וְהַאֲמֵר דָּבָר
 בְּשֵׁם אֲמִירוֹ הָאֵל לְמִדָּתָּ כָּל הָאֲמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אֲמִירוֹ

בחלמוד חנל רש" גרם ל'. אהוב את הצדקות, לא גרם בעל א"ז גם נש"א
 ליחא. ומחישב בחלמודו, כן גירסה החלמוד ובעל א"ז ע"ש בהשטת סלת
 לנו. המחכים את רבו, ח"ג המחכים בנכין הדנות ופה שפרשו הספראים
 ידעו, ול"כ שהוא לשון ידעה והכרה, וכך יוסף את אחו
 (נחש"ל ע"כ ח') מ"י וחכיס, שגיא'ו סי יבין (תהלי' י"ט) ען יחכס, לא ידעו
 (תהלי' פ"ב) לא חכיסו, והכוונה שלריך החלמוד לידע טבעו ושנהגו של רב
 נין בלמוד בין בדרך ארץ. הוא למדת כל האומר וכו', הלמוד הזה לריך בלור.
 ואחרו הספראים שע"י זה כתגלגלה הגאולה, ונאמת כשה עככיס כזכרו בתגלה
 שיתכן לומר עליה' שכתגלגלה הגאול' על ידם, אכן בנעדרו רנה ססיים הא' למדת
 שכל האומר וכו' שגא' ומאמר אמתר לשלך בשם טרדכי ועל ידי כן נגאלו שגא' ומאמר
 אמתר קיס דברי הפור' הא'. וכבר כתבתי בסדר ההגד' של פסח שהעיקר

- קעננתו, 26. איט ויינעס חנטהייל לופריעדען זיין, 27. זיינע ווארטע
- בעשרתקנען. 28. קיינע זעלבטעפאליגקייט בעזיטלען, 29. זיך
- זיכרייך לייגען, 30. גאטט חונד דעסען געטשעפצע זיבען. 31. גע-
- רעכטיגקייט זיבען, 32. ביליגקייט זיבען, 33. עראקהנונג לור
- טוגענד זיבען, 34. זיך פאק עהרגיין ווייט ענטפערנען, 35. זיך
- ניט איט זיינער געוועהרוואקייט ברייטען, 36. אונגערנע חיבער
- עטחזי חורטהיילען, 37. זיינע נחציטען יתך טרחהען העלפען,
- 38. איהס חויל דער טחזע דער אונטור דחזי חיבערגעוויכס געבען,
- 39. איהן חויל דען סטחנרפונקט דער ווהרהייט טטעאלען, 40. איהן
- חויל דען סטחנרפונקט דען פריעדענו טטעאלען, 41. געאייטהובע.
- רוהיגונג חין זיינעס סטודיוס פיינדען, 42. דעס געגענטסטחנרע גע-
- אחס פארהגען חויל רעגעלאחסיג חנטווארטען, 43. הארען חו' ווייסער
- נחדרענקען, 44. לערנען, חוס לו בעלעהרען, 45. לערנען, חוס דחרי-
- נחך לו התערען, 46. דיח אחקזיימען זיינע רני קעננען, 47. דעסען
- פארהערצג גענויח פאסען חונד 48. יעדע זחצע פארהערצגען חיס
- נחמען דעסען דער זיח הערפאליגעברחכט. דוח ווייסט עו י"ח, דח
- דח פארהערצגען זיחגענד חיינער זחצע חייס נחמען דעסען דח

מביא גאלה לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם
 מרדיכי: והולה תורה שהיא נותנת חיים לעושה
 בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר כי חיים הם למצאיהם
 ולכל בשור מרפא: ואומר רפאת יהי לשרה ושקו
 לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא לפתוחים בה ותמכות
 מאשר: ואומר כי לית חן הם לראשה וענקים לגררתיה:
 ואומר ותהן לראשה לית חן עמרת הפצרת המנגה:
 ואומר כי בי ידם ימך ויסיפו לך שנות חיים: ואומר
 אך ימים בפינה בשמאלה עשר וכבוד: ואומר כי
 אך ימים שנות חיים ושלוש יסיפו לך: חרבי שמעון
 בן יהודה פושט רבי שמעון בן יוחאי אומר הנני והסת

הא לדת נקטן כמו שהורגנו וכמו שהא בכל הסדורי הקדמוני 'ע"ט.
 ותאמר אסתר, אסתח' כ' כ"ב. כי חיים הם, עשלי ד' כ"ב. רפאות
 תהי, שס ג' ט'. עץ חיים היא, שס ג' י"ח. כי לית חן, שס א' ט'.
 חן לראשה, שס ד' ט'. כי בי ירבו, שס ט' י"א. אך ימים, שס ג' ט"ז.
 הגוי והבח וכו'. בכל הסדורי שונה כאן שונה שדות אע"פ שססיים אלו
 שנה שדות שסנו חכמים, לזאת הוכרחו הספראים לפתוק חד סאלו השונה
 יש מהם שוחקין הוקנה יש שוחקי' השיבה יש שוחקי' החכם, ולדעת און

הערפך גברתכט, ערוחונג הערבייחיהירט; יח זחגט יענער פערט
 (אסתר כ' כ"ב): ,,אסתר הינטער ברפצטע עו דעס קהניג חיס נחאטע
 סרדכיז חו"ו. ו. וויצטיג חייט דיה מורה, יח געוואהרט מיהרען בעי
 פחאגערן לעבען חין דיעזער חונד חיינער לוקינפטיגען וועלט; דען זק
 זחגט יענער פערט (עשלי ד כב): ווהרליך, יח (דיח ווטרטע דער
 ווייזיהייט) זינד לעבען רענען, דען יח חויפפאסטען, חונד דעס גחלנען
 קארפער היילונקס. ,,פערנער הייסט עו דזועלכזט (ג' ח'): ,,בחלונקס
 חייט יח (דיח ווייזיהייט) דיינעק איבע, חונד אחרק דיינען געביינען.
 פערנער (3 5 18): ,,חין בויס דעו לעבענו חייט יח דענען, דיח
 יח ערגרייפען חונד יעדער מיהרער פנהחנקער חייט ועליג. פער-
 נער (1, 9): ,,יח זינד געהחנקע דעו חנאוטהו דיינעק הויפטע חונ'
 געטאירע דיינען החזוע. פערנער (4, 9): ,,יח טענקט דיינעק
 הויפטע געהחנקע פחלזער חנאוטה, חיינען עהרענקר חלן חיבערליפערט
 יח דיר. פערנער (9, 11): דען דורך איך אעהרען דיינע טחגע זיך, חו'
 יפהרע דעו ועליגן לעבענו סארחאטען דיר לו. פערנער (3, 16): ,,לחכי
 געו לעבען חייט חין מיהרער רעכטן חו' חין מיהרער אינקען — רייכטהוס
 חונד עהרע. פערנער (3, 2): ,,דען לחנגעו לעבען חו' יפהרע דעו
 גליקקו נעבוט פריערליקייט פערעהרען יח דיר. ח. רבי שפען ופהן
 יחה: זחגטע נחאטע רבי שפען ופהן יוחאי' פלזעו טחגע, טלו: טטחרקע

וְהַעֲשֶׂה יְהוֹכָד וְהַחֲכֵמָה הַיְקִינָה וְהַשִּׁיבָה וְהַבְּנִים נְאֻה
 לְצַדִּיקִים וְנְאֻה לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר עֲמֵרַת תְּפַאֲרַת שְׁיָה
 בְּיָדְךָ צַדִּיקָה תִּמְצֵא: וְאֹמַר תְּפַאֲרַת בְּחוּרִים כְּתוּם
 תִּזְדַּר וְקָנִים שְׁיָה: וְאֹמַר עֲמֵרַת חֲכָמִים עֲשָׂרָם:
 וְאֹמַר עֲמֵרַת וְקָנִים בְּנֵי בָנִים וְתְּפַאֲרַת בְּנֵים אֲבוֹתָם:
 וְאֹמַר וְחִפְרָה הַלְּבָבָה וּבִלְשָׁה חֲחֵמָה כִּי מִלֶּךְ יִי צְבָאוֹת
 בְּדַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וַיְגַד וְקִנְיֹו כְּבוֹד: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 מִנְסִיָּא אֹמַר אֲלֹו שְׁבַע מִדּוֹת שְׁמָנוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים
 כֻּלָּם נִתְקַיְמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן קַסְמָא

לר"ך לכל אה כי הכוי שהזכיר מחלה איכנו אחר ען הזנע עזו' אבל הוא
 טס כלל לכל זנע מדות שענה אחריו שהם הפרטים הנכבסים בנדר הגוי
 וכל מה שהכתוב שככה בשם עטרת או תפארת או הדד הוא ככלל בכלל
 הגוי והביא דמנא ראי' ען הבתוכים כי זנע אלו עבוכים בשם עטרת או
 תפארת או הדד, ולא הזכיר פסוק על הכוי לנדו, כי הוא טס הכלל, גם
 קלת טו איכנה עזרית ולא שלאכזה בכל המקרא. ועוד דבר אחר האזיקני
 לפרש כן מדמסיים כ"ה ללדיקים וכ"ה לעולם כלשון יחיד והיה לו לומר
 נאים כלשון רבים לכן האמת יונה דרכו כי כ"ה חזר על הכוי שהזכיר
 מחלה וככה שעור הפענה: הכוי והיצו הכח והעושר וכ"ה נאה ללדיקים
 וכו', ועל כל מד עאלו הביא פסוק מיוחד שזכרו בהם בשם, ואולם על החכמה לא
 הביא פסוק מיוחד כי כבר הזכירו במשנה ו' לעיל שהכח' נקרא' בשם עטרת תפארת
 ועל כן. עטרת תפארת, משלי י"ז ל"א תפארת בחורים, טס כ' כ"ה. עטרת
 חכמים, טס י"ד כ"ד. עטרת זקנים, טס י"ז ו'. והפרדה ישע' כ"ד כ"ג.

ר"ט הוסיף, עהרע, ויזיהייט, ח'טער, גרויענ הויפטעהתער, חו' וז'הנע—
 חיוט דער פֿרָחאמען ליערדע חונד לוג'ויך דער לייטגענחטען. ליערדע,
 וז' וז'גט דיח טריפט (משלי 16, 31), „חיינע קרנע דער ליערדע
 חיוט גרויענ הויפטעהתער, עו ווירד ח'ט וועגע דער טוגענד געלונג
 דען.“ דחן הייסט עו (משלי 20, 28), „דיח ליערדע דער וינג'ויגע
 חיוט זיהרע טטערקע, דער ח'טען טאוקק גרויענ העתער.“ (משלי
 14, 24), „דער וויזען קרנע, חיוט זיהר רייכטהוק.“ פֿערנער:
 (משלי 17, 6), „דער ח'טען קרנע וינד קינדעווקינדער, חונד דער
 קינדער ליערדע זיהרע פֿחטער.“ פֿערנער הייסט עו (ישעיה 24,
 23), „חונד דער אָחז ווירד ערבלייטען, דיח וז'נע ערב'חטען, דען
 דער הערר לנאות ווירד חוין' דעס בערגע ליון חונד ל'ו ירושלים רע'
 גיערען, חונד זיינער ח'טענעטען בעגעגניס ווירד עהר'ע ויין“ ט רני
 שטען ז'הן מכסי' ו' וז'גטע: געדעכטע זיעבען מדות*) דיח דיח ויזי.
 וט פֿיר דיח פֿרָחאמען חויפֿגעלנה'ט, העכען זיך: ז'חאט'ויך בעטס'ח'—
 טיגט געלונדען כ"י' רני חונד זיינען וז'חנען. רני יוסי וז'הן קסמ'א

(*) מדה, זיעהע. טבען וייטע קלי'א ז'נאערקונג 2.

פַּעַם אֶתְּתָה הָיִיתִי מִחֲלֶיךָ בְּדַרְךָ וּפָנַע בִּי אָדָם אֶחָד וַנְּתַח
 לִי שְׁלוֹם וַתְּחַוֶּרְתִּי לוֹ שְׁלוֹם אָמַר לִי רַבִּי מֵאַיִן מִקוֹם
 אָתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוּלָּה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים
 אָנִי אָמַר לִי רַבִּי רִצּוֹנָךְ שֶׁתְּדַר עִמָּנוּ בְּמִקְוֵמֵנוּ וְאֲנִי אֶתֶן
 לְךָ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלֵיזוֹת
 אָמַרְתִּי לוֹ אִם אָתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת
 וּמְרָגְלֵיזוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֲנִי דָר אֶלָּא בְּמִקוֹם הַתּוֹרָה וְכֵן כְּתוּב
 בְּסֵפֶר תְּהִלָּים עַל יַד רְדוּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי הַתּוֹרָה פִּיךָ
 מֵאֲלָפֵי זָהָב וְכֶסֶף: וְלֹא עוֹד שֶׁבִשְׁשַׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם
 אֵין מִלִּין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת
 וּמְרָגְלֵיזוֹת אֶלָּא הַתּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֵב־ךָ שֶׁנֶּאֱמַר
 בְּהִתְחַלְּכֶךָ תִּנְחָח אֶתְּךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמָר עֲלֶיךָ תִּקְיָצוֹת
 הִיא תִשְׁיָחֶךָ: בְּהִתְחַלְּכֶךָ תִּנְחָח אֶתְּךָ בְּעוֹלָם הַתּוֹרָה

סופרים, בעלי סקול. במקום מורה, כלל כי הוא ספק. טוב לי, שהלי קייט ע"כ. בהתחלך בהתחלך, עשלי ו' כ"ב.

ערלןהלמע פֶּתוֹגְעֵרְעוּ: חייט וּמְחַדְעוֹטַע חִיד חוּיָךְ דַּעַר סַמְרָחַטַע
 דַּח סַמִּיעַט אִיר יַעֲחַדְר חוּיָךְ, דַּעַר אִיד גְּרִיסַטַע; חִיד עַרוּוִיעַדַּעַרַטַע
 חִיהַס וַיִּינַעַן גְּרוּס. דַּחַן סַפְרַחַךְ עַר: רַבִּי! חוּוִי וּוְעֹלְבַּעַר סַמְחַדַּט בִּיזַט
 דוּח? חִיד חֲנַטְוֹחַרַטַעַטַע חִיהַס: חוּוִי חִייעַר סַמְחַדַּט פֶּתוֹוֹ פֶּתוֹן
 חִייעַנַן חוּדַר סַרִיפֶטְגַּעֲוֵהַרַטַעַן. דַּחַן סַפְרַחַךְ עַר: רַבִּי! בַּעֲלֵעַבַטַע עַו
 דִּיר וּוְחַהֲלֹ, אִיט חוּט לֹו וּוְחַהֲנַעַן חִין חוּטְעַרַר סַמְחַדַּט? חִיד גַּחְבַּע
 דִּיר חִייעַ אִיזִיזִין גַּחְדְּגוֹרַעַן נַעַבּוּט עַדַּעֲלַטְטִיעַ חוּיָךְ פַּעַרְלַעַן! הִיעַ.
 רִוִיךְ חֲנַטְוֹחַרַטַעַטַע חִיד: גַּעַבַּעוּט דוּח אִיר חוּיָךְ חֲלֹו דַּחַן גַּחְדְּ חוּדַר
 זִיבַּעַר חוּדַר עַדַּעֲלַטְטִיעַ חוּדַר פַּעַרְלַעַן דַּעַר גַּחְנַלַּעַן וּוְעֹלַט, זַח וּוִירַדַּע
 חִיד דַּעַנְחַךְ נִירַגַּעַד חֲלֹו חִין חִייעַר סַמְחַדַּט דַּעַר חוּה אִייעַ וּוְחַהֲ.
 כּוּכַג נַעֲהַאעַן. זַח הִיעַטַע. עַו חוּיָךְ חִין דַּעַן פּוֹחֲלַאעַן דוּדִי, קַחְוִיגוּ פֶּתוֹן
 יִשְׂרָאֵל: (72, 119). „נִיטְלִיבַּעַר חִיזַט אִיר דִּיח וְעַהַרַע דִּיעַנַע אּוּכ־
 דַּעַו חֲלֹו טוּוִיעַרַע פֶּתוֹן גַּחְדְּ חוּדַר זִיבַּעַרַטְטִיקַעַן.“ חִיבַּעַרַדִיעַט בַּע־
 גִּייעַטַע יַח דַּעַן אַעַנַטַעַן כִּייעַ זִיעַעַס הִיעַטִיעַרַעַן וּוְעַרַר גַּחְדְּ כַּחַךְ
 זִיבַּעַר כַּחַךְ עַדַּעֲלַטְטִיעַ חַדַּעַר פַּעַרְלַעַן, זַחְדַּעַרַן לַעַדִּיגִיךְ טוּר דִּיח
 חוּה חוּדַר דִּיח טוּגַּעַנְרַטְהַחַטַעַן. זַח הִיעַטַע עַו חוּיָךְ; (פַּשְׁלִי 6, 22)
 וּוְחַהֲרַעַנַד דוּח וּמְחַדְעוֹטַע, לִיעַטַע יַיַח (דִּיח וּוִייעַהִיעַט) דִּיךְ, וּוְחַהֲרַעַנַד
 חוּט יַעַבּוּט, בַּעֲוֹחֶכַט זִיח דִּיךְ, חוּדַר וּוְעַן דוּח עַרוּוֹחֶכַט, זַח חִיזַט יַיַח
 חוּט דִּיךְ חוּטְעַרַהַחֲוֹט.“ וּוְחַהֲרַעַנַד דוּח וּמְחַדְעוֹטַע, זַח
 חוּט דִּיךְ, חוּיָךְ דַּעַרַעַר וּוְעֹלַט; וּוְחַהֲרַעַנַד דוּח

פרק אמת

בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמָר עֲלֶיךָ בְּקִבְרֵךְ וְהִקְצוֹרֶתָּ הוּא תִּשְׁחָק
 לְעוֹלָם תֵּבָא. וְאָמַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נָא יִי צְבֹאוֹת:
 אֲרִבְעָה (חֲמִשָּׁה) קִנְיָנִים קָנָה (לוֹ) הַקְדוֹשׁ פְּרָדָה הוּא
 וְעוֹלָמוֹ וְאֵלוֹ הֵן. הוֹרָה קִנְיָן אֶחָד שָׁמַיִם וְאָרֶץ קִנְיָן
 אֶחָד (אֲבֵרָהֶם קִנְיָן אֶחָד) יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 קִנְיָן אֶחָד: הוֹרָה מִנְיָן דְּכֹתִיב יִי קִנְיָי רֵאשִׁית דְּרַבּוֹ
 קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז: שָׁמַיִם וְאָרֶץ מִנְיָן דְּכֹתִיב (כֹּה אָמַר
 יִי הַשָּׁמַיִם פִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הָדָם רִגְלֵי אֶרְצָה בֵּית אֱשֶׁר
 הַבְּנֵי לִי וְאֶרְצָה מְקוֹם מְנַחֲתִי: וְאָמַר מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ
 יִי כֹלֵם בְּחִכְמָה עֲשׂוֹת מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: אֲבֵרָהֶם
 מִנְיָן דְּכֹתִיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר פְּרָדָה אֲבֵרָהֶם לֵא עֲלִיּוֹן
 קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנְיָן דְּכֹתִיב עַד יַעֲבֹד עִמָּךְ יִי
 לִי הַכֶּסֶף, חֲגִי' ג' ח'. חֲמִשָּׁת קִנְיָנִים וְכוּ', נַעֲמ' פַּסְחִים דָּף פ"ו ז' לֹא
 סָכָה רַק ד' קִנְיָנִים שָׁקָה הַקְּנִיָּה נְעוֹלָמוֹ, מוֹרָה, שְׁמִים וְאָרֶץ, נְהִי' וְיִשְׂרָאֵל
 ע"ג, וְכִי' נַעֲבִילְמָח זַפ' נִשְׁלַח נַפְסוֹק עַד יַעֲזוֹר עַסְךָ ה' וְגו' וְנַסְפְּרֵי זַפ'
 הַאִיּוֹנוֹ נַפְסוֹק הַלֵּה' מַנְעֵלוֹ זֹאת לֹא סָכָה רַק שְׁלֵשָׁה שִׁנְקֵרְאוֹ קִנְיָן לַמְּקוֹם
 מוֹרָה וְיִשְׂרָאֵל וְנְהִי' ע"ג, אֲכַן נַסְדֵּר. אֲלֵי אִטָּא פִּרְק י"ז סוֹכָה חַסְעָה
 כְּדֵהבֵּא, וְעַמִּים וְכוֹלֵם לֹא נִרְאֵם אֲלֵא לְכַנּוּדוֹ שִׁנְא' כֹּל הַגְּקֵרָא נַעֲמֵי וְכוּ',
 וְכַסּוֹ שְׁמִיִּים כֹּאן. יִי קִנְיָי, עַשְׂלֵי ח' כ"ב. כֹּה אָמַר, יַשְׁעִיה ס"ז א' מֵה
 רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ, מֵהַלִּים ק"ד כ"ד. וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר וְכוּ', נִרְאֵשִׁית י"ד י"ט,
 עֵינִן נִנְרֵאֵשִׁית רַבָּה פ' ע"ג, וְנַסְדֵּנֵר רַבָּה פ' ל"ד, וַיּוֹמֵר סְבוּאֵר נַחְקוֹמָא
 זַפ' נְהַר ע"ג.

וַיַּעֲגוֹט, בַּעֲוֹנוֹתָיִם זִיח דִּיק, חֵיס גְרַחְבַּע; חוֹנֵד וּעֵן
 דּוּחַ עֲרוּחְוֹתָיִם, חֵיס זִיח עֵן, דִּיח דִּיק חוֹנֵט עֲרֵה חוֹט.
 חֵין דַּעַר לוקִינְטִיגֵעֵן וּעוֹט. — פֵּעֲרֵנְעֵר הֵיסֵט עוֹ: (חֲגִי 2, 8)
 חֵיין חֵיס דַּחוּ וַיֹּכְעֵר, אֵיין דַּחוּ גְחוֹר, וְחֵן סְפִרִיכְט גְחֻטֵט לְכֹחוֹת.
 פֵּיעֵר בַּעֲוִיסְלוֹנְקֵעֵן הַחֵס זִיק דַּעַר חוֹלְטֵרֵהֵיִלְיֹגֵטֵעַ גְּעוֹחְבֵס זֵיח
 פֵּר, חֵין וַיִּנְעֵר וּעוֹט עֲרוּחְרֵבֵעֵן, (דִּיח עַר פֵּחְרֵלֹגֵוּוִיִּיעַ עֲרוּחְרֵבֵעֵנַע
 וַיַּסְעֵר נַעֲנַם). זִיח בַּעֲסֵטֵעֵהֵעֵן חֵין פֵּחְאֵנְעֵדֵעֵן: מוֹרָה הֵיאַעֵל חוֹט
 פֵּרדֵעַ יִשְׂרָאֵל חוֹט דַּעַר הֵיִלְיֹגֵעַ טַעֲמַפֵּעֵל. דִּיח מוֹרָה טְפִרִיכְט: (עַשְׂלֵי
 8, 22) „גְּחֻטֵט הַחֵס אִיד עֲרוּחְרֵבֵעֵן חֲנַפְחֵנְגֵוּ וַיִּנְעוּ וּחְחֵדֵעֵלוֹ,
 חוֹן חוֹרֵטֵטֵחֵן וַיִּנְעֵר וּעֵרְקֵעַ פֵּחֵן חֲנַבְעֵגִין“. פֵּחֵס הֵיאַעֵל חוֹט דַּעַר
 פֵּרדֵעַ הֵיסֵט עוֹ-חֵין דַּעַר הֵיִלְיֹגֵעֵן סְרִיכְט: (נִרְאֵשִׁית 14, 19) „גַּע
 וַעֲגַנְעַם זֵיח אֲנִיהֵס דַּעַק הַחֵכּוֹטֵעֵן גְּחֻטֵט, דַּעַר הֵיאַעֵל חוֹט-עֲרֵ-
 דַּע עֲרוּחְרֵבֵעֵן“. פֵּחֵן יִשְׂרָאֵל הֵיסֵט עוֹ חֵין דַּעַר הֵיִלְיֹגֵעֵן סְרִיכְט:
 (חֵיסוֹת 15, 16) כִּיֹּ דֵיעוּעוּ פֵּחֵק הֵיכּוֹרְלֵיעֵהֵס, דַּעַר דּוּחַ דִּיר

עד יעבר עם זו קניית: ואומר לקדושים אשר בארץ
הקדו ואדירי כל חפציו בהם: בית המקדש מגין הכתיב
(מכון לשבתה פעלתה יי מקדש ארצי כוננו ידך: ואומר)
וביאתם אל גבול קדשו דור זה קנתה ימינו: כל מלך
שברא הקדוש ברוך הוא בעלמו לא ברא אלא לכבוד
שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו את
עשיתיו: ואומר ויי ימלך לעלם ועד:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר וי חפץ למען
צדקו וגדיל תורה ויאדיר: עלינו קדיש.

עד יעבור, שמו ט"ז י"ו. לקדושים, מהלוי י"ג. סכון, שמו ט"ז י"ז. ויבאים,
מהליק ע"ת כ"ד, כל הנקרא, שעה ט"ג ו'. "ימלך, שמו ט"ז י"ח.
רבי חנניא וכו', אין העשנה הזאת עם' אבות אבל היא שניה בסוף עם'
סכות, ולפי שיש בה סיוס נחה כהגו כל הע' לאוסרה בסוף כל פרק ופרק,
ואוסרין אחרי' קדיש וכלאפר ער היא שמה רבא לאגדתא, וכוונת העשנה,
לפי פי' רש"י ז"ל רלה הקנ"ה לזכות את ישראל כדי שיהיו מקבלין שכר
במה שמכניעין עלטן ען העבירות לפיכך הרבה להן שלא היה לריך ללוות
כמה פלוות וכמה עזרות על שקלים וכנילות שאין לך אדם שאינו קץ בהם
אלא כדי שיקבלו שכר על שפורשין מהן עכ"ל, והרעב"ם בפירושה אמר ז"ל
מעיקרי האמונה בתורה כי באקיים אדם עלוה עתרי"ג עלוות כראוי
וכהוגן ולא ישחף עמה כוונה עכוונת העולם בשום פנים אלא שיעשה אותה
לשעה קלהנה כמו שנאמתי לך, הנה זכה זה לחיי העולם הבא, ועל זה
אמר ר' חנניא כי העלוות בהיותם הרבה אי אפשר שלא יעשה אדם בחייו
אחת מהם על עתכנתה ושלמותה, ובעשותו אותה העלוה מחיה כפשו בלוימו
פעשה. ועשה שזורה על העיקר הזה עמה שאל ר' חנניא בן חרדיון עה
אני לחיי העולם הבא? והשיבו העש"י, כלום פעשה בא לידך? כלום' כזדמן
לך לעשות עלו' כהוגן? השיבו כי כזדענה לו פלות לך על דרך שלמות
ככל מה שאפשר חכה לחיי העה"ב, ופירוש הפסוק, ה' חפץ למען כדקו,
לדק את ישראל למען כי יגדיל תורה ויאדיר.

ערו וחרבען. פתח טעמפנו הייטט עו: (תלים 78, 54), על
ברח"טע זיח חין זיגע הייזגע גרענלע, לו דינעו עקיערעגע, דען
זיינע רעכטע ערווחרבען. חלוע, וזו דער חלוערהייזגעטע געלחבט
זיח ער, חין זינער וועלט ערשטעלען, ערסון ער אערגליך נור לך
זיינער עהרע. זין זאגט יענער פערז: (שעי' 43, 7), דרו וועלטהל
דו חיד אית איינעס נאמען הערפארגעריען אונד לו איינער עהרע
ערשטעלען החכע חיד געפארט: אונד חויוגעבילרעט. פערז
נער הייטט עג: (שמו"ס 15, 18), גחטט ווירד רעגירער ען
זאמער אונד עוויג."

אֶת־יְכוּלָהּ וְאַבְדֶתֶם מִדְּהוּרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטְּבֵה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׂמַתֶם אֶת־
דְּבַר אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם
וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־דְּכַם וְדַעוּ לְטוֹטְפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוָזוֹת בְּיַרְיָךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאָדְמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתְּיָכֶם
לֵתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

^{כסדר} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
עַל בְּנָפְשׁוֹ בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית
הַכִּנֹּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַדּוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹדוֹת
לָכֶם לְאֵלִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{ש' לנגף סוכים' לחמת.}

אֱמֶת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקוֹם עִלְנוּ כִּי

היא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל
 עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הנואלנו
 מבפן כל הערצים האל הנפרע לנו מצרינו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העשוה
 גדלות עד אין חקר וגפלאות עד אין מספר:
 השם נפשנו בתיים ולא נתן למוט דגלנו
 המדרקנו על כמות אויבינו וירם קרננו
 על כל שנאינו: העשוה לנו נסים ונקמה
 בפרעה אותה ומופתים בארמת פגרתם:
 המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויצא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם:
 והמעביר בנזו בין גזרי ים סוף ארד
 רודפיהם ואת שונאיהם בתהמת טבע: וראו
 בנזו גבורתו שבתו והודו לשמו ומקדכותו
 ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה
 ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:
 מר כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
 מרא תהלת עשוה פלא: מלכותה ראו בגיה
 בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו:
 יהוה ימלו לעלם ועד: ותאמר כרפדה יי את

יעקבו ונאלו מיד חזק ממצו. ב' א' ג' אל ישראל:
 השכיבנו יי אלהינו לשלום וזה עמידנו מלפני
 לחיים ופרוש שעלינו סבת שלומה ותקנו בעצה
 טובה מלפניך והושיענו למען שמך והגן
 בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב
 ויגזן והסר שטן מלפנינו ומאחרנו וביצל כנפיק
 תסתירנו כי אל שומרינו ומצילנו אתה כי אל
 מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו וביאנו
 לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ברוך
 אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון
 שכן ירושלים הגלויה: ברוך יי אלהים אלהי
 ישראל עשה נפלאות לברו: וברוך שם כבודו
 לעולם ויפלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:
 יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי
 מברך מעתה ועד עולם: בי לא יטש יי את
 עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יי לעשות
 אתכם לו לעם: וירא כל העם ויפלו על סגידהם
 ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: והיה
 יי למלך על כל הארץ ביזם יי אלהי
 ושמו אחד: יהי חסדך יי עלינו:

הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מרהגוים
 להורות לשם קדשה להשתבח בתהלתה: כל
 גוים ואשר עשית יבואו וישתהוו לפניך אדני
 וכבוד לשמך: כי גדול אתה ועשה גפלאות
 אתה אלים לבדך: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
 גודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:
 ברוך יי ביום • ברוך יי בלילה • ברוך יי בשכבנו
 ברוך יי בקומנו: כי בידך נפשות החיים
 והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש: בידך אפקוד רוחי פדית אתה אותי יי אל
 אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקיים
 מלכותך תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד:
 יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו
 בישועתך באמת באמר לציון מלך אלהים יי
 מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד • כי המלכות
 שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד כי אין
 לנו מלך אלא אתה • ברוך אתה יי המלך
 בכבודו תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד ועל
 כל מעשיו:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ותרפה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו:

ותגם קהל יחד.

והנהרענו דער טון ברכו ותגם.

יִתְבַּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִרְאָה
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא אֵל שֶׁאֵין אֲחֵר וְהוּא אֲחֵר וְיִתְבַּרַךְ
אֵין אֱלֹהִים סָלוּ לְרִכְבֵּי בְעֲרֹכֹת בְּיָמֵי
שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

ס' בְּרַחוּ אֶת יְיָ הַמְבַרֵךְ:
ק"ס
בְּרוּךְ יְיָ הַמְבַרֵךְ לְעֵלְמֵי עוֹד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּדָבָר מְעֲרִיב עַרְבִים
בְּחֶכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
וּבְתִבּוּנָה מוֹשֵׁנָה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמַסִּיד אֶת הַנְּכֹבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרִקְיעַ
בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ
וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּבְמַעֲבִיד יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְעֲרִיב עַרְבִים:

בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֵלְמֵי עוֹד:
יְיָ שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעוֹד עוֹלָם
וּבְתִבּוּנָה מוֹשֵׁנָה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמַסִּיד אֶת הַנְּכֹבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרִקְיעַ
בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ
וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּבְמַעֲבִיד יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְעֲרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּת. תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׂכְבֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁמַח בְּחֶכְמָתְךָ וּבְנִשְׁמַח
בְּדַבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ לְמַעַן יִשְׂמַח בְּנוֹ
חַיֵּנוּ וְאָרְץ יְמֵינוּ וּבָהֶם נִשְׂמַח בְּיָמֵינוּ וְלֵילָה

וְאַתְּבַתָּהּ אֶל־הַסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 ימ"ד לו"ס
 אל סל"ד נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 נלמ"ג בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכְהוּ לְעוֹלָם וָעַד:

וְאַתְּבַתָּהּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשָׁנַתָּם
 לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
 עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיוּ לְךָ אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל־מְצוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ הַזֶּה
 וּמִלֶּקֶשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְדַּקְךָ:
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֵכְלָת
 וְשָׁבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פְּרִיפְתָהּ לְבַנְכֶם
 וּסְרַתָּם וְעַבְדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְתָרַח אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִזְיֶה מִטַר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן

אֲדָנִי שְׁפָטֵי הַסֶּפֶסֶת וְפִי תִיד הַדִּלְגָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְחוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. ויין דען לעזון כוססזאנגן ווירד
זכרנו חיינגעסטאלטעט

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מְלֶכֶת חַפְצֵי בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֵלֵּים חַיִּים:
מְלֶכֶת עוֹזֵד וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּאֵי מְגַן אֲבֹתֵהֶם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. במיון משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחֲיֵה
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁינֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלֶכֶת מְמִית וּמַחֲיֵה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. ויין דען 10 כוססזאנגן ווירד מי כמיון חיינגעסטאלטעט
מי כמיון אברהם מיסוזוכר צארוול חיים ברחמים
וְנִאֲמֵן אַתָּה לְדַחֲיוֹת מְתִים בְּאֵי מַחֲיֵה הַמְּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
וְדִלְגָּה סְלָה. בְּאֵי דֵא (בעש"ט ב' סלף) הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם. הַעֵת וּמְלֶכֶת לְאֲנוֹשׁ בֵּינָה

אתה הוננתנו למדע תורתך. ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך ותבדיל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה אבינו מלפני החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מפלחטא ומנקים מפלעון ומרפקים בראתך: וחננו מאתך דעה בינה ונהשגל. ברוך אתה יי חונן חדעת:

הושיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלפני לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפני כי פשענו כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנן המרבה לסלוח:

ראה בענינינו ודרכיבחרתנו ותאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה. ב' א' גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו כי אל מלך בופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי חסד חולי עמו ישראל:

פני עלינו יי אלהינו את השנה הזאת

ערכית למוצאי שבת

קמב
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן נטל ומסר
לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברוך
שנתנו בשנים הטובות. ב'א' מברוך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
גלויותינו וקבצנו יחד מארבע בנפות הארץ.
ברוך אתה יי מקבץ גרוחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו ככראשנה וזעצינו
בבתחלה וחסר ממנו יגון ואנחה ומלוד עלינו
אתה יי לברכה בחסד וברחמים וצדקנו
במשפט. ב'א' מלוד אודה צדקה ומשפט:
(נעשה הפלך המשפט ואם לא סערו, דעת רוב הוסקי שאין בריך לחזור.)

ולמלשנים אלה תהי תקנה וכל עושי רשעה
ברגע יאבדו וכלם מהרה יכרתו והודים
מהרה תעקד ותשבר ותמגר ותכניע במהרה
בימינו. ברוך אתה יי שבר איבים ומכניע עושים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך
בית ישראל ועל פלמט סופריהם ועל גרי הצדק
ועלינו יהמו רחמים יי אלהינו וחו שבר טוב
לכל הבוטחים בשמך ביום חלקנו
עמדם לעולם ולא נבדל מחנו.
ברוך אתה יי משען וכו':

וּלְיִרוּשָׁלַם עִירָה בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּח
 בְּתוֹכָהּ בְּאִשְׁרֵי דְבִרְתָּ וּבְגִת אֹרְחָהּ בְּקָרוֹב
 בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסָּא דְדוֹד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
 תִּכְיֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יִרוּשָׁלַם:

אַתְּ צָמַח חַד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ
 תִרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַמֵּחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קִרְנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַתְּנוּנִים אַתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ
 מִלְּכֵנוּ רִיקֵם אֵל תִּשְׁכַּחנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְחַסְדֶּךָ.
 וְהִשָּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחָהּ וְאִשֵּׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָהֶם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְהִי
 לְרָצוֹן תִּמְדַּע עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בג"ח וחה"ס סומלים יעלה ויבא. סקרא שחדש חנוכה וחדשים וחנוכה וחנוכה יעלה ויבא.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיַחַד וְיִבְרָא וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ.
 וְיִפְקֹדֵנוּ מִשְׁנֵי בְּנֵי אֲדָמָה. וְיִפְקֹדֵנוּ יִרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה.
 וְיִפְקֹדֵנוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלְמַת לְמוֹכָה

עריבת למצוא שבת

קמט

לחן אהוד אהוד אהודים לחיים אהודים ביום
לראש החודש | לנסות חג המצות | לנסות חג הסוכות
הה זכרנו יי אלהינו בו למוקה ופקדנום לברכה והושענו
בו לחיים. וקדבר ישועה ורחמים חיים ותנוגה. ורחם עלינו
והושענו. כי אליה עינינו כי אל מלך תנוג ורחם אהה:
ותחזינה עינינו בשוכה לציון פרחמים. ברוך אהה יי
המחוד שכינתו לציון:

מודים אהנו לך שאהה הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן ישענו אהה הוא לחוד וחוד נודה
להתספר הדה לכה. על חיינו המסורים בדה ועל נשמותינו
הפקדות לך ועל נפיקה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל יעת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא
קלו רחמיך ורחמים. כי לא תפסו חסדיך מעולם
קנו לך: בחסונה על הצינים.

ועל כלם יתפרך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
נעשים ובהוב לחיים טובים כל בני בריהך:

וכל החיים יודהך סלה ויהללו את שמך באמת הא ישועתנו
ועורתנו סלה. ברוך אהה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך חשים לעלם כי אהה
היא מלך אהון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל יעת ובכל ישעה בשלומך.

(ניימ בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נוכר ונפתח לפניה אנחנו
וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום יבב עמך ויהי עושה השלום)

ברוך אהה יי המברך את ישראל בשלום:
אלה נצוד לשוני מרע ועפתי מידו ונפשי תרום
ונפשי בעפר לכל תהיה פהח לבי בתוהו ויהי עושה השלום
וכל החושבים עליו רעה מהרה הפר עניו ויהי עושה השלום

למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדושתך עשה למען
הודתך למען יחוצון יודיך הושתעה ימינה וענני: יהיו רצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא
עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו שיבנה בית דבוקדש
במרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבד כראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

וערה ליי מנת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

וען חזין חיינען דער אקטאעטרען זעבן ווערקטעגע חזין יים פאנאם, ווירד
קין ויהינעם נקד וא"ק געטעגט. זיך חס'ט באב זעגט אמן קין ויהי נעם.

ויהי ונעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו:

אישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
האזת: באברתו ויסקך לך ותחת פנפיו תחסה צנה וסודתה
אמתו: לא תרא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
באפל יהלך מקטב יסוד צהרים: יפל מצודה ואלף
ורבבה מימנה אליה לא ייש: רק בעיניך חביט ושלמות
רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמות מעונה:
לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב באחלה: כי מלאכי
יצודלה לשמרה בכל דרכיה: על כפים ישאנה פך
הגף באבן רגלה: על שחל ופתח הדרך תרמם כפיד
ותגין: כי כי חשק ואפלטהו אשגברו כידוע שמו:
יקראני ויאענה עמו אנכי בצרה אתלצהו ויאבדהו:
אך ימים אבדעהו ואראו בישועתי: אד יים וס'.

וען חזין חיינען דער אקטאעטרען זעבן ווערקטעגע חזין יים פאנאם, ווירד
קין ויהינעם נקד וא"ק געטעגט. זיך חס'ט באב זעגט אמן קין ויהי נעם.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:

וקרא זה אלהי ואמר קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא
 כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדוש
 בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדוש על ארעא עובד
 גבורתה קדוש לעלם ולעלמי עלמא יי צבאות מליא
 כל ארעא וזו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אתרי קול
 רעש גדול ברוך כבוד יי ממוקומו: ונטלתיני רוחא
 ושמעתי בתרי קל ויע סגיא דמשפחין ואמרין: ברוך
 יקרא דיי מאתר בית שכינתיה: יי ימלה לעלם ועד:
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא: יי אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצור מחשבות
 לב עמך ודבן לבכם אליה: והוא רחום יכפר עון ולא
 ישיח וירבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
 אדני טוב וסלה ורב חסד לכל קדאיה: צדקתה צדק
 לעולם ותורתה אמת: תהן אמת לעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום ויום
 תמסלנו האל ישעתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם פוסח בך:
 יי הושעה נפלה יעגנו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו
 שפאנו לכבודו והסדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת ותי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראנו ולעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלך לפחלה: יהו
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך
 בעלם התי ונזכה ונתיה ונראה ונברש משה ונברכה

לשני ימות המשתה ולחיי העולם תבא: למען חמורה
 כבוד ולא ידום יי אלודי לעולם אודה: פרה חנוך אשר
 יבטח ביי ויהי יי מבטחו: במחו ביי ערי עד כי ביה יי
 צוד על מים: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עובת
 ה' אלהי: יי תפץ למען צדקו יגדיל תורה וי' אהיר: יי

ויסדלך האלהים מטל השמים ומשמימי
 הארץ ורב בגן ותידש: יעבדה עמים וישתחו
 לה לאמים היה גביר לאחיה וישתחו לה בני
 אמה אררה ארוד ומכבדה ברוח: ואל שדי
 יברך אתה ויפרה וירבה והיית לקהל עמים:
 ויהי לה את ברכת אברהם לה ולרעה אתה
 לרשתה את ארץ מגרה אשר נתן אלהים
 לאברהם: מא אביה ויעזרה ואת שדי ויברכה
 ברכת שמים מעל ברכת היום רבצת תחת
 ברכת שדים ורחם: ברכת אביה גבר על

וחן לה גחטט געבע דיר. פאק טרויט דעו היאמען חוד פאן
 דער ערדע פֿעטטיגקייט! געטרקירע חוד אפאט זיח פֿילאז פֿלוי-
 קער מיטען דיר דיענען, פֿאמליקען זיך ביקשען פֿאר דיר. ווערדע
 דייער ברירער הער! דייער אוטטער ויהגע ביקשען זיך פֿאר
 דיר. פֿערפֿולצט זיח, ווער דיר פֿילאז, חוד ווער זיך זעגנט, גע-
 זעגנט. דער פֿולאוקטטיגע גחטט זעגנט זיך, אפֿזע זיך פֿריכטבאר,
 חוד אעהרע זיך, דאס דוח לו זיינער אעגע פֿאן פֿאוקערן ווער-
 דענט. חוד געבע זיך פֿריהס! זעגען, דיר חוד דייעקס וחחמען איט
 דיר, דאס דוח דוח ווער דייענו טיפֿענאפהאטו חיינעבהאט, וועלצע
 גחטט דעם פֿריהס געטענקס החט. פֿאן דעם גחטט דייענו פֿא-
 סער, דער זיך העלפען וויר, פֿאן דעם פֿולאוקטטיגען דער זיך זעג-
 נען וויר, איט זעגען דעו היאמען פֿאן פֿכען, איט זעגען דער
 זיפֿען, דעו חחמען זעגען, איט זעגען פֿן ברייטען חוד אוטטער.

בְּרִכַּת הַזֵּי עַד-תָּאוֹת גִּבְעַת עוֹלָם תְּהִיִּן
 לְרֵאשִׁיטָה וּלְקִדְקִד גִּזֵּר אֲחִיו: וְאֶהְבֶּה וּבִרְכֶּה
 וְהִרְבֶּה וּבְרָךְ פְּרִי-בִטְנֶה וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ הַגִּגֶּה
 וְתִירֶשֶׁה וְיִצְדֶּרֶה שְׁגַר-אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתִּירַת צִאֲנֶה
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְתָּךָ לָתֵת לָךְ:
 בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל-הָעַמִּים לֹא-יִהְיֶה כֶּךָ עֲקוֹר
 וְעֲקָרָה וּבְבִהְמָתְךָ: וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּנּוּ כָּל-חֲלִי
 וְכָל-מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא
 יִשָּׂמֶם בָּךְ וּנְתַנֶּם בְּכָל-שָׁנָאִיךָ:

חין אשכנו ויירד המלאך ניכט געוואקט.

הַמְּלֶאךְ הַגָּאֵל אֲתִי מִקְלָרְע יִבְרַךְ אֶת-הַנְּעָרִים
 וְקִרְאֵבָדֶם שְׁמֵי-וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבָרָהֶם וְיִצְחָק וְיִדְנֹו לְרַב
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֶּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם

אייבע, דיא ועגען דייענו פֿאָטערז איבערטערפֿעלען דיא ועגען איינער
 פֿאָרעלסערן, ביז חן דיא גרענלע עוויגער היגעל; זיח וואָלטן חויל
 דיא הויפט יוסף'ס קאָמאטן, חויל דיא סייטעל דעו געקרוֹהֿטען חווג
 טער זיינען ברירערן. ער ווירד דיק זייענען, ועגענן חונד פֿעראעהי
 רען, ער ווירד חויל דעס ערדזיינע, דאָז ער דיר זיינלונגעבען דייע
 עלסערן לונגעסוואָרטען, דיא פֿריכטע דייענע זיינען חונד דייענע פֿעל.
 דעג, דיין געטריידע דייענען אַמאָס חונד דיין חל, וויח חויל דייע
 ריטערלונט חונד העעררען. קאָיינע פֿיעהענע ועגענן. דיא ווירט דיא
 געועגענטוטע חונטער חוילען נחטליחטען זיין; עו ווירד חונטער דיר
 קיין חונדֿרוֹטבֿאָרער חונד, קיינע חונדֿרוֹטבֿאָרער זיין חויל ניכט חווג
 סער דייענען פֿיעהע. יעדע קרוֹחֿקייט ווירד דער עוויגע פֿאָן דיר
 חבֿוערען, חונד דיא בחווען זיינען פֿאָן פֿלעיס דיא דיר בעקמנט
 זינד, דיר ניכט חוילֿלעגען, וואָרערן-חוילֿלעגען זייען פֿירט קאָמאטן וואָסען.

(חין אשכנו וירד המלאך ניכט געוואקט.)

המלאך. דער ענגעל דער איך פֿאָן פֿאָטערז זייען ערלונט חוט,
 ועגענע דייענע קנחבען; דורך זיח וואָרדען זייען ערלונט דער נחאע
 איינער פֿאָטער אַנהס חונד יחזק געטחטען זייען חוילען זיך
 סאָרק פֿעראעהרען חיס וואָרדע. דער עוויגער פֿאָטער זייען חוט
 חויל פֿעראעהרט, וואָ דאָס חיהר יעלט דען פֿאָטער זייען חוט
 חו אענגע גלייך זייד. חויל ווינטע, דאָס דער עוויגער פֿאָטער זייען חוט

בְּכֹכֵב הַשָּׁמַיִם לָרֶבֶ: יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסְמְךָ עֲלֵיכֶם
 בְּכֶם אֱלֹהֵי פְעָמִים וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:
 בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבֹאֶה וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתָ: בְּרוּךְ טַנְאָה
 וּבְמִשְׁאַרְתָּה: בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנָה וּפְרִי־אֲרָמָה
 וּפְרִי בְהֶמְתָּה שֶׁגֵּר אֲלֵפֶיךָ וְעִשְׂתִּירַח צֹאנֶיךָ:
 יֵצֵאוּ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאִסְמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח
 יָדֶךָ וּבְרִבְכֶךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
 יִפְתַּח יי לְךָ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם
 לְתַת מִטַּר־אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־
 מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהַלְוִית גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא־

(* ברוך אתה וי' לא ראיתי מי שהעמיד לדעת על מה דלג המסדר על חקשת הכתובי' הא' וסדרם שלם על סדר הכתובי' בס' כי תבוא. והנרא' לי שזו הוא ספירתם אנב אורחא קט'ל שאפיקת המסוקים האלה אינם נסגו' כ"א ענהא כרי לכנס בשבוע בנרכות וכמו שכתבו העמברי' והדלוג הוא סמן לפנהג וכמו שכתב הרענ"ס על קריאת הלל ברא"ה שהוא מנהג ואינה עולה לפיכך קורין גלוה ע"כ וכ"כ הר"ד אגודרה"ס ויסודו בעמ' משגיח דף כ"ס ב' ואשר עוד שהקורא אותם על הסודי עכלים עלנו נספיק בכוח התורה לפי דעת קלמ המוסקים, וע"י הדלוג ילא עדי כל המפיקות.

דער פֿאָטער, חיינערער טאָך טוינענדאָסל זאָ פֿיעל ווערדען אַזעל, אונד זיין זעגנע, וויל ער חיינענטהאַבען פֿערהייטען האָט.)
 ברוך. געזעגנעט זיירום דוח זיין חין דער סטארט אונד געזעגנעט חוין דעס פֿעלדע; געזעגנעט זיירום דוח זיין און דוח חקאמאט, אונד געזעגנעט, ווען דוח חויונגעאט; געזעגנעט זיין קארב חו' זיין בטקארטא, געזעגנעט זיח פֿרוכט זיינע אַיבען, זיח פֿרוכט זיינע ערדרייב אונד זיח פֿרוכט זיינע פֿיערען, זיח לוכט זיינער רינדער אונד דער גוונח' דיינע קליינען פֿיערען; חוין דען עזיגען כעפֿעהל ווירד דער זעגען קאמאטן חין זייני פֿעררעסטהוקאמערן אונד חין פֿולע געזערבע, דען דעס פֿערהייטען. זח דאס דוח חין דעס אַנדע דען דער עזיגע, זיין גאטט, זיר גיבט, אויטער זעגען העבען ווירום. דער עזיגע ווירד זיר זיין ווקהאסהטיגען בעהאָטניס, דען היאמטל, חוילפֿאָן, זיינען אַנדע לור רעכטען לייט רעגען געבען, אונד חו' זען אַנדע זיינער אַנדע זעגען, זח דאס דוח פֿיעלען פֿאָקערען ווירום פֿערשיעטען קאנגען, אונד ניכטו ל' בטרעגן נחמה'ג העכען.

תלויה: כִּי־הָיָה אֱלֹהֶיךָ בָּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר
 לְךָ וְהַעֲבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
 וּמִשְׁלַח בְּגוֹיִם רַבִּים וְבָהּ לֹא יִמָּשְׁרוּ: אֲשֶׁר־יָךְ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בְּיָ מִגַּן עֲזָרָה
 וְאֲשֶׁר־חָרַב בְּאַוְתְּךָ וַיִּכְתְּשׁוּ אֲבִיֶיךָ לְךָ וְאַתָּה
 עַל־בְּמוֹתֵינוּ תִּדְרֹךְ: חַיֵּי אֲשַׁכְּנֶה וַיִּרְדּוּ מִיִּשְׂרָאֵל גְּעוּתָגָס:

מִדִּי כַעַב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן כַּשֵּׁמֶרֶת שֹׂמֵת אֵלַי כִּי
 בְּאַלְהֵיךָ: רַבֵּי שָׁמַיִם כִּרְעֵשָׁה יִי דְרִיעוּ תַחֲתֵיכֶם אֶרֶץ
 פָּצְחוּ הַרִים רַבָּה יַעַר וְכַלְעֵץ בָּם כִּרְעָל יִי יַעֲקֹב
 וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: וְאַל־נִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תִכְשׁוּ
 וְלֹא־תִבְלָמוּ עַד־עוֹלָמֵי עַד: וְאִכְלֹתֶם אֱכֹל
 וְשָׂבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־

אָ וַיִּרְדּוּ דַעַר עוֹיָגָע דִּין הַעֲרָר דִּין וְעַנְטָן, וַיִּחַ עַר דִּיר פִּעֲרַה־יִיסֵעַן
 הַחֵט; דוּח וַיִּירוּס פִּיעֲלָעַן פִּתְקָעֵרן וַיִּהֲעַן, חֲבַעַר נִיכְטוּ עַנְטֵוַיִּהֲעַן;
 דוּח וַיִּירוּס חִיבַעַר פִּיעֲלָעַן פִּתְקָעֵר הַעֲרַר־עַן, חוֹנֵד חִיבַעַר דִּין וְעַר
 דַּעַן וַיִּחַ נִיכְט הַעֲרַר־עַן. מִתְהֵל דִּיר, יִסְרָאֵל! וְעַר חִיטֵס דִּיר גְּזִיִּיד?
 פִּתְקָק, דַּעַק דַּעַר עוֹיָגָע בִּיחֲסָטִתְקֵד וַיִּיסֵעַט! עַר חִיטֵס דִּינַעַר הַיִּלְפֵּט
 סִיר, חִיטֵס דִּינַעַר עֲרַה־חֲבַעֲנָן וַיַּעַבֵּט סוּעַרִס; דִּינַעַר פִּינַעַר טַחִי
 לַעַן דִּיר, דוּח פִּרִיסִטוּס חִיטֵהֲעַר חוֹץ חִיִּהֲרַעַן הַחֵהֲעַן.
 (חַיֵּי אֲשַׁכְּנֶה וַיִּרְדּוּ דִיעוּעוּ נִיכְט גְעוּתָגָס:

סִדְחִי חִיד וְחַס וַיִּחַ וַיִּחַ וְחִלְקַע הִיכְטוֹוִינַדַּעַן, דִּינַעַר חִיטֵעַט־חֲסֵטֵעַן,
 חוֹנֵד וַיִּחַ דוּחֵס דִּינַעַר פִּעֲרַגֵּהוֹנְגָעַן! קַעֲהַרַע נִרִיק לֹו אִיר, חִיד עַר־
 חֵהֲעַר דִּין! יוּבַעֲלֵט חִיִּהַר הַיִּאֲמַעַן, אֲחֵו גַחְסֵט גַעֲהַחֵן! יִיכְלֹט, חִיִּהַר
 חוֹנְטֵעַר־חִרִיסֵעַן טִיעֲעֵעַן! כִּרְעֵבֵט חוֹי, חִיִּהַר כַּעֲרָגָע חִין יוּבַעֲלָגָעִי
 וְחַק! דַּעַר וְחוֹרֵר אִיט חוֹל וַיִּינַעַן גַּעֲהַחֲלֵעַ! דַּעַן גַּחְסֵט הַחֵט יַעֲקֹב
 עֲרַחֲזֵק, חוֹנֵד דוּרֵךְ יִסְרָאֵל וַיִּירַד עַר פִּעֲרַה־עֲבָרָה חֵהֲעַר חוֹנְטֵעַר עֲרַחֲ-
 עַר, גַּחְסֵט צְבָאוֹת חִיטֵס וַיִּין כַּחֲמַע, דַּעַר הַיִּשְׂרָאֵלִי (חֵהֲעַר)
 יִשְׂרָאֵל. יִסְרָאֵל וְחֵל רַעֲטִטוֹג פִּינַרַעַן חִין גְּעוּתָגָס, רַעֲטִטוֹג!
 יַעַר וְחֵל חִיִּהַר כַּעֲטָחָט, כִּיח לֹו סַחֲרַעַן וְחֵל חֵהֲעַר חוֹנְטֵעַר
 חוֹנֵד עוֹיָגָע חִיִּהַר וְעַרְדַּעַט טַפִּיּוּעַ גַּעֲיַעַעַעַן
 פִּרִיּוּעַן דַּעַן כַּחֲמַעַן דַּעַן עוֹיָגָטֵן, חִיִּרַעַן גַּחְסֵטֵעַן, רַעֲטִטוֹג

עֲשֵׂה עִמָּכֶם לְהַסְרִיא וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם :
 וְדַעְתֶּם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם
 וְאִין עוֹד וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם : * כִּי בְשִׂמְחָה
 תֵּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן הַדְרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ
 לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עַצֵּי הַיִּשָּׁרָה יִמְחֵא רִכְף : הִנֵּה
 אֵלֵי שׁוֹעֵתִי אֲבָטָה וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזַי חִמַּרְתִּי יְה
 יי וַיְהִלֵּי לִישׁוּעָה : וְשִׂאבְתֶּם־מִים בְּשִׁשׁוֹן
 מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה : וְאִמַּרְתֶּם בְּיוֹם הַהוּא הוֹדוּ
 לִי קְרָא וּבְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לִתְיוֹ הוֹבִידוּ
 כִּי גִשְׁבַּב שָׁמֹ : וּמְרוּ יי כִּי גָאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת
 זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ : צַהֲלֵי וְרַנֵּי יִשְׁבֶּת צִיּוֹן כִּי־
 גְּדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשֵׁי־יִשְׂרָאֵל : וְאִמַּר בְּיוֹם הַהוּא

(* בקנת ספרי הרפוס הוסיפו כלאן פסוק ופדוי, לאן כסמיר ר"ה ויענן ורל"ס נס
 בכל כ"ה י"ליתא ואלן אומריו אותו וקלקסן גני' מדויות. וכ"כ ר"ע ל' תנחומים.)

האם איט חייך לור בעוונותיך וכוונותיך חסד נוח וקול. איין פחוק לו טחם
 דען ווערדען, חוין עוויג! חיהר ותולט ער פלחהרן דחם חיד חוין יסכל וושהנגע,
 דחם חיד, דער עוויגע, חיער גחטט בייך, תחננו קייגער; חונר נוח
 וקול חוין פחוק לו סחבען ווערדען, חוין עחיג. חיהר ווערדעט חוין
 פריידען חויליטעהען, חונר חוין פריידען געליטעטן ווערדען; בערגע
 חונר היגעל ווערדען לויס פלך חיד הער יובעלן, חונר חוילע בייאע
 דעד פלעדען — דוח החנדע קחטטען! זיעהע, דער פולאחצטיגע
 חוים איין הייל! חיד בין געטרחטען אוטהעג, פירכטע ניכטו! איין
 זיעג, איין זחיסענטפיעל חוים יי, דער עוויגע! ער ווחרד עררעטי,
 טונג איר, חונר סחפפעט חיהר חויםט וווחלנעפחול חויו דעו היילעו
 קוועללען, דען ווערדעט חיהר חוירופען: "דחנקעט גחטט! רופט
 זייגען נחאטן חוין! אחכט חונטער פחוקערן זיינע טהחטען קונד!
 לחסט חפפער רופטען! דען זיעגרייך חויםט זיין נחאט. (חכוינגעט
 גחטט, דער חיד ערהחבען זיך געלייגט! קונד זייע עו דער גחלנען
 ערדע! פלחהחקקע, זיכלנע, בידגערוין לויך! דער חוילערהחבעגע
 חוים חוין וויער איטטע! דער הייליגע יחל'ו!" — חונר יעדער

הנה אלהינו זה קנינו לו ודשיענו זה קנינו לו
 בגילה ונשמחה בישועתו:

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: ויהי אמונת עתיד
 חסן ישועת חכמת ודעת ירצת יי היא אצרו: ויהי
 דוד לכל הדרכו משביל יי עמו: פדה בשלום נפש
 מקרב לי כרב רבים היו עמדי: ויאמר העם אל
 שאול היונתן ימות אשר עשה השועה הגדולה
 הזאת בשראל חלילה חדיי אספל משערת ראשו
 ארצה כרעם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם
 את יונתן ולאמת: ופדוי יי ישכון ובא ציון ברנה
 ושמחת עלם על ראשם ששון ושמחה ישנו ונסו
 גון ואנחה: הפכת מספדי למחול לי פחתת שקי

כסולין
 קוסין

ווירד דאן אוירופען און יענעס טאגע: „ויעהע! אומער גאטט
 חיאט, דעס וויר פערטרויען, חונד ער האט אונט געהאלפן! דינע
 חיוט דער עוויגע, דעס וויר פערטרויען.

(אין אשכנז ווירד בית יעקב ניכט געזאגט.)

בית. הווי יעקב! אויף, אהטט חונד ווהנדען חיק איכט גאטטעו!
 ער ווירד חיינטרעפאטען, דער גאויבע דיינעו לייטפאלטער; אהכטיגעו
 הייל, ווייהייט חונד ערקענטניס; דיח גאטטעווארט, זיח חיוט איין
 סחטן. דוד וויר חין חאלטן זיינען וועגען פארזיכטיג, חונד גאטט וויר
 אים חיהק. יי: ער האט איינע פריעדליכע זעענע בעפרייט פאק
 פיינדליכען חיבערפאל, דען חונטער דען גראטען היעלטען אים
 איר, יי: דח ספרתך דחו פאק לו אול: „וויח? יונתן וואו דע טח:
 דעו זיין, דער חייך וואך גראטען הייל געטהאן חין יראל? פערנע!
 זח ווהר גאטט לעבט, קיין חיינליגעו החר ויינעו הויסטעו ווא:
 חוין דיח ערדע פאלטען, דען אים דעס הערן החח ער חס הייכטיל
 גען טאגע געטחפאלט!“ דחו פאק בעפרייטע וואו יונתן, דחס ער
 ניכט דעו טחדעו געווארדען. יי: חונד דיח פאן גאטט בעפרייטען
 ווערדען לוריקקעהרען, חין לין אים יובעל חיינליכעהען חונד עוויגע
 פרההיליכקייט ווירד וואלטען חיבער חיהרעס הויפטע, פריידע חונד
 פרההיליכקייט ווערדען חיינטרעטען, חונד פריעהען טרויער חו קוא
 מער. יי: דוח החוט איין קאנגען חין טחטן איר פערטרויען; דוח
 החוט איך איינעו זחקקעו ענטאעדיגט, חונד אים פריידען איך חווי
 גירטעט! יי: חבער דער עוויגע, דיין גאטט, וואלטע דעס בלגס קיין
 געהר געבען חונד פערטרויען טעט דעטען פאך חין זעגען; דען

וְהִיאֲרֵנִי שְׂמֵחָה: וְלֹא אָבָה יי' אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹעַ אֶבְלָעִם
 וַיִּהְיֶה יי' אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְכַרְכְּהָ כִּי אֶהְבֶּךָ יי'
 אֱלֹהֶיךָ: אִזּוֹ הַשְׂמֵחַ בְּתוֹלַד הַבְּמַחֹל וּבַחֲזָרִים וּבְקִנְיֵי מִתְּחִלָּה
 וְהִפְכֵתִי אֶבְלָם לְשִׁשׁוֹן וּנְחֻמָּתַיִם וְשִׂמְחָתַיִם מִיָּנֻם:

בוֹרְאֵי נֵיב שְׂפָתַיִם שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם לְרְחוֹק וּלְקְרוֹב
 אָמַר יי' וְרַפְּאֵתִיו: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת־עַמִּי רֹאשׁ
 הַשְּׁלִישִׁים לְךָ דָּוִד וְעַמּוּךָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם
 לְךָ וְשְׁלוֹם לְעִזְרָה כִּי עִזְרָה אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֵם
 דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד: וְאָמַרְתֶּם כֹּה־לְחַי
 וַיֵּאֲתָה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ שְׁלוֹם:
 יי' עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן יי' וַיְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

כְּכֹלֵן אָמַר רַב־יִחְזָקֵן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאֲתָה מוֹצֵא וְדַלְתוֹ שֶׁל־
 קוֹסִיף
 נִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אֲתָה מוֹצֵא עֲנוּתְגוּתוֹ: דָּם
 (א) אֱלֹהֶיךָ לָךְ, הֲלִי דְגוּשׁ (ב) עַמְשִׁי, כֵּשׁ.

דער עוויגע, דיין גאטט, איבעט דיר: דיין ווירד זיך דאן אהנדען
 זיך רייענטאן. פרייען, אונד יינגליגע, אונד גריינע קלענזאמט;
 זיך ווערדע זייערע טרויער ווענדען זיין וועקע, אונד זיך טרעטען
 זיך ווערדע זיך ערלרייען, פערן פון זאלעס קאאעד.)
 בורא, דעו טרעפערן איפען ענטפונגס: פרייער! פרייער דעס
 פערנען אונד דעס נאָהען, טפריכט גאטט; זיך העכע זיין גע-
 היילט! זיך אונד אוטה ענטפונגאמטע דען עמשל, היעטאפן דער דריי-
 סיגער: "וויר וינר דיין, זוד! היילטען, איט זיר, זעהן זיי!" פרייער,
 פרייער זיר! פרייער דייטען געהילטען דען דיין גאטט סטעהט
 זיר בייך! זוד נאָהק זיך זיין, אונד ועטלעט זיך אונטער זיך הייט-
 טער דער טאָהר. זיך זייער טפריכט דען: "זאן! גוט גליק! פרייער
 זיך איט זיר, פרייער איט דיינעס היינע אונד איט זאל דעס זיי-
 נגען פרייער. זיך דער הערר גיכט זיינעס פאָקע זייער דער
 הערר בעגליקט זיין פאָק איט זעליגעס פרייערען!
 (זיין זאכט) ווירד דיענען ניכט גענוגט:

אמר רבי עמרם זקני: זון זאלען סטעלען, ווע דאן זיך גרויסע
 דעו פרייער זייערען, געלעכט זיך ער, בעטרייעבען פרייערען, עכען
 דע פרייער דען זיך זייער העררזאמונג בעטרייעבען. דיענען זיך

וְהַכְּתוּב בַּתּוֹרָה. וְשֵׁנִי בְּנֵי אִיִּם. וּמִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים:
 כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנָי
 הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא
 פָּנָיו וְלֹא יִקַּח שָׁחַד: וְכַתִּיב בַּתְּרֵי עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוּס
 וְאַל מְנָה וְאַתָּה נָר לְתַת לוֹ לָחֶם וְשִׂמְלָה: שְׁנֵי
 בְּנֵי אִיִּם דְּכַתִּיב כִּי כֹה אָמַר רַם וְנִשְׂא שִׁכּוֹן עַד
 וְקִדְוֵשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקִדְוֵשׁ אֲשֶׁכּוֹן וְאַתָּה דְּכָא וְשִׁפְלֵ רַחֵם
 לְהַחֲיוֹת רַחֵם שְׁפָלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב נְדָכָאִים: מִשְׁלֵשׁ
 בְּכַתּוּבִים דְּכַתִּיב שִׁירוֹן לְאֵלֵהֶם זְמִירוֹ שְׁמוֹ סֵלֶו
 לְרוֹכֵב בְּעַרְבוֹת פִּיָּה שְׁמוֹ וְעֵלּוֹן לְפָנָיו: וְכַתִּיב בַּתְּרֵי
 אֲבִי יְתוּסִים וְיֵין אֲלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קִדְשׁוֹ: יְהִי
 יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ אֶלְיָעֻכְנוּ

(*) ומדני האדנים, ספיק 6.

ועם זך ערוטענו חין דער חורה (פינף ביכער עשה'ו) לווטטענו חין
 דען נביאים (פרטעטעטן) אונד דריטטענו חין דען כחובים (התגיטי-
 גרעטעטן) חין דער תורה הייסט עו: „דען דער עוויגע, חייער גחטט
 חייט חללער גחטטער גחטט אונד חללער הערדען הערר, דער גרעטע
 אקחטיגע אונד פֿורכטבארע גחטט, דער ניכט נאך פֿונעהען דער
 פֿערוועטן ריכטעט אונד קיינע בעסטעכונג חניאמט.“ אונד חוכאיטי-
 מעלכער דערין הייסט עו: „דער דער ווהייע אונד דער וויטטווע
 רעכט פֿערטחעטט, אונד דען פֿרעארלינג ויעבט, זייהק ספיייע אונד
 קוירער לו געבעטן.“ לווטטענו הייסט עו חין דען נביאים: „דען זך
 החט ער געטפֿרעטעטן, דער הָהֵע אונג ערהאכענע — הייליגער בע-
 ווהייער דער חונענדליכקייט חייט ויין נחאע: — חין יענער הָהֵע
 חוט הייליגע ווהייע חיד; חויד חיס לערקקירטטען אונד געבייגטען
 געמיטהע, לו בעלעבעטן, דיז געבייגטען גייטע, לו בעלעבעטן,
 דיז לערקקירטטען הערלעכע זינד.“ אונד דריטטענו חין דען כחובים
 הייסט'ו: זינגט דעם חללעראוועגערען, דחנקט זיינעם נחאען!
 ערההעט זייהן — דער דיז ערבות לעקט רורך יי, זיינען
 נחאען — אונד פֿרעהאקקעט פֿען זייהן חיהק! אונד גייד דרוין
 הייסט'ו „חין פֿחטער דער ווהייען חין ריכטער דער וויטטי-
 ווען; גחטט חין זיינער הייליגען ווהייענג.“ אונד גחטט חונער
 הערר איט חונ זיין, ויז ער איט חונערן פֿחטערן געוועטן,

עֲרֵבְתָהּ לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת

וְלֹא־יִשְׁשׁוּ: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיַד אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַמֶּס
הַיּוֹם: כִּרְבֵתְם יִצְיֹן נַתֶּם כָּל־הַרְבֵּתֵי הַיָּם מִדְּפָרָה
כְּעָרוֹן וְעַרְבֵתָהּ בְּגֵרֵי שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ הַתּוֹדָה
וְקוֹל וְמִרְהָ: יִתְחַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל הַתּוֹדָה הַיְאֵדִיר:

הַשֵּׁן עַנְדִּיל בְּנֵיה־כ, וְכֵן בַּמֶּשׁ חֲלוּכָה.

קָבַח שֵׁר תִּפְעָלוֹת אֲשֶׁר־י כְּלִירָא יְהוָה הַהִלֵּךְ בְּדַרְכָּיו:
יָגַע בְּפִיָּה סָ תֹאכַל אֲשֶׁר־יָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתָּךְ וְכַנְפֵי פָרְדָּה
בִּירְבֵתֵי בֵיתָךְ בְּיָדְךָ כְּשֶׁת־לִי וְיִתִּים סָבִיב לְשַׁלְחָנָךְ: הִנֵּה
כִּרְבֹן יִכְרֶךְ גְּבֵר יִרְאֵי יְהוָה: יִכְרֶכֶךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּמִטָּה
יִרְוֶשְׁלַם כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

חֲזַק חָס מוֹלָאֵי שַׁבָּת בַּעֲנַט מִן דִּיא קִידְעָר.

בַּמֶּשׁ חָרִין וְעַתְבְּרָכִין הַנְכִי' וְהַחֲלֵטִיל' מֵאֲנֻחִים וְרִבּוּסִיה'. בַּשִּׁיכָם
הַאֲדָם לְבִיחוּ בַּמֶּשׁ מֵחֲמִיל בְּשִׁירוֹת חֲסִיכוֹת, וּמִזְכֵּרִין סְלִיחַ הַנְכִיבָא
וּבִיאַת הַשְּׁמִיחַ גַּב־כַּחַלְתָּ הַשְּׁבוּעַ כִּי דוֹקָא עִת מַג־סִיכְבָּם לְנִסְתָּמוֹ
וְלֹא מוֹלָאֵי יִט לָכֵן אִין סַנְקַשֵּׁין וְעַתְפִּלְלִין עַל בִּיאַתוֹ אֵל בַּמֶּשׁ בְּלִבָּהּ

חֲזוֹ נִיכָט פֻּעַרְוֹחֲסֵעַן, נִיכָט פֻּעַרְטִיחֲסֵעַן. יִי חוֹנֵד חִידָר, דִּיא חִידָר
דַּעַס עוּוִיגֵעַן חִידָר עַס גְּחִטִּס חִנְהַחְגָּט, חִידָר אַעבִּט חֲלוּעַ חִידָר עַס
סַחְגֵעַן. יִי דַעַן גְּחִטִּס סַרְחֲלוּטֵעַס לִיךְ, טַרְחֲלוּטֵעַס חִידָר עַס פֻּעַרְהַע־
רוֹכְגֵעַן חֲלוּעַ, אַחֲטִס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס
חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס
חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס
חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס
חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שֶׁסוֹפְעֵנָה עֲנָגָה אֶתְהוּ דַעַס, דַּעַר דַּעַן עוּוִיגֵעַן
פִּירְטֵעַס, דַּעַר חִין יִינֵעַן וּפִגֵּעַן וּחִידָר עַס. יִכְאָרְה' דִּיךְ דִּינֵעַ חֲרִבִּיט;
וּחֲהוּ דִיר, דוּחַ הַחֲטָם עוֹ גוֹט! דִּין וּוִיב, חִיין טַרְחֲבֵעַנְרִיכֵעַר סַחְקָךְ,
אֵן דִּינֵעַן חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס
דִּינֵעַן חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס
עוּוִיגֵעַן פֻּעַרְהַרְט! דַּעַר עוּוִיגֵעַן עַגְגֵעַ דִּיךְ לֵאֵן לִיךְ חִידָר עַס חִידָר עַס
יְרוּשָׁלַם חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס
קִידְעַר דִּינֵעַן קִידְעַר! גְּלִיק חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס חִידָר עַס

אע"פ שהנדיל נתפלה ושעו הנדלה בנה"כ ט"ע חזר וענדיל בבית על הכוס, ואסור לעשות עלאכה קודם הנדלה אפילו בודאי לילה, ואם הנדיל נתפלה עותר אע"פ שעדיין לא הנדיל על הכוס. ואם לריך לעשות עלאכה קודם שיתפלל אסור הענדיל בין קודם לחול בלא ברכה ועושה עלאכה בשחשכה, וככה חעשיכה הגאים שאינן שתפללות, אבל בעל כפז לא יעשה אום עלאכה אפילו הדלקת הנר עד אחר סדר קדושה ואח"כ עותר נהדלקת הנר וכל עלאכה קלה שאין בה שיהוי. העושה עלאכה קודם הנדלה אינו עושה בה טיעון ברכה. אין ענדלין על הפת, אבל על שכר ואשר עשקים חוץ מן העיס ענדלין אם הם חער עדיכה. אם אין לו יין ואם עסקה דילוי בהנדלה שנתפלה ויאסר הענדיל בלא כוס. יין להנדלה קודם לין קידוש דקדושה אפאר נפת. עמן לכר חמכה קודם לין דהנדלה. האופכים מהכוס קודם הנדלה או לאחר' קוד' שתי' לריך ללעדס שלא יעשו בן כי אסור גדול הוא לדעת גדולים דביס, אלא לריך לעלאותו על כל גדמותו מדן כוס של ברכה ומו לא לריך. ואחר גמחה עטנו שופך עעט על השולתן, כמו שאכתוב בסמוך.

קודם הנדלה ענכנים **ס"ח** זה. **ס"ט** עקר הנדלה זינגט אמן דינוענו.

אלהו הנביא אלהו התשבי אלהו הנלערי במהרה ובא אלינו עם משיח בן דוד: איש אשר קנא לשם האל. איש אשר שלום על דיקותיא. איש אשר יכפר על בני ישראל: אלהו איש דורות שנים אשר ראויניו. איש הנקרא בעל שער בסמניו. איש ואחר עוד אזור במתניו: אלהו איש ועף על עבדי חמנים. איש הש ונשבע מהיות נשמי מעונים. איש של וכסר אשר שלש שנים: אלהו איש יצא למצוא לנפשו נחת. איש כלכלה דהעורכים ולאמת לשחת. איש למענו נתברכו פד ועפחת: אלהו איש מוסריו הקשיבו כמהים. איש נענה באש משלי גמחים. איש סחו אחריו הוא האלהים: אלהו איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש פקד על צבא בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בגנים על אבות: אלהו איש קרא קנא קנאתי ליי בתפארה. איש דרב על סוסי איש בסערה. איש שלא מעם טעם מיתה וקברה: אלהו איש השבי על עמנו וישתלחנו על ידו בתורה. השביענו מפיו בשורת.

ו מאפלה לאורח: איה. איש השכי תצילנו מפני
 תבשרנו בשורורת טובות. תשמחנו בנים על
 במוצאי שבתות: איה. ככתוב. הנה אנכי שלח
 ת אליה הנביא לפניו בא יום יי הגדל והנזרה:
 לב אמת על בנים ולב בנים על אבותם: איה.
 מן שראת פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שלום
 לו שלום. יי יברך את עמו בשלום:

סדר הדלח

נוצל הכוס ביימי, פועד ולוסק בקול כעים ונגן יפה.

ישועתי אבטח ולא אפחד בי עזי חמרת
 הי לי לישועה: ושאתם מים בששון
 נישועה: ליי הישועה על עמך ברכה
 יצבאות עמנו משנב לנו יאחי יעקב סרה:
 ים היתה אורה ושמחה וששון ויקר: בן
 לנו. כום ישועות אשא ובשם יי אקרא:

האמעים החללים על ידו ימו עיניהם ככום ומכ בשעת זרכה.
 וקה יי אלהינו מלך העולם בודא פרי הנפון:
 ס לשאלנו או עכינו על השולחן וכוטל הקדם או הכשעים ביימינו וענדך:
 וקה יי אלהינו מלך העולם בודא מיני בשמים:

חורית זכותן לחיים לקרית כו, או עפידו לשאלו,
 וכוסף אלנעות ימינו על התנדל, ועקיד ידו לכר וענדך:

וזה יי אלהינו מלך העולם בודא מאורי האש:
 כל גמרינו שהם עובדות מן העור, ומחר וכוטל הכום ביימינו ולומר:
 וזה יי אלהינו מלך העולם הפביל בין קדש לחול
 בחשך בין שר ללעפים. בין יום השביעי לששת

ימי המעשה. פרק: אחת יי המבדיל בין קדש לחול:

וישכ ושותה הכוס לבדו, ואף נבט אחת חס יללה עשוס סנוני סנוה, וקטייר בו קעט יין ואפכו על השולחן (ויש סכנין בו הכר וסריחין בעשן הכל לחננ המלכה) ודחין בו עיניו. ונהנו לאסר מצות " ברה כי עינים. ולאחר הגדלה טהנג לאסר פוט העליל וכו' והתחנה רטון וכו'. ולאסר הגאון סוהר"ר יעב"ץ ח"ל: "השפעות אין לנו כוונת כ"ס (וע"ס פורה הוא טעות ול"ל פוטה) שוסר כפשו ירחק פהס, גם לא הכינ אסויה ז"ל לוסר שוס פרשה של מורה כליל ע"ס שאין זמן לפוד העקרא כלילה כל"ל ביוס, גם לא אסר ק"ל לרוסי אליהו. ואולם התסכה רבון כלל לוסר לפי שהא קדמוכית וכנר הזכירה הסור."

המבדיל בין קדש לחל. חטאתינו ימחל.
זרענו וכספנו ירבה פחול, וככוכבים בלילה:
יום פנה בצל חמר. אקרא לאל עלי גמר.
אמר שומר. אחא בקר וגם לילה: צדקה
בהר תבור, על חטא עבור הבור. כיום
אחמול פבור. ואשמרה בלילה חלפה
ענת מנחתי. מי יתן מנחתי. יגעתי
באנחתי. אשהה בכל לילה וקולי כל ינחתי
פתח לי שער המנחל. שראשי נמלא מל.
קוצותי דסיסי לילה: העהר נורא ואיום.
אשוע תנה פדיום. בנשה בערב יום. באישון
לילה: קראתה יה הושיעני. ארח חיים
אודיעני. מדלת תבצעני. מיום עד לילה:
טהר טנוף מעשי. פן יאמרו מבעיסי. איה
אלוהי עשי. נחן זמרות בלילת: נחן ברה
בחמר. סלה נא על קד וחמתי
אמר. ולילה ללילה:

זה הרגון בנר הזכרון כולל בירושלמי פרק טז עומדין.

העולמים אב הרחמים והפליחור בסמן טוב
 טוב החל עליהם את ששת ימי הפעשה הבאים
 לקראתינו לשלום חשוכים מכל דמא ופשע ומנקים
 מכל עון ואשמה ורשע ומדבקים בתלמוד תורה
 ובמעשים טובים ותננים דעה בינה והשכל מאתה
 ותשמיענו בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו על
 לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו מלכנו אלהינו
 האב הרחמן שים ברכה ורחמה ותצלחה בכל מעשה
 ידינו וכל היועץ על עמך בית ישראל עצה טובה
 ומחשבה טובה אפצו וברכו גדלו וקימו קיום עצתו
 פדבר שנאמר יהי לך כלבבך וכל עצתך יצא: ונאמר
 ותגור אמו וקם לך ועל דרכיך נגה אמו: וכל היועץ
 עלתנו ועל כל עמך בית ישראל עצה שאינה טובה תופר
 פדבר שנאמר יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות
 עמים: ונאמר עשו עצה וחסד דברי דבר ולא יקום
 פי עמנו י: וסתח לנו יי אלהינו אב הרחמים ארון
 הפליחות בזה השבע וכל שבע שער אורה שער
 ארה ימים ושנים שער אריות אפים שער ברכה שער
 בינה שער גילה שער ודלת שער אלה שער נבונה
 שער דיעה שער דעה שער חוד שער חדר שער
 הצלחה שער הרותה שער ועד טוב שער וריות שער
 ומרה שער זכיות שער זיו שער זמר הורה שער זמר
 חכמה שער זול בינה שער זמר דעת שער חדה
 שער חמלה שער חן וחסד שער חיים טובים שער

ערבית למצוא שבת קנא

חכמה שְׁעָרֵי מוֹכָה שְׁעָרֵי מִזְרֵי, שְׁעָרֵי יִשְׁעָה שְׁעָרֵי יִשְׁרָאֵל
 שְׁעָרֵי כְפָרָה שְׁעָרֵי בְּלִכְלֹה שְׁעָרֵי קְבוּדָה, שְׁעָרֵי לְמוֹד, שְׁעָרֵי
 מִזֶּן שְׁעָרֵי מְנַחֵם שְׁעָרֵי מַחִילוֹת שְׁעָרֵי מִדְעָה, שְׁעָרֵי
 נְהַמָּה שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת, שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשִׁמְיָא,
 שְׁעָרֵי עֲזָרָה, שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי פְרָגְסָה מוֹכָה שְׁעָרֵי צְדָקָה
 שְׁעָרֵי צְהִלָּה, שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת, שְׁעָרֵי רַחֲמִים
 שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה, שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי
 שְׂמֵחָה שְׁעָרֵי שְׂמֵעוֹת מוֹכֹת שְׁעָרֵי שְׁלוֹהַּ, שְׁעָרֵי תוֹרָה
 שְׁעָרֵי רַחֲמָנָא שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה, פְּדֻכְתִּיב
 וְהַשְׁמַעַת צְדִיקִים מִי מַעֲוָם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם
 יִפְלְטֵם מִדְּשָׁעִים וַיִּשְׁעֵם בְּיַדְּסוּ בּוֹ: וַנֵּאמֶר חֲשׂוּף יְיָ
 אֶת־זְרוֹעַ קְדוּשׁוֹ לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת
 יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וַנֵּאמֶר קוֹל צוֹפֵקָה נִשְׁאֵא קוֹל יְחִידוֹ
 יִרְנֵנוּ בִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְקִיָּם לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂפָרְתוֹב מַה נָּאוּז עַל־הַדָּרִים רְגִלֵי
 מְבַשָּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשָּׂר מוֹב מִשְׁמִיעַ יִשְׁעָה
 אִמֶּר לְצִיּוֹן מְלֶכֶת אֱלֹהֵינוּ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַיָּם
 וְלִירֹשְׁלָם מְבַשָּׂר אֶתֵּן אֱמֵן סְלָה:

סדר לויית המלכה.

לעולם יסדר אדם שולחנו בע"ש אפילו אינו לריק אלף לכזית, ויהי' השולחן ערוך
 עשן, לכן ילביק ג"כ כר נוסף לכבודו, ויכריז ויאמר, דא היא סעודתא
 דדוד מלכא, וכסלא נספריים, שיט עלם נאדם שאינו נהנה עמוס אכילה
 כ"ף טו הסעודה של ע"ש. פת חסה בע"ש עלונקא. חטין בע"ש עלונקא.

סדר הפלת ר"ח ודיניו

ר"ח חומר בעשיית סלאכה, והנשים כוהנות שלט לעשות זו סלאכה. במנחה שלפניו מתפללין כדרכו אלף שא"ל תחנות.

בערבית מתפללין כדרכו אלף שמוסיפין יעלה ויבוא בענדו, ואם שבת ולפ הזכיר של ר"ח בלינה בין שהוא יום א' בין שהוא ב' ימים ר"ח אינו חוזר כשכבר סיים ברכת רנה אפילו לא התחיל עדיין עושים וי"א שאסורנו עם קוד' עושים, ולדעת הזאת הסכים הגאון יעב"ץ.

בשחר' שנרכין ומתפללין בסדר כל יום אלף שמוסיפין ובראשי חדשי' נסדר הקרבנו, ואוסרין יעלה ויבוא בענדו, ואם שכחו וזכ' קוד' שהתחיל עודי' אסורו עם, ואם נזכר אחר עודי' וקוד' סיו' התפלה חוזר לרנה, ואם השלים תפלתו וכבר אסר יהיו לרלוק פ"א פ"א שלא עקר עדיין, חוזר לראש התפלה, וכן נמנה.

ש"ץ שכתה ולא הזכיר ר"ח (בין בלחש בין בקול) בשחרית, וסיו' תפלתו אין מחזירין אותו, ואם לא סיים עדיין חזר לרנה, ויחד המתפלל בלבד וזכתה, יוכל ללאת ע"י שיטע עש"ן טלה נטלה. ואחר חזרת התפלה של ש"ץ קורין הלל גדילוג ועוסד וענכין עליו תחלה וסוף, והיחיד יחזו' אחר פנים שיאמר להם הדוד והם יענו אחריו ר"פ, ובגנור לרדך לשוע הדוד ויאמר ויאמרו ספי הש"ץ דשוע בעונה, ואם לאו לא ילא, או יאמר כ"א עמו נחמ. הנא לביה"כ נשעה שאוסר הזכור הלל אסורו עשהם ואח"כ יתפלל, ואם עוסד בפסוקי דזמרה פשיטא שאסורו עם אבל לא יצדק נרכת הלל כיון שענדך ב"ג ושחנת, עשרה בימי' שגומרין עהם והלל לא עלי' לסכללי' בפסדו'. בניית האבל תח' ז' אין קורין וכשחזרין לבית קורין.

בר"ח וחנוכה ורגלים קורין הלל זלעולם גומרין אותו חוץ מן ר"ח ושבת ימים האחרונים של פסח שאסורין אותו גדילוג. ובה"ש חוללין המפליין קודם הלל.

בְּרַחֵם אֶתְּהוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַיַּצֵּנוּ לְקְרֹא אֶתְּהַלְלִי:

קִי הִלְרוּתָהּ הִלְלוּ עֲבָדֵי יי הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יי:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מְבֹרַח־

שָׁמַשׁ עַד־מְבֹאֵו מְהַלֵּל שֵׁם יי: רַם־עַל־כָּל־

(*) ההלל כן עיקר בה"א הידיעה בראש וכן הוא בתלמוד בכל מקום וכן ברעב"ס ב"ב ש"א לברכו' וכן גם' המכהיג לאב"ן הירחיבונם' הקפוא' בדיכיר' חובאטדרהס' וב"ה בכל סידורי הספרדים גם בכל סידורי האשכנזים הקדמונים וכ"ו וכן בסידור של ר"ה ש"ץ של שנת ש"ך גם בשחזור ע"א דכוס ויחיליא של שנת ש"ס ובאחרים זולת' אלף שהמדפיסי' האחרונים השתמשו וכשאתרנב השייכות בכל הסידורי' החדש'.

כרוך. געבענעדייט זייט דוא, גאָסט ואונער הערר, וועלטרעגענט, דער חוג דורך זיינע געבאָטע געהייליגט, אונד אזונ בעפֿההווען העט, דאָו דלל לֹו אַעווען.
הללויה. הללו! אָהבט דיענער דעו העררן, אָהבט דען נאָמען דעו העררן!
ייִפֿריעווען זייח דער נאָמע דעו העררן פֿאָן נון אָן אונד חין עוויגקייט.
ק מויעגאָנען כיו לוס ניערערגאָנען געאָהבט זייח דער נאָמע דעו העררן;

גוים וי על השמים כבודו: מי פני אלהינו
 המגביהו לשבת: המשפילי לראות בשמים
 ובארץ: מקימי מעפרה ל מאשפת ירים אביון:
 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי
 עקרת הבית אבדהבנים שמחרה הללויה:
 קי בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם
 רעו: הורה יהודה לקדשו ישראל
 ממשלותיו: הים ראה ניגם הירדן יסב לאחור:
 החרים רקדו כאילים גבעות כבניצאן:
 מהלקה הים פי תגם הירדן תסב לאחור:
 החרים תרקדו כאילים גבעות כבניצאן:
 מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעהב:
 ההפכי הצור אגםמים חלמיש למעינינומים:

(*) ממשלותיו, הע"ס נפתח והספירה עליו לית פתח. *למעינו, העי"ן גס
 הי"ד שניהם באו, והוי"ו נחולס כמו וי"ו של וחינו יער.

דער הערר חיוט חיבער חולע פחוקער ערהחבען, חיבער דיו דיו היא
 אעו ויין רוק ערהחבען. ווער חיוט ויין אונער גחטט, דער הערר?
 סהרמט זק הך? טויט זק טיעל? חיס היאמעל? חויל ערדען? —
 ליכטעט דען גערינגען חויל פחק טטויבע; ערההעטעט דען טראען
 פון קחטה; נעבען פירסטען חיהן לו ועטלען, נעבען פירסטען זיי
 נעו פחוקו! בעלעבט דחו הניו דער קינדעראקוען, לחסס זיח פחטהע
 אוטטער ווערדען. הללויה.

בצאת חלו ישראל חיולטק חיו עלרים, יעקניו הויו פחק כחרבחרעני
 פחוקע, דח וחרד ויין הייוגסהוס דיו טחלטער יהודה, דיו טחלטער
 ישראל זיין ריך. דחו וועלטאטער זפה חונד פלחה, דער ידן ויך לוריק.
 בערגע היפסטען ויין ווידער, היגעל ויין לחאטער. ווען חוט דיר,
 וועלטאטער, דחם דוח פלועהסט? ריר ידן, דחם דוח וויכסט?
 בערגע, דחם חיהר היפסט ויין ווידער! היגעל, חוין לחאטער?
 פחך דעק העררן ערבעבע, ערדע! פחך דעק גחטט יעקניו! דער
 חוין וחטער וחנדעלט, קיעוועלטטוין חוין קאוועלטען.

בִּרְחַח אֲחֵיהֶם פֶּסַח נֹס שֶׁנִּי הַיָּמִים הָאֲמֻרָאִים מִלִּגְנִין זֶה
 חֶזֶק רַח, חוֹל פֶּסַח פֶּלֶאן דְּרִיטְטֵן טוֹב טו, וְיִרְדּוּ פֶּלֶאן גְּעֻדָּתוֹ חֵיבֵר טְרַסְטְרוֹגְנִין.
 קָטוּ לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ הֵן כְּבוֹד עַל חֲסִדֶּךָ עַל-
 אֲמִתֶּךָ: לְמַח יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָנָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵינוּ
 בְּשָׂמִים כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עַצְבֵּידֵם כְּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי־הֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
 אֲזִינִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף-לָהֶם וְלֹא יִרְחֹמוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא
 יִמְלֹחוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגֻרְוֹנָם:
 כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בְּמִטַּח פִּדְּם: יִשְׂרָאֵל בְּמִטַּח
 בִּיהוָה עֲוֹרָם וּמַגְנָם הוּא: בֵּית אֲחֵרֵן בְּמִטַּח בִּיהוָה עֲוֹרָם
 וּמַגְנָם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בְּמִטַּח בִּיהוָה עֲוֹרָם וּמַגְנָם הוּא:

יִזְכְּרוּנוּ יִכְרְפוּ יִכְרְפוּ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרְפוּ
 אֶת-בֵּית אֲחֵרֵן: יִכְרְפוּ יִרְאֵי יִזְכְּרוּנוּ עִם-
 הַגְּדֹלִים: יִסַּף יִזְכְּרוּנוּ עֲלֵיכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם:

(*) אף לפי עדו' רש"י דל כפאלי' קל"ה ולפי מה שספר שם בגלגין העם"ק
 ל"ל כאן אף בקסין, אכן לפי עדות בן אשר וכמה ססרו' העיקר נפתח.

(חקר רח' חו' ח' ה' מ' פסח נעבוס דען לעלטן טאגן וירד לא לנו ניכט געוואגט.)
 לא לנו. ניכט חונו, הערר, ניכט חונו; דינגעט נחאטן ועלכוס גיב
 עהרע. חוס ריינער גיטע חונד ווסהרהייט ווילגען. ווחו וקולטן היידען
 ספרעלען: ,,ווח חיוט דען נון חיהר גקטט?" חיוט דקך חונער
 גחטס חיס היאמען, חונר-סחלעט, ווחו ער ווילן יענער גחטלען,
 גקארען, זילבערן, זיע דער אענטענהאנדע חרכייט; החכען איילער,
 רעדען ניכט, החכען חוויגען, זעהען ניכט, החכען סהרען, החרען
 ניכט, ריעלען ניכט מיט חיהרער נחוע, חיהרע חקנדע גריילען ניכט,
 איהרע פליטע געהען ניכט, זיא רעדען ניכט דורך חיהרע קעהלע.
 דיא וקלצע אסלען, זינד וויח זיח; דיח חוין זיח החלפען, חלוע וק.
 פערטרויח דעק עוויגען, יראל, ער חיוט חיהר העלפער חונד סילר;
 פערטרויט דעק עוויגען, אהרון הוין! ער חיוט חיהר העלפער חונד
 סילר; פערטרויט דעק עוויגען, גחטטפערעהרער! ער חיוט חיהר
 העלפער חונד סילר!

יִזְכְּרוּנוּ דער עוויגע דענקט חונער; זענגעט יראל'ז הוין; זעג-
 געט אהרון הוין, זענגעט גחטטעפערעהרער, ביידען, קליין חונד
 חוס. דער עוויגע מעהרע חייך, חייך חונד חיערע קינדער.

בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָחֵן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא
 הַמַּתִּים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָּל־יְדֵי דוֹמָה: וְאַנְתּוּ
 נְבָרָךְ יְהִי מַעֲשֵׂתָהּ וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

טק ר"ח, חונד פסח פֿלֶקס דריסטן טאָג טו, ווירד פֿלֶקס ענדעו חייבערספּרוּנגען.
 קטו אַהבתי כִּי־שָׁמַע ו יי אַתְּקוֹלִי פִּתְחֵנִי: כִּי־הִפְּחָה
 אָזְנוֹ לִי וּבִטְמֵי אֶקְרָא: אֶפְתְּנִי וְחִבְלֵי־מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל
 מִצְּאֵתִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצֵא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אֲנִי יי מִלְּמַח
 נַפְשִׁי: חַנּוּן יי וְצַדִּיק וְאֶחָיו מֵרַחֵם: שֹׁמֵר פִּתְּאִים יי
 הַלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שֹׂאבֵי נַפְשִׁי לְמַנְחֵיכִי כִי יי נִמְלַע עֲלֵיכִי:
 כִּי חִלְצֵתָ נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רִגְלִי מִדְּחַי:
 אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִי אֶדְבֹר
 אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַסְפִּי כָּל־הָאָדָם כֹּבֵב:
 (* פתאים הא' נעלם והחירק נקראת תחת ה')

חיהר זייד דעו העררן געווענגעטע, דער היאועל סוף חונד ערדע.
 דער היאועל חיוט דעו עוויגען היאועל, דיח ערדע גחב ער אענסעני-
 קינרערן. טקדטע פרייוטן ניכט דען העררן, נאך דיח הינחב לור
 הקולע פֿהרען; וויר חבכער פרייוטן חיהן, דען העררן, פֿלֶקס טו טו
 חונד חין עוויגקייט. הלליה.
 (פֿסר ר"ח חו' חה' פֿספּסחנעכוס דען לעטלטן טאָגן ווירד אהבתי ניכט געוואָגט.)
 אַרְבַּחִי יֵעֶב חַיִּים אִיר, דַּחַס דְּעַר עוֹיְגֵע אִיין טרײַן ערהֿקֶרס,
 אִיין פֿלֶעק, ער הַחַס וַיִּין חֶהר אִיר לִוגְעֵיגִט; טו רֹפֵע חִיד חו, יֶס
 וְחַנְּגֵע חִיד וְעֵבֵע. חוּאפֿחַנְּגֵען אִיך דֵעו טַחֲדֵעו סטריקקע, ערֿגֵרִיפֿט
 אִיך דיח חַנְּגִיט דֵער הַחֹלֵע, דריקקט אִיך יחאטער חונד נַחֶס; וַס
 רֹפֵע חִיד דֵע שוּגֵען נַחֲטֵען: חִך הערר, עררעטטע אִייע וַעֲוֹס!
 כַּחֲרָהֵר לִי חַיִּט דֵער הערר חונד חֹלְגֵרעֿט; אִיסוֹיִדוֹפֿלֶקס חַיִּט
 חוֹנְעֵר גַּחֶטס. חַיִּעֶלֶחֶסוֹעֵלִיגֵע כַעֶסֶטֶלֶט דֵער הערר. טֵלֵענד ווֹסֶר
 חִיד, דַּחֶך ער הַחֹף אִיר חַיִּי. וַעֲוֹע, קַעֶהרע טו וַיִּין דִינע רוהע
 חַיִּין דֵער עוֹיְגֵע וַיִּלל ווֹסֶהו דיר טהוּן. דוח כַעֶפֿרִיִּים פֿלֶקס טַחֲדֵע
 אִייע וַעֲוֹע, אִיין חוֹיְגֵע פֿלֶקס טהרֿחֶנֶען, אִיין פֿוּס פֿלֶקס גֵלִיִּסֵעו, יֶס
 ווּחַנְּדֵע חִיד פֿחֶר דַעס עוֹיְגֵען נַחֶך חַיִּס וְחַנְּדֵע דֵער וַעֲבַעֶנִיגֵען. חִיד
 גֵלִיִּבֵע, דַחֶרס וַעֲדֵע חִיד: חַיִּט רֹפֵע אִיין חונד עַס חַיִּי, חִך חִיד
 טַחֲרֶחֶך חִי אִינַעס גַּחֶגֶען: פַֿעֶרֶגֶחֶנְגִיד ווּטֵען חַיִּיֶע דֵער אַעֶנס! —

כֹּה־אָשִׁיב לִי כָּל־תְּגִמּוֹלֵהֵי עָלַי: בּוֹסֵי־שׁוֹעֵזוֹת
 אֲשֶׁא וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נְגִדָה־
 נָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתֵה לְהַסִּידֵיו:
 אָנֹכִי יי כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּרֵאמֶתְךָ
 בַּתְּחִלָּה לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבֵּחַ זִבְחַ תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי
 אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נְגִדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ:
 בַּחֲצֵרוֹת וּבֵית יי בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
 מִי הַלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שֶׁבְּחֻדוֹ כָּל־הָאֲמִים:
 כִּי גָבַר עָלֵינוּ וַחֲסָדוֹ וַאֲמִתּוֹ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
 קח

ה'שן עכנן הודו והקהל עונה

י' הודו ליי בייטוב   כ' לעולם חסדו: ק' הודו

נגדה נא לכל עמו, כל העפרים פירשו עלת נגדה לשון נגד ומכאן
 לכן האנרכו לסרס העקרא ולהוסיף ולגרוע ולוטר שהה"א של נגדה כוסף
 וכן הלמ"ד של לכל כוסף ועלת נא עמובר עם אשלים לא עם נגדה, ועם
 כל זאת אין קעם לפירושם וכולם לא שמו על לב שהדל"ת של נגדה
 רפה בכל הספרים וכ"י וכן העיר הר"ד אנודרהם שהדל"ת רפה, לכן אין
 לפרשו כלל ל' נגד שכולם דגושים כשיש תוספת אות נוספת אכן הוא שם
 הפעל שלשון הגדה ופירושו להגיד כל לכל עמו והוא שילט הגדר שגדר
 להגיד כפלאות הש"י בהודות והלל, וכן מונקו הארעי אחי כען כיהי
 לכל עמיה וכן כתיב הגילם שחרב כפשי וגו' אספרה שעך לאחי בתוך
 קהל אהלך (מילים כ"ב).

מה. ויח וקול חיד כון דעס העררן ערווייערערן חולען ווהאטהחט,
 דיח ער איר ערלייגט? דען קעוך דענו היילן ווילן חיד ערגרייטען,
 פערקינדען לויט חיס נחמען דענו העררן. איינע געליכדע בעלנחלע
 חיד דעס העררן, ערלנחלע כון חול ויינעס פלוקע! פלך דעס עווי
 גען ווערטחגעחולטען חיוט ויינער פלוקמען טחוד! חך עוויגער!
 חיד דיין קנעכט, זעהן דייער אפער, דעס דוח דיח פלעסעל ווושטוט,
 דחנקעפפלער כריינע חיד דיר, פערקינדע לויט חיס נחמען דענו
 העררן! איינע געליכדע בעלנחלע חיד דעס העררן, ערלנחלע סן
 קול ויינעס פלוקע, חין דען הייטען, סק טעאפעל דענו העררן, חין
 דייער איטטע, אין ערשלים: הללויה!
 הללו. וטכט דען העררן, זיהר פלוקער חולען ריהאט זיהן, חולע נחטי
 זיחענן. ויינע גיטע ווהאטעט חיכער חונו, ויינע טרייע חין עוויגקייט הללויה
 ז. דחנקט דעס העררן דען ער חייט עריינדליך, עוויג ווההרט ויינע גיטע

וַיֹּאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: ק' הו"ח
 וַיֹּאמְרוּ נָא בֵּית אֱהָרֹן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: ק' הו"ח
 וַיֹּאמְרוּ נָא יִרְאִי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: ק' הו"ח
 מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְיָ עֲנֵנִי בַּמִּדְבָּר: יי' לֹא
 אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִּי אֲדָם: יי' לִי בַּעֲזָרִי וְאֲנִי
 אִרְאֶה בְּשֹׁנָי: טוֹב לְחַסוֹת בְּיָ מִבְּטַח בְּאֲדָם:
 טוֹב לְחַסוֹת בְּיָ מִבְּטַח בְּגִדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם
 סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי' כִּי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי
 בְּשֵׁם יי' כִּי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי כְּדַבְרִים דַּעְכוּ כְּאֵשׁ
 קִיָּצִים בְּשֵׁם יי' כִּי אֲמִילֵם: דָּחָה דָּחִיתַנִּי לְגַפְל

(*) ה"א של קראתי יהו' נעמיק וה"א של במרחב יה רפ', ורז"ה נש"ח שלו שקר
 ענה בעסרת דסוף פ' - בשלח וכבר ענה בו כחצו הנאון רמ"ד נקוטטרם
 השגות שלו, ולא היה ען המורד להכחישו שנית לולא שראיתי להחביש
 כל"ס בעל ויעתר ילחק שהעתיק שנית דברי רז"ה הפוזטים כי לא ראה
 דברי רמ"ד ולא העסרת דסוף בשלח ונהדיח כספר שס בערמניה נהדי
 עילין ללא עסקין ה"א ועמילאל שהיא עלה. אחת וכדעת רנא ורנ בעסכל'
 פסמים דף קי"ז א' דוגמת תנריו שלהנמיה, וארץ עאפליה שהן מיבה
 אחת ועדות רד"ק בשאר, ועל שלהנמיה כספר נהדי' עלה אחת לדעת
 כן אשר וא"כ עסרה דסוף בשלח אחת כבן אשר דקיימא לן כוחי' לכך
 בערמניה עלה חלל והה"א רפה וכן במקרא כ"י ישן ועדייק כמינ
 בערמניה על' חלל והח"מ נפתח והנ"ת בשאל והה"א רפ' וכן עיקר. ודע
 כי ענני נטעם גרש רביע לכן כדגש אחריו.

וְחַי וְיָלְגַע יִשְׂרָאֵל: עוֹיָג וּוְהָרַעַט וַיִּנְע גִּיטַע.
 וְחַי וְיָלְגַע אֶהְרָז הַיּוֹז: עוֹיָג וּוְהָרַעַט וַיִּנְע גִּיטַע.
 וְחַי וְיָלְגַע רִיח דַּעַן הַעֲרָרן פֶּעֲרַעֲרַעַן עוֹיָג וּוְהָרַעַט וַיִּנְע גִּיטַע.
 כֵּן. חַיִּן חַגְגוֹט רִיעוֹן חֵד דִּיח גְּחַסְהִיִּט חוֹן; דַּעַר גְּחַסְהִיִּט חַנְטִי
 וּוְחַרְט סוֹן אִיר רוֹיִק. דַּעַר הַעֲרַר חַיטִּט אִיִּן. חֵד פִּירִטַע נִכְטוּ;
 וּוְחַי קָחַן דַּעַר אַענַס אִיר סַהוֹן? דַּעַר הַעֲרַר חַיטִּט אִיִּן. חַנְטִי סַטַעֲהַט
 אִיר בִּיח; חֵד וּוְעַרְדַּע לֹוטִט חֵן פִּיִּינְדַעַן סוֹיַעַן. בַּעַסְטַר חַוּסִי, דַּעַן
 הַעֲרָרן פֶּעֲרַטְרוֹיַעַן, חַלּוֹ חוֹיִן אַענַסַעַן יוֹד פֶּעֲרַחְסִיִּט. בַּעַסְטַר חַיטִּט,
 דַּעַן הַעֲרָרן פֶּעֲרַטְרוֹיַעַן, חַלּוֹ חוֹיִן פִּירוֹטַעַן יוֹד פֶּעֲרַחְסִיִּט. חַסִּט סַלְלַע
 הַיִּידַעַן חֵד חוּאָגַעַבַעַן; בִּיטִּט עוֹיָגַעַן, חֵד לַעֲרַהוֹיַעַן. חַיִּט חוּאָגַעַבַעַן.
 גַּעַבַעַן, דַּחְרַט חוּאָגַעַבַעַן; בִּיטִּט עוֹיָגַעַן חֵד לַעֲרַהוֹיַעַן. חַיִּט חוּאָגַעַבַעַן.
 נַעַן חוּאָסוּוְהָרַעַט, וַיִּחַ דַּחְרַנְעַנְכַּלְחַוּאָעַ חוּאָסוּוְהָרַעַט; חַיִּט עוֹיָגַעַן.
 חֵדְלַעַ רַהוֹיַעַ יח! אַעַן חַלְלַעַגְלוֹ חַסְרַאֲסַ חֵד לֹ חַסְרַלְלַעַן, דַּעַר עוֹיָגַעַן.

וַיַּעֲרַנִּי: עֲדַי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיהִי לִי לִישׁוּעָה: קוּלוּ
 רְנָה וִישׁוּעָה בְּאֵהֲלֵי צְדִיקִים יָמִין יַי עֲשֵׂה חֵיל:
 יָמִין יַי רֹמְמָה יָמִין יַי עֲשֵׂה חֵיל: לֹא אֲמֹת כִּי
 אֲחִידָה וְאֶסְפֵּר מִעֲשֵׂרֶיהָ יִסֵּר יְהוָה וְיִלְקָח
 לֹא נִתְנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעַר צְדָק אָבֹא בָם
 אוֹדָה יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ:
 אוֹדָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדָה
 אֲבָרְכָאֲסוּ הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֹאשׁ פְּנָה: אֲבָן
 מֵאֵת יְהוָה הַיְתֵה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת
 זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זֶה

החזן מכנן אמנא והקהל עונה. החזן חזר ומכנן אמנא והקהל עונה.

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נַפְשִׁי
 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נַפְשִׁי
 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נַפְשִׁי
 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נַפְשִׁי

(*) יסרני יהי הג' נס ה' של יהי דגוסין. (שמות ה' טו) והדוקים לו. וההמזן קורא הא' בחולם ושנוא הוא. וחטאת עסק (שמות ה' טו) והדוקים לו. וההמזן קורא הא' בחולם ושנוא הוא.

פטעהם איר בייח, ער חיוט אין זיעג, אין וואסענספעל, ער ווארד
 איר לוס טריוואפן! פרידענרוף, זיעגענויער סחולט חין היטטען דער
 טוגענדפערעהרער. „דיח רעכטע דעו העררן ערקאמפלט דען
 זיעג!— דיח רעכטע דעו העררן, ערהאבען— דיח רעכטע דעו
 העררן ערקאמפלט דען זיעג!“ ניין. נאך סטערבע חיד ניכט: חיד
 לעבע, ערלוקהע דיח טהחטען דער גחטטהייט! ליכטיגען ווייל איד
 נור דיח גחטטהייט, חיבערלוקסט איד ניכט דעס טהודע. טהוט איר
 חויל דיח פלחרטען דער טוגענד! חיד געהע היינין חונד דחנקע
 דעס העררן. „היער חיוט לוס עוויגען דיח פלחרטע! רעכטטהילי
 פלנע געהען דח היינין. חיד דחנקע, דחס דוח איד געליכטיגט,
 חונד וויערער הילפע איר ערלייגט! דער סטיין, דען בויענדע פלערי
 ווארפען, ער חיוט לוס עקסטין ווארדען!“ דחו חיוט פלחס העררן
 געטעהען, וואונדערבאר חין חונוערן חויגען! „דיעוען טאג גאב חוט
 רער הערר, לחסט חונו חיהן פליערן אים וואונגעטונג!“
 אגא. פד, עוויגער! ח סטעה' חונו בייח! פד, עוויגער! חסטעה' חונו בייח!
 פד, עוויגער! לחס וואהאגעיגען! פד, עוויגער! לחס וואהאגעיגען!

בְּרוּךְ הַבּוֹא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: סוּךְ
 אַל ו יי וַיֵּאָר לָנו אֶסְרוּ-חַג בְּעֵבְתֵי-עַד קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵינוּ אֵתָה וְאֵדָה אֱהִי אֲרוּמֵמָה: א
 הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ
 יְהִלְלוּהוּ יי אֱהִינּוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיָהּ. וַחֲסִידָהּ צִדִּיקִים עוֹשֵׂי
 רִצְוֹנָהּ וְכָל לַעֲמֻדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנְהוּ יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּפְאָרוּ
 וַיְהַמְדוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֵךְ מַלְכֵנוּ כִּי לָךְ
 טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָאֵה לֵאמֹר כִּי מֵעַלְמָּ וְעַד עַלְמָּ אֵתָה אֵל:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת:

(*) נסידורי הפרדים גם נסידורי האשכנזים וכ"י דפוסים ישנו ליחא עלת על
 גם הרב אבודרהם והרב רמ"ד וגאוני אחרים לא גרסו לה.

בכל יום שיש מפלגת עוסף אומר הא"ן ק"ת אחר הלל, לכן בחנוכה (חזן מ"ח אשנת) אין
 אומרין כ"א חליקדיש. כשחל ר"ח בחול עולין ס"ח וקורין ד' אכש"י נסד' פנחס נפ'
 החמיק, כהן עתה וידבר עד עול' חמיק, לוי חחר א' ואשרת להס עד רביעי' ההין, ישראל
 עד עולת החמיק וכסכ', רביעי' ובראשי חדישי' עד יעשה ונסכו. ח"ק יהללו. ומחזירין
 הס"ח להיכל. אשרי, ונא לליון (וא"ל לסנלח) ח"ק, וחוללין התפילין, ומחפלין עוסף.
 כשחל ר"ח בשבת עולין כ' ס"ח, כראשן קורין ז' גברי בפרישה של אומר אשנת,
 ונס"ח נ' קורין לפטרי וביום השבת ונו' ובראשי חדישיכם ונו', ומפטירין השמים
 כסאי, וכיחת הפטרה זו פפני הפטרת של שנת חנוכה ופ' שקלים ופ' החדש, גם
 פפני הפטרת שעד דפ' פסעי, אבל נפ' ראהור"ח מפטירין השמים כסאי ואומפטירין
 נכיתלא רכי עקרה בלירוף עניה סערה, ולעילס אין עוכירין ר"ח נכרכת ההפטרה.
 ואחר שהלניעו הס"ח אומר הא"ן ח"ק ומתפללין עוסף. מתכלהו אלל סדר עוסף לשנת.

"וויילקחאטען חיס נחאטען דענו עוויגען! וויר חויו דענו עוויגען טעא-
 פעל גריסען! ,,וויילקחאטען! גחטט, דער עוויגע, אהסס חונו זיין חכי-
 טאטן אייזטען; פיהרט הער דחו עפעער איט אירטהען געבוכרען,
 היעהער, ביו חן דוח החרעער דענו חוסחרו." איין גחטט ביוט דוח,
 דיר ווייל חיד דחנקען! איין גחטט! דיק ווייל חיד ערהעבען? דחנקט
 דעס העררן, דען ער איט פריינדליך, עוויג ווהרעס ויינע גיטע!
 דיללך. עו אהפרייטען דיק, גחטט חונוער הערר, דינע ווערקע
 חונו דינע פרחאטען, דוח גערעכטען, דוח דינען וויילען טהון!
 זך וויח דין וחאמאטיכע פחוק, דחו היוי ישראל, דחנקען ווהנעעפחון,
 חונד בענעדיינע, ריהאענר, פריינענר, ערהעבענר, עהרפירצטענר
 חונר הייזיגענר הוודיגען יוח דינעס נחאטען, ח קחניג! — יוח, זיעבי
 זך חויס'ו דיר לו דחנקען, חונר געביהרליך, דינען נחאטען לו בעניח
 גען. דען פחון עוויגקייט לו עוויגקייט ביוט רוח חוסיסלענר! — גע-
 וחסס וייט דוח, גחטט, הטצעפריעווענער קחניג!

תפלת מוסף לרח בחור

דיני תפלת מוספין בין דר"ח בין ד"ט אין לדין תע"ו דשנת לגמרי ע"ז.

(בלחש) אֲדַבְּרֵי שִׁפְתָי תַּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹדָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וְיִמְכֹּר גּוֹאֵל לְבָנָי בְּיָדָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשֵׁעַ וּמִן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַבְּרֵי מַחֲיָה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בסודף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מִכְּלָלֵךְ חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חַלִּים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי בְּמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מַמִּית וּמַחֲיֶה וּמוֹצֵא מִיָּשׁוּעָה. וְיִאֱמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַמַּתִּים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים כָּל יוֹם יִתְלַלֶּךְ פְּלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חַדְשֵׁים לְעֹמֶךָ נְחִתָּה. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהִיוֹתֶם מִקְרִיבִים לְפָנַי וּבְחֵי רָצוֹן
וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעַדְם. וּבְרוּךְ לְכָלֵם יְהוִי.
וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא: מִזְבַּח חָדָשׁ בְּצִיּוֹן

(דיו איבערזעטלונג דער פארזוכות פאן שמוכה עשרה זיעהע זכען.)

ראשי חדשים. דיו ערוטען טחגע דער אטלנטע הענט דוא דינעס
פאקע זכערויאט, איינע פערזעהנונג ולייט פיר זיהרע זאמאליצען
נחלקקאמען. אינדעס ויח דיר ווקהגעפאלייגע עפעער דחרכרינגסן
אונד זינדעבחקקע זו זיהרער פערזעהנונג. ווירד זיהרער געדחלסט
אונד זיהרע זעלעע אויז דעו פיינדעו החנד גערעסטעט איינען נייטן
עלטער ווירד דוא זיינטען זיין לין ערריכטען ווקרוין וויר דיו גחלקפעער

תבין. ועולת ראש חדש געלה עליו ושעירי
עזים געשה ברצון. ובעבודת בית המקדש
גשמח כלנו. ובשירי דוד עבדה הנשמעים
בעירך. האמורים לפני מזבחה. אהבת עולם
תביא להם. וברית אבות לפנים תזכור:
והביאנו לציזן עירך ברנה ולירושלים בית
מקדשה בשמחת עולם. ושם געשה לפניך
את קרבנות חובתינו תמידים כסדרם
ומוספים כהלכתם: ואת מוסף יום ראש
החדש הזה געשה ונקריב לפניך באהבה.
במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך.
עלידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
ובראשי חדשיכם תקרינו עליה ליי פרים בני

פיר יעדען ערוטען סחג דען אהנאטו ווערדען אויפסטייגען אהסען,
דיח ליעגענעכחקקע ווההגעשלאיג לו בערייטען חונד איט דעס ריענטע
דען הייזגען סעאפען חונו חאלע פרייען; חונד דורך דיח איערער
דיינען קעכטען דוד, דיח דאן חין דיינער סטערט געהערט חונד חן
דיינען חלסתר ווערדען חבגעוונגיטן ווערדען, ווירוס דוח חיהגען טוויגע
ליעבע וויעדער הערכייחליהרען, חונד דער פאטער בוכי דען זאן ען
גערענקען. חן פיהר' חונו וויעדער נחך דיינער טטודט יין איט וויינע,
חונד נחך ירושלים, דעס ווההנארטע דיינען הייזגעטוהו איט פויער
פרייע! דארט וואלען וויר דיר חונערע פייזכטאטען
חפער לובערייטען, דיח חאלטאגלייטן נחך חרדען, חוכ דיח מורפיים
נחך געכיהר. דאח מוסף דיענען ערוטען סחג דען אהנאטו וואלען
וויר איט פערנגיגען לובערייטען חונד דיר חורברייגען נחך דיינען ווהה
געפאלליגען געבאטע, זא וויח דוח עו חין דיינער חורה דיינען
דינער סע חונו דעס אונדע דיינער העררליכקייט חוס ליעדער
שרייכען אהסען, חונד וועלען זא אויטעט.
ובראשי. חן דען ערוטען סחגען דער אהנאטע ברייגעט חיהר לוק גייג

בְּקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
 תְּמִימִים: וּמִנְחָתָם וּנְסֻכֵיהֶם כַּמִּדְבָר שֶׁלֹּשָׁה
 עֶשְׂרִים לָפָר וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן
 לְכֶבֶשׂ וַיִּין כְּנֶסֶב וְשַׁעִיר לְכֹפֶר וְשְׁנֵי תְּמִידִים
 כִּהְלַכְתֶּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱחָי אֲבוֹתֵינוּ. חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה. לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה.
 לְיִשׁוּעָה וּלְגִחְמָה. לְפִרְנָסָה וּלְכִלְכָּלָה. לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם. לְמַחֲלַת חֲטָא. וְלְסִלְיַחַת עֵזוֹן (נִשְׁמַח הַעֲבוֹר)
 וּלְכַפֶּרֶת פָּשַׁע. כִּי־בַעַמְקָה יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ מִכָּל־
 הָאֲמוֹת. וְחָקֵי רָאשֵׁי חַדָּשִׁים לָהֶם קָבַעְתָּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חַדָּשִׁים:
 רִצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעַמְקָה יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהִשְׁכַּחְתָּ
 הָעֲבֹדָה לְדַבֵּר בִּיחָק וְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם בְּאֵדָבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

תפסער דעס עוויגטן לו עהרען לווייח יונגע טטיערע, חיינען ווידער
 חונד זיעבען יתהרובע וזאמער תהנע פעהלער. דחלו חיהר אעהלפסער
 חונד טרמקחפסער נחך דער פטרסרלפט: דרייח לעהנטעל לו יעדעס
 טטיערע לווייח לעהנטעל לו יעדעס ווידער, חיינ לעהנטעל לו יעדעס
 טחפסע; וויין לוס טרמקחפסער, חילען חקק נור פערזעהנונג חונד
 דיח לווייח טחגילען חפסער נחך געביהר.

ארא. חונטער חונד חונרער פחטער גחטט! ערנייערע חונד ריענען
 אקחטט לוס ווקהלו חונד זעגען, נור פריידע חונד פרההילקיט, לוס
 הייח חונד לוס טרמקחפסער נחך פהרונג חונד פערפאלעגונג, נור גויקועליג.
 קייט חונד חיינטרפחט, נור פערליהונג דער פעהלער חו' פערגע.
 בונג דער זינדען (נשמת הענור חונד נור פערזעהנונג דער איסעטהת.
 טען) דען דיין פחוק ישראל החוט דוח חויי חולען פחוקערן ער.
 ווקהלו חונד חיהנען דיח געועטלע דער אקחטטחנפחנגע בעטטיאמט.
 גחטט חייט דוח, גחטט, הייזגער ישראל חו' דער אקחטטחנפחנגע.
 דיח חייבערזעלונג פחן רצה חייזו זיעהע חכען חין שדרית.)

תפלת מוסף לרח סתול

קנו

וְחַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. פְּרוּךְ אַתָּה יי
הַפְּחֹזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל-
בְּשָׂר יוֹצְרֵנוּ וְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁהַחַיִּימָנוּ וְקִיּוּמָנוּ כִּן כַּחַיִּיגוֹ
וְחַקִּימָנוּ וְחַאֲסָף-גְּלוּיֹתֵינוּ לַחֲצָרָת
קִדְשֶׁךָ לְשִׂמְדֵי חֲקִיךָ וְלַעֲשֵׂת רַצְוֹנְךָ
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם עַל שְׂאֵנָהנוּ
מִזְדִּים לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:
נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָ וּצְהָרִים הַטּוֹב
כִּי לֹא־קָלוֹ רַחֲמֶיךָ וְחַמִּדָתֶם כִּי לֹא־תִפּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם
קָנֵנו לְךָ: נִמְנוּכָה עַל הַגִּיסִים.

וְעַל כָּלֶם יִתְבַרְךָ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ הַמִּד לְעוֹלָם וָעַד:
וְכָל חַחֲוִי יוֹדֶךָ פְּלֵה וְיִהְיֶה לָנוּ אֵת שִׁמְךָ בְּאַמַּת חַיִּי שְׂעֵתָנוּ
וְעוֹרְתָנוּ סִלָּה. פְּרוּךְ אַתָּה יי תִּשׁוּב שִׁמְךָ וְלֶךָ גְּאֻה לְהוֹדוֹת:
לִי אֲיִ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
טְשֵׁה עֲבֹדָה הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרָן וּבְנָיו כִּפְהִינִים עִם קְדוֹשֶׁךָ כְּאֲמוּרָה וּבְרַבְכָּה
יְי וְשִׁמְךָ: יֵאָר יְי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיִחַדְךָ: יֵשֵׁא יְי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיֵשֵׁם לְךָ שְׁלוֹם:
שִׁם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ בְּרַבְנוּ אֲמִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַתְבַּת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ:
אֵת עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשִׁלּוֹמְךָ:
פְּרוּךְ אַתָּה יְי תְּמַבְרֶךָ אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ נִצּוֹר לְשׂוֹנֵי מָרַע וְשִׁפְתֵי מִדַּיִם מְרַמָּה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשׁ תְּרוּם וְנַפְשׁ כַּעֲפָר לְכָל הַדּוּחָה: פְּתַח לִי בַתּוֹרַתֶךָ

וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹךְ נַפְשִׁי וְכָל הַחַוְשֹׁתַי עָלַי רַחֵם מְהֵרָה
 תִּפְרַע עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשׂוּחַ לְמַעַן שְׂמֹךְ. עֲשׂוּהָ
 לְמַעַן יִמְנָה. עֲשׂוּהָ לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. עֲשׂוּהָ לְמַעַן תּוֹדֶתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ הַיּוֹשֵׁעַה יִמְנָה וְעַנְיִי יִהְיוּ לְרִצּוֹן
 אֲבִירֵי וְהַיְוִן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשׂוּהָ שְׁלוֹם
 בְּמִרְמֵזוֹ הוּא עֲשׂוּהָ שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ נֹאֲלָהוּ אֱמוּנָתֵנוּ שִׁיבָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ וְהֵן חֲלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
 פִּי' מִזֶּה הַסֵּמֶל בְּקוֹל וְאוֹפֵר קְדוּשַׁת כְּדֵשׁ וְאוֹ"ס נִרְכְּבוּ, קְדֵשׁ מִסְקֵנָה עֲלֵינוּ קִי'

סוד המועדים והרגלים.

תתן הראשון הוא זה המצות ראשון למועדי ה'
 בחמשה עשר יום לחדש הראשון הוא סדר האביב הוא כ"ט

וְיָסֵן הוּא ר"ה לַמַּלְאָכִים וְלַרְגָלִים וְלַעֲבוּרִים וְלַמְרוּסַת שָׁקִים, בְּנִיּוֹן הַקּוֹס הַעֲשֵׂן
 בַּשָּׁנָה שֶׁכִּי לִי"ט, וְהַקְרִיב כַּחֲשׂוֹן רִאשׁוֹן לַחֲנוּכַת הַמִּזְבֵּחַ וְאַחֲרָיו אֶת הַכִּשִׁי' כָּל אֶחָד
 עָשׂוּ לְפִיכָן כּוֹהֲנִים יְחִידִי' לְקִרְוֹת בְּר' הוֹי"א יו' שְׁלֹשׁ אַחֲרָיו בְּסֵדֵר כֵּשֶׁת פ' שֶׁל כָּל כְּשִׁי' וְכֵשֶׁת
 עַבֵּר יום בְּיוֹמוֹ, וְעַתְּמֵלִין וְיִהְיֶה בְּיוֹם כְּלוֹת מִשְׁהוּ וְכו' וְאַחֲרֵי הַקְרִיבָה אֶתְּרִי מִתְּכַהֵן זֹאת:
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּאֲוֵר הַיּוֹם בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל
 עַל גִּשְׁמַתְחִין קְדִישִׁין דְּמִתְחַדְּשִׁין בְּצִפְרִין וּבְצִפְצָפִין בְּשִׁבְחִין
 וּבְמִצְלָאִין עַל עַמָּא קְדִישָׁא יִשְׂרָאֵל רַבּוֹן עֲלָמִין תְּכַנִּים וְחַעֲוִיל הַנָּהָר
 צִפְרִי קְדִישִׁי לְאַתְרֵי קְדִישָׁא דְאַתְפִּיר עֲלֵיהּ עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
 זוֹלָתָה: יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי שֶׁבָּאָם אֲנִי עִבְדְּךָ
 סִשְׁבֵּט מְלוֹנֵי שְׁקָרָאֲרֵי בְּתוֹרָתְךָ פְּרָשָׁה שֶׁל הַנְּשִׂיא הַיּוֹם יִמְנֵי
 יִאֲוִדוּ נָא עָלַי כָּל גִּיּוּצֵין קְדִישִׁין וְכָל הָאוֹרֹת הַקְדוּשׁוֹת הַפְּלוּלוֹת
 בְּקִרְשָׁת זֶה הַשְּׁבֵט לְהַבִּין וְלְהַשְׁפִּיל בְּתוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ לְעֲשׂוֹת
 רִצּוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּי אֲנִי חֲרַעֵי חֲרַעֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

באחד בניסן יתחילו להקריב תלואים לעמיד ב"ב, לכן המלפנים לישועה ראוי
 להם לעשות זכר לדבר ולקרות ג"כ אותה פ' כניס יחזקאל סי' ע"ג סן ויאמר
 אלה חוקות המזבח עד כאן ה' אלהי, ואח"כ קורא עוד שם סי' ע"ה סן
 כה ספר ה' בראשון באחד לחדש, עד וכפרתם את הבית, ושני פרשוי הללו
 ראויים לאמרם ע"כ עד ז' בו בכלל, אכן פ' ראשונה יאמר גם ביום ס',
 יאמר אחריהם לשון בקשה שיאנו השי' בנחמה ובעבודה בנ"א.
 כל ימי בניסן אין מחעכין ואין מספידין, ואין אומרין מחנן ולא יהי רגון אחר
 קה"מ בשני וחמישי ולא ל"ה ולא קדיש בנה"ק, ואין עובדין בשמות ולא מ"ן.

רח פיסן סחל בשנת או הוא פ' החדש ומתפללן פ' כנכב
 שארי ר"ת בשנת, וסדר קה"ת כשר הזכרתי לעיל על סקמו.
 שנת הסעוד לפסח נקרא שבת הגדול עפני כס גדול שבעה בו כנודע.
 פ' בשנת עתהיל לכנן הכל יורדך נקול, ועפטיריך וערבה ל"י (אכל בק"ק
 פ'ד כוהגין להפטר בשל פ' חן אס חל בע"פ שאז שפטיריך וערבה) ונמנחה
 פוסקין לומר ברכי נפשי, יש ק"ק שנהגו לומר ענדים היינו. ונענני לע"פ
 אין אומרין יהי נועם וא"ק אף כשחל פסח בשנת הגא, כן דעת הרבה פן
 ה. אונים, וע"פ אין לשנות המכה.

אור ל"ד (וכשחל בשנת אור ל"ג) בודקין החסן לאור הגר פ"ד אחר מ"ע, ולא יאכל
 טאות שעה סעודה קבועה אפילו התענה קודם שיבדוק פיהו טעמיה ודאי שרי.

בבדוק ענך נככה א.

ב"א יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציונו על בעור חמץ:

(ויכול להוליא אחר'י העכוזים לנכמתו) ובודק כה"מ שגראומו שפכניסין בהם
 סען, ואע"פ שהבית כתכנד, ואחר שגמר בדיקתו יזהר להגביע היטב החסן
 שפטייר לאכילתו שלא ילטרך בדיקה שנית, וחסן שחל וזולה לבערו כוהגין
 לשמרו עד שעת הביעור ולשרט, ולריך לזהר שלא יאבד ויהא זקוק לבדוק עת.

פ"ד אחר הבדיקה ינטל כל סען שגראומו כבלתי ידוע לו שחל בעלם סענן, ויאמר

פ'ל חמירא וחמיעא דאפא ברשותי ודלא חמיתה
 ודלא בערתה לבטיל ולהוי בעפרא דארעא:

ע"פ נקרי השבס מתפללן, וא"ס מזמור לחודח למנצח ולא אל ארך אפים.
 אוכלין כל ארבע ומלין כל סעס ושורפין במחלת שז ופכשו כהגו
 לשרוף בסוף חסישית, ואחר שריפה ענטלין פעס שנית ומוסרין

פ'ל חמירא וחמיעא דאפא ברשותי ודחמיתה ודלא חמיתה
 דבערתה ודלא בערתה לבטיל ולהוי בעפרא דארעא:

בביטול דאי ל"ל דוקא קודם שעה שנית לפי שאחר זמן איסורו אינו
 נראו לנטלו. גם בשחל ע"פ בשנת לריך לבער בע"פ קודם חלות.

ענהגן של ישראל שהנכורות שמענך ע"פ בין בכור שאב בין בכור פלס,
 ונכורי כהנים ולוי', ו"א אפילו נקנה בכור'. ו"א שהאב או האם שמענך
 בגיל בכור קטן, ואין בכל זה ענהג עוחלט אלס ראוח הוא ולא חונה
 גם גדול הבית אס ירלה להתענות ענהגא הוי, ובלא"ה אכני טעשה שמענך
 פ' כדו שאכלו בלילה מלה לתאנזן והכל כפי מה שהיא אדם. וכשחל ע"פ
 בשנת י"א שמקדישין להתענות ביום ה', וטוב הדבר לנהוג כן, ו"א הואיל
 אידחי אידחי, לכן אין להטילו חונה אחר שכל עיקר אינו אלס ענהג שספקו
 להקל (יענ"ך). הנכורים יכולין לאכול בסעודת מילה.

שמחלת שעה שניעית ולמעלה אסור לאכול חסן ד"ת בלחן, אף אחר
 חלות שומר לאכול מלה עשירה, ויכולין לקיים בה סעודה שלישית בשחל
 ע"פ בשנת, אבל קק"א א"א אותה אפילו בע"פ כה"ג והס יקישוה בטיני
 מרגיעא. שמחלת שעה עשירית ולמעלה אסור לכל אדם הנריס לאכול אפילו
 מלה עשירה, אבל אוכל הוא סעט בצר פירות וירקות. ובלנד שלא יסלא
 כריסו סהן, וכן יין שומר לשמות כשיעור שגורר חיות השאכל, ובלנד שלא
 יאחר סענו בלאסן סקן באכילה, גם יבוא להשיקע נשינה ויחנטל סמלו' הלילה.
 לענן שלאכה עד חלות, סקוס שנהגו לעשות עושין, שלא לעשות אין
 ששין, ו"א לריך סקוס שנהגו שלא לעשות ה"א, ואינו סהרג ששוע בכ"ס.

אפילו בשקום שנהגו לעשות עד חלות, פחלות ולפעלה אסור ואפילו בחכם אסור בעלמא נעורה, אבל הקלה כגון טעם מיקון כלים לנורך י"ט ושבת פותר, ואם עושה להשאכר אף היא אסורה, וכל שאי דשרי נהפ"ט כ"שכ דשרי נע"פ. אין מקוין דם בשום עי"ט, לאחר חלות ככנסין לשרחן, ונהגו אנשי מעשה הבריאים לטבול בעי"ט ונהגו שלא ללבוש טלית עד אחר חלות, ואין ללבוש יותר מעשרון בנת אחת, בשעת כתיבת הקטח וכן בהטלת סיס לעיסה, וכן בעריכת העלה אומר לשם מצח מצוה. בשעת לישה אומר כל פירורים שיפלו מעסה זו בשעת לישה ועריכה והגרבק ממנה בכלים יהיו הפקר: וינקה בלי הלישה הטעם בין עיסה לעיסה. עי"ט ג' טנות מעשרון ומסעכים אותן במרילין, ראשונה בחריץ אחד לכהן, שני' בנ' חריץין ללוי, שלישי' בנ' חריץין לישראל, ובדרך הזה עושין עוד שלש לנורך ליל שני שלא שחםץ ין אותן כפיסן אחר להבדילם מן אותן הכעשי' לנורך ליל ראשון, וניהגין לעשות ג"כ ג' טלות לספקות שאם ישמכרו שהטלות יקח טל' תסורתן לפיכך עוקדקי' גם נהם ככל האפשרי. אחר האפי' יתן כל הטלו' בסל אחד להפריש מהן טלה, והטולה הזאת היא על האזהר, ואם אין לו אשה עלוה דידי ודלתי, וכן כשאשתו יולד' או קול' או יקייסכ' בעלמו ולא יעשה ע"י אש' אחר'. בשע' הפרשה ענרכן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה מן העפרה: (כ"ה הנוסח הנכון.)

סדר ערוב תבשילין ודיניו.

י"ט שחל בע"ש לא יבאנו בתחלה לשנת הקדרה נפ"ט, אבל שנאל כשה קדרות לי"ט ואם הותר, הותר לשנת, אכן ע"י עירוב שנאל בתחלה לשנת. עירוב זה עושין אותו נפת ומבטלי, ואם לא עשאו אלא שתבטיל לנד פותר, ושיעורו נכחם בין לאחד בין לשאה, (ויש סגריין נפת כבילה וכן כוהגין לכחחלה.) טוה על כל אדם לערב, וגדול העיר עערב על כל בני עירו כדו' שיספק עליו פי ששכת או כחכם או אבד עירובו. התערב לאחר' לריך לזכנת להם ע"י אחר, ואחר שהגביה האכה אחר המזכה ונטולו ניו וסנכך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

בהרין ערובא יהא שריא לנא למיפא ולבשלא

ולאממנא ולאדלקא שרגא ולמעפד כל צרכנא

מיומא טבא לשבתא לנו ולכל הדורים בעיר הוואת:

ווער קיין לה"ק פערטטעהט דער אונג חויך חויף דייטס זוגען.

דורך דיעוען ערוב ויח עו חוננו ערלויבט, לו כחקקען, לו קהגען. דח טפייזע ווחרט לו ערהאלטען, אינטער חנלוטטעקקען חונ' זויבערהויפט וואענו נאטהייגע פון י"ט חויף שבת לו פערריכטען; זח ווהלה חוננו חו' יעדעס דער חין דיעועט פרטע ווהנהט.

כאכל העירוב אר אבד קודם שנאל לשנת, יקנה קמחו ומבטילו לאחר' והי וסנאלים לו אפי' צניחו, ואם אין שם אחרים שעיכו, פותר לחכות

פת אחד ולבשל קדרה אחת ולהדליק נר אחד. אם כזכר נ"ט ראשין של גליות שלש עירב וכל לערב נחמאי ויאמר: אם היום קדש איני צריך לערב, ואם היום חול בעירובא הדין יהא שרא כו' (וכל' דלא נעי בנוכי דספק דדגריה' הוי, ואף נעי"ט כה"ג ל"ע עמו"ק) ולתער א"צ כלום. לאחר שהבין לרכי שנת יוכל לאכלו וע"ס יכית אותו ללחם עשכ' בערבית ושחרית, ולתקחה יבלע עליו:

ערוכי הצרות.

כזהנין לגנות בע"פ קטח עכל בני העיר ועושין עמנו חלת טלה לערוב חלרות ועבואות, ושיעור החלה לריך שיהא ו' ביצים בשדהירין ען י"ח בני אדם ולטעלה ואפילו הם עא' די להם נשיעור זה, אבל כשהדירין עמות ען י"ח די ליקח בשניל כל א' וא' שיצור נרוגמת שהוא שלם בינה. ולערב בניה"כ קודם ת"ע התשוב שנקהל נוטלה נידו וכותנה ליד אחר לזכות נה ויאמר לו כלשון הזה (ויוכל לוטר לו בליה ל' עשנין): זכה בעירוב זה לאחינו ב"י הדרים סה עמנו ושיבואו לדור בעיר הזאת, (בחצר הוא, במבוי זה) שישמכו עליו לטלטל על ידו מרשות לרשות בשבת וי"ט הבאים): ומח' המזכ' ונוטלו סיד הזוכה וענדך גרבה זו:

ב"א יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוכ ביהדין ערוכא יהא שרא לנא לאפקא לאעלא מן הפבואות לחצרות ומן החצרות לפבואות ומשחיהן לכתים ומפתים לשחיהן בכל שבתות השנה (וירט) לנו ולכל הדרים בעיר הזאת; וכוהגין להניח העירוב בניה"כ נקום עמוט שלא יאבד ושלא יאכלוהו העכברים.

סדר התפלת לרגלים.

בעי"ט שתפללין מנח' נחול כדרכו ובשנ' כדרכו, ומדליקין הנרות ל"ט כמו לשנת וענדין להדליק נר של י"ט, וטוב ויפ' להדליק קודם שבכנסין לבניה"כ ואם לאו מדליק נליל' כשכנס. בערבית עתמילין נרכו וגו' ואוקרין העערינים לפי הענה, ושתפללין תפלת ערבית.

תפלת ערבית ושחרית ומנחה.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע

(*) דיוח חיבערו עמלונג דער פארברוכט זיעהע קעבען חזין שחרית.

וּמָגֵן בְּיָמֵי מָגֵן אֲבָרְתָם: אֶתְּהַגְבֹּר לְעוֹלָם
אֲדָנִי מִחַיֵּה מֵתִים אֶתְּהַ רַב לְהוֹשִׁיעַ.

סלון שרע סוסף טן ביו לוס ערו: משיב הרוח ומוריד הגשם:
טען סחג ססח סוסף וסגט אסן

מְכַלְכַּל חַיִּים בְּחֶסֶד מִחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מֵמֵת וּמַחַיֵּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אֶתְּהַ לְהַחַיּוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתְּהַ יְיָ מִחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתְּהַ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּקַלְיוֹם
יְהִלְלוּךָ סְלָה. בְּיָמֵי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
אַתְּהַ בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֶתְּהַבְּתָ אֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת. וְקִבַּלְתָּ שְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדֶּיךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִבַּלְתָּ:

חס סוצאי שבח וסגט אסן דיעועו.

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתִלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת
חֲסִידֵי רְצוֹנְךָ וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת

אֶתְּהַ. דוח הַחַט אֲנוּ אֲנוּ אֲנוּ חַלְשֵׁי עֲרֻקְעֵרן עֲרֻקְעֵרן אֵיבְכַטְעוּס
אֲנוּ חוֹבֵר לֵיבְטְעוּס חֵן אֲנוּ דִין וּוְסָהֲגֵעַ חַלְשֵׁי עֲרֻקְעֵרן עֲרֻקְעֵרן חוֹנוּ חוֹנוּ חוֹנוּ
בְּעַר חַלְשֵׁי כַחֲלִיחֵנוּ, הֵיילִיגְטְעוּס חוֹנוּ דוּרְךָ דִינֵעַ גֵּעַבְכַטְע, כַּחֲהֵעֵרִי
סְעוּס חוֹנוּ — חַלְשֵׁי חוֹנוֹעֵר קַחֲנִיג — דִינֵעַ דִינֵעַ דִינֵעַ חוֹנוּ כַּחֲנֵטְעוּס
אֲנוּ כַּחֲךָ דִינֵעַ גֵּרְחַטְען חוֹנוּ הֵיילִיגְען כַּחֲעֵן.
(חַס סוצאי שבח וסגט אסן וְתוֹדִיעֵנוּ.)
וְתוֹדִיעֵנוּ. דוח הַחַט חוֹנוּ, גֵּחַטְט חוֹנוֹעֵר הֵעֵרר, דִיח רַעֲכַטְע דִינֵעַ
גֵּעֵרְעֵטִיקִיִּים קוֹנוּ גֵּעַאֲחַכְט חוֹנוּ חוֹנוּ גֵּעֵלְכֵרְט, דִיח גֵּעוּעֵטְלֵע דִיח
— וִיילֵעֵנוּ לֹ כַּעֲחֵלְשֵׁי עֲרֻקְעֵרן; דוח גֵּחַכֵּיט חוֹנוּ גֵּעֵרְעֵרְדֵע רַעֲכַטְע, אֵעֵרְעֵרן

אמת חקים ומצוות טובים ותתחילנו ומני ששון ומזעז
 קדש יחני נדבה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד
 חגיגת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
 לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלה
 ואחרים השביעי משששת ימי המעשה קדשת.
 הבדלה וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתקלנו יי אלהינו באהבה שבתות
 למנחה ומזעזים לשמחה חגים חמנים
 לששון. ארת יום השבת חזה ואת יום

לפסח	לשבעות	לסוכות	למסיני עלרמ ולמ
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמני חג *
חזה. זמן	חזה. זמן	חזה. זמן	העצרת חזה
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו
באבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:			

דער וואהרהייט, פראמאענדע געזעטלע אונד געבטטע; דוח החוס
 אונט לייטען דער וואונגע לוגעטהייט, הייליגע פייער אונד פרייוויליגע
 קעלערפעזטע; דוח החוס אונד דוח הייליגקייט דעו שנמ' לוס ערבע
 געגעבען, דוח פערעהרונג דער פייערטאגע, אונד דער דרייח יתה.
 רעזעזטע. אויך החוס דוח, גאטט אונזער הערר, לויטען הייליג או'
 געמיין אונטערטיעדען, לויטען זיכט אונד פינוטערינס, לויטען ישראל
 אונד יענען פאקערן, לויטען דעס זיבענטען סאג אונד דען זעז
 ווערקטאגען, לויטען דער הייליגקייט דעו שנמ' אונד דער הייליגקייט
 זיינע פטוט טאגען. החוס דוח זיינען אונטערטיעד געאחזט אונד
 דען זיבענטען סאג נאך זעז ווערקטאגען געהייליגט — וך החוס
 דוח דין פאק ישראל פאגעזקערט אונד זיט דינער הייליגקייט
 געהייליגט.

וחח לנו אונד זיבעטפאון החוס דוח אונד, גאטט אונזער הערר
 (שנמחגע לור רוע) פייערטאגע לור פריידע, פטוטע אונד וואונגע.
 לייטען לור פערנגילזקייס חנגעקורדעט; וך (דיעזען שנמ אונד) דייעז
 מצוח פטוט, שבועות פטוט | סוכות פטוט | שמיני עצרה פטוט
 דען לייטפונקט חונ | דען לייטפונקט חוני | דען לייטפונקט
 דער בעפרייחונג, זעזער חזה געבונג | זעזער חזה פריידע
 לור הייליגקייט ווערקטייגונג, לוס קנדענקען דעו זייגונג חזית פלרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ייבא ויגיע וידאה וידצה
 וישמע ויפקד ויזכר ויזכרנו ויפקדנו ויזכרנו ויזכרנו
 ויזכרנו משיח בן דוד עבדך. ויזכרנו ירושלים עיר קדשך.
 ויזכרנו כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לסוכה
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לפסח לשבועות לסוכות לשמיני עולת ולשם

חג המצות וחג השבועות וחג הסוכות והשמיני חג העצרת
 חזה וזכרנו יי אלהינו בו לסוכה ופקדנו בו לברכה והושענו
 בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חום וחנו. ורחם עלינו
 והושענו. פי אליך עינינו. פי אל מלך חנון ורחום אתה:
 והשיאנו יי אלהינו את ברפת מועדיך לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
 לברכנו: ^{לשם} אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 בקרשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבצענו

אלהינו. חונער גחטט חוד גחטט חונורער פחטער! אהצטע עו
 דוך חויפטאייגען, חנקחאמען חונד פחר דוך געוואנגען, געפחליג או'
 חנגענעהס חויפטגענחאמען ווערדען, חונורער חנדענקען חונד גערחצט
 ניס, דחו חנדענקען חונורער פחטער, דחו חנדענקען דיינע קנעכטע
 משיח בן דוד, דחו חנדענקען ירושלים, דער סטחודס דיינער הייליג.
 קייט, חונד דחו חנדענקענו דיינע וואאסוילען פחוקען, דעו הויזע
 ישראל. עו ווערדע דיר פחרגעסטעאלט חונד חין ערמינערונג געברחצט
 לור בעפרייחונג, לוס ווהה, לור געוואקענהייט, גנחדע חונד בחרא
 הערליגקייט, לוס לעבען חונד לוס פריעדען, חן דיעזעס מצוח |
 שבויען | סוכות | שמיני עצרת | פעוט. געדענקע חונורער גחטט חוכ
 זער הערר לוס ווהה. ערמינערע דוך חונורער לוס ועגען חונד הייל
 חונו לור גליקעליגקייט. בעגינטטיגע חונד בעגטדיגע חונו דורך פער
 הייסונג פחן הייל חונד ערבחראען; ערבחראע דוך חונורער או' הייל
 חונו; חויל דוך חוילין וינד חונורע חויגען געהעפטעט, דען דוח, חויל
 אהצטיגער ביוט חוין גנחדיגער חונד ערבחראונגפחולער קחניג!
 והשיאנו. חוס חונו, גחטט חונורער הערר, דען ועגען דיינער פיי
 עפחטקע לור גליקעליגקייט חונד חיינערחצט, לור פריידע או' פחהי
 וילקייט עאפטחנגען, וויח דוח גענעהאגט חונד חונו לו ועגען לו
 געוהגט החוס. לשנת. חונורער חונד חונורער פחטער גחטט! לייגע
 ווההגעפחולען חן חונורעס רהעטחנג) הייליגע חונו דורך דיינע געי
 ג, גיב חונו חונורען חנטהייל חן דיינער לעהרע, חוס חונו דיינע גיטע

מטובך ושמוחנו בישועתך וטהור לבנו
 לעבדך באמת והתחילנו יי אהינו באהבה וברצון
 בשמחה ובששון שבת ומועד קדשך. וישמחו
 בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי
 מקדש השבת וישראל והימים.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדבר ביהוה ואשר ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ורחו לרצון תמיד עבדתי ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשובך לציון פרחים. פרח צפחה יי
 הפחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מן השענו אתה הוא לדור ודור נודה
 לך וגספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל גשמתנו
 בפקודות לך. ועל גפיה שבעל יום עפנו ועל
 גפלאותיה וטובותיה שבעל עת ערב ובקר וצהרים המשוב
 כי לא כלו רחמיך והימרתם כי לא תפסו חסדיך מעולם
 קחי לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:
 וכל חתיים יודה סלה ויהללו את שמך באמת ה' ישמחתנו
 ועורתנו סלה. ברוך אתה יי המשוב שמך ולה נאדה להודות:

לערגניען אונד דיין הייל ערפרייען, ריינגע אונזער הערן. דחם עו דיר
 אויפרייטיג די ענט אונד לחם אונד גחטס אונזער העדר (לשבת. חין איבער
 חו' לערגניאליקייט) חין פרייען אונד פרוהאליקייט (דען שבת חו') דייעט שיי
 זייער געניעסען, דחם זיך חין דיר ערגחטלען ירא, דחם דייען נחאפן
 הייליגן געטלעך זייט דוח, גחטס, הייליגער (דען שבת) ישראל: חו' דער לייטן.
 דחם זייערע טאנק פון רצה ח' ז' ו' זעהע עבען.

לֹא אֶבְרָכְךָ בְּרַגְלֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַגְלֵי בְּרַכְּךָ הַמְשַׁלְשֵׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יָדֵי
 מִשְׁחַ עֲבֹדֶיךָ הָאֲמֹרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְרוֹן שֶׁקֶף אֲמֹרָה יִבְרַכְךָ
 יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְהַנֶּךָ: יִשְׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׁעַם לְךָ שְׁלוֹם:

בשחרית אומרים זה

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
 עֲמֹה תִשָּׂא לְעוֹלָם
 כִּי אֵתָּה הוּא מֶלֶךְ
 אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם
 וְשׁוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
 שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ:

בשחרית אומרים זה

שֵׁם שְׁלוֹם מוֹכֵה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹה
 בְּרַכְּנוּ אָבִינוּ בְּלִנּוּ בְּכֹאֲדוֹ בְּאוֹר פְּנִיֶךָ
 כִּי בְּאוֹר פְּנִיֶךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 הַתּוֹרָה חַיִּים וְאַתְּבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
 וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְשׁוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרֵמָה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהוֹיָח פִּתַח לְבִי בַּתּוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַרְדּוּנָה נַפְשִׁי וְכָל תְּחוּשָׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרַח
 דָּפַר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחְשַׁבָתָם עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַתּוֹרָתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשׁוּעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְיֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן
 אֲמֹרֵי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמֹרוֹ אָמֵן:
 יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָת
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחֵן חֶלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ:

ספר המלה בערבית אומר העין קדיש תחבול (ואינו מוזר המלה) ובשבת אומרים מלה וכלו ומגן אבות ואור"א ויש קהלות ש"א סגן אבות, ונק"ק פסד"ט אומרים ג"כ כמה מדליקין אס לא שחל יטבע"ש בלל ראשין ושני של פסח אין עקדשין בניה"כ, ועקדשין בנית על ההסנינה וכל עניני ההסנינה הלל הם כמונים על סדר ההגדו' הנעלאו' ביד כל אדם.

תפלת מסוף לרגלים

קסב
 אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַתְּנוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה תָּכֵל חוֹזֵר חַסְדֵי אֲמוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר
 וּמוֹשֵׁעַ - וּמְגַן. פָּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל תַּיִם פְּתוּחַ מְחַיֶּה מֵתִים פֶּתַח מִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חַלִּים וּמְחַיֵּה אֲמֹרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לְיַשְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כָמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וְאִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
 מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה וּנְאֻמָּן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים.
 פָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
 וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִי לְלוֹהֶיךָ סֶלָה. פָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרַצִּיתָ בָּנוּ.
 וְדוּמְמַתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ
 מִלְּבָנֵי לְעַבְדֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:
 וְתַתְּקֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבִחוֹת לְמִנְהַרֵּי וּמוֹעֲדִים
 לְשִׂמְחָה תַּיִם וְחֲמֻנִים לְשִׁשּׁוֹן. אֲתִדְוֹם הַשְּׂבַח הַזֶּה וְאֵת יוֹם

לְפָסַח	לְשַׁבְּעוֹת	לְמִצְוֹת	לְשִׁמְיִי עֲלֵיךָ וְלִשְׁמֵךְ
תֵּן הַמִּצְוֹת	תֵּן הַשְּׂבָעוֹת	תֵּן הַסְּפֹת	הַשְּׂמִינֵי תֵּן
הַזֶּה. זְמַן	הַזֶּה. זְמַן	הַזֶּה. זְמַן	הַעֲצֵרֵת הַזֶּה
תְּרוֹתָנוּ	מִתֵּן תְּרוֹתָנוּ	שְׂמַחְתָּנוּ	זְמַן שְׂמַחְתָּנוּ

יְאֵדָה מִקְרָא קָדֵשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִבְּנֵי חַטָּאתֵינוּ לִינוּ מִצְרָאֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ וְאִין
 אֲנִתָּנוּ יְכוּלִים לְעֵלוֹת וְלָרְאוֹת וְלִהְיוֹת חַיִּים לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת

וּמִבְּנֵי חַטָּאתֵינוּ חֲבֵר חוֹנוּעֵר עֵר וְיִדְעֵן הַחֲלֻבֵטֵן וְיִכַר וְיִיר חוּזֵן חוֹן
 וְעֵרֵם לְחַטְעֵר וְחֵרֵעַ לְעֵרֵר עֵבֵטֵן, חוֹנֵר וְיִישׁ עֵנְטֵפֵרֵט לְטֵן חוֹן

תפלת מוסף לרגלים

חֹבֹתֵינוּ בְּבֵית סְחֻרְתְּךָ בְּבֵית תְּהוֹל וְתִקְדּוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֵחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְיָ רִצּוֹן
מִלִּפְנֵיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱדֹי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶכֶה רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוּבוּתְרַחֵם
עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַבְּנֶהוּ מִהֲרָה וְתַגְדֵּל
כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ גִּלְתָּ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
הַיּוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וְנַפְצוֹתֵינוּ בְּגַם מִרְכְּתֵי אֶרֶץ יְהוּדָא לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרַנָּה
וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם גְּעֻשָׁה
לְפָנֶיךָ אֵת קְרָבֹת חֹבֹתֵינוּ הַמְדִידִים כְּסוּדָרָם וּמוֹסְפִים
כְּהַלְכָתָם: וְאַרְבַּּע מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאַחַ מוֹסְפֵי יוֹם

למסך לשבועות לסוכות לשמיני עצרת ולשבת תורה
תג המצות ותג השבעות ותג הספלות השמינית העצרת
הזה. געשח ותקריב לפניך באהבה כמצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי בך במוסף:

ערס חייגטן ערדרייכע. נון קאננען וויר ניכט מעהר היטיילן וואללען,
פאר דיר ערסיינען, היגעטסטרעקס דרך חלובעטען, אונד אונזערע
פפליכט ערפיללען חין יענעס פאן דיר ערקארנען טעאפען, חין יע.
נעס גרעסען אונד הייליגען הויזע — דאז דייען נאמען געטעהרט —
זעגען דער געוואלט. דאס חן דייעס הייליגהוט זוייגענעכט וואורדע.
ס. אהנט' עו דיר געטעלייג זיין — עוויגער, אונזער אונד אונזער
עלסטער גאטס! ערבחראונגנעוואלער קאניג! — אים דייער וואלכרא.
הערלייגייע לוריקלוקעהרען, דרך אונזער אונד דייענו הייליגען טעא.
פעלן לו ערבחראי, חיהן בחוד וויערער לו ערבוען, אונד לו ערה.
דען דעסען העררלייכקייט! ס'עלסטער אונד קאניג אהס זיא אונד בחוד
קונד ווערדען, דאס העררלייכקייט דייער רעגערונג! פרשיינע אונד
ערהעבע דרך פאר דען חויגען חאלער אעבענדיגען! ס'יהרע אונזערע
לערטטרייען חויו דען עלוקערן הערבייח אונד זחאאיע אונזערע
עערבחנעטען חויו חאלען ווינקעלן דער ערדע, ברינגע אונד נאך דייער
סטארט לין אים וואננע, אונד נאך ירושלים, דער וואהנונג דייענו הי
ליגטהואו, אים עוויגער פריידע — דארט וואללען וויר דיר אונזער
פפליכטאחסיגען אפער לובערייטן, דאס טאגליכן נאך פרידונג, חול' דאס
חויסיס נאך דער פארטרייט. דאס מוסף (דייענו שנת אונד) דייענו
ס'זאח פעוטען, | שבועות פעוטען, | סוכות געוטען, | שמיני עצרת פעוטען,
וואללען וויר אים פערגניגען לובערייטען אונד דיר דערבריינגען נאך
דייען וואללען געטעלייגען געכאטע, זך וויר דאסען חין דייער אעהרע
דייען דייער מסע חויו דעס אהרע דייער העררלייכקייט האס
דעררייבען אהסען, אונד וועלע זך לייעט:

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂוּיָן
כַּנְּסֹבוֹ. וְשָׁעִיר לְכֹפֵר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

חַס שְׁבַח ווִירַד חֵימָא עֵר שְׂמַחו פֶּלַח אִימָ גְּעוּחָגִט.
חַס עֲרוּסְעַן סַחָג חֵה"ע סוּכוֹת וְחָגִט אַחַן דִּיעוּעוּ:

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים בְּיָרֵבֶק שְׁנָיִם עֶשֶׂר אֵילִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר הַמִּיּוֹם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂוּיָן כַּנְּסֹבוֹ. וְשָׁעִיר לְכֹפֵר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתַּיֶּעֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר הַמִּיּוֹם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.

חַס לְוִיִּטְעַן סַחָג חֵה"ע סוּכוֹת וְחָגִט אַחַן דִּעוּ.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתַּיֶּעֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר הַמִּיּוֹם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂוּיָן כַּנְּסֹבוֹ. וְשָׁעִיר לְכֹפֵר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:
וּבַיּוֹם הָרִבְעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר הַמִּיּוֹם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.

וּמִנְחָתָם. דַּחְלו חֵיהַר אֵנְהוּ. חוּנַר טַחְנַקְחָפְשַׁעַר לַאֲךְ דַּעַר פֶּלַח.
טַרִיעַט: דַּרִיח לַעֲהַנְטַעַל לֹו יַעֲדַעַס טַטִיעַרַע, לְוִיח לַעֲהַנְטַעַל לֹו יַע.
דַּעַס ווִירַדַּעַר, חֵיין לַעֲהַנְטַעַל לֹו יַעֲדַעַס סַחְחָפְשַׁעַר, ווִיין לֹוס טַרְחַנְק.
חַפְשַׁעַר, חֵייעַנן כַּחַק לֹור פֶּעַרְחֹהַטוֹנְק, חוּנַר דִּיח לְוִיח טַחְנַקְחָפְשַׁעַר חַפְשַׁעַר
פֶּעַר נַחַךְ גַּעֲבִיהַר.

וּבַיּוֹם חַס לְוִיִּטְעַן סַחָג לְוִיחָן חוּנְגַע טַטִיעַרַע, לְוִיח ווִירַדַּעַר,
פִיעַרְלַעַעַן יַהֲהִרְיַע וְחֵמָא עֵר, חֵהַנַע פֶּעַהֲאֵר. דַּאֲצו אִדַּר
מַעַהַל. אונַר טַרְחַנְקְחָפְשַׁעַר חֵי"ו. (וויח חַבְעַן.)

וּבַיּוֹם חַס דַּרִיסְטַעַן סַחָג חֵיין טַטִיעַרַע, לְוִיח ווִירַדַּעַר, פִיעַרַע.
לַעַהן יַהֲהִרְיַע וְחֵמָא עֵר חֵהַנַע פֶּעַהֲאֵר.

וּבַיּוֹם חַס פִיעַרְטַעַן סַחָג לַעַהן טַטִיעַרַע, לְוִיח ווִירַדַּעַר, פִיעַרַע.
לַעַהן יַהֲהִרְיַע וְחֵמָא עֵר חֵהַנַע פֶּעַהֲאֵר. דַּאֲצו חֵי"ו. (וויח חַבְעַן.)

תק דריסטען טאג מה"ע יתגט אמן דתו.

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים
בבשים בגרשנה ארבעה עשר המימם:

ומנחתם ונספיהם במדבר שלשה עשרנים לפרי ושני עשרנים לאיל
ועשרון לכבש ויין פנסכוי ושעיר לכפרי ושני תמידים כהלכתם:
וביום החמישי פרים השערה אילים שנים בבשים
בגרשנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' א"א וכו'.

תק פיערטען טאג מה"ע יתגט אמן דתו.

וביום החמישי פרים השערה אילים שנים
בבשים בגרשנה ארבעה עשר המימם:

ומנחתם ונספיהם במדבר שלשה עשרנים לפרי ושני עשרנים לאיל
ועשרון לכבש ויין פנסכוי ושעיר לכפרי ושני תמידים כהלכתם:
וביום הששי פרים שמנה אילים שנים בבשים
בגרשנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' א"א וכו'.

להושענא רבא.

וביום הששי פרים שמנה אילים שנים
בבשים בגרשנה ארבעה עשר המימם:

ומנחתם ונספיהם במדבר שלשה עשרנים לפרי ושני עשרנים לאיל
ועשרון לכבש ויין פנסכוי ושעיר לכפרי ושני תמידים כהלכתם:
וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים בבשים
בגרשנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' אלהי וכו'.

וביום. תק פיערטען טאג לעהן סטירע, לוייח ווידדער פיערי
לעהן יתהריגע וקחאער קהנע פעהלער. דאצו מ"ז"ו. (וויח קבען.)
וביום. תק פיערטען טאג ניין סטיערע, לוייח ווידדער, פיערלעהן
יתהריגע וקחאער קהנע פעהלער. דאצו מ"ז"ו. (וויח קבען.)

וביום. תק זעכטען טאג ח"ט סטיערע, לוייח ווידדער, פיערלעהן
יתהריגע וקחאער קהנע פעהלער. דאצו מ"ז"ו (וויח קבען.)

וביום. תק זעבענטען טאג ז' ויבן סטיערע, לוייח ווידדער, פיערלעהן
יתהריגע וקחאער קהנע פעהלער, דאצו מ"ז"ו. (וויח קבען.)

לשמיני עצרת ולשמחת תורה.

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עלת אשה רית ניתח ליהוה פך
אחד איל אחד פכשים בג' שנה שבעה תמימים:
ומנחתם ונסביהם כמדברי שלשה עשרנים לפרי ושני עשרנים לאיל
ועשורן לכבש ויין כנסכוי ושעיר לכפרי ושני חמירים כהלכתם:

תק שבת וירד מיאמר ישמחו פקר איה געוהנט.

לשני ישמחו במלכותך שמרי שבת וקודאי ענג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ורחענגו משובך ובשביעי רצית פו
וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרש לנו שובה אלינו בהמון
רחמיק בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך
בבתחלה וכונן מקדשך ערמכוננו והראנו

תן שמיני עצרת חונד שמחת תורה.

ביום תן חמטען טחגע וקולט חיהר דחו בעטאוסלענט פייערן חונד
קיינע קווסחרבייט פערריכטען; לוס קפפער געכט חיהר, דעק עווי-
גען לו עהרען, לוס חנגענעהאען גערוך, דעק פייער לו פערלנעהרען,
חיינען טטיער, חיינען ווידדער זיבען יתהריגע וואמער קהנע פעה-
לער. דאצו ח'ז'וו. (וויח חכען).

(לשנת ויח ווערדען זיך ריינען ריינען פדייען, דיח דען שבת החלטען
חונד חיהן דער זעליגקייט ווייהען. חין פאק, דחו דען ויעבענטן הייליגס,
געניסט דען וואנגענטס ריינער גיטע. דער זיבענטע געלידיר וושהל,
דח הקוט חיהן געהייליגט פו' נחנטעס חיהן דען חאוסהיגוטן דער
טחגע, לוס תדענקען דער סהחטען כייח'ס חכעגין דער וועלט.)

אלהינו, חונער חונד חונרער פחטער גחטט, ערבחראנגהעללער
רעגענט, ערבחראע דיק חונער! לחס זיך, ח גיטיגער חונד וושהל-
טהחטיגער, פאן חונו ערפלעהען! קעהרע לוריק לו חונד אים די-
נע גרענלעלחוען כחראהערליגקייט, חונערער פחטער החלבען,
דיח נחך דייעט ווילען געהחנדעלט החכען. ערבויע דייען טעאפעל
ווייער וויח פחראמל חונד גרינרע דיין הייליגטהוס חוין זיינע
טחחטע, לחס חונד דעפען בויה חכטויען, חונד ערפרייע אים זיינער

בבנינו ושמחנו בתקונו והשב ברחמים לעבודתם
 ולוים רשעים לזרמם והשב ישראל
 לגויהם ושם געלה ונראה ונשתחה לפניך
 בשלש פעמי רגלינו בכתוב בתורתך (דברי הימים)
 שלוש פעמים בשנה יראה כלל היום את פניו יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר בתג המצות ובתג השבעות
 ובתג הספית ולא יראה את פני יהוה ריקם: **איש**
 כמתנת ידו בברכת יהוה אלהיך אשר גמלך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדך לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת
 לברכנו: **שגמ** אלהינו ואלהי אבותינו רצה כמנהגנו
 קדשנו במצותיה ותן חלקנו בחורתך שבענו
 מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
 לעבדך באמת והנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון

תפלה אחרת. פיהרע דין כהנים ויערער לו חיהרעס תפסערדיענוט,
 דין לויס לו זיהרען געזענגען חונד פונזאמען, חונד ישראל נתן זיינער
 בעהיוונג לוריק, דזענעבוסט ווקאלטן וויר הינזיפונזאמען, פער דיר ער-
 סינגען חונד הינגעפארעקט דין חנבעטען פון חונטערס דרייאחזיגען
 פעוסע, נאך פערסרשט ריינער מורה: דרייזאחזן חיס יזיהרע: וזאל
 חזאלע אהנגלייטע ביים דיר פער דעס עוויגען דיינעס גזשט ערסיינען
 פון דעס פערטע, דען ער ערוואהלען ווירד; נאזאיד חס פעוסטע דעו
 חונגעזייערטען ברערגע (פלות), חס וקלענפעוסטע (שחזות) חונד חס
 זיבהיסטעפעוסטע (סכות); אפון וזאל חכער פער דעס עוויגען רייט
 זענער ערסיינען יעדער נאך זיינער גזבע, נאך פערזאמליס דעו יע-
 געג, דען דער עוויגע, דין גזסט, דיר געסטעקט הפכען ווירד.

בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשך • וישמחו
בה ישראל מקדשי שמך • ברוך אתה יי
מקדש השבת וישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ותפלתם ותשב את
העבודה לדבור ביהקף ואשר ישראל ובתפלתם באתה
תקבל ברחון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך •
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי
המתויר שכינתו לציון:

סודים זלכנן

סודים אנחנו לך שאותה הוא
יי אלהינו ואהי אבותינו אהי כל
בשר ויצרנו ויצה בראשית ברכות
והוד אות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייטנו וקימטנו בן הדינו
ותקימנו ותאסף גליותינו לחצרת
קדשך לשמך חקוק ולעשת רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
סודים לך • ברוך אל ההודאות:

סודים אנחנו לך שאותה
הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
לעולם ועד צד חיינו מן
לשענו. אתה הוא להוד הוד
גודה לך וגם פרה להלכה על
חיינו המסורים בידך ועל
גשמותינו הפקדות לך ועל
נפיה שבעל יום עמנו ועל

גפלאותיה וטובותיה שבעל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיה ותורתם כי לא תמו חסדיה מעולם
קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת דא ישועתנו
ועורתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאח להודות:
ש"ן א"ו אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור: יברכה
יי וישמרה: יאר יי פניו אליה ויהנהג: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹד פְּנִיָּךְ כִּי
 בְּאֹד פְּנִיָּךְ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרַת חַיִּים וְאַתְּבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְנַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
 בָּרַךְ אֶתְּךָ יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹד לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מְרַמָּה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְּהוֹם וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לְכָל־תְּהוֹמָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּהוֹמָה נַפְשֵׁי וְכָל־תְּהוֹמָה עָלַי רַעַח מְהֵרָה
 הַפֵּר עֲצָתְךָ וּקְלַקְלֵ מַחְשַׁבְתְּךָם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיּוֹשְׁעָה יִמְנָה תַעֲנֵנִי: יְהוֹי לְרִצּוֹן
 אֲמִרְפִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
 בְּמִרְוֵמֶיךָ הַיּוֹשְׁעָה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְוּ אָמֵן:
 יְהוֹי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְעָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

הַיָּץ טוֹר הַתְּפִלָּה נְקִיב וְאוֹסֵר קְדוּשַׁת נְעֻרָיִךְ, וְאוֹדֵר אֲדִירֵנוּ, וְאוֹסֵר
 אִיֵּא בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה, וְהַנְּהַנְּסֵי עוֹלָם לְדוֹכָן, וְנוֹסֵר הַתְּפִלָּה וְאוֹסֵר קִדְשֵׁי
 חֶסֶד, אֵין כְּאֵלֹהֵינוּ, ק"ו, שִׁיר שֶׁל יוֹם, וְמוֹמֹר לִפִּי הַטְּהֵנָה, וְטַהֲרָנוּ
 לְאוֹר בְּיוֹם א' שֶׁל פֶּסַח עוֹסוֹר קִדְשֵׁי, בְּיוֹם ב' עוֹסוֹר קִלְוֹ הַיְדוּ לִי כִי טוֹב,
 לְעֵיל דף י"א, בְּיוֹם ג' עוֹסוֹר ע"ח, בְּיוֹם ד' עוֹסוֹר ק"ו, בְּיוֹם ו' עוֹסוֹר
 ק"ה הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי לְעֵיל דף 15. בְּשִׁבְעֵי עוֹסוֹר קִדְשֵׁי בְּצִאֵת
 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בְּשִׁבְעֵי עוֹסוֹר ס"ו.

בֵּיט עֲתֵהֵרִין לְלֵאֵת, לְכֵן יֵשׁ לְנַעוֹר בְּחֻזִּים הַמְּאִרְיָכִים עֵתֵר עַתְלֹו הַיּוֹם.
 הַהוֹלֵךְ לְבַקֵּר חוֹלִים אִו ל־חַס אֲבָלִים אִוֵּסֵר י"ט הוּא כְּמוֹ שְׁכַתְּנַחֵי לְעֵיל בְּשַׁבַּת.
 לְמַנְחָה בִּי"ט כְּכַסְּסִין לְבִיחָה כְּוֹאֲמֵרִין סִדְר חֲסִידֵי שֶׁל נְה"ע דְּחֹל וְאֵין שִׁירוֹ חֲלוֹק בִּי"ט
 אִס לֹא כְּשֶׁחַל בְּשַׁבַּת, וְאוֹמְרִין אֲשֶׁרֵי, וְכִל"ג, וְהַיָּץ אִוֵּסֵר ח"ק (וְכַשֵּׁי עוֹסִיפִין וְאֵין
 חֲפִלְתֵי וְקוֹרִין בְּתוֹרָה וְשִׁחְזִירִין ס"ח לְהִיכַל וְאוֹמְרִין ח"ק) וְשִׁחְפִּלְלִין חֲפִלְתֵי שְׁכַח בְּלַחַשׁ
 וְהַיָּץ חוֹדֵר הַתְּפִלָּה וְאוֹסֵר קְדוּשַׁת נְקִדְשֵׁי וְגו' הַתְּפִלָּה וְאוֹסֵר קִדְשֵׁי חֲתָקְנָל, עָלֵינוּ, ק"י.
 אִוֵּסֵר לְהַכִּין אוֹס דְּכֵר עֵיטֵי רֵאשׁוֹן לְשַׁנֵּי שֶׁל גִּלְיָה דְּכַחֲחֹל הוּא לְגַבִּיר רֵאשׁוֹן, לְכֵן שׁוֹהֵן
 עַם תְּפִלְתֵי עַרְבִית לְלֵיל ב' עַד הַלֵּילָה; אֲפִילוּ יֵין לְקִדּוּשׁ אֵין עֵבִיאֵן קוֹדֵם הַלֵּילָה.
 סִדְר חֲפִלְתֵי עַרְבִית שֶׁל י"ט שְׁנֵי שׁוֹהֵ הוּא אִל י"ט רֵאשׁוֹן אֲלַף אֲבָלִיל שְׁנֵי שֶׁל פֶּסַח סִדְר
 עֲסָקוּ פִּלְמֵר טוֹשֵׁב וְהַיָּץ וְטַחֲמִילִין כו לְסַפּוֹר אֶת חֲעוֹסֵר.

פ"ע ען התורה לספור כל אחד בפני עצמו מ"ט יום מיום הנאת העומר, ועתה לילן לילה לפי שאחר תעשות, וכשיס' פתורות עטלה זו. עטלה לענות ימים ושבעות בכניסת הלילה, המדקדקים אינם סופרים עד שהיה ודאי לילה. אם שבת ולא ספר בתחילת הלילה הולך וסופר כל הלילה. שבת ולא צרך כל הלילה יספור ציוס בלא ברכה. אבל אם שבת לענות שבעו' בלבד לא הפסיד שאר הימים, וכן אם ספר אפילו ציוס או שהוא עסופק אם לבג יום אחד יספור בשאר הימים בברכה.

כשיס' קידוש בלבד, סופרים אחר הקידוש צבי"ה, וכשיס' הנדלה סופרים קודם הנדלה, וכשיס' קידוש והנדלה ס"ע קודם, והרוב נעל ט"ז כחז' דלילה שבין ז' לח' אל פסח אף בחול יש לספור קודם קידוש, וכן ענהג ק"ק פפר"מ. כבר כתפסט ברבים לכוון בכל יום בחיב' אחת עפושור אלהים יחגנו (שאופרים אותו בולו בכל הלילות של ס"ע שיס' בו פ"ט תיצי') ונחובה אחת אל אנא בבח (גנס טו פ"ט תיצי' ואופרים אותו בולו בכל ליל' ולילה) ויש עכוונים ג"כ בכל לילה נאות אחת עפסוק ישמרו בנאנס גנס בו יש פ"ט אותפת וזה ודאי נכח על יסוד רעוע שהרי תיצי' השפסט חסר וי"ו כתיב בכל המדקקים ועדות הפסרה שאערה כל השפסט שנמקרא ח"ו בע"א פ"ו אשר השפוט את עמי (דה"צ ח' י"א) וכמו שכתפסר שם על עקוסו, וכן תיצי' מישר גם הוא ח"ו כתיב בכל המדקקים, וא"צ לא נשארו בפסוק כ"ט פ"ו אותפת. דוק ותפלא.

צריך לספור עפוסד, ולנרך תחלה. יש אופנים זה קודם הנרכה: לשם יחוד קודשא בריך הוא ואשכיכתינה בדחילא ורחישא ליחד שם י"הנו"ה בייחודא שלים בשם כל ישראל, הנגי מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם סמחרת השבת וכו' תספרו חמשים יום.

**פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:
הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעוֹמֵר: (אנא. אלהים)**

**הַיְהִימֵן יְחִייר עֲבוֹדַת בְּיַד הַמְּקַדָּשׁ לְמִקְוֵה:
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיפְתֶּה בֵּית
הַמְּקַדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ וְשֵׁם
נַעֲבָדְךָ בְּיָרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדִישׁוֹת:**

למנצח בנינות תפלאהו לעיל דף 137 ואח"כ אנא בכח תפלא לעיל דף 57
פוד תכלת שחרית ומנחה של י"ט שני אה לראשון אלף שאם הוא ע"ט
עקבלין שבת כדרכו, ויש קהלות עדלגין המרח התנערו טעפר.
בערבית מי"ט לחה"מ עתה לילן והוא רחוס וכו' ועתפללין ש"ע ואופרין
אתה חונכתנו בחונן הדעת ויעלה ויבא בעבודה (ואם שכחו עחירין אותו)
והפ"ן אופר ק"מ, ומנרכין וספרין היום שני ימים לעומר, ואח"כ אבדיל
הש"ן על הכוס צפה"ג והפנדיל, ואין ענרכין לא על הגר ולא על הנשעים,
ואופרין עלינו, ק"ג, ונפטרין לשלום, וכל אחד ענדיל צדימו להוליא בני
ביתו. ואם היום ערב שבת עתפללין ערבית ע"ס שארי ע"ט ואופרין ויכלו
ופנן אבות. (ויש שא"א ענו אבות) ואין עוכירין נה של י"ט ואין חותמין רק
שבת. (בענין אפירת נטה שלליקן כחלקים העכהגים.)

כל ימי חול המועד משפט אחד להם, רק בקריאת התורה הן חלוקין ומתפללין בהם כסדר שמפללין בחול רק שא"ל עומד לתורה (ובק"ק עלגין רק שתי התיבות עומד לתורה ותחילין הריעו לה' וגו'). ובתפלת ש"ע אומרים יעלה וינזף בעבודה ולא לא אסרו עוזרין אותו. והש"ץ חוזר התפלה, וחוללין התפילין קודם הלל, וקורין הלל גדילוג, קדיש שלם, וסוליאין ב' ס"ת וקורין בראשון ג' גברי, וחוללין ס"ת א', פותחין ס"ת ב' וקורין רביעי נפ' פנחס והקדנחם ע"ס פיסקא כל עלאכת עבודה לא תעשו' ומחין ס"ת ראשון אללו ואומרים חלי קדיש על שניהם ואח"כ גוללין ס"ת ב' ואומרים יהללו ועומד ועוזרין להיכל. אשרי ונא לזיון, חלי קדיש, תפלת עוסף של י"ט ופסוקי והקדנחם, והש"ץ חוזר התפלה ואומר קדושת נקדש וגו' הסדר כדרכו בחול שיר ועומד כל מקום לפי ענהגו וכמו שבחנתי בדף הקדום.

חזו חילוף הקריאה לימי חה"מ.

ביום א' דחה"ע (י"ח ניסן) קורין בנס"ת א' נס' נא אל פרעה פ' קדש לי כל בכור. ביום ב' דחה"ע (י"ט ניסן) קורין בנס"ת א' נס' משפטים פ' אם כסף תלוה. ביום ג' דחה"ע (י"ט ניסן) קורין בנס"ת א' נס' כי תשא פ' פסל לך. ואם הוא שנת עתחילין ראה אתה אומר.

ביום ד' דחה"ע (כ' ניסן) קורין בנס"ת א' בסדר נהעלותך וידבר ה' אל עשה נמלצר סיני. ואם חל יום א' דחה"ע בשנת קורין של שנת חה"ע בסדר כי תשא פ' ואשר ה' אל עשה ראה אתה אומר אלי. וניחש שז' של חה"ע קורין של יום ראשון בנס' נא פ' קדש. וניחש שלישי קורין של יום שני בסדר משפטים אם כסף תלוה. וניחש הרביעי קורין של יום רביעי בנס' נהעלותך פ' וידבר ה' אל עשה נמלצר סיני. בערבית ליום ב' דחה"מ (י"ח ניסן) סופרין שלשה ימים, ובערבית (ליום ג' י"ט ניסן) סופרין ארבעה ימים, ובערבית ליום ד' (כ' ניסן) סופרין חמשה ימים. בערבית ליום ו' דפסח (כ"א ניסן) מתפללין של י"ט ועקדשין על היין ואין אומרים זמן. וסופרין ששה ימים, ובערבית ליום ח' דפסח (כ"ג ניסן) מתפללין ועקדשין כדלחמיל (ואם הוא ע"ש אומרים ויכלו ובהרבה קהלות גם מגן אבות וכן בק"ק פפ"ט) וסופרין שבעה ימים ואמר הגאון מעה"ר יענין שאריו לספור היום שבעה ימים לעומר שדם שבוע אחד, וכן באחרונא ראוי להסמך הימים לעומר והוא העומכס מכל הדייקניס וכן ע"פ האר"י ז"ל לא כמו שמושין הסון העם שעדייקים השבוע לעומר שאיננו ככון בל' כלל, וכן עקלקלין בענין ומחליפין ל' רניס ביחיד ולהב"ה, סמוך בעוכרת חזר נקנה, ויש עושה אותו אנדונוכוס בשתניע לאחד העשיריות כי לא ידעו דרכי לה"ק עכ"ל. לכן דע כי ענהג הל' באחדים לומר ימים בלשון רניס עד עשרה ימים, אבל בעשירות יאמר יום. בל"י אחד עשר יום שניס עשר שלשה עשר ארבעה עשר יום, וכן עשרים שלשים ארבעים יום, וראוי לומר שלשה ארבעה שמה ימים וכו' כולם נה' נסוף וקסין לפניו כי כן משפט העספר נהתחנרו עם זכרים, הפך משפט הלשון; וכפונה שלשה עשר יום, ארבעה ועשרים יום וכן בכל דוגמתם, וראוי לומר ש' שבוע אחד ה'ש' בקסין וכן שנועות שנקמלות ה'ש'.

במוציא י"ט אחרון מתפללין ערבית של חול ואומרים אהה חונתנו בחוכן הדעת, ואחר תפלת לחש אומר הש"ץ קדיש מתקבל וסופרין, ואין אומרים לא ויהי נועם וא"ק ולא ויהן לך, ומנדילין על הכוס והמנדיל ואין מנכין לא על הכר ולא על הנשעים, שון אם חל בע"ש, שאז מתפללין ועושין הכל על סדר שארי ע"ש

סדר חג השבועות

הרגל השני הוא חג הקציר הוא חג השבועות ביום חמשים לספירת העומר, והוא לעולם בשה נסיון לפי סדר קניעתו בגלות ואינו חל כי אם באחד ימי אב"ד, וכוהגין קודם י"ט לשמות עשנים זכר לפ"ט שהיה נהר ירוק, ואם חל שבעות ביום א' ל"ל קודם כניסת השבת, גם כוהגין להעמיד ענפי אילנות לפי שנו כדוכין פירות האילן כדי שיתפללו עליהן, וערבין בטיי פרחים הערימין לשפחת הי"ט הזה.

בחג השבועות אומרים זמן סתן הורחנו אע"פ שמי' היה נכ"א לספירה ע"ע לקניעתו שאיר חסר לעולם הוא ו' נסיון שנו כיתנה תורה אליבא דחכמים. אכן החכם אכן שואב כתב טעם כהן ועסתנר והעתקמי לשנו נס' קרובות שלי נפתיחתי לכרך שבעות. כבר כתפט המכהג עפס"ה והאר"י ז"ל להיות כעורי' ליל זה לעסוק בתורה ולעסם הכעורי' יזהרו שלם יתעסקו בדברי נטל' ואל"ל בשחק וקלות ראש, ומי שאינו נטוח נעלמו שלם יסרד במפלחו למחר ע"י פניעת השינה פוטב שיטן ק"ת כדי שלא ילא שכרו נהפסדו. בשחריר ככנסן לניה"כ ועסדין הנרכות וס"ע ופד"ו וק"ש כמו בשנת ומתפללין תפלת הרגלים, והש"ץ חחר התפלה, וגומדין את ההלל, ואומדין קדיש תחקבל, ועוליאין ב' ס"מ (ואומדין הרבון ככמוג לעיל בסד' קה"ת לשנת) וקדין בס"מ א' ה' נברי נפ' יתרו ען נחדש השלישי עד סוף הסדר) וכבר נהגו בכל הקהלות לקרוא פיוט אקדמות אחר פסוק נחדש הראשון. ובכמה קהלות אומדין ארכין קודם הדברות) ולעפטיי קודין נפ' פינחס וביוס הניכורים, ועפטיין ביחוקאל ויהי בשלשים שנה וכו' ואומדין אשרי וכו' ועחויין הס"מ להיכל והש"ץ אומר ח"ק, ועומדין להתפלל תפלת עוסף, והש"ץ חחר התפלה ואומר קדושת כערינך ולדי וכו' והכהני' עולין לדוכן וגומדין הסדר.

למנחה אומדין אשרי ובל"ג ח"ק, ומתפללין כמו בערבני', והש"ץ חחר התפלה, קדיש תחקבל, עלינו, קדיש יחום.

בי"ט שני לערבית מתפללין כמו נראשן ועקדשין ואומדין זמן. בשחריר כוהגין לומר מגלח רוח קודם קה"מ ועוליאין ב' ס"מ וקודין בסדר ראה ומתחילין פ' עשר חעשר כשחל בשבת, אבל בקול מתחילין כל הבכור עד סוף הסדר, וקודין לעפטיי וביום הניכורים כדלחמול, ועפטידין בתוקוק וכו' (בשנת אומדין יקוס פורקן) וכמתין עמנת יד וגומדין כל הסד' ותפלת עוסף כדלחמול.

למנחה כדלחמול לא שאס חל בשבת מוסיפין ואני תפליח וקודין בתור' נפ' נשא. לערבית נטי"ט מתחילין והוא ררום וכו' ומתפללין של חול ואומדין אתה חונכמנו, ואחר התפלה אומר הש"ץ ק"מ ואל' לא ויהי נועם ות"ק ולא ויחן לך, וענדילין על הכוס נפה"ג והענדיל', אבל לא על הכר ולא על הנשעים, אכן נע"ש מתפללין וענדילין הכל כמו בשאר י"ט.

סדר חג הסוכות

הרגל השלישי הוא חג הסוכות הוא חג האסיף במעשה עשר יום לחדש השניעי הוא ירח האיתנים הוא חדש תשרי. בערבית מתפללין תפלת הרגל ככמוג לעיל ואומדין זמן שעת מיכנו.

סדר קידוש לרגלים

עקדשין ננה"כ, ובנית על השולחן. (ובשנת אומדין תחלה יום הששי:)

צרי... קדש אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 יי אלהינו מלך העולם אשר סדר יומיך

סדר קידוש לרגלים

עם וְהוֹמַמְנוּ מִכָּל־לֶשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְתָתֵן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבֻחוֹת לְמִנּוּחָהּ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָהּ
תָּיִם וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֲרֵצֶיךָ הַשְּׁבִיט הַזֶּה וְאֵת יוֹם

לפסח תג המצות הזה. זמן חרותנו

לשבעות תג השביעות הזה. זמן מתן תורתנו

לסוכות תג הסוכות הזה. זמן שמחתנו

לשמיני עצרת ולשמיני תג העצרת הזה. זמן שמחתנו

באהבה מְקַרָּא קִדְשׁ וְזָכַר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ סִרְפָּה
וְאֹרְתָנוּ קִבְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים וּשְׁבִיט וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ
בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן הַיְהִי לְתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְקַדְּשׁ הַשְּׁבִיט וְיִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים:

במצאי שבת סופיסים נר והבדלה. חס מצאי שבת וזגט אמן אויך דיעוענו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישראל לעמים • בין יום השביעי לששת ימי
המעשה • בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלה • ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלה וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך • ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש :

כשסקדשין בסוכה ענכין כאן לישן בסוכה.

חס סוכות חין דער סוכה ווירד נאך דיעוע נככה סאך סהמינו געוואגט.

בא"י אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה :

דיח ערוטע חונד לוויטע ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
נאכט פסח סוכו' סוכו' ע"ע
חונ' ע"מ וזגט אמן סהמינו. שדחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

באהר פ' אסור ר"ה סנא כשכנס לסוכה הי' עזמן אושפיין וכו' ונהגו עכשיו לומר זה

ווען אמן חין דער סוכה געהט וזגט אמן דיעוען יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי ששתשרה שכניתך בינינו
והפרום עלינו סבת שלומך בזכות מצות סבה שאנחנו מקיימין
ליהרא שמא דקודשא ברוך הוא ושכניתייה ברהילו ורחימא

לַיְחֻדָּא שֵׁם יְהוָה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְלַרְגְּוֹן
 אוֹתָהּ מְזִי כְבוֹדָהּ הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוֹר נְטוּי עַל רֵאשִׁיּוֹת מְלַמְעָה
 כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וּמִשָּׁם יוֹשְׁפֵעַ שְׁפֵעַ הַחַיִּים לְעַבְדָּהּ פַּכֵּפֵּ אֲמַתָּהּ
 וּבְזִכּוֹת צִאתִי מִבֵּיתִי הַחוּצָה וְרִדְהָ מִצְוֹתֶיהָ אֲרוּצָה יַחֲשֹׁב לִי כְּזֹאת
 כְּאֵלֹה הַרְחַקְתִּי נְדוּד וְהָרַב כְּפִסְנִי מֵעוֹנֵי וּמַחֲטָאֵרֵי טַהֲרֵנִי
 וּמֵאוֹשְׁפִיזִין עַלְאִין אוֹשְׁפִיזִין דְּמַהֲמִנּוּתָא תַּהֲיִינָה אוֹנֵי קְשִׁבוֹת רַב
 בְּרִכּוֹת וְלַרְעֵבִים גַּם צִמְאִים תֵּן לַחֲסָם וּמִים נְאֻמְנִים וְתֵן לִי זְכוֹת
 לְשֹׁכֵת וְלַחֲסוֹת בְּסִתְרָה צַל כְּנֶפֶסָה בְּעַת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם וְתַחֲסֵנִי
 מִיָּרֵם מִפְּטָר כִּי תִמְטָר עַל רְשָׁעִים פְּחִים וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה מִצִּירַת
 סָפָה זֹו שְׂאֵנִי מְקִים כְּאֵלֹה קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרִטְיָהּ וְדִקְדִּיקָהּ וְתִנְאִיָּהּ
 וְכָל מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וְתַטִּיב לָנוּ הַחֲתִימָה וְתִזְכְּנֵנִי לִישֹׁב יָמִים
 רַבִּים עַל הָאָרְמָה אֲדַמַּת קִדְשׁ בְּעַבְדֻתָּהּ וּבִירְאָתָּה: בְּרוּךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בשחרית קח' שנוטלין את הלולב נוהגין לוטק מפלה זו. פֶּאֶר לולב בענטן וְעָגַט אֲמֵן:
 יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפָרִי עֵץ הַדָּר
 וּכְפֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ אֲבוֹת וְעַרְבֵי גַחַל אוֹתִיוֹת שְׂמֹךְ
 הַמְּיֻחָד הַתְּקָרֵב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲרִים בְּיָדֵי. וְלִידַע
 אֵיךְ שְׂמֹךְ נִקְרָא עָלַי וְיִירָאוּ מִנְּשֵׁת אֵלַי. וּבְנֶעֱנַעֵי אוֹתָם
 תִּשְׁפָּעֵשְׁפָּע שְׁפֵעַ בְּרִכּוֹת מְדַעַת עֲלִיוֹן לְגוּה אֲפָרִיזִן לְמִכּוֹן בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ. וְיִהְיֶה חֲשׂוֹב לְפָנֶיךָ מִצְוֹת אֲרַבְעָה מִיָּנִים כְּאֵלֹה
 קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרִטְוֹתֶיהָ וְשִׁרְשִׁיהָ וְתַרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם
 בָּהּ. כִּי כִנְתִי לְיַחְדָּא שְׂמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתֶיהָ
 בְּדַחִילוֹ וְדַחִימָא לַיְחֻדָּא שֵׁם יְהוָה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ולוקח הלולב כדור וסנכר. אֲמֵן כִּיאַט דְּתוֹ לולב חֵין דִּילוֹ הַזֶּנֶד חוֹנֵד וְעָגַט:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל־גְּמִילַת לֵאלֹב:

ובטל האתרוג ושחזרו לו ושנכך (ואם חל יום ראשון בשבת עברכיז זמן בשני).

בְּאֵי אֲדֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהָיִינוּ וְקִיְמָנוּ וְהִיְעֵנֵנוּ לְזִמְנֵי הַיּוֹם:

ומכענעין לכל רוח, ואח"כ גומרין את ההלל שעומד בנרכה תחלה וסיף ומכענעים ביהודי ובאנא, ובהודו השני, ובשנתו את ההלל אומר הש"ץ ק"מ, ושוליאין ב' ס"ח וקורין ה' גברי (ובשנ' ז) בסדר אשור בפ' אור או בשב' עד ודבר עשה את עוצדי ה' וקורין בס"מ ב' לפטירי בפ' פינחס ובחפשה עשר יום לחודש השביעי וגו', ועפטרין בזכר' סי' י"ד הגה יום נא לה' וגו', (בשנת יקום פורקן) אשרי יהללו, ועחירין הס"מ להיכל, והש"ץ אומר ח"ק ועמפלגין תפלת מוסף והש"ץ חזר, ואמרים הושענא, ק"מ אין כאלהינו, ועד של יום ושעור ע"ו.

למנו אשרי ונא לליו, ח"ק, (ובשנ' מוסיפין מאני תפלתי וקורין ואח' הנרכ') ועמפלגין והש"ץ חזר, ק"מ, עלינו, ק"י. לערביה עמפלגין ומקדשין בכל סד' דאחטול. לשחרית יום שני עמפלגין כדאחטול וכוטלין את הלולב, ועברכיז ואין אשורין זמן, אם לא בשחל ראשון בשבת, וגומרין את ההלל וקורין בחזר' כדאחטול ועפטרין בס"מ סי' ס' וקבלואל העלך שלשה וגו' וגומרין כל סדר שחר' ומוסף כדאחטול. מנחה כדאחטול לערביה כמולאי י"ט למה"ע עמפלגין בכל הסדר שבתמתי לעיל בסדר כמס.

בחזר' של מעד שחרית עמפלגין כנבל אשר ימות השנה ואמרים עשור למחר, ועדלגין עשורים של שנת ועמפלגין יהי כבוד כמו בחיל, (חזן זמן הושענא רבא שנהרבה קהלות כוהנים לומר בו עשורים של שנת), ועמפלגין ש"ע ואמרים יעלה ויבוא צבדו' ואם שבת עחירין אותו, וה"ץ חזר התפל' ומלגין החסילין, וכוטלין הלולב, וגומרין את ההלל, ומכענעין ביהודי ובאנא. קדיש שלם, ושוליאין ס"ח אחד, (וא"ל על הכל חזן זמן הא"ר לפי ענהג ק"ק) וקורין בו ד' בקרנכות התנ' בפ' פינחס, ביזס א' דהה"ע כהן וביזס השני, לוי וביזס השלישי, ישראל וביזס הרביעי, רביעי חזר וביזס השני וביזס השלישי. ביזס ב' דהה"ע כהן וביזס הרביעי, לוי וביזס החמישי, ישראל וביזס הששי, רביעי וביזס הרביעי וביזס החמישי. ביזס ד' דהה"ע כהן וביזס החמישי, לוי וביזס הששי, ישראל וביזס השביעי, רביעי וביזס החמישי. ביזס ה' דהה"ע הוא ה"ר, כהן וביזס החמישי, לוי וביזס הששי, ישראל וביזס השביעי, רביעי וביזס הששי וביזס השני. ואחר הקריאה ח"ק, וגולגין ואמרים יהללו ושעור ועחירין הס"מ להיכל. אשרי, ונא לליו ח"ק, ועמפלגין מוסף של י"ט ואמרים פ' קרבנות ספיקא דיעמא שהיו קורין לרביעי, והש"ץ חזר התפלה ואומר קדושת נקדש, (ונה"ר כערינך לפי ענהג ק"ק) ושוליאין ס"מ (ונה"ר ז' ס"ח) ומכתיחין על הימה ואמרים הושענא של זמן לפי הענהג, ועקפיין הימה פעם אחת (ונה"ר ז' פעמים) ועחירין ס"מ להיכל, קדיש שלם, עלינו: (ונה"ר כוהגין לנגן קדיש בנגון ר"ה ו"כ, ובהרבה קהלות אשורין ג"כ אין כאלהינו.) ואמרים עשור ל"א, ונה"ר עשור ס"א.

בשבת חול המועד כוהגין לומר עגלת קהלת קוד' הולאת ס"מ ואח"כ ק"י. ושוליאין ב' ס"ח וקורין בראשון ז' גברי בפ' כי שח' זמן ויאמר עשה אל ה' ראה אמה אומר אלי עד לא שבאל גדי בחלב אשור, ולפטירי קורין בס"מ ב' לפי סדר היזס, עפטרין ביחזקאל סי' ל"ח והיה ביזס הראשון ביזס נא גוג וכו'. ועמפלגין מוסף של י"ט ואמרים הושענא של שנת וגומרין הסדר בכהוג.

למנחה עמפלגין כסדר שנת אלא שאמרים יעלה ויבוא צבדוה. לערביה עמפלגין ועבדילי' כבשאריו מולאי שנת אלא שא"ל ויהי כועס ואמה קדוש.

בערביה לשמיני עצרת מתפללין ככל שארי י"ט חלא' שאושרין את יום
השמיני חג העצרת ה"ה וכן נקידוש ואושרין זמן כליל ראשון ושני, וכשחל
בשנת איורים ויכלו ומגן אבות ויש שאושרים ג"כ במה מדליקין. וסדר
הקדוש חמלא לעיל בסוכו'.

בשחרית מתפללין על סדר י"ט, וגומרין את ההלל, וכשקל בשבת אושרין
קדחת קוד' הולאת ס"ת ומזילין ב' ס"ת וקורין בראשון ה' גברי בסד' ראיה
גפ' כל הנכוד, ובשבת מתחילין מן עשר תעשר ומתחלק לז' גברי, ובס"ת ב'
קורין למפטיר בפ' פינחס ביום השמיני עצרת וגו', ונוסחין מתנת יד, ארי
ויהללו, ח"ק, חפלת טוסף ומתחילין לומר משיב הרוח וגומרין כל סד' י"ט.
ואחר שיר של יום אושרין שחזור י"ב לעננה על השמיני'. ונענין ישיב' הסוכ'
כשמיני כתב הגאון סוהר"ר יעב"ץ: נח"ל אוכלין בסוכ' לילו ויומו וזין
סנרכין על ישיבתה, והסנהגים חלוקים; אבל היתיקין יושבין בה בלילה ויום,
רק שאין ישיב' בה בלילה, אבל כל סעודה שיש להם לאכול אוכלין בה, עכ"ל.
חפלה לומר כשזילין מן הסוכה. חס ש"ע ווען און זאזין דער סוכה ליהט, וזאזט און

יהו רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
בשם שקימתו וישבתו בסוכה זו בן אברה
לשנה הבאה לישב בסוכת עור של ליתן:

במנחה ש"ע ארי ובל"ג ח"ק (ובשבת טוס"פין ואכי חפלתו וקורין בפ' חאת הנרכ'
חפלה בלחש וחזכירין משיב הרוח, והש"ץ הוא החפלה. קדיש מתקבל, עלינו, ק"י.
בערביה לשבת תורה מתפללין ככל סדר ערבית שמיני עצרת. ואושרין
ששיב הרוח וגו' וסקדין ואושרין זמן.

בשחרית ססדרין ומתפללין כל סדר דלחטול, ואושרין ששיב הרוח וגו'
והש"ץ חוזר התפלה וגומרין את ההלל ואח"כ קדיש מתקבל, ובהרבה קהלות
הכהנים עולין לדוכן, וקודם הולאת ס"ת אושרין אתה הראח וכו' ככל
הכתוב בעמזור, וקורין בס"ת ראשון כל הגזיר בסדר וזאת הברכה וטופל
וסלש עד סעודה אלהי קדם להסמיק לכולן, ולנסוף קורא השלמים עם
כל הנערים ואומר רשות לחתן תורה וטסייעין אליו טעונה אלהי קדם. אכן
סוהר"י סנ"ל היה כוהג לקרוס בפ' וזאת הברכה רק-לשנה גוברין, עד וצור
טרלע תהי' א', כתפיו שכן ב', אלפי טכזה ב', עם ישראל ד', ובגאיתו
שחקים ה'. וזו אשר רשות לחתן תורה וטסייעין אליו טעונה אלהי קדם,
וכן טנהג ק"ק פפ"ד, ואושרין רשות לחתן בראשית וקורין לו בס"ת ב' פ'
בראשית, וטנביהן ס"ת ב' וטוחין ס"ת ג' וקורין למפטיר בפ' פינחס
כדלחטול, ומפטירין ביהושע א' ויהי אפרי שות עשה וגו', וטעליעין הסדר
כדלחטול. ואושרין שחזור ל' חפלה למשה.

למנחה מתפללין כדלחטול. לערבית במי"ט לחול מתחילין והוא רחום וכו'
ואושרין אתה טונכתנו בחפלה ואחר החפלה ק"ת ועבדילק על הכוס כפה"ג והטנדל
וזין סנרכין לשעל הכר ולח על הבשמים. ובס"ט לשבת מתפללין כבשאר ערבי שבתות.

כ"ד תשרי הוא אסרו חג וז"ל בו מחנה ולא לעננת, אכן בק"ק
ט"ט דסיין נוהגין שלא לומר מחנה עד אחר ר"ח תשון. לשנ' שאחר החג
קורין פ' בראשית, ומנרכין החדש, ונטכמה מתחילין לומר ברכי נפשי.

חם סדר הרגלים, בעזרת אל אלים.

ר"ה לא יחול לעולם כ"א באחד ימי בשריו.

ע"ה הגדולים שחשכים ולא ששלימים, והאזובלים קודם ע"ה יארו שלא יאמרו ואלא יאמרו עד סוף היום.

באשורה קודם ע"ה נוסף על פניהם אבל לא בחפלה, ואין אומרין לשלח כמו בשאר ע"ט, אע"פ שנתאגים משעשע אשורין אותם, ה"זידנא לא נהיג עלפא הכי ויחוקם עפ"ם; אבל אל ארך אפים ודאי יש לז' כשאל נב', ואין קורין ויחל ואין אשורים עכנו. אע"פ היחיד בתפלת ענהה יוכל לאשורו באשע תפלה כבשאר ת"י.

בע"ה אין חוקעין, ומכנסין ומסתפרין כמו בשאר ע"ט, ויש שנוכלים ג"כ לפרישות וא"כ ברכה, ולנושא לזכרים ונגדי י"ט.

אחד בתשרי ר"ה לשעשורות לשמיטין לזובלות ולנטיעה, בו ניום כנרא אדה"ר וכיון ולא בדיעום והי' סי' לזכרי כדאי' בפסיקתא ובא"ט שהעמקתי בניאורי לאוסן ע' א' של ר"ה ע"ג.

חלוק ר"ה עשאר י"ט שאם שכת להכית עירוב חבשלין וכוכר כראשון אינו יוכל להגישו ולהתנות כמו בשאר י"ט לפי שאני הימים של ר"ה קדושה אמת הן ואינן עשום ספק.

בערבית ככנסין לניה"כ (כשנת מקנלין שנת) ומחילין ברכו ומסדרין ק"ג נכרכו ויאמרין תקעו (וכשנת גם ושערו) והג"ן אשור ס"ק ועודין להתפלל.

תפלת ראש השנה.

לערבית לשחרית ולמנחה.

העודין להתפלל בכריעה וכפיפת הראש לריכין לזקוף בסוף הנרכות.

(בלחש) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

קְדוֹךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲמִרָהם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַתְּנוֹרָא אֵל
עֲלִיז וְגוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה תֵּכֵל חוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֵהָבָה.
זְכָרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְזָן שָׂחִים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים.

(*) אם לא אטר זכרנו ומי כמוך אין שמירין אותם, וכן קדין נוכחות ובספר רדים כיון שמתה רכה אסור לו לחזור.

אדני הערר, תפלת אהבה ויפן, דחם דייען רוקם איין אונד לערקידעו |
ברוך גפולבט וייט דוח, עוויגער, זאונער גחטס חונד גחטס חוכ
זערער פחטער, גחטס אנהס'ו גחטס יחקה' חונד גחטס יעקני, דוח
דער גרעסע, אהצטיגע חונד פורכטכארע גחטס! דאן היצוטע ווע.
ען, דאן ווהאלטהסטען אים גיטע לערגיאט! דער זייגענטהיאער
דעו וועלטהאלן, דער דער פרחאייגקייט דער חורפחטער געדענקט
חונד זייעררייך זיינען ערלונער זייערער ספעטעוועטען ענקען ברינגט,
זיינען קאמענטהאלבען.
זכרנו געדענקע זאונער לוס זעבען, תה קאניג, דער דאן ווהאלגע.

למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיח מתים אמת רב להושיע,
מכלכל חיים פתח מתיח מתים פרחמים רבים סומך
נופלים ורופא חלים ומחיר אסורים ומקים אמונתו
לשגי עפר מי כמותך בעל גבורות ומי רומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמותך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים פרחמים:
ונאמן אתה לדחיות מתים. ברוך אתה יי מתיח המתים:
אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יללוך סלה.
ובכן הן פחדה יי אחינו על כל במעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויראהך פל המעשים
וישתחו לפניה כל דבר ואים ויעשו כלם אגדה

פלאות היום חן לעבד! טרייב' חונן חין חין דחו כוך דעו לעי
בינו, חוס דייעטוויאלען, הערר דעו לעבענו! קחניג חונד העלשער. ער
רעטטער חוס בעטיטלער! געלחכט זייט דוח, עוויג, סילד חנהס! א
אתה. אחכטיג ביט דוח חין עוויגקייט, חן הערר! דוח בעלעבוס
דוח סחדטען וויעדער, אחכטיגער רעטטער!

דיינע גנדרע ערנזהרס דוח לעבענדן, דיינע חונענדיכע בחראהערלינגקייט
אוסט דוח סחדטען וויעדער חוילעבען; דוח כיוט דער ווענקענדען סטיטלע,
דער קרונקען הייל חונד בעפרייער דער געלעסעלאסן. דוח הקלוט חיה
נען טרייך דיינע לונקגע, יענען, דוח חין דער ערדע סוואאערן. ווער
גלייט דיר, חן דוח, דער חוואלחכט היירר! ווער חוס דיר חנהליך?
קחניג דעו טחדעו חונד דעו לעבענו * טפענדער דעו הייל!

מי כמד. ווער גלייט דיר, פחטער ער בחראהערלינגקייט, דער
זיינער געטחפפע ערבחהונגולחול לוס לעבען גערענקט!

דוח ביזט דיינער פעהרייסונג געטרייח, דוח פערסטחורבענען חיינט
וויעדער לו בעלעבן. געלחכט זייט דוח, גחטט, דער דוח סחדטן בעלעבס!
אתה. דוח ביזט הייליג, הייליג ריין נחמע, חו' הייליגע פרייווען דיר סחגליך. סלה.
ובכן. חן סשרייע דען גחטט חונער הערר! דיינען סרעקקן חיכער
חולע דיינע ווערקע חונד דיינע פורכט חיכער חולע, וחול דוח ער-
סחפפען! דחם דיר עהרפירכטען חולע ווערקע, הינגעסטערקט דיר
חכעטען חולע געטחפפע! דחם יח חולע חין חיינען בונד לונחאמעני

אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו
 " אלהינו שיה שלטון לפניך עז בידך וגבורה
 בימינך ושמוך נורא על כל מה שבראת:
 ובגן הן כבוד " לעמך תהלה ליראיה ותקוה
 לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
 לארצה וששון לעירך וצמיתת קרן לרוד עבדך
 ועריכת נר לבן ישי משיחה במהרה בימינו:
 ובגן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
 וחסדים ברנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה וכל
 דרשעה פלה בעשן תכלה כיתעביר ממשלת
 דון מרדארץ:

(*) שיה שלטון האיין נחיר"ק עין ה"ב. (*) תכלה, הלמד נקמן ועין ה"ב.

טרעטען, אום געאיינשטעלטיך דייען ווילען איט אויפריכטיגעס הער-
 לטן לו ערפילאטן; דען וויר ערקענען עג, עוויגער אונער גאטט!
 דין איט די העררשעלט, דער זיעג אין דייער האנד, סטערקע
 אין דייער רעכטען, אונד דין נאמע איט פארטבאך יעדעס וועטען,
 דען דום ערגשעלטען.

ובכן. ון טעלעט, ט עוויגער! דייעט פאקע עהרע, דייען פער-
 עהרערן רהט, אונד אויוויכט דענען, דיך וועטן, אונד אוסה לו
 רעדען, דענען דיך דייער חזרען, פריידע דייעט לחנד, אונד דיי
 נער טטאדס פארהאילקייט! לחס עאפארוואלעטן דען גליקהארן דיי
 נעו קעלעטען דוד, אונד העלויכטען דיך לחאפע דען זעהנען ש,
 דייען געמאכטען, בחוד, אין אונערן טאגען.

ובכן. דען ווערדען דיך פראזאטען עו זעהען אונד זיך פרייען, דיך
 רעדליכען פארהאילקען, דיך הייליגען אין פריידענגעטרייח אויברע-
 כען, אונד דען לחאפער ווירד פערסטוואטען אונד דער פערעלען גאנל-
 יך וויח רויך הינטווינדען! דען דום ווירוס פערטייכען דען פערעלען
 געוואלט פאן דער ערדע היטועג!

וּתְמַלֹּךְ אֶתְּהָ יי לְבָרָךְ עַל כָּל בְּעִשְׂיֶךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשָּׁבֶן בְּבוֹרָה וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה
בְּפֶתַח בְּרָרִי קְדֻשָּׁה יְמִלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהֵי מַבְלָעֲדִיךָ
בְּפֶתַח וַיִּגְבֶּה יי צָבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֶהְבֶּת אֹתָנוּ •
וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּקָנוּ לְעַבְדֹתֶיךָ •
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

במצאי שבת לוערים זה. חס מצאי שבת וקנט אמן ריענו.

והודיענו יי אלוינו את משפט צדקה ותלמידנו לעשות

והחלך. דוח וירוס, ח עוויגער, קלויין רעגיסרען איבער אלע דיי
נע ווערקע, אויך דעם בערג לין, דעם סהרען דיינער העררליכ-
קייט, אונד חין ירחלים, דער רעוידענן דיינער הייליגקייט, ון ויח
עו געטריבען חיוס חין דעם טריפטען דיינען הייליגען (חד): „דער
הערר רעגיסערט עוויגליך; דין גחטס דורך אלע לייטען, לין; הלליה!
קדוש הייליג ביזט דוח, פֿורכטבאר דין קחאע, אונד אויסער דיר
חיוס קין גחטס! ון אויטעם אויך יענער ספרוך: „גרעם ווירד ויין
דער עוויגע נלאום חיס גערוכט, דער הייליגע גחטס געהייליגט דורך
גערעכטיגקייט!“ געלחבט ויזט דוח עוויגער, דער קחייג, דער הייליגע!
אצה. דוח החוט חונו חונו אלען פֿחוקערן ערקערן ליעבטעם חונו חו' לייג.
סעוט חן חונו דין חוקהגעפֿולען. ערהחבט חונו חייכר חונו אלע נחליחטען,
הייליגעטעם חונו דורך דיינע געבחהע, קחארטעט חונו — חו' חונער
קחייג — דיינע ריענטע, חו' נחנטעט חונו נחך דיינע גרעסן חו' הייליגאנחאן.
(חס מצאי שבת וקנט אמן וחודיענו.)

והודיענו. דוח החוט חונו, גחטס חונער הערר, דוח רעכטע דיי.
נער גערעכטיגקייט קונד גנאחלח חונר חונו געלעהרט, דוח געועטלע
דיינען וילעטנו לו בעפֿחלגען; דוח גחכוט חונו גערעפֿדע רעכטע, לעה

חֵקֶךָ רְצוֹנָךָ וְתַתְּךָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת
אֲמֵת הַקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַחֲוִילָנוּ וּמִצֵּי שְׁשׁוֹן וּמִצְוֵי
קָדֵשׁ וְחֵזֵי נְרָחָה. וְתוֹרֵשֶׁנִּי קְדֻשַׁת שַׁבָּת וְכַבֵּד מִצְוֵי
תְּחִינַת הַרְגֵל. וְתַבְדִּיל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֵשׁ לְחֹל בֵּין אֹד
לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשַּׁבָּעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
הַפְּעֻשָׁה בֵּין קְדֻשַׁת שַׁבָּת לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה
וְאֵת יוֹם הַשַּׁבָּעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה קְדֻשָׁה.
הַבְּדִלָּה וְקְדֻשָׁה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשָׁה:

וְתַתְּךָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהָבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַזְּכוּרָה הַזֶּה. יוֹם זְכוּרָה תְּרוֹעָה.
בְּאֵהָבָה מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לְיִצְחָק מִצְדִּיקִים:
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַצִּיעַ
וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ

רען דער וואהרהייט, פֿרֶהאפֿנדע געזעמלע אונד געבֿהטע; דוח
הַחַוִּים אונט ליטען דער וואַנעע לוגעטהייט, הייליגע פֿייער חו' פֿריי
ווייליגע קעפֿערפֿעטע; דוח הַחַוִּים אונט דוח הייליגקייט דעו שְׁנֵי
לֹס ערבע געגעבען, דוח פֿערעהרונג דער פֿייערטחגע, אונד דער
דרייח יפהרעפֿעטע. חוץ הַחַוִּים דוח, גֿחַס אונדער הערר, לִוּוִּיטוֹן
דייליג אונד געאין אונטערסיעדען, לִוּוִּיטוֹן אונד פֿינטערניס,
לִוּוִּיטען יִשְׂרָאֵל אונד יענען פֿחֿאקערן, לִוּוִּיטען דעס זיעבענטען טחג
אונד דען זעלן ווערקטחגען לִוּוִּיטען דער הייליגקייט דעו שְׁנֵי אונד
דער הייליגקייט חיינען פֿעזט טחגען הַחַוִּים דוח חיינען אונטערסיעד
געאקטס אונד דען זיעבענטען טחג כֿחֿך זעלן ווערקטחגען געהיי
ליגט — זך הַחַוִּים דוח דין פֿחֿק יִשְׂרָאֵל טֿגֿעוֹטֿנרערס אונד אים דיי
נער הייליגקייט געהייליגט.)

וואַן לט. חו' חיי זיעבע הַחַוִּים דוח אונט עוויגער אונדער גֿחַס! (דיע.
זען שְׁנֵי אונד) דינען טחג דעו חדרענקענו טֿגֿעפֿרדכעס, חיי טחג דעו
תרועה בֿחֿזענו (בשנח: חיי טחג לור ערוואהנונג דעו תרועה בֿחֿזענו) אונד
דער פֿערקינדונג דער הייליגקייט, לִוּוִּיטען אונדער טחג חוץ פֿלדֿיס.
אלדעו. אונדער גֿחַס אונד גֿחַס אונדער פֿחֿטער! אַחֿטע עו
פֿחֿך חייפֿסטיגען, טֿגֿקֿחאטען אונד פֿחֿר דֿך געוֿחֿגען געפֿחֿליג חו'

וּפְקֹדוֹתֵינוּ וְזָכְרוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
 עֲבֹדָה. וְזָכְרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשָׁךְ. וְזָכְרוּ כָּל
 עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם הַזֶּה וְזָכְרוּ
 הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֹדוֹתֵנוּ
 בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוּ וּרְחָם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
 אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ
 בְּכַבֹּדְךָ וְהִנָּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ
 בַּהֲדָר גָּאֹן עֲזִיבָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ.
 וְיָדַע כָּל פֶּעֶל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ וּיְבִין כָּל יִצְוֹר

חַנּוּנוֹתֵינוּ אֵלֵינוּ וְזָכְרוּ אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ
 בְּכַבֹּדְךָ וְהִנָּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ
 בַּהֲדָר גָּאֹן עֲזִיבָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ.
 וְיָדַע כָּל פֶּעֶל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ וּיְבִין כָּל יִצְוֹר

אֵלֵינוּ וְזָכְרוּ אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ
 בְּכַבֹּדְךָ וְהִנָּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ
 בַּהֲדָר גָּאֹן עֲזִיבָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ.
 וְיָדַע כָּל פֶּעֶל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ וּיְבִין כָּל יִצְוֹר

כִּי אַתָּה יִצְדָתוּ וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּדֶ וּמִלְכוּתוֹ בְּכֹל מִשְׁלָה:
(לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנחתנו:)

קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרִחַן חֶלְקֵנוּ בְּרַחֲמוֹתֶיךָ
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעֹתֶיךָ
(לשנת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה ותהרבה ישראל מקדשי שמך.)

וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
וְדַבְּרֶךָ אֱמֶת וְקַיָּם לְעַד • פָּרוּץ אַתָּה יְיָ מִלֶּדֶ עַל
כָּל הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשְּׁבֵת וַיִּשְׂרָאֵל וַיִּזְם הַזְּכוּן:
רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְחַפְּזָתְךָ. וְהִשְׁבֵּת אֶת
הָעַמּוּדָה לְדַבֵּר בִּיחֶךָ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל וְחַפְּזָתְךָ בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְחַדֵּי לְרָצוֹן תָּמִיד עַמּוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

געבילדעטע וועטן איינזעהען, דאס דוז עו געבילדעטע האנט; דאן
ווירד מאלעט, ווחו לעבען הויכט, חזירועטן: דער עוויגע, ישראל'ס גאסט,
חינט קהניג זיינע העררשחטט ווחאטעט חיבער מאלעט!
(לשנ' חומר חונד חונזער פֿחטער גאסט; לייגע ווחהאגעפאלען חן חונז-
רעפן רוהעטחג) הייליגע חונז דורך דייע געבאטע, גיב חונז חכמה
חן דייער לעהרע, חחס חונז דייע גיטע פֿערגניגען חונד דין הייל
ערלרייען, (לשנ' חחס חונז ח עוויגער, חונזער גאסט, דען הייליגען
שכח חן זיעבע חונד פֿערגניגליכקייט געניעסען, דחס זיך חן חיהס
ערגאטלען ישראל, דיח דייענען כחאען הייליגען) רייניגע חונזער הערן,
דחס עו דיר חחטריכטיג דייענע, דען דוז ביזט חין טרייח עו פֿיליאלענ-
דער-גאסט, חונד דייע פֿערהייסונג באייכט טרייח חונד כעסטחחנדיג
חין עוויגקייט. געזאכט זייט דוז, גאסט חונזער רעגענט, דער (דען
שכח) ישראל חונד דען סחג דען חחנרענקענו הייליגס!
רצה לייגע ווחהאגעפאלען, ח גאסט חונזער הערר, חן דייענע
פֿחוק ישראל חונד זיינעס געבעטע; פֿיהרע דען חפֿשערדיענט ווע-
דער חין חן דען קחז דייענו טעאפעלן; ניס ישראל'ס חפֿשער—זיינע
געבעטע— מיט זיעבע חונד ווחהאגעפאלען חן. ח חחכטע דיר דער
דיענט דייענע פֿחוקען ישראל חחאערהין ווחהאגעפאלען זיין.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשֹׁמְרֵי לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. פָּדֵךְ אֶתְּךָ מִן
הַפְּחֹזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

קדוים מרוב

מִדֵּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁהַחַיִּיתֵנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנֵי הַחַיִּימוֹ
וְהַתְּקִימוֹ וְחָאֲסַף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר הַקִּקֵּף וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלָם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מִדֵּים לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מִדֵּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
חַוָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צַד חַיִּינוּ מִן
יִשְׁעֵנוּ. אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
גְּדוּדָה לְךָ וְגַם סָפַר תְּהִלָּתְךָ. עַל
חַיִּינוּ הַמְּסֻמָּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל
גִּסְיָךָ שֶׁבְכָל יוֹם עֲלֵנוּ וְעַל

גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת עָרַב וּבִקְרָא וְצִדְדֵי הַטּוֹב
כִּי לֹא-בָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַיְדוּתְךָ כִּי לֹא תִמְנָחֶיךָ מֵעוֹלָם
קָדְשׁ לְךָ:

וְעַל כָּלֵם וְחַפְזָה וְהַתְּרוּמָה שֶׁמָּךְ מִלְּפָנֶיךָ תִּמְד לְעוֹלָם וָעַד:
וְכָתוּב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ):

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וְיִהְיֶה לְךָ אֵת שִׁמְךָ בְּאֵמַת הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ

וְתַחֲזִינָה אֲחַסְטִין חוֹנְרַע חוֹיְגֵן עַן וְעֵהָן, וּזְעַן דוּחַ אִיס עֵרְכֵר.
אֵעַן נַחַך לִיּוֹן לִוְרִיקַקְעֵהֲרַעוּס; גְּעוֹחֲבֵט זִיווּט דוּחַ עוּוִיגְעֵר, דַּעַר זִיווֵעַ
אֲחִיעוּטֲחֵט חִיטוּט וּוִיעֵדַעַר חִין לִיּוֹן טֵהֲרַחֲנַעַן וְחֵסֵט!
מִדֵּים. וּוִיר בַּעֲקַעֲנַנְטֵן דִּיר, דַּחַס דוּחַ, דַּעַר עוּוִיגְעַ, חוֹנְעֵר חוֹנְר
חוֹנְעֵרַעַר לְחֵטְעֵר גְּחֵטֵט זִיווּט חִין עוּוִיגְקִיט. רוּחַ בִּיוּט דַּעַר הַחֵרַט
חוֹנְעֵרַעַן וְעֵבַעַנּוּ, דַּעַר טֵלַר חוֹנְרַעַן הִיּוּוֹ לִיר חוֹנְר דִּיר. וּוִיר דַּחֲכֵ-
קַעַן דִּיר חוֹנְר וְחֵכַפְרִיוּעַן דִּיר לִיר חוֹנְעֵר וְעֵבַעַן, דַּחוּ טוֹר לְחֵן דִּיר
חֵבֵהֲחֵנְט, לִיר חוֹנְעֵרַעַן וְעֵבַעַן, דִּישׁ דוּחַ בַּעוּחֵהֲרוּט לִיר דִּינַע
וּוּחֹנְדֵרַטֵהֲחֵטְעַן, דִּישׁ וּוִיר טַחְגִּילֵךְ לְחֵר חוֹנְר הַחֵכְעַן, חוֹנְר לִיר דִּינַע
חוֹנְעֵרַעַר לְחֵטְעַן גִּיטַע, דַּעַרַעַן וּוִיר בַּעֲטֵטֲחֵרְנִיג גְּעִנֵעֵסֵטַן, דַּעַ
חֵכְעַנְדוּ, דַּעַן אַחֲרָעַנּוּ חוֹנְר דַּעַן אִיסֵטֲחֵגֵן. חֵלְוִיגְטִיגְעֵר, דִּין עֵר-
בְּתֵרַעַן חִיוּט גְּרַעַנְלַעַלְוֵן, דִּינַע גְּתֵרַעַן חוֹנְעַנְדִּילֵךְ, טֵ דוּחַ טֵלֹכְתֵרַא-
הַעֲרִילִיגְעֵר, חוֹנְעֵרַעַן לִעֲפֵרִיוּכֵט לְחֵן עוּוִיגְקִיט!
וְעַל כָּלֵם. לִיר חֵלְוֵט דִּיעוּעוּ וּזִיחַ דִּין כְּחַע גְּעוֹחֲבֵט חוֹנְר הַחֵכְבֵּי
פִּרִיעוּעַן, דוּחַ חוֹנְעֵר הַעֲרֵרַעַר, חִיאַעַר חוֹנְר עוּוִי!
וְכָחוּב. טֵ, סֵרִיבַע לֹס גְּוִילִיבַעַן וְעֵבַעַן חִין חֵלְוֵט דִּינַע בִּוְרַעֲקִיטַעַר!
וְכָל. חוֹנְר חֵלְוֵט וּוְחָ וְעֵבַט, וּוִירַד דִּיר דַּחֲקַעַן חוֹ טוֹפֵרִיבִיגֵי פִרִיעוּעַן

לעריבת ושחרית ומנחה

קער

ועוררתני סלה. ברוך אתה יהוה השוכן שמה ולה נאח להודות:

בשחרית לומר זה. בעריבת ובמנחה לומר זה.

<p>שְׁלֹמֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּכָל יוֹם בְּאֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חַיִּים חַיִּים וְאַתְּבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשׂוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יַעַר וּבְכָל שָׂעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:</p>	<p>שִׁים שְׁלֹמֹם מִוֹסֶה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּכָל יוֹם בְּאֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חַיִּים חַיִּים וְאַתְּבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשׂוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יַעַר וּבְכָל שָׂעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:</p>
--	--

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נגזר ונכתב
 לפניך אנתנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
 ברוך אתה יהוה עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדרבב מרמה ולמקללי
 נפש תהום ונפש כעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתך

דיינען נחמען, גחטסט, חונטער הייל חונד היילע! סלה. געלוקכט זייט
 דוח עוויגער! חוואגטיגער טייט דיין נחמע חו' דיר חוואיין געביהרט דער דחנק.
 (דעו חכענדו שלים רב.)

<p>שִׁים שְׁלֹמֹם, בַּעֲפֵיֶיהָ חִיבֵעַר חוֹנו חוֹנוֹ חִיבֵעַר דִּיין גְּחַלְלֵנוּ שְׁחֹק יִשְׂרָאֵל פִּרְיֵדוֹ, גִּזְיֹק, וְעָגוֹ, הַקּוֹרֵדוֹ לִיגְקִיט גְּחַדְדֵנוּ חו' עַרְבּוֹתֵנוּ. וְעָגְנֵנוּ חוֹנו וְחִוּאֵנוּ לִיגְקִיט סַעַר, אִיט דַעַס לִיכְטֵנוּ דִינֵנוּ חֲנֻסִילֵנוּ. דַעַס אִיט דַעַס לִיכְטֵנוּ דִינֵנוּ חֲנֻסִילֵנוּ גְּחַבּוֹס דּוֹח חוֹנו אַעְהַרֵנוּ דַעַס לַע. בַעַנ, לִיכְטֵנוּ לֹר טוֹגְפֵנוּ חו' שְׁחֹק קְחֵנוּ אַעְהַרֵנוּ, וְעָגוֹ, חֲלָעוּ עַרְבּוֹתֵנוּ, אַעְבַעַן חוֹנו פִּרְיֵדֵנוּ. דִיר גַעַחְלָאָע עוֹ, דִיר דִיין שְׁחֹק יִשְׂרָאֵל לֹר יַעְדֵנוּ לִיט חוֹנו סְמוּדֵנוּ אִיט דִינֵנוּ פִּרְיֵדֵנוּ לֹר וְעָגְנֵנוּ.</p>	<p>שִׁים שְׁלֹמֹם, בַּעֲפֵיֶיהָ חִיבֵעַר חוֹנו חוֹנוֹ חִיבֵעַר דִּיין גְּחַלְלֵנוּ שְׁחֹק יִשְׂרָאֵל פִּרְיֵדוֹ, גִּזְיֹק, וְעָגוֹ, הַקּוֹרֵדוֹ לִיגְקִיט גְּחַדְדֵנוּ חו' עַרְבּוֹתֵנוּ. וְעָגְנֵנוּ חוֹנו וְחִוּאֵנוּ לִיגְקִיט סַעַר, אִיט דַעַס לִיכְטֵנוּ דִינֵנוּ חֲנֻסִילֵנוּ. דַעַס אִיט דַעַס לִיכְטֵנוּ דִינֵנוּ חֲנֻסִילֵנוּ גְּחַבּוֹס דּוֹח חוֹנו אַעְהַרֵנוּ דַעַס לַע. בַעַנ, לִיכְטֵנוּ לֹר טוֹגְפֵנוּ חו' שְׁחֹק קְחֵנוּ אַעְהַרֵנוּ, וְעָגוֹ, חֲלָעוּ עַרְבּוֹתֵנוּ, אַעְבַעַן חוֹנו פִּרְיֵדֵנוּ. דִיר גַעַחְלָאָע עוֹ, דִיר דִיין שְׁחֹק יִשְׂרָאֵל לֹר יַעְדֵנוּ לִיט חוֹנו סְמוּדֵנוּ אִיט דִינֵנוּ פִּרְיֵדֵנוּ לֹר וְעָגְנֵנוּ.</p>
--	--

כספר. ח, אונגען וויר חונד דיין גחללנו שחוק, דחו הויו ישראל, חיס בוטע
 דעו אעבענו, דעו זעגעט, דעו פריעדענו חונד דער ערספריעסליכען
 נעהרוק גערחטט, חונד חייגעטריעבען ווערדען לוי ושהלעבען חונד
 פריעדען! געלוקכט זייט דוח עוויגער, סמיטער דעו פריעדעט!

אלהי. איין גחטסט, בעווחהרע פער כחזעס איינע לונגע חונד איינע
 ויספען פער בעטריגליך רעדען! אהם איינע וועלע געגען איינע חווי
 שערע געלוקסטן חונד געגען יעדעו געדורדיג זייג איה טטויב ד

וּכְמִצּוֹתֶיךָ תִּהְיֶה נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִדֶּרֶךְ
 דְּפֶד עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לִמְעַן יְמִינֶךָ: עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרַתְךָ.
 לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְדֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַגְרִי: יְהוָה לְרִצּוֹן
 אָמַרְפִּי וְהַגִּיזוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוֹאֵעֵשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אָמֵן:
 יְהוָה רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְעָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָח בְּיָמֵינוּ וְהֵן חֲלַקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

ושם נעבד ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
 וערבה ליי מנוחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אין הש"ן חחר התפלה בערבית. אבל אומר קדיש. תתקבל אחרית השלישיו הקהל את
 תפלתם (נגזרת אומר תפלה ויכולו ומגן אבות ואומר העלך הקדוש וחיותם בגל שבת
 לנד, ומרוב הקהלות אין אומרין כמה עדליקין, אכן בק"ק פפד"ס ובכותי' אומרין)
 והש"ן שקדש בניה"ב ואומר שהחיינו. עלינו, ק"י, וכפטרין לבתיהם לשלום.

קודם שיואלים עניה"ב בלילה הראשון כוהגים לאמר איש למצרו:

ליסד לשנה טובה תפתח: ולנינים תפתחו:

ולנקמה לשנה טובה תפתחי: ולרבות תפתחנה:

סדר קדוש לראש השנה.

שקדשק על השולחן ואומרין וכן נשכי הלילות (ובשנת פתחילין ויבולו.)

סברי סרגן ורבנן ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא אפרו הגפן:

ערדע! וְשִׁלַּנְעֵי אִיּוֹן הָעָרָן דִּינְעָר לְעֵהֲרֵעַ, דְּחָס אִינְעֵי זַעֲעוֹעַ נַחֲךָ
 עַרְפִּילֵי־אֹנֶךְ דִּינְעָר גֵּעֲכֻחְסֵעַ סַטְרֵעֵבֵעַ! לְעֵרְכִיכְטֵעַ דְּעַר בְּחֹהֲחֻלְטֵעַן
 פֻּנְטוֹוִירְלֵעַ ווִירְדֵר אִיךְ חוֹנֵד לְעֵרְחִיטֵלֵעַ חִיֵּהַר לְעֵרְהֲחֻבְעַן! סְהוֹעַ עַנּוּ
 דִּינְעֵנוּ נְחֻאֲעֵנוּ ווִילֹטֵנוּ, דִּינְעָר רֵעֲכֵטֵעַ ווִילֹטֵנוּ, דִּינְעָר הַיִּילִיגְקִיטִים
 ווִילֹטֵנוּ, דִּינְעָר לְעֵהֲרֵעַ ווִילֹטֵנוּ. חוּיָן דְּחָס עֵרְרֵטְטֵטֵעַ וועֵרְדֵעַן דִּינְעַ
 לִיעֲבֵעַן, אַחַס אִיר דִּינְעַ רֵעֲכֵטֵעַ בִּיחֲסֻסְפֵּהֲעַן, חוֹנֵד עֵרְהֲרֵעַ אִיךְ!
 ווִוְהֵל אַחְגֵּעַן דִּיר גֵּעֲפִחֵלֵעַן דִּיר רֵעֵדֵעַן אִינְעֵנוּ אֹונֵרֵנוּ, דִּיר גֵּעֲרֻחֵנְקֵן
 אִינְעֵנוּ הֵעֵרְלֵעֵנוּ דִּיר, עוּיִגְעֵר, אִיּוֹן הָרֵטֵס חוֹנֵד אִיּוֹן עֵרְלֻחֻוֹעֵר! עַר,
 דְּעַר חוֹנְטֵעַר זִינְעַן הַיִּאֲעוֹזְחֻקֵרֵעַן חִינְטֵרְחֵכְטֵ עֵרְהֲחֻטֵ, עֵרְהֲחֻטֵעַ
 חוּיךְ חוֹנוּ חוֹנֵד גִּחְלֵן יִשְׂרָאֵל חִין לְרִיעֵדֵעַן! אַמֵּן. עַנּוּ זִיּוּחַ דִּיּוֹן ווִילֹטֵנוּ
 חֵן עוּיִגְעֵר, חוֹנְטֵעַר חוֹנֵד חוֹנְטֵעַר לְחֻטֵּיגֵר גִּחְטֵט, דַּעַן הַיִּילִיגְעַן סַעֲמֵ-
 עַעַל בִּיֵּהַר, חִין חוֹנְטֵעַרן סַחְגֵּעַן, ווִיפֵדֵעַר לֹו עֵרְבוּיֵעַן, דְּחָס יַעֲדֵעַר
 זֵן חֲכֻטֵּהִיל חֵן דִּינְעַקֵס גֵּעֲעֵטְלֵעַ נַעֲהֵאֵעַ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְהִתָּן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַחֻפְרוֹן הַזֶּה.
יוֹם זְכוּן הַרְוַעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ וְזָכַר לְיַצִּיאָתָּה מִצְרָיִם.
כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִבַּלְתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וְדִבַּרְתָּ אִמְתָּ
וְקִיָּם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַחֻפְרוֹן:

כמוצאי שבת מוסיפים גר והבולה. חס מצואי שבת וסגס אמן חויד דיעונו.
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין
אֹרֶךְ יָמִים בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַיְשׁוּבָה לְשֶׁשֶׁת יָמֵי
הַפְּעֻשָׁה. בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּבֻלָּה. וְאֶת יוֹם
הַיְשׁוּבָה מִיְשׁוּרָה יְמֵי הַפְּעֻשָׁה קִבַּלְתָּ. הַבְּבֻלָּה וְקִבַּלְתָּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִרְבָּתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

ואוסרים שרחינו נשני הלילות. אמן וסגס בידע נקזטע שהחינו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁדַּחֲחֵנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַיְהוּה:

ובלעין על הפת וסנרכין המוציא ואוכלין פרוסה הנליפה. ואח"כ נוטלין חסות
סמוק וטונלין אומה נדנש וסנרכין עליו בורא פרי העץ ואוכלין אומה ואח"כ אוסרים:
יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּחַדְּשֵׁנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:

סוּחָה לֶאֱכֹל וּלְשַׂמֵּחַ בְּיוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כְּשֶׁנֶּשְׂאָר יֵשׁ וְעוֹשֵׂי ה' אֵף כִּי
הוּא זֶה הָרֹאשׁ וְהָרֵאשִׁין שֶׁנֶּשְׂאָה, וְאִתּוֹ רִז'ל סִימָנָא עֵילְתָא הוּא. ע"כ יֵשׁ
לֶאֱכֹל מֵאֲכָלִים טוֹבִים וְעִמּוּקִים וְיִחּוּק הַסִּימָן לְטִיב ע"י דִּינֹר פֶּה שְׂעוּשָׁה
רוּחַ בְּלִי סַפֵּק, וְכֵן שֶׁסֵּרוּ ז'ל אֵלֶּל הַחֲלוּשִׁים שֶׁהוֹלֵכִין אַחַר הַפֶּה, וְכֵלְלוּ
שֶׁל דָּבָר שֶׁאֵיכֶל עֲשֵׂנִים זֵישָׁה עִמּוּקִים וְכֵן שֶׁמֵּלְאֵנוּ בְּנַחֲשִׁים (ח' י') שֶׁאִשְׁרַ
לְכוּ אֲכָלוּ עֲשֵׂנִים וְשִׂמוּ עִמּוּקִים וְשִׂמְחוּ עִמּוּקִים וְשִׂמְחוּ עִמּוּקִים וְשִׂמְחוּ עִמּוּקִים וְשִׂמְחוּ עִמּוּקִים
לְאֲדִיכֵנוּ, וְאִתְעַלְבוּ כִּי חֲדוּת ה' הִיא עִמָּכֶם. וְיִנְטַחְנָה ית' שִׁזְעָן לוֹ פִּרְכַּסְתּוֹ נִכְבַּד.

בשהרית ר"ה עשניעין לניה"כ וססדרין הנרכות ופ' קרננות (ואין
אוסרין תרגמי חדשיים) וס"ע ופד"ז עם נרכותיהם וקורין ק"ג וזוהרו לגסרין
עם הנה"ה כרחמי ואלא לאחר זק התכלת. ומתפללין שנע בלש כסו צערי
והש"ן חוזר התפלה, וכבר נהגו להוסיף בה פיוטים כל עקום לפי ענהנו,
והבבגים עולים לזוכן והש"ן נוסר התפלה ואוסרין א"מ.

עָתָּה רַחֵם יִיכָ וְיִרְדַּם טַחְגַּוִּיךָ (אויסער זאג) נַעֲדָךְ שְׁחַרֵּית אֹו' מַנְחָ' א"מ גַּע וְחַגְמַט.

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ חֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲפָחָ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ עֲשָׂח עֲפָנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ חִדַּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל־זָרוּחַת קִשּׁוֹת:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ חָפַר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ כִּלְהָ כִּלְצָר וּמִשְׂטֵיץ מַעְלֵינוּ:

א"מ כִּלְהָ דְבַר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׂכַי וּמִשְׁחִית (וּמַצְפָּה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מַגִּפָּה מִנְּחַלְתְּךָ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ תְּחִיבֵנוּ בְּחַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אַבְיֵנוּ מִלְכֵנוּ סִלַּח וּפְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (כִּי־סָחַל וּסְלַח):

אבנו. אונזער עלטער אונד קהניג, ויר העבען דיר געוונדיגט.

אונזער עלטער אונד קהניג, ויר העבען קיינען קהניג אויסער דיר.

אונזער עלטער אונד קהניג, ווילאפהרע אונז, דינענו רואמע ווילאען.

ח"פ"ח"ק, ערנייערע אונז חייז גויקליצע יתהר.

ח"פ"ח"ק, לערניכטע קאלע באזע לערהענגניסע.

ח"פ"ח"ק, לערניכטע דיח ענטווירלע אונזער עלטער.

ח"פ"ח"ק, לעראייטלע דיח ענטוהגע אונזער העסער.

ח"פ"ח"ק, בעזייטיגע יעדען אונזערער בעלידיגער אונד לעררעסער.

ח"פ"ח"ק, ווענדע חב פענט קריעג, הונגערוקסה, געלענגענטלעס אונד

לערוערבען עסן דינען בונדעקידערן

ח"פ"ח"ק, ענטלערנע יעדע פלעגע עסן דער דיר חייגענען נעליען.

ח"פ"ח"ק, וענדע עלוקקאמענדע גענעאונד דען קרענקען דינען עלוקען.

ח"פ"ח"ק, ליהרע אונז דורך עלוקקאמענע בוסע ווערער לו דיר לויקק.

ח"פ"ח"ק לערניכ אונד לערליהע קאלע אונזערע אינען.

אָבִינוּ מְלַכְנוּ מִחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (חמטחגו) מִבְּנֵי עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים כָּל שְׂמֵרֵי חוֹבֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ זָכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ וְכָרַנוּ בְּמִרְוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים: זיין נעילה ווירד
 סמחט כחבנו
 חמטנו געווקגט.
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹרֹת:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרֻגְסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְשִׁעָה:
 אִם כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה: (כ"ט מחילה וסליחה):
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ תָּרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ תָּרַם קָרָן מְשִׁיחָךְ:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:

ח'ט"ח"ק, טיגעט אונד בעשיטיגע אונזערע איסעטשטן עקר דיין אויגן.
 ח'ט"ח"ק, לערריסע דעו איבער אונז עערהענגטע טיאמע אורטהיין.
 ח'ט"ח"ק, וועס דייע גרעסע בערהאהערליקייטעווע אורקונדען לערניכטען,
 דיח אונז חכסוואדיגען.
 ח'ט"ח"ק, וועס עו דיר חיינגעדענק זיין, דעס וויר טו סטויב זינד.
 ח'ט"ח"ק, דענקע אונזער לין גוטען.
 ט"ט"ח"ק, סרייב' אונז זיין זיין דעו בוך דעו גילקליצען לעבענו.
 ח'ט"ח"ק, סרייב' אונז זיין דעו בוך דער אונסוואר זיין.
 ח'ט"ח"ק, סרייב' אונז זיין זיין דעו בוך דער נעהרונג אונז לערפעלעגונג.
 ח'ט"ח"ק, סרייב' אונז זיין זיין דעו בוך דער ערלונג אונז טונד דעו הייל.
 ח'ט"ח"ק, סרייב' אונז זיין זיין דעו בוך דער לערליהונג אונז לערגעבונג.
 ח'ט"ח"ק, וועס אונז בערריגע היילע ערבויהען.
 ח'ט"ח"ק, ערהעבע דעו הערן דייעו ערוקעו ישראל.
 ח'ט"ח"ק, ערהעבע דעו הערן דייעו געוולכטען.
 ח'ט"ח"ק, ערהערע אונזערע טיאמע, סענע אונז ערבקראע די

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קִבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת־הַסְּלִחָנוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיבָם מִלְפָּנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְגִּים עַל שֵׁם קְדוֹשֶׁךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מַבְחָרִים עַל יְהוּדֶךָ:
אִי־מִ עֲשֵׂה לְמַעַן כָּאֵל בָּאֵשׁ וּבַפִּיִם עַל קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ גִקּוּם לְעֵינֵינוּ גִקַּמַּת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׂפוּךְ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
אִי־מִ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּכְרָא עֲלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְּנֵנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

ח"פ"ח"ק, יום איט ערבבאמען אונד ווההאגעטפאלטן אונזער געבעט פון.
ח"פ"ח"ק, ק, וחס אונז ניכט אונזעהרערט פון דיר געהען!
ח"פ"ח"ק, ווילאפהרע אונז, דער אהרטרער דינען הייליגען נחאמען ווילאטן.
ח"פ"ח"ק, ווילאפהרע אונז יענער האלבען, דיז דער פאלסער פון פייער
אונד וחסער ענטאגענאילטען, לור הייליגונג דינען נחאמען.
ח"פ"ח"ק, רחלע פאר אונזערן אויגען דאן פערנאסעגע באוט דינער דיענער.
ח"פ"ח"ק, ווילאפהרע אונז דינעט האלבען, ווען ניכט אונזער האלבען.
ח"פ"ח"ק, ווילאפהרע אונז דינעט וועגען אונד עררעסטע אונז.
ח"פ"ח"ק, ווילאפהרע אונז, דינער גרענלנאון באהערליגקייט האלבען.
ח"פ"ח"ק, ווילאפהרע אונז, דינען גרעסען, אהלטיגען או' פורכטבארען
נחאמען האלבען, נאך וועלצען איר גענאכט ווערען.
אונזער פלסער אונד קחניג, בעגינטיגע אונד נאכאוןארטע אונז, דען וויר
החבען קיין פערדיענט; ערליגע אונז אירע אונ' גיטע, אונ' הילף אונז!

האין אושר ק"ת, אין כחיד וכו' ומוזיאין נ' ס"ת וקורין זראשן צפ' וירא פון זה' פקד, אז שיה עד ימי' רנ"י, ועמחלק לחטטה גברי ונשנ' לשבעה, ונס"ת ב' קירין לעפטי' נפ' פנחם ונחמש השניעי עד אשה לה', ועפטיין זש"א ס"י א' והי' איש אחד עד וירם קרן עשיחו. אם יש עילה זר"ה עלין קוד' מקיעת אופר, ונשנ' אושרין תחלה יקום פורקן ושאר' ואח"כ עלין.

סדר תקיעות.

חייב כל אדם מישראל לשעוץ זר"ה תשע קולות, שלשה סדרים של שלש שלש שהן שלש חרועות וכל אחת פאטה לפני' ופאטה לאחרי'. חרוע' זו האעורה בתורה נסחפק לנו אם היא היללה והיינו נכיתות דקות, או נסות שהן שברים או- אם הם שניהם יחד, לפיכך ללאת ירי כל ספק הלריכו חז"ל לחקיע תשר"ח ג' פעמים תש"ח ג'. פעמים, תר"ח ג' פעמים, וס"י לדנר יום חרועה יהי"ה לכם גיטעריא תלחין הוי.

מקיעת אופר לריכה כוונת אטע ועשעי, לפיכך החוקע והזועע כל אחד זריך לכוון לקיים ת"ע שכתוב זמורה יום חרועה יהי', וליא זשפתיו ליקב"הו וכו', והריני מוכן לקיים מצוה שזענו בוראנו לתקוע בשופר (האטע אומר לשמוע קול שופר) היחם הזה כמו שכתוב בתורה יום חרועה יהי' לכם. מקיעת אופר לריכה להיות בעמידה, אחד הזועע ואחד משעי נעמידה. יא טעוב לחקוע נלד ימין וכן הטכהג ו"א דשאלל עדיפא, הלכך אין להקפיד כל כך. יהפוך פי הזופר למעלה. קודם שחוקע ענרך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והצטנו לזמן הזה:

(מלכיו) תקיעה שברים חרועה תקיעה: ג"פ, ואח"כ קור' המקד' שב:

(וכרונות) תקיעה שברים תקיעה: ג"פ, שב:

(שופרות) תקיעה חרועה תקיעה: ג"פ והאחרונה

תקיעה גדולה עושכין ועלריכין זה שהוא סימן סילוק שכינה.

אחר התקיעות אושרין אשרי העם יודעי חרועה " באור פניך יהלכו: ואושרין אשרי, יהללו, ועמזירין ס"ה להיכל והשין אושר ס' קועיעדין להחפלל חפלת מוסף

החמיל לחקוע ולא יוכל להשלים, ישלים אחר עמקום שפסק ראשון, ואפילו ג' או ד' זא"ז די להם זנרכה שנרך ראשון ותקיעות שמקע עכו להם, ואפילו לא יוכל לחקוע כלל העוסד מחמיו חיקע על סעך זרכות הראשון, ובלנד שהיו שם החוקעים האחרונים זשעת זרכה ותקיעה ושעו, אכל אם לא שטע הזרכה לרך לנרך לעלמו וא"ל לנרך. נקול רם שהלבוז כנר ילאו יח זנרכה, ואם נא זאטלע התקיעות והילריך להשלים התקיעות שפסק בהן הראשון לריך לחזור לראש התקיעות או לחותן שהפסיד אם שטע עקלתן והלך לחוק זאטלע, זד"א כשלא ילא עדין י"ת, אכל מי שכנר ילא ונא להוילא הגיבור לעולם אינו עתחיל אלא עמקום שפסק ראשון.

ביקד לא יתפלל אדם תפלה קוסף עד אשר שלש שעות על היס.

(נלחם) אֲדֹנָי שְׁפָטֵי תַפְסָח וְיִי יַעֲרֵךְ תְּהַלְלָהּ:

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב תֵּאל תְּגִדֹל תְּגַבֹּר וְתִנְוֹרָא אֵל
עֲלִיזִין גִּבּוֹרִים חֲסִדִים פּוֹדִים וְקַנְיָה כֹּבֵל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וְגַבְרֵיָה גִבּוֹרִים לְבָנֵי בְנֵי־דָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְרָהּ.
וְכַרְנוּ לַחַיִּים. מִלְּךָ חַפְזֵי פְתִיִים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר תְּחִיָּים.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מִלְּךָ עֹזֵר וּמוֹשֵׁעַ וּמְגִן.
כְּרוּךְ אַתָּה יי מְגִן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיחַ מְתִיחַ אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מִכָּל־כָּל חַיִּים פְּחֻסֵי מְתִיחַ מְתִיחַ פְּתֻחִים רַבִּים סוֹמְךָ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חַלִּים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
לְיַשְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וְיִי הוֹמָה לְךָ מִלְּךָ
מִמִּית וּמְתִיחַ וּמְצַמִּית לְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים. וְזוֹכֵר יַעֲרִיז לַחַיִּים פְּתֻחִים:
וְנִאֲמֹן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים. כְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיחַ חַפְתִּים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.

וּבְכֵן תִּזְכֹּר פְּחֻדֵי יי אֲחֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ וְיִירְאוּךָ כָּל־דְּבָרֵי־שָׁמַיִם
וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־דְּבָרֵי־אֵיִם וְיַעֲשׂוּ כָּל־סְאֵפֶיךָ
אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָם שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ שְׂדֵה־שְׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עֵז בִּירְךָ וּגְבוּרָה
בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמּוֹךְ גִּבּוֹרָה עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ:

(רוח וזיכרון עמוס ביו ומפני חטאינו ויעשה חבטן חזן שחרית לדי.)

וּבְכֵן מִן כְּבוֹד יי לְעַמּוֹה תְּהִלָּה לִירֵאִיךָ וְתִקְוָה
לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתִחוֹן פֶּה לַמִּי־חַלִּים לְךָ שְׂמֵחָה
לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצִמְיִחַת קָרְנֵי לְדוֹד עֲבֹדֶךָ
וְעַרְיֵבֶת גֵּר לְבֵן יְשִׁי מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ
וְחַסְדִּים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיֶּיךָ וְכָל־
הָרִשְׁעָה כְּלָהּ כְּעֵשׂוֹן תִּבְלָה בִּיתְעֵבִיר מִמִּשְׁלַח
יְדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבִבְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוֹשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ
בְּכַתּוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדוֹד הַלְלוּיָהּ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
בְּכַתּוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְדָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָהּ : בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וַרְצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מֵאֲרָבֵינוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ •
וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ :
וְתַתְּקֵלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת

מלכותך. ותמלוך עליהם מדרגה לעולם ועד. כי המלכות
שלה היא ולעולמי עד. תמלוך בכבוד: ככתוב בתורתך
יהיה ימלך לעלם ועד:

ונאמר לאהביט און ביעקב ולאדראה עמל
בישרא יהוה אהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר
יהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד
שבטי ישראל: וכדברי קדשך כחוב לאמר כי
לי המלוכה ומושל בגוים: ונאמר "מלך גאות
לבש לבש" עז התאזר אף תבון תבל כל תמוט
ונאמר שאו שערים ראשיכם והישאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד?
עוזו וגבור "גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:

ריכעו טאיעגען, דאס דוז איזאנערדער איבער זיא רעגירסט. דען
דיין מיט דען רייך, דוז ווירט עו ריהאליך רעגירען חין עוויקייט,
זא וויא עו חין דיינער לעהרע געטריעבען סטעהט: "דער עוויגע
ווירד אימער חונד עוויג רעגירען."

ונאמר. פערנער הייסט עו: "און טיעט קיין אונגליק פיר יעקב,
און ויהט קיין עלענד פער ישראל; דער עוויגע זיין גוטט מיט אים
זייהט, האט קאניגליכע רעזידענץ ביים זייהט. "חונד עו חיינער חני
דערן סטעאלע; "דא ווירד ער קאניג איבער ירון, טאז דאז הייסט
דען פאקו פערזאמעלט איינמיטהיג ווירען דאז טאטאמע ישראל".
חונד חין דען זיערען דיינעו הייליגען, (דאז) סטעהט געטריעבען:
"דען דעס עוויגען מיט יעדעו רייך, ער העררט חונטער דען היי
דען." פערנער: "דער הערר מיט קאניג, העררליך געטאיקקט:
דער הערר האט זיין געוואנד, דאז אהיענטקט חנגעגענט או' פלעט
אואגירטעט; זא סטעהט זיא דאז, דאז וועלט, חונד ווונקעלט גיע" חן
חיינער חונדערן סטעאלע הייסט עו: "ערהעבט, זייהר טאזערען, דען
הויפט! ערווייטערט דאז עוויגען פאקרטען! למסט זייהן זייליעהען,
דען קאניג דען רואו! — ווער מיט דער קאניג דען רואו? דער
הערר מיט אהצייג חונד זיעגרייך, דער הערר מיט זיעגרייך חין
סטרייט! ערהעבט, זייהר טאזערען, דען הויפט; ערוויטערט דאז

מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב
 לאמר כה אמר יי מלך ישראל וגאלו יי צבאות
 אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים:
 ונאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר
 עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו
 אחד: ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל
 יי אלהינו יי אחד:

אלהינו ואהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
 בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע
 בחדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה.
 וידע כל פעול כי אתה פועלתו ויבין כל יצור

עוֹיְגֵן פֶּחֶרְטֵן! לְחַסֵּס מִיָּהוּן חֵינְלִיעֵהֶעֶן, דַּעַן קֶחְנִיגְ דַּעַן רוֹהֵאוּ! —
 וְעַר חֵיזֵס דַּעַר קֶחְנִיגְ דַּעַן רוֹהֵאוּ? גֶּחְטֵט, דַּעַן וּכְלִטְמֵאוּ: הַעֲרַר,
 דַּעַר חֵיזֵס קֶחְנִיגְ דַּעַן רוֹהֵאוּ. סֵלֵה. "דוּרְךְ דֵּינֵע דֵּינֵעֵר דִּיח פֶּרְטֵ.
 פֶּעֶטֶטֶן חֵיזֵס נִיעֲדַעֲרַגַעֲטֵרִיעֵבֶטֶן וּוִיח פֶּחְאָגֵט: "וּחַס סַפְרִיכֵט דַּעַר עוּוִי.
 גַּע, יִשְׂרָאֵל' קֶחְנִיגְ חוֹנֵד וּוִינ עֲרֹאָזַעֲר, דַּעַר עוּוֹקַע לְנִחֹת: חִיד בִּין
 דַּעַר עֲרוֹסֵט, חִיד דַּעַר לְעֵטֵלֵטֵט, חוֹנֵד חוּיסַעֲר אִיר חֵיזֵט. קֵינ גֶּחְטֵט!"
 פֶּעֲרַנֵּעֲר הֵיִיסֵט עוּ: עֲרַעֲטֵטֵעֲר וּועֲרַדַּעַן הֵינְוִיפֶטֵטִיגֵעַן חוּוִן לִיח' כֵּיח'
 כַּעֲרַג, עֲשׂוֹ גַעֲבִירַגַע לֹו רִיכֵטֵעַן; דַּעַן וּוִירַד דַּעַן רֵיךְ דַּעַן עוּוִיגֵעַן
 וּועֲרַדַּעַן. "פֶּעֲרַנֵּעֲר: "דַּעַר עוּוִיגֵעַ וּוִירַד קֶחְנִיגְ וּועֲרַדַּעַן חִיכַעֲר דִּיס
 גֶּחְלַעַע עֲרַדַּע; דַּעַן וּוִירַד דַּעַר עוּוִיגֵעַ חֵיכִיגְ חוֹנֵד וּוִינ כַּחַע חֵי.
 כִּיג וּוִינ." חוֹנֵד חֵינ דֵּינֵעֲר לְעַהֲרַע סַטַעֲהֵט גַעֲטֵרִיעֵבֶטֶן: "הַקֶּרַע
 יִשְׂרָאֵל: דַּעַר עוּוִיגֵעַ, חוֹנוֹעֲר גֶּחְטֵט, חֵיזֵט חֵינ חֵינְוִיגֵעַ עוּוִיגֵעַ וּועֲטֵעַ!"
 אִירֵא. חוֹנוֹעֲר גֶּחְטֵט חוֹנֵד גֶּחְטֵט חוֹנוֹעֲר פֶּחְטֵטֵעֲר, חַח לְחַס דֵּינֵע
 חֵיכִיכֵטֵט רַעֲגִיעֲרֵטֶן חִיכַעֲר דִּיח גֶּחְלַעַע וּועֲטֵט! עֲרַהֲעֵבַע דֵּינֵע
 הַעֲרֹוִיכִיטֵט חִיכַעֲר דִּיח גֶּחְלַעַע עֲרַדַּע חוֹנֵד עֲרַסִינֵע חֵיט גֶּחְלַעַע
 דֵּינֵעֲר גֶּחְטֵטֵטֵטֵט וּיעֵגַע חוּטֵטֶן כַּעֲוּוִחְקַעֲרֵטֶן דַּעַר עֲרַדַּע, דֵּינֵעַן לְחַכֵּ.
 דַּעַן, דַּקֵּאִיס יַעֲדַעַן גַעֲטֶטֶטֶן עֲרַקַעֲנַע, דַּחַס דוּח עוּ גַעֲטֶטֶטֶטֶטֶט, חוֹכ'

כִּי אַתָּה יִצְדָתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁפָּיָה בְּאִפּוֹ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מִשְׁלָה:
(לשנת) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצַּח בְּמִנְחָתָנוּ:

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהִתְנַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
שֶׁבָעָנוּ מִטּוֹבָה וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶיךָ.
(לשנת) וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת
קִדְשֶׁךָ וְיִגְדַּלְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶיךָ.

וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהִים אֱמֶת
וְרַב־רַחֲמִים וְרַב־חַסְדִּים לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ הַשְּׁבִתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּה בְּרֹחַן:

אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יִצְוֵי קָדָם
לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן גִּסְתָּרוֹת
שִׁמְבְּרָאשִׁית: אֵין שְׂכָחָה לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ.

יערע געבילדעטע ווענען חיינועהע, דאס דוח עו געבילדעטע האוס;
דאן ווירד קאלט, חתו זעבען הויכט, חוירופען: דער עוויגע, ישראל
גאטט, חיוט קחיג זיינע העררשעלט ווארטעט איבער קאלט!
(לשנת) אונער אונד אונער פאטער גאטט! לייגע וועהאגעטקאלטן פון
אונערס רועהטאג) הייזגע אונד דורך דינע געבאטט, גיב אונד חכי
טהייל פון דינער לעהרע, און אונד דינע גיטע פארגיגען אונד דיין
הייל עררייען, (לשנת) און אונד, פון עוויגער, אונער גאטט, דען
הייזגען אונד פון זינע אונד פארגיגליכקייט געניעסען, דאס זיך פון
איהס ערגאטלען ישראל, דיין דינען נאמען הייזגען) רייניגע אונער
הער, דאס עו דיר אויפריכטיג דינע, דען דוח ביוט חיון טרייח ערי
פילאנערער גאטט, אונד דינע פארהייסונג בלייבט טרייח אונד, בעי
סאנדיג חיון עוויגקייט. געלובט זייט דוח, גאטט, אונער רעגענט,
דער (דען אונד) ישראל אונד דען טאג דען פאנענקעט הייזגע!

אחה. דוח געדענקט. קאלט ווערקע דער וועלט, אונד עראינערס
דיך קאלט געטאפעלע יענער אורחאטען לייט; דיר זינד קאלט געהייר
ניסע טאטען, אונד דיין גאטטע אענגע פארגאנגער דינגע, דיין פון
פאנען ווערען, בעקאנט; דען פאר דעם פאנען דינער העררליי.

ואין נסתור מנגד עיניך: אמה זכר את-כל
המפעל: וגם כל-היצור לא נכתד ממך. הכל
גלוי וידוע לפניך יי אלחינו. צופה ומביט עד
סוף כל-הדורות. כי תביא חוק וזרון להפקד
כל-רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון
בריות לאין סבולית. מראשית בואת הודעת.
ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיה
וזרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא משפט
לא לחי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו
לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמוות. מי
לא נפקד בהים הזה. כי זכר כל היצור לפניך

קיים פנידעט קיין פערנעמען סטחטס, חונד דייענען חויגפן כויכס
טכטו פערבחרגען; דוח געדענקוט קוואט טהאטען, מולד קיין דינגע
ענטפאלט דייענען געדחלמכיס; קוואט חויט בעקקונט חונד קלפפענ-
בחר פחר דיר, עוויגער, חונלערר הערר! דען דוח סויעוט חוי דור-
זיעהוט ביי לוס ענדע דעו ספחטענטען לייטחאטער. פלון חעבעגין
טון החוט דוח עו בעקקונט געאחלט חונד פלראחוי כערייטו חפ-
פענבחרט, דחם דוח חיינע בעטטיאטע לייט ווירוס קחאטען לחטען,
חיינע לייט דעו פנדענקענו, חין וועלכער יעדער גייט חונד יעדעו
וועטן הייאגעוולט ווערדען ווירד, חויך דוח דרך דער פיעלפחאטיגען
טהחטען חונד דער חונענדליכטן מעגע דער געטחפעלע ערזיננערען
ווירט. הייטע חויט דער טחג דעו פנדענקענו יענעו ערוטען, איט
וועלכעס דוח דייענע וועלטסחפעלונג בעגחננוט, בעטטיאטע פיר ישראל,
חוי געריכטוטחג דעו גחטענו יעקב'ו. הייטע ווירד חיבער דוח לחי
דער דחוי חורטהיין געספרחלעו. ווח קריעג, חונד ווח פריעדע, ווח
הונגערוונקטה חונד ווח חיבערפלוס ויין וחוי; יעדעו חיינלענע גע-
סחפן ווירד פלרגעלחדען חונד לוס לעבען חדער לוס טחדע געדחלט!
ווער חויט עג, דעסטען הייטע גיכט ערווחהנט ווירד? דחוי חנדענקען
דער גחנלע סחפעלונג וחוחהל, חוי דחוי חחנדלונג יעדעו חיינלענען
חעוטן חונד וינע פעררוטלונג, גיח חירקונג דעו קייטמען סריטכיר-

בָּא • מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ • וְעַלִּילוֹת מִצְעָדֵי
 גִּבּוֹר • מִחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי
 מַעֲלָלֵי אִישׁ • אֲשֶׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכַּחֶךָ • וּבֶן
 אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ • כִּי דוֹרֶשֶׁה לְעוֹלָם לֹא
 יִכָּשְׁלוֹ • וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצַּח כָּל־הַחוֹסִים בְּךָ: כִּי
 זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה הוֹרֵשׁ
 מַעֲשֵׂה כָל־ם: וְגַם אֶת־נַח בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ •
 וְהַפְקַדְתָּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּהַבִּיאֶה אֶת־
 מִי הַמְּבּוּל לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ
 מַעֲלָלֵיהֶם • עַל־כֵּן זָכַרְנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְהַרְבוֹת זְרָעוֹ בְּעֶסְרוֹת תַּבֵּל וְצִאֲצָאוֹ כְּחוֹל
 הַיָּם: כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַח
 וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ

מייננו יעדנו מחנכנו וינס גערמנקען חונד ענטוירלע חונד דוח
 טריעכט נו זיינען הענדלונגען ווערדען וואואטויך הייטע פֿאָרגעכחא-
 אטן, הייל דעס אָהנע, דער דיינער ניכט פֿערגעסטן! וואהו דעס
 מענטענקינדע, דחו זיך פֿענט טן זיך העס! דען דוח זיך וולען,
 ווערדען ניאמערמעהר פֿחלען, חונד דוח חויל זיך פֿערטרוען, ווער-
 דען נוח בעסחאט ווערדען. דחו חנדענקען דער גחלען טחשפֿונג
 קחאט פֿאָר זיך חונד דוח חונסערוואָנט חיהרע ווערקע חלע. חויל
 דען נח דפֿטעט דוח איט זיעכע חונד בעוואהרפענט חיהן דורך
 דוח פֿערהייסונג דען הייל חונד דען ערבמראענ, חויל דוח זינד
 פֿלוטה ווערדען זיעענט, חונד חלענו פֿלייט לו פֿערדערבען, וועגען
 זיינער חייבען הענדלונגען. דעהער אָהג הייטע זיין חנדענקען פֿאָר
 זיך, עוויגער, חונדער הערר, קחאטן, זיינען וחחאט פֿיעל ווערדען
 לו לחסטן. וויח טחויב דער ערדע, חונד זיינע נחפֿקחאמענטחלט וויח
 וחנד חק מעערע. ון סטעהט חין דיינער זעהרע געסריעבען: „ענד-
 זיך דפֿטע גחסט חן נח חונד חן חלענו טהיער, חונד חן חלענו פֿיעה,
 מעלעט איט ויהק חן דער פֿרלע חסר, חונד גחסט פֿיהרטע חיינען

בְּחִיבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ
 הַקָּיִים: וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבֹרָתָם אֶת־יִצְחָק
 וְאֶת־יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַזְכַּרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב
 וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אֲבֹרָתָם
 אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וּבְדַבְרֵי קְדֹשֶׁה כְּתוּב
 לֵאמֹר זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יי:
 וַנֹּאמֶר טָרַף נָתַן לִירָאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיַּצַּחֵם כְּרַב חֲסָדָיו:
 וְעַל יְדֵי עֲבָדָה הַגְּבִי'אִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלֹּךְ
 וַקְּרֵאתָ בְּאֲזֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כַּח אָמַר יי
 זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד גְּעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כְּלֹלֹתֶיךָ
 לְכַתֵּב אַחֲרַי בְּמַדְבַּר בְּאֶרֶץ לֹא־זְרוּעָה: וַנֹּאמֶר

ויזכר הייטס עו: "ג'חטט ערהקרטע חיהר יחאמערן, געדחטטע חויך
 זיינען בונד איט אנרהס יחק חונד יעקב." חונד חן חיינער חנדערען
 סטעאלע; "חויך וועררע איינע בונדע איט יעקב, חונד איינע בונדע
 איט יחק, חונד איינע בונדע איט אנרהס געדענקען, חונד דחו לחנד
 בעדענקען." חין דען זיעדערן דיינען הייליגען (דו'ז) סטעהט געי
 טריבען, וויח פֿאָגט: געדחטטניס סטיִטעט זיינער ווחו דער דער
 גלחדיגע, בחראהעקליגע, דער הערר! "פֿערנער: "ער גיבט זיינען
 דיענערן חונטערהחלט, דענקט עוויגליך חן זיינען בוד." פֿערנער:
 "ער געדענקט זיינען בונדע איט חיהנען חונד חנדערט זיינען רחטהי
 סאום נחך זיינער גרָסען גיטע." דורך דיינער דיענער דייח פֿרָטע
 טען, חויט ניעדערגעטריעבען וויח פֿאָגט: "געהע הין חונד רופֿע
 וויט חין דייח חֿהרען דער ירוזלסיטען חנד וזגע: ויח ספֿריִט דער
 הערר: חויך געדענקע דיר דיינער יוגענדליצען געֿחלויִקייט, יענע
 לָחַרְס־זֵינען לֹטְרוּיענע, וויח דוח איר נחך דער וויטע פֿאָגטעוט, חוינִז
 חנגרֹזכֿטחֿרע לחנד." פֿערנער הייטס עו: חויך געדענקע איינע

וְחָבַרְתִּי אִנִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמֵי גְעוּרֶיךָ
 וְהִקְיַמְתִּי לְךָ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן
 יִקָּרֵא לִי אֲפָרַיִם אִם יִלְדֵּשׁ שְׁעוֹשֵׁים בְּיַמֵּי
 דַּבְּרֵי בֹן זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מְעִי
 לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב
 לְפָנֶיךָ וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָדָם וּזְכַר־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת
 הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר גִּשְׂבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 אָבִינוּ בְּהַר הַמִּזְבֵּחַ וְחָרָאָה לְפָנֶיךָ עֲקִידָה
 שְׁעָקַד אֲבָרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב
 הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי
 שְׁלָם כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעַלֵּינוּ

בוכדענו איט דיר חין דינער יונגער, דען איך איט דיר סטיפעטעט
 גו חיינעס עוויגען בוכדע. "אונד פון חיינער חנדערן סטעאלע: "חייט
 ספרים איר חין טהייערונטער וזהו, חדער איינע טפיעלע קנחבע?
 דען, נח איך גור חין ווחרטלען פון איהם רעדע, נח בלייבט ער איר
 חיינגעדענק אימאערדער; דחרוס חייט איין חיינערעו רעגע פיר חיהן.
 ערבחראטן, יס ערבחראטן ווילן איך איך ויינער! ספריכט דער עוויגע!"

א"א. אונער גחטט אונד גחטט אונער פחטער! געדענקע חוכ-
 וער גוס, גוסען, אונד עאפפיעהל חונד דעס פולערהפחטען היאואלי-
 טען הייל אונד ערבחראטן; געדענקע חונד, עוויגער אונער גחטט
 דען בונד, דיח פריינדשחטס אונד דען. חייד, דען דוח אונערס חורי-
 פחטער אנרהס חויל דעס בערג חויה לוגעטווחרען; סטעאלע דיר
 דיח חפפערעהנדונג פער, ויח פחטער אנרהס ויינען חיינגען וזהו יחק
 בחד, חויל דען חאטער לעגטע אונד ויינע פחטערליעבע חונטער-
 דריקטע, חוס דיר איט גחלעס הערלען לו ווילפחערען, אונד חסע
 דחפיר חויל ערבחראטן דינען חונטוילען חופעה חוט בעויעגען,

וּבְמִזְבֵּיךָ הַגְּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמֶּיךָ וּמֵעִירֶיךָ
 וּמִנְחֻלְתֶּךָ. וְקוּם-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַדָּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁהַעֲבֹדֶיךָ מִפִּי
 כְּבוֹדֶךָ בְּאָמֹר: וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֹחִים אָנִי יי: כִּי זֹכֵר כָּל-
 הַנְּשִׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲוֹלָם וְאֵין שִׁבְחָה לְפָנֶיךָ
 כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְעַקְדַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם
 בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בְּרוּךְ אַתָּה יי זֹכֵר הַבְּרִית:
 אַתָּה נִגְלִית בְּעֵינֵי כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן
 חֲשָׁמִים הַשְּׂמַעְתָּם קוֹלֶךָ וּנְגִילִית עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי מַדְרַגָּם
 (כִּל) הָעוֹלָם כְּלוֹ חָל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חֲדָדוֹ מִמֶּנֶּךָ

(*) בערפלי כ"ב זכ"י והוא עיקר כמו שהוכחתי בניאורי למחזור.

דינע גרחסע גיטע ווענדע דען ענטבראנגטען לָהֵרן חב פֿאָן דינען
 פֿאָקע, פֿאָן דינער סאָרט חונד דינען ערבע. ערפֿילאָע, עוויגער,
 אונזער גֿאָט, דיח פֿערהייסונג, דיח אונז דינע אַהרע דורך דינען
 דינער יסא חויו דען אונדע דינער העררליכקייט פֿערויכערט, אונז
 דיח ון לויטעט: „חיך ווערדע דען פֿריינדספֿאָטבונדען אַיט אַיהרען
 פֿאָרפֿאָהרען חוֹלעלייט געדענקען, וויח חיך ויח פֿאָר דעס חנגעניכט
 דער פֿאָקער חויו סגרים געפֿיהרט החב: חוס אַיהר גֿאָטט לֹ ויין!
 חיך, דער עוויגע!“ דען דוח געדענקוט פֿאָן עוויגקייט הער חוֹלער
 אַחנגוטפֿערגעסענען דינגע, פֿאָר דען סהרען דינער העררליכקייט
 פֿינדעט קיין פֿערגעסען סטאָטט; דוח ווירוט חיך דער חפֿאָעיהרטי
 אונג יחק? ויינען קינדערן הייטע אַיט ערבחרען געדענקען געאָהבט
 וייזט דוח, עוויגער, געדענקער דען בונדען!

אַתָּה. דוח ערסיענט חין חיינער אַחיענטפֿאָטיסען וואָקע דינען
 הייזגען פֿאָקע, חוס אַיט אַיהק לֹ רעדען; פֿאָן אַיחאעל הערוב
 אַיענטוט דוח עו דינע סאיאע פֿאָרען חונד לייגטוט דיך אַיהק
 חין ערוויכטעסען נעבען. דונו וועלפֿאָל בעבטע. אונד דיח גֿאָלנע
 סאָפֿלונג ערליסטערטע, חונו דוח, אונזער קחינג, אַיכער דען בערג
 פֿי ערסיענט, דיין פֿאָק אַיט אַהרע אונד געבטעטן לֹ אונזער-

בְּהַגְלוֹתֶיךָ מִלִּבְנֵי עַלְדָּר סִינֵי לְלַמֵּד לְעַמּוֹת הַתּוֹרָה וּמִצִּיּוֹת
 וּתְשַׁמְעֵם אֶת־הַדּוֹד קוֹלְךָ וְדַבְּרוֹת קְדֻשָּׁה מִלְּהַטּוֹת אִשׁ
 בְּקִלּוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיֹת וּבְקוֹל שֹׁפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֶת:
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ יְיָ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבִּקְרָה וַיְהִי
 קִלְתָּ וּבְרָקִים וַעֲנֵן כְּבֵד עַל־הַדָּר יִקַּל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיַּחֲרֵד
 כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: וַנֹּאמֶר יְיָ קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ
 וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶּׁה דִּבַּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: וַנֹּאמֶר וְכָל־
 הָעַסְרָאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־חֲלָפִידִם וְאֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־
 הַדָּר עֵשׂוֹן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מִרְחֹק: וְהַדְּבָרִי קְדֻשָּׁה
 כְּתוּב לֵאמֹר עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתַרְוַעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: וַנֹּאמֶר
 בְּחִצְצָרוֹת וּקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵנוּ לִפְנֵי הַמַּלְאָכִי: וַנֹּאמֶר הִקְעוּ
 בְּחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בְּבִסָּה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי־חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
 לְאִדּוֹ יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר הַלְלֶיהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלֶיהָ

ריכטען! דאס זענען עס דינע אהעסאטאטיסע סטיאמע אונד דינע
 הייליגען רעדען וואס פייערלאזאמען פערנעהאען. אונטער דאננער מו'
 בליטן ערסיענס דאס ווירט אונד קאפאנכארטענס דרך אונטער דער
 סטיאמע פאקטאזאפ. זאס סטעהט עס זיין ריינער זעהרע געסריעבען:
 „עס ווירט פאקטאזאפ דייטטען סאגע, וואס דער אהרגען זוכברוך, דאס ווירט
 דאננער אונד בליטן אונד זיינע דיכטע אהוקע און דעס בערגע, און
 ווירט זיין זעהר סטארקער אפריטאן לוי דערען; דאס פאקטאזאפ זאס
 גער ליטטערטע פאקטאזאפ. פערנער הייסט עס: „דער אפריט
 סאן ווירט אונד זיאער סטארקער; סזה טהאט דאס זוכרעדע, אונד גאסט
 זוכטאזאפ זיאט אונד זיאער סטיאמע. פערנער סטעהט געני
 סריעבען: „דאס גאנצע פאקטאזאפ עאפאזאפ דאס דאננערסטיאמע, דאס
 פייערלאזאמען, דען אפריטאן, אונד דען רויכענדען בערג; קאס עס
 דאס פאקטאזאפ ווירט, ערבכטע עס אונד סטאנד פאן פערנע.“
 אונד זיין דען זיערען דינען הייליגען (דוד) סטעהט געסריעבען:
 „גאסט פאזאפ עאפאקטאזאפ אונטערט סאפאפאפאפא, דער עוויגע
 אונטער דער סטיאמע פאקטאזאפ. פערנער הייסט עס: „אונד
 טראפאפאפא אונד אפריטאן פאקטאזאפ הערר, דעס קאזאפ ערטיק
 זען!“ אונד זיין זיאער זוכרעדען סטעאלע: „באזאפ פאקטאזאפ
 דאס אפריטאן פאקטאזאפ אונטערט פערנע; עס זיאט געאעסן זיין
 זאל פערנענדען יענען גאסט.“ אונד פערנער סטעהט: הללדיה.
 אונד גאסט זיין זיאטען הייליגען! אונד זיאט זיין זיאטען פאפאפא

פָּרַקַע עֲזוֹ: הַלְלֵהוּ בְּיַד הַלְלֵהוּ פָּרַב גְּדוּלוֹ: הַלְלֵהוּ
 בַּתְּקַע שׁוֹפָר הַלְלֵהוּ בְּגַבְל וּבְנוֹר: הַלְלֵהוּ בַּתָּח וּמַחֲוֹל
 הַלְלֵהוּ בְּמַנִּים וְעֵגַב: הַלְלֵהוּ בְּצִלְצַל־שִׁמְעַ הַלְלֵהוּ
 בְּצִלְצַל־יְתָרוֹעָה: כָּל הַנְּשֻׁמָּה תִהְיֶה הַלְלֵהוּ: וְעַל יַד־י
 עֲסָדָה הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יִשְׂרָאֵל תִּבְל וְשָׁכְנֵי אֶרֶץ
 כְּנַשְׂאָנִים הָרִים תֵּרְאוּ וְכַתְּקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה אֲתַקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
 אַשּׁוּר וְהַנְּבִיחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַיִם: וַיֹּאמֶר וַיִּי עֲלֵהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּכָּרֵק חֲצוֹ
 וַאֲדָנִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעְרוֹת תֵּימָן: יי
 צְבָאוֹת יִגְן עֲלֵיהֶם: כֵּן תִּגְן עַל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל
 לְחַרוֹתֵנוּ וְשִׂא גַם לְקִבְלֵן גְּלִיוֹתֵנוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ

פֶּעֻטָּע! וְחֵבֵט חֵיָן וַיִּנְעַן וְאֹנֵר עֲרֵסַת הַחַסְטַעַן נֶחֶךְ וַיִּנְעַר גְּרָחְסַעַ
 הַעֲרָרִיכָיִט! וְחֵבֵט חֵיָן אִיט קֹחְמַנְגֵּעַ פֶּחָס סוֹפֵר! וְחֵבֵט חֵיָן אִיט
 הַחַרְפֵּעַ חוֹנֵד פּוֹחְטֵעַר; וְחֵבֵט חֵיָן אִיט פּוֹקֵעַן חוֹנֵד רִיגְעַן, וְחֵבֵט
 חֵיָן אִיט וְחֵיטַע עֲסִפְעִעַל חוֹנֵד פֹּחְטַעַן! וְחֵבֵט חֵיָן אִיט הַעוֹלַעַס לֵאמֹר
 כְּעוֹקֹחְמַנְגֵּעַ אִיט סֵאעֲטֵט עֲרַנְדַּעַס גִּעֲשִׂחְוֹ דַּעַר לֵאמַעְבֵּל! וְחֵיטָו נֹר חֲדַעַס
 הַחַס וְחֵבֵט דַּעַן חֲלֹפֹר־כִּטְבַּחְרַעַן הַלְלֵהוּ! דוֹרֵךְ דֵּינַעַס דֵּינַעַר, דֵּיחַ
 פֶּרֶקְטַעַטַעַן, חֵיטָו כֵּי עַד עַרְגֵּעַ עֲרִיבַעַן, וַיִּחַ פֶּחְלֵגָס: „חֵיֵהַר וְעַלְטַכְבֵּי
 וְחֵיֵהַר חוֹנֵד עַרְדַּע נְבִירְגֵּעַר חֲלֹעַ! חֵיֵהַר וְעַרְדַּעַט רֵיחַ פֶּחְהַנַּע הַחֵכ־
 אִוִּיפֶּגֶעַס עַקְסָקָס זַעְבַּן חוֹנֵד הֲרַעַן דַּעַן סַחֲלֵי פֶּחָס סוֹפֵר! פֶּעַרְכֵּעַר
 הֵיטַעַ עַן: „חֵן יַעַנַעַס סַחְגֵּעַ וַיִּרַד דַּעַן גְּרָחְסַעַ סוֹפֵר גִּעַבְלֹקֵטַעַן
 וְעַרְדַּעַן, דַּעַן וְעַרְדַּעַן זֵיחַ הַעֲרַבִיִּיחַ קֶחְאֹאֵעַן, דֵּיחַ פֶּעַרְחִירַסְטַעַן חֵיטָו
 חֲנַדַּעַ אֲשׁוּר חוֹנֵד דֵּיחַ לַעֲרַסְאֲרִיטַעַן חֵיטָו חֲנַרְדַּעַ פַּלְרִיס, חוֹנֵד דַּעַן עַזוּיִ
 גִּעַן חֲנַעַבַּעַטַעַן חוּיֵךְ דַּעַס הַיִּלְיִגְעַן כַּעַרְגַּ חֵיטָו יִרוּשָׁלַיִם.“ חוֹנֵד חֵן חֵינְעַר
 חֲנַרְדַּעַן סַטַּעַלֵּעַ: „דַּעַר עוּוִיגַעַ וַיִּרַד חֵיבַעַר זֵיחַ עַרְסִיטַעַן חֵן וַיִּנְעַן
 פֶּחֵיֵן וַיִּחַ בְּאִיטֵן חֲבַסִיַעַטַעַן; גֶּחְטַט דַּעַר הַעֲרָר, וַיִּרַד חֵינֵי סוֹפֵר
 בְּחַסְטַעַן, חוֹנֵד דַּחְהַעַרְפֶּחְהַרַעַן חֵיטָו יִדְלִיכֵּעַן טַסִירַאֲעַן—דַּעַר עוּוִיגַעַ
 לְנֹחֹת וַיִּרַד זֵיחַ סִיטַלֵּעַן“ וְחֵי כֵּיט דֵּיֵן פֶּחְלֵק יִשְׂרָאֵל חֵיטָו דַּעַן סוֹטֵל
 דֵּינְעַן פֶּרִיַעַרַעַן!

אִוִּי. חוֹנֵד גֶּחְטַט חוֹנֵד גֶּחְטַט חוֹנֵד עַרְדַּעַר פֶּחְטֵעַר! בְּחֹאֵעַ דַּעַן
 גְּרָחְסַעַ סוֹפֵר חוֹנֵד עַרְדַּעַר בַּעֲפִרִיִּחוֹנְגֵּעַ! עַרְהַעַבַעַ דַּחְוֹ פַּחְמִיַעַר, לֹר פֶּעַר־

מִבֵּין הַגּוֹיִם וּגְפוּצוֹתֵינוּ כַּגֶּם מִיַּדְּכִי אֶרֶץ
וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בַּיִת
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קַרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כַּמִּצְוָה (כ"ג כַּמִּצְוָה) עָלֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁהַעֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמוֹר:
וּבֵיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי הַדְּשָׁנִים
וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹתַי עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי
שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזֵן
תְּרוּעָה וְאֵין הַדּוֹמָה לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשְׁבֵּת אֶת
הָעֲבֹדָה לְדַבַּר בְּיַתְּךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם בְּאֵהָבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְחֵדוּ לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
(*) כַּמִּצְוָה, כֵּן כּוֹקֵד כִּכ"ו יֵשֵׁן וּכ"ב ו"ג.

חיינוגג חוכערער לערטרעכענען, ברינגע חונורע לערסטחטסענען
חיו חללען פֿחוקערן הערבייח חונד וחאמע חונורע לערסטרייטען חיו
חללען סהיילען דער ערדע! פֿיהרע חונד דאן חיס טריומפֿל נחך
דיינער סטארט לין חונד נחך ירושלים, דער רעזידענץ דיינען הייליג
טהואו חין עוויגער פֿריידע. דארט וואללען וויר דיר חונורע פֿעלכט
געאקסען חלפֿער בערייטען, וויח עו חונד דיינע לעהרע דורך דיינען
דיענער סעפֿ חיו דעס חונדע דיינער העררליכקייט בעלעיהלס, חו
וועלען זי לויטעט:

וביזם. חן פֿריידעטחגען. לעוטען חונד נייחאחנדען. וואלס חיהר
איט דען טרומפעטען באווען, ביח חייערן גחלנלפֿעערן; זי וואלען
זיח חייך לוס חנדענקען זיין פֿער חייערס גחסט! חייך, דער עוויגע
חייער גחסט! דען דוח החרוט דיח טטימאע דעו זופר'ו חונד
הערבזש דער תרועה; נייחאחנד חווס דיר גלייך! געלחכט זייט דוח, עמי
געה, דער דען תרועה טחלז ויינעו פֿחוקען ישראל איט ערבכראען החרט!
דיח חייבערועטלונג פֿחן רצה ח'ז"ו ויעהע חבען חין שחריח פֿחן ר'ה.)

וּתְחַוִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

עודים לרננו

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוא יי אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנו. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נִדְדָה לְךָ וְנִסְפַר תְּהִלָּתְךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקַדּוֹת לְךָ וְעַל
נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲפָנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָא וּצְדָקִים הַטּוֹב
כִּי לֹא־קָלוּ בְּחַמִּיךָ וְהַמְרַתֶּם כִּי לֹא־תִמְנוּ תִסְדְּרֶךָ מֵעוֹלָם
קָדְמֵךָ לְךָ:

וְעַל כָּל־מַעֲלֵינוּ וְיִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרַחֵם שְׂמֶיךָ מִלִּבְּנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד:
וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל־) בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וְיִהְיֶה לְךָ אֶת־שְׂמֶיךָ בְּאֵמֶת הֵיאֵשׁוּעַתְּנוּ
וְעוֹרֵתְנוּ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֶיךָ וְלֵךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:
לֵאמֹר אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בִּבְרָכָה הַמְּשַׁלֵּשׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
מִשְׁהַעֲבָדְךָ הָאִמּוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנֵי־עַם קְדוֹשְׁךָ פְּאֻמֹּה וּבְרַכָּה
יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִהְיֶה: יֵשֵׁא יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִשֵּׁא לְךָ שְׁלוֹם:

שֵׁם־שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹנֵת חַיִּים וְאַתְּבַת הַכֹּדֶד
וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשְׁלוֹמְךָ:
בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב

לפניך אֲנִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יי' עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל הַתְּהוֹה פָּתַח לִבִּי בַתּוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרִדוּן נַפְשִׁי וְכָל הַחַוְשִׁים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵם מִחַשְׁבֹּתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶיךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַתּוֹרָתְךָ.
לְמַעַן יִתְלַצוּן יְדִידֶיךָ הַחַשְׁעָה יְמִינֶךָ וַעֲנֵנִי: יְהוֹי לְרִצּוֹן
אֲמַרְרֵפִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוֹאֵעֵשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהוֹי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְחָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַתּוֹרָתְךָ:

הַשָּׁן חָחַר הַתְּפִלָּה וְאוֹסְרִין כּוֹזְמִים כּפִי עִנְיָה עִנְיָה עַל סֵד הַבְּרִכוֹ עִדִּיכָה
עִדִּיכָה לְפִי עִנְיָה וְיַחֲדָי אֵיבּוֹ חוֹקֵעַ עַל סֵד בְּרִכוֹת טַעוּסָה שְׁאֵיבּוֹ רֵאשִׁי לְהַפְסִיק תְּפִלָּתוֹ.
אַחַר שֶׁנֶּחַמְנוּ הַשָּׁן מִפְּלַג עֵשֶׂה אִשְׁרֵי קָמָה וְאוֹסְרִין אֵין כְּאֵיבּוֹ וְעַסִּימִין הַסֵּד כְּבִשָׁר יֵט
וְאוֹסְרִין עוֹזֵר פִּיָּה וְחוֹזְרִין לְתַקּוּעַ שְׁלִשִׁים קוֹלוֹת; וְאַחֲכַ כְּפִטְרִים לְבַתִּיהֶם לְשָׁלוֹם.
לְמַנְהָה כְּכַסְמִין לְבִיָּה כִּי וְאוֹסְרִין אֲשֵׁרִי וּבְלִיָּה חִיקָה (וּבְשֶׁנֶּחַמְנוּ עוֹסִיפִין וְאֵין
תְּפִלָּתִי וְעוֹלִיאָק סִיָּה וְקוֹרִין ג' נְבִרֵי בְּפִי הַאֲזִינוּ וְעַחְזִירִין סִיָּה לְהִיבֵל וְאוֹסְרִין
הִיקָה) וְעַתְּמַלְלִין שֶׁנֶּחַמְנוּ בְּכַחַשׁ כְּמוֹ צַעֲרֵבִי וְהַשָּׁן חָחַר הַתְּפִלָּה וְאוֹסְרִין אִיָּה
(וּבְשֶׁנֶּחַמְנוּ אִיָּה וְכָל לְרִין) קָמָה עֲלֵינוּ קָיָה.

אֲחַר עִנְיָה קוֹדֵם שְׁקִיעַת הַחֶמֶה | כֹּחַ מְנַחֵה פֶּתַח וְאֵין נִשְׁעָה וְאוֹסְרִין עַל גְּעֵה ט
הוֹלְכִים עַל שֶׁפֶת כְּהַר שֵׁשׁ בִּזְרִים | אֲחִין אֵין חֲיִינְעוּ בַחַךְ וְחוֹת לְיִטְעָה וִינֵה עוֹדֵר אֵין
אוֹ לְבִשָׁר פִּים חִיִּים וְאוֹסְרִים: | חֲיִינְעָה וְעַבְעֵנְדִיגֵה קוֹוֵעָה חוֹכֵר וְחֲגִטָּה:

מִיָּה בְּמוֹהַ נִשְׂאָה עוֹן וְעָבַר עַל־פֶּשַׁע לְשִׁאֲרִית נַחֲלָתוֹ
לֹא־דִחְזִיק לְעַד אֲפֹן כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יִשָּׁב יְרַחֲמֵנוּ
יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַךְ בְּמִצְרֹתַיִם כָּל־חַטָּאתָם: וְכָל־
חַטָּאת עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְכְּרוּ
וְלֹא־יִפְקְדוּ וְלֹא־יִעָלּוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיָּמֵי קָדָם:

סֵד עֲרִבִית לֵיל שְׁנֵי שוֹה לְרִאשִׁין וְאִם חֵל־צַטִּי אִשְׁרֵי וְחוֹדֵיעֵנִי
וּמִקְדָּשִׁין בְּבִיָּה כִּי וְגַם בְּנֵית וְאוֹסְרִים שְׁדוּחִינוּ אֵלֵךְ עַמְהַדְרִין אֲחַר כְּרִי אוֹ בְנֵי
יִדֵּה לְסַטּוֹךְ עָלֵינוּ בְּרִכַת זָטָן וְאִם אֵיבּוֹ עוֹלָא סִיָּה טַבִּיךְ זָטָן.
שְׁהַרִית יוֹם שְׁנֵי עַתְּמַלְלִין כְּמוֹ בְּרִאשִׁין וְקוֹרִין בְּפִי וִירָא טוֹן וְהַאֲלֵהִים כְּסָה

עד סוף הסדר, ולפטר קורין כדלמסול ופטרין צירי' סל ל'א כה אמר ה' מצא חן עד רחם ארחמנו, ומוקעין כדלמסול. ואם חל יום ראשון בשנת אופרין שהיינו על הזכר ביום שני, בק"ק אופרין אותו לעולם, ומחללין עובדי, הכל על סדר דלמסול. ואחר שיר של יום כהגין לוער עשור ע"ו.

במוציא ר"ה ערבית מחללין ומדליין בתפלה ועל הכים כבשאר מ"ט. ואם הוא שנת מחלל כבשאר שנתות ואופרין נעעין שבע המלך הקדוש. ככל עשרת י"ת אופרים המלך הקדוש, והמלך המשפט, וזכרנו, ומי כמוד, וכתוב, ובספר ככל החפלו, ודין השבחה נהם עבאר על מקומם, ואחר מפלה שחרית ומנחה אופרים אבינו מלכנו עלנד ע"ג וע"כ ש"א אותו.

צום גדליה הוא הנקרא לום השביעי לעולם נג' בתשרי (אם הוא שנת גדלה ליום א'), והענהג שלא לוער ענגו בתפלה ערבית. בתפלה שחרית נחזרת התפלה אופר הש"ץ עכנו זרכה בפני ענמה בין גואל לרופא, ואחר התפלה אופרין א"ט. ותחנה וזשור ישראל, ואל ארך אפים, ופוליאין ס"ת וקורין. וסל בלוג, ואין עפטרין, ואופרין ח"ק על הס"ת בניעה, ועכביסין ס"ת להיכל ואופרין אשר, למנצח, ובל"ג, הכל כסדר כל יום חול.

במנחה אחר אפרי אופרין ח"ק, ופוליאין ס"ת וקאין ויחל וא"א קדיש. ועפטרין דרשו ועברין מחלה וסוף עד סגן דוד, ועכביסין ס"ת ואופרין ח"ק לפני העמוד ועוידין להמלל בלחה, והקהל אופרין עכנו בש"ת ואחר סיום התפלה אופרין רנן, והש"ץ חוזר התפלה ואופר או"א ברכנו.

שבת שזובה השנת הזאת נקרא שנת אונה ע"ג שפטרין נה אונה ישראל. בערבית נככים' שני' מחללין על סד' שאר שנתו, ואופרין נעעין שבע המל' הקדוש שאין כשוהו.

בשחרית ככל סדר שנת, וקורין פ' וילך או האזינו, והיינו אם חל יו' א' דר"ה ביום ב' או ג' קורין וילך, ואם חל ביום ה' או ז' קורין האזינו, ולעולם שפטרין נסוף הישע שובה ישראל עד סוף הכניא וסדלנג ליהל' סי' ב' כסוק ט"ו: חקעו שופר בציון קדשו צום עד סוף הסימן ולא יברשו עמי לעולם כדי להשלים כ"א כסוקים, והחשוב שנקהל שפטרין, ואין עכייחן לכער להפטר נה אם לא נענין שכלו כעריס. במנחה מחללין על סדר שנת, וא"א ל"ץ ולא פרקים ולא ברכי נפשי.

סדר הכפרות לערב יום כפור.

בהשבעה לסליחות אין אופרין דווי כ"א פעם אחת, ואין אופרין מחנוך, וגם לא אל רחום שטך אם לא כשחל ערב י"כ בע"ג. בשחרית ענהג הרנה קהלות שלא לוער מזמור לתודה, ואין אופרין מחנוך, ולא לשכלת, ולא עשור לאסף, וענהג הרנה קהלות שלא לוער א"ע אלא אם כן שחל בע"ג.

כנר פשט הסנהג בישראל נע"כ לקחת לכפרה מרכנול לזכר ומרכנולת לנקנה (ולעעונרת מרכנול ומרכנולת), ובוחרין בלככים ובלכד שלא יהדרו אחריהם. אם אין לו מרכנול ליקח פשאר ז"ח עירי דלח חזי להקרבה. לא שלא ז"ח יקח עלין עס אע"א נטע ועחזירו סניב לראשג, כי האדם עין הגדה ועשחחף עשו נכפש ה'ועשת.

לוקח הכפרה ביזו הימנית ואופר נפש תחת נפש וקורא:

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרָהֳלִ: יוֹצֵי אִם
מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִתְהַק: אֲוִילִים מִדֶּרֶךְ פְּשָׁעִם
וּמַעֲוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל-אֶבֶל הַתְּעַבְבֵּנָם וְיִשְׁעוּ שַׁעֲרֵי

מוֹחַ: וַיִּזְעַקוּ אֱלֹהֵי בְצֹר לָהֶם מִמַּצְוֹתֵיהֶם וְשִׁיעַם: וַשְּׁלַח
 דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחֵיתוֹתָם: יוֹדוּ לֵי חֶסֶדּוֹ וְנִבְּלוּ אוֹתוֹ
 לְבַנְי אָדָם: אִם יִשְׁעֲלוּ מִלְּאֵךְ מִלִּין אֶחָד מִגֵּר אֱלֹהֵי הַגֵּיד
 לְאָדָם יִשְׂרוּ: וַתִּחַנְּנוּ וַיֵּאמֶר פְּדֵנוּ מִיַּדְךָ שְׁחַתְמָצָאתָ כִּפּוּר:

ועסננו סניב ראשו ואומר (ווער זיך ועלבוט דיז כפרה חואסלחגט, זחגט)
 זֶה חֲלִיפְתָּי זֶה תְּמוּרָתִי זֶה פְּפֹרְתִי * זֶה הַתְּרַנְּנֹל יִלְךְ
 לְמִיתָה וְאֲנִי אֶפְנֵס וְאֵלֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכֶם וּלְשָׁלוֹם:

וחחר וקורא בני אדם וגו' וכך עושה ג' פעמים, ולא כ' שחמו עיד סמוך לסעודה.
 ואחרי שעה כך לעלמו הילך ועושה כענין זה לבני נחום אס סניב יכולי
 לעשות בעלשון, ואס יודעים לקרות יאערו הס הכסוקיס.

העסננו ליחיל אומר ווער דיז כפרה חייכר חכרערן אחנופערזחן חואסלחגט, זחגט.
 זֶה חֲלִיפְתָּךְ זֶה תְּמוּרָתְךָ זֶה פְּפֹרְתְךָ זֶה הַתְּרַנְּנֹל יִלְךְ
 לְמִיתָה וְאֲתָה תִּפְנֶנּוּ וְתִלְכֶי לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכֶם וּלְשָׁלוֹם:
 לרניס בחרכנול אחד (ווער דיז כפרה אעהרע:
 רען אטננופערזחנען לוגלייך חואסלחגט זחגט):

זֶה חֲלִיפְתְּכֶם זֶה תְּמוּרָתְכֶם זֶה פְּפֹרְתְכֶם זֶה הַתְּרַנְּנֹל יִלְךְ
 לְמִיתָה וְאֲתֶם תִּפְנֶנּוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכֶם וּלְשָׁלוֹם:
 העסננו לנקנה (ווער דיז כפרה חייכר חכרערזחן חואסלחגט, זחגט)

זֹאת חֲלִיפְתְּךָ זֹאת תְּמוּרָתְךָ זֹאת פְּפֹרְתְךָ זֹאת הַתְּרַנְּנֹל תִּלְךְ
 לְמִיתָה וְאֲתָה תִּפְנֶנְסִי וְתִלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכֶם וּלְשָׁלוֹם:

המסנ' לנקנו' נחמ' (ווער דיז אעהרערן ווייבפערזחן לוגלייך חואסלחגט, זחגט)
 זֹאת חֲלִיפְתְּכֶן זֹאת תְּמוּרָתְכֶן זֹאת פְּפֹרְתְכֶן זֹאת הַתְּרַנְּנֹל תִּלְךְ
 לְמִיתָה וְאֲתֶן תִּפְנֶנְנָה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכֶם וּלְשָׁלוֹם:

העסננו לרניס נרניס, וכן למעונות (ווער אעהרערע כפרות לוגלייך
 אעהרערן פערזחן קדר חייכר סווחגרון חרויח חואסלחגט, זחגט)
 אֱלֹהֵי חֲלִיפְוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי תְּמוּרֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי פְּפֹרֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי
 הַתְּרַנְּנֹלִים יִלְכוּ לְמִיתָה וְאֲתֶם תִּפְנֶנּוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים אַרְוִיכֶם וּלְשָׁלוֹם:

וכוהגיס לפדות הכפרו' נעסון ולתת העסון לענייסזכן יומר טובעלתת להס הכפרות.

(*) היערבייח ניאאט און דיז כפרה חין דיז זינקע החנר חונר זעגט דיז
 יעלסטע החנר חויל' רען קעזן דער כפרה.

עליו עשה'ת לחכול ולהרבות בשעודה בעי"ב, ואסור להתענו' אפילו תעני' חלוס.
 עניו' שני' אדם לחנרו אין י"ב עכפר עד שירלה את חנרו ואפילו לא הקניטו לא בדברי'
 לריך לפייסו; ולא נתפיים בפע' אחת לריך לפייסו עד ג"פ, ויקס עשו ג' אכשי' בכל פעם,
 ויום' ע'ה אינו זקוק לו, רק יאס' נכבי עשרה שנקשעו עטילה, אבל אם הי' רבו ל"ל עד
 שימפיים; והעומל לא הי' אכזרי'. הי' לא עליו שסרע נשקר א"ל לעחול. אם עת הא' שאר
 תטלו עניא י"ד ב"א ועפעידס על קנרו ואוס' חטאתי לאהי ישרא ולפלוני שחנלתי בו.
 הנריאס טובלין קודס שמתפללין ואין ענרכין על טבילה זו, והחלוש עושה ט' קנים
 נשפיכה נפ"א ואס שופך ען ב' כלים לריך להתחיל השני עד שלא יפסוק הראשון.
 פי שעת לו עת בין ר"ה ל"ב עותר לרחון ולטובל בעי"ב סמוך ללילה.

סדר חפלת מצחה לעי"ב.

עקדימין להתפלל עכחה, והיחיד מתפלל ש"ע עד עושה הגלוס ואח"כ מתחיל
 או"א חבא לפניך וכי' וניער כל סדר הדוי וסדר על חטא עד גמירא,
 אבל הש"ץ בחזרת החפלה אינו עתודה, גם אין אומרין א"ם נעכחה.
 אחר שייסו סדר החפלה לוקין כל הקהל ברעו' כל דהיא. הנלקה מוטה עניו ללפון
 ועמוד, והעלקה אומר והוא רחום ג"פ שהס"ל טמינו' כנגד ל"ט עלקו', והכלק' יתודה.
 לאחר עכחה אובלים ועפעסיקס טנע"י, שלריך להוסיף עחול על הקדש.
 עקוס שכוהגין להדליק כר ל"ב מדליקין, וכן אנו כוהגין וענרכין אשר קדשנו
 במצותיו וצונו להדליק נר של יום כפורים. ויש מקושות שאין ענרכין כ"א כשחל י"ב
 נשנת ואו ענרכין להדליק נר של שבת ושל י"ב. ומרנין נכרו' נביה"כ. וכיהגין
 לעשות כר לכל אחד, ונר נשעה ע"א עתמו. אם כנו הגרות לא יאס' להדליקס.
 יש להביע השולחנות והמטות ולכנד הבית ל"ב כשו לשנת.
 כוהגיס ללנוש נגדים נקיים ולנכים, ונגד עמיס העליון.

דברים האסורים בי"ב.

י"ב לילו כיוסו לכל דבר. ועה הם הדברי' האסורי' בו? עלאכה אכילה, שמה, רחילה,
 סיכה, נעילת הסנדל, ומשפיש העטה. יש לכהיג באמתו דין כדה שלא ליגע בה ושלא
 להרבו' עמה בדברי'. התנוקות אסורין נבעיל' הסנדל. ירדו גאסי' ורובה לילך עניתי
 לניה"כ או להפך והוא אסטנים עותר לו לנעול טעעליו עד שגגיע למקוסו, ויש עתעירין.

בערביח נכניסם י"ב כנכסין לניה"כ בעוד היום גדול, עתעת התרת נדרים
 של'ל ביום חול, ועמעטפים בטלית וכוהגין לנרך עליו, ועעעידין ב' חשיני קהל אחד
 עישין הש"ץ וא' טעמאלו ואועדין לוי בישבה של מעלה וכו' והש"ץ אומר כל גררי ג"פ
 (וכבר הרחנתי לדבר נל' כל נדרי נפתחתו עליו ע"ג) ואח"כ פסוק ונסלח, ואומר
 שהחיינו בלא כוס, ויפה הדבר לנרך כל אחד לעלסו, ועתחילין גרבו וכו'
 אועדין ק"ג ננרכות' וקק"א אועדין בשכס"לו נקול' רס וכ"ד האר' ז"ל, ואוערים
 ופרוש (ונשנת גם ושפרו) כי ביום הזה וגו', ח"ק ועועדין להתפלל שבע.

תפלת יום כפור

לערביה לשחרית ולמנחה.

(נלח) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקַנְיָה הַבֵּל וְחוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וְמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְיָדָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

זַכְּרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים. וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹתֶיךָ:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חַלִּים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךָ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וְמִי הוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ
 מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה.

אדני הערר, הַעֲלֵנִי מֵאִפְסָן, דַּחַס דְּרִיעֵנוּ רוּחַס אִיִּן אוֹנֵד פֶּעֶרְקִינֵדע!
 ברוך. גְּעוּחֻבְט זֵייט דוּח, עוּוִיגֵר, חוֹנוֹעֵר גְּחֻטט חוֹנֵד גְּחֻטט חוֹכֵ
 זְעֵרֵר פֶּחֻטטֵר, גְּחֻטט סִכְרֵסִ' גְּחֻטט יִנְחִק' חוֹנֵד גְּחֻטט יַעֲקִיב, דוּח
 דֵער גְּרֻחֻטט, אַחֻטטִיגֵע חוֹסֵד פֶּעֶרְטִבֻחֵרע גְּחֻטט! דוּח הַחֻטטֵט וּעֵי
 זֵעֵן, דוּח וּחֻחֻסֵהֶטטֵען אִיס גִיסֵע פֶּעֶרְגִוּסֵט! דֵער חִיגֵעֵנֵטִיהוּאֵעֵר
 דֵעוּ וּעוּלֵטֻחֻלֵל, דֵער רֵער פֶּרְחֻאִיגִקִיט דֵער חוֹרֶפֶחֻטטֵר גֵעֵדֵעֵנֵקֵט
 חֻסֵד לִיעֵבֵרִיך חִינֵעֵן עֵרוּחֻזֵעֵר חִיֵהֵרֵעֵן טֶפֶחֻטטֵטטֵען עֵנֵקֵעוּן בְּרִיגֵט,
 זֵיינֵעוּ נִחֻעֵנוּ הַחֻבְעֵן.

זכּרנוּ. גֵעֵדֵעֵנֵקֵע חוֹנוֹעֵר לֹוס לֵעֵבֵעֵן, חֵ קֶחֻיגֵי, דֵער דוּח וּחֻחֻגֵעֵ
 פֶּחֻלֵעֵן הַחֻטט חֵט לֵעֵבֵעֵן! סְרִיב' חוֹנוּ חִיִּן חִיִּן דֵעוּ בּוֹך דֵעוּ לֵעֵ
 בֵעֵנוּ, חוֹס דְּרִיעֵטטוּוּלֵטֵן, הֵעֵרֵר דֵעוּ לֵעֵבֵעֵנוּ! קֶחֻיגֵי חוֹנֵד הַעוּלֵעֵר. עֵרֵ
 רֵעֵטטֵעֵר חוֹנֵד בֵעֵטִיטֵלֵעֵר! גְּעוּחֻבְט זֵייט דוּח, עוּוִיגֵר, סִיוד סִכְרֵסִ'!
 אַתָּה. אַחֻטטִיגֵי בֵייט דוּח חִיִּן עוּוִיגִקִיט, חֵ הֵעֵרֵר! דוּח בֵעוּעֵבּוּט
 דִיח סְחֻרֵטטֵען וּוִיעֵדֵעֵר, אַחֻטטִיגֵעֵר רֵעֵטטֵעֵר!

דִיעֵנֵעֵ גְּחֻחֻדֵע עֵרְנֻחֻהֵרֵט דִיח לֵעֵבֵעֵנוּ, רִיעֵנֵעֵ חוֹנֵעֵנֵלִיכֵע בְּחֵרֵהֵעֵרֵלִיגִקִיט
 לֻחֻטט דִיח סְחֻרֵטטֵען וּוִיעֵדֵעֵר חוּיפֵלֵעֵבֵעֵן; דוּח בֵייט דֵער וּחֻחֻקֵעֵנֵדֵעֵן סְטִיטֵלֵעֵ,
 דֵער קֶרְחֻקֵעֵן הִיִּל חוֹנֵד בֵעֵפֵרִיעֵר דֵער גֵעֵפֵעֵסֵעֵלֵטֵן. דוּח הַחֻטטֵט חִיֵהֵ
 נֵעֵן טְרִיִיך דִיעֵנֵע לֹוחֻגֵע, יֵעֵנֵעֵן, דִיח חִיִּן דֵער עֵרֵדֵע טוּוּאֵעֵרֵן. וּעֵר
 גִלִיכֵט דִיר, חֵ דוּח, דֵער חֻלֵאֻחֻטטֵט הֵעֵרֵר! וּעֵר חִיט דִיר חֵהִלִיך?
 הַחֻיגֵי רֵעוּ טְחֻרֵעוּ חוֹנֵד דֵעוּ לֵעֵבֵעֵנוּ חוֹנֵד טֵעֵנֵדֵעֵר דֵעוּ הִיִּל!

לערביה ושחרית ומנחה קפ"ט

מי כְּמוֹהָ אֵב הַרְחֵמִים. וְזָכַר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנִאֲמָן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מַתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִחַלְלֶנּוּ סִלְחָה.

וּבְכֵן הֵן פִּחְחֵדָה יי אֶלְהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימְתָה
עַל כָּל מַדָּה שֶׁבָרְאַתָּ וְיִירְאַתָּ בְּלִי מַעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגִידָה
אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם בְּמוֹ שִׁדְעָנוּ
יי אֶלְהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ גּוֹרָא עַל כָּל מַדָּה שֶׁבָרְאַתָּ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לַעֲמֻךָ תְּהִלָּה לִירְאַתָּה וְתַקְוָה
לְדוֹר שֵׁשֶׁךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ שֶׁמְחַחָה

מי כמך. ווער גזיכט די, פאסטער דער באראהעוולגקייט, דער
יינער געטשפאטע ערבחראונגזעקאל לוס זעבען גערענקט!

דוח ביזט דינער פעהרייסונג געמרייא, דיח פערסטאורבענטן איינוס
טייערער לו בעלעבן. געלוקט זייט דוח, גאסט, דער דיח סתרטן בעלעבט!
אתה, דוח ביזט הייליג, הייליג דיין נחמט, חו' הייליגע פרייזען דיך סחגליך. סלה.

ובכן. ון סמרייע דען גאסט טוטער הערר! דינען סרעקקן זיכטר
האלע דינע ווערקע חוט דינע פורכט איבער הולען, ווון דוח ערי
סחפאלען! דחם דיך עהרפירכטען הולע ווערקע, הינגפסטערקס דיך
חנבעטען הולע געטשפאלע! דחם זיח הולע חין חיינען בוגר לוחאמעני
טרעטען, חוס געאיינסחפאלעך דינען ווילנען איט חויפירכטיגעס הערי
לען לו ערפילנען; דען וויר ערקענטען ען, עוויגער חונטער גאסט!
דיין חוט דיח העררסחפאלע, דער זיסג חין דינער דינער, טטרקקע
חין דינער רעלמען, חונט דיין נחמט חוט פורכטבקר יעדעס ווענען,
דען דוח ערסחפאלען.

ובכן. ון סחפאלע, ט עוויגער! דינען פאלקע עהרע, דינען פערר
עהרערן ליהק, חונט חויזיכט דענען, דיח דיך זאלען, חונט אומה לו
לעדען, דענען דיך דינער העררעך, פריידע דינען. וקבר, חונט די

לְאַרְצָהּ וְשִׁשִׁין לְעִירָהּ וְצִמְיַחַת קָרְנֵי לְדָוִד עֲבָדָהּ
 וְעָרִיכַת גַּר לְבָן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָהּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ:
 וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂרָאֵל יַעֲלוֹזוּ
 וְחַסִּדִּים בְּרָנָה יִגְלוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיָּהּ וְכָל־
 הַרְשָׁעָה בְּלָהּ בְּעֵשׂוֹן הַתְּכָלָהּ בִּיתְעַבִּיר מִמִּשְׁלַת
 זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבַדָּהּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂה בְדַר
 צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ וּבִירוֹשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁהּ
 כְּכַתּוּב בְּרַבְרֵי קְדֻשָּׁהּ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדָד וְדָד הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמָךְ וְאַיִן אֱלֹהֵי מִבְּלַעֲדֶיךָ
 כְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

נער סטודנט פֿרונדליכקייט! אַחַס טאַספֿרוואַלענע דאָס גויקוואַרטן דיי
 נעו קנעכטעו דה, אונד העלליכטעו דיי אַמאָסע דעו אַהענעו שי
 דיינעו געוואַכטעו, כּמֵאָר, חין אונטערן סטאַגין.

ובכן דאָן ווערדען דיי פֿרונדאָמען עו זעהען אונד ויך פֿרײַען, דיי
 רעדליכע פֿרונדליכקעסן, דיי הייליגען חין פֿריידענגעסטרייח אונטער
 זען, אונד דאָן אַמאָסע ווירד פֿערסטאָמען אונד דער פֿרעלעו גאַנץ
 ויך ווייז ריך העסאָוירען! דען דאָ ווירט פֿערטייכען דעו פֿרעלעו
 געוואַלט פֿאַן דער פֿרעו היטוסג!

אחמלק. דאָ ווירט, ח עוויגער, פֿאַלין רעגירען אַיפֿער אַלע דיי
 נע ווערקע, אַיין דען בערג לייך, דען סאַרען דיינער העררליכ.
 קייט, אונד חין ירושלים, דער רעזידענץ דיינער הייליגקייט, ויך ווי
 עו געטריבען חיים חין דען סריפֿסטן דיעעו הייליגען (דוד): „דער
 הערר רעגירט עוויגליך; דייין גאַטט דורך אַלע לייטען, לייך; הללִיָהּ!
 קדוש. הייליג בייט דאָן, פֿורטבאַר דייין נאָמע, אונד אַויסער דיר
 אַיט קיין גאַטט! ויך אַויסעט אַויך יענער סאַדוך: „גאַטט ווירד ויין
 דער פֿוויגע לנאָח חיים געריכט, דער הייליגע גאַטט געהייליגט דורך
 גערעכטיגקייט!“ געוואַכט ווייט דאָן עוויגער, דער קאַגין, דער הייליגע!

וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיָוִם הַכֹּפְרִים
 הַזֶּה. וְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ
 בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי
 אֱלֹהֵי עֲיִנָּנו כִּי אֵל מְלֵךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ נְאֻלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 חַדָּה וַיּוֹם הַכֹּפְרִים הַזֶּה. מְחַח וְחַעֲבַר פִּשְׁעֵינוּ (וְחַמְאֵתֵינוּ)
 מִנְּגֵד עֵינֶיךָ. כְּאָמַר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַח פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 וְחַמְאֵתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי כְּעַב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַמְאֵתֶיךָ שׁוֹכַח אֵלֵי כִי גֵאלְתֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אַתְּכֶם מִכָּל חַמְאֵתֵיכֶם לְפָנַי יי
 כְּמִתְהַרְוֵנוּ: (אֵלֵהִיט וְאֵלֵהִיט אֲבוֹתֵיט רַעֵה כַּמְעַחְחֵנוּ) קְדָשְׁנוּ

בְּתַרְוֵהוּ עֲרֵלִיגְקִיִּים, לֹס אֵעֲבֵט אֹנֵד לֹס עֲרִיעֵדֵנוּ, חֵן דִּיעוּעֵס יוֹם כְּפוֹר
 (עֲרִיעוּהוּ עֲנוּגוּטוּחָגֵע) גֵּדֵדֵנְקֵע אֹנוּעֵר, גֵּחְטֵט אֹנוּעֵר הַעֵרֵר, לֹס וּשְׁהֵל,
 עֲרַחִינְעֵרֵע דִּיך אֹנוּעֵר לֹס זַעֲגֵנוּ, אֹנֵד הֵאֵל חוּנו לֹר גֵּלִיקוּעֵלִיגְקִיִּים.
 כַּעֲגִינוּטִיגֵע אֹנֵד כַּעֲגֵנְחֵרִיגֵע אֹנוּ דוֹרְך עֲרַהִיִּסוּג עֵלֵן הֵיִל אֹנֵד
 עֲרַבְתֵּרֵאעֵן; עֲרַבְתֵּרֵאעֵן דִּיך אֹנוּעֵר אֹנֵד הֵיִל אֹנֵד; אֹיִן דִּיך חֵלִיִּין
 זִינֵד אֹנוּעֵרֵע אֹיגֵעֵן גֵּעֵה עֲטֵטֵט, דַּעֵן, דוּח, חֵלֵל חֲטִיגֵעֵר, בִּיזֵט
 חֵיִן גֵּנְחֵרִיגֵעֵר אֹנֵד עֲרַבְתֵּרֵאעֵן עֲטֵלֵעֵר קֵחֵיגֵי!

אִיא אֹנוּעֵר גֵּחְטֵט אֹנֵד גֵּחְטֵט אֹנוּרֵעֵר עֲחֵסֵעֵר! עֲרַגִּיִּס אֹנוּרֵע
 זִינֵדֵע (חֵן דִּיעוּעֵס שְׁכַח אֹנֵד) עֲרַוֵּהוּ עֲנוּגוּטוּחָגֵע; סִיגֵע, חֵס יוֹם
 עֲרַטֵטוּינֵדֵעֵן עֲחֵר דִּיעֵנֵן אֹיגֵעֵן, אֹנוּעֵרֵע אִיסֵעֵט הַחֵטֵעֵן אֹנֵד עֲעֵר.
 גֵּעֵהוּגֵנֵעֵן, כֵּחֵך יַעֲנֵר עֲרַהִיִּסוּג: חֵיך, יוֹ חֵיך סִיגֵע דִיעֵע אִיסֵע.
 סֵהֵחֵטֵעֵן חוּס אִיעֵטֵט הַחֵטֵעֵן אֹנֵד דִיעֵנֵר עֲרַגֵּעֵהוּגֵעֵן דַּעֲנֵקֵע חֵיך
 כִּיכֵט. "עֲרַנְעֵר הִיִּסֵט עֵן: ", חֵיך חֵסֵע יוֹ וְיֵח וּשְׁקֵעֵ הִיכֵטוּינֵדֵעֵן,
 דִיעֵע אִיסֵעֵטֵט הַחֵטֵעֵן אֹנֵד וְיֵח דוּטֵט דִיעֵע עֲרַגֵּעֵהוּגֵעֵן; קַעֵהֵרֵע
 לֹרִיקֵק לֹ אִיר, חֵיך עֲרַחֵזֵע דִיך. "עֲרַנְעֵר: ", דַּעֵן חֵן דִיעוּעֵס טַחֲגֵע
 עֲרַוֵּהוּחֵט אֹנוּ חוּיִך חֵיך, חוּס חֵיך לֹ רִיעִיגֵעֵן; עֵלֵן חֵלֵעֵן חֵיעֵרֵעֵן
 זִינֵרֵעֵן יוֹחֵט אִיהֵר עֲחֵר דַּעֵס עוּיגֵעֵן רִיעֵן וועֵרֵדֵעֵן. "לִשְׁכַח אֹנוּעֵר
 גֵּחְטֵט חוּ גֵּחְטֵט וְאֹנוּרֵעֵר עֲחֵסֵעֵר! לִיעֵע וּשְׁהֵלֵעֵטֵלֵעֵן חֵן אֹנוּעֵרֵע

לערביה ושדירית ומנחה קצא

בְּנִצְוֹתֶיךָ. וְיָחַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ שֶׁבָּעֵנִי מִשׁוֹבֵב וְשִׁמְחָנוּ
 בְּשִׁשְׁעֶתֶיךָ: (והנחילנו "אלהע באהבה וברצון שבה קדש
 ונחו בה ישראל מקדשי שמך) וְשִׁדְרָר לִבְנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
 כִּי אֶתָּה סֵלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵן בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמִבְּלִעְדֶּיךָ אֲזַן לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אֶתָּה).
 בְּרוּךְ אַתָּה יי. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ
 יִתְּיִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבָה וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשְׁבֵּ אֶת
 הָעֲבוּדָה לְדִבְרֵי בִיחָךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאֵהֶבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵב לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְחַוֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

זה העסק, הייזגע אונז דורך דינע געבאטע; גיב אונז אונזערן זאך.
 טהיין און דינער אנהערע; און אונז דינע גיטע פֿערגינגען. און דיין
 היין ערפֿרייען. (לשבת. און אונז און עוויגער, אונזער גאט, דען היי
 זיגען שבת אין זיבעט אונד פֿערגינגליכקייט געניעמען, דאס זיך און
 איהס ערגאטלען ישראל, דאס דינען נאמען הייזגען); דינע אונזער
 הערן, דאס ען דיר אויפֿריכטיג דינען. דאס ביזט ישראל פֿערגעבענד,
 אונד פֿערלייענד דען טאטאמען יארוק, אין אונזן געטאטעטערן; איר
 האבען אויסער דיר קיינען קאניג, פֿערלייענד אונד פֿערגעבענד וויא
 דאס. געלחבט ווייט דאס, עוויגער, פֿערלייענדער קאניג, דער אונזערע
 זינען, אונד דאס זיינען פֿאקען, דען הויזען ישראל, פֿערגיבט, אונד
 זארהויך אונזערע פֿערטאונגען טיאגט; דאס וועלטרעגענט, הייזגער
 (דען שבת), ישראל, אונד דען פֿערוואנדלונגסאנגען!
 רצה זייגע וואהגעפֿאלען, און גאטט אונזער הער, און דינען פֿאק
 ישראל אונד זיינען געבעטע; פֿיהרע דען אפֿערדיענט וויעדער אין
 אין דען קאר דינען טעאמען ניס ישראל, אפֿער— זיינע געבעטע—
 אים זיבעט אונד וואהגעפֿאלען און. און אפֿטע דיר דער דינען דינען
 פֿאקען ישראל, איאאערהין וואהגעפֿאלען זיין.
 וואהינע אפֿטען אונזערע אויגען ען זעהען, ווען דאס אים ערבחֿר.
 אען נאך לייך לוריקקערענט; געלחבט ווייט דאס עוויגער, דער זיינע
 אפֿעטעט אונז וויעדער אין לייך טהרענען אפֿט!

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא
 ייִ אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵי כָל־
 בְּשֵׁד וְיוֹצֵרנוּ וְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ
 עַל שְׁתַּחֲוִייתֵנוּ וְקִימָתֵנוּ בְּתַחֲוִיגֵנוּ
 וְחֻקֵּימֵנוּ וְהִאֲסַף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת
 קִרְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ חֲקִיקָה וְלַעֲשֵׂת רְצוֹנָה
 וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנֵנוּ
 מוֹדִים לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹסְתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרַב וּצְהַרִים תִּשׁוּב
 כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְתִמְתָּם כִּי לֹא־תִפּוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם
 קָבֵט לְךָ:
 וְעַל כָּל־מַעֲרָךְ וְיִתְרֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תִּמְד לְעוֹלָם וָעַד:
 וְכַתּוּב לְחַיִּים מוֹדִים (כָּל־) בְּרִיתֶךָ:
 וְכָל־חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלְהוּ וְיִתְלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הֵיאֵ שְׁתַּעֲתֵנוּ
 וְעוֹרֵתֵנוּ סֶלְהוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ייִ הַפּוֹבֵשׁ שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֶאֱמָר לְהוֹדוֹת:

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לְךָ שְׂאֵתָהּ
 הוּא ייִ אֵלֵנוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיֵּנוּ מִן
 יִשְׁעֵנוּ. אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נִוְדָה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל
 חַיֵּנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
 גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל
 נַסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹסְתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת
 כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְתִמְתָּם כִּי
 לֹא־תִפּוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם
 קָבֵט לְךָ:
 וְעַל כָּל־מַעֲרָךְ וְיִתְרֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תִּמְד לְעוֹלָם וָעַד:
 וְכַתּוּב לְחַיִּים מוֹדִים (כָּל־) בְּרִיתֶךָ:
 וְכָל־חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלְהוּ וְיִתְלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הֵיאֵ שְׁתַּעֲתֵנוּ
 וְעוֹרֵתֵנוּ סֶלְהוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ייִ הַפּוֹבֵשׁ שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֶאֱמָר לְהוֹדוֹת:

מוֹדִים. וויר בעקענטען דיר, דאס דוא, דער עוויגע, אונער אונר
 אונערער פֿחטער גחטט זייט זין עוויגקייט. רוח ביוט דער הערט
 אונערעו לעבענו, דער טירד אונערעו הייו פֿיר אונר פֿיר. וויר דחכי
 קען דיר אונר אָכברייטען דיק פֿיר אונער לעבען, דאו נור פֿחן דיר
 אָכהאָנגט, פֿיר אונערע ועעלען, דיח דוא בעוועהרוט פֿיר דייע
 וואונדערטהעטען, דיח. וויר סחגליך פֿחך אונר האַבען, אונר פֿיר דייע
 אונערפֿחטראַיטע גיטע, דערען וויר בעטטחנדיג געניעסען, דעו
 אַבענד, דעו אַחרגענו אונר דעו איטטחגו. חאָגיסיער, דיין ערי
 בחראען חייט גרענלענאָז, דייע גחאָרע אונערדליך, ס דוא טאָבֿחראַי
 הערליגער, אונערע לופֿערזיט פֿחן עוויגקייט!
 ועל כלם. פֿיר חאָעו דייענו זיח דיין נחאע געאָבט אונר הפֿכָגעי
 פֿריעטען, דוא אונער הערטער, זיאער אונר עוויג!
 וכחוב. ח, סרייכע נוס גליקליכען לעבען זיין חאָע דייע בונדעזקינדער!
 וכל. אונר חאָעו ווחו לפֿכט, ווידד דיר דחנקען חו' חוֿפֿריכטיג פֿרייען
 דייען נחאען, גחטט, אונער הייו אונר היולפע! סלה. געאָכט זייט
 דוא עוויגער! חאָגיסיער טיט דיין נחאעו' דיר חאָליין געביהרט דער דחנק.

לעריכת ושחרית ומנחה

קצב

בשחרית אומרים זה.

בערבית ובמנחה אומרים זה.

שֵׁם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה הֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ
 בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֵחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה
 כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 הַיּוֹרֵת חַיִּים וְאַתְּבֵת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
 וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶתְּ עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ:

שְׁלוֹם רָבֵעַ עַל יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹךְ הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם
 כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
 אֲדוֹן לְכָל הַשְׁלוֹם
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ
 אֶתְּ עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
 שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה גְּדוּר וּנְכֻתָב
 לְפָנֶיךָ אֲנַתְנוּ וְכָל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כִּי אֵל אֶמֶן)

קָבַל לְפָנֶיךָ הַסְּלִחָנוּ. וְלֹא תִחַץ עַלְמֵנוּ מִתְּחִלָּתֵנוּ שְׂאֵן אֲנַתְנוּ
 עַיִן פָּגִים וְקָשׁ עוֹרָף לֹאֵמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

(דעו אחרגנו שים שלום. דעו חכענוו שלום רב.)

שים שלום, כעפיעהו חיבער חונו חונד חיבער דיין | שלים רב. פער
 גחלנעו פחוק ישראל פריעדן, גליק, זעגן, הקודועוויגקייט | זייע דיינעס פחוקע
 גחלדע חו' ערכורמען. זעגנע חונו וקאמאסיד, קפח | ישראל חימאערווזה
 סער, מיט דעס ליכטע ריינע: חנטאילעו. דען מיט דעס | רענדען פריעדען, ח
 ליכטע דיין חנטאילעו גחבוס דוח חונו אעהרע דעו לע | דוח, קחניג חול הערר
 בענו, זיעבע לור סוגענד חו' פחוקקאמאענהייט, זעגן, | חללעו פריעדענו!
 ערכורמען, זעבען חונד פריעדען. דער געפחללעעו, | דיר געפחללע עו,
 דיין פחוק ישראל לו יעדער זייט חונד ססוערע מיט דיינעס פריעדען לו זעגנען.

בספר. ק. אהגען וויר חונד דיין גחלנעו פחוק, דחו הויו ישראל, חיס כובע
 דעו זעבענו, דעו זעגענו, דעו פריעדענו חונד דער ערספריעסליכען
 נאהרוג גערחכט, חונד חיינגערעבען ווערדען לו ווההזעבען חונד
 פריעדען! געזחבט זייט דוח עוויגער, סטיפטער דעו פריעדענו!

חונדער גחטס חונד גחטס חונדער פחטער! ח וחס עו דחך פחך דין
 קאמאסו, חונדער געבעט; ענטליעהע דין חונדערס פלעהען ניכט! וויר זינד
 ניכט חונדערסחאס נחך פערסטחוקסט, חוס דין, עוויגער, חונדער חונד

יִיקִים אֲנִיחֵנוּ וְלֹא חֲסָאנוּ אֶכֶל אֲנִיחֵנוּ חֲסָאנוּ:
 • בְּגִדְנוּ • גִּזְלוּנוּ • הִבְרִינוּ דוֹפִי • הִיעֵוִינוּ •
 • זָדְנוּ • חֲמָסְנוּ • טָפְלוּנוּ שִׁקְרָ • יַעֲצָנוּ
 • גִּנוּ • לָצָנוּ • מְרִדְנוּ • נֶאֱצָנוּ • סָרְרָנוּ •
 • שָׁעָנוּ • צָרְרָנוּ • קִשְׁיָנוּ עֹדָה • רָשָׁעָנוּ •
 • זָנוּ • תַּעֲבָנוּ • תָּעִינוּ • תַּעֲתָעָנוּ •

צוֹתִיקָה וּמִשְׁפָּטִיקָה הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּדָה לָנוּ: וְאַתָּה
 הִבָּא עָלֵינוּ • כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנִיחֵנוּ הִרְשָׁעָנוּ:
 לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם • וּמִחַ גְּסָפָר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 הַלֵּא כָּל־דְּגִסְתָּרוֹת וְתַנְגְּלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:
 יוֹדֵעַ רִזֵּי עוֹלָם • וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי כְּטָן וּבוֹחֵן כָּל־יֹתֵן וְלֵב:

ער גחטט, פארלוונגען, דעם וויר רעכטסאפעטען אונט
 ייען; כײן — וויר העבען וועהרליך געױטריגט!
 ר העבען אהנעו פערטױדעט. וויר ווערען טרייחלונג
 רן נאכזיטען בעהיינטרזחטיגט, פערלױדעט! העבען
 חונד געפערעפלט. וויר ווערען אוטהוױליג חונד העבען
 ען חוױגעחייבט. וויר העבען חוטהרהייט גרדיכטעט,
 והסאזגע געגעבען, געלעגען חונד געהעהנט. וויר ווסי
 יזחן חונד העבען געטאהט, וויר ווערען חוױגעלחטען
 ינדען חונד איסעטהעטען בעגחנגען. וויר העבען בעלױ
 רען העלזסחפרייג, העבען בחוהייטען חוױגעחייבט חונד
 ערגחנגען. וויר העבען טחנדטהעטען בעגחנגען, העבען
 וטרעטען חונד העבען געחיררעט.
 ינד פלען דיינען געבאפען חונד גוטען פערחרדונגען חבגע
 גע העט חונד ניכט געפערקאמט, דוח חלוגערעכטער חין
 וונו בעטרעפלטען, דוח העוט טרייליך געהענדעלט; וויר
 העבען געפערעפלט.
 ווען וויר דיר, בעוועהנער יענער העהען, זחגען? ווען דיר
 יאעלזטהעקער? ווייסט דוח ניכט חללע פערבקרעגען
 דיח העענבערען? — דוח קעננט יח חללע געהיאיניסע
 דיח טיעלזטען פערבקרענהייטען חללער לעבעטריגען!
 ט חללע געהעכער חונרען חיינערן חונד פריעגט מיערען

אין דבר געלם ממך. ואין נסתר ממנו עיניך:
 ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלי אבותינו:
 שהסלח לנו על כל חטאתינו. ותמחל לנו
 על כל עונותינו. ותכפר לנו על כל פשעינו:
 על חטא שחטאנו לפניך באגם ובדצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי רעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתיים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך ברבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמדרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהדור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת ריע:

קיין דינג וויס דיר געהייסן. חונד ניכטו בליכט דייענט בליק פערט
 בקרנגען! — ט אהצטע פו דורך דיין ווילט זיין, עוויגער, חונער גחסט,
 חונד גחסט חונערער שחטער, פאלע חונערע זינרען לו פערלגעכט,
 פאלע חונרע פערגעהונגען לו פערליהען, חונד חונ פאלע חונערע
 איסעסהחטען לו ערלחטען!

דים זינדע דים וויר בעגחנגען חונוילוקהראיק חונד ווילוקיהדליך;
 פלו חויך דים וועלכע וויר בעגחנגען דורך הערלענזפערסטחקקונג.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען חונוויסענהייט;
 פלו חויך דים וועלכע וויר בעגחנגען דורך ווארטע, דים חונערקויספונענספחהרן.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען חפענטליך חדער היימליך;
 פלו חויך דים וועלכע וויר בעגחנגען דורך כווסטחונדע.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען דורך אנטחנטחנדיגע ווארטע;
 פלו חויך דים וועלכע וויר בעגחנגען דורך פארזחטליכען בעטרוג.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען דורך חיכאע געדחנקען;
 פלו חויך דים וועלכע וויר בעגחנגען דורך הינטערגעהונג דעו כחצוטען.

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיַדֵּי פֹה:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיַדֵּי זְנוּת:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה:

וְעַיִה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הַדְּוָרִים וּמִזְרִים:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק־יָד:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֹּה:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִמְאֵת שְׁפָתַיִם:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֵר הָרָע:

וְעַיִה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹדַעִים וּבְלֹא יוֹדַעִים:

(וְעַל כָּל־מַעֲלֹת סְלִיחוֹת סְלִיחָתִי מְחַלְלֵנִי בְּפֶר לְנֶפֶשׁ):

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שׁוֹתֵר:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֹזֵב:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרָע:

דיא זינדע דיא וויר בעגחנגען דורך טייכומע;

חלו חויך דיא וועלכע וויר בעגחנגען דורך פערלעסלונג דער קייסהייט.

דיא זינדע דיא וויר בעגחנגען חויו פערפעלן דער פערזעהען;

חלו חויך דיא וועלכע וויר בעגחנגען דורך פערמלסטונג דער עלטערן חו' לעהרעה.

דיא זינדע דיא וויר בעגחנגען דורך געוואלטהאמטיגקייט;

חלו חויך דיא וועלכע וויר בעגחנגען דורך ענטהייליגונג דען גחטסליכן קנאמען!

דיא זינדע דיא וויר בעגחנגען דורך חלבערנען געטווחטן;

חלו חויך דיא וועלכע וויר בעגחנגען דורך פערדחונרייניגונג חונרער זיפען.

דיא זינדע דיא וויר בעגחנגען דורך דיא געוואלט בחזער זיידענטשפטן;

חלו חויך דיא וועלכע וויר בעגחנגען וויסענד חונד חונוויסענד.

חלו חויך דיא פערנייהענדע גחטס! פערגיב, פערליייהע, חו' ענטזינדע חונד.

דיא זינדע דיא וויר בעגחנגען דורך כעטצעלונג;

חלו חויך דיא וועלכע וויר בעגחנגען דורך זיגען חונד טריגען.

דיא זינדע דיא וויר בעגחנגען דורך פערזיידונג;

ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:

ע"ח שחטאנו לפניך במשא ובמתן: (כ"א במראית עין)

ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:

על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית:

וע"ח שחטאנו לפניך בנטיית גרון: (כ"ט בגבל פה)

על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:

ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:

ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:

(ועל כלם אלוה סליחות) סלח לנו סלח לנו ספר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול:

ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:

על חטא שחטאנו לפניך בצדית ריע

בשקור עין, ל"ה בישע"י ג' ט"ו ונ"ש שש"א ולשון הנטה הוא ככחונ בשרש"י.

אלו חו"ד ד"ח וועלצע וויר בעגמנגען דורך ספחטטעלייח.
 ד"ח זינדע ד"ח וויר בעגמנגען מיט המנדעו חונד וומנדעו;
 ס'ו חו"ד ד"ח וועלצע וויר בעגמנגען דורך עסען חונד טרינקען.
 ד"ח זינדע ד"ח וויר בעגמנגען דורך לינוען חונד וומזער;
 ס'ו חו"ד ד"ח וועלצע וויר בעגמנגען דורך פ'רעצהייט.
 ד"ח זינדע ד"ח וויר בעגמנגען מיט כוה'ועריסעס חויגע;
 ס'ו חו"ד ד"ח וועלצע וויר בעגמנגען מיט פ'וידערייח;
 ד"ח זינדע ד"ח וויר בעגמנגען דורך סט'אלע ב'ויקקע;
 ס'ו חו"ד ד"ח וועלצע וויר בעגמנגען מיט פ'רעכער סט'ירנע.
 ס'אלע דינע פ'ערליי'הענדער ג'קסט! פ'ערג'יב, פ'ערליי'הע, ח'ז'ענט'ווינדיגע ח'זונ.
 ד"ח זינדע ד"ח וויר בעגמנגען דורך ח'בווערפ'ונג דעו זק'עו*);
 ס'ו חו"ד ד"ח וועלצע וויר בעגמנגען דורך ח'ורטהיי'ען.
 ד"ח זינדע ד"ח וויר בעגמנגען דורך הק'איסעו בעטרס'ען גע'ען ח'וטערן נח'ט'וט;

* ד"ח יק'ד ס'בווערפ'ען הייסט, זיך ווייטען פ'אז'יטען ענטלי'עהן.

ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת-שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת-יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 (ועל כלם אלוהים סליחות סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו.)
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שח עליהם קרבן עולה ויורד:

בצרות עין, הוי"ו נסלפסט כחזיריו בקלות בקשיות. ותס' ערכין דף י"ו א'
 נרם בעין, ופ' רש"י. שעינו לרם באחרים ואינו עהכה שכיניו עכילין ע"י שאלה.

חלו חוץ דים וועלצט וויר בעגחנגען דורך איסגונט.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען דורך לייכטפערטיגקייט;
 חלו חוץ דים וועלצט וויר בעגחנגען דורך הרטנאקקיקייט.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען דורך חילפערטיגקייט לזם באוען;
 חלו חוץ דים וועלצט וויר בעגחנגען דורך קאמטטערייח.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען דורך פחוט סווערטען;
 חלו חוץ דים וועלצט וויר בעגחנגען דורך מענטענהס.
 דים זינדע דים וויר בעגחנגען דורך פערטונטרייחונג דעו חנלערטרויסן;
 חלו חוץ דים וועלצט וויר בעגחנגען חוץ הערלענטוויאען.
 חלו דיענע, פערלייגענדר גחטט! פערניב, פערלייגע חו' ענטזינדיגע חונג.
 חוץ יענע זינדן, וועגן וועלצט וויר פערטווערט ווערן לז חיינעס עולה חפער.
 חוץ יענע זינדן, וועגן וועלצט וויר פערטווערט ווערן לז חיינעס חטאת חפער.
 חוץ יענע זינדן, וועגן וועלצט וויר פערטווערט ווערן לז חיינעס עולה ויורד חפער.

(*) נק"ק פפ"ט אופרים מסדר הכתוב לעטח בעמוד.

וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אָשֶׁם וּדְאִי וְתִלּוּי:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִבַּת מַרְדּוֹת:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִתְּהַ בְּיַדִּי שְׁמָיִם:
 וְעִיָּה שֶׁחַ עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְיָרִי: (כ"א וערירות)
 וְעַל כָּלֶם (אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ מַח־לָנוּ כִּפּוּר־לָנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִתּוֹת בֵּית־דִּין
 סְקִילָה • שְׂרָפָה • הֶרַג וְחֶנֶק • עַל מִצּוֹת עֲשֵׂה
 וְעַל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה • בֵּין שְׁשִׁשׁ בְּהַקּוֹם עֲשֵׂה •

חויך יענע זינדן, וו"ו וויר פֿערסולדעט וואָרן לז חיינס אשם ודאי חדר חלוי חפֿער.
 חויך יענע זינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערסולדעט וואָרען לז מדדות סאָנגען.
 חויך יענע זינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערסולדעט וואָרען לז פֿיערליג סאָנגען.
 חויך יענע זינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערסולדעט וואָרן לז מימה בידי שמים.
 חויך יענע זינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערסולדעט וואָרען לז כרת חו' ערירי.
 (חז"ל דיע, פֿערליינדער גחטס! פֿערגיב, פֿערליינע, חו' ענטזינדע חזכו.)
 חויך יענע זינדען, וועגן וועלכער וויר פֿערסולדעט
 וואָרען לז דען פֿיער געריכטליכען טאָדענסטרופֿען:
 דאָן סטייניגען, דאָן פֿערברענגען, דאָן ענטהויפטן, חו' דאָן ערווירגען;
 עו זייען געביטענדע חֿדער פֿערביטענדע געזעטלע, וואָלכע לז דערען חויז.

(*) חין פפ"ט חו' חין אנהערערע קהלות ווירד נאך דיוער חֿרדנונג געוואָנט:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אָשֶׁם:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אָשֶׁם תָּלוּי:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת: (כמנחה וערירי):
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִתְּהַ בְּיַדִּי שְׁמָיִם:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִבַּת מַרְדּוֹת: וְעַל כָּלֶם וכו'.

וּבֵין שְׂאִין בְּהַקּוֹם עֲשֵׂה. אֶת־שְׂגָלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־
 שְׂאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ. אֶת־שְׂגָלוֹיִם לָנוּ כְּכָר
 אֲמָרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־
 שְׂאִינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וִירוּעִים.
 כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנְסַתְרַת לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהִנְגַּלְתָּ
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלִן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעַד־ךָ
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה):

אֵלֵי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָא. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
 לֹא נוֹצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי סַחֲי. קַל וְחִמָּר בְּמִיתַתִּי. הֲרִינִי
 לְפָנֶיךָ כְּכִלִּי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֵלֵי אֲבוֹתֵי שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד. וּמִה שֶׁחֲטָאתִי לְפָנֶיךָ מֵרַק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחִלּוֹם רָעִים:

איבונג שיר חנגעהמאטען חרער זאלעט לז דערען אויזיבונג איר ניכט
 חנגעהמאטען זינד. דיח חונג בעקחנטט זינד, חונד דיח חונג חונכעקחנטט
 זינד. חאלע דיח וויר וויסטען, החכען וויר הערגערעכנעט חונד פֿחר
 דיר בעקחנטט! חונד דיח חונג חונכעקחנטט געבליעבען, זינד דאך דיר
 חֶשֶׁכֶת־כֶּחָר חונד כעוואוסט, זח וויח עג געטרילעבען סטעהט: פֿער־
 כֶּחָר־עֵנֶע דיקע זינד דעק עוויגען חונרעק גחטס פֿחרבעהמאטען;
 וחזו חכער חֶשֶׁכֶת־חֶכֶר ווירד, געהט חונג חונד חונרע קיערער חזו,
 דחם וויר כחאויך טהון וחאלען חאלע וחחרטע דיעוער זעהרע. דוח
 ביזט יחאל פֿערגעבענר, חונד פֿערלייהער דען סחחאטען שחח'ז
 חין חאלען געסאלעכטערן; וויר החכען חויסער. דיר קיינען קחניג, פֿער־
 ליייהערד חונד פֿערגעבענר וויח דאז.

אלהי. גחטט! חזין ניכטו וחח חיד פֿחר איינער ענטטעהונג;
 חונד יעטלט נחך איינער ענטטעהונג בין חיד נחך עבענרזוועלכע,
 טטויכ נור בין חיד זעבענר, חוס וויח זיען אעהר נחך איינעס היכ־
 טווינדען. ויעהע, היער טטעהע חיד פֿחר דיר, חזין ווענען פֿחאלער
 טחחך חונד טחח, חח אחצטע עז דיין ווילע זיין, עוויגער, חזין חונד
 איינער פֿחטער גחטט, דחם חיד ניח אעהר זינדיגע, חונד איינע טחח
 בעגחנגענען זינדען לז טילגען דורך דיין גרענלענלחזען ערבחראטען—
 ייח חכער דורך טאערלען חרער בחחחחריטיגע קרפֿחקהייטען.

אלהי נצור לשוני מדע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 דבר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
 למען ימינה: עשה למען קדשך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידיך הושעה ימינה וענני: יהי לרצון
 אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום
 במחוקי הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבינה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

כחל בשבח אומר ה"ן בערכי וכלו וננכה עעין שבע המלך הקדוש
 וחותם מקדש השבח. שאריכים בסליחות ודוי כל עקום לפי ענהנו. ועסייעין
 בא"ם (חן ענת) קדיש מחקבל, עלינו, ק"י. וכוהגין להרבות בשינות
 ותושנחות ולומר שרי היחוד וכתר שלכות ודוסיח, ויש גוסרין ס' תהילים,
 ויש כעודים כל הלילה; וטוב הדבר לשי שכחו יפה ושונטא בעלמו שלא
 יטרד למחר בחפלתו ולא חיק לו בתעניתו, שאל"כ ילא שכרו בהפסדו.
 בשחרית י"ב סביעין לניה"כ ועסדרין הנרכות ופד"י כנשאר י"ט ונרוב
 הקלות אומרין והאופנים, ויש קהלות אומרין והחיות, וקורין ק"ש בנרכות
 ואומרים בשכמל"ו בקול רם ומתפללין חפלת עמידה כמו בערבית אלא
 שאומרין שים שלום וכו'. והז"ץ חחר התפלה בקול ואומר קדושה דמוסף
 בכל חפלות היום, ומאריכין בקרובות וסליחות לפי המנהג. וטוב שלא להאריך
 בחפלת האחר כדי להתפלל מוסף בעוכתו קודם ז' שעות, ואם האשך הז"ץ

אלהי. איין גחטט, בעווקהרע פֿאר באועס איינע לונגע חונד איינע
 יפפען פֿאר בעטריגליך רעדען! אָס איינע זעלע געגען איינע אָון:
 טערער געאָסען חונד געגען יעדען געדולטיג זיין, וויי סאָב דער
 ערדע! אָפֿטע איין הערץ דייער לעהרע, דאָס איינע זעלע נחך
 פּרֿיאָונג דייער געבאָטע סארעכע! פֿערניכטע דער באָההפֿטען
 ענטוירפֿע ווידער איך חונד פֿערחייטלע זייער פֿטרהאָכען! טהוע עו
 דייענע נאָמענ ווילנען, דייער רעכטע ווילנען, דייער הייליגקייט
 ווילנען, דייער לעהרע ווילנען. חוין דאָס עררעטטעט ווערדען דייע
 זעבען, אָס איר דייע רעכטע בייחטאָעהען, חונד ערהאָרע איך!
 ווקה! אָגען דיר געפֿאָלען דיו רעדען איינע אונדעו, דיו גערפֿנקן
 איינע הערלענע דיר, עוויגער, איין האָרט חונד איין ערוואָנער! ער,
 דער חונטער זיינען היאָעלזוכארען זיינטראַכט ערהאָט, ערהאָטע
 חוין חונד חונד גחנץ ישראָל חין פֿרייערען! אָמן. עו זיין דיין ווילנען,
 ח עוויגער, חונדער חונד חונדער פֿאָטער גחטט, דען הייליגען טעאָ-
 פֿעל באָר, חין חונדערן טאָגען, וויעדער לו ערבוען, דאָס יעדער
 זיינען חנטהייל פֿון דייעס געויעטלע נעהאע.

יותר שדאי ילגנו בסליחות, וקובעין הוידוי במוך התפלה והלכבוד ל"ל הוידוי
עמו בעעידה. וברוב הקהלות הבהנים עולין לזוכן גם בשחרית ובק"ק פ"ב
דעין ובכותי' אופדים ומטרכ, ויש קהלות שאין כ"כ בשחרית, ואחר סיום
התפלה פותחין. הארון ואופרין א"מ (חזן עשנת שאל"ל אותו) והש"ץ אופ' קדיש
מתקבל בכינון, ואופרין אין כסוך ומוליחין ב' ס"ת (וסדרו פעלא לעיל
בסדר קה"ת לשנת) וקורין ששה גברי (ונשנת ז) עריש פ' אחרי שום עד
סוף פסקא, ומכניחין ס"ת ב' אכל הראשון ואופר ח"ק על שניהם, ומגביהין
וגוללין, ופיתחין ס"ת ב' וקורין לעפטיד בפי' פיתחם ובעשור לחדש וגו' עד
ומנחתה ונסכיהם ועפטידין נישעיה סי' נ"ז פסוק י"ד ואמר סולו סולו
עד כי פי ה' דבר, והעפטידי ענך נרבה ראשונה ואחריונה ואופר על
החורה כמתוב לעיל בסדר קה"ת לשנת, ואם הוא שנת אופרין יקום פורקן
ומזכירין נשקות ואופרין אב הרחמים לפי הענה, ואם יש עילה שלין קודם
אשרי, נהכזן שלא לנרץ על הכוס, וחיבא דכהונ ענה עוקר הלכה (ואם
היולדת כריכה לאכילה שלין אלה ומשמה היא עהכוס) אשרי, ידללו
ועוזרין הם"ת להיכל, והש"ץ אופר ח"ק ועופרין להתפלל עוסף.

סדר תפלת מוסף לירכ

אֲדַנִּי שִׁפְתָי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרַךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַבַּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲמֵת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרַךְ אֱתָהּ יי מִגֵּן אֲבֹתֶם:

אֱתָהּ גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחֲיֶה מֵתִים אֱתָהּ רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים פּוֹחֵד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חַלִּים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי בְמוֹךְ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי בְמוֹךְ אַב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנִאֲמַן אֱתָהּ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרַךְ אֱתָהּ יי מַחֲיֶה הַמֵּתִים:
אֱתָהּ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.

ח זיבערעפטלונג ביומפני הטאינו זיעהע חכען חזן שחרית זייטע 188.

וּבְכֵן תִּזְכֹּר פְּחָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ
 עַל כָּל לִמְדֵי שִׁבְרָאֲתָ וְיִירָאֲךָ כָּל דְּמוֹעֵשִׁים
 וְיִשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲנִיָּה
 אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם כְּמוֹ שִׁיר עֲנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁהִשְׁלֹטוֹן לְפָנֶיךָ עַוְבֵיךָ וּגְבוּרָה
 בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמְךָ גּוֹרָא עַל כָּל לִמְדֵי שִׁבְרָאֲתָ:

וּבְכֵן תִּזְכֹּר כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ וְתִקְוָה
 לְדוֹר שֵׁשֶׁךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לְמַיְחֲלִים לָךְ שִׁמְחָה
 לְאַרְצֶיךָ וְשִׁשׂוֹן לְעִירְךָ וְצִמְחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדֶיךָ
 וְעַרְיַבֵת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּזוּ
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגְלוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹץ פִּיהֶם וְכָל־
 הָרֶשַׁע הַכֹּלֵה כְּעֵשׂוֹן תִּכְלֶה בֵּית עֲבִיר מִמְשַׁלֵּת
 יְדוֹן מוֹדֵה אֶרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבָרְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
 צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ
 בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יְמִלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְגוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
 בְּכַתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ

נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
וַרְצִיתָ בָּנוּ • וְרוּמְמַתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוֹת לְעַבְדְּתֶיךָ •
וְשָׂמָה הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְהַתְּהַלְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֲהֵבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לְקַדְשָׁהּ וּלְמַנְחָהּ וְאֵת יָם הַיַּבְּשָׁרִים הַזֶּה לְמַחֲלָהּ
וְלְסִלְיָהּ וּלְכַפְרָהּ וּלְמַחֲלֵבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּאֵתָּה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיַאת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאֲרָצֵנוּ וּנְתַרְחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲרָמְתָנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שָׂמָה עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֹחַתָּה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאִחֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלִּפְנֵי
רַחֲמֵיךָ שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ

ומפני חטאינו טבער חונטרער ויסדען העלבען זינד וויר זייז חונט
זערעס עלטערלענדע • פערטריעבען, חונד ווייט ענטפערנט עלן חונט
זערס זיינגען ערדרייזע. כון קאונגען וויר חונטרע פלאיזט נישט מעהר
ערפילאטן זיין יענער עלן דיר ערקארנטן ווטהינגן, זיין יענעס מערר
זיצען חונד, הייזגען טעאפען, וועגען דער געוואלט. דיז על דיינעס
הייזגטהוס וויזגעחיסט ווחרדע.
ע אהצט'ען דיר געפלוזיג זיין — עויגער, חונטר חונד חונטרע
עלטרע געסט! ערבטראונקעלעווער קעניג! — אייט דיינער עללבעראס

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַבְנֶהוּ מִדָּדָה וְתַגְדֵּל כְּבוֹדוֹ
 אָבִינוּ מִלְּכָנוּ גַלְחַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִדָּדָה
 וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֹׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּדֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֹצוֹתֵינוּ בִּגְּסִים מִיִּרְכַּת־אָרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָגָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׂם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
 בְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (הַשְּׁבִעִת הַזֶּה וְאֵת מוֹסֵף יוֹם)
 הַבְּפֹרִים הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וּנְקַרֵּב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שִׂכְתָּבְךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר:

לַשָּׁמַיִם וּבֵיחֹם הַשְּׁבִעִת שֶׁנִּרְכְּבִים בְּנִירְשָׁה תְּמִידִים
 וְשֶׁנִּי עֲשִׂרְדָּיִם סֵלַת מִנְחָתָה בְּלִלְיָה בְּשִׁמּוֹן וְנִסְכּוֹ:

הערליגקייט לוריקלוקעהרען, דיך חוטער חונד דינענע הייליגען טעא-
 פעאז לז ערכארטען, איהן כחוד וויערער לז ערכוען, חונד לז עלהחזי
 הען דעסען הערליצקייט! זעלעסער חונד קאניג אהם ניח חונד כחוד
 קונד ווערדען, דיח הערליצקייט דינער רעגירונג! ערטינע חונד
 ערהעבע דיך פאר דען חויגען חולער לעבענדיגען! וחאמע חונד חויז
 חולען וויקעלן דער ערדע, ווז וויר לויסען דען פארקערן לערסטרייט
 זינד! ברינגע חונד אים פריידענגעזונג נחך דינער טטחדס לז, חונד
 חין חונחויפהארליצער ווחנע נחך ירושלים, דעס חרטע דינענע הייליגען
 טעאפעאז! דארט ווחולען וויר חוטערע פאליטאחסיגען חעפער לזבע-
 רייטען, דיח טאגליכז נחך איהרער חרדנונג, חונד דיח מוספים (לוגחבען)
 נחך דער פארטריפט. דיח מוספים פון דיעס שנת חונד פערנעהנטקוי-
 טחז ווחולען וויר אים פערגינגען לזבערייטען חונד דיר דחרכרינגען
 נחך דינעס ווחהילגענעחולליגען געבשטע, זע וויח דוח עז חין דינער
 ועהרע דורך דינען דיעטער מזה נחך דינעס אירליצען בעפעהל חעס
 ניערטרויבען לחסען, חונד וועלענע זען וויטעט:

(לעזח -- זעס שנת לזוייח יחזריגע וחאטער חענע פעהלער, חז לז
 אעהלחפער לזוייח לעהנטען פיינען אעהלז אים חז חייגעריהרז)

עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור.

ובעשור לחדש השביעי הזה מקראתך יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליי ריח ניחח פך בך בך אחר איל אחד בכשים בני שנה שבעה המימים יהיו לכם: ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפי שני עשרנים לאיל. ועשרון רבבש. ויין כנסבו ושני שעירים לכפר. (כ"ח) ושעיר לכפר מלכח המאת (הכפורים) ושני תמידים בהלכתם:

לשם יתקדשו במלכותך לשמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי. כלם יתבעו ויתענגו משובך ובשביעי רציתם וקדשתו המדות ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

נעבט דעם טרונקאפער דעזן. דיגעו אינט דאן גחלנאפער פיר יעדען זכח, חויסער דעם טאגאזען גחלנאפער, נעבט דעסען ווינאפער (" חס לזעהנטן טאגע דיעועו זיעבענטן אהנאטו וקאום חיהר הייזגע פער קידונג ה.חאטען חיד קחסטייען, חויד קיינער לייח קונט פער ריכטונג פארנעהאן חויד דעם עוויגען לו עהרען חוין גחלנען חפער לוס חנגענעהאטן גערוד ברינגען, נאחאיד חיינען יונגען טטיער, חיינען ווירדער, זיעבען יתהריגע אהמער; חאלע איסען טהנע פעהער ויין, דחלו חיהרע אעהאפער חויד טרונקאפער נאך דער פארטריפט; דרייח לזעהנטהייל לו יעדעם טטיערע, לוויה לזעהנטהייל לו יעדעם ווירדער, חוין לזעהנטהייל לו יעדעם טחפער, ויין לוס טרונקאפער. לוויה כחקקע לור פערנאטהונג, חויד דיח לוויה סאגאזען חפער ויח געוואהנליך.

(לזכח ויח ווערדען זיך דייענו רייזען פרייען, דיח דען שבת החאטען חויד חיהודער ועויגקייט ווייהען. חוין פאק, דח דען זיעבענטן הייזגע, געניסט דען ווענגענטס דייער גיסע. דער זיעבענטע געזאל דיר וועהל, דוח החוט חיהן געהייליגט חו' נחנטעס חיהן דען חאוסהיגוסן דער טאג לוס חרענקע דער טהעטען כייח'ס חעבעגין דער וועלט.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַשֶּׁנִּי
 חוּה וּבַיּוֹם הַבְּפוּרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ)
 מִפְּנֵי עֵינֶיךָ. בְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַן
 וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנַן
 חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ: וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנַי יי
 חַטֹּאתֵיכֶם: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָנוּ
 בְּשִׁשְׁעֵתֶיךָ: (והגחלנו "אלהינו באהבה וברצון שברו קדשך
 וינחו בה ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֻּת.
 כִּי אִתָּה סֵלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַיּוֹם
 וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אַתָּה).
 בְּרַחֵם אֶתָּה יי. מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ

א"א חונער גחטט אונד גחטט. חונורער פחטער! פערגיב חונורע
 זינדע (חן דיעועטן שבת חונד) פערזעהנונגוסחגע; טיילגע, לחס ויה
 פערטווינדען פחך ריינען חויגען, חונורע איסעטהחטען חונד פער-
 געהונגען, נחך יעגער פערעהייסונג: חיד, יח חיד טיילגע דינע איסע-
 טהחטען חוס איינעטהחלבען חונד ריינער פערגעהונגען דענקע חיד
 נילט. "פערנער הייסט עו: "חיד לחסע יח ויח ווחקע הינטווינדען,
 דינע איסעטהחטען חונד ויח דגוט דינע פערגעהונגען; קעהרע
 לוריקק לו איה, חיד ערוחזע דיד. "פערנער: "דען חן דיעועטן טטגע
 פערזעהנט אמן חויף חייך, חוס חייך לו רייניגען; פחן חווען חייערען
 זינדען זחיל חיהר פחך דעס עוויגען ריין ווערדען. (לשנת חונורע
 גחטט חו' גחטט חונורער פחער! לייגע ווחהגעפחלען חן חונורעס
 רוהעטעס, הייליגע חונד דורך דינע געבכטע; גיב חונד חונורען ח-
 טהיז חן דינער זעהרע; לחס חונד דינע גיטע פערגינגען. חו' דיין
 הייל ערפרייען. (לשנת. לחס חונד חן עוויגער, חונורע גחטט, דען היי-
 זיגען שנת חין זיעבע חונד פערגינגליכקייט געניעסען, דחס זיד חן
 חיהס ערגחלען ישראל, דיח דינען נחמען הייליגען); רייניגע חונורע
 הערן, דחס עו דיר חוילפריטיג דינע. דח ביוס ישראל פערגעבענד,
 חונד פערליינענד דען ספחמען יסירוף חין חווען געטאלעכטערן; וויר
 החכען חויער דיר קיינען קחליג, פערליינענד חונד פערגעבענד ויח
 דח. געחכט זיזט דח, עוויגער, פערליינענדער קחליג, דער חונורע
 זינדען, חונד דיח זינען פחלקען, דען חויען ישראל, פערגיבט, חונד

בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כלהארץ מקדש השנה וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביהודה ואשי ישראל ותפלתם באתה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 הַמְחַזֵּיר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא	מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־	דוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְיֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ
בְּשֵׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת	לְעוֹלָם וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ	יִשְׁעֵנוּ. אֵתָה הוּא לְדוֹר וְדוֹר
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנִחְיֵינוּ	נִוְדָה לְךָ וְגִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ. עַל
וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֶסַּף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת	חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ	בְּשִׁמּוֹתֵינוּ הַפְּקָדוֹת לְךָ וְעַל
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנָחְנוּ	גִּסְיָה שְׁבָכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
מוֹדִים לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	

יְהוֹרֵיךְ חוֹנֵרֵר עֵרֶטוֹדוֹכְגֵטֵן טוֹגֵט; דוּא וועלטרעגֵעֵט, הייליגֵער
 (דעו שְׁכִינָה), יִשְׂרָאֵל' חוֹנֵר דעו עֵרֶטוֹהֵנוֹכְגוֹטֵחֵגֵנו!
 רצה לייגע ווּסְהֵאֵגֵעֵחֵלֵלֵטֵן, עֵ גֵטֵט חוֹנֵר הֵעֵר, עֵן דֵינֵעֵט עֵחֵק
 יִשְׂרָאֵל חוֹנֵר וֵינֵעֵט גֵעֵבֵעֵט; עֵיֵהֵר דען עֵפֵעֵרֵדֵינֵט וֵוֵעֵדֵר חֵיֵן
 חֵן דען קֵחֵר דֵינֵעו טעאטעוֹ נֵט יִשְׂרָאֵל' עֵפֵעֵר—וֵינֵעֵ גֵעֵבֵעֵט—
 אֵיט לֵיבֵע חוֹנֵר ווּסְהֵאֵגֵעֵחֵלֵלֵטֵן עֵן. עֵ אֵחֵטֵט רֵיר דֵער דֵינֵט דֵינֵעו
 עֵחֵקֵעו יִשְׂרָאֵל, חֵיאֵעֵרֵהֵן ווּסְהֵאֵגֵעֵחֵלֵלֵטֵן וֵיֵן.
 וְחֵחֵזֵינָה אֵחֵטֵטֵן חוֹנֵרֵע חוֹיֵגֵטֵן עוֹ זֵעֵהֵטֵן, ווען דוּא אֵיט עֵרֵבֵעֵרֵ-
 אען נֵחֵך לֵיֵן לֵורֵיקֵקֵעֵהֵרֵעוֹט; גֵעֵחֵבֵט וֵיזֵט דוּא עוֹיֵגֵעֵר, דֵער וֵינֵע
 אֵחֵיֵעֵטֵטֵט חֵינֵט. וֵוֵעֵדֵר חֵיֵן לֵיֵן סֵהֵרֵטֵנֵן לֵחֵט!

מוֹדִים. ווֵיר בעקענֵטֵן דֵיר, דֵחֵט דוּא, דֵער עוֹיֵגֵע, חוֹנֵר חוֹנֵר
 אֵזֵעֵרֵר עֵחֵטֵטֵר גֵטֵט וֵיזֵט חֵיֵן עוֹיֵקֵיֵט. רוח בֵיזֵט דֵער הֵחֵט
 חוֹנֵרֵעוֹ לֵעֵבֵנו, דֵער טוֹר חוֹרֵטֵן הֵיֵזֵט עֵיר חוֹנֵר עֵיר. ווֵיר דֵחֵיֵ-
 קען דֵיר חוֹנֵר לֵחֵכֵפֵרֵיֵעוֹן. דֵיך עֵיר חוֹנֵר לֵעֵבֵנו, דֵחוֹ נור עֵחֵן דֵיר
 אֵכֵהֵחֵגֵט, עֵיר חוֹנֵרֵע. זעעֵטֵן, דֵיח דוּא בעוֹסֵהֵרוֹט עֵיר דֵינֵע
 רֵטֵהֵחֵטֵטֵן, דֵיח ווֵיר טֵחֵגֵיך עֵחֵר חוֹט הֵחֵכֵטֵן, חוֹנֵר עֵיר דֵינֵע.

נפלאותיה וטובותיה שבכל יציאת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא יכלו רחמיך ותמתם כי לא תמו חסדך מעולם
קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:
וכתוב לחיים טובים (כל) בני בריהך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת ה' ישמענו
ועוררנו סלה. ברוך אתה ה' נטוב שמך ולה נאה להודות:
ל' א' אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך האמור המפי אהרן ובניו כהנים עם קדוש כאמור: יברכה
י' וישמך: יאר יפניו אליה ויחנה: ישא י' פניו אליה וישלם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו י' אלהינו תורת חיים ואבתת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ולשלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יציאת ובכל שעה בשלומך:
בספר חיים ברכה ולשלום ופרנסה טובה גזר ונכתב

אונטר פארסאיע גיטע, דערען וויר בעטשאנדג געניעמען, דעו
חבענדו, דעו אחרגענו אונד דעו איסטחגו. סאוגיטיגער, דיין ערי
בחראען חייט גרענלענאן, דייע גנדרע חונענדליך, ק דוח סאובחרא.
הערליגער, חונענרע לופערניכט פאן עוויגקייט!
ועל כלם. פיר חאלעו דייעו וייח דיין נחאע גענאכט אונד העכגעני
פרייעו, דוח חונער העררלער, חיאער אונד עויג!
וכחוב. ק, סרייבע לוק גויקאיען לעבען חיינ חאלע דייע כונדעוקינדער!
וכל. חונד חאלע וחוון לעבט, ווירד דיר דחנקען חו' חויפריכטיג פרייען
דייען נחאען, גחטט, חונער הייל חונד היילע! סלה. געאחכט וייט
דוח עוויגער! חאוגיטיגר חייט דיין נחאע חו' דיר חאלעין געביהרט דער דחוק.
בעפיעה! חיבער חוני חונד חיבער דיין גחלעו פאוק ישראל פריער, גויק,
זעגט, הודועיגקייט גנדרע חונד ערכחראען. זעגלע חוני חאמאליך, ק
פחטער, איט דעס זיכטע דייענו חנטאילעו. דען איט דעס זיכטע דייענו
חנטאילעו גחבוס דוח חוני זעהרע דעו לעבענו, זיעבע לור טוגענד חונד פאול-
קחאמענהייט, זעגט, ערכחראונג, לעבען חונד פרייען, דער געפאלענו,
דיין פאוק ישראל לוי יעדער לייט חונד סחודע איט דייענס פרייען לוי זעגנען.
בספר. ק, חאנגען וויר חונד דיין גחלעו פאוק, דחו היו ישראל, חיס בוכע
דעו לעבען, דעו זעגט, דעו פרייענו חונד דער ערספריעסאיע

לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.
 פָּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"ט אָנָּה)

הָבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְלֹ תִתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ
 עוֹד פָּנִים וְקוֹשֵׁי עוֹרְךָ לֵאמֹר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ אֲכָל אֲנַחְנוּ חָטְאנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדֵנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דוֹפִי. הִיעוּיֵנוּ.
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדֵנוּ. חֲמָסֵנוּ. מְפָלְנוּ שִׁקְרֵנוּ. יַעֲצָנוּ
 רַע. בּוֹבְנוּ. לָצָנוּ. מְרִדְנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ.
 עוּיֵנוּ. פְּשַׁעְנוּ. צָרְדְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עֲרָה. רְשַׁעְנוּ.
 שִׁחַחְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁדָה לָנוּ: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ דִּרְשַׁעְנוּ:
 מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְצוֹן עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בְטָן וּבוֹהֵן כְּלִיֹּת וְתוֹלֵב:
 אֵין דָּבָר נִעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִמְחַל לָנוּ
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשַׁעֵינוּ:

נַחֲרוֹנְךָ גַּדְחָכְט, מוֹדֵד חַיִּיגַעֶס רִיעֵבֵנּוּ וְעֵרְדֵּנּוּ לָנוּ וְזוֹהוּ אֲעֵבֵנּוּ מוֹדֵד
 פִּרְיעֵרֵנּוּ! גַּעֲלֹבְט וַיִּיִם דוֹחַ עוֹוִיגַעֶר, סְטִילְטֵעֶר דַּעַ: פִּרְיעֵרֵעֵנּוּ!
 (דִּיחַ חִכְעֶרְעֶס לִנְוִיגַ. פֶּלֶן אִיִּיא מוֹיִו וַיַּעֲהַע חַיִּין שַׁחֲרִיחַ וַיִּטַּע 192.)

על חטא שחטאנו לפניך באדם ובצדק:
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטח שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עציות:
 על חטא שחטאנו לפניך ברבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברעת ובכדמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת ריע:
 על חטא שחטאנו לפניך בוהוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בויעדת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזקת ד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלה לנוי מחל לנוי כפר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובבזב:

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 ע"ה שחטאנו לפניך במשא ובמתן: (כ"א במראית עין)
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
 על חטא שחטאנו לפניך בגנשה ובמר בית:
 וע"ה שחטאנו לפניך בגטיות גרון: (כ"ג במל פה)
 על חטא שחטאנו לפניך בשקוד עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשחית שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלוה סליחות) סלח לנו סחל לנו פפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדי יחדיע
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף:
 ע"ה שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשכונעת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:

ועל כלם יאלצם לרחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שיה עליהם קרבן עולה ויורד:

(*) בק"ק פפרים סופרים בסדר הכתוב לעסה נעפוד.

ועל חטאים שיה עליהם אשם ודאי ותלוי:
 ועל חטאים שיה עליהם מכת מרדות:
 ועל חטאים שיה עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חטאים שיה עליהם מיתה בידי שמים:
 ועיה שיה עליהם פרת וערירי: (כ"ט ועיריות)

ועל כלם יאלצם לרחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
 ועל חטאים שיה עליהם ארבע מיתות בית דין
 סקילה. שרפה. הרג והגנק. על מצות עשה
 ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה.
 ובין שאין בה קום עשה. את שגלוי לנו ואת

ברת, ספרי שפלטו הקיבן בדברי רז"ל כרימות ניו"ד ידענו שהיחיד ברת כלרי הר"ש
 דוגמת חלר חלירו' שאילו נקסן אין עקום לז"ד. וערירו' בכל כ"י ודפוס' ישכיל' יתא' סלת
 ערירי' ו' הרס'י' שה' מוספ' האחרוני' ואיכנו על פתכוכחו לפי שה' אתר והראוי ערירו'.

*****
 (*) זיין פפרים חו' זיין אעהרערע קהלות ווירד נטך דיוער קרדנונג געמאנט:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם תלוי:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם פרת: (כונחה ו' יריח)
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות: ועל כלם

לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וְמִי רוֹמֵם לְךָ מֶלֶךְ
מִמֵּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֱלֹהֵי הַרְחֵמִים. זֹכֵר יִצְוֵרֵי לַחַיִּים פְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אֲתָה לְיִשְׂרָאֵל מֵתִים. פְּרוּךְ אֲתָה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשָׁם בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָח.

וּבְכֵן הֵן פִּתְחֵךְ יְיָ אֲחִינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִימְתֵךְ
עַל כָּל מַה שֶּׁבָרְאתָ וְיִירְאוּךָ כְּלֵי הַמַּעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כְּלֵי הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲגִידָה
אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלָם כְּמוֹ שִׁדְעֵנו
יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עֵז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָרְאתָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֹךָ תְּהִלָּה לִירְאוֹךָ וְתִקְוָה
לְדוֹר שִׁיךָ וּפְתִחוֹן פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ שְׂמֹחָה
לְאַרְצֵךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצִמְחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבִדְךָ
וְעַרְיַבֵת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֵךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ
וְחַסִּדִּים בְּרָנָה יִגְלוּ וְעוֹלָתָה תִּכְפֹּץ פִּתָּה. וְכָל
הַר שְׂעָה כְּלָה בְּעֵשׂוֹן חֲכָלָה בִּית עֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת
זְרוֹן מִרְדְּאָרְץ:

וְתִמְלֹךְ אֲתָה יְיָ לְבָרְךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ

כְּתוּב בְּרַבְרֵי קַדְשָׁהּ יְמִלֶּךָ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמָךְ וְאַיִן אֵלֶיךָ מִבְּלַעַדֶיךָ
 כְּפָתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
 נִקְרָא שֶׁבְצֶדֶקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְלִיךָ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אֶהְבֵּת אֹתָנוּ •
 וַרְצִיתָ בָּנוּ • וְרוּמְמַתָּנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִיָּבֵינֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ •
 וְשָׂמָךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְהַתְקַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקַדְוֶשָׁה וּלְמִנּוּחָה וְאֵת יוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
 וְלְסִלּוּחָה וְלְכַפָּרָה וְלְמַחֲלָבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 בְּאַהֲבָה מִקָּרָא קֹדֶשׁ זְכוֹר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ
 וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזַכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ • וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
 עֹבֵדֶךָ • וְזַכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשָׁהּ • וְזַכְרוֹן כָּל־
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפַלְמָה לְטוֹבָה לְהֵן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְרַיִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַבְּפֹרִים
 הַזֶּה • זְכוֹרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ

טו לְבָרְכָהּ. וְהוֹשִׁיעֵנו כּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
וּרְחָמִים חוּם וְחַנּוּן וּרְחָם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִת
הַזֶּה וּבְיוֹם הַדְּבָפְרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטָּאתֵינוּ)
מִנְּגִיד עֵינֶיךָ. כְּאָמֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶפְדֶּה: וְנֶאֱמֹר מְחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבֵה-אֵלֵי כִי גֵאלֶתֶיךָ: וְנֶאֱמֹר כִּי בְיוֹם חַזַּק
יִכְפָּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְיָ
תַטְהַרְוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בַּמְנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבָּעֵנוּ מִפְּשָׁעֶיךָ וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶיךָ: (וְהַמְחִילֵנוּ " אֱלֹהֵינוּ בְּאֱהֻבָּה וּבְרַצוֹן שְׂבִיחַ קֹדֶשׁ
וְנוֹחוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שְׂמֵךְ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְדוֹר
וְדוֹר וּמַבְלַעְעֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֱלֹהֵי אַתָּה).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
בְּיַת יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשְּׂבִיעִת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַדְּבָפְרִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְחַפְלָתָם. וְהִשְׁבֵּ אֶת
הָעַמּוּדָה לְדַבֵּר בִּיתְּךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְחַפְלָתָם בְּאֱהֻבָּה
תִּקְבַּל בְּרַצוֹן וְחַדֵּי לְרַצוֹן תְּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחְזִיקֵנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּחַוֵּיר שְׂכִינְתָּו לְצִיּוֹן:

מֹדִים אֲנִי לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲמִתֵּנוּ

לעולם ועד צד חיינו מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֲתָהּ הוּא לְדֹר וְדֹר נֹדֶה
 לָךְ תִּסְפֹּר תִּהְיֶה לָּךְ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסֻרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשֻׁמֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּפוּיֵנוּ וְעַל גְּפֻלְאוֹתֶיךָ
 וְעַל מִסְתָּרֶיךָ שֶׁבְּלֵעַת עֶרְבֹב וּבִקְרֹא וּצְהַרִים הַטּוֹבִי כִּי לֹא־כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרָתֶם כִּי לֹא־תִמְצוּ וְחִסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קָרַנְנוּ לָךְ:
 וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד:
 וְתַחֲוֶם לְחַיִּים מוֹבִים (כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ):

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סִלְּה וְיִהְיֶה לָּנוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָיִל וְשִׁעְתָּנוּ
 וְעִזְרַתָּנוּ סִלְּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִצָּחָה לְהַזְדוֹת:
 שֵׁם שְׁלוֹם מוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת תִּיִם וְאַתְּבַת חֶסֶד
 וְצִדְקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־עֵת וּבְכֹל־שְׁעָרָה בְּשְׁלוֹמֶךָ:
 בְּסִפְרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה מוֹבָה גִּזְרֵי וְנִתְחַסֵּם
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בְּיַת יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (פִּי' אֵתָא)

תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ. וְלֹא תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתָנוּ שְׂאֵן אֲנַחְנוּ
 עֵצִי פָּגִים וְקִשִׁי עֲרֵף לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. כָּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרַנּוּ דוֹפִי. הֵעוּינוּ.
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלָנוּ שִׁקְרֵנוּ. יַעֲצָנוּ
 רַע. כּוֹזְבָנוּ. לָצָנוּ. מְרִדְנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ.
 עוּיְנוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְדְנוּ. קִשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעָנוּ.
 שַׁחְתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ. תַּעֲתָעָנוּ.

סָרַנוּ מִמִּצְוֹתַיָּךְ וּמִשְׁפָּטַיָּךְ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁחָה לָּנוּ: וְאַתָּה
 צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הַרְשָׁעֵנוּ:
 מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמַה נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל הַנְּסֻחֹת וְהַנְּגִלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה נוֹחֵן יְהִי לְפֹשְׁעִים וַיְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים וְתִלְמִדָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֶׂק
 יְדֵינוּ וְרַתְּקָבְלָנוּ בְּרַחֲמוֹתֶיךָ שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 כְּאִשִּׁים וּכְגִיחָחִים לְמַעַן דְּבַרְיָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ
 אִין קִין לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאִין מִסְפָּר לְגִיחָחֵי
 אֲשֶׁמְרָנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתָנוּ דְּמַח
 וְתוֹלְעָה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ סְלִיחָתָנוּ. מַה אָנוּ מַה
 חַיֵּינוּ מַה חֲסִדָּנוּ מַה צְדָקָנוּ מַה יִשְׁעֵנוּ מַה
 כַּחַנוּ מַה גְּבוּרָתָנוּ וּמַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֵא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ
 וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כָּלֵא רַחֲמוֹ וְחַכְמַיִם כְּבָלֵי מוֹדַע

אתה נוחן. דוח ריכזט איסעטהאטערן דיח האנד! דינע רעכטע
 אינט חויגעטטרעקט, בעקעהרענדע חויפלונעהאען! דוח האנט חונו
 געלעהרט, עוויגער, חונער גחטט, וויח וויר חונורע זינדען חולע בעי
 רייען וחולען, חונו דען פֿרעלעטהאטען לו ענטליעהען! פֿחולקחואנע
 בוטע כיאוזט דוח וויח פֿייערשפֿעטער חונד וושהגערירכע חוין, ריינער
 פֿערהייסונג געמאסט. חונענדויך פֿיעל ווחרען דיח פֿייערשפֿעטער, חוני
 זערק פֿערסולדען געמאסט; למהלוקו דיח וושהגערירכע, כחך אחמסי
 גחכע חונורער פֿערגעהען; חכער דוח ווייסט, ווחו חוני חק ענדע
 ערוחרטעט — דער אחורק חונד דיח אחטטע! דחרוס החוט. דוח חוין
 פֿערפֿיעלפֿחולטיגט חונורע פֿערלייהונג. ווחו זינד וויר? — ווחו חונור
 לעבען? — ווחו חונורע פֿרחאייגקייט? — ווחו חונורע סוגענד? —
 ווחו חונורע קרחתט? — ווחו חונורע סטחרקע? — ווחו קחנען
 וויר עוויגער חונורער חונד חונורער פֿחטער גחטט, דיר פֿחרברינגען? חולע
 העלרען זינד דיר חוין חונדינג, בעריהאטע אחננער — חוין ניכט, דיח

וּנְבוֹנִים כְּבָלֵי הַשָּׂבִל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תּוֹהוּ
וַיָּמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹגֵדֵר הָאָדָם מִן
הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל :

אֲתָה הַבְּבִלְתָּ אֲנִישׁ מֵרֵאשִׁית וּתְכִירֵהוּ לַעֲמֹד
לְפָנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמֶר לָךְ מָה תַּפְעֵל וְאִם יִצְדַּק
מָה יִתֵּן לָךְ: וְתַתְּנֵנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֲהָבָה אֶת
יוֹם הַיּוֹם לִיכֹן מִזְכֵּר שֶׁל שָׁנָה (צוּם) הַכְּפָרִים הַזֶּה קֵץ
וּמַחִילָה וְסְלִיחָה עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדָּל
מִמַּעֲשֵׂי יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְרַחֲמֶיךָ
בְּלִבְבֵנוּ שָׁלֵם: וְאֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ דְרָבִים רַחֵם
עָלֵינוּ כִּי לֹא תִחַפְּזֵנוּ בְּהַשְׁחַתַּת עוֹלָם. שְׁנֵי אֲמַר
דְּרָשׁוּ יְיָ בְּרַחֲמֵינוּ קְרָאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב:
וְיֹאמֶר יַעֲזֹב רָשָׁע דְרָכָו וְאִישׁ אֶן מִחֲשַׁבֹתָיו
וְיָשֵׁב אֶרֶץ יִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְכָּה

וויזען — חזקוויסענד, דיז פֿערנינטטיגען — געדחנקענאָן, חיהרע
אָפֿטטיגען טהקסטען — חזין טחנה, דיז טחגע חיהרעו לעבענו — חזיי
טעל! — ווחו חזיס דעו אענטען פֿערלנג פֿער דעס פֿיעהע? ניכטו!
פֿאלעו חזיס חזיטעל! —

אֲתָה הַבְּדַלְתָּ. דוּחַ הַחוּם דַען ערוטען אענטען פֿעריקאט, זיינע
סוּחֶהֵיט הַחֹלְבֵן: דָּחַךְ פֿערגחנטענוס דוּחַ חיהק, פֿער דיינעס חֶסֶד
געזיכטע לֹא סטעהען. ווער דחרך דיר וחגען, ווחו דוּחַ לֹא טהון החוס?
חזוד זייח ער חזיך סוגענדהחפֿט, ווחו פֿרחאט ער דיר? — חזוי
ליעבע גחבוס דוּחַ חזוני, עוויגער, חזונער גחטט, דיעוען פֿערוזקה
טנגזאחג, לֹא כעענדריגונג, לֹא פֿערלנייהונג חזוד פֿערגעבונג חזאער
חזונערער זינדען, חזיך דחם וזיר חזוני דען פֿרעפֿעלטהקסטען ענטליע.
דען, לֹא דיר לֹא ריהקעהרען חזוד איט גחלעס העלען חזוני דען געי
זעטלען דיינע וזילענו חזוטערווערפען. ח דוּחַ, ערכחראונגפֿחזאער,
ערבחראע דך חזונער! דוּחַ החוס יח קיין ווחהאגעפֿחזאען חן דעס
פֿערדערבען דער וועלט! זח הייסט ער חזין דער טריפֿט (ישעיה כ"ה
"ו:), "וזכֿט דען עוויגען, ער חזיס זיכט לֹא פֿינדען; רופֿט חיהו חן, ער
חזיס נחעה". עו הייסט פֿערנער דוועלבוט: "דער פֿרעפֿעלער חחפע
פֿחן זיינעס וועגע חב, דערפֿרגזויטיגע פֿחן זיינער סיקקע חו' קעאר

לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אָרְךָ:
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד (וְאַמֶּת) וּמְרַבָּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה
 אֶתְּךָ בְּחִשּׁוֹבֵי רְשָׁעִים וְאֵין אֶתְּךָ חֶפֶץ
 בְּמִיתָתָם שֶׁנֶּאֱמַר אָמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נָא
 אֲדֹנָי יְהוִה אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אִם־
 בְּשׁוּב רְשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָדָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם
 הַרְעִים וּלְמָה תִּמּוֹתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר
 הַחֶפֶץ אֶתְּפֹץ מוֹת רְשָׁע נָא אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא
 בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָדָה: וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶתְּפֹץ
 בְּמוֹת הַבַּיִת נָא אֲדֹנָי יְהוִה וְהַשִּׁיבוּ וְחַיּוּ:
 כִּי אֶתְּפֹץ כְּלָחַן לְיִשְׂרָאֵל. וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דָּוָר
 דָּוָר וּמִבְּלַעֲדֵיהֶם אֵין לָנוּ מַלְקָה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אֶתְּךָ):
 אֲדוּעַד שְׁלֹא נִצְרָתִי אֲנִי כְּדָא. וְעַכְשָׁנוּ שֶׁנִּצְרָתִי כְּאֵלוֹ
 לֹא נִצְרָתִי. עָפָר אֲנִי סָחִי. קַל וְחֶמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרִינִי

טַם עוֹיָנֵנוּ לֹרִיק, עַר עַרְבָּרָאט וַיֵּךְ וַיִּיָּן, לוֹ חוֹנְעֵרַס גְּחֻטָּט, עַר
 חַיִּיט לַעֲרַגְעֵבוֹנָהּ עֲתָלָא! רַחֵם, גְּחֻטָּט דַּעַר לַעֲרַגְעֵבוֹנָהּ, כִּיִּט גְּנַחְדִּיב
 חוֹנֵר כְּחִרָא הַעֲרֵלִיב, וְסַגְּמֵיטֵיהִי, הוֹדְרִיִּךְ חוֹנֵר זַעְהַר וּוְהוֹסֵה חֶטְיִג!
 דִּיר גְּעֲתָלָאט דִּיר בַּעֲקֵה־רוֹנָה דַּעַר לַעֲרַגְעֵבוֹנָהּ, דוּח וּוִילָאט נִיכָט הַחֵ-
 בַּעַן, דַּחֵס וַיִּחַ וְהַיִּנְטָט עַרְבֵּעַן! וְהַיִּסְט עוֹ חַיִּן דַּעַר טֵרִישַׁט (יִחְקָל לְגִיָּא):
 זַחַג מֵיהֵנֵּן: וְזַן וּוְהַר חֵיךְ זַעֲבַע, סַפְרִיכָט גְּחֻטָּט, דַּעַר הַעֲרַר, חֵיךְ לַעֲרַ-
 וְחַקֵּעַ נִיכָט דַּעַר לַעֲרַגְעֵבוֹנָהּ טַחָה, וְחַנְדַּעַר דַּחֵס עַר עֲתָן וַיִּנְעַס
 וּוְחַנְדַּעַר לֹרִיק קַעְהַרַע חוֹנֵר זַעֲבַע! — קַעְהַרַט לֹרִיק קַעְהַרַט לֹרִיק
 עֲתָן חֵייעַרן כְּחֻטָּט וּוְעֵגֵן! וּוְחַרוֹס וּוְחָלָט חֵיהַר סַסַּעַרְבֵּעַן, חֵיהַר, חוֹיִן
 דַּעַס הַיּוּעַ יִשְׂרָאֵל דִּי לַעֲרַנְעַר הַיִּסְט עוֹ: „וּוְחָלָט חֵיךְ וּוְהוֹגְעֵתָלָאט
 הַחֶבֶעַן חַן דַּעַר לַעֲרַגְעֵבוֹנָהּ סַחָה, סַפְרִיכָט גְּחֻטָּט דַּעַר הַעֲרַר, חוֹ-
 נִיכָט לַיעֲוֹאֵהַר חַן דִּינְעַר בַּעֲקֵה־רוֹנָהּ, דַּחֵס עַר זַעֲבַע? לַעֲרַנְעַר
 הַיִּסְט עוֹ: „חֵיךְ לַעֲרַחֲנַע נִיכָט דַּעַר טַחָה דַּעַר טַחָדַעַט וּוְחֵיגֵעַן,
 סַפְרִיכָט גְּחֻטָּט דַּעַר הַעֲרַר! קַעְהַרַט לֹרִיק, חוֹנֵר זַעֲבַע! דַּעַר דוּח
 כִּיִּט יִשְׂרָאֵל לַעֲרַגְעֵבוֹנָהּ לַעֲרַלִּייעַנְדַּעַר דַּעַר סַטְחָמֵט וּוְחֵיגֵעַן חוֹן חָלָאט גַּעַ-
 טֵאֲעֵטֵעַרן; וּוִיר הַחֶבֶעַן קִינְעַן קִטְיִיב חוֹיִסַּעַר דִּיר, לַעֲרַלִּייעַנְדַּעַר חוֹלֵ-
 לַעֲרַגְעֵבוֹנָהּ וַיִּחַ דוּח!

עַד. גְּחֻטָּט! חַיִּין גִּילְטָט וּוְחַר חֵיךְ חֵיגֵעַן. חוֹיִן חֶבֶעַן וַיִּטַּע 195.

לפניך ככלי מלא בושח וכלפה, יהי רצון מלפניך יהי
 ואהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שהחטאתי לפניך מר
 ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחללים רעים:
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תרום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 הבר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
 למען ימינה: עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידידיך הושעה ימינה וענגי: יהי רצון
 אמרפי והגיון לבי לפניך יהי צורי וגואלי: עשה שלום
 במרומי הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
 יהי רצון לפניך יהי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

הש"ן חתר התפלה ואושר קדושת מוסף וקובע הוידוי נמוך התפל' ובש' עזכר
 זה של שנת, והבנהים נושאים כפיה' ואושרין ותערב ובסיוכ התפלה אושרין
 אבינו מלכנו אפילו בשנת, לא זנעקוס כתבנו אומרים חמנו. ואח"כ
 אושרין קדיש מחקבל, ואושרין שמע ישראל פעם אחת, בשכמלו ג"פ.
 ה' הוא האלהים ז"פ, אכן נק"ק פפ"מ אושרים מחלה ה' הוא האלהים
 ז"פ, ואח"כ שמע ישראל פעם אחת, ואח"כ אושרין בלחש בשכמלו פעם
 אחת, ותוקעין תקיעה אחת ואפילו חל בשנת, ולריך להוסף עחול על הקדש
 אבל אין להאריך ולהעסיך יותר עכשיעור עפני החולשים ונשים שעוברת
 ומכיקות, ועתפללין חפלת ערבית כסדר עי"ט, עתחילין והוא רחום וכו'
 ואושרין אחת חוננתנו נחונן הדעת, ובסיום התפלה אושרין קדיש חחקבל,
 עלינו ק"י, (ונש"ט אושרין גם ויהן לך) ושנדילין על הכוס נפה"ג והענדיל,
 וענרכים גם על הכר בורא מאורי האש, אבל לא על הנשמים אם לא
 בש"ט ובעל יוסף אומן כתב שאפילו בש"ט אין ענרכין על הנשמים לכן
 הקהלות חלוקות בענהניהם. אין ענרכין ז"א על האור ששנת שבעי, או
 שהולק בהימר כנון לחולה, ועל הכר שהולק שהם או סכרות זיה"כ.
 ונפטרים לבניהם לשלום ופוקדים איש לרעהו לשלום כדרך שאושרי' בכניסת
 י"ט, ואוכלים ושומים ושעמים, והעסקקים עתחילים עיד בעשיית הסוכה
 לקיים ילכו עחיל אל חיל. ונוהגין לקדש הלכנה בעי"כ.

למחרת י"כ עשכמיין לבניה"כ ואין אושרין מחנון ולא לשכלת.

בשבת שבין י"ב לסוכות קורין האזינו ומפטירין ודבר דוד, ואין עזכירין כשפית
 וא"אשה"ר, וא"אנוץ בעמח'. ונש"ט א"אוויה נועם וא"ק, ואין עתענין נין י"כ לסוכו'.

חם סדר המועדים כלם, בעורת אל אלהי עולם.

חנוכה לא יחול ב' ג'. גרסינן בעמ' שנת דף כ"ב' נ' שאי חנוכה? ת"ר נכ"ה נכסלו עמי חנוכה' מפניא לינון, דלא לספד בהון ודלא להחנה וכו', ואין עמעין יום עימת או"א.

הדלקת הנרות

בלילה הראשון מדליק אחד, עכאן ואילך עוסיף אחד בכל לילה עד שבלילה ח' יהיו ח' נרות, וכרגו נקק"א שכל אחד עבני הציט מדליק והולך ועוסיף, ולריך להדליק כל אחד בעקום עיומד שיהא ניכר לכל אחד כשה נרות מדליק, ואין להדליק בעיגול ולא אחד נכנס ואחד יולא אלא בשורה שיהא שורה להניח כר חנוכה על פתח הבית הסעוד לר"ה ענחין. היה דר בעל' עכיוח בחלון הסעוד לר"ה, ובשעת השכנה עכיוח על שולחנו ודיו ולריך כר אחד להשמש לאורו. עכיוח לשעלה עג' טפחי' ולמטה עיו"ד טפחים. וען הדלקה עשמשקע החמה ויאוחו לאור כר, שבת או כאנס ולא הדליק עם שקיעת החמה מדליק והולך עד שחכלה רגל ען הזיק שהוא כשו חמי שעה, ולריך למח נה שסן כשיעור זה, עבר זמן זה ולא הדליק, מדליק והולך כל הלילה (וספק נרכה להקל) עבר הלילה ולא הדליק אין לו משלושין. בע"ש מדליק כר חנוכה מחלה ואח"כ כר של שנת, וכן בע"ש מדליקין ואח"כ מדליקין. עי שאין ידו עשנת לקנות כר חנוכה וכר ש"ש, כר ש"ש קוד', (אבל יין לקידוש ולהבדלה נדמה עפני כר חנוכה).

קודם הדלקה ענרכין.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְּלִיק נֵר שֶׁלְחֲנֻכָּה
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה
גִּסְמִים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:**

ובליל ראשון ענרכין גס שהעיינו וכן עי שאכנס ולא הדליק כליל א' ענרך זמן כשמדליק.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחֲתִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִנְיַעְנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:**

בליל ראשון יחול להדליק ככר היומר יעיני עכאן ואילך עתחיל להדליק ככר הנוסף בכל לילה וכונה עשאל לישין. ואחר שהדליק כר ראשון אושר זה. הנרות הללו אנחנו מדליקין על הנסים ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית לאבותינו על ידי כהננה הקדושים וכל שמנת ימי חנכה הנרות הללו קדש ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות לשמך ולגביה ועל ישועתך ועל נפלאותיך: כד ה' ניסים' אנתרה' והעו'.

אחר הדלקה כוהנים לוטר פיט זה, והוא בעל שש תכופות.

מעוז צור ישעתי, לך נאה לשבת. הבון בית תבלתי,
 ושם תודה נופת, לעת תבין מטבת, מצר המנפת,
 אז אנמור, בשר מזמור, חנפת המזפת:
 רעות שבעה נפשי, ביגון פחי פלה. חיי מררו בקשי,
 בשעבוד מלכות עגלה. ובדוד הגדלה, הוציא את
 הסגלה, חיל פרעה, וכל זרעו, ירדו כאבן מצולה:
 דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי. ובא נוגש
 והגלני, כי זרים עבדתי. ויין רעל מסכתי. כמעט
 שעבדתי, קץ בכל, ורפבל, לקץ שבעים נושעתי:
 ברת קומת ברוש בקשי, אנני בן המדתא. ונהייתה לו
 למוקש, וגאיתו נשבתח. ראש ימיני נשאת, ואזיב
 שמו מחית, רוב בניו, וקניניו, על העץ תלית:
 יונים נקבצו עלי, אזי בימי חשמנים. ופרצו חומות
 מגדלי, וממאו כל השמנים. ומנותר קנקנים, נעשה
 גם לשושנים, בני בינה, ימי שמנה, קבעו שיר ורננים.

סדר הימים והנהגת ביה"כ בחנוכה.

במנחה נערב חנוכה א"ל תחנה, והש"ן שליק בין עתה לערבית.
 בערבית ושחרית ומנחה כל שעות ימי חנוכה אומרים על הכס' בהודאה קוד'
 ועל כולם (גם בצרכת העוון אומרים אותו קודם ועל הכל) ואם לא אחר
 אין סתורק אומה, עיהו אם בזכר באומה ברכה כל זמן שלא הזכיר את השם
 (אפילו בזכר בין אמה לשם) חוזר.
 כל ח' ימים נועדים את ההלל בצרכה תחלה וסוף וגומרים אחריו
 ח"ק לפי שאין בו עוסף, (חזן ען ר"ח וחנוכה. שאומרים אחריו קדיש
 תחנבל) וא"ל תזכון ולא א"ל ולא לעכלת.
 כל ח' ימים קורין בתור' בסדר נשא בקרבנות הכשיאים, שלשה בכל יום,
 שתחילין יהי ביום כלת עשה (ויש שתחילין בצרכת כהנים וקורין לבהן עד

(* ברות קומת ברוש, כל"ל ור"ל לברות קומתו של עין צדוק נקש הען בן
 העדת, וברוש חאה לערדכי כדאי' נעס' ענילה דף י' ע"ב.)

לפני העשכנ, לוי עד לחנוכה העזבה, ישראל עד בן עטינדב (ויש קורין לכהן עד לפני העשכנ, לוי עד לחנוכה העזבה, ישראל עד בן עטינדב (ויש קורין לכהן עד ביום הראשון, לוי שלא קטורת, ישראל גומר עד בן עטינדב) ואומרין ח"ק, יהללו, ומכניסין ס"ת להיכל, ואומרין אשרי, ובל"ג ק"ת, עלינו, ק"י, ואחר שיר של יום אחרים עזעור ל' עזעור שיר חנוכה הבית (וא"ל עזעור לאסף) ובר"מ אחרים של ר"מ קודם של חנוכה.

בשנת חנוכה עוליחין ב' ס"ת וקורין בראשון ז' גברי בפי' השבוע ואומרין ח"ק, ובשני קורין לעפטייר בסדר חנוכה, ועפטיירין רבי ושעתו, ואין עזעורין כשעות, וא"ל לוי' נעמה. ואם חל בו ב' שנתות עפטיירין בב' נכרות שלשה.

ביו' ב' של חנוכה קורין לכהן ביו' השני עד קטרת, לוי עסיים הפרשה, ישראל ביום השלישי, וגומרין הסדר כדאחמול, וכן בכל י' קורין בסדר היום בכל.

ביום ו' הוא ר"מ אומרין אחר ההלל קדיש שלם ועוליחין ב' ס"ת וקורין בראשון בפי' התמיד בהן עד רביעית ההין, לוי עד ונסבה, שלישי פ' ר"מ כולה, רביעי בס"ת שכי ביום הששי וקדיש אחריו, ואומרין יהללו ומכניסין ס"ת להיכל, אשרי ובל"ג, ח"ק ומתפללין עוסף ר"מ ואומרין על הנסים נהודאה, והש"ן חזר התפלה וגומר הסדר.

בשנת ר"מ וחנוכה עוליחין ג' ס"ת. וסדר הקריאה תקלא לעיל בסדר קה"ת לשנת.

ביום ז' אם גם הוא ר"מ מתפללין וקורין בתוך כדאחמול ובס"ת ב' קורין לרביעי ביום השביעי, ואם אינו ר"מ ענהגא כאשר ישי חנוכה. ביום ח' קורין בהן ביום השביעי, לוי פ' שלאחריו, ג' עסיים בן עשה את הענוה.

סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות

פ' שקלים לעולם בשנת שקודם ר"מ אדר או בר"מ עלמאס חל בשנת.

פ' זכור לעולם בשנת שקודם פורים, אלא שלפעמים יש הפסקה בשנת שלפניו ולפעמים בשנת שלאחריו וכייער לקמ'.

פ' פרה ופי' החדש לעולם תכופים וסעובים ואין ביניהם הפסקה. וסימן ההפסקות זט"ו. ב"ו. ד"ד. וני"ו. ופירושו, שאם חל ר"ח אדר (ר"ל יום שני של ר"ח שהוא ראשון לחדש) בשנת עפסיקין ביום ט"ו לחדש, ואם חל ר"ח ביום ב' עפסיקין ו' נחדש, ואם חל ביום ל' עפסיקין ד' נחדש, ואם חל ביום ו' עושין ב' ההפסקות. ב' נו, גם י"ז נו. וסדר הקריאה בארבע פרשיות כבר כתבתי לעיל בסדר קה"ה לשנת.

היום שקודם פורים והיינו י"ג נחמך אדר הוא העניית אסתר, ואם כל פורים
 נא' בשנת סקדיסין להתענות ביום ה'. והוא העניית צבור וקורין נו ויחל.
 למנחה בכסוף לביה"כ וקורין ויחל ומפטריק דראו, והיחיד אומר עכנו
 בשוע חפלה, והש"ץ בחזרת החפלה בין גואל לרופא צרכה בפני עלטה
 וא"ל מחנה (ואם חל בשנת א"ל לז"ן). וכוחנים ג' עתליות מטבע שלם של
 אותו העקום לעתלית השקל ועתלקין אותן לעניים ואין ראין לשנותן לז"ל,
 אבל העני עושה בהם עה שירלה. וענהגנו למת עתלית השקל לבד ועשות
 פורים לבד. ועודקן להתפלל ערבית אפילו עוד היום גדול, ואומרין על
 הגמס וביעי ערדכי וכו' בהולאה נחפלה לילה יום, ואם שבת אין עתליות
 אותן, ואחר החפלה אומר הש"ץ ק"מ, ופושטין העגלה כאגרת, והקור' ענדך
 עליה ג' צרכו' אלו (וי"א שביס אין ענדכין שהיכו).

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגִּלְתָּהּ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה
 נַפְסִים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֶׁדִּיִּחְתָּנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

אחר שסיים לקרוא כורך המגלה כלה וענדכין.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הָאֵל) הָרַב
 אֵת רִיבְנוּ וְדִדְרָן אֵת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֵת נִקְמָתָנוּ
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ וְהַנִּפְרָע
 קֵנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִפְּרִצְרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

ע"ס א"ב. לו שחרית ווירד אשר הניא חיבערטסרונגן וזו' שושנה אונגעפאנגען.
 אשר הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים: בקום
 עלינו אדם רשע נצר ודון מרע עמלק: נאה בעשרו וזרה

לו פוד וגר לתו יקשה לו לכו: דמה בנפשו ללכוד ונלכו
 בקש להשמיד ונשמד מהרה: המן הודיע איבת אבותיו
 ועורר שנאת אחים לבנים: ולא זכר רחמי שאל כי
 בחמלתו על אגג נולד אויב: ומם רשע להכרית צדיק
 ונלכו טמא בידי טהור: חסד גבר על שונת אב ורשע
 חוסף המא על חסאיו: טמן בלבו מהשכות ערומו
 ויתמכר לעשות רעה: ידו שלח בקדוש אל כספו נתן
 להכרית זכרם: בראות מרדכי כי יצא קצף ודתי המן
 נתנו בשושן: לבש שק וקשר מספר וגור צום וישב על
 האפר: מי זה יעמוד לכפר שגגה ולמחול חטאת עון
 אבותינו: נץ פרח מלולב הן הדסה עמדה לעורר ישנים:
 סריסיה הבהילו להמן להשקותו יין חמת תנינים: עמד
 בעשרו ונפל פרשעו עשה לו עץ ונתלה עליו: פידם
 פתחו כל יושבי תבל כי פור המן נהפך לפורינו: צדיק
 נחלץ מיד רשע אויב נתן פחת גפשו: קימו עליהם
 לעשות פורים ולשמות בכל שנה ושנה: ראיתי את
 תופלת מרדכי ואסתר. המן וכו' על העץ תלית:

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד
 תבלת מרדכי: תשועתם היית לנצח ותקיתם
 בכל ידור ודור: להודיע שקל קויה לא יבשו
 ולא יכלמו לנצח בלתי חוסים בך: ארור המן
 אשר בקש לאברי. ברוך מרדכי היהודי.
 ארורה זרש אשת מפחיד. ברוכה אסתר
 מוניה בעדי. וגם חרבונה זכור לטוב:

ואח"כ אופרים ואתה קדוש וכו', קדיש שלם בלא מחקבל (ונע"ט אופרין
 ויה כועס, וא"ק קדיש, ויתן לך, ומגילתין) עלינו, ק"י.
 בשחרית ככנסין לביה"כ בהשקפה ומספלק כסדר, ואחר המפלה ח"ק,
 וא"ט מחנה ולא א"א"ת, ומוליחין ס"מ וקורין ג' אנשים בפי' רבא עשלק
 שבסוף סדר בשלח (ויש כופלין פסוק אחרון לפי שאין בפרשה כ"ט ט' פסוקי')
 ואחר הקריאה ח"ק, יהללי, ומחירין ס"מ להיכל, וקורין השגל' בנרכותיה
 מחל' וסוף ועלגין אשר הכיף ואופקין שושנת יעקב וכו' (אכן בעקו' ש"ט
 פירושי' אופרין אשר הכיף גם ביום), סדר קדוש', ק"ת, עלינו, ק"י, ועומר
 כ"ב למנחה על אלת השחר. ואם יש עילה בניה"כ עלין קודם קהע"ג,
 וק"ק פפ"ד עלין אחר קהע"ג. למנחה אופרין על הנסי', אבל לא לערבית
 לאזן פורים, וגם בו נוהגין שמחה וא"ט מחנה ולא למנחה. בשנת העבוד
 עשין פורים קטן בחדש אדר ראשון בארבעה עשר ובחמשה עשר בו
 ונהגים גם בו שמחה וא"ט בהם מחנה ולא למנחה ולא א"א"ת, אכן סדר
 הפרשיות ופורים גדול עושין לעולם בחדר שני השעך לניסן.

סדר השעה באב.

בשבת שלפני ט' באב או בשנת ט"ז קורין פ' דברים, ומפטעין חזן עש"י.
 והגדו' שנבנו' עולה למפטיר, אע"פ שכבר עלה בשלישי או בששי אין בכך
 כלו'. ט' באב לא יחול לעולם כ"ט באב' פייסי אנהו' אלס שאם אל' בשנת
 נחה' ליום א'.

בערב ט"ז נוהגים לאכול בתחת היו' או קודם שנתם סעודה קנועה
 ולהרצו' בה קלמ עאכלי', אבל סעודה הפסקת אוכלים אחר חנוח שאין
 דעמו לאכול עוד אחריה, ונוהגים ליטב על גני קרקע כאוכן, אבל א"ל
 לחלון טכעלים עד הלילה, גם שומר לחזור ולישב על הספסל אחר סעודה
 שפסקת אם עדיין יום, ולריך לזיאר שלא ישבו שלשה יחד על שולחן אחד
 שלא ימחיצו בכוס לזישון; אבל יש כל אחד לבדו. אפילו בחדר אחד ויבדך
 כל אחד לעלמו.

אין כפילת אפים בעמחה, ובשנת א"א לו"ה, ונהגו בעדינות הללו שא"ט
 גם פרקי אבות.

אם קל ט"ז בשנת או באחד בשנת אוכל נשר וזוהה יין בבעוד' שפסקת
 ומעלה על שולחנו אפילו כסעודה שלמה בעת שלכותו, אלס שריך להפסיק
 שבעוד יום, ולא ירבה בה שמחה. אע"פ שאכל סעודה שפסקת שומר לחזור
 ולאכול אא"כ קבל עליו צפירוש שלא לאכול עוד היום, ונה"ש אסור באכילה
 ונכל דבר האסור בו, לכן בחול לריך להחליץ טכעלי' קודם שהולכני' לביה"כ.
 אבל בשבת אין מוללין אלס לאחר ברכו, שפני כבוד שבת.

בערבית הולכין לביה"כ ויושבין לארץ ומסירין הפרוכת ואין עוליקין רק
 כר אחד לפני המיבה ועוד כר א' שאם יכבה יוליקוהו שטנו, ומספלקין בקול
 דעשה ודרך בני באבלי', וא"ט נחם ולא עכנו, ואם חל בע"ט אופרין הנדלה
 בחזן הדע'. אחר חפלת לחם אומר ש"ן ק"ט בלא מחקבל, ויש קהלוי' ק"ת,
 ויש קהלות ח"ק, וקורא שגילת, קינות בלא ברכה, ובכל איבה מגניה קולו
 יזמר ננכי' ויללה, וכשעניע לפסוק השיבנו אומרי' אותה. בקהל בקול רם
 ואח"כ פסיים החזן וחזרין הם לאערו כ"ג וכן הש"ן אחריהם, ואח"כ אופרי'

פשוטי הקינות ונתשלומם יקום הש"ץ ויעמוד לכני העמוד ואושרין וא"ק, ק"ט
 בלי תחנול, עלינו, ק"י. וכשחל צט"ט א"א ויהי כועס ולא ויתן לך, והש"ץ
 אחר שסיים תפלת לחם ואמר קדיש פושט ידיו לאור הכר וענך בורא שאורי
 האז וכן היחיד, אבל אין ענכין על הנשעי, גם נוהגין שלא לברך הנבי,
 ובמולאי ט"ב ענדילין על הכוס צפה"ג והענדיל, אבל אין ענכין לא על
 הכר ולא על הנשעים. אבל חוץ שצעה ימי אנלתו עומר לילך לביה"ט
 לשמוע הקינות.

בשחרית ט'. באז משניעין לביה"ט ומסדרין הנרכות ופ' קרננות כסדרן
 בכל יום, ואין עמעטפין בטלית גדול ואין עניחין תפילין (לכן גם ברכת
 עומר ישראל בתפילה א"ל בשחרית כ"א בעתה) ויושנין לארץ וקורין ק"ט
 בצרכותי ועושרין להתפלל תפלת י"ח בלחש וא"א עכנו ולא נחם והש"ץ חוזר
 התפלה ואומר עכנו בין גואל לרופא ברכה צפנו עלמה, ואם לא אמרה שם
 אומרה בש"ת, (וען הדין ראוי לוטר נחם אלא שצרכו הקהלנו נהגו להשתין
 שלאטרו עד תפלת עתה ויש קהלות שגם עכנו אין אומרים) ונסי' התפלה
 אומר ח"ק וא"א תחנה ואושרין אל ארץ אפים (ובכרו פולין א"א) ומוליאין
 פ"ט וקורין בו ג' אכשי' בסדר וארחנן פ' כי חולד בגים, כהן עד ובל
 כפשי, לוי עד עלבדו, ישראל והוא העפטיר עד סוף פסקא, (וא"א ט"ב
 לעולים) ואומר ח"ק, ועצונה קדיש זה שאומר אותו אחר שקרא השלישי
 העפטיר עפני שהוא ענין הקרואי' וא"א להפסיק ביניהם, וגוללין פ"ט
 ועפטידין אסף אסיפם נכיגון כבי' וענך לאחרי ג' ברכות עד ענן דוד,
 והש"ץ אומר אשרי (וא"א לעלת) ובל"ג, ומדליגין פסוק ואני זאת בריתי
 ומתחילין וא"ק וגו' ואושרין ק"ש בלא תתקבל, עלינו, ק"י, וא"א שירים
 ומעוררים, וכשיש עילה שלין אחר גמר הקינות שכבר אמרו פסוקי נחמה.
 ואני הן ועוהל ומנדק עומרים ללבוש בגדי שנת.

למנחה עמעטפים בלי' ומניחים תפילין וענכין עליה' (ואז יש לוטר
 ג"כ ברכת עומר ישראל) ונוהגין להשלים אז פה שחסרו לוטר בשחרית כגון
 תהלים שירים ומעוררים, ואושרין פ' קרננות וס"ע אשרי ח"ק ומוליאין ס"ט
 וקורין ויחל לאותן ג' שעלו למורה בשחר כדי ליתן להם סי' שברך, וגולל
 ס"ט ועפטיר דרשו וענך כמו בשחר, עלניעין ס"ט, והש"ץ אומר ח"ק
 ועושרין להתפלל י"ח בלחש ואושרין נחם בנזכה ירושלים, ועגנו בש"ת, ואם
 לא אמר לא זה ולא זה אינו חוזר, ואם כזכר בש"ת נראית דעת ט"ז שכוללין
 אותו בש"ת ועכנו אומר תחלה ובו ססיים ועכנו כי אתה שושע וכו' וחומם
 בש"ת, ואם לא כזכר עד שהגיע לעבודה אושרו קודם ומחזיקה. אחר סיום
 התפלה אומר רבון של מענית, והש"ץ חוזר התפלה ואומר עכנו ברכה צפני
 עלמה כמו בשחר ונחם בנזכה ירושלים, ודין שכתמו כדן היחיד, ואומר
 או"א ברכנו, ואחר התפלה אומר קדיש מתקבל — וא"א תחנה — עלינו
 ק"י, ונפטרין והולכין להם; ועדיין כל דיבי ט' באז נוהגים עד הלילה.
 למוצאי ט' באז מתפללין ערבית כדרכו. וכבר כזכר לעיל שאם חל ט'
 באז בא' בשבת ענדילין על הכוס במולאי ט"ב צפה"ג והענדיל, אבל לא על
 הכר ולא על הנשעי, ועקדשין הלכנה במולאי ט"ב. ונהגו שלא לאכול צמר
 ולא לשחות יין ולא לספר ולא לכבס ולא לרחוץ בלייל עשירי ולא ביום עד
 חנו' ; ואפילו כשהוא נדחה ט"ע אסור בנשר ויין בלייל התענית, אבל ביום
 שאחריו עומר עיד ; וכשחל עשירי צע"ש עומר לכבס ולספר ולרחוץ עיד.

קודם סעודה נוטלין ליהם כדין ונשעת הכנוב סנרכין עכ"י. ואחזין
הלחם ב' אלנעות וסנרך הסוליא. ונולע הפת נפקוס שכאפה היטיב,
והסוכוין יכוונו לשעוע הנרכה ויענו אמן, ואסור להפסיק בין ברכ' לנליעה
ולא בין נליעה לאכילה. ברכת היין שלפני הסוון קודם ברכת הסוליא פוטר
את היין שנתוך הסוון, ואם לא שמה לפני הסוון ונא לו יין נתוך הסוון
סנרך עליו בפה"ג ואינו פוטר את שלאחר הסוון. וכל אחד ואחד סנרך
לעצמו. כל עה שזמה תוך הסעודה די לו בנרכה אחת אלא"כ הוא כעלך,
ויין פוטר כל עכ"י עסקין, כל עה שזמה נתוך הסוון א"ל ברכה אחרונה
דנה"ע פוטרנו.

אחר הסעודה קודם נה"ע נחול אוסרין עשור זה.

קלו על נהרות וכל שם ישבנו גם בכינו פזכרנו את
ציון: על ערבים פתוחה תלינו כנדרותינו: כי שם שאלנו
שוכנו דבר שיר ותול לינו שמחה שירו לנו משיר ציון:
אך נשיר את שיר יהודה על אדמת נכר: אמר אשפחה
ירושלם השפח ימיני: הדבק לשוני לחכי אמלא אפרכי
אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: זכר יהודה
לכני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד
פה: בת דבבל השדחה אשרי שישלם לך את מולך
שגמלה לנו: אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

בז' ו"ט וי"ט שא"ל נהם תחנן אוסר' שיר המעלו' בשוב וכו'. וקוד' נה"ע נוטל
הכוס' ואוס' כוס ישועות אשא יבשם ה' אקר'. ואוס' הרני מוכן ומוזמן לקיי' מצות
עשה שצונו בוראנו לברך על המזון, לשם יחוד קב"ה ושכינת' ברחילו ורחימו.

שלה שאלנו כאחת חייבים נזקין, ובילד עזכני? העזון אוסר הב לך ונברך,
אונל' ארביתי וויר ונאזען בענטען! והם עונים ידו שם יי מברך מעתה
ועד עולם: והעזון אוסר ברשות: : : : נברך (בעשרה עוסף אלהינו)
שאכלנו משלנו: והעסונים עונים ברוך: (בעשרה עוספים אלהינו)
שאכלנו משלנו ובמזב' חיינו: (וכל העושדי' שם אף שאינם ען תעסוכין
גם הם יענו ויאסרו ברוך וסבור שמו תמיד לעולם ועד)

וסאג העזתן ולימך בְּרוּךְ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹל וּבְסוּם חַיֵּינוּ:
יִסֵּד לִי סֵד בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחַן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא
נוֹתֵן לָחֵם לְכָל בָּשָׂר בִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא תִסָּר לָנוּ וְאֵל יִחַסֵּר לָנוּ מִזֶּה
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בִּי הוּא אֵן
וּמִפְּרָגִים לְכָל וּמִטֵּיב לְכָל וּמִבֵּין מִזֶּה לְכָל
בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא בְרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּה אֶת־הַכֹּל:
גִּדְדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבֹתֵינוּ
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁהִתְמַת בְּבָשָׂרְנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ

ברוך געזעבט זייט דו, געטט אונזער הערר, וועלסטעגענט, דער
דיך געזעלע וועלט אים זיינעס גוטע נעהרט, דער אים אידע, גיסע
אונד בחראהערליגקייט יעדער קרעפטור אונטערהאלט רייכט—דען
עוויג וועהרעס זיינע גיטע. ניש היט עו אונד אן זיינעס אעלטיגען
גוטע געאמקעלט, אונד ניש ווירד עו אונד אן נעהרונג פעהלען—חין
עוויגקייט נישט— זיינען גרעסען נחמען האלבען; דען ער נעהרט
אונד פערקאזטיגט אלע, אונד אלען גיטיג אונד בעריישעט נעהרונג
אלען זיינען געשעפען, דו ער הערפערגעברעכט, געזעבט זייט
דו, געטט, אלענעהרער!

גידה. וויר דאנקען דיר, געטט, אונזער הערר, פיר דאן, אונזערן
פאטערן לוס ערכגוט זיינגעריימטע; נחאטהיגע, גוטע אונד זייט;
אוינגעדעהנטע אונד; דאפיר, דאס דו, געטט, אונזער הערר, אונד
אוי פלויס געפיהרט אונד אוי דער סקאלערייט בעפרייט אלע;
דאפיר, דאס דו דיין צונדעוויגעל אונזערס פלייסע אויפגעדריקט,
אונד זיינע חוה געלעהרט, זיינע געוועלטע בעקענט געאמקט אונד

שְׁלַמְדָּתְנוּ וְעַל חֻקְךָ שְׁהוֹרַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים הֵן
 וְחֶסֶד שְׁחַוְנָהְנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שְׁאַתָּה זֶן
 וּמִפְרֵנִם אֹרְתָנוּ תָמִיד בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־עַת
 זְבָכְל־שְׁעָה: בַּחוּסֵהוּ וּפּוֹרִים לְפָנֶיךָ כֹּאן עַל הַנְּסִים, תַּסְלֵאוֹהוּ בַחֲפֵלַת סוּל.

אם שכת לומר על הנסים ולזכר נחמד ועל הכל קוד' שסי' הנכרה אפילו כזכר בין אחזה ובין ה' לומר שם על הכסים עד גמירא וחזרו וסתחיל על הכל וגו', אבל אם כזכר אפר השם אין עחזיקן אחי, וכשענין אלל הרחשן הוא יזכרו יאס' הפוסחא הכמו' שם.

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
 אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
 וְעַד: בְּכַתוּב וְאֲכִילַת וְשַׁבְּעַת וּבְרַכְתָּ אֹתִי יי
 אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטְּבֵרָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמִּזֶּן:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחְךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא

חינו איש גענוסרהייט, חזאוסה אונד גנוט בעגנאדיגס האוס, אונד
 ענדליך פיר דען געטס בער נחהרונג, וואוויט דוח אונד בעטטאנדיג
 נחהרונט חו' פערקלויטיגוס, יעדען טאג, יעדע לייט חו' יעדע סטאנדע.
 (מנוכה חונד פורי' ווירד היעד על הכס' געוואגט. זיעהע חין שמוכ' עשר לחול).
 ועל הכל פיר מואעו דיעזעו דחקען וויר דיר, גאטט חונדער הערר,
 אונד בענדעדיען דיק: העלגענאפכט זייח דין נחאע חין מואער
 לעכענדען אונדע טאעטו בא חין עוואגקייטל וף בעפעיהאט' דוח
 דיליגע טריפט: ווען דוח נח געגעסטען. אונד דיק געוואטטיגט הא
 בען ווירט, וף אונט דוח גאטט, דיינעס העררא דחקען פיר דוח
 פארטרעפליכע אונד, דחו ער דיר געגעבען. געווארן זייט דוח
 גאטט פיר דוח אונד אונד פיר דוח נחהרונג.
 רחם ערבחראע דיק, גאטט חונדער הערר, איבער דין פאך
 יראל, איבער דינע טאחדט ירושלים איבער ניה דיינער דעלעקט
 וואהנגונג, איבער דוח רייך דער פחאיליע דוד' דיינע געווארן
 איבער דוח גרעסע אונד הייליגע היי, דוח דיינען נחאע

שִׁמְךָ עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רַעְנוּ וּזְנֵנוּ פְּרִנְסֵנוּ
 וּבְלִבְלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוֵחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
 מִבְּלִצְרוּתֵינוּ וְנָא אֲלֵהֲצָרֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא
 לִידֵי מִתְנַת בֶּשֶׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתָם כִּי אִם
 לִידֵי הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּרוֹשָׁה וְהַרְחֵבָה
 שְׁלֵא נְבוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת אוסרין רצה. וזין שבתו מעלל בסוף כה"ס. טס שבת ונחגט אמון רצה.
 רצה ויהחלצנו יי אלהינו במצותך ובמצות זום השביעי
 השבת הגדול והקדוש הזה כי זום זה גדול קדוש הוא
 לפניך לשבת בו ולנחם בו באהבה במצות רצונך ברצונך
 הגיה לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגון ואנחה ביום
 מנחתנו ויהראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלם
 עיר קדשך כי צמח הוא בעל השמעות ובעל הנחמנות:

אונער גאטט! אונער פֿחטער! וויידע, גפייזע, פֿערקאומיגע או' פֿער-
 פֿאלעגע חונו, זאס חונו גוטען אוסלעו זיין חונד טחפֿלע חונו, גאטט,
 אונער הערר, בארדיגע רוהע פֿאָן זאלען אונערן בעטריביסען. זאס
 חונו ניע זן גאטט אונער הערר, חיינעו מענטשן האַנד, וועדער דעסען
 גחכע, נאָך דחראייע, בערירפֿטיג ווערדען, זאנדערן נור דייער
 פֿאָלען, זעלענען, הייליגען חונד ווייטחויספענדענען הענד; דחאיט
 וויר ניע בעטחאט, נאָז לז טחנדען ווערדען זין עוויגקייט.
 (טס שבת ווירר נאָך דיעזען חיינגעטחאטעט:)

רצה זיין געוואָגען חונד בעזעליגע חונו, גאטט אונער הערר,
 דורך דייע געבאָטע. חונד דורך דזון געבאָט דעו זיעבענטען טאָ-
 געו, דיעזען גרחסן: חונד הייליגען גחמ'ן. דען דיעזער טאָג חחט
 דייער העררליכקייט גרחס חונד הייליג-ער זאל אים רוהע לוגע-
 ברחמ'ן חונד אים זעבע געפֿייערט ווערדען, נאָך בעפֿעהל דייעזע
 גאטטליכען ווילענו. זאָ געוואָהרע חונו דען זעזענרוהע, גאטט חוכ-
 זיגל דחם זיך קיין זיידוועגן. קיינע טרויער חונד קיין בע-
 זען חונוערעס רוהעטאָגע עראוייגע. זאָ זאָס חונו זעבען
 זאָטעטע לזין חו' דחז לייחחויפֿערבוטע יוזליס, ריח טחמרט
 זאָטעטע לזין חו' דחז כיוט הערר דעו הגיוה הערר דעו

נר"ם וי"ט אופרים יעלה ויבא. חס ראש חדש חוגר י"ט אונט און יעלה ויבא.
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו
 וזכרון מלשח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדושה
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביזם
 ליהי ראש החדש: ליהי הו"פ: לפנות חג הסוכות:

לש"ה השמיני חג העצרת: לפס' חג המצות: לשני' חג השבועות
 יהיה וזכרנו ואלהינו לטובה ופקדנו לטובה והושענו
 בו לחיים. וידבר ישועה ורחמים. חס וחננו ורחם עלינו
 והושענו כי אליך עינינו כפי מלך חנן ורחום אלה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו
 ברוך אתה יי בנה ברחמי ירושלים אמן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ואל אבינו

חס ר"ח חגד י"ט וירד חו"ד דיעונו געוונט:
 אלהינו חוננר גאטט חונד גאטט חוננערער פאטער! אה"טע עו
 דוך אויפאטייגען, חקאמאטן חונד. פאר דך געוואנגען, געפלוויג או'
 חנגענעהס אויפגענומען ווערען, חוננער חנדענקען או' געדחטניס,
 דחו חנדענקען חוננער פאטער, לחו חנדענקען דיינען קיעלטיג
 מלשח בן דוד דחו חנדענקען ירושלים, דער סטודס דיינער הייליג
 קייט, חונד דחו חנדענקען דיינען וואואליכען פאקען, דעו הוינע
 יראל. עו ווערדע דיר פארגעסטעאלט חונד חין ערוויננערונג גע
 ברוח'ס לור בעררייחונג, לוס ווהאל, לור געוואנגענהייט, גמדע חונד
 בחראהערליגקייט, לוס לעבען חונד לוס פריעדען, חן דיעועט (ראש
 חדש), (ל"ה יום הזכרון), (סכות פ'עט), (שמיני עצרת פ'עט) כ"ח
 פ'עט). שבעות פ'עט. געדענקע חוננער, גאטט חוננער הערר, לוס
 ווהאל, ערוויננערע דך חוננער לוס ועגען חונד הי"ן חונד לור גאק
 ועליגקייט. בעגיניסיע חונד בעגנחריגע חונד דורך פערהייטונג פ'ח
 הי"ן חונד ערכראען; ערבחאע דך חוננער חונד הי"ן חונד; חו"ן
 דך חו"ן. זינד חוננער אויגען געהעפטעט. דען דוח, גוואחכט'גער,
 כח'ס גנחריג חונד ערכראוונג פ'ח!

ובנה ח ערכויע ווח דוך בחריג'ט, דחו הייליגע סאח'ס פ'ח,
 חין חוננערן סחגען! געלחכט וייזס דוח, גאטט, דעסען, כח'ס
 קייט ירושלים וויפער ערכוים! חסן!
 ברוך. געלחכט וייזס דוח, גאטט, חוננער הערר, וועלכע

מִלְכָנוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גְאֻלָּנוּ יוֹצְרָנוּ קְדוֹשָׁנוּ
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב
 וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַמְּטִיב הוּא
 מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ: הוּא גְמָלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ
 הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד לַחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ
 הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה בְּדָבָר וּבִשְׂוֵעָה נְחֻמָּה פְּרִנְסָה
 וְכִלְכִּלָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב
 וּמְכָל־טוֹב אֵל יַחֲסֵרְנוּ:

הַרְחֵמֵן • הוּא יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵן • הוּא יַתְּבַרְךָ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר הַדּוֹרִים וְיִתְפָּאֵר
 בְּנוֹ לְנִצְחָן נְצָחִים וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד:

אחֲצִיגְעַר, אֲנוֹעַר פֶּחֶט־פֶּרֶר, אֲנוֹעַר קֶחֶטֶג, אֲנוֹעַר פִּירוֹט, אֲנוֹעַר
 טַחֲפֶפֶר, אֲנוֹעַר עֲרוֹחֹעַר, דַּעַר רוּחַ חוֹנוּ גַעְבִּילֶרֶט, אֲנוֹעַר הַיִּילִי
 גַּעַר, דַּעַר הַיִּילִיגַע יַעֲקֹבִי, אֲנוֹעַר הִירֶט, דַּעַר הִירֶט שְׂרָאֵלִי, דַּעַר
 גִּיטִיגַע חוֹנֵד וּוְהַטְהַרְטִיגַע קֶחֶטֶג! דַּעַר חוֹנוּ פֶּלֶעַ טַחֲגַ חוֹנֵד פֶּלֶעַ
 טַחֲגַ וּוְהַלֵּ גַעֲטַחֲטֵן, וּוְהַלֵּ טַהוּט חוֹנֵד וּוְהַלֵּ טַהוּן וּוִירֵד, עַר חִיטְוִי,
 דַּעַר חוֹנוּ חֲנַגְעֵדִייהֶטֵן לִיעַט, חֲנַגְעֵדִייהֶטֵן אֶחְסֵט חוֹנֵד חִיאַעֲרֶפֶחֶרֶט
 וּוִירֵד חֲנַגְעֵדִייהֶטֵן אֶחְסֵטֵן וּיִיעַ הוֹלֵר, גַּחְדַּע, אִיטְוִי, חוֹלֵ עֲרַסֶפֶרֶטֶט.
 וּיֶכֶקִיט; יַחַ, אֵן פֶּרִייהִיט חוֹנֵד גִּילִק, אֵן וַעֲבֵט חוֹנֵד הַיִּיל, אֵן גַּעֲנִיגַ
 וּחֶאקִיט, כַּחְהֶרוֹנֵג חוֹנֵד קֶחוּט, אֵן גַּעֲוֹנֵדִייהִט חוֹנֵד פֶּרִיעֵדִיֶכֶקִיט, אֵן
 חוֹלְכַס גּוּטֵטֵן חוֹלְכַסֶּטֵן חֶחֶטֶטֵן גִּיטֶטֵן וּוִירֵד עַר חוֹנוּכִיח אַחְנַגְעֵן אֶחְסֵטֵן!
 הַרְחֵמֵן דַּעַר חוֹלְכַרְהַעֲרֵלִיגַע, עַר וּוִירֵד חִיבַעַר חוֹנוּ וַעֲנִיעֶרֶטוּ
 עוּוִיגֵלֵךְ דַּעַר חוֹלְכַרְהַעֲרֵלִיגַע, עַר וּיִיח בַּעֲנַעֲרִיעֵט חִיטֵן חִיאַעֲרֵוּ
 חוֹנֵד עֲרַעֲטֵן! דַּעַר חוֹלְכַרְהַעֲרֵלִיגַע, עַר וּיִיח גַּעֲחַבֶט פֶּחֶטֵן
 גַּעֲטַפֶּטֶט, וַעֲרַעֲטֵן דּוֹךְ חוֹנוּ פֶּעֲרַהֲעֲרֵלִיבֶט חִיאַעֲרֵוּ.
 חוֹנוּ חוֹנוּ הַחֲנַגְעֶפֶרִיעוּטֵן עוּוִיגֵלֵךְ חוֹנוּ חוֹנוּ חוֹנוּ
 חוֹלְכַרְהַעֲרֵלִיגַע, עַר וּחֶלֶעַ חוֹנוּ עֲרַחְהֶרֶטֵן עַהֲרַעֲנֵוּ

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֹּר עַלְנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחוֹ זֶה שְׁאַכְלֵנוּ עֲלֵיו: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְיִבְשָׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי) מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי) מוֹרְתִי בְּעַלְת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעְסָאֲתָם כֹּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּחְבְּרָכּוּ אֲבֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַכּל כָּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יְהִי בְּבִרְכָה שְׁלָמָה וְנֶאֱבִיר אָמֵן:

1) אֱלֹהֵינוּ כָּל וְכָלֵיכָא דְקָרָא סוּף מֵלֵבָי וְעַיִן ה"ט. 2) בְּשׂוֹרוֹת כְּסוּלָם כִּי כֹן כָּל ל' נֶאֱבִיר בְּמִקְרָא בְּחוּלָם, וְכֹן הַהֵמֶן קוּיִן בְּשׂוֹרוֹת כְּסוּלָם, וְשֶׁנֶּשׁ הוּא.
 3) בְּכָל מַכּל כָּל, כֹּלֵיכָא כְּמִי כִּי וְה' בְּרַךְ אֶת אֲנָרְהָם בְּכָל, כִּי לֵחֶק כְּמִי וְכָל מַכּל, כִּי עַקֵּב כְּמִי וְכִי יֵשׁ לִי כָל, כְּלוּס' לֹא חֶסֶד אִם טוֹב, הִכִּי אִימָא נֶסֶס' כ"ג סוּף כ"ק דף י"ז א'.

פִּתְוֹן! דְּעַר מְלֹבְחָרָה עֲרֵלִיגָה, עַר וּמְלֹעַ עוֹ לְעִרְבֵרְכֵעָן, דְּחַו חוֹנֵי וְעַרְן כְּחֻקְעָן דְּרִיקְעֵנְדֵעַ יַחַד, חוֹנֵד חוֹנֵי חוֹיִרְעֵכֵט פִּיהֵרְעַן כַּחַךְ חוֹנֵרְעַטֵס אֶתְנֵדֵעַ! דְּעַר מְלֹבְחָרָה עֲרֵלִיגָה, עַר וּמְלֹעַ אֶחְכֵטִיגָטֵן זַעְגָטֵן סַפְעֵנְדֵעַן חֵין דִּיעוּעוּ הֵיזוּ חוֹנֵד פִּיר דִּיעוּעַ טַחְפֵעַל, וּמְחַרְחָן ווִיר גַּעַטְפִּיזֵט הַחֵכְעָן! דְּעַר מְלֹבְחָרָה עֲרֵלִיגָה, עַר וּמְלֹעַ חוֹנֵי דַעַן פִּרְחָי פִּעַטְעַן אֱלֵיהָ (זְכוּר לְטוֹב) זַעְגֵרְעָן, דַּחַס עַר חוֹנֵי גוֹטְעַ בְּחַטְסֵפִּיטְעָן, הֵיזוּ חוֹנֵד טַרְחֵיט פִּעַרְקִינְדֵעַ! דְּעַר מְלֹבְחָרָה עֲרֵלִיגָה, עַר וּמְלֹעַ זַעְגָטֵן אֵינְעָן הַעַרְרָן (פִּחְסַעַר, חֻקְעָל, בְּרוּדֵעַר ח"ד"ג), פִּרְיִנְלִישְׁתוֹ דִּיעוּעַ הֵיזוּעוּ, חוֹנֵד אֵינְעַ פִּרְיוּחַ (אֹוֹסְטֵעַר, טַחְנֵטֵעַ, סוּעוּטֵעַר ח"ד"ג) פִּרְיִנְלִישְׁתוֹ דִּיעוּעַ הֵיזוּעוּ, וּמְחַרְחָן, זִיחַ (חֵיהָן) חָלוּ חֵיהֵר (וִיזוֹן) הֵיזוּ, חוֹנֵד פִּחְאִיזֵעַ. נַעֲבוֹט חָלוּ דַעַס חֵיהֵרִיגָטֵן (וִיזִיגָטֵן), זִיחַ חֵיךְ חוֹט (חֵיךְ) נַעֲבוֹט חָלוּ דַעַס חוֹנֵרִיגָטֵן (אֵינְיִגָטֵעַ)! זַח זִיחַ חוֹנֵרֵעַ פִּחְסַעַר אֲנָרְהָם יִלְחַק חוֹנֵד יַעֲקֹב חֵין מְלֹעַטֵס, אֵיטֵ מְלֹעַטֵס חוֹנֵד מְלֹעַטֵס הַחֵזְבֵעַן גַּעוּעַנְטֵט וּמְחַרְדֵעַן, עַבְעֵכּוֹחַ וּמְלֹעַט עַר חוֹיךְ חוֹנֵי אֵימָא זַעְגָטֵן אֵינְעָן פִּחְלֹקְחָאֵעַנְעָן זַעְגָטֵנוּ! הֵרְיוֹן לְחַסַע חוֹנֵי זַעְגָטֵנוּ.

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהי
למשמרת שלום ונשא ברכה מאת יי וצדקה
מאלו ישענו: ותמצא חן ושכל טוב בעיני
אלהים ואדם:

לעגה הרמון הוא יגחילנו יום שכלו
שבת ומנוחה לחיי העולמים:

לר"ס הרמון הוא יחדש עלינו את תורת השנה לטובה ולברכה:
ג"ס הרמון הוא יגחילנו יום שכלו טוב:

לר"ס הרמון הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:
לח"ס דמוטה הרמון הוא יקים לנו את סבת דוד הנפלה:
הרמון הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם

*לעגה מלאכה על הגסים אישר כחן נוסחא זה: הרמון הוא יעשה לנו גפנים
ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

בסוהם. ה' וזענן יח דרך חיס היאמעו חבטן חיהנען (חיהק, חיהר) חוכ'
חונב פערדיענוטע לוערקענען לור גטווחהרונג דעו פרידענו, דחאט וויר
זעגען פון גחטט חוכ' גער עכטען וקהן פחש העררן חונערן הייו עאפפחכ-
גען חונר גונט חג' הורר פירען חין-חטטעו חוכ' דער מענטען חויגען!

לעגה. דער פולבחראהערליגע, ער ווקלוע חונב לוסהיילען יענען פחלל-
קחאמענען שנה חונר בעועליגענדען סחג חיס עמיגע זעבען!
לראש חדה. דער פולבחראהערליגע, ער ווקלוע חונב דיעוען אחקחם לו
גליק חונר זעגען ערכייערן!

ליה טוב. דער פולבחראהערליגע, ער ווקלוע חונב יענען סחג דער
ריינען גליקעליגקייט לו טהיילען.
לראש הזנה. דער פולבחראהערליגע, ער ווקלוע חונב יענען יפהר לו
גליק חונר זעגען ערכייערן.

לחיה סכות. דער פולבחראהערליגע, ער ווקלוע חונב דול' פערפחלענע
היסטע ויעדער חויפריכטען.

דער פולבחראהערליגע, ער ווקלוע חונב בעועליגען אים דען סחגען

הָבֵא: מִגְדֵּיל (לְכָל וְכַסְפֵּי טוֹפְרִים מְגֵדֵל) וְשׁוֹעֲנוֹת מִלְכּוֹ
 וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשְׁיָחוֹ לְדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד עוֹלָם:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יֵרָא אֶת־יְיָ הַדּוֹשֵׁן בִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו:
 כְּפִידִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָדְשִׁי יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל־
 טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ בִּי־טוֹב בִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ: פּוֹתַח
 אֶת־דַּרְיָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי וְהָיָה יי מִבְּטָחוֹ:

גַּעַר הֵייתָ גַם זָקַנְתִּי וְלֹא רֵאִיתִי צָרִיק נֶעֱזֵב וְחָרְצוּ מִבְּקֵשׁ לַחֵם:
 יי עֹז לְעַמּוֹ יִהְיֶן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

(*) יֵרָאֵו הַי' כִּקְרָאתָ בְּעֵלְמִסּוֹס וְהַי' כַּעֲלַם.

אִם שָׂכַח רִצְוֵי־גִשְׁבַח וְכַבֵּד הַתַּחֲלִיל בְּרַכַת הַטּוֹב, אִם הוּא בְּסַעֲדָה רַאשׁוֹנָה וְשֵׁנִיָּה לְרִיף
 לְחֹזֶר לְרֵאשׁ, וְכַסְפֵּי טוֹפְרִים לְכֹל־כֹּדֶק; אִבְל אִם כּוֹכֵר קוֹד' שֶׁהַתַּחֲלִיל בְּרַכַת הַטּוֹב אֶשְׁכַּח
 מִסּוֹס חֹסֶה, זֶה בְּרוּךְ אֶתְהָ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 שְׂבִחוֹת לְמִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וְלִבְרִית (וְאִם

דַּעַן טַיִם חוֹנֵד דַּעַן עוֹיָנָעַן וְעֵבְעֵנו חֵין חֵינְעֵר לִקְיֵס־טִיגְעַן וְעֵטְל
 דַּח וּוִירֵד עַר עַר הַחֶךְ עַרְהֵעֲבֵטַן דַּחַן הֵיִן וְיֵינְעוּ קַחְיֵיגְו. חוֹנֵד וּחֵטְל
 טַהוֹן וְיֵינְעַן גַּעַוֹאֲבִטְטַן, לִוִד חוֹנֵד וְיֵינְעַן גַּעַטֹאֲעִכְטַע עוֹיָנָיִךְ. עַר,
 דַּעַר חוֹנְטַעַר, גֵּינְעַ הֵיאֵאֵעֹלֹקֶרְטַן חֵינְטַרְחֶכְס, עַרְהַחֹט, עַרְהַחֹטַע,
 חֵיךְ חוֹנֵד חוֹנֵד גַּעַנְן יִשְׂרָאֵל חֵין פֿרֵיעֵרְטַן! אִסֵּן.
 יֵרָא. פֿעֵרְהֵרֵטַט גַּחְטַט, חֵיהֵר, וְיֵינְעַ הֵיִלְיָנָעַן! דַּעַן וְיֵינְעַ פֿעֵרְ
 עַרְהֵרֵר וְיֵרְטַן קֵינְטַן אֲחֵגְעַל. יִכְגַּע וְחֹוֹעַן דַּרְבַּעַן, הוֹגְעַרְו; דַּעַס גַּחְטֵי.
 טַעֹוֹפֿעֵרְהֵרֵר פֿעֵהֹלֵט קֵיין גּוֹט. דִּיחֶקַט דַּעַס הַעֵרְרוּ, דַּעַן עַר חֵינְט
 גֵּיטֵיג, עוֹיָנָע וְחֵיהֵרֵעַט וְיֵינְעַ גּוֹמֵט! חֵלְלֵעֹדַע חֵפְכְטוֹס רוּחַ דִּיחַ הַחֵנְהַ וְחֵי
 וְחֵטְטֵיגְוֵט, וּחֹוֹ דַּח וְעֵבֵט, אִיט וּחֵהֹאֲטַהוֹן. הֵיִן דַּעַס אֲחֵנְעַ, דַּעַר
 גַּחְטַט פֿעֵרְטַרֵיט, דַּעַסֵּעַן פֿעֵרְטַרֵיטַעַר גַּחְטַט גַּעַוֹאֲרֵדַעַן! דַּעַר הַעֵרֵר
 גֵּיבֵט וְיֵינְעַן פֿחֹקַע וְיֵעַג! דַּעַר הַעֵרֵר בַּעֲגֵיקַס וְיֵין פֿחֹק אִיט וְעֵי
 וְיֵעַן פֿרֵיעֵרְטַן! —

הוא ר"ח ושנת נס יעלה ויבא ב"ט (אנל לא נחה"ע) וכנר המתיל נרכת הטוב חוזר לרא 2.
מקדש השבת: (ונר"ח עסיים וישראל וראשי חדשים).

אס שכת יעלה ויבא ב"ט (אנל לא נחה"ע) וכנר המתיל נרכת הטוב חוזר לרא 2.
אנל קודם שהתחיל נרכת הטוב אומר שסבוסחא זה ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון ולשמחה
את יום חג (פסטי) הנה ברוך אתה יי מקדש ישראל והומנים:

ואס חל י"ט נשנת ושכת רלה ויעלה ויבא כולל של שנת ו"ע יחד ואומר בא"י אמ"ה
אשר נתן שכחות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים
לששון ולשמחה את יום חג פלוני הוזה ברוך אתה ה' מקדש השב' וישראל והומני:
אס שכת יעלה ויבא נר"ח אחר שהתחיל נרכ' הטוב אינו חוזר אנל קודם שהתחיל הטוב
אומר נוסחא זה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
ימים טובים לישראל את יום הזכרון הזה: ואינו קומס.

וכשחל ר"ה נשנת ולא הזכיר שניהם אומר:

ב"א"י אמ"ה אשר נתן שכחות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים
טובים לישראל את יום הזכרון הזה ברוך אתה ה' מקדש השב' וישראל ויו' הזכר:
אס שכת יעלה ויבא בר"ח וכוכר אחר שהתחיל נרכת הטוב אינו לרדך לחזור, א
אס כזכר קוד' שפתח נרכת הטוב אומר שס כיסחא זה. ברוך אתה יי אלהינו מ
העולם אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון: ואינו קומס.

ברכת המזון לנשואין.

קודם נרכת הטוב אומרים זה.

היי הסר וגם חרון. ואז אלם בשיר ירוז. נתני
במעגלי צדק, שענה ברכת בני ישראל: בר שורה
מרנן ורבנן ורבנותי. נברך אלהינו שהשמחה
במעוננו, ושאלנו משלו. ועוכז ברוך אלהינו
שהשמחה במעוננו ושאלנו משלו ובטובו חיינו
ובחר העבד ואומר ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו.

וּשְׂאֵבֵלְנוּ מִשָּׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חַיֵּינוּ: וְאַחַר כֵּן מִכֶּן זָנַע בְּרַבּוֹ אֵל.
 בֵּי אִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבוֹרוֹ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת־הָאָדָם
 בְּצַלְמוֹ. בְּצִלְמֵ דִמְיוֹת תְּבִיטוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּגִין עֲדֵי
 עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם: שׁוֹשׁ תְּשׁוּשׁ וְחַגֵּל הָעֵקֶרֶת
 בְּקַפְצֵן פְּגִיָּה לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן
 בְּבִגְיָה: שִׂמְחַת תְּשַׂמַּח רַעִים הָאֲדוּמִים בְּשִׂמְחָה יוֹצֵרָהּ
 בְּגִן עֵרֶן מִקְדָּם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמֵּחַ חֲתָן וּכְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא שְׂשׁוֹן
 תְּשַׂמְּחָה חֲתָן וּכְלָה. נִיְלָה רִנָּה דִיצָה וְחִדּוּה. אֲתִבָּה וְאַתָּה
 וְשָׁלוֹם וְרַעוּת מִהֶרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעַלְי יְהוּדָה
 וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַיִם. קוֹל שְׂשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה וְקוֹל חֲתָן וְקוֹל
 כְּלָה. קוֹל מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מִחִפְתָּם. וְנַעֲרִים מִבְּשׂוּתָהּ
 נְגִינָתָם. בֵּי אִי מְשַׂמֵּחַ חֲתָן עִם הַכְּלָה: אַחַר כֵּן מִכֶּן עַל הַכּוֹס.

ברכת אירוסין

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו
 וַיְצַונו עַל הָעֲרִיּוֹת. וְאַסֵּר לָנוּ אֶת־הָאֲרוּסוֹת וְהִתִּיר לָנוּ
 אֶת־הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁן. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁן:

וְזוֹתָ הַחֲתָן וְהַכְּלָה וְאַחַכְּ סִקְלָה הַכְּלָה נִטְעַמַת קִידּוּשֵׁין וְלוֹמֵר
 הִרִי אֶת־מִקְדָּשְׁתָּ לִי בְּטַבְעֶת זוֹ כְּדַת מִשְׁהַ יִשְׂרָאֵל:
 וְקוֹרֵץ הַכְּתוּבָה וְאַחַכְּ סִנְרֵבִין עַל כּוֹס שְׁנֵי כַפֵּי'ג וְזָנַע בְּרַכּוֹת כְּכַחוּז בַּעֲסוּד לַעֲיִל.

סדר ברכות

על היין סוכך לפניו

על תבשיל סה' סיני דגן

ברוך אתה יי אלהינו מלך	ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם ברא פרי הגפן:	העולם ברא מיני מזונות:

ברכה אחרונה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

על היין סוכך לאחריו זה.	על פירות עשנה ח'.	על טעמה קדירה סה' סיני דגן.	אכל סן ה' סיני דגן וגם סתה יין
הגפן ועל פרי הגפן	העץ ועל פרי העץ	המחיה ועל היבלקלה	המחיה ועל היבלקלה על הגפן ועל פרי הגפן

ועל הנזבח השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית
 והנחלת לאבותינו לאכול מפרותיה ולשבע מטובה רחם
 (נא) יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון
 משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר
 הקודש במהרה בימינו והעליתנו לתוכה. ושמחנו בבנותיה
 ונאכל מפרותיה ונשבע מטובה תברכה עליה בקדשה
 ובטהרה: כשנת ארצה ותחליענו ביום השבת הנזרה:

נ"י וזכרנו ביום ראש החודש הזה:

נ"י ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה:

נ"י וזכרנו למנוחה ביום הזכרון הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ	ועל פרי הגפן	ועל הפירות	ועל המחיה	ועל המחיה ועל
ברוך אתה יי	ברוך אתה	ברוך אתה	ברוך אתה	פרי הגפן ב' א' על
על הארץ ועל	יי על הארץ	יי על הארץ	הארץ ועל המחיה	פרי הגפן:
פרי הגפן:	ועל הפירות	ועל המחיה	ועל פרי הגפן:	

שמה יין ואכל ספרות הארץ סנדך על הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ
סומם על הארץ ועל הגפן ועל הפרוח ב"א"י על הארץ ועל הגפן ועל הפרוח.

אכל סן ה' סיני דגן וגם ספרות הארץ סנדך על המזיה ועל הכלכלה
ועל העץ ועל פרי העץ, וסומם על הארץ ועל המזיה ועל
הפרוח ברוך אתה " על הארץ ועל המזיה ועל הפרוח.

אכל סן ה' סיני דגן וגם ספרו' הארץ וסומם יין כולל שלש' יחד בנזכרה וסומם על המזיה
ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ, וסומם גם בשלשון.
על פרי העץ ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ:
על פרי הארץ ברוך אתה יי אלהינו מיה בורא פרי האדמה:
על עשקים ונא ברוך אתה יי אלהינו שחבל נהיה בדברו:
ואחריהם סנדך ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
נפשות רבות וחסרונם על כל מה שברא לתהיות בהם
נפש בלתי ברוך חי העולמים:

בנה או קנה בית או כרם או כלים או סלנושי' או כפלה לו ירשה סנדך שהדנו.
העושה מעקה לגנו או כותל וגדר סניני לבונו להסיר העכשול סנדך:

ב"א יי אלהינו אשר קדשנו במצותיו וצונו על עשיית מעקה:

הקובע סוזה סנדך:

ב"א יי אלהינו אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מצוה:
הלובש סלנוש חדש ברוך אתה יי אלהינו מיה מלבש ערומים:
על רעם וסער ורעם ב"א יי אלהינו שסחו ונבדחו מלא עולם:
על ספורות סודות לו ונלחריס ב"א יי אלהינו העולם הפזוב והמסויב:
על סמוכות רעות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת:
על ריח עץ ברוך אתה יי אלהינו העולם בורא עצי בשמים:
על ריח עשב ברוך אתה יי אלהינו העולם בורא עשבות בשמים:
על ריח פרי ברוך אתה יי אלהינו העולם העוהות ריח טוב בפרוח:
על ריח בשמים ברוך אתה יי אלהינו העולם בורא מיני בשמים:
על שטן חפרסמן ברוך אתה יי אלהינו העולם בורא שמן ערב:

הפודה כרס רבני ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 על סניך במצותיו וצונו על פדיון כפרם רבעי: רבעי כן נקחו עיני ה' כל
 ברכות הראיה אינו ענין אלא עששים לששים יום.

הרואה שקום שכעשה בו כס לו או לרבו או לאבותיו או לאבותיו בכלל ענין.
 ב' א' א' מ' ש' ש' ל' (לדבי לאבותי לאבותינו) גם במקום הזה:
 הרואה חכם בחכמת המורה ב' א' א' ש' ח' ל' מ' ח' כ' מ' ל' ר' א' ו':
 הרוא' סב' בסכס' העל' ב' א' א' מ' ש' ש' ח' ל' מ' ח' כ' מ' ל' ר' א' ו':
 הרואה סלך וסיליו ב' א' א' מ' ש' ש' ח' ל' מ' ח' כ' מ' ל' ר' א' ו':

הרואה בתי בכסיות בחובבן ענין דין האמת, כיוצא ענין.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנות:
 הרואה את חנרו החניב לו אחר ל' יום ענין שהחיינו, ואחר י"ב עששים.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מחיה מתים:

הרואה את חנרו שנתרפא עתליו ענין.
 ברוך רחמנא מלכא דעלמא די יהבך לן ולא יהבך לעפרא:
 הרואה אדם עשונה ברוך אתה יי א' מ' ה' ע' ל' מ' ש' ש' ח' ל' מ' ח' כ' מ' ל' ר' א' ו':
 הרואה אילנות בעת פריחת כלכס ענין פעם אחת בשנה.
 ברוך אתה יי א' מ' ה' ע' ל' מ' ש' ש' ח' ל' מ' ח' כ' מ' ל' ר' א' ו':
 פריחת טובות ואילנות טובים להנות בדם בני אדם:

הרואה אילנות טובים ונריות כלות ענין.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שכבח לו בעלמו:
 הרוא' ים האוקיינוס ב' א' א' מ' ש' ש' ח' ל' מ' ח' כ' מ' ל' ר' א' ו':
 הרואה צדקים וכוכבים העוֹפפים בלילה, הרים רבים ונבעות ומדבריות
 כוראים ועשונים, וכן הרואה החמה בראשית שנת שחזור גדול בתקופת
 ניסן ביס ל' נקרה, וכן הלכנה בסולדה בראש טלה, או אחד ששאר
 כוכבי לבת בראש טלה, או אחד שהי"ב עולות עולה סקלה המצות ענין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מעשה בראשית:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוכר
 הפריית ונאמן בהרייתו וקום במאמרו:

סדר קריאת שמע על המטה רח

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל
הבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי: והיו
רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהי שכיבני
לשלוש ותעמידני לשלום ואל יבהרני רעיוני
וחלומות רעים ויהרורים רעים ויהי מטתי
שלמה לפניך ויהי עיני פראישן המות כיו
אתה המאיר לאישון בתי עין: ברוך אתה
יי המאיר לעולם פלו בכבודו: אל מלך נאמן.

דברים ו' ל'

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד:
בנחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
גפֿשֿך ובכל מאודך: והיו הדברים האלה

ברוך געלחבט זייט דוה, גחטט חזנער סוטן, וועלטרעגענט, דער
סאחטסריטעכע חוילן איינע חזיגען חונד סוואיער חוילן איינע וויאפערן
זענקט, אהגע עו דיר, חן גחטט, איין חונד איינער פֿאָטער סוטן,
יפהגעפֿאָליג זייג, איך חין פֿריעדען (גפֿונד חונד ווהה!) יעדער-
זעגען חונד חין פֿריעדען וויעדער חוילפֿטטעהען לו זאסען, דחם ניכט
איינע פֿחנטטויע, ניכט בחזע טרייאע חדער פֿארטטעלונגען איך
חנגזשיגען, חונד זאס איין רוהעבעסט פֿאָלוקטאמען זיין פֿאר דינעס
חנגעניכטע. ערליכטע איינע חזיגען, דחם חזך ניכט חין טארען טאָלן
פֿערוינקע. דוח ביום עו, דער דעס בילד חיס חזיגע זיכט פֿערוייהט!
געלחבט זייט דוה, גחטט דעסען העררליכקייט דוה וועלסחלל ער-
זייכטעט!

האָדע ישראל דער עזיגע אנוער גאטט איזט איך אייניגעז עורגעז וועזען.
(געלחבט זייחדער נחאע זיינער גֿאָררליכען אחיענסחם חיאיער-חו' עוויג.)
ואהבח. דוח זאָלסט דען עוויגען דינען גחטט זיעבען פֿאָן גאָלעס הערלעך,
גֿאָלער זעלע חו' גֿאָלעס פֿעראחגען. דיח ווֿאָרטע, דיח חזך דיר יעמלט בעי-

חונטער פֿריעדען ווירד: געהערד דיח חיכערחייטטיאחונג
חאָער חיינלעכען סהיילע חו' קרזשטע לור ערהחלונג דעו גאָלע
לען פֿערסטחטען; היעב חלונג לור ערהחלונג דער גֿאָלער

אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושנתם
 לבנה ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשבתך ובקומך: וקשרתם לאות
 ערידה ויהיו קטפות בין עיניך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

ויהי נעם ו אדני אלהינו עלינו ומעשה
 ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

א ישב בסתר עליון בצל שבי יתלוצן: אמר לך מחסי
 ומצודתי אלו אבטדמו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
 הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
 אמתו: לא תירא מפחד לילח מחץ יעוף וזמם: מדבר
 באפל יהלך מקטב ישד צהרים: יפל מצודה אלך וידכבד
 מימנה אלך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
 תראה: כי אפה יי מחסי עליון שלמת מעונה: לא תאנה
 אלך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצודה לך
 לשמרה בכל דרכיך: על כפיים ישאונה פך חנה באבן
 רגלך: על שחל ופתן הדרך תרמם כפיר ותגין: כי כי
 חשק ואפלטו אשגבהו כידע שמו: יקר אני ואענהו
 עמו אנכי בערה אחלצהו ואבדהו: אדך ימים אשבעהו
 ואראהו בישועתי: אורד ימים ונו'.

בעשה הוט, וקולטן דר טטטטו חיס הערלטן בוויבען דחט וקולוט זיח דיינען
 קינדערן חיינסארפען או' חיאאער דחפען רעדען, ווען דוח לו הויזע ויטלענטו
 קדער חוין רייזען בינט, ווען דוח דין נייערעלטעגוס חונד ווען דוח
 חויפטטעהוט. בינדע זיח לוס לייכען אן דיינע חנדר, מדחגע זיח חלוי
 פחדרעהוויפטכידע לויטען דיינסן חויגען חונד טרייבע זיח חוין דיח
 פלחויטען דיינען הויזען חונד אן דיינע טהקרטן.
 (דיח חיבערעטלונג פלחן ויהי נועם זיעהע חין שחרית 97 ט"ז.)

יי. מה רבו צדי רבים קמים עלי: רבים
 אומרים לנפשי אין ישועתה לי באלהים סלה:
 ואתה יי מגן בעדי כבודי ומדים ראשי: קולי
 אל יי אקרא ויענני מחר קדשו סלה: אני
 שכבתי ואישנה הקצותי כי יי יסמכני: לא
 אירא מרבבות עם אשר סביב שחזו עלי:
 קומה יי והושיעני אלחי ביהבית את כל
 איבי לחי שני רשעים שפרת: ליי הישועה
 על צמך ברכה סלה:

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלפני
 לחיים ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה
 טובה מלפניך והושיענו למען שמך והגן
 בעדנו והסר מעלינו איב דבר והרב ורעב

יי. הן גחטט, ויח ויח דער פיינע וון פיינע, וון פיינע דיו ויך
 ועלטען וויערער איד, וון פיינע דיו פון איר פרההאקקען: „פיר
 זיהן חייט קיינע הייליגע בייח גחטט!“ — דוח חכער, גחטט ביט חייט
 טאכ פיר איד, ועטלענט איד לו עהרען, העכנט איין הויפט עאפער!
 אים אויסער טטיאע רופע איד גחטט, חונה פון ויינעס הייליגען
 בערגע ערהארט ער איד. טון זיעגע איד רהיג, סלחע, ערוואלע,
 דען איד ערהאלט ער, גחטט! פאר אליינדען פאקו חייט איר ניכט
 בחגע האהערגעלונגערט וויער איד. — חויל, גחטט! דוח רעט.
 טענס איד, און הערר! דען קין לערטאנגוט דוח איינען פיינדען, לערי
 טאעטטערוט דער פעררוכטען לנהגע — היילע פיקרעט און
 בייח גחטט — דיינען ועגען חייבער דייין פאק — סלה!
 השכיבנו. לחס חונה, הן גחטט, חונער סוטן, חין פריעדען טיחפן
 געהן. חוד געזונד וויעדער חויפטטעהען! ברייטע דין דעקקע דיינע
 פריעדען חייכער חונה, פערפאקאמענע חונה דורך דיינען גוטן רחמה
 חונד היילן חונה דיינען כאמען החובען! בעטיילע אל, ווערען חן
 פון חונט פייט, פענט, קריעג, האגער, חונד קואאער, געוטיילע דיו

יגון ודסר שטן מלפננו ומאחרנו ובצל בנפיק
תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל
מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו ובוטחנו
לחיים ולשלום בעתה ועד עולם.

ברוך יי ביום. ברוך יי בלילה. ברוך יי בשכבנו.
ברוך יי בקומנו: כי בידך נפשות החיים
המתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
איש: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל
אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקיום
מלכותך תמיד ומלך עלינו לעולם ועד.

יראו עינינו וישמח לבנו ורחל גפשונו
בשועתך באמת באמר לציון מלך אלהים יי
מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד. כי המלכות

מן שכן מלכות ויטען חונד ברוך חונד חונטער דייע פליעגעל סחטי
ענין. דען דוח-חלואחטטיגער, ביט חונטער בעאחהרער או' רעטטער!
זון, חלואחטטיגער, ביט חין גנחדיגער חונד ערכמראונגפולער
חניג. וסלע חיבער חונטער חוינגעהען חונד חנקאחאטן, דחם עו לוס
געבען זיין חונד לוס פריעדען שכן לון חן ביו חין עוויגקייט.
ברוך געלחבט זיין גחטט דעו טחג, געלחבט דעו נחטט; געלחבט
זיין ער, ווען מיר לו בעסטע געהען, געלחבט ווען וויר חויפטטעהן.
זיין דייע הער זינד דין זעלען העו לעבענדען חונד דער סחרטען;
זיין חין זייער הער חייט דין זעלען פולער לעבענדען, חונד דער
זייט חיינען יעדען פלייטגעשחפפען. דייער הער עאפפעהלע חיד
זייען גייט! דוח הענט איד חשט עראקוט, הערר! גחטט דער
זרייע! ח דוח, סוס דער חיס היאטעל טהרענט, חייניגע דייען נחאטן,
ערהויפטע דין ריך חיאערפערט חונד רעגירע חונד חין עוויגקייט.
ראו, אחנגען זיין עו זעהען, חונרע חוינגען, דחם זך ערפרייע
הערל פרהאחקקע חונרע זעלען חב דייער טרייען הילפע,
ערייערעט אירד; דין סוס רעגירעט! גחטט רעגירעט!

שלה היא ולעולמי עד תמלך בכבוד כי אין לנו
מלך אלא אתה:
המלאך הגאל אתי מכל־דע יברך את־
הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם
ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: ויאמר אם
שמוע השמע לקול יי אלהיה ויהישר בעיניו
תעשה והאזנה למצותיו ושמרת כל־תקו בל
הפגלה אשר שמתי במצרים לא־אשים עליך
כי אני יי רפאה: ויאמר יי אל השמן יגער יי בך
השמן ויגער יי בך הפחר בירושלים הלא זה
אוד מצל מאש־ הנה מטתו של שלמה ששים
גבורים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחוזי
חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו

גחטט החט רעגיערט גחטט ווירד רעגיערטן זיין עוויגקייט! דען
דיין חיוט דען רייך, דוח ווירוט עו רעגיערטן אטיענטאמטיט! וויר התי
כען קיינען קאניג חויסער דיר!
המלאך דער ענגעל, דער איך פאן סאָלעט חיכעל עראָזוט החט,
זענע דיעוע קנאָבען; דורך זיין ווערדע איין נחאע חונד דער נחאע
איינער פֿחטער אנהיס חונד ילחק געזענגעט, חונד זיח זקאָלען זיך
סטחוק פֿעראעהרטן זיין זאָנדע.
גחטט ספרוך: „ווירוט דוח דער סטיאאע גחטטעו, דייענו שוואַלז,
פֿאָנגען חונד סהון ווחו זייען חויגען רעכט חויט, זיינען געבֿחטטען
געהער געבען חונד סאָלע זיינע געזעטלע בעטבֿחטטען, זק ווילן חיד
חאָע קרונקעהייט, ריח חיד זיין פֿאָגיס הֿאָבע זיין זאָסען, דיר ניכט לו
טיקקען, דען חיד, גחטט, בין דיין חולט.“
גחטט ספרוך לוס טען: „גחטט ווירד זיך פֿעלזאָהרען, טען! ער
ווירד זיך פֿעלזאָהרען, גחטט, דער ירושלים זיך פֿרקאָרטן! זעהע דיעו
חיוט זיין ברפֿנה, חויו דער פֿאָחאאע גערעטאָעט! יי זעהע דח,
דען רוהעכעטט שלקה'ו פֿאָן זעלליג הערען חוועגעטן זיך געזעלען
דען יזאלז'ו, חאָער החנד חזק סווערטע, חאָלע קר פֿעלזאָהרען
דער דען פֿווערט טן דער היֿטע, פֿאָר איטטערגחטט'ו חט.“

מפחד בלילות: יברכה וישמרה: יארי פני
 אליך ויחנך: ישא פניו אליך וישם לך שלום:
 הנה לא יום ולא יצן שומר ישראל: ג'ס
 לישועתך קיתי: קיתי לישועתך.
 לישועתך קיתי: ג'ס

זכח שיר המעלות אשרי כל ירא חהלק בדרביו: ג'יע
 בפיה כי תאכל אשריה ופזב לך: אשתך ספן פורה
 בירכתי ביתך בניה כשתילי ויתים סביב לשלחנה: הנה
 כי כן יבך גבר ידא: יברכה מציץ וראה כשב
 ירושלם כל ימי חייה: וראה בנים לבניה שלום על ישרא:

בשם י ארהי ישראל מימיני מיכאל.
 ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי
 רפאל וער ראשי שכינת אל: ג'ס
 רגוזי תהטאו אמה בלבבכם על משכבכם דפו סלה: ג'ס

אדון עולם וכו' על ל ולא אירא.

שויתי למגד חמד כי מיני כל אמות שמרני אל כי חסיתי בק.

גחטט ועגנע חונד בעהיטע ריך! גחטט לחסע זיין חנטאייטן דיר זייזי
 טען חונד זייה דיר גנחדיג! גחטט ווענדע זיין חנטאייטן דיר לו חונד
 געבע דיר גליקעליגקייט! רנה ער סוואערט ניכט, מיהן טאקי
 פערטו ניכט, דען היטער ישראל!
 לישועתך חוין רייכט הילפע הילפע חיה, גחטט! קיחי. חיה הילפע
 גחטט, חוין רייכט הילפע! גחטט, חוין רייכט הילפע הילפע חיה!
 (שיר המעלות. זעהע חבטן זייטע 114)
 בשם חייס נחאטן גחטטע, יזאל'י טוטן, טטעהט מיכאל איר לור
 רעכטען, גנריאל לור אינקען, פאר איר סוריאל, הינטער איר רפאל חונד
 איר לו קחטען דיו שכינה גחטטע.
 רגוזי וק בעבט, חונד זיניגט ניכט! איבערלעגט'ו חייס הערלען חוין
 זייערן זאגערטתחטטען חונד לחוס פקס חויערזוהר טב — סלה!

חכימא: מינ אדם לברך על הרעה כגס שענדך על הטובה וסמקינן בנמר' לקבלם בשמחה; ע"ב אם לפעמי' נחטאו ינא לו ליה רעה או שעע ליה בשמחה רעה ח'ו, ידה לאל יח"ש דין אמת שהכל בא דין. ויברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת:

ע שלא היה על בית עלמין מתך שלש' יום יאמר ברכ' וז' בנואוסה קרוב ל' אפו' לקברים. ווער ח'ין דרייסיג טאגן ניכט חוין' דעס בית עלמין געוועזען, וטאגט ד'יזע ברפיה:

ב"א יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם

בדין. וזן וכלכל אתכם בדין. והמית אתכם

בדין. ויודע מספר כלכם בדין. ועתיד להחזיר

ולחיות אתכם בדין. ברוך אתה יי מחיה המתים:

ואס"כ אומר אמה גבור עד להחיות עת'ים, מעלת נחמלת שמרית.

ב"א יי א"מ'ה אשר יצר אתכם תו', כוסח הנרכה הזאת נחמ' צרכות דף כ"ח ב', והזכירה האלפסי והרשב"ם גפ"י עה' צרכות, והספ"ג עשין ב"ז, והאבודרהם בהלכות צרכות דף קל"ו א' קדפוס אטשטרדם, אלא שהם פשוטים גניירבסתם בתוספת ועגרעת וצקדיעה ואיחור, לכן הכמתיה כמו שעלאתיה צרוב הסידורים. אצדלכו. ואענם הנראה קשה חר צסנגון הנרכה הזאת הוא שטענה פאונה פעבע כל שאר הנרכות שתקנו לנו דו"ל כי כל שאר הנרכות כולן פומחין בלאון נוכח"להש"י וסמייעין בל' בסחר בהשנה אל הסדרנה בעד עלמו או לאשר איננו נמלא כמו קדשנו וגאל אנומינו ועשה לי ולו ולה' ידועיהם וטעמם שכתב הרב אבן הירחי בספרו הסכהיג סי' ע"ו צאצרו: וסוה הכתוב שיתי ה' לנגדי חמיד שלאתי צעדרש טעם לכל פעבע הברכות שנתחלת הברכות כלאה שהקוס עומד. לנגדנו ולא עשם ואילך, לפי שנהזכרות השם לנגדי חמיד ב"א יי א"פ"ה אשר קדשנו, ואין אופרין אשר קדשנו, והפסכיל יבין עכ"ל, והר"ד אבודרהם צסדר חפלות חול דף י"ד סוף ע"ב אשר ז"ל: כתב הרב אבן הירחי כשאלתי על ענין הברכות שנתחלתן עזנר כלפי השם כאילו הוא כנגדו, ונסופן כאילו אינו כנגדו? שלאתי צעדרש טעם לכולם עשה שאל' שרתי ה' לנגדי חמיד, כי כשצוכיר את השם ואומר ב"א יי הוא עומד לנגדו, וכיון שאומר אה"כ עלך העול' כשאלא שאינו עומד לנגדו, שר"ל אותו להינו שהוא עלך העולם הוא קדשנו בעלותיו

ברוך. געלחכט זיינט דווא, גאטט, חאנזער הערר, וועלטרעגענט! וואהרער ריכטער!

ברוך. געלחכט זייא דער חאנזערליכע, דער עוויגע חאנזער גאטט, דער רעגענט דער וועלט, דער חייך געטחפעלען איט רעכט, דער חייך גענאהרט חונד ערהאלטען החט איט רעכט, דער חייך החט טטערבען לחסען איט רעכט, דער דיח חנלחה חיייערער חאזער קענטט איט רעכט חונד דער חייך חיינט ווייערער חויפלעבען לחסען ווירד איט רעכט! געלחכט זיינט דווא גאטט, דער דיח טארטען בעלוייר!

בשעבדים את העת לבית הקברות אוערים זה. ואין אוערים אותו לא
בר"ח ומכוסס ומורים ומה"ע ובהרבה קהלות א"ל אותו בכל חדש כ"ס.

הצוד תמים פָּעֵלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל
אֲמוּנָה וְאֵין עֵל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא: הַצֹּד תָּמִים
בְּכָל פֶּעַל. מִי יֹאמֶר לוֹ מָה תִּפְעַל. הַשְּׁלִיט
בַּמַּטָּה וּבַמַּעַל. מִמִּית וּמַחִיה מוֹרִיד שֶׁאוֹל
וַיַּעַל: הַצֹּד תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂה. מִי יֹאמֶר לוֹ מָה
תַּעֲשֶׂה. הָאוֹמֵר וַיַּעֲשֶׂה. הַסֹּד חָנֹּם לָנוּ תַּעֲשֶׂה.
וּבְזִכּוֹת הַיַּעֲקֹד בְּשֵׁה. הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֶׂה: צְדִיק
בְּכָל דְּרָכָיו הַצֹּד תָּמִים. אֶרֶץ אֲפִים וּמְלֵא
רַחֲמִים. חָמֵל נָא וְחֹסֵן נָא עַל אֲבוֹת וּבָנִים. כִּי

ולונו לעשותם, והגיב"ל כתב שהטעם שתקנו הנרכות בלשון כוכב וכסתר
ספני שהקב"ה נגלה וכסתר נגלה עלד פעשיו וכסתר עלד אלהותו, וגם
הנשפה כראית ונעלמת לכן הנפש ענרכת בנוכח וכסתר כמו שנאמר צדי
כפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו, והאלדס עורכב גוף וכשפה זראוי היה
לו לידבק בקונו ולעמוד ככחו תמיד עלד כשפתו אלא שאינו יכול עלד גופו,
לכן נרכותיו נבחו וכסתר, וזה הטעם ככח הוא יומר ען הראשון עכ"ל
הרד"א. וקרונו לזה עם תוספת טעם כתב הרב בעל פתח עשה נס"י ק"ל
עספרו. ואף אמרי הדברים הזה אין עזור לנוסח הנרכה שלפרכו שעתחלת
בל' כוכב ועסיימת בל' כסתר בהשנה לנוסח הרבים אשר ילך אחכם, ודבר
זה יולא עהקס הלשון, ודבר שאין לו אשר להסד הלשון ענוכח הש"י לנוסח
זולתו ית'; ואליו היה אשר ברוך ה' א"מ"ה בעזינת סלת אחרה, או ברוך
הוא ה' א"מ"ה בעזינת סלת אחרה, או ברוך הוא ה' א"מ"ה היה הלשון
על ככח, אבל ברוך אחרה אשר ילך אחכם קשה להלכו. וראיתי לרבינו
הגדול רש"ן ז"ל כספרו עגן אבות ח"א פ"ה נדברו על תארי האל ית' דבר

הצוד. דער סתפפער, ויין טהון חיוט פֿעללוקטאוענהייט, דען זאלע
ויינע וועגע זינד גערעכט! חיינ גחטט דער סרייע, קהנע קריאאע,
גערעכט חונד רערליך חיוט ער. דער סתפפער, פֿעללוקטאוען חין יעי.
דער סהחט, ווער אהג לו זיהק זוגען: וואו טהווט דוח דת? — ער
סתאטעט חין דער אונטער. אונד חין דער קבערוועלט; ער סתארטעט
אונד בעלעבט וויעדער, וענקט לור גרופט אונד העבט וויעדער הע-
רויך. דער סתפפער, פֿעללוקטאוען חין יעדער התנדונג. ווער אהג לו
זיהק זוגען: וואו אהכט דוח דת? וויח ער טשריכט, געטייעהט'ו!
ף בעגנארדיגע חונד! טהווע עו דער טוגענד יענעו פֿרזאוען התלכען,
דער זיך וויח זיין זאמען לוס זעפערן בינרען זיעס, ית, זאלגעט
רעכט זקאלען זיינען זעגען חזקס דער סתפפער, אונטערעוהעלט, זחנג-
א חונד ערבזראונג פֿעלל! — זק התכע דען איטוייד חונד סתנע

לך ארון הסליחות וְדַרְחֵימִים: צִדִּיק אֲתָהּ יי
 לְדַמִּית וּלְהַחֲיוֹת אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פְּקֻדוֹן כָּל רַחֲמוֹת.
 חֲלָלָה לְךָ זְכוּרֵנוּ לְמַחֲוֹת. וַיְהִי נָא עֵינֶיךָ
 בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקוּחֹת. כִּי לְךָ אָרוֹן הַרְחֵמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֵּן שָׁנָה יִהְיֶה. אוֹ אֶלֶף
 שָׁנִים יִחְיֶה. מִה יִתְרוֹן לוֹ כְּלֹא אֶהְיֶה יִהְיֶה. בְּרוּךְ
 בֵּין הָאֲמֹת מִמִּית וּמְחִיֶּה: בְּרוּךְ הוּא כִּי אֲמֹת
 דִּעוּ. וּמְשׁוּמֵט הַכֹּל בְּעֵינָיו. וּמְשַׁלֵּם לְאָדָם
 חֶשְׁבוֹנוֹ וְדִינוֹ. וְהַכֹּל לְשֵׁמוֹ הוֹדִיחֵנוּ: יְדַעְנוּ
 יי כִּי צִדִּיק מִשְׁפָּטֶיךָ. הַצִּדִּיק בְּרַבְרָךְ. וְתוֹכְהָ

ז"ל: והמארים הנכללים בכבוד נענין זה (נשכח הכלחיות) הם אני ראשון
 ואני אחרון, לפני לא כולר אל ואחרי לא יהיה, וידעני לא חזו יסיו,
 עספר שני ולא חקר, ועשמות הקדש הוא שם ידך ומרגשו הגאון ז"ל אל
 אולי כלומר הקדשון, ועוד כי אהיה אשר אהיה עורה על העליון מרגשו
 אל אולי אלהי יא יול, כלומר אשר לא סר ולא יסור, והיונים פתארים
 האל ית' נלשונם אלפא אים או אלפא היא אות ראשונה להם וכן רז"ל כל
 ראשון קוראין אלפא נסם' עכמות, ולא היא אות אחרונה להם איך אלפא
 אים או רז"ל ראשון גם אחרון; ושאל ע"כ פותרים ברוך את' הא' והת' ראשון
 ואחרון, והם לקדו עטנו זה, כי עלאנו עלת אמה נאל ית' שהוא חסר ה'
 ואם ככה את עושה לך, עכ"ל. ואף שהכיר דעתו זאת בדרך שאל לפי
 שהיא כראים עטו רחוקה, ע"ס כוסת נרכה דלן עסייע לי'.

דער פֿאָטער חונד דער זאָהנע, דען דיר, הערר, לינאט דזאָ פֿער-
 לייגען חונד ערבאראטן. פֿאָלגערעכט ביזט דזאָ, גחטט, זיבער טנד
 חונד לעבען לֹ שפרעכען, דף חן דייער הַחֲדָה פֿאָלע גייטער חויל-
 בעווסהרט באייבען. דָךְ זייח עז דיר פֿערן, חוֹטער פֿגערענקען לֹ
 פֿעררוויטען, סויע חונו פֿיעלאטער אים ערבאראטען חוֹטער פֿאָלען; דען
 דיר, הערר, געליעאט ערבאראונג חונד פֿערלייהונג. דער ערדעני-
 זעהן — הָטָם ער נון חוין חיינליגען יפהר, פֿעדער יפהרסויענדע היני-
 דורך געלעבט, ווסו הָטָם ער ערחיבריקט? חוֹט וואָר ער חָס ענדע?
 פֿאָז חָב ער נייע געוועזען! געבענעדיים זייח דער ווסחרע ריכטער,
 ער טאָדטעט חונד בעלעבט חוין וויעדער! געבענעדייעט זייח ער,
 זיין ריכטערספרוך חוים וואָהרהייט! אים חיינעט. בויקקע חיבערסויע
 ער דזאָ וועלטהאָל, בעלצהלם יעדעס חיינלעלען זיינע רעכטונג חונד
 פֿערדערונג, חונד פֿאָלען לֹאָט זיינעט הייזיגען נחאען דאָנק — ווסהָל
 וויטען וויר עז, גחטט, דָטָם ער גערעכט. חויל, דיין געריכט-

סדר תפלת הדרך

הנואל ג'פ לישעתי קרתי יי: ג'פ רנה אנכי שלח מלאך
 לפניה לשמרה בדרך ולבראה לחמקום אשר הכנתי:
 אום ג'פברכת כרגי ח'פיה ינועם ויכון בפסיק כ"י מלאכי ויצוה לד' ס'ת יהוה
 והוא שסונגל לשעיה: ואומר אתה סתר לי מצר הצקני רני פלט
 הסוסבני סלה: במחו ביי עדיעד כי ביה יי צור עולמים:
 יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יי צבאות עפנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם פוטח
 בק: יי השעה המלה יענו ביום קראנו: וכוון נר' מ' יב.
 קבא שד לפעלות אשא עיני אדהרים מאן יבא עורי:
 עורי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אליהן לפוט רגלה
 אר'נום שמרה: רנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:
 יהוה שמרה יהוה צלה על ידי ימינה: יומם השמש לא
 יפכה זרח בלילה: יהוה שמרה מכל דע ישמר את
 נפשה: יהוה ישמר צאתה ובואה מעתה ועד עולם:
 ואומר מגדל עוז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: בשם יי אלהי ישראל
 מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל
 ועל ראשי שכינת אל: וילך לדרכו לשלום.

הכנסם לכרך קודם שיכנסו יאמר:

יהי רצון מלפניה יי אלהי ואהי אבותי שתכניסני לכרך
 יהוה לשלום: ככנס בשלום יאמר מודה אני לפניה יי אלהי ואהי
 אבותי שהכנסתני לכרך יהוה לשלום: בקש ללכת יאמר יהי
 רצון מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי שתוציאני מכרך ויהי
 לשלום: וכן בשלום יאמר מודה אני לפניה יי אלהי ואהי אבותי
 שהוצאתני מכרך ויהי לשלום. וכשם שהוצאתני לשלום
 כן תוליכני לשלום. ותסמכני לשלום ותצעדני לשלום
 ותצלני מכרך כל אויב ואורב בדרך: לא לך בעל יומר טן ג' פרסו'.

אך ענרביץ על הירח אלא כלילה נשעה שהוא זורח ונהגין סאורו. הסכמת
 חזק העתכרים שאין לברך עד שיעברו עליה ג' ימים, ואחר ג' ימי' סיד ראו
 לנרכה, אלא שעלוה ס"ע לברך עלי' נע"ש. לפיכך אם ס"ש קודם ז' בחודש
 עתמיכין עד ס"ג אכל לא יותר, וכן אנו נוהגין; וכש"כ בימות הגשמי' שאין
 להעתיק על ס"ג יותר מו'. ונהגו שלא לברך עליה לא נשנת ולא בי"ט אם
 לא נשעה שיש לחוש שמעבור עוכתה. עד איעתי ענרביץ עלי' ? עד י"ז סיוס
 המוליד, ולא י"ז בכלל, והנראה עיקר דסענון ע"ו יוס סע"ל להקל, אפילו
 הוא יוסד עחלי כ"ע י"ב משל"ג, היינו עד"ס אם היה העולד נע"ש ד' או
 ג' שעות כלילה, עותר לברך עלי' מחלת ליל ב' אע"ג שכבר עבר זמן החלי
 הנ"ל. אעכס אם היה לקוי הלבנה באותו חודש אינו ענרץ עלי' אחר הלקוי
 שהוא ודאי אטלע חודש האעתי.

כושא עיכיו לראותה בחחלת הנרכה, ועישר רגליו וענרץ עעוקד.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ. מְלֶכֶת הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
 בְּמֵאמְרוֹ בָּרָא שָׁמַיִם וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל־צְבָאִים.
 חֶק וְחֶמֶן נָתַן לָהֶם. שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת הַתְּפִקָּדִים:
 שְׁשֵׁים וּשְׁמַחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם. פּוֹעֵל אֲמֵת
 שְׁפָעֵלְתוֹ אֲמֵת. וּלְלַבְנָה אָמַר שְׁתַּחֲדֵשׁ
 עֲטֹרַת הַפְּאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בְטָן. שְׁדֵם עֲתֵדִים
 לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ. וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרֵם עַל שֵׁם
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:
 ג' בְּרוּךְ יוֹצֵרְךָ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ. בְּרוּךְ קוֹנֵךְ. בְּרוּךְ בּוֹרֵאךְ:

וערקד כנגד הלבנה ואוסר ג' ס': (ויזהר שלא יכרע בנרכיו רק וקף באלכצמותיו.)

ג' ס' כְּשֵׁם שְׁאֵנִי הַקּוֹדֵר בְּנִגְדֶךָ. וְאֵינִי יָכוֹל לַנֶּעַ
 בְּךָ. בְּךָ לֹא יִכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לַנֶּעַ בִּי לַרְעָה:
 ג' ס' תַּפֵּל עֲלֵידֵם אֵימְתָהּ וּפְחַד בְּדִל וְרַעַף יִדְמוּ בְּאֵבֵן:
 בְּאֵבֵן יִדְמוּ וְרַעַף בְּדִל וּפְחַד אֵימְתָהּ עֲלֵידֵם תַּפֵּל:

ע"ז נעס' סנהדרין דף ס"ב א'

דוד מלך ישראל חי וקיים:

הוא לחנינו ג' פ' שלום עליכם: ותכינו עשינו פ' עליכם שלום:

נ' כסמן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן:

קול דודי הנה זה בא • מדרג על ההרים •

מקפץ על הגבעות: הזמה דודי לצבי • או

לעפר האלים • הנה זה עומד אחר כתלנו •

משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:

תנא דבי רבי ישמעאל • אלמלא לא זכו ישראל

אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחדש

דים • אמר אביו הלכך צריך למימרא מעומד:

מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על הדדה:

והי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבות למלאות פנימת הלבנה • ולא יהיה שום

מעוט • והי אור הלבנה כאור החמה • וכאור שבעת ימי בראשית • כמו שהיתה

קודם מעוטה • שנאמר את שני המאורות הנחלים • ויתקיים מקרא שכתוב •

ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם אמן:

קבא שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין

יבוא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: א

יהן למוט רגליך א־ינום שמרך: הנה לא ינוס

ולא יישן שומר ישראל: יי שמרך יי צלך על

יד מינה: זמם השמש לא יפכה וירח בלילה

יי שמרך מבלדע ישמר את נפשך: יי

ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

וכוהגין לומר מזמור קנב לאוי' הללו וגו', ומזמור ס' לטענת בנינות מזמור וגו'.

בשבת בסעודה קוללים ס"ח וקוראים ג' הלכות בסדר של שבת
הנאה, וכן בשני חמישי, וההגדה ענין שבת וכן שני חמישי
כתבתי על מקומו בסדר קריאת התורה לחול ונסדר סגרה לשבת.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: הָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוֹ וְבֹהוּ וְחֹשֶׁק עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף
עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר: וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי טוֹב וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁק: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁק קָרָא לַיְלָה
וַיַּרְעֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִי יִרְקַע בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבִיל בֵּין מַיִם
לְמַיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַיִּרְקִיעַ וַיִּבְרַךְ בֵּין הַמַּיִם אֶשֶׁר
מִתַּחַת לַיִּרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֶשֶׁר מֵעַל לַיִּרְקִיעַ וַיְהִי בֹקֶר:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיַּרְעֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם
אֶחָד וַתֵּרָא אַה הַיַּבֶּשֶׁת וַיְהִי בֹקֶר: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבֶּשֶׁת
אָרֶץ וּלְמְקוֹת הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תֵּרָא הָאָרֶץ דָּשָׁא וְשֹׂב מִזְרֵעַ וְרַע עֵץ
פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִנּוּ אֶשֶׁר וְרַעֲרָבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי בֹקֶר:
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֹשֶׂה מִזְרֵעַ וְרַע לְמִנְהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה
פְּרִי אֶשֶׁר וְרַעֲרָבוּ לְמִנְהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיַּרְעֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

אֱלֹהִים הוֹלֵדֵת נָח אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה סֹדֵתוֹ אֶת
הָאֱלֹהִים הַתְּהִלָּה־נָח: וַיֹּלֵד נָח שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם
אֲדָמָה וְאֶת־יָפֶת: וְהִשְׁתַּחֲוֶה הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וַחֲמֵלָא
הָאָרֶץ חֲמָם: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁתַּחֲוֶה כִּי
הִשְׁתַּחֲוֶה כָּל־בֶּשֶׂר אֶת־דָּרְכָו עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
לֵנָח קַץ־כָּל־בֶּשֶׂר כָּאֵל לְפָנֵי בְרִמְלַחַת הָאָרֶץ חֲמָם מִפְּנֵי־כֵן

ודגני משחיתם את הארץ: עשה לך תבנית עיצור קנים
 תעשה את התבנית וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה
 אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבנית תמשים
 אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צדור ותעשה לתבנית
 ואל אמה תכללנה מלמעלה ופתח התבנית בצדדה תשים
 תחתים שנים ושלשים תעשה: לי ואני דגני מביא את
 המסל מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח
 חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יתע: ויהקמת
 את בריתי אתך ובאת אל התבנית אתה ובניך ואשתך
 ובשר בניך אתך: ומפל לחי מפל בשר שנים מפל
 תביא אל התבנית לחיות אתך וכן תיקבה יהיה: שר.
 מהעוף למינהו ומן התבונה למינה מפל רמש האדמה
 למינהו שנים מפל יבאו אליך לחיות: ואתה קח לך
 מפל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לך ולחם
 לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים בן עשה:
 ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארצה וממולדתך
 ומבית אביך אל הארץ אשר אראה: ואעשה לך נדב
 וברכה ואגיד לך שמה יהיה ברכה: ואברכה מברכה
 ומקל לך אאר ובברכה כל משפחת האדמה: לי וילך
 אברהם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואבדים בך
 חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברהם
 את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל דכושם אשר
 רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
 כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברהם בארץ עד מקום
 שכם עד אלון מורה ודבנעני או בארץ: וירא יהוה אל
 אברהם ויאמר לזרעה אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
 ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם והרה מקדם לבית אל

וַיֵּם אֶהְיֶה בְּיַד אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְיִסַּע אֶתְּכֶם חֲלוּקִים וְנִסְעוּ הַנְּגִיפֹת:
 יִשְׂרָאֵל וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּבְרַח אֶבְרָם מִצְרָיִם לְעֹר שֵׁם כִּר
 כְּבֵד הַרְעֵב בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כִּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיִם
 וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר אֲשֶׁתּוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח מֵרְאֵת
 אֶתָּה: וְהָיָה כִּי רָאִא אֶתָּה הַמְצִירִים וְאָמְרוּ אֲשֶׁתּוֹ זֹאת
 וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֶתָּה יְחִי: אָמַרְנָא אֹתִי אֵת לְמַעַן
 יִיָּסַב לִי בַעֲבֹדְךָ וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּלִלְךָ:

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי יְהוָה בְּאֵלָנֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב בְּסִדְדֵי הָאֵל
 סָתֵם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהָיָה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְצִים
 עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה:
 וַיֹּאמֶר אֲדָנָי אִם נָא מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵלְנָא תַעֲבֹד מְעַל
 עַבְדְּךָ: יִקְחֵנָא מְעַסְמִים וְרַחֲצוּ הַיָּדַיִם וְהִשְׁעֵנוּ תַחַת
 הָעֵץ: וְאֶקְחָה פֶתַח לְחַם וְסַעֲדוּ לְבַבְכֶם אֶתְּרַתְּעֵבְרוּ כִּי עַל-
 כֵּן עֲבַדְתֶּם עַל עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: מִי:
 וַיִּמְחַר אֶבְרָם הָאֵהָלָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שָׂרָה
 סָאִים קָמַח סָלַת לֶחֶם וְעַשְׂרֵי עֲגוֹת: וְאֵל דִּבְקָר רִץ אֶבְרָם
 וַיִּקַּח כֶּן בְּקָר רֶהָב וּשְׂבוּב וַיִּתֵּן אֶל הַנְּעָר וַיִּמְחַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:
 וַיִּקַּח חֲמָאָח וְחֵלֵב וְכֵן דִּבְקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִימָם
 וְהָיָה עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאבְלוּ: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו אַתָּה שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר שׂוּב
 אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וְהִנְחֵבְן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה
 שָׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו: וְאֶבְרָם וְשָׂרָה וְקִנְיָם
 בָּאִים בְּיָמִים חֲדָל לַחַיּוֹת לְשָׂרָה אִרַח בְּנָשִׁים: וְהַשְׁמִיךְ
 שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי כֵלְתִי הִיחַדְלִי עֲדָנָה וְאֲדָנָי
 זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אֶבְרָם לְמַח זֶה צִחְקָה שָׂרָה
 לֵאמֹר הֲיִתְּךָ אִמְנָם אֵלָד וְאֲנִי זָקֵנָתִי: הַיִּפְלֵא מִיְהוָה

אשר שמע אברהם בקלי וישמעל משמרתו מצותי
חקתי ותורתו:

ויצא יעקב מבאר שבע ויגד חרנה: ויפגע במקום ויגלן
שם כרבא השמש ויבא מאבני המקום וישם מראשית
וישכב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם מצב ארצה
וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וידיים
בו: לי והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
אביך ואני יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתגנת
ולזרעה: והיה זרעה בעפר הארץ ופרצת יסוד וקדמה
וצפנה ונגפה ונברכו בך כל משפחת האדמה וזרעה:
והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשכתיך
אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשתי
את אשר דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר אבן
לש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר מה
נזרא המקום הזה אין זה כי אספית אלהים זה שער
השמים: וישם יעקב בבקר ויבא את האבן אשר
שם מראשיתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה:
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לה שם
העיר לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבוש: ושכתי בשלום אל בית אבי והיה
יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה
בית אלהים וכל אשר תחך לי עשר אעשרנו לך:

ואשלח יעקב מלאכים לפניו לעשו אחוז ארצה שעיר
שדה אחים: ויצו אתם לאמר פה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתי ואחר ערעפה:
וידר לי עוד תמור צאן ועבד ושפחה ואשלח לחידי

לארני למצאתיך בעיניך: לוי וישם המלאכים אלי עקב
 לאמר באנו לאחיך לעשו וגם הלך לקראתך וארבע
 מאות איש עמו: וירא יעקב מאד ויצר לו וחיץ את העם
 אשר אתו ואת הצאן ואת דבקר ותמלים לשני מחנות:
 ויאמר אסיבא עשו אל המחנה האחת והכרו והיה
 המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אליו אבי
 אברהם ואיך אבי יצחק יהיה האמר אלי שוב לארצה
 ולמולדתך ואיטיבך עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל
 האמת אשר עשית את עמך כי במקלי עברתי את
 הירדן והיה ועתה דריתני לשני מחנות: הצילני נא מיד
 אחי מיד עשו כירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על
 בנים: ואתה אמרת הויטב איטיב עמך ושמתו ארתי
 ורעה כחול הים אשר לא יספר מרב:

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ פנען: אלהו
 הלהות יעקב יוסף בך שבע עשרה שנה היה רעה את
 אחיו בצאן והוא נער את בני בלחה ואת בני גפה נשי
 אביו ובא יוסף אתו בפתם רעה לאבדום: וישאל את
 אתו יוסף מכל בניו כדבר הקנים הוא לו ועשה לו פתנת
 פסים: לוי וירא אחיו כי ארזו אהב אבדום מכל אחיו
 וישנא אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום
 וידל לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא
 החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים
 בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה
 אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ויאמרו לו אחיו
 המלך המלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא
 ארזו על חלמתי ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר
 ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה

השמש והירח ואחד עשר סבלים משתחיים לי: ויספר
 לאביו ולאחיו ויגער בנאביו ואמר לו מה החלום הזה
 אשר חלמתי הבוא נבא אני ואמך ואחיה לחשובתנה לנו
 ארצה: ויקראוהו אחיו ואביו שמו אתה דבר:
 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
 הניאר: והנה מדה אר עלת שבע פרות יפות מראה
 וכריאת בשר והרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות
 עלות אחרתן מן הניאר רעות מראה ורקורת בשר
 והעמדנה אצל הפרות על שפת ניאד: והאבדנה
 הפרות רעות מן הניאר ודקת בשר את שבע הפרות
 יפת המראה ותפראת ויקץ פרעה: לי וישן ויחלם
 שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד פריאות
 ומכות: והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות
 אחרתן: והבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים
 הדפראות והפלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי
 בבקר והפעם רחיו ושלח ויקרא את כל חרשני מצרים
 ואת כל חכמי הניספר פרעה להם את חלמו ואין פותר
 אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר
 ארז חסא אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן
 אחי במשמר בית שר המסדום אתי ואת שר האפים:
 ונחלמה חלום בלילה אחד אני וחוא איש כפתרון חלמי
 חלמנו: ושם אהנו גער עברי עבד לשר המסדום ונספר
 לו ויפתר לנו את חלמתינו איש בחלמו פתר: ויהי
 כאשר פתר לנו בן הית אתי השב על בני ואתו תלה:
 ושלח פרעה ויקרא אתיוסף ויריצהו מן הסוד בגלח
 ויחלף שמלותיו הבא אל פרעה:
 ויש אליו הנה ויאמר כי אדני ידבר נא עבדך דבר

באני אדני וליחור אפה בעבדך כי כמוה כפרעה: אדני
 שאל את עבדיו לאמר הלא לכם אב אר אה: ונאמר לו
 אדני יש לנו אב וקו וילד וקנים קטן ואחיו מת ויחור הוא
 לבדו לאמו ואביו אהם: ויהאמר אל עבדך הוודהו
 אלי ואשמה עיני עלי: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער
 לעוב את אביו ועוב את אביו ומת: והאמר אל עבדך
 אם לא יחד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני:
 יהי כי עלינו לעבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויש
 ונאמר אבני שבו שבר לנו מעט אבל: ונאמר לא נוכל
 ליהדת אביש אחינו הקטן אהנו ויהדנו כדלא נוכל
 לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אהנו: ונאמר
 עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשה:
 ויצא האחד מאחי ואמר אנה טרף טרף ולא ראיתיו עד
 הנה: ולקחתם גם את זהו מעם פני וקרהו אסון והוודהתם
 את שבתו כרעה שאלה: ועשה כבא אל עבדך אבי
 והנער איננו אהנו ונפשו קשורה בנפשו:

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימר
 יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו
 ימי ישראל למות ויקראו לבניו ליוסף ויאמר לו אם נא
 מצאתי חן בעיניך שים נא ידה תחת ירכי ועשית עפודי
 חסד ואמת לנא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי
 וגשאתני במצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
 אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
 ישראל על ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה
 ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את
 כנעשה ואת אפרים: ונגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף
 סא אלה יתחוק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב

אֶיִּוֹסֵף אֶל־שְׂרֵי נְרֵאָה אֵלַי בְּלֶחֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲגַנִּי מִפָּרֶךְ וְהִרְבִּיתִּיךָ וַנְּתַתִּיךָ לְקָהָל
עַמִּים וַנְּתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרֵעֶךָ אֶתְרִיבֶּה אֶתְחַת
עוֹלָם׃ וַעֲתָה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עֹד
בָּאֵי אֵלֶיךָ מִצְרַיִמָּה לִירֵדִים אִפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּי־אֹבְדֵן וְשֹׁמֵעוֹן
יְהוּדֵי לִי׃ וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוּלַדְתָּ אֶתְרִידִם לָךְ יְהוּדָה וְעַל־שֵׁם
אֶחָדָם יִקְרָא בְּנִחְלָתָם׃ וְאֲנִי וְכָבֹא מִפְּדֹן מַתָּה עָלַי
רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבַרְתָּ אֶרֶץ לְבֵא אֶפְרַתָּה
וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לָחֶם׃ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִרְאֵלָה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבוֹבְנֵי־הֵם
אֲשֶׁר־נָתַלְתִּי אֱלֹהִים בְּזוֹה וַיֹּאמֶר קָחֶם־נָא אֵלַי וְאֶבְרַחֶם׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה אֵת יַעֲקֹב
אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ׃ רָאוּבֵן שָׁמְעוֹן לֵוִי וַיְהוּדָה׃ יִשְׁשַׁכָּר וּמְלֵךְ
וּבְנֵימִן׃ דָּן וַנַּפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר׃ וַיְהִי כָל־נַפְשׁ יֵצֵא יֶרֶךְ
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נַפְשׁ יוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם׃ וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־
אֲחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְסוּ
וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃ לֵוִי וַיָּקָם מֶלֶךְ־
חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדָע אֶת־יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר אֶעֱמֹד
וְהִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וַעֲצוּם מִמֶּנּוּ׃ הִבְהִינְתִּיחֲכֶמָה לֹא
פֶּדְיָרָבּוּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מֶלֶכְחָמָה וְנוֹסֵף נִסְדָּה וְאֶעֱלֶה
שְׁנֵאֵיט וְנִלְחַם־בְּנִי וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁמַע עָלָיו שְׂרֵי
מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיְבִין עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעוֹה
אֶת־פְּתָחַם וְאֶת־דְּרַעֲמָסָם׃ וְכֹאֲשֶׁר יַעֲנֵה אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן
יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃ וַיִּמְרֹדוּ אֶת־חַיִּידֵם בְּעַבְדָּה קָשָׁה סָחֲמֹר
וּבְלִבְנִים וּבְכָל־עַבְדָּה בְּשׂוֹדָה אֵת כָּל־עַבְדֵּי־הֶם אֲשֶׁר־עָבְדוּ
בָּהֶם בְּפָרֶךְ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִי־לָדָת הַעֲבָדִית

אֲשֶׁר שָׁם הָאֵתֶת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית פְּעֻדָּה: וַיֹּאמֶר
 בְּלִדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וַיִּרְאֶיהֶן עַל־הָאֲבִים אֲסִבֵּן הוּא
 וְהַמָּתָן אִתּוֹ וְאֲסִבֵּת הוּא וְחַיָּה: וַתִּירְאֵן הַמִּלֻּדֹת אֶת־
 הָאֱלֹהִים וְלֹא־עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַתַּחֲיִין אֶת־הַיְלָדִים:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאֵרָא־
 אֲבֹרְדָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־עֵקֵב בְּאֵל שְׂדֵי וְשֵׁמִי יְהוָה לֹא
 נִודַעְתִּי לָדָם: וְנִם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם לָתֵת לָחֶם
 אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מִגְרֵדֶם אֲשֶׁר־נָרוּ בָּהֶּ: וְנִם אֲנִי
 שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִם
 אִתְּם וְאָפוּר אֶת־בְּרִיתִי: לֵי לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מִעַבְדֵיכֶם וְגַאֲלֵתִי אֶתְכֶם בְּיַד נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים
 גְּדֹלִים: וְלִקְחַתִּי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
 וְנָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
 מִכְּלוֹת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי
 אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאֲבֹרְדָם לְיִצְחָק וְלִעֵקֵב וְנָתַתִּי אֹתָהּ
 לָכֶם מוֹרְשָׁה אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה: יִשְׂרָאֵל
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כֹּא דִבֶּר אֶל־פְּרַעֲוֹ מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָיו
 יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלָי וְאִיךָ יִשְׁמַעֲנִי
 פְּרַעֲוֹ וְאֲנִי עַל־שִׁפְטִים: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־אָדַרְןָּ
 וַיַּצֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרַעֲוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
 אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּא־אֶל־פְּרַעֲוֹ בְּרִאֲנֵי הַכְּבֹדֹתַי
 אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּעַבְדֵי לְמַעַן שְׁתִּי אֶתֶּת אֱלֹהֵי בְּיָדֶךָ

וּלְמַעַן תִּסְפַּר בְּאָזְנִי כְּנֶגֶד וּבְכַף כַּנֶּגֶד אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתָהּ
 בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְנִי אֲשֶׁר־שָׂמְתִי בָּם וְיָדַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
 יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרֹעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּדֵד
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַרְמְתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי
 שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדַנִי: לֵאמֹר כִּי אִם־מֵאֵן אָתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי
 הַזֶּה מִבְּיַד מִדְּבַר אַרְבָּה בְּגִבְלָהּ: וְכִסְּפָה אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְלֹא
 יִכְלֹל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאֶבְלֹא אֶת־יִתְרֵךְ הַפְּלִטָה הַגְּשָׁאֲרֹת
 לְכֶם מִן־דְּבַר וְאֶבְלֹא אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמַח לְכֶם מִן־הַשָּׂדֶה:
 וּמֵלֹא בְּסִיף וּבַחֵי קָלַעְסִיף וּבַחֵי קָלַמְצִיִּים אֲשֶׁר
 לֹא־רָאוּ אֶבְתִּיף וְאַכְוֹת אֶבְתִּיף מִיּוֹם הָיוּתְּם־עַל־הָאָדָמָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרֹעֹה: וַיֹּאמְרוּ
 עֲבָדֵי פְּרֹעֹה אֵלָיו עַרְמְתִי יְהוָה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־
 הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמֵּרֶם הַרְעָה כִּי אָבִדָה
 מִצְרַיִם: וַיֹּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרֹעֹה וַיֹּאמְרוּ
 אֱלֹהִים לָכֵן עָבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וְמִי הַהַלְכִים:
 וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְמִקְנֵינוּ גִלְגָּה בְּבָנֵינוּ וּבְכַנּוּתֵנוּ
 בְּצֹאנֵנוּ וּבְכִבְקָרֵנוּ גִלְגָּה כִּי תַגִּידוּהוּ לָנוּ: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי־יְהוָה
 בֶּן יְהוּדָה עִמָּכֶם כִּי־אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־מַפְכֶם רֹאֵה כִּי
 רָעָה נֶגְדַּ פְּנֵיכֶם: לֹא־כֵן לְכַרְנָא הַנְּבָרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה
 כִּי אָתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים וַיַּרְשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְּרֹעֹה:
 וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרֹעֹה אֶת־הָעַם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דְּרָךְ
 אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים פְּרִי־נַתַּם
 הָעַם כִּי־רָאתֶם מִלְחָמָה וְשִׁם מִצְרַיִמָּה: וַיִּסַּכְּ אֱלֹהִים אֶת־
 הָעַם דְּרָךְ הַמִּדְבָּר יַסְסוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְּגִידֵי־שָׂרָאֵל
 בְּהַאֲרֹץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי
 הִשְׁבַּעַתְּ הַשִּׁבְעֵה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים
 אֶתְכֶם וַיַּחְעֲלוּתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִיָּה אֶתְכֶם: וַיִּסְעוּ מִסִּפְּתַי

וַיִּחַנוּ בְּאֶחָם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃ וַיְהִי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
 בַּעֲמֹד עֵנָן לְנַחֲתָם הַיּוֹרֵךְ וְלַיְלָה בַּעֲמֹד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם
 לְלַכְת׃ יוֹמָם וְלַיְלָה׃ לֹא־יָמַשׁ עַמּוּד הָעֲנָן יוֹמָם וְעַמּוּד
 הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃ לֵי׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירֹת בֶּן־
 מִגְדָּל וּבֶן־חַיִּים לִפְנֵי בַעַל צִפּוֹן נִסְחָו תַּחֲנוּ עַל־הַיָּם׃ וְאָמַר
 פְּרַעֲהַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים־הֵם בְּאֶרֶץ־סֹנֵר עַל־הֵם הַמִּדְבָּר׃
 וְחֻקְתִּי אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ וַיִּרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם וְאֶבְדָּהּ בַּפְּרַעֲהַ
 וּבְכַד־חִילוֹ וַיִּרְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשֵׂרְכֶן׃ יִשְׂרָאֵל׃
 וַיַּגֵּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי־בָרַח־הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לִבְבַּפְּרַעֲהַ וַעֲסִידוּ
 אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שַׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִעַבְדֵּנוּ׃ וַיֹּאסֶר אֶת־דַּבְּכָם וְאֶת־עַמּוּד לֶקַח עִמּוֹ׃ וַיִּקַּח־שֵׁשׁ
 מֵאוֹת רֶכֶב כְּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל־כִּלּוֹ׃
 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֵּף אַחֲרָיִ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בְּיַד רָמָה׃

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם׃ וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶ׈ה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁת׃ מֹשֶׁה
 אַחֵר שְׁלֹחִיתָ׃ וְאֵת שְׁנֵי בָנָיו אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גִּרְשֹׁם
 כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיתָ׃ וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי
 אֱלֹהֵי אָבִי בַּעֲזָרִי וַיַּצִּילַנִי מִחַרְבַּב פְּרַעֲהַ׃ לֵי׃ וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן
 מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חָנָה
 שֵׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי הַחֲנֹךְ יִתְרוֹ בְּאֵת
 אֱלִיךָ וְאִשְׁתֶּךָ וְשְׁנֵי בָנָיִךָ עִמָּךְ׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרֹאת חֹתֵנוּ
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקְלוּ וַיִּשְׂאֲלוּ אֵשׁ־לְרַעְחוֹ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹא
 הָאֱלֹהִים׃ וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתֵנוּ אֵת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 לְפְרַעֲהַ וְלַמִּצְרַיִם עַל־אֹדֶת־יִשְׂרָאֵל אֵת־כָּל־הַחֲלָאִה אֲשֶׁר

מִצִּאתֶם בְּדַרְךְ וַיִּצְלַם יְהוָה: יִשְׂרָאֵל. וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵצִילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם:
 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הֵצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
 וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הֵצִיל אֶתְהֶעָם מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם:
 עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר
 יִדַּו עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה עֲלֵהּ וּמִסִּיִּים לְאֱלֹהִים
 וַיָּבֵא אֶתְרוֹ וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל לֶחֶם עִם דָּוִדָּן
 מֹשֶׁה לִּפְנֵי הָאֱלֹהִים:

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם: כִּי תִקְנֶה עִבְדְּ
 עֲבָדֶי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יֵצֵא לְחֹפְשֵׁי חָנָם: אִם
 בְּנֹפוֹ יָבֵא בְּנֹפוֹ יֵצֵא אִם בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵא אִשְׁתּוֹ עִמוֹ:
 אִם אֲדָנָיו וַיִּתְּנוּ לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה
 וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנָיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּנֹפוֹ: וְאִם אָמַר יֹאמֶר
 הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנָי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בְּנֵי לֹא אֵצֵא
 חֹפְשִׁי: וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו לַיהוָה וְהִגִּישׁוּ אֶת־דָּוָת אוֹ אֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וַרְצַע אֲדָנָיו אֶת אֹזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וְעָבְדוּ לְעַלְמִם: לֹא
 וְכִרְיֹמְכָר אִישׁ אֶת־בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כִּצְאֹת הָעֶבְדִּים:
 אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲרֶה וְהִפְדֶּיהָ לְעַם נְכָרִי
 לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָהּ בְּבִגְדֵי כֶהֱ: וְאִם לִבָּנוּ יַעֲרֶנָּה כַּמִּשְׁפָּט
 הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: אִם אַחֲרַת יִקַּח־לוֹ שְׂאֵרָה כִּסְוֹתָהּ
 וְעָנְתָה לֹא יִגְרַע: וְאִם־שֵׁלֶשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָהּ
 חָנָם אִין כְּסָף: יִשְׂרָאֵל. כִּמְכָה אִישׁ זְמַת מוֹת יוֹמָת: וְאֲשֶׁר
 לֹא צִדָּה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָּהּ מְקוֹם אֲשֶׁר יָגוּס
 שְׂמֹה: וְכִרְמֵד אִישׁ עַל־הָעֵרוֹ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מִעַם מוֹסְדֵי
 הַקָּהָל לְמוֹת: וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: וְגַב אִישׁ
 וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בִידוֹ מוֹת יוֹמָת: וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
 יוֹמָת: וְכִי־יִרְבֹּן אָנָּשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ

בְּאֵרֶץ וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכַּב: אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ פְּחוּץ
עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקְּה הַמִּכָּה רֶק שִׁבְתוֹ יִתֵּן וּרְפֹא יִרְפֹּא:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ
לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִקְחוּ אֶת־
תְּרוּמָתִי: וְהָאֵת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם זָהָב וְכֶסֶף
וְנִחְשֵׁת: וְהַתְּבֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִיִּים:
וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וְעֵצִי שִׁטִּים: לִי־
שֶׁמֶן לַמָּאֵר בְּשִׁטִּים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים:
אֲבִיר־שָׁנִים וְאֲבִי מִלֵּאִים לְאֹפֶן וְלַחֲשׁוֹן: וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
וְשִׁבְתִּי בְּתוֹכָם: כִּכֹּל אֲשֶׁר אֲנִי מֵרֹאֵה אוֹתְךָ אֶת תְּבִנֹת
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תְּבִנֹת כָּל־כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: יִשְׂרָאֵל וַעֲשׂוּ אֶרֶץ
עֵצֵי שִׁטִּים אֲפֹתִים וְחֵצֵי אֶרֶץ וְאֹמֶה וְחֵצֵי רָחֳבוֹ וְאֹמֶה
וְחֵצֵי קָמָתוֹ: וְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְהָב מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ
וַעֲשִׂית עָלָיו זָר וְזָהָב סָבִיב: וַיִּצְקֹתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב
וְנִתְּחָה עַל אַרְבַּע פְּעֻמָּתָיו וְשִׁתִּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הָאַחַת
וְשִׁתִּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִיית: וַעֲשִׂית בְּדֵי עֵצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּית אֹתָם זָהָב: וְהִבֵּאת אֶת־דְּבָדִים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת
הָאֶרֶץ לְשֵׂאת אֶת־הָאֶרֶץ בָּהֶם: בְּטַבַּעַת הָאֶרֶץ יִהְיוּ הַבָּדִים
לֹא יִסְרוּ מִפְּנֵי: וְנִתְּחָ אֶל־הָאֶרֶץ אֶת־הַעֲדוֹת אֲשֶׁר אֵתָן אֵלֶיךָ:
וְהִטָּה תִצְדָּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית
וְךָ פְּתִית לַמָּאֵר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: בְּאֵהָל מוֹעֵד מְחוּץ
לְפָרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת יַעֲרוֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֵן וּבְנָיו מֵעֶרֶב
עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תִּקַּח עֹלָם לְזֵדְתָם מֵאֵת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וְאֹמֶה תִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת־אֶהְרֵן אֲחִיךָ וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַתֵּר לִי אֶהְרֵן נָדָב וְאִבִּי הוּא אֶלְעִזֶּר
וְאִתְּמֵךְ בְּנֵי אֶהְרֵן: וַעֲשִׂית בְּדֵרֶק־קֹדֶשׁ לְאֶהְרֵן אֲחִיךָ
לְכַבֵּד וְלַחֲפֹאֲרֹת: וְאֹמֶה תִדַּבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר

מלאותיו רחם חכמה ועשו את בני אהרן לקדשו לכבדו
 לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
 חשבן מצנפת ואבנט ועשו בגדי קודש לאהרן אחיק
 ולבניו לכהנו לי: והם יקחו את הזהב ואת הכלת
 ואת הארזמן ואת תולעת השני ואת השש: לי. ועשו
 את האפוד והב תכלת וארזמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה חשב: שתי כתפת חרות יהיה לו לשני קצותיו
 ותפר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו מפני יהוה
 והב תכלת וארזמן ותולעת שני ושש משור: ולקחה
 את שתי אבני שדים ופתחת עליהם שמות בני ישראל:
 ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה
 הנוצרים על האבן השנית כחולדתם: מעשה חשב
 אבן פתחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמות
 בני ישראל מסכת משבצות והב תעשה אתם: ושמה
 את שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון לבני
 ישראל ונשא אהרן את שמותם לבני יהוה על שתי
 כתפיו לזכרון:

ודבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני
 ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד
 אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: והויתנו כל
 העבר על דפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים
 גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: לי. כל העבר
 על דפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה:
 העשיר לא ירפה וידל לא ימעיט ממצחית השקל לתת
 את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: ולקחה את
 כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
 אהל מעד יהוה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר

על נפשתיכם: ישאל וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית
 כדור נחשת וכננו נחשת לרחצה ונתתה אתו ביד אהל
 מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אתהן ובני
 מופנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד
 ורחצו מים ולא ימתו או בשתם אל המזבח לשרת
 להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו
 והיתה להם חק-עולם לו ולורשו לדורם:

ויקהל משה את כל-עדת בני ישראל ויאמר אליהם
 אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: ששת ימים
 תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת
 שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו
 אש בכל משכתיכם ביום השבת: כי ויאמר משה אל
 כל-עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
 לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל גריב לבו יביאה
 את תרומת יהוה זהב וכסף וגחשת: ותכלת וארנמן
 ותורבת שני ושש ועיזים: וערת אילם מאדמים וערת
 תחשים ועצי שטים: ושמן למאוד ובשמים לשמן
 המשחה ולקטרת הפנים: ואבני שדם ואבני מלאים
 לאשוד ולחשן: וכלתכם לבבכם יבאו ויעשו את כל-
 אשר צוה יהוה: ישל את המשכן את אהלו ואת מקסו
 את קרסו ואת קרשיו ארז-בריתו את עמודו ואת
 אדניו: את הדארן ואת בדיו את הבפרת ואת פרכתה
 המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כלכליו ואת לחם
 הפנים: ואת מנורת המאוד ואת בליה ואת ערתיה
 ואת שמן המאוד: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת
 שמן המשחה ואת קטרת הפנים ואת מסך הפתח
 לפתח המשכן: את מזבח העולה ואת מקבץ העושה

אשר לו את פתיו ואת כל בליו את דבירו ואת פתו: את
 קלעי החצר את עפרו ואת אדניה ואת מסך שער
 החצר: את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת
 מיתריהם: את בני השדר לשרת בקדש את בני
 הקדש לאהרן הכהן ואת בני בניו לכהן: ויצא כל
 עדת בני ישראל מלפני משה:

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי
 משה עבד הלוים ביד אהמר בן אהרן הכהן: ובצלאל
 בן אוזי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה
 יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחי סמוך למטה דן
 תרש וחשב ודיקם בתכלתו ובארנמן ובחוקעת השני
 ובשש: כי כל הוהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
 יהיו ויהי התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות
 ושלשים שקל בשקל הקדש: ובסוף פקודי העדה מאת
 בכר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
 הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל
 העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות
 אלף ושלש אלפים ותמש מאות ותמשים: יהיו מאת
 בכר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת
 מאת אדנים למאת הכפר בכר לאדן: ואת האלף
 ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים וצפה
 ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים כפר
 ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש כה את אדני פתח
 אהל מעד ואת מוסח הנחשת ואת מכבר הנחשת
 אשר לו ואת כל כלי המוסח: ואת אדני החצר סביב
 ואת אדני שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל
 יתדות החצר סביב: וכן תתכלתו והארנמן וחוקעת השני

עֲשֵׂה מִדְּשֵׁד לְשֵׁרָה לְשֵׁרָה בְּקֹדֶשׁ וַיַּעַשׂ אֶת־פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ
 אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כְּאִשׁ צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַדַּבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם
 קָרְבָן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבֶּקָר וּמִן־הַצֹּאן הַקָּרִים
 אֶת־קָרְבָנְכֶם׃ אִם־עֹלָה קָרְבָנוּ מִן־הַבֶּקָר וְכֹר הַמִּים
 יִקְרִיבְנוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לְפָנֵי יְהוָה׃
 וְסִמֶּךָ יָדָיו עַל־רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ לֵי וְשָׂחַט
 אֶת־בֶּן־הַבֶּקָר לְפָנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־
 הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פָּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהַפְּשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִטַּח אֹתָהּ לַנְּתֻחָה׃
 וְנָתַן בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְטוּ עֵצִים עַל־
 הָאֵשׁ׃ וְעָרְטוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־נִתְחֹחַם אֶת־
 הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֵר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקָרְפוּ וְכָרְעוּ יָרֵחַן בַּפִּימִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־
 הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַה עֲלֶיהָ אֲשֶׁה רִיחַ־נִחֻחַ לַיהוָה׃ שֹׁרֵא וְאִם־
 מִן־הַצֹּאן קָרְבָנוּ מִן־הַכְּשֻׁמִּים אִם מִן־הָעִוִּים לְעֹלָה וְכֹר
 הַמִּים יִקְרִיבְנוּ׃ וְשָׂחַט אֹתוֹ עַל־יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה לְפָנֵי
 יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
 וְנִטַּח אֹתוֹ לַנְּתֻחָו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדֵרוֹ וְעָרְטוּ הַכֹּהֵן
 אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
 וְהִקְרִיב וְהִפְרָעִים יָרֵחַן בַּפִּימִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־כֹּל
 הַקְּטֹרֶת הַמִּזְבֵּחַה עֲלֶיהָ וְהָא אֲשֶׁה רִיחַ־נִחֻחַ לַיהוָה׃

וַדַּבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ צֹו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו
 לֵאמֹר וְאֵת הַתּוֹרַת הָעֹלָה הַזֹּאת הוּא הָעֹלָה עַל־מִקְדָּה עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ כֹּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקָר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
 פִּי׃ וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִזֹּו וּמִכְּנֶסֶד יִלְבֹּשׁ עַל־

וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמֹו כַּאֲשֶׁר עָשִׂה לְדַם הַפָּר וְהוּחַ אֹתוֹ עַל-
הַכַּפֹּרֶת וּלְפָנֶי הַכַּפֹּרֶת: וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
חֹשֶׁכֶן אֹתָם בַּחוּץ מִטְּמֵאתָם: וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה וּבְאֹהֶל
מוֹעֵד בָּבֵאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וּכְפָר בְּעֵד
וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שִׁבְתֵּי הַשְּׂמֹרֹת אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: אֶת־פָּנָיו אֶל־הָאֲלִילִים וְאֵלֶּהּ מִפְּכַח לֹא תַעֲשֶׂה
לָבֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא יִכֶּה תוֹפְחוֹ וְסִחַ שְׁלָמִים לַיהוָה
לְרַצְנֶכֶם תוֹפְחוֹ: בַּיּוֹם וּבַחֹם יֹאכַל וּמִפְחֶרֶת וְתַנּוּחַר
עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּיּוֹם יִשְׂרָף: וְאִם הָאֵל יֹאכַל בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי פָּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה: וְאֵבְלוּ עוֹנֵי יִשְׂרָאֵל
קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמּוּהָ: וּבְקִצְרֶכֶם
אֶת־קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֹאת שְׂדֶה לְקִצֹר וְלִקְט
קִצִּירָה לֹא תִלְקֹט: וּכְרֵמָה לֹא תַעֲזוּל וּפְרִיט כְּרֵמָה לֹא
תִלְקֹט לְעַנִּי וְלְגֵר תַּעֲזוּב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יִשְׂרָאֵל
לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא תִכְבְּשׁוּ וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעֵמִיתוֹ: וְלֹא
תִשָּׁבַע בִּשְׁמִי לִשְׁקֹר וְתִלְלַת אֶת־שֵׁם אֱלֹהֵי אֲנִי יְהוָה:
לֹא תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגּוֹל לֹא־תִלְוִן פַּעֲלַת שְׂכִיר
אֹתָךְ עַד־בִּקּוֹר: לֹא־תִקַּל חֵרֶשׁ וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן
מִכֶּשֶׁל וְרֵאתָ מֵאֲלֹהֵי אֲנִי יְהוָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמֵן אֶת־כֹּתְנֵים בְּנֵי אֶחָד וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּיֹם: כִּי אִם לְשֹׂאוֹ הַקָּרֵב
אֵלָיו לְאִמּוֹ וְלְאָבִיו וּלְבִתּוֹ וּלְאֶחָיו: וְלֹא־חֵתּוֹ תִּבְתָּלֶה
הַפְּרוּכָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה לְאִשׁ לְהִיטְמָא: לֹא יִטְמָא

בעל בעמיו לחליו: לא יקרה קרה פראשם ופאת
 וקנם לא יגלתו ובבשרם לא ישמשו שרשם: קדשם יהיו
 לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשר יהיה
 לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: לוי אשה ונה
 וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאשה לא יקחו פרקדש
 הוא לאלהיו: וקדשתו כראת לחם אלהיה הוא מקריב
 קדש יהיה לה כי קדש אני יהיה מקדשכם: ובת איש
 כהן פי החל לזנות את אבדה היא מחללת באש השדה:
 ותכון הגדול מאת אשר יצק על ראשו ושמן המשחה
 ומלא את ידו ללבש את הנשים את ראשו לא יפרע
 וגדיו לא יפרם: ועל כל נפש מת לא יבא לאכו ולאפו
 לא ישמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש
 אלהיו כי גור שמן משחת אלהיו עליו אני יהיה: ישרא
 והוא אשה כבתולה יקח: אלמנה גרושה וחללה ונה
 את אלת לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה:
 ולא יחלל ורעו בעמיו כי אני יהיה מקדשו:

ודבר יהיה למושה בדר סיני לאמר: דבר לבני ישראל
 ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
 ושבתה הארץ שבת ליהיה: שש שנים תורע שדה ושש
 שנים תזמד ברמה ואספת את תבואתה: לוי ובשנה
 השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהיה שדה לא
 תורע וברמה לא תזמד: את ספת קצירה לא תקצור
 ותתענג נזירה לא תבעד שנת שבתון יהיה לארץ:
 ויהיה שבת הארץ לכם לאכלה לה ולעבדה ולאמרה
 ולשכירה ולתושבי הנגרים עמך: ולבמתך וליתום אשר
 בארצה יהיה כל תבואתה לאכל: ישרא וספרת לה שבע
 שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים יהיה לה יום שבי

שבתת השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר
 הרעה. בחודש השבעי בעשור לחודש ביום הכפרים
 תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת
 החמשים שנה וקראתם דרוך בארץ לכל שביתה ויבל
 הוא הדיה לכם ושבבתם אל אלהיכם ואל אבותיכם
 תושבו: ויבל הוא שנת החמשים שנה הדיה לכם לא
 תורעו ולא תקצרו את ספיקי ואל תבצרו את גוריה:
 כי יבל הוא קדש הדיה לכם מן השדה האכלו את
 תבואתה: בשנת היובל הזאת תושבו אל אבותיכם:

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם:
 ונתתי נשמכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה
 יתן פרי: והשיג לכם בלש את בציר ובציר ישיג את צרע
 וצבלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: כי
 ונתתי שלום בארץ ושבבתם ואין מחרד והשבתי חיה
 רעה מן הארץ ותרב לא תעבר בארצכם: ורדפתם את
 איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה
 ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב:
 ופנית אליכם והפריתי אתכם והרפיתי אתכם והקימתי
 את בריתי אתכם: ואלתם ישן נושן וישן מפני חדש
 תוציא: ונתתי משכני בתוככם ולא תנעל גפשי אתכם:
 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
 לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים מחיית להם עבדים ואשפר מפת עליכם ואולף
 אתכם קוטמורתי:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד
 לחודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר:
 שא את ראש כל ענת בני ישראל למשפחתם לבית

אבתם במספר שמות בלזכר לגלגלתם: מִן עֲשָׂרִים
שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל־יָצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל הַפְּקָדָה אִתְּם לְצָבָא
אִתְּהוּ וְאִתְּרֹן: וְאִתְּכֶם יְהוּ אִישׁ אִישׁ לַמִּטָּה אִישׁ רֹאשׁ
לְבֵית אִבְתּוֹ הוּא: לִי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמָּךְ
אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֲלִיעָזֵר בֶּן־שֹׁדֵי אֹד: לְשֵׁמֶעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־
צֹרֵשָׁדִי: לִדְהֻדָּה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב: לְיִשָּׁשְׁכָר נְתַנְיָאֵל
בֶּן־צֹמֶר: לְוִסְלִין אֱלִיאָב בֶּן־חֶלְוִן: לְבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
אֶלְיָשָׁמֶע בֶּן־עַמִּידָד לְמַנַּשֶּׁה נְמַלְיָאֵל בֶּן־פְּדָח־צֹר:
לְבִימֹן אֲבִדֹן בֶּן־גִּרְעִי: לְדָן אַחֲזֵעַר בֶּן־עַמִּישָׁדִי: לְאֲשֶׁר
פְּנֵעִיאֵל בֶּן־עֲכָרֹן: לְגָד אֱלִיָּסָף בֶּן־דְּעֹוֹאֵל: לְנַפְתָּלִי אֲזִירָע
בֶּן־עֵינָן: אֵלֶּה קְרִיאַת הַעֲדָה נְשֵׂיאַת מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי
אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: יִשְׂרָאֵל וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאִתְּרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָקַם בְּשִׁמוֹת: וְאֵלֶּה בְּלַחֲעֹדָה הַקְּדוּלוֹ
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי וַיִּתְּלָדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה לְגַלְגַּלְתָּם:
כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשׁוֹן
נְסֻדָּם לְבֵית אֲבוֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: מִן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְמַעְלָה עַד בֶּן־חַמְשִׁים שָׁנָה הַפְּקָד אֹתָם כָּל־דָּבָר לְצָבָא
צָבָא לְעַבְדְּךָ עֲבֹדָה בְּאֵהָל מוֹעֵד: וְאֵת־עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת
הַגִּירָשִׁי לְעַבְדְּךָ וּלְמִשְׁאָה: לִי וּנְשָׂא אֶת־דְּרִיעַת הַמִּשְׁכָּן
וְאֵת־אֵהָל מוֹעֵד מַכְסֹהוֹ וּמַכְסֹהוֹ הַפָּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו
מִלְּמַעְלָה וְאֵת־מַסְךְ פָּתַח אֵהָל מוֹעֵד: וְאֵת־קַלְעֵי תְּחָצֵר
וְאֵת־מַסְךְוּפָתַח שַׁעַר תְּחָצֵר אֵהָל מוֹעֵד: וְעַל־חַמְשָׁן וְעַל־
חַמְשָׁת סָבִיב וְאֵת מִתְרֵיהֶם וְאֵת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת
כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעִבְדוֹ: עַל־פִּי אֲחִירֹן וּבְנֵי הַדְּהִיָּה
כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגִּירָשִׁי לְכָל־מִשְׁאָם וְלְכָל־עֲבֹדָתְךָ

נשא. בהעלתך.

ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: ואת עבדת
 משפחת בני ישראל באהל מועד ומשמרתם ביד אהרן
 בן אהרן הכהן: וישא בני ישראל למשפחתם לביית אבתם
 הפקד אתם: מכן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה הפקדם כל דבא לצבא לעבד את עבדת אהל
 מועד: ואת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד
 קרש המשכן ובריהו ועמדתו ואדניו: ועמדת החצר
 סביב ואדניו ויתדותם ומיתותיהם לכל כליהם ולכל
 עבדתם ובשמת הפקדו את כלי משמרת משאם: ואת
 עבדת משפחת בני ישראל לכל עבדתם באהל מועד ביד
 אהרן בן אהרן הכהן:

ודבר יהוה למשה לאמר: דבר לאהרן ואמרת אליו
 בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יארו שבעת
 הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה
 כבאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנורה מקשה
 והבער ירקה ער פרהיה מקשה הוא כבוד אה אשר ראה
 יהוה את משה בן עשה את המנורה: לוי ודבר יהוה אל
 משה לאמר: קח את הלויים מהוה בני ישראל ומתרת
 אתם: וכדת עשה להם למתתם הוה עליהם מי תפאת
 והעבדו העל על כל משגם וכבסו בגדיהם והטירו:
 ולקחו פר בדבקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני
 בדבקר תסח לתפאת: והקרב את הלויים לפני אהל
 מועד והקח להם את כל עבדת בני ישראל: וישא והקרב
 את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על
 הלויים: והעוף אהרן את הלויים הנפחה לפני יהוה מאת
 בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: והלויים יסמכו
 את ידיהם על ראש תפרים ועשה את האחד תפאת

וְאֵת הָאָדָם עֲלֶה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הַלֹּוֹים׃ וְהַעֲמִדְתָּ אֶת-
הַלֹּוִים לְפָנַי אֲהַרֵן וְלִפְנֵי בְנֵי וְהִנֵּפֶת אֹתָם הַנּוֹפֵה לַיהוָה׃
וְהִבִּילְתָּ אֶת הַלֹּוִים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלֹּוִים׃

וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שְׁלַח-לְךָ אַנְשִׁים וְהָרִוּ
אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֶשׁ אֲחִיד
אֵלֶשׁ אֲחִיד לְמִטָּה אֲכַתּוּ וְהַשְׁלַחוּ כָל גִּישׁוּא בָדָם׃ וַיִּשְׁלַח
אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרָן עַל-פִּי יְהוָה כָּלֶם אַנְשֵׁי־רָאשִׁי
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ לֵוִי וְאַלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמִטָּה רֵאשִׁי שְׁמוֹנֶע
בְּקַחֲפֹר׃ לְמִטָּה שְׁמַעוֹן שֹׁשֶׁבֶט בְּדִחְוִי׃ לְמִטָּה יְהוּדָה
כָּלֶב בְּדִיפְנָה׃ לְמִטָּה יִשְׁשָׁכָר יִגָּאֵל בְּדִיֹּוסֶף׃ לְמִטָּה
אֶפְרַיִם הוֹשֶׁע בְּדִנּוֹן׃ לְמִטָּה בְּנִימֵן פִּלְגִי בְּדִרְפּוֹאֵי׃
לְמִטָּה זְבֻלֹן נְדַיָּאל בְּדִסּוּדִי׃ לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה
גִּדִי בְּדִסּוּסִי׃ לְמִטָּה רֵן עַמִּיָּאל בְּדִגְמְלִי׃ לְמִטָּה אֲשֶׁר
סְתוּר בְּדִמִּכְאֵל׃ לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בְּדִזְפָסִי׃ לְמִטָּה גַּד
גִּזְיָאֵל בְּדִמְכִי׃ אֵלֶה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שְׁלַח מֹשֶׁה
לְהָרִוּ אֶת-הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁע בְּדִנּוֹן הוֹשֶׁע׃ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְהָרִוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
עֲלוּ וְהִלַּכְתֶּם וְעֲלִיתֶם אֶת-הָהָר׃ וְרֵאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ מִחַד
הוּא וְאֵת-הָעָם הַיֹּשֵׁב עֲלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא וְהַרְפָּה הַמַּעֲט
הוּא אִסְדָּרֶב׃ וּמַה הָאָרֶץ אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא
אִסְדָּרְעָה וּמַה הָעָרִים אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בְּהֵנָּה הַבְּמַחֲנֵיִם
אִם בְּמִכְצָרִים׃ וּמַה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִסְדָּרוֹה הַיֹּשֵׁב
בָּהּ עֵץ אִסְדָּאִין וְהַתְּחֻזְקָתָם וְלִקְחָתָם מִפְרֵי הָאָרֶץ
וְהַיְיָמִים יָמֵי כְפֹרֵי עֲנָבִים׃

וַיִּקַּח קָנֶח בְּדִיֶּעָהר בְּדִקְהַת בְּדִלְוִי וְדִחְוִי וְאִבְרָם בְּנֵי
אֵלִיָּאב וְאִין בְּדִפְלַת בְּנֵי רֵאשִׁי׃ וַיִּקְמוּ לְפָנַי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים
מִפְּרֵי יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲטִים וּמֵאֵתֵיִם נִשְׂאָ עֲבָה קָרָא מוֹיִ

קרח. חקת.

אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ואמרו אליהם
 רב לכם כי ברהעדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע
 התנשאו על קהל יהוה: לי ושמע משה ויפל על פניו:
 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
 אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יסורם
 יקריב אליו: ואת עשו קדור לכם מחזות קרח וכל עדתו:
 והנרבהו ואש ושימו עליהו וקמדת לפני יהוה מדר ויהוה
 האיש אשר יסור יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ישרא.
 ויאמר משה אל קרח שמע רנא בני לוי: המעט מקכם כי
 הבדיל אלו ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
 אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני
 העדה לשרתם: ויקרב אתה ואת כל אחיך בני לוי
 אתה ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים
 על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו: וישלח משה
 לקרא לדתן ולאבירם בני אלאב ויאמרו לא בעלה:
 המעט כי העליחנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
 במדבר כרת שחרר עלינו גם כה שחרר:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ואת תקת התורה
 אשר צוה יהוה לאמר דבר ואל בני ישראל ויקחו אלהי
 פרה אדמה תמימה אשר אדקה מום אשר לא עלה
 עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה
 אל מחוץ למחנה ושתט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן
 מדמה באצבעו ויהוה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע
 פעמים: ושקה את הדברה לעיניו את ערה ואת בשרה
 ואת דמה על פרשה ישרה: ולקח הכהן עץ אה ואזוב
 ושני תולעת והשליה אל תוך שרפת הפרה: לי וככם
 בניו הכהן ורחם בשרו בפנים ואתר יבא אל המחנה

וְטָמְא הַבְּהֵן עַד הָעֶרֶב: וְהִשְׂרַף אֹתָהּ יִכְבֶּם בְּגֵדוֹ בַּיּוֹם
 וְרִחַץ בְּשָׂרוֹ בַּיּוֹם וְטָמְא עַד הָעֶרֶב: וְאַסַּף אִישׁ מִהוֹר
 אֶת אִפְרֵי הַפָּרָה וְהֵנִיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בַּמָּקוֹם מִהוֹר וְהֵיטָה
 לְעֵרֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נָדָה חַטָּאת הַזֹּאת:
 יִשְׂרָאֵל. וְכִבֶּם הָאִסַּף אֶת אִפְרֵי הַפָּרָה אֶת בְּגֵדוֹ וְטָמְא עַד
 הָעֶרֶב וְהֵיטָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵי הָעָר בְּתוֹכְכֶם לְחַקַּת עוֹלָם:
 הַנִּגְעַת בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמְא שְׁבַע־תַּיִם יָמִים: הַזֹּאת
 יִתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִסְתָּר וְאִם לֹא
 יִתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִסְתָּר: כָּל־הַנִּגְעַת
 בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטְּא אִתּוֹ מִשְׁכַּן
 יְהוָה טָמְא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָדָה
 לְאִזְדַּק עָלָיו טָמְא יְהוָה עַד טָמְאוֹתָו בּוֹ: וְאֵת הַתּוֹרָה
 אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֵהָל כָּל־דְּבַר אֲהָהָל וְכָל־אִשׁ בְּאֵהָל
 יִטָּמְא שְׁבַע־תַּיִם יָמִים: וְכָל־כְּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צִמִּיד פְּתוּל
 עָלָיו טָמְא הוּא: וְכָל־אִשׁ־יָנַע עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה בְּחֻלְל־
 תָּרֵב אוֹ בְּמַת אוֹ בְּעַצֵּם אָדָם אוֹ בְּקִבְרֵי יִטָּמְא שְׁבַע־
 יָמִים: וְלִקְחוּ לְטָמְא מִעֵפֶר שְׂרֵפֶת חַטָּאת וְנָתַן עָלָיו
 מַיִם חַיִּים אֶל־כֹּלִי:

וַיִּרְא בָּלֶק בְּקִצְפוֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי:
 וַיָּגֵר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעַם מְאֹד כִּי־רָבָה הוּא וַיִּקָּץ מוֹאָב מִפְּנֵי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְּיָן עִתָּהּ יִלְחֲכוּ
 הַקָּהָל אֶת־כָּל־סִבְיָתֵינוּ כְּלַחֲקֵי הַשּׁוֹר אֶת־יָרֵק הַשֹּׁדֶה
 וּבְזָק בְּדָצְפוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב בָּעֵת הַזֹּאת: מִי־וַיִּשְׁלַח
 מִלְּאָכִים אֶל־בָּלַעַם בְּדַבְעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר־עַל־הַנְּהַר אֶרֶץ
 בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַרְאֵלוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הַגָּה כֶּסֶף
 אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יִשָּׁב מִמֶּלִּי: וְעִתָּהּ לְכֹהֵנָא אֲרֵה־לִּי
 אֶת־הָעַם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִפְּנֵי אֵילֵי אוֹכַל נִכְרְדוֹ

וַיִּגְדַּלְשָׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־הִבְרִיתִי מִבְּרִית
 וְאֲשֶׁר הָאֵל יוֹאֵר: וַיִּלְכּוּ וְקִנְי מוֹאָב וְקִנְי מִדִּין וְקִסְמִים
 בְּדָם וַיָּבֵאוּ אֶל־בָּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וְדַבְּרֵי בָלָק: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים לִינֹו פֹה הַלַּיְלָה וְהַשְּׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר
 יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי וַיִּשְׁכַּח שָׂרֵי מוֹאָב עִם בָּלְעָם: וַיָּבֵאוּ אֱלֹהִים
 אֶל־בָּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בָּלְעָם
 אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בְּדַצְפֹּר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלַי: הִנֵּה הָעַם
 הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכְּסוּ אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ עֲתָה לָכֵחַ קִבַּדְתִּי
 אֹתוֹ אֵלַי אֲכַל לְהַלְחֵם בּוֹ וְגַרְשָׁתִּיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
 בָּלְעָם לֹא תִלְךָ עִפְתָּם לֹא תֹאֵר אֶת־הָעַם כִּי בְרִית הוּא:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן
 הַכֹּהֵן הַשֵּׁבִי אֶת־חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָ אֶת־
 קִנְיָתִי בְּחוּבְכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי: לָכֵן
 אָמַר הַנְּנִי נָתַן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם: לִי וְהִיחָה לוֹ וְלִזְרָעוֹ
 אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם סָבַח אֲשֶׁר קִנְיָ לֹא־לָהוּ וַיִּכְפַּר
 עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה
 אֶת־הַמְדִינִית וּמְדֵי בְּדָסְלוֹא נִשְׂאָ בֵּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי:
 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְדִינִית כּוֹפֵי בֵּת־צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת
 בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא: יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 צַרוּר אֶת־הַמְדִינִים וְהִבִּיתֶם אוֹתָם: כִּי צַדִּיקִים הֵם לָכֵם
 בְּגִבְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְלוּ לָכֵם עַל־דַּבַּר פְּעוּר וְעַל־דַּבַּר כּוֹפֵי
 בֵּת־נִשְׂאָמְדֵי וְאַתֶּם הַמִּכָּה בְּיוֹם־הַמִּכָּה עַל־דַּבַּר פְּעוּר:
 וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּכָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֱלֶעָזָר בֶּן־
 אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שֹׂא אֶת־רֹאשׁוֹ פְּלִעְתָּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כְּלִיֵּצָא צְבָא
 בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעֶרְבַת מוֹאָב
 לִלְיָהֵן יִרְחוּ לֵאמֹר: מִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר

צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:
 ודבר משה לראשי המפות לבני ישראל לאמר זה
 הדבר אשר צוה יהוה: איש כרחוק נדר ליהוה אר
 השבע שבעה לאפר אפר על נפשו לא יחל ודברו ככל
 היצא מפיו יעשה: ואשה כרחוק נדר ליהוה ואסרה
 אפר בבית אביה בנעריה: ושמע אביה את נדרה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה
 וכל אפר אשר אסרה על נפשה יקום ואם הניא אביה
 אתה ביום שמעו כל נדריה ואסרה אשר אסרה על
 נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כיהניא אביה אתה:
 ואם הניו תהיה לאיש נדריה עליה או מבטא שפתיה
 אשר אסרה על נפשה: ושמע אשה ביום שמעו והחריש
 לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו:
 ואם ביום שמע אשה יניא אותה והפר את נדרה
 אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
 ויהוה יסלח לה: לוי ונדר אלמנה גרושה כל אשר
 אסרה על נפשה יקום עליה: ואסרה אשה נדרה אר
 אסרה אפר על נפשה בשבעה: ושמע אשה והחריש
 לה לא הניא אותה וקמו כל נדריה וכל אפר אשר אסרה
 על נפשה יקום: ואם דבר יפר אתם אשה ביום שמעו
 כל מוצא שפתיה לנדריה ולאפר נפשה לא יקום אשה
 הפרם ויהוה יסלח לה: ישיא כל נדר וכל שבעת אפר
 לענת נפש אשה יקימו ואשה יפרנו: ואם החריש
 חריש לה אשה מיום ציום והקים את כל נדריה או
 את כל אסרה אשר עליה והקים אתם כיהחריש לה
 ביום שמעו: ואם דבר יפר אתם יחרי שמעו ונשא
 את עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את משה

בֵּן אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בְּדָבָר לְבַטֵּל בְּעֵרְיָה בֵּית אָבִיהָ׃
 אֱלֹה מִסְעֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְעַבְדָּתָם בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם
 לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֱלֹה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם׃ וַיִּסְעוּ
 מֵרַעְמִסִּם בַּחֹדֶשׁ הַרְּאִשׁוֹן פַּחַמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם׃ לַחֹדֶשׁ
 תְּרִישׁוֹן מִפְּתַרְתַּת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמֶה לְעֵינָי
 כָּל־מִצְרַיִם׃ לִי׃ וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֶת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה
 בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמִסִּם וַיַּחֲנוּ בְּסִפְתִּי׃ וַיִּסְעוּ מִסִּפְתִּי וַיַּחֲנוּ
 בְּאֶתְנָח אֲשֶׁר בְּקִצְהַ דְּמִדְבַּר׃ שָׁלַח וַיִּסְעוּ מֵאֶתְנָח וַיֵּשְׁבּוּ עַל־
 פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַעַל צַפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹל׃ וַיִּסְעוּ
 מִפְּנֵי חִירָת וַיַּעֲבְדוּ בְּתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ בְּרֶגֶל
 שְׁלֹשַׁת יָמִים בְּמִדְבַר אֶתְנָח וַיַּחֲנוּ בְּמִרְהָ׃ וַיִּסְעוּ מִמִּרְהָ
 וַיָּבֹאוּ אֶל־מֶזֶה וּבְאֵלִים שְׂתִים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וּשְׂבָעִים
 תְּפֹרִים וַיִּתְנַרְשֻׁם׃ וַיִּסְעוּ מֵאֵלִים וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף׃

אֱלֹה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַר בְּעַרְבֶה מוֹל סוּף בֵּין־צָאֲרֹן וּבֵין־תְּפֹל וּלְבָן
 תַּצְרֵת וְדִי וְנָחֵב׃ אַחַד עֶשֶׂר יוֹם מֵחֹדֶשׁ הַרְּגֵה הַר־שְׁעִיר עַד
 קֹדֶשׁ בְּרַנֵּעַ׃ וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַעֲשֻׂתֵי עֶשֶׂר הַחֹדֶשׁ
 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּהָה
 יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ לִי׃ אַחֲרֵי הִכְתּוּ אֶת־סִיחֵן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחַשְׁבוֹן וְאֵת עֵינֵי מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
 בְּעִשְׂתָרַת בְּאֶדְרָעִי׃ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מִזְרַח הַיַּרְדֵּן
 מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאָמֹר׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר
 אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לְאָמֹר רַב־לָכֶם שֹׁכֵת בְּיַד הַיָּהּ׃ פָּנּוּ וַיִּסְעוּ
 לָכֶם וּבָאוּ כֹר הָאֱמֹרִי וְאֶל־כָּל־שִׁבְטֵי בְּעַרְבֶה בְּדֶר וּבְשִׁפְלָה
 וּבְגֵב וּבְחֹף הַיָּם אֶרֶץ הַבְּשָׁן וְהַלְכֵנוּ עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל

נתרפרת: שאל ראה נתתי לפניכם את הארץ באר ויש
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם ולורעם אחריהם: ואמר אלכם בעת
ההוא לאמר לא אאכל לבי שאת אתכם: יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה
אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלהי פעמים וברך
אתכם כאשר דבר לכם:

ואתחנן אליהו בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה
החלות להראות את עבדך את צדלך ואת ידך החזקה
אשר מראל בשמים ובארץ אשר עשה כמעשה
וכגבורתך: אעברה נא ואראה את הארץ הפסוקה אשר
בעבר הירדן הדר הטוב הזה והלבנון: לוי ויתעבר יהוה
כי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל
הוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה וראש הפסגה ושא
עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחתה וראת בעיניך כי לא
העבר את הירדן הזה: וצו את יהושע וחקוה ואמצוה
כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ
אשר תראה: ונשב בנאי מול בית פעור: ועתה ישראל
שמע י החקים ואלו משפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות
יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות
את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: שאל ראה
לפדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר עני יהוה אלהי

לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
 העמים אשר ישמעון את כל דחקים האלה ואמרו רק
 עמדהכם ונתון חגוי הגדול הזה: כי מרעו גדול אשר לו
 אלהים קרבים אלו כידוע אלוהינו בכל קראנו אלו:
 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל
 התורה הזאת אשר אנכי נתון לפניכם היום:

וזה ועקב השמעון את המשפטים האלה ושמרתם
 ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את דברית ואת
 החסד אשר נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך ודרבך
 וברך פרי בטנה ופרי אדמתך רגנה ותרשקה ויצדך
 שגור אלפיה ועשתרות צאנה על האדמה אשר נשבע
 לאבותיך לתת לך: ברוך הויה מכל העמים לא יהיה
 בך עקר ועקרה ובהמתך: ותסיר יהוה מפה כל חלי
 וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישכח בך
 ונתנם בכל שנאך: ואבלת את כל העמים אשר יהוה
 אלהיך נתון לך לא תחוס עינה עליהם ולא תעבד את
 אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר כלבך רבים
 הנוגים האלה מפני איכה אוכל להורישם: לא תדא מדם
 וכד תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל
 מצרים: המסת הגדלות אשר רא עיניך והאתת
 והיפסותים והיד החזקה והירע הנמצה אשר הוציאת
 יהוה אלהיך בקר עשה יהוה אלהיך לכל העמים
 אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה
 אלהיך פס ער אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא
 תערץ מפניהם יהוה אלהיך בקרבך ל גדול וגורא: מי
 תשל יהוה אלהיך את העמים האל מפניך מעט מעט לא

תֹּאכַל כְּלֹתֶם מִדֹּר פֶּן תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וְנַחֲנֶם
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָּם מִחוּמָה גְדֹלָה עַד הַשְּׂמַדִּים׃
 וְנָתַן מַלְכֵי־דָם בְּיָדְךָ וְהִיאֲבִיחַ אֶת־שָׁמַם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 לֹא־תִצַּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְּׂמַדֶּה אִתָּם׃ פֶּסֶל־י אֱלֹהִים
 הַשָּׂדֶה פֹּן כָּאֵשׁ לֹא־תִחַמַד כִּסְף וְהַב עֲלֵידֶם וְלִקְחֹת לָךְ
 פֶּן תִּוָּקֵשׁ פֹּן כִּי תִעַבְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ וְלֹא־תִבֵּיא
 תִּעֲבָה אֶל־בֵּיתְךָ וְדִמַּיִת חָרָם בְּמִדּוֹ שִׁקְץ׃ תִּשְׁקַצְנוּ וְתִעַב׃
 תִּרְעַבְנוּ כִּי־חָרָם הוּא׃ כָּל־הַמִּצְוֹה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
 הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיִין וְרִבִיתֶם וּבֵאתֶם
 וְיָרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם׃ וְזָכַרְתָּ
 אֶת־כָּל־דִּוְרֶיךָ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבַּעִים
 שָׁנָה בְּסוּד פֶּר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִסְתֶּךָ לִדְעַת אֵת־אֲשֶׁר־בְּלִבְךָ
 הַתְּשִׁמֵּד מִצְוֹתָו אִם־לֹא׃ וַיַּעֲנֶה וַרְעִיבָה וַיֹּאמֶר אֶת־
 הַפֶּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא־יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעָךָ כִּי
 לֹא־עַל־חַלְתֶּם לְבַדּוֹ יְהוָה הָאֵלֶם כִּי־עַל־כָּל־מוֹצֵא פְרִיהוּהוּ
 יְהוָה הָאֵלֶם׃ יִשְׂרָאֵל שָׁמַלְתָּ לֹא בְלַחַתָּ מֵעַלְיָה וְדַגְלָה
 לֹא־בַצֵּקָה זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה׃ וַיִּדְעַת עִם־לִבְבָךָ כִּי כָּאֲשֶׁר
 יִסַּר אֵלֶשׁ אֶת־בְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִפְּרָךְ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־
 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וְלִירְאֵה אֹתוֹ׃ כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ מִבֵּיאָהֶךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינֹת וְתִהְיֶה־מַת
 יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְדָר׃ אֶרֶץ חֶפְזָה וְשַׁעֲרָה וּגְפֹן וְתֵאנָה
 וְדִמּוֹן אֶרֶץ־חַיִּית שִׁמּוֹן דְּבָשׁ׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְכַּנְתָּ
 הַאֲבֵל־בָּה לָחֶם לֹא־תִחַסֵּר כֹּל בָּה אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבַגְיָה
 בְּחֹל וּמִדְרָרִיהָ תִּחְצַב נְחֹשֶׁת׃ וְאֲבִלְתָּ וְשָׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ׃

ראה אנכי נתן לפניכם היום בְּרָכָה וּקְלָלָה׃ אֶת־
 הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי

מִצִּוַת אֲתֹכֶם הַיּוֹם: וְחִקְלָלְהָ אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם מִן דְּוָרְךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצִּוֶּה אֲתֶכֶם
הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם: וְהָיָה
כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהֵאָרֵץ אֲשֶׁר אָתָּה בֹא שָׂמָּה
לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְּחָה אֶת דְּבַרְכָּהּ עַל דֹּר גֵּרִים וְאֶת חִקְלָלָהּ
עַל דֹּר עֵיבָל: הֲלֹא תִּפְחָה בְּעֵבֶר תִּיְדוֹן אַחֲרַי דְּרָךְ מִבְּנֵי
הַשָּׁמַשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֶרְבָה מִלִּל הַגִּלְגָּל אֲצֵל
אֲלוֹנֵי מֵרָה: כִּי אָתֶם עֲבָרִים אֶת הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשְׁתָּה אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וְיִרְשַׁתֶּם אֹתָהּ
וְיִשְׁבַּחְסִיבָהּ: לִי וְשִׁמְרֶתֶם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים וְאֶת
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: אֱלֹהֵי הַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אִתְּם
הַיּוֹם עַל הָאָרֶץ: אֲבָד הַתַּאֲפָדוֹן אֶת כָּל הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר
עָבַדְתֶּם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אִתְּם יִרְשׁוּ אֹתָם אֱלֹהֵיהֶם
עַל הַהָרִים הַרְמִים וְעַל הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן:
וְנִתְּצֹתֶם אֶת מוֹפְתֹתֶם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת מִצְבְּחֹתֶם וְאֲשֵׁרִידֶם
תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדַּעַן וְאִפְסֹתֶם אֶת
שִׁמְשֵׁם מִן הַמִּקּוֹם הַהוּא: לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
כִּי אִם אֶל הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל
שְׂבָטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֵׁם לְשִׁכְנוֹ תְדַרְשׁוּ וּבֹאֲתָ
שָׁמָּה: וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם וּסְחִיכֶם וְאִתְּ
מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם וְאִתְּ הַרְוֵמֹת יְדֵיכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבַחֵיכֶם
וּבִכּוֹרֹת בְּקִרְבְּכֶם וְצִאֲנֵיכֶם: וְאֶבְלַתֶּם שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמַּחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יְדֵיכֶם אִתְּם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר
בְּרָכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה
פֶּה הַיּוֹם אִשׁ כָּל הַיָּמִים בְּעֵינָיו: כִּי לֹא בִאתֶם עֲדַעְתָּה

אֲדַמְנָחֶה וְאֶתְנַחֵלָה אֲשֶׁר יְהוָה יִתֶּן לָךְ וְעַבְדְּתֶם
 אֶת יְהוָה וְשַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל
 אֲתֶם וְהָיִיתְ לָכֶם מִכָּל אֲבִיכֶם מִסְכִּיב וְשִׁכְתֶם בְּטוֹחַ׃
 שְׁפִטִים וְשִׁמְרִים תִּתֶן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וְשָׁמַר אֶת הָעָם מִשִּׁפְטֵי צָדֵק׃
 לֹא תִטֶּה מִשִּׁפְטֵי לֹא תִפְיֹר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד
 יַעֲוֶל עֵינֵי חֲכָמִים וְיִסַּלֵּף דַּבְרֵי צְדִיקִים׃ צָדֵק צָדֵק תִּרְדֹּף
 לְמַעַן תִּחִי וְיִרְשַׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ׃ לֹא תִטֶּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל־עֵץ אֲצִל מִזֶּבַח יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ׃ וְלֹא תִקֵּם לָךְ מִצַּבֵּחַ אֲשֶׁר
 שָׂא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא תוֹפֵחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׂוֹר וְשֹׂה
 אֲשֶׁר יְהוָה מִ׃ מִזֶּם כָּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֵבֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הוּא׃ כִּי־מִצָּא בְקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ אִישׁ אִוְרֵאשָׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַרְעָ בְּעֵינֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹד פְּדִיתוֹ׃ וְיִלְךָ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 לָהֶם וְלַשִּׁמְשׁוֹ אִו לַיָּרֵחַ אִו לְכָל־צֶבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא
 צִוִּיתִי׃ וְהִגֵּד לָךְ וְשָׁמַעְתָּ וְיִרְשַׁת הַיָּמֵב וְהָיָה אִמַּת גְּבוּן
 הַדָּבָר גַּעֲשִׂיתָהּ הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהוֹצֵאת אֶת־
 הָאִישׁ הַהוּא אִו אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
 הַרָע הַזֶּה אֶשְׁעִירָה אֶת־הָאִישׁ אִו אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶם
 בְּאֲבָנִים וּמָתוּ׃ עַל־פְּיֹו שְׁנַיִם עֵדִים אִו שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת
 הַמִּתְּ לֹא יוֹמַת עַל־פִּי עַד אֶחָד׃ יְד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ
 כִּי־אֲשַׁנֶּה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרָנָה וּבַעֲרַת הַרְעָ
 מִקִּרְבְּךָ׃ כִּי יִפְלֹא מִפִּיךָ דָּבָר לְמִשְׁפַּט בְּיָדִים אִו לֶחֶם בְּיָד
 הַיָּד וַיִּבֶן גִּנֹּעַ לְגִנֹּעַ דָּבָר רִיבֵת בְּשַׁעֲרֶיךָ וּקְמַת וְעֹלִית
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְרַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וּבָאת אֶל־
 הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשִּׁפְטֵי אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה בַּיָּמִים הָהֵם

וְהִרְשַׁתָּ וְהִצִּידוּ לָךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ וְעָשִׂיתָ עִלְפֵי
 הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִדְּבַר מִקוֹם הַיָּדוּא אֲשֶׁר יִסְדֵּר יְהוָה
 וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יִזְרֹק׃ יִשְׂרָאֵל עַל פִּי הַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר יִזְרֹק וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֵאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא
 תִסּוּר מִדְּבַר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ וְהָאֵלֹשׁ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְדוֹחַן לְבַלְתִּי שְׂמַע אֲדַבְּהֵן הָעַמֵּד לְשֵׁרֵת
 שֵׁם אֲתִיחֶה אֱלֹהֶיךָ אִו אֲדַשְׁפֹּט וּמֵת הָאֵלֹשׁ הַיָּדוּא וּבְעֵרְתָּ
 הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכֹל הָעַם יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא יִדְחוּ עוֹד׃

כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֲבִיךָ וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ
 וְשָׁבִיתָ שְׂבִיו׃ וְרֵאתָ בַשָּׂבִיחַ אִשָּׁת יִפְתָּהָר וְחִשְׁקֵת
 בָּהּ וְלִקְחָתָּ לָךְ לְאִשָּׁה׃ וְהִבֵּאתָהּ אֶתְּךָ בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ
 אֶת־רֵאשֶׁהָ וְעָשִׂתָהּ אֶת־צַפְרֵנֶיהָ׃ וְהִסִּירָה אֶת־שְׂמֹרֶת
 שְׂבִיחָהּ מֵעַלֶיהָ וְיָשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ
 יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֲרִיחַ וּבְעִלְתָּהּ וְהִיתָה לָךְ
 לְאִשָּׁה׃ וְהָיָה אִם־לֹא תִפְצֹת בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמְכַר
 לֹא תִמְכְּרֶנָּה בְּכֶסֶף לֹא תִתַּעַמֵר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲבִיתָהּ לִי׃
 כִּי תִהְיֶיךָ לְאִשׁ שְׂתֵי נָשִׁים הָאֶתֶת אֶתְּוֹבָה וְהָאֶתֶת שְׁנֹאָה
 וְיִלְדוּ לָךְ בָּנִים הָאֶתְוֹבָה וְהַשְּׁנֹאָה וְהָיָה תָבֵן תִּבְכֹּר
 לְשְׁנֹאָה׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַנִּחְלוֹ אֶת־בְּנֵי אֶת אֲשֶׁר־יְהִי לוֹ
 לֹא יִכַל לִבְכֹר אֶת־בֶּן־הָאֶתְוֹבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׁנֹאָה
 תִּבְכֹּר׃ כִּי אֶת־תִּבְכֹּר בֶּן־הַשְּׁנֹאָה יִכֹּר לְתַת לוֹ פִּי שְׁנַיִם
 בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמְצֵא לוֹ כִּי־דוּאָה רֵאשִׁית אֲנִי לוֹ מִשְׁפָּט
 תִּבְכֹּרָה׃ יִשְׂרָאֵל כִּי־הָיָה לְאִשׁ בֶּן סוֹדֵר וּמִזְדָּה אֲנִי שְׂמַע
 בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֱלֹהִים׃
 וְתִפְשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶתְּךָ אֶתְּךָ וְלֹא־שָׁעַר
 מִקְמוֹ׃ וְאֶמְרוּ אֶתְּךָ אֶתְּךָ פִּנְנוּ וְהַ סוֹדֵר וּמִזְדָּה אֲנִי שְׂמַע
 בְּקוֹלִי וְלֹל וְסָבֵא׃ וְהִנְמַדוּ כָּל־אֲנָשׁ עִירֵי כְּאֶבֶדִים

וַמֵּת וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ׃
 וַיְהִי כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
 וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁכַּת בָּהּ׃ וּלְקַחְתָּ מִרְאשֵׁית וּכְל־פְּרֵי הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמַתָּ
 בַּטֶּנָּא וּדְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִסַּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכְנֵי
 שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבֹאֲתָ לְדַבְּחֵן אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֵים הָהֵם וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתַת לָנוּ׃ לִי וּלְקַח הַבְּהֵן הַטֶּנָּא
 מִדָּדָךְ וְהִגִּדְתָּ לִפְנֵי מוֹפֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אָבִד אָבִי וַיִּרַד מִצְרַיִם וַיַּגֵּר
 שָׁם בְּמֵתִי מֵעַט וַיְהִי־שָׁם לָנוּ גְדוֹל עֲצוּם וְרַב׃ וַיִּרְעוּ אֲרָמֵינוּ
 הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנֵנו וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה׃ וַנַּצַּעֲקָ אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיִּזְרַא אֶת־עֵינֵינוּ וְאֶת־
 עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃ וַיִּזְצָאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה
 וּבְיָרֵעַ נְמוּדָה וּבְמִרְא גְדוֹל וּבְאֲתוֹת וּבְמִפְתִּיּוֹם׃ וַיְבִאנוּ אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
 וְדָבָשׁ׃ וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־רְאשֵׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהִנְחֵתוּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֲתָהּ וְהִלּוּ וְהִגִּדְתָּ אֲשֶׁר בְּקֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
 כִּי תִבְלֶה לְעֵשֶׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תִבּוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה
 הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂי וְנָתַתָּ לְלוּי לַגֵּר לְיִתוּם וּלְאַלְמָנָה
 וְאָכְלוּ בַשְּׂעָרֶיךָ וְשָׂבְעוּ׃ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרַתִּי
 הַקֹּדֶשׁ מִן־דְּבַיִת וְגַם נָתַתּוּ לְלוּי וְלַגֵּר לְיִתוּם וּלְאַלְמָנָה
 כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא־
 שָׁכַחְתִּי׃ לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵי מִפְּנֵי וְלֹא־בְעֵרַתִּי מִפְּנֵי בְטָמֵא
 וְלֹא־נָתַתִּי מִפְּנֵי לְמַת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשֻׂרְתִּי

הוּא יְהוָה עִפְפֹּה לֹא יִרְפֶּה וְלֹא יַעֲבֹב לֹא תִירָא וְלֹא תִחַת:
 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
 לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֶּץ שִׁבְעֵי שָׁנִים
 בְּמוֹעַד שְׁנַת־הַשְּׁמִיטָה פָּתַח הַסְּכוּת: בָּבֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל
 לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִסַּח הַקִּבְיָה
 אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נִגְדָה כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאֲזֵינֵיהֶם: הִקְהֵל אֶת־
 הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן
 לִשְׁמָעוֹ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׂמְחוּ
 לְעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא
 יָדְעוּ לִשְׁמָעוֹ וּלְמַדּוֹ לִירְאוֹת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים
 אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
 הַיַּרְדֵּן שָׂמְחָה לְרַשְׁתָּהּ:

הָאֲזֵינֵי הַשָּׁמַיִם וְאֶרֶב־הָאָרֶץ וְחִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי:
 יַעֲרַף בַּמַּטֵּר לִקְדוֹי הָאֵל כַּפָּל אִמְרֵי בְּשַׁעֲרֵי־עַלְיָה־שָׁמַי
 וְכַרְבִּיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הֵבוּ גִדְלֵי
 לְאֱלֹהֵינוּ: לִי הַצּוֹר תָּמִים פָּעֲלוּ כִּי כָדִדְרָכָיו מִשְׁפָּט
 אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל צַדִּיק וְיִשְׂרָאֵל הוּא: שָׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו
 מוֹמָם דָּוִד עָקַשׁ וּפָתַל־לֵאל: הִי לִיהוָה תִּגְמַלְהוּ־אֵת עַם נְבִל
 וְלֹא חֶכֶם הֵלֵא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַנְךָ: יִשְׂרָאֵל
 זָכַר יְמוֹת עוֹלָם בָּנֵי שְׁנוֹת הַדֹּדֵד שָׁאֵל אֲבִיךָ וַיַּגִּדְךָ
 וְקִנְיָה וַיֹּאמְרוּ לָךְ: בְּהִנְחַל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם בְּהִפְרִדּוֹ בְּנֵי אָדָם
 יֵצֵב גְּבֻלַת עַפְזִים לְמַסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חִלַּק יְהוָה עִמּוֹ
 יַעֲקֹב חֶבֶל גְּחֻלָּתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתוֹרוֹ יִלְלֵהוּ
 לְשֹׁמֵן יִסְבְּכֵהוּ יִבְנֶהוּ יִצְרְנֵהוּ כְּאִשׁוֹן עֵינָיו: כִּנְשָׁר
 יַעֲזִיר קַנּוּ עַל־גְּחֻלּוֹ יִרְחַף יִפְרֵשׁ כְּנָפָיו יִקְרָהוּ יִשְׁאָרֵהוּ
 אִמְרֵי־תוֹ: יְהוָה פָּדָה יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל גִּבּוֹר:

וזאת הברכה אשר ברה משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו. ויאמר יהוה מסיני בא ורח משעיר למו. הופיע מחר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו. אף חבב עמים כל קדשו בידה והם הפכו לרגלה ישא מדבר תיך. תורה צוה לנו משה מן רשה קהלת יעקב. ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבט ישראל. יהי ראובן ואיכות יהי מתיו מספר. וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואלעמו תביאנו ידיו רב לו ועור מצריו תהיה. שני. וללוי אמר תמנה ואררה לאיש חסדה אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה. האמר לאביו ולאמו לא אראתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמהו אמר תה ובריחה ינצרו. יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה באפה וכליל על מופתך. ברה יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמו ומשנאו מדיקומון. ם לבנימן אמר יד יד יהוה ישכן לבטח עליו דפף עליו כל דיום ובין כתפיו ישכן ישראל. ם וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת וממגד הבואת שמש וממגד גרש ירחים. ומראש הרר קדם וממגד גבעות עולם. וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה הבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו. ככור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עפים יננה יחדו אפסיר ארץ והם רבבות אפרים והם אפרי מנשה.

(* אש דת כתיב חד וקרי ירין. *) בגיו ק'.

סדר הנשיאים וקריאה לחנוכה.

ניסן הוא ר"ה לסליים ולרגלים ולענורים ולתרחות שקלי, בניסן הוקם העשכנ בשנה שני' לנ"ט, והקריב נחשון ראשון לחנוכה המזבח ואחריו שאר הנשיאי כל אחד יוסף לפי כוהנים יחידים לקרוא בר"ח וי"א יע"ל של אחריו בסדר כשא פ' של כל כשיא וכשיא י ציוק, ומחילין ויהי ביום כלות משה וכו' ושאר הקריאה אלו עני' מסנה וכו'

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר תיום בחדרה הצרור
 על נשמתין קדישין דמתחודשין בצפירין ומצפצפין בשבחין ומצלגין
 על עמא קדישא ישראל רבון עלמין פכנים ותעיל הנך צפרי קדישי
 לאתר קדישא דאתמר עליה עין לא ראתה אלהים וולתק: יהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שפאם אני עבדה משבט פלוגי שקראתי
 בתורתך פרשה של הנשיא חיום אני יאירו נא עלי כל ניוצין
 קדישין וכל האורות הקדושות הפלולות בקדשת זה השבט להבין
 ולהשביל בתורתך ובקראתך לעשות רצונה כל ימי תי אני וזרעי
 וזרע זרעי מעתה ועד עולם:

בחד בניסן יתחילו להקריב עלושים לעמיד ב"ב, לכן המלפנים לשועה ראוי להם לעשו
 זכר לדבר ולקרו"ג כ' אותה פ' כנניא יחוק' ס' י' ע' ג' ע' ויאמר לה מקום המצבא עד כאום
 ה' אהי' ואח"כ קורא עד ס' ס' ע' ה' ע' כה אשר ה' כראשון בחד לחד, עד וכפרתם
 את הנית, וזני פרושית הללו ראויים לאמרוס פ"ח עד ז' וזככלל, אכן פ' ראשונה יאמר
 גם ביום ס'; ויאמר אחריהם לשון בקשה זיראנו הש' נבקעה ובעבונה כ"ב.

קריאת לתנוכה.

ביום א' של תנוכה קוראין בפרישת נשא סן ויהי ביום כלות משה ונו', ויש
 עתחילין לקרוא סן פרישת כהנים.

וידבר יהודה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
 לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכה יהודה
 וישמרך: יאר יהודה פניו אליך ותנהג: ישא יהודה ופניו אליך
 וישם לך שלום: ושמו את שמך על בני ישראל ואני אברכם:
 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו
 ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו
 וימשחם ויקדש אתם: ויקרים נשיאי ישראל ראשי בית
 אבתם הם נשיאי המזבח הם העמדים על הפקדים:
 ויביאו את קרבנם לפני יהודה ששעגלת צב ושני עשר
 בקר עגלה על שני הנשיאים ושור לאחד ויקרים אותם
 לפני המשכן: לי ויאמר יהודה משה לאמר: קח מאתם
 ויהי לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-

הַלֹּיִם אֵלֶשׁ כִּפֵּי עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֵגֻלֹת וְאֶת־
הַבְּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלֹּיִם: אֵת שְׁתֵּי הָעֵגֻלֹת וְאֵת־
אַרְבַּעַת הַבְּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כִּפֵּי עֲבֹדָתָם: וְאֵת אַרְבַּע־
הָעֵגֻלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבְּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כִּפֵּי עֲבֹדָתָם
כִּד אֵיתָמָר בֶּן־אֲהֲרֹן הַכֹּהֵן: וְלִבְנֵי קַהַת לֹא נָתַן כִּד־
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם כַּכֶּתֶף יִשְׂאֹו: וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמּוֹשָׁה אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשֵׂא
אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ: יִשְׂרָאֵל. וַיְהִי חֲמִיקְרִיב בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן אֶת־
קָרְבָּנוֹ נְחֻשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמִשְׁחֵה יְהוּדָה וְקָרְבָּנוֹ
קָעֵרַת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרָק אֶחָד כֶּסֶף
שְׁבַע־עִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנַיִם וּמֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: בָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׂאֶחָד בֶּן־שֹׁנִיתוֹ לַעֲלֹה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲמִיאַת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִישָׁה עֶתְדִים חֲמִישָׁה כִּבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִישָׁה
וְהֵ קָרְבָּן נְחֻשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

ביום ז' קוראין לכהן ביום השני עד מלאה קטרת, ולוי עד נחנאל בן צוער,
לישראל ביום השלישי עד סוף פסקא; ח"ק. וכן בכל יום קוראין לכהן בסדר היום
עד מלאה קטרת, וללוי עד סוף פסקא וישראל ביום שלאחריו, ואחריו ח"ק.

ביום השני הקריב נחנאל בן צוער נשיא יששכר:
הקרב את קרבנו קערח כסף אחת וגו' עד בני שנה חמשה
וה קרבן נחנאל בן צוער:
ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון:
קרבנו קערח כסף אחת שלשים וגו' עד בני שנה חמשה
וה קרבן אליאב בן חלון:

ביום ז'

ביום ז'

ביום הרביעי נשוא לבני ראובן אליצור בן
 שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת ונו' עד בני שנה חמשה
 וזה קרבן אליצור בן שדיאור:

ביום ג

ביום החמישי נשוא לבני שמעון שלמיהל בן
 צורי שדי: קרבנו קערת כסף אחת ונו' עד בני שנה חמשה
 וזה קרבן שלמיהל בן צורי שדי:

ביום ד

ביום ה

ביום הששי נשוא לבני גד אליסף בן דעואל
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ונו' עד בני שנה חמשה
 וזה קרבן אליסף בן דעואל:

בז' השני של חגוב' הוא לעולם ר"ח ואמר ההלל לומרין ק"ש ופולין ז' ס"ת
 בראשון קורין פ' התמיד כס' פניחם, כהן עד רביעית ההין לוי עד ונסכ'
 ישראל פ' ר"ח כולה, רביעי קורין כס' מ' שני ביום הששי, ואחריו חלי קדיש.
 ביום ד' של חנוכה קורין ביום השביעי וביום השמיני, ואס הוא ר"ח קורין
 כס' מ' א' בלחמסול, ולרביעי קורין כס' מ' ז' ביום השביעי ואחריו ח"ק.

ביום השביעי נשוא לבני אפרים אלשמע בן
 עמידוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ונו' עד בני שנה חמשה
 וזה קרבן אלשמע בן עמידוד:

ביום השמיני נשוא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ונו' עד בני שנה חמשה
 וזה קרבן גמליאל בן פדהצור:

ביום ח' לחנוכה קורין לכהן ביום הששי, ללוי ביום החשיעי, לישראל
 ביום העשירי עד סוף הסדרה, ולומרין אחריו חלי קדיש.

ביום התשעי נשוא לבני בנימין אבדן בן דרעני:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה ונו' עד בני שנה חמשה
 וזה קרבן אבדן בן דרעני:

ביום העשירי נשוא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה ונו' עד בני שנה חמשה
 וזה קרבן אחיעזר בן עמישדי:

ביום עשתי עשר יום נשוא לבני אשר פגעיאל בן דרעכרן:

קָרְבָנו קערת כסף אחת שלשים וסאה וגו' על בני שנה חמשה

וזה קרבן פגיעאל בן עכרון:

ביום שנים עשר יום נש' א לבני נפתלי אחרע בן עינן:

קָרְבָנו קערת כסף אחת שלשים וסאה וגו' על בני שנה חמשה

וזה קרבן אחרע בן עינן:

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיא ישראל
 קערת כסף שתים עשרה מורק כסף שנים עשר כפות
 זהב שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף
 ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע
 מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתים עשרה מלאות
 קטרת עשרה עשרה הבף בשקל הקדש כל זהב הכפות
 עשרים ומאה: כל הבקר לעזה שנים עשר פרים אלים
 שנים עשר כבשים בן שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי
 עים שנים עשר לחמאת: וכל בקר וזבח השלמים
 עשרים וארבעה פרים אלים ששים עתדים ששים כבשים
 בן שנה ששים זאת חנכת המזבח אחר המשח אתו:
 וכבא משה אל אהל מועד לדבר אתו נשמע את דקול
 כדבר אליו מעל הבפדת אשר על ארן העדות מבין שני
 הכרבים וידבר אליו: יש קהלות עסייסיס כאן ויש עוסיפי' זה כפ' בהעלמך.

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת
 אליו בדיעלחהך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו
 שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אל מול פני המנורה
 היעלה נרותה כאשר צוה יהוה את משה: יהוה
 מעשה המנורה מקשה וזהב עדי רכה עד פרתה
 מקשה הוא כפראת אשר הראה יהוה את משה בן
 עשה את המנורה:

סדר הקריאה לפורים.

קוראין ג' סגסגים נסוף נסדר בשלח.

וַיָּבֹא עִמְלֶק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־יְהוָה הוֹשַׁע פְּתַר לָנוּ אֲנָשִׁים וַיֵּצֵא הַלָּחֶם בְּעִמְלֶק מִדֶּר אֲנָכִי
 נִצַּב עַל־רֹאשׁ הַנְּבִיעָה וּמִמָּנָה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה
 בְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעִמְלֶק וּמֹשֶׁה אֶהְרֶן וְחָזַר
 עָלָיו רֹאשׁ הַנְּבִיעָה׃ לֵי׃ וַהֲיָה בְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַתִּבֶר
 יִשְׂרָאֵל וּבְאֲשֶׁר יִנָּח יָדוֹ וַתִּבֶר עִמְלֶק׃ וַיְדִי מֹשֶׁה פְּבַדִּים
 וַיִּקְרָא אָבֶן וַיִּשְׁמֹו תַחְתָּיו וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ וְאֶהְרֶן וְחָזַר תָּמַם
 בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֶמְנָה עַד־כֹּא
 הַשָּׁמַשׁ׃ וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה אֶת־עִמְלֶק וְאֶת־עַמּוֹ לַפְּחָדִים׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנִי
 יְהוָה כִּי־מָחָה אֶמְחֶה אֶת־זְכָר עִמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם׃ וַיִּבֶן
 מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה וְגַם־י׃ וַיֹּאמֶר בְּיָד עַל־פִּם
 יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעִמְלֶק מִדֶּר דָּר׃ וַיֵּשׂ כּוֹפְלִים פְּסוּק סְמוּךְ

ח"ק, יהללו, ועזירי, ס"ח להיכל, וקוראים המגילה בכרכותי, י"א גם זמן ניס וי"א
 ס"ח ל' כ' וי"א אשר הניא רק שושנת יעקב. כ"ט טילה עלין קודם קריאת המגילה
 (ונק"ק ספרים עלין סחר קריאת המגילה). סדר קדושה ק"ש עלינו ק"י.

סדר הקריאה לחה"מ של פסח.

ליום ראשון דחול המועד (י"ז ניסן), שולחין ז' ס"ח וקוראין ז' נסדר
 ז' פ' קדש לי וסמחלק לג' נגרי. (ואם הוא זכר קורין נסדר כ' תשא ראה
 אתה אמר אלי מעט לקטן ליום ג' דחה"מ).

וַתִּבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַדְשִׁי לִי כָל־בְּכוֹר בְּטָר
 כָּל־רִחַם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וְזָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים בִּי פְחֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא
 יֵאָכֵל חֶמֶץ׃ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים פְּחֹק הָאָבִיב׃ לֵי׃ וַהֲיָה
 כִּי־יָבֹא יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעַנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִי
 יִיִּסֵּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לְךָ אֶרֶץ וּבֵית־חֵלֶב

וְדַבַּשׁ וְעֵבֶרֶת אֶת־דְּעֻבְרָה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ שִׁבְעַת
 יָמִים תֹּאכַל מִצֶּחַת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תָגֵד לַיהוָה׃ מִצּוֹת יֹאכַל
 אֶת־שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ שֵׂאֵר
 בְּכֹל־גְּבֻלְךָ׃ וְחֻצְרֹת לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַזֶּה לֹא־אָמַר בְּעַמְדוֹ זֶה
 עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם׃ וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ
 וְלִפְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד
 חֻזְקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃ וְשִׁמְרֹת אֶת־הַחֻקִּים הַזֹּאת
 לְמוֹעֵדָה בַּיָּמִים יְמִימָה׃ יִשְׂרָאֵל וְהָיָה כִּי־בֹאֶךָ יְהוָה אֶל־
 אֶרֶץ הַכְּנָעַנִי בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וְלֹא־כִתִּיבָה וְנִתְּנָה לָּךְ׃
 וְהִעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר וְשֵׁנֵי בְהֵמָה
 אֲשֶׁר יִתִּיב לָּךְ הַזֹּכְרִים לַיהוָה׃ וְכָל־פֶּטֶר תִּכְתֹּב הַפְּדָה
 בְּשָׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה
 תִפְדֶּה׃ וְהָיָה כִּי־שָׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו פְּחֹזֵק יָד הוֹצֵאתָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ וְהָיָה
 כִּי־תִקְשֶׁה בְּרַעְיָה לְשַׁלְּחָנוּ וְיִדְרַג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 מִצְרָיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַרְבְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אָנֹכִי וְסָח
 לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזֹּכְרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה׃ וְהָיָה
 לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְלְמוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי פְחֹזֵק יָד הוֹצֵאתָנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃ בַּסֵּף שְׁנֵי קוֹלָאִים נִכְלָ יוֹם לַדְּבִיעִי וְהַקְּרַחֵם נֶפֶס פִּי־חַטָּא.

וְהִקְרַחְתֶּם אִשָּׁה עֲלֶיהָ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם וְאֵיל
 אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תִמְחַם יְחִיו לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים
 לְאֵיל תַּעֲשׂוּ׃ עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
 הַכִּבְשִׂים׃ וְשֶׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלֶּכֶד
 עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת חֲטָאִים תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כֹּאֲלֶּה
 תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לָחֵם אִשָּׁה רִחֲדִיתָח לַיהוָה
 עַל־עֹלֹת חֲטָאִים תַּעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקְרָא

קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:

ליום שני דחה'ם (י"ח ניסן) נסדר משפטים, אם כסף חלוה. (ואם יום
ב' דחה'ם נראשון בשנת קוראים על יום ראשון נכ' בא קדש ל').

אם כסף חלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו
בגשה לא תשימוץ עליו גשך: אם חבל החבל שלמת
רעה ער בא השמש השיבנו לו: כי הוא כמותו לבדה
הוא שמלתו לערו בפה ישב והיה פריצעק אלי ושמעתי
כרחנו אני: לו. אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר:
מלאכתך ודמעה לא תאמר בכור בגיה תתן לי: כך תעשה
לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני
תתן לו: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה מרפה לא
תאכלו לבלב תשליכו אתו: לא תשא שמע שוא לא תשת
ידך עם רשע גחית עד חמם: לא תהיה אחר רבים
לרעת ולא תענה על רב לגטת אחר רבים לדשת: ודל
לא תהדר ברים: כי תפגע שור אבך או חמור תעה השב
השיבנו לו: כי תראה חמור שגאך רבץ תחת משאו
והדלת מעוב לו עוב העוב עמו: ישיא. לא תטה משפט
אבינך ברים: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק א תהיה
כי לא אצדיק רשע: ושמד לא תקח פי השמד יעד פקחים
ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואהם ידעתם את
גפש הגר כדגרים הייתם בארץ מצרים ולש שנים
תזרע את ארצה ואספת ארז הבאתה: והשביעת
השמיטנה גמשהתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית
השדה כך תעשה לברמך לזיתך: ששת ימים תעשה
מעשה וביום השביעי תשבת למען ינח שורך והמרה
וינפש כך יאמנה והגר: וכל אשר אמרת אליכם
תשמרו ושמ אלהים אתרים לא תזכירו לא תשמע על
פיה: שלש רגלים תחג לי בשנה: אתחג תפעות השמר

סדר הקריאה לחדום של פסח
 שבעת ימים תאכל מצות בלא ש ציחך למועד חולש
 האביב פרם יצאת מפצרים ולא יראו פני ריקם: ותג
 הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה ותג האסף
 בצאת השנה באספה את מעשיך מן השדה: שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך לפני האדן ויהיה: לא
 תזבח על חמץ ויסוסו ולא ילון חלבסו ערבקר:
 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
 תבשל גרי בחלב אפו:

כס"ח ב' קוראים והקרבנם נפרשת פינחם כפמו לעיל.

ביום ג' רחוק (י"ט כסון) אם הוא שבת עתה לין לקרוא נפ' בי חשא ען ויאמר
 משה אל ה' ראה אורה אמר אלי וגו' ועתה לק לשנעה אכסי, ואם הוא נרביעי
 או נמיטי נשנת עתה לים לקטן ויאמר ה' אל משה פסל לך וגו' ועתה לק לשנעה
 אכסי, ואם הוא נשני נשנת קוראים אם בסף חלוה של יום ב'.

ויאמר משה ליהוה ראה אלה אמר אלי העל את העם
 הזה ואתה לא תודעתני את אשר השלח עמי ואתה
 אמרת ידעתיה בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אמנא
 מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען
 אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני
 ילכו ותנתתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הליכים ל
 העלנו מזה: ובמה וידע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני
 ועמך הלא בלכתך עמנו ותפלינו אני ועמך מכל דועם
 אשר על פני האדמה: שני ויאמר יהוה למשה גם את
 הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאתי חן בעיני ואדעך
 בשם: ויאמר ה' ראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר
 כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ותנתי
 את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא
 תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם חיו: ויאמר יהוה
 הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבור כבודי

וְשִׁמְחֵהוּ בַּבִּקְרָת הַצֹּדֵק וְשִׁבְתֵי כְּפִי עֲלֶיךָ עַד עֲבֵרִי וְהִסְרֵתִי
 אֶת כְּפִי וְרֵאת אֶת אֶתְאֲדִי וּפְנֵי לֹא יֵרָא: ד. נחול סמחילין פסוק.
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל לָךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁי
 וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת
 הַר־אֲשֵׁנִים אֲשֶׁר שִׁבְרָתָ: וְהָיָה גִבּוֹן לְבָקֶר וְעֹלִית בְּבִקֹּר
 אֶדְר סִינֵי וְנִצַּבְתָּ לּוֹ שֵׁם עַל־דָּאש הַדֶּר: וְאִישׁ לֹא־עָלָת
 עִמָּךְ וְגַם אִישׁ צִירָא בְּכָל־הַדֶּר נִסְחָצָאן וְהַבְּקֹר אֶל־רַעֲוֹ
 אֶל־מֹל הַדֶּר הַהוּא: ש. וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁי
 וַיִּשְׁבֵּם מֹשֶׁה בְּבִקֹּר וַיַּעַל אֶל־הַדֶּר סִינֵי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיִּרְדַּד יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּתְּנֵצֵב
 עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא כְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה וְעַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא
 יְהוָה וַיְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְבֵּי אַפָּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת:
 גִּצֵּר חֶסֶד לְעֹלְפִים נִשְׂא עֵז וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה
 פִּקְדוֹ וְעֵז אֲבוֹת עַל־בְּנִים וְעַל־בְּנֵי בְנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־
 רַבְעִים: וַיְמַדֵּר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אֲבִי
 מִצִּיּוֹן חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ כִּי עַתָּה
 קִשְׁדוֹ עֲרַף הוּא וְסַלַּחַת לְעֹנְגֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ:
 וַיֹּאמֶר ה' אֲנִי בְרִית בְּרִית נְגִיד כָּל־עַמָּה אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־תִבְרָא בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרֵאדָה כָּל־הָעַם
 אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה בְּרִנְדָא הוּא אֲשֶׁר
 אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: לוי. (נצט ו). שְׁמֹר לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצִּוָּה הַיּוֹם הַזֶּה גִּרְשֵׁי מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאֲמֹרִי וְהִבֵּעֵנִי וְהַתִּתִּי
 וְהַפְּרִי וְהַחֲרִי וְהַיְבֹסִי: הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה כִּי עָלֶיךָ פָּרִיהֵי לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ: כִּי
 אֶת־מוֹסְרָתָם הַתְּעוֹן וְאֶת־מִצְוָתָם הַשְּׁבִרוֹן וְאֶת־אֲשֶׁרֵינוּ
 תִּכְרַחוּן: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנְיָ שְׁמוֹ
 אֵל קִנְיָ הוּא: פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְגַם אֲחֵרֵי

אלהיהם וחסו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבח:
 ולקחת מבגדיו לבגדי חגו בנתיב אחרי אלהיהן והיו את
 בגדי אחרי אלהיהן: ^{אזו מסכה לא תעשה לך: ישרא. (17c).}
 אתחג הפצות השמר שבעת ימים תאכל מצות אשר
 ציאתה למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
 מצרים: כל פטר רחם לך וכל מקנה האזר פטר שור
 ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 כל בכור בגיך תפדה ולא יראו בגי ריקם: ששת ימים
 תעבד וביום השביעי תשפת פתריש ובקציר תשבר:
 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
 תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
 את פני האדון ויהיה אלהי ישראל: כי אוריש גוים מפניך
 והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתה
 לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא
 תשחט על חמץ דם זבחיך ולא ילין לבקר זבח חג הפסח:
 ראשית בכורי אדמתה תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
 גדי בחלב אמו: ^{גס"מ ז' קוראים וחברתם נפ' פינחס ככחונ לעיל.}

סדר הקריאה ליום ד' החה"מ של פסח.

^{נסרי בהעלחך}
 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית ליצאתם
 מארץ מצרים פתח ה' ראשון לאמר: ויעשו בני ישראל
 את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום פתח ה' בין
 הערבים תעשו אתו במקעדו ככל חקתו וככל משפטו
 תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח:
 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחודש בין
 הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה בן
 עשו בני ישראל: לוי יהיו אנשים אשר היו ממאים לנפש

אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום הזה ויקרבו לפני
 משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה
 אליו אנתנו טמאים לגופש אדם למה נגזרע לבלתי הקריב
 את קרבן יהוה במעורו בתוך בני ישראל: ויאמר אלדם
 משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: וידבר
 יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש
 כיהוה טמא לגופש או בדרך רחוקה לכם או לדלתכם
 ועשה פסח ליהוה: בחוש השני בארבעה עשר יום בין
 הערבים יעשו אתו על מצות ומרדים יאכלו: לא
 ישאירו ממנו עוד בקר ועצם לא ישפרדו בכל חקת
 הפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא מדור ובדרך לא
 היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
 כיוקר בני יהוה לא הקריב במעורו הטאן ישא האיש ההוא:
 וכייגור אתכם נר ועשה פסח ליהוה פסקת הפסח
 וכמשפטו בן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא ארח
 הארץ: גם ת' ב' קוראים גם פ' נחם והקרבתם ככתוב לעיל.

סדר הקריאה לחדש של סוכות.

קוראין ד' אנשים גם פ' נחם. ביום הראשון דחה פ' קוראין לכהן ביום השני, ללוי ביום
 השלישי, לישראל ביום הרביעי, לרביעי חוזרים לפעלה וקוראין בי' השני וביום
 השלישי שהם ספיקא דיוסא, וכן כל חה"ע קוראים לרביעי ספיקא דיוסא.

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים פבשים
 בני שנה ארבעה עשר חמיקים: ומנחתם ונסביתם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים
 אחד תשאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסביתם:
 וביום השלישי פרים עשרה עשר אילים שנים פבשים
 בני שנה ארבעה עשר חמיקים: ומנחתם ונסביתם
 פרים לאילם ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר

כט סדר הקריאה לחתום של סוכות.
הטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה:
וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים פגר
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד
הטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיה:

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים פגר
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר הטאת
אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיה:

וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים פגר
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר הטאת
אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיה:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים פגר
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר הטאת
אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיה:

בדשענא רבה קוראים לכהן ביום החמישי ללוי ביום הששי, לישאל
לאזן ביום השביעי, ולישאל שני ביום הששי וביום השביעי.

סדר הקריאה לתשעה באב.

בחדשענה באב קוראים ג' חכמים בסדר ואתחנן, והשלישי הוא מפטיר.
ברתולד בנים ובני בנים ונולדתם בארץ והשחתם
ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני הוה
אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כראש האבדון מהר מעל הארץ אשר אהם
עבדים את הוה ואת שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה
כי השמד השמדון: ותפיץ הוה אתכם בעמים ונשאר ה

מִדָּפַר קִנְיָה בִּי נִצַּחְתָּ מִבְּלִי אִישׁ עֶזְרָא וְלֹא שָׁמַעְתָּ קוֹל מִקְנָה
 מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַרְבֵי הַיָּם וְנִדְדוּ הַלְכֵנוּ וְנִתְחַתֵּי אֶת־יְרֵחוֹ שְׁלֹמֹה
 לְנָגִים מֵעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתְּנֵן שְׁמָמָה מִבְּלִי
 יוֹשָׁבִים מִיְּהוָה אֱלֹהֵי הַחַכְּמִים וְיִבְנֶן אֶת־זֶה וְאֶת־זֶה וְאֶת־זֶה וְאֶת־זֶה
 אֱלֹהֵי יְהוּדָה עַל־מָה אֶבְדָּה הָאָרֶץ נִצַּחְתָּ בַּמִּדְבָּר מִבְּלִי
 עֶזְרָא וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עוֹבְדֵי אֶת־הַחֹרֶתִי אֲשֶׁר נִתְחַתֵּי
 לְפָנֶיךָ וְלֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי וְלֹא־דִבַּרְתָּ מִיָּהּ וַיִּלְכְּ אֶת־רֵי
 שְׂרָרוֹת לְבָבְךָ וְאֶת־רֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְפָדָם אֲבוֹתֶיךָ:
 לָכֵן סָדַדְתָּ אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי כֹאֲדִילֵם
 אֶת־הָעַם הַזֶּה כִּי־עָנָה וְהַשְׁקִיתִים מִיְּרֵאֵשׁ וְהִפְצַצְתִּים
 בַּגִּימָה אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַמָּוֶה וְאֲבוֹתֶיךָ וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־רֵיךְ
 אֶת־הַחֹרֶב עַד בְּלוֹתִי אוֹתָם: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הַתְּבוֹנֵנִי וְקִרְאֵה לְמִקְוֵנוֹת וְתִבְאֵנָה וְלֹא־תִכְמֹת שְׁלַחְתִּי
 וְתִבְאֵנָה: וְתִמְהַרְגָה וְתִשְׁנָה עָלֵינוּ גֵזֵר וְתִרְדָּנָה עֵינֵינוּ
 דִּמְעָה וְעַפְעָפֵינוּ יִלְדָּמִים: כִּי קוֹל גֵּזֵר נִשְׁמַע מֵעֵינֵינוּ אֶת־
 שְׁדָדֵנוּ בְּשָׁנֵנוּ מֵאֵד כִּי־עוֹבְדֵנוּ אֶרֶץ כִּי הַשְׁלִיכֵנוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ:
 כִּי־שָׁמַעְתָּ נָשִׁים דֹּבְרֵי־יְהוָה וְרִבְקָה אֹנְכֶם וְדָבַר־שׁוֹן
 וְלִמְדָנָה בְּנוֹתֶיךָ נִדְדוּ וְאִשָּׁה רַעוּתָה קִנְיָה: כִּי־עָלָה מִיֹּת
 סָחֲלוֹנֵינוּ כֹּה בְּאֶרְמְנוֹתֵינוּ לְהִכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בְּחוּרִים
 מִרְחֹבוֹת: דָּבַר כֹּה נֹאמְרֵי־יְהוָה וְנִפְלָח גְּבֻלַת הָאָדָם כִּדְמֹן
 עַל־פְּנֵי הַשָּׁדָה וְכַעֲמִיר מֵאֶתְרֵי הַקּוֹצֵר וְאִין מֵאֶסְפָּה: כֹּה וְ
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־תְהַלֵּל הָבָב בְּחִכְמָתוֹ וְאִי־תְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
 בְּבִבְרָתוֹ אֱלֹהֵי־תְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ: כִּי אִם־בִּזְאוֹת יִתְהַלֵּל
 הַמְתַדְלָל הַשָּׁבֵל וְיָדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֲשִׂיר חֲסֹד
 מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ כִּי־בִאֵלָה הִפְצַחְתִּי נֹאמְרֵי־יְהוָה:

סדר הקריאה לתענית צבור

ויבא' ג' אכשם נסדר כי תשא וקוראים לכהן סן וחל משה עד סוף
 סקל לעשורה לעמו. ועלגנים ל' פרשיות וקוראים לנוי פסל ל'

וְחַל מִשָּׁח אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיֹאמֶר לְמַח יְהוָה יִחַרְה
 אַפָּי בְּעַמּוֹת אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּגְבוּרָה
 חֹזֶקתָ: לְפָנָיו יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בִּרְעֵה הוֹצֵאתָם
 לְהַרְגוֹת אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלּוֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב
 מִחַרוֹן אַפָּי וְהַנַּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמּוֹתָ: וְכֵן לְאַבְרָהָם
 לַיְצָחָק וְלִישְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָדֵם בְּךָ וּבְחַדְשֵׁי
 אֱלֹהִים אֲרַבְּהָ אֶת־זִרְעֵכֶם בְּסוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְלַד־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתּוֹן לְזִרְעֵכֶם וְנָחְלוּ לְעֹלָם: וְיַנַּחֵם
 יְהוָה עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹתָ: וְיֹאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֱמֶשֶׁח פֶּסֶל־לֶךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרִאשֹׁנִים
 וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל־הַלַּחַת
 הַרְאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַרְתָּ: וְהָיָה גִבּוֹן לְבָקֶר וְעֹלִית בְּבָקֶר
 אֶדְר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שֵׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־עָלָה
 עִמָּךְ וְגַם אִישׁ צִירָא בְּכָל־הָהָר וְגַם הַצֵּאן וְהַבָּקָר אִירְעוּ
 לְמֹל הָהָר הַזֶּה: שֵׁם וְיִפְסֹל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרִאשֹׁנִים
 יִשָּׁבֶם מִשָּׁח בְּבָקֶר וְיַעַל אֶל־הָהָר סִינִי כִּי־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אִתּוֹ וַיִּקַּח בֵּירוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיִּרַד יְהוָה בְּעֵנָן וַיִּתְּצֵב
 עַמּוֹת שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה וַיְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֵמֶת:
 נֶצַח חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵינָיו וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה
 פֶּקֶד וְעֵזֶן אֲכֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־
 רִבְעִים: וַיִּמְדַּר מִשָּׁח וַיִּקַּר אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אֱמֶנָה
 מִצֵּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֶדְרִי יִלְךְ־נָא אֲדֵנִי בְּקֶרְבְּנוּ כִּי עִם
 קִשְׁתְּךָ עִמָּךְ הוּא וְסַלְחָתָ לְעֹנְוֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנָחַלְתֵנוּ:
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֶת בְּרִית בֵּינֵךְ כָּל־עַמּוֹת אֲעֲשֶׂה נְפִלְאוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם
 אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקֶרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִבְרָא אֱלֹהֵי אֲשֶׁר

דרשו יהוה בדמעות קראוהו בחיותו קרוב: יעזב רשע
 דרכו ואיש און מחשבתיו וישב ארצהו וירחמוהו ואל
 אלהינו בירבה לסלות: כי לא מחשבתו מחשבותיכם
 ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: בירבדו שמים מארץ כן
 נבדו דרכי מדרכיכם ומחשבתו ממהשבותיכם: כי
 כאשר ירד הנשם והשלג מן השמים ושפה לא ישוב
 כי אבדהוה את הארץ והולדה והצמחה ונתן זרע
 לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב
 אלי ריקם כי אסעשה את אשר הפצתי והצליח אשר
 שלחתי: כרבשמחה תצאו ובשלום תוכלון הדורים
 והנבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימתארכו:
 תחת הנעצון יעלה ברז יתחת הסרפד יעלה הדם
 ויהיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה
 שמרו משפט ועשו צדקה כירכוכה ישועתי למה
 וצדקתי להגלות: אשרי אגוש יעשה זאת וכן אדם
 יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע:
 וריאמר כן הנכר הגלות איהוה לאמר הבדל יבדילני
 יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש: ברכו
 אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתתי וסרו
 כאשר הפצתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בברתי
 ובהומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתקלל
 אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלגים על יהוה לשרתו
 ולא הבה את שם יהוה להנות לו לעבדים כל שמר שבת
 מחללו ומחזיקים בבריתי: והביאותים אל דר קדש
 משמחתים בבית הפלתי עולותיהם וחסותם לרצון על
 מזבחי כי ביתי בית הפלה יקרא לכל העמים: נאם אלהי
 יהוה מקבץ גרתי ישראל אל עוד אקבץ עליו לנקבציו:

זְכוֹר אֶת יְאֹשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ עֲמִילָק בְּדַרְךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרַף בְּדַרְךְ וַיּוֹצֵב בְּךָ כָּל־הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עִיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וַהֲיָה בַּהֲנִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹךְ מִכָּל־אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחַח אֶת־זִכְרֵ עֲמִילָק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁח:

למפטיר נס' פרה קוראים עתה פ' תקת על סוף הפרשה טים חיים אל כלי וחסד סוסיפי עול זה.

וּלְקַח אֲזוּב וּמָבֵל בַּיָּמִים אִישׁ טָהוֹר וַהֲיָה עַל־הָאֵהָל וְעַל־כָּל־הַכֹּלִים וְעַל־הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר הִירָשָׁם וְעַל־הַנִּגְעַ בְּעַצְמָם אֹו סָחֵל אֹו בַמַּת אֹו בַקֶּבֶר: וַהֲיָה רִטְהוֹר עַל־הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחַטָּא בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבֵּם בְּגֵרָו וְחָץ בַּיָּמִים וְטָהוֹר בְּעֶרְבִ: וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטָּמֵא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִן־נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא: וַהֲיָתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִוֶּה מִי־דַגְדָּגָה יְכַבֵּם בְּגֵרָו וְנִגְעַ בְּמִן דַּגְדָּגָה יִטָּמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְכָל־אֲשֶׁר־יִגַּע־ם הַטָּמֵא יִטָּמֵא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעַת הַטָּמֵא עַד־הָעֶרֶב:

קריאה למפטיר בפ' החדש.

נפ' בא
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה וְלֹא־אֶהְיֶן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדְתֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֵשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבֵית־אָבִת שֵׁה לְבֵית: וְאִם יִמְעַט נְבִית מְדִיּוֹת מִשֵּׁה וְלָקַח הוּא וּשְׂכָנֵו הַקָּרֵב אֶבְרָתוֹ בְּמִכְסַת נֶפֶשׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוּ תִכְסוּ עַל־הַשֵּׁה: שֵׁה הַיָּמִים זָכָר בְּךָ־שָׁנָה יְהוָה לָכֶם מִן־הַכְּבָשִׁים וּמִן־הָעוֹזִים תִּקְחוּ: וַהֲיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל־קָהֵל עַדְת־יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הָעֶרְבִים:

ואמר לה פדמיך חיי: שכר שעבד תורים וגקדות בבסר.
 כגין אכרזתיך ירקרק תרוצי להוסף. כגפי יונה נחפה
 בבסר: עליון בפרית לשון ים תתרים. ומקרא מלא הון
 הן תדברים. לגוזר ים סוף לגורים: פסו ותדלו מפני
 מדה תדרה. מלמול הולכי שימון עלי דרה. כל העם
 הילדים במדבר בדרה: צלחו יהיו משרת ועם אל. צחה
 לעשות תרבות צורים כדאל. ולשב מול את בני ישראל:
 קצין עם כנכנס למרחץ משלל. פץ אין פתיל ולא ראש
 מכלל. תגני יי כי אמלל: הנה רב שירות ותשפחות
 לעלותה. ואמר לה עלי חתימת בריחה: שש אנכי על
 אמרתה: שר כי שמינית שממית לזמור. והשמיע לכל
 גדל תהלתה לאבד. למעצח על השמינית מזמור: השבי
 קנא כפץ לפני ה'. קנא קנאתי לה מושע וגו'. כי עזוב
 בריחה בני ישראל: אכן בכך עושין שני כסאות. לו וגבעל
 תפרית לישב ולראות. לגני הערות למשמרת לאות:
 לרפאתו שלשה כפא מתקן לבן. רמו ביום השלישי
 להקייםם ולהחיותכם. כי הנה אנכי שלח לכם: הולש
 יבא לגאל עבטו מעלפב. הועבט עבטו לערות ביעקב.
 תכרתו את בריתי יעקוב: עמי פחירי מעל שלחני גתוק.
 ארתם ואפוד בזכות פרית החק. ואף את בריתי יצחק:
 ורם לארבע פריי בלתה וכוד. אשרוק ואקבץ עוד
 לבל למכור. ואף את בריתי אברהם אופר: ברית שבת
 ותורה תפרו להתאים. פנינם נוסח חדם וגידים
 ונבחים. בראשית פרא אלהים: בקיום שלש אלה.
 הנאלו עמוסי. שמרי משמרתו מצותי חקתי ותורתי.
 אף אשר ישמרו את שפתי: יד ושם אהן לכם בבית.
 טוב הצפון אשר יעם עמי ונחלתי. פתרו באשר תשמעו

וּמְחַזְקִים בְּבְרִיתִי: נֹפֵשׁ עֲנֵג וְשֹׂמֵר שִׁבְתִּי וּמְדַוְּלִיו.
 הִנְנִי עֹלֵי אֱלֹהִים כְּגֹל מִפְּעֻלָּיו. רִמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֲדָם תְּגָלוֹ. קְדוֹשׁ: הַכֹּל יוֹדוּ.

בראשי המרחים ערוכע שס העסכנר איעור, וכל כמיז בעלי ד' אכניס. חזן ען הסוגר.
 אופן

אֲזוּרֵי אֵימָה בְּרֹאֵי יְרֵאָה. אֲמִיּוּצֵי לֶחַ כְּסֵאֵל לְנִשְׁאָח.
 אֵימִים רַעֲדִים וְעוֹבְדִים בִּירְאָה. אֹמְרִים לְמַלְכָם הַהֵלֵךְ
 נְאֻה: וְעַמּוֹ כְּרוּתֵי בְרִית. מְהַלְלִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: לְמַלְךְ
 הַמְדַוְּלֵל מִי לֹא יִדְרֶה. לְמַלְךְ הַמְשַׁפֵּחַ מִי לֹא יֵאָדָר. לְמַלְךְ
 הַקְּדוֹשׁ לְעֹלָה וְלַדֵּיבֵר. לְסִלְסֵל וּלְפֹאֵר שְׂחֹו לְסִדֵּר: וְעַמּוֹ
 עֲרִבִית וְשִׁחְרִית. מְחַדְרִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: יִתְּנֵבְרוּ וְיִתְּנֵבְדוּ
 מִשְׁרָתֵי עֲלִיּוֹן. יִתְּנֵב שְׂאֵא יִתְּעַלּוּ בְּעַלְי וְדִוּוֹן. יִפְאָרוּ וְיִכְאָרוּ
 לְהַלְלוּ בְּצִבְיוֹן. יִשְׂאֵא כְּבוֹד עַלְי דִּבְיוֹן: וְעַמּוֹ כְּמֵל שְׂאֵרִית.
 מְפֹאֲרִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: עִירֵי גְבוּרָה מִפְּעַמֵי שְׂכִינָה.
 עוֹמְרֵי כְתָרִים לֵאלֹהֵי מְעוֹנָה. עֲלִיּוֹן מְרַנְנִים כְּגִילָה וְרִנָּה.
 עֹשִׂים מְלֵאכְתָּם בְּאֵמֶן אֲמוֹנָה: וְאוֹם פֶּת עֲבָרִית.
 מְהִידְדֵת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: וּמְדָה וּבְרָכָה שְׂמַח
 וְהַלְלָה. זֶקֶן חֲשֵׁמִלִים פּוֹצְחִים לְמַלְלָה. וְהָרִי מְעֹלָה
 מְכַתִּירִים לְכַלֵּל. וְהַזְרִים וְרִזִּים גְּדֹלוֹ לְסִלְלָה: וְאוֹם נְאֻה
 שְׁחִרְחוּרִית. מְשַׁבֵּחַת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: רִכְבֵּי אֱלֹהִים אֶלְפֵי
 רַבְתָּיִם. רוֹגְשִׁים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ בְּמַחְנֵתֵיִם. רוּחֵשִׁים
 בְּרוּךְ בְּלוֹ עֲצֻלָּתֵיִם. רוֹעֲשִׁים וּמְגִיעִים סִפֵּי אֲמוֹתֵיִם:
 וְאוֹם תְּתוֹמָה בְּבְרִית. מְבָרַכַת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: וְהַחִיַּת.

זולת. ע"ס א"ב ונסיון חמוס איקים. וכל כמיז בעלי ה' אכניס. חזן ען הסוגר על ל"ה.
 אות בְּרִית שְׁלֵשֵׁתֵי לְמַרְפֵּא עוֹלָם. בְּעִנְיַת קִשְׁת לְזֹכֵר
 בְּרִית עוֹלָם. גְּזָרָה וְזִם נִפְשׁ תִּתֵּן בְּגִבְלוֹם. בִּינֵי וּבִין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם: הוּדִי בְּסֵם מְעַפְרִים בְּחַרֵי סוּגְנֵי.
 הַכְּסָפִים וּמְאֻתָּיִם לְהַנְצִיל מְרַשְׁפֵי כּוּיָנִי. וְכָל רוֹאֵיִם

תממים לפני. כי הם זרע ברכי יי: ופגו הזרים
 ברית בשורים. תצב אבות שנים המה היוצרים.
 שלשה וכן נון שתיים תרים: ויעש לו יהושע
 רים: יוספי צרים לתרבות כמו לחמול. כאשר
 שלשום ותמול. לכן סמכם בצוחי משרת למול.
 תרבות צרים ושוב מל: מטיב לגון איש הבינים
 ודמם חמשתן ונעשו אחת לצדהו. סלק דברזל
 ר ארהו. ותטבע האבן במצחו: עסק מילה
 זה עשייתה. פריעתה ומציאתה רחיצתה כמון
 ירהו. צרה מלאכה שא אפשר מבערב
 לקרבה המלאכה לעשות אחת: קניית קדם
 מבין חמורים. ראותה תבוסת דם בהכוחה
 שדי הפדנו ואויבינו תפסג נזרים. כאשר שמע
 החילו צרים: לא יקים פחדו ניבו למלאות. יהיש
 למלמנו שנית מתלאות. כימי קדם ישב
 זלאות. נאלנו קדוש שמו יי צבאות: עזרת וכו'.

זלת קהלות כוהנים לטער אחת עיר של יום עזוק וי.

יוצר לשבת וראש חדש.

ע"ס א"ב ותסוף חתום בנימן.

ו אלהים אמת. ותורתו אמונת אמת. אמנם
 ראו אמת. וסופו מוכיח על האמת. ומעמיד יסוד
 ל הדין ועל השלום ועל האמת: בן מקדמי קדם
 תלשיה. הדיתה כתובה בזרוע הנטויה. כי לא
 עם זהב ולא עזר בהמה ודחה: גלל אפל וחשך
 יעת האור. כאשר כי נתעלה על כל גיה ומאור.
 סימו לעוסקים בתורת אור: דק וחלד צדה במלך
 ז. ונברא בבת אחת בהכריע גשא בתלמידיו.

וראיה לדבר קורא אני אליהם עמרו וחדו: התרחבו לאין
 די רקיעי הוד הירתו. קשבו דייכם ורחו על אמרתו.
 עמדי שמים ירופפו ויתמוזו מגערתו: ואז פלג ודהצה
 שעולים המדורים. מהציתם השוא ועלה לכבודים. הם
 הפים המדורים אשר לזרק עתידים: וד יתדם וצוח כבדי
 לכלמה על מה. אעלה על במתו עב ולעמיתו אדמה.
 והלהטו אש אוכלת ונקבש הוא ההומה: חדש פני
 אדמה בעצי פרי דשאים. וגור על העץ למינהו ולא על
 הדשאים. ונשאו בעצמן קל וחמר ויצאו מיני דשאים:
 טבע שני מארות בתג דיוקן השדה. ובתכנית יציר בפנים
 למו תקן השדה. וצאת פחזון אחד למו פקד וצוה: יסר
 הסהר ונתמעט לשעתו. כי הטיח כלפיו ולא כן אמונת
 עתו. ונחמו בתנחומי קטן ולא נתקרה דעתו: כפר
 עלי קדש לכן מקריבין המוני. בכל ראשי חדשים בדת
 עניני. שעיר עזים אחד לתפאת ליי: למדים מהם פרחו
 שלשנים. ומנים וקצים חדשים גם ישנים. והיו לאחרת
 ולמעדים ולימים ושנים: מחזור הלכנה אתיות מודיעות.
 בלש הש ראשנות ספורותיה ידועות. בהוסיפה שביעית
 לחמה מניעות: נותרות שנים משטה ראשונה.
 ומשנה לשלישית ארבעה באמונה. תין ועין ונון פשוטה
 מכרעות לכלנה: סחי ים השריץ שבע מאות מיני
 מדורים. וכשר עפים לאין חקר ומספרים. ועופות
 שקצים ארבעה ועשרים: עץ תוציא אדמה חיה ובהמה.
 שקץ ורמש להשריש ולהעצימה. ורחשה יבחושין וכלם
 לצורך המה: פוזו ומכרבר לכמה שנים קבועות. שאל
 למה נבראו שמים ומינות וצדעות. השבו תצטרך למו
 יום בריחה לתשועות: צווי פעל כגמר ושכלל. געשה

אדם בצלמנו מלל. נבלו והנשימו ועוד לו כלל: קלה
 כנצטטה והטחולב הוחל. ידנו בדין סנהדרין פגבר נעקש
 ונפתל. לקים עליו עם עקש: תתפתל: רשם אופרות
 בשלו שבעים ואחד בפרשה. מבראשרת ועד נוצר
 ומשנוצר ועד ברשה. כנגד סנהדרין בעלי חקירה
 ודרשה: שנים תמאונתחים בתורה. ונחש עפם שלא
 טען בשארה. במקום רב ותלמיד הרב ראי למורה:
 הר שביעי עלי יציר כי נתן למדומה. ועמד פגבור
 להגן פחומה. וחנן פני מוחל לשבד פעם וחימה:
 י' בכן נפש בו יושב מכן פרוסים. נחלו לעמו אשר
 בצלו חוסים. משפחים לשמו כי בו שבת מקל
 המעשים. קדוש: הכל יודו.

אופן חולת לשבת וראש חדש

ע"ס א"ב עשולש

אופן

לה אלים אלפי אלפים אומרים קדוש. לה פקקים
 ברואי בקרים אומרים פרוה: לה קהלות בשבתות
 ובחדשים אומרים קדוש וברוה: לה גועים נדתי גבחים
 אומרים קדוש. לה יובבים דממה דקה אומרים פרוה:
 לה קהלות בשבתות ובחדשים אומרים קדוש וברוה:
 לה חומים חומי המולה אומרים קדוש. לה ועדים ועדי
 ותיקים אומרים פרוה: לה קהלות בשבתות ובחדשים
 אומרים קדוש וברוה: לה זעקים ופי זבילים אומרים
 קדוש. לה חלים חילי חשמלים אומרים פרוה: לה
 קהלות בשבתות ובחדשים אומרים קדוש וברוה: לה
 טסים טפקרי טפוחים אומרים קדוש. לה יקראון
 יהודן יהודן אומרים פרוה: לה קהלות בשבתות
 ובחדשים אומרים קדוש וברוה: והחיות ישורח וכו'.

ע"ס א"ב ובסוף תמוס מאיר בר יצחק חזק נחונה ונפעשים טובים.

זולת.

אמונתך אמתך רפה בסוד קדושים מתקדש. בהציקה
 ציון ישע בעמד השחר המתחדש. גאולים יאמרוך
 ויאמרו מדי שבת וחדש. עדותיך נאמנו מאוד לביהק
 נאזה קודש: הרה פרי תוצר תת פגור לפאור. הלוקה
 השמשות המאורות פבו גביל לתאור. וסמוך לבקר
 אערונה ונאצפה לה נאור. כי עמך מקור חיים באורה נראה
 אור: וזהר מקום כבודך יראה לבחירה בפעלים. חלונות
 מקטינות ומרחיבות כוח וכוח לעלים. טעם חזקה יאמן צר
 ואור להתעלים. כי יי יהיה לה לאור עולם: יוף מכלל
 דבירה ישב יסוד שתיזת. גם לשם השלם מהשתמש
 בלשתי אותיות. לעבדיך לשם חדש בחדשים וחדשה
 אותיות. רנו שמם כי עשה יי הריעו תחתיות. מראש
 אמנה ולפנים גליות משבם בהשחרל. נקבה הסוכב
 גבר פרק שר גחל. סוד גהוג עלמות בעלמות הזקפות
 אחר חיל. עיר ערלנו ישועה ישית חומות וחל: פרה
 פקדה פחגם העירדה ברית ישנינו. צמח צדיק קרב
 שנים תחדש ושנינו תהלוך מורא כמלה וארים גמיל
 שנינו. אז ימלא רנה ושחוק פינו ולשוננו: ברביצת
 פוך וספיר חקרה חזק עזרתי. פרוש הדרך ותאשור
 רדימי ברוחי חזרתי. ובמען שיר מטיבים פאו פים
 גזרתי. החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: עזרת.

אחר שיר של יום כוהגים נקנת קהלות לאער עשור קיד.

יצר לשבת בראשית

ע"ס א"ב ערובע ותמוס נו שלמה הקטן.

אל נשא. ארגן בהתעלסה. אומץ עשה. אגיד בכנסה:

כְּסוּד פָּרָא. בְּלִשָּׁר אֶתְחַפְּדָה. בְּרֵאשִׁית פָּרָא. בְּיָאֵר
 וְלִדְרָפָה: שִׁירָזוּ לְעֵבֹד. מְלֶךְ הַכְּבוֹד. קְדוּשׁ: גְּדוּל
 פְּלָל. גְּבוּרוֹתָיו גְּמִלָּל. גִּיהַ וְלִיל. גְּדָלוּ גְּסִלָּל: הָרוּשׁ
 כְּיָצָר. הִי מַעְצָר. דְּלִינָצָר. דַּעָה מִדֵּתִקְצָר: הָא פְּחָשָׁבוּ.
 הָעוֹלָם לִישָׁבוּ. הִתְיַעַץ בְּמַחְשָׁבוּ. הִמְשִׁיחָקֶת בְּמוֹשָׁבוּ:
 וְרִצּוֹנָה גְּשׁוּהָ. וְהִסְפִּימָה בְּמַחְשָׁבָה. וְלִכְרֵאת הַשִּׁיבָה.
 וְרוּחוֹ גְּשָׁבָה: זְמָמוֹ הִרְהַר. זִירוּ מִהַר. זְמָן מִזְהָר. זְמִלִּי
 טוֹהַר: חֵלֶד הָאָרִיק. חַד הַזֹּרִיק. חֵץ הַמְּרִיק. חֶלֶף
 מַעְרִיק: טָלוּל הַקְּרִישׁ. טִיעָתוֹ הַשְּׂרִישׁ. טְמוּנִים לְהַגְרִישׁ.
 טְרוּד וְלִהְפָּרִישׁ: יָצָר פּוֹצְחִים. יַחְדוֹ לְנִצְחִים: יָפֵן
 קְדוּחִים. יִסַּר גְּדוּחִים: בְּגִם בְּאֵגְדוֹ. כְּפִירִי מְדוּדוֹ. כְּהַזְדָּם
 גְּגוּדוֹ. כְּבָשָׁם בְּפַחְדוֹ: לְרֵאשִׁי הַנְּשִׁי. לַח הַדְּשִׁיא. לְהַרְפּוֹת
 וְלִהְפָּשִׂיא. לְמִזְרִיעַ וְלִמְדְשִׁיא: מַעֲשִׂים זְמָנָם. מְאוּמַר
 יָמָנָם. מְאוּרוֹת מוֹנָם. מְרוּחוֹ מוֹנָם: גַּעֲלָץ צוֹעַר. גְּאָמָן
 עַד. נוֹטְרִים מוֹעַד. נִתְקַפִּים מִהַמְּעַד: סִלֵּק מִתְפָּאִים.
 שָׁחִים וְדָאִים. סִימָן לְגִבְרָאִים. סוּר מְטָמְאִים: עֶרוֹךְ
 פֶּתַר. עֵינָיו כְּשַׁחַר. עֵתִיד לְסַחַר. עֲמוּסִי מִשַּׁחַר: פּוֹעֵל
 בְּחֻכְמָה. פִּקֵּד אֲדָמָה. פְּלוּט בְּיַחְזֻמָּה. פְּרָאִים וּבְהֻמָּה:
 צְאָלִים יִסּוּפּוּדוֹ. צָפָה לְעֶרְכָּהוּ. צָדוֹ לְנִכְסָהוּ. צְנֻנְעִים
 לְכוּסְהוֹ: קְדוּשׁ מְאַרְצוֹ. קִצְעַ קְרוּצוֹ. קוֹמִמִּיּוֹת הַפְּרִיצוֹ.
 קִשְׁטוֹ מִמְּעַרְצוֹ: רַק כְּשַׁחַת. רַחוּ גְּפַחַת. רִשְׁתָּ וְשַׁחַת.
 רִדַּת לְתַחַת: שְׁלָם פְּעָלוֹ. שְׁרַת בְּסִילוֹ. שְׁבִיעֵי עָלוֹ.
 שְׁמוּר מִחֲלָלוֹ: הַמּוֹר שְׁפָר. הַנְּבִי שְׁפָר. תֵּת כּוֹפָר. תָּאֵב
 עוֹפָר: שְׁמָרוּ לְהִנְחִילוֹ. לְעַם נִחְלוֹ. מִן בְּהַשְׁחִילוֹ. הַשְּׁמִיעוּ
 הַתְּחִילוֹ: הִתְעַנְּג לְהַתְנַאֲוֹת. קְלוּטֵי צִיאֹוֹת. טוֹעֵן מִשְׁאֹוֹת.
 נוּחַ מִלְּלָאוֹת: שִׁירָזוּ לְעֵבֹד. מְלֶךְ הַכְּבוֹד. קְדוּשׁ: הַכֵּל יַחְדוֹ

אופן לשבת בראשית

לו

כל תרחיץ סתחילין בלילות לפני 7 והלילות של אחריה היא לילות א' ע"ס העסנר בנימן
 לבעל התפארת. מתקן רום בידת. מעצמים אדירת.
 מלאבי השרת. נוחים לו לתשחורת. כהלכה ומסורת.
 ואני שחרחורת. תהלה בפני סודרת: לנקרא ראשון
 ואחרון. מלך אדיר ריון. מביעים סלד ורון. ביושר
 וכשרון. ואתם מטטרון. פסקון אטמון וסטרון. ואני
 חבצלת השרון. משפתחה פני ארון: ליה חוצב להבה.
 נערץ בסוד קדושים רבה. ועירי מרכבה. וקדיש שלהבה.
 מתגברים להקשבה. קדשה פאתת חטיבה. ואני
 חולת אהבה. בקשה כשי ערבה: למפליא פלאות.
 ארון כל הנפלאות. פתים וחילות. סודרי הוכלות.
 רועשים בקולות. נועדים במקהלות. ואני חומה ושדי
 כמנהלות. תשפחות ותהלות: לנאמן בביתו. וקום
 בשבועתו. חשמלי שרותו. מתבהלים משאתו.
 מתנבילים ומאימתו. מגידים אלהותו. ואני לחדד ועלי
 תשוקתו. ברוך לשם כבוד מלכותו: והחיות ישוררו וכו'

זלח ע"ס א"כ ונסוף חמוס שלמר הקטן יגדל בתורה חזק ואמץ.
 אחשבה לדעת עמל הדברים יגיעים. למה כאבי נצח
 אנוש מפרגועים. ברית באים יסודים הנגעים נוגעים.
 ולשות רופאים נהנה לפגעים פוגעים: גזו וגם גנזו
 מבשלי הספנים. סרו אף הוסרו סורחו האפנים. הרבי
 כנסתרה ארד אצל ממונים. מחזרת שואלת מצא
 תשובת מונים: השאננים בטח ובעמל אנוש אינימו.
 ועם אדם לא ינגעו אונימו. ובריאים כמריאים יצא מחלב
 עינימו. יביעו ידברו רע ומר ענינימו: זאת העיזה ומצחה
 לא בשן. לב ליה לדעת רק חידת לישן. תהול סם היושם
 ונגע ידשן. זה כמה שנים ישן ונשן: טעותי אחריהם
 חתם לא פוסקת. כפתם לנחלים ועצים לאש נפקת

יריעותיהן שִׁבְנֵי בִשְׂכֵנָהּ לֹא נִזְקָתָהּ. וּסְפָרֵי רִפּוּאֶתָהּ
 מִהַ תִּיגַעֵי עוֹסְקָתָהּ: כִּלְלֵי יִפְיָהּ בְּמִכְהָ לֹא שׁוֹדֶמֶתָ. בּוֹחֵן אִם
 תִּבְקָשִׁי הַשְּׁלֹחַ מִחֻלְמָתָהּ. לִבָּת לְבִי אֵיךְ כִּי קוֹלְטָתָהּ.
 קִרְבָּתָהּ לִי טוֹב חוֹלְמָתָהּ פּוֹלְטָתָהּ: מִה לִי וְלָכֶם מִחֵן הַדָּגֵל.
 אֵיךְ הַטְנוֹפֶת פָּגַל וְלֹא הִתְנַלְגַּל. נְעִים וְטוֹב מִה מְרוֹק
 מִתְרַגֵּל. מִצִּי לְרִצִּי אֵב לְבֵן יִפְרָגֵל: סְפִידַת הַחֲשִׁבּוֹנֹת
 אֵיךְ לְפִי כָלְתָהּ וְאַרְכַּת בַּת עֲמִי לֹא עָלְתָהּ: עֲנִין חֲכָה
 לוֹ מִצְבַּת גְּלָתָהּ. תֵּאוֹת נֶפֶשׁ חֲבַת דוֹד חֲלָתָהּ: פְּתָגָם
 וְהַתְרִי בְלִבִּי הַמִּצַּע. הַמְכּוֹת אֲשֶׁר הִכְתִּי רַב הַמְרִצַּע.
 צוֹר מוֹדוֹת שׁוֹנוֹת מְרָם הַקְצִיעַ. כִּיִּן מְסִלַת מְקַצֵּעַ.
 וְאַסְפְּלָגִית הַצִּיעַ: קָשֶׁר קָמִיעַ מוֹמְחָה וְלֹחֲשׁוֹת מַעֲלוֹת.
 דְּבָרוֹ בְּדוֹק וּמְדוּמָן כְּמִה מַעֲלוֹת. רֹפֵא אֲמֵן לוֹ נִתְכַנֵּן
 עֲלִילוֹתָהּ. אֲשֶׁר בְּדוֹ נִרְתַּק רַב הַעֲלוֹת: שִׁקְצָתִי תִּי
 מִשְׁכַּצַּת מְרוֹב בּוֹשֶׁת. מְעַנָּה בְּלִמּוֹת וְרוֹק מְנִי בְּבִשְׁתָּהּ.
 תִּבְעֵ אֲשִׁית עַד יִבְנוֹשֶׁת תִּתְבוֹשֶׁת. אֲחֵר הַמְכָה צִדְקָה
 לָהּ הַלְבוֹשֶׁת: שְׁפוֹט לְמְרוֹף מְרָף עֵינָיו הַצְּפִינָה. לֹא
 לְשִׁית בְּרִיּוֹתָיו דְּרָכָיו הַבְּפִינָה. מִתּוֹךְ דִּין לְרַחֵם מְדוּחָיו
 הַסְּבִינָה. הוּא יִכְאִיב וְיִחַבֵּשׁ יִמְחֵץ וְיִדְוֶה תִרְפִּינָה: הַמְּפִלִיא
 לְעֲשׂוֹת עִם בְּרִיא וְאַמֵּל. קְרוֹבִים רַחֲמָיו וְלֹא כְּחָצִיר קָמַל:
 מְרָה לְרִמְיָה יִגְלַגֵּל בּוֹ בְּאוֹמֵל. גַּם בְּתוֹךְ גַּם יִנוּסֵם חוֹמֵל.
 יִצְרִיּוֹ תִיבִים לְהוֹדוֹת חֶסֶד גּוֹמֵל. גְּלִיִּים יוֹרְדִים וְנִכְנָסִים
 לְגִמֵּל. הִדָּה מוֹעִים יִלְשֵׁר יַעַר וְכִרְמֵל. לְכֹטִים יִרְפָּא וְמִתִּיר
 חֲבוֹשׁ וְעֵמֵל: בֵּין וְלִשְׁמוֹר אֱלֹהֵי עִם נְבוֹן וְחָכֵם. תָּר פְּנוּף
 מְכֹאוֹבֵם וּבְכוֹשֵׁר מְשֻׁכֵם. וַיִּנְחֵם לְכַטַּח וַיִּם כְּפָה פּוֹרְכֵם.
 רָגַלֵם הַמְדַבְּרָה וְאַרְבָּעִים סִפְקֵי צִרְכֵם: חוֹקוֹ וְאַמֵּץ לְבַבְכֶם
 מִתְחַלֵּם לוֹ הוּיִם. מִלּוֹ לְרַכֵּב בְּעֶרְכַּת מְכַלְכֵּל יִתְחַבֵּם. הוֹדוּ
 רַקְדְּשׁוֹ מוֹחֵץ רַדְּבִים. כָּעַל וְאֵת דְּרָצוֹ וְשִׁבְרוֹ אֲדוּרִים:

ע"ס א"ב כפול תשעה וסמוס זו יוסף בר שלמה.

אודה כי אנפת כי ותשב. אונה הנית שועי לקשוב.
 איבתי בקש בעלעולת לנשוב: אבינה ואזכרה ימי קדם.
 אשר קראוני בנכתם אדם. אודותם אגדה ולא אידם:
 אשחה צרות ונקמת אנטוכם. אפס וחסדי ומשדתי
 גכם. אילי עמי כחקרצוני לתרבים: יען ועד סופי
 פלדות. כמו רוכבים שנוסי לפידות. מופת הראורת
 בתוך עיר נבכדות. קדוש: באו אגן פריצים ללשן.
 בחרתי אה המלך לעשן. בעד להכרית שרוצי גושן: בערה
 חמתו ויתא בפתע. בלה בשרי ותותי שתע. ביערים
 תבאתי בבהמות להתע: בכלותו להשמיד עם ולרפום.
 ביאר לשר צבאו פוליוס. ברית להעבירי ופסלו לחפום:
 גור מי פחזיר יפגל. גם מושך ערלה מלעגל. גותיו להשאיר
 ודממאן מלסגל: גאלו בפת פנו ובאליל חיה. גברו בתמם
 שתי לשאיה. גדע וכלה נוצרי תושית: גברות שתיים
 בנידם ומלו. גלל בן בשדיהן נתלו. גורים ואמותם
 ממגדל הפילו: דמו לטגף פוכחיהם אלעור. דתו שמר
 ועוז גאור. דח ויבו דברי האכור: דבב דצבתי על נפשך.
 דרוש אדרוש מבשר קדשך. דום כמו האמנתו ואנטשך:
 דלף בן השעים שנה אנכי. דחול אלוהי במרמה המליכי.
 דכריה בלה ונחתים ומלהפכי: הלזה יאחו צדיק דרפו.
 הפחד יוסף אומץ פרפו. היליש בשורו נהרג בערפו:
 העל אלה לא תפקוד. הצפיר והשעיר פחרונה ליקוד.
 הראש והרגל הוקן והקדקוד: תבטו וכוז את כל התלאה.
 השנינה עדת צולעה ונהלאה. הלעלמים תונח לרפת
 חלאה: ואביעה עוד מקרה שבעה. ותיקים אחים המימי
 דעה. וקלם באש בשוא נתעה: ועלו לא אכלו מזמי

וַיִּדְבְּקוּ בַעֲוֹנֹתָהּ תִּבְלַל בְּחַוּוֹ. וְשִׁסְפָם נָבַל בְּאַכְזָרֵי־וַת רַחֲמוֹ:
וּמַחֲבֵת נְחֹשֶׁת בְּאֹר וְרַחַח. וַיִּפְשַׁח הָרֵאשׁוֹן וְנִתְחַ נְתַח.
וַעֲזַר וְרֵאשׁוֹ חֶשֶׁף בְּתוֹתָח: וְזַמֵּם לְהַרְוֹג שֵׁשֶׁת אֶחָיו. וְזַמֵּם
יְהוֹר בְּעֵבֶרֶת מִחָיו. וְזַמֵּם בְּכֶבֶשׂ אֱלֹהֵי פְחוּחָיו: וְזַמֵּם
אַפְתָּה הַשְּׂבִיעֵי קַמְנָם. וְזַמֵּם אֶעֱשִׂירֶךָ אֱלֹוֹ נָם. וּמִנְתִּיקָה
לִי לְמִשְׁנֵה קוֹנָם: וְזַמֵּם הָעֵלָם הַשּׁוֹב לְבַחַר. וַעֲקֵר הָרִיגִי
נָא לְפָנֶי תֵאֵחַר. וְנִחַתִּי לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאֵל אַחַר: חָס וַיַּחַר
מוֹשֵׁל רָשָׁע. חֲזִיק מִכּוֹתָיו בְּלִי פֶשַׁע. חָסֵן הַיֵּלֶד וְלִסּוֹבְלָם
שִׁעֲשֵׁעַ: חֲזוּתָה חֲזָרְתָם מִשְׁפָּטֵי בְנֵיהָ. חֲמִתָּה נִכְשָׁה עַל
גִּינֵיהָ. חֲלָפָה וְחַשְׁבַּת רַחֲמָה לְקוֹנֵיהָ: חֲמָסִי אִם נָבַר לְעִבּוֹר.
חֲסִידִים אֱלֹוֹ וְהִרְיָגְתָם וְכוֹר. חֲנֵן פְּרִי בְלַתְךָ וְכוֹר: טַפֵּשׁ
עוֹד מְדוֹן מְגִרָה. טַפֵּשׁוּפִי אֲשֶׁר לֹא יִמְרָה. טִימָסִי יוֹגִי
חַחֵ יִקְרָא: טִיבֵם זוֹכֵר שְׁמוֹ יְהוּדִי. טְבוּחַ וְקֶרוֹץ כְּמוֹ גֵרִי.
טְרָה וּבִקּוֹרֶת לְהַכְבִּיד בְּשִׁלְדֵי: טוֹחַר טְבִילוֹת מְקִיָּה
מְהֵם הַחֲדִיל. טָסוּ קְרוֹשִׁים מִנְשִׁיחֵם לְהַבְדִּיל. טְרָתָם
סְקֶרֶת נָם לְהַגְדִּיל: יְחִיד וְנִשְׂא שׁוֹכֵן שָׁמַיִם. יִפְּזוּ קְבָלָם
מְקַוְאוֹת מַיִם. יַעַן חֲסִידָיו מְחַדְדוּ פְעָמַיִם: יִסָּף עוֹד לְתַעֲב
הַמּוֹן. יְדִידוֹת בֵּית לָאֵשׁ פּוֹמוֹן. יִשְׁכְּבֶנָה אִזּוֹ תַחֲלֶה
הַהַגְמוֹן: יְתֵד וְאֵת נִתְקַעָה לְגוֹדֵשׁ: יְרַחִים אַרְבָּעִים
וְאַרְבָּעָה חֹדֶשׁ. יְהֻדָה הַסִּיעָה כְּהֵן הַקֶּדֶשׁ: כְּנִתְמַלֵּא
סָפֵק וְשִׁדֵי חֲנֵן. כְּנִס חֲשִׁמְנָא לְבַת יוֹחָנָן. כְּנִסוּם לְחַפָּה
כְּמִשְׁתָּה לְהַתְרוֹנָן: כָּל עֲרִיָּה פְחָחָה הַבְּלָה. כּוֹס מְזִגָה
לְקֶרוֹא הַלּוֹלָה. כְּבָשׁוּ פְנִידֵם מִדְּבִיט צִלָּה: כְּבֵד שְׁצָף
הָאֵח לְעָמָה. כְּבִירִים קְרוֹאִים פָּה לְהַנְעִימָה. כְּנִידִים אֵיךְ
עֲמִדָּת כְּקֶדֶשׁ עֲרוּמָה: לְמוֹ הַשִּׁבָּה נֹת יִפְכִּיָּה. לִי
אֵיךְ תִּיפְרוֹנִי בְרַמְיָה. לְעֶרֶל וְטָמֵא תִשְׁגִּילוּנִי הַלִּילָה
יָהּ: לְבָשָׁה רַחֵם אִזּוֹ יְהוּדָה. לְפִי מְלֵא וְגִבּוֹרָה עֲנֻדָה.

לְחַשְׁוֹקְנָא קְנָאָה כְּבֵדָה: לְקַטְחָדָם וּמִינֵי בְשָׂמִים. לְהַכִּין
 בְּמוֹ בְגִיל וְחַנוּמִים. לְחַתְעַת עֵיל פְּחָקוּ מִשְׁלִימִים: מִרְחוֹק
 בְּשָׂקָפָם מְזַמְרִים וּמְחַנְגִים מִלֵּל אֱלֹהֵי הַשָּׁרִים הַפְּנֵהוּגִים.
 מַעֲתָהּ יִכְנָסוּ בְּנִימוּסֵי עֲרוּגִים: מְשֻׁרְתֵיו וּמְחַנְהוּ הוּצָה
 הַגִּים. מִתְתִידוּ וְאַחֵיו פְּנִימָה הַבְּגִים. מִכְּבֵי יְהוּדָה גְבוּרָה
 הַשְּׁנִים: מְמוּאָסְתָּכָל עֵץ הַדְּקִיר הַמְּזִנָּה. מַעֲכֹ לְגַמְרִים
 רְדָף הַפְּחַנָּה. מְחַצֵּם וּכְלָם וַיְגִד לְאַלִּיפְרָגִי: נָסַע וַיֵּאֱסוּף
 הַמְּנֹ לְהַקְמִיל. נָחַקְרוֹב מְצִיּוֹן מִיל. גַּע לְבָבִי כִיעַר וְכַרְמִיל:
 נָרַם הָעַם לְשׁוֹב לְמַחְלָלָם. נֶאֱנָחִים בְּצוּם וּבְכִי כָּלָם.
 נְחַמְדִים מִפּוֹ הַגּוֹ בְּפִלְפּוּלָם: גָּבֵא לְמֶלֶךְ הַגְּמֵנוּ אַכְיֹור.
 נָרִיב יוֹעֵץ דָּכָם וְאַפִּיפִיֹור. נָצְרוּ חֲקָם וַיִּצִיתוּהוּ בְּכִיֹור:
 סוֹטָן כְּהֵאֱוִין עָלָיו הַגְּעִיר. סָח לְהוֹקִיעוּ כְּבֹדוֹ לְהַכְעִיר.
 סָמוּךְ מְבֹאָ שַׁעַר הָעִיר: סָחַף מָחַר הַקְּרִיָּה כְּאַחִיל.
 סִיפֵי בְּרֵאשׁ וְזֶה אֶתְחִיל. סַנְגְּרוֹן מְשֻׁנָּא תְּמוֹר הַשְּׁחִיל:
 סִבְכַתְּנִי בְּלִילָה הִיא יְהוּדִית. סוּדָה בְּרוּךְ וּמַעֲמֹה עֲדִית.
 סוּחָרָה לְעַמּוּהָ וּלְיוֹן לְפִדִית: עִיר וַיִּוְשְׁבֶיהָ בְּכֶשֶׁר פְּחוּזוֹתָהּ.
 עֲלָצָה וְתַלְךְ עַמּוּהָ שְׂפַחְתָּהּ. עַלִּי הַשְּׁלִיכָה יְהַבְתָּה: עַמְדָּה
 בְּרֵאשׁ מְחַנּוֹת הָאֵיב. עַלִּיצוֹתָיו לְהַפֵּג וְחִזְקוֹ לְהִיב. עַל
 רֵאשׁוֹ גְּמֹלוֹ לְחֵיב: עַרִי יִפְּוֶה הַגִּידוֹ לְמֶלֶךְ. עַלְמָה שְׁאִין
 כְּמוֹהָ בְּפֶלֶךְ. עַרְבָּה עָלָיו וְלַהֲבִיאָהּ הַלֵּךְ: פֶּץ מֵהַ דְּרָכָה
 הַשְּׂמִיעֵנִי. פְּצָתָהּ מִמִּשְׁפַּחַת נְבִיאִים אָנִי. פּוֹתְרִים עָקוּךְ
 מִדְּבִי וְקִצִּינִי: פָּתַע פְּתָאוֹם בְּבֵא מָחַר. פְּגוּיָהּ יִתְצוּ הָעִיר
 בְּפָחַר. פְּסַעְתִּי לְבִשְׂרָךְ לְבַל הָאֲחַר: פְּוֹרָה בְּדְרָכָה בְּמוֹ
 חֲמַתָּה. פֶּקֶד וְחִכְרָ אֶת אֲמַתָּה. פְּרַחֵי מִשְׁפַּחְתִּי יִשְׁרָתוּךְ
 בְּבִיחָה: צַפְצַף כָּל שְׂאֵלְתָּךְ אֲמֵלֵא. צְבִינִי אִם תַּעֲשֶׂה
 מְלַכְלֵה. צִיֵּאֵצֵא בֵּית אָבִיךָ אֲעֵלָה: צְרַחָה לוֹ אִינְנִי
 טְהוּרָה. צוֹ לְהַעֲבִיר קוֹל וְגוּרָה. צוּר מִתְּהַיֵּעַ בְּעֵלְמִי

הַמְשַׁתְּרָה: צֶהַל כְּסוּם מִיָּזוּן וְכַרְכָּר. צְבֹאֲיוֹ בְּמִשְׁתָּהּ
 שְׂמָנִים הַשְּׂכָר: צִוְּאוֹ לְצַד שְׂתָה וַיִּשְׂכַּר: קִפְתָּהּ אֶת
 שְׁנַת תְּרֵדְמָה. קָרְאוּ לוֹ הַנְּעֵרָה לְפָנֶימָה. קִדְקְדוּ הַשְּׂכִיב
 וּכְלִישׁוֹן וְגִרְמָה: קָמוּ חַיִּשׁ וּפְנֵי לְדַרְכָּם. קָלוּ רַגְלֵי מַעַל
 מִלְכָּם. קָדְמוּ וַיִּרְצוּ לְאַהֲבֵי סָבִים: קָרוּאָה יִרְאֵת יְיָ
 וּמִשְׁכְּלֹת. קָצְצָה גְּלִגְלוֹתָו בְּרֵאשׁוֹ שְׁבִילֹת. קָתְתָו וְהִבִּיאָתְוּ
 לְהַטִּיב תּוֹחֶלֶת: רָאִדוּ וְלֹא הֶאֱמִינוּ לָהּ. רָצוּ לְאַיִשׁ
 אֲשֶׁר בְּקֶצְפוֹ תְּלָהּ. רָחַשׁ הוּא רֵאשׁוֹ בְּאַלְהָהּ: רָמַשׁ הַדּוּא
 גִּדְלוֹ שְׂמָחוֹת. רָחֲקוּ וַיִּגְסוּ יַגֹּן וְאַנְחוֹת. רִדְדָה וּמִתְנַקֵּם
 כְּהִרְף לְהַפְחוֹת: רָקְדוּ וְחָדוּ כָּל הַלַּיְלָה. רָנֵן הַנְּעִיבוּ
 לְנוֹרָא עֲלֵי לָהּ. רָחַפִּים וּפְקָדִים בְּכִסּוֹחַ וְחִמְלָה: שְׁתַּר
 כְּהַקְרִין וְהַבְּקָר אֹזֶר. שְׂאֲגוּ בְּקוֹל חֹזֵק וְנֹאזֶר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְיָ לְבָאוֹר: שׁוֹדְדִים כְּשִׁמְעוּ הַמוֹלֶת הַדְּמוּן. שְׂקָדוּ לְהַקְרִין
 הַפְּקָדָה וְלִכְמוּן. שְׁזַפּוּדוּ מֵת מוֹשֶׁבֶב בְּאַרְמוֹן: שְׂאוֹנִים
 נִכְנַע וְהַבְּרַח רֵדָם. שְׂחָחוּ וְחָגְרוּ בְּפִתְרֵי אֲסָתָם. שׁוֹבִידִים
 רְדָפּוּם וְהַפּוּם לְפִלְתָּם: תַּמּוּם וְהַרְגוּם תְּלֵי תְלִים. תּוֹדוֹת
 וְהִלֵּל סִיגוֹ סִגְלִים. תּוֹקֵף הַגִּס קָבַעוּ מִשְׂבִּילִים: תִּמְמוּ
 הִלֵּל לְגִמּוֹר שְׂמוֹנָה. תּוֹכֵן וְנֵרוֹת לְהַעֲלוֹת בְּרִנְנָה. תְּמִיד
 בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: תַּאֲמוּ הַיּוֹם שְׁבֵת וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ וְחַנּוּכָה.
 תַּפְּאָר מַעֲנִינִים מַעֲנִינָה וְרִכְבָּה. תַּעֲדִידָה נְצַח כִּי לָךְ הַמְּלוֹכָה
 יְהוּדִיָּה וְיְהוּדִיָּה סֵלָה פְּקוּדָה. בַּל גְּדַמְיֹת שְׁנִבְכָה לְבָדוּהָ.
 מִשְׁבֵּי הַדְּרִירִים וְהַכֵּל יוֹדוּהָ. קְדוּשָׁה: הַכּוֹל יוֹדוּהָ.

בשבת ר"ח וחנוכה אופרים אופן לך אלים, תסלואו לעיל בשבת ר"ח
 חננו ר' שלמה, וידעה שהוא גבירול, כי השיר שקול.

שְׁנֵי יוֹתִים. נִכְרְתִים. בְּנֵן נְעוּל יִצְהָרִיו: לְרֵאשׁ קְהָתִים.
 וְאַפְרָתִים. שְׁתֵּי עֲמֻרוֹת יִכְתִּירוּ: וְעַל מְנוּחָה. הַטְּהוֹרָה.
 כְּמוֹ גֵרוֹת יִחְדְּרוּ: הֵן בְּפִחְנָהּ אֵל מוֹל פְּנֵי הַפְּנוּחָה יֵאָרוּ:

מ
 לְבַן אֶפְרַת. צִיץ נִבְרַת, אֲשֶׁר הָיָה כְּצִיץ נוֹבֵל: לְבַן
 הַמִּשְׁחָה. אֲשֶׁר הוּשָׁח. כְּמוֹ אֲנִיָּה בְּלִי חוֹבֵל: זְכוֹר מֵרֵאשִׁית.
 אֲשֶׁר רָאָה. וְכִרְיָהּ בְּעִיר בְּבֵל: כְּמוֹ זְכָרְתָם. וְהוֹשָׁעָתָם.
 אֲזִי עַל יַד וְרַבְבֵּל: זְכוֹר וְרָעַם. לְהוֹשִׁיעֵם. וְגַם תִּקְרָא
 שְׁנַת יוֹבֵל: וְשֵׁם אוֹתָם. מְקוֹם אֲבוֹתָם. הַיּוֹת מוֹשְׁלִים
 בְּכָל תְּבֵל: וּמַעַל יָד. אִישׁ צִיד. טַבְעָתָם יִסְרוּ. הֵן כִּמְחַנֵּה:
 מִמְּלָכָה. מִמְּשָׁכָה. לְעִיר צִיּוֹן הַשְּׂיִמְנָה: וְכַת כְּבֹדָה.
 בְּרוֹב עֲבֹדָה. לְבֵית אִמָּה תְּבִיאָנָה: וְהַגְּבִירָה. וְהַצְּפִירָה.
 בְּרֵאשִׁית יְהוּד הַשְּׂיִמְנָה: וּמִצְנָנָתָה. מַעֲלָפָתָה. בְּרֵאשִׁית אֶהְרֶן
 תְּקִימָנָה: וְהַתְּמִיד. אֲזִי הַעֲמִיד. וְהַמְּנַחָה תְּרִימָנָה:
 וְהַמְּרַקָה אֲשֶׁר לָקַח. וְלֹא רֵאִיתִיו עַד הַנְּהָה: וְהַגְּרוֹרָתָה.
 בְּמַגְרוֹרָתָה. בְּנֵי אֶהְרֶן יִבְעִירוּ: הֵן כִּמְחַנֵּה. הַנְּכֹאָה. וְהַצְּמָאָה.
 אֲשֶׁר תְּמִיד לָךְ תִּלְלִיל: סְמוּךְ יְדֵי. בְּבֵן הַזְּדָה. הַנְּקָרָא
 יִשְׁמוֹ חֲכָלִיל: וְהַכְּנִיסֵם. לְגֵן בּוֹשֵׁם. וְהַפְּתֵם בְּהוֹד תְּכָלִיל:
 וְתוֹלִיכֵם. וְתַמְלִיכֵם. בְּדֵר צִיּוֹן וְהַגְּלִיל: וְהוֹק יִשָּׁר. אֲזִי
 יוֹשֵׁר. עָלַי נָבֵל וְגַם חָלִיל: וְעַם אוֹהֲבֵי. שְׂמָה וְעוֹהֲבֵי. חוֹזֵן
 שְׂקָר וְשׂוֹא וְאֵלִיל: וְאוֹם פְּרוֹכִים. יְהוּ בְרוּכִים. כָּל רוֹאֵיהֶם
 יִכְירוּ: הֵן בְּמַחְנָה. אֶ מוֹל פְּנֵי. הַמְּנֹרָה יִאִירוּ: אִוֵּר חֲדָשׁ.

זולת. ע"ס א"ב ונסיון חמוס שלמה הקטן בירבי יהודה חזק.

אִין צוֹר חֶלֶף. תְּכַנִּית כָּל גּוֹלָף. לְכַתֵּשׁל חִיּוֹל חוֹלָף.
 לְמַכְשֵׁל חַיִּית שׁוֹלָף: בְּעַר שְׂקָד לְסַקָף. עַם דֵּת אֵלֶף. מְעַט
 פְּרָחֵי תֵלֶף. גַּבַּר מְרוֹב אֵלֶף: גְּמָצוֹ שִׁחּוֹת כָּר. שְׁלֵשׁ
 עֲשָׂרָה כְּרֶכֶר. רֵאוֹת בְּרֻכּוֹת סָקֶר. בְּעַנְי חוֹשֶׁף גָּקֶר:
 דְּבַר שֵׁם יִקָּר. כָּל מוֹכִיר יִדְקָר. וְאִז לְרוֹב הוֹפְקָר. מְרוֹד
 סָמָר בְּעַקָּר: הַעֲרִים סוֹד בְּלִיעֵל. לְהוֹנִי הֵן יַעֲל. מְסוּדָה
 סָחַר יַעֲל. חֵימוֹ הַמְּרַר וְהַרְעֵל: וְעוֹד הוֹסִיף מַעֲל. לְאֵל
 מִתְּדָ שְׁעֵל. בְּטָל עוֹד מֵהַעֲל. קָרָפֶן תְּמִיד מַעֲל: וְהַ

וולת לשבת ראשון החנוכה

ירץ. חכמו קלי מרץ. גזור אצבע קרץ. כותב
 יץ: תביל סממאת שרץ. גן נעול השרץ. שתוק
 ירץ. ומה ספק ארץ: טסו הרגלי ילק. ומורי
 זבלק. בגן על צפור הולק. גזלי בתר ותמלק.
 בבהבי עלק. חרחר ריב ותלק. עקור ממן
 : ומנורה דולק: כננים שפני סלע. הומרו
 ילע. לקאי שן ומתלע. תסמאת קודש ילע:
 ינו צלע. נמוש מדני גלע. בשר קודש קלע.
 זול תולע: מדת חמם נמלו. כן גמול הנמלו.
 זר קמלו. כראש ושבולת נמלו: גמון רעות
 ל יוכלו שכלו. בקש יבש אכלו. כלו כעשן
 - שם לחלל. תמור ורשע מתחולל. יומם
 יל. ככן יתמר הלל: עוז ככן יתמלל. מפי
 ל. למשבית צר ומתעולל. כל הנשמה תהלל:
 בקעה חלוצים. וקבעו שמונה מליצים. נגד
 נצים. ותקופת שנת קצים: צערו כעקרתני
 וצערו כנמלי שקצים. לודטו כעצי קצצים.
 אש קוצים: קהלים נוסרו מדני. לשנים עשר
 = ריבם יי. על חושבי אבדני: שפוט כן דיני.
 ה אדני. תאבד כן ודוני. כל אבוקה יי: שמור
 . הט הקשב קובלים. מרוד נוף בהולים. יחיל
 לים: יציאת יום הלולים. וקרע דין הללים.
 וא כמהללים. מי כמכה באלים: עורח וכו'.

יוצר לשבת שניה החנוכה

! וכל תרח מס"על להכמו'סעס. ונסוע חמו'מנח'ברבי מכיר חי'סוק
 יי'עניתני'והייתני'ולא כלייתני. אויבי לא שמחת
 עז'ה נתילי' קי'ס'כ"א. ארוסד'ה'כילדליתני, ליה נתלי' ל'ב, וכן

לִי מִשְׁאֹל הֶעֱלִיתָנִי. אֲרוּמְמָךְ יִי כִי דִלִיתָנִי: בְּנֵת מֶרְחֹק
 לְחֹק חֹק דְבַר מִכֶּן. בְּמַרְם הַבִּיאָנָה חֲדָשׁוֹת הַיּוֹדְעָה
 אֲמַת בְּנוֹ. וְעוֹרְרֵתִי בְּיָד עֵינַי עַל בְּנֵי יוֹן: גְּאֹלְהֵגִי מֵרֹאשׁ
 מַחוּמֵר וְלִבְנֵת פִּיבְסַת וְאַזֵּן. גַּם בֶּן מִיּוֹן מְצוּלָה פּוֹעֵלִי
 אֵין. מְבוֹר שְׂאוֹן מִפְּשֵׁט הַיּוֹן: כְּגוֹרָה וְחַג וְחֹק וְשֵׁם מְנַעַי
 לְשִׁמּוֹר. נִתְחַנֵּי חֶלֶק שְׂבָעָה וְשִׁמּוֹנָה הֵלֵל לְגִמּוֹר. לְמַנְצֵחַ
 עַל הַשְּׂמִינִית מְזֻמּוֹר. קָדוֹשׁ: דְּבַרֵּת מְלָכוֹת שְׁלִישִׁית
 הַלֵּם חֲמֻדוֹת בְּפִיר וְשֵׁם: דְּמוֹת נֶמֶר וְלוֹ אֲרַבְעָה כְּנָפִים
 לְדֵרָשִׁים. וּמִשֵּׁם יִפְרֵד וְהִיָּה לְאֲרַבְעָה רָאשִׁים: הָרֹאֶה
 שְׁנֵית צְפִיר גְּדֵל וְעֵצִים לְהִתְאַמָּה. הַקָּרֵן הַגְּדוֹלָה נִשְׁכָּרַח
 וְאַרְבַּע תְּחִמָּה לְהִתְקִימָה. צִפְנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה
 וְיָמָה: זֶה הַחֶלֶם לַעֲשׂוֹת בְּמִשׁוֹל בְּעֵלֵי מְדִינָה. וַיֵּצֵא חֶקֶק
 בְּקֶרֶן הַשּׁוֹר וּבְבֵרִיחַ אֶפְדֵי. אֵין לָכֶם חֶלֶק בִּי. וְדַ מְלֶךְ
 עַי פָּנִים מִשְׁשֵׁק וְשִׁשָּׁה. וְהָרָה לְמִשְׁנֵהוּ גְּזוֹרְתֵינוּ עַל עַמֵּי
 מִשָּׁךְ. וַיִּבֶם אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ וְהַחֲשֵׁךְ: חָשַׁב לְדַבֵּר חֲדָשׁ
 וְשָׁבַת יְדֵתִי דִינִי. חֶק וַיֵּעֲבֵר קוֹל גַּם בְּמִכְתָּב רָשָׁם מוֹקְדֵינִי.
 וְאָמַר הֵם כִּי לֹא לְהוֹכִיר בְּשֵׁם אֲדֵנִי: מִכְּסִי חֶפְהָ וּבְרִית
 גַּעַד יִהְיֶהוּ קוֹסְמֵנֵר. מְחוֹרִים נוֹסְדוּ בְּהִתְאַפְּחָ עִם בְּשִׁנּוּם
 לְהִסְתַּנֵּר. קוֹל רַחֲמִים וְאוֹד גֵּר: יַעֲצוּ לְבַטֵּל מְבִילוֹת עִם

חרזי הפיוט הזה כולם פסייסיים על ל' הכתוב פסא. נכת ערמוק וכו', טעמו
 עוסק רמוק כנר חקקת וכחנת החלשות טרם ניאנה והיינו נבואת זכרי' (ט' יג')
 שכיבא ואמר ועורתי בניך לון וגו' והיינו כלחון החשקונאים כנגד היוכים.
 עמוסר ולנכת וכו', עמוסר ולנכים של שעבוד עלנים, פינסת ולון עערי
 פלרים ניוקאל ל' יג'.

טבור שאון וגו', חילי' ס' ג' ורשו לעלכותיון. עכור', הדלקת שנעת הנרות. וחגשעוכת
 ישי חג. וחק, כנון מילה ושנת וארי דנרי' שהם חק לישראל, ושם, האכרת שס שמי'. כחכני
 וכו', טעמו כנגד שהינים משנו לשנוע עפני אמה כמת לי חלק שבע' ושמוכ'.
 דברת עלכות שלישיית. אודות העלכות השלישית הייג עלכות יון, כנר חלם
 דכיא איג טעוודת צשחו' וארו אחרי כנער ולה גפין ארבע וגו' (דכיא ז' ו').
 ופעם יפרד וגו' ברשא' ב' י'. הרש' שנית וכו', גם זה שם גדכיא סי' ח'. עלך עו
 פכים, אכטיוכס. ששישק וששק, עפלרי' ועכנל, שישק, כך שמו של עלך עלויס
 צספר ס'א י'א ע', ונשק הוא צנל בירסי' כ"ה כ"ו גם כ"א ס'א. וכס וגו',
 שמו' י' ע"ו. ואמר הם וגו', עמוס ו' י'. קוסטנר, היא העניש ופייסר העמרני'

בזו ומשפחה. יזמו לעשות נבלה ארוסה במרם תנשא.
 לשבב את בת יעקב וכן לא יעשה: כגם אלעזר חנה בת
 סגנים וחורים. כגם אנשי המקום למשפחה שמגנים
 מוכתרים. פי כן יעשו הפתורים: לעיני הקרואים יעלה
 חן ראשה פרעה. ליינה מסכה פדמעה על אודות הרעה.
 וכתנת הפסים אשר עליה קרעה: מלל יהודה אחיה
 חנה למה תבכי. מזה לך אפוא בשכורה תשתותי
 ותשתפכי. והאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי: נבל
 פן יתעולל בי ביום הפתי. גמצאתי מחללת את אבי
 ומצאת לשרפתי. ואני אנה אליך את חרפתי: שחת מרה
 נפש בבכי וכתתונים ובעקה. שם אחיה ללבו ויהרד
 תרדה מבעקה. ויבר יהודה ויאמר צדקה: עצה הבו לכם
 בקנאת עשה נזרים. עמדו השרים משחו מגן הטא
 יראים. ויחרדו ויקמו כל הקרואים: פצו חוק ונתחוק
 בעד עמנו ומשפחותינו. פן תחללנה בנותינו ויתערם
 בנו משחיתנו. ויאמרו הכוונה יעשה את אחותינו: צבא
 פתח ארמון הגמון מעדן וכלי. צהל ולקראתם
 ואמר בוא לברכה אלי. ויקרא הוציא כל איש מעלי:

בשינוס להסתכר, בחיגור עון סתניה, שינוס, ל' ויכנס שמיני (פ"א י"ח ע"ו)
 שהוא ל' חגיר; להסתכר, ל' סיכר הידוע בדברי רז"ל ל' אור, והמ"ו שנו
 לסיסן המפעל כתי"ו של עווד עסמולל (שפ"ו ט' י"ו), כסנולל שם נפי'
 רש"י ז"ל. קול רחיס וגו', ירעי' כ"ה י'. לשכב וגו', בראש' ל"ד ז'. כי כן יעשו
 הנחור', שוכטי י"ד י'. וכתנת הפסי' וגו', ש"ב י"ג י"ט. ותאמר לא אדני וגו',
 ש"א ח' ט"ו, ואכי אנה וגו', ש"ב י"ב י"ג. ויבר וגו', בראש' ל"ח כ"ו. ויחרדו
 וגו' פ"א ח' ט"ט. ויאסרו הכוונה וגו', בראש' ל"ד ל"א. לנאו פתח וכו',
 המתאספו א פתח ארסוכו של הגסון הסעודן וסעוכג ככל וכילי הגמון, שלטון.
 ככל וכילי, עש"ה לא יקרא עוד לנכל כדבי ולכילי (ישעי' ל"ב ה') ופי' רש"י
 כילי רחאי נוכל חורש רעים, והפסוק שלאחריו מוכיח כן וכלי כליו רעים הוא
 זעות יען וגו'. להל, כשא קול להל, ל' להלל סוסים שטופי זעה כדכתי' וזרעת
 סוסים ורעס (יחזק' כ"ג כ') ע"ש פי' רש"י. ויקרא וגו', בראש' ע"ה א'.
 כנאים לפיתוכו, כאליו נאו להתחזן עשו נחכה אחומס. אשרה, הוא עץ חנינו
 וכל' ונלע. וזמקעה בנטי, שוכטיס ג' כ"א. ויקח את אחיו וגו', בראש'
 י"א כ"ג נאו על החללי, בראש' ל"ד כ"ו. תקף הסלך, המתחזק הסלך אכתיוכס
 אשר שמע עת כעשה לשכנה ולאז לנאו. מאועת חן עיה וכו', בספר

קפץ יהודה ואחיו במרמה כבאים לחתנו. קרב ולקח
 אשרה העומדת לפניו לשטנו. ותקעה בבטנו: ראשו
 ברת אלעזר ושלה חוצה לנהף. ראו עבדיו כי מרת
 אדוניתם ויגסו לנהף. ויקח ארת אחיו עמו ויהיה:
 שדדום ויבוס ויכתום ומתגידם החרידו והרניחו. שלמו
 היותדים בשונאיהם אשר אותם בוז. באו על החללים
 ויבאו: תקף המלך וירב פילו הטוב והמסחור. השועת
 חיץ ירה בשרירי ויקוב חור. ופל לכו אחר: מכה
 ונשבר עצמות פרח ויצא יצא. מדרו עבדיו ולא פרכים
 הגיסרו רצוא. וישב בבשת פנים לארצו: גלחמים
 באנטוכיא עיר גדולה בעם וחדים. נצחו בנים ויצא
 צבא בשרו כמהים. וישמעו את קול יי אלהים: חלולת
 יושבת יתר הקועה להצעיר ולהסעיר. הרבה עקרון
 העקר קסרי בת שעיר. על כן קרא שם העיר: מאו
 כבשה קציני בשם יי נפי. מסכת שם נקראת אחידת
 מגדל נשיא. והיה כאלף ביהודה ועקרון ביבסי: בהלך
 כן צד וערון וערי הירחם. ברבים יושבים לפני יי ולמדו
 תורתם. פחציריהם ובסרתם: רוזנים עשו בשונאיהם
 כרצונם כמשפט אדונים. רדו בשונאיהם ועבדום וענו

יוסף בן גוריון צפרק כ' סיפר החעשה בזה"ל: והיא ככלתו (אנטיוכוס) לדבר
 וירכב וילך עם חילו חיל גדול טחד ועמו פילים רבים יודעי טלחטה ושחכה
 כנד טחד, והיה נדרך ויצנור הרכב טמול פיל וילעק הפיל וירגז הסוסים וילגזו
 ויקבלו והפכו את הרכב ויפול אנטיוכוס טעליו ומשנרנה כל עלטותיו כי הי'
 איש עב צריא וטוען וכנד, ויוסף ה' טבה על טכתו ויבאש כל נשרו כריח
 נשר החלל הפושלך על פני השדה ביטי הקיץ לחוס השטא, וישאוהו עבדיו
 על טכס טעט כי לא יכול לרכוב, וישליכוהו ארלה ויכוסו טעליו כי לא
 יוכלו לנשת אליו טפני הריח הרע היולא טענרו הנכאש, ויאשר איש אלהים
 הלא כטפט בזה הטבה הזאת לאש הזה כי היה טחרף את אהי כל והיה
 אויב לאהי השמים וכו', ועוד הזכיר טזה צפרק ס"ה. ויפול רוכבו אחר,
 צראש' ע"ט י"ו. ולאפרכי ים, ולטלכות היס. ויש ננשת וגו', דה"נ ל"ב כ"א.
 נלחטים באנטוכיא וכו', ר"ל כוען אחר היו נלחטים באנטוכיא, ואח"כ נעקרון
 וקסוי וכל זה הי' בטאך זמן ק"ג שנים טעלכו החטוכי'. נעם והיה יס' נעם
 נסי הרות ל' טערנו וזהו הלג נטו הטחלקת בישראל, טיין נערוך ערך זה הג'

מדינים ומדינים. ובני יון אלשה ותלשש פתים ודונים:
 בעבור גמפרו ליתנים שנים מאה ושמונים. פרצי
 כסף להתרפס יאתיו חשמנים לחשמנים. נתנו לאיצר
 המלאכה והב דרפמונים: ידידות ממלכת פתנים ותו
 קדוש המבפר. ישבו מאה ושלוש ולמו שלחו כר. מנחה
 ישיבו מלכי שבא וסבא אשפר: מחפשים חלצו חמשים
 עד חג שלו. מצבא המלחמה שבו בעשרים וחמשה
 לבסלו. וילכו לאהלידם שמחים ומוכי לב: כל אבני
 המזבח אשר שקצו יתנים. כנסום חגוום כמזרחית צפנית
 לשבת הוננים. ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת
 האבנים: יחד ליום נאספו לשודר ולהודות ולשפח.
 ישירים משרתי בקודש יבואו להקריב ולזבח. את קרבנם
 לחגבת המזבח: רצוי הגדול מאתיו מוחץ קמו בדליון.
 רצה בפועל מלאו ידיו בדת גליון. להם ויין והוא כהן
 לאל עליון: חיל פריצים בבא לחלל בית הער. חיל סוהג
 היה גבהו עשרה במשער. פרצו ויעברו שער: ידידים
 פחוקו שלש עשרה בדרך בגודש. יען בן הקנו למספרם
 השפתיות לחודש. והשתחויו ליי בטר הקנש: האויב
 סחיו אתרי אשר מחה נמחה. הרצים יצאו לבשר

פשהים, חאר לישראל. וישמעו את קול ונו', בראשית ג' ח'. חולות יושבות וכו', כל זה
 שצאר צפ"ק דמגילה דף ו' א' ע"ש. על כן ונו', בראשית י"ט כ"ב. טוסכות שס וכו'.
 בעת הגאולה כאשר ילבד כן לור ולידון ילעוו שס מור' כרבי', כענואר שס נעס' ענילם
 בחלריהם ונטירותם, בראשית כ"ה י"ו. ובני יון ונו', בראשית ג' ג'. יאתיו חמשים עש"ה
 יאתיו חמשים עכי עלרים (תילי' ס"ח ל"ב) ואז'ל נעס' פסח' דף קי"ח כ' עמיד
 סלרי' שתיא דרון לעשיה וכו'. כתבו לאונר העלאל' ונו', עזרא ב' ס"ט. ישבו סאה
 ושלא וכו', זמן טעך מלכות המספונאים הי' ק"ג שנה. והבי איתא בסדר עולם, נס
 בענלח אנטיווכם עטשע ק"ג שנה. מנחה ישינו ונו', תילי' ע"ב י'. וילכו לאהים
 ונו', ע"א ח' ל"ו. כנסום ונכאם בעזרקית וכו', נעס' עדות פ"א ע"י, ונעס'
 ע"ז דף כ"ב ב'. ולקחו אבנים ונו', ויקר' י"ד ע"ב. את קרבנם ונו', בעדנר
 ז' י"א. רלכו וכו' רלה בפועל וכו', עש"ה יהי רלכו אחיו, ועש"ה ופועל ידיו
 חרלה עתן חמשים קמיו (דנרי' ל"ג י"א וכד). לחס ויין ונו', בראשית י"ד י"ח.
 חיל סודג וכו', כולו ענואר נעס' עדות פ"ב ע"ג. פרלו ונו', סיכה ב' י"ג.
 וכתשוו לה' ונו', ישעיה כ"ו י"ג. להביאם ונו', כחעי' י"ב א"ז. ומספו ועללו

בְּנֵי־לִים יִשְׁעָה צְמִחָה לְחִכָּאָם לִיהוֹשֻׁעַ לְעֹשֶׂה
 חֲנֻכָּה וְשִׁמְחָה: חֲנֻכּוֹ וְכִסְדּוֹ הֵיכְלוֹ לְהַעֲלוֹת גֵּר בְּאוֹמֶן.
 חֲפָשׂוֹ וּמִצְאָה בְּשִׁיתָיו פֶּה שֵׁשׁ בְּטָמֶן, כִּי אִם אֲסוּךְ שִׁמּוֹן:
 וְהָרָו מִצְאָה בָּנִים לַיָּמִים שְׁמוֹנָה לְשִׁקְדָנִי. קָבְעוּ לָכֵן הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה לְדוֹרוֹת עַדְנִי. וְלַחֲזוֹכִיר וְלַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵלוֹ
 לַי: מְכַהֲנִיק לְבָשׂוֹ צֶדֶק בְּהַצִּיתָהּ שְׁמִיר וְשִׁית. נִצְחָה
 חֲסִידֶיהָ וְרִנְנוּ בְּהַדְלִיקָם שִׁמּוֹן זֵית: מְזֻמּוֹר שִׁיר חֲנֻכָּה
 הַבַּיִת קָדוֹשׁ: הַכֹּל יוֹדוּךָ זְכוּ. וְכוּהֲגִים לוֹסֵר עֹשֶׂוֹר ל' אֲחֵר שִׁיר שֶׁל יוֹס.

גאולה לפ בשלח. חמוס נו יהודה הלוי. ונק"ס פסד"ט וזנו אשכנו א"א.
 יום לִיבְשָׁה. נְהַפְכוּ מִצּוֹלִים: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים:
 הַמְבַעֲת בְּתַרְמִית. רְגְלֵי בַת עֲנָמִית. וּפְעָמֵי שֹׁלְמִית.
 יָפוּ בְּנִעְלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים: וְכָל רוֹאֵי יְשׁוּרוּן. בְּבֵית
 הַיְדִי יִשְׁרָרוּן. אֵין בְּאֵי יִשְׁרָרוּן. וְאֵיבִינוּ פְּלִילִים. שִׁיר' חֲדָשׁ וְכוּ,
 הַגְּלִי כֵן הָרִים. עַל הַנְּשֹׂאֲרִים. וְהַתְּלַקֵּט גִּפְזוֹרִים. כְּמִלְקֵט
 שְׂפָלִים. שִׁיר' חֲדָשׁ שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים: הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבֵרִית חֲתֻמָּךְ.
 וּמְבִטָּן לְשִׁמְךָ. הַמָּחָ גִּמְזוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים:
 הַרְאֵה אוֹתוֹתֶם לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל בְּנֵי כְּסוּתָם.
 יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים: לָמָּה זֹאת נְרַשְׁמֵת.
 הַכֵּר נָא דְבַר אֲמֵת. לָמָּה חֲתֻתָּמֵת. וְלָמָּה הַפְּתִילִים:
 שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים: וְשׁוּב שְׁנִית לְקַדְשָׁה. וְאַל תּוֹסִיף
 לְנִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמֹשָׁה. וְנָסוּ הַצִּלְלִים. שִׁיר' חֲדָשׁ וְכוּ.
 יְדִידִים רְמֻמוֹךְ. בְּשִׁירָה קְדֻמוֹךְ. מִי כְמוֹךְ. יי בְּאֵלִים.
 שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאוּלִים:

בגלל אכוח חרשיע בנים ותביא גאולה לכני בניהם כרוך אתה י גאל ישראל:

מאורה לפי יתרו ונכל פעם שקצין חכמי.

לר' יהודה הלוי ועמו חמוס נחשאי החרוזי והוא שיר שקול ע"ס תכוע' ויחד ותנועה.
 נק"ק פפר"ם ורוב אשכנז ח"א.

אמרות האל מהורות, מפנינים הם יקרות, בלכות
 הם צרות, בנפשות הם קשורות: יגעו כל הדברים
 מדלוק אתר שפחיו. מה לכן ימים ספורים אתרי נצח
 נצחיו. בלשחקים מעפרים, גבהו מצו ארחיו: מה לדעות
 החסרות, ותבנות הקצרות, לאחוז דרכי גבורות,
 הבודות הפצרות: הם לפניו כל מדבר, בו ואבד רעיונו.
 אך במפעליו יחבר, קול וירחיב את גרונו, ודברי שיר
 יגבר, פיו ויאריק את לשונו: הלשונות מאמרות.
 מעריצות מעטירות, הנשמות מאדירות, בין להבין
 ולהורות: וכמה אבן אבנים, ואדבר ליי. בית אלהים
 אבנים, בעגלים קרבני, משאול יאמר אבנים, אהיה
 כבאב לבני: הן ארצות כל לורות, מבלי הקריב מהורות.
 הבנה ראשית עירות, תחפוץ שי בעורות: דללו חכמו
 וחרבה מלבב כלכל ודרדע, כל אשר יזמו וחשבה לא
 כמו השב ונדע, מעשיו עצמו ורנה מהקור חכמה
 ומדע: נפלאותיו לא ספורות, יום ליום רבות ופרורת.
 ותנו תמיד ומירות, לו ולא ידעו ספורות: היא לה עדים
 ברורים, מלאו כל הר וגבע, כי בכל צורות יצורים, יש
 לא חזתם ומבע, והרי כל המאורים, והרי שבע לשבע:
 באשר שבע מאורות, כן לשבע המנורות, שם לעינים
 מאורות, לתזות את המאורות: אור חדש וכו'.

יוצר לפרשת שקלים.

ע"ס א"ב.

אל מתנשא לכל לראש, פתר באום דלת ראש.
 כבודת בתאנה בראש: ביטה ואהה דרוש, מכל אום

לפרוש. לנשאתה על כל ראש: גועלה השנית למנדר ראש:
 והיא תרים ראש. בכסא כבוד מראש: כבודי ומרים
 ראש. עתה יעבוד בראשי. וידרשי ויבקשי. קדוש:
 דבר בזה ספר. וקים באמרי שפר. למשולי עפר ואפר.
 היוזתם נותנים כפר. בלי הזפי וחפר. בעד עונם לכפר:
 וצדקתם תכתוב בספר. בזכרון הספר. למנותם עם
 גם אנכי עפר ואפר: זה אלי גם לאבי חוה. והראהו
 כמין מטבע אש במחזהו. וגם הכל יתנו כזה: חסדם
 ילשת כזה. ואחד מהם לא יתבזה. וצדקם ירזה: טובות
 יוטבו על זה. ושכינה יזפו לחוה: וגוי לגוים רפים גיה:
 יחד שוכן רומה. התנה בתורה תמימה. ליונה שהיא
 תמה: כל העובר ביומה. ישקלו ששקל בלי מדומה. מחצית
 השקל תרומה: למזבתם בלי לעלמה. ותהיה לה כחומה.
 תולה ארץ על בלימה: מבן עשרים שנה. יתנדיבו
 סחגינה. פני שוכן מעונה: נשיאים ודכים במשענה. כלם
 ישו בנתינה. בלי עוד להתמתנה: סלה יסבית תחנה.
 בכל עת ובכל עונה. ויתקיימו פרננה: על נפשותיהם
 יכפרו. ותפאטיהם יופרו. ובחלק טוב יפפרו: פארים
 הכל יספרו. ושבת יתנו ויגמורו. והודיה ליוצר ישוררו
 צריהם ימעטו ויחסרו. ועל צואריהם יגברו. ובשבע
 שמחות יחפרו: קהלם להתחזק בתעודה: בלי עוד
 למעדה. בהקריבם וזה לעבודה: רם עפם הועדה.
 באהבה ובחמדה. בלישכה ובעמידה: שמם פתיים
 התמידה. בכל כלול חמדה. לור בלי לעבדה: תמיד
 תהיה לזפרון. לתבצלת השרון. בכפור ופרון. לפני
 מרום. קדוש: הכל יורוד. ואם הוא כ"ס אופנים אופן אל רח.

אופן

לפי סנהג פולין

כבודו יתרומום וירגשוא. בגוי אשר רפניו מתמידים והוא להם מתסה. ועל פשעיהם אהבה מכסה. והכל ירומומו כסובבים כפא: והחיות:

זולת

ע"ס א"ב

אתה אהבת עמך. בעבורם רדת ממרומך. גורת להם ימך. ודבקתם באהב לשמך. הם נחלתך ועמך. ומתמידים לרומומך. וזכור ברית נאמך. תמול וקרב להם יומך: טוב גמת לאדירים. ישקלו כסף כפורים. כפר עון מכפרים. לעד יהו משפרים: מגין מעות עשרים. נתינת עניים ועשרים. סמיכת כל הנספרים. עולצים בכל עברים: פקדיהם ושמוחם. צבאם ורבבורם. קומם במתנותם. רם השוכן אתם. שבמי שאריתם. יהיו תקוה לאתריתם. תפן לברכתם. פקריעת ים סוף וקמפת בכורים שונאיהם להכותם: עזרת, וסחפלים שבע.

קרבנות. ה"ץ חזר החפלה על סלך עוזר ומושיע ומגן.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפוזקה

פי בשיר ורגנים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

ע"ס א"ב

או מאז ומות בכל פעל. במספר במשקל כל לה להעל. גדת בקן למשי ממי שעל: דעת מפקד יופי פעמי געל: העל המירו כבוד ריע כבעל. וזה ללא זה פצחו במעל. ונתו פתרון אף לנגף ועל. חל בעדם חסר והצרי העל: מדה משאם הגר לו שאנת. ישרם להליץ הדף ראש לשאנת. כ' כפרם פץ תת לאמים משאנת. לגשלם לנשאם כבי תשא את:

ראשי על כל ראש נשאנת. גיד על מרומי קרת התנשאנת. ויו אהבה על כל פשע כסית. בגין על ימנה יגני התנשאנת: כרת אתה יי מגן אברדם:

קרובות לפרשת שקלים

מה

מעתיק פלוסים צר ובזרא רוח. ממדד ומשקל גול
עם הח. גנה לבל יזיק לנדבאי רוח. נובבתם חרז
פדיון לכל רוח: שריג יד שעיר מרם עמד. סקרת פי
למוקש ולצנין יעמד. עצתו זה לזה שמע במעמד. עתה
שקלים מראש חדש ללמד: פרשת זאת להגות בקן
זה. פלסיה להקדים לפלס צר ובזרה. צורת מטבע
כחו אבי חזקה. צנה צור לציר כן תת מתן זה:

שמו משתף בעם לו עמיתים. תעלו כל ניוס חם
מופתים. יעיר ותחשוף ורוע יד ממתים. כיל נספ
לקש להחיות מתים: פרק אחת יי מתיה הפתים:

קצובה היא זאת לשועים וקלים. קצינים ורשים יחד כה
שקולים. קצין לבל יעז מול מקהלים. קרא לומר הזני
פדעני מעקולים. רוב עם אשר לא יפפר. רבעם צעיר
מעשרים להספר. ראים לעגש חדר בסדר להספר.
רשע וכל פשע לכפר ולהפר: שעורים בזה שעור במפקד
להגבר. שתילמו לנשיאת ראש אחס לחפר: ששקליכסף
כפורים כפרם להדבר. שמורים לזכרון תת כל העובר:
תמדו מאז כל עבת קדושים. תרום בשלשה פרקים
תרומת קדשים. תכונה לבידק הבית וכל אשים. תת
בד הכהנים כסף הקדשים:

תפן באון פיש טיש רפישנו. תביט פדכינו ועוד כל
תכפישנו. תתקרא דרור כמאז בו להחפישנו. תת
המון לאמים תחת נפישנו:

תזפור להעלות נשואי רחם מדכים. תמזכים
נזורים פדוד טוב עדים: תתקף עוז אדרת על ים.
תזפור לעם מספרם סחול הים:

ימלה יי לעולם אלהיך ציון לוד וד הללחה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:
 מי יוכל לשער כל הפקדים. אשר בחבל ובחלש לא
 נפקדים. פרית פרוחה למו מאו בפקדים. לבל יחסר
 הזמון מחלש פקדים. ואם פתרון וכנס ישרו
 מפקדים. לא ימעטו מששים רבוא מפקדים. ואם
 לנגף ואנף באף מפקדים. בפק תת כפר הם מפקדים.
 ובכל ערב נשמתם בידה מפקדים. ובכל רגעי בקר
 נבחים ונפקדים. ולי מה יקרו עלי הפקדים. אלה
 הפקדים והמתפקדים. שמור פקדים. ונפקדים
 ושוקדים. היות משקדים. ולה קודים:

חי וקיים נורא ומרום וקדוש:

כלש מחיו אליעזר בירבי קליר.

אומן בשמעו פי תשא את ראש: חל וחת איך אותם
 הרוש: לעם אשר לא ימד ולא יספר. איככה אספרם
 ולא נתנו להספר: עקדם כנאמר לו תבט וספור. שכ
 וישוב אם תוכל לספור: ורעם סחול ימים וכוכבים
 ספורים. ואני איך אספרם ולעד פרים: רם תיה לו אות
 מספרם. איך למנותם ולעמוד על ספרם: בקור ראש
 שמותם לחשבון תעלה. ומדת מנינם בידה אז תעלה:
 יקר שלישי בתוכם לא הפקד. כי גזיון מלה לבדו נפקד.
 רשום מבטן להפקד במשמרת הקדש. וצבאו ופקדיו
 נמנים מבן חדש: בשמעו אמר ונתנו איש כפר. פץ
 בפה יתרצה אשכול הכפר: יציר מה יתן פדיון נפשו.
 ומצא חגיגה פני שם נפשו: קדוש סחפץ להצדיק עם
 וחי. כמין מטבע אש הראהו בפחזה: למדו זה יתנו ולא
 יחמתנו. ולכל יתנו את אשר נתנו: יה לא מצאנו
 גיא כח. באשר נקית חטא גבורי כח: רחום כרחמיה

נְשׂוּאָהּ בְּכֶסֶף כְּפָאָרִים. בֵּן שְׁעָה שְׁפָתֵינוּ בְּשִׁלּוֹם פָּרִים:
 אֵל נָא. לְעוֹלָם תַּעֲרֹץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדֹּשׁ. וְלְעוֹלָמֵינוּ
 עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ. נוֹרָא מְרוֹם
 וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. מַלְכוּתוֹ
 גִּצְחַת. נוֹרְאוֹתָיו שִׁדְדוּ. סִפְרוּ עִוּ. פָּאָרוּהוּ צְבָאוֹ. קִדְשׁוּהוּ
 רוֹמְמָהוּ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבְחָה. תִּקַּף תְּהִלּוֹת תִּכְבָּרָתוֹ:

סוּק עַד אֲשָׁאֲרָאשׁ. כְּמוֹ מֵרָאשׁ. לְהַקְדִּישׁ לְקָדוֹשׁ:
 סוּק עַד בְּמֵאוֹנֵי צֶדֶק. יִכְרִיעַנִי לְצַדִּיק. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

אֱלֹהֵי אֲזַכְּרָה אֶת אֲשֶׁר נַעֲשִׂה. בְּהִיוֹתִי בְּטַח וְשָׁקֵט
 בְּנִבְוֹן וְנִשְׂאָה. גַּעַלְתִּי בְעֵבֶר וְשָׁקֵלִי אֵיךְ אֲשָׂא: דִּי שָׁקֵל
 עַד לֹא שָׁקֵלְתִּי. הַנֶּם לְמַס עוֹבֵד הַיּוֹם שָׁקֵלְתִּי. וְכַחֲטָא
 עַל שָׁקֵל לְרָשָׁע נִשְׁקָלְתִּי: וְחִי לְלֹא תִתִּי לְשִׁכְנֵי בְיָלָה.
 תִּכְתִּי לְתִשְׁלוֹם רִדְכָמוֹן לְעוֹלֵי גוֹלָה. טַבְעוּ נִם הַם
 וְהַעֲרַמְתִּי מִגּוֹלָה: יִשָּׁר שְׁלֵשׁ קַפּוֹת מִשְׁלֵשׁוֹת סְאִים.
 כְּנֹסוֹת לְמִקַּח שֵׁי מְרִיאִים וְשִׁיִּים. לְקַח וְאֵין עוֹד בְּצַעֲוִי
 נוֹשָׂאִים: מִדַּת שׁוֹפְרוֹת תִּקְלִין חֲדָתִין וְעֵתִיקוֹן. נְדָבָת
 אֲשֶׁר בָּם הָיוּ מַעֲתִיקוֹן. כָּרוּ בַפֶּה כְּנֵי וְחִדְּבָרִים עֵתִיקוֹן:
 עֲצִים הָמוֹן חוּגֵג וְשׁוֹמֵף בְּנֶדֶר. פֶּזֶר וְנוֹתְרֵתִי כְתָרָן
 בְּרָאשׁ הָדָר. צֶדֶק מְלוֹנֵי שְׁעָרָה כְּתֵל הָר: קֵן צַפּוֹר
 קָרָא לְמְרוֹם הָרִים. רֵאשׁ נְשׂוּאָהּ כְּמֵאָז פֹּה לְדָרִים.
 שְׁבַעַה וְשִׁמּוֹנָה עֲלִידֵם לְרֵאשׁ הָרִים: עַד אֲשָׁא וְכוּ'.

סוּק. וּבְכֹן לָהּ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁהּ כִּי אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 אֵז רֵאִיתָ וְסִפְרָתָהּ. וְהִכְנָתָהּ וְתִקְרָתָהּ. וּמִדַּתָּהּ וְשָׁקֵלְתָהּ
 וְכִלְתָהּ וְאֲמַדְתָּהּ וְצִבְרָתָהּ. וּפְקַדְתָּהּ וְחִשְׁבָתָהּ וְסִבְכָתָהּ וּמְגִירָתָהּ
 וְסִפְרָתָהּ. וְקִצְבָתָהּ וְהִרְצָתָהּ וְגִירָתָהּ וּמִפְחָתָהּ וְשַׁעֲרָתָהּ. וְהִבְטָתָהּ
 וְהִכְנָתָהּ וְהִשְׁכַּלְתָהּ וְשָׁרְתָהּ וְסִקְרָתָהּ. וְכִתְבָתָהּ וְהִרְטָתָהּ וְחִקְקָתָהּ
 וְצִינָתָהּ וְתִרְתָהּ. וְלִפְדָתָהּ וְהוֹדַעְתָהּ וְהִצַּתָהּ וְהוֹרִיתָהּ וְגִירָתָהּ

וְעִדָּתָּהּ וְקִרְיָתָהּ וְעֵינֵיהָ וְהַדְּבָרָהּ וְאָמְרָתָּהּ: כָּל מַגִּין וּמִפְקָד
 וְחֹשֶׁפֶן וּמִסְפָּרָיו. כָּל מִשְׁקָל וּפְלִים וְכִים וְגִזְרָיו. כָּל כִּיל
 לַח וְיָבֵשׁ וּמִשְׁחָיו. כָּל קוֹ וְקֶצֶב וּמִדָּה וְשַׁעֲרָיו: הַיָּד
 לְדָקֶדֶק חֹשֶׁפֶן לְכָל דָּבָר. לְכָל יָגֵלם חֹשֶׁפֶן וְשִׁמְרָה
 וְיַעֲבֵר: מִתְחִיל בְּמִדְּדָה מִחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. עַד שֶׁהוּא
 מְכֻלָּה בְּאַצְבַּע הַקִּטְמָנָה: הַרְךָ יוֹם הוּא בַעֲשָׂר פְּרָסָה.
 וְאַרְבַּעַת מִיל הוּא כָּל פְּרָסָה: וּמִדַּת הַמִּיל שְׁבַעֲהָ וּמִחֻצָּה
 רִים. וּבְשָׁלְשִׁים קָנִים הוּא קֶצֶב הָרִים: וְשַׁעֲרֵי הַקְּנָה
 שְׁלֹשׁ אַמּוֹת חֲתָרָת וְכָל אִמָּה מוֹרְדָת שְׁלִישׁ בְּרֵית. וְהַחֲרָת
 מוֹתְחַת עַד שְׁנַיִם בְּסִיט. וְאַרְבַּע אֲצַבְעוֹת הוּא הַטִּפָּח
 וְהַסִּיט: וְכִמוֹ נִתְּנָה מְדָה לְמִדְּדַת הָאָרֶץ: כֵּן נִתֵּן כִּיל
 לְתוֹלְדוֹת הָאָרֶץ: מִתְחִיל מִמֵּאָה וְשָׁלֹשׁ וְשִׁשׁ שָׁנָה. עַד
 שֶׁהוּא מְכֻלָּה בְּשֵׁתוֹת אֲצַבַּע קִטְמָנָה: זֶה הַיָּם הַגָּדוֹל
 בְּשָׁלִישׁ יוֹשֵׁב. בְּמֵאָה וְשָׁלֹשׁ וְעוֹד מִתְחַלֵּשׁ: וְעַמְקוֹ
 בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְמַתַּח סוּף: וְסוּף בְּשִׁבְעִים וְשָׁנַיִם
 לְעֵגֶל גִּידוֹן. וְגִידוֹן מְכֻפִּיל שְׁנַיִם בְּמִדַּת פָּרָת. וְהַפָּרָת
 הַקָּפוֹ בְּנֶגֶד שְׁנֵי הַנְּהָרוֹת. וְשְׁנֵי הַנְּהָרוֹת מְעַדְרִים בְּאֶרֶץ
 הַיַּרְדֵּן. וְהַיַּרְדֵּן מְרַחֵב חֲמִשָּׁה כִּים הָוֵיל. וַיִּם הַזֵּיבֵל
 מֵאָח וְחֲמִשִּׁים מִקְוֹאוֹת. וּמִדַּת הַמִּקְוָה כְּשֵׁנֵי חֲמֵרִים
 בְּיָבֵשׁ. וְשַׁעֲרֵי כָּל חֲמֵר כְּשֵׁנֵי לְתָכִים. וְכָל לְתָהּ יָכִיל
 חֲמֵשׁ אֵיפוֹת. וְכָל אֵיפָה עוֹשֶׂה עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה עֶמְרִים. וְכָל עֶמֶר
 שְׁבַעַת רְבַע וְכֻלָּה. וְהַכֻּלָּה אֶחָד מִמֵּאָה וְעוֹד בְּסֵאֵה.
 וּסֵאֵת יָבֵשׁ חֲמֵרָה שְׁלִישׁ בְּלַח: וּסֵאֵת הַלַּח אֶחָד מִשְׁלֹשָׁה
 בְּבֵת. וְכָל בֵּית מְחֻזָּקֵת שְׁשֵׁה בְדוּן. וְהַדוּן כִּמוֹ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה
 לֹוג וְעוֹד. הַלֹּוג מִתְחַלֵּק לְאַרְבַּעַת רְבָעִים. וְרְבַע מוֹכֵן
 לְרִבַּע כּוֹם יְשׁוּעוֹת. וְהַכּוֹם סוֹכֵב אֲצַבְעִים עַל אֲצַבְעִים.
 יֵל גִּבְיָהּ וְחֵסֶד שְׁתּוֹת מְאַצְבְּעִים: וְכִמוֹ נִתֵּן כִּיל לְתוֹלְדוֹת

הָאָרֶץ. בֶּן נֵיזָן קָץ לַיַּמִּי הָאָרֶץ: מִתְחִיל לַמְּנוֹת מִשֵּׁשֶׁת
 אֲלֹפֵי עָרָץ: עַד שֶׁהוּא מְכַלָּה בְּרֵגְעֵי אָרֶץ. כִּי הָעוֹלָם כָּלוּ
 שֵׁשֶׁת אֲלָפִים. עוֹשִׂים חֲמִשָּׁה וְשֵׁשִׁי יָדִים מִחֻזְרוֹת. וּמִנֵּין
 הַמְּחֻזָּר בְּעֶשְׂרִים וְשָׁנִים יוֹכְלוֹת. וְשָׁנַת הַיּוֹבֵל שְׁבַע
 שָׁבָתוֹת שָׁנִים. וְשָׁבָתוֹת הַשָּׁנִים בְּעֶשְׂרִים וְשִׁמּוֹנָה
 הַקּוֹפּוֹת. וַיְמוֹת הַתְּקוּפָה יִתְשָׁעִים וְאַחַד יוֹם וְשָׁלִישׁ.
 וְעוֹנוֹת הַיּוֹם חֲמֵשׁ מְאוֹת וְשִׁבְעִים וְשֵׁשׁ. וְרֵגְעֵי הָעוֹנָה
 כְּעוֹנוֹת כָּל הַיּוֹם. וְהַמְּדַקְדָּק מִחֲלָק הַרְגַע לְכַמָּה רֵגְעִים:
 וְכִמּוֹ נִתֵּן חֲשֶׁבוֹן עַל כָּל. בֶּן נֵיזָן מִשְׁקָל וּפְלָס לְכָל. מִתְחִיל
 מִכֶּכֶר עַד פְּרוּטָה קְמָנָה: כֶּכֶר הַגָּדוֹל כְּגֹדֶל שְׁנֵי מָנָה.
 וְהַמָּנָה עוֹלָה עַד שְׁשִׁים שֶׁקֶל. וְהַשְּׁקָל מִתְחַלֵּשׁ בְּעֶשְׂרִים
 וְחֲמִשָּׁסָלַע. וְהַסְּלַע חֲצִיּוֹ בְּקַע וּרְבִיעֵ זֶז. וְהַזֶּז מִתְחַלֵּק
 לְפָלֶג וְחֲמִשָּׁו כְּעָה: נִמְצָא הַזֶּז חֲמֵשׁ מַעוֹת כֶּסֶף. וְהַמָּעָה
 שְׁתֵּי פַגְיָיוֹנוֹת בְּאַסֵּר דָּת. וְהָאַסֵּר עוֹלָה עַד שְׁמֹנֶה
 פְּרוּטוֹת. נִמְצָא הַבְּקַע בְּאַרְבַּע מְאוֹת פְּרוּטוֹת. וְהֵם
 בְּכֶתֶב תְּרוּטוֹת. וּבִפְהַ מְבַרְטוֹת: וְעַד מְקוֹם שְׁאַנּוֹשׁ
 יְכוּל לַמְּנוֹת. נִמְסָר לוֹ לְמִדּוֹד וְגַם לַמְּנוֹת: לְפִי סִזוּ
 וּלְפִי מַעוֹשׁ חִילוֹ. הַקָּצֵב לוֹ מַעוֹשׁ הוֹן שְׁקָלוֹ. וּלְפִי
 שְׁבָלוֹ בִּן יֵהֵא הַלּוֹלוֹ. גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב פֶּחַ חִילוֹ. עַל בֶּן
 אֲחִיזַל לוֹ. כִּי מִדָּתוֹ וְשְׁקָלוֹ לְפִי גָדְלוֹ. כָּל אוֹצְרוֹת שְׁלֵג
 וְדַח פְּלִים בְּמִשְׁקָלוֹ. וְיִי בְּרֵאשִׁית מִדֵּד בְּשַׁעְלוֹ. וְשִׁמִּי
 רוֹם תִּכְּנֵן זָרְתוֹ מְלֵא. וְכָל הַרְרֵי קָדָם בְּאַצְבָּעוֹ שְׁקָלוֹ.
 וְהַבְּעוֹת עוֹלָם הַמֶּדֶה בְּהוֹד אֲגָדְלוֹ. גִּיָּא וְכָל עִפְרָה בְּצַרְדָּה
 הַכִּילוֹ. לְחֻלָּל תַּנִּין מִיִּמְנַת הַבֵּין לוֹ: נִמְצָאָתָּ כָּד מִדַּת
 יִצִּירַת עוֹלָמוֹ. כְּמֵלֵא פִּסְתַּיִד הוּא רְשׁוּמוֹ. וְכַקְמִיעַ בְּיַד
 גְּבוּר בְּרוּעַ חוֹתְמוֹ. וְאַיִן לְקָצוֹב רוֹב מְחַקְרֵי תַעְצוּמוֹ.
 אֲשֶׁר מִדֵּד וְקָצֵב וְשַׁעַר בְּמִחְמוֹ. עַל כָּל מִדַּת כֶּסֶף:

וְהוֹמָוּ: מִדַּת פֶּת מֶלֶךְ בְּכֹל מַעֲלָה. בְּאַרְבֶּּה פְּרֻחַב
 בְּעֵמֶק בְּגִבֵּה מִתְעַלָּה. בִּי יֵשׁ קֶץ לְכֹל תְּכֻלָּה. וְאִמְרָה
 רְחִיבָה לְעַד לֹא כָלָה: מִדַּת עוֹלָם כְּמֵלֵא כְּפֶתֶד. וּמִדַּתָּה
 נִתְּנָה בִּימִין וְרוּעַ וְיָד: מִדַּת עוֹלָם כְּמִרְתַּת וְעַד אֲגִדֵּל.
 וּמִדַּתָּה בְּקוֹ אֲשֶׁר מֵאֹד נָגַד: מִדַּת עוֹלָם נִמְדַּדְתָּ בְּשִׁלִּישׁ
 אֲמָה. וּמִדַּתָּה עוֹלָה וְנוֹסֶבֶת כְּאַלְפִים אֲמָה: כְּמִרְאֵה
 הַמִּדְּבָה אֲשֶׁר צִיר רָאָה. מִגִּלְהָ עֶשְׂרִים עַל עֶשְׂרֵי אֲמָה. עָפָה
 אַרְבָּעִים עַל עֶשְׂרִים וְשִׁמְנֵה מֵאוֹת אֲמָה. (כ"ט עָפָה אַרְבָּעִים
 עַל עֶשְׂרִים אֲמָה אַרְבָּעִים מֵעֶשְׂרִים שִׁמְנֵה מֵאֹת אֲמָה) וְכָל
 הָעוֹלָם כָּלוּ בְּשִׁלִּישׁ אֲמָה: נִמְצְאוּת דַּת בְּמִדּוֹתֶיהָ רְחִיבָה
 וְאַרְכָּה. אֲלָפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת בְּעוֹלָם מֵאַרְיָכָה: וְהוּא
 נֹתֶנֶת לְעוֹלָם מֵרַפָּא וְאַרוּכָה. וּבִימִינָה קוֹצֶבֶת כָּל יַמֵּי
 אֲרָכָה. וּבִשְׂמֵאלָהּ שׁוֹקֶלֶת עֶשֶׂר וְכָבוֹד וּבִרְכָה. וְהוּא
 הוֹדִיעָה אֶת כָּל חֲבִיּוֹן סְתוּרֹת. וְהוּא קֹצֶבֶת כָּל מִדּוֹת
 סְפוּרוֹת. וְהוּא פֶּתַחָה אֶת כָּל סְגוּרוֹת. וְהוּא שֶׁקֶלֶה
 וְאַצְרָה אֶת כָּל אוֹצְרוֹת: וְהוּא הִקְרָה הַמִּזֵּן מִסְּפָד
 פְּחִתוֹנִים. וְהוּא נִתְּנָה מִסְּפָר נְדָדֵי עֲלִיוֹנִים. וְהוּא
 שֶׁעָרָה קוֹמַת אֲלָפֵי שְׁנָאִים. אֲשֶׁר זֶה מִזֶּה בְּקוֹמָתָם
 מִשְׁנָיִם: יֵשׁ כְּמִדַּת הַיָּם הַגָּדוֹל קוֹמָתָם. וְיֵשׁ פֶּתַח לָלוֹ
 שֶׁל עוֹלָם הַקְּמָתָם. וְיֵשׁ כְּמֵלֵא כָּל עוֹלָם הַקְּוִמָתָם: יֵשׁ
 לְשִׁתֵּי טִיסוֹת טִיסִים עוֹלָם. וְיֵשׁ לְטִיסָה אַחַת עָפִים עוֹלָם.
 וְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּמַחְנֵהוּ נִעְלָם. וּבְמַחֲיָצוֹ צָג וְחָשׁ וְדוּמָם
 וְנִאֲלָם. עַד יִתֵּן רִשׁוֹת מֶלֶךְ עוֹלָם. וְחָשִׁים עַד יִמְלִיכֵהוּ
 עִם עוֹלָם. וְאֵז יִפְצְחוּ לְפָאֵר אֱלֹהֵי עוֹלָם: וּמִשְׁהֵם מִפְּאָרִים
 עוֹד לֹא שׁוֹנִים. כִּי בְּנֵהֵר דִּינֹר שְׁחִים וְנִתְּנִים. וְעוֹד מִצֵּו
 נִחְצָבִים וּמִתְחַדְּשִׁים כְּרֵאשׁוֹנִים. שְׂבַח וְהִלֵּל וְרוֹן לְאֵל
 שְׁנָיִם. וְכִפִּי קָשֶׁת עִם כְּנָף רִנְנִים. וְאֵמֶר וְשִׁיר וְעוֹ נְדָנ

מח סלוק לפרשת שקלים

מְרַנְנִים. וּשְׂרָפִים הַמְעַלִּים עַל כָּל שְׂנֵאָנִים. שֵׁשׁ שֵׁשׁ
 כְּנָפִים בְּגוּיִם הַנּוֹנִים. מִמַּעַל לְיוֹשֵׁב עַרְבוֹת בְּכֶסֶם נַחֲוִים.
 וְלִיּוֹשֵׁב עַל כְּפֵא פְחִילָה מְנַנְנִים. מִצּוֹא חֵן בְּנִגְוָם הֵם
 מַחְנֵנִים. וְקֹדֶם לְכָל צָבָא מַעַל עוֹנִים. וְשְׁלוֹשׁ קְדוּשָׁה
 לְרֵם וְנִשְׂא נוֹחֲנִים. פּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים.
 לְנַעֲרָץ בְּסוֹד הַמּוֹזֵן גְּדוּדֵי עֲלִיוֹנִים. וְנִקְדָּשׁ בְּאֵלֵי רַבּוֹת
 תַּחֲתוֹנִים: כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאִמְרָ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ וְכוּ'.

מוסף לפרשת שקלים

כ"ז סוּד הַחֲפֵלָה עַד סוּד עֵיזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִנֵּן וְלוֹסֵר:

אֲשָׁכוּל אֱלֹהֵי הַתְּאוֹת כָּל נַפְשׁ. בְּצִלוֹ חֲמִדְתִּי לְשִׁבְתִּי מִצֵּא
 נַפְשׁ. בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצֵּאתִיו וּפְעִיתִי בְּמַפְשׁ. חֲמַק עֵבֶר
 מִלְּבִדְרִיר לִי חֲפֵשׁ. גּוֹלְתִי שִׁקְלֵי מִתַּר כְּפָר נַפְשׁ.
 שְׂבַעְתִּי בְּמִי צוּל בְּטִיט וְרַפְשׁ: מ' אֹדֵר פְּנִיָּה עָלֵינוּ אֲדוֹן
 נְשָׂה. וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂא. וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרַךְ כִּי
 תִשָּׂא. גּוֹנְנֵנוּ בְּמִנֵּן אֵל רֵם וְנִשְׂא: ב' אִי מִנֵּן אֲבָרְדָּם:
 אַתָּה גְבוּר לַעֲלִים הוּא עַד לַהַחֲיוֹת מַתִּים.

הַכְּפָר דָּעוּ דְרִשׁוּ מַעַל סִפְר. כְּמוֹ הוּא חֲרוֹת בְּאֲמָרֵי
 שִׁפְר. הַתְּשִׁירוּ בּוֹ פְּנֵי גְדָמָה לְעִפְר. וְיִזְכּוּר לְדָם זְכוֹת
 עִפְר וְאִפְר. וְלֹא יִדְוֶה בְכֶם נֶגְף זִחְפְר. פְּתַחְכֶם מִתָּן
 זֶה לְשֵׁם כְּפָר: מ' אֹדֵר פְּנִיָּה עָלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂה. וְשִׁקְלֵ
 אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂא. וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרַךְ כִּי תִשָּׂא. הַחֲיִינוּ
 בְּנִשְׂמֵם אֵל רֵם וְנִשְׂא: ב' רֹדֵף אַתָּה יי מְחִיָּה הַמַּתִּים:

נַעֲרִיצָד וְנו' עַד וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

דוּדֵי זְכוֹר לִי שִׁקְלֵי עֲפָרוֹן. אֲשֶׁר שִׁקְלֵ אֵב בְּמַכְפֵּל הַחֲבָרוֹן.
 חֲקֹר שִׁקְלֵי יָבִים מִשְׂבִּיתִי חָרוֹן. זְכָרָה לִי עוֹד לְדוֹר אֲחָרוֹן.
 שִׁעֵם חֵין אֲשֶׁר אֲקָרָא בְּחָרוֹן. שְׁעָה מְנִי יֵא בְּשׁוּבִי לְבִצְרוֹן:
 י' אֹדֵר פְּנִיָּה עָלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂה. וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂא:

וּבְצֶדֶק הִגָּה עֵרְךָ כִּי תִשָּׂא. וְנִקְדִּישָׁה קָדוֹשׁ אֶרֶם וְנִשָּׂא:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

חננת שבת על מקדשי שמך. וכרח אחה יצרת על קבעת.

לִי יִשָּׂא עַל אֲבֵרַת נֶשֶׁר. כִּי יַגִּיד מְלִיץ עָלַי שִׁיחַ יִשְׂרָאֵל.
 כִּפֹּר מִשְׁלוֹ אֲתוֹן לוֹ הַיֵּשֶׁר. כִּי מִלְפָּנָיו הוֹן וְכִבּוֹד וְעִשָׂר.
 לְהַצְדִּיק אֲנוֹשׁ וּלְהַמְצִיא לוֹ כֶּשֶׁר. שֶׁת לוֹ פְּדִיּוֹן לְמִצּוֹא
 אִשֶּׁר: מ' אֹר פְּנִיָה עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂחָה. וְשָׁקַל אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן
 וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הִגָּה עֵרְךָ כִּי תִשָּׂא. עֲנִנְנוּ בְּנִפְשׁ אֶרֶם וְנִשָּׂא:
 ב' א' יי מְקַדְּשׁ הַשְּׁבֵט (יִשְׂרָאֵל וְרַח): רָצָה עַל כְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.

בְּכַרְמֵי מְלוֹן בֵּין שְׁנֵי שָׂדֵי. אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה הִלִּינוּתִי
 שָׂדֵי. נָח בְּשִׁבְנֶם וְנָם יֵשׁ נִי. וּבְכֶם וְהִדּוּם לֹא נָם שָׂדֵי.
 סָע וְעָף בְּבַצֵּעַ שְׁקָלֵי חֲדָשִׁי. וְנִשָּׂא אֶת רִדִּי מֵעַלִּי
 שְׂוֹדְדִי: מ' אֹר פְּנִיָה עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂחָה. וְשָׁקַל אִשָּׁא בְּבֵית
 נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הִגָּה עֵרְךָ כִּי תִשָּׂא. רָצָנוּ כִּשׁ אֶל אֶרֶם
 וְנִשָּׂא: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּתוֹרֵר שְׁבִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אנתנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור
 חיינו מנן ישענו אתה הוא לדור ודור נידה לך ונספר תהלהך על חיינו
 המסירים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסך שבכל יום עמנו ועל
 נפלאותיך וטיבוחיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו
 רחמך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך.

ועל כלם יחברך ויחרוםם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים
 יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה:

אֵין עֲצֵם הַמִּזֵּן מִסֶּפֶר שְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי מְנָה וּפְקַד בְּחֻלָּשׁ
 וּפְוָרִים. פְּקָדָם פּוֹקֵד בְּחַמוֹשׁ סִפְרִים. וְנָם עוֹד חֲמִשׁ בְּכָל
 הַסִּפְרִים. צָחוֹת נִיב שְׁפָתֵינוּ יִשְׁלַם פְּרִים. כִּי אָפֶס כְּסָף
 שְׁקָלֵי כְּפָרִים: מ' אֹר פְּנִיָה עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂחָה. וְשָׁקַל אִשָּׁא
 בְּבֵית נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הִגָּה עֵרְךָ כִּי תִשָּׂא. וְהִיטִיב לָנוּ
 יִי אֱלֹהֵינוּ אֶרֶם וְנִשָּׂא: ב' א' הַטּוֹב שְׁמָךְ וְלָךְ נָאֵת לְחַדוֹת:

אלהינו וא"י אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכחובה על ידי משה
עבדך האמורה שפי אהרן וקניז כהנים עם קדושך באמ"ד: יברכך "וישמרך",
יאר "פניו אלק ויחנך, ישא"י פניו אלך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה תן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו "אלהינו חיות חיים
ואהבת חסד וצדקה וברבה ורחמים וחיים ושלוש וטוב בעיניך לפרך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלמך:

גְּדִי קִשּׁוֹר יָדַיִם בְּרִכּוֹת לְשָׂא. בְּאַתָּב עוֹד גְּדִי שְׂבִינָח
נִתְעַלְסָה. רַעַה גְּדִיֹתָיו עַל אֶבֶן מַעֲמָסָה. צִאֲנוּ עַל שְׂכָם
וְחִצָּן גַּעֲמָסָה. שְׁחֹחַ בְּנֵי מַעֲנִיָּה בְּאֵף מַעֲשֵׂהָ. הַלְבֹשֶׁת
הַיּוֹד עֲדֵי עֲרִיבֵי מְכֹסָה: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלֵינוּ אֲדוֹן גְּשָׁה. וְשִׁקֵּל
אֲשָׂא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשָּׂא. וְכִצְדָקָה נָהָה עֲרָךְ כִּי תִשָּׂא. בְּרַכְנוּ
בְּשָׁלוֹם אֶרֶם וְנִשָּׂא. כִּי אֵי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
ק"ש, אין טהיננו, עלינו, ק"ג, יגדל, ונמכ' ר"ח לו מחור הדש ט"א צדקתך.

יוצר להפסקה ראשונה

סיוטל ע"פ א"ב ונסוף מחוס מנחם ברבי מכיר.

אֹר זָרוּע וּזְרַח כְּבוֹדוֹ. אֲצֵר וְנִצֵּר לְאֲשֶׁר עָבְדוּ. אֲרֵבוּ זָמֵד
מוֹכֵב זָבָדוֹ: בֶּן בְּיוֹשְׁבֵי נְטָעִים וְגִדְרָה מְרֵאֶשֶׁת. בְּמַרְסֵי יָרֵה
פְּנֵה וּבְרֵא שֵׁת. מְצוֹקֵי אֶרֶץ עֲלִידָם תִּבֵּל הַשֵּׁת: נִגְחָ
סוֹדוֹ לִישְׁרָיו וְלִירְאָיו. לְחֹג מוֹעֲדָיו קִרָּא מְקַרְאָיו. בְּרוּךְ
שֶׁחֲלַק מַחְכְּמָתוֹ לִירְאָיו: מ' מִנְיַח מְבָרְכֵי בְּיוֹם קִדְשׁוֹ.
מְכַבֵּד יִרְשֶׁת עִם קִדְשׁוֹ. שְׂמֵד שֶׁבֶתוֹ וּמוֹרָא מְקַדְשׁוֹ. קְדוּשׁ:
יַעַת לְמֹד חֶבֶר אֶת הָעַם. אֲזַן וְתַקֵּן לְקִרְוֵא בְּכָל פְּעַם.
וְלִשְׂאוֹל וְלִדְרוֹשׁ בְּעֵינֵי טַעַם: הַזֹּסִיפוֹ לְקַח שְׂבֵרַת
תַּחֲכֻמוֹנִים. וְהַתְּקִינוֹ לְהַקְדִּים שְׁלֹשִׁים נְמָנִים. לְהִזְרֵת
שְׂאֵלִים בְּהִלְכוֹת זְמָנִים: וּבְשִׁפְתַי וְצִאֲמִם שְׁלֹחִים בְּעֵרִים.
עַל גִּיסָן וְעַל הַשְּׂרֵי יְהוּ נוֹעֲרִים. שְׂבָדָם מְתַקְנִים אֶת
הַמּוֹעֲדִים: וְכִרּוֹן סִפְרֵי נְדָבָרִים לְהַקְתִּיב וּלְהַחֲתִים. הָאֲרִי

וכתיו, רצוא ושוב בטעמה. פגורה ולא בשתי, באים
 להקדיש שמך. יחד כל עתי, יצפור ירע לרוממה. ואני
 אליך יי שועתי, ובבקר הפלתי תקדימך: מרצים סדורון
 מביא, מרגנים מתנגים בקולם. מבסים פנים להחביא.
 משחרה מסתתר ונעלם. כמו חזה נביא, כבוד נלגלים
 ואראלם. כרוב נשר ולביא, ככן אדם למולם. ואני
 כתמי המבתי בי, ותציבני לפניך לעולם: יהודון בני
 עלייתי, יחדו חיל משרתיך. ידמו למו תהלתי, יחלו אלי
 קדשקה. רועשים אז לעפתי, רחמים ררוש וחמלהך.
 רפי רנתי, רצון היות לקראתך. ואני פתסרה
 בטחתי, יגל לבי בלשועתך: והחיות ישורו וכו'.

נ"ק ק"מ ורונקלום אשכנו ט"א.

ע"א ב"נסו חמו פנח' ברבי מכיר, וכל חרזיו בעלי ג' אכני, והסוגר על ל' הכתוב.

אחור וקדם צרת. ארחי ורבעי וריתה: בלעתי כמעט
 בצרתה. לולי יי עורתה: גאלתני מראש ממסתוללי.
 גרעה שבט משה ללי. דכית תנין מדה ללי. הית עורתה ללי:
 הציר הגברתו באריה. הנדעתו עתה אהיה. ובשעפד
 מלכות אהיה. ועור מצריו תהיה: וזלתה בעלוגו אדני.
 ודים עדוני מעדני: חויר כרסם מעדני. עורי מעם יי:
 טוב לבל יצורה. טוב ומטיב למאמרה: יערך טובה
 באמרה. כי בי בעורה: פודתי כריתה בגור. באזור
 למתנים אזור. לה הדבקתם מלה בגור. הנה אלהים עוזר.
 מרימי על ליפדם. משוכי סתכלים לאסרם. גרתיקים
 בעבתות שזדם. בטחובי עזרם: סוקר בעינו ליצירו. טוב
 כצבי פחורו. ער וישן מנצרו. שלא יעקב בעורו: פונה לל
 לראותו. פלל בדיבנו לקראתו. צעקתו ישמע בקריאתו.
 מלך עוזר אותו: קמים באפר פור. קדושים הענר בגור.
 פדם בשלש זר. יי הנה עוזר: שוקקה נפשי תודי.

שואלים פחסדה משתדו. תפן לפנות מבלהו. עורני יי
 אהו: מרדים בעומי בעט. נחרת סוסים ושעט. מתלעת
 כפירים ולעט. יעורו עור מעט: בריחה עדינה כחשה.
 בקשה קשה כנחשה. יקוד להבה הכחשה. אלוהי
 לעורתי חשה: מדר ישעה תבשרני. כתם התם
 מבפריני. ירושלים נוק חחורני. תהיידה לעורני: חיון
 צופיה שחרתיה. קראתיה בשם בחרתיה. ובימי
 תמכתיה אורתיה. אמצתיה אף עורתיה: אמונה
 פריית הנכרתה. סגב בעוקה בנחרתה. להשב מבשן
 ומפרתה. תכה לנו עורתה: עורת וכו'.

יוצר לפרשת זכור.

סיסד ע"ס א"ב גלא שגראש כל חייו יקדים לו מינת זכור.

זכור את אשר עשה: יהי לב ולמשפה. וגועו יעקר
 בכעיסה. ביטה אל ותטאו אל תשא. כי קהלך עסה.
 בכל צרה דריסה. גם בך לאחסה. ובעזת הדל לעמוסה
 בתוך אכן מעמסה: י אפרה זוכר נשכחים. זכור
 אום לך משפחים. וקלשה לך מפצחים. קדוש:
 זכור דבר עתק בכל ערה. על חמוקי ירה. לדרורי
 מפרך. הקדים ויצא ברה. לונב כל ברה. לדוש
 בגאות ולהדרה. ובבודה צץ מרה. בכל רחב ואך.
 ועמך בסוכה להארה: זכור ומרה שהשליך למעלה.
 ואהבה אין לחלקה. עשותם כמעז מפלה. חזק לשיחם
 כלה. אותם להפילה. בהכנעה ובהשפלה. טוב שומע
 תפלה. הפלתו בבהלה ואחריתו לקלקלה: זכור יהוד
 רשע. כי למאוד פשע. והציק בן משעשע. כבד חטא
 ורשע. ואניו הכבד ועינו חשע. גליראתה לא ש

לְהוֹבִיחַ. נָשׂ בְּשִׁלְשִׁי בַעֲלִיל סְחוּכָה: בְּמִשְׁלוֹ שְׁשִׁבִי בְּאֵם
 מוֹשְׁלִים. בְּפֶרֶק עֶמֶד מִסּוּד נְשׁוּלִים: מ' אָמְרוּ לְכוּ וּנְסַחֲד
 נְכַשְׁלִים. אִזּוּ כְּמֵאוֹ וְנֹב כָּל הַנְּחַשְׁלִים: ק' שׁוֹנֵאִיָּה הֵם יִלְכְּשׁוּ
 בּוֹשֶׁת. כְּמוֹ בְּצַלְעֵי שְׂמֵחוֹ בִּיבֻשֶׁת: מ' בְּעַטְהָה עֵטְרַת עֲדָי
 תִּלְבַּשֶׁת. לְהַגְשִׁים תְּחִי לְצַלְעַת תְּחַבְּשֶׁת: ב' אִי מְחִיָּה הַפְּתִים:

ע"ס א"ת ב"ש ונסוף ס"ס יתודה.

אֲצִילִי מִרְעֵי נֶכֶד שְׁעִיר. תּוֹלְדוֹת אֱלֹהֵי בְּנֵי שְׁעִיר בְּקִשָּׁם
 אֲצוּ אֲשִׁי לְהִבְעִיר. שְׁאוּנָם חָרְשׁוּ כְּשֹׁדֵה עִיר: ג'וֹ גְּדוֹל
 שְׁלֹא זְכָרָת. רְשׁוֹנוֹתָיו לָמָּה אִזּוּ זְכָרָת. הַגְּלִים בְּלֹא הוֹן
 מְכָרָת. קְדוּשִׁים בְּזוּנָה וּבִיַּן הַמְּכָרָת: הַזְּכָר לְעָרִים נֹהָ
 גָּאָרוֹ. צָרִים אֲשֶׁר חוֹמוֹת עָרְעָרוּ. וְעַד הַיּוֹסוּד עָרְוֵ עָרוֹ.
 פִּימוֹ דִּבְרוּ בְּגֹאוֹת וּפְעָרוּ: ז'ה אֵין לְפָנֶיךָ שְׂכָחָה. עֲבַרְתָּם
 שְׁמָרָה נִצַּח מִלְּשָׁכָה. חִלְּף לֹא יִדְעוּ עֲשׂוֹת נִכְחָה. סִפְרָם
 חֲתוּם לְיוֹם תּוֹכְחָה: טַעַם חֵק בְּדַת מוֹכַח. גְּזָכָר בִּי לֹא
 תִשְׁכַּח: מ' יוֹם בּוֹא עִמָּם לְהַתּוֹכַח. מִכֵּן צָרִיף לְעַמָּה לֹא
 תִשְׁכַּח: יִקַּשׁ לֵץ לְחַרְף צְבָאוֹת. הַחֲתוּמֵי בְרִית בְּצַבָּא
 וְאוֹת. וְהַבְּקָר מִדָּח בְּמִדָּה לְתוֹצְאוֹת: מ' דַּעַת בִּי לַעַת
 הַמְּצִיאוֹת. הוּא יִפְקֹד בְּשֵׁם יי צְבָאוֹת:

יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַיְלוֹת יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי גָאֵ:
 בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁר הַזְּכָרָת לְזוֹכְרֶיהָ זְכוּר. פֹּה בְּלִשׁוֹן הַזְּכָרָה
 גָּאֵ אַתָּה זְכוּר. וְאִם הִפָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית מִלּוֹפּוֹר.
 אַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ לָמָּה לֹא תִזְכָּר. בּוֹאֵת יִדְעָתִי בִּי יֵשׁ
 לָךְ לְזוֹכָר. אֲבָל הַשָּׁחַח נִפְשִׁי עַד זְכוּר תִזְכָּר. וּמַחֲפָזִי
 כִּי אֲחִיל לְקַץ זְכוּר. וּמַה קָצִי בִּי אֲאַרְיָה נִפְשִׁי עַד שֶׁתִזְכָּר.
 אִם לֹא לְמַעַנֵי תִזְכָּר. לְמַעַנֶּה וּלְמַעַן יִרְשָׁלַיִם זְכוּר. חֵק
 יֵאָמֵר הַשָּׁחַח עֲדוּת זְכוּר. וְאִמְרוּ אִם אֲשַׁכְּחֶנּוּ עֲתִית לָךְ

זכור. ותפקד ותזכור. באב צר לעבור. פיהו לספור.
 לנע פשבור. ועוד בל תמכור. נקובי בן כבור: מ' נכרי
 בלתיך זכור. ופארך אזכור. וארצה לזכור. בפרשת זכור:

חי וקיים נורא ומרום וקדוש:

עס העמנר אליעזר ברבי קליר חמוס נכאסי החנוות.

אין קוצין בן קוצין. קצוצי לקצין. פדבור מבוצין. רצוצי
 לרצין: לץ בבוא ללוצין. פלץ ונתלוצין. כעץ מחצצים
 קחצין. כגץ על צפור לנצין: עב בקע מראש. יחידים
 מנו גרוש. חל וילך ופרוש. וישב על גבי חרוש: זמן
 והנקב לראש. ראשית גוים לרע לדרוש. היות לכל
 בוגרים ראש. וצפעו תלות במסר פרוש: רץ והקרח
 פדרך. עיפי טרחות דרך. ופץ לא זו הדרך. תעו במדבר
 בשימון דרך: בנחש עלי דרך. שלח יד פחמוקי ירך.
 ועל כל ראש דרך. ונב כל עוברי דרך: יעף ועף וחס.
 ומחור פתן רחש. ונודע כי החש. משמש נחש: רגש
 ולהש. וערת לדתו נחש. ובכשפיו הכחש. ובחלש
 נחלש ולא חש: בכשפיו חללו. ובקסמיו חללו. יום
 העמיד חללו. שמש הדמים חללו: יגע ולא הונח לו.
 ולחרפות נחלו. עד בא השמש הוחילו. להפחות הוא
 וכל חילו: קט ושן חרק. ונאצות שרק. ומורה באפו חרק.
 וחרבו הברק: לפילה פרק. ובלפי מעלה חרק. ולשם שמן
 תורק. בעזות ירוק ירק: יה אשכול הכפר. צו אל משול
 עפר: זכרון משלי אפר. כתוב זאת ופרוץ בספר: רשם
 פיה ספר: בתורה ובנביאים ובכתובים להחפר. להפחות
 מספר. ולא יכתב עם כל הכתוב לחיים בספר:
 אל נא. לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ועולמי
 עלמים. תמלוך ותתנשא. האל מלך. נורא מרום

וְקָדוֹשׁ. כִּי צַדִּיק הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מִלְכוּתוֹ
 נִצָּחַ. נִזְרָאוּתוֹ שִׁחְתּוֹ. סִפְרוֹ עֵזוֹ. פְּאִרְדּוֹ צַבְאוֹ. קְדֻשָׁתּוֹ
 רוֹמְמָתּוֹ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבְחָתּוֹ. הַתְּקֵף הַהִלּוֹת הַתְּפָאֶרֶתוֹ:
 וּבִכָּן זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ עִמָּלְךָ:

ס' ק וְזָכַר שְׁמוֹ וְזָכְרוּ. וְנִמְצָח וְזָכְרוּ. מְלַחֲזִיכִירוּ. בְּזָכוֹן קְדוֹשׁ:
 ס' ק יַעֲנֵן אֲשֶׁר לֹא זָכַר. וְנִחַשְׁבַּ בְּנִבְרָ. מְלַחֲזִיכִיר. בְּזָכוֹן קְדוֹשׁ:
 פ"ס אב"נ בנ"ד נ"ה.

זָכוֹר אִישׁ אֲשֶׁר הִגִּיעַ אָב לְלֹא עֵתוֹ. בְּרָצוֹחַ וְנָגוֹב וְנֶאֱמַר
 בְּעֵתוֹ. גָּרַע חֲמֹשׁ שָׁנִים מִמְחִיתוֹ: זָכוֹר פִּזְחָה עַל גְּמִילוֹת
 חֶסֶד. גִּזְעַל אֶחָד עָשָׂה לְזִקְנֵי חֶסֶד. הוֹמָה לְפָנֶי מִרְעוּדֵי חֶסֶד:
 זָכוֹר גְּלָה עֲרוֹת מִצֹּאֵת שְׂדֵה. דָּם שִׁפְךָ בְּבֵאוֹ מִן הַשְּׂדֵה.
 הַסֶּף יָב אָב שֹׁחַ בְּשֵׂדֵה: זָכוֹר יְהוָה בְּאוֹן הָעֵרְלָה. הַפִּזְחָה
 בְּכוֹרָה בְּכֹס הַתַּרְעֵלָה. וּפָרַק מִנּוֹ עַל וּמִשֶּׁה לֹא עָרְלָה:
 זָכוֹר הַכִּפְפֵּךְ הַרְדָּה אִישׁ חוֹר. וְהִכְתָּה מְאוֹד אָב בְּעֵשֶׂן
 עֲבוֹדַת זָר. וְזָמַם בְּלִבּ הַיּוֹת לְאֶחָד לְאָכֹר: זָכוֹר וְנִתְעַלַּל
 לְרַבַּע כְּאִשָּׁה. וְדוֹן לְבוֹ הַשְׂאִי בְּאִשָּׁה. הַתּוֹנֵפִירוֹ לְהוֹת
 בְּלִבּ אִשָּׁה: זָכוֹר זָרַע מִרְעִים נִתְעַב וְנִאֲלָה. חֵלֶק לְהַשְׁחִית
 וְלֹאמַר הָאֵת. מְמַנּוֹ גְּאִים פֶּחַ לְחַבֵּל אֵת: זָכוֹר תַּגִּט מִנּוֹ
 עִמָּלְךָ. טָם בְּיָלֶק לְאֶפֶס חֵלְקֵי. יְרוּעַ בְּבִירִים לְעֵין כָּל
 לְלוֹקְקֵי: זָכוֹר מִפְּשֵׁמֵה עֵרִימָה. יָרַד וְכִתַּח עַמִּי עַד חֶרְמָה.
 כִּמּוֹ כֵּן חֵיב לְהַתְרִימָה: זָכוֹר יִישַׁב נָגַב בְּלִי עַל בְּעֵרָה.
 כְּסוּת וְלִשׁוֹן שְׂנֵה הַיּוֹת מְלָךְ עֵרָה. לְשִׁבְחָת שְׂכֵי מֶרֶד וְהָרָה:
 זָכוֹר כְּסִיל שְׂנֵה בְּאֵלָתוֹ. לְתַעְרוּבַת מִדֵּין בְּעֵלוֹתוֹ. מִהַר
 יִרְבָּשֶׁת וְגִלָּה נְבִלוֹתוֹ: זָכוֹר לְקַעֲקַע בְּצַחֲתוֹ מִשְׁרָשׁ. מְלַעֲזוֹב
 לֹא עָנָף וְגַם שְׂרָשׁ. נִעְנַשׁ קִישׁ כִּי הַשְׂאִיר לֹא שְׂרָשׁ:
 זָכוֹר מַעֲשֵׂה אֲנֵג מְעַרְבוֹת. נָשִׁים כְּשִׁבְלָח חֶרֶב. לְעַנּוֹת.
 סָרַם שְׂאֵרוֹ לְשִׁסּוּף יַעֲנּוֹת: זָכוֹר נָגִיד לְחַמְלוֹ הַסְּבִים.

סָר מִמְלוּכָה מִבֵּין גְּסִיכִים. עוֹלָל הַנוֹתֵר עִמָּד לְשָׁבִים:
 זְכוֹר סַבֵּב צִקְלָךְ וְנִגְב. עִמְלָק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנִּגְב. פָּנָיו טוֹב
 רוּאֵי מִנְשָׁף בְּעֵגֶב: זְכוֹר עָרִיץ בְּעִמּוֹנִים נִחְבָּא. פָּרֵץ כְּרִמֵּי
 עֵין גְּדִי כְהוּבָא. צָרֵם אִישׁ בְּאִחֵיו פִּתְרֵב לְהוֹכְחָה: זְכוֹר
 פְּלִטִים אֲשֶׁר בְּאֶף הַסְּעִיר. צָבֵא בְּלִכְתָּם אֶרֶץ שְׁעִיר. קִנְא
 לְנִקּוּם עֵירוֹת שְׁעִיר: זְכוֹר צַג בְּפָרֵק לְהַסְגִיר שְׂרִידֵי. קָם
 בְּרֵאשׁ הַדְּרָכִים לְסֵעוֹד אֶת רוּדֵי. רָדַף וּמָסַר בְּיָדָם פְּרִדֵי
 רַפְדֵי: זְכוֹר קַפֵּץ לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. רָעַשׁ וְשָׁאָג מִי לִי
 בַשָּׁמַיִם. שָׁלַט וַיִּגְדֵּל עַד לַשָּׁמַיִם: זְכוֹר רָדַף חֲנֻף לְחַתְנִיף
 מִמְּלֻכָתָה. שִׁמְשֵׁי אֲשֶׁר שִׁמְשֵׁי מֵאֲמֻשָׁת וְהוֹלֵכָתָה. תִּפְחָה
 הַלְשִׁין לְרִפּוּחָה מִמְּלֻאכָתָה: זְכוֹר שָׁקַל אֲלָפִים עֲשָׂרָה.
 שְׁתִּילִים מֵאָה הַתְּנִיט לְסִבְרָה. שַׁעַר מֵתָם עֲשָׂרָה
 לְשִׁבְרָה: זְכוֹר תָּבַע לְהַפֵּר חֲמֻשִׁים. תְּמִימָה קָצַב לְכִלּוֹת
 חֲמֻשִׁים. תְּכִלִּית שִׁבְעִים נִתְּלָה עַל חֲמֻשִׁים:

סְלוּק. וּבְכֹן לָךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אֲתָה קְדוּשַׁיִשְׂרָאֵל וּמוֹשֵׁעַ:
 אֱלֹהִים אֲדָמִי לָךְ. בְּקוֹל מֵים רַבִּים נִשְׁמַע קִלְךָ. מִשְׁמִיעַ
 וּמַצִּיחַ לְעַמֶּךָ בְּקִבְיִן פִּעְלֶךָ. זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ. אֲשֶׁר
 קָרָךְ וַיַּחֲשֵׁלְךָ. וַיְהִי בְּהַגִּיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ. תִּמְחַח וְכִרָה
 מִכָּל גְּבוּלְךָ. וְהִם יָשִׁיבוּ וַיֹּאמְרוּ לָךְ. וּמִשְׁלֶךְ עוֹד יִתְּנוּ לָךְ.
 אֲנִי הִקֵּם אֶת דְּבַר מְלוּלְךָ. עַד שְׁאֲתָה מִצִּיּוֹנוֹ הַזֶּכֶר לָךְ.
 אֲתָה זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ. זְכוֹר יְיָ אֶת יוֹם זְבוּלְךָ.
 הַמְתַּנָּאִים וְנִאֲמִים פֹּה מָה לָךְ. הַשׁוֹלְחִים וּמִזְרוֹת בְּאֶף
 לְחַלְלֶךָ. זְכוֹר כְּפֹא כְבוֹד גְּדֻלְךָ. אֲשֶׁר מָנְרוּ וְנִאֲצוּ לְמוֹלְךָ.
 וְשִׁדְחוּ בְּאֵשׁ הַיִּבְלָךְ. וַיִּשְׁמָו כָּל גְּבוּלְךָ. וְשִׁדְחוּ וְנִתְקוּ
 יְרִיעוֹת אֲהֶלְךָ. אֲשֶׁר צִוְּתָה לֹא יִבְאוּ בְּקֶדְהָל לָךְ. אֲמָרוּ לְכוּ
 וְנִסְחָדָם מִנֵּי בְּלָלְךָ. וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם הַלְוִלְךָ. עָלֶיךָ יַעֲזוּב
 חִילְךָ. וְיוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ עָשָׂה לָךְ: אֲתָנוּ בְּמִדְבָּ

נִלְחַמוּ. וְאַתָּה בְּלִשְׁבֵי נִתְלַחַמוּ. אֲתָנוּ חוּץ לַמַּחְנֶה דָּמוּ.
 וְאַתָּה בְּקֶרֶב הַמַּחְנֶה נִדְּמוּ. אֲתָנוּ פְּלִטֵי עֲנָן וּמָמוּ. וְאַתָּה
 בְּפֶדֶת עֲנָן נִמָּמוּ. אֲתָנוּ לְחֹשְׁלֵי עֵבֶר דָּמוּ. וְאַתָּה עֲלוֹת עַל
 בְּמַתֵּי עֵבֶר דָּמוּ. אֲתָנוּ חוּץ מִמַּחֲיִצָּה קָמוּ. וְאַתָּה לְפָנַי
 וּלְפָנִים קָדְמוּ. אֲתָנוּ בְּרַחוּק מְקוֹם אֱלֹהֵינוּ. וְאַתָּה בְּקֶרֶב
 מְקוֹמָה שְׂכָמוּ. אֲתָנוּ חוּץ מִיִּשְׁבְּתֵנוּ דָּמוּ. וְאַתָּה בְּמִכּוֹן
 שְׂבָתָה דָּמוּ. אֲתָנוּ אוֹת פְּרִיֵת מִשְׁאֵר הַרִימוּ. וְאַתָּה
 עֲשֵׂרֶת אֲבִירֵי בְרִית הַהַרִימוּ. אֲתָנוּ פָּרוּם יְדֵי עֲנֵי הַתְּרָמוּ.
 וְאַתָּה תְּלוֹת יָד לְמוֹלָה הַרִימוּ. אֲתָנוּ נְתִיעֵצוּ וְסוּד הַעֲרִימוּ.
 וְאַתָּה כְּרוּבֵי סוּדָה לְחֶרֶפֶת הַגְּרִימוּ. וְאַתָּה יְיָ לְעֵלָם הַיֹּשֵׁב.
 וְהוּא נִגְדָה בְּמִטָּח יוֹשֵׁב. הַפּוֹשֵׁשׁ מְדַבֵּר וְכָל הַיֹּשֵׁב. אֲנִי
 וְאַפְסֵי עוֹד בְּלֵב מִתְחַיֵּשֵׁב. אִם לֹא עֲתָה תִקּוּם וְתִקְשֵׁב.
 בְּשִׁלְשׁ (נ"א בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה) קִימוֹת נִקְמוֹת לְהוֹשֵׁב. בְּפֶחַד
 וּפְחַת וּפַח לְפִקֵּד עַל הַיֹּשֵׁב. וְאִם אֵין בְּגֵר תִּחְיֵשֵׁב. וְכָל
 הַמוֹנֶה וְסוּפֵר וְחוֹשֵׁב. קֶץ הַפְּלֹאוֹת לְהַבִּין וּלְחַיֵּשֵׁב. נִשְׁתַּחֲוֶה
 גְּבוּרָתוֹ מִמַּחֲיֵשֵׁב. וְלֹא יִמְצָא מַעֲנֶה לְהוֹשֵׁב. וַיַּחֲשֵׁהוּ דוּמָה
 מִדֶּקֶשֶׁב. וּבְאֵמוּנָה כְּסָדִיו יִישֵׁב. וְזֹאת עַל לְבוֹי יֵשֵׁב: וַיֹּאמֶר
 עַד יִשְׁקִיף וַיִּירָא וַיִּקְשֵׁב: וְנִהְיֵשְׁבֵתִי כְּעַד זוּמִם. כָּל הַיּוֹם
 מִדְּמָם. וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד וּמִשְׁתוֹמָם. וְאַתָּה יְיָ עַד מַתִּי
 רוֹאֶה וְדָמָם. זְכוֹר בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם. כָּל עוֹבֵר עָלָיו
 מִשְׁתוֹמָם. מַתִּי תִתְנַשֵּׂא וְתִתְרוֹמָם. וְחָבֵר אֲמַר פִּיךָ קוּמָם.
 בְּשִׁלְשׁ עֵתֹת עִמְלֵךְ לְהָמָם. בְּשִׁלְשׁ מִיתוֹת וּכְרָם לְהַרְדָּמָם.
 בְּשִׁלְשֵׁת יָמֵי אֲפֵלָה נִגְדָם לְהַעֲמָם. בְּשִׁבְעָה יָמֵי עֲבָרָה
 לְהַרְשִׁימָם. בְּעֶשְׂרֵת מִיָּנִישְׁמֵד לְהַאֲשִׁימָם: וּכְמוֹ מַעֲשֵׂרָה
 דְּבָרִים עֲכָבוּ עִם מַעֲנוֹת. וּמִשְׁבַּע מִצְוֹת הַמִּלְשָׁנוֹת. כֵּן
 בְּעֶשֶׂר וְשִׁבְעֵי שְׁבָרוֹ לְעֵנוֹת. וּכְתוּבָה קוֹל תִּצְאָה מִמַּעֲנוֹת.
 וְחַפּוּצֵי כָּל הַמַּחְנוֹת: וְכַרוֹן דְּבָרִים לְהַגִּיד וּלְעֵנוֹת. א

הוֹפְרוּ רֵאשִׁוֹת. בִּינוּ נֹא יְשׁוּעוֹת אַחֲרֵנּוּת. וְהוֹפְרוּ זִכְרֵ
 רְנָנוֹת. עֲמִלְק אֲשֶׁר בָּא וְעֵת מַחְנוֹת. וְהִקְרֵ אֶתְכֶם בְּפָנֵי
 בָנוֹת. וְיֵצֵא לוֹ שֵׁם בְּכָל דְּמִדִּינוֹת. רֵאֵו עָפָה זֹאת לְתַנּוֹת.
 אֵיךְ נִמְחָה הַפְּחָתָה בְּכָל פְּנוֹת. וְצָבֵא הַפְּרוֹם אֲשֶׁר בְּמַעֲוֹת.
 אֲשֶׁר הִסְמָה עֲלֵיהֶם בְּמַשְׁעֵנֹת. יִפְקֹד עֲלֵיהֶם אֵת הַעֲוֹנוֹת.
 לְרוֹב יָמִים לְהַמְנוֹת. לְחָשׁוֹב לָהֶם חֲשָׁפוֹנוֹת. לְהַפְּיִלֵם
 לְחַפְּת דְּרֵאוֹנוֹת. וְהַמּוֹן לְאֵמִים וְכָל הַלְשׁוֹנוֹת. עַל עֲזָר
 וְעֲזָר יֵשׁוּא קִינּוֹת. וְכַשֵּׁל עֲזָר וְנִפְל עֲזָר מְקוֹנָנוֹת: וְיַדַּע כָּל
 פֶּעַל פִּי לֹא שִׁבְחָתָה. וְיִבֵּן כָּל יֵצֵאֵר כִּי שָׁמָּם שִׁבְחָתָה. וְשִׁעִיר
 וְשָׂרִיו אִו וְשִׁבְחָתָה. וְעֲמִלְק וְטַפְסָרְיוֹ הוֹכְחָתָה. וְאַתֶּם בְּפַמְשָׁט
 נְחוּפְחָתָה: וְהוֹפְרוּ עִם אֲשֶׁר זָכַרְתָה. כִּי לְטוֹבָה אַתֶּם הוֹפְרָתָה.
 וְזִכְרוֹן טוֹב אַתֶּם נּוֹפְרָתָה: כִּי וְהַמְּכַבְּרִים אֵת יי'. וְאָמְרוּ
 חֲמִיד יִגְדֵל יי': וְאָמְרוּ גֵּאוּלֵי יי': בֵּן יֵאבְדוּ כָּל אֵיזִבְיָה יי'.
 וְהַעֲמִידִים בְּבֵית יי'. וְהַבּוֹטְחִים בִּי. וְהַלְשָׁתוֹלִים בְּבֵית יי'.
 יִחַזוּ בְּנַעַם יי'. וְיִגִּידוּ כִּי אֵין קְדוֹשׁ בִּי. כִּי יֵא רַחוּם יי'. אֲשֶׁרִי
 כָּל יֵרֵא יי'. טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי. טוֹב לְחַסוֹת בִּי. רְנְנוּ צַדִּיקִים
 בִּי. קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֵת יי'. כִּי הֵם יִרְעוּ בְּרַךְ יי'. זֶה הַיּוֹם
 עָשָׂה יי'. כִּי יִגְדוֹל יי'. פְּרוּך הַבֵּא בָשֵׁם יי'. שׁוֹשׁ אֲשֶׁרִי שְׁבִי: ע"ג.
 וְאִם כָּל הַמַּזְעֵרִים יִהְיוּ בְטָלִים. יָמֵי הַפְּוִרִים לֹא נִבְטָלִים.
 חֲכָרָם לֹא יִסּוּף מִנְטָלִים. וְהוֹפְרוּ לְעַד גֵּאוּלִים. לְשִׁשּׁוֹן
 וְלִשְׁמַחַת גִּילִים. מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהִים מְגִלִים. וְעוֹז נוֹרֵאוֹתָיו
 מְגִדִילִים. וְשָׂרִים פְּחָלִלִים. בְּעִשְׂרֵת מִיָּנִי עֲשֵׂר מִסְלָסִלִים.
 בְּכַנּוּרוֹת וּבְנִבְלִים. בְּעִשְׂרֵת מִיָּנִי הַלֵּל מְהִלִלִים. בְּעִשְׂרֵת
 לְשׁוֹנֹת שְׁמַחָה צִהֲלִים. וְשָׂרְפֵי הַקְּדוֹשׁ הַמַּעֲלִים. כֶּתֶלְמִיד
 לָרֵב יִהְיוּ לָמוֹ שְׂאֵלִים. מַה פֶּעַל יֵא אֱלִים: כִּי אֱלֹהֵ יְהוּ
 מִבְּכָנִים. וְאֱלֹהֵ מִלְּפָנֵיהֶם מִפְּנִים. וְאֱלֹהֵ תוֹצֵה לָמוֹ פּוֹנִים.
 וְאֱלֹהֵ לְפָנֵי וּלְפָנִים. בְּצֵל שְׂרֵי מִתְּלוֹנְגִים. וּבַחֲמִשָּׁה קִלוֹת

הצפנים. קול רנח וישועה מצפנים. באהלי צדיקים
 צפנים. הרוגים ביקרה מפנים. וקדמו שרים אחר
 נגנים. לדעת איה הם מנגנים. בנאות אפיקו מנגנים.
 בצלם היות נגנים. ובאברתם מתנגנים. ועל חומותם
 מתנגנים. לשוערים ולשומרים מנגנים. כל היום וכל
 הלילה מזמנים. להזכיר קדשת נוצר אמונים. להעריך
 זכירת נוי שומר אמונים. ובשם ישראל מתנגנים. ובשילוש
 קדשה לקדוש מתנגנים. שתיים בראש בנים משכינים.
 ואחת בראש מלפס מתקנים. ובשילושם הם נבונים.
 כפסא שלם ושם שלם כפס מבינים. ובשילוש קדשה ענות
 באו מוכנים. קרוא זה וְ זֶה מוכנים. ובכניו שם קדוש
 קוראים ומכנים: ככתוב על יד נביאך וכו'.

יוצר להפסקה שניה.

קיסוד ע"ס א"ב שולש ושס המתכנר סאיר חתום אחר לוח א' ולאחר
 לוח ח'. ונסדר יאן ששכת ל"ח פתח עליו, שיסדו הר"ע שרוטכנורב חכנ"ה.

אורות מאפל הזרית מהודו. מציון יופיעא עכדיו גלה
 סודו. והארץ האירה מכבודו: אדר יפעתו וקרני הוד
 עשתו. האירו פרקיו והמה תהלתו. כסותו לבדה היא
 שמלתו: אהה חתומים באוצרותיה כמוסים. בשאן
 העולם פדאי היות בם מתעלסים. צפנת לירי איה פעלת
 לחוסים: מאין חשק סחשקה לזכרה תאדה. רשפיה רשפי
 אש שלהבת אדה. רנגו צדיקים פיי לישרים נאדה. קרוש:
 ברום עלם מושקה במרום רמים. ואיה מקדש מעט
 מופעמי עמים. מכון לשבתה עולמים: פתרת הסתופף
 סחלקת טורף פניני: משענת זקן בן זקני. לבנימין אמר
 ידיד יי: בשלה יכסודו בניה חמתי. פי לה תכל ומלואיה
 מכל יי. כל עוף הרים וחי שדי: גע ומן תרומה משמעין

על החדשה. באחד באדר שלשים יום לפני הפרשה.
 תורה צוה לנו משה מורשה: גם ישבו שרים המשה עשר
 בו בכל ערי. איש איש צרור בספו להחליף לכל עברי.
 תערה לפני שלחן נגד צדרי: גמרו עשרים ותמשה בו
 עת לחקר. לקנת ולחזק ארבעה תמיד הבקר. לחוות
 בעם יי ולבקר: הורש עתידות חש להשמיע קול.
 להקדים שקלנו אל שקלי כל. אשר אמר המן לשקול:
 דיבר המלך נחין הברא הולך. החלו ממשכנין כל הנמצא
 בפלג. לבן לא בא אל שלחן המלך: דתו אחת לנעצל
 שקלו מלשור. ממשכנין בסוד מורים התרש והמסגר.
 תורה אחת יהיה לאורה ולגור. הכל מעביטין אך לא
 מכדני. הקנות פנותי ותפנים בני. וגם תכתיבים הנגשים
 א יי: הדבק בדרך היוצר ועטה ברכות לעלום. דרכי
 דרכי נעם פתר נורא יהלום. דרש טוב לעמו ודבר שלום:
 הנכרי ותפתי לא מבני ישראל תפה. אם ישקלו אין
 מקבלין מידם מאומה. אשר ירימו ליי תרומה: ולא מהם
 ומהמונם יהנו לשמיר ושית. מגדיל ועד קמה ועד כרם
 זית. לא לכם ולנו לבנות בית: ואנחנו יחד נבנה ולא
 יתערב זר בנתים בשכר רפו ידי יהודה ולשבי ירושלם.
 לא הפנו אבות א בני מרפיון ידים: ותכתיבים ותקטנים
 לשקול בהתנדבן. כל נדיב לב עלות ללשכת הקרבן
 וכל הנשים אשר גשא לבן זרוו מפרום הפסח לסלק
 הושנה. תרום בשלש קפות האחת אקף סמנה. לאמר
 זה יצא ראשנה: וזרו המשכילים אבני גור נוסכו. לקפה
 שניה יד פרשו. וזאת שנית העשו: וזאת ועוד אחרת
 באות נימל מברעת. כל אחת שלש סאים בלי מברעת.
 הלא כתבתו קה שלשים במועצות ודעת: הורו לעשוי

פומבי הורו נבונני. בפרזם העצרת כמשפט ראשוני. כן
 תרימו גם אתם תרומת יי: חדשו עוד תרומה אחרת
 באחרונה. לבר משתים אלה כל אחת בזמנה. ותג האסיף
 תקופת השנה. חפו שרי שמים ראשונות בקטבלאות.
 שלא לתרום מהם עוד לעתים הבאות. לפני העדות
 למשמרת לאות: מהור ידים חלוץ הנעל ללשכה קדם.
 ולא בפרגוד החפות פנים מהתאדם. ומצא חן ושכל
 טוב בעיני אלהים ואדם: מטע בתורה ובנביאים ובכתבים
 הואל. לצאת ידי שמים וידי עם אל. והייתם נקים מי
 ומישראל: טרד אם יקראו יאמרו מעון לשכה לנקה.
 וכי ירבה כבוד ביתו מחשד לא תדכה. ואץ להעשר לא
 ינקה. יספו מעלה תרום לשם ארץ צבי תחלה. ותשנה
 לשם פרבים המקפין לה. אלהים יכוננה עד עולם סלה:
 יפרשו השלישית שרי שרים. לשם ככל ומדי והרחקת
 מירושלם. אשר ישאר מאשור וממצרים: זהירו תורם
 מלתרום שלא ברצון חכמים. שלא למול שררה עד
 ירשה שלש פעמים. כי רבים חללים הפילה ועצמים:
 כל ארחות חכמים חסד ונתיבם. לשונם מרפא עשר
 וברכה בניבם. כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם:
 כנכנס תורם. גזברים מדברים עמו עד שיצא.
 מפשפשים צפוניו כבושת נגב כי ימצא פגול הוא לא
 ירצה: כן גם קנץ מלתרום התדלתי. לבל יטמון
 בקליעות קוציו היתהתי. קולע אל השערה ולא
 יחסיא: להגדיל שקל טהודי לביסודו. פוגדיו להכריע
 דעת את העם למדו. אשר חכמים יגידו ולא סתרו:
 למיני מטבעות שיקל וחזק. יכריע חצי מעה לצאת
 יל עבר. שקל כסף עובר: לחטאת אחר רבים ולא

יעלו ג' רומים. השוקלים חצאי שקלים שלמים. הט אונה
 ושמע דברי חכמים: מצורף שקלו ושל חברו וחד. חכמים
 גידו בלי בחד. מפתחית בני ישראל את האחו אחד: כיצדיק
 משלו על יד עני כן עירו או שגנו. נפטר מן הקולבון ואם
 הלון נותנו. א פתח אהל מעד יקריב אתו לרצנו: משפט
 אחד א דבר השם תרדים. להבריע כף משקולת פחצאי
 שקלים בידים. לשקול אל גנוי המלה ביהודים: נפטר
 עבד וקטן הודו חכמי תרשים. בין ששקל אתר עליהם
 או הם בעצמם מפרשים. ונפש אדם מן הנשים: נשתתפו
 האחים אתר שחלקו. תיבין בקלבון ובתפושת הבית נקו.
 כי איש פתחלתו ידבקו: נתן סלע בשקל יד לא תקצר.
 מלהבריע מעה שלמה בלי מעצר. אל הלשכות לבית
 האוצר: סלת לחמי אישי ייני ושמני. וכל נהחי צבור
 יספיקו ממנה כהני. עשי המלאכה המפקדים בית יי:
 ספחי שביעית נוטרים למנחת בכורים עתידים. שכרן
 מתוקה והמגדלות לפרה ילדים. חלה עבדתם אשר הם
 עבדים: ספרים מגידים ומבקרי מומים. וכלי הקדש
 לשרת בבית עולמים. שמן חמאור וקטרת הפסים: עוד
 ממנה שבר מלמדי הלכות. שחיטה וקמיצה ושבר
 ארנות בפרכות. לא געשה בן לכל ממלכות: על עובי
 קירות הבית רצוף השוקי בבושם. פחי והב ממוטר
 הרומת אשים. א דביר הבית א קדש הקדשים: עשים
 משורי לשכה צרכי עיר ומגדלותיה. נו מטפראותיה
 ולצוי בירגיותיה. תומות ארמנותיה: פסו ספו תמו
 אפסו חדרו קרבני. מעת הויסר התמיד לתת שקין מוני.
 ואני תפלתי לה יי: פתח מקדש מעש את יי דרשתי. והנה
 כבוד יי עומד וצבא גדויו לעמתי. לה כל המתנה הוה

אשר פגשתי: פלגת ללבי עברת בן בתרי. פסתת על
פתחי בדם ברית שלחת אסירי. לי אבי אלוף גערי: ציון
השלחת בספר בריתות גרושה. או המכרת לצמיתות
ל מי מגושה. אך אוסרף לתביט ו היבל קדשה: צמאח
לתשעתה נפשו ותחלתו ממשכה. אסירת התקודה
בקוד אתר קוד תוכח. כי שם צוח י את הברכה: צבי
צבאות גים מחמד לבי ועיני. תדבק לשני לחבי אם לא
אזכרכי בראש וזכרתי. נגנן כל ימי חיינו על בית י. קולי
שמעת השב לשכנינו ו חיקם. הרפתם אשר הרפוף י
מנת חלקם. שנת רצון ליי ויום נקם: קרא לשמים
דחוד ולאסירים פקח קוח. תנחה אל מחוז חפצם הולכי
שחוח. ושם יגדו ייעי כח: קדם קנינה וסגלה. לא
יוסיפו גדאבה צאן מרעיתה. ודם עפה ונחלתה: רצתי
מעבודתי מרעיד אל עבודתה. פניתי הבית לחשק נשק
השק השוקקה. ואני ברוכ מסדה אבא ביה: ראית
עין לא גראתה לבריותה. צפית לב במקצת המשלת
אך לא כל הפארתה. עין לא ראתה אלהים וזלתה:
רננות יהלל פי באן להביאך השארי. מכרה חברת
ירושלם ותיסד שממות עירי. אבא ביה בעולות אשלם
לה נדרי: שותיה לנגדי הנני עומד לפניך לרוחמה.
חחשת לארץ שמה או העליתני למומיה. אשתחיה
ו היבל קדשה ואודה את שמה: שמה פניה מערות
ואליה תשקותי. לשמה ולזכרה תצאת משק חשקותי.
כמם עפדי חתום באצרותי: שנה לעיני לא אהן
לעפעפי הנומה. אשבעה בהקיץ תמנה מכל געלמה.
מחוינות ללה בנפול תרדמה: תחנה עלי מחנה
קראתה קבמתי. לא ארפה עד שאביאך אל ישועתי.

אֵל בַּיִת אֱמִי וְאֵל חֵדֶר הַיּוֹדֵתִי: הַשְּׁלֹאם פָּרִים חָשׁוּב
 שֵׁחַ שִׁפְתֵי. מְעַרְבֵי דַל שִׁפְחָה חֲקוֹתֵי וְתוֹרוֹתֵי. גְּתִי
 לָךְ אֶת מִשְׁמֶרֶת הַרֹמְתִי: הַשָּׁר מִשְׁלָךְ פִּי יִהְיֶה לָּךְ
 קָדֵשׁ הַלְלוּם. בְּהִשְׁבָּה צִיּוֹן אֲחַשְׁרַע עַל מִצְבְּחֶךָ
 עוֹלִים. עוֹלֹת מַחִים אֲעֲלֶה לָּךְ עִם חֶלֶב אֵלִים:
 מִשְׁאֵרִים אֲהַבֶּה יְדִידֶיךָ לְיִשְׁעֶךָ בְּמִדּוּם. רַב מִנְּךָ
 יִבְיַע גְּבוּהַ מַעַל גְּבוּהִים. יוֹדֶךָ עַמִּים אֲלֹהִים.
 קְדוֹשׁ: הַכֹּל יוֹדֶךָ וכו'.

יוצר לפרשת פרה

ע"ס א"ב

אִם אֲשֶׁר בְּךָ דְּמִקְהָה. הַפְּעוֹת וְרָצִיתָ לְצַדִּיקָה. לְהַנְחִילָה
 מִדְּבַשׁ מִתּוֹקָה: גֵּאֹר אֲרוּכָה וְעִמּוֹקָה. בָּדָם בְּאֵיב
 לְחֹשֶׁקָה. בְּרִבִּד לְצִוָּאָה לְתַבְּקָה: גַּם הִיא בְּמֵאֵד מִחֻזְקָה.
 בְּתַקָּה וּבְתַנָּא נִתְחַקְקָה. מַעֲמֹ בְּלִי לְסִלְקָה: אֲשֶׁרִי מִי
 וְאֵת. בְּהִתְחַזְּקִים בְּתוֹרָה וְאֵת. בְּפִתְחֵי מִזְבְּחוֹת. קְדוֹשׁ:
 דָּרַשׁ בְּעַד נִטְרָה. וְגַם לְהִבִּיא פָּרָה: בְּעֵרְס עֵבֶד לְכַפְרָת:
 הֲלֹא פְחָטָא בְּבֵן פָּרָה. חֲרַת עֲלֵידָם גְּזֹרָה. וְהַגִּים
 בְּאִמְרָה סוֹרְרָה: וְהַה מִקְבֵּל עֲתִירָה. חֲשִׁיךְ מִדָּם עֲבָרָה.
 וְכֹל צִקָּה וְצָרָה: וְכִרוֹן פָּרָה אֲדָמָה. בְּפִי יוֹנָה תִּפְחָה. לְעַד
 בְּלִי לְעֵלְמָה: הַכֹּדֶר דֵּת תְּמִימָה. יַעֲמֹ בָהּ לְהִתְרוֹמְמָה.
 לְפָנַי יוֹצֵר נִשְׁמָה: מְעֻעְמִיהָ בְּמִטְבַּ גְּעִימָה. בְּלִי הַיּוֹרֵת
 לְשִׁמָּה. בְּהִשְׁבָּה הָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה: וְאֵת חֲקַת הַתּוֹרָה.
 עֲרוּכָה בְּכֹל אֲשִׁמְרָה. בָּהּ לְהַקְדִּישׁ לְגוֹדֵא. קְדוֹשׁ:
 יִקְרָה וְתִרְבֶּה תְּמִימָה. וּמְכַל מוֹם שְׁלֵמָה. וּבְגִקְיוֹרָה
 וּבְטִהָרָה מְסִימָה: כְּתַב חֲקוֹק רְשׁוּמָה. לְשִׁמָּה נָפֶשׁ
 עֲנֻמָּה. לְמַעַלְהָ לְזִקוּף וְלְרוּמְמָה: לְמִתְרַחֵם וְאֲשִׁמָּה.
 וְלְמַחֲלָ עֵן וְעֻמָּה. עוֹד בְּלִי לְהִנְשִׁימָה: מִטְרָרָה יי

אֶחָד. לְרִצּוֹת לָשֵׁם הַמְּיֻחָד. אֲשֶׁר בְּכָל פֶּה מִתְיַחַד:
 גַּפְשָׁם תַּחֲשֹׁף מִפֶּתֶר. וְהַגְּיוֹנִם בַּל יִתְפַּחַד. בְּהַתְּפַלְלָם
 בְּלֵב אֶחָד: שׁוֹנְאֵיהֶם יוֹדְשׁוּ בְּאֶחָד. בְּפִתַת וּפִח וּפְחָד.
 בְּעַבְדָּם לְצוֹר שְׂכָם אֶחָד: עַל יַד כְּהֵן נְתִינָתָהּ. לְכַבֹּדוֹ
 מִתְנַתָּהּ. וְקִדְקֵק בְּכָל פְּנֵתָהּ: פִּעֲלָתָהּ וְהִקְרַבְתָּהּ. הוּא
 יִקְרִיב אוֹתָהּ. וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָהּ: צוֹפִים הַכֹּל בְּמִזְבְּחָהּ.
 וּמִתְנִים אֶת בְּרַבְתָּהּ. כָּל קָהָל רַעֲיָתָהּ: קְדוּשָׁה וְלֹא
 פְּסוּלָהּ. בְּלִי מוֹם וְעוֹלָהּ. בְּקָרְבָּן כָּלִיל וְעוֹלָהּ. רֵם אוֹתָהּ
 עֲלֶיהָ. בְּחִפְזָהּ וְלֹא בְּנִעְיָלָהּ. קָהָלוֹ בְּהִלְוֵי עוֹלָהּ: שׁוֹמְרֵיהָ
 וּנְצָרוֹ מִחֲלָחֶלְהָ. וּמִכָּל גִּנַּע וּמִחֲלָהּ. בְּשׁוֹרְרָם שׁוֹר
 וְחֲהָלָהּ: תִּפְּן בְּכֹלֶם בְּרוּרִים. אֲשֶׁר שִׁמְךָ מִזְּבִירִים.
 חֲרוֹק עֲלֵימוֹ מִים מְהוּרִים. קְדוּשָׁה: הַכֹּל יוֹדֵהּ.

אופן לפי סנהג פולין.

כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמֵם וְיִתְהַדָּר. וְהוּא בְּעַרְבוֹת דָּר. עֲשֵׂי
 חוֹד וְהָדָר. וְהַכֹּל יִגְדִּלְהוֹ בְּתַמִּיד וּבְתִדָּר: וְהַחֲיוֹת.

קיוסד ע"ס א"ב.

אלה.

אֲשֶׁרִי כָּל חוֹסֵי בָךְ. בְּאַתְבִּי יֵאָהֲבֶךָ. גִּי אֲשֶׁר אֲהַבְּךָ.
 דְּבִקְתָּם בָּךְ. הֲלֹא אֵתָה תִּרְיֵב רִיבְךָ. וְתִיפֹד אֶת גִּנְךָ.
 זְכוֹר בְּךָ וְאַהֲוֶבְךָ. תְּחַוֵּמֵי עַל לְבָבְךָ: מִתְרַם מְכָל מִמְּאֹתָם.
 יְהִי כִפּוּר אֲשִׁמְתָם. כִּשְׁר תִּהְיֶה אַחֲרֵיָתָם. לְעַד יִתְקַים
 לְשִׁמּוֹתָ. מִדָּר עֲתָה הִשְׁעֵתָם. גָּאוֹר כִּי אֵתָה תִּקְוֹתָם.
 לְשִׁמְדָם בְּשִׁבְעֵי שְׁמֵחָתָם. עֲזָה תִּפְאָר אוֹתָם: פְּגִי אוֹתָם
 לְצַדִּיקִים. צִמְחֵי צִמְחָה לְחַבְּקִים. קְדוּשָׁה מְכָל עוֹן נֶפֶס. רֵם
 בְּטוֹב חֲזָקִים. שְׁמֵרָם וּבְצִלָּהּ דְּבִקְתָּם. שְׁכָנִים וְכִבְּאוֹר
 תְּדַבְּרִיקִם. הַאֲמֹר בְּדַחֲךָ לְהַמְתִּיקִם. בְּקָרִיעַת יַם סוּף
 וּבְמִפְתַּת בְּכוֹרִים שׁוֹנְאֵיהֶם לְהַבְּקִיקִם: עוֹרָה וּכְיָ.

קדושות. Google. חזר התפלה על מלך עוזר ומשוע ומגן.

מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מכינים אפתחה פי

ע"ס ל"ב. בשיד ורננים. להורות ולהלל פני שוכן מעונים
 אצולת אמן בצרוף וקוקה. פנבכיה ואת בלט פקוקה.
 גלומה עלומה ונקוקה. דמרה על אפן חקוקה. המסקלה
 דהמעוקה. דשונה דשון למשמר חקה. יור שבעתים
 מוקוקה. חק מדור מסמא מחוקה. טבעה בלא רחוקה
 והיא החוקה. יחוסה אמרה ורחוקה. פתמת חמוקה
 פה מחוקה. לטהרת חשוקה נחקה ואת חקה:

מקומה יגלה: מעמקה ידלה. מ' לעת יגלה. גנגיו
 יעלה: בא יי מגן אברהם: אתה נבוכ וכו' על להחיות מתים.
 מפדה חקה גור. מנבנון אמרה נגור. נאמן לאונה
 נחאור. נצח עדי בן בנורה גור. סלול צפניה חלץ אור.
 סקר באפיה ונחשב למזור. ערה פה חק לעם מפאר.
 עמר מלפתל עקש כמין ור. פאר בקוריה באגד משור.
 פעלחה בסגן בעדי משור. מ' צפונה לטהרת עם אל
 עור. צדה צור לציר צור צרחה לאלעור:

עולם ומלואו שלך. הפצת להצדיק קהלה.
 מ' על בן אחיל לך. להגשים תחי אטומי פעלה.
 פרה אפה יי מניה המתים:

קפאון חק אלפת היקר. לומה באור יקר. חשוף לעם
 מיקר. לעמד על עקר: רעבים לפענח דתיה. פענח
 מהותיה. צמאים גמות הדותיה. גנה להם עדותיה:
 שמץ הגלים טהר. מצרף ומטהר. הרב לכבסם המהר.
 מעזים אותם לטהר: תקרא כהן. פחטאך באוב מתכהן.
 טהורים ורוק כמכהן. המור דם מקח אלעור הפהן:
 ימלה יי לעולם אלהיך ציון לוד דוד הללחה:
 ואפה קדוש יושב ההלות ישראל אל גא:
 אמרה אתבמה והיא רחוקה. שח אתיאל עדי ואם

חֲקָה. בְּלֹא גְפִילָאֵת הִיא וְלֹא רְחֻקָה. וְזֹאת פְּלִיאָה הִיא
 וּמְחַקָה. מִלְּפָנֶיהָ מִשְׁפָּט חֲקָה. וּמִצְטַרְיָהּ הַזְּרָה
 וְחֲקָה. פְּתוּחַת חֲקוּקָה. וְכֹלֵה לֵב מְחַקָה. מִדּוּק תְּלוּלָה
 וּמִשְׁאֵל עֲמָקָה. וּמְדַרֵי אֲרָקָה. מִסְּלֵחָה חֲמֻקָה: בִּבְן
 אֵין לַעֲמֵד בְּסוּדָה. וְאֵין לְהַגִּיעַ יְסוּדָה. וְאֵין לְחַקוֹד
 חֲקָה. וְאֵין לְחַחֲלִישׁ חֲלָקָה. וְאֵין לִדַּע עֲרֻפָה. וְאֵין
 לְהִבִּין דְּרָפָה. אֱלֹהִים הִבִּין דְּרָפָה:

חֵי יִקְיָם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקַדוּשׁ:

פסא מוחו אלעור בידי קלר.

אֲצוּרָה וּמְפָרֶשֶׁת. עֲצוּרָה וְלֹא מְפָרֶשֶׁת. וְזֹאת חֲפָת
 הַפְּרָשָׁה: בְּכָל שְׁנֵה מִתְּפָרֶשֶׁת: לְבַעֲלֵי אִסְפוֹת. חִזּוֹתֶיהָ
 חֲשׂוֹפוֹת. וְכָל צִרְרוֹת כְּסוּפוֹת. דְּקִדּוּקֵיהָ סְפוֹת: עֲרוּכָה
 וְשִׁמּוּרָה. קְצוּבָה גְּמוּרָה דְּרוּשָׁה וְאַמּוּרָה. בְּקִלְרָה
 וְחִמּוּרָה: וַיְנָה לַעֲנֵו. בְּפָנֵי מְעוּנָיו. וְהִגִּידָה עֵינָיו. בְּפוּץ
 מְעֵינָיו: רָעַד כְּהַסְפִּית טַעַם תְּחִלַּת מִשְׁנֵתָהּ. פָּרָה בַת
 שְׂתִימָה עֵגֶלָה בַת שְׁנֵתָהּ. בְּצִר צִיר תַחַן כְּקֶשֶׁב שְׂמִיעָתָהּ.
 גַּא מְנִי יִפְרָה מוֹרָה הַלְכָה לְשַׁעֲתָהּ: יָדְעוּ כָּה הַלִּיסַת.
 וְשִׁנּוֹן הַלְכוּרַת. אֵלֶּה הַנְּעֵרְכוֹת. וְאַלֶּה הַמְּתַהֲלָכוֹת:
 רֵאזְתָּח אֵיךְ לַחֲזוֹת. דְּמָה אֵיךְ לְהוֹת. בְּאַרְבֵּה מִלְּחִמוֹת.
 לַחֲזוֹת לְמִי זֹאת: בְּדַבֵּר אָמור וְ הַכְּהִינִים שְׁנֵא עוֹ פָּנִיו.
 שְׁבִי וַיַּעֲרֵךְ זֹאת לְפָנָיו. וְהֵאִיר עֵינָיו. יַעַן כְּנֵאמֵר לוֹ וְלִקְרוֹ
 לְמָמָה. פְּלִצוֹת בְּעִתְהוּ וְשַׁח מִי יִתֵּן טְהוֹר מִשְׁמָא: קִשְׁט
 אִמְרֵי פָּרָה. כָּל טְהוֹר מְטִימָאָה. וְאֵיךְ הוּא תְּעֵבִיר רַחַח
 הַמְּטִמָּאָה: לוֹ הַגִּיד וְ חֲקָה חֲקָתִי. וְמָה תִּינַע לִדַּע. עֲמָקָה
 מִשְׁאֵל מִתְּהַדָּע: יָבֵא אִסָּר פָּרָה. לְהַלְבִּין מְנוּת בֶּן פָּרָה.
 הַיּוֹת בְּפָרָה. לְסוּרְרָה בְּפָרָה: רַבּוּ בִּיקְרוֹ אֵלֶיךָ. הַיּוֹת
 פָּרָה מִחֲמַדָּת. שְׂכָל הַפְּרוֹת כְּלוֹת. וְשִׁלְךָ לְעַד עוֹמְדָת:

אל נא. לעולם תֵּעָרַץ. וְלְעוֹלָם הַקֹּדֶשׁ. וְלְעוֹלָם
 עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ וְתִהְיֶנָּשׂא. הָאֵל מְלֶכְךָ. נוֹרָא מְרוֹם
 וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלֶכְךָ מְלֶכֵי הַמְּלָכִים. מְלַכְרֵנוּ
 נִצַּחַת. נוֹרְאוֹתָיו שְׂדָחוּ. סִפְרוּ עִוּ. פָּאֲרָהוּ צְבָאוֹת. קִדְשָׁהוּ
 הוֹמָמָהוּ. רוּחַ שִׁיר וְשִׁבְחָה. תִּקַּח תְּהִלּוֹת הַפְּאֲרָהוּ.
 קוּי' לְטַהַר טַמְאִים. לְטַמְא טְהוֹרִים. בְּאִמַר קָדוֹשׁ:

אִמְרָה סִנְגָּה וְצִרוּפָה. בְּדוּלָה בְּדָתָה מְעֻרּוּפָה. גְּדוּלָה
 בְּרַעְנָן לְתֻרּוּפָה: דְּרוּשָׁה בְּקוֹק שְׁבָעָה מְשֻׁבָּעָה. הַיּוֹת
 מְבִילוֹת וְכַפְסִים שְׁבָעָה. וּפְרוֹת וְכַהֲנִים טְהוֹרִים וְטַמְאִים
 שְׁבָעָה: וְקַנְי גְּזוּת הַמִּיָּמִים מִמוֹם. תְּבוּאָה יִבְקְרוּ לְבַל
 הָיוֹת בָּהּ מוֹם. טְהוֹרָה תִּהְיֶה לְאִדְמוֹת פְּמִמוֹם: יַעֲשֶׂה
 מְהוֹן כְּהֵן כְּבֶשׂ פְּרָה. כִּפָּה מוֹל אִטְם בְּהוֹד הַפְּאֲרָה.
 לְהוֹצִיא בָּהּ הַמִּיָּמָה חֲטָא תִּמְאָה מִפְּרָה: מִסְּעִדּוֹ אִתּוֹ
 יֵצֵא לְהַר הַמִּשְׁחָה. נָחַץ מְבֹלֵל שְׁנִית עֶמֶד פְּרָה שְׂחָה.
 סִדֵּר מְעַרְכָּת וְלֹא שְׂחָה: עֶמֶד מְקֻדָּם וּפְגָיו לְמַעַרְב. פְּרָה
 שְׂחָט וְדָם לֹא עֵרַב. צִת בָּהּ חֲרוֹת וּמוֹקְדָה הַרְבֵּ: קָם
 מִלִּשְׁעַר אִיתוֹן וְדָם שְׁבַע יָהּ. רַעְנָן אָרוֹ וְאוֹזֵב וְשְׁנֵי יַחֲזֶה.
 שְׁמַע לְכֹל יַעַץ אָרוֹ וְהָאוֹזֵב זֶה: תִּרְגַּל וְחִלְקָה לְשִׁלְשָׁה
 חִלְקִים. כָּל מִשְׁמֶרֶת הָיוּ מְנַה מְחִלְקִים. תְּכַנְנָה לְמִשְׁמֶרֶת
 עַד נְקוּקִים יָקִים. נִהְיֶה קִהְלוֹת מִלְּגִים זֶה וְעַחְלִילִים וּבִכֵּן לֶךְ חַעֲלָה וּכְוִל.

קוּי' זֹאת הַקִּשּׁוֹה מְאֹד בְּעִינֵיהֶם. אִיךְ לְטַהַר בֵּית מְעוֹנֵיהֶם.
 טְהוֹר וְקָדוֹשׁ הָאֵר עִינֵיהֶם. קָדוֹשׁ:

אֲצִילִי עִם עוֹלֵי גוֹלָה. סָחַשׁ בּוֹ קֶץ גְּאֻלָּה. עָלוּ בְּנוֹת
 בֵּית בְּגִילָה: לְחַנֵּי וְכַרְיָה וּמְלֹאכֵי גוֹלָה. וְלָהֶם יֵל בְּפִתְחוֹהָ
 גְּלָה. קֶץ וּמֵן פְּרָה וְעִגְלָה: עֲרוֹךְ מִלִּגְדוֹן עִגְלָה. זֹאת
 עֲשׂוֹת סָחַק מְגִלָּה. לְטַהַר טַמְאֵת סוּרָה וְגוֹלָה: וּמִמוֹ
 בְּנוֹת בְּתֵי חֲצִירִים. עַל צִחָח פְּלַע מְבָצָרִים. מִפְּנֵי טַמְאֵ

תחום מאצרים: רגלו כם מלאה עברים: בתוכם נלדים
 ושם ברים: עד יגדלו כבה בגבורים: בעת יפריחו כבעלי
 הדברים: יגישו למו איחני שורים: מדפינים להחזיק
 ילדים גבורים: ירכיבו על גבם דלתות: באיש על רגלו
 באותות: על ידך שלוח לאתות: רגל מלהוציא חזן
 מדלתות: בלי להאדיל בטמאת מיתות: דקדק טהרות
 שמור בדתות: בידם פוסות אכן למלאה: מים קדושים
 עם לדלות: מי נדה לקצם להעלות: יעלו משם לבית
 עזרה: ובים משניאות הרהור ורה: להוציא רשן השמור
 לעזרה: קנקן החבי שם בתפירה: מלא מאו אפר פרה:
 לתשע מאת וששים לתפירה: יביאו אל מקרון בטטה:
 בראשו תכל ושום טהרה: לטהרת זאת פרמם נוטה:
 לקחו מעפר אשר בפלי: וטהרו וקדשו הוד היכלי: מפי
 בעת יין חכלילי: ידעו פח נצח נחילי: רחצו והזכו כל
 קהלי: והתלו חבש עצב מחלי: רגל מהיר עוד לאלי:
 ופרה שניה עש ודילי: ונקדש יהיה ארני חילי:
 סליק ובקן ולה תעלה קדשה כי אפת קדוש ישראל ומשע:
 אין לשוחח עצם נפל אותה: אין להגיד חקר דתהיה:
 אין להבין תקף מפעלותה: אין לפענח עמק פלאותה:
 אין לעמוד על ספן מדותה: אין לחקור חקר חידותה:
 אין להשמיע כל תהלותה: אין לגלות סוד עדותה:
 המפרשות סתומות: הגליות עלומות: המבארות
 תתומות: המשננות עצומות: החקוקות רשומות:
 התכרות מתרות: האסורות מתרות: השתורות
 צתורות: החשופות אמורות: הפרומות אצורות:
 הגלולות עצורות: הנקלות חמורות: מוציא מזלות יקרות:
 מהיר מאסורות מתרות: נותן משמאת טהרות: מן

החלב. שמן הלב: ומן הדם. טחול וכבד הדם: ומבשר
בחלב פחל החלב: מכלא בגדים. תכלת בפרין: מאשת
אח. יבוס האח: מאשת איש. יפת האר לאיש: מטמאת
גדת אשה. מדרת בחולי אשה: מדהר אסור. ומאסור
ההר: מטמא טהור. ומטהור טמא: בדרת ממעט הטמא.
פרחה בכלו עוד כל הטמא: המת בבית אינו טמא. יצא
ממנו אותו מטמא: שעיר יום קפור מכפר על כל טמא.
וכל מעסיקין בגדים מטמא: פרה אדמה עושה מטמאה.
והיא עושה לטהור כל טמאה: ואפרה געשה אב הטמאה.
והיא מטהרת אבי אבות הטמאה: בכן אין להבין סוד
הזרתה. ולא זקוק אמרתה. ולא צרוף גזרתה: בכן אין
להבין ולא להתמר. אין להרהר ולא לתרהר: אין לידע
ולא לידע. עמקה משאול מה תדע. געו מעגלותיה לא
הדע: זו באמירתה. חו בגזרה. זו באסיפה חו פתסיפה.
זו בגשקה חו בתשוקה. זו בכבישה חו בהפרשה. זו
בדרישה חו בתרשה: וכל אמרה תחקק בה חקרה.
אין להרהר ולומר על מה נחקקה. שקה נתנה בגשקה:
וכלם נסחים למבין. וכל המשביל יבין. חוץ מטעמי
פרה שאין להבין. וכל חכם לב ידיל מבין. תפציה אין
להבין: ובשמות העודה היא נקבה. לכל קרבן ש לא
שדה. שדה זכרים והיא נקבה. לטהר שמצת עגל תועבה:
הם המוח כבוד בגן פרה. וסררו בו כפרה. תבא אמו
אשר היא פרה. ותהיה לעם כפרה: הם האדמו בו פנים.
ואדמו עצם מפנינים. תבא אמו אשר היא אדמת פנים.
ובה צח ואדום ישא פנים: הם תרמתי היות צג (לא צח)
בתמים. ובו חים מדינות המימים. תבא אמו המימת
תמימים. ובה יסדר תמה הצור תמים: הם שרתו לפסל

כָּל מוֹם. וְנִעְנְשׂוּ בַּחַיּוֹת בְּעַלְי מוֹם. תָּבֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר אֵין
 בָּהּ מוֹם. לְהַדִּיחַ דְּמֵי יִפְחֵה וְאֵין בָּהּ מוֹם: דִּם וּמְמוֹ בְּעַגְל
 לְמַעוֹל. וְחִפְצוֹ לוֹ וַיִּפְרְקוּ עָלָה. תָּבֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר לֹא עָלָה
 עֲלֶיהָ עַל. וְחִנְתָּן עַל שְׂכָמָם בְּעַל: דִּם. נִקְהָלוּ עַבְדוֹ אֶל
 כְּהֵן. וְאַתָּה בְּדוֹשְׁמֵד אִישׁ מְכֵהֵן. תָּבֵא אִמּוֹ וְחִנְתָּן לְכַהֵן.
 וַיִּכְפַּר בָּהּ עֵזֶן כְּהֵן: וְכִמוּ בְּאִשׁ נִשְׁרָף. בֵּן בְּאִשׁ הַשְׁרָף.
 וְכִמוּ מִחֵן וְהִדִּק עַד עֶפֶר. בֵּן הַדִּק וְחַעֲשׂוּהָ עֶפֶר:
 וְכִמוּ הַשְׁלֵךְ עֶפְרוֹ אֶל הַמַּיִם. בֵּן יִשְׁלֵךְ אֶפְרָה אֶל הַמַּיִם:
 וְכִמוּ נִפְלוּ בֵּי שְׁלֹשֶׁת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל. בֵּן יִפְלוּ בָּהּ שְׁלֹשֶׁת מִיָּנִי
 כֶּשֶׁר: וְכִמוּ מִנְּיָה עִם מְהוֹר. בֵּן הַמְּמָא בְּמַגְע כָּל מְהוֹר:
 וְכִמוּ מְהוֹר עִם פִּי נִמְמָא. בֵּן הַמְּהוֹר אִישׁ אֲשֶׁר נִמְמָא:
 וְכִמוּ פִּי פִּי פִּשְׁעוֹ לְכָל הוֹר שְׁמֹר לְחַטָּאת. בֵּן הַהוֹר
 לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי חַטָּאת: לְהַדִּיחַ דְּמֵים. לְכַבֵּם כְּתָמִים.
 לְנִקּוֹת מְנוּפִים. לְהַרְחִיץ צוּאִים. לְהַלְבִּין חַטָּאִים. לְמַהֲרֵ
 מְמָאִים. לְקַדֵּשׁ קְרוֹשִׁים. לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים. בְּעֵץ אֶרֶז.
 לְעַנּוּפִים בְּאֶרֶז. בְּאֶזּוֹב. לְנִדְבָאִים בְּאֶזּוֹב. בְּשֹׁנִי.
 לְשִׁפְתוֹתֶיהָ בְּשֹׁנִי. בְּתוֹלְעַת. לְאֵל תִּירָא תוֹלְעַת. לְכָל
 יִתְנַאֵה מִתְנַאֵה בְּאֶרֶז. שְׂאֵם לֹא יִפְדֶּה בְּאֶזּוֹב וַיִּחַשֵׁב
 בְּתוֹלְעַת. לֹא יִמְהַר בְּאֶזּוֹב וּבְשֹׁנִי תוֹלְעַת. וְאֵם לֹא יִשְׁפֹּךְ
 לֵב בַּמַּיִם. לֹא יִמְהַר בְּרִיקַת מַיִם: וְמֵה יִתְנַאֵה חֲצִיר
 יָבֵשׁ. נִכְחַ אִישׁ אוֹכְלָה אִישׁ. וְמֵה יַעוֹז צִיץ נֶאֱחָה. נִכְחַ אֶל
 נֶאֱחָה נֶאֱחָה. וְהוּא רֹכֵב שְׂחָקִים בְּנֶאֱחָה. נֶאֱחָה עַל גֵּאִים.
 מִתְנַשֵּׂא עַל נִשְׂאִים. וּמִתְנַאֵה בְּאֶרֶז עַל מִתְנַאֵים. וְעַנּוּ
 בְּאֶזּוֹב עַל נִדְבָאִים. וְצִיר בְּעוֹלָמוֹ חֲמִשָּׁה מִיָּנִי גֵאִים. שׁוֹר
 בְּכַהֲמָה. אֶרֶיָּה בְּחִיָּה. גִּשְׁרֵה בְּמַעוּפִים. אֶרֶז בְּעַצִּים.
 וְאֵדָם בְּכֵלָם. וּמִלְּקָה מִתְנַאֵה עַל כָּלָם. לְבֵשׁ גֵּאֹת מְכֵלָם.
 חֲרָקִים בְּכֵם שְׁבִיעֵי אִישׁ. אֶרְבַּעַה בְּכֵם מְעָלָה. וְאַחַד בְּכֵם

מִשָּׁה. כִּי כֹס מְעֹלָה מִכֶּן כְּנֶגֶד כֹּס מִשָּׁה. וְכֹל אֲשֶׁר יֵשׁ
 בְּמַעֲלָה יֵשׁ בְּמִשָּׁה. כֹּסֵא מִל כֹּסֵא. הִיכָל מִל הִיכָל.
 מִקְדָּשׁ מִל מִקְדָּשׁ. זֶבֶל מִל זֶבֶל. מִזְבֵּחַ מִל מִזְבֵּחַ.
 בָּנִים מִל בָּנִים. מְלֹאכִים מִל מְלֹאכִים. מְשֻׁרְתִים מִל
 מְשֻׁרְתִים. עֲבָדִים מִל עֲבָדִים. צְבָאוֹת מִל צְבָאוֹת.
 קְרוֹבִים מִל קְרוֹבִים. אֲלָפִים מִל אֲלָפִים. רִבְבוֹת מִל
 רִבְבוֹת. קְדוּשִׁים מִל קְדוּשִׁים. מַחְנוֹת מִל מַחְנוֹת.
 מְעֻרְצִים מִל מְעֻרְצִים. מְקַדְּשִׁים מִל מְקַדְּשִׁים.
 וְקִדְּשָׁה לְקִדּוֹשׁ פְּלִשְׁטִים: כְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְכו'.

יוצר לפרשת החדש.

ע"ס א"ב.

אֵת זֶה הַחֹדֶשׁ. אֲצִיף מִכֹּל לְקִדְּשׁ. וְזוֹ יֵשׁ לְחֹדֶשׁ:
 בְּחִרְיָה הַזּוֹבְעִים אֹתָךְ לְקִדְּשׁ. וְאַתָּה אוֹתָם מְקַדְּשׁ. אֵל
 נַעֲרֵץ בְּקִדְּשׁ: גְּאֻלְתָּם עִתָּה הַחֹדֶשׁ. וְשִׁנְאַיִךְ פְּתָאֵם
 לְהִדְּשׁ. וְכֹל פֶּה יְרוּמָם וְיִקְדָּשׁ: ה' הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם.
 בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם. גִּחְלָה בְּכֹל קְהֵלְכֶם. קְדוּשׁ:
 יְדֻשְׁתוֹ מִכֹּל חֲדָשִׁים. וְהִנְחַלְתוּ לְקְדוּשִׁים. הַזְּוֹרָת פֹּה
 מְקַדְּשִׁים. הַזּוֹמְנָתוֹ לְשִׁלְּשִׁים. לְאַפְרָתִים מְגֻלְשִׁים.
 לְמִנּוֹת פֹּה עַד שְׁלֹשִׁים: וְזוֹ תִפְּלוּ קְדוּשִׁים. וְתַחֲמוֹל עַל
 צֵאן קְדוּשִׁים. בְּבֵית קִדְּשׁ הַקְּדוּשִׁים: זְכוּרֹן שְׁמֵעַת
 פְּרוּכִים. הִנְחַלְתָּ לְמַבְרָכִים. לְהוֹשִׁעַם מִיַּד מַפְרִיכִים:
 חֲזוֹן דְּלִים וְדָבִים. חֲמֵלְתָּ עַל גְּמוּכִים. אֲשֶׁר אֶתְרִיק
 מְשׁוּכִים: טוֹב טַעַם מְאַרְיָכִים. וְלִפְנֵיךְ לֵב שׁוֹפְכִים.
 פְּרֵאשׁ יִרְחַ מְמִלִּיכִים: יִקְבְּצוּ עִתָּה מְקַהֲלִים. בְּזוֹפֵי תֵאֵר
 מְבֹלְלִים. וְשֵׁם הַשְּׁמַע פְּלוּלִים: כְּבוֹד שְׁמֵךְ מְעֹלִים.
 מִשֶּׁר וְכַחֲחֵן וְתַפְּלִלִים. פְּחֻשְׁבוֹן רֵאשׁ רְגֵלִים: לְפָנֶיךָ
 יְדוּמָסֵגְלִים. כָּל גּוֹעֵי רְגֵלִים. מְשׁוֹבְרִים וְמַהֲלָלִים: מִן

גָּדְלוֹ מַעֲשִׂים. לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת וְנִסִּים. לְבָנִים אֲדוּמִים
 וְעַמּוּסִים. נִצְלוּ מִיַּד פְּתוּרִים. אֲשֶׁר אוֹתָם מַעֲשִׂים.
 וְהִעֲמָתוּ הַיּוֹת שְׁשִׁים: שׁוֹנְאֵיהֶם בֵּין הַדְּרָסִים. וְכִנֹּרַת
 רָאשֵׁימוֹ רוֹכְסִים. כִּי בְנוּחָם הָיוּ חוֹסִים: עוֹלָצֵי בְשִׁמְחוֹת.
 יֵשׁוּ בְרַב הַצְּלָחוֹת. וַיִּתְמַלְטוּ מִכָּל אַנְחוֹת: פּוֹדֵה אֶת
 הַרְחוֹת. הַמַּעֲלָה בְּכָל שְׂבָחָת. יֵשׁוּ אֶזְרָא לְשִׁחַת: צוֹרְרֵיהֶם
 יִפֹּל בְּשִׁחַחוֹת. וְנִפְשָׁתָם הַחַיִּינָה שְׁחוֹת. בְּכָל רַע מִסְּחוֹת:
 קְדוּשׁ יִקְבֹּץ עֲדָרִים. וַיִּזְכּוּ בְרִית אֲבִירִים. אֲשֶׁר לְפָנָיו
 הָיוּ בְּרוּרִים: רָצָה בָנִים מִבְּחָרִים. בְּכָל צַד וְעִבְרִים.
 לְפָנָיו הַיּוֹת מִשְׁמָרִים: שֶׁקֶד עֲלֵיהֶם בְּלֵיל שְׁמָרִים.
 וְקָמַל לְמַעַנְם בְּכוּרִים. וְהוֹצִיאָם בְּפִדְיוֹת מְדַרְרִים:
 הַתָּפֶן בְּאֵנִי יֵשׁוּהָ. וְתִצְלַנָּה מִעֲרִינָה. בְּרֵאשׁוֹן לְחַדְשׁ
 הַשָּׁנָה. קְדוּשׁ: הַכֹּל יִזְדַּק; וְנִסִּים אוֹתֵיהֶם אוֹפֵן אֶל רַח.

לפי סנהג פולין.

אופן.

בְּבוֹדוֹ מִשְׂבָּחִים בְּכָל הָעוֹלָם. וְהוּא מַעֲזִין כָּל נַעֲלָם. וְכֵן
 בְּפִתְחֵי אוֹלָם. וְהַכֹּל יִרְוֶם מִהוּ כֵּאֲפֻנִים לְעוֹלָם: וְהַחַיִּוֹת.
 חולת. אֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת. בְּעִבְרָם עֲשִׂית נוֹרָאוֹת. גְּלִית
 בְּרַבְבֵי צְבָאוֹת. הַגְּלִיטוּ לְהוֹצִיא מִתְּלָאוֹת. הֵם בְּנִשְׁרִים
 צְשׂוֹאוֹת. וּמִשְׁאֲרוֹתָם נוֹשְׂאוֹת. וְכֵן מִזֵּב מִלְּאוֹת. חֶסֶד
 בְּעֵינֵיהֶם רוֹאוֹת: מִזֵּב בָּנִים כָּלְלָם. יוֹדַע פְּרִי מַעֲלָלָם.
 כָּל הַדְּרָךְ גִּהְלָם. לְפָנָיו כָּל הַתְּלִילָם. מִלֵּא כָּל מִשְׁאֲלָם.
 נוֹאֲמֵי רָעָתָם הִפִּילָם. שִׁבַע מִן הָאֲבִילָם. עַל כָּל אֵם
 עֵלָם: פָּצוּ פֶה בְּשִׁרְהָ. צִדְקוֹ לְאִוִּים וְנוֹרָא. קוֹל תוֹדָה
 וְחִמְרָה. רִנְנוּ לְשׁוֹרְרָה. שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנוֹרָא. שְׂבָחוּ לְהַעִיר
 בְּמוֹרָא. הַקָּפוּ כָּלָם לְהַתְּאָרָה. תַּנּוֹת קָרִיאת יָם סוּף
 וְמִכַּת בְּכוּרִים לְהַגְּבִירָה: עוֹרַח אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ.

קרובות. ה"ץ חזר החפלה עד מלך עוזר ומושיע ומגן.
 מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מבינים אפפחה
 פי בשיר ורגנים להודות ולהלל פני שוכן מעונים:
 ע"ס א"ג

אתית עת הודים כנגעה. באחת ועשר פוט נגעה. גילשת
 צקון מכפל כפנגעה. דלק פעם וזאת רנגעה: השנית עפר
 מתרה ארבות. ותהל ארץ בתכם תערובות. ומן קפץ
 עשות רבות. חדשים וגם ישנים להרבות: מס וידא
 ועדן שנה. יקץ בישן ועד כמשנה. מ' פסך ודפק בפתחי
 ישנה. לחפשה בראשון לחדש השנה:

לי עוד תגנון. בכסות וגנון. מ' פגונגך לבנון. במגנת ינון
 ברוך אתה יי מגן אברדם: אתה גבור עד להחיות סחים.

מרימי על עגלה להלאות. מכאב הגפה להראות אות.
 נאקה החישה קץ הפלאות. נחצו למאמים (ועשר) ארבע
 מאות: שזה המסבך לעקד צור. סים זכרו בפקד נצור.
 עמסים כאחיו לעת בצור. ערימו לשי ידא עצור: פלא
 עשות נגד אבות. פץ מקעשור לאסרו בעבות. מ' צלחת
 ירדן פו להתוות. צפית שזה לבית אבות:

לה עוד נקשבה. ממעיני השועה נשאקה. מ' ששון
 ישעה השובה. ובתחית נשם נחשבה: ברוך אתה יי
 מחיה המתים:

קדחת עלית עקד. היא נצבה בפקד. תויכת בתרי שקד.
 רשפי לוד ליקד: רחש ישנים כערב. דם המסה כערב:
 קץ חשוקרב. לעזרר בתנין קרב: שמע מכסת פסחים.
 אשר בסו פסחים: היא צמחה בסלחים. להציתם
 בקוצים כסחים: תרפים פדי למעט. מנאי מתי מעט.
 (מתקף) הדרת מלך מלדמעט. הרשם להפנות בואים ימעט.
 החדש הזה לכם לשמור. בסכם אסופי דהר מור:

קְרוּבוֹת לַפְּרִשְׁתֵּי הַחֹדֶשׁ

ס' וְאַתֶּם אֵל תִּמְזַר. שְׁלֹשֶׁת אוֹתוֹת בּוֹ לְשֹׁמֵר:
 הַדָּשׁ זֶה הַחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ. לְאֵוֹת וּלְמוֹפְתֵי קִדְשׁוֹ.
 ס' יְדִידֵי עַם קְדוֹשׁוֹ. הוֹשְׁעָה לוֹ יְמֵינוֹ וְרוּעַ קִדְשׁוֹ:
 הַרוֹם מֵיָר גּוֹד עַדְשׁ. בְּהַיּוֹם הַזֶּה. יְחַדֵּשׁ בְּגוֹשׁ:
 ס' וְנוֹבֵל שׁ בְּקִדְשׁ. בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ:
 יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נֹא:
 רְבוֹת עֲשִׂיתָ וְחֲשַׁבְתָּ וְסִפַּרְתָּ. מִכְּעֻלּוֹתֶיךָ פֶּעוּל בְּסִתְרֵי
 סְבִרְתָּ. לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים חֲבָלוֹ שִׁפְרְתָּ. לְתַקְוֹת
 וּמַחְזוֹרוֹת קִצּוֹ צִפְרְתָּ. לְאַלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים
 וְשִׁמְנָה וּמְנוֹ בְּאַרְתָּ. וּבִתְשַׁע מֵאוֹת עֶבְרִים עֲדִיו עֲבַרְתָּ.
 וְהַיּוֹם הַזֶּה לְעַם אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ: קָבַן עַל כָּל הַחֹדֶשׁ תְּחַדֵּשׁ
 הַגְּבֻרָתָּ. סִפְרוֹ בְּקִרְתָּ. קִצְפוֹ הַקְּרָתָּ. גָּלוֹ הַקְּרָתָּ.
 פְּלֵאוֹ סְקִרְתָּ. מוֹעֲדוֹ יִקְרָתָּ. וְבוֹ יִקְרָתָּ וּבְתִיבְרָתָּ:
 חֵי וְקָיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקִדְשׁ:

חמס שהפ"ח אליעזר ברבי קליר.

אָבִי כָּל חוֹהָ. חַל בּוֹ בְּמַחְוָה. כְּנֹאמַר לוֹ חוֹהָ: תִּבְנִית
 בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: לְהַבִּין קִצְבֵי מוֹלְדָתוֹ. מִתְחַלְתּוֹ וְאַרְבָּה מְלֶאכֶתוֹ.
 עַד תִּבְלִיתוֹ: עֲמַתּוֹ לְהִרְאֵהוּ. וְלֹא הַכִּיר מְרֵאדוֹ. עַד
 בְּאַצְבַּע הִרְאֵהוּ. אֵן בֶּן וְרֵאדוֹ: זֶהר לְשַׁעוֹת שֹׁשׁ. תְּאַרְזוּ
 לְהַתְאַשֵּׁשׁ. פְּחוֹת מִשֵּׁשׁ. כָּל עֵין יַעֲשֵׂשׁ: רוּאֵיו לְבִקְרָה.
 עֲדִיו לְחַקְרָה. מִאֲמִירָיו לְיִקְרָה. מְמִירָיו לְעַקְרָה: בְּמַדְד לוֹ
 שֶׁעַר. עָבִיו אֵיךְ לְשַׁעַר. עַד שְׁטִיפַת שֶׁעַר. יִקְבְּלוּ יוֹשְׁבֵי
 שֶׁעַר: גִּדְעוּ תְּבִנָּה. לְתוֹת לְאוֹם נְכוֹנָה. לְהוֹרוֹת לְיִדְעֵי
 בִּינָה. עֵרְקָה לְכַנְתָּ: רְגָלִים לְיֹשֵׁב. וּמְנִים לְחֹשֶׁב. כְּעַבְדָּה
 אֵיךְ לְיֹשֵׁב. וְסוֹד מָה לְהַקְשִׁיב: בְּפָנָיו צָנֵן אֵלֵי קִדְשׁ.
 לְהַעֲדַת עֲדוֹת חוֹדֶשׁ. וְאַנְהַעֲטָךָ בְּקִדְשׁ. כְּמִקְדֵשׁ חוֹדֶשׁ:

יה בְּדָקָם לְעֵינָיו. וְעֲרוּחָם דִּקְדָק בְּמַעֲנֵנו. וְתִכַּל צְוֹדוֹ
 בְּמַעֲנֵנו. מִקְדָּשׁ חֲדָשׁ בְּזִמְנֵנו: קֵץ מוֹלָדוֹ חָל לְהַקְצוֹת.
 בְּיוֹם רִבְעֵי פְחָצוֹת. וְעַד שְׁלֹשִׁים מְרוּצָת. לֹא נִפְרַח פְּחוּצָת:
 לְאֵה צִיר וְפָחַד. וְחַר מַעַת לַעַת סְפוּר אֶחָד. וְצוּר פֶּסֶךְ לוֹ
 וְיָחַד. מִעַרְבַּ עַד עַרְבַּ מְנוֹת אֶחָד: יְלֹדוֹת תָּרַם וְסִהַר בּוֹ
 בְּיוֹם חֲשֻׁבוֹן מִצְוֵי. וּבְתַחֲלֵת בְּרִיתָם פְּחִלוֹן אֶחָד נִמְצָא.
 רַעִים פְּנִיָּה לָמוֹ מִסּוּרַת אֲמִצּוֹ. לְחֹשֶׁב לְעֵבֶר וּלְקֹדֶשׁ
 סְפוּרוֹת בְּמִצְוֵי:

אֵל נָא. לְעוֹלָם הַעֲרִץ. וּלְעוֹלָם הַקֹּדֶשׁ. וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים. הַתְּמִלּוּךְ וְחַתְּנִשְׂא. הָאֵל מְלֶכֶךְ. נוֹרָא מְרוֹם
 וְקָדוֹשׁ. כִּי אֵתָהּ הוּא מְלֶכֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. מַלְכוּתוֹ
 נִצָּחַת. נוֹרְאוֹתָיו שְׂחִיחוֹ. סְפָרוֹ עוֹז. פְּאָרוֹהוֹ צְבָאוֹ. קֹדֶשׁוֹ
 רוֹמְמָהוֹ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבְחָת. תִּקְרָה הַזְּהִלוֹת הַכְּבָאֲרָתוֹ:
 מִיָּק רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְפָסַח עֲלֵיכֶם לְהַחֲקִישׁ בְּתוֹכְכֶם קְרוֹשׁ:
 יִיָּה לְכֶם הוּא רֵאשׁוֹן. נִצְוֵי כְּאֵשׁוֹן. לְהַעֲרִיץ לֹא אֲחֵרוֹן
 וְרֵאשׁוֹן. קְרוֹשׁ:

מיוסד ע"ס א"ב לרבי אליעזר הקליר.

אֲדוֹן מִקְדָּם תִּכְבְּנו רֵאשׁ. בִּינֵנו לֹא גָל בְּסִפְר הַזְּלוֹדוֹת
 רֵאשׁ. גִּלְדוֹ תַחֲלָה לְכֶם לְדְרוֹשׁ: הַזְּרֵשׁ לְהַשְׁוֹת בּוֹ גִיָּה
 וְאֵשׁוֹן. דְּפִלָּא מְכַל עִם וְלִשׁוֹן. וְלֹא הִמְסַר לְאָדָם
 הַרֵאשׁוֹן: זְמוֹן עֵדֶנְהָ בּוֹ בְּשִׁרְהָ. חָנוּט לְקִצּוֹ עֲקוּד לְמוֹסְרָה.
 טְפִיָּה בְּכֵן בּוֹ בְּשִׁרוֹ בְּשׁוֹרְדָה: יִרַח אֵשׁר לֹא פִעֲנַח
 לְרֵאשׁוֹנִים. כְּמוֹם לְצִפּוֹן חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁגִים. לְרֵאשׁ
 הַשֵּׁם לְאַרְבַּעָה רֵאשֵׁי שָׁנִים: מוֹעֲדִים מְזִמִּין לְנִרְגָלִים.
 נְעוּדִים בּוֹ עֵינִימוֹ צִירֵי רוֹגְלִים. סְפוּר הוּא לְמַלְכִים
 וְלִרְגָלִים: עֵפֶר מִעֲבָרִים לְשִׁמְרוֹ בְּמוֹעֲדוֹ. פִּרַח וְאָבִיב
 הַקּוֹפָה כֶּם לְעוֹרוֹ: צִיּוֹן שְׁלֹשָׁהּם יִצְרְפוּ לְסַעְרוֹ: קֹדֶשׁ
 בְּרֵאשׁוֹ וּשְׁלִישׁוֹ וְחִצְיוֹ וְרֵבּוֹ לְשִׁמְרֵי. לְקֹדֶשׁ לְקַחַת קְהָלָה

לקצור יגמור. רשם בכל דור שמור הוא לרוכב על
 חמור: שמירת שלישו בירדן עמדה. שלהבת הציץ שאון
 פול השמדה. תשעת קצירו ימיני העמדה:
 סלוק. ובכך לה תעלה קדשה כי אפה קדוש ישראל ומושיע:
 הוא נקרא ראש וראשון. ונאמו נקרא ראש וראשון.
 ומועדו נקרא ראש וראשון. ואחיו נקרא ראש וראשון.
 ונחליו נקראו ראש וראשון. ואיכם נקרא ראש וראשון.
 ואוהבם נקרא ראש וראשון. וגאלם נקרא ראש וראשון.
 הנה העת יבא בראש וראשון. בקץ אשר הוא ראש
 וראשון. לעבור בראש וראשון. לכונן נכון בראש וראשון.
 ואתו נוצר ברח ראש וראשון. לקעקע שרידי אדמת
 ראש וראשון. לעירר צורים החצובים מראש וראשון.
 לפעול חדשות בראש וראשון. לרצות חדוש תשורת
 ראש וראשון. להזכיל בו שי לראש וראשון: ועוד כל
 יזכרו ראשונים. כי יחדשו חדשים וגם ישנים. פלאים
 מפלאים משנים. ויקצו כל ישנים. מהללים ומשוררים
 שרים משרים משגנים: ולא יאמרו עוד חי יי אשר
 העלה בנביא. כי אם חי יי אשר העלה ואשר הביא. ואי
 אל ישאג כלביא. לערוך קרבי. חדשות להביא. ביד
 איש נביא. משבט לוי. להשיב לבבי. לחדש קרבי:
 וצמח צמח נקוב שבעה. ואתו ידו רועים שבעה. ויחדשו
 לאום דברים שבעה. ויתכסה מהם שבעים שבעה:
 וישוב ויגלה לעם קדושים. אשר עמו ידו מקדשים. ולא
 לעדרי צאן קדשים. עד קץ ששה חדשים. עד בא ראשון
 לראש חדשים. ואז יראה לעדת קדושים. הנשארים
 מעל קדשים. ויראה למו אותות חדשים. לחדש שמם
 חדשים. למשוח קדש קדשים. לפתוח דלת לקדושים.

החדשים. למשוח קדש קדשים לפימה תלה לקדשים.
בשבתות וחדשים: ואז יצוה ה' עבדת חדש. מח
להעלות בראש כל חדש. ועבדת ראשון כל חדש. היא
תקדים תחלה לכל חדש. כי כמו היה ראש לכל חדש.
כן יהיה ראש לכל חדש: ותעשה בו תרשה. לבראת ארץ
חדשה. להגותן דת תרשה. לברות ברית חדשה.
להבראות ברית חדשה. להתחדש חת חדשה. להזכיל
פ' שי מנחה חדשה: תפוח ולבנה התחדש. ואז
שבעתים יחדש. שנים בשנה יתחדש. ויצמצם שכינתו
בחוק שער החדש. ויקרא לו שם חדש. כלשם העיה
מזם המקדש. וינתן לעם לבחדש. לשורר בפנים שור
חדש. שיר מפאר ומחדש. על כל שיר מהלל ומקדש:
כי שירי ארואלים. אשר שיר ותשפחות מהללים. לפני
שיר זה לא חלים: ונצח אלים. אשר קול המלה צוהלים.
לפני שיר זה לא ממללים: ורבה גלגלים. אשר אם הורשו
כל גלגלים. לפני שיר זה לא כללים: ואמת כרוכים. אשר
הם צגים כמו חכים. לפני שיר זה לא מרבים: והדרת
אפנים. אשר הם מרבעי פנים לפני שיר זה לא סופנים:
נתמון נרודים. אשר הם הוד א מגידים. לפני שיר זה לא
נאגרים: וסוד עירין. אשר כעין קלל פוערים: לפני שיר
זה לא מפארים: ורגש קדישין אשר לבקרים מתחדשים.
לפני שיר זה לא מקדישים: ונהם שגאנים. אשר מעפם
לא משנים. לפני שיר זה לא משגנים: ופחד שרפים. אשר
ברגע כל שורפים. לפני שיר זה לא רפפים: כי כל מתנות
משרתים קדושים. משרתיו יהו מקדישים. וגם המון צבא
מלאכים. מעעמיו יהו ממליכים: ומרוצות חיל זקים.
פתם יהו מתוקים. וזיו משלח ברכים. פנידם יהו מברקים.

וחצוה למו חוים. מתעלמים באדבים. ועד מחצתם לא
באדם. באשם גלהבים. ובגחלתם נכיים. ובפארם דם
נאלמים: ועתבי יתחילו יחישו. ועת פי יתכילו יחילו: ועת
כי תמרו יעריצו. ועת כי יחשו יקרשו. ועת כי ישתוקו
ישלשו. קדשה משלשת: ככתוב על יד נביאך וקרא זה א זה ונא:

מוסף לפרשת חידוש

הזן פוא החפלה עד סוף עוזי ומישיע ומגן ואייר:

ע"ס א"ב אלף שהקדים נרש כל פסקא מינה סתת ספסוק ראשון לציון תו'.

ראשון אמצעה לפרח שושנים. אמוץ לעורר מרדם
ישנים. בוכרה ברית ראשנים. בצפון חדשים גם ישנים.
גלותו בדת שנגנים. גור ראש לארבעה ראש שנים:
י ארבעה ראש שנים בפחוחה. בארת זה מזה לחוזה.
כאשר שמענו בן עוד נחוחה. גוננו במגן פחדש הורה:
ברוך אפה יי מגן אפרדם: אתה גבור תו' על להחיות סתים.
לציון הרור חשה פו קפות. דבר אוד יקרות לקפות.
חולש אשר ישעות פו מקיפות. החוסים פו מתקיפות.
ומנו מתחילות ותוקפות. ועד ראש לארבעה הקפות:
י ארבעה הקפות בשנת. החולש אדם כבד אשנת. כאשר
שמענו בן עוד חלש נא. התינו בשם פראשון לחולש
השנה: ברוך אפה יי מזה המותים: נעריך ונו' על וקדוש אתה.
הנה זה בא לפרקים. ומון לנאל רצוני ארקים. חולש
אשר רביבים פו מריקים. חשרת מים למלאות רקים.
סעות לרות וירקים. מלאים פו להקים בארבעה פרקים:
י ארבעה פרקים כבמחוחה. בארת זה מזה לחוזה. כאשר
שמענו בן עוד נחוחה. ונקדישך קדוש פחדש הורה: בראי
האל הקדוש: חכנת שבת על מקרשי שסך. ונר"ס אתה יצרת על קבעת.
הגם ימים תמבדרכים. יורה ומלקוש באפם פורכים.

פַּחַת בְּאֵיבִים רַבִּים. כְּרָמֶל לְהִקְלִיא אֲבִיב פְּרוּכִים.
 לְשַׁנֵּן מַפְעֵלוֹת מַעֲיָן מִתְּרַכִּים. לְפָנָיו קוֹדָאִים עֲגִין
 אַרְבַּעַת עָרְכִים: * אַרְבַּעַת עָרְכִים אֲשַׁנְנָה. סְפוֹד מִסּוֹת
 פְּרָחֵי שׁוֹשַׁנָּה. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֶן עוֹד חֹלֵשׁ נָא. עֲגִיב
 בְּנֹפֶשׁ כְּרֵאשׁוֹן לְחֹדֶשׁ חֲשֻׁנָּה: בְּרָקָה אֶתְּהִי יְיָ מְקַדֵּשׁ
 הַשָּׁבֹת: (כ"ט ו' ישראל וראשי חדשים)

רצה וגו' על כשוכך לציון מרחמים

וְלִירֹאשֵׁלֶם מִזֶּפֶת הַחֵק בַּבְּפוֹת. מַעֲיָן כְּלָחֵי לְהַתְּכַפּוֹת.
 נְקֻמוֹת אֲשֶׁר בְּלֵב מְכַפֵּת. נִחְבְּנוּ בְּמִזְעָרָה הַזֹּאת טְכֻמוֹת.
 שָׁה לְבֵית אֲבוֹת מְנוּחַ בְּמִכְסֵת. סְפוֹת עֲלֵיו עֲסִים אַרְבַּעַת
 כּוֹסֹת: * אַרְבַּעַת כּוֹסֹת כְּבִפְתוּחָה. בְּאַרְתוּמָה מִזְהָ לַחֲזוּהָ.
 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֶן עוֹד נְחֻזָּה. רִצְנוּ כְּלֵשׁ פְּתוּלָה הָזֶה. בְּאֵי
 הַמַּחְזוֹר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן: מוֹדִים וְגו' עַל הָאֵל יִשְׁעֵתֵינוּ וְעִזְרָתֵנוּ סִלְהָ
 מְבֹשֶׁר עִם זְכוֹת. עֲצוּרִים לְהַעֲלוֹת מַצוֹל כְּכֵית. פְּדוּם
 תְּחָה בְּמִשְׁכְּבוֹת. פְּעוּחַ שִׁירִים הַמּוֹד בְּכֵית. צְבָאוֹת כָּל
 תְּמִידַת שְׂכֵית. צִאֲנֵי צִעַ לְרוֹשֵׁשׁ אַרְבַּע מְלָכֵית: * אַרְבַּע
 מְלָכֵית נְדָלָשׁ נָא. בְּמִדְוָהָ פְּעֵלְתָם כְּבִרְאשׁוֹנָה. כַּאֲשֶׁר
 שָׁמַעְנוּ בֶן עוֹד חֹלֵשׁ נָא. וְהַמִּיכָל לָנוּ בְּמִבְרַךְ כְּרֵאשׁוֹן
 לְחֹדֶשׁ חֲשֻׁנָּה: בְּאֵי יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאִה לְהוֹדוֹת:

אלהינו ואלהי אבותינו וגו' עד בכל עת ובכל שעה בשלוסק

אֶתֵּן קוֹל כְּשׁוֹרְרוֹ רֵאשִׁים. קְרוֹא בְּרוּחַ בְּנֵי הַתְּרַשִּׁים.
 רֵאשִׁי תְּנִינִים אֲשֶׁר עַל גְּבֵי חוֹרְשִׁים. רְאוּתָם בְּהָה חֹדֶשׁ
 מִגְּדָשִׁים. שִׁיר חֲדָשׁוֹנָה מְדָלָשִׁים. תְּרַנְּנָה שְׂפָתַי בְּשׁוֹרֵי
 אַרְבַּעַת תְּרַשִּׁים: * אַרְבַּעַת תְּרַשִּׁים כְּבִפְתוּחָה. בְּאַרְתוּמָה
 מִזְהָ לַחֲזוּהָ. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֶן עוֹד נְחֻזָּה. פְּדוּם בְּשִׁלּוּם
 פְּתוּלָה הָזֶה: בְּרָקָה אֶתְּהִי יְיָ הַמְּבַרְכֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּם:

פדוש חתקבל אין כאלהינו, עלינו קדיש יתום

למנחה אומרים צדקתך יק חס אלא ר"ח לו בחד חרש ט"ו צדקתך

עומד ע"ס א"ב ואתר אות ב' גם נסוף, חתום בנימין בר זרח חזק.

אית סל'בנון כלה מראש אכנה תשורי. במודר ער'י
 לובש התכתי ודתפארי. בשם רקח דתבשמי מוד
 ולבנה התקמרי. כי לא עת ודגיע שעה אשר למלק
 תשורי: מ' בין שדי ילון אשכול הכפר. מעפצפת נואמת
 כלה באמר שפר. בני מכוז וכלו רחשם בלי תפר. חק
 וקר קדשתו געריץ גספר. במעלה יתקדש ובמטה
 יסתלסל תמיד ליל וצפר. קדוש: גן נעול קראני חדי.
 חמק עבר לשמרים נשא רידי. דלפח עיני ותרסה בוכר
 עניי ומרדי. דהי אהבת חשק תאות דודי. הן בלא לב
 ולב ונפש חפצת. חתן מתנדב וכלה רוצה. ועל מהזה
 מתאמר דיץ העליצה. שלוחים הריצו לזה ולזו במרוצה:
 ובר פה פרת ושבעת אלת. אשר בשעת ארוסתה פרת
 למהללה. חפצי ורצוני לקים בבדלה. השב חתן לשלוח
 כלה: מענה סגלה אף היא ושר אמרים. נכונה אני
 ומקמת בהן הן הרברים. תמול רק עמי הסד וחפור
 אהבת נעורים. וימרר לפדותי מבין חמורים: בצירה
 מרפא ושלחי אמונים. נתמצעו תאומים בזה חתנים.
 לדבר על לב כלה הררים תגנים. ולפבעיר לב חתן
 בקנאת מונים: מלוכה כדתבשרה כלה בתמרקיה
 מאוד השכיחה. רפוניה הנצו וסמדרה פתחה. נכונ
 שדיה ושערה צפחה. ותתנה לבתר ולמלכות העליחה:
 סוא מפריכה. פראתה תמחה בעיניה. חלא ואת הנמכה
 דהנקלה השיבה לסגניה. על זאת שלחה וקראת
 לאצטגניה. עליה חושבת וחורקת שניה: פריץ חיות
 נותם ודב מרס. כלה לענות בקוש לשעפר. צערה
 פרה ובעול פבד. אילי התנה ותהיה בכלי אובד: קרא

עָרִיז מוֹעֵד פִּחְדָיו לְשֹׁפָר. צַפְרָדַע חֲנֻמִּי וּכְנִים חֲמָרִים
 חֲמָרִים לְצַפּוֹר. רָשָׁף יִדְבֵּר וְכִרְד לְפָנָיו לְעֹבוֹר. וְדֹאֵשִׁית
 כָּל אֲנָשִׁים בְּאֵהֲלֵי חָם לְקַפּוֹר: שְׁלַחָה פְרוּכָה בְעַל כִּיחַ
 מִסְתּוֹלֵל. וְהַצֶּאֱנָה כָּל הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתוֹךְ לְחֹלֵל. תַּנּוֹת
 לֹא וְזָמַר וְהַדְרִיזוֹת וְשִׁבַּח וְהִלֵּל. שִׁבְכָה אֹתוֹת בְּיָמַי מִפֶּר
 וְקוֹסְמִים יְהוֹלֵל: ^י בֵּין שְׂדֵי יִלְיָן אֲשֶׁכּוֹל הַכֶּפֶר. מְצַפְצֵפֶת
 נוֹאֲמֶת בְּלֶה בְּאֹמְרֵי שֹׁפָר. בְּנֵי מִכּוֹן וּמִלּוֹ רֹחֲשִׁים בְּלֵי
 חֶפֶר. חוֹק וְזָכַר קְדָשׁוֹ גְעַרְיָן וּגְסַפֵּר. בְּמַעֲלָה יִתְקַדַּשׁ
 וּבְמַטָּה יִסְתַּלְּסַל תְּמִיד לֵיל וְצַפֵּר. קְדוֹשׁ: הַכֵּל יוֹדוּ וְכוּ.

זולת. ע"ס א"ב ח"טס נסוף בניסן בן זרח.

אֹמְרַת אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַקְהָ. בַּת שׁוֹעַ וְגַרִיב הַגְּמֻלָּה בְעַמֶּק
 הַגְּמֻלָּה. פְּרוּכָה נִהְלָמָה וְגוֹזְרָה בְּכָל פְּלָה. פְּדֵרַת הַחֲרָדִי
 מִקְרָתָה בְּעַד נִכּוֹן הַיּוֹם הַזֶּה: גְּדִלְנִי אָבִי וְרוּמְמַתְגִי אָמוּ.
 בַּפֶּת בְּגַ עֲדָנִים מְכָל בְּנוֹת עַמִּי. וְהִגְלוֹנִי בְּאֵהֲבָתָם כָּל
 בְּנֵי אָמוּ. וּבְתַאֲוֹת גְּעַנְעַע מִתְרַפְּקִים עָמוּ: חֵייתִי בְקַמְנוֹתֵי
 בְּאֵתָם כְּבוֹשָׁה. בְּשֵׁשׁ וּמִשֵּׁי בְּכַרְדֵּי חֹפֶשׁ תְּכַשֶּׁה. וְהַנַּחַח
 הַמְדִינָה בְּבִלְשַׁת גְּבֻלְשָׁה. וְיִתְאֹנְנִי מֶלֶכִי דְהַגְּסִיכִי לוֹ
 בְּקִדְשָׁה: וּבְדַתִּי אֲפֹד (כ"ט אפר) בֵּין קַמְנוֹת לְנַעֲרוֹת.
 בְּאַרְצָן חָם עַד הַיּוֹתֵי בְנֵרוֹת. חִלּוּמוֹת חֵלֶם גְּרַמְנִי לְקַבֵּל
 מְרוֹת. חָגַם פְּהַיְעִי בְּמִן בְּנֵרוֹת: טַפְחָה וְרִקְדָה צֵעַן
 בְּרִדְתִּי. אֲמַרְהָ הָאֵחָ הָאֵחָ אֲמָה לְעַמְדוֹת קְנִיתִי. יַעֲצֵה
 לְדַחֲפִים בְּפִרְךָ לְרִדּוֹתִי. וְהֵאמֵר אַךְ עֲשֵׂרְתִי וְאוֹן לִי
 מִצֵּאֲתִי: כִּעֵת לְהוֹרִי קִבַּע מֶלֶכִי עָבַר. אֲנִחוֹת צֵעַקְתִּי
 מִכְּבֵד הַעֲבָדָה שְׁמַע וְיִתְעַבֵּר. לְכַנֵּת הַמְּקוֹם שֶׁל הַרְאִיתָם
 בַּת צוֹכְרַת פֶּר. וְהַעֲנִינָה יֵשׁ בְּבֵית שְׁפַת שֶׁקֶר בְּלֹא דָבָר:
 מִסְדוֹד לְמִדּוֹד חֹפֶשׁ וּכְלִשְׁכַּנָּה לְשִׁכְנָה. וּמְצַאֲנִי חֵייתִי
 שְׂרֻדָה בְּהוֹכֵל מִסְתּוֹלֵל חוֹנָה. גִּצְנִי גְרָאוּ וְשָׂדִים נְכוֹנָר

סמדרו פתחו ופניה הנמה התאנה: על כנפיו פרש
 מסבוססת בדמי כראני. ובברית אלה עמו הביאני.
 פוצרים צירים שלח ושרכני. וכדפוק קולו שמעני. קומי
 לך בשרני: צלחה העברה להעביר יפיה. והרא ותקנא
 עגלה יפפיה. קציניה בקראיה פקו פלליה. רמסי בחמר
 החויקי מלבן סוערה עניה: רא דרכה בנא דעי מה
 עשית למהללה. ובעברה נגרשה ושקעה מצרים בלה.
 שתי לבך להלך המסלה. ומה תעשי ליום פקדה אם
 כן ארעה בשעת קלה: התכפה חכלי יולדה וצירי חלחלה:
 וקמה בכהלה להוציא בלילה. בכן פיה הרשעה וצדקה
 מידת הדין למלה. יצאתי אפודה כבערי קשור ובלה:
 נזכ ותלול ותבעון בהם השבמתי לפרמים ידי נתתי לו
 בבית עולמים. יצאתי בהנומא וכתר הלומים. שנים
 ארבע מאות ועשר מיום ליום שלמים: מאז העמקתי
 לסטות וזרים אהבתי. נטרת פרמים שמוני וכרמי שלי
 לא נטרתו. בני אמי נחרו בי וטרדוני מחפתי. ואני עיתח
 הילאני והשמו ערתי: ונתתי רעי חלל פרותי. ועיט
 צבוע היתה לי נחלתו. והנה קמון וכור מושל באומתו.
 והמון מעיד התאפקו ואיה קנאתו ומדתו: וקרת אל
 בלבי מבעירות. פנות שעיר וחותנו שכנות ותברות.
 ידידה נבאחב מתעלים פחשק אחרות. ואף יושבת
 ומצפה לנתם בשורות: ה חזרתי מען ותפקתי תשובה.
 ימים רבים קרא שובה משוכה. האמרתיו ותאמרני
 ותעשינו אחר חטיבה. מים רבים לא יכלו לכבות
 את האתכת: עזרת וכו'.

קיובת. האן חמר החפלה עד מלך עוזר ומשיע ומנן.
 מסוף הבמים ונבונים: ומלמד דעת מבינים: אפתחה פי
 בשיר ורננים: להודות ולהלל פני שוכן מעותים:

אֲנִי פֶטְרִי רַחֲמָתִים. בְּתַלְתָּהּ בְּמִשְׁלֵי חֲמֹרֹתַיִם.
 וְדַלְקָה פָּסַע בְּנִתִים. דָּבַר לְהַמְשִׁיל בֵּיתוֹתַיִם: הֵן רָנַע
 יִמְחוּ דִבְרָתָהּ. וְגֵאוֹנָם בְּדָבַר הַדְּבָרָתָהּ. וְרוּעַ צָר בְּבִכּוֹרֵיו
 שִׁבְרָתָהּ. חֲצוֹת לַיְלָה שָׁם עֲבָרְתָהּ: מִמָּאִים זֶה בָּחַ נְצִיחַ.
 יְדִידִים זֶה בָּחַ רְצִיחַ. מִכָּל בְּכוֹר שְׂדוּאָה בְּכִלְיוֹן מְצִיחַ.
 לַיְלָה פָּחַט חֲשַׁעְרָה בַּעַת חֲצִיחַ:

בְּדַ וּבְמִזִּין חֲסִמְכֵנוּ. וּמִזְנָף חֲחִסְכֵנוּ: מִבְּאֲכָרְרָהּ
 חֲסוּכְכֵנוּ. בְּצֵל מְגִנָּה חֲגִנְנֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגִּן
 אֲבָרְהָם: אַתָּה גְבוּר וְגו' עַד לַחַיִּיחַ סַחִים.

מִתִּים בְּכָל בֵּית בְּנוֹף בְּנִחְנָקוֹ. נְאֻקוֹת חֲלָלִים נְאֻקוֹ.
 סְכָרוֹ וּלְפֹתָם נְמָקוֹ. עֲלָפוֹ וְרַחֲוֹתָם נְבָקוֹ: פְּגָרִים מִתִּים
 לְמוֹ עֲשִׂיחַ. צוּרַת כָּל בְּכוֹר גַּם בְּמַעֲיָדָם לֹא חֲסַתָּ. קוּמִי
 לָךְ לְבִכּוֹרְךָ שׁוּחַתָּ. רְפוּאָה וְגִנוּף שְׁמֵחָ שְׁמֵחָ: שׁוּאָה
 וּמִשׁוּאָה וּבְהִלָּה. שְׁמוֹת וְשִׁאוֹן וְחֲלָחֲלָהּ. מִתְּקַפְרָה
 בָּדָם דִּילָלָה. תְּפֹרוֹן קָמוּ וְצֵא בְּלִילָה:

שׁוּאָה וּמִשׁוּאָה. מִתְּפִיל אֵיבִיךָ לְשׁוּחָה. וְנִתְּוּדָה
 בְּנֶשֶׁם יִשְׁעָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְצִיחַ הַמִּתִּים:

יִשְׁמַע לְצָר כְּשִׁמְעַת מְצָרִים. מִשָּׂא הַדּוּמָה כְּמִשָּׂא מְצָרִים:
 גְּפָרְעָתָהּ מִפְּתָרוֹם בְּתַכְלִית מִכָּה עֲשִׂרִית. בְּצוּר הַפָּרַע
 בְּתַכְלִית קָרָן עֲשִׂרִית: יִרְדוּ רֵאֲמִים עִפְסִים. בְּכוֹרֵי מַלְכּוֹת
 עִפְסִים: מִזֵּד הַעֲרִימִים. בְּאֵף הַחֲרָמִים: מִיִּשְׁעֵי שְׂמוֹד.
 הוּא לֵיל שְׂמוֹד. אָמַר שׁוּמֵר אַתָּה קִץ אֲשִׁמּוֹד:

וַיִּמְלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׁבֵּת הַהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּאֵל:
 אֵל גָּאֵל לִישַׁע עַמְּךָ בְּחַצֵי לַיְלָה יִצְאָתָהּ. וּבְעֵצֵם הַיּוֹם אוֹתָם
 הוֹצֵאתָ: הֵדָן עַמּוֹ בַּיּוֹם וְעַמּוֹם בְּלִילָה: כִּי לָךְ הַיּוֹם אֵף
 לָךְ לַיְלָה: לַיְלָה אֲשֶׁר בּוֹ גִּבּוֹר רֵאֲשׁוֹנִים. שְׂפָרִים נִמְרָ

יְהוֹ לְאַחֲרָנִים: וְיָמָה שֶׁהִיָּה בְּרֵאשִׁיטָה הוּא שֶׁהִיָּה לְאַחֲרָנָה.
בְּשִׁמְעֵי מִצְרַיִם תִּשְׁמָע לְצוּרִים: מִתַּעֲנֵה וְתִצְרַח וְתִצְלַח
תִּרְבֵּב תִּתְקַע וְתִתְקַף עַל עַם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

אִז תִּשְׁעַ מִכּוֹת הָיוּ אֲדוֹנִים קָשָׁה. אֲשֶׁר בָּם סִבְרָתָ גַּי
לְפָן מִקָּשָׁה: בְּעֹזֹת מֶלֶךְ עוֹ הִיָּתָה מִכָּה עֲשִׂירִית. אֲשֶׁר
הַמְשַׁלֵּת בְּנוֹשֵׁי בְנֵי נֶסֶף עֲשִׂירִית: גִּדְעַת בְּכֹרֵת הִיָּתָה
תְּכַלִּיחֶם. אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְסָה עַל תְּכַלִּיחֶם: דִּנְתָּ לְפָנֶיהֶם
אֶת אֱלֹהֵיהֶם. וְגַם צוּרְתָם הִפְלֵת בְּאֵה לִידָם: הַבֵּית כָּל
בְּכוֹר לְכָל רֹאשׁ מִשְׁפָּחָה. בְּכוֹר לְאִשׁ וְאִשָּׁה בְּכוֹר לְעַבְד
וְשִׁפְחָה: וּבְכוֹר לְבַחֲמָה וּבְכוֹר לְכָל דָּבָר: פְּסִית וּמִצוֹן
דָּבָר שֶׁת לְכָל דָּבָר: זַעַף וְנִחַת גְּלוּיָת גִּוְף וְרִפְאָה. לְבְכוֹרֵי
צֹר גִּוְף וּלְבִנְיָה בְּכוֹרֵה רִפְאָה: חֲצוֹת לִילָה בְּכֵן יוֹדָה מִדָּה.
עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה וְעַל צִדְקַת אֲתֵבָה: מָכֶם אֲצַבְעָה עֲשׂוֹתָה
תִּשְׁעַ מִכּוֹת. יִדָּה עֲשׂוֹתָה מִכַּת בְּכוֹרֵת. יִמִּין עֲנָה מִבְּעַה
צֹר וְרוֹמְמוֹהַ תְּכַל. וְרִנְעָה קָדְשָׁה תִפְדֵּנוּ וְתִרְוֹם עַל כָּל:

אֵל גָּא. לְעוֹלָם תִּעֲרֹץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלָם
עוֹלָמִים. תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ. נוֹרָא מְרוֹם
וְקָדוֹשׁ. כִּי אִתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. מַלְכוּתוֹ
נִצָּחַת. נוֹרָאוֹתָיו שְׂדֵהוּ. סִפְרוֹ עֹזוֹ. פְּאִרְהוֹ צִבְאוֹ. קִדְשָׁהוּ
רוֹמְמוֹהוּ. רוֹן שֶׁר וְשִׁבְחָה. תִּתְקַף תְּהִלּוֹת הַפְּאִרְתוֹ.

וּבְכֵן יִהְיֶה בְּחֲצֵי הַלֵּילָה:
אֲזֵרוֹכְנִסִים הַפְּלֵאֵת בְּלֵילָה: בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמֹרֶת וְהַלֵּילָה:
גַּר צִדְקָה נִצָּחַתוֹ בְּנִתְלַק לוֹ לֵילָה: וְיִהְיֶה בְּחֲצֵי הַלֵּילָה:
דִּנְתָּ מֶלֶךְ גִּוְף בְּחֵלֶם
הַפְּחֻדָּת אֲרָמִי בְּאִמְשׁ
יִשְׂרָאֵל יִשָּׁר לֹא וְיִכָּל לוֹ לֵילָת: וְיִהְיֶה בְּחֲצֵי הַלֵּילָה:
עַבְדֵי בְּכוֹרֵי פְתוּרוֹם מִחֲצֵת בְּחֲצֵי הַלֵּילָה:

חילם לא מצאו בקומם
 בלילה:
 מטפס מיד הרשת סלית ככוכבי לילה: ויהי פחצי הלילה:
 יעץ מחרף לנופף אויז הובשת פגרו
 בלילה:
 כרע בל ומצבו באישון
 לילה:
 לאיש המדות נגלה רז חזות לילה: ויהי פחצי הלילה:
 מלשתגר בכלי קדש נהרג בו
 בלילה:
 נושע מסור אריות פותר בעתותי
 לילה:
 שנאה נטר אנני זכתב ספרים בלילה: ויהי פחצי הלילה:
 עזרת נצחה עליו בנרד שנת
 לילה:
 פגרה הדרוך לשמר מה
 מלילה:
 צרח בשמר ושח אחא בקר וגם לילה: ויהי פחצי הלילה:
 לילה:
 קרב יום אשר הוא לא יום ולא
 לילה:
 רם הודע כי לה היום אף לה
 הלילה:
 שומרים הפקר לעירך כל היום וכל
 הלילה:
 תאיר כאור יום חשבת לילה ויהי פחצי הלילה:

בהנה קהלות אושרים כאן ובכולך תעלה קדושה וכו'. וואסרין אדיר דר
 מתוחם נמכלת מוסף קודם אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו

סדר. אדיר דר מתחיים. פחסך כל מלחים. און אנקת
 אנחיים. והוציאם מבין החוחים: אז ברוב חמלתו. רד
 מפעון דירתו. ופדה מפרך איומתו. וכנס חבל נחלתו:
 בט בשבעים עממים. ונמצאו לפניו עממים. והגחיל
 במלאכי מרומים. ונפל חבלו בפני עימים: בשאר גזר
 ומקים. שמה בעם השוקים. כיום נטית דוק וארקים.
 תת למו דתות וחקים: גשתי בתוך ענגה ורכה. אסור
 והתר להעריכה. לבל אבשל להמרכה. היום פדבר
 הלכה: גשתי כשאני אבוד. לפשוט בעם צבור. כמזכיר
 ולא כמזדור בדבור. להוציא חוכת צפור: דהרת דת

מְבַלְלָהּ. דָּרָשׁוּ וְדוּרוּ חֲכָמֵי גֵרָן עֲגוּלָהּ. וְהֵגוּ בְּסֹדֶר
הַגְּעֵלָהּ. לְהַכְנִים יוֹרֵה קְטָנָה בְּתוֹךְ יוֹרֵה גְדוּלָהּ: דָּרָךְ
גְּדוּלָהּ חֲשׂוּפָה. עוֹשִׂין לָהּ כְּמִין שָׁפָה. וּבְרִיתָהּ נִמְצְאוּת
חֲפּוּפָה. מִמֵּי רוֹתְחִין גּוֹפָה: הַכְנַת קַעְרוֹת וּמְלִיָּהּ. בְּכָל
שְׁנֵי שְׁמוֹשֵׁיהֶן. כְּשׁוֹפְכִין מִסִּיר בָּהֶן. בְּקֵד שׁוֹפְכִין רוֹתְחִין
עֲלֵיהֶן: הַיְגִיית כְּלָלָן וְצִחְצִחוֹן. מַעֵץ וְאֶבֶן שְׂרִין בְּהַדָּחֵן.
וּמְדָרִם מְצוּדָה לְהַזְנִיחֵן. עַד לְאַתֵּר הַפֶּסַח יָכוֹל לְהַזְנִיחֵן.
וְשִׁמְשׁוּ סִבִּין וְעִנְיָנוּ. מְדִיחִים אוֹתוֹ לְתַקְנֵוּ. בְּכָלֵי רֵאשׁוֹן
תִּקְוָנוּ. כֵּךְ הַגְּעֵלְתוֹ וּבְרוּנוֹ: וְלִפְנֵי בְרוּל כָּאֵד בְּגִלְשׁוֹן.
לְטַהֵרוֹ מְבַל רֶפְשׁוֹן. וְקָתָא בְּחִמּוּן נְצוּרֵי כְּאִשׁוֹן. וְהַלְפָתָא
כְּלוּ בְּרוֹתְחִין וּבְכָלֵי רֵאשׁוֹן: זְקוּדָה עֵץ פְּרוּר וְחִטְמוֹ. בְּכָלֵי
רֵאשׁוֹן צְבִטוֹ. בְּרוֹתְחִין הַגְּעֵלְתָּ קְשׁוּמוֹ. כְּבוֹלְעָהּ כֵּךְ פּוֹלְטוֹ:
זְלִפוֹ חֲכָמִים בְּשִׁנּוּגָם. קְדָרוֹת חָרִם בְּשִׁבְרוּגָם. וְהַתִּירוֹ
בְּמַחֲיוֹצוֹת מִן הָעֵין לְמַמְנָם. עֲשׂוֹת בְּדָם אַתֵּר הַרְגֵל בֵּין
בְּמִנְיָם וּבֵין שְׁלֵא בְּמִנְיָם: חֲקוּר קַדְרֵי גְּפֹה וְשִׁפְדָּה וּפְטִילָה.
מְעֵלוֹת הֵן כְּלָם בְּהַגְּעֵלָהּ. מֵאֵנִי דְקִנְיָא כְּפִתְרָא מְשֻׁלָּה.
מְתָרִין הֵן בְּהַדָּחָה כְּבוֹרְמוֹ דְגִלְלָא: חֵיב בְּלִים הָרִי הֵן
מְרַחֲצִין. וְאַסְרוֹן מְצַחְצִחוֹן. וּבְדַת הֵן מוֹנְחִין. תַּמּוּ הַלְכַת
חַגְעֵלָהּ בְּרוֹתְחִין: מְעַמֵּי דַת מוֹסֵר. מָהֶם בְּלֵי לְחַסֵּר.
בְּדִיקַת חֲמִץ לָנוּ נִמְסֵר. מֵאוֹר לְאַרְבְּעָה עֶשֶׂר: טִירַת גִּפְן
בּוֹקְקָה. אֵין בּוֹדְקִין לְחַמָּה וְאַסְקָה. כִּי אִם לִנְר דְּלוּקָה.
שְׁהֵנֵר יָפָה לְבְדִיקָה: יְדוּעִים בְּאָרוֹ לְאַמִּץ. הַמְתַּחִיל לְבַעַר
חֲמִץ. מְבַרְךְ כּוֹאֵת בְּאַמִּץ. בְּרוּךְ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצוּנוֹ עַל בְּעוֹר חֲמִץ: יִשְׂרָאֵל אֵימְתֵי מְצוּדָה עֲלֵיהֶם. לְבָדוּק
בִּישׁוּר גְּוִידָם. עֲשׂוֹת פְּקוּדָה רְקִמִידָם. כְּשִׁבְנֵי אָדָם מְצוּרִים
בְּכַתִּידָם: בְּרֵי בֵּית עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. לְבְדִיקָה אֵינָם
מְמַנְיָם: וְאַמְצָעִים לְבַד פּוֹנִים. שְׁחַמֵּץ בְּסֵם נוֹתָנִים: כְּלָל

וְגַ יֵצֵעַ וּמַגְדֵּל וְרֹפֶת בְּקָר. וְלוּלִין וּמִתְבַּנִּים בְּלִי לְסֶקֶר.
 וְאַצְרוֹת יַיִן וְשִׁמּוֹן מִתְחַקְר. אֵלֹו בְּדִקְוֹן כָּל עֶקֶר: לְאַמְצָעִית
 חוֹר בֵּינוּ וּבֵין קָרוֹב. וְחַ בְּדִק עַד מְקוֹם הַנְּעִת יְדוּ בְּאַרְבָּ.
 וְהָ בְּדִק לְמַחְצִית אֲרָב. וְהַשָּׂאָר מִבְּטָלוֹ בְּלֵב: לְחֶק
 (לִי לְהוֹק) יְהוּדִי וְגוֹי פְּחוֹר שְׁתַּפְּיִן. לֹא יִבְדּוֹק נְמוֹ צוּפִים:
 מִבְּנֵי סִבְנַת גּוֹפִים. פֶּן יִחְשְׁרוּ לְכֹשָׁפִים: מִפּוֹלֶת עַל חֲמִץ
 עֲבָדוֹ בַּל גִּמְרָחִים. וְהוּא כְּמִבְעָר בְּמִקּוֹם גְּדוּחִים. לְבַל
 חוֹפְשִׁים אֲחֵרֵיוֹ נִבְחִים. וְתַפְשִׁתָּן שֶׁלֶשָׁה מְפָחִים: מִרְתָּף
 בְּשֵׁתֵי שׁוֹרוֹת. בְּהַכְּנַסַּת חֲמִץ מִתְחַקְרוֹת. וְאַצְרוֹת יַיִן
 (וְשִׁמּוֹן) מְסוּרוֹת. בְּמִכְתַּפֵּק אֲסוּרוֹת. וְאִם בְּדִקְוֹן מִתְרוֹת:
 גִּיחַ דְּגִים קִטְנִים. לְבְדִיקָה הֵם מִזְּפָנִים. וּבְחֵי תְּמָרִים
 וְעֵצֵי אֲפֹתִים. צְרִיכִין בְּדִיקָה וְהֵם פְּחוֹתִים: נֶצַח גִּירָה
 מְלַח וְצָרִי גְלוּיִם. לְבְדִיקָה הֵם רְאִיִּים. וְחִצְרֵי פְּטוּרִים מִנְּהָ
 קִנְיִים. שֶׁהַעוֹרְבִים שֵׁם מְצוּיִם: סוּף אַרְבַּע שָׁעוֹת לְבִשְׁשׁ
 וְאַחַר בֶּן לְבָעַר וְלֹא לְמִשְׁשׁ. אוֹכְלוּן כָּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כָּל
 חֲמִשׁ. וְשִׁרְפוֹן בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ: שֵׁם יְחַדִּי חֲמִץ אֵצֶל הַבְּרוֹ.
 עַד אַרְבַּע צְרוּךְ לְאַחֲרוֹ. בִּשְׁשׁ שִׁרְפוֹ וּבְחֲמִשׁ מוֹכְרוֹ.
 שֶׁדָּבַל מְצוּיִן עָלָיו לְבָעֵרוֹ: עֶרֶל שֶׁהַפְּקִיד הַמְּצוֹ לְיִשְׂרָאֵל
 בְּבֵיתוֹ. וְקָבַל עָלָיו לְשִׁמּוֹרוֹ וְאַחֲרֵיתוֹ. וְגִנְגַב אוֹ אֲבָד חֵיב
 עַל פְּרִיעָתוֹ. בְּהַנְּעִת שֵׁשׁ חֵיב בְּהַבְּעָרָתוֹ: עֶמֶד וְיַחַד לוֹ
 מְקוּמוֹ. וַיּוֹצֵא כִּרְשׁוֹת עֲצָמוֹ. בְּבִאֵר הַזֶּה פְּרָכְמוֹ.
 וְאִין עָלָיו אֲשָׁמוֹ: פֶּרֶשׁ לַיִם וַיּוֹצֵא בְּשִׁרְהָ. בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים
 זְקוּק לְבָעֵרָה. וְקֹדֶם שְׁלֹשִׁים נְמוֹ חֲכָמֵי יְקָרָה. אֵינּוּ זְקוּק
 לְבִנּוֹת בֵּית דִּירָה: פָּצוּ לְחִסּוֹר רִפְתָּא יְהֵא נְעוֹר. וְחִזּוֹר
 וּבְדִק מְקוֹם בְּעוֹר: וְאוֹמֵר כָּל חֲמִירָא כְּשִׁעוֹר. תַּמּוּ הַלְכוֹת
 בְּעוֹר: צוּף לִישְׁתַּעֲפָה מְגֻלָּה. בְּמִים שְׁלֵנוּ הַלִּילָה. וְחֲמִין
 וְחֲמֵי חֲמֵחַ פְּסוּלָה. וּבְמִים גְּרוּפִים נְמוֹ לֹא: צְרִיכוֹת שְׁלֵשׁ

גִּשְׁיִם לְהִכְנִיפָהּ. עֲסֻקוֹת בְּבִצְקַבְעֵין יִפְתָּה. אֶתֶת לְשֵׁה וְאֶתֶת
 מִקְטָפָה וְאֶתֶת אֹפָה: קָטָן וְחֹרֵשׁ וְשׁוֹמֵה וְגַי אֶרְבַּעְתָּן.
 כְּשֶׁאֹד פָּרְשׁוּ לִישָׁתָן. וְעַבְדֵּי וְשִׁפְחָה שְׁלֵא כְּדַת סְבִיבָתָן.
 בְּרֵאשׁוֹנוֹת אִסּוּרוֹת עִפְתָּן: קִיחַת כְּלִים שְׁנַיִם אִישׁ אִישׁ
 בְּמוֹשְׁבוֹ. לְלֶשֶׁת עִפְתֵּי פִקּוּד לְחַטְבוֹ. אֶתֶת שְׁמִקְטָפָתָן.
 וְאֶתֶת שְׁמִצְנָנָתָן: רְחִיצַת כְּלֵי תְּשֻׁמְשׁוֹ שֶׁל נְתִיבוֹם
 נְחָצִים. לְהִכְשִׁירָן בְּשֵׁל עֲצִים. לְשִׁפְכָן בְּמִדְרוֹן הַיּוֹת נְפָצִים.
 מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְחַמְצִים: רוֹעַ מִכַּת טְרִיחֹו. לֹא יִלְעוֹם חֲטָיִם
 לְאִסְפְּלָגִיתוֹ. לְהִנָּן עַל גְּבִי מִכְתּוֹ. מִפְּנֵי שֶׁהִיא מְחַמְצָתוֹ.
 שְׁמֵשׁ שְׁאֵבֵל בְּיַת מִצָּה. כְּשֶׁהוּא מִסְבֵּי יְדֵי הַזֹּכֵתוֹ יִצָּא. וְיִין
 וְשִׁמּוֹן וְדָבֶשׁ בְּעֶסֶה מִתְחַמְצָה. בְּרֵאשׁוֹנוֹת אִסּוּרוֹת אֶבֶל
 בְּשֶׁאֵר גְּרָצָה: שֶׁר מִצָּה דְמוּיָה לְחֶרְרָה. שְׁלֵא בְּשֶׁה
 כְּשֶׁוֹרָה: וְנִעֲשִׂית הַוִּטִּין כְּשֶׁהִכְסִיפָה מְדוּרָה. תִּיבִין עֲלֶיהָ
 וְהִיא אִסּוּרָה: תְּמִיכוֹת גִּשְׁיִם בְּמִצְוֹת פֶּסַח לְכַרְרָה.
 כְּאִנְשִׁים פְּקוּדִים לְשִׁמְרָה. לְבַעֲרֵי חֲמִירָא וְלִמְיָבֵל פְּטִירָא.
 וְלִמְשֵׁתֵי אֶרְבַּע בְּפִי דְחֲמִירָא: תַּת מִצָּה וּמְרוֹר וְחֶרְסֵת
 בְּסַעֲדָה. לְפָנֵי כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעִנְיָה. וְאִין עוֹקְרִין אֶת
 הַשְּׁלָחַן לְהַעֲמִידָה. וְנִמְוֹ כְּלֵהוּ לְפָנֵי מִי שְׁאוֹמֵר הַהֲנִידָה:
 סְלוּק. וּבְכֹן וְלָהּ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אֶתְחַקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 וּבְכֹן כִּי אִין לְפָנֶיהָ לֵילָה. וְהַכֵּל לְפָנֶיהָ יוֹם. וְיוֹם לְיוֹם
 יִבְיַע אֲמַר. וְלֵילָה לְלֵילָה דַעַת יוֹדֵיעַ: וְחֻשְׁקָה לֹא יִחְשְׁקָה
 מִמָּוָה. וְגִדּוּרָא שְׂרֵי עִפְוָה. בְּקָרִים יִגִּידוּ חֲסִדָּה. וְלֵילוֹת
 יִשְׁנִנוּ אִמּוֹנִתָה: וְשִׁחַר וּבְקָר וְצִהָרִים וְנִגְהָ. וְעַרְבִים וְנִשְׁקָה
 וְלֵילָה. וְכָל עַת וְעַד חֲמֵן וְרַעַ. חֲכִירוֹ גִּשְׁיִם פְּלִאָה. וְיִגִּידוּ
 אֹתוֹת וּמוֹפְתֵי גַבְלָאוֹתֵיהָ: הַמְחַדֵּשׁ יִשׁוּעוֹת. וּמִפְּלִיאָה
 פְּלִאוֹת. וְעֵשֶׂה נִזְרָאוֹת. הַסּוֹפֵר יָמִים. וּמְנַה עֵתִים. וְיוֹמָה
 אֶתְרָה שְׁנַיִם: וְשִׁנּוֹתֵיהָ לֹא יִתְמוּ. כִּי הַכֵּל כְּלָה. וְאֶתְרָה לֹא

כָּלֶּה: וּבְאִשֶּׁר אָתָּה חַי בֶּן מִשְׁרֵתֶיךָ חַיִּים. טְהוֹר וְהֵם
מְהוֹרִים. קְדוֹשׁ וְהֵם קְדוֹשִׁים. וְקִדְשָׁה לְקְדוֹשׁ מִקְדְּשֵׁי
וּמְשֻׁלְשִׁים: כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה וְזֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ וְגו'.

סדר הזולתות שנין פסח לשבעות

נוהגין לומר זולתות בשנמות שנין פסח לשבעות והיינו בשנמות הנופלת סן ג' אייר ול'ך ונרוב השנים הן ה' שנמות לזאת הוסדו ה' זולמות וזה סדרן אוכרך דודי, אלהים אל דמי, אלהי, אחרי נמכר, אלהים באונינו שמענו, והנה שלשה סן חספה הזולמות הנזכרים הם קנועים וכלמי עשמים והם הזולת הראשון אוכרך דודי שאופרים לעולם בשנת ראשון, והזולת האחרון אלהים באונינו איסרי לעולם בשנת האחרון הקודם לשבעות, והזולת אחרי נמכר הוא אדוק ודנוק לפ' בדר לעולם, ושני הזולמות הנשארים האידן שיכלו ואין נהם סדר בקדישה ואיסור. יש קהלות שקדישים אתה אלהים לאלהים אל דמי וכן נוהגין בק' פפר'ם ויש שהפכין הסדר. גם בליות השנים שאין בהן גין ר'ח אייר לשבעות כי אם ד' שנמות והיינו כשחל ר'ח אייר בשנת אז נדחה זולת אחד סן השנים הנזכרים וגם בזה הסנהגי' כחלקי' יש דומין הזולת של כמה אהים ויש דומין הזולת אהים אל דמי — ואין בזה קפידא. ובכל השנמות האלה אופרים אמת וציב של כל יעות השנה בלי שינוי.

זולת לשבת ראשון אחר ר'ח אייר

ע"ס א"ב ובסוף חמוס משלם.

אֲזַכֶּרְךָ יְיָ דוּדֵי מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים. בְּגִדְל מַסּוֹת אֲשֶׁר
הִפְלֵאתָ לְקַדְמוֹנִים. גְּאֻלְתָּם בְּרוּעַ וְהִצַּלְתָּם כַּפְּהַ מוֹנִים.
דְּמִינוּ גַעְתָּהּ בְּגוֹלָה כְּמַתִּי אֲשֻׁמְנִים: הִדִּיחֵנִי הָאָרֶץ וְשִׁבְר
וְעַצְמִי עֲצָמִי. וְהִצַּלְתָּנִי מִפִּי לְפִי מִלֵּאת יָמִי. וְנִבְנֵי הַדּוֹב
וְגַרְם גְּרָמִי. חֲלִצְתָּנִי מִיָּדוֹ וְדַרְשֵׁתָּ דָמִי: טָרַף נֶמֶר וּפְרִץ
הַיִּבְלִי. יַעַץ מִבַּיִת וּמַחֹץ לְשִׁבְלִי. כִּלְיֹת אֲנַפְיוֹ כְּשִׁמְעַת
קוֹלִי. לְגוֹזְנָיו מַחְצֵת וְהוֹשַׁעַת קְהֵלִי: וּמִבְּלָם תִּקַּף חוֹר
הַבַּר. גֵּאֵץ וְחֶרֶף וְעַד כּוֹכְבִים גָּבַר. סִלְנֵי פָרְסִמְנִי וּלְכַלּוֹתִי
סִבַּר. עֲרַעַר וּבּוֹלֵךְ וְעַד הַיְסוּד עָבַר: פִּקְפְּלִילִיָּה וְשִׁנְהַ עוֹז
דָּתִי. צִוְנֵי לְכַחַשׁ יְהוּד עֲדָתִי. קוֹנֵךְ הַיַּעֲצוֹר כִּחַ לְעַמִּיתִי.
רַפְסָתִי דְּבִירוֹ וְהִנְנִי בְּקוֹמָתִי: שְׁמַעַת חֶרְפָּתָם אֲתַחַרְשׁ
לְרִיבִי. שִׁבְעָתִים הָשֵׁב אֶל חֵיק כְּרִיבִי. תִּבַּע גְּאֻלְתִּי
הַדִּי וְקָרוֹבִי. תַּחֲלֵשׁ לִי מִפְּלֹט עַמְּךָ לְעָרְבִי: מִמַּחְצֵבַת
דְּבַב הָעִירָה עוֹז נָקַם לְלַבָּשׁ. שִׁחַץ עֲדִינָה הַשְּׁבִית מִפְּרִי

לחַפֵּשׁ. לְדַרוֹךְ פְּוֹרָה בְּיַד נִקְמָה תִּלְפֹּשׁ. מְלוֹכָה לְאִדְרָךְ.
כְּמִי יָם סוּף בִּיבוּשׁ: עוֹרַת אֲבוּתֵינוּ וכו'.

זולת לשבת שניה אחר רח א"ר

אבל אם הוא פ' בדרר או ערים אחר נמכר. ע"ס א"ב ונסוף פתוס בנימן.

אֱלֹהִים אֲדַמֵּי לָךְ אֶת הַשְּׁקוּט וְתַחַרְשׁ. בְּעַד גְּוִה הַיִּקְלָה
כִּי נִהְרַם וְנִיחַרְשׁ. גּוֹיִם יִרְשׁוּהוּ כְּבֵן רֵאשִׁי לְיִשְׂרָאֵל. וְהִם עֲבָדֶיךָ
שָׁפְכוּ וְדָרוּשׁ לֹא נִדְרָשׁ: הֲלֹא אַתָּה מֵאֵן וּמִקְדָּם בְּכָל
צָרָתָם צָרָתָ. וְטָרַם קָרְאוּךָ רַחֲמִים הַכְמַרְתָּ. וְנִתְחַם עֲתָה
וּפְנִיִם הִסְתַּרְתָּ. חֹדֶשׁ אֲכַל חֶלֶק לָךְ פִּרְרָתָ: טָחִי תִּפְלֵ
שׁוֹחֲחִים לִי בַתְרָף. יוֹצֵרָךְ שִׁכְחָה וּפְנֵה לָךְ עֲרָף. כְּלִינֵנוּ
בֵּית מִרְפִּידוֹ וּמִמְאֹנֵהוּ בְּנִרְף. לֹא חָשׁ לְהוֹשִׁיעַ בִּי נִטְשׁ
וַיִּרְף: מְלָךְ עֲלִיוֹן עַד אָנָּה עָלֵי יִתְמֵלְאֹן. נִוְדָהִים כְּלִבָּאִים
וּכְבָּמוֹת יִשְׂרָאֵן. שִׁנְיָא כְּחַרְרָמָה יִדָּה בְּדִ יַחְוִיֹן וַיִּרְאוּן.
עַדִּי כְּמֵהוּ יִשְׁעָה מוֹפְתֶיךָ יִתְפַּאֲוֹן: פִּשְׁעֵי שׁוֹמֵם קִדְשׁ
וְחֻזּוֹן וְהַתְמִיד. צָפָה בְּיַמֵּי קָדָם לְחִדְשׁ וּלְהַעֲמִיד. קָרְפַּנְתָּ
שָׁחַר וְעָרַב עַל מוֹפְתֶיךָ תַּרְחִמִיד. רַעֲיִתֶיךָ קוֹמֵם שִׁמְנֵה
וְעוֹנֵה תִשְׁמִיד: שְׁעָרִים הַטְּבוּעִים הִקְמָם עַל תֵּלָם. הַיִּסְדִּיר
עַל מְכוֹנֵנוּ הַיִּכָּל וְאוֹלָם. בְּעַשׂוֹתֶיךָ נִוְרָאוֹת יִקְוֶה עִם עוֹלָם.
מוֹרְאָה נִצַּח יַעֲרִיצוּ כְּאֵן בְּהַאֲלָם: עוֹרַת אֲבוּתֵינוּ וכו'.

זולת לשבת שלישי אחר רח א"ר

אבל אם הוא פ' בדרר או ערים אחר נמכר ללהלן.

וכשתל שבועות אחר פ' נשא או ערים אחר אלהים לפ' במדבר.

ע"ס א"ב ונסוף פתוס משלם.

אַתָּה אֱלֹהִים חוֹלְתָה אֵין עוֹד. עַדִּינָה נִמְדָה אֲנִי וְאַפְסִי
עוֹד. כְּאֵתִי סְחָדָה מְלָךְ וְעַרְעָרְתִי מְקוֹם וַיְעוֹד. וּבְשָׁלוֹם
יִצְאֵתִי בְּלִי פָנַע וּמַעוֹד: גְּבוּרָיו שׁוֹסִיתִי אֲבִירָיו עֲשִׂיתִי.
טָרְחִיו הַרְסִיתִי מִשְׁכַּנּוֹתֵי רַמְסִיתִי. דְּבִירוֹ רַעֲצִיתִי נִחַלְתִּי
עֲנִיתִי. צָבָאוֹ רַעֲצִיתִי וְרַע לֹא אֲנִיתִי: הַנְּבִי שְׁלֹהֵה רַעֲצִיתִי

ורעננה. יושבת בארמון שקטה ושׂאננה. ואיה נפלאותיו
 אשר הפליא לכנה. מדוע מידי לא יצילנה: ומירות היכרו
 החשהו וחללתי שירותיו. והצתי באש מקדשו וערערתי
 חצרותיו. חללתי צפוני וקרקרתי קירותיו. ועל מזבחו
 טבחתי משרתיו: טיף חווי סוערה ונבי צופיה. הנבאים
 לה עוד העדי תופיה. ימים ארכו ואכר חזון מצפיה. אין
 לה רויה מאש רשפיה: כביר פת אפה יי אדוננו. העל
 אדה תראפק תחשדה ותענינו. למה תביט בוגדים
 הקמים עלינו. תחריש כבלע רשע שארית קהלינו:
 מזנים ומענים ומדכאים עמך. ומרבים גאוצים והרופים
 לעמך. גאור ואדיר לא יכילוגים ועמך. יחמו מריבך
 והם בקול רעמך: סתמו פיית ממליכך שמך מליחר.
 עדות שקר להעד ואמתך לכחר. עורה למה תישן קמך
 להכחר. מלכותך להמליך בפומבי ויחודך לסהר: פניך
 האר והפלא חסדיך. הושע חוסיה והרגן חסדיך. צאנה
 נהל לקרית מועדיך. דעת הבל כי אין בלעדיך: קומם
 סבך בשלם במקדם. וער שם אכולי מאחור ומקדם.
 רוממותיך להפק ובתודה פניך נקדם. בשוכך שבותנו
 חדש ימינו בקדם: שיר לך יחנש ומען הלולים. פדותך
 עם עני מבקח הלולים. תהלה יביעו בשמך נדגלים. כאז
 בעברם בין גדים: מזתך תקים מלך עולמים. שלא
 להזכיר פדות סבל ענמים. לאמר חי הפעלה מאפסי
 תחומים. מיחלו בגולה בדכיות תהומים: עזרת וכו'.

זולת לפרשת בהר סיני.

ע"ס א"ב ונסוף חמוס ברוך בר שמואל.

אחרי נמכר נאלה תהיה לו. תבן הפכור באיבא גאלו.
 קדך יי חילו ובנה בית זבילו. תטה אונה לו כי יחנן קול

גַּרְשׁ גַּם גָּלָה וּבְשִׁלְחֹן יָאֵב אֲנֵנוּ. אֲוִיב לְעֵינֶיךָ בְּפָרְךָ
 יִרְדְּנוּ. דְּרוֹשׁ הַדְרָשָׁנוּ וְנַחֵם הַנְּחַמְנוּ. כָּלוּ עֵינָיו עַד הַחוּ
 יִתְאַלְּנוּ: הָאֵב חַיִּב בְּבִנּוּ לְפָרוֹתָו. וְלָמָּה זֶה שִׁכְחָתוֹ הֲלֹא
 תָּשׁוּב לְקַחְתּוֹ, וְלֵךְ מִשִּׁפְטֵי הַנְּאֻלָּה שְׁנִית לְקִנּוּתוֹ. וְעֲלֶיךָ
 שְׁמִירָתוֹ לְהַעֲמִידוֹ עַל חֻזְקָתוֹ: וְכִר גַּפְלֵאֲתֶיךָ בְּאֲזֵינֵי
 שְׁמֹעֵנוּ. כְּשִׁמְעַע מְצָרִים לְעֵינֵינוּ תִּרְאֵנוּ. חֲדַשׁ כְּכִר אֲשׁוּנָה
 וְחָנֵם קִנְנוּ. גְּאֵלֶת עוֹלָם תִּהְיֶה לָנוּ: טוֹב וְיֵשֶׁר מוֹדָה
 בְּרָבִי אִירְחוּתֶיךָ. נָדַח הַיֵּשֶׁב וְאַסְפְּתוֹ אֶת הַתּוֹךְ בֵּיתְךָ. יֵשֶׁר
 עֲקוֹב עַל חֲסִדֶּךָ עַל אֲמִתְּךָ. גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ כִּי בֶן מִדְּבָרֶךָ:
 כָּרוּ יוֹדִים לִי שִׂחָה לְהַפִּילִי. חוֹשְׁבִים מַחֲשׁבוֹת רָשָׁע
 לְהַכְבִּיד אֶת עֲלִי. לְבִי לְמָרוֹם וְעֵינַי לְמַחֲזֹלְלִי. גְּאֻלָּה לֵךְ
 אֲתָה אֶת גְּאֻלְתִּי כִּי לֹא אוֹכַל לְגְאֹל לִי: מִקַּל וְחִמְרָ בְנוּ
 הַעֲדִיבָה. מִלְּאֵךְ גִּזְרֵי וְאֲתָה קִיַּמְתָּהּ. נְבִיאִים נִבְּאוּ כִּי אֲשֶׁר
 צִוִּיתָהּ. כְּנִפְיָה תִּפְרוֹשׁ כִּי גְאֻלָּה אֲתָה: סוֹב וּפְגַע בְּצַר
 אֲשֶׁר עָנִי יֵאָרֹב. רַעְהֶם רַבָּה תִּבְטַל בְּרוֹב. עֲמֹךְ הַנְּרָבָה
 לְטוֹבָתוֹ תִּעְרֹב. עֲתָה כִּי אֲמַנֵם יֵשׁ גּוֹי קָרוֹב: פֶּרֶץ רַב
 תִּפְרֹץ בְּפוֹרָה הַיְאֹדוּמִית. תִּהְפֶּךָ רַגַע כְּמִהַפְּכֵת סְדוּמִית.
 צִיּוֹנִים וּפְרָחִים תִּפְרַח שׁוֹלְמִית. גְּאֻלָּנָה שְׁנִית גְּאֻלָּה
 עוֹלָמִית: קָרָא אֵל הַתָּרֵב לְאַבְדֵי שׁוֹמְנִיָה. יַעַן כִּי טָסַח
 צִאֲנָה לְעֵינֶיךָ. רַחֵם עֲנִיָּה וְגְאֻלָּה בְּנִיָה. בְּגִי מְאַמְנִיָה גַם
 הֵם אֲמוֹנִיָה: שִׁפְתֵינוּ פָּרִים וּבְכֵשִׁים נִשְׁלָם. לְרַחֲמֵי
 וְלִשְׁעֵתִי אֲזֶן בִּלְ תַעֲלֵם. תִּכּוֹן תִּפְלְתִי וְלֹא אֲכַלֵּם. בְּנִיָה
 תַעֲלֵם וּמִמּוֹת תִּגְאֻלֵם: בְּרַךְ לֵךְ נִכְרַע לְהַרְבֵּת הַמְשִׁלְחָת.
 הַיֵּשֶׁב נִדְחָה בְּשׁוֹבָה וְנַחַת: רוֹכֵב שָׁמַיִם בְּאֵשׁ מְהַלְקֶת.
 הוֹשַׁע צִוְחַת הַגּוֹאֵל מִשִּׁחַת: בְּרוּר לֵךְ מִנָּה יִפְהַ תִּבְלִים
 תִּנְעִימִם. בְּתָרֵב נִרְדְּפִים וּמוֹדִיעִים הַדְּמִים. שׁוֹר נָא
 בַעֲזוֹת אֵלִים מְאַדְמִים. גְּאֻלָּה הַדֵּם מִלֵּךְ עוֹלָמִים: מִי

כְּמִכָּה בְּאֵלִים נוֹשָׂא בְּאֲלֻמוֹת. לָמָּה תִּשָּׁן עֲוֹדָה בְּאֶפֶס
 הַחֲגֹדֶר חַיִּמוֹת. וַתִּקּוּם נִקְמַת דָּם עֲגוּמוֹת. גּוֹאֵל הָאֵל
 הַנּוֹחַתֵן נִקְמוֹת: אָמַר לְבַת צִיּוֹן שׁוּבִי לְמִנְהֻיבִי. כִּי אָנֹכִי
 הוּא הַגּוֹאֵל מִשְׁמַחַת חַיִּיבִי. קוּמִי יִפְתִּי וְלִבִּי. כִּי אֲחַפּוּץ
 לְגֹאֲלֶךָ וְיִגְאֲלֶיךָ אֲנִי: לָמָּה יִי לְנִצָּחַת שְׂכָתְךָ. הֵן תִּפְטַט
 גַּיַּת עִמָּךְ כָּלֵנוּ. אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ. אַתָּה יִי
 אָבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ: חֹק וְאֲמִץ מֵעוֹלָם אַתָּה אֵל. שׁוֹפֵט
 יִדְּיָן פְּעוּדָה וְגּוֹאֵל. רַחֵם וְנַחֵם וּבְנֵי בֵּית אֲרִיאֵל. אַתָּה
 הוּא מֵעוֹלָם גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: עוֹרֵת אֲבוֹתֵינוּ וְנִי.

כאחל שנועות ספר פ' גשא לוטעים נפ' בסדרבר הולמ אחה אלהים 77 פ'ת.

אהבה לשבת לפני שבעות ולפני ט באב

ולוטעים לומה באהבה רבה קודם להודות לך וליחדך וכו'.

ע"ס א"ב ונסוף חמוס אפרים כירבי יצחק חזק.

אַתָּה כָּל הַיּוֹם קוּיֵנוּ. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ אֲמִינוּ. אַתָּה יִי
 אָבִינוּ: בֶּן בְּכוֹרֶה הַיְדֻחֵנוּ. לָמָּה לְנִצָּחַת שְׂכָתְנוּ. וְלֹא תִשׁוּב
 לְקַחְתּוֹ. וְעַד מָתִי יִי: גִּדַּשׁ מִבֵּית חֲדָרָיו. מוֹצֵא מְכַלְל
 הַחֲדָרָיו. וְחִדְּלַת סַגֵּר אֲחֲרָיו. דְּחַי וְשׁוּב לֹא נִרְאָה. גִּשְׁרֵר
 וְנִרְסָה וְנִכְבְּאָה. גִּשְׁבָּה וְאִין רוֹאָה. וְעַד מָתִי יִי: הִיִּתִי בְּמוֹסָר
 מִתְנַדָּד. שְׂדָד בְּיַד שׁוֹדָד. הִיִּתִי כְּצַפּוֹר בַּיַּד: וְנִסְתִּי כָּל
 הַיּוֹם גְּרֻדָּה. פְּרַח עֲרִיצִים גִּשְׂדָּה. וְקוֹל עֲלֵה גְרָף. וְעַד מָתִי יִי:
 וְזִמְמוּ גִפְשׁ לְקַחְתִּי. וּמִשַּׁח יוֹקֵשִׁים פּוֹרְחַת. עֲלֵתְהָ
 גִּצְהָ וְתִיֵא כְּפּוֹרְחַת: חֲרָף סָלָה שְׁאֵפִי. וְזָח אֲשִׁיב
 דְּבַר חוֹרְפִי. יְדֵי שְׁמַתִּי לְמוֹפִי. וְעַד מָתִי יִי: טָמְנִי רֶשֶׁת
 לְפָעִם. תִּבְלוּ מִקַּל גַּעַם. הַעֵם אֲשֶׁר זָעַם: יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׁוּ. לְכָל אֲשֶׁר לִי יִנְקֹשׁוּ. יוֹם יוֹם יְדַרְוֹשׁוּ. וְעַד מָתִי יִי:
 מָה אֲחִיל וּמָה אֲקוּדָה. הֵר צָבִי קָלֵשׁ גְּוָה. אֵל
 עִמָּךְ שְׂדָה: גִּפְשׁ לִפִּי לְקַץ עֵרְנִי. חֲדָשִׁים לְבַקְרִי

דיני. ותתם יפתר מעיני. ועד סתי :: סלה אחל לעדן.
 והנה הרג ואכדן. ולמזור יאין דן: עשרתי ובעשרתי
 הדמיון. נאשתי עוד מלהאמין. לקץ הימין. ועד סתי ::
 פרעני מוני אכלאני. ועד הפקלית פלוגי. אפק
 כשחתי ימבלוגי: צמרו חני להתנאל. הורש אל
 הפת ושאר. הם קנאני בלא אל: ועד סתי ::
 קראו אכורים שפק דם. ורא שמה אלהים
 לנגדם. ומה לה נדדם: ראית שמה חללו:
 עלילות ברשע ועלילו. ומושליו יהלילו. ועד סתי ::
 שאון קמה עולה. לאסרני בבית פלא. פנכס בנקלה:
 הלאותם הלאני חרב. שמו תורבות חרב. עם שרדי
 חרב. ועד סתי :: אמרו מגור להסודי. רגשו אל
 להרדי. שיתי לנגדי: פגידם חוקו והעיון. וסרב
 נאונם הרגו. שם וכו. ועד סתי :: רצחו וגם ירשו.
 עלם עלי הקשו. ועל גבי חרשו: יאריכו עלי מענית. ומחז
 את הפגית. הספת את לכם אחורנית. ועד סתי ::
 מתדיה שמה יאמרו. ועליה נכרו ונגמרו.
 משמרת שמה: בגיה סתניה ידועים. והדמים
 מדועים. לבקרים ולרנעים. ועד סתי :: רבים
 אמרים להדיחו. יעצו מפה להונחו. אמרו לנפש
 שחי: חמו שמי לעקור. שמה עוד מלפוד. הלא
 אלהים יחקור. ועד סתי :: צאן חביתה וצולעה.
 נדהה ברעות שבעה. הרושעה: חי נאלי נשן.
 הפצמת מעמק שושן. ענה לפה רישן. ועד סתי ::
 קמי תבער בגלל. קנא שמה הפודה וכל. ובגדים
 מחלל: חוק נואלי עברה. נסדרה חשה לעורה.
 ענה כבודי ערה. ועד סתי :: חסה יתרה עלי תוודר.

זוהי לשבת לפני שבעות ולפני ט באב עד

קִנְיַתְךָ בְּיָמֵהָ הַזֹּאת. על הַצַּר הַצּוֹדֵד: זְכוֹר אֶת־בְּרַךְ
בְּנֶפֶשׁ כָּל־אֶדְוָה וְאֵל הַתָּאֵר פְּעַלְתֶּם מִלְשָׁלִים. אֶת־בְּרַחֲמֵי
אֲדֹבֶת עוֹלָם. וְאֵתָּה יי' לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחַד בְּאַהֲבָה וּכְל.

ע"ם איב וכל מרחיז עסייעין על לשון הכתוב עשה חן ענן' סרוויס סכימוספו
ט סן הקהלות ולכס זייכים טו ותמוס טו אליעזר ברבי נתן חוק ואמץ.

זוהי אֱלֹהִים בְּאֹנֵינוּ שְׁמַעֲנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ. פֶּעַל
פְּעַלְתָּ בְּיָמֵי קָדְשׁ לְמַעַנְנוּ. בְּכֹל הַיּוֹם וְהַיּוֹם נִרְאֹת שְׁמֹת
עֲבָרֵנוּ. רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אִתָּהּ יי' אֵלֵינוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִלְשָׁבוֹתֶיךָ
אֵלֵינוּ: גְּאֻלְתָּנוּ פְּחֹק יָד מִנְּחָשׁ וְצָרִים. מֵאֵרִי וְחֹב
וְנֹמֵר וְשָׂאֵר צוֹרְרִים. דְּכֹאֲנוּ עָשָׂה תְּלִיל חוֹדְרֵי יַעֲרִים.
כְּמַעַט נִטְוֵי רַגְלֵינוּ וְשָׁכְנוּ אֲשֵׁרִים: הֲלֹא אִתָּהּ אֱלֹהִים
וְנִתְּנָנוּ לְשִׁפְחָה. יוֹתֵר מֵאֵלֶיךָ שָׁנִים בְּתוֹן וְאֶתְּנָהּ. וְהַזְנַחַת
כְּשִׁלּוֹם נִפְשָׁנוּ בְּפֶרֶץ וְצָחָהּ. בִּי עָלֶיךָ הוֹדַגְנוּ כָּל הַיּוֹם
נִחְשָׁבְנוּ כְּצֹאֵן טִמְאָה: זְמַן אַחַר זְמַן נִפְשָׁנוּ חִפְזָה. וְאַחֲרַי
הִקְצַן וְאַרְוָכָה לֹא עָלְתָה. חֲשַׁבְנוּ רָנוּ לִיעֲקֹב הַבֵּינוּ יִשְׁע
בְּעָתָה. קָדְשׁ לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעַת מִרְפָּא וְהִנֵּה בְּעָתָה:
טוֹב קָרְנוּ וְהִנֵּה אֶפֶל וְאֲשֵׁמֵגִים. בְּמַחְזוֹר רָנוּ אֶתְּנָה עֲשִׂיתָ
שָׁנִים. יַחֲדָיו נִוְעָצוּ נוֹי עוֹ פָּנִים. אֵלֵינוּ עָבַד עַל נִפְשָׁנוּ הַפִּים
הַיְדוּגִים: פְּתוּחַת אֶפֶס בְּנוּ חַיִּים בְּלַעֲנוּ. טָף וְנָשִׁים
כְּצֹאֵן לְטִמְאָה הַתִּיקָנוּ: לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בְּחֹרֵים
מִדְּחֹבוֹתֵינוּ. פָּנֵי כְהֵנִים לֹא נִשְׂאֵוּ חֻקִּים לֹא חָנְנוּ. מִקּוֹל
מִזְרָף וּמַעֲרָף מִפָּנֵי אֵיב וּמִתְנַבְּסִים. מִמָּקֶה לְהַפְרִישָׁנוּ סָג
אֲדֹתֶיךָ לְעַפְסִים. נִפְשָׁנוּ נִבְהַלָּה מֵאֵד מִפָּנֵי הַמַּח הַמַּעֲפִים.
הַעַל אֵלֶיךָ לֹא תִפְקֹד בָּם וְלֹא תִתְנַבְּסִים. (הַרְג רַב יוֹסֵם
מִטּוֹחַ בְּתַחֲנוּ גִּנְוֵרָה גִּנְוֵרָה. וְנִתְּרָנוּ קְהֵלוֹת הַקָּדֹשׁ בְּזַעַם
וְעִבְרָה וְצָרָה. וְקָנוּ וְקָדְשׁ וְכִתְּלָה עֲרוּפִים נִמְשָׁכוּ לְקַמְרָת.

(*) נסדור כ"י כתוב בגליון: אלו נ' פסוקי' איכס זייכ"י בזול' זה אכן ענהג לזומר'
נסדור אחר כ"י כתוב בגליון: י"ט כאלן טוספס לנ"א חסג' וק' ש' וק' לאלף ו'

חפצות מלאות ילדים וילדות ותלמידי תורה: מרם
 היה אורחי כורז יחידו לעקדה. לשמיעותו מן השמים אל
 השלח ידה להשמדה. בפה עתה נשחטים בנים ובנות
 ביהודה. לא חש להושע מכתום ושרפים על מקדה:
 מתן אמון שעשועים ספרי תורות ידועים. נטועים לאהל
 פרוצים עלי מזמות רקועים. סוף עשואם פתי שוקים
 למגעל רגלי מצדעים. על אלה אני בוכה ועיני פפם
 נבעים: ספר תורה התעוללו בקי צרים. וגם שגלו
 דורשיך מפגעים יקרים. עלבונה תבעי ועלפון נפש
 אדירים. אלי כבתולה חגורת שק על בעל געורים: פני
 יי שפכי לבך לאדם. לנקום נקמתך ישביר חציו מדם.
 צורריו האמל תרפו במגן מאדם. עיר מצר הבה ושיא
 השועת אדם: קומה יי באפק לשפוט קמים. ולא יחצו
 ימיהם אנשי דמים. רצים אחריה ונפשם עליה לפית
 משלימים. ברבים החלק למו שלל עצומים: שיחה יי
 מורה לאנשי ריבקה. לכל יענו עוד ורע אהבה. תקום
 לנו אשר הבטחת במכתבך. ונתן לך רחמים ורחמך
 וחרבך: חשוף ורוע קדשה שנית קנתינו. כאשר מנוח
 גאלת את אבותינו. ואמץ ורוענו כאו בים בעברנו.
 חושה לעורתנו אדני השועתנו: עורת אכתינו וכו'.

זולת לשבת ראשון אחר יז בתמוז:

עוסד ע"ס א"ב ונסוף חמס שמעין בר יצחק.

אל אל חי ארנון. בלב וכשר אתחנן. שדי דעת חונן:
 בעמל יגוני הבט. פי פקצח אהבט. הסר מעלי שכט. א
 דמי לך: גברה עלי גלות. בחוסר כל ודלות. פראותי
 ברום ולת: הפאונני ערב ובקר. וכרה מפי לעקר. בתיכלך
 בלי לבקר. אדמי לך: הוננני מוני בתלאה. ומנפתי פרבת

חלואה ואמרו תצנח מהלאה: ומה לכם להעלב. ביהמ"ד
 חער צלב. גשפחתם כמת מלב. א דמי לז: ונתתי עדי
 תענתם. ומשתייהם ופת בנם. וכל מועדי תנם: חי עליך
 תרגנו. וככלי ריק הצננו: נפש עליך ערגנו. א דמי לז:
 מכנו פח ומוקש. ישור פשך וזקש. עבאי מפה
 לחעקש: יעללו עליהם רשע. בלי עון ופשע. ממה
 נחיל ישע. א דמי לז: אל שסחה ערבה. אלהיגל בלי לקרבה.
 רעתנו פי רפה: למה תביט בתורה: תחריש בבלעם
 ידירה: בהתאפק המון חסדיה. א דמי לז: מעתה חיקלי שמים.
 ביד ישבתי ודמם. כל היום משתמם: נטלו זבחים ועלתי
 זבחו ענג היכלות. ועשרות תתנים זבחות. א דמי לז: סוף
 סנהדרי ערער. זקנים שבתו משער. מבית לבנו יער: ענג
 נהפק לעגן. זבחו שירי נגן. מבית משתאית מנגן. א דמי לז:
 פקד נפון בנתה. עור לחתכל מנתה. בדם חמד ננתה: צוח
 לישעה המתרנה. ציה אורה תנתרנה. לילה ויום
 הגצרנה. א דמי לז: קרית משושף בנה. גער חית קנה.
 שנית עפה תקנה: רפה פחול צבאה. וקום חוון נביאה.
 חפת כסד במקראיה. א דמי לז: שית פארה פחתן.
 לחושבה בניה איתן. ירפי מדר ומאן: השויב מלוכה
 לבעליה. צלה הפרם עליה. וכפלה העדה כליה. א דמי לז:
 געח מעמק פרות. ונשיה שר ידיות. כאן בצאתה
 מעסיות: בים רעיונה בגוזות. יצאה חפשי בעליוות:
 קדוש שפחה על זאת: א דמי לז: ערת אפוחו וכו'.

זולת לשבת שניה אחר יום בתמו

ואם הוא ר"ח אין לווערים תוקו ועתפללים כסדר שבת ורית.
 ע"ס א"כ ונסוף חתום יוסף בר שמאל טוב עלם,

אריות הדיח פוזרת. מבית לשכות ועזרה. כי

אבקש עזרה: בא כלם בבית. נעצים לב להכרית.
מבלי הית שארית. חלשה לעזרת: גבר המא ואשמה.
איב מקף בגשמה. שם נפני לשמה: דפס וארזות
נהמו. תפצי קרבתך המו. מעי פים יהמו: חשה לעזתי:
הירסו מרום הרים. ארצי כזא נהרים. לשקה דם
ממדרים: ותמיד פרוק לבאות. יחלתי לאלה
העבאות. תראותי לטובה אורת. חשה לעזתי:
ידיים מאוד תלוצתי. בעצב נבדה הפיצתי. מה
יתפח נאצתי: תלף זמן ועדן. נטרע ענג ומערן. ארס
קצים ומערן. חשה לעזתי: טמנו פח למשכה. גלות
מאוד נמשכה. הגה אימה וחשכה: ידידות משכנותך
ירשו. פנים מניז גרשו. על גפי תרשו. חשה לעזתי:
כוכרי בית מנחה. מקום זבח ומנחה. מלאתי יגון
ואנחה: לאבל נהפך פגורי. מתי יגע בצנורי. ואפה
האור גרי. חשה לעזתי: מלך עוק מפרש. וחק עני
ורש. איכה תביט ותחלש: נאץ שמה מתאגדים.
ללא אלהים סוגרים. לפה תביט פוגרים. חשה לעזתי:
סמר פשרי מפחד. הודי נהפך ונכסד. פהגסדם עלי
יחד: ערף מאד מקשים. להגיא יחקה מבקשים:
יספרו לסמון מוקשים. חשה לעזתי: פרשו מכבדת
מצרים איב לחץ עצורים. ישב במארב הצורים:
צור אלהי עולם. לפה תחלשה ותתעלם. הן להם
כפעלים. חשה לעזתי: קבצו עלי עגלים. במדירות איתי
מרעילים. אהלי כוש ושמעלים: רבתי עם דמומה.
מקנה ישעה שוממה. ימן יי רוממה. חשה לעזתי:
שרות היכל נגמים. פפו נביאים ותוים. שבת נאון
עלזים: תמיד נשמעה צוהת. נפש לעפר שמה.

עֲרֵבָה כָּל שְׁמֵחָה. חושה לעוהי. יְרִיב פִּסְסִים בְּפִרְךָ.
 וְרוּחִי נִבְקָה מִפִּרְךָ. סִפְקֵתִי עַל יָרֵךְ: פִּוְנָה לְעוֹד מִבְּטָחָה
 בְּשִׁכְטִי אֲנֹשׁ נִחְבָּטָה. רֵאָה יְיָ וְתִפְטָה. חושה לעוהי:
 שׂוֹאֵגִים בְּקוֹל שׁוֹעָה. מִתְכִּים בְּרִירָה וְשִׁמְעָה. וְהִנֵּה
 רַק וְעֵה: אֲנָה חֵישׁ עֲלֵיצוֹתָם. לְהִתְאֵוֹן חִוּן מְלִיצוֹתָם.
 כִּיָּא מְנוּחָ בְּצִאֲתָם: חושה לעוהי: מוֹב סוּכָה בְּאִבְרָה.
 וְנוֹחַן מְלוּכָה וּמַעֲבִרָה. בְּיָדָה פֶּחַ תְּבִרָה: עֵדִירָה
 הָשֵׁב לְמֵאִים. לְמַעַנְהָ חַי וְקַיִם. מוֹשֵׁל בְּגֵאֲוֹת
 הַיָּם: חושה לעוהי: עוֹרַת אֲבוֹתֵינוּ וכו'.

אב ר"ח שלו הוא יום אחד לעולם, ואינו חל אלא בלחוד פעמי
 ברוח ולא בימי אנה, ואם חל ר"ח אב בשנת עתפללים כנכל
 שנת ור"ח ואין לו פירוש בו זולת אריות הרדיו, ונענין ההפסדה
 כחלקו הפנהגים. וכחכב בעל מרוסת הדשן, שכלל עקום שיש ענהג
 קבוע אין לשכוחו כלל, אכל בעקום שאין ענהג קבוע יש להפסיד
 השמים- כסאי, וכן כחוכב בענהגים שלכו. אכן נק"ק שפ"ר"ם
 והנהגים ענהגה עפתיים שמעו דבר ה'.

אהבה וזולת לשבת שלפני השעה באב תקלא לעיל.

יוצר לשבת נחמו

ע"ס א"ב ותמוז בו מאיר בריה יצחק יחיה לחיי עולם.
 אֲרוֹמְמָה אֲ חַי. אֲסַפְּרָה שְׁמֵךְ לְאָחִיו. אֲהוֹדֶה בְּהוֹד שְׁסָדִי:
 בְּאֵין יְהוָה וְכָדִי. בְּתוֹךְ עֲדַת יְשׁוּעִים שׁוֹמְרֵי מוֹצוֹת פְּתָחִי.
 בְּפִרְשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בְּהֵ לְמַגִּין נְחָחִי. גִּיהַ חַמְשֵׁת בְּסוֹד
 יִסוֹד עוֹז מִבְּטָחִי. גִּיָּא תְּבִדִים כְּרֵאָתָ יִשְׁכִּילוּ בָם מוֹחִי:
 מִי עָשִׂיר יַעֲשֶׂה בְּמוֹתָם. אִו חָכָם יִבִּין דְּמוֹתָם. יִגִּיעַ
 מִי גִבּוֹר לְרְמוֹתָם. רְנוֹ שְׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ. קְדוֹשׁ:
 דִּרְךְ תְּבוֹנֹת וּמִדְּעִים. דְּקִדְקֵת תְּמִים דְּעִים. דְּחוֹת אֲרָר
 מִצְבִּיעִים. הוֹשֵׁב בְּפֶה מִבִּיעִים. הִחְצָם מְחֻצָּם בְּקִיעִים.
 הִדְלָם מֵעַל רְקִיעִים. הִכְנִים לְאֲצִיר שְׁקוּעִים. הִקִּיף לְגִיוֹן

הקדעים. ומפני תורו נרתעים. ונהר יצק לתועים.
 ונבראו פתות רבועים. ומדם פתושש קבועים:
 בהשבת שאנו אשר בראו. ראות פת גבורות מוראו.
 יעיד נל לרשע במקראו. האותי לא תדרא נאם יי. קדוש:
 זכר עשה לנפלאותיו. וזיות הרך מלאותיו. ופות מרחוק
 קריאותיו. ורדת ערן לבריותיו. חלק שם מנותיו. חשך
 יושבי כלאותיו. תפת כבוד נותיו. ישבעו זיו הנאותיו.
 טבם אפסי פאותיו. אילנות ודשא נאותיו. מטללם
 כתאב הפלותיו. טוב נשנה בכפלותיו:

יתנו צדקות חי וקים. יען מעשיו בון למאיים. חל שר
 העולם וסוים. יהי כבוד יי לעולם ישמח במעשיו יי. קדוש:
 יחיד בירתה בינה. יוצר חמה ולבנה. יקר לכת פהבינה.
 בבין קערות הרבינה. כפותרה קובלת על בינה.
 באז פנבעת הלבינה. פחדשה קרב קרבנה. כפר עלי
 רבונה. למנין קטן חשבונה. לנתם שלם מדאכונה.
 להשקיע אור הגדול וללבנה. מאוד הקטון לכונה:
 לזכר ציון יחד צבאותם. חגבל שצם וכל רפתם. יחד למעלה
 השלישית ממבואתם. יבא וישתחוו לפניך אדני. קדוש:
 מי כל נהרות איתן. מפלא פעלו ואמתן. מפים צר
 צורות שבת לשמו יתן. נוצר ליום נחמה לשחק בו ליתן.
 נאה מנה ופח ליושבי גנת ביתן. סתר סכה וצלצל
 ובשור ירושלים ויוחן. סער בו לכבוד זיו שר נתן:

עת פרח חזונו החביא. ונדר פריה פתבל להביא.
 למיריד ומעלה שפח הנביא. אשר נדרתי אשלמה
 ישועתה ליי. קדוש:

עליון מעשיו השוה. עלי תבל צה. ענה בדימות הרה.
 עשר להתר הגנה. פקר ראשית הרבו סבירי אלה התודה.

בְּקִדְתֵּי יְשׁוּעָה וּרְצוֹן לְחֻזְכֵּי לֹו לְתַקְוָתָה. צִרְכֵי סַעֲדָה הַקּוֹדֶה.
 צָפָה בְּצִיּוֹן אֲדוּהָ. צוּרֵת הַיְזֻקְנוּ גִוְהָ: צִלְעוּ עֵזֶר לֹו לְהוֹה
 מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ לְחַרְצָן.
 יְהִי בְּאוֹת נֹחָה בְּמֶרְץ. רַבּוֹת עֲשִׂית אֲתָה יי. קְדוֹשׁ:
 קָמָה מְלֹאכֶת אֲיוֹם. קִלְסָה וּקְדוּשָׁה חַיִּים. רָצָה כִּפְר
 לְשִׁיזוֹן. רָנַן עֲלֵי הַצִּיּוֹן. רִיחַ הַמִּצִּיא וּפְדִיּוֹן. רְחֹו אֹד
 בְּרַבִּיּוֹן. שִׁבְתֵּי שְׁלָם מִדְּבִיּוֹן. שְׁמַשׁ צְדָקָה לְאֲבִיּוֹן. שְׁפָר
 נַחֲלָתוֹ בְּצִבְיּוֹן. שְׁקֵד לְמַסְרוֹ בְּחִבּוֹן. תִּכֵּן מְלֹאכֹרְתֵיּוֹ
 בְּגִלְיוֹן. תִּסְקֵן מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן:

מַעֲיֵן הַגְּמֻת הָעוֹלָם הַבָּא. אֲחֵיכֶם לְהַנְחִיל יֵשׁ בְּאַתְחָה. רַב
 טַב הַצִּפּוֹן בְּאַמּוֹנָה רַבָּה. יְהִל יִשְׂרָאֵל יי. קְדוֹשׁ: הַכֵּל יוֹדוּ.

אופן לשבת נחמו

ראשי תרחיו לשון הבחוב נישעיל ס' כ'ו! שאו מרוס עיניכם וראו סי כרא אה העוליה
 נספד כראם לכלם נסם יקרא ערוב אוכיס ואסינ כח איש לא כעדד. והארבעה
 התרויס האחרוני ר' ראש' הם ברך כבוד ה' עסקוסו, ובחרוים העסולעים חמוס מנחם.

- אופן: שזא מנחה. מלשפחה. ביום מנחה. התשירו:
- מרום הר. בעוז נאדר. ביהוד והדר. התשירו:
- עיניכם. לנגדכם. עפעפיכם. התשירו:
- וראו אור. צר ואיר. מאורי אור. התשירו:
- מדגני שפר: וכוכבי צפר. שיר חדש ישח:
- והחיות ישוררו וכרובים יפארו:

מי מסר. שנים עשר. מזלות ברקיע: פרא למול.
 בני תם ומול. אשר בתשן השקיע: אלה הם. חידהם.
 משלשים התקיע: המוציא. גלגל חצי. עליל חצי.
 משקיע: במספר כן. אפוד תכן. שבטים חצים התקיע:
 נגדו לכן. הם בתוכן. בגלגל האירו: והחיות ישוררו וכי.
 עבאם נצור. פתוך צר צור. יצו שריומו למעלה:
 לכלם חיל. שומרי חל. תומות עיר על תלח: בנשב

יפקוד. שמור ושקוד. תמיד יום ולילה: יקרא לצאת
שנת רצון. אל תהנו דמי סלה:

חשמלים וארזלים. אלה את רעהו יעזרו: והחיות ישוררו וכו'.
מרוכ חיל. הלא מוחיל. יזע חיות מפכה: אונים לו.
והלולו. שכון את נכא ונכה: ואמיץ יה. בני עליה. לפניו
אצרי וזכה: פח רב. למי נקרב. במגין לא כל חוסה:
אלש אלה בבר. ויש בלא בר. גבנם במראית סוסה:
מליצי עם. הם בעם. ינשו או ידברו: והחיות ישוררו וכו'.

לא מרשים. תרששים. בלשיר פתביים אמנים: נעוד
אני. כל מלאך. רון להתמיד בכל ומנים: פתח שמו.
בברכמו. אחרי קלום משנגים. כבוד עמדם. בעת עם
דם. תרפינה בנה רנגים: יי שם. בזהקדשם. פעם אחת
גמנים: ממקומו. יתמדו קמו. חיות לשאלם פונים: אן
אכיר הם. בכס נחמם. ובאלהי ישראל יקירו: ותחזות
ישוררו וברובים יפארו:

ע"ס א"ב ונסוף תמוס מאד בר ישחק חזק ואמץ. גלת.

אמת משל הדה, באמתת קדמוני משליכם. נבר הם
והשר, דימיון קרית מושליכם. הכפל במשנה נחמות,
וגד הנביאים אליכם. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם:
וזו חכם בעוז, תסות פאה לנתם. מכסה במשכורת
שלמה, ידיד מבית לחם. כפה ובמה יאמרו, קירושגם
כבודה בתחתם. נחם יי עמו ועניו ירחם: משח מתבררו
לבשר, נבאות ונחמות בכפלים. שוש אשש התעוררי,
ערי ירדה פלאים. פנרץ עלות מנתם, צדקנו טריר
שולים. נחם יי ציון ובר עוד בירושלם: קביע כוח וזכה,
רום עשירים ארבותיה. שמשוהיה. לאכני תפץ, שלום
לשים גסלוהיה. תפן מדברה בערן, כגון יי ערבותיה.

נחם יי ציון נחם כל חרבותיה: מאד ביה ידיון דשן. מנחל
 ערני נחמיה. ברצותה תנחומים לדבר, על לב רחמיה.
 יצדקו ויתהללו בך, חוכי קשומת החמיה. תינקו ושבעתם
 משד הנחמיה: חיון קדושים עשרה, עמך בהשתתף
 כקמתני. ואותיות מצטרפות לתנחומך, לצאנך וכרמך
 כסימתני. בלשר ותודות אומרה, כאן מבנה הוצאתני.
 כי אמת יי עורתני ונחמתני: עורת אבותי ופי.

יוצר לשבת תשובה.

פוסד ע"ם א"ב כפול ושם העתכר סתום נמוכו אלעזר ברבי נאן חוק ולמן
 וכל חרוו עסיים על לשון הכתוב דרשו ה' בהמצאו ונו' נישעי' סי' נ"ח.
 אור עולם קראו. אחריו תלכו למוראו. דרשו יי
 בהמצאו. באלו ימים לערוב. בהשמה כא לקרוב.
 קראוהו בהיותו קרוב: גדול ואין כערפו. גור ליציר
 להאריכו. יעזוב רשע דרפו: אלינו מהשבותיו לעד.
 על זאת רשום להער. שובה ישראל עד קדוש:

דכא אנוש השבותיו. דיו לעשורת משבותיו: ואיש
 אין מהשבותיו: העולם עד לא שותתדו. הקדים השוכח
 לשוכבדו. וישוב אל יי וירחמדו: ועד כפא כבוד מנעת
 צלות. ומפתחיו יד לשלוח. ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:
 כרב עם הדרת מלכנו. בועדם יאמרו לאהנו. שובה
 יי את שבותנו. קדוש:

זורעי על כל מים אשריכם. וכו' והטובו דרכיהם. כי
 לא מהשבותי מהשבותיכם: חפצי ורצוני תלכו בדרכי.
 חשקי לטהר מברכי. ולא דרכיכם דרכי: מפי להשתמש
 בכלי גנא. מהורי לב יעמדו לפני. נאם יי: נצח אקוה לא.
 תנה ישועה לעם שוא. שובה יי רבבת אלפי ישראל. קדוש

יְהוָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל בְּמַרְץ. יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנַתַּם בְּתַרְץ כִּי
 גָּבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ: כֵּן אֲנִיבִיר חֲסִדֵי עֲלֵיכֶם. כְּרַחֲמֶיךָ
 אֲרַחֵיק פְּשָׁעֵיכֶם. כֵּן גָּבְהוּ דְרָכֵי מִדְרָגְיֶיךָ: לְפָנַי תֵּשׁוּב־
 וְאֲשִׁיבְכֶם. לְחַיֵּי עֲלֵם אֲתוּיְכֶם. וּמִחֲשַׁבְתִּי מִמַּחֲשַׁבְתֵיכֶם:
 וְזָכַר לְטוֹבָה וְרָחֵם. עֲמִיקָה עֲמוּסֵי מִדְרָגָם. שׂוֹבָה יְיָ עַד מָה
 וְהַנְּחָם. קְדוֹשׁ:

מִחֲבָה לְמַשִּׁים נִפְשׁוּ אֲשָׁם. מִצָּפָה לְתַחִיבָה לְרָשָׁם. כִּי
 בְּאֲשֶׁר יִרְדַּ הַגִּשָׁם: נִצַּח לֹא יוֹדָה לְעוֹלָמִים. כָּל יְמֵי יְרִידַת
 הַיָּמִים. וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם: שְׂמַח בְּנִצָּחַת לְנוֹצַח בְּשׂוֹב.
 סָלָה חַי חַי לְהוֹדוֹת חֲשׂוֹב. וְשָׂמָה לֹא יָשׁוּב: חֲוָקְנוּ מִזִּמְנֵם
 חַיֵּינוּ. וּמִתְהוֹם תֵּשׁוּב תֵּעֲלֵנוּ. שׂוֹבָה יְיָ חֲלִצָה נִפְשָׁנוּ. קְדוֹשׁ:

עֲזַח בְּשִׁמֵי עֶרֶץ: עֲשָׂה צְדָקָה בְּאָרֶץ. כִּי אִם הִרְוָה אֶת
 הָאָרֶץ: פֹּדֵר וְכַח וּמִנְחָה. פִּגְעַע בְּעַמֵּד וּשְׂחָה. וְהוֹלִידָה
 וְהִצְמִיחָה: צֹדַר כְּסֵאֵי קוֹרֵעַ. צָקוֹן קוֹדְרָאוֹ מִשְׁתַּרְעַ.
 וְנָתַן זָרַע לְזוֹרֵעַ: אֲמִץ תּוֹסֵיף כִּי מִתְרַתִּיק. לְשׂוֹב
 אֵלֵי כִי סִיעֵתִיק. שׂוֹבָה אֵלֵי כִי גִאֲלֵתִיק. קְדוֹשׁ:

קְרוֹב וְרַחֲוֹק בְּלֵי נֶכֶל. קַדְמָתִי שְׁלוֹם כְּאֲבָקַת רוֹכֵל.
 וְלֶחֶם לְאֵכֵל: רִצְפַת הַלְבָנָה עִם צָרִי. רִיחָה רַע
 בְּתַעֲבִירִי. כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי: שׂוֹר בִּינִי לְבִינָה שׂוֹב. שְׂדַחַת
 אֲנָשִׁים בַּל תֵּשׁוּב. אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב: תִּפְזֵן
 אֲמוֹנָתִי בֵּת הַשׂוֹבְבָה. תִּלְשָׁעִי בְּנִחַת וְשׂוֹבָה. אֲרַפָּה
 מִשׂוֹבְכֶם אֲתֵיבֶם נִדְבָה. קְדוֹשׁ: הַכֵּל יוֹדֵךְ וְכוּ'.

בראש שיטות התרועים תחום אליעזר ברבי נתן חזק, אלא שהקדים בראש כל
 תרוע תיבה אחת ספסוק כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו, ונראש
 השיטה השלישית תיבה ואני, והשיטה הרביעית ספייסת על לשון הכתוב.
 אופן. כי אם שש אדיר יי אדוננו. אילי שחק עומדים
 יקדישנו. ואני אשידה לך ואומרנו. שמעו מלקים

יוצר ואופן לשבת תשובה

עט

וְרוֹחַ הַיְיָ יָצָא בְּעָבָר וְשֵׁן הַיְיָ יָצָא בְּעָבָר לְעוֹלָם יי
 דְּבָרָה נֶצְבָּה בְּשָׁמַיִם. וְאֲנִי לִיְהוָה בְּכָל יוֹם פְּעָמִים. הַנְּהַ
 הַיְיָ עַל הַשָּׁמַיִם: יי יְהוָה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו עֲמָרָה. יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵרָה. וְאֲנִי יִקְרַ מַלְכוּתוֹ אֶסְפְּרָה. שְׁמִיעָה
 עֲפֹ וְאֶדְבָּרָה: אֶקְרָא עַל יוֹן וְהַקּוֹל נִשְׁמָע. עֲמָרָה לְרֵאשִׁי
 לְעַנּוֹד וְלִקְמָע. וְאֲנִי עֲתִידָתִי בְּלִחַשׁ אֲשַׁמָּע. וְאִיעַק
 אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וְתִשְׁמָע: הָבִי וְרוּחִים כְּבוֹד בְּעָרְץ. וְמִרוּחַ
 יִשְׁמָעוּ מִכְּנֶף הָאָרֶץ. וְאֲנִי וְכָרָו אֶבְרָךְ בְּמָרְץ. מִה אֲדִיר
 שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ: גִּדְלִי רֶכֶב רַפְּתִים קְרוֹשׁ אֹמְרֵי.
 רֹתְשִׁים אֹפְנִים פְּרוּךְ גֹּמְרֵי. וְאֲנִי רִנְתִי מֵאֵה אִם
 שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה. (וְהַגִּיזוֹן לְפִי) יְהוָה לְרֵצוֹן אֹמְרֵי: לְאֱלֹהֵינוּ.
 בְּרוּחַ יְהוָה כּוֹכְבֵי נִשְׁפִי. נוֹתְנִים תְּהִלָּה בְּגִי אֱלֹהִים בְּמוֹ פִי.
 וְאֲנִי אֶעֱמֹדָה עַל מִצְפֵי. תְּהִלַּת יי יְדַבֵּר פִּי:
 קו"ט חֲזִי מֵעֵלָה מִקְדֵּשִׁים. וְכִי מִטָּה רוּחֵשִׁים. קְדֻשָּׁה
 בְּאַחַת מִשְׁלָשִׁים: וְהַחֲזִית יְשׁוּרָה וְכו'.

עיוסל ע"פ א"ב ונסוף פתוס עס העחנר אלעזר בר נתן חזק.

וְלָחָה. אֶל אֱלֹהֵינוּ נִשְׁוֹב בְּצַר לָנוּ בְּגָלוּתֵנוּ. כִּי אֶתְחַ צְדִיק
 עַל כֵּךְ הִבָּא עֲלֵינוּ. בְּעוֹן בְּצַעֲנוּ מֵעַל פְּגַמָּה שְׁלַחְנוּ. הַשִּׁבְנוּ
 וְנִשְׁוֹבָה כִּי אֶתְחַ יי אֱלֹהֵינוּ: גּוֹלִים בְּגִי גּוֹלִים מִזְּנִים אֶתְחַ
 בְּאַיְבָה. בְּסֶף נִמָּאס קוֹרְאִים אֶתְחַ פְּחוּבָה. הַיְיָ יִשְׂרָ
 מִשְׁפָּטֵיךָ תְּהוֹם רַבָּה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ אֶמְרָת לָנוּ וְלֹא נִקְשִׁיבָה:
 הֲלֹא עַל כֵּי אֵין שְׁכִינְתְּךָ בְּקִרְבֵנוּ. מִצְאוּנוּ הֲרַעוֹת בְּאָרֶץ
 שְׁבִינוּ. וְכִבְלוֹת פָּחַנוּ נְדַמְנוּ בְּאַחֲרֵיתֵנוּ. לָכֵן תִּשְׁוֹבָה
 אֵל יי כִּי הוּא מִרְחַב וְיִרְפָּאנוּ: זֶה קִים לָנוּ נִפְשָׁנוּ לְשׁוֹבָה.
 כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ לְהִרְבּוֹת וְלִהְיוֹת שְׂבִיבָה. חֲזִק יְדָךְ וְדְבָרְךָ
 לְעוֹלָם נִצָּבָה. הַשִּׁבְנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֹבָה: מִרְפָּתִי בְּנוֹקָה
 וְעַד עֲתָה אֶתְרָתִי. בְּהִתְעַפֵּף עֲלֵי נִפְשִׁי אֶתְרָתִי יְנַעֲמָה

באנחתי מנוחה לא מצאתי. כי אחרי שובי נחמתי בלשתי
 גם נכלמתי: כשר דבריה נשמעו באזני ואחמוד.
 חתומות על לפי כצמיד פתיל לצמוד. ללכת לפני אם
 למוד תלמוד. אם תשוב ואשיבה לפני תעמוד: מרבכם
 מקל עם לא חשקתי בכם. כי אם מאהבתי אתכם ואת
 אבותיכם. נצח חסדי ובריתי לא אסיר מקם. שוב אלי
 ואשובה אליכם: ספו בצלי בני חמדי. ובזיוכם יקלו
 ואכבדכם מכבדי. עשיתי פלא נגד אבותיכם עבדי. גם
 עתה נאם יי שום ערי: פודה אדרוך באלוהי יקוב.
 במסתולליכם ואויביכם כי אכלו את יעקב. צדקו
 מעשיכם והסירו לב העקוב. וקא לציון גואל ולשבי
 פשע בעקב: קבץ אקבצה מן הגוים אשר הדיחתי.
 ואשיבה וארבה אותה כי בדתיה. רחם ארחמה כי אלי
 השיבותיה. מחיתי כעב פשעיה שובה אלי כי גאלתי.
 שור כי בעתה אני יי אחישנה. הצתי אל כציון ואני
 אכבנה. תמיד לכבוד פתוה אהיה ואשכונה. ופדתי
 יי ישובן וקא ציון ברנה: אנו לעולם נספר תהלתה
 צורנו. יען כי גאלתנו מיד מענינו. ור פרכה נכתיה
 מלכנו. חגשה לעזרתנו יי תשועתנו: עזת אבותנו וכו'.

אם חל יום א' של ר"ה ניזם ב' או ג' קורין בשנת תשובה פ' וילך,
 ואם חל ניזם ה' או ניזם ש"ק קורין בשנת תשובה פ' האזינו.

לאחר שגמר הש"ץ תפלה שוסף מוליחין ס"ח ומעלין אותו על הניסיה וכל שעובר לפניו לדין ללוותו, וכוטל כל אחד לולב ואחריו בידו. הש"ץ מחזיל ואומר הושענא כל מקום לפי המנהג. שקיפין הניסיה עם לולביהן ומנענעין קולת בנסכים עלין אבל לא נהולכה והנאה. פוכין דרך יסוף הופכין פניהם לערוב והולכין דרך גפון ומסבנין, וכשעניעין לפני התיבה עשייטין פיוט ההושענא ומכניסין ס"ח להיכל. וכדרך הזה עושין כל ימי החג חוץ משבת שאין מקיפין ואין מוליחין ס"ח אלא פותחין ארון הקודש ואוסרין הושענא.

הושע נא:

למענה אלהינו הושע נא: למענה בראינו הושע נא:
למענה גואלנו הושע נא: למענה יודשנו הושע נא:

ליום א' של סכות כשחל ביזסב' אונ' אור' לזנוע.
ליום ב' של סכות כשחל ביזס ג' או ד' או ו' לזנוע.
חם שבת וזגט אמן דתו היערמוני טען ססעהענרע אום נצורה.
ע"ס א"א.

אערןך שועי. בבית שועי. אר למושעות. בארבע גליתי בצום פשעי. דרשהיה שבעות. נשים בשעת. דפקן פו להושעי. הקשבה לקול שועי. וקומה ודוושעי. וזכור ורחם מושעי. חי כן הושע שועי. טוב באנק שועי. יהוש מושעי. בלהמר שועי.

הושע נא, כלל שני תיבות וכ"ה בכל כתבי יד אחר ראיתי, וכן עיקר. אערך, אסדר. שועי, תפלותי. חי וטוב, שניהם חורים לאל יתנרך. עושיעי, קשיחו: ערשיפי, ילה"ר. שבעות, דגרי תור' העשתי. ומידותם, כ"כ נכ"י. להשעות, ל' הפעיל להפכות פניך איהם. טופלים כך ישרא, שעות, שעה אליהם, יודעי בין שעות, יודעי כינה לעמים.

ע"ס א"ב. חם שבת וזגט אמן לתאגענדעו. אום נצורה כבבת. בננת פדת נפש משיבת. גומרת הלכות שבת. יתרשת משאת שבת. הקובעת אלפיכ

לְבַל עוֹד תִּרְשָׁעִי. מִדֶּר לְרַבִּין שְׁמוּעֲזַר. מִפֶּד
 אֱלֹהֵי יִשְׁעִי. נִצַּח לְהוֹשִׁיעִי. נִשְׁמָעוֹת. נוֹתֵן הַשְׁעוֹת.
 שָׂא נָא עֵוֶן רַשְׁעִי. עָבֹד עַל סְפוּדוֹת מִשְׁמָעוֹת. עֲדוּת
 פִּשְׁעִי. פָּגַה נָא לְהוֹשִׁיעִי. מִשְׁמָעוֹת. פּוֹעֵל יִשְׁעוֹת.
 צֹדֵק צְדִיק מוֹשִׁיעִי. קַבֵּל נָא צְדִיק נוֹשָׁעוֹת. קָרִית
 שִׁיעִי. רוּמָם קָרַן יִשְׁעִי. הַשְׁעוֹת. רָגַשׁ הַשְׁאוּרֹת.
 שְׂדֵי מוֹשִׁיעִי. הוֹשִׁיעֲנָה. שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת. הוֹשִׁיעֲנָה:
 תּוֹסֵעַ וְתוֹשִׁיעִי. הוֹשִׁיעֲנָה: תְּחִלָּשׁ לְתִשְׁעוֹת. הוֹשִׁיעֲנָה:
 אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

רגש השואות, של עלמיות נוג שיהיה נג' שעות כלום' בלש עתות כדאי' בלקט זכריה
 סי' י"ג בפסיק ביום ההיא אשים וגו', ג' פעמים נוג ומנוג נא על ירושלים וכו'.

אני והו הושיעה נא, גרסינן במס' סוכה דף ק"ה א' בכל יום מקיפין את הסוכה
 פעם אחת ואומרין: אנא ה' הישיעה נא אנא ה' הלליחה נא. ר"י אומר אני והו הושיעה
 נא וכו' ע"ל, וכבר הרחיבו לגלות סמרי שני השמות האלו, ולפי פשוטו נראה שבין
 ר"י א שני השמות הקדושים אדני והויה ב"ה ונל' כיטריקן הזכירו ר"י, א' ג' י' שהם
 הראשון, ה' ו' מהם השני, ולדעת ר"י לא אטרו בהקפחת אנא ה' הוא עה נא אבל
 אטרו אנא אני והו היגיע נא בדרוף שני השמות יחד, ככ"ל לפי פשוטו. וכאשר
 הצעתו הדברים לפני רבינו הגדול אנ"ו ור"ס דק"ק פפ"ר ט' יע"א, ה"ה אט"ו הנאון
 האטתי החסיד והעניו סוהר"ר פנחס הלוי חי הורוויץ זכ"ל, אשר סעד לדברי,
 שכן שלאנו בבמה שקיעות צוהר שהזכיר אני נעקום השם הנכתב והקרא בלשון
 אלוות. והכאן; ולדעתיו זו כוונת ה"ל נסח' סוכה כ"ג א' אם אני כאן הכל כאן,
 ואם אין אני כאן סי' כאן? לעקום שאני אוהב רגלי סוליכות אותי, ואף הקב"ה
 אומר וכו', וכן הנרמז בנערות קדושות וכן העתיק בעל עין יעקב לא שנספרינו
 הגיהו וכחנו ואם איני כאן נעקום ואם אין אני, וחשנו לחקן ה' וקלקלו
 הענין; וכראה עוד שיה' שאמר ה"ל נסוף פ"א דאבות אם אין אני לי סי'
 לי יכו' חובן כוונתו הענין. הנכבד כוסף על הסוכן שפסות המליכה גם על
 מה בלשוננו מאומים נסוכן אם להקטין או להגדיל, והכן.

לשבת.

תַּחֲנוּם שֶׁבֶת. וּמְשִׁיבַת רֶגֶל מְשֶׁבֶת. נְכוֹד וְשְׁמוּד מְקַיֶּמֶת
 בְּשֶׁבֶת. חֲשׂוּה לְמִדֶּר בִּיצַת שֶׁבֶת. מוֹרְדֹת כָּל מִשְׁשָׁה
 לְשֶׁבֶת. יוֹשֶׁבֶת וּמִמְתַּנֶּת עַד בְּלוֹת שֶׁבֶת. פָּסוּד וְתַנְג
 יָאֵד לְשֶׁבֶת. לְבוֹשׁ וְכִסּוּת מְחַלְפֵת בְּשֶׁבֶת. מְאֻכֵל

ע"ס א"ב ונכוסו מחוס שמואל.

בְּהוֹשַׁעַת אֱלִים בְּלֹד עַמֶּךָ. בְּצִאתְךָ לַיָּשַׁע עַמֶּךָ.

בֵּן הוֹשַׁענָא:

בְּהוֹשַׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרַחֲשִׁים לַיָּשַׁע אֱלֹהִים. בֵּן הוֹשַׁענָא:

בְּהוֹשַׁעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמּוֹס מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. בֵּן הוֹשַׁענָא:

בְּהוֹשַׁעַת זְכִימִים מִבֵּית עֲבָדִים. חֲנוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים. כִּה:

בְּהוֹשַׁעַת טַבְעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יִקְרָךְ עַמּוֹס מִעֲבָדִים. כִּה:

בְּהוֹשַׁעַת כְּנָה מְשׁוֹרְרַת וַיֹּשַׁע. לְגוֹחַהּ מְצִיגַת וַיֹּשַׁע. כִּה:

בְּהוֹ מְאֹמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נִקְוֵה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. כִּה:

בְּהוֹשַׁעַת סוּבְבֵי מוֹפֵת. עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהַקִּיף מוֹפֵת. כִּה:

בהושעת אלים. פלאכים. גוי ואלהים, בדכחיז אשר פדית לך עמך
גוי ואלהיו (ש"ב ז' כ"ג). ועיין פה שנתתי בסלוק ליום ב' דפסח. ככה ישראל
עשה וככה אשר כטעה יסיכך (מהלים פ'). לגוחה מטייח ויושע, טעמו כשני
גוחה היינו הקב"ה המילא כחונן ועלוין ויושע, כדי שנוכל לקרות ויושע, שהני
כניכול עלפו כנאל עמהן, כמו שנתתי בסלוק הנ"ל טעם רז"ל. גוחה פ"י
לאן כי אחיה גויי סנטן (מהלים כ"ב). נקוב. מפורש. והוצאתי, שאשר לא
מכרם פועלו לרשוטל יתיא' כניכול עלפו כנ"ל. כהישע' פלאי' ארון וכו',

*****

לשבת.

וּמִשְׁתָּהּ מִכִּתְּהָ לְשַׁבָּת. נַעַם מְגִדִים מְנַעַמַת לְשַׁבָּת.

סְעוּדוֹת שְׁלֹשׁ מְקִימַת בְּשַׁבָּת. עַל שְׁתֵּי כְפָרוֹת בּוֹצֵעַת

בְּשַׁבָּת. פּוֹדֵשֶׁת אַרְבַּע רְשׁוּזוֹת בְּשַׁבָּת. צוּר הַדְּלֻקַת יַר

מַדְלֻקַת בְּשַׁבָּת: קְדוּשַׁת הַיּוֹם מְקַדְּשֶׁת בְּשַׁבָּת. רִנָּן

שָׁבַע מִפְּלִלַת בְּשַׁבָּת. שְׁבַעַה בְּדַת קוֹרְאָה בְּשַׁבָּת.

הַתְּחִילָנָה לְיוֹם שְׁבִלּוֹ שַׁבָּת. הוֹשַׁענָא:

אָנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

ע"ס א"ב.

בְּהוֹשַׁעַת אֶב הַמּוֹן הַשְּׁלִיף עֲלֶיךָ יְרֵבִי בְּעֵדוֹ דְרָתָּהּ וּמְלֻטָתוֹ מְלֻחֵב:

בֵּן הוֹשַׁע נָא:

אב העון. אנחה, פלה, מאור כאלים. יחידות, ננוי יסודו, יחוק. לאלה, לחונ.

בְּהוֹשַׁעְתָּ פְּלִיאֵי אֶרֶז כְּהַפְשַׁע. צִיעַר פְּלִשְׁתָּ פְּחָרִין
 אֶף וְנֹשַׁע. בֶּן הוֹשַׁענָא:
 בְּדוֹ קְהִלוֹת בְּבִלְחָ שְׁלִחָתָ. רְחוּם לְמַעַנְגָּם שְׁלִחָתָ. כִּהֵ:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁמֵרָת שְׁכַמֵּי יַעֲקֹב. הַשּׁוֹב וְהַשֵּׁיב שְׁמֵרָת
 אֲהֵלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשַׁעְתָּ נָא:

רומו על לקיחת ארון אלהים ע"י פלשתים ויד ה' הימה נס להכותם, בעטאר במ' ש"ס ס"ה, זנלה שלחת וכו', עש"ה למענכס שלמטי זנלה (שפיה ע"ג י"ד), וע"ג שכתם צ.

לשבת

בְּהוֹשַׁעְתָּ נֹעַז מִסַּר יְחִידָתוֹ לְשִׁלַּח יְדֵי בְרַתְהוֹ לְהוֹרִיךָ אֶלֶת שְׁלַח יְכִהֵ:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ הַנְּאֻבִקְעִים מִלֶּאךָ קְהִישׁ וְעִירֵי וּמִלְחָתוֹ מִשְׁטָמִם שְׁעִירֵי כִהֵ:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ וְרַעוּ בְּבֹאֵם עַל הָעִיר בְּמַח יְחַרְדָּת צְרִימוֹ פְּנִסְעִים וְהִלְכוּ
 לְבַמַּח. בֶּן הוֹשַׁע נָא:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ מְהוֹרִים מִמַּפְרִיכֵימוֹ בְּמִלְפִין יִירְדוּ בְּמִצּוֹלוֹת פְּמוֹ אָבִי כִרֵ:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ פְּלִיל בְּנִתְעַלְמָה פְּנִמָּא צוֹרְתוֹ לְוִיתוֹ אֶל חִיק הוֹרְתוֹ כִהֵ:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ מִצְנַף בַּד פְּנִתְעַבְרֵי נְאֻמִן חַל בְּעֵרוֹ וְנִתְגַּבְרֵי בֶן הוֹשַׁע נָא:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ סַגְרֵי בִידֵי יִשְׁבִי בְּנֵב הַצְּחִי עֲזָרָה אֲבִי שִׁי וְיָךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי כִהֵ:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ פְּקִיד פְּנֵד שְׁבַע מִמַּעוֹנוֹ צְפִיתָ לְיִשְׁעוֹ וְשׁוֹבְבָתוֹ לְמִלוֹנוֹ כִהֵ:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ קַצֵּב פֶּר וְשַׁעְתוֹ לְמַעְלָה: רְשָׁתוֹ הָאֵשׁ וְגַם הַיָּמִים אֲשֶׁר
 בַּתְעַלָּה. בֶּן הוֹשַׁע נָא:
 בְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹעַ לָךְ בִּי מֵת הַיְלָדֵי תִשָּׁב רִחוֹז אֵלָיו וְיַחֵם בְּשֶׁר
 הַיְלָד. בֶּן הוֹשַׁע נָא:

הכאנק וכו', זה יעקב, שציר, עזא, זרעו, של יעקב נעשה שכם. טהורים, ישראל. טפריכישו זעלבן, טעלרים העעבידים אוחס נפרך נחוסר ונלכנים. ירדו, הטפריכים. כליל, טשה. טוכנף זד, אהדן הכהן. כנמענר, כאשר המאנף זו ה'. כאטן חל זערו, טשה נאטן בית המפלל זערו, כדכמע ונאהדן המאנף ה' עאלד להשקידו ואתפלל גס נעד אהדן זעל ה'היא (זכרים ט' ז'). סוגר זיד ישניונו' דד כטוואר נס' שטואל ז' סטן כ'ו י'ו. פקיד כזר זבע וכו', יעמו על שלטה נעבשה הזכר נסס' גיטין דף ס"ח ז', אכל לא כזכר שס כי זנע שזים נטרד, ולא ידעת עלא היכן כן. קלנז פר וכו', זה אלני נעשה כניאי הנעל, כטוואל' זס' ע"ל סטן י"א. שוע לך וכו', זה אישע נעשה זן הזוכטי' נעלכ' ז' ס' ז'.

ר"ת שמואל

כְּהוֹשֵׁעַ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחֹזְכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמִשְׁעוֹת.
וְהוֹשֵׁעַ נָא: אֲנִי הוּא הוֹשֵׁעַ נָא:

הוֹשֵׁעַ אֶרֶץ עַמּוּךְ. וּבְרַךְ אֶת גַּחְלֻקָּךְ.
וְרַעַם וַנִּשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר־יְיָ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יֹזְכִים וְלִלְוָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד:

קד"ש שלם, אין כאלהינו, עלינו חזינו

ע"ס א"ב. ליוסג' של סכות (ואס חל כז' ב' דשנוע אל למושעית, ונשנ' אום נצורה)
אום אָנִי חוֹמָה. בְּרַח פְּתוּחָה. גּוֹלָה וְסוּרָה. דְּמַתָּה
וְעָמַר. הִתְרַגְּוָה עֲלֶיךָ. וְתִהְיֶשְׁבֶת כְּצֵאן מִסְתָּח. וְרִיחָה
בֵּין מְכַעֲסִידי. תְּמַקְרֶה וְרִמְקֶה בְךָ. מוֹעֲגַת עֲלֶיךָ.
יְחִידָה לִיחִידָךְ. כְּבִלְשָׁה בְּגוֹלָה. לוֹמְדַת יְרֵאָתָךְ. מְרוֹשַׁת
לְחִי. נְתַגְּוָה לְמַבִּיב. סוֹבְלַת סְבִלְךָ. עֲנִיָּה סוֹעֲרָה.
פְּדִיַת מוֹבִיָּה. צֵאן קְדָשִׁים. קְדוּלוֹת יַעֲקֹב: רְשׁוּמִים
בְּשִׁמְךָ. שׁוֹאֲגִים הוֹשֵׁעֲנָא. הִמְזִיבִים עֲלֶיךָ. הוֹשֵׁעֲנָא:
כהושעת אלים חזינו וזאת קבענו.

ע"ס א"ב. ליוסד' של סכות (ואס חל כיוס א' לונ' דשמע אום אני חומה).
אָבִן שְׂחִידָה. בֵּית הַסְּחִירָה. גְּרָן אָרְנָן. דְּבִיר הַמְּצַנֵּעַ.

אום אני חומה, כנוי לישראל וכן כל הנך דקא חשיבואדל. טוביה, מאר לפ"י.
אבן שחירה, כנוי לנה"מ, וכן כל הנך דקא חשיב כולל כנויים ומארים
לניח העקדש וליושלים.
גרן ארנן, ככלל בני קפלין, כדכתיב בדה"ט' כ"א י"ח.

הַר חַמְדָּיה. וְדַר יִרְאָה. וְכֹל הַפְּאֲרָהָה. חֲנֻה דָּוִד. מִבְּ
 הַלְבָּנוֹן. יָפֵה נוֹף מְשֹׁשׁ כָּל הָאָרֶץ. כְּלִילַת יוֹפִי. לַיִּת
 הַצֶּדֶק. מָכוֹן לְשִׁבְתָּהּ: גֵּיהַ שְׁאֲנָן. סִכַּת שְׁלָם. עֲלִית
 אֲטָבְטִים. פִּנְתַּי יִקְרַת. צִיּוֹן הַמְצִינַת. קוֹשֵׁה הַקְּדוּשִׁים. רְצוּף
 אֲהָבָה. שְׂבִינַת כְּבוֹדָהּ. הוֹשַׁעְנָא. תֵּל הַלְפִיּוֹת. הוֹשַׁעְנָא:
 כְּהוֹשַׁעַת אֱלִים חֲזוּ'וּ וַיִּזַּח טַבְעָן.

ליום ה' של סכות, (ואם חל ניוס ב' לו' ד' דשנוע אבן שתיה וכשנת אום נצורה).
 ע"ס א"ב.

אֲדָמָה מֵאָרֶר. בְּהִמָּה מִמְשַׁכְּלַת. גֵּרָן מִצּוֹם. הַגֵּן
 מִדְּלִקָּת. הוֹן מִמְאָרָה. וְאֶכֶל מִפְּהוּמָה. זֵית מִנְשָׁל.
 חֲטָה מִחֻגְב. טָרָף מִגּוֹבִי. יִקָּב מִיָּלֵק. פָּרָם מִהוֹלְעַת.
 לָקַשׁ מֵאֲרָבָה. מְגֵד מִצְלָצֵל. נֶפֶשׁ מִפְּהָלָה. שִׁבְעַ
 מִסְּלָעִים. עֲדָרִים מִדִּלּוֹת. פְּרוּרָה מִשְׁדָּפוֹן. צֶאֱן
 מִצְמִיתוֹת. קָצִיר מִקְלָלָה. רוֹב מִרְזוֹן. שְׂפִילָת.
 מִצְנָמוֹן. הוֹשַׁעְנָא. הַבִּיאָה מִחֲסִיל. הוֹשַׁעְנָא:
 כְּהוֹשַׁעַת אֱלִים חֲזוּ'וּ וַיִּזַּח טַבְעָן.

ליום ז' של סכות נשנת אום נצורה, ואם הוא יום א' או ג' נשנוע ארמה מארר.

ארמה. שארר, שלא תבוא שארה בארמה, לשון אררה הארמה בעניוה.
 גזס וחנב וגובי וילק וארבה ולללל וסלעס זחסיל כולס שמות
 לפיכך הארבה. שלקת, סחסיסה הזרפת הדגן. זית שכאל, ל' כי יאל
 זיתך (דברי' כח ע). מגובי, כל' ל' יולר גובי (עסיס ז' אונחוס ג ח). לקש,
 לשון לשח פרי, עיין. פי' רש"י נאיוב כ"ד ו'. רוב, לשח; לשון לפיחה
 שחונס כלשון רביא, או שטעסו סיכי קטניות, וכסו שא"ל, כל סיכי קטנסי'
 אין בהם עשוס רסוף אינרים לכד סן רוביא (חולין כ"ג א').

סדר הושענות להושענא רבא

הושענא רבא לא יחול לעולם כי אם בחד עידי אובד נכ"א לחדש.
שננה הקפות שקיפין בהושענא רבא, הם בסוד הקפות השפיות. והם
נגד שננה ספירות הננין, וכל פינות ההקפות הן ליעין, לעורר קדו
החסד. ע"כ בכל הקפה יאמר פסוק העורה על אמתה הספירה.

הושענא:

למענה אלהינו, הושענא: למענה בראינו, הושענא:

למענה גוארנו, הושענא: למענה הורשנו, הושענא:

ע"ס א"ב

למען אמתך. למען בריחתך. למען גדלך ותפארתך.

למען דתך. למען הודך. למען ויעדך. למען זכרך.

למען חסדך. למען טובך. למען יחדך. למען כבודך.

למען למודך. למען מלכותך. למען נצחך. למען סודך.

למען עזך. למען פאתך. למען צידקתך. למען קדשך.

למען רחמיך הרבים. למען שכנתך. הושענא:

למען תהלתך. הושענא:

בהקפה ראשונה יאמר עולם חסד יבנה.

בנ"ק אין לוטין אערד שועי, ואולין אל למושעות, תעלהו לעיל.

ע"ס א"ב

יאערוך שועי. בבירח שועי. גליתי בצום פשעי.

דרשתך בו להושעי. דקשיבה לקול שועי. וקומה

והושעי. זכור ורחם מושעי. חי בן הושעשעי. טוב

באגק שעי. יחוש מושעי. בלה מרשעי. לבל עוד

תושעי. מהר אלהי ישעי. נצח להושעי. שא נא

למען אמתך, כן הנקוד בכל כ"ו וד"י הכ' נז"א וקטן לפניה, וככה כל חזרון,

בריחתך, גדלך ותפארתך וכו'; וכן סנהג הייסינים בהרנה טקוסות

כשהדבור לנכות הזכרוסעבו על הכתיבים עד"ו בהרנה

טקוסות נקרא, ככמות בסכלול בפחותי פקדך; ועלאלו נטה פיוטיס שנתנדר

למתיכס שתייטס הקפיד על כך לנקד הכ' נז"א דוקא עם קטן לפניה, כמו אמת הפיוטיס שהוסדו על הקלב השייטס נספסר יתדות ומכועות, אין בשלות לך בך אמתך עמך אורה איכנו כחן להשמש נכס לטובת הזכר אם לא בהפסק ענין שלא יתערב לשון זכר עם ל"כ. לשון אמתך, מוסט על הושענא, וכן כולם. דתך, מורה שלך. ועודך, הוא נה"כ. יחולך, שדך השייטת.

יעון רשעי. עמד על פשעי. פנה גא להושעי. צוד צדיק מושעי. קבל גא שועי. רחם קרן ישעי. שדי מושעי. הושענא. הושענא. הושענא:

נהקפה שניה יאמר לך ורוע עם גבורה תעוז יד חרם ימנך. ע"ס א"ב.

אדון המושע. בלהק צון להושע. גבור ומושע. בלוחי ולי יהושע. האר המושע. ומציל ומושע. וזעקוה תושע. חוכיה רושע. סג איה תשכיע. יסל להשכיע. כל שח תרשא ותושע. לגיג כל תרשע. מגדים תמתיק ורושע. נשאים להסיע. שוערים להגיע. עגנים מקהמגיע. פותח יד ומשכיע. צמאיה תשכיע. קוראיה תושע. רב להושע. שחריה הושע. הושענא. תמימה תושע. הושענא:

נהקפה שלישית יאמר חזן אמת לעקב חסר לאברהם. ע"ס א"ב.

אום אני חומה. ברה פתמה. גולה וסודה. דמתה לתמר. התרוגה עליך. ונהשכת כצאן סבחה. ורדה בין מכעיסיה. חבקה ודבקה בך. טוענת עליך. יחדה ליחדך. כבאשה בגולה: לומדת יראתך. מרשת לחי. נתונה למכים. סובלת סבלך. עניה סוערה. פדנת טוביה. צאן קדשים. קהלות יעקב. רשומים בשמך. שואגים הושענא. תאבים עליך. הושענא:

נהקפה רביעית יאמר נעימות בימנך נצת. ע"ס א"ב.

אדם ובהמה. בשר ורח ונשמה. גיד ועצם וקרמה. דמות וצלם ורקמה. הוד להבל דמה. ונמשל כבהמות

זעקו, הזועקים אליך. חוכיה, המחכים לך. טלאין, שואל. עגדים, פירות. נשאים עכנים. שוערים, העטר הדק. אדם ובהמה, מוסב על הושענא. גיד ועלם וקרמה, כ"כ נכ"י והוא עקד. ל' וקרמתי עליכם עור (יחזקאל ל"ו ו') ונדברי רז"ל קרום שעלה טעמת העכה והוא כסוי העור על הנשר לכן היא שמיחס עם גיד ועלם. ונדפוס השמנו וכתבו וקומה ארץ אין לו ענין לבאן. ורקמה, ל' רקמתי בתחמית

גְּדָמָה. וְזוֹ וְתֹאֵר וְקוֹמָה. הַדּוֹשׁ פְּנֵי אֲדָמָה. שִׁעַת עֲצִי
 גִּשְׁמָה. יִקְבִּים וְקָמָה. כְּרָמִים וְשִׁקְמָה. לְחַבֵּל הַמַּסִּימָה.
 מְסֻרוֹת עוֹ לְסִמְמָה. נִשְׁעָה לְקִימָה. שִׁחִים לְקוֹמָה.
 עֲרָנִים לְעֲצָמָה. פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה. עֲמָחִים לְגִשְׁמָה.
 כָּרִים לְזִרְמָה. רִבִּיבִים לְשִׁלְמָה. שְׁתִּיזָה לְרוֹמְמָה.
 הַשְּׁעָנָה. הַלְּזָה עַל בְּלִימָה. הַשְּׁעָנָה:

נהקפה חמישים יתער יי אדוננו מה אדיר שסך בכל הארץ אשר חנה הוד על השמים.

פ"ס א"ב

לְמַעַן אֵיחָן הַנְּזָרֵק בְּלִבְךָ אֵשׁ: לְמַעַן בֵּן הַנֶּעֱקָד עַל
 עֲצִים וְאֵשׁ: לְמַעַן גְּבוּרַת הַנִּצָּאֵב עִם שׂוֹר אֵשׁ: לְמַעַן
 הַזָּלִים הַגְּחִית בְּעֵנֶן וְאוֹר אֵשׁ: לְמַעַן הַזְּעֵלָה לְמָרוֹם
 וְתַחֲעֲלָה כְּמִלְאֵבֵי אֵשׁ: לְמַעַן וְהוּא לֵךְ כְּסִגְנָן בְּאַרְאֵלֵי
 אֵשׁ: לְמַעַן זֶכֶר הַפְּרוּרָה הַנִּתְגַּוֶּזֶת מֵאֵשׁ: לְמַעַן הַפְּדִי
 יְדֵיעוֹת וְעֵנֶן אֵשׁ: לְמַעַן טָכָם דָּרַךְ יְרֵדָה עֲלֵיךְ בְּאֵשׁ:
 לְמַעַן יִדְחֶרֶת אֲשֶׁר אֲרֵיבָתָּ מִשְׁמֵי אֵשׁ: לְמַעַן כְּמַה
 עַד שִׁקְעָה הָאֵשׁ: לְמַעַן לָקַח מִחַתַּת אֵשׁ וְהִסִּיר חֲרוֹן אֵשׁ:
 לְמַעַן מְקַנְיָה קַנְיָה גְדוּלָה בְּאֵשׁ: לְמַעַן נָהַי יְהוָה וְיִרְדֶּה
 אֲבֵי אֵשׁ: לְמַעַן שָׂם טִלְהָ חֶלֶב כְּלִיל אֵשׁ: לְמַעַן עָמַד
 בְּנֵן וְנִתְרַצָּה בְּאֵשׁ: לְמַעַן פָּלַל בְּעֹרֶה וְיִרְדָּה הָאֵשׁ:

אין (מהלי' קלט) ל' יכירה ומירה. טיעת, כטיעת. כטעה, הארץ הכטעה. כט', ארץ. שיחיס. עלים. לגטעה ולזרעה, ל' גטס וזרס טיס.

למען אוחן, אנהס אבינו הנקרא איתן האזרחי. בן הנעקד, ילחק. גבור
 הבאנק, יעקב. כחית נעק ואור אש, כ"כנכל כ"י טדחיקים וכעקד וכדכתיב וינחס
 בענן יוסס וכל הלילה נאור אש (מהליס עח די). וכ"י טל יסגורס רגוח ח ל' הפעיל
 ונס זה עקר וכליטנא דקראו וינחס. העלה לערוס, זה טעה רבינו. והוא לך
 כסגן, זה אהרן הכהן. וזד דנרות, טחן עשרת הדברות. חטוייריעות, הטשכן
 הטחופה ציעיעות וענן אש. טכס הר, חקון הר סיני. ידיות, זה נהפ"ק,
 עש"ה טה ידיות טשכטוחיך (מהליס טד). כטפה וכו', טטה רבינו טהחפלל עד
 טשקעה האש. לקח טחמת אש, אהרן. עקנא, פינחס. גאש, נחרון אש;
 והטפרט על אל"י יהרוס סדר הדורות, ועוד טאטר אחריו לטען ליר והיינו אל"י.
 כף יד, יהושע טהכיף ידו בנחפלה ונפלו אנכיטש ונרד, וירטוח אל הכתוב ביהושע
 ל' י"ט. טס טלה חלנ, טחאל כטטואר כטטפ"ט א' ו' ט'. עטד נגורן, דוד כדכתיב
 הקס לה' טונח נגורן ארוכה וגו' ויעתר ה' לארץ (טוף טטוא). פלל בעורה.
 טלטה כדכתיב ונכלות טלטה להחפלל והאש ירדה טהטעים (ד"ה כז א). ליר עלו

למען ציר עלה ונתעלה ברכב וסוסי אש: למען
 קדושים משלכים באש: למען רפ רמן חו ונבר
 אש: למען שממות עירך השרופה באש. הושענא:
 למען תולדות אלופי יהודה תשים בכיור אש. הושענא:

נהקפה שזית יאמר צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.

ע"ס חשרק. וס'הפט אלעור חוק.

תתנו לשם ולתהלה. תשיבנו ואל התכל ואל התלה.
 תרוממו למעלה למעלה. תקוממו לברם סגלה.
 תציבנו בעץ על פלגי מים שתולה. תפדנו מכל גנע
 ומחלה. תעפרנו באהבה כלולה. תשפחנו בבית
 התפלה. תנהלנו על מי מנחות סלה. תמלאנו חכמה
 ושכלה. תלבשנו עז וגדלה. תכתירנו בכתר כלולה.
 תלשרנו בארח סלולה. תטענו בישר מסולה. תתנו
 ברחמים וסחמלה. תזפירנו במי זאת עולה. תושיענו
 בידך הגדולה. תהדרנו במין המולה. תדביקנו באזור
 התולה. תגיענו לקץ הנאלה. תביאנו לביתך ברנה
 וצהלה. תאדרנו בלשע ויילח. תאמצנו ברוח והצללה.
 תלבבנו בבגין עירך כבתחלה. תעזרנו על כל אם
 לתהלה. תזפירנו בששון וגיולה. תרביצנו במרעה שמן
 להצהלה. הושענא: תחוקנו אהי יעקב סלה. הושענא:

נהקפה שניעית יכללס ביחד ויאמר לך " הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
 וההוד כי כל בשמים ובארץ לך " הסמלכה והמתנשא לכל לראש: והיה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה " אחד ושמו אחד: ובתורתך כתב
 לאמר. שמע ישראל " אלהינו " אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אזי כדכתיב בטלכים ב' ב' יא. קדושים וכו', תכני' טישאל ועזריא. רזיא רבון חו,
 זה דכתיב אראה רנן וכו' דנור כדכתיב דניאל ו' י'. ששמות, כ"ל בחירק,
 וי"ג שמשית עירך אשר חנכה באש; ויש טיש' ח' לענן. חנכה - ותהיה
 לה חוסות אש. תולדות אלופי וכו', כדכתיב אשים את אלופי יהודה בכיור אש
 (זכרי' יב ו')

תתנו וכו', כולו עטאר בעלמו. חשיבנו, כ"כ בכ"י של י"ח ועיקר תאסלנו
 נרוח והללה, כ"כ בכ"י ועיקר, כי אין עדרך הפיטון להכפיל החרותים.

אני והו'שעה נא:

כהו'שעה אלים בלוד עפף. בצאהף לישע עפף. בן הו'שענא:
 כהו'שעה גוי נאלהים. הרושים לישע אלהים. בן הו'שענא:
 כהו'שעה רמון צבאור. ועפם מלאכי צבאור. בן הו'שענא:
 כהו'שעה זפים מבית עבדים. חנון בידם מעבדים. בן הו'שענא:
 כהו'שעה טכועים בצול גזרים. יקרה עפם מעבדים. כיה:
 כהו'שעה כפה משוררת וישע. לגוחה מצירת וישע. כיה:
 כהו'שעה מאמר והוצאר אתכם. נקוב והוצאתי אתכם. כיה:
 כהו'שעה סוככי מזבח. עומסי ערכה להיקוף מזבח. כיה:
 כהו' פלאי ארון כהפ'שעי. צער פל'שח בחרון אף ונ'שעי. כיה:
 כהו'שעה קהלות בב'לה של'חף. רחום למענם של'חתי. כיה:
 כהו'שעה שכורת שבטי יעקב. תשוב ור'ש'וב שכורת אה'ר'י
 יעקב. והו'שעה נא:

כהו'שעה שומרי מצותי וחוכי ישועותי. אל למו'שעותי.
 והו'שעה נא:

אנא הו'שעה נא:

ע"מ א"ב.

אנא און חן האבי ישעך. בערבי נחל לשע'שעך. והו'שעה נא:
 אנא גאול פנת נסעך. דומה במאטאך. והו'שעה נא:
 אנא הבט לפר'ת טכעך. ומח'שפי ארץ בהטבעך. והו'שעה נא:
 אנא זכר לנו אב ידעך. חסדך למו בהודיעך. והו'שעה נא:
 אנא טהורי לב בהפליאך. יודע כי הוא פלאך. והו'שעה נא:
 אנא פביר פת חן לנו ישעך. לאכותינו כה'שכעך. והו'שעה נא:
 אנא מלא מ'שאלת עם מ'שועך נעקד כמו בהר מר'שועך ורה'שעה נא:
 אנא סגב אשלי נטעך. ערצים בהמעך. והו'שעה נא:
 אנא פתח לנו אוצרות רבעך. ציה מהם בהרביעך. והו'שעה נא:
 אנא קוראך ברועך. רעם בטיוב מרעך. והו'שעה נא:
 אנא שערך תעל מפ'שואך. תל תלפיות בה'שואך. והו'שעה נא:

אנא חזון האזיכה, חין מחכה. לשעשעך, לשעחך. כנת כטעך, ישראל
 ב"ה הנחלי' פ'. דוסה, סס אוסה, עסא דוסה (ישעי' כ"א). כטאטאך, לו'טאטאחיה
 (ישעי' יד כד). לנר'ית סנעך, לנר'ית עילה הטמע וחחוס כנר'כי. אב ידעך, אכר'כס
 כעקד וכו', ו'ג כעקד כהר פור שועך. אשלי כטעך. א'לכות כטעך. והיכו ישראל כלי
 כטעך (ישעי' ס' כ"א). כנעך, כטעך. ל'י, אדעה. כוועטך, כהמפנכך עסה, ל' ס

אָנָּה אֵל גָּא הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

ע"פ חש"ק

אֵל גָּא הָעֵינִי כְּשָׂחָ אֹכֵד. לְשִׁמְנוּ מִסְּפָרְךָ אֵל הָאֵפֶד.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא רָעָה אֶת צֵאן הַבְּתָרָה. כְּצוֹפָה וְעֹלָךְ הַרְוָה.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא צֹאנְךָ וְצֵאן מְרַעֲיָתְךָ. פִּעְלָרְךָ וְרַעֲיָתְךָ.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא עֲגִי הַצֹּאן. שִׂחָם עֲנִה כְּעֵרַת רְצוֹן.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא נוֹשָׂא לְךָ עֵינִי. מִרְתָּקוֹמְךָ יְהִי כְּאֵזֶן.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא לְמַצְסְכֵי לְךָ מַיִם. כְּמַמְעִינֵי הַיִּשְׁעָה יִשְׁאֲמֵן

מַיִם. הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשְׁעִים. מְפוֹדִים בְּךָ וּבְשִׁמְךָ

נוֹשְׁעִים. הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא חֲמוֹן בְּרִים. וְעוֹם לְגַעַר כָּל בְּתוּדִים.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא הַכּוֹר הַזֹּפוֹר. הַזְּכוֹרֵי בְּלִרְךָ זְכוֹר.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא הוֹדֵשֶׁךָ בְּעַנְפֵי עֲרֵבוֹת. בְּעֵינִים שְׂעָה מְעַרְבוֹת.

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אֵל גָּא בְּרַךְ בְּעֶסֶר שָׁנָה. אֲמִדִּי בְּסִלּוּלֵי שְׂעָה גָּא :

הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא :

אָנָּה אֵל גָּא הוֹשֵׁעָא וְהוֹשִׁיעָה גָּא אֲבִינוּ אֲפָה :

רעים להתדונע (ספלי י"ח). תעל, תעלה. עטשארך, ל' חורבן כמז אלה ועשאה (איוב ל' ג') בהשואה, כש' ל' כשיות והתרועות. וכס' ל' גרם בהופיעך. אל גא. הכתיב בלתי זכור, מאר לישראל, עש' והכרה ל' בחשפה פער 89 וקופר שעורים ולמד שעורים האצ' ג' ב' והשני רור והשני חור

ע"ם חש"ק גדלה וע"ם א"ב נמוג.

למען תמים בדרורתי. תנמלט פרוב עדקורתיו.
מצל משטף בבוה מפל מים. לאם אני חומה.

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

למען שלם בכל מעשים. תמנפה מעשרת נסים.
כשר מלאכים גם יקח נא מעט מים. לפרת פתחה.

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

למען רך ויחיד נרנב למאת. ועק את השח לעולה.
בשרהו עבדיו מצאנו מים. לגולה וסדח.

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

למען קדים שאת פדכה. הנשטם ולשמך תכה. מים
במקלוות בשקתורה תמים. לדמיתה לרומר.

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

למען צדק היות לה לבון. פתחן פאר יבחן. מנפדה
במפת בפי מריבת מים. להדר הפוב.

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

ולדעת הסימן יהיה ואכרה סגורה נבר גראיית דגשת הכ'. נעים, שועס.
סערנות. ששים. אטרי בפלולי שעה נא, כ"כ בכ"י וכן ססמנר; ונספריט
אטרי רנה בפלולי צום הושענא.

למען תמים וכו'. כח. לאוס אזי חושה, חאר לישראל בשיר השירים, וכן
לנה כחשה ולדעתה לחער וחגריהם שפיוט. שלם, אנרהס. כשר. כאשר
דלה ל' אזרכי. רך ויחיד, יחק. נחנט למאה, כ"כ בכ"י וד"י וכן עיקר;
וטעם נחנט מולד כי אנרהס בן ק' שנה נכולד לו את יחק ננו. בשווא
עליו וכו', כדכתי' גיאתרו לו שלאנו סיס (בראש' בו לב') לגולה עסורה,
גס זה חאר לישראל ככל חדיריו שפיוט, עש"ה ואני גולה וסורה (שעיה
סט בא), קדם שאת נרכ', יעקב. הנשטם, כדכתיב ושטוס עשו את יעקב
(בראש' כ"ז ע"א). דלק היות לך לכהן, אהרן הכהן. כחחן פאר יכהן, בנגדי
כהונה, קנסה נססה וכו', כדכתיב אשר נסיתו נססה חרינה על פי מריב' (דברי'
ל"ג ח'). למהר השוב, זו ירושלים. פואר, יהודה אשר נחפאר להיות גביר וכניד
לאחיו כדכתיב כי יהודה נבר באחיו ולבניד טענו (ד"הא ה' ג'). לוא לנג, כל"ל
שלא ו', דוגשת כי לוא אוכל לקוס (בראש' ל"א ל"ה) אם לוא יניד (ויקד' ה' א') כי
לאות ו' אנו לריבין כאן. ענו, עשה רבנו. שטחו פטלאכי פרוסיס, זה פנספ
שחעלה לפלאך ועדיין הוא קיים כמפורש בדברי קבלה. כניא, קרים הכניא. שזרת
יהשע. למד וכו', גדעק כעבול' באופט' ו'. כלוליוכו', שלם טאו' הטלקק' כעננא' שס.
יחיד וכו', ששקן. טוב הלך וכו', שטוא' הכניא כעננא' ש"א ב'. ה"ך סכרבר וכו', כן גרם
כ"י ונכח הוא כי חרגושו של עשחק חיר, והוא חאר לרוד שהי' עשחק וסכרבר לפני

למען פאר היות נביר לאחיו. יהודה אשר נבר באחיו.
מספר רבע מדליו יל מים. לוא לנו כי אם למענה.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

למען ענו מכל ונאמן. אשר בעדקו כלכל הפון.
משוך לנואל וכוש ממים. לואת הנשקפה.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

למען שמתו במלאכי מרומים. הלובש אורים ותמים.
מצודה לבוא במקדש בקדוש ידים ותגלים.
והיציאת מים. לחולת אהבה.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

למען נביאה מחולת מחנים. לבמהי לב השקמה עינים.
קרנלה רצה עלות ורדת באר מים. למום אהליו.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

למען משרת לא מש מאהל. ורחת הקדש עליו אהל.
בעברו בירדן נכרתו תמים. ליפה וקרה.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

למען למד ראות לשוכה אור. ועק איה נפלאות.
מצה מל מצוה מלא הספל מים. לכלת לבנו.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

למען כלוגי עשות מלחמה. אשר בידם הפה ישעיה.
צרוצי מגוי בלקקם בידם מים. ללא סרו קדי.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

למען יחיד צוררים דש. אשר מרתם לגיור הקדש.
ממכהש לחי הבקעה לו מים. למען שם קדשך.

הושענא והושעה נא אבינו אלה:

אלרון כדנתי דוד ערקד וסאק (דה"ט טובט) וכתי' מסורתו. ודוד ספון וסכר כר
(ש"נו) וכתי' ויתאזה דוד ויאשר עיישקני עים (ש"כ כ"טו). וך עלה וכו', זה אלי.
וצרת כחשית וכו', זה אלישע כענואר בע"נ. הרהר וכו', זה חוקי' כענואר' בע"כ י"ט
ירשף וכו', אליו סנכני' עישאל ועאריה כענואר כדכ"ט א'. נטר חכמה וכו', זה ע"ה

למען טוב הולך ויגדל. מעקשות לב עדה תדל. בשוכ עם מחטא צו שאב מים. לנאח כדושלים.

הושענא והושעה נא אבינו אהה:

למען תיקד מכרפר בשיר. המלמד תורה בכל כלי שיר. מנסף לפניו פתאב שתות מים לשמו כד ספרים. הו' והו' א"א. למען וך עלה בסערה. המקנא ומשיב עברה. לפלאו ירדה אש ולחכה עפר ומים. לעיניה פרסות. הו' והו' א"א.

למען ושרת באמת רבו. פי שנים פרחו נאצל בו. בקדוהו מנגן נתמלאו גבים מים. לפצו מי כמכה. הו' והו' א"א. למען הרדר עשות רצונה. המכרז השוכה לצאנה. או בבוא מהרה סתם עינות מים. לציון מכלל יופי. הו' והו' א"א.

למען דרשוה בתוך העלה. וסודה למו נגלה. בגל להתנאל דרשו ורעונים ומים. לקוראך בצר. הו' והו' א"א. למען נמר חכמה ובינה. סופר מדור מפלש אמתה. מהכמנו אמרים המשלים פרחי מים. לרבותיעם. הו' והו' א"א.

למען באי לה היום בכל לב. שופכים לה שיה בלא לב ולב. שואלים מפקד עוז מטרות מים. לשורח בים. הו' והו' א"א. למען אומרי יגדל שמך. ודם נחלהך ועמך. צמאים לישעה בארץ עיפיה למים. לחרת למו מנחרה.

הושענא והושעה נא. אבינו אהה:

י' הושענא אל נא. אנה הושיעה נא: ק' חזק.

חננה. בא באש ונמים, זה אברהם שהולך לכנען האש ונפעה העקדה בא בעים עד לוארו כספורש בקנלה. דגלים, דגלי ישראל. גזו, עננו. הכעקד, ילחק. חלק, יעקב. כרו נפשו ענוות וכו', כעבואר נפ' חקח כ"א י"ח. הענה עתחנכים וכו', שיעורו, הענה לישראל העתחנכים עלי עים כמו שהתחנכו בנישיון. כאסן בית, טרעה, סלע הק, בדכתיב והכית כלור (שמות י"ז). פקד וכו', כעבואר נפ' חקח כ"א ח' ראש ששוררים, דוד. כתאב וכו', עבואר נספר ש"ב כ"ג. שואלים וכו', ישראל האזלים ודורשים אותך בארבעה לשתי עים והיינו ד' סינין של לולב. חל חלפיות, בהע"ק.

פאיובה כ"ב כ"ג וטעמו כאינה ולמאונה של איי חננה, וח' מתחש לכסחר' סוסנעל חזרת. טענו בשענ', כטע אותנו בארץ שענ'. שנע' ושמוכ', סיכה ר' ישי', ד' סיני'.

הושענא סלח נא, והצליחה נא הושענא אל מעוזנו:

היער אטנם ומה ללב חונד אחר ונח חונד נחאט די תרשענא חן דין חסד.
ע"ס א"ב

הענה אמונים שופכים לה לב בפנים והושעה נא:

למען בא באש ובמים. והצליחה נא:

גור וגם יקח נא מעט מים. והושענא אל מעוזנו:

הענה הגלים גור גורי מים. והושעה נא:

למען הנעקד בשער השמים. והצליחה נא:

ושב חפר בארוח מים. והושענא אל מעוזנו:

הענה זכים הזנים עלי מים. והושעה נא:

למען חלק מבצל מקלות בשקחת הפים. והצליחה נא:

סען וכל אבן מבאר מים. והושענא אל מעוזנו:

הענה ידידים נחלי רת משולח מים. והושעה נא:

למען כרו במשענותם מים. והצליחה נא:

להבין למו ולצאצאמו מים. והושענא אל מעוזנו:

הענה מתחננים כבישימון עלי מים. והושעה נא:

למען נאמן בית מספיק לעם מים. והצליחה נא:

סלע הקד ויזוב מים. והושענא אל מעוזנו:

הענה עונים עלי באר מים. והושעה נא:

למען פקד במי מריבת מים. והצליחה נא:

צמאים להשקות מים. והושענא אל מעוזנו:

הענה קדושים מנסכים לה מים. והושעה נא:

למען ראש משוררים פתאב שתות מים. והצליחה נא:

שב ונסך לה מים. והושענא אל מעוזנו:

הענה שואלים פרבע אשלי מים. והושעה נא:

למען תל תלפיות בית מוצא מים. והצליחה נא:

הפתח ארץ ותרעיה שמים. והושענא אל מעוזנו:

היה נא קהל עוה ושרון. סלח ומחל עונם. והושענא אל מעוזנו:

ק"ל

אז פֿעיני עבדים אל יד אדונים.

בִּאֵנוּ לְפָנֶיךָ נְדָוִיִּים וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁעֵנו: גִּיּוֹרֵנוּ הָאֵל רִוּוּנוֹ.
 נִתְגַּדְרֵנוּ בְּנוֹ מַדְרֵיִם דְּשׁוּנוֹ וּבְעַלְוָנוּ וּלְתַקָּה אֲדוּנוֹיִם: וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: הֵן גִּשְׁטֵי הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן עֲדִיק רַחוּם וְחַנוּן וּסְפָרְנוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ
 בְּשִׁמּוֹן וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זָכַרְתָּ חֶלְבֵךְ וְדָבָשׁ נָא אֵל תִּיבֶשׂ חֲשֵׁרֶת
 מִיָּם בְּאֵבָה תַחֲבֶשׂ וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: טֵעֵנוּ בְּשִׁמְנֵי בִיד
 שְׂבָעָה וּשְׂמֹנֵה יִשְׂרָאֵל צְדִיק אֵל אֱמוּנָה: וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: פָּרַת
 בְּרִית לְאָרֶץ עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ לְבַלְתִּי פָרֵץ בְּהַ פָּרֵץ זְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: מִתַּחֲנוּנֵיךָ עַל מִיָּם בְּעַרְבִים עַל יְבֵלֵי מַיִם נָא זְכוֹר לָנוּ נְפוּךְ
 הַפִּיִם וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: שִׁיחִים בְּרֶדֶךְ מִשְׁעָתֶם עוֹמְסִים
 בְּשִׁוְעָתֶם עֵינֵם בְּקוֹל פְּנִיעָתֶם וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: פִּעַל יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵה לְפָלִילִים שְׁעוֹת צְדִיקִים אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹל
 רִגְשֵׁם תִּישְׁעֵי הַפֶּתַח אָרֶץ וַיִּסְרוּ יִשְׁעֵי רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חִפֵּץ רִשְׁעֵי
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: שְׁעֵי שָׁמַיִם פָּתַח וְאִצְרָךְ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח
 תוֹשִׁיעֵנו וְדִיב אֵל תִּמְתַּח וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ע"ס א"ב קול מבשר מבשר ואומר: והקול מור.

אֱמֹן יִשְׁעָךְ בָּא קוֹל דִּוְרֵי הַנָּה זֶה בָּא מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 בָּא בְּרַבְכוּת פְּתוּיִם לְעִמּוּד עַל הַר הַזֹּהָרִים מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 גִּשְׁתוֹ בְּשׁוֹפָר לְתַקְעֵי הַחֲתוּיִם הַר יִבְקַעֵי מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 דְּפֶק וְהִצִּיץ וְזָרַח וּמִשׁ חֲצִי הָהָר מִשׁוֹרֵחַ מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 הַקִּים מְלוֹל נוֹאֲמוֹי וּבָא הוּא וְכָל קְרוֹשֵׁי עִמּוֹ: מ״ו: קוֹל
 וְלָכֵל בְּאֵי הָעוֹלָם בַּח קוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹלָם מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 זְרַע עִמּוּסֵי רַחֲמוֹי נוֹלְדוּ בְּיַלְד מִפְּעֵי אֱמוֹי מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 חֲלָה וְיִלְדָה מִי זֹאתִי מִי שְׁמַע בְּזֹאתִי מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 מְהוֹר פֶּעַל בְּרַל אֱלֹהֵי וּמִי רָאָה בְּאֱלֹהֵי מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 יִשְׁע חֲמֵן הַחוּדֵי הַיּוֹחַל אָרֶץ בְּיוֹם אַחַד מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 בְּבִיר רוּם וְחֲתַח אִם יוֹלֵד גִּזֵּי פְעַם אַחֲרֵי מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: קוֹל
 לְעֵרַת יִצְאָל עִמּוֹ גְּאוּרֵי וְהִדִּיר לְעֵרַת עָרֵב יִרְיָה אֲדוּרֵי מ״ו: קוֹל

קול מבשר וכו', ע"ה סה גלוועל ההרים רגלי עכשׂר תו', לופיך כשאו קול וכו',
 (שע"י כב ז) הדימיון קסן הנה עניני הגנוקות הסכסכות חסועה וזאת ישראל לעתיד,
 וחסר כי ינול קול עכשׂר אשר יבשׂר וחסר טוען שען וכו', אמן, נך וכ"כ בכל כ"י וד"י
 וסכסכות זה"ה

מוֹשְׁעִים יַעֲרֹו לְהַר צִיּוֹן כִּי חָלָה נָם וְלָדָה צִיּוֹן מִזֵּי קוֹל
 נִשְׁמַע בְּכָל גְּבוּלָהּ הִרְהִיבֵי מְקוֹם אֲדֹלָהּ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קוֹל
 שִׁימֵי עַד דָּפְשָׁק מִשְׁכַּנְוֵיֶךָ קִבְּלֵי בְּנִיךָ וּבְנֵי רֵדֶךָ מִזֵּי: קוֹל
 עֲלֵי תִבְצָלֹת הַשָּׁרוֹן כִּי קָמוּ יְשִׁינֵי הַכְּרוֹן מִזֵּי: קוֹל
 פָּנֹו אֶלֶי וְהִוָּשְׁעוּ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמְעוּ מִזֵּי: קוֹל
 צְמַח אִישׁ צִמַח שְׁמוֹ הוּא רֹוִיד בְּעַצְמוֹ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קוֹל
 קִימוּ כְּפִי שִׁי עֲפָרִי הִקְצִו וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֲפָרִי מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קוֹל
 רַבְרֵי עִם בְּהַמְלִיכוֹי מִגְּדוּל יִשׁוּעוֹת מִלְּכֹו מִזֵּי: קוֹל
 שִׁם רְשָׁעִים לְהַאֲכִיד עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמֹשִׁיחוֹ לְרֹוִיד מִזֵּי: קוֹל
 תְּנֶה יִשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם לְרֹוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם מִזֵּי: קוֹל

מִזֵּי גִי' קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: וַיִּקְהַל סוּחַ גִּי'

ק' הוֹשִׁיעָה אֶת עַפְרָה וּבָרַךְ אֶת גַּחְלֹוֹתָהּ וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם:
 וַיְהִי הַבְּרִי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי לִפְנֵי יי קְרוֹבִים אֵל יי אֱלֹהֵינִי יוֹמָם
 וּלְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דָּבָר יוֹם בְּיָמוֹ:
 לְמַעַן יֵדַע כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

קדיש שלם עלנו, ונהנה קהלת לועגים אין כאלהינו.

מסלת לאסלה סחר חנוט הערנה.

וְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּנְבִיאִים טוֹבִים
 וּבְמַנְהִיגֵיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת הַתְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְּפָתֵנוּ
 וְזָכוֹר לָנוּ זְכוֹרֹת שְׁבַעַת תְּמִימָה וְחֶסֶד מְחִיצַת הַבַּיִת הַיְמָנִי מִמְּסַקָּה
 בִּינֵינוּ וּבִינֶיךָ וְתִאֲזַן שׁוֹעֲתֵינוּ וְתִטִּיב לָנוּ הַחֲחִימָה הַטּוֹלָה אֶרֶץ עַל
 בְּלִימָה וְחַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן בְּשִׁכְנֵת עוֹף
 חֲמֹשָׁה גְּבוּרֹת מִמוֹתְקוֹרֹת עַל יְדֵי חֲבִיטַת עֶרְכָה מְנַיֵג נְבִיאֶךָ
 הַקְּרוֹשִׁים וְרַחֲמוֹתֶיךָ הַיְהוּבָה בִּינֵיהֶם (וְתַנְשִׁקֶה) מִנְּשִׁיקוֹת פִּיךָ
 מִמְּתַקָּה כָּל הַגְּבוּרֹת וְכָל הַדִּינִין וְחַתְּמָנוּ לְשִׁכְנֵת עוֹף בְּשֵׁם יוֹד
 ה"א וַאֲזֵי שֶׁהוּא מַל אֲזוֹרֹת מְלִיךָ וּמִשָּׁם תִּשְׁפִיעַ לְעַבְדֶּךָ הַתְּתַנְּפֵל
 לְפָנֶיךָ מַחִילָה שֶׁתִּאֲרִיךְ יָמָיו וְתִמְחֹל חַטָּאוֹ וְעוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו וְתִפְשֵׁט
 יְמִינֶךָ וְיִדְּךָ לְקַבְּלוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁפִּיעַ
 מִים נֶפֶשׁ שׁוֹקֶהה בְּמֹו שְׁכַתוֹכַי יִפְתַּח יי לֶךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת
 הַשָּׁמַיִם לְתַת מַטֵּר אֶרֶץ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶךָ אָמֵן:

סדר יום כפור קטן.

הרבה ב"ח נוהגים להתענות בער"ח וקוראים אותו י"ב קטן, וכשעת מנחה
הולכים לביה"כ ולוכזי' סליח ומכתי' חס"ל, והש"ץ פתח"ל תפלה לעני וכו'.

אמן ועגמ טלית חונך תסליח חו' פסק פכחה פקעמ דער חזן חן פקעמ ענרען פוסוד

קב תפלה לעני כרעמך ולפני יהוה ישפך שחו: יהוה
שמעה תפלתו ושועתו אליה תבא: אל תסתר פניך
ממני ביום צר לי הטה אל לי אונה ביום אקרא מדר עגני:
כרכלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: הוצה כעשב
ובש לבי כי שבתתי מאכל לחמי: מקול אנהתי דבקה
עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר היותי ככס תרבות:
שקדתי ואהיה כצפוד פוד על ג: כל היום תרפתי
אויבי מהוללי כי נשבעו: כראפר בלחם אכלתי ושקו
בבכי מסכתי: מפני רעמה וקצפה כי נשאתני ותשליכני:
ימי כצל נמי ואני כעשב איש: ואפה יהוה לעולם
לשב וזכרה לדוד: אפה תקום הרתם ציון ביעת
לחנה כרבא מועד: כירצו עבדיך את אבניה ואת
עפרה יחגגו: ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
את כבודך: כירבנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה
אל תפלת הערער ולא כזה את תפלתם הכתב ואת
לוד אמרונו ועם נברא תלליה: ביד השקיף מפרום
קדשו יהוה משמים ואל ארץ הבסט: לשמע אנקרת
אסיד לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו
בירושלם: בהקבץ עמים יחדו ומפלכות לעבד ארז
יהוה: ענה בדרך פתו קצר ימי: אמר אלי צהעלגי בחצי
ימי פוד דורים שנותיה: לפני הארץ יסדה ומעשה
ידך שמים: תמה ויאבדו ואפה תעמד וכלם כבוד יכלו
כל בש תחליטם ותחלפו: ואפה הוא ושנותך לא יתפו:
כירעמך ישלגו תרעם לפניה יפון:

כאזי סוויזו ידודה אריה ממד-נא, והוא שקול ע"פ נ' מנופות ומד גאז פנופות.

יום זה ידו משקל כל תפאתי, במל במעשו כדמת
 ירח. היום לבד מספר וקיותי, ירבה ויציץ ציץ וידו פורת:
 יום וזא ודון לבי אצלי גלה, חוש עונותי עם דוק רשעי.
 דיני אני אדע באש קלה, כי רעוביש ארתי לפשעי. הולך
 ביום יום אחר בצעי. מבית מקום ספר תינוק פורת: יום
 אכן סתכלי שוא עון מושק, אחר לך אלי באתי נצב.
 רפאות לארם מד נחש מושק, שול ומתחנן נכאב נעצב.
 יושב בענני אכן מהצב. יד פת ועין אין לי טעם ורח: יום
 הן ראש חדשים לעמך נתתי, לזמן לכפר על כל תולדותם
 מאת אדוכה שומן השבת, על כן אקדמך בתחנתם.
 מיום לפניו בא כי אז איתם. אשוב לאש תושב לא עוד
 אורח: יום וכרוב תסדיך אפה מלכי, תקום תרחם את
 ציון קדשנו. הירת מנתתך שים כבוד כי מה נעלה
 עלות ראשי חדשנו. נא אל שלח נשוא גור ראשנו.
 כי שם לבנו שואף ונרח: יום זה וכו'.

ח למצאת עלה נתיית מזמור לדוד: ידוע ארתי מד
 אהיר שמך בכל הארץ אשר תגה הודך על השמים:
 מפיעוללים וינקים יסדתעו למען צורריך להשבת אונב
 ומתנקם: כי אראה שמך מעשה אצבעתך ירח
 וכוכבים אשר פוננתה: מה אגוש כד תופרנו וכך אדם
 כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד וידך
 תעפרהו: תמש להו במעשך ידך כל שמה תחת
 הגליו: צנה ואלפים כלם וגם בתמות שדי: צפוד
 שמים דיני הים עם ארחות ימים: ידוע ארתי
 מד אהיר שמך בכל הארץ:

לועזים אשרי וז"ק ולא התענוי' אכזים עולילי' ס"ח וקוראים ויחל ויפסידו דרשו
 אמן ויגט אשרי, השוב קדיש, חונד ווען לערן וייטע געפלוזי
 טעט התבעו, וייטט אמן ויחל חונד דער עפסיד ויגט דרשו.
 קודם קריאת ההפטרה, ספר שגער הנולד, ינדך הפסיד נרכה א':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר פָּתַר
 בְּבִיאוֹם מַזְכִּים וְרָצָה סְבִירָתָם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפֹּתֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁחָה עִבְדֵי
 וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְבִיאוֹ הָאֵמַת וְצַדִּיק:

ג'טע' ס' כ"ח

יְרֵשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצֵאוֹ קְרִיאָתוֹ בְּהוֹתוֹ קְרוֹב: יַעֲבֹד רְשָׁע
 בְּדָפוֹ וְאֵלֶּשׁ אֲנִי מִחֲשַׁבְתּוֹ וְיָשׁוּב אֶל־יְהוָה וְיִתְחַמְדֵּנוּ וְיֵלֶךְ
 אֱלֹהֵינוּ בְּרִירָבָה לְסִלּוֹת: כִּי לֹא מִחֲשַׁבְתִּי מִחֲשַׁבְתֵּיכֶם
 וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאֻם יְהוָה: כִּי גִבְרֵנוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ בֶּן
 גִּבְרֵנוּ דַרְכֵי סְבִירָתְכֶם וּמִחֲשַׁבְתִּי מִפִּי מִחֲשַׁבְתֵיכֶם: כִּי
 כִּי אֲשֶׁר יִהְיֶה הַגִּשְׁמִים וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְחָה לֹא יִשְׂבֹּב
 כִּי אִם־דָּרָקָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן וְרָע
 לִירֵעַ וְלָחֵם לֹא־יֵלֵךְ: כִּן יְהוָה דָּבַר אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יִשְׂבֹּב
 אֲלֵי רֵיכֶם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר
 שָׁלַחְתִּיו: כִּי בְשִׁמְחָתָהּ תֵּצֵא וּבְשָׁלוֹם תִּזְכָּלֵן הַדָּרִים
 וְהַנְּבִעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רִנָּה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְתְּאוּ־בָהּ:
 פִּתַח הַנְּבִעוֹן יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת חֶסֶד יַעֲלֶה חֵדָּם
 וְהוֹד לַיהוָה לְשֵׁם לְאֹת עוֹלָם לֹא־יִכָּרֵת: כִּן אָמַר יְהוָה
 שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעִשׂוּ צְדָקָה כִּי־קָרוֹבָה יִשְׁעֵתִי לְכֶם
 וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְּלוֹת: אֲשֶׁר אֲנִישׁ יַעֲשֶׂה־וָאֵת וּבְךָ אֲדַם
 יִחְזוּק־בָּהּ שִׁמְרוּ שְׁבֹת מִחֻלּוֹ וְשִׁמְרוּ יְהוּ מַעֲשׂוֹת כָּל־דָּע:
 וְיֵאמֶר בְּךָ הַנְּבִיר הַגְּלוּתִי אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַבֵּל יִבְדִּילֵנִי
 יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־יֵאמֶר חֶסֶד הֵן אֲנִי עֵץ יִבֵּשׁ:
 כִּי־כֵן אָמַר יְהוָה לְפָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שְׁבֹתֵתִי

וַיִּסְרֹף בְּאֵשׁ חַפְצֹתַי וּמַחְוִיקִים בְּבֵרִיתִי: וְנִתְחַוֶּה לָהֶם
 בְּבֵיתִי וּמְחֻמְתֵי יָד וְשֵׁם מִזֵּב מַפְגִּים וּמִכְנֹת שֵׁם עוֹלָם
 אֶתְקַלּוּ אֲשֶׁר לֹא יִסְרֹף: וּבְגֵי הַנֶּפֶר הַגְּלוּיִם עַל־יְהוָה
 לְשָׂרְתוּ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לְחַיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כָּל־
 שָׁמַר שֶׁבֶת מִחֻלְלוֹ וּמַחְוִיקִים בְּבֵרִיתִי: וְהִבֵּי אֹתֵיךְ אֶת־
 קָדְשׁ וְשִׁמְחָתֶיךָ בְּבֵית הַפְּלִתִי עוֹלָתֶיךָ וְחִסְדֶיךָ לְרִצּוֹן
 עַל־מוֹסְדֵי כִי בֵיתִי בֵּית הַפְּלִתָה יִקְרָא לְכָל־הַעַמִּים: נָא
 אֲדַגִּי יְהוָה מִקִּבְצֵי נִדְרֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֶקְבֹץ עֲצֵי לְנִקְבְּצֹתִי:

הַפְּטִיל עֵרֶךְ נְרוֹת אִמְנוּת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
 צְדִיק כָּל־הַדְּרוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
 וּמְקַיֵּם שְׂכָר דִּדְבָרָיו אֲמֵת וְצַדִּיק: נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְנְאֻמָּנִים הַדְּבָרִה וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיהָ אַחֲזֹר לֹא יִשְׁכַּרְיָקָם
 כִּי מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְנִחְמָן אַתָּה בָּא יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן כָּל־דְּבָרָיו:
 רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֹת נַפְשׁ הַחוֹשֶׁעַ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁלֵּחַ צִיּוֹן בְּבִגְדֶיהָ:
 שְׂמַחֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶיךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
 הָאֵל מְשִׁחָה בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגִּיל לָפָנַי עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יִשְׁכַּח
 וְלֹא יִתְחַלּוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת־פְּבֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
 לוֹ שְׂלֵא יִכְבֶּה נֵר לְעוֹלָם וָעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן הָאֵל:

וּמַחְבֵּלֵי מַעֲרָה נִלְחַם, וְהַשֵּׁן חָחֵר הַתְּפִלָּה נְקוּל וְחוֹסֵר עֲנָנוּ בֵּן נוֹטֵל לְרוּחַל:

אָמֵן חָרַט וְחַנּוּתָא שְׂמוּנָה עֲשֶׂרָה חוֹסֵר עֲנָנוּ. חוֹיךְ דַּעַר חֵן חֵן אֵוִים שְׂמוּנָה
 עֲשֶׂרָה חוֹסֵר עֲנָנוּ, חֲבֵעַר פְּתוּר רַפְאֵינוּ, נֹחַךְ שְׂמוּנָה עֲשֶׂרָה שְׂנֵיכֶם אָמֵן הֵיעַר מֵן.
 לָבוֹ וְנִשְׁבַּח אֵל יי כִּי הוּא מְרַחֵם וְיִרְפָּאנוּ יְהוָה וְיַחְבֵּשׁנוּ:
 יְחַיֵּנוּ כִּי־זָמַן בְּיוֹם הַשְּׁלֵשִׁי יִקְיָמוּ וְנִחַיָּה לְפָנָיו: כִּי לֹא עַל
 צְדָקוֹתֵינוּ אֲנֻחָנוּ מִפְּסִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים. אֲדַנִּי שְׂמַעַת אֲדַנִּי סִלְחָה אֲדַנִּי חֲקִשְׁתָּה וְעֲשִׂה

ג
א תאמר למענה אלו. כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ג' פעמים השוכנו יי אלקי ונשוכה חדש ימינו בקדם:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנתג פחסדות.
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרפה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עושח צדקות עם כל בשר
ודח. לא כרעתם הגמול. אל הורית לנו לומר (מדות)
שלש עשרה. וזכר לנו חיום ברית שלש עשרה. כמו
שדודעת לענו מקדם כמו שפרוב וירד ידוע בענן
ותיצב עמו שם ויקרא בשם ידוע:

ויעבר ידוע על פניו ויקרא

ידוע וידוע אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותשאח ונקח: וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ותחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
כי אמת אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראך:

אנא יי אלוהי השמים תבון תפלתנו קטורת לפניך ותוציא
כאור צדקנו ומשפטנו כצהרים: אמדנו האזינה יי בינה
הגיגנו: בקראנו עננו אלוהי צדקנו:

ברחם אבעל בנים פן תרחם יי עלינו: ליי אהינו הרחמים והסליחות
כיו מרדנו בו: וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו
כה ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום: ואתה תשמע א מקום שכתף
א השמים ושמעת וסלחת: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה מפצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתו
כרבך: הטה אלוהי אנו. ושמע פקח עיניך וראה שמתנו ויהיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים חתוננו לפניך כי
על רחמיה הרבים: אדני שמעה אדני סלחת אדני הקשיכה ועשה
אל תאמר למענה אלוהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סדר יום כפור קטן

אלהינו ואלהי אבותינו.

סליחה. ראשי החרחים מרדכי בר שבת.

מ' משאת בפני מנחת ערב רצה נא בלשך. הבין הפלתי
 קטורת לפניה בתם וכיושר. בקרא ענגי צורי היום יפנה.
 כ' אשר ק' יבא בני ישראל את המנחה: מ' רח' ג' יחז'
 אמרי פי לפניה צור עולמים. חלבי ודמי הנמעט בצומי
 תמור חלבים ודמים. קבל הגיון לבי אשר ערכתי זה כפה
 ימים: מ' פתפאת פאשם וכמנחה: מ' דרש נא ביום זה
 הורשקה והדרש להם בניב שפתים. שעה למעמדם
 וטהרם בכסף מוקק שכעתיים. ורצה שחתם כשה אתת
 מן הצאן מן המאיתים: מ' ממשקה ישראל למנחה: מ' כליל
 ועולה ותחנתי ותחשב ומסטיני ריב תריב. והוציא כאור
 צדקי טרם יבא השמש יעריב. שפוך כמים לם בתפלות
 כל אש והקריב. מ' המקריב קרבנו ליי מנחה: מ' ישרון
 עמך ישר תסדה בטוב לקח. הטה אליו אונה ושמע
 ועיניך פקח. וראה כי טוב מסתופף בשערי החמיה ויקח.
 מ' מן הבא בידו מנחה: מ' ברזב החמיה אמרי האוינה יי
 הגיני בינה. ואם נא מצאתי חן בעיניך אלהי קדם מעומת.
 ולקחת מנחתי מדי אשר הבאת לה בתחנה. מ' וידו
 בעלת המנחה: מ' שדי לא מצאנוה שגיא סח לעדה מקדם
 קניית. אחד המרבה ואחד הממעט בשום נפשו רצית.
 אך יבין לם לפניה במנחתו בעת הקרב אותה: מ' חאת
 תורת המנחה: בהיות מופזי ומקדשי על מכוני גמלו.
 היו מכפרים עלינו בשעירים העולים לגורלו. ועתה
 באשמתנו לו חפץ יי להמיתנו לא. מ' לקח מידנו עולח
 ומנחה: מ' תחננים ידבר עמך יבקש סליחה בלב מר.
 דנו מתוצב על מצוד ועומד על המשמר. מחלה פניה

לעת מנחת ערב ומצפה כפר כי אמר: **ק' אבפרה פניו**
במנחה: **ק' ירושלם עירך בנה ועריה מקצה.** אסורים
 רוצים פתח ולחפש הוצא. וערכה לך מנחתם כימי
 עלם ותשוב ותראה. **ס' עוד פנות** המנחה: **ק' הנפוצות**
ישראל לקבץ ידך לשנית תוסף. פרעה עדרו הרעם
 בנה טוב תאסף. **ושב מצרף וסדר את בני ישראל**
בזהב ובכסף. **ק"ו יהיו לך מציל מנחה:** **א' מלך יושב וכו'.**
 וגשלמה פרים שפתינו: **תבון הפלתנו קטורת לפניך משאת**
בפינו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פיני והגיון לבנו לפניך
 יי צורנו וגואלנו: **פרחם אב על בנים וכו'.**

בלשי החרחים אלעזר ברבי יצחק הלוי.

ס' אלהי בשר עמך מפרחה סמר. ותמיד עומד על
 משמר. ומצפה לעת מנחת ערב כי אמר. **ק' אבפרה**
פניו במנחה: **ס' להקשיב למשטינגו מאן המאן.** סאנו
 ברעש אל נא יהי סאן. ואם עונות תשמור הלא רפי.
מאן. **ק' עוד פנות אל המנחה:** **ס' ישראל עמך אשר בך**
מאמין. אם בשמאל יהיותו קרבו בדין. בא לשור
 פניה. **ק' ויבא מן הבא בידו מנחה:** **ס' עורכי שוע משלמי**
פרים שפתותם. רצה והשלה במצולת ים כל תפלותם.
 יערב לפניך שיתתם ורנתם. **ק' פתפאת ובעולה**
ובמנחה: **ס' זכר פר פנים ושעיר פנימי וחיצון.** יהיו נא
 אמרינו לפניך לרצון. ותערב מנחתנו כשה אחת מן
 הצאן. **ק' מן המאיתים ממשקה ישרא למנחה:** **ס' ראה**
כי אלת ידנו וישבי מרום שחי. פסו אמנים ובכנ
 לקחי. **כבר פה וערל שפה.** **ק' וישלחו בני ישראל בידו**
מנחה: **ס' ברך גיב שפתים כשור פרוש.** ענגי ורפא
 מופתה הדרום. חלקת לשוני הערב בשמן לרום.

ק' אַתָּה הָעֹלָה וְאַתָּה הַמְּבַחַח: מ' גִּיּוֹת הַפְּלִתָּם מִקּוֹם צִקּוֹן
 לְחֶשֶׁם. חֲשׂוֹב כְּבַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שָׁם. הַכּוֹתֵגִים
 אֶת הַתְּשׂוּאָה וְאַתָּה הָאֵלִים: ק' וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת הַמְּבַחַח:
 מ' יִצְוֶה יי חֲסִדוֹ קוֹמְמִיּוֹת הַשָּׁמַיִם לְגֹי. לְפָאֵר מְקוֹם
 מִקְדָּשִׁי לְחִדּוֹשׁ תִּדְרֵי וְיוֹי. וְלִשְׁבֵּי מְצַרְרָה וְטִדְרֵי אֶת בְּנֵי
 לְוִי. קִרְיַת וְהִזֵּי לִי מַגִּישׁ מְבַחַח: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקחו לנפש הדרשני: טוב
 ויחיל ודומם לתשועה יי: טוב לתסוח ביי מבטח באדם: טוב לתסוח ביי
 מבטח בגדיבים: טוב וישר יי על פן יורה חטאים בדרך: טוב יי
 למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: ביהוא יודע יצרנו זכור פי עפר אנחנו:
 פי טוב יי לעולם חסדו ועד דודי אמונתו: כרחם אב על בנים וכו'.

פומן. ראשי סרחיו בנימן.

בַּת עַמִּי לֹא תַחֲשֶׁחַ. וְלֹא תִשְׁקוֹט בְּעֵקֶה. וּבַמְּקוֹם
 עוֹלָה וְאִשָּׁה. תְּכִין תַּחַן חֶקֶה. לִי מַגִּישׁ מְבַחַח בְּצִדְקָה:
 נְשֵׂא אֱלֹהִים הַנְּאֻמָּן. רֵאשׁ צָרִים אֲחֵנִי. הַשָּׁבִים שְׁחַר
 חֲמָן. עֲמוּד וְעֵרוֹךְ פְּתֻנָנִי. בְּמִקּוֹם תְּמִיד מִיָּמֵן. לְשַׁחַר
 עַל קַרְבְּנִי. וְכִי הַיָּמִין בְּיַי. וְיִחַשְׁבֶּה לּוֹ צִדְקָה: לִי יִחַד
 לְכֹאֵה נִחְנֵן. וְעָקֹד בְּמִסְפַּח אֲבָנָיו. לְפָנֶיךָ עֵרֵב חֲנֹן. וְהָלַ
 נְשֵׂא פָנָיו. לְתַמִּיד עֵרֵב מְכֻנָּן. לְהִתְרַצוֹת פָּנֵי אֲדוֹנָיו.
 כְּאִשׁ לְקַח מְלֵא תְּפִנּוֹ. קְטוֹרֶת סַמִּים דְּקָה: לִי מִפְּלִל
 יוֹשֵׁב אֲחֵל. הֵלֵן בְּמִקּוֹם מְשַׁבַּח. לְרַבֵּי פְדָרִים יְהִל.
 בְּהַתְּקַרֵּב בְּבֵית זִמְחָ. וְאִם אֵין קָרְבָן לִיחֵל. תְּמֹרֶם
 יִבְעֵרָה שְׁמֵחָ. וְנִבְחַר לִי מִזְבֵּחַ. עֲשֵׂה מְשַׁפֵּט וְצִדְקָה: לִי
 נְאֻלְמַתִּי הַמְּקִיָּה. מֵאֵין עֲסֻדַת כְּתֻבִים. וְאֵיךְ אֲשֶׁר
 בְּשִׁבְחָה. וְאִסְפוּ לִי אֲמֹתַיִם. וְעַל כָּל זֹאת אֲוֹדֶהָ. פִּי
 הוֹאֵב עֲלֶיהָ בְּדִינָיִם. לֵנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים. וְלֵךְ הַצִּדְקָה: לִי.

(*) יהל ל' אור כיוסל (איוב ל' כ"ז) ויעקב מקו חפלה ערבית כנגד ספרים ופזרים
 מעבט (נרנ' כו' כ'). (**) להל להל' כטעם ולס חלכו עובסי (עלזבי סי').

הלף קרבנות פדר. הפלתי תראה. בוכרי על הסדר.
עבודת משרחים בא היכל תדר סדר. ושמעו מבשר
במראה. ורחח לכם יראי שמי שמש צדקה: לי. אל סל יושב

ותק"כ יספר עשרה רחמנא בעספר עשרה סאסרות ועשרות הדברות.

רחמנא אדר לן קימה דאברדם רחומא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן קימה דיצחק עקיבא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן קימה דיעקב שלימא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן וכותה דיוסף צדיקא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן קימה דמשה נביא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן קימה דאהרן כהנא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן קנא אתה דפינתחם קנא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן קימה דדוד משיחא: פדיל ויעבור:
רחמנא אדר לן צלותה דשלמה מלכא: פדיל ויעבור:
רחמנא טוב מרוגנך ולא נהייד ריקם מן קדמך: פדיל ו:

פ"פ א"ח ב"ש. אל סל יושב.

אלהינו ואהי אבותינו. ו תעש עמנו כלה. האהו ידך
במשפט. בבא תוכחה נגדך. שמעו מספרך אל תפוח.
גשחה לחקור מוסר. רחמך יקדמו רגוק. בלות מעשים
בלשך. קרב צדק מאליך. הורנו בעקני לך. צו
לשעתנו במפניע. ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה
כי שממו. וכור גמף לא תשכח עדות מפי זרעו. חותם
העדה תתיר. סודך שים בלמודך. טפד אגן הסדר.
בא יחסר הפוג. יהודע את אשר ידעך. מיר את אשר
לא ידעך. כי תשוב לבצרון. לכדים אסירי התקוח:

הוי הגדול של רנינו ניסים זליל.

רפנו של עולם קדם כל דבר אין לי פה להשיב ולא
מצח להרים ראשי. כי מפני שעונותי רבו מלמנור

וְחַטָּאתֵי עַצְמוֹ מִסְפָּר. וּבְמִשְׁאֵל כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי. מִתּוֹדָה
 אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱדוּי בְּכַפִּיפֶת רֹאשׁ. בְּכַפִּיפֶת קוֹמָה. בְּכַנְיַעַת
 חֵיל. בְּחִלְשׁוֹת פֶּחַ. בְּשִׁבְרוֹת לֵב. בְּגִמְיוֹת רַחַם.
 בְּקִדְהָ. בְּכַרְיָעָה. בְּהִשְׁתַּחֲוֶיְהָ. בְּאַיְמָה. בְּבַעַת. בְּרִתְתָּ.
 בְּזִיעַ. בְּחִלְחִיל. בְּרָאָה. בְּמוֹרָא. אֹמֵר אֲנִי לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵי מִקְצֵת מַעֲשֵׂי הַרְעִים. וּמִדִּרְבֵּי הַמַּכְעָרִים.
 וּמִמַּעַלְלֵי הַמַּקְלָקְלִים. לְאֹמְרֵם אִי אֶפְשֵׁר. לְבָרֵם אִין
 בִּי כֹחַ. לְגִיוֹתֵם לֹא אֶעְצֹר חֵיל. לְדַבְרֵם לֹא אֶדַעִם.
 לְהַנִּידֵם אֲנִי כִדִּי לְחַבֵּעַ עֲלֵיהֶם סִלְחָהּ וּמְחִילָהּ
 וּבִפְרָחָהּ. מָה אֲנִי מָה חַיִּי. אֲנִי הַכֵּל וְדִיק. אֲנִי רַמְדָּה
 וְחִלְעָהּ. אֲנִי עֶפֶר וְאָפֶר. פִּישׁ אֲנִי מַחְסָא. וּמְכַלֵּם אֲנִי
 מַפְשָׁעֵי. אִין לִי פִתְחוֹן פֶּה לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ. גְּדוּל עוֹנֵי
 מִנְּשָׂא. עַצְמוֹ פִּשְׁעֵי מִסְפָּר. בְּשִׁתִּי וְגַם נִגְבַל מִתִּי.
 פִּנְנֵב הַנִּמְצָא בְּמַחְתָּרֵרֵת:

רַבְטוּ שֶׁל עוֹלָם אִם עֲמִדְתִּי לְפָרְשַׁאת חֲטָא וּלְבַאֲרֵם.
 יִכְלֶה הַזְּמַן וְדַם לֹא יִכְלוּ. עַל אִזְהָ מַדָּם אֲתַבַּע. וְעַל אִזְהָ
 מַדָּם אֲבַקֵּשׁ. וְעַל אִזְהָ מַדָּם אֲתַעֲדָה. עַל הַכֵּלֵל אִי עַל
 הַפֶּרֶט. עַל הַנִּסְתָּרוֹת. אִי עַל הַנִּגְלוֹת. עַל הָרְאשׁוֹנוֹת.
 אִי עַל הָאֲחֵרוֹנוֹת. עַל הַחֲדָשׁוֹת. אִי עַל הַיְשָׁנוֹת. עַל
 הַמְּמוֹנוֹת אִי עַל הַנּוֹדְעוֹת. עַל הַנּוֹכְרוֹת אִי עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת
 מִמֶּנִּי. יוֹדַע אֲנִי גַעֲצִמִי שְׂאִין בִּי לֹא תוֹדָה וְלֹא תִכְבְּדָה.
 לֹא דַעַת וְלֹא תְבִנָּה. לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גִמְלוֹת
 חֲסָדִים. אֶפֶל אֲנִי סָבָל וְלֹא יוֹדַע. בָּעַר וְלֹא מִבִּין. גּוֹרֵן
 וְלֹא נֶאֱמָן. הַיֵּב וְלֹא וּפֹא. רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק. רַע וְלֹא טוֹב.
 וְכֵל מַעֲשִׂים רָעִים עֲשִׂיתִי. וְגַם עֲבָרוֹת רָעוֹת עֲשִׂיתִי.
 וְאִם אֶתָּה הֵן אֹתִי כַּמַּעֲשִׂי. אִי לִי. וְיִי לִי. אֲתָה עַל־
 אֲתָה עַל נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְּרַשׁ לְנַפְשׁוֹתִי. כַּמְטַהֵר וְכַמְצַרֵּר

כֶּסֶף. לֹא יִשְׁאָר מִמֶּנִּי מְאֻמָּה. כִּי אֲנִי בִקֵּשׁ לִפְנֵי אֱלֹהִים.
וְכַעֲצִים יִבְשִׁים לִפְנֵי הָאוֹר. כֶּסֶף סִינִיִּים מְצַפֵּה עַל תְּרֵשׁ.
הַבֵּל הַכֵּלִים אֵין בִּי מִמֶּשׁ:

בַּמָּה אֲבָרִים אִי מִה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ. בֵּין סוּרֵר וּמְנֻחָה
הִיְתִי. כְּעֵבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. כְּתִלְמִיד חוֹלֵק עַל רַבּוֹ.
אֶת אֲשֶׁר טָדַרְתָּ טָמְאָתִי. וְאֲשֶׁר טָמְאָתָּ טָדַרְתִּי. אֶת
אֲשֶׁר הִתְרַתָּ אִסְרֵתִי. וְאֲשֶׁר אִסְרֵתָּ הִתְרַתִּי. אֶת אֲשֶׁר
אֲהַבְתָּ שָׂנְאָתִי. וְאֲשֶׁר שָׂנְאָתָּ אֲהַבְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִקְלַתָּ
הִחְמַרְתִּי. וְאֲשֶׁר הִחְמַרְתָּ הִקְלַתִּי. אֶת אֲשֶׁר קִרְבַּתְּ רַחֲמֵתִי.
וְאֲשֶׁר רַחֲמֵתָּ קִרְבַּתִּי. יֵאָדָּה לֹא לְדַבְעֵי־סָקָה נִתְפַּנְתִּי.
וְכַעֲזוֹת מֵצַח בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִלִּפְנֵיךָ שְׁמַתִּי פְנֵי
כְּפֹלֵב הָעוֹתִי מֵצַח בְּזוּגָה וְנִשְׁתִּי לִפְנֵיךָ בְּבִשְׁת פָּנִים
וְכֵן כְּתוּב וּמֵצַח אֱלֹהִים זִנְהָה הִיְהִי לְךָ מֵאַנְתָּ הַכֵּלִם:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לֹא עַל עֲצָמֵי בָלֵם אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְחַוֶּה
כִּי אִם בְּעָרִי וּבְעַד קְהֵלֶיךָ הָעוֹמְדִים לִפְנֵיךָ. וְאַף עַל פִּי
שְׂאֵנִי רָאִי וְלֹא זְכָא לְהִתְחַוֶּה עַל עֲצָמֵי וְכֹל שֶׁכֵּן עַל
אֲחֵרִים אֲכַל כִּי דָרְבָךָ לְהַצְרִיךְ אֶפְסָה וּמִדַּתְךָ לְהַעֲבִיר
קִצְפָּה וּמִנְהִיגָה לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתְךָ וּבִיּוֹתֵר לְשָׁבִים אֵלֶיךָ
וּמִוִּדִים לִפְנֵיךָ וְעוֹזְבִים וּשְׂתַנְתְּמִים עַל פְּשָׁעֵיהֶם וְרֹא
מִכְּסִים אוֹתָם שֶׁכֵּן כְּתוּב מִכְּסֵה פְשָׁעָיו לֹא יִצְלַח וּמִוִּדָּה
וְעוֹזֵב יִרְדֵם. וּמֵצִיל אֶת נַפְשׁוֹ מִדִּינָה שֶׁל גִּידוֹנָם:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְנַהֵג בֵּית דִּינָה הַצָּדֵק לֹא כְּמִנְהַג בֵּית
דִּינֵין שֶׁל בְּנֵי אָדָם. שְׂמִידַת בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁהוּא תוֹבֵעַ אֶת
הַכֵּרֵז בְּמִמּוֹן אֶךְ בֵּית דִּין אִי אֶל הַשּׁוֹפֵט אִם יִכְפּוֹר יִנְצֵל
מִן הַמִּמּוֹן וְאִם יוֹדֵה מִתְחַיֵּב לְהֵן. וּבֵית דִּינָה הַצָּדֵק לֹא
כֵּן הוּא אֵלֹא אִם יִכְפּוֹר אָדָם אִי לוֹ וְאִי לְנַפְשׁוֹ. וְאִם
מוֹדָה וְעוֹזֵב אֶתָּה מְרַחֲמֵנוּ:

סדר יום כפור קטן

רבונו של עולם לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בושם
 ונבלמים. ועל מִחַ הַיּוֹם מִתּוֹדִים כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לִי לְאַתֶּם
 לְבַקֵּשׁ עַל חַטָּא וְהוּא לֹא חַטָּא. וְלֹא יָדַע עַוְוֹת רַחֲמֶיךָ אֱלֹהֵי
 בְּהַעֲבִירָךָ חַטָּאת יִרְאֶיךָ וְלֹא עַל עֲצָמַי בְּלִבִּי אֲנִי מִתּוֹדֶה
 כִּי אִם בְּעַדִּי וּבְעַד כָּל קְהִלָּתְךָ: יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל־חֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וּפְשָׁעֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאַל־חֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"ט אָנָּה)

חָבֵא לְפָנֶיךָ הַכֹּהֲלָנוּ. וְאַ תְּתַעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ שְׂאֵן אֲנַחְנוּ
 עַיִן פָּנִים וְקָשׁ עוֹרָךָ לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־חֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:

- אֲשַׁמְנוּ • בְּגָרְנוּ • גִּזְלָנוּ • הַפְּדָנוּ דוֹפִי • הֵעֵוִינוּ •
- וְהִרְשָׁעֵנוּ • וְדָנוּ • חִמְּסָנוּ • מְטַפְּלָנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצָנוּ •
- רַע • כּוֹבְנֵנוּ • לָצָנוּ • מְרַדְּנוּ • נֹאֲצָנוּ • סָרְדָנוּ •
- עֵוִינוּ • פְּשָׁעֵנוּ • צָרְרָנוּ • קִשְׁיָנוּ עֲדָרָה • רִשָׁעֵנוּ •
- שַׁחֲתָנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲיָנוּ • תַּעֲתָעֵנוּ •

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁחָה לָנוּ: וְאַתָּה
 צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם. בּוֹשָׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִפָּנֵינוּ מִשׁוֹשׁ
 הָיָה לִבֵּנוּ בְּחַטָּאֵינוּ. הִתְבַּל אֲדִיבֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאָרְנוּ. וְפִל
 בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרַב בְּעוֹנֵינוּ. מִדְּרָתְנוּ הֵיחָדָה לְשִׁמְחָה.
 יוֹפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים. פָּתָנוּ לְנִכְרִים. וְעַד־יִין לֹא שָׁכְנוּ
 מִטְּעוֹתֵינוּ. וְהִיךְ נָעִחַ פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־חֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ
 אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ וכו' וְאַתָּה צַדִּיק

לְעֵינֵינוּ עֲשֵׂנוּ עֲמַלְנוּ. מִמִּשְׁקֵי וּמִמְדַּם מִפְּנֵינוּ. נָרְחַמְנוּ
עֵלֶם עָלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ. פָּרַק
אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַפּוֹת סָבְבֵנוּ. קָרְאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֵי
מִמֶּנּוּ בְּעֵינֵינוּ. שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ וְאַסְדֵנוּ: וְעֲרִיזָן לֹא
שִׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ וְהִרְךָ נַעֲזִי פָנֵינוּ וְנִקְשָׁה עָרְפָנוּ. לֹאמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנְתָנוּ. וְלֹא
חָטָאנוּ. אֲבָל אָנְתָנוּ חָטָאנוּ: אִשְׁמַנּוּ וכו'. וְאַתָּה צְדִיק וכו'.

אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה. וְבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְהִרְךָ
הַשּׁוֹכֵחַ הַזְרִיתָ: גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶיךָ. הַזְכוּר הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדְדֶיךָ: תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא
בַּעַל הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפְּלָה פָנֶיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדֵעַתָּ
לְעַנּוּ מִקְדָּם: מִזְרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב. כִּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב:
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחְסָה וְנִתְלוֹנָן. כִּי־וַיִּרְדּוּ יְיָ בְּעַנּוּן: תַּעֲבוֹד עַל
פֶּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם. כִּי־וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם: תִּאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ
וְתִקְשֵׁב מִנּוּ מֵאָמַר. כִּי־וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשָׁם נִאָּמַר.

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:
נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵין וּפֶשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְיָה: וְסִלַּחְתָּ
לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מִחַל לָנוּ מִלִּכְנֵנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קָרְאֶיךָ:
חָטָאנוּ צִוְּנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצֵרֵנוּ:

בְּקִלְתָּ קִהְלוֹת אֶחָד אֶחָד זֶה אֵלֶּם אֶתְּרִים אֲבִינוּ מִלִּכְנֵנוּ וכו' וְאַחֲכֵי ה' מֶלֶךְ וכו'.

פַּעַם א' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ג' פַּעַמִּים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

ג' פַּעַמִּים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

פַּעַם א' יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד:

סדר יום כפור קטן

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ עֲנֵנו עֲנֵנו פָּדֵה יִצְחָק עֲנֵנו עֲנֵנו
 אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנו עֲנֵנו מְגִידֵי דָוִד עֲנֵנו עֲנֵנו אֱלֹהֵי הַפְּרָכָה
 עֲנֵנו עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנו עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעַת צָרָה
 עֲנֵנו עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנו עֲנֵנו רַחֵם וְחַנּוּן
 עֲנֵנו רַחֲמָנָא עֲנִינָן רַחֲמָנָא פְּרוּק רַחֲמָנָא דִּיהִמְלִי
 רַחֲמִין עֲלֵינוּ וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בְּרִיתְנָא וְעַל כָּל אֲחֵנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וּמְחַשׁוּבָא לְבִתְרָא אִפְקִינָן בְּדִל שְׂמֵךְ רַבָּא קדשׁ ע.מ.

ואוסרים סעוד כ' ענך ה' בזם צרה וכו' ויש ק"ק שאוסרים אבינו מלכנו.

- אָבִינוּ מְלַכְנוּ חֲסָאנוּ לְפָנֶיךָ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֵין לָנוּ מִלְּךָ אֱלֹהֵי אָמָה:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךָ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה מְזֻכָּה:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּטָל מִעֲלֵינוּ כָּל צְרוּרוֹת קְשׁוּת:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּטָל מִחֲשׁוֹבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ דְּהָרַךְ עֲצַת אֵיבָנוּ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ כִּלְהָ כָּל צָר וּמִשְׁטָן מִעֲלֵינוּ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ סְתוּם פִּיּוֹת בְּמִשְׁתֵּינוּ וּמִקְטָרֵינוּ:
- אָמֵן כִּלְהָ דְּהָרַךְ וְהַרְבֵּ וְהַרְבֵּ וְשָׂבִי וּמְשַׁחִית (וּמִנְפָּה) מִבְּנֵי בְּרִיתְךָ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ מִנַּע מִנְפָּה מִנְחַלְתְּךָ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלִימָה לְחַוְלֵי עַמְּךָ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ דְּחִזִּירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ: (כ"ט סגל וסלח)
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וּחֲסָאנוּ) מִגִּיד עֵינֶיךָ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ קַבֵּעַ רַחֵם וְצוּר דִּינָנוּ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ מְחַוֵּק בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים כָּל שְׂטָרֵי תוֹבוֹתֵינוּ:
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ זְכוּר כִּי עָפַר אָנְחָנוּ:
- אֵי מִתְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מְלַפְּנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְמִסְפָּנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ וְכָרְנוּ בְּחֶרֶן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הִצַּמְחָ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲפֹדָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הָרַם קֶרֶן מִשְׁחָה:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ קִבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הַתְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ פָתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְהַתְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ נָא אֶל־הַשִּׁבְנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְגִים עַל אִשׁ קְדוּשָׁה:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבַחֲזִים עַל הַדָּהָה:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְּׁפֹתָה:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵיךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגָּדוֹל הַגָּבֹר וְהַגָּדוֹל הַגָּבֹר:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חַנּוּן וְעֲנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִפְנוּ צְדָקָה וְהַפְדּוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

ואם קל ר"ח בשבת או ניזם א' או עוזים יום כפור קטן ניזם ה' שלפניו ואמר
 כאן תחנון ואח"כ קדיש שלם.

בַּמִּזְבֵּחַ לְפִנְיֵינוּ

כְּכֹחַ קְהִלַּת אֲשֶׁכֶּנּוּ לְפָנֵינוּ מִאֲחֵדָה לְפָנֵינוּ הַתְּחִילִים שְׂמוּאֵל

שִׁיר יָ נֶעְלָם. לְיָזֵם אֹת עוֹלָם. וְיִהְיֶה שֵׁם לְמַעֲשֵׂא לְכָל
 רֵאשׁ: יִהְיֶה יְהוָה. יוֹם יוֹם מְעַדְיוֹ. כִּי בְלַעְדָּיו. אֵין מִ
 לְדָרוֹשׁ: עֲוֹרֵי מִשְׁמֵי. מְרוֹמֵי בְּמָה. הָיָה בִּימֵי. אֲחִישׁוּרוֹשׁ:
 בְּקוֹסֵר עֲחֹרֶשׁ. גְּרֵשׁ יִגְרֵשׁ. פּוֹרֵה שְׁרֵשׁ. לַעֲנֵה וְרוֹשׁ: נֶצֶר
 רֵאשִׁית. גֹּי אֲשֶׁר הָשִׁית. רֵחַת חֲרִישִׁית. לַעֲקוֹר וְלִשְׂרוֹשׁ:
 אוֹרֵי וְשִׁעֵי. אֲפִץ וְרוֹעֵי. יָאֵר לַעֲסֵהָ. שְׂמֵשׁ וְרוֹחָ:
 יְרוֹסֵמוּ יְדִידִים. כִּי לְיוֹהָרִים. הִיחָה אֲנִיחָה. שֶׁשׁוֹן וְשֶׁמְחָה:

מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה. הַלְבִּישׁ גְּבֻדָּה. בֵּן אֲפִרְתִּי:
 לְנִקּוֹס נִקְסֵי אֵל. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּלֶץ הַמַּעֲלָל. אִישׁ תְּרַפְתִּי:
 בָּא וְדוֹן קָלוֹן. עַד קֶץ מְלוֹן. פְּלִיטֵי וְלֹוֹן. לְכִרּוֹת פְּרִיתִי:
 וְכִרּוֹ לְהַכְרִית. שְׂמוֹעַר אֲחִירִית. מִצּוֹת עֲבָרִית. הִיחָה אֲנִי:
 וְאֲחִמוּנֵי. מֵאֲשֶׁר שָׁנֵי. חֲמוּל עַל אֲנֵי. רֵאשׁ מְלִכּוֹתֵי: לֹוֹל
 אוֹרֵי לִי. יְיָ חִילִי. מֶצֶר עֲוֹרָה. הַמְצִיא רִחְמָה: יְרוֹסֵמוּ.

וַיִּצְאֵר רַעֲנָן פְּרַח רַע. הַמֶּן הַרַע. בֵּן הַמְדַחָא: וְמִסּ בְּאִפּוֹ.
 לְהַכְבִּיד אֲבָפוֹ. עַד אֵין רְפוּאָה. לְהַשִּׁיחַ בְּתָהּ: כִּי הַנִּקְסֵי
 עַל. כָּל מִמְעַל. כּוֹס הַרַעַל. כְּדִי לְשִׁחְוֹתָהּ: נִקְלָה בְּנִכְבֵּד.
 בְּמַרְדְּבֵי לְבָב. כִּי וְחִכְבֵּד. כִּפִּי כְּסִיל מִחֲתָה: אֵלֶיךָ מִחֲסֵי.
 הַפְּסָה לְשׁוֹסֵי. בְּלִי חַת לְחִסְדֵּיךָ וְדִמְיוֹתָהּ: הָאֵר וְדָכִי.
 אֲחִירֵי מְלָכֵי. בְּבֵא לֹא צָרָה. לְצַר וְאֲנַחָה: יְרוֹסֵמוּ.

אֵלֶיךָ צָרִי. שְׂמֹתֵי סִבְרֵי. פֹּה כִּי בְּעֹרֵי. קִשְׁתּוֹ הַיּוֹדֵךְ:
 הַשִּׁיב פֶּשַׁע. גְּמוּל יַד רָשָׁע. צְדִיק וְנֹשֵׁעַ. קְרוּא לֹו
 אֲבָרְךָ: פְּרִי מַעֲשׂוֹהֵי. לְהַאֲבִילֵהוּ. לְהַשְׁבִּיעֵהוּ. יְמִסֵּ אֲרָךְ:
 וְהָ לִי בְּמָה. לְבָבֵי הַזְּמָה. שְׁנֵי מְגִירֵי מַעֲסֹדֵר פְּרָךְ:
 וְרַע לְתַחֲזוֹת. אֲמִדּוֹת שְׁזוֹת. אֲבַקֵּשׁ לְהִזּוֹת. בְּמִזַּת הַיּוֹדֵךְ:
 וּבְאֲרָךְ אוֹר. נִרְאָה בְּאוֹר. וְכִנֵּם פּוֹרָה. תְּנַדְּחָה:

קְרוֹבֵיית לַפְּדוּיִם •

הַיֵּץ חַיֵּי הַחַיִּים עַד בְּלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּסְגוּלַת אֲשֶׁרֶץ הַיַּדְבָּר.
הוֹסֵד עִים אֲבִי עֲמוּסָה אֶלְטָה הַקְּדוּם לְכָל אֹת מִיֵּנָה אֶחָת עַפְסוֹק וַיֵּאָרֵב הַמֶּלֶךְ וְכוּ'.
וְנִרְאֵי מִיֵּי הַחַיִּים חַמוּס עַם הַעֲמֹנֵר אֲלֵעוֹר בִּרְבִי קֵלֵר חוֹק אֶלֶף שְׁהַקְּדוּם
לְהֵם מִיֵּנָה אֶחָת עַפְסוֹק וּמִרְדְּכִי יֵצֵא מִלְּפָנֵי וְכוּ'.

וַיֵּאָהֵב אֵימֵן יְתוּמַת הַגֵּן. אֲמָנָה שְׁבָעִים וְחָמֵשׁ בְּעָרָה
לְהַגֵּן. אִי מֵאָז פָּחוּ יוֹדֵעַ גֵּן. אֲרִיָּה בֶן זֶאֵב לְשֵׁעַ הַגֵּן.
אֵץ לְחֹזֶקֶר אוֹתוֹ מִגֵּן. וּמִרְדְּכִי אֵמֵץ בְּאֵלֶף הַמֵּגֵן:
בְּרַךְ אֲתָה יי מִגֵּן אֲבָרְהָם: אֲתָה גְבוּר וְכוּ' עַד וּלְהַחֲיוֹת מִתִּים.

הַמֶּלֶךְ בְּכֵס יְהִי חֵק לְזֹרַע כּוֹה יְהוּדָה. בְּקָמִים כָּל נָשִׁים לֹא
חֲתוּיָה. בֶּן בְּכֹרֶת חֲלֹדְבֵר אֲתָה. בְּקוֹץ אֲשֶׁר נִכְמַר וַיְחַדֵּחַ:
בְּבֵן צִפְעוֹ צֵץ לְצִדִּים שְׂדֵדָה. יֵצֵא לְמִרְוֵ מוֹר בְּנָשִׁים
מִחַיָּה: בְּרַךְ אֲתָה יי מִחַיָּה הַמִּתִּים: נִקְדַּשׁ וְכוּ' עַד וּקְדוּשׁ אֲתָה.
אֶת אֶסְתֵּר גַּל מִפְּסִלְתִּיר לְגוֹל. גוֹי כְּנֹאֵשׁ מִלְּהַגֵּל. גִּזְרֵר
אִם אֵין לְאִישׁ גּוֹאֵל. גֵּלָה מִלְּשָׁפָה חֲבִיבֵת הַגּוֹל: גֵּשׁ כְּאֵח
לְצָרָה לְצִחְצִחַת הַגּוֹאֵל. מִלְּפָנֵי עִיר וְקִדִּישׁ לְהַקְדִּישׁ אֲתָל:
בְּרַךְ אֲתָה יי הַיָּל הַקְּדוּשׁ: אֲתָה חוֹנוֹן וְכוּ' עַד בֵּינָה וְהַשְׁכֵּל.

מִכָּל דוֹרוֹ בֶּן לְהַתְּבֹנֵן. יַעֲת מֵאֲחֵה חֲפָא צָר שׁוֹנֵן:
דְּבַרְת אֵב כּוֹבֵר אֲוִיָּן. דְּלִתִּי צוֹר כְּנִסָּה דְּפִק וְהַגֵּן: דְּגָלִים
לְשֵׁלֶשׁ תַּעֲן וּלְחַנּוּן. הַמֶּלֶךְ יַעֲקֹם בֶּן יַעֲזֵה חוֹנוֹן: בְּרַךְ
אֲתָה יי חוֹנוֹן הַדַּעַת: הַשִּׁיבֵנו וְכוּ' עַד כַּחֲשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

הַגֵּשִׁים הַהַגְנוֹת לְקַם לְשִׁיבָה. הַכְּאָרוֹסְעָרָה כְּסִיבָה
יַדְפֹּסָה וְאֵת כְּנַע לְהַ תוֹר וּמִחְשָׁבָה. הַלְלָה לְכָל רוֹאֵיהָ
וְעוֹר לֹו שָׂהָ: הַדֵּר יִמִּינִי לְשׁוֹבֵב שׁוֹבְבָה. בְּלִבוֹשׁ רִצּוֹת
רוֹצֵחַ הַשְׁמָכָה: בְּאֵי הַרוֹצֵחַ בְּחִשָּׁבָה: סִלַּח עַד וּסוּלַח אֲתָה
וְהַשָּׂא וְחָבֵא בְּאֵלֶיךָ. וְלֹא יִדְעָה כִּי וְאֵת עֲשִׂתָה יְד אֵלֶיךָ.
וַיִּבְעֵר חֲנָף בְּכָל גְּבוּל לְשִׁלּוֹחַ. וּבְהַגִּיעַ תוֹר בְּגֵן לְצִלּוֹת:
וְבַת אֲבִיתוֹ לְבָשָׂה צִלּוֹת. מִלְּכוּת כֹּהֵר רַבָּה מִרְבָּה
לְסִלּוֹת: בְּאֵי חֲנַף הַמִּרְבָּה לְסִלּוֹת: רֵאדָה נָא עַד גּוֹל חוֹק אֲתָה.

חן ופדה מתברר לו. וכותה עמעם פד פן אביאל. זאת
 פבוואה הלום נשאה עין לו. זכרה נא לי צדקת תררי לו:
 זה הכינה לאות לתקון ארץ. הכלת תדה עשוות לנאלי לו:
 פרוק אמה יי נואל ישראל: רפאנו וכו' על ורחמן אמה.

והסד חכדה חסד המחוללי. חור וברפס וכתם וחלי.
 חילה רוץ ראש פתן מעחלי. תרוץ פו לשלח עוד מלאכלי:
 חקת פני אלהים יי חילי. וחור רב חקלי רופא חולי:
 ב'אי רופא חולי עמו ישראל: כח עלנו וכו' על כשנים המכות.

לפניו טבע הוד אברה. טבע היה ומכון להאברה.
 טמנה וסתרה מפרוע ירה. טמא פדהרל נפנה להברה:
 טוב פץ לה קומי אורי כי בא אורה. ועטרה בשנת טובתך
 בשם אברה: ב'אי מברה השנים: חקע בשופר על כנפות הארץ.

מכל יודעי דת שפתי מרביץ. יקר ימיני בדת ימין רביץ.
 יפי עדי עדים משבץ. יצא מלכש על ד קובץ: ירש ממן
 שאלות יעבץ. והב ימן לאסוף נהדים מקבץ: פרוק
 אמה יי מקבץ נהדי עמו ישראל: השיבה וכו' על במרה בימינו.

הבתולות פדקבץ שנית במאתב. פבדה בת מלך
 השליכה יתב. פי צדיק יי צדקות אהב. כמס חזב לשפי
 להב מלהיב ללהב: פרה שח לעד לחוט להבדב. גרולה
 קפץ פדון משפט אהב: פרוק אמה יי מלך אהיב
 צדקה ומשפט: ולמלשינים וכו' על במרה בימינו.

נישם לילה ותנומה המגיע. ליל אשר תגין וירב הגיע.
 לדורות אותו העגיע. להיות לפלאו צנוע: לבד יד יתיר
 ובאשמורו הכגיע. ותכרוך יחמיו שח ידים מכגיע:

קיסד ע"פ א"ב.

אורה בט חוץ. פכסל נהוץ. בנתיב נהוץ. סכת צאת
 חוץ: פמה ארע. פתול ידע. ופלולו נודע. פדוע הדע.

קְרוּמֹת לַפְּדִים

גְּמֻלָּיו חֵבֶל. בְּעַל הַמַּסְבֵּל. וְעַל בַּסְּבֵל. קוֹדֵי נִסְבֵּל:
 דָּלִיץ בְּלֹד הָאוֹת. אַרְבַּע מְאוֹת. בְּלִבְנֵת יוֹן לְאוֹת. עַד
 יוֹחַשׁ אוֹת. הָרִים צֶחַ דְּלֵג. וּגְבֻעוֹת בְּלֵג. וְעַנָּם מְלֵג.
 בְּצִלְמוֹן מִשְׁלֵג: וְחֲנִין סְכָמִם. בּוֹ בַּיָּם זָמִם. בְּיַדוֹ עָפִם.
 בְּאֶצְבַּע הַפֶּסֶם: וְרוֹ לְעוֹיִם. מִצַּח מְעוֹיִם. וְקָפֵא בְּעוֹיִם.
 בְּנִבֵּל רְעוֹיִם. חֵיל צָבָא פְּרַעָה. בְּסֵאֲמֵאָה פְּרַעוּ. וְכַט
 פְּנִם וְקָרְאוּ. מֵאֵל אֶב חֲרַעוּ: מְבוֹעִים אֵין כְּשָׁרוֹ. תוֹפְפוֹת
 בְּבֵן שָׁרוֹ. וְפֹ בְּסוּף אֲשָׁרוֹ. וְלֹ שֹׁד נִשְׁרוֹ: יִקְשֹׁ אֲמָרִים.
 שׁוֹב לְגִיָּא חֲמוּרִים. וּמְחֻשׁוּבִים מוֹרִים. נְתַמְרוּ לְמָרִים:
 כְּשֹׁר צִיר חֲחֹן. לוֹט בְּאֵשׁ צֲחֹן. לְהַמְתִּיק מֵר לְמַחֹן.
 לְבַל לְקוֹט בְּחֹן: לֹא לְאֵלִים. וְאֵף לְהַט הָאֵלִים. וְנִקְבוּ
 אֵלִים. בְּצִדְקַת בְּנֵי אֵלִים: מְדַרוּ לְאֵלֵשׁ. וְכַל בְּצֶק מְלוֹשׁ.
 וְרֵגוּ בְּפִלוֹשׁ. עַדִּי דוֹק חֲלוֹשׁ: נִסּוּ בְּעַמִּים. בְּחֻקוֹן
 יוֹמִים. בְּדוֹן שְׁמִים. וּבְצִיַּת מִים: סָעוּ לְרַפְדִּים. בְּרַפְיוֹן
 לְפָדִים. וְעוֹדִם שֵׁם רַפְדִּים. חָלוּ בְּצַר קְפָדִים: עַד
 הַגֵּם סָחִם. אֵין לְדִאֲלִידִם. וּבְסוּף הָאֵתָם. וּפַח בְּחֻשָּׁף
 נִדְחָם: פָּסַע פְּרִסְאוֹת. אַרְבַּע מְאוֹת. לְזַנְבֵּ צְבָאוֹת. נִצִּי
 צְבָאוֹת: צָג בְּמִלְחָמוֹת. רֵאשִׁית עֲלָמוֹת. וְפֹן בְּמִלְחָמוֹת.
 וְדוֹשֶׁת לְקָלְמוֹת: קִצֵּץ אֲשֵׁלִים. בְּחִיק נְחֻשָׁלִים. וְקִלְס
 מוֹשָׁלִים. בְּחֵטָא נְשׁוֹלִים: רְדָף שְׁלֵשָׁה. וּבְשֵׁתוֹ שְׁלֵשָׁה.
 וְעַדְתוֹ חֲלֻשָׁה. בְּדֵ אֵין חֲלֻשָׁה: מִן שְׁבִי חֵק בְּכֵם. קָרַם
 לְרַכֵּם. וְכָרוּ לְכַרְכֵּם. מְחַדָּם וּמְכֵם: חֲחוֹד עִם אֵיכָה.
 בְּמִשְׁוֹל הָכָה. וְשִׁפְדָה לוֹ אֵיכָה. בְּבוֹ וּבְנֵאֻחַ:

חֲשֵׁרִיק

הַמִּימִם פְּרֵשׁ אֶרֶץ. וְהִקְצִינוּ שָׁר בְּעֶרְץ. פִּקֵּד לְרוֹץ
 בְּמֶרְץ. לְכַלּוֹתוֹ סְחָרְץ: שְׁבִי שׁוֹכֵן עַד. צוֹ לְלוֹעַט עַד.
 אֲחֲרָיו לְצַעַד. לְמֵאֵמָּא עַדִּי עַד: רַחֵן עֲמָעָם. וְאֲכָר

רעם. ומאן ועם. ממלוכה עלי עם: קצין מכמר. גין
 צוף כמר. ולשפה ולשפר. ולארבעה ופר: צפע מנו
 חש. משדש נחש. בידו פחש. לחוף עם נחש: פוז
 שלח כרא. כלילת יופי לגרע. בבכת עין הרע. גמול אב
 לפרע: עץ בתרמית הער. להשגיא אלש בער. ודפא
 ידי גער. ממלאכת יער: שמנח תרת. לערער יקרת.
 ויער ערת. מצוע בכורת: נשא סוזב וזאב. ונסה בכן
 זאב. ובו געפר כאב. פעורב וכוזאב: מסכה געשוה.
 לעכדו כל עסח. וכאפר עשה. ביד מאמר עשה: לענה
 ורש. נועץ לפרש. לסמוך לברוש. בשם אחשוורוש:
 פחש סלופים. והתעה אלופים. לתכחיד עלופים.
 בפלם אלפים: יקרא סופרים. וכתבו ספרים. ושלחו
 צירים. בדבר המלך מהירים: טסים בהליכת. לעין
 כל ממלכת. והידת נמלכת. והעיר שאשן נמוכה: חלום
 יהודי חלם. והבין בפלם. מדין קרע להכשילם. ונפרע
 למו גמולם: ועק כמר נפש. כאפח להתכפש. בצום
 ובמיט ורפש. ישב בעצת טפש: ומתליל שפלות. פחו
 עבודות בפולות. הקשיב הפלות. והגיה אפלורת:
 הסבית שועה. מאמולת שכעה. ואן אל שעה. ואיל
 שועה: דפי בן קיש. הבין גין קיש. וחסן הלקיש. עד
 לחזק הקיש: גל לאילת אתב. לסא אל רתב. להדעין
 יקוד להב. מגוי רתב: בבנה עשתח. בגוחה חסתח.
 שלוש צום פשתח. וצר פלץ כסתח: מן ארתח שוגא.
 כדת אל עונה. בלי מצוא מענה. מח יענה:

ונצי מחומיו אלעוד ברכי קליר.
 אותו מכהלת. חרות לו נחלת. במקנות הוחלת. מני
 מתחלת: לאתרוי תבאר. את אשר התאר. ולעב בן

יָאִיר. מִחוּגוֹ הַכְּבֹאֵר: עֲבָדָה נִמְלָא. וְצִרְחָה הַמְלָא. וּמִרְכִּיזוּ
 כְּשִׁמְלָה. וּפְוֹדוֹ מְלָה: זֶם וְהִכִּין עֵץ. הַקֹּנֵעַ הֵג דִּת עֵץ.
 הַרְעֵלוֹת כְּחֻעֵץ. וְהַשְׁעָח בְּרַב יוֹעֵץ: רַק כְּנִחְשֵׁב כְּמֹר.
 וְהוֹשֵׁב לוֹ כִּימֹר. וְאֵל מְנִיף עֵמֶד. לֵשֶׁב וְחִנּוּן אָמַר: כִּן
 לְשִׁמְעֵי בִשָּׁר. וְרַכֵּב לוֹ אָמַר. כִּי הִכְרִיעַ אִסָּר. מְדוּוֹן
 מִעֲשָׂר: יַחַד בְּהַל שְׁנֵית. לְסַעַר הַכְּנֵית. וְעִלְתָּה תְּעֵנִית.
 וְתִקְצֵץ חֲנִית: רַעַל מוֹר הַמְרִירוֹ. וְתִרְכֹּן הַאֲרִירוֹ. וְהִדְּם
 הַיְעִירוֹ. וְלִשְׁתַּת נִרְרוֹ: בְּרֵאשׁ נֵעַר. גְּעֻצוֹן נִנְעַר. וְכָל
 מִחֻז עֲרֵעַר. וּפִן לְשׁוֹעַ עֲרֵעַר: יְחוּמִים מֵאָה. אֲשֶׁר יִחְמוּ
 טְמֵאָה. סְעֵרוֹ לְקִמְעָה. סְפוֹת רְוָה וְצִמְאָה: קוֹעוֹ וְנִשְׁחָתוּ.
 וְעַם יוֹלְדוֹ גְּאָחָתוֹ. וּבָאֵעַ חֵד נוֹחָתוֹ. וְכָל מִצְרִים חָתוֹ:
 לָרֶם גְּנִנְוֹ: בְּאֲשֶׁר חֻזוֹ. וְעִלְצוֹ וְעִלוֹ. וְכֹל לֹא כֹחַ. יַעַן בְּמִדַּר
 סְפָרִים. וְעֻז עֲפָרִים. בְּפִלְכֵי כְּפָרִים. בְּמִשׁוֹשׁ פּוֹרִים:
 יִוֹרְנוֹ וְנֵאֱלָה. רֹחַ וְהִצְלָה. רִנְנָה סִגְלָה. בְּקִרְיָאֵת מִגְלָה:

פ'סד ע"ס א"ב

אֲסַפְרָה אֵל חוֹק. פְּלֵאוֹת לְחוֹק. אֲשֶׁא דְעִי לְמִרְחוֹק.
 בְּבִצּוֹר לְרְחוֹק: בְּקוֹם עָלֵי צַפֵּעַ. מִשְׁדָּשׁ אִפְעַ. רוֹזֵן
 פְּלִים בְּשַׁפֵּעַ. וְהוֹקֵעַ כְּעֵץ מְשַׁפֵּעַ: נָשׁ וְהַפִּיל פֹּאר. מְיוֹם
 לְיוֹם סְפֹאר. וַיֵּצֵא חָפֹאר. בְּהַבִּיעוֹ סְפֹאר: דְּרִישׁ יָמֵי שְׁכִינֵעַ.
 לְשׁוֹשׁ יוֹם קִמְעַ. בְּאִזְזָה הַדָּשׁ מְכִינֵעַ. קוֹב סְפֹר רְכִינֵעַ:
 הֵן יוֹם רֵאשׁוֹן. הַגִּיב לְחִשׁוֹן. וְכִי זֶה בָּא לְלִשׁוֹן. גְּצִירוֹ
 כְּאִלְשׁוֹן: וְגִיָּא חֻזֵּק בִּי נִבְרָאוּ. וְעַל שְׁמֵם נִקְרָאוּ. וְאִם
 יִפְדוּ וְנִחְקְרוּ. אִזּוֹ אֱלֹה יַעֲקֹרוּ: וְעַ יוֹם שְׁנֵי. לְהַעֲדִיק
 שְׁפַת שְׁנֵי. וְאִלֵּם מְלִשְׁנֵי. מְלֵה לְשֵׁנֵי: חִי בִי הַרְקִיעַ.
 וְהַבְדִּיל רְקִיעַ. וְכִי זֶה בָּא לְחִשְׁקִיעַ. וְהִרְקִיעַ: מָס
 יוֹם שְׁלִישׁ. וְהַטִּיל חֵלְשׁ. בְּמַעוֹז פְּלִישׁ. וְהִזְלִי וְשִׁלְשׁ:
 אֲשֶׁר עֵץ וְדָגָן. בִּי גִטְעוּ בָּנוּ. וְאִם כְּדַבְּרֵי גְרָזָן. לְמֹרֵי

גבראת נון: פדפיל מרעי. פוד עלי רבעי. מאל פני
 רועי. אמצה זרועי: למולות דפם. בכור שוד בשמם.
 וער מה זמם. לאפדם ולהמם: מדר חמיש. בפודו
 להמש. והגיה אמש. כהעריב שמש: נוצרה זיו
 ונשר. כי עפפו בישר. מי יוכל השר. אם עפ
 נשואי נשר: סבר לרושש. צר בפוד שש. ועלה
 ואשש. בהצדור עשש: ערה בהמות. מוכן לנחמות.
 שאג בערי הומות. ולשכה חמות. פאר שיר שבת. הל
 פני משיבת. ואם זו תשבת. מי בי ישבת: צפה עלי
 חדשים. והסיל חלשים. ומולות הרשים. להסיד
 קדושים: קדם ועלה. ראש חדשים למעלה. טלה חלב
 העלה. פסוח במי זאת עולה: רץ שני פאמן: וקדו זכות
 מן. ורץ אל שוד מוזמן. ויתלו את דמן: מן שליש שמר.
 מהן דת במשמר. וכתאומי תמר. דדם ומוד תמר:
 תפוח חן לשמים. בלי קום צרה פעמים. וסרסן גרל
 בפנים. העיר צדק מלש מפנים:

לאשי המוחים אלעור בירבי קלד.

אמל ודקד. חמישי כהגבד. הי בי סוכה. אריה מסוקד:
 לעשור בהמה. לשש המה. ומבתולה הומה. ולשכה תמה:
 עלצו עלות בסגל. רע וכפוד ורגל. ונוסף מנחת רגל.
 למרבעי דגל: זכות סר מרע. במאוגי צדק דברע. והזכר
 להפרע. מהמן הרע: ראח פרח פל. כי ס רד מפל.
 ולא ידע כי קץ וכול. פאפו סטיל. פו תר לקרב. לעודר
 ביום קרב. ויושב על עקרב. עקצו פעקרב: יסוד היכל
 קדש. חנוק מנורת קדש. השועי החדש. הזכר לאש
 קדש: רע פרש רשתו. ונהוירזה לבשתו. כי באיתון
 ישתו. נשקרה קשותו: פחדש אשר בל פמה. תר היות

מסמך. ובלשכת הרשע המך. ובעץ חמשים נסמך:
 אשר עורות נדרים. וזילת מי דלים. ידעו פלאים. ברח
 הדאים: קוץ ודרדר. זם לפור אדר. בנבולו הוא דר.
 כי לא נמצא בו הדר: לאתח לנדרים. קרא לדגים.
 ובסוד דגים. נבלע פגנים: זם ליום יביע אמר. הרשע
 קל וחמר. ובקצירת העומר. חלו ליוצר חמר:
 ראשי קמותיו לקצור. ואשבלותיו לבצור. יזמו לעד
 לעצור. מיום ליום לנצור: ברוך אתה יי שובר
 אויבים ומכניע יודים: על הצדיקים עד כי בך נסתנו.

בחר מלכה מאז היה מבטח. מאלו היה להנתן לבת
 הבטח. מלכות כשרה מראם הוטח. מזיו הוד גם אשר
 הבטח. מראש עד עקב לפה בטח. ביוץ להאמרה במעון
 ומבטח. באי משען ומבטח לצדיקים: וליה של' עד לתוכ' חכין.
 מלכות נחפוה סחורבד. נבל יא נבל נתן. על ידיד מיד
 מעבד. נשאו מעל כל וטרחו הכבד. גתיו כתרזו
 להאבד. נשאו רחם ובר טוב הזבד. וארגמן ימנם לסנן
 עיר הוד: באי פנה ירושלים: אח צמח ושמע קולנו עד ברחמים.
 בראשה סים זר אשר הפלא. סגת שושן עלות
 משפלה. שחת רדומים עלות ממבפלה. שעיר ושורדיו
 לשחת הפילה. סגרי כלא הפן מאפלה. והעיר רזן כפלה
 לשומע הפלה: באי שומע הפלה: רעה עד לציון ברחמים.

גימליכה עוזר לאם כדאה. עצרה היתה לכן מעת
 נבראה. עמותה הפניע בעדה קריאה. עד עת בא דבר
 אשר ראה. ענותם לחזים שדי הראה. שושן חוזים
 לעסו בראה: ברוך אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מורים, על הגיסים, ועל כלם עד סלה.

תחת פלפל יגיע לקח טוב. פעלת צדיק פעלם לטוב.

בַּיָּאָר אָמַר אֲשֶׁר הוּא טוֹב. פֶּן הִסְפֵּךְ לְמִשְׁתָּה וְזֶם טוֹב.
 פְּדוּת תְּחִילֵשׁ לְדַהֵר הַטּוֹב. צְהִלָּה וּמְרָה לְהוֹדוֹת לְאֵל
 טוֹב. בְּיָמֵי הַטּוֹב שְׂמֵךְ וּלְךָ נִאֲחָה לְהוֹדוֹת: ב"כ עד ש"ש בשלום.
 וְשִׁתִּי צְאֲנָה לְמֵאֲרָכּוֹת. קְצִינּוֹת פְּדִבְכָרָה מִפְּלָכּוֹת.
 רַגְלֵי אֵילַת בְּמוֹת הַזְּרָכּוֹת. שִׁבְעִים יָמִי צָר עֲלוֹת לָהּ
 אֲרוֹכּוֹת. תִּקְפָּה עִם הַזֶּר לְעֵינֶיהָ בְּרָכּוֹת. וְשִׁמְחָה קוֹל
 נִשְׁמַע מִחֲרָכּוֹת. וְדוֹכֵר שְׁלוֹם מִפְּעוֹן הַבְּרָכּוֹת. פְּרוֹךְ
 אִתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם: פ"ק.

קרובות לתשעה באב.

כַּעֲשִׂיב הַשֶּׁץ נִחְרַת הַחַפְּלָה אֶל מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן לוֹעִזִּים קְרוֹבוֹת.
 פְּיוֹסֵד עִ"ס א"ב טַחוּשׁ עַד לוֹת סֶסֶךְ וְזֶס הַעֲחַנְרִי אֲלַעֲזֵר בִּרְבִי קִלְרִי טַחוּס
 כֶּאֱן כְּפּוֹל נִחְחַלַּת סוֹף הַחֲרוֹחִים. (וְתַשְׁלוֹס הַקְּרוֹנוֹ) הַזֶּה וְהֵיכֵן מִן לוֹת סֶסֶךְ
 וְאֵילֵךְ חֶסֶלֶא נִקְיָה הַרְאֲשׁוֹנָה הַעֲחַחֶלַת שִׁכַּת סִירָה סַעֲי).

אֲאִבְךָ בְּיוֹם מְבִקֵּה עֵגֶל חֲצִי גְרָנִי. אֲאֲמַמָּה כָּל שְׁפָרָה
 מִעֲנוֹת בְּגֵרוֹנִי. אֲאֵלִים כָּל פֶּה כִּי לֹא שָׁךְ חֲרוֹנִי. אֲאִבְךָ
 הַשֵּׁעַ מֵאוֹת וְעוֹד כִּי לֹא רָשׁ בֶּן גְּרָנִי. אֲאִסִּיחַ חֲבֵרוֹנִי אֲשֶׁר
 חֲבָרְנִי. יי אִיכָה יִגְעַתִּי בְּקִרְאֵי גֵתֵר גְּרוֹנִי: גְּרוֹנִי אֲנִשִּׁית
 צִחִיחָה אִם אִתּוֹן אִתְּהֵנָּה. אֲחִזִּיק מִן וְצִנְהָ פִּינְהָ לְגוֹנְהָ.
 וְאִתְּהָ צְמִידִים עַל יְדֵיךָ וְרִבִּיד עַל גְּרוֹנְהָ: פְּרוֹךְ אִתָּה יְיָ
 מִן אֲבָרְדָּם: אַתָּה גְּבוּר וְכו' עַד לְהַחֲזוֹת מַתִּים.

אֲבָקוּ בְּקִינּוֹת בְּכָל שָׁנָה שְׁלַחֲנִי. אֲבָכֵי סִי פָּנִים בְּפָנִים
 עַד פְּלוֹת שְׁלַחֲנִי. אֲבָכָה הַדָּר קוֹלִי מְלַחֲרִים קוֹל גִּדְדִי.
 אֲבָלָה כּוֹכִיָּה עַד יַעֲשֵׂשׂוּ גִדְדִי. אֲבָכָה וְלַחֲנִי אֲבִי שְׁלַחֲנִי.
 יי אִיכָה כְּלוֹ עֵינֵי מִחַל לְאֵלֹהֵי: לְאֵלֹהֵי לְהַכּוֹת וַיַּעֲשֵׂה
 לְמַעַנּוֹ. לְהַטְלִילְכֶם בְּמִלְלֵי מַעֲוֹנוֹ. כָּל הַנּוֹעַע בְּכֶם כְּנֹעַע
 בְּבִבַת עֵינֵינוּ: פְּרוֹךְ אִתָּה יְיָ מִחִיָּה הַמַּתִּים. נִקְרַשׁ עַל וּקְדוּשׁ אַתָּה.
 אֲמִיחָ לְעֵנָה פְּנֵי תִבְהָ בְּקִרְבִי. אֲנִיר עֵין וְלֹא תִדְמָה כִּי

אִין מְקַרְבִי. אֲנִישָׁה וְאַפְעָה כִּי רַחֵק קְרוֹבִי. אֲנִילָה שְׂדֵי
חֲלוֹץ מִל מַחְרִיבִי. אֲנִישׁ חֵין מְרִיבִי אִיךָ לֹא רַב רִיבִי.
מִן אִיכָּה חֵם לִפִּי בְּקַרְבִי: בְּקַרְבִי עֲצוּר וְחַתּוּם יוֹם נֶקֶם
אֲרִיאל. עַת כִּי בֹא יִבֹא וְלֹא יֵאָחֵז י. כִּי גְדוֹל בְּקַרְבִּיךָ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּיַי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: אַתָּה חוֹנֵן עַל בֵּיתָה וְהַשְׁכֵּל.

אֲדוּם וְלֹא אֲנִי פֶתַח וְאֲכַבֵּד. אֲדָמִים כָּל פְּיוֹת כִּי אֲכַל
כְּבֹד: אֲדַעָה מִלִּין וּמִלֵּל אֲכַבֵּד. אֲדִי כְפֹחַ שְׁנַיִם הַמָּסִי
בְּמַכְבֵּד. אֲדַמְתִּי אֲכַבֵּד אֲבִירִי לְהֵאָבֵד: מִן אִיכָּה שְׂפִיתַי
בְּמַת מֵלֵב הָיִיתִי כְּבֹלִי אֲוֵבֵד: אֲוֵבֵד וְרַחֵם כְּשֶׁחַ בְּקֶשׁ מִח
אֲרַע. יָר רַחֵם דַּעַת לְרַוְעָעוֹ. כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוֹ:
כְּרוּךְ אַתָּה יי. חוֹנֵן הַדַּעַת: הַשְׁכֵּנו אֲבִינו עַל כַּחַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לַפְּנִיךָ.

אֲהַמָּה כִּינּוּהָ נְהִי הַמּוֹד שִׁירִי. אֲהַמָּה כַּחַת עַל שְׁנֵי
שִׁבְרִי. אֲהַמָּה בְּהַמּוֹת יָמִים בְּתוֹךְ שׁוֹכְרִי. אֲהַלֵּךְ בְּרִירִי
נִשְׁפָּה בְּאֵין מִיִּשְׂרָאֵל. אֲהַדוּ יִשְׂרָאֵל אֲהַמּוֹ כְּשִׁירִי. מִן אִיכָּה
כְּמַעַם נְסִיוֹ רַגְלִי בְּאֵין שְׁכַח אֲשֶׁרִי: אֲשֶׁרִי רַדְפוּ בְּכַבֵּל
לְהֵאָסֵר. רַצָּה תִשׁוּבְתִי בְּסִלְיָהָ לְהַתְּבַשֵּׁר. מַה נָּאֻז
עַל הַדָּרִים רַגְלִי מִבִּשְׂר: כְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה כַּתְּשׁוּבָה:

סֵלַח לָנו עַל מַזְחַל וְסוּלַח אַתָּה.

אֲוִיָּה לִי כִּי נִרְתִּי צוּל לְכַלְיוֹן. אֲוִיָּנָת וְצוּלָלַת מֵאֵין רַגְלִיוֹן.
אִם אֲשֶׁר עַל כָּל גַּי הַתְּשׁוּמָה עֲלִיוֹן. אֲוִיָּה הַשֵּׁם בְּהַרְשֵׁם
בְּאַעֲבֹעוֹת יָמִין עֲלִיוֹן. אֲוִיָּה לְגַלְיוֹן אֲוִי לְכַלְיוֹן. מִן אִיכָּה
חַלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: עֲלִיוֹן בְּרֵאשׁ הָרִים תְּכַוֵּן
אֲרַמְנוֹתֶיךָ. בְּהַרְבֵּךָ לְסִלּוֹחַ פְּשָׁעֵי הַמּוֹנִיָּה. תַּעֲזוּ יְדֶיךָ
הָרוּם יְמִינֶךָ: בְּיַי חֲנוּן הַמַּרְבֵּה לְסִלּוֹחַ: רַחֵם נָא עַל חוֹק אַתָּה.
אִם אֲמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי לְבֵית מַעֲרַבִי. אֲזַל כְּצִי וְלִשְׁנוֹ
וְלֹא אֲמַר עֲרַבִי. אֲוִיָּה נְגִישָׁתִי כְּלִיל גְּדוּלָּה. אֲעַק אֲלִיךָ חֵמֵם
כְּהַבְלָעוֹ אֲדָנִי. אֲוִיָּה יְהִי אֲמָרָה לִי. מִן אִיכָּה חַלְעוֹת מִיָּד

יָנַח יי: יי יִרְאֶה בְּעֵינַי עִם עוֹלָם. יִשְׁמַע לְגֹאֲלִים וְגֹאֲלֵת עוֹלָם. כִּי לֹא יוֹנַח יי לְעוֹלָם: פְּרוּק אֶתֶּה יי וְגֹאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

ענגו וכו', רפאינו יי וכו' על רופא נאמן ורחמן אהה.

אֲחֹזֵר וְקָדַם מִפְּדוּם לְמָדוּם. אֲחִירֵי נִמְשַׁכְתִּי וְנִתְּנֵי עַד אָדוּם. אֲחֹזְגֵי רַעְדָּה שֵׁם בְּנוֹד אָדוּם. אֲחֹזְגֵי רַשׁ שְׁמוֹנָה שִׁבְתִּי בְּבֵיל בַּת אָדוּם. אֲחֹזְתִּי פֶה לְדוּם אֲחֵרֵי שׁ עַל הָדוּם. יי אֵיכָה לָבֵן הַמְשַׁכֵּיל בְּעַת הַהוּא יְהוּא יְהוּם: יְהוּם רִבֵּץ פֶּתַח מִלְּהַשְׁמִינְכֶם. רֹפֵא כָּל בָּשָׂר הוּא יִשְׁמַע בְּקוֹלְכֶם. הַמּוֹכִירִים אֶת יי אֶל דָּמִי לָכֶם: פְּרוּק אֶתֶּה יי רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בַּד עֲלֵנוּ עַד כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.

אֶתֶּה לְמַשָּׁל אֲזֵנִי בַּמִּשְׁנָה הָרַ הַטּוֹב. אֲמוּמִים אֲשֶׁר גָּעוּ נִמְוֵלֵי לְקָטוֹב. אֲמֵן חֲדַר הַמְּטוֹת בְּרִזּוֹן לְחֵטוֹב. אֲשֶׁר לְבָרְזוֹן כָּל לַח וְרֵטוֹב. אֲפִיךָ בְּכָל טוֹב אֵין עֲשֵׂה טוֹב. אֵיכָה נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מִטּוֹב: מִטּוֹב כָּל יְחִסֵּר אֲסָמִי לְמִדְּאוּ. בְּרַבַּת שְׁנַת טוֹב יִשְׁפִיעַ בְּנִבְלוֹ. אֵל הַתְּהַנּוּ דָּמִי לוֹ: בִּי אֵי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: חֲקַע בְּשׁוֹפָר עַד כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.

אֵיכָה מֵאֵיכָה שְׁלַחְפִּתִּי בְּמַלְקוֹתֵי. אֵימְתִי מְגֵלַת קִינּוֹת כַּפְּנֵי פִקְחֵי. אֵילוֹ בַּמָּה יוֹבְלוֹת וְלֹא גָעוּ פִּקְחֵי קוֹחֵי. אֲמִים מְעֵרִימִים עָלַי מִקְחֵי. אֲשִׁי מְלִקוֹתֵי אֶבְלוֹ רִקְחֵי. אֵי אֵיכָה יִבֹּשׁ כִּתְרֵי שִׁיבּוֹתֵי וְלִשְׁוֹנֵי מִדְּבַק מְלִקוֹתֵי: מְלִקוֹתֵי יִמְתִּיק לְשׁוֹדֵר לְחֹזְכֵי. יִאֲסוּף מְוִרֵי לְאֵזֵי מַחְבֵי. וְעוֹד כָּל הַדְּבַק לְשׁוֹנֵי לְחֹבֵי: בִּי אֵי מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: הַשִּׁיבָה עַד בַּמִּשְׁפָּט. אֶבְלוֹתֵי הַמִּמְנֵי שִׁבְרֵי עֲצָמוֹתֵי. אֵיךְ בִּי יִשָּׁב לְסִיג אֲשִׁמוֹתֵי. אֶבְלוֹת קִינּוֹת אֲשֶׁר פָּעוּ שִׁפְתֵי מוֹמוֹתֵי. אֶבְלוֹת נְכוֹחוֹת מוֹל קְמוֹתֵי. אֶבְלוֹת נְהִמוֹתֵי אֶבְלוֹת טוֹב מוֹתֵי. אֵי אֵיכָה וְנִפְשֵׁי נְבִהָלָה מֵאֵד וְאֶתֶּה יי עַד מָתֵי: מָתֵי קוּמוּ לְעַד קָמוּם לְבַחְרֵימָם. קָרַב יוֹם אָדָם בַּמִּשְׁפָּט לְהִתְרוֹמָם.

עָתָה אָקוּם וְאֹמַר יְיָ עֲתָה אֲרוּמוֹם: כִּי אֵין מֶלֶךְ אֵלֶיךָ
צָדִיקָה וּמִשְׁפָּט: וּלְמַלְשֵׁינִים עַד בְּטוֹרָה: כִּסְנוּ.

אֱלֹהֵי בְּתָנִים בְּדַע צִיּוּמִי. אֱלֹהֵי בְּעֵנִים בְּדַאשִׁימִי. אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי לָמָּה סָחִי וּמֵאִוִּם תְּשִׁימִי. אֱלֹהֵי בְּאַפֶּךָ תּוֹכִיחֵנִי וְאַל
בְּחַמְתְּךָ תִּפְסְרֵנִי. אֱלֹהֵי לְחַטֹּמִי אֱלֹהֵי בְּאַף לְשִׁטְמִי.
אֵיכָה תִּהְיֶה לְאִכּוֹר לִי בְּעַצְם יָדְךָ תִּשְׁטַמְּנִי: תִּשְׁטַמְּנִי
לֹא לְנִצָּחַת הַשָּׁבוּעַ וְתִנְחַמְּנִי. לַעֲתָה תִּכְבְּעֵנִי וְיָדִים וּזְמַמִּי
לְלַחֲמִי. יִשָּׁב גַּם אַפֶּךָ וְתִנְחַמְּנִי: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׂוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַבְּעֵנִי וְיָדִים: עַל הַצְדִּיקִים עַד כִּי בָר כַּחֲנוּ.

אָמַר הַדּוֹד הַאֲתֵרוֹן בְּפִצָּחַת. אֲמַתָּח הַפַּעַם וְלֹא אֲרֹאֶה
רְצַח. אִם פֶּחַ אֲבָנִים כְּחֵי אֲרִגֵּחַ וְאֶעִיז מִצָּחַת. אָמַרְתִּי
הַסִּתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לְנִצָּחַת. אָמַרְד בְּחֵרוֹף רְצַח אֲמַת
תְּרִבּוֹת לְנִצָּחַת: מִן אֵיכָה עַד אָנֹכִי תִשְׁכַּחֲנִי נִצָּחַת: נִצָּחַת יָדַע
כִּי רָנַע יִשְׁצוֹף. יִרְצָה אֶת בּוֹטְחוֹ צָדִיקָם לְרִצּוֹף. כִּי לֹא
לְעוֹלָם יָרִיב וְלֹא לְנִצָּחַת יִקְצוֹף: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעֵן
וּמְכַסֵּת לְצַדִּיקִים: וְלִירוּשָׁלַם עִיר עַד לְחֻטָּה חֲכִי.

אָנֹכִי אֲנִתְנוּ עוֹלִים וְחַיִּית יַעֲרֵשְׁכֶלְתָּנוּ. אָנֹכִי מִדְּחָק
וּמִשְׁעָרְתֶּךָ בְּלָתָנוּ. אָנֹכִי כַּצְפוֹר נִוָּד כִּי הִילַלְתָּנוּ. אָנֹכִי
כִּי אֵלֶּשׁ בֵּינוֹת אֲבָלְתָנוּ. אָנֹכִי מִלֵּאחֲתָנוּ אָנִינוֹת תְּבַלְתָּנוּ.
אֵיכָה כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲבָלְתָנוּ: אֲבָלְתָנוּ רִוְפַסֵּת בְּיַעַר
גְּדֻלָּה. רֵאָה בְּקִנְאַתִּי וְתִשְׁמַע בְּגְדֻלָּה. קִנְאַתִּי לְצִיּוֹן
וְלִירוּשָׁלַם קִנְאַת גְּדֻלָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אח צמח רוד וכו' עד סוף שמנה עשר, ח"ק ומוללין ס"ח (ויש קהלות שאוליות
אל ארך אפים, יש שא"ח יקוויס ג' אכשיס בסדר ואחחונפ' כ' חילוד בנים, כהן
עד ובכל נפשך, לוי עד מלכוד, ישראל והוא העפטיי עד סוף כסקא (ואין אופרין
פי סנך לעילים) ואוסר ח"ק, וגוללין ס"ח ועפטיי אסקא אסיפם נגינן כני, יסנך
לאחריה ג' זרכות עד מגודוד. ואוסרים ידללו ועחויין ס"ח להיכל, וא"כ יושבים
על הארץ ואוסרים קינח עד נקירא, וא"כ עוסדי' שעל הארץ ואוסריכ אשרי (וא"ח
למנצח) ובא לציון גואל, ומלגנים פסוק ואני ואח ברחי אוחם ועחחילים וא"ק
וג' ואופרים ק"ס גלי החקבל, עלינו ק"י (וא"ס שירים ומוסרים).

כאן חזר החפלה על סוד לנו מלכנו כי פשענו, ואמ"כ עתה י' מלח לנו וכו'.
 סלח לנו אבינו. כי פרוכ אלהינו שגינו. מחל לנו
 מלכנו. כי רבו עונינו:

אל ארץ אפים אמה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך
 השוכה הזרית: גדלת רחמיה וחסדיה. תזכור היום
 ובכל יום לזרע ידידיה: תפן אלינו ברחמים. כי אמה היא
 בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פנייה נקדם. כהודעת
 לענו מקדם: בחרון אפה שוב. כמו בתורה פתוב:
 ובצל כנפיה נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על
 פשע ותמחה אשם. כיום ותיצב עמו שם: תאזין שיעתנו
 ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר.

ויעבר יהוה על פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום ותען ארץ אפים ורב חסד ואמת:
 נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע ותשאה ונקיה: וסלחת
 לעוננו ולחטאתנו תחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו. כי פשענו:
 כי אמת אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיה:
 מזה נאמר לפניה יושב מרחם ומזה נספר לפניה
 שוכן שחקים: מזה נאמר לפניה יי אלהינו מה נדרר
 ומזה נצמדק: אלהינו בשנו במעשינו ונכלמנו בעונינו:
 אלהינו בשנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אלה:
 אין לנו פחד להשיב ולא מצח להרים ראש: כי
 עונותינו רבו למעקלת ראש ואשמתנו גדלה עד
 לשמים: כי עונותינו עברו ראשינו כמשא כבד יכסו
 מפנינו: כי עונותינו רבו מלמנות ותפאתינו עצמו מספר:
 כי עונותינו נגיד נדא מחטאותינו: כי פשענו גדע

וְהַטְּאִיתִי נַגְדִּי הַמִּיד: כִּי רַבּוֹ מַשְׁבוּתֵינוּ לָךְ הַטְּאִינוּ:
 לָךְ לְבִדְדָה הַטְּאִינוּ וְהִרְעָה בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂינוּ: הַטְּאִינוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ
 הַיְעִינֵנו הַרְשַׁעְנוּ: יִדְעֵנוּ יְיָ רַשְׁעֵנוּ עֲזֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי הַטְּאִינוּ
 לָךְ: יִדְעֵנוּ כִּי הַטְּאִינוּ וְאֵין מִי יַעֲמֵד בְּעֵתֵנוּ שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל
 יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה: יִדְעֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ: לֹא כַּהַטְּאִינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא
 בְּעֲזוֹתֵינוּ תִּגְמַל עֲלֵינוּ: כִּי כִּבְבֵה שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ כֵּן
 הַגִּבֹּר חֲסִידֶךָ עֲלֵינוּ: כִּרְחֹק מִזְרַח מִמְּעֶרֶב כֵּן תִּרְחִיק
 מִפָּנֵינוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ: כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים כֵּן תִּרְחֹם יְיָ עֲלֵינוּ:
 לְמַעַן שְׂמֵךְ יְיָ וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא: לֹא דָנִי אֱלֹהֵינוּ
 הַרְחֲמֵם וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מִרְדֵּנוּ בּוֹ: וְסִלַּחְתָּ לְעַפְךָ אֲשֶׁר
 הַטְּאִינוּ לָךְ וְלִכְלֹל פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְנוּ בְּךָ וּנְתַתֶּם לַרְחֵמִים
 כִּפְנֵי שׁוֹבֵיכֶם וְרַחֲמוּם: וְאִתָּה תִשְׁמַע אֵל מְקוֹם שְׂכִיבֶךָ
 אֵל הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְעֵת וְסִלַּחְתָּ: סִלַּח גָּאֵל גְּלוֹן הָעַם הַזֶּה
 כְּגֹדֶל חֲסִידֶךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמְּצָרִים וְעַד
 הַבָּה וְשֵׁם נִאֲמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סִלַּחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הִטָּה אֱלֹהֵינוּ
 אֲנִיךָ וְשִׁמְעָה פִּקְחָ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמְתֵינוּ וְהִעִיר אֲשֶׁר
 נִקְרָא שְׂמֵךְ עֲלֵיךָ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
 הַחַנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲדָנִי שִׁמְעָה
 אֲדָנִי סִלַּח אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל הַאֲחֵר לְמַעַן
 אֱלֹהֵינוּ כִּי שְׂמֵךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַפְךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו. ע"פ חשר"ק כפול, ונסוף סתום שלמה הקטן הצעיר.
 תבא לפניהך שועת חנון. תהי גא אונה קשבת וחנון.
 שמעה צדק הקשבה רגן. שר מישרים ומעלים מרגון:
 ראש להרים נכלמנו בשנו. ריח נרדנו כי הבאשנו.
 קלקלנו ישרים וחורות שבשנו. קרקע פגינו ככן פבלשנו:
 צר ומצוק מכל צד. צאן נבחת מאין באד. פגח לזמן

ויגזר מעצד. פתד משמאל וציד הצד: עיניך רואות
 ההיינה פקחות. עני וענני צרות המתחזות. סגד לרנה
 ולרצף הוסיחות. שבות והפוך בדרךך הנכחות: נחני
 בעינינו לשבי ולכה. נחני מלכיני פהנינו לביה. מרום
 נכבדות ואהבה ענה. מנרת לארץ לשמה ולעה: לא
 חדינו פנינו לתקדים תחנה. להשכיל באמתה מעלות
 צחנה. קלינו כסרום בשפל קול התחנה. כמעט רנע
 כולי תחנה: יתר הפליטה להשאר חסד. יתר ותר
 תהה וכנסת. טלטלנו כנגד שלש מאסת. טירת בסף
 בגללינו רמסת: חבל חבלנו מעל למעול. חבלנו מעל
 אך על. זכור צדית בלי לגעול. זרעים לקבץ וכם למעול:
 ואתה אחרי כל הבא. ויא תצדיק ולנו הדיקה. היום
 כמאז בלי סבה. הנינו לפניך באשמה רבה: דלת עם
 לקלם וחרף. דחופים סחופים נתונים למרוף. גלות
 ושעבוד בגסיון וצרוף. נלגל פחד לסליחה וחרף:
 ברחמיה עוד ברבות עתים. בה נלשע קים והולשעתים.
 אלה מרחוק יבוא בתים. אלה מצפון ומצים ובתים:
 שנה חם עבדיה נעפה. לבב בימי קדם נעימה. משבנו
 אחריה שימנו בראשונה. הכל חפצים ליראה את שמיה:
 הקטן לאלה גדל רחומנו. והצעיר לנו דהעצים ברחומנו.
 יחד בכל צדקותיה לרחמנו. ישוב נא אפה ורחמנו:
 אל מלה יושב על כסא רחמים. מתנהג בתסידות.
 מחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרפה מחילה
 לחפאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר
 ורח. לא ברעתם תגמול. אל הורית לנו לומר (מהות)
 שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו
 שהייתה לענו מקדם כמו שפרט ויחד יחד בענו

וַיִּתְצַב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא

יְהוָה וַיְהוֶה אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאֵמֶת:
נִצַּר חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשְׂא עֵז וּפִשַׁע וְחַטָּאת וּנְקָה: וְסִלְחָה
לְעֹגְגוֹ וּלְחַטָּאתָיו וְתַחֲלָתָיו:

סִלַּח לָנוּ אֲבוֹנֵנוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחֵל לָנוּ מַלְכֵנוּ. כִּי פָשַׁעְנוּ:
כִּי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:
כִּי עַמֶּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: הַאֲזִינָה יי תִּפְלָחַנו וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ וְהִקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁמֵנוּ מַלְכֵנוּ וְאֱהִינּוּ כִּי אֵיךְ נִתְפַּלֵּל: שְׁמַעַה
תִּפְלָחַנו יי וְשׁוֹעֲתָנוּ הַאֲזִינָה אֲדַמְעָנוּ אֶל תִּתְרַשׁ: שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱהִינּוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תִּפְלָחָנוּ: שְׁמַע יי קוֹלֵנוּ נִקְרָא וְחַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ:
לִי הִישָׁעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ סִלָּה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ
מִשָּׁנָב לָנוּ יְיָ יַעֲקֹב סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֱשֶׁרִי אָדָם בֹּטַח
בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַפְּלֵךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ: כִּי לֹא עַל
צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנֵחָנוּ מִפְּסִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. אֲדֹנָי שְׁמַעַה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה לִּי
תְּאֵתֵר לְמַעַנְךָ יְיָ כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמֶּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו. לאשי המרחים יצחק הקטן ברבי מאיר חזק ואמץ.
ישׂראל עַמֶּךָ תַּחֲנֶה עוֹרְכִים. שְׁהִים מוֹצִרִים וְלֹהֲשֵׁעַ
צָרִיכִים. צָרִיכִים עֲלֵיהֶם עַל מְאָרִיכִים. כָּל זֹאת הַגִּיעַתֶם
לְשִׁמְךָ מְבָרְכִים: חֲלִי וּמְכַאֵב לְהַכְתֵּב לֹא נִמְסַר. עֲלוּבִים
מִנְעֵר וּמְהִים לֹא הוֹסַר. קְדוּשׁ בִּידֶךָ לְפִתּוֹחַ מוֹסַר.
כְּאֲמֹנֹתֶךָ הַנִּקְיָה וְלֹא כְּאֲמֹנֹת בָּשָׂר: הַלּוּבֵשׁ צַדִּיקָה
וְלֹא כְּמַעִיל עֲטִיבָה. וּמְמַכָּה עֲצָמוֹהָ מִתְּקוֹן רַמְיָה. קוֹמֵם
עַרְתֶּךָ מִנְּפִלְתָּהּ הַמְטָרָה. בְּכַתֶּךָ הַגְּדוֹל וּבְיַרְעֶךָ
הַנְּטָרָה: טוֹעִים אֹמְרִים גַּחֲלִתֶךָ לְחַבֵּר. כְּבִידֶךָ
לְהַמִּיר וּבְהַבֵּל לְהַתְּבַלְבֵּל. נִצַּר נִתְעַב לֹא לֹת לְקַבֵּל.

יראתך הקדושה לגמוש ולגבל: באהבתך וחסדך
 מנשא ומנטל. עצתם תסכל ומה שבתם תבטל: רח
 תגרות מבניהם הטל. ומלאך אכזרי דחה וטלטל:
 בעבור כבוד שמך ושם קדשך המהלל. נוראות הפלא
 לבל פגום יתחלל. יועצי רעה תוליד שולל. וקדם
 תעולל כאשר בי נתעולל: מקים מעפר דל ואביון
 מאשפה. כנסתך אל תתן לבלה ולחרפה. אם
 בפקודיך מתעצלת ומרפה. על כל פשעה אהבתך
 תהא מחפה: יתרה חבתם לפניך אדוני האדונים.
 בין כך ובין כך קרואים לה בנים. רחמיה יקדמנו
 אלה עליונים ותחתונים. טרם ישמטנו הפים
 הידונים: חפצי קרבתך על כל הבאות. החלשה לנו
 ישועות הנבאות. קדוש עשה עמדם לסוכה אורת.
 חוק ואמץ גואלם יי צבאות: אל מלך וגו' עד לכל קראיך.
 למען שמך יי וסליחת לעוננו כי רב הוא: למען יתלצון ידידיך
 הושיעה ימינה ועננו: למען שמך יי תחיינו בצדקתך תוציא מצרה
 נפשנו: למענה אליהנו עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ודקים:
 עננו יי כי טוב הסוד פרוכ רחמך פנה אלינו: פנה אלינו וחננו
 כי יחידים ועניים אנחנו: כי הישועה וכו' עד לכל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו. ע"פ א"ב כפול ונסוף חמוס שלמה.
 אין מי יקרא בצדק. איש טוב נמשל סודך. בקש
 רחמים בעד שחוקי הדק. פשוט פנים אין בך: גבר
 תמים וגבר אפס. גמר תסוד וצדק נרפס. דור עני בעונו
 נתפס. דבריו להגיד מי יחפש: הוספנו מתטאנו חימה
 להבעיר. המתנרבים כבני בית להפעיר. ומה יעצור פח
 רב ועעיר. והי ופלל לקדוש ועיר: וחלתי ואירא בעד
 ריי. ועק לחות לחוקך בבחן. חסר חסד ויתור צתן.

חן איה אמצא פתחן: טוב לקוראיה מפשרתב מרתם
 שוא ולכלכל ירב. יקר חסדה עלי ירב. יען קול
 להאזין באהב: כהגון מדות ובתפלה שלם. כמקן ורגיל
 ולא כגלם. להחשב נגדה דכא מלהבלם. לרחמיה
 זכרה לרחמתי מלהתעלים: מרבים צרבינו ואן להאמר.
 מקצר דעה ומרוב ממר. נגדה הכל יוצר חמר. נהג
 ורעה צל ושומר: שרדנו כתיחן חר פחדנו. סחי ומאום
 השם כבודנו. עננו והגנו מחיה בלשעבדנו. עוד למנינה
 בקש אבדינו: פקדת געיה הוסחותיה לשמים. פזורים
 פחדים ובגדים עבדים. צפנים בספקה מריב ושפטים.
 צפית הפארתה למו מבטים: קול פחה להב חוצב קצב
 טוב וחלופו קוצב. רעיה דופקים בקול עצב. רצורת
 נדבתם ובקרבים התוצב: שוקדים בצום לבם להכניע.
 שאנם מועם בחדריה הפניע. הובעים בלחש שפיה
 דהניע. האותם אל נא תמניע: שמך אלהים חיים
 מתפאר. לחיים טובים ממך נשאר. מקור חיים עמך
 מתבאר. הביטת ועננו ועינינו האר: אמלך יושב עד לכל קוראיד.

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש תדרשנו: טוב
 יי למעו ביום צרה וידע חוסי בו: פי טוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור
 אמונתו: טוב לחסות ביי מבטוח באדם: טוב לחסות ביי מבטוח
 בגרבים: טוב וישר יי על פן יורה חפאים בדרך: טוב ויחילודומם
 לתשועת יי: הושיענו אלהים פי באו מים עד נפש: הושע יי את
 עמך את שארית ישראל: הושיעה את עמך וברך את גהלה ורעם
 ונשאים עד העולם: הושיעה יי פי גמר חסיד פי פשו אמונים מבני
 אדם: עזרנו אלהי וישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר ער
 חפאתנו למען שמך:

וְכֵן לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְחִבְרַתִּי לָדָם
 בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתָּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהוֹת לָדָם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי'. עֲשֵׂה עִפְשֵׁנוּ כְּמִדָּה
 שְׂחַבְטָהֲנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בְּהוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִכִּידָם לֹא
 מֵאֲסִתִּים וְלֹא נְעֻלְתִּים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי
 אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְיֵי תִשְׁחִיתֵנוּ כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב.
 כִּי יי' רַחֵם יי' אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפֹּחַ
 אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָדָם: הֲשִׁיב שְׂבוֹרָתֵנוּ
 וְרַחֲמֵנוּ כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב וְשִׁיב יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׂבוֹתֶךָ וְרַחֲמֶךָ.
 וְשִׁיב וּקְבֹצֵךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יי' אֱלֹהֶיךָ שְׁפֹחַ:
 קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצְהוֹ הַשָּׁמַיִם:
 מִשָּׁם יִקְבֹּצֶךָ יי' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הֲלִבֵּן חֲטָאֵינוּ
 כְּשִׁלְג וּכְצֹמֵר כְּמִדָּה שְׂכָתוֹב. לִכּוּ נָא וְנִפְסַח יְאֹמֵר יי' אִם
 יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשִׁלְג כְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ. אִם יֵאָדְמוּ כְּחַלְע
 כְּצֹמֵר יִהְיוּ: וְרוּחַ עָלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהוֹרֵנוּ כְּמִדָּה
 שְׂכָתוֹב. וְחַרְקֵתִי עָלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהוֹרָתֶם מִכָּל
 טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחַה פִּשְׁעֵינוּ
 לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אֲנִי אֲנִי הוּא מְחַה פִּשְׁעֶיךָ
 לְמַעַנִי. וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מְחַה פִּשְׁעֵנוּ כְּעֵב וּכְעֵגֹן
 כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מְחִיתִי כְּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעֵגֹן חַטָּאתֶיךָ
 שׂוֹבָה אֵלַי כִּי נִאֲלַתֶּיךָ: אָמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי' בֵּיתָה הַגִּיגֵנוּ:
 יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יי' צַדִּיק
 וְגֹאֲלֵנוּ: כִּי לָךְ יי' הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדָמִי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ"ט אָנָּה)

תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְיֵי תִתְעַלֵּם נִרְחַמְנוּ שְׂאוֹן אֲנַחְנוּ
 עַיִן פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרָף רֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֶבְל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּזְלוּנוּ • דִּבְרַנוּ דְרוּפֵי • הֶעֱוִינוּ •
 וְהִרְשַׁעְנוּ • וְדָנוּ • חִמְסְנוּ • טָפְלוּנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצֵנוּ
 רַע • כּוֹזְבוּנוּ • לָצֵנוּ • מְרַדְנוּ • נֶאֱצֵנוּ • סָרְדְנוּ •
 עֲוִינוּ • פָּשַׁעְנוּ • צָרְרְנוּ • קִשְׁיֵנוּ עֲדָתָה • רָשַׁעְנוּ •
 שִׁחַתְנוּ • הֶעֱבֵנוּ • הֶעֱיֵנוּ • הֶעֱתַעְנוּ •

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁחֵה לָנוּ: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 מִשִּׁיחַ צִדְקָה אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסִתְרוֹת
 גִּבְיָי: גִּבְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל
 טְמֵאוֹתֵינוּ חֲרוֹק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְנוּ. בְּפָרוּב
 עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְחֲרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם
 מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיִּכָּה עֲבַדְתָּ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כְּמוֹת נִשְׂא עֵוֹן וְעוֹבֵר
 עַל פִּשַׁע לְשֹׂאֵרֵיחַ נַחֲלָתוֹ לֹא תַחֲזִיק גְּעֵר אִפּוֹ כִּי תִפֵּץ
 חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמִצְוֹלוֹת יָם כָּל הַטְּאוֹתֶם: וְכָל חַטָּאת עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוֹכְרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל
 לֵב לְעוֹלָם: הִתֵּן אָמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיַּמֵּי קֶדֶם:

דְּנִי אֵל אִישׁ חַמְדוֹת שֹׁעַ לְפָנֶיךָ. הַטַּח אֱלֹהֵי אֲזָנֶיךָ
 וְשִׁמְעַת פִּיךָ עֵינֶיךָ וְרֵאדָה שְׂמִמּוֹתֵינוּ. וְהָעִיר אֶת־אֲשֶׁר
 נִקְרָא שִׁמְעָה עֲלֶיךָ. כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּוִלִים
 תַּחֲנַנְתֵּנוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שִׁמְעָה
 אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּתְאָדָר. לְמַעַן
 אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְעָה נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל עִמָּךָ:

עוֹרָא דְסוּפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. יְיָ בְּשֵׁמִי וְנִבְלַמְתִּי לְהַרְרֵי

סליחות לשני קמא

אלהי פני אליך. כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלהי סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עובתם: אלתעובנו אבינו. ולא תשננו בודאנו. ואל תזנתנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה סתמא חינו. וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו הנביא. כאמור, בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת ידודה ולא תפצאניה. כי אסלח לאשר אשאר: עמך ונחלתך רעבי טובך. צמאי חסדך. תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות: ואל יעקב חטא ועון את הפלחנו. מחל וסלח לכל חטאתינו. כי אל טוב וסלח אלהי. פרוק אלהי חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וכו', והש"ן אומר עננו זין נוהל לרופא זרכה זפכי עלמה (אנל היחיד אינו אומר עננו בשחרית רק במנחה) ואוסרי' תחנן ושומר ישראל ואל ארך אפים ועוליא' ס"מ וקוראי' ויחל לג' גנך וכן למנחה קוליא' ס"מ וקוראי' ויחל ועפטינים דרשו.

סליחות לתענית חמישי

הש"ן חוזר החפלה עד מחל לנו מלכנו כי פשענו, ואח"כ אומר סלח לנו, א ארך אפים וכו', מה נאמר וכו' עד על עירך ועל עמך כשו לעיל ואח"כ פתחילי' כחן אלהינו ואהי אבותינו. ע"פ א"ב, ונסוף ראשי החרחים שלמה הקטן גדל בתשובה אף בקה מקודה ישראל יי. אחר וקדם עם נלשע ביי. ומדוע בלשש יום וזה כפורה עדיני. לישועתך קפתי יי: גרתי ואתר משך ימי עגני. גיא גי' גבל ועם גנאי: ומדוע דל כפורה כבוד ולי דיני: קנה אל יי חוק ונאמן לקה וקנה אל יי: הלא אתה מקדם חרב נאותנו. הקינותך אף ארח משפטיך תאורנו. ומדוע ואין אלהי מכפר על חבותינו. ומדאבותנו אימרים

יבשו עצמתינו והבדדה תקנותנו: זכרנו השפונות
 מקדם ומדתם קצרה. זה פמה פעמים קציר ועוד עצרה.
 ומדוע השכנו כבדמה ונטמינו משטת השורה. מקוה
 ישראל (י) מושעו בעת צרה: טענים ופרקים בנים הכתוב
 סבלם. טרודים חבלם וחרב בית זבולם. ומדוע יסתיר
 האב שבילם האמור בגללים. יש תקוה לאחריהך נאם
 יי ושם בנים לגבולם: כמעט נטיו רגלי ושפכו אשורים.
 כי קנאתי בהוללים מערבי מישרים. ומדוע לא תקצר
 ותשבר יד רמות הקולשים. וקני יי יחליפו סת יעלו אפר
 בנשרים: מלא רדפתי וחסרה שנת גאלי. מסורים
 למכים ולמורטים ולתקוה אולי. ומדוע נסחפו אפירי
 ומתי שיר אולי. קוה קפתי יי ויט אולי: סוגה שריגיה
 בקקום בוקקים והבאשו. סירים סורה גבשו ולא עבשו.
 ומדוע עתקו גברו וכמדבר לא יבשו. מקוה ישראל יי
 כל עזבך יבשו: פועלי און יתאמרו אינו רוינו. פלשמו
 אמת אותותינו שמנו התינו. ומדוע צלחה דרכם וחסרה
 דמינו גרונו. יי חננו לה קינו: קימת סבת שלש עשרה
 פרץ. קץ רחוק ולמקרא עלות הפורץ. ומדוע רשעים
 יחיו ולא ידמו קרץ. וקני יי הפוה יירשו ארץ: שוסי חבל
 נחלתך מחלקך לגרשנו. שובי שובי השולמית בפיהם
 להפרישנו: ומדוע התנשאו זה לזה תנאמו גפרישנו.
 שוב יי לקון לנפש תדרשנו: שדי השוכות מדועינו פינו
 במלא. ליי אליהנו חטאנו ותקראנה אותנו כאלה.
 משפטיך אמת ואתה מרום מתעלה. הצדקה לה ולנו
 הבשח נגדה: העדת רבות ונאמר לא נקשוב. קול טף
 גבי אף פינו להחשוב. יגדל פת סלה יחידים מושב.
 בתשובה שלמה לפניה אותנו להשוב: מדוע אר

ללבלשה תקרב עונתו. ויח נצתם על פני עמיתו. סלה
גודה יום הבא בשעתו. וזה יי קינו לו גילה ונשמחה
בשעתו: אל מלך יושב עד לכל קראיך מעלת לעיל

האזינה יי הפלחנו והקשיבה בקול תחנונותינו: וקשיבה לקול שוענו
מלבנו ואלהינו בי אליה נחפל: יי בקר השמע קולנו בקר נערה לה
ונצפה: שמעה הפלחנו יי ושועתנו האזינה אל המעחנו אל התרש:
שמע קולנו יי אלהינו וקבל ברחמים וברצון את הפלחנו: שמע יי קולנו
נקרא וחנונו ונענה: שמע יי וחנונו יי היה עזר לנו: יי אלהים צבאות שמעה
הפלחנו האזינה אלהי יעקב סלה: ליי השועה וכו' עד ועל עמד.

א"י א. ע"פ א"ב, ונסוף ראשי המרוזים שלמה הקטן וכל נחיו בעלי ד' סנכים.
אם עונינו רפו להגדיל. בנו ענו עבות בגדיל. גרש
לנו בינתים להכדיל. ורבי רחמיה לא תהדיל: התנהג
במדת חסד התנית. ואפה הוא לא שנית. וכו' ערה
קדם קנית. חן שרר בכור פנית: מענתנו נפי קרת
נתנים. ישבתנו שן סלע איתנים. כאחת הכיתנו במקום
תנים. לרהיה צאת כמה מתנים: מרוב פקדות וכהלה
מחלחלת. נקטה שחה לעפר בחלרת. סמכה בטן
לארץ נשחלת. ערה לפה תישן תחלת: פקח קוח
אסוריה חפוז. צוק העתים חשבונם קפוז. קבץ
פורה עדר הנפוז. ראות עולתה ופיה תקפוז: שמור
שמעת חסד ותנאי. הם וצבור ובנאי איתני. שלומ
יצח לכלי גנאי. הפוך ושנות למוכה הפנאי. קטן פי
יעקב דל. ידוע חולי נכוח וחדל. חיים וחסד מעוז ומגדל.
כאשר סחה עתה יגדל: אל מלך יושב וכו' עד לכל קראיך.

הו שיעה יי כי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: הו שיעה את עפה
וברך את נהלתה ורעם ונשאים עד העולם: הו שיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קרשה להשתבח בתהלתך:

אלהינו ואלי אבותינו. ע"ם א"ב פפול, ונכוף לקשי הכתובים גרשם ברי יהודה.
 איה כל נפלאותיה הגדולות והנוראות. אשר ספרו
 לנו אבותינו יי צבאות. בדת ישראל מצרימה לשעבר
 ותלאות. פתבלי אדם משכתם ולא משלשלאות. גם
 מעבידיהם בקשה עבודה. גורו ביאר וכוריהם לאפדה.
 הנת בכאפאה מדה במדה. הגלים הוצאת פרכוש כל
 המדה: הים וגלו בענה פרו. הירדן הובשת וברגל
 עברו. ובמדבר כלכלתם ודבר לא חסרו. וממלכות
 ועממים בדם נמסרו: ונתו טוב ורדפום מכניעים.
 ועקוקה ושמעית והעמדת מושעים. חנו בארצם כל טוב
 שבעים. חטאו וגלו ופקדתם לשבעים: טפלו שקר ונתנו
 למרמס. מרדום למדהפוח אנשי חמס. יצאו מארצם
 וקץ חזרתם נכמס. ישבו בגוים והיו למס: פח אמן
 פלטה הנשארת. כשל פחה מכבר רעה ממארת. לעת
 ראשונה פקדה משארת. לבא שניה אצה ממחרת:
 כעת לעת צרתי מרפה. מיום שעבר קשה הבא. נלאיתי
 נשיא על מדהבה. נואמת מדוד ודבא הבאה רבה:
 סגלתה החקת פקדתה מלנצור. סברה להמיר כבודך
 בעת צר. עד אנה יי אקרא ממצר. ענגי במרחב פי
 ידה לא תקצר: פשעים אם עצמו ביני ובינה להבדילה.
 פרגוד עם נגעל בפני התפלה. צוד בכסא כבודך תחור
 מחלה. צעקתי הבא לפני כבודך להתקבלה: קרא שנת
 רצון מעצב להנפיש. קבץ גפוצותי ועבר פראשי. ריבה
 יי ריבי נפשי. רצה להצילני אלחי קדושי: שני רשעים
 בחצץ הגרם. שוממות יכנו ואמה תהרום. תשפוך דמם
 ארצה לרום. תמותה הותר וכאמנה תארום: גרוד
 פרצת סכת דוד הנפלת. רומם קריה עד עפר משפלה

שְׂבִיחַ נְתַתְּם נְחֻמָּה מְכַפֶּלֶת. מְאֹרָה הָאֵר וְתֹאדֹר מְאֹפֶלֶת.
בְּנֵה עִירָה כִּימֵי עוֹלָם. רַפָּא מִזְבַּחַךְ הַיֵּכָל וְאֵלֶם. יְדֻדָּה
וְיִשְׁרָאֵל שֵׁם יַעֲבֹדֶךָ כָּלֶם. וְיִתְגַּדֵּל שִׁמְךָ עַד עוֹלָם:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין סעולא לעיל.

טוב יי לכל וכו', ליי הישועה וכו' עד ועל עמך.

ע"פ א"ב

סומין

רַחֲמֵי יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָהּ. נִהַג כְּצֵאֵן יוֹסֵף. יוֹשֵׁב הַכְּרָבִים
הוֹפְעָה. אֲדֹנָי אֱלֹהִים סִלַּח נָא. מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא:
אַ אֲחִסֵּר יי רַעִי. בְּנֵאוֹת דִּשָּׁא תִרְבִּיצֵנִי וְתִשְׁפִיעֵנִי. גַּם
כִּי אֶעֱתֵר לְמוֹשָׁעִי. בְּרַכֵּי רַחֲמֶיךָ תִּרְאֵי וְתוֹדִיעֵי: הַעֲבֹד
יִשְׂרָאֵל כִּי תִגְרָשְׁדוּ. וְאֵם יֵלִיד בֵּית הוּא. וְנִתְחַוֵּי בְּד
מוֹאָסִים וְתַבְרוּהוּ. חָלְלָה לָךְ מִסְפָּר לְמַחֲרוֹ: מִדָּח מִשָּׂא
וְעַל כְּבֹד. יוֹם יוֹם הוֹסַפְתִּי לְהַכְבֵּד. כָּלוּ אֲשָׁרֵי כְעֵינִי
הַעֲבֹד. לִיד אֲדָנִים לְקַבֵּל זָבֹד: מַח סָחִי כִי אֲחִל. נֶאֱלַמְתִּי
לִפְנֵי גִזְוֹד כְּרַחֵל. סִבְרַתִּי יִשַׁע מִמֶּךָ לְהַשְׁחֵל. עוֹדְרָה
גְּבַדְתָּךְ סוֹלַח וּמוֹחֵל: פֶּקֶד עָלַי כְּבֹד חֲטָאתִי. צְמַרְו
וְדַחְקוּ בְּבוֹר חַיְתִי. קוֹמָה יי צוֹר יִשְׁעָתִי. רִיבָה רִיבִי
לְחוּם מְלַחְמָתִי: שׁוּבָה יי אֵת שְׂבִיתִנִּי. תָּשִׁיב בְּאִפְסִיקִים
נִדְחֵי פְּוֹרִינִי. מִמְּכֹן שְׂבִיתְךָ תִּשְׁבִּיחַ לְרַחֲמֵנִי. יי שִׁפְטֵנִי
יי מְדוּקְקֵנִי: אֲדֹנָי אֱלֹהִים סִלַּח נָא. מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין סעולא לעיל.

ואתה קדוש וכו' עד סלח לנו יוצרנו לעיל.

שם הסתבר ברש"י מרחות גרשם בן יהודה יזכה לחיי עד.

גְּדוֹל עֲוֹנִי וְלַחֲטוֹא הוֹסַפְתִּי. הוֹסַפְתִּי אֲשַׁמָּה וְהִרְבֵּי
רָעָתִי. רָעָתִי רַבָּה וְלִלְקוֹת חַיְבָתִי. חַיְבָתִי גְלוּת וְרַבְצֵי
שְׂבִיתִי: שְׂבִיתִי מִפְּעֻלוֹת יי עוֹשֵׁי. עוֹשֵׁי גְמֻלָּתִי וְנִתְנֵנִי
בְּד פְּעֻשֵׁי. מַעֲשֵׂי וְשׁוֹסֵי בְּרַגְלֵי חֲמָר רְמָסִי. רְמָסִי
וְרָסִי וְכִנְרוֹ בְּסָסִי: בְּסָסִי שְׂעִיד וּמִתְרִי נִתְסוּ. נִתְסוּ

בני ומעל גמלם רחמי. רחמי מעל יי ונאקות חללים
 נאקו. נאקו ונאנחו ומכאב לב יצעקו: יצעקו בצר למו
 אל אלהים עליון. עליון הושעה עמך האביון. האביון
 עתה ולפנים מזה עליון. עליון חושדה לעזרת עני ואביון:
 ואביון המחולל בפשע ובזעון מדכא. מדכא ומכבה את
 שפך ואת דכא. דכא ושפך הנאחו פחפה. פחפה
 העלה העננה והרבה: הרבה ישבה לארץ בשפלה.
 בשפלה השפלה והשמיעה קול יללה. יללה חיללה
 ובמר נפש מיללה. מיללה יי הביטה פי חייחי וזללה:
 וזללה היתה נכפזות מדבר פה. פה נשקה אש וגרי
 כבה. כבה גרי ומאורי נחבא. נחבא כבודי בבא הוזה על
 הוזה: הוזה מועקה מלאה מתנינו. מתנינו חללו ונשפר
 לפנינו. לפנינו דהא מכבד ענינו. ענינו זכור וראת את
 הרפתנו: הרפתנו העבר וחוסקה לא יכלמו. יכלמו
 הנתיים בך ויפלו ולא יקומו. יקומו סניגורי וקטגורי
 דקמו. דקמו ועל פה ד ישימו: ישימו ליי כבוד ותהלה.
 ותהלה ורנה באפד בני עולה. עולה וחטאת א תחשוב
 לסגלה. סגלה הושעה את על פי שבמזות דלה: דלה
 ואמלה תנה לשם ולתהלה. תהלה תעטה בתורתך
 קרן אפלה. אפלה האר ורחמיה לא תקלא. תקלא
 ענינו והמצא לנו מחלה: זכר לנו ברכת אבות וכו' כמו ניום שני.

סליחות לתענית שני בחרא

הז'ן מחר החפלה עד מחל לנו כי פשענו, וחס'כ סומר סלח לנו, א ארד
 אפ'ס וכו', סדה נאמר וכו' עד על ערך ועל עמד, לעיל וחס'כ סתחילי לבאן.

אלהינו ואלהי אבותינו. ע"פ א"ב.
 אליך נשואות עינינו. בכל פנה ופנה אשר זריתנו:

סליחות לתענית שני בתרא

קולנו בְּרָמָה נִשְׁמָע. דְּלֶךָ בְּכִי תִמְחֹרֵים נְדַמָּע:
 וְחָנוּ בְּמַגְנוּ מְרוֹב תַּחֲלוֹאוֹת. וּמִתְּלֹאוֹת הַבְּאוֹת
 תְּלֹאוֹת: וּזְלֹתָהּ בְּעֵלוֹנוּ אֲדוֹנִים. חוֹרְשִׁים זֶה אֲחֵר
 זֶה שְׁנַיִם: מְרוֹפָה פְּרֻחָהּ בְּכַבְעֵי תַפְרִים. יַגְעָה
 אֵין לָהּ צַדִּיקָה בָּהּ וְלֹא לְאֲחֵרִים: כָּל הַיּוֹם עָלֶיךָ
 אֵם. לְכַפֵּרָה אַתָּם מִשְׁנֵיגִים: מִה נִתְּנָה וּמִה נִקְדָּם.
 מְלִבוֹשׁ וּמְלֵה־תְּאֵדָם: שִׁיחַ שִׁפְתוֹתֵינוּ אִם נִבְרַר
 אֵן. עוֹנֵינוּ נִגְדָנוּ יִשְׁן נִשְׁן: פְּתָנוּ אִם תַּצְמִית וְדַמְנוּ
 שִׁשְׁפוֹךְ. צַדִּיקָה אֶרֶץ מִבְּלִי רָגוּ תַחֲפֹךְ: קוֹמוּ רַבְצֵי
 לְסַעֲדוֹנוּ בְּשִׁעָה. רְאוּ כִלְיוֹן וְאַיִה שְׁבוּעָה: שׁוֹמְרֵי
 וְהַקִּיצוּ וְהַשְׁתוּמְמוּ. שִׁקְדָתָם מְרַחֲתָם וּלְבַתְּלוֹת
 וְ: תַפְאֲרַת עֲמוֹ עוֹרָה לְמַה הַיִּשְׁן. תּוֹחֶלֶת יִשְׂרָאֵל
 לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לַל קוֹרֵאד.

גַּדְיִי הַפְּלִתָנוּ וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁתַּעֲנוּ
 וְאֵלֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְּפַלֵּל: יְיָ בִּקְרָה הַשְׁמַע קוֹלנוּ בְּקֶרֶב נַעֲרָה לָךְ
 וְ: שְׁמַעֲהָ תַפְלִתָנוּ יְיָ וְשִׁעָתָנוּ הַאֲזִינָה אֶדְמַעַתְנוּ אֶתְחַרֵּשׁ: שְׁמַע
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תַּפְלִתָנוּ: שְׁמַע יְיָ קוֹלנוּ
 וְחַנּוּנוּ תַעֲנֵנוּ: שְׁמַע יְיָ וְחַנּוּנוּ יְיָ הִיָּה עוֹז לָנוּ: לִי הַשְׁתַּעָה וְכו'.

ו ואלהי אבותינו. ע"פ א"ב.

וְכַמִּדַּת כְּשׁוֹר מִדְּתָהּ. אֵיךְ קִנְאָתָהּ תַעֲצֵת עַמִּידְתָהּ.
 בְּרַחֲמֵי לְבַיִת חֲמִידְתָהּ. בְּעֵלוֹהּ אֲדוֹנִים וְאֵין לְצַמִּידְתָהּ:
 לְדוֹדֵי אֲנִי מְאֹרְסָת. גַּעַל רֹדֵדֵי אֵיךְ נִדְרָסָת. דִּין
 לְעַצְמוֹהּ מִקְנָסָת. יְחֻדָּה גַם כִּי נֶאֱנָסָת: הַאִם בְּלִי
 לְשִׁלְחָת. הַבֵּן בְּתוֹם אוֹבֵד שְׁלַחַת. וְגוֹן גַּעַל הַפְּקֵר
 וְחָ. וּמִעֵין חֲתוּם נִרְפָּם דְּלַחַת: זַעַם כְּרַגַּע וְעַתָּה
 וְדֵ. וְרִי קוֹל שְׁחֻצָה לְשִׁפּוֹךְ. תְּבִיבַת רַע כְּקֶרֶן הַפּוֹךְ.
 דָּה עֹוֹבֵה בְּקוֹרַעַת בַּפּוֹךְ: טוֹבַת הַתְּאֵר קְדוֹרְגִית
 דֵּ. מְרִיחַ מִכָּה מִבְּלִי אֲרָה. אִם נִקְּם נִסְתָּם דְּרָה.

יום שלום נחתם תרה: פח הספל הכשיל נטל. כסול
 שחול הנשאר מקטל. לא למרנוע נד ומטלטל. לעמל
 ונגע ואחר נוטל: מטע קרן שמן המדשן: מרמס כודיע
 סחרלי כבשן. נוצר למעלה לא יישן. נטעו למשחל
 פרות הבשן: שורקה מה בצע ונקטפת. סורחת מה
 יתרון ונקטפת. על יד חקוקה וטוטפת. על מה אהבתה
 נשטפת: פעלת הרזים במעוט מלאכת. פריעת שזר
 רבה והולכת. צופה הפנות ועפה נמשכת. צרה פקדה
 ואחרת נסמכת: קדש ראשת ערמת שערים. קצוד ארץ
 זרים כשעורים. רח מנשכת בעלי יערים. רדוף נשטפת
 נסים ונסערים: שפנה ותשעים האלות האלה. שלמו
 אלה מאלה וכאלה. תרחם תקבצנו מקרנות אלה. אז
 יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: א מלד יושב עד קוראיד.
 הושיעה יי פינמר חסיד פי פסו אמונים מבני אדם: הושיעה את עפק
 וברך את נחלקה ורעם ונשאים עד העולם: הושיענו אלהי ושענו
 וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לישם קדשה להשתבח בתהלתך:
 ליי הישועה וכו' עד ועל עמך מפלא לעיל.

אחינו ואהי אבותינו. עיוסד ע"פ א"ב ככול.

אזון תחן והסכת עתירה. אף חפר ולשכה עברה.
 באי לחלוהך בנפש מרה. בשמך הגדול ימצאו עזרה:
 געית נאנחים ענותם חזה. גחינת קומתם לא תבוה.
 דרוש עלבונם מצר בזה. דרוך פורה ונצח יזה: הלא
 אפה היית והנה. היה תהיה בחדר גאונה. ונמת יכון
 ורע אמוניה. והנם כלים מהגרת תרונה: ועמו בעוהם
 ומפאונים נסחו. ורו באפסים ולא נתו. הבלה רחם
 ולעפר שחו. חרשו תורשים ומענית המתיהו: טבעו
 בסין ואין פוצה. טורפיהם שלו מקצה לקצה. יום יום
 לותמם מצעה. יד פורשים מלחץ ליצא: כלו תיו

בְּיָגוֹן וְאֲנָחָה. כִּשְׁל רַבָּה וְעָרְבָה שְׁמֵחָה. לִישַׁע חוֹכִים
וְהִנֵּה צוּחָה. לְבָטוּם קָמִים וְכָרוּ שִׁחָה: מְעַרְמִים סוֹד
מִמֶּךָ דְּהִדְיָחִים. מִכְּבִידִים עַל לְהַכְשִׁיל כְּחָם. נֶאֱקִים
אֵלֶיךָ בְּדִתְעַמָּה רַחֵם. נִהַת מְצוּא מִכְּבֵד טָרְחָם: שִׁחַ
צָקִים בְּמַעֲמֵד צָפוּף. סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקֶדֶד קֶדְפוּף.
עוֹשֵׁקֵיהֶם יִקְנִיאוּם וּנְתַנּוּם לְשִׁסּוּף. עוֹתִים יִמְסְבוּ וְיִדְוּ
לְסַפּוּף: פְּדִיָה דְבִקְוָה מִתְרַץ וְכִלְיָ. פְּלִטָם מְצוּדָר וְחֲתָנָם
לְעֵלְיָ. צוּחָה יִשׁוּעוֹת מְשַׁחֲרִיקָה פְּחֵלְיָ. צוּר עוֹלָמִים
הוֹשִׁיעֵנו בְּגֵלְיָ: קְבוּא וְנוֹקָם קְנֵא לְשִׁמְךָ. קֶצֶץ סְמִלּוֹנִים
מְצוּאָר עִמּוּךָ. רֵאדָה עִמְלָנוּ וְשׁוֹב מוֹעֲמָךָ. רִיבָה רִיבֵנו
לְמַעַן שִׁמְךָ: שְׂכִינְתְּךָ הַשֵּׁב לְחִיק אֲרַמּוֹנֵי. שְׁאֲנָן הוֹשֵׁב
לְוֵי וְכִתְבֵי. תַּפְסָה אֲנִיךָ לְקוֹל תַּחְנֻנָנוּ. תִּרְצָנִי בְּקֶרְאֵי יְיָ:
א מלך יושב עד קוראיד לעיל. טוב"ל כלל וכו'. ליי השוע' עד ועל עמד לעיל.

זה ע"ס אמתי תחום נכאסי המרווח.

פומון.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּן. אֲרֵךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר
חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עֵין וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וּנְקִדָה: וְסִלְחָתָהּ
לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמָדָה.
בְּרֵאוֹתַי כָּל עִיר עַל תְּלַהּ בְּנֵיָה. וְעִיר אֱלֹהִים מְשַׁפְּלֵת עַד
שְׂאוֹל תַּחֲתֶיהָ. וּבְכָל זֹאת אֲנִי לֵיָה וְעֵינֵינוּ לֵיָה: מִדֵּרַת
הַרְחָמִים עָלֵינוּ הַתְּנַלְגָּלִי. וּלְפָנֵי קוֹנֵה תַחֲנֻתְךָ הַפִּילִי.
וּבְעַד עִמּוּךָ רַחֲמִים שְׂאֵלִי. כִּי כָל לִבִּבֵי דִי וְכָל רֵאשׁ לְחָלִי:
תְּמַכְתִּי יַחְדוֹתִי, בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת, וּבְשַׁעֲרֵי דְמַעוֹת,
כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לְכֵן שִׁפְכְתִי שִׁיחַ, פָּנֵי בּוֹחַן לְבוֹת. בְּטַח
אֲנִי בְּאֵלֶה, וּבִזְכוֹת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ, שׁוֹמֵעַ
קוֹל בְּכִיּוֹת. שִׁתְּשִׁים דְּמַעַתְנוּ בְּנֵאדָךְ לְהִיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּל גְּזוּרוֹת אֲכֹרִיּוֹת. כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלַוּוֹת: וְסִלְחָתָהּ
לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראיד.

ואתח קדוש וכו' עד סלח לנו יוצרנו לעיל.

אָ נָא רַבָּא נָא תַחֲלוּאֵי פּוּרְיָהּ. בַּלְשָׁה וְתַפְרָה וְאַמְלַל
 פְּרִיָּהּ. וְגַאֲרָנָה מִשְׁחַת וּמִמְכָּה מְרִיָּהּ. עֲנֵנוּ כְּשַׁעֲנִית
 לְאַכְרָדִים. אָבִינוּ בְּדַר הַמְרִיָּהּ: דְּגִלֵי עִם פְּדוּיֵי בְּרוּעַ
 חֲשׂוּף. הַיֵּצֵל מֵאַנְף וְאֵי יְהוּ לְשִׁסּוּף. וְתַעֲנֵה קְרִיאָרְתֵּנוּ
 וְלִמְעֵשֶׁה יְדִידָהּ הַבְּסוּף. עֲנֵנוּ כְּשַׁעֲנִית לְאַבְתִּינֵנוּ עַל יַם
 סוּף: זְכוּת צוּר הַצֵּב הַיּוֹם לָנוּ תַגְּל. תִּשְׁכְּנוּ מֵאַנְף וּתְחַנְנוּ
 בְּיָשָׁר מֵעַגְל. מַהֲרָה מִמְּאַתָּנוּ וּלְמֵאוֹר תּוֹרָתְךָ עֵינֵינוּ תַגְּל.
 עֲנֵנוּ כְּשַׁעֲנִית לִיהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל: יְהִי רֵאשִׁי דְשָׁן עֶקֶד וְהַצִּמְחָה
 הַרְפָּה. בְּלֵה שׁוֹד וְשֹׁכֵר סַעַר וְסוּפָה. לְמַדְנוּ וְתַכְמֵנוּ
 אִמְרָתְךָ הַצְּרוּפָה. עֲנֵנוּ כְּשַׁעֲנִית לְשִׁמוּאֵל בְּמִצְפָּה: מִתַּחַם
 מִרְחַם שָׁרְשׁוֹ נָא אֵי תַקְמַל. נִקְנוּ מִכֶּתֶם וְשִׁמְיָן וְלֹא
 גִאֲמַל: סַעְדָנוּ וּנְגַשְׁעָה וְאַרְחֻזֵי חֲסָדֶיךָ נִגְמַל. עֲנֵנוּ
 כְּשַׁעֲנִית לְאַלְיָהוּ בְּדַר הַכְּרִמָּל: עוֹדְדָנוּ בְּצַדֵּק מִשְׁחָה
 מִמִּים וּכְפָר וְדוֹן וּמִשְׁנָה. פָּדָנוּ מִמְּרוּמַת מוֹת וְאַחֲזוּר
 בַּל נְסוּנָה. צִיָּה יִשְׁעֵתָנוּ וּבְעוֹנוֹתֵינוּ לֹא נִתְמוּנָה. עֲנֵנוּ
 כְּשַׁעֲנִית לְיוֹנָה בְּמַעֵי הַדְּגָה: קְדָשֵׁת אֵלֶשׁ חֲסִידְךָ וְכוֹד
 לִיפֶת גַּעֲלִים. רַחֲמֶיךָ הַעוֹרֵר כִּי לָקִינוּ בְּכַפְלִים. שׁוּבְנוּ
 לְיִרְאַתְךָ וְלֹא נִחַשְׁף שׁוּלִים. עֲנֵנוּ כְּשַׁעֲנִית לְדָוִד וְשִׁלְמֹה
 בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם: זְכַר לָנוּ בְרִית אֲבוֹת וְכו' לְעִיל.

סליחות לעשרה בטבת.

הַמֶּן חוֹזֵר הַתַּפִּיל עַד מַחֲלָלָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ, וְחַטֵּאתֵנוּ סִלַּח לָנוּ. אֵי אִרְדָּאִי
 וְכו', מִה נִאֲמַר וְכו' עַד עַל עֵירֵד וְעַל עֵמֶךָ לְעִיל. וְחַטֵּאתֵנוּ סִמְחִילֵךְ כֵּן.

אלהינו ואלהי אבותינו

עיוסד ע"ס א"ב ונסוף ראשי התרחים בנימן.

אֲדַבְרָה וְיִרְוַח לִי כִי רַחֲמֵי הַצִּיּוֹתֵינִי. עַל מְרִירוֹת נַפְשִׁי
 וְעַל כְּבֹד שַׁעֲבָדִי: בֵּין כָּל אֲמָה וְלִשׁוֹן אֲנִי לְבַד נִוְקָשְׁתִּי.
 לְכַתְמוֹם לְיוֹם לְאַחֲזוּר וְלֹא לְפָנִים: נְמַרְתָּ אִמָּר לְדוֹר וָדוֹר

עלי. כלי לגלגל רחמים להוציא לחרות: הנה רחמינו
 כבשתי ידיים. ולא כדוחה בשמאל ומקרב בימין:
 הכנעתי בכבל והשפלתי במדי והצללתי ביון. ועתה
 ביד כל אמה ולשון: וכי בחל אני ואם בשרי נחוש. לשא
 ולסבול כל אלו הצרות: זה לי יותר מאלה שנים.
 חרבה ושממה שכולה וגלמודה: תמשה בבתי כלאים
 חרושה כשדה. חפדה כנב חפית ראש כאבל: טמא
 מקדשי וחללו קדשי. ופגלו וגאצו גיחחי אשי: יקש
 חטאי ועצם פשעי. ועון עקבי (אמת) הם גרמו לי:
 כביר כח הלא גלוי לה. כי לקיתי בכפל על כל סאה
 סאתים: לחצוני רעצוני כל יוצא ובא. אבלתי בכל פה
 עד כלו כל פחי: מחר וחמשה לאנקת בניה. הנעלבים
 הנאנחים ונאנקים: גלאיתי גשוא על גלות ושביה.
 ומרפס רגלי כל גוי מדינה ועם: שוחחים איה מלככם
 וצור מעוקם. יחשוף ורועו ויגן עליכם: עתי נאלה
 מנייתם ונגמרו. ותקות התשועה פסקה והלכה לה:
 פרצוף פני כבלש בקרקע. בשמעי נאצם ונבל חרובם:
 צדק דינה וישר משפטך. מצדקת אני על כל הבא עלי:
 קומה אלהים וריבה ריבי. והוצא לאור משפטי דיני:
 ראה שוממותי ושוממות היכלך. אם לא למעני עשה
 למענה: שבעת הזרים וכריתות פרייתם. נא אל תפר
 כי אל נאמן אמה: תזכור אהבתם ותחיה ורעם. מרם
 יאבדו ביד מעבדיהם: בניה הם מטע נעמה. יכמת
 החמיה על שאריתם: אל סלד וכו' עד יושב לכל קוראך.

נק"ק 55ר"ם ורוב אשכנז. לוועים זה. נקדיכו' שוואבן ושוויץ לוועי' זה.
 חננו יי הננו כי בה חסיה נפשנו ובצל
 הנפיה נחסה עד יעבור הזות: הושע יי אה
 נראה אור: כי עמך הפליחה

כליתות לעשרה במסח

כב

את עפף את שארית ישראל: שומר
 ישראל שמוה שארית ישראל: אלוהים
 באו גוים בנחלחה טמאו את היכל
 קדשך שמו את ירושלם לעיים: נתנו
 את נבלת עברך מאכל לעוף השמים
 בשר חסידך לחיתו ארץ: שפכו דמם
 בפנים סביבות ירושלים ואין קובר:
 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלוהי
 יעקב: העל אלה תתאפק יי תחשדה
 והעננו עד מאד: פי עליך הדגנו כל
 היום נחשבנו כצאן טבחה: אלוהים אל
 דמי לך אל תהרש ואל תשקט אל:
 למען תזרא: ותלי ישראל יא
 פי עם יי חסד והרבה עמו
 פדה: פדה אלוהים את ישראל
 מכל צרותיו: והוא יפדה את
 ישראל מכל עונותיו: פדה
 יינפש עבריו ולא יאשמוכל
 החסים בו: פי בו ישמח לבנו
 פי כשם קדשו בטחנו: בך
 בטחויאכתנו בטחויא תפלימו
 אליך ועקי ונמלטו בך בטחו
 ולא בושו: ויבטחו בקי יודעי
 שמה כילא עובדיד/שדי יי:
 ליי השועה וכו' עד ועל עמך מפלט לבי.

אלהינו ואלו אבותינו. כלמי המנוחיס אברדם בר מנחם חוק.

אכן הראשה. לעיים ולחרישה. ונחלי מורשה. מגוד
 ראש בלאמים: בקרבי לב נכאב. גרוד ונדאב. נשארנו
 כאין אב. ודיינו כיתומים: רפה ועננה. שושנים סגה.
 עתה היא נגה. מסודה ביד קמים: היתה כאלמנה.
 קרדיה נאמנה. חרע מי מנה. נמפרו בלא דמים: מעננה
 ידבה. צלחה לפלוגה. ומעניחה ארכה. זה בפמה שנים
 וימים: בית יעקב לבנה. קלעג גלעיה. והעיר העליחה.
 למטעי כרמים: רוחה תרעלה. ביד בני עולה. הרצפה
 כעולה. ובקטרת הכפים: מאסה לוננה. תורת אבי ונח.
 ולא מצאה מנח. לילות וימים: נודא אל עליון. מספק
 יהו צביון. להשיב לריב ציון. שנת שלומים: חדש ימינו
 כקדם. מעונה אלוה קדם. ולבן בצמר אדם. וכשלג
 כתמים: חוקנו בראתה. ובקיום הורתה. ופקדנו
 בישועתה. מלך מלא רחמים: אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

בעדינות שזואבן ושויץ לטורים זה.

כש"ד וזכר אשכנז לטורי'

האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול
תחנונותינו: הקשיבה לקול שועני מלבנו
ואלהינו כי אלה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו
בקר נענה לה ונצפה: שמעה תפלתנו יי
ושועתנו האזינה אל דמעתנו אל תהרש:
שמע קולנו יי אלהינו וקבל ברחמים וברצון
את תפלתנו: שמע יי קולנו נקרא וחננו וענו:
שמע יי וחננו יי היה עזר לנו: ליי השועה וכו'.

כיהוא יבאיב ויחפש
ימחץ וידיו תרפינה: כי
הוא מרף וירפאנו יי
ויחבשנו הרפאל שכורי
לב ומחבש לעצבותם:
הושיעה יי פי נמרחסיד
כי פשו אמונים מבני
אדם: ליי השועה וכו'.

סיסוד ע"פ א"ב כסול

אלהינו ואלהי אבותינו.

אם קרואה תבצלת השרון. אכלת הממתה ראשון
ואחרון. בלעתה כתנין בפעירת גרון. גרו בה בשופך
חרון: גורי אריות הציגה ככלי ריק. גברו עליה חרפם
לתבריק. הוכרי כוב למח לא תבריק. הגליה להושע
ומסתם להמריק: הורידו אפריה למסח בכרים. הוכישו
אליה בשאנת בפירים. ונתהמים עליה קול להרים.
תעניה נשאת אל החרים: ורו לצודה חמש לילה.
ורח מפנה לפנה וממסלה למסלה. חרק ארי שן וקול
העלה. חודיה ומגניה לבבל הגלה: טמן רשת והודיק
קשת. מהורים לצוד ונתיבתם בחשך להשת. יתר זאב
ועץ בלשת. ירד בתולותיו אצלה לנשת: פים השקה
מין החמה. כי צודה שמה לשמה. לבוזים נתן כל עמה.
לכן נאנחה בנפש ענומה: מושל על מושל הכאים.
מורים חשביעה ולענה הרוח. גהרות בכל במבוכה
הלשימה. גרה וגופה וכוננה חשמה. סער גמר כל
גריכה. סגף וסחף פאתיה ורביה. עמד מפרים וכלכל
מושכה. עלף במצור כל מאתכה: פוצה פח בדה
ומצפצפת. פניה מעחה וגם מחצפת. צועקת על גזליה

סליחות לעשרה בטבת

כ

הזאת מרחפת. צור לפת תישן מטפת: קדוש עובר על
 פשע. קול חנונה יערב וישע. רצח בשאנת עם נושע.
 רשעה אם על פנים א' תרשע: שוע נבנים אל תמרה.
 שעולים לטהר פתם תורה. תכפר ותמחול אלי זה.
 תסלח נא לעון העם הזה: אל מלך יושב עד לכל קוראיד.

ט"ב " לכל וכו', לי הישועה וכו' עד ועל עמך.

לאשי המנחים אברהם יצחק אפרים. (ונשעמו ליה מנחים עכני דרבי שלום).
 פוסק.

אבותי כי בטחו, בשם אלתי צורי. גדלו והצלחתי,
 וגם עשו פרי. ומעת הדהו, והלכו עמו קרי. היו חלוק
 וחסור, עד תחדש העשירי: בעשירי לחודש, סמך מלך
 בבל. אל עיר הקדש, נקרב רב החובל. הכתה הדש,
 צבי ציצת נובל. יהיו לאכל גבל, עגבי וכבורי: ראשית
 בכורה, לראשית התרם. אחרים הזכירה, ותעון גורם.
 צרה כמבכורה, עצמותי יגרם. מוצת ועד קמה וקרם,
 בעת בפרום תמריא: היתה כאלמנה, פלילת יופי
 נמשלת, רבע מי מנח. לפי תרב נחשלת, כמקשה
 במלונה. ובעון נכשלת. והתהל לא חתלת. מעט צרי:
 אלהים יי חילי. פתב לי יום זה. צומות קבע לה ביד גביא
 וחזה. שלם ימי אכלי, שכנתה לחזה. ותסתר צום
 בזה. כי תבוא על שכרי: פנה א' תמנחה, רומם מקדשי.
 ישעה לי שלחה, מרים את ראשי. תפוק לששון
 ולשמחה, את ענפי נפשי. צום הרביעי וצום החמישי,
 וצום השביעי וצום העשירי: (היו חלוק וחסור עד
 תחדש העשירי:) אבותי כי בטחו וכו'. אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראיד.

ואתה קדוש וכו' עד סלח לנו וצורנו ממלך לעיל.

ע"פ א"כ ונסוף ממוס יצחק בר יקר חזק ואמץ.

אריך בשחי. בשחי לגודי. לגודי בתשחי. כי א

פָּרַחַד: פָּרַחַד וּבְלִשׁוֹנִי. בְּלִשׁוֹנִי עָלַפְנִי. עָלַפְנִי לְקוֹנִי.
 נִחַר נְרוֹנִי: נְרוֹנִי וְשַׁפְתֵּימִים. וְשַׁפְתֵּימִים פְּנִיבִתִּים, פְּנִיבִתִּים
 נְתִיבִתִּים. לִפְנֵי דִלְתֵּימִים: דִּלְתֵּימִים לְתַשׁוּבָה. לְתַשׁוּבָה
 שׁוּבָה. שׁוּבָה מִשׁוּבָה. תַּבַּת הַשׁוּבָבָה: הַשׁוּבָבָה
 גְּעִיחַ. גְּעִיחַ וְגִדְיָה. גִּדְיָה וְגִדְיָה. אֲבִיזִן וְמִזִּת: וְמִזִּת
 וְצוּקָה. וְצוּקָה מְצִיָּקָה. מְצִיָּקָה וְדַחְוִיקָה. וְתַלְקָה הַלּוֹקָה
 וְעֵקָה: וְעֵקָה מְעַרְתָּה. מְעַרְתָּה וְקִנְאָתָה. קִנְאָתָה
 וְגִבְרָתָה. תִּמְכָּה תִּמְכָּה: תִּמְכָּה מְלָאָה. מְלָאָה גִלְאָה
 גִּלְאָה נִבְאָה. עַל אֲדָמָה מְמָאָה. מְמָאָה בְּצַרְעָה.
 בְּצַרְעָה פְּרֻעַת. פְּרֻעַת מִדְּעָה. וְזֵיא לֹא יִדְעָה: יִדְעָה
 גִּילְמָתָה. גִּילְמָתָה גִּילְמָתָה. גִּילְמָתָה חֲכָמָה. פְּסִתָּה
 כְּלִמָּה: כְּלִמָּה וְחֲרָפָה. חֲרָפָה פְּרוּפָה. פְּרוּפָה צְרוּפָה.
 חֲרָפָה לְשֶׁרְפָה: לְשֶׁרְפָה תְּבִלְשָׁה. תְּבִלְשָׁה גְּמִלְשָׁה.
 גְּמִלְשָׁה רְשָׁלְשָׁה. גְּרִלְשָׁה מֵאִלְשָׁה: מֵאִלְשָׁה לְבִיזִין. לְבִיזִין
 וְכִלְזִין. וְכִלְזִין בְּצִיזִין. לֹא תִבֵּל גְּקִיזִין: גְּקִיזִין וְכִפְרָה.
 וְכִפְרָה מְחַפְרָה. מְחַפְרָה מְגִרָה. בְּפִרְחַ סִרְחָה: סִרְחָה
 בְּבַעֲלָה. בְּבַעֲלָה מְעַלָּה. מְעַלָּה מְעִילָה. אֲנִי יְיָ עֲלֵה:
 עֲלֵה וּמְנַחָה. מְנַחָה וְנַחָה. וְנַחָה נִאֲנַחָה. בְּפִכּוּדָה
 פְּרָחָה: פְּרָחָה מְמָאָה. מְמָאָה וְקִנְאָתָה. וְקִנְאָתָה תִּקְנָאָה.
 לָהּ צִמְאָה: צִמְאָה נִפְשָׁה. נִפְשָׁה לְתַנְפִּישׁ. לְתַנְפִּישׁ
 מִרְפִּישׁ. אֱלֹהֵי קֹדֶשׁ: קֹדֶשׁ וּמִלְשָׁעִי. מִלְשָׁעִי מִפְּרִשְׁעִי.
 מִפְּרִשְׁעִי הַשְּׁעִשְׁעִי. יְיָ רַעִי: רַעִי אֱלֹהֵי. אֱלֹהֵי וּמְצִילִי.
 מְצִילִי תִנְחִילִי. בְּרַמִּי שְׁלִי: שְׁלִי שְׁלֵךְ. וְשְׁלֵךְ לְמִלְכָּה.
 לְמִלְכָּה נִאֲצוּ לָהּ. וְלִשׁוֹנָם תִּחְלָקָה: תִּחְלָקָה גְּזִרְתָּ. גְּזִרְתָּ
 הַעֲבִרְתָּ. הַעֲבִרְתָּ וְחִרְתָּ. עִם וְזוּ יַצְרְתָּ: יַצְרְתָּ חֶק לִי.
 בְּרַר יִקַּר מִלְּלִי. מִלְּלִי לְאֱלֹהֵי. אֱלֹהִים יְיָ חִילִי: חִילִי חֲזַקְנִי.
 חֲזַקְנִי וְאִפְעִנִי. וְאִפְעִנִי מִלְּכִנִי. יְיָ מִחֲזַקְנִי: וְיִפְרַח לִשְׁבִיחַ וְיִפְרַח

סליחות לתענית אסתר

היך מחרי החפלה עד מחל לנו כי פשענו, ואס'כ אומר סלח לנו, א אוד אפים וכו', מה נאמר וכו' עד על עירך ועל עמך, לעיל ואס'כ סתמילי כאן. אהינו ואדי אבותינו. ע"ס א"ב, ונסוף ראשי המרוזים שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

אָתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלִאוֹת. בְּעַמִּים הוֹדַעְתָּ עוֹ נוֹרָאוֹת.
 נִאֲלָתָּ בְּרוֹנֵעַ עִמָּךְ מִתְּלֹאוֹת. וְדִבִּיתָ צָרֵיהֶם בְּמוֹרֵי
 תַּחְלוֹאוֹת: חָאֵיב בְּקוֹמוֹ לְעוֹרֵר מְדָנִים. וְדָפָה לְהַכְרִית
 פְּרִי שׁוֹשְׁנִים. וְזָמַם לְשִׁקּוֹל לְגַנְוֵי אֲדוֹנִים. חֲלִיפֵי מֵצֵת
 כְּפָרֵי אֲדָנִים: טָלְאוּךָ הוֹדַרְתָּ שְׁקֵלֵיהֶם לְהַקְדִּים. יָדַעְתָּ
 חֲשֵׁתֵיהֶם וְדַרְשֵׁתָּ נִשְׁקָדִים. כִּפְּי לְדַמְצִיא לְלֵב יוֹקָדִים.
 לְקַחֲחִים לְפָנוֹת לְחֵזֵי נִפְקָדִים: מִסְכָּה צָרַח בְּעַבְדֵּם לְפָנִים.
 גְּמָסַח: לְהִתּוֹ קְנוֹקְנוֹת וּגְפָנִים. סָבַבם מוֹקְשִׁים בְּכָל
 דְּפָנִים. עֵינֵיהֶם לָהּ תוֹלִים וּבְסִתְרָה גַּצְפָּנִים: פּוֹר גְּהַפְּךָ
 כְּאֵיבִים לְשִׁלוֹט. צְלוֹב הַאֲבֹן אֲגִי לְקִלוֹט. קוֹלַע וּבּוֹלַע פְּנֵי
 הַלּוֹט הַלּוֹט. רֵיבֵי עִם בְּאֲשֻׁמְנִים לְעֵלוֹט: שְׁלוֹם וְאַמֶּת
 נִבְתָּב לְכָל צַד: הֶאֱקָף יֵשַׁע סְלַע וּמָצַד. שׁוֹדֵד הַשׁוֹדֵד
 וּבְרִשְׁתּוֹ הוֹצֵד. מְלִשְׁנֵי נִסְתָּף גַּצְמַת וְנִרְצָד: עֲשֵׂה שְׁמָחוֹת
 וְלִדְרוֹת קִבְעוּם! וּמִקְרָאוֹת שְׁלֹשׁוֹם וּלֹא רִבְעוּם. גִּסְבְּמוֹ
 מִפְּעַל וּלְמַטָּה טִבְעוּם. בְּסִפְרָה נַחֲקַק עַל מַה הַבְּעוּם:
 רָמָה יָדָה לְסִלוֹחַ לְפּוֹשְׁעִים. יְהוּדֵי וְהוֹדָסָה הַקְמַת
 מוֹשְׁעִים. צִדְקַתְּחֶם עוֹמְדַת לְעַד לְשַׁעֲשׁוּעִים. הֶקֶר כְּבוֹדֶם
 לְהַזְכֵּר לְנִשְׁעִים: קִנְיָא לְשִׁמָּה נוֹרָא וְנִקְדָּשׁ. חוֹה בְּרִמָּה
 גְּהִרִם וְגִדָּשׁ. זְרִינֵנוּ קִבֵּץ וְשִׁיר לָהּ יְהוּדָשׁ. קִימֵם וְהַחִים
 בְּבִגְנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: וּבְעֲשׂוֹתָהּ גוֹרָאוֹת בְּאוֹתָן הַיָּמִים.
 אֲחֵנוּ הַפְּלִיאַת הַשְׁמַעַת עוֹלָמִים. מְצוֹיָא לְפָנֶיךָ כְּפָר
 וְתַחֲמוּמִים. א מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים: א מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

בסדיכות שוואבען ושוויץ אוסכים זה

נפלאים ויכונ אשכנז אוסרי

אמרנו האוינה יי האוינה יי תפלחנו והקשיבה בקול
 צינה היגנו: האוינה יי תהנוותינו: הקשיבה לקול שוענו מלכנו

הַפְּלַחְנוּהוּקְשִׁיבוּהַבְּקוֹל	וְאֵהִינוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ נִתְפַּלֵּל: יי בְּקֹר הַשְּׁמַע קוֹלֵנוּ
הַהֲנוּנוֹתֵינוּ: הַקְּשִׁיב־ה	בְּקֹר נַעֲרָךְ לָךְ וּנְצַפְּהָ: שְׁמַעְהָ הַפְּלַחְנוּ יי
לְקוֹר שְׁוֹעֵנו מִרְבֵּנוּ	וְשׁוֹעֵתֵנוּ הַאֲזִינָה אֶל הַמַּעֲתָנוּ אֶל תַּחֲרֹשׁ:
וְאֵהִינוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ נִתְפַּלֵּל:	שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן
יי בְּקֹר הַשְּׁמַע קוֹלֵנוּ	אֶת הַפְּלַחְנוּ: שְׁמַע יי קוֹלֵנוּ נִקְרָא וְהִנְנוּ וְעַנְנוּ:
בְּקֹר נַעֲרָךְ לָךְ וּנְצַפְּהָ:	שְׁמַע יי וְחַנּוּ יי הִיָּה עוֹד לָנוּ: לִי הַשְׁוֹעָה וְכוּ
אֱלֹהֶיךָ יי שְׁוֹעֵנו	וּבְבִקְר הַפְּלַחְנוּ תַקְדֵּמֶיךָ: קוֹלֵנוּ אֶל יי נִקְרָא וְיַעֲנֵנוּ
מִהֵר קְדָשׁוֹ סְלִיחָה:	קוֹלֵנוּ אֶל יי נִקְרָא וְאֶל יי נִתְחַנֵּן: מִן הַפְּצֵר
קְרָאנוּ יְהִי עֲנָנוּ בְּפִרְחֻבְּהָ:	לִי הַשְׁוֹעָה נְכוּ וְעַד. עַל עוֹד וְעַל עַמֶּךָ.

קיוסד ע"ס א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵתָהּ הִיא עוֹשָׂה פְּלֵאָה בְּכָל דוֹר וְדוֹר לְעַם לָךְ מִחֲלָה:
 גְּבוּרוֹת רַחֲמֶיךָ מִי יוֹכֵל לְסַפֵּר: דְּלִים מְקִים מַעֲפָר וְאִפְסָר:
 הַנְּהַרְגִים הוֹרְגִים אֶת הוֹרְגֵיהֶם. וְהַנְּצַלְכִים צוֹלְכִים אֶת
 צוֹלְכֵיהֶם: וְדַ אֲגִי עַל אוֹמֵן וְהַדְּפָחַת. חָשֵׁב לְהַשְׁחִית וְהִתֵּן
 יַעֲקֹב לְמַשְׁפָּה: טָף וְנָשִׁים רַב עִם תַּלְמִיד. יוֹם אֶחָד
 לְהַרְוֹג וּלְאֶבֶד וּלְהַשְׁמִיד: כְּעֵמִיר גִּרְנָה הַנּוֹקוֹת אִפְסָה
 לְפָנֵינוּ אֲבוֹתֵנוּ שְׂאֵרֵם לְשַׁפָּף: מַחוּץ אֲמוֹתֵנוּ גִּעוֹת פְּדֵאָה.
 נִינְיָהֶם כְּעַגְלִים כְּנִתְנוּ לְהַרְיָה: סְפָרִים גּוֹלְלִים וְלִרְב
 נוֹחֲתִים. עַד עֵתָהּ הָיִינוּ סְבִירִים כִּי בָּם נִאֲרִיךְ יָמִים שְׁנַיִם:
 פְּנִיעֵתֵם עֲלֵתָהּ כְּבִשְׁתֵּי שְׁעוֹת בְּלִילָה. צוֹר פֶּן קוֹל
 גְּדִיִּים עוֹלָה לְמַעְלָה: קָמוּ מִלְּאָכִים וְנָמוּ לְפָנֵינוּ יי. רַחֵם
 לֹא קוֹל גְּדִיִּים הֵם כִּי אִם קוֹל קָמְנֵינוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל:
 רַחֲמֵנוּ רַחֵם וְחוֹתֵם קָרַע. וְהוֹשִׁיב עַל רֹאשׁ הַמֶּן מִחֲשַׁבְתֵּנוּ
 הָרַע: שְׁנָה נִדְרָה וְנִהַפְּכוּ עֲנִינֵינוּ. לְהַתְּלוֹת עַל עֵץ אֶב
 עִם פְּגִים. תְּקַפּוּ מֵתִים וּמֵתוּ הַחַיִּים. כִּי יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין לעיל

בְּקֹרָאנוּ עֲנָנוּ אֱלֹהֵינוּ צְדִיקֵנוּ בְּצִר הַרְחִיבָה לָנוּ חַנּוּנוּ וְשְׁמַע הַפְּלַחְנוּ:
 שְׁמַעְהָ הַפְּלַחְנוּ יי וְשׁוֹעֵתֵנוּ הַאֲזִינָה אֶל הַמַּעֲתָנוּ אֶל תַּחֲרֹשׁ שְׁמַעְהָ

יִצְדָקָה קְשִׁיבָה רִנְתָנוּ הַאֲזִינָה תְּפִלְתָנוּ בְּלֹא שִׁפְתַי מִרְמָה׃ וְעַתָּה שְׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְאֶל תְּחִנּוּתֵיהֶם וְהֵאָר פְּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם
 לְמַעַן אֲרַנִּי׃ כִּי שָׁמַע אֶל אֲבוֹנֵינִים יי וְאֶת אֲסִירָיו לֹא כֹזֵה׃ כִּי לֹא כֹזֵה
 וְלֹא שִׁקָץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנָיו מִפְּנֵי וּבִשְׂעוֹ אֱלֹוֹי שְׁמַע׃ זֶה עֲנִי
 קְרֵא וַי שְׁמַע וּמְכַל צְרוּחֵי הוֹשִׁיעוּ׃ לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

אֲרֵא. ע"ס א"ב ונסוף לטזי החרחיס מנחם ברכי מכיר יחיה אמן ואמן.

אָדָם בָּקָם עָלֵינוּ חֵיִל אֲחֻזָּתָנוּ לְרַעוּד. בְּהִסְתַּחֲפוֹ
 לְמַלְכוּת הַגֵּן כְּמַעַט כְּשִׁלְנוּ לְמַעוּד. גָּמְרוּ לְמַכְרָנוּ כְּתִל
 וְחָרִץ בְּלִי מִסְעוּד. אָמְרוּ לָנוּ וּנְכַחֲדֵם מִנּוֹי וְלֹא יוֹכֵר
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ דִּלּוֹ עֵינֵי לְפָרוֹם קָרְאֲתִיךָ אוֹיֵב לְקוֹב.
 הִבְרַת שֵׁם וּשְׂאָר וּמַחָה שֵׁם לְרַקוֹב. וְצַר צוֹרְרֵי
 מְבַלְיָהִם אֲשֶׁר נִבְלוּ לְעִקוֹב. וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא
 יִבֵּן אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וְרַחֵם עֲנָה וַיְהִי וְלֹא מַלֵּב לְכַלּוֹתֶם׃ הָם
 לְפָנִים וְרַחֵם בְּהִסְרַת טְבַעַת לְהַחֲלוֹתֶם. מִזֵּב דִּבְרוּ הַקִּים
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהַעֲלוֹתֶם. בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא
 גַּעֲלָתִים לְכַלּוֹתֶם׃ יִדַע רָמּוֹ הַקּוֹרוֹת לְעַם מַעֲפָר וּמַהֲדָם.
 כָּתַב הַסְתֵּר אֲסִתוֹר וְצַר דְּרוֹר מְפָרְדִים. לְשִׁבוֹת הַפֶּן
 מִשְׁתַּרְתֵּת הַמֶּן הָעֵץ קִנְדִים. תַּחַת הַנְּעֻצוֹץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ
 וְתַחַת הַסְּרָפָד יַעֲלֶה דְבִים׃ מִקְשִׁיב דְּבַר שִׁקָר כְּתַב
 שְׂמָנָה וְעֻצָב. נִתְעַטַּף בְּבִדֵי שִׁדָּה כְּטַעַח בְּמִנִּין קָצָב. סָדֵר
 לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשִׁנִּים כְּלֵי בִירַת תְּפִיחָצָב. וַיָּבֵא גַם הַשָּׁטָן
 בְּתוֹכֶם לְהַתִּיצָב׃ עִם הַנְּמַצָּאִים בְּשׁוֹשָׁן בְּאֶכְלָם מִזֵּב
 עוֹכְרָם. פָּעַר פִּיו לְהַשְׁמִינֵם וְלַהֲסַגִּירָם בְּיַד נוֹחַן מִכְרָם.
 צוֹר הַסְּכִים לְכַתּוֹב אֲנִיָּה לְאַבְדֵי שְׁבָרָם. אָמַרְתִּי אֲפֹאֲדֵם
 אֲשֶׁבִיחָה מֵאֲנָשׁ וְכָרָם׃ קְדוֹשִׁים מִלְּאֲבֵי שְׁלוֹם מִר
 יִבְרָיִן בְּצַעֲקָה. רַחֵם הַבַּט לְבָרִית וְלֹא תִפְרַח לְהַרְחִיקָה.
 שְׂמָעָה מוֹדֵשָׁה וְתִלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֶלְמֵנָת וּמוֹעֲקָה. וַיְהִי

יָדָה עַל רֵאשִׁיהָ וְהִלְךָ הַלֹּחֶק וְהַעֲקָה: תִּשְׁבֵּי שָׁם אַחֲרֵי שָׁק
 בְּמִתְנָיו תַּחְבֹּשֶׁת. מִהָרָה וְהוֹדִיעַ יְשִׁיעֵי מִכְּפַל אֲבוֹתָי
 שְׁלֹשֶׁת. נִחַץ לְרוּעָה מֵהַ לֶּךָ נִרְדָּם לְהִתְעַשֵּׂת. קוּם קְרֵא
 אֶלְלוּהָ אֵילֵי יִתְעַשֵּׂת: חוֹתֵם טִיט אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְבִלְשָׁן
 סֵפֶר. מִנְתִּיחַ לְמָדוּ לְאַחַר גְּזֵרָה כַּעַם לְהִפְדּוֹ. בֶּן קִישׁ
 הַקִּישׁ וְלִחֹת בֵּית הַסֵּפֶר. וַיְכַסּוּ שָׁק וַיִּשְׁבּוּ עַל הָאֵפֶר:
 רִבְּץ תֵּינוּקוֹת לְפָנָיו יָמִים שְׁלֹשָׁה צְמֵאִים וּמִכְּפָנִים. בְּקוֹל
 יַעֲקֹב לְחַלּוֹשׁ יְדֵי עֹז פָּנִים. יָדִי אֲמַנָּה לֹאֵל הַצִּילֵנִי
 מֵעַלְפוֹנִים. פֶּן יָבֹא וְהִבְנִי אִם עַל בָּנִים: מִנְּהָ אֵלֶּה וּמִנְּהָ
 אֵלֶּה בְּנֵי אֵיחָדִי וּבְנֵי. כֹּלֵם צָעֲקוּ וְהַעֲלֵם שִׁעְתָּם אֵי יי. הָהָה
 לְקוֹל רִנּוֹן כְּבוֹא שָׁא לְפָנָי. וְטַח קוֹל הַצֵּאֵן הָהָה בְּאָזְנֵי:
 רוּעָה הַשִּׁיבֵם הֵם קָמְנֵי קָדֵשׁ זָרַע. הָהָה הַצִּיל לְקַדְדִים לְמֹת
 מֵאֵיב הָרַע. חֲנוּן נִכְמְרוּ רַחֲמָיו וַיִּבְקֹשׁ לְכַפּוֹת הַמֵּאֲרָע.
 יְהִי כְּקִרְוֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר וַיִּקְרָע: יְהִי
 הוֹקֵעַ יְלָדִים לְמִטָּה וְאֲבִידֵם לְמַעְלָה. אִישׁ בְּשֵׁלֶשׁ אֲמוֹת
 וְהִרְבִּיעִית אֲחֵר מְגִלָּה. מִשְׁנֵה נֶקֶם חָזָה וְשִׁמְחָה וְשָׂחָה
 תִּהְיֶה. אוֹתִי חָשִׁיב עַל בְּנֵי וְאוֹתוֹ תִּלְחָה: וְהַתְּכוּב אֲסִתֵּר
 תִּקְרָה לְקִרְוֹת כְּבִהְלִיל מְהוֹדִים. מִלְּמַעְלָה קִיַּם מֵהָהָה
 שֶׁקָּבְלוּ לְמִטָּה חָדִים. גַּם יְנוּסִם לְפָרְסִם כְּבֹא פְּלִיאֵי
 מִסְּחָדִים. בָּעֵת הַזֹּאת רִיחַ וְהַצִּלָּה יַעֲמוּד לַיְהוּדִים:

א. מלך יושב עד קוראין לעיל. טוב לכול וכו'. ל"ה ישוע' עד ועל עסק לעל
 פזמון. ע"פ חשר"ק ובסוף ראשי הספרות משלם.

בְּמִתִּי מִסֵּפֶר חֲלִינוּ פָּנֶיךָ. לְשׁוּעַת נְבִאִים אֵל הַעֲלֵם
 אֲזִנְךָ. הִקְשֵׁב תִּחַנְּתָם מִשְׁמֵי מְעוֹנֶיךָ. כְּבִימֵי מוֹר וְהִרְסֵם
 הוֹשִׁיעַת בְּנֵיךָ: תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲתָה יוֹשֵׁב. שִׁעְתָּם מֵאֲזִין
 וְרַנְּתָם קוֹשֵׁב. רַפְּאוֹת לְמַחֵץ מְקוּדִים וּמְחַלְשֵׁב. קַנְיִיךָ
 יִהְיֶיב וְנִיחָם לְיֹשֵׁב: צַר וְאֵיב הַלְטִישׁ עֵינָיו. פִּידוּ פֶּעַר
 אֶת עֵינָיו. עֲשֵׂת בְּשֵׁלֵם לְהַשְׁמִיד קִהַל חַמְנוּתוֹ. מְגִל

לְאֵפֶס תָּרַח בְּשִׁתְּנֵינוּ: נִיקָם לְצָרִים וְנִטָּר לְאֹיְבִים:
 מְדַדָּה מִדָּתָם כְּזֶדֶד לְאֹהֲבִים. לֹחֵם וְנִינֹו הִתְלַחֵ
 מִצְּלָבִים. בְּכַחֲרֹת דְּגִים חָרְזוּ תְּחֻבִים: יוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרָה
 צוּרְרִים. מִסְּחָה לְשִׁית בְּעַם גְּצֹרִים. חֲלָפָה הִלֵּחַ וְנִפְלוּ
 סְגֻרִים. וְלַעֲפוּ וְעָמְדוּ מִזְכָּסִים מְגֻרִים: וּבְכֵן יִתְעַלֶּה שְׁמִי
 וְיִתְנַשֵּׂא. הוֹדֶה שְׁמִי שְׁמִים כְּסֻדָּה. וְכִים פְּרוֹמְמָה
 נִתְגַּיִם לְמִשְׁסָה. גִּיָּא וְאַפְסִיָּה תִּתְחַלֶּחֶה מִכְּסָה: בִּינָה
 הַגִּינָה וְדָאָה בְּצָר. הַשִּׁיבְנוּ לְמַנְחָתָהּ כִּי יָדָה לֹא
 תִקְצָר. אֲדוֹן קְרָאָנָה מִן הַמְּצָר. אֲנָא הוֹצִיאָנִי לְמִרְחַב
 וְחִלְצָנִי מִצָּר: מֵאֵד תִּרְבָּה לְנֵי מַחֲלָה. שְׁמַע תְּפִלָּה
 וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה. לֹחֲצִינוּ הַמְּעַד וּמִלֵּאָם חֲלָחֶלָה. מִמְּנוּ
 רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא: (כְּבִימֵי מוֹד וְיָחִים הוֹשְׁעָה בְּנִיָּה:)

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין חסלס לעיל.
 ואתה קדוש וכו' עד סלח לנו יצאנו לעיל. ואת"כ לוטרים כאן.

כַּבְּרָה קְהִלּוֹת וְוִירֵד דִּיעֲנֵנו מִכַּט גְּעוֹטָגֵט, אַטוּן פֿטֶנְגֵט וְסִגְוִיִּד טוֹ פִּנְיֵךְ הָאָר.
 מַעֲשֵׂה יְדִיז כְּלָם. כָּל בָּא עוֹלָם. יִבְיָאָם בְּמִשְׁפָּט
 לְהוֹבִילָם. עַל כָּל גְּעֵלָם: גְּעֵלָם וְנִלְחֵ תְּסַלַח. וְלֹא
 תִמּוֹד לְנִתְעַב וְנִאֲלַח. תְּפִצֶּה בִּדְיֵנוּ תְּצַלַח. כִּי אֵתָהּ
 אֲדָנִי טוֹב וְסִלַח. סִלַח לְנַפְלֵאֹתֶיךָ הַגָּבֵר. וְתַעֲצֹר
 דְּבָר וְכָל שִׁבְרָה. כִּי מַה יִּצְדַק לְדַבֵּר. יִמְיוּ כְּצֹל
 עוֹבֵר: עוֹבֵר וְגוֹ חֵלֶשׁ מִפְּנֵיךָ. וְהִיךְ יַעֲמֵד לְפָנֶיךָ.
 חֵי נִקְבֵּשׁ בְּאֹפְנֵיךָ. חֶסֶד וְאַמְרָת יִקְדְּמוּ פְּנֵיךָ:
 פְּנֵיךָ הָאָר בְּצִדְקוֹתֶיךָ. לַעֲם שׁוֹמְרֵי חֲקֵיךָ. תִּמְוֹד
 וְתִקְרַב חֲשׂוֹקְתָהּ. אֲדָנִי כָּל צִדְקוֹתֶיךָ: צִדְקוֹתֶיךָ לְהַרְפֹּת
 תִּרְאֵנִי. וְנִחְמוֹת טוֹבוֹת תִּבְשְׂרֵנִי. בְּעִמְדֵי פָּנֵי אֲדוֹנִי.
 וְתִרְם כְּרָאִים קִרְנֵי: קִרְנֵי תְּרוֹם בְּעֵלְצוֹן. בְּשׂוֹבֶה לְגִדּוֹד
 פְּרָצוֹן. וְתִפְלֵתִי כּוֹבְנֵי צֹאן. יִי בַעַת רָצוֹן: רָצוֹן עֲנִיחֵי

תַּעֲנֵנוּ. וְיִזְם לַשָּׁמַיִם הַחַנּוּן. תִּפְטֵם נָא עַמּוֹךְ בְּלִבֵּנוּ. יי
 תִּשְׁפֹּט שְׁלוֹם לָנוּ: שְׁלוֹם לָנוּ תִּמְרָה. וְתִטְאֲתֵינוּ הַמִּטְרָה
 לְצִרְהָ. וְחִימָה עֲזוּב וְתִרְהָ. וְיַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֶל תִּרְהָ: תִּרְהָ
 שְׁגוּת וּמַעֲיִלָּה. וּדְרוֹנוֹת גַּעַר בְּמַצּוּלָה. רַצֵּי חֵן קָרֵב
 לְהַצִּילָה. בָּעֵת הַזֹּאת רַחֵם וְהַצִּילָה: זְכַר לֵנוּ בְּרִית אֲבוֹת זְכוּ.

סליחות לשבעה עשר בתמוז.

בַּיּוֹם הַזֶּה הִחֲלֵנוּ עִדּוּת לָנוּ מִלְכּוֹנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ, וְאִסְרֵנוּ לְאוֹתָר מִלֵּחַ לָנוּ. וְאִתְּדַאֲפֵינוּ
 וְכוּ', מִה נִמְאָר וְכוּ' עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ לְעֵיל. וְאִסְרֵנוּ עִתְמִלִין כְּאִין.

עיומד ע"פ א"ב.

אחינו ואחי אבותינו.

אֲתָאֵנוּ לָךְ יוֹצֵר הַחַיּוֹת. בָּרֵב עֲוֹנוֹנוּ בְּכֹחַ אֲנָחוֹרֵת.
 גְּזוּרוֹת עֲצָמוֹ וְצָרִידוֹת. כִּי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז נִשְׁתַּפְּרוּ
 תְּלַחֲמוֹת: גְּלִינוּ מִבֵּית הַסְּחִירָה. וְהַשִּׁקָּה בְּעֵרְנוּ אֲוָרָה.
 דִּינֵנוּ נִתְחַם וְנִגְזָרָה גְּזוּרָה. כִּי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז
 נִשְׁדָּרְשָׁת הַתּוֹרָה: הָרַסוּ אֲוִיבֵינוּ תְּהִיבֵל. וְסִדְּדָה לְשִׁכְנָה
 מְזוּזֵי תִיבֵל. וְנִמְסְרֵנוּ בְּיַד וָדִים לְהַתְּאָפֵל. כִּי בְּשִׁבְעָה
 עָשָׂר בְּתַמּוֹז הָעַמּוֹד צָלַם בְּהִיבֵל: וְרַחֵם מַעִיר אֶל עִיר.
 וְנִלְבַּד מִנוּ רֵב וְצָעִיר. חָרְבָה עִירֵנוּ וְאֵשׁ בָּהּ הִבְעִיר. כִּי
 בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז תִּבְקָעָה הָעִיר: טָפַשׁ בְּמִקְדָּשֵׁנוּ
 צַד הַמִּשְׁמֵד. וְנִשַּׁל מִחֲתָן וּבִלְהָ אֲצַעֲרָה וְצַמֵּד. יַעַן
 כַּעֲסָנוּךָ נִתְּנוּ לְחַשְׁמֵד. כִּי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז בָּטַל
 הַתְּמִיד: כָּלָה מִצֵּנוּ כָּל הַזֶּה וְשָׁבַח. חָרַפְנוּ שְׁלַף אֲוִיב עֲלֵינוּ
 לְאַסָּה. לְהִיזוֹת עוֹלָלִים וְיִזְנָקִים מִזְּבָנִים לְטָבַח. כִּי בְּשִׁבְעָה
 עָשָׂר בְּתַמּוֹז. נִתְּבַטְּלוּ עוֹלָה וְחֵבֶס: מִרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן מַעֲוֹנוֹת.
 לָכֵן נִתְּפָרְנוּ בְּכָל פְּנוֹת. נִדְּפָה מִחוּלֵנוּ לְאַבֵּל וְקִיעוֹת. כִּי
 בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז בָּטְלוּ קָרְפָּנוֹת: סָרְדֵנוּ לְפָנֶיךָ מִרֵּב
 לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לֹאֵמַר קִיעוֹת. עֲוֹנוֹנוּ רַב

בְּלִי לְחַמּוֹת. כִּי בִשְׁבַעַת עֶשֶׂר בְּחַמֵּשׁ עָרְמוּ לָנוּ עֲצוֹת:
 פָּוְרַנוּ בְּלִי מִצּוֹא רְחֻמָּה. לְכֹן רָבַחְתָּ בָּנוּ אֲנָחָה. צוּר רֵאֵת
 נַפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה. וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּחַמֵּשׁ הַפֶּה לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן
 וְלִשְׁמִתָּהּ: קִשְׁיֵנוּ עֵרְף וְרָבַחְתָּ בָּנוּ אֲסוֹן. לְכֹן נִטְּנוּ
 לְמַשְׁפַּח וּרְפִשׁוֹן. רֵאֵת יי' וְחִלְצֵנוּ מֵאֲסוֹן. וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר
 בְּחַמֵּשׁ הַפֶּה לָנוּ לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן: שָׁעֵנוּ שִׁכְן רִמְמָה. וְקִבֵּץ
 גְּפוּצוֹתֵינוּ מִקְצוֹת אֲדָמָה. תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוֹמָה. וְשִׁבְעָה
 עֶשֶׂר בְּחַמֵּשׁ הַפֶּה לָנוּ לְיוֹם יִשְׁעָהּ וְנִחְמָה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

<p>נִקְ"ק סִפְדִּים וְכוּ' אֲשַׁכְּנוּ סוֹמְרִים זֶה. כַּדִּימוֹ שׁוֹאֲבֵנוּ וְשׁוֹחֲטֵינוּ לְיוֹסֵפִי אֵת. כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ נִרְאָה אֹרֶךְ: כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי' כִּי עִם יי' הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲפוֹ פָּדָה: פָּדָה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: פוֹדֶה יי' נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחַסִּים בּוֹ: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוֹ כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ כִּתְּחֵנוּ: כֶּף כִּתְּחוּ אֲבֹתֵינוּ בְּמַחֲוֹת פְּלִיטָה: אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וּנְמַלְטוּ כֶּף בְּמַחֲוֹ וְלֹא כּוֹשֵׁי: וְכִתְּחוּ כֶּף יוֹדְעֵי וְהַפְּלִיטוּ הַפֶּה אֵלֵינוּ אֲזַנְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' עַד תַּעַל עִמָּךְ.</p>	<p>כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: הַאֲוִינָה יי' תִּפְלִחְנוּ וְהַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוֹעֵנוּ מִלִּבְנוֹ וְאֱלֹהֵינוּ כִּי אֱלֹהֵי נִחְפָּלֵל: יי' בְּקֶרֶת שְׁמֵעַ קוֹלָנוּ בְּקֶרֶת נִעְרָךְ לָךְ וּנְצַפְּהָ: שְׁמַעַתָּה חֲפִלְחָנוּ יי' וְשִׁדְּתָנוּ הַאֲוִינָה אֵל דִּמְעָתָנוּ אֵל תַּחֲרֹשׁ: שְׁמַע קוֹלָנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְּלִחְנוּ: שְׁמַע יי' קוֹלָנוּ נִקְרָא וְחַנּוּן וְעֲנֵנוּ: אֱלֹהִים שְׁמַע תַּפְּלִחְנוּ הַאֲוִינָה לְאִמְרֵי פִינוּ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשׁוֹעֵנוּ אֱלֹהֵי בְנֵשָׂאֵנוּ יְדֵינוּ אֵל דְּכִיר קֶדְשֶׁךָ: שְׁמַע יי' וְחַנּוּן יי' הִיָּה עֵינֵינוּ לָנוּ: בְּצַדִּיקָתְךָ תִּצְלִלְנוּ וְתַפְּלִיטְנוּ הַפֶּה אֵלֵינוּ אֲזַנְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' עַד תַּעַל עִמָּךְ.</p>
--	--

אז"א. פ"פ א"ב, וְלֹאֵי הַמְרוּסִים הַמְרוּסִים קְלוֹנִימוֹס כְּרִבִי יְהוּדָה חֻקוֹ אֲמִין.
 אֲפִשְׁנוּ מִצּוֹקוֹת זוֹ מִזוֹ גְּבָרוֹ. בְּחַדְלֵשׁ זֶה בְּפָה תְּכָרוּ.
 נָעוּ עַד נַפְשׁ וְרֵאשׁ עָבְרוּ. בִּשְׁבַעַת עֶשֶׂר בּוֹ הַתְּחֹרֶת
 גִּשְׁתְּפָרוּ: הִכָּאֵנוּ צָרִים גִּתְּנוּנוּ לְהַשְׁמִיד. הוֹדֵנוּ נְהַפְּךָ
 גְּפִלְנוּ וְאֵין מַעֲמִיד. וְחַנּוּת מִשְׁלֹם נַפְשֵׁנוּ לְהַצְמִיךְ

בשבעה עשר בו מעת הזכר התמיד: ורגו מדללאה
וגותרנו כנים. חצה הדיחנו פנימה מהכנים. שדחת היכל
ממאנו ורה להכנים. בשבעה עשר בו המסכה צרה
כהכנים: יקשנו בעווננו ובאף הסעיר. פלה חמתו
ואש הבוער. לבט חבט ובמארה הגעיר. בשבעה
עשר בו הבקעה העיר: מרום ארץ השליה למרמס. גי
הפארת מכלול מעמוס. סודי ומחמדי מני לתמוס.
בשבעה עשר בו כשרף התורה אפוסטמוס: עהרה
נאמנה לתורה ולתעודה. פקדות קרבו והעיר לכדה.
צופה מאז היות עתדה. צום הרביעי יהיה לבית יהודה:
קריות מבצרי הנם להרסון. רששו ואינם כסודי להמסון.
שזכנו בקדם לשועות לחסון. צום הרביעי יהיה לבית
יהודה לששון: חועפת עפל ערבה לה שמחה.
קפאון אורה מתרה לצמחה. להקם חוון צופה הפחה.
צום הרביעי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה: ועדה
לשמך ובה נתאמת. נואקת מר מצפצפת ונאמת.
ישר דברך הטוב והאמת. צום הרביעי יהיה לבית
יהודה לששון ולשמחה והאמת. (לכפר עון ולמרק
חובים. נרדים שדודים נעצבים נראים. ימות עולם
במאז נאהבים. צום הרביעי יהיה לבית יהודה לששון
ולשמחה ולמועדים טובים): מסכפת רעיתה נגוררת
פיה לאלום. מרב ענויה יקיפו לתלם. ישעה הרבה
אל עילום. צום הרביעי יהיה לבית יהודה לששון
ולשמחה והאמת והשלום: יהודה וישראל יהם עליה
יהבו. חוק ואמין משוך אחריה אהבו. בניה סתנה פנים
ובקדם יאהם. צום הרביעי יהיה לבית יהודה לששון
ולשמחה והאמת והשלום אהבו: קנים לה ובה

בַּעֲצָמִים. יְרֵדִים מְרָדִים וּמִבְּטָחָם שָׁמִים. יָחִיד לְבַד
 בְּךָ הַשְּׁמַיִם בְּנֵאֻמִּים. בֵּיתִי יִבְנֶה פִּי שְׁבִי לְדוֹשָׁלָם
 בְּרַחֲמִים: אַל סֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאֵךְ.

במדבר שחאבועושוויק אשור יזה.
 לְמַעַן שְׁמָךְ יי וְסִלַּחְתָּ לְעֹנְגֵי כִּירָב
 הוּא: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידְךָ הוֹשִׁיעֶיךָ
 יְמִינְךָ וְעַנְגֵנוּ: לְמַעַן שְׁמָךְ יי תִּחַיֵּינוּ
 וּבִצְרָקְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: לְמַעַן
 אֲהִינּוּ עֹשֶׂה וְלֹא לְנוֹרָאָה עִמִּידְתָּנוּ הַלִּים
 וְרָקִים: עַנְגֵנוּ יי כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֶךָ
 פָּנָה אֵלֵינוּ: פָּנָה אֵלֵינוּ וְחַנּוּנוּ כִּי יוֹחִידִים
 וְעֵנִיִּים אֲנַחְנוּ: וְאַנְחָנוּ עֵנִיִּים וְכוֹאֲכִים
 יִשְׁעֶתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁלַח בְּנוּ: יְהִי יי מְשַׁלֵּם
 לְדָךְ מְשַׁלֵּם לְעֹתוֹת בְּצָרָה: בְּצָר לְנוּ
 נִקְרָא יי וְאֱלֹהֵינוּ נִשְׁעֵי וְיִשְׁמַע מִהִיכְלוֹ
 קוֹלְנוּ וְשׁוֹעֲתָנוּ לְפָנָיו תָּבֵא בְּאוֹנֵינוּ: כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֲבִיוֹנִים יי וְאַתָּה אֲסִירָנוּ לֹא כֹה:
 כִּי לֹא כֹה וְלֹא שֶׁקֶץ עֲנוּת עֵנִי וְלֹא
 הַסִּתֵּר פָּנָיו מִפָּנָיו וּבִשְׁעוֹ אֵלָיו שְׁמַע:
 לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' עַד וְעַל עַמְךָ חֶסֶד לְעִיל דָּךְ יי.

לְמַעַן שְׁמָךְ יי תִּחַיֵּינוּ
 הוּא: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידְךָ הוֹשִׁיעֶיךָ
 יְמִינְךָ וְעַנְגֵנוּ: לְמַעַן שְׁמָךְ יי תִּחַיֵּינוּ
 וּבִצְרָקְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: לְמַעַן
 אֲהִינּוּ עֹשֶׂה וְלֹא לְנוֹרָאָה עִמִּידְתָּנוּ הַלִּים
 וְרָקִים: עַנְגֵנוּ יי כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֶךָ
 פָּנָה אֵלֵינוּ: פָּנָה אֵלֵינוּ וְחַנּוּנוּ כִּי יוֹחִידִים
 וְעֵנִיִּים אֲנַחְנוּ: וְאַנְחָנוּ עֵנִיִּים וְכוֹאֲכִים
 יִשְׁעֶתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁלַח בְּנוּ: יְהִי יי מְשַׁלֵּם
 לְדָךְ מְשַׁלֵּם לְעֹתוֹת בְּצָרָה: בְּצָר לְנוּ
 נִקְרָא יי וְאֱלֹהֵינוּ נִשְׁעֵי וְיִשְׁמַע מִהִיכְלוֹ
 קוֹלְנוּ וְשׁוֹעֲתָנוּ לְפָנָיו תָּבֵא בְּאוֹנֵינוּ: כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֲבִיוֹנִים יי וְאַתָּה אֲסִירָנוּ לֹא כֹה:
 כִּי לֹא כֹה וְלֹא שֶׁקֶץ עֲנוּת עֵנִי וְלֹא
 הַסִּתֵּר פָּנָיו מִפָּנָיו וּבִשְׁעוֹ אֵלָיו שְׁמַע:
 לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' עַד וְעַל עַמְךָ חֶסֶד לְעִיל דָּךְ יי.

אֲהִינּוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ. עִ"פ א"ב וּרְאֵי הַחַיִּים הַאֲמֻרָנִים יַעֲקֹב חוֹק.
 אֲדַאֲג מִחַטָּאתִי וְאֵיךְ עֹנִי. בְּמֶרֶד רַחֲמֵי אֲתָאוֹנָן
 בְּמַעֲגֵי. גִּדְלָנִי כְּאֵב בְּפִשְׁעֵי לְפָקְדֵנִי. הוֹדִי זְמַן מְרוֹרוֹת
 הַלְעֵנִי: הַצָּרוֹת מִתְגַּבְּרוֹת מִקָּל עֲבָרִים. וּבְמַלְו
 הַמַּעֲוָרִים גְּרָמִים לְעֹתָרִים. וְלוֹלְתֵי מִשְׁחָרֵב נָכוֹן
 שְׁפָדָרִים. תִּשְׁכַּחְתִּי כְּהַיּוֹם פְּתִמְשָׁה דְבָרִים: מִלְּדָנוּ
 בְּעֵשֶׂר מֵיּוֹם יי שְׁמֹרָה. יוֹם זֶה לְכֵן נִצְוֵמָה. כְּהַיּוֹם
 נִשְׁתַּבְּרוּ פְּחַטָּאתֵי הַעֲצוּמָה. לְחֹרֵת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 הַמָּה: מִדֵּי זְכָרִי יוֹם יְעֹנִי. נַפְשִׁי הוֹמָה וְיִבְקִיץ עֵינָי

סגרת סמאל בפד תמוני. עלת תמיד העשרה
 בדר סיני: פרצתנו ונתתנו קדוש ועיר. צמתו תינו
 הצפיר והשעיר. קבוע צום הרביעי לרב ועציר. רעותינו
 גרמו והתבקעה העיר: שרדנו בגלותנו בלי עזרה.
 תאזת רשעים תתח להגבירה. לשמו ישרים על אותה
 הצרה. על אפוס ממזם הרשע ששחרף התורה:
 קדוש סכרי זאת אשתומם. כי נתחפרו אותי להשמים:
 חשך היום חשך לחצמם. ורחיר על כנה שקנצים
 מזומם: קרית מלך הקרפה גבחה. הודש אין לה
 ובימינה הבקחה. צום האגחה הפוך להגחה. והיה
 לברת יהודה לששון ולשמחה: חיוון קץ הראה
 לאחזבים. זה יחור מאלק שנים ועוד געלבים. קדוש
 הפוך ענינו בימים קרובים. לששון ולשמחה
 ולמועדים טובים: אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראי.

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש תדר שני: טוב
 יי למעוז ביום צרה וידע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור
 אמונתו: טוב לחסות ביי מבטוח באדם: טוב לחסות ביי מבטוח
 בגדיבים: טוב וישר יי על פן יורה חטאים בדרך: טוב ויהיל ודומם
 לתשועת יי: הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש: הושיע יי את
 עמך את שארית ישראל: הושיעה את עמך וברך את נחלקה ורעים
 ונשאים עד העולם: הושיעה יי כי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני
 אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על
 חטאתינו. למען שמך:

לי הישועה וכו' עד ועל עמך מעטא לעיל.

פומי. ראשי החנונים שלמה. שקול ע"ס יחד וסתי חנועות.
 ישעה נאסר, אשר נמסר, ביד בכל ונם שעיר. לה
 תמכה וח כמות, ורחמנו כבן צעיר. יום גבר האויב והתבקע
 העיר: לזאת אבה, ואספק בך, ביום חמש פורגי. ועל

תָּלַל הָעֵלָל הַלְלוֹת יִצְאֵנִי. וְגַם הַשְּׁמִידָה הַתְּמִידָה וְכַסְפֵּי
 הַבְּיֹאֲנִי. וְהַשֶּׁם אֱלֹהִי בְּחֵיבֵל כְּלִיל בְּמַעַצְמוֹ כְּלֹאֲנִי.
 וְדַבְּרָנָח הַנְּחָה וְדַחֵק צֶר בְּאֵשׁ הַכְּעִיר: יוֹם גְּבוּ וכו'. מֵאֵד
 אֶתְחַלֵּל וְאֶתְחַלְּחַל בְּיוֹם שִׁבְעֵי הַדְּפְנֵי. מֵאֲדַר חֲשֹׁק בְּעֹל
 שִׁשְׁקָה כְּמוֹ פִּדְדָר עֲנַפְנֵי. וְחֲשִׁיפֹן מֵצִפֹּן כְּשִׁבְלֵת
 לְשִׁפְנֵי. וְהַצִּיד שְׁלַח יָד. הַצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר: יוֹם גְּבוּ וכו'.
 הַדּוֹד לְבִי וְהַשְּׁנֵבִי הַלְעֵד אִפְּקָה יַעֲשֵׂן. הֲלֹא תִרְאֶדָה
 עִם גְּלֹאֲתָה אֲשֶׁר הִשְׁתַּר כְּמוֹ כְּבֹשֶׁן. גְּדוֹר פְּרִצֵי בֶּן
 פְּרִצֵי וְהַחֲדָק לְקוֹט שׁוֹשֵׁן. בְּגֵה בֵּית זִמְלָה לְחֹשֵׁב גְּבִיל
 כְּפִרְמֵל וְהַבֶּשֶׂן. וְעֵין פֶּקֶח וְגִקָּם קַח מֵאֲצֵר וּמֵדִישֵׁן.
 שְׁפוֹט אֱלֹהִים וְאֵז לְשִׁלְמִים הַמְּבַקְעָה וְהַמְּכַעֵר. יוֹם גְּבוּ
 הָאֵיבִיב וְהַבְּקָעָה הַעִיר: שַׁעֲהָ נֹאסֵר וכו'. 4 מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַד קוֹרְאֵד.

ואתה קדוש וכו' עד סלח לנו יוצרנו לעיל.

ע"ס א"ב ונראה הפירושים האחרונים משה בר שמואל סלם חוק.
 וכל הפסוקים בעלי ג' חכמים וכל חרוז פסיים על לשון הכתוב ע"ס.

אֲדָה עָלַי פְּשָׁעִי. לְצֹר מְעִי וּמִשְׁעִי. אֲנִי מֶרֶק
 רִשְׁעִי. אֵךְ לֹא בָעִי: בְּעֵי הַשְּׁוֹדָה וְגִלְמִים. גִּתְּתִי פְּרִיעַ
 מְעַלְלִים. בְּצֹדֵק שְׁלֹשֶׁת הַגְּדוֹלִים. יִפְחָה תְּמָאִים גְּדוֹלִים:
 גְּדוֹלִים מְעַשִּׂיךְ אֲבִינוּ. בְּשִׁבְעִים פְּתָנִים פְּהִינֵנו. לֹאֲדִ
 בְּחִמִּיךְ קִינֵנו. כְּמַעַט כְּסֻדּוֹם הִינֵנו לְעַמּוּדָה דְּמִינוּ:
 דְּמִינוּ לְקִאֲרָה מְדַבֵּר. מֵרַח לְחֵי סִתְפֵר. וְהַשֵּׁב לִי
 דְּבָר. מֵה לְתַבֵּן אֶת הַבָּר: הַבָּר בְּנִשְׁקֵי אֲהַבְתִּינִי. רַע
 בְּבִטְרֵי נִטְשִׁתִּי. בְּדִקְנִי לָךְ הִקְנֵאתִינִי. אִם תְּמָאתִי
 וְשִׁמְרָתִי: וְשִׁמְרָתִי מִתְרַבֵּרָה לְשִׁחּוֹרָה. וְאֶבְרָה
 פְּלֹאֲךָ חוֹזֵת. מִלְּכִלוֹתִי בְּגֵאוֹת עֲלִיחוֹת. וְאַף גַּם זֹאת:
 זֹאת הִיא נְחֻמְתִּי. הַתְּפִלוֹת וְעֻזּוֹב תְּמָאתִי. וְאַתְּתִּידָה וְלֹא
 בְּשִׁתִּי. אֲמַנֵּם אֲנִי תְּמָאתִי: תְּמָאתִי לְרַב הַעֲלִילָה.
 אֱלֹהִים כְּאֲבִלָה גִשְׁיָה. וְהַבְּתִי בְּלִי רִמְיָה. פָּצַע וְתַפְסָדָה

וּמָכָה מְרִיחָה: מְרִיחָה מִכְתִּי וְאֶנְשֵׁיהּ. כְּלִלְתִּי יוֹם
 נְפִישָׁה. וְקִאֲתָנִי מִנְחַת יִשְׂרָאֵל. יָם וְדָרוֹם יִשְׂרָאֵל:
 יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ נְדָוִי. בְּשָׂר וְעַצִּים לְפָצְחוּ. וְצַרְחֹתַי מְרֹב
 שָׁחִי. אִם פֶּחַ אֲבָנִים פָּחוּ: פָּחוּ כְּשֶׁל מִסְבֵּל. כְּחִייתִי
 בֶּן מִנְבֵּל. וּבְרִיעוֹתַי אֲחֵרֵי הַהִתְבַּל. מִחֻלִּי נְרִיפָה
 לְאֹכֵל: לְאֹכֵל פְּגוֹרֵי הַיָּמָר. וְעָבַד לְבָבִי נְחִיפָר. בְּקוֹל
 שְׂוִיִּים הָמָרָה. בְּמַר נְפֶשׁ מִסְפֹּד מָר: מַר לְמַתוֹק פְּהַפְצָח.
 כְּעַם אֲדוֹם וְצָח. וְכִשְׁפָה דָם רָצַח. הָיָה כְּאִבִּי נֶצַח:
 נֶצַח הַתְּרֵב הַתְּרָה. וְאַלְמָנָה וְשִׁבְלָה וּבַעֲרָה. וְכַמְעַם
 הַכִּיתִי בְּעֵבְרָה. מִכַּת בְּלִתִּי סָרַח: סָרַח עֲטֵרַת נְאוֹנֵי.
 בְּבִגְדֵי בְּמִכְסָחִי וּבְמִשְׁעָנִי. שָׁמַם בֵּית מְעוֹנֵי. פְּלִי
 מִיָּם הַיָּם עֵינֵי: עֵינֵי נִנְרָה בְּאֶשְׁנֵי. כְּנִייתִי בְּלִפִּי
 וּבְעֵינֵי. וּכְסִתָּנִי כְּלִפְת מוֹנֵי. וְאִךְ אִשָּׁא פָּנֵי: פָּנֵי
 הַמְרָמָר מִמְצוֹקָה. בְּהַכְעִיסִי לְשׁוֹמֵעַ צַעֲקָה. וְגִבְתִּי
 וְלִקְחֹתִי סְחֻזְקָה. וּפֹה יֵשׁ לִי עוֹד צַדִּיקָה: צַדִּיקַת וְהַסֵּד
 גַּעֲלֹתִי. וְהַעֲדֹתִי שִׁקָּר וְחִמְדֹתִי. וּבִד אֲכֹרִים פְּנֵרֹתִי.
 מִן הַמְצַר קָרֵאתִי: קָרֵאתִי לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. מִפְּלִיא
 פְּלֵאוֹת מְרֻבּוֹת. הִרְאֵנוּ נְחֻמּוֹת טוֹבוֹת. בְּאִשֶׁר הִרְאֵתָנוּ
 צָרוֹת רַבּוֹת: רַבּוֹת רָעוֹת עֲדָתְךָ. בְּעֲלֹתָ אֲדוֹנִים
 וּזְלָתְךָ. הִרְפוּ וּנְאֻצוּ לְעַפְתְּךָ. הַשְּׁמַע הַשְּׁמַם מִבֶּן
 שְׂבָתְךָ: שְׂבָתְךָ פְּעֵלָתָ אֲדוֹנֵינוּ. הַכּוֹנֵן וְהַקּוֹמֵם פְּתִינֵנוּ.
 וְהַשְּׁכֹּן בֵּית מְאֹינֵנוּ. הֲלֹא אִתָּה הַשּׁוֹב הַחַיִּינוּ: הַחַיִּינוּ
 אֲדוֹן מִיּוֹמִים. וְדָלְנוּ מִפְּעַמְסֵי מִיָּם. צָרַת חֲרָבָה
 פְּעַמִּים. יִשְׁקִיף וְיֵרָא יְיָ מִשְׁמַיִם: מִשְׁמַיִם הֵבֵא רִחֻחַ.
 שִׁבַּח מְעַדְתְּךָ אֲנַחֵח. וְיָ לְנֶצַח הַשְּׂבָחָה. אֲדֹנֵי שְׁמַעְהָ
 אֲדֹנֵי סִלְחָה: סִלְחָה לְמִרְחָם מִשְׁחָר. הַמְּאַסְוֶכָה לְהַצִּיחַ
 צֵם לְסִקּוֹם נְחֻמָּר. יְיָ תִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל הָאֲחֵר:

כמו כהנהגות שהרי"ל: במגצ"א אומר ש"ן אחר ואתה צדיק, איך סבל אמות וכו'.
בלאזי חרזו אמתי חזק.

אך מכל אמות, השפלתני עד תהומות, מיזם שנתתי
לשמות, אין עזר ותקומות: מודיע כל שכנים, מהוד
חרבותיהם נבנים, ואני בפנה שנים, בוכה שני חרפנים:
תרבות כל פנות, בשמחה ובנגינות, וגית יהודה וישראל
האנגנות, תמיד בנהו וקיעות: ידועי לי מלעיבים, מה
לכם עניים ועלובים, כי מקדם כבנים חשוכים, ועתה
כבלי ריק וכלבים: חוות קץ גלות, עד מתי אתם
בסבלות, הלא תדעו בפלילות, כי תקנתכם הקל
והזילות: זאת אשמע, ועיני רמוע תרמע, במר גפשי
אזעק ואשמע, אדני בפנה תראה ותשמע: קדוש רוכב
ערכות, תהיינה אונה קשוכות, בנשם שחראות לנו
צרות רבות, הראנו נא נחמות טובות: ואתה צדיק וגו' עגמיר'.

כמו כהנהגות שהרי"ל: ברוב העקשות אוערים מחנון גרוני נחר וכו'.
בלאזי חרזו הראשון חמוס גרשם ובלאזי חרזוים אחר משלוס א"ב חמוס
גרשם בר יהודה חזק ואמץ.

גרוני נחר וזעק חמם. ראותי רשע נותן קדש למרמם.
שועתי הושעה ויום נקם נכמם: מעיעל בן אוחילה ולבי נמם:
ארוץ ארץ קדשת בפעשור קדשות. בתוכה שכנת
לבפרת נפשות. גאון עזה בנגי ידיה הקדושות. דשו
בו שעלים ונחלש למחרישורת. מעי על בן אוחילה ולבי נמם:
העיר כלילת יופי קרה נאמנה. ומקום בו מתכפרים
אתת בשנה. זעמת בו יותר מאלף שנה. חרון אפה
שפכת ולא רחמת לחנה: מעי על בן אוחילה ולבי נמם:

* זה תשע מאות וחמשים ועוד שנה, כן ה' כמו כנוף הסליחה, לפי
שרבינו גרשם יסדה בזמן ההוא, שלא שהקלות שכו החשבון עזון לוס

טבור הארץ בפקקת בלקת. יער הלכנו השקת חדלקת.
בפירים יושבים הנודת סלקת. לקחיה ביום אף ססדת
מלקת: מעי על כן אחילה ולבי נסם: מארץ המדה יצא
רחמיה. נודדים בגוים ומתחילל שמיה. שונאים
בלעגם לחונות עפה. עם יי אפחה ותולה מסקומיה: מעי על
כן אחילה ולבי נסם: פתוח נפתח פינו ודינה גצויק. צור על
כל תבא אפחה צדיק. קדוש הדין עמו לקסרנו ביד מדיק.
רופש ברנל ושן אוכל ומדיק: מעי על כן אחילה ולבי נסם:
שחתו הרבם אסת עונם סבל נחפשונו. תחת פי
מעשימו בידנו תפשונו. גערה מלאנו נגעלנו נמאסנו.
רעות רבות וצרות להפצא נקנסנו: מעי על כן אחילה ולבי נסם:
שוב עדיה ארון נמלכנו נסכמנו. מאוד אחר שוכנו
נחרמנו ונחמנו. ברחמיה תנונו פי קלינו רחמנו.
ירבנו וישמחו פי נפלנו קמנו: ואז מעי יגילו ולבי ישמח:
השב שבות זרזים באשמה רפה. וקבצם מן הגזים
ביתרה תבה. דברה יאמן שלחה נבא. הקם סבת היד
הנופלת חרבה: ואז מעי יגילו ולבי ישמח: חסד נעזרים זכה
וגרית ראשונים. זכות אבות הזכור ואל יאסדו בגים.
קוממית ילכו בבכי ובתחנונים. מצפון ומים ומארץ
סוונים: ואז מעי יגילו ולבי ישמח: ועפה בצור פקדנה בלשים
ונבלמים. אומרים חסאנו סלח נא נאמים. מדת הדין
הפקד נא למדת רחמים. צדקנו הוצא כאור שבעת
הימים: ואז מעי יגילו ולבי ישמח:

שומר ישראל וכי, ואנחנו לא נרעוכי, ח"ק, א"א"פ, ועוליאים ס"ת וקולאס ודל.

ספר תהלים

עם

הרגום אשכנזי

עם

מחברו של הרב אהרן הכהן
הגאון ז"ל

זולצבאך

שנת תר"ב לפ"ק.

Sulzbach,

Druck der H. Frank'schen Buchdruckerei 1842.

(ובשנה י"ט סין לוסיין).

יחי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הפחד פדו
 עמנו וברעו אחריו והפחד בשרות ותשפחורו שתפן
 בתמים אל קרצת מזמורי תהלים שאקרא אבאלו אמרם
 הוד המלך עליו השלום בעצמו וכותו יגן עלינו ויעמד לנו
 וכת פסוקי תהלים וכות הימים יהים ואותיותיהם
 וקדויותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי
 תיבות ומסופי תיבות לכפר תפלותינו ועונותינו ופשעינו
 ולומר עריצים ולהכרית כל תחומים ותקוצים נפוכבים
 את השושנה העליונה ולתפר אשת געורים עם הודה
 באהבה ואהדה וריעות ונשם ימשך לנו שפע לנפש רוח
 הנשמה לטהרנו מעונותינו ולסלוח תפלותינו ולכפר
 פשעינו. כמו שפליחה לךדו שאמר מזמורים אלו לפניך
 כמו שנאמר גם יי העביר תפלותה לא תמות. ואל תקחני
 מהעולם הזה קודם זמני עד מלאות שנותי בדם שבעים
 שנה באופן שאוכל לתקן את אשר שחתי וכות הוד
 המלך עליו השלום יגן עלינו ובערנו שתאריך אפק עד
 שובנו אליך ברה שובת שלמה ומאצר מתגרת חנם
 חננו. פדכתוב ותנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר
 ארחם. ונשם שאנו אומרים לפניך שירים בעולם הזה
 בה נזכה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושכחה
 לעולם הבא ועל ידי אמירת תהלים התעורר תבצלת
 השרון לשיר בקול נעים גילת ורנן כבוד הלבנון נסן לה
 הוד והדר בבית אלהינו במדברת בימינו אמן סלה:

לְכוּ בְרִנָּה לַיהוָה לְצֹדֵק יִשְׁעוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ פְתוּחָה
בְּמִדְוָת גִּרְעָה לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

ואחר שיסיים תהלים יאמר ג' פסוקים אלו:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעֵת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ לְשִׁבְתָּ עִמּוֹ תֵּל יַעֲקֹב
תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וְהִשְׁמַעַת צְדִיקִים מִיְיָ מְעֹזָם בְּעַת צָרָה:
וַיַּעֲזְרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חִסּוּם:

בסיים כל ספר וספר עשה שם ספר ודחילים והיינו אחר עזרה מ"א, ואחר עזרה ע"ב,
ואחר פ"ט, ואחר ק"ו, ואחר עזרה ק"ג שהוא סוף הספר החמישי יאמר זה יהי רצון.
אבל בשבת וי"ט לא יאמרו רק יאמר יהי רצון הכתוב לקטן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו בכות ספר

ראשון | שני | שלישי | רביעי | החמש

שבתהלים שקראנו לפניך שהיא כנגד ספר

בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

בכות מזמוריו ובכות פסוקיו ובכות תיבוריו ובכות

שמותיה הקדושים והמחזורים היוצאים ממנו שתכפר

לנו על כל חטאתינו ותסלח לנו על כל פשעינו שהטאנו

ושעונו ושפשענו לפניך ותחזירנו בתשובה שלימה

לפניך ותהדריךנו לעבדך ותפתח לפניך בתלמוד תורתך

ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (וגדולה סיכוי) ותקרא

לשבתים דרור ולאסירים פקח קנה וכלל הולכי דרכים

ועוסרי ימים וגדרות מעמך ישראל תצילם מכל צער ונוק

ותגיעים למחוז חפצם לחיים ולשלום ותפקוד לכל חשאי

בגים מרע של קימא לעבדך וליראתך ועברות של עמך

בית ישראל תצילם שלא תפלגנה וגדוהתהן. והיושבות על

המזמר ברחמיך דרבים תצילם מכל רע. ואל המיניקות

תשפיע שלא יחסר חלב מדיהן. ואימשל אספדה ושדין

ורחיון וליליון וכל פנעים ומרעין בישין לכל ילדי עמך בית
 ישראל ותגדלם לתורתך ללמוד תורה לשמה ותצילם
 מעין הרע ומדבר ומפנפה ומשטן ומיצר הרע. ותבטל
 מעלינו ומכל עמך בית ישראל בכל מקום שדם כל גזירות
 קשות ורעות. ותטה לב המלכות עלינו למכה ותגור עלינו
 גזרות טובות. ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו:
 והכן פרנסתנו מידך הרחבה והפלאה ולא יצטרכו עמך
 בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר ותן לכל איש ואיש די
 פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה: ותמחר ותחיש
 לנאגלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו ובזכות שלש
 עשרה מדותיה של רחמים הנפתחים בתורתך כמו
 שנאמר יי אל רחום ותנון ארץ אפים ורב חסד ואמת:
 גצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותטאה ונקה שאינן
 חזרות ריבם מלפניה. עורנו אלוהי ישענו על דבר כבוד
 שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
 פרוק יי לעולם אמן ואמן:

בשנת וניס טוב יאמר זה.

ידי רצון מלפניה יי אלהינו וארזי אבורינו בזכות ספר...
 שבתהלים שנקראנו לפניה שהוא פנגד ספר... ובזכות מזמוריו
 ובזכות פסקיו ובזכות תיבותיו ובזכות שמותיה הקדושים והטהורים
 היוצאים מפיו שמהא נחשב לנו אמירת מזמורי תהלים אלו כאלו
 אמרם הוד מלך ישראל בעצמו וכוותו יגן עלינו ויעמד לנו לחבר
 אשת נעורים עם הורה באהבה ואחות ורעות ומשם יפשה לנו שפע
 לנפש רוח וגשמה וכשם שאנו אומרים שירים בעולם הוח פך נופה
 לומר לפניה יי אלהינו ואלוהי אבותינו שיר ושכחה לעולם הבא ועל ידי
 אמירת תהלים תזעזרר חבצלת השרון לשיר בקול נעים צלח ורצון
 כבוד הלכנו נתן לה הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן כלה:

א אָמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא חָלַק בְּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ
 חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמַלְשָׁכ לְצִים לֹא יָשָׁב: כִּי אִם־בְּתוֹרַת
 יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה: וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁחָלַל
 עַל־פְּלִגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִיזוּ יִהְיוּ בְּעֵתוֹ וְעֵלְתוֹ לֹא יִפֹּל וְכֹל
 אֲשֶׁר־עָשָׂה יַעֲלֶיחַ: לֹא־בֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם בְּפִי אֲשֶׁר־
 תְּדַפְּנוּ רֹחַ: עַל־בֵּן לֹא־קָמוּ רְשָׁעִים בְּמַשְׁפַּט וְחַטָּאִים
 בְּעֵדַת צְדִיקִים: כִּי־וַדַּע יְהוָה דְּרֹךְ צְדִיקִים וְדֹרְךְ רְשָׁעִים
 חֲתוּב: ב לָמַח רָגְשׁוּ גוֹיִם וְלֹא־מִים יִהְיוּ רִיק: יִתְחַצְּבוּ
 מַלְכֵי־אָרֶץ וְרוֹחֵיבֵם נוֹסְרֵי־חַד עַל־יְהוָה וְעַל־מִשְׁחֹו:
 נִבְתָּקָה אֲדָמוֹסְרוֹתֵימוֹ וַיִּשְׁלִיכָה מִפְּנֵי עֲבֹתֵימוֹ: יָשָׁב
 בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק אֲדָנָי יִלְעַג־לָמוֹ: אִן יְדַבֵּר אֱלֹהִים בְּאָפִי
 וּבְתוֹרוֹ יִבְהַלְמוּ: וְאֲנִי גַם־כִּתִּי מִלְּבִי עַל־צִיּוֹן תְּרַקֵּל־שׁ:
 אִם־פָּרַח יִחְקֶיהָ אֲמַר אֵלַי בְּנֵי־אֶתְחָאֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶהָ:
 שְׂאֵל מִפְּנֵי וְאַתְּנָה גוֹיִם נַחֲלֶהָ וְאַחֲזֶהָ אִפְסֵי־אָרֶץ:

א הַיּוֹדֵעַן אַחֲנַנֵּה, דַּעַר נִיכְט קְוֹאמט חוּן דַּעַן רַחֲמֵה דַּעַר פֿרַע־
 לַעַר: דַּעַר נִיח בַּעֲטָרְקֵט דַּעַן וּוַעַג דַּעַר זִינְדַּעַר: נִיח וַחֲס, וּוַחֲ
 סַפְּטֵט־עַר זִיטְלַעַן. דַּעַן נֹור גַחְטֵט־עַן אַעֲהַרַע פֿרַחֲוֹאמט, דַּעַר סַחֲג
 חֹוּד נַחֲטֵט זִיח פֿאַר־טַט. עַר גְּרִינַעַט וּוִיח חוּיח בּוּיח חַס כַּסֶּךְ, דַּעַר
 פֿרִיכְטֵט טרַחֲגֵט לֹור דַּעֲכְטֵטן לִיט, קִיין בַּחְטֵט לֹו פֿרִיחַ חַבּוּרֵט־ט:
 חֹוּד וּוַחֲ עַר טַהוּט גַעֲלִינְגֵט. זַח נִיכְט דִיח פֿרַע־פֿלֹעַר! דִיח זִיט
 וּוִיח סַפֿרִיח דַּעַן יַעֲדַעַר וּוִינד פֿעֲרוּוַעֲהַט. דִיח פֿרַע־פֿלֹעַר כַּעֲטֵט־עַהֲעַן
 נִיכְט חִיט גַעֲרִכְטֵט; זִינְדַּעַר נִיכְט פֿאַר דַּעַר גַּעֲוִינַעַד דַּעַר פֿרַחֲוֹא־
 אַעַן. דַּעַן גַּחְטֵט־גַּע־פֿלֹוּיג חִיט דַּעַר פֿרַחֲוֹאמַען וּוַעַג; דַּעַר זִינְדַּעַר
 וּוַעַג פֿעֲרִיַעֲרֵט זִיך. ב וּוַחֲ סַחֲכַעַן דִיח הַיִּדַּעַן? וּוַחֲ וּוַחֲהַנַּעַן דִיח
 פֿאַקְעַר פֿיר סַחֲכֵר? סַטַּעֲהַעַן חוּיח, קַחֲנִיגַעַד דַּעַר עַרדַּעַ, פֿיר־סַטַּעַן
 פֿלֹא־פֿגַעַן רַחֲמֵה, וּוִיעֲדַעַר גַּחְטֵט חֹוּד זִינַעַ גַּעֲוֹט־בַּטֵּט־עַן: „חַחֲס חֹוּט
 פֿעֲרִיַיִטֵטן אַיְהַרַע־כַּחֲרַעַ, פֿאַן חֹוּט וּוַעֲרַפֿעַן אַיְהַרַע פֿעֲטַעַן!“ דַּעַר
 חִיט הַיִּאֲמַעַל סַהַרְקֵט, אַחֲטֵט; גַּחְטֵט זִיחֵט אִיט סַפְּטֵט חוּיח וּוִיח
 הַעֲרַחֲב. חִינַט־ט רַעֲדַעַט עַר חִיט לַחֲרֹן זִיח חֲן; חִינַט־ט טרַעֲקַט עַר
 זִיח אִיט זִינַעַן גְּרִיִּאֲמַעַן: „חִיךְ הַחֲבַע אִינַעַן קַחֲנִיגַעַן חִינַעַן עַרדַּעַן:
 חִיךְ וְעַל־בַּטֵּט, חוּיח לִיין אִינַעַן הַיִּלְיַגַּעַן בַּעֲרַגַעַ. אִיין אֹוּד פֿעֲרַקִּי,
 דַּעַט לֹוט גַּעֲוַעַטֵט; גַּחְטֵט סַפֿרַחֲךְ לֹו אִיר: „דֹּוח כּוּיט אִיין וַחֲהֵן!
 הַיִּיטַע הַחֲבַע חִיךְ רִיךְ גַּעֲלִינְגֵט! זַח הַיִּיטַע נֹור, חִיךְ גַּעֲבַע פֿאַקְעַר
 זִייר לֹוט עַרְכַּע; דַּעַר עַרדַּעַן גַּרַעֲלַעַן דִיר לֹוט חִינַעַט־הוּט. לַעַר־

הרעם בשבת בחל ככלי יוצר הנפצם: ועתה מלכים
 השבילו חסרו שפטי ארץ: עבדו את יהוה בראיה וגילו
 בתעודה: נשקבר פך יאנף ונתאסדו דרקה כר יבער כמעט
 אפו אשרי כל חוסי בו: ג מזמור לדוד בברחו מפני
 אנשלום בנו יהוה מהרפ צרי רבים קמים עלי: רבים
 אמרים לנפשי אין ישועתה לי באהים סלה: ואפה יהוה
 מן בער בסוד ומרים ראשי: קולי לא יהוה אקרא ויעני
 מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה
 יסמכני: לא ארא מרכבות עם אשר סביב שתי עלי:
 קמה יהוה והושיעני אלהי כי הבית את כל איבי לחי שני
 לשעים שברתי: ליהוה תישועה על עמך ברבקה סלה:
 ד למנצח בגינות מזמור לדוד: בקרא עניי אלהי צדקי
 בצר הרחב לי חניי ושמע תפילתי: בגראיש ערמה

סאעטטערטע זיח איט עהערנער קיילע; לערטאיינע זיח גלייך חירי.
 דענעק געטיררע! "נון קאניגע, בעדענקט עו ווקהו! אחסט חייך
 בעלעהרען, ערדענריכטער! דען עוויגען בעטעט טויערשטולן פון, חו'
 פרייעט חייך, איט עהרפורכט. דעס זעהנע הולדיגט, דחם ער ניכט
 לירנע. זיהר קאמט חוס חוין חיררעס וועגע, זקבפור זיין לטרן
 ענטפלואאט! הייל דענען דיח ער טיטלט.
 ג פואלם דוד'ס. אויף דער פלובט פאר זינעם זאהנע אבשלום, חך
 עוויגער! וויח זינד דער פיינדע זק פיעלע! זק פיעלע דיח זיך ועס
 לען וידער איד! זק פיעלע דיח פון איר פרתההוקקען: "פיר
 חידן חייט קיינע הייל ביח גחטט! "דוח חבער עוויגער! ביט חזין
 טילד פיר איד; זעטלעסט איד לו עהרען; העבסט איין הויפט עאי
 פאר! איט לויטער סטיאטע רון חיד פון, דען עוויגען: חונד פון זיי.
 נעס הייליגען בערג ערהערט ער איד. נון זיענע חיד רוהיג, טאחפע,
 ערוחפע, דען איד האלט דער עוויגע. פאר איריחדען פקוקו חייט
 איר ניכט כחגע, חואהערגעלוקגערט וויעדער איד. — חוין, עוויגער!
 דוח רעטטעסט איד, איין גחטט! דחו קין לערטלוקסט דוח איינען
 פיינרען; לערטאעטטערסט דער פעררוכטען לזעהנע! היילפע פיי
 דעח אחן ביח דעס עוויגען. דיינע זעגען חיבער דיין פחוק! ד דער
 זאנגמיסטער אויף נגינות, איין פואלם דוד'ס: ערהערע, ווען חיד
 פלעהע, גחטט איינער חונטור! דער דוח איד רעטטעסט חין חנגסט,
 זיח איר גחטדיג, ערהערע איין געבעט! וויח זקגע, זיבען העררן!

כבודי לכלמה תאבהון ריק תבקשו כזב סלה: דעו כי
 הפלה יהוה חסד לו יהוה ישמע בקראי אליז: רגזו וצו
 תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודפו סלה: וסרו
 וסרו צדק ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מריראנו טוב
 נסה עלינו אור פניו יהוה: נתתה שמחה בלב מאת ה' נגם
 ותירושם רבו: בשלום יחדו אשכבו ואישן כר אפה יהוה
 לבד לבטח תושבני: ה למנצח אדוניות מזמור
 לדוד: אמרי האינה יהוה בינה תניגי: הקשיבה לקול
 שועי מלכי ואחי בראקה אתפלל: יהוה בקר השמע
 קולי בקר אערה לה ואצפה: כי לא יל חפץ רשעו אפה
 לא יגרה רע: לא יתצם הזללים לנגד עיניו שנתת כל
 פעלי און: תאבד דברי כזב אשדמים ומרמה יתעבו
 יהוה: ואני פרב חסדך אבוא ברחמיך אשתחוה אל היכל

סתנרעט חיהר נחך איינע ווירדע? וויח האבט חיהר דחו חייטען ון
 ליטב; טרייאן וויגקייט ון גערנע? בעדענקט, דחם ויינען הייליגען,
 דער עוויגע זיך ערקשהרען: ער הררס'ס, ווען חיד חיהק פלעהע
 ון בעבט, חונד זינרנס ניכט: איבערלעגטו חיס הערלען, חוין חייט
 רען ון הערסטאחטטען, חונד ון חטט פלעק חוישרוהר פב! ברינגעט חס
 פער דער גערעכטיגקייט, חונד פערטרויט דעס עוויגען! פיעלע
 זייפלען לוויר: "ווער גיבט חונו בעסערע לייט!" ון דינען חננע
 זיכטען סטרול, ח הערר! טר וועהען חיבער חונו! אעהר פריידע
 לעגסט דוח איר חינו הערר, חונו ווען חיהר קערן חונד אקסט זיך
 הייט. פריעדוויג לעג חיד איד, ענטסלעפע; דען דוח פלויין, ח
 עוויגער! ועסלעסט איד חין זיכערהייט.

ח דעם זאנגמיסטער אויך נדלות, איין פואלם דוד'ס. החרע איינע
 ווחרטע עוויגער! אערק חוין איין חיינכרינסטיג פלעהען. פערניס
 דוח קלחגען איינער וועהאוטה, איין קחיג חונד איין גחטט! ווען חיד
 פלך דיר בעטע, הערר! פריהע ווהלעסט דוח איד החרען; פריה
 טקקע חיד איד לו דיר, חונד החררע, דען דוח בייט ניכט חיי
 גחטט, דעס פרעפלאוטה געפלווט: בחוהייט פיינדעט קיינען סוסן
 בייח דיר. איבעראיטהיגע בעטטעהען פלך דינען חויגען ניכט: דוח
 חחטעט חווע חיבעלטהחטער! דוח ריכטעט דוח פערליידער הין!
 חיי גרייל חחט דער עוויגע חן בוטבעגריגען חו פלחטען. חיד חבער —
 חוין דינע גרחסע גיטע, בעטרעטע חין לופעוויכט דין חוין; חיד
 בעטע היגעסטערקט, חין גחטטעוורכט, פלחק סעאפען דינער היי

קדשך בְּרִאשֹׁתֶיךָ: יְהוָה וְנִתְּנֵי בְּצַדִּיקְתֶּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּם
 לְפָנַי בְּרִבְבָה: כִּי אֵין בְּפִיהוּ נִכְוָנָה קִרְבָּם הַחַרַת קִבְרֵי
 פְּתַח גְּרָנָם לְשׁוֹנָם יִחְלִיקוּן: הַאֲשֵׁמָם וְאֱלֹהִים יִפְלוּ
 מִמַּעַצוֹתֵיהֶם בְּרַב פְּשְׁעֵיהֶם הִדְיָחמוּ כִּי מָרוּ בָהּ: וְשָׁמְחוּ
 כְּלַחֲוִסֵי בָהּ לְעֹלָם יִרְנְנוּ וְחָסְדְךָ עָלֵינוּ וְיַעֲלֵצוּ בָהּ אֲהַבֵי
 שְׁמֶךָ: כִּי אֲתָה הַבְּרָךְ צְדִיק יְהוָה בְּצַנְחָה רָצוֹן תַּעֲמִרְנוּ:
 וְלִמְנַצַח בְּגִינֹתָ עַל הַשְׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה צִוְּ
 בְּאַפְּךָ תּוֹכִיחֵנִי וְלֹא בַחֲמָתְךָ תִּסְרְבֵנִי: חֲנִנֵי יְהוָה כִּי אֲמַלֵּל
 אֲנִי רַפְאֵי יְהוָה כִּי נִבְהַלְוֵ עֲצָמַי: וְנַפְשִׁי נִבְהַלְהָ מֵאֵד וְאֲתָ
 יְהוָה עַד־מָתַי: שִׂבְחָה יְהוָה חֲלִצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן
 חֲסֶדְךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת וְכִרְךָ בְּשִׂאֵל מִי יוֹדֵה־לָךְ: יִנְעִדֵי
 בְּאַחַתִּי אֲשַׁחֶה בְּכָל־לַיְלָה מִשְׁחֵי בְדַמְעֹתַי עַרְשִׁי אֲמַסֶּה:
 עֲשִׂשָׁה מִכָּעַם עֵינַי עֲתִקָה בְּכָל־צוֹרְרֵי: סָרוּ מִפָּנַי כָּל־
 הַיִּשָּׂר ק'. וְאֲתָה ק'.

ויגקייט, ליטע איך חין דינער פֿרואאיגקייט, ע פּוויגער! דען סתדעני
 פֿרקהען טרען! ריכטע דינע וועגע פֿער איר הער! דען חין זיהרעם
 אינדע חיום ניכטו רעדליכע; חונהיל בריטעט זיהר הער; חין
 חֶדֶדֶענע גרוב זיהר רחֶדֶען; דיח ספֿרֶדֶע גחטטע היילעליח. בע.
 סטרון זיח, גחטט! ע דחם זיח וינקען, פֿון זיהרעס פֿערֶדֶען
 טיען הערֶדֶע! פֿערֶדֶען חין זיהרער פֿרעפֿלער אענגע זיח דיח
 זיך עאפֿערען ווידער ריך! אָחס חלוע זיך פֿרייען, דיח דיר פֿערֶדֶע.
 טרויען; חונחויפֿהרֶדֶען אָחס זיח ויילנען, דחם רוח חין סירס ביזס
 חיבער זיח; פֿרֶדֶען אָחס זיח זיין חין דיר, דיח דיינען נחאען זיכען.
 דען רוח זענגעסט דען גערעכטען; עוויגער! דיין חתהגעפֿלוען
 חואקרֶדֶען זיח וויח חין סיר.

דעם זאנפֿיסטער אייך גניוח מיט אָחס זאיטען, איין פֿואלם
 דודס. הערר! טטרון איך ניכט חין דיינעס לֶדֶדֶע! זיכטיגע איך
 חין דיינעס גריאע ניכט! זיח איר גנֶדֶען, חין זעלוקע דחין! הייל
 איך, דען איין גטבין עראחטטעס. איינע זעלוע חיוס זעהר עראחט.
 טעס; חונד רוח הערר! — חָה! וויח זאנגע נחך! ווענדע דיך,
 הערר! רעסעע איינע זעלוע! היילן איר, חוס דיינער גיסע ווילנען!
 דען חיס טהרע דענקט און דיינער ניכט; חין דער גרופֿט — ווער
 דחנקט דיר דח? — עראידעס פֿון זיילנען, סוועאע חין יעדע
 נחֶדֶען חין בעטטע. נעמלע איינע זאנגערֶדֶען מיט טהרֶדֶען. איינע
 געסטלואט פֿערֶדֶען פֿערֶדֶען, חואטערט פֿערֶדֶען זי פֿיעלעס דרֶדֶען.
 זחל. — וויילט, חיבעלטהטער פֿלוע! וויילט! איין וויינען הֶרֶדֶע דער

פַּעֲלֵי אֵין כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה
 תִּפְלְתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ בְּהַלּוֹמֵאֵל כָּל אֲיֵב יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְעִי:
 ז שִׁיּוֹן לַדָּוָד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל דְּבַר־רִבְשֵׁי בְּדִמְיִי:
 יְהוָה אֱלֹהֵי בְּהַתְּחִילִי הוֹשַׁעֲנִי מִכָּל־דָּפִי וְהַצִּילֵנִי: פֶּן־
 יִטְרַף כְּאַרְיֵה נִפְשִׁי פֶּרֶק וְאֵין מִצִּיל: יְהוָה אֱלֹהֵי אִם־
 עֲשִׂיתָ וְאֵת אִם־שָׁרְעָל בְּכַפִּי: אִם־נִמְלָתִי שׁוֹלֵט רַע
 וְאִם־לִצְהָ צוֹרֵר־רִיקִם: יְהוָה אֱיֵב נִפְשִׁי וְשָׁגוּר־מִסְלֵאֲרֵץ
 תִּי וּבְבִדּוֹן לַעֲפָר יִשְׁכַּן־סֵלָה: קוֹמָה יְהוָה וּבִאֲפֹקֵי הַגִּישָׁא
 בְּעִבְרוֹת צוֹרְרֵי וְעוֹרָה אֲלֵי מִשְׁפַּחַת צִיּוֹן: וְעַד־תָּ לְאֵפִים
 הַסּוֹבְבִי וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹכֵחַ: יְהוָה דִּין עַמִּים שִׁפְטֵנִי
 יְהוָה בְּצַדִּיק וּבְחַסְדֵי עֲלִי: יִגְמַר־נֶאֱרַע וְרַשְׁעִים וְחַבְתָּן צַדִּיק
 וְכִחַן לְפֹת וּבְלִיּוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק: מִגְּנֵי עַל־אֱלֹהִים מוֹשַׁע
 יִשְׂרָאֵל: אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל וְעַם בְּכָל־יוֹם: אִם־

הערה. דער הערר פרהערט איין פלעהטן; דער הערר נאמט איינע
 ביטטע פון סאחצ'לען סמירלען איינע פלינדע פלוצע לריק! זיין
 זינק!—זיין זינד לז סחנרען!
 ז איין שגיח דוד'ס, דאז ער דעם עויגען זאג, ביא געלענערהיים
 דען כוש איינען יעמיניטטען. עויגער! איין גחמס! זיין דין פער-
 טרויע זיך; היין איר ווידער דוח פערפלאגער! רעטטע איד! דאס
 אמן איד ניכט לעררייסע, וויח זיין, און; ערדרהסעלט, וויח קיין רעטי-
 סער חיוט; עויגער, איין גחמס! החב זיך די עס געטהיין; החס
 וקלבע חונרעבם איינע התנד בעפלאקט; פערגאחט חיד בחונעו חיי-
 נעס גוסגעווינטטען; דריקקטע חיד דען, דער איך חואוואסס געהחמס;
 ון אחג דער פיינד פערפלאגען איינע ועעלע: איין לעבען הין לז כתי-
 דען טרעטען: חונר איינע עהרע לעגען זיין דען טסויב. עויגער!
 חויל! ערהעבע דין זיין דיינעם נקרנע, היך חיבער איינער פלינדע
 וויטהען; חונר ריגע נון פיר איד, דחן רעכט, דחן דוח געבטטען. פער-
 וואואע פלאקער חוס דען ריכטערטהרסן, חונר ווערע דין גען היאי
 מעל חיבער ויח. דער דוח דען פלאקערן רעכט ספריכסט, ריכטע
 איד, איין גחמס! נאך איינער רעזיליקיים חונר חונטאוד!. דער בחונען
 טיקקע וחס פערסוויטען, דען גערעכטען פעסטע סטעהען, גערעכ-
 טער גחמס! דער הערן חונר נייערען פרישט!. איין טיור חוס ביח
 דעס העררן, דער פרוואטען הערלען היולט. גחמס ריכטעט דען
 גערעכען חונר. דען, דער טחגיך פערעלעט. קעהרעט ער ניכט

לא ישוב חרבו ילמוש קשתו ורִיחַ יִכּוּנֶנֶה וְלֹא יִחַזֵּק כָּל־
 מוֹת חַיֵּי לְדֹלְקִים יַפְעַל׃ הִנֵּה יִדְבַּל־אֵן וְהָרָה עֲמֹל וְיִלְד
 שָׂקָר׃ בּוֹד כִּרְהַ וַיַּחַפְּרוּ וַיַּפֵּל בְּשַׁתַּת יַפְעַל׃ יִשׁוּב עֲמֹל
 בְּרֵאשׁוֹ וְעַל־קִדְקִדּוֹ חֲמָסוֹ יִהְיֶה׃ אֲדֹהֵה יְהוָה כְּצֹדֵק וְאֲזַמְּרָה
 שֵׁם־יְהוָה עֲלִיּוֹן׃ ח לִמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּיתִּית מוֹמֹר לַיהוָה׃ יְהוָה
 אֲדַגִּינֵנו מִהַדְּאִיר שָׁמָּה בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּגְהַה הַיּוֹדֶה עַל־
 הַשָּׁמַיִם׃ מִפִּי עוֹלָלִים וּוְזִנְקִים יִפְדֶּת עֵן לְמַעַן צוֹרְרֵיהֶּ
 לְהַשְׁבִּירָה אֲוִיב וּמִתְנַגְּקִים׃ בִּרְאֵי־רָאָה שָׁמָּה מַעֲשֵׂה
 אֲצַבְעֹתֶיהָ יְרַח וְכֹכְבִים אֲשֶׁר פּוֹנְנָתָה׃ מָה אֲנֹש כִּי
 תוֹבְרַנִּי וּבְךָ־אָדָם כִּי תִפְקְדֵנִי׃ וַתַּחַפְּרוּ מִעַט מֵאֲלֹחִים
 וְכִסְד־וְדָרַר הַעֲפָרֹה׃ תִּמְשַׁלְּהוּ בְּמַעֲשֵׂי־יְדֵיךָ כֹּל שִׁתָּה
 תַּחַת־רַגְלֵי׃ צַנְהָ וְאֲלָפִים כָּלָם וְגַם בַּחֲמוֹת שָׂדֵי׃ צַפּוֹר
 שָׁמַיִם הֲגִי תִיָּם עִבְרֵ אֲרָחוֹת יָמִים׃ יְהוָה אֲדַגִּינֵנו מִהַ

חוס; וכן חיות ויין סווערסט געוועלט; וכן ספאנגעט ער דען באגען,
 ריכטעט חיהו; לעגט ען ויין טהרליכעו געשטעט, חונד ישהוינג
 טרעפֿעלען זיינע פֿעילע. ווער בובענסטיק עאשֿעלענגט, ווער חונגליקוי.
 סווענגער חיוט, ברינגט חיינע טעהאגעבורט לור וועלט. דער חיינע
 גרובע גרעכט חונד חוינגעהוהוט, זינקט חין דיח גרופט, דיח ער
 געמאכט. ויין חונגליקק טריפֿעט חויל זיינען קחפֿן: ויין חונרעכט
 סטירלט חויל זיינע טייטעל נייערע. חיד ווילן דען העררן נאך זיינער
 גערעכטיגקייט פֿרייען: דעו העכסטען נחאען, דעס עוויגן אהכינגען.
 ח דעם זאנגמיסטער אויף גמית איין פֿזאלם דוד'ס. חונענליכער!
 גחטט, חונער הערר! וויה אחֿצטיג חיוט דיין נחאע חויל ערדען;
 דח דינע אחיעסטחט חס היאעלן גחנלט! דער וויגליג חונד קיני
 דער אהלען בעפעסטיגט דיין רייד, בעטחאט דער וינער, חו' סטירלט
 דען פֿיינר, דער רחֿע סנויבט. בעטרחֿעטע חיד דינער פֿינגער
 ווערק, דען היאעלן, דען אהנר, דיח סטערנע, דיח דוח חיינגעי
 זעטלט: —. ווען חיוט דער מענט, דחם דוח נאך ויין גערענקעסט;
 דער ערדענועהן, דחם דוח דיד זיינער חנניאחסט? החס חיהן
 דען ענגעלן וועניג נחֿגעוועלט; החסט חיהן אית עהרע חונד סאוקק
 געקרחֿנט: ערנענטט חיהן לוס בעהעררסער דינער ווערקע, חונד
 לעגסט לו זיינען פֿיסען חווען: דחו אפֿט, דען טטיער, חונד חויד גע-
 וויר: ווען חין דער אפֿט, ווען זיך חיס ווחסער רעגט; — ער כהחט
 זיך וועגע דורך דיח מערע חונענליכער, גחטט! חונער הערר!

אֲדִיד שְׁמִי בְּכָל הָאָרֶץ: ט לִמְנַצַּח עַל־מוֹת לִבִּי מִזְמוֹר
 לְדָוִד: אֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־גִּפְּלֹתֶיךָ:
 אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצֶה בְּךָ אֲזַמְּרָה שְׁמִיךָ עַל־יוֹן: בְּשׁוֹב אֵיבִי
 זָאוּר וַיִּשְׁלַח וַיֵּאמְרוּ מִפְּנֵיךָ: בְּרַעְשֵׁי־ת מִשְׁפָּטִי וְדַגִּי
 לִשְׁבֶּת־ לְכֶסֶף שׁוֹבֵט צַדִּיק: גַּעֲרַת־גִּוִּים אִפְדֵת רַשָׁע שְׁמֵם
 מַחִית לְעוֹלָם וְעַד: הָאוֹיֵב וְתַמּוֹ חֲרִבּוֹת לְנֶצַח וְעָרִים
 גְּתֻשָׁת אֶבֶד וְכָרִם הַמָּוֶה: וַיְדוּהָ לְעוֹלָם יֵשֶׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט
 כֶּסֶף: וְהוּא יִשְׁפֹט הַכֹּל בְּצַדִּיק יִדִּין לְאֲמִים בְּמִישָׁרִים:
 וְהִי יְדוּהָ מִשְׁנֵב לְדָוִד מִשְׁנֵב לְעַתּוֹת בְּצַרָה: וַיִּבְטְחוּ בְךָ
 יוֹדְעֵי שְׁמִיךָ בִּי לֹא־עֹבֶתֶת הַדְּשִׁיף יְהוָה: וּפְרוּ לַיהוָה יֵשֶׁב
 צִיּוֹן הַגִּידוּ בְּעַמִּים עַל־לוֹחֲתוֹ: כִּי חִדַּשׁ הַיָּם אַתֶּם וְכָר
 לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עַבְדֶּיךָ: חַנּוּנֵי יְהוָה וְרַאדֵּי עֵינָי מִשִּׁנְאָה
 מְדוּמָמִי מִשְׁעַר־יָמוֹת: לִטְעֵן אֲסַפְּרָה כָּל־הַזֹּלֹתֶיךָ
 (ענינים ק')

ויהי כההאשקול ויום דין מאזע חוץ ערדען! ט רעם האנגמיסטער
 אוף מות לבן איין פואלם דוד'ס, פאן גתלעס הערלען דחקע חיד
 דיר, ט הערר, ערלנהאע דינע ווהונדער טולע. דיר פרההתקקע
 חיד, וינג חיד יוכעו געוונקג; דינעס קחאטן טחנס איין וחיטענססיעו.
 דח הינטער זיך ענטווייטן איינע פיינע; דיין לחרנבאיקק סטירלט
 זיח הין, זיח זינד ניכט אעהר. דוח פיהרסט איר רעכט חוטר אהנע
 חווי, גערעכטער ריכטער חוץ ערההבענט טהרענע! סטרעלסט
 בחרבחרען, ברינגסט פרעפאנער חוס; רחסטעסט חיהרע קחאטן
 עוויגליך חווי. ט פיינד! דיח טריאטער זינד הין! דיח סטחדטע דיח
 דוח פעהרעהערט — פערטווחונדען, זיח וחאט חיהרען טסורען: —
 חכער עוויג העררט דער הערר; פלפול סטעהט לוס געריכט זיין
 טהרען! ער ריכטעט נחך גערעכטיגקייט דען ערדקריי; ספריכט
 זיין גערעדע חורטהיין חיבער כחליקען. דער הערר ווירד לופלוצט
 דעס בערדחנגטן זיין; לופלוצט חין דעו טריכוקא; לייטען. דיר פער.
 טרויעס, ווער דינען קחאטן קעננעט; דען דוח פערלחטעסט זיח
 ניכט, דיח נחך דיר פרחגען. הערר! אחווינגעט דעס העררן! דעס
 טהרענער לז ליק! פערקינדעט דען פחוקערן זיינע ווהונדערטהחטן.
 דער בלוטטוודרחהער החט חיהרער גערחלט; פערגיסט דחו קחאט.
 געסרייח דער חונטערדריקטען ניכט. זיח איר גנחדיג הערר! זיעה
 איין זיידען חונטער פיינדען! דער דוח חווי דעו טחרע טהרען איך
 ערהעבסט! חוץ דחט חיד דינען פרייז פערקינדע; חין ליק'ס

בְּשַׁעֲרֵי בִתְצִיּוֹן אֲנִילָה בִּישְׁעֶתְךָ: מָכַעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַרְזַ
 עֲשׂוּ בְּרִשְׁתָּהוּ מְטַמְּנוּ גַלְכָּדָה רַגְלָיו: נִוְדַע וַיְהוּה מִשְׁפָּט
 עֲשׂוּה בַּפֶּעַל כַּפְּיוֹ נֹקֵשׁ רָשָׁע הַגִּזְיוֹן סָלָה: יָשׁוּבוּ רִשְׁעִים
 לְשִׂאוֹלָה כָּל־גוֹיִם שְׂכַחֵי אֱלֹהִים: כִּי לֹא לְגִצָּח יִשְׁכַּח
 אֲבִיוֹן תִּקְוֹת עַנְיִים הֵאבֵד לְעַד: קוֹמָה יְהוּה אֲדַעוּ אֲנֹשׁ
 יִשְׁפֹטוּ גוֹיִם עַל־פְּנֵיהֶ: שִׁתָּה יְהוּה וּמָרָה לָהֶם יִדְעוּ
 גוֹיִם אֲנֹשׁ הִמָּה סָלָה:

י לָמָּה יְהוּה תַעֲמֹד בְּרִחֹק תַּעֲלִים לַעֲמֹת בַּצָּרָה:
 בְּנִאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עֲנִי יִתְפָּשׂוּ וּבְמִזְמוֹתָו חָשָׁב: פִּרְהִלְלֵל
 רָשָׁע עַל־תַּאֲוֹת נַפְשׁוֹ וּבְכַלֵּע בְּרַךְ נֶאֱמָר וַיְהוּה: רָשָׁע כִּנְבִיא
 עַת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיהָ מִנְּגִדוֹ כִּלְצוֹרְרָיו יִפֹּחַ בְּהֶם: אָמַר
 אֲפֹי בְּלִי־דַרְשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מִזְמוֹתָיו: חִילוֹ דְרָכָו וּבְכָל־
 כְּלָפוֹ בְּלִי־אֲמוֹנֹת לֹדֵד וְדָד אֲשֶׁר לֹא־בָרַע: אֱלֹהֵי הַסִּיחֵי מְלֵא
 (* עֵינַיִם ק' *) ב' לַחֲדָשׁ (* וַרְכוּ ק' *)

אויערן, נחב דייער היילע, זינגע. „גענוקטן זינד דיח בארבערען
 חין דיח גרויס, דיח זיח געגריכען, געלענגטן זייהרע פֿיסע חיס
 כעטלע, דחו זיח זיינגעלעגט. זע ווירד דער עוויגע ערקחנט; דחו
 רעכט, דחו ער לערסטעלעט. — לערסטריקטן אוס דער פֿרעלער
 זיך חין זיינגער האנדע מערק. ע דעו גרעסען געדחנקען!“ דחם
 זיח נור חונטער וועלט פֿיהרען, דיח פֿרעלער, דיח בארבערען חווע,
 דיח גחטטעו לערגעסען! ניכט חוין עוויג זיזט דער עלענדע לער-
 לעסען; חוין חיאאער ניכט דער זיידענדען העלעכונג דחהו! חוין
 דערר! עו סרשטלע ניכט חוין זיכערמאכט דער מענט! חם זיח
 געריכטעט ווערדען, דיח בארבערען, פֿער דייענע חנגעוויכט! ועטלע
 זיינען אייסטער זיכער. זיח! חם זיח פֿיהוען, דיח בארבערען, דחם
 זיח נור מענטען זינד! חחרוס סטעהעס דוח זע פֿערן, חך עווי-
 גער! ערסיינסט ניכט נור זייט דעו טריבונל? דח דעו פֿרעלעו
 זיכערמאסה דיח פֿראען יחגט, חור זיח לערסטריקט חין רחנקע,
 דיח ער חויוגעדחכט. הח! דער פֿעררוכטע ריהאט זיך זיינע אוסה-
 וואו; דער רייבער זעגעט זיך, דחם ער דער גחטטהייט ספֿחטטעט!
 חין זיינע טרשטלע, פֿרחגט דער באוועוויכט, נחך ניכטו! „עו חזוט
 קיין גחטט“ זינד חווע זיינע טיקקע. ער געהט זיינע וועגע חוכחוי-
 העלטהח פֿערט — דיין סארטפֿעריכט חזוט לערן פֿחן זיח חין
 יענער החהע — ער הוילט הינועג וואו ווידערסטערבט. חור
 וועהנט חיס הערלען: „חך וועקע ניח; איך טריילעט קיין חוועלע
 פֿיר חור פֿיר.“ פֿעלן אייניד, טרוג חול טרגויסט חזוט זיין חור:

וּמִרְמוֹת וַתִּקַּח פֶּתַח לְשׁוֹנוֹ עָמַל וְאָמַן: יִשְׁכּוּ בְמִצְרַיִם הַחַצְרִים
 בְּמִסְפָּרִים יִהְיֶה נְקִי עֵינָיו לְחִלְקָה יִצְפֹּנִי: יֵאָרֵב בְּמִסְפָּרֹו
 כְּאֲרִי־הַבְּסָפָה יֵאָרֵב לְחִטּוֹף עֵגְלֵי חִטָּה עֲנִי בְּמִשְׁכּוֹ בְּרִשְׁתּוֹ:
 וְדָבָה יִשָּׁח וְנִפְלַ בְּעֲצוֹמָיו חֲלָבִים: אָמַר בְּלִפְ שֶׁח אֶל
 הַסִּתִּיר פָּנָיו בְּלִדְרָאֵה לְגִצָּח: קוֹמָה יְהוָה אֵל גְּשׁוּ אֲיִדְךָ
 אֶל־הַשִּׁפְחָ עֲנִיִּים: עֲלֵמָה וְנֵאֶן רָשָׁע וְאֱלֹהִים אָמַר
 בְּלִפְ לֹא תִדְרָשׁ: רֵאתָה כִּרְאִתָּה וְעָמַל וְכַעַס וְתַפְסִט
 לְתֵת מִדְּךָ עָלַיָּה יַעֲזֹב חֲלָקָה יְתוֹם אֲתָהּ וְהִיִּת עֲזוֹר: שֶׁח
 זָרַע רָשָׁע וְרָע תִּדְרֹשׁ רָשָׁעוֹ בְּלִחְמָצָא: יְהוָה מֶלֶךְ
 עוֹלָם וְעַד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: תִּפְאוֹת עֲנִיִּים שָׁמְעָה יְהוָה
 תִּכְיֶן לִבָּם תִּקְשֹׁב אֲזִנָּה: לְשֶׁפֶט יְתוֹם וְהוֹךְ בְּלִיִּסְיָה
 עוֹד לְעֶרֶץ אָנֹשׁ מִן־הָאָרֶץ: יֵאֵ לְמִנְצַח דָּוִד בִּידְהוֹ
 חֲסִיתִי אֲדָךְ תֹּאמְרוּ לְגִפְשִׁי נִדְוֹ הֲרָכֵם צְפוֹר: כִּי הִנֵּה
 (* ידכה ק' * חל כאים ק' * עניוים ק' * נהי ק')

הערלענלייד חונד חונהיל חונטער זיינע לונגע. ער זיינעט חוץ היי-
 טערהחוב, דער רייבער! דוה אונטור הייאזיך לו ערווינגען: זיין
 חויגע לזיערט דעם חראטן ווונדערער חויף. ער לזיעט חוץ לערכה-
 גענען, זך וזיח חוץ לחווע חוץ דיקקייט; לזיסט, דען חראטן לזער-
 החסען; לזיסט זיין לען, חונד החטט דען חראטן; סאיענט חונד
 קריאט זיך בז דער פערלחסענע חוץ זיינע אקרדגעביינע פלחוס
 ער ספריכט חוץ-הערלען: „גחטט פערגיסט ען, החט זיין חנטאילן
 חעגגעווענדעט, זיעהט חוץ עוויגקייט ניכט דרוין.“ חויף הערר! ח
 גחטט ערהעבע דינען חרס! ח דוה פערגייסעסט דער חונטער
 דריקטען ניכט! ווחו החנהט דער פערעלען נחך דוה גחטטהייט,
 חונד ספריכט חוץ הערלען: „דוה חנהרעסט ניכט!“ פירווחהר דוה
 זיעהעסט (גרחס חונד לזיען טהייל דינע פלחויכט חוץ) דען חויי
 חזאטן ווונדערער, דער דיר' חזיבערלחסט; פעררוחזוטען בזט דוה חוץ
 העלפער. לערכריך דען פערעלען געווחוט, דחם דוה דוה בחנהייט חז-
 צעסט; חונד ניכט פינדעסט. דער עוויגע חויט קחניג, חזאער חונד
 עוויג; הינוועג חוץ זיינעס לחנדע זינד דוה בחרכחרטן, הינוועג!
 ח דוה, ערהחרטט דען ווחנט דער דעאוסה:לחלען, ריכטעט חזיהר
 הערן חויף, לזיעסט דין חזיהר חוץ; רעכט לו טחפלען ווחויען חוס
 בעדרחנגטען, דחם אעהר ניכט פערעלעאוסה פערחזיכע, דער אענט,
 דער ערדענוחהו. יא דעם זאנגמיסער פלחן רוד. דער הערר חויט
 חוץ חוץ חוץ; ווחו ספרעכט חזיהר דען לו איינער זעלע: פליעה,
 חזיענט פלחגעוין גלייך, לו זענען בערגען חוץ! זיעהע, פערעלער

הַרְשָׁעִים יְדַרְכּוּן קָשֶׁת כִּפְגְּנוּ חֲצָצְרֵי עַל־יְהוָה לִירוּת בְּמִדָּ
 אֶפְרַיִם לְיִשְׂרָאֵל לֵב: בְּרַחֲשֹׁתַי יְהַרְסוּן צַדִּיק מִהַדְּפָעַל:
 יְהוָה וּבְהִיבֵל קָרְשׁוּ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כְּסֹאף עֵינָיו יַחֲוּ עַפְפֵּי
 יִסְחָנוּ בְּגֵי אָדָם: יְהוָה צַדִּיק יִסְחָן וְרָשָׁע וְאֵיב חָמָס שְׁנָאָה
 גִּפְשׁוֹ: יִמָּטֵר עַל־רְשָׁעִים פְּתִיחַ אֵשׁ וְגַפְרִית וְרוּחַ זֶלְעָפוֹת
 מִנֶּת כּוֹסֵם: בְּרַצְוֵיִק יְהוָה צְדָקוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְפָגְנוּ מוֹ:
 יב לְמַנְצֵחַ עַל־הַשְּׁמַיִת מוֹמֹזֵר לְרוּד: הוֹשִׁיעָה יְהוָה
 בְּרַחֲמֵי חֶסֶד בְּרַפְסוֹ אֲמֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: שׂוֹא יְדַבֵּר
 אֵשׁ אֶת־הַעֲוֹנוֹת שֹׁפֵט חֲלָקוֹת בְּלִבּוֹ לֵב יְדַבֵּר: יִכְרַת יְהוָה
 כָּל־שֹׁפְטֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבַרֹת גְּדִלוֹת: אֲשֶׁר אָמְרוּ
 לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבֵּר שֹׁפְטֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: מִשֹּׁד עֲנִיִּים
 מִאֲנָקַת אֲבִיזִנִּים עֲתָה אָקוּם יֹאמֵר יְהוָה אֲשִׁית בְּיַשָּׁע
 יִפְתֵּי לוֹ: אֲמָרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת מְהֻרָּוֹת כְּסָף צְרוּת בְּעֵלִיל

ספונגען זי הרען בשגען, ריכטען חוץ דער זעהנע זיהר געטאס,
 חיס פיינטערען רעזולטע לז טרעפאען: ברקלע נון דיח לעסטע
 סוטלזעהר חיים; וואו ווארע דעו גפרעכטען און? חין וינעס היי
 זיגען פאלאחסט, דער עוויגע; ער היט חיס היאטעל וינען סהרען;
 חבער זינע חויגען סויען, זין בליק דורכפארסטעט אענטענקינדער.
 דען גערעכטען פריפט דער עוויגע; דען פרינד דער חונגערעכטיג
 קייט, דען פּרעפּאָר החסט זין גאטטאילעו געאיטה: דען באיטלעו
 סטריקקע ווירפט ער חיינסט, פּאָס היאטעל חוץ זיח פּרעפּאָר ניע.
 דער; פּאָחאטע סוועלעל חונד גלוטהווינד ווירד חיהרעו בעלער; חני
 סהיז זין! דען גערעכט*חזם יח דער עוויגע! ער זיעבט גערעכט
 טיגקייט חונד בליקקט דחו רעדליכע אים וואהאגפאלאען חן. יב דעם
 זאנגמיסער אוף השמינית אין פאלם דוד: הערר סטה חונו
 ביח! דיח פּרָחאטען זינד דחה; דיח לחהז דער רעזולטען ניאט
 חב. חין יערער רעדעט פּאָט אים וינעס נאָכסטען; אים גאטטען
 זיפּען, דאָפּעלזין חיס הערלען. פּערטיגע, הערר! דיח גאטטען
 זיפּען חווע! דיח אינער, דיח זח סטאָלע וואָרטע פּיהרען; דיח
 זעלכע ספרעלען: חונזערע לונגע חיס פּרייז; דער אונד חיס חזי.
 זער; ווער איסטערט חונו? ,,דיח חיהר דיח פּראטן דריקקעט; דיח
 דיח געפּאָנגטען זיגלען! זח וויל חיד חוץ, ספּריכט גאטט, וויל
 היז פּערזינלען דעס, דען זיח וויח סטויב וועגהויכען? דעו עוויגען
 וואָרטע זינד געזיטערט, וויח זילבער, חין דער ערדע, וינער ווערק

מִזְקֶק שְׁבַעֲתָיִם: אֲתָה יְהוָה הַשְׁמַרְם תִּצְרַנּוּמֵן
וְלַעֲוֹלָם: סְבִיבֵי שְׁעֵי יְתְהַלְכֵן כְּרַם זֹלֹת לְבַנֵי
יג לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: עַד־אָנֹה יְהוָה תִּשְׁכַּחַנִי
ד־אָנֹה וְתִסְתִּיר אֶת־פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי: עַד־אָנֹה אֲשֶׁת
זַפְשֵׁי יַגֹּן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד־אָנֹה וַיְרַח אֹיְבֵי עָלַי:
וְעַנְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֲרִיזָה עִינֵי פֶךְ אִישׁוֹן הַמּוֹת: פֶּךְ
אֹיְבֵי יִכְלֹתוּ צָרֵי יַגִּילוּ כִּי אָפֹט: וְאֲנִי וְפַחַסְדָּקָה
י יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלַי:
זַנְצָח לְדָוִד אָמַר נָבַל בְּלָבִי אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ
ס עָלַיָה אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: יְהוָה מִשְׁמַיִם הִשְׁקִיף
י־אֲרָם לְרֹאזֹת הַיָּשׁ מִשָּׁבַל הַיָּשׁ אֶת־אֱלֹהִים
ור יַחֲדוּ נִבְלָתוֹ אֵין עֲשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֲחֵד: הֲלֹא
ד־ל־פְּעָלֵי אֵין אֲבִלֵי עֲמֵי אָבְלוּ לָתֵם יְהוָה לֹא קָרָא:

פֶּךְ סוֹחֶקְקֵן זִיבְעַנְפֶּתֶךָ גַּעֲרִינִיגַט. חַח ווִירַסַט זִימ,
עַרְפִּיזֹנְעֵן, ווִירַסַט סַטַעֲזוּ פֶּתֶר דִיעוֹעַר בְּרוֹט חוֹנו סִימְלַעַן!
זְעֹט חוֹס חוֹנִד חוֹס פֶּתֶן פֶּרַע פֶּעוֹהֶפֶטְטֵן, דִּיח סִיחֶךָ דַּעַר
ט קוִיכֶט, ווִיח ווִירַעַר חוִיז! יָן דַּעַם וְאֲנַפְסִיסְטַעַר אֵיין
י'ד.ס. חֶךְ, הַעַרר! ווִיח וְחֶנְגַע ווִיזֹמַט דוֹח אֵיין וְחָ גַחְנֵן פֶּעַר:
ווִיח וְחֶנְגַע נַחֶךָ דִּיין חֶנְמֵיטֵן אִיר פֶּעַרְבַעַרְגַּעַן? ווִיח וְחֶנְגַע
אֵיינַעַן גִּיסַט אִיט זִינַעַן, אֵיין הַעַרְן אִיט זַחְרָגַט סַחְגֶּזֶךָ
ווִיח וְחֶנְגַע נַחֶךָ אֵיין פֶּינֶר חֶבִיעַגַּעַן? סוִיח הִיחֶכָּ! עַרְהַרַע
עוִיגַעַר! אֵיין גַּחְטַט! עַרְזִיכֶטַע אִינַע חוִינַעַן ווִיעַדַּעַר, לָחַט
טַחְדַּעַן כִּכֶט עַנְטִסֹחֶטַע. וְחֶנְמַט אַפְרִיכֶט אֵיין פֶּינֶר: „דַּעַן
זַכַּר חֶיךָ!“ פֶּרְהֵהֶחֶקְקֵן ווִידַעַרְזִיחֶכֶּר אֵיינַעו פֶּחֹלֹעַן. דַּחֶךָ
י'טרוִיעַ דִּינַעַר גִּיסַע, אֵיין הַעַרְן פֶּרְהֵהֶחֶקְקַט, חֶכָּ דִינַעַר
יַעַס עוִיגַעַן זִינַעַן חֶיךָ; דַּעַן עַר טַהַחַט אִיר ווְחַהֵן. י'ד דַּעַם
זַעַר פֶּחֹן דוֹד. חִיט הַעַרְלַעַן סַפְרִיכֶט דַּעַר סַחֶק: עַו חִיט
טַחֵן פֶּעַרְדַּעַרְכֵּנִי, גִּרִיז זִינֶר חִיְהַרַע וועַרְקַע: חוֹנֶר נִעַחֶחֶר
גוֹטַע חִיבַעַן. פֶּחֶס הִיחַאעַל סוִיט דַּעַר עוִיגַעַן חוִיךָ דִיח בַּע־
אֵעַנְטַעַנְוֹהַנַע; חֶכָּ חִינַעַר דַּעַר פֶּעַרְנוֹלַט גַּעַהֶרְכַּע; נַר
גַּחְטַט חִיט הַעַרְלַעַן פֶּיחַאעַ. דַּח ווִיכֶעַט פֹּחֹעַן, חִינֶיךָ לֹס
י'בַעַן; כִּכֶט חִינַעַר ווִיזֹן דַּחֵן גוֹטַע חִיבַעַן, כִּכֶט חִינַעַר. זִיח
חִינַעַן וועַרְדַּעַן, דִּיח טִירַחְנַעַן! דִּיח חִיטֶלַט אֵיין פֶּחֶק ווִיח
זַעַרְהַרַעַן! דַּעַן עוִיגַעַן, דַּעַן זִיח כִּכֶט חֶנְגַּעַרְפֶּעַן! דַּח

שם ופחד פחד כי אלהים בְּדוֹר צְדִיק: עֲצַת עֲנִי תְּבַלֶּשׁוּ
 כִּי יְהוָה מַחֲסֵהוּ: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁב יְהוָה
 שְׁבֹת עִמּוֹ תֵּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: מִן מְזִמּוֹר לְדָוִד
 יְהוָה מִי יִגְדֵּל בְּאַהֲלָהּ מִי יִשְׁבֵּן בְּדֹר קְדוֹשָׁה: הוֹלֵךְ הַמָּיִם
 וּפְעַל צְדָק וְדָבָר אֱמֶת בְּלִבָּם: לֹא דָרְגַל וְעַל לְשֹׁנוֹ לֹא
 עָשָׂה לְרַעוּת רָעָה וְהִרְפָּה לֹא נִשְׂאָה עַל קִרְוֵם: נִבְחָה בְּעֵינָיו
 נִמְאָם וְאֶתִּירָא יְהוָה יִכְבֵּד גִּשְׁבֵּעַ לְחָרֵעַ וְלֹא יָמַר:
 כִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁקָה וְשִׁחַד עַל נֶפֶס לֹא לָקַח עִשָׂה אֱלֹהִים
 לֹא יִמוּט לְעֹלָם: מִן מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמַרְגִּי אֲ כִי חֲסִיתִי
 כִּךְ: אֲמַרְתָּ לִּיהוָה אֲדָנִי אַתָּה מוֹכֵתִי בְּלִעְלִיךָ: לְקַח שֵׁם
 אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּדָה וְאֲדִירִי כָּל תַּפְצִי בָם: יָרַם עֲצוֹתָם
 אַחַר מִדְרֹו בְּלֹא אִסֵּף נִסְבִּיהֶם מִדָּם וּבְלֹא אִשָּׂא אֶת
 שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתַי: יְהוָה מָנַת חֲלָקֵי וְכֹסֵי אַתָּה הוֹמֵךְ

ווירד ענועלען זיח בעלחלווען; דיח קולואחצט סיטלט דיח ווקהטנג
 דעו גערעכטען! נון סאקהט דען רחשה דעו עלענדען! זיין סוסן
 חיוט גקטט! גקטט, דער פאן לייח חויו דען ישראליטען הילפע וענ
 דעט; ווען דעו פערסטאקסענען פאקוקו דער הערר זיך חנניאמט,
 חיוט יעקב פרחק חונר ישרא! חין פריידען. מן איין פואלם דרוי.
 ווער דערן, ק הערר, חין דיינעם לעאטע ווקהנען? ווער חוין ריינעס
 הייליגען בערגע רוען? דער רעדליך מאנדעלט, רעכט חוחיכעט,
 פאן הערלען ווקהרהייט רעדעט, איט זיינעד לונגע ניח פערזייאדעט,
 ניח זיינעס נאכטוען באזענו טהוט, ניח זיינען נעבענאענטען סאקהט,
 פערקצטיילע ניכט חצטעס, דיח גקטטעפירכטיגען עהרט, לו זיינעס
 טחדען סוחרט חונר הקואט, ווער קהנעס ווחוכער געאר פערזיייהט חות'
 חונסוור חוככעסטעלייך סיטלט; ווער ריעזענו סהוט, ווירד עוויג
 באייבען. מן איין קלינאר דרוי. בעווחהרע איך, גקטט! איך וולע
 סוסן בייח דיר. ספרעך לוס עוויגען: איין הערר! רוח; ביזט איינע
 זעליגקייט! ניכטו חיוט חיבער דיק! דען הייליגען חין ריעועס פנדעט,
 ויח אקכסיג חיוט חן חיהנען איינע אווט! דיח נחך חנדערן כוהלען, היי
 פען נור חיהר וועה; חיק אחק ניכט חיהרען באוטיגען חפצערוויין, אחק
 חיהרע נחאען ניכט חוין איינע זיפעטן סרחהען. רוח עוויגער! איין
 פריידענאמהל, איין קעלך! רוח החוט פיר איך דחו לחשו געווקהלט!
 איין חנטהיל פיען חיל' זיבעליכע, חויך חיוט איין חייגענטהוק איר

גוד לי: תבלים גפולר לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי:
 אכרך אהיה אשך יעצני אף לילות יסרגי כליותי:
 שרתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן ושמח
 לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב
 נפשי לשאול לא תהן חסדיך לראות שחת: תודיעני
 ארח חיים שבע שמחות אתפנה נעימות בימנה נצח:
 ח תפלה לך שבעה יהוה וצדק הקשבה רנתי האונה
 תפילתי בלא שפתי מרמה: מלפנה משפט יצא עיניך
 בחינה משרים: פתנת לבי ופקדת לילה צרפתי בל
 תמצא זמתי בליעפרי: לפעלות אדם בדבר שפתיך
 אני שמרתי ארחות פריץ: תמך אשרי במעלותה בל
 גמוטו פעמי: אני קראתיך כרתעני אל הסאונה לי
 שמע אמרתי: הפלא חסדיך מושע חוסים ממתקוממים
 (* חסיד ק')

האוד, נון פרייט חיד חיה, דען פוויגען, דער איר געראטהען, חונר
 חין דיופערן נחטטט, ביח חוננערס זיידען, האבע חיד חיאמער דען
 שוויגען פאר חוויגען; ער סטעהט איר ביח, חיד קאן ניכט ווחנקען.
 דרום חוט אין הערן פערנגיגט, איינע שיהרע פריידענפאלן; חויד
 געלכט אין פלייס ווירד זיכער רוהען. דען דוח גיבט דער גרויס
 כחט איינע זעלע פרייז! דוח וחסעוט דיניגן פרחאמען ניכט פער-
 מעונג סויען. דוח טהווט איר קנד דען פפחד דען זעבענו: פאר
 דיניגען חנטוילן חוט דער פריידען פילזע, חין דיניער רעכטען זעי
 זיגקייט חויל עוויג! געבעט דוד: ערהרע, עוויגער, דוח גערעכ-
 טיגקייט! מערקע חויל אין סרייען! פלעריכס אין געבעט חויל זיכס
 פען קהגע פאלט! ספרך דוח אין חורטהיל חויל! חונטריגליך סויען
 דינע חוויגען. אין הערן חוט דוח געפרייט, איס טריבער נחטס
 עו הייאגעוולט, חוט איך געזיטערט. פלחנרעוט ניכט, דחו ווידער
 דינע וחרטע חיד פרעפענטליך חויד טר געדחלט (חונר גינג' חויד
 חיבער איינע אינד לור מענטענטהקט ניכט חיבער) דחם חיד חויל
 פכוועגע חוויגעטרעטען זיח. פענט סטעהט אין פלס חין דיניען
 ספייגען, איינע טריסטע ווחנקען ניכט. נון רול חיד, גחטס! חנטי
 וחרטע איר! ניגע איר דין קהר! פלעריכס אין פלזעהען! זיגע דינע
 זאוונדערגיטע, רעטטערדערער, דוח זיך בערגען פאר פליכרען חויל
 טער זייער רעכטען! בעוטהרע איך, זיח בילר חיס חוויגע, בירז

בִּמְיֻנֶה: שְׁמֵרֵנִי בְּאִשׁוֹן בְּתַעֲיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי:
 מִפְּנֵי רָשָׁעִים וְזו שְׂדֵדוֹנִי אִבִּי בְּנִפְשׁ יִקְיֹפוּ עָלַי: הִלְכְמוּ
 סָגְרוּ פִימוּ דְבָרוּ בְּגֵאוּת: אֲשֶׁרֵנוּ עָתָה סִבְבֵנִי עֵינֵי־דָם
 יִשְׁתּוּ לְגִטּוֹת בְּאָרֶץ: דְּמִינֵנוּ כְּאֲרִי־הַיָּם יִכְסֹף לְמַרְרָה וְכִכְפִּיר
 יִשְׁכַּח בְּמַסְתָּרִים: קוֹמָה יְהוָה קְדִמָּה פָּנָיו הִכְרִיעָהוּ פִלְטָח
 גִּפְשׁוֹ מִרְשָׁע חֲרָבָה: מִמֹּתִים יָדָה וַיְהוֶה מִמֹּתִים מִחֲלָד
 חֲלָקָם בַּחַיִּים וְצַפִּינֶה הַמֶּלֶאכִּים בְּטָגָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִגִּידוּ
 יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ
 הַמוֹנָה: יח לְמַנְצִיחַ לְעַבְדְּךָ יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבְרוּ
 לַיהוָה אֲתָדְבִיר הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל־יְהוָה אֹתוֹ
 מִכַּף־כָּל־אִבִּיו וּמִיָּד־שָׂאוֹל: וַיֹּאמֶר אֲרַחֲמֶךָ יְהוָה חֲזִקִי:
 יְהוָה סִלְעִי וּמִצּוֹדֹתַי וּמִפְּלִטָּי אֵלַי צוּרִי אֲחַסְדֵהֶם מִגִּבִּי
 וְקִרְן־יִשְׁעֵי מִשְׁנַבִּי: מִהַלֵּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אִבִּי אֲשַׁע:

(*) סבבנו ק' (*) וצפונך ק'

אִיךְ חוֹטֵעַר דִּינֵעַר פֿלינגען פֿאַר שטאַטען פֿאַר רובֿאָקטען, דיח אִיךְ פֿאַרנעגן,
 אזוי חיבעראוטה אִיךְ החוֹטֵעַר, אִיךְ פֿערפֿאַחאָגטן! אַזייערע פֿעטטען סליע־
 סען פֿעוט; דרום טפֿריכט אַזייער אונד זען סטאַלן. וואָהין וויר געהען
 סטעאלען זיך חזנוּ נחך, חונד לוייערן חֵב, דעהינלוֹטֿאִירלען. זען ווייך חזין
 לִחוֹט, דעו רויכוּ בעגֿיעריג, ווייך יונגער לייך חזין הֶאָהלען לויסט.
 חזין, עוויגער! חזין אַזייער לויפֿער! סטירלע אַזייער! רעטטע אִיךְ פֿאַקס
 בֶּחֳזֵעֵנוּיִכֶם, דיינעס רחֿטֿטֿווערט, פֿאַקס פֿאַכען, דיינער גייסטע, עוויי־
 גער, פֿאַקס פֿאַכען דיינער ניעדערֿוועלט! אַזייער חֶטֶטֿהייז זיך חזין
 דיינעס אַעבטן— זיך פֿיללען אַזייערען כּוֹך אִיט דיינעס גיטע; פֿיני־
 דער החבען זיך דיח פֿיללע חונד הינטערֿלחֿסעוּ חיבערֿפֿאַוס דען יוג־
 גען. אִיךְ ווערדע אִיט גערעכטיגֿקייט דין חֶטֶטֿאִיטןֿ סויען, ערוֹחֿלֿענד
 אִיךְ ערגֿאַטלען אָן דיינער גֶחֶטֿטֿעֿוגֶעֿסטֿחֶטֿ. יִךְ דעם פֿאַרהאַנגער
 אִיךְ פּוֹאָלם פֿאַן דוד, דעם קנעכטע דען עוויגען, דער דעם עוויגען אַ
 עדרען זאַנג, אַלז ער אַיהן פֿאַן אַללען זיינען פֿינדען, אונד בעזאַנדערז
 פֿאַן דער האַנד שאלז רעטטעסע. זען זאנג ער: הערלִיךֿ אַעבט אִיךְ
 דִיך, הערר, אַיינע סטֿאַרקע, אִיין סוֹטֿלֿפֿעֿאָן, אַיינע פֿעוטע, אִיין
 עררעטטער, אִייןֿגֶחֶטֿס, אִיין הערר, חזין דען אִיךְ טרויע אִיין סוֹיִף
 חונד אַיינעוּ הייליגע חזין! „געֿאָכט, ריען אִיךְ, „זייען גֶחֶטֿס!“ חונד
 חזין פֿאַקס פֿיינער ערֿאָזט. פֿאַן חוֹלֿפֿינגען אִיךְ דען פֿאַרדען בֶּחֶטֶעֿן.

אֶפְסוּנִי חַבְלֵי-מָוֶת וַנְּחַלֵּי בְלִיעַל יַבְעַתְנִי: חֶבְלֵי שָׂאֵל
 סָבְבוּ נִי קְדַמוּנֵי מוֹקֵשׁ מוֹת: בְּצַר-לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל-
 יְהוָה אֱשִׁיעַ יִשְׁמַע מְדוּכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי לְפָנָיו וְתִבְאֵב אֲזִנָּיו:
 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַתִּתְגַּעַשׁ כִּי-
 תָרַח לֹו: עָלָה עֲשָׁן וּבָאפוּ וְאֵשׁ מִפִּי תֵאבֵל וְנַחֲלִים כְּעָרֹ-
 מִמֶּנּוּ: וַיֵּם שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו: וַיִּרְכַּב עַל-
 כְּרוֹב וַיַּעֲתִיד אֶל-כַּנְּפֵי רָח: יִשְׁתַּחֲשֶׁה וְסִתְרוּ סְבִיבוֹתָיו
 סִפְתָּו חֲשַׁכְתֵּם עֵי שַׁחֲקִים: מִנְּגִהֵנּוּ עֵינָיו עָבְרוּ
 בְּרֹד וַנְּחַלֵּי אֵשׁ: וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם וַיְהוָה וַעֲלִיּוֹן יִתֵּן קֶלֶו בְּרֹד
 וַנְּחַלֵּי אֵשׁ: וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיִּפְיֵצֵם וּבְרָקִים רַב וַיִּהַפֵּם:
 וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תְּבֵל מִנְּעֲרַתְךָ יְהוָה
 מִנְּשַׁמַּת רַח אַפְּךָ: יִשְׁלַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי יַמְלִאנִי מִמַּיִם
 רַבִּים: יַצִּילֵנִי מֵאִדְּ עוֹ וְהִשְׁנֵאֵנִי כִּי-אֶמְצֹו מִמֶּנִּי: יִקְדַּמְנִי

דיו סטרואע דער חונטערוועלט סרעקסטען איד סאן, דער הולאנד
 כהנדע חואסטריקטען איד, חיד ווחרד פאן סאינגען דעו סתדעו ער-
 גריפלען. זבער חין דער חנגוט רופע חיד לוס העררן, סרייע הי-
 טיל לו איינעס גחטס; פר הפרט אין פלעהען חויו זיילעס סעאפען,
 איין געבעט דרינגט-חיהס לו קהרען. דיו ערדע כעבטע, ווחרד ער-
 טיטטערט, עו רעגטע זיד דער בפרגע גרונד, ויח ערכעבטען, דח
 ער לחרינג ווחרד; דחאפן סטיעג חויל, חלו ער ערגריאסט, חויו
 זיינעס אונדע לעהרענד פייער, גוטטאטאע ארדערטע דחפאן; ער
 כייגטע דען היאמען, פוהר הערניעדער, חונטער ויינען פיסען דיו:
 טערעו געוואוק! ער פקהרט חויל כרוכז ריקקען, פליעגט דחהער,
 שוועבענד חויל פלינגען דעו ווינדעג, הילאעט זיד חין דונקעל חיון,
 אחצט פינוטערגניס זיד לוס גענעלטע: איטטערניגטליכע פלוטהען,
 ווואקע חויל ווואקען! — חויו ליכטגאלן געגענחיכער דורכטאחגעלט
 זיין געוואוק הוגעו חוד גליהענדער בויסן. — דער עוויגע סמיראט
 חיס היאמיל; דער הוצטע דחנגערט הערוכב הטגען חונד גליהעני-
 דען בייטן, ווירלט זיינע פשייט, סטרייט חואהער, סיעסט בויטלע
 חב, סויידערט ויח הין; זיכטכר ווחרד דער פלוטהען חרקוועלן
 חויפלגערעקט דער ערדענגרונד פאן דיינעס דרהען, עוויגער, פאפ
 קדעס דיינעו לחנהויל! איר רייכט ער חויו דער הקהע זיינע
 הקר, ערגרייכט חונז ליהעט איד חויו כרויענדען פלוטהען, עררעט-
 ייס איד פאס פיינדעו געוואלט, פאן ווידערוחלען איר לו אחצטיג.

בְּחַסְדֵי יְהוָה יְהוּ יְהוָה לְמַשְׁעַן לִי: וַיִּצִיאֲנִי לְמִדְבַּר יִתְלַצְנִי
בְּרִחְפֵץ בֵּי: וַיִּמְלֵנִי יְהוָה בְּצַדִּיקֵי כְבֹד יְדֵי יְשׁוּב לִי: כִּי
שָׁמַרְתִּי דַרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֲלוֹהֵי: כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו
לִנְגִידֵי וְחִקְתָּיו לֹא־אָסִיר מִנִּי: וְאֵלֵי תָמִים עָמַד וְאֲשַׁתְּמַר
מַעֲוֹנֵי: וַיִּשָּׁב יְהוָה לִי בְצַדִּיקֵי כְבֹד יְדֵי לְנֹגַד עֵינָיו: עִם
חֶסֶד תִּתְחַפֵּד עִם־נֹבֵר תָּמִים תִּתְפָּס: עִם־נֹבֵר תִּתְבַּרֵּר
וְעִם־עֹקֵשׁ תִּתְפַּתֵּל: כִּי־אָתָּה עִם־עֲנִי חֹשֵׁעַ וְעֵינַיִם רְמוֹת
תִּשְׁפִּיל: כִּי אָתָּה תֹאדָר גְּרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְגִית חֹשְׁבֵי: כִּי
בְךָ אָרֶץ נִדְחָה וּבְאֱלֹהֵי אֲדֹלְגַשְׁמֵר: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ
אָמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מִן הַיָּם לְכָל־הַחַיִּים־בָּ: כִּי מִי אֱלֹהֵה
מִבְּלִעְדֵי יְהוָה וּמִרְצוֹר וּלְתֵי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל־דֹּמָאֲרָנִי חָלַל
יִהְיוּ תָמִים־דַּרְכֵי: מִשְׁהֵרְגֵלִי כְּאֵלֹת וְעַל כַּמְתִּי יַעֲמִדְנִי:
מִלִּפְנֵי יְדֵי לְפִלְחָמָה וְנִחַתְהָ קִשְׁרֵי־בְחֹשֶׁה וְרוֹעֲתָי:

זוה חיבר רבינו איך חזן חונדעל ווואנגערן טאגען; חבבר גחטט
ווארר זיינע לופערזיכט! דער פיהרט איך חזוי חזי ווייטען רויק, ער
רעסטעט איך; דען ער העס ווט חן איר. גחטט טהוט איר ווקהן,
נאך זיינער פראוואיקייט, בעלוקהנעט זיינער חונדע. רייניגקייט!
דען חזק החוטע דיו וועגע דעו העררן, בין ניכט רוצאן ווידער זיי
כען גחטט, זיינע רעכטע החב חזק ססטעט פאר חויגען, זיינע זעה
רען ווייזען ניכט פאן איר. איין הערן חזוט חונגעטהייט זיט חיהק!
חזק היטע איך פאר חיברטרעטונג. דארוס פערגיאט דער הערר
נאך זיינער חונסולד איר נאך זיינער חונדע רייניגקייט פאר זיינען
חויגען. — דוח ביוס דעס גיטיגען חויגיטיג דעס טרייגעזינגטען טריי
געזינגט, פערפעהרוט זיט ריינען ריין, ביוס טיקעפאקאלען חונדערי
גקהליך, דעס חונטרדריקטען סטעהוט דוח בייח חונר וענקוט
דיו סאקאלען בליקע ניעדער. דוח ערווייטעט זיינע זייטע, דער
הערר אחזט זיינע פינטערניס לו זייטע. זיט דיר דורכברעלע חזק
קריעגעטחאר, זיט זיינעס גחטטע זעטלע חזק זיכער אויער. ער—
גחטט— זיין וועג חזוט ווחנדעלוקהן דעו העררן פערזייסונג ריין דורכ
זייטערט; חואנען. דיו חיהק טרויען, חזוט ער חזין טיור. דען ווער
חזוט חזיטער דעס העררן חזין גחטט? ווער פעהנע חונערן גחטט
חזין הערט? דער גחטט. דער איך זיט קחטט חזיורזוטעט. דער
וועגע פעהנע ווחנדעל אפזט, בחוד זיינען פוס, דעס הירטע גזיין
בעפליעגעלט, בחוד איך חזין זיינען פעהנע זיכער טאעלען— ער
חיבט לוק קחאפעל זיינע חונר, זעהרט זיינען חזק דען עהריי

י מגן לשעה וימין תסעדני וענתה תרפני:
 צעדי תחתי ולא מעד קרסלי: ארדוף אחרי
 וגלא אשוב עד כלותם: אמתים ולא יכלו קום
 חת רגלי: ותאזני חיל למלחמה תכריע קמי
 ואיבי נתת לי ערף ומשנאי אצמיתם: ישוע
 שיע עליהודה ולא ענם: ואשחקם כעפר על פני
 אים חוצות אריקם: תלכמי מריבי עם תשימי
 נזים עם לא ידעתי יעבדני: לשמע און תשמעו לי
 יסחשדלי: בגינת יבולו יחרגו מסגרותיהם:
 דה וקרוק צורי נהום אלוהי ישעי: האל הצותן
 לי וידבר עמים תחתי: מפלטי מאיבי אף סך
 רוממי מאיש חכם תצילני: על בן אודה
 דהיה ולשמך אומר: מגדל ישועות מלכ

נקטן. לוס סילדע גחכוס דוח איר דיין הייל, לור חונסער
 דייע רעכטע, אינעסעט דיק הערעכ, איך גרעס לו אונזען;
 איינע טריטטע חונסער איר, דעס איין געלענק ניכט
 וו ווירד, נון ועטלע זיך איינען פיינדען נאך חונד הילע זיח
 ארעסע ניכט חב, ביז זיך זיח חויפגעריעכען. זיך הויע זיח
 זיח קטאמען ניכט חויל — זיח סטירלען הין לו איינען פיי
 החוט דוח איך לוס קטאפעל גערייכעט, זיך בייגוט דוח איינע
 זער חונטער איך. זיך ווענדעט דוח איר לו דעו פיינדען
 זכר איינע החסער, דחו זיך זיח בחכריגע זיח פלעהען — יחי
 פט — לו גחטט עאפער — דער הירט זיח ניכט. וזיח סאיב
 זעראחואע זיך זיח, זערטעטע זיח וזיח גחסענקחטה.
 עוט איך פער אייטערייח, אחזוט איך לוס הויפט ענטפערני
 ע; איר חונבעקחנגטע פלוקער דיענען איר, זינד חויל'ז גע
 חונטערטהון; דער בחרכרעו זיחהנע סאייזען איר. דיח
 גר בחרכרייח פערטאחזטען, ליטטערן חויל זייהרען פטע
 פער. — עוויג אייכט דער הערר, פרייז איינעס הירטע!
 רייזונג דעס גחטטו איינעו הייל'ז דעס גחטט, דער איר
 בט חונד לוינגעט פלוקער חונטער איך, דער איך פער
 זיטלט, איך פער עאפערען זיכערט, פלון יענעס חונבערעכ
 נע רעטטעטן דורס דחנקע זיך דיר, עוויגער, חונטער
 עז חונד ריהרע דיר איין וקיסענספיעל, דיר, דער ויינעס

ועשה חסד ו למשחו לְדָוָד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם:
 יט לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבֹד-אֱלֹהִים
 וּבַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אִמְרָ וּלְיֵלֶה
 לְרֵלִיָּה יִתְהַדְּעַת: אִין אִמְרָ וְאִין דְּבָרִים בְּלִי גִשְׁמַע
 קוֹלָם: בְּכֹל-הָאָרֶץ וַיֵּצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִבֵּל מְלִיָּדָם לְשִׁמְשׁ
 שֵׁם אֱהֵל בָּהֶם: וְהוּא כְּתָחַן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יִשֵּׁשׁ כְּגִבּוֹר
 לְרוּץ אֲרָח: מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקְוָתוֹ עַל-קְצוֹתָם
 וְאִין גִּסְפָּר מִחֶפְתּוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמַדָּה מְשִׁבַת גִּפְשׁ עֲרוֹת
 יְיָ נֶאֱמָנָה מִחִבִּימַת פְּתִי: פְּקֻדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחַר
 לִבְמִצּוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאֵת יְיָ וּמְהוֹרָה עֲמֹדַת
 לְעַד מִשְׁפָּטֵי יְיָ אֲמַת צְדָקוֹ יִחְדּוּ: הַנִּתְמַדִּים מוֹהָב וּמְפֹזֵז
 רָב וּמְתוֹקִים מוֹדֵבֵשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים: גַּם-עַבְדְּךָ גִּזְהָר בָּהֶם
 בְּשִׁמְרָם עֵקֵב רָב: שְׂגִיאוֹת מְרִיבִין מִנְּסִתְרוֹת גְּבַנִּי: גַּם

קְהִינֵי גְרָחֲסֵנו הֵייל כְּעוֹוִיט, דְּעַר טְהֵלְטְהוּט זַינְעַס גְּעוֹחֹבְטֵען, דִּיד
 חוֹדֵר זַינְעַס וּמְחַמֵּען עוֹוִיגֵיךְ. יִט דַּעַס זֶאנְגֵי־סַעַר, אִיין פּוֹאֵלֵם
 דוֹרֵי. דִּיח הַיֵּאֱמַעַל עַרְלִיָּהוּטֵן דִּיח עֵהֶרַע גְּחֻטְטֵען, זַינְעַר הַחֲרַע
 וּוַעֲרַק פַֿעֲרִקִינְדֵעַט דִּיח פֵֿלֵזְטֵע, אִיין טַחְגֵי־טַרְחֵאט עוֹ דַּעַס חֲזַדֵּרֵן
 לוֹ, חוֹדֵר נַחֲטָ גִיבַט דִּיעוֹען חוֹנְטֵעֲרִיכְט דְּעַר נַחֲטָ — קִינְעֵ אַעֲהֶרַע,
 קִינְעֵ וּוְחֶרְטֵע, דְּעַרֵּען טַיֵּאֲמַע אַחַן נִיכְט הַחֲרַע — חִיכְעַר דַּעַן גַּחְכִּי
 לַעַן עַרְדִּקִּיין טַחְנַעַט חִיֶּהֶרַעַר וְחִיטֵע, חִיֶּהֶר פַֿחֲרַטְרַחְג דְּרִיגֵגַט זַח
 וּזַיט חֵלֵן דִּיח כְּעוֹוְהֶנְטֵע וּוַעֲלָ — דְּחֶרְטֵהִין, וּזַח עַר דַּעַס וְחִנְעֵגִגֹּחְלֵן
 חִיין לַעֲלֹט חוּיֵטְטוֹג. עַר טַרְחֵהֵאט הַעֲרַפֶֿחַר גִּוִּיךְ חִינְעַס כְּרִיטִיגֵחַס
 חוּיין זַינְעַס לִיֵּאֲמַעַר, חוֹדֵר פַֿרִיִּדִיג וּזַיח חִיין הַעֲזַר דוֹרְכֵי־יֵטֵט עַר
 זַינְעֵ בְּהֵן. פַֿחַן יַעֲנַעַר הַיֵּאֱמַעַל־גֶּרַעַנְלַע גַּעֲהַט עַר חוּיין, דַּעַן קִרִיין
 לוֹיִן דוֹרְךְ, כִּיז וּזַיֵּעֲדַעַר לוֹ חִיֶּהֶס הִיין, חוֹדֵר נִיכְטוֹ בֵּלִיכְט זַינְעַס טִיין
 פַֿעֲרַכְרֶגֶען — דִּיח אַעֲהֶרַע גְּחֻטְטֵע חִיטֵט פַֿחֲלֹטְטֶחְנִרִיג, אַחְבַּט דִּיח
 זַעֲעֵלֵע, זַיין לִיִּיגִיס, חִיֵּאֲמַעַר טִרִיִּיח, אַחְכְּט חֲאֵבֶרֵן וּזַיִנְעֵ; גַּעֲרַחְדַּע
 זַינְד דַּעַן הַעֲרָרן כְּעֵאֲהֵלֵע, עַרְפֶֿרִיֵּען דַּחֵן הַעֲרָן, אוּיטֶעַר זַיין גַּע־
 בְּחֵט, עַרְלוּיכְטֵעַט בְּחֶרַעַח חוּיִגֵּען; רִיין חִיטֵט דִּיח פֹֿרְכְט דַּעַן עוֹוִיגֵּען,
 כְּעַטְטֵעֵהֶעַט עוּוִיג, זַינְעֵ רַעֲכְטֵע עוּוִיגֵע וּוְחֶהֶרֵיִיט, חוֹלַעַוְחֵאטֵט גַּע־
 רַעֲכְט — עַרוּוִיכְטֵעַר נַחְךְ, חוֹל גַּחְלֹד חוֹדֵר קַחֲטוּיךְ עַרָן, דַּעַס אוֹנְדֵע
 לֵיעַבֵּלִיכְעַר, חוֹל זַיסֶעַר הַחֲנִיגִוִּיִּס. וּוְחֵהֵן חִיטֵט דִּיין קֵנַעֲכְט גַּעוּוְחֶרְכְט
 דוֹרְךְ זַיח: גְּרַחֲסֶעַר וְחֵהֵן עַרוּוְחֶרְטֵעַט דַּעַן, דְּעַר זַיח כְּעוּוְחֶהֶרַט. —
 אוֹכּוּוִיסֵעַנְטוּיכְעֵ פַֿעֲהֵלְטֶעַר וּוַעֲרַכְטֵעַט דִּיח? כְּעוּוְחֶהֶרַע אִיךְ פַֿחֲר
 חוֹכְבַּעַקְחֵנְטֵען זַינְדֵען! עַנְטֵפַֿעֲרַעַט אִיךְ חוּיךְ פַֿחַן חִיכְעַרֵּאִיטֵהִיגֵען גַּע־

מחיים וחסד עבדך למשל רבי או אתם ונקתי מפשע
רב: יהו לרצון ואמר פי והגיון לבי לפניך יי צדרי וגאלתי:
ב למנצח מזמור לדוד: יענה יי ביום צרה ישבך שם ואז
יעקבי שלח עורך מקדש ומציון יסערה: יזכר כל כבודך
ועלתך יד שנה סלה: יתן לך כל לבבך וכל עצתך ימלא:
גרננה ובלשונך ובשם אלהינו נרגל ימלא יי כל
משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יי משהו יענהו משמי
קדשו בברכות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בלשמי אלהינו נזכיר: הפה כרעו ונפלו ואנחנו
נקמו ונתעודד: יי הושיעה המלה יעגנו ביום קראנו:
כא למנצח מזמור לדוד: יהוה בעוזך שמח מלך
ובלשונך מדהגיל מאד: תאות לבי נתפה לו וארשת
שפתיו כל מנעת סלה: כי תקדמנו ברכות טוב תשית

דחנקנו, וחס ויה ניכט הערשען חיבער איד! וז קאן חיד, פאן פער
ברעכען פרייח, איד דער פאן אונדונג נחהען. ווקהו אוקגען דיר געי
פאלאטן דוח רעדען איינע אונדען, געדחנקען איינע הערלעכ דיר,
עוויגער, אין הקרס אונד אין ערוואער! ב דעם זאנגמיסשער אין
פאלם דוד. דער הערר ערהקרט דך לור לייט דער נחמה, דער
נחמע יעקב' סטלעט דך. הילפע וענדעט ער דיר חויו דעס הייליג
טהוב, זאכטערטאטלעט דך פאן לין חויו. דיינער טפיועגאכען דולט,
דיינער גחלען קפפער חסע ניאט ער חן איט ווקהוגעפאלטן; געי
ווקהרעט, ווקו דין הערן בעגעהרט, וחסע יעדען חנסאחן דיר געי
ליגען. דען יויכלען וויר חב דיינעס זעג, וחסען וועהען חומער
זיעגופאחיער חיס נחמען אונדען גחטאען; דער הערר ערפליאט
דיינע וויכע פלוע! לון מערקע חיד, דחס דער הערר זיינעס געי
זאכטען הילפט חונד זיהן ערהקרט חויו זיינעס הייליגען ווקהניסן,
חן דער גרחסען אחלט דיעזע ווחונדערויעגען יענע איט ווקגען חו
רייגעס לייגע! וויר חין חונדערו גחטאען נחמען. יענע סאדלסן
הין, חונד פאלטן; וויר סטעהן חוילגעריכט חונד בלייבט. שו
גער! פערליהע חונד זעג! דער קחניג ערהקרט, ווען וויר פלעהסן!
כא דעם זאנגמיסשער אין פאלם דוד. שויער! דיינע יעגענאחלט
פרהוקקס דער קחניג, וויר יויכלעט ער חב דיינע טריאט! זיינע הערלעט
וחולט פערליעהוט רוח חיהט, פערזאגטעס ליכט, ווקו זיינע ליפטען רעגטן.
ייחוס חיהט איט בעגערטעס גוט לזאקר, ועמלעט חין ויין הויפט דען

הוא זה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה:
 כֹּה לְדוֹד אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי כֹה בְּסַחְתִּי לֹא
 אֲבַשָּׂה אֲלֵי־עֲלָצוֹ אוֹיְבֵי לִי: נִם כָּל־קִוְיָה לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
 הַפְּגָרִים רִיקָם: יִדְרִיבָה יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲדַחוּתִיךָ לְפָנָי:
 הִדְרִיבֵנִי בְּאַמְתְּךָ | וּלְפָנָי כִּי־אֲתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָה
 קָדְשִׁי כָּל־הַיּוֹם: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַתִּסְדָּךָ כִּי מַעֲוֹלָם
 הִפְּתָה: הַטְּאוֹת גְּעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֲלֵהֶם כִּי־תִסְדָּךָ זָכַר לִי
 אֲתָה לְמַעַן מִנְּבִיחַ יְהוָה: טוֹב וְיִשָּׂר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרָה
 חַטָּאִים בְּדָרְךָ: יִדְרֶךְ עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט וּלְפָנָי עֲנִיִּים וְדַבְּרוּ:
 כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתָּיו:
 לְמַעַן שִׂמְךָ יְהוָה וּסְלַחְתָּ לְעֹנֵי כִי־רַב־הוּא: מִי־זֶה הָאֵלֶּשׁ
 יִרְאֵה יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדָרְךָ יִסְתַּר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְקַח וְתִרְעוּ יִירַשׁ
 אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד

דער קהניג דעו רהאו? גחטס דעו וועלט קלל: הערה, דער
 חיוט דער קהניג דעו רהאו! סלה!
 כה. פאם דוד. עוויגער, לו דיר ערהעבע חיד איינע ועעלע! איין
 גחטס, חיד העלפע חויל דיד! אהם איך ניכט לו טהנדען ווערדען,
 דחם פיינדע ניכט פרההקקען חיבער איך! חויד ווערדען, דח
 דיין החררען, ניח לו טהנדען; טרייחחוקע טר בעטטעהן אים טהנדען,
 דען זיח פערפעהלען, חיהרען לוועקען. הערה, אחצע דייע וועגע
 איר בעקתנגט! חונטערריכטע איך חין דייער פיהרונג; זייטע איך
 חין דייער ווחהרהייט! זעהרע איך, דען דוח ביט איינע היילען
 גחטס! חונחויפעהחרייד החררע חיד דיין! געדענקע חן דייע הוור,
 ח הערה, חן דייע גיטע. דח פחן יע געוועען, ניכט איינער יי
 גענדוינדען, דער פערברעכען; זייח איינער חיינגערענק, נחך דייער
 גחדען, חוס דייער גיטע ויילען, עוויגער! גיינג חיוט דער עוויגע
 חויר פרחס לייגס חיררענדען דח רעכטע בחהן, חונטערריכטעט
 דעמוסהנאלע חוס געועטן, זעהרט דעהמוספחאלע ויינען וועג. זיי
 טער גיטע חונד ווחהרהייט חיוט דען עוויגען פיהרונג דענען, דח
 חיהג בונד חונד לייגנים החלסטען. חך הערה, פערליייע איינע איסעי
 סהחט, חוס דייענו נחמענו ויילען, ער חיוט חונטענדויד גרחס. חיוט
 ווח חוין אחן, דער עהרפורכט החס פחך גחטס? חיהג לייגס ער
 ועלכות דען פחחד, דען ער לו ווחהלען. חוס החלסטען גוטע חיבער.
 נחלטעט ויינע ועעלע, זיין וחחמע ויירך דחן חחך בעויטלען. דען עווי
 גען רחטהלסום חיוט פיר ויינע פערעהרער, זיין בינדנים טהוט ער
 חיהנען קונד. טטעטו טויען איינע חויגען חויל דען עוויגען, ער ל

אֶל־יְהוָה כִּדְוָא וַיֵּצֵא מִרְשַׁת רִגְלִי: פָּנָה אֱלֹהֵי וְחַנּוּי כִּי־
 יָחַד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיא אָנִי:
 רֵאשִׁית עֲנִי וְעַמְלִי וְשֵׂא לְכָל־תְּשׂוּאוֹתַי: רֵאשִׁית אֱלֹהֵי כִדְוָא
 וְשֵׂנְאֵת חָמָס שִׁנְאוֹתַי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 כִּי־חָסִיתִי בָּךְ: הַסְּדִי־לְשׁוֹן יִצְרוּנִי כִי קִיִּיתִיךָ: פָּדֵה
 אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

כּו לְדוֹד וְשִׁכְמִי יִהְיֶה כִּי־אָנִי בְּתַמִּי הִגַּלְתִּי וּבִידוּחַ
 בְּמַחְתִּי לֹא אֶמְעָד: בְּחַנּוּי יְהוָה וּנְסִי צִרּוֹפָה בְּלִיִּיתִי וְלִבִּי:
 כִּי חִסְדְּךָ לִנְגַד עֵינַי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאַמְתְּךָ: לֹא־שָׁחַתְתִּי
 עַם־מִתְרַשָּׁא וְעַם־נַעֲלָמִים לֹא אָבִיא: שִׁנְאוֹתֵי קָדָל
 מִרְעִים וְעַם־רְשָׁעִים לֹא אֲשַׁב: אֲרַחֵץ בְּנִפְיוֹן כִּפִּי וְאֶסְבְּבָה
 אֶת־מִזְבְּחֵךָ יְהוָה: לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל הוֹדָה וְלִסְפֹּר כָּל־
 נִפְלְאוֹתֶיךָ: יְהוָה אֲתַבְּחִי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקוֹם מִשְׁבֵּן

העם, חזיו דער סלינגע איינען פֿום. ווענדע דיר לֹא איר, זינח איר
 גנחדיג, דען איינזחץ בין איך חונד בעדרחנגס! גרחס חזיס איינע
 הערלעט חנגוס, פֿיהרע איד חוז איינען נחטהען! זיעה' אין זייער
 איינען קוואער, חונד פֿערגיב איר חלוצ זינדען. זיעהע איינע פֿיסע,
 וועלצט מענגע! חונד זיח העסען איד חזיו פֿרעפֿעל טר! בעוואהרע
 איינע זעעלע. רעסטע איד, דחס איד ניצט לֹא סחנדען ווערדע, דער
 איד חויל דיר פֿערטרויס! חוילרביג זיין חונד גנחדען ווענען דח
 בעהיסעט איד, ווען זיך דיינער החררע, גחטט, ערלחזוע ישרל חוז
 חלוצען זיינען נחטהען!

כּו פֿאם דוד. ריכטע איד, ח עוויגער! איד ווחנדלע חין חונסוה,
 חונד זיין פֿערטרויען חזיס גחטט, איד קחן ניצט ווחנקען! פֿרלע
 איד, ח הערר, פֿערוולע איד! דורכלייטרע איינע נייערען חונד זיין
 הערן! דען דיינע גיסע חזיס פֿחך איינען חויגען חונד איד ווחנדלע
 חין דיינער ווחהרהייט, זיטלע ניצט בייח פֿחלסטען זייטען. איס הייז
 זערן החבע איד ניצט לֹא סחפֿלען; איד החסע דח לֹאחאמענקחלס
 דער כחוען איידע דח פֿערטרויוילצקייט דער פֿרעפֿלער; איס חונסוה
 ווחסע איד איינע החנדע חונד חואגעהע דיינען חלחח, הערר, חנלח
 סטיאמען זיטע דחנקגעווחנגע, לֹא פֿערקינדען דיינע ווחחדער חלוצ!
 עוויגער, איד זעבע דיינער ווחהנונג סחחטטע. דען חרס, ווח דיינע
 עהרע סהרלחעט! ח, רחפֿלע איינע זעעלע ניצט איס זינדער, זיין

כבודך: לְתַאֲסַף עִם־תְּשׂוּאִים נַפְשִׁי וְעַם־אֲנֹשִׁי דְמִי־חַיִּי:
 אֲשֶׁר בְּיַד־הֵם וּמָה וַיִּמְנַם מְלֶאכֶה שְׁחָד: וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלֶךְ:
 פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי: רַגְלֵי עֲמֹדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהֵלִים אֲבָרֶךְ יְהוָה:
 כִּן לָרֹד וַיְהוּדָה אֲזִירִי וַיִּשְׁעֵי מַמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיִּי
 מִמִּי אֶפְתָּד: בְּקָרֵב עָלַי וּמְרַעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי
 וְאֲבִי לִי הִפָּח קִשְׁלוֹ וַנִּפְלוּ: אִם תַּחֲנֶנּה עָלַי וּמַחֲנֶנּה לֹא־
 יִירָא לְבִי אֶם־תִּקְוֶם עָלַי מְלַחֲמָה בְּזֹאת אֲנִי בֹטָח: אֲתַת
 שְׂאֵלְתִי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־
 יְמֵי חַיִּי לַחַוּוֹת בְּנַעַם־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי וּ
 בְּסִבָּה בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסִתְרֵי אֶהָלוּ בְּצֹד יְרוּמֵמֵנִי:
 וְעַתָּה יְרוּם־רֹאשִׁי עַל־אֲבִי סְבִיבֹתַי וְאֹפְתָהּ בְּאֶהָלוּ וּסְדִי
 תְּרוּעָה אֲשֶׁרָה וְאֹמְרָה לַיהוָה: שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא
 וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁ פָּנָי אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה

לעבטן ניצט איט בלוטבעגייעריגען הין, דערען לינקע כווער טיקקע,
 בעסעכענוטעפאלן דיז רעכטע! חיד חבער ווהטנאע חין איינער חוני
 סווד; עראקוע איד זונד זיח איר גלחדיג! טן סטעהט אין פום חוין
 עבנער כחהן, טן דחקע חיד חין קארען דעס העררן!
 כז פאם דוד. גחטס חיוט אין ליכט, איין הייל! הערר, ווען זחאלט'
 חיד פירכטען? דער חיוט איינען לעבענו פֿענוטע, ווען קאנטע חיד
 סייען? ווען חיבעלטהער טן איד ווהאלטן, נחך איינעס פֿלייטע גיעי
 ריג, דיח ווידערוחלער, דיח פֿערפֿולגער — זיח זוישען חן חונד
 סטירלען. לעגט חויד חיון העער זיח ווידער איד, איין הערן חיוט
 פֿהנע פֿורכט; ערהעכט זיך חיבער איד חיון קריעג, חויד דחן בלייב'
 חיד געטרואט. חיינען כחם חיד סטעטן פֿחק עוויגען, דינו ווינטע
 חיד זעהנוטלעפאלן: חיס הויעז גחטטענו לו פֿערוויילען, דיח סחגע,
 דיח איד לעבע, דיח חכאוטה גחטטענו דח לו סויען, חיס טעאפעל
 חויפלנווחרטען. — ער סיטלט איד חונטער זיינעס חבדחך חין חונגליקוי
 פֿחאלטן סחגען, בירגט איד חיס חיינערוטען געאחלע, זעטלט איד
 חוין פֿהגען פֿעלן. חונד העבט זיך חיינט אין הויפט עאפֿה, חיד
 חיבער פֿינדע זאאהער, זח ברינגע חיד פֿעפֿער דחך חין זיינעס
 לעלטע ביח זויטעס יובעלפֿאלן חונד ווייה דעס העררן געשחג. חונד
 זחיטענשזיעלן. חך, עוויגער, ערהערע, ווען חיד פֿלעהע! חנסווחרטע
 גחחדע איר! איין הערן ספֿריכט: עו חיוט יח דיין ווחרט: „זייהר
 זחאלט איין חכאליטל וזלען!“ טן זוכע חיד זעהנאטלעפאלן דיין חנטליטל,

אֲבִקֶשׁ: אֶתְחַסֶּה פָּנַי מִפְּנֵי מִפְּנֵי | אֶתְחַסֶּה בְּאֵף עֲלֶיךָ עֲזָרְתִּי
הֵייתָ אֵל הַמִּשְׁטָנִי וְאֶל־תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי־אָבִי וְאִמִּי
עֲזָבֵנִי וַיהוָה יִאֲסֹפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה בִּרְכֶּךָ וְגַחֲנִי בְּאֵחָה
מִי־שׂוֹר לְמַעַן שְׂרָרִי: אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי־קִמְדִי
עַד־שֶׁקֶר וַיִּפַּח חָמָס: לֹא־הָאֲמַנְתִּי לְרֵאוֹת כְּסֹבֵי־יְדֹהָה
בְּאֶרֶץ חַיִּים: קָהָה אֶל־יְדֹהָה חֹק וַיֵּאֱמֹץ לִבִּי וְקָהָה אֶל־יְדֹהָה:
כַּח לָרֹד אֶלֶיךָ יְהוָה | אֶקְרָא צָרִי אֶל־תִּחַרֶשׁ מִפְּנֵי פֶךְ
תַּחֲשָׁה מִפְּנֵי וְגַמְשִׁלְתִּי עִם־יְדֹרֵי בֹר: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנֻנֵי
בְּשִׁעֵי אֱלֹהִים בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: אֶל־תִּמְשַׁכְּנִי
עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פְּעֻלֵי אָוֶן הִכְרִי שְׁלוֹם עִם־רַעֲיֵיהֶם וְרַעַה
בְּלִבָּם: הִתְּלֵהֶם בְּפַעֲלָם וְכַרְעֵם מֵעַל־לֵיהֶם כַּמַּעֲשָׂה
יְדֵיהֶם הִנֵּן לָהֶם הַשֵּׁב גַּמְלָם לָהֶם: כִּי־לֹא יִבְיֵנוּ אֶל־פַּעֲלֹת
יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה דָדָיו יִדְרֹסוּם וְלֹא יִבְגֹּם פָּרוֹךְ יְהוָה כִּי

הערר פֿערברג דיין חַסְאִיטן ניכט פֿער איר! פֿערסטחטס' חיס לָחֶן
ניכט דייען קנעכט! סטעט ווּחֶרוֹס דוח הילפע איר; ליעהע דייע
החנר ניכט חב פֿחן איר! פֿערלחטס איד ניכט, גחטס אייענו הייל!
ווען פֿחטער איד חונר אוסטער חויד פֿערלחטען, דער הערר ניאט
איד דאך חויל. הערר, חונסערווייע איד חין דייעקס וועגע חונר אייע
איד חין רעכטער כההן, איסיניוטיגען לוס טרחתס! גיב איד דער
פֿיינדע חיבעראוסה ניכט פֿריי, דען פֿחיסע לייגען סטעהען ווידער
איד; דיח רויכווכט ספֿרחתע הקהן! גלויבטע איד ניכט חיס לחטע
דעו לעבענו דיח ועליגקייט פֿחק העירן לו סויען—ת, האררע טר
לוס העררן! זיח אוטהיג חונר געטרחת חונר האררע טר לוס
העררן!

כח פֿאם דוד. דיר רופע חיד, עוויגער, איין הארט! חד, סוויגע
ניכט! דען סוויגוס דוח איר, וק גלויבע חיד יעגען, דיח ליר האלפע
פֿההרען! פֿערניס איין פֿלעהען, ווען חיד לו דיר טרייע, לו דייעקס
הייליגען קההרע אייע החנר חוילהעבע. לייך איד ניכט איס יעגען
פֿערוכטען, איס יעגען חיבעלטהחטערן הין! פֿריעדליך ספרעכן זיח
איס חיהרעס נחלוצטען חונר פֿיהרען טיקקע חיס הערליגן. גיב חיה
גען וויעדער נחך חיהרער טהחט, נחך חיהרער כחגען ווייע! גיב
חיהגען לחהן נחך חיהרען ווערקען! פֿערגעלטע, וויח זיח עו פֿערדייע
גען! חכטען זיח ניכט חויל דעו עוויגען טהחטען, ניכט חויל ווערקע
זייער חחנדע, וק רייסע ער חיהרע ווערקע נייער חונר ריכטע זיח
זיח וויעדער חויל! דעקק זיח דעס עוויגען! ער חחט ערהחרט דיח

לְרֹאשׁוֹ עֲמַרְתָּ שׁוֹ: חַיִּים שָׁאֵל כִּמְקָה נְתַחֲהָ לֹא אֶרְךָ יָמִים
 עוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהַדָּר תִּשְׁאֵה עֲלֵיו:
 כִּרְתִּישׁוֹ בְּרֻכּוֹת לְעַד תִּחַדְדוּ בְשִׂמְחָה אֶת־פְּנֵיךָ:
 כִּי־הִמְלִיךָ בְּטַח בִּיהוָה וּבְחֶסֶד עָלְיוֹן בְּלִי־מוֹט: תִּמְצָא־יָדְךָ
 לְכָל־אֲוִיבָה יְמִינְךָ תִּמְצָא־שִׁנְאָה: תִּשְׁתַּמּוּ וּבְחַנּוּד אֵלֶשׁ
 לַעַת פְּנֵיךָ יְהוָה בְּאָפוֹ יִבְלַעֵם וְתֹאכְלֵם אֵלֶשׁ: פְּרִימוֹ מֵאֶרֶץ
 הָאֱמֶד חֲרָעִם מִבְּנֵי אָדָם: כִּרְגְמוּ עֲלֵיךָ רָעָה חֲשֵׁם מִזִּמְהָ
 בְּלִי־זָכְלוֹ: כִּי־תִשְׁתַּמּוּ שְׂכָם בְּמִוְתָרְךָ תִּבְגְּנוּ עַל־פְּנֵיהֶם:
 הַמְדוּ־יְהוָה בְּעוֹהָ נְשִׁירָה וּגְזֹמְרָה וּבִמְרָחָה:

כב לְמִנְצִיחַ עַל־אֵלֶת הַשָּׁמַיִם מְזִמּוֹר לְהוֹדִי: אֱלֹהֵי אֱלֵי
 לְמָה עֹזְבִתְנִי רְחוֹק מִישׁוּעָתִי הִדְרִי שְׁאֲנִיתִי: אֱלֹהֵי אֶקְרָא
 זָמֵם וְלֹא תִעַנֶּה וְלִילָה וְלֹא־דוֹמְיָה לִי: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
 תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: קָה בְּמַדּוֹ אֲכַתִּיבֵנּוּ בְּמַדּוֹ וְהַפְּלִטָמוֹ:

גְּאוֹדֵעַ דִּיחֻדְעֵם. חוֹס לְעִבְעֵן כְּחַס עַר דִּיק — דִּינֵי גְזֻכּוֹס חוֹס חַיִּהֵם,
 אוֹגְנֵנוּ לְעִבְעֵן, אַעֲנִסְעֵנְאוֹסְעַר דוֹרְךָ. זִיין רוֹהֵם וּוִירֵד גְּרָחֵם דוֹרְךָ דִּינֵעַ
 הַיֹּשֵׁעַ, הוֹדֵר חוֹנֵד אַחִיעוֹסְחֵם לְעִגּוֹס רוֹחַ חוֹיִן חַיִּהֵן. זַעֲטֵלְעוֹס
 חַיִּהֵן לֹס עוֹוִיגְעֵן זַעֲגֵן חַיִּין, עַרְגָּחְטֵלְעוֹס חַיִּהֵן אִיט פֿרִיידֵעֵן דִּינֵעַ
 חֲנֵגְעִיכְטוֹ. דַּעַן חוֹיִן דַּעַן עוֹוִיגְעֵן פֿעֶרֶטְרוִיט דַּעַר קֶחְנִיג, חוֹיִן דַּעַן
 הַחֲטִיטְעֵן גִּיטֵעַ, דַּעַרוֹס וּוְחִנְקֵט עַר נִיח. דִּינֵעַ הַחֲנֵד עַררִיכְט חֲזָלַע
 דִּינֵעַ פֿיִינֵדֵעַ, דִּינֵעַ רַעֲכֵטֵעַ חֲזָלַע דִּינֵעַ הַחֲסַעַר; לֹס פֿיִיעֶרְחֲזֵעֵן
 אַחֲכֵט דִּיין לְחֶרֶב־אִיק יִיח; דַּעַר הַעֶרֶר חִין זִינֵעַס גְּרִיט פֿעֶרֶטְוִיגְט,
 פֿוֹחֲמֵעַ פֿעֶרְלֵעֶה־רֵט יִיח. רוֹחַ רַחֲטֵטְעוֹס חַיִּהֶרַע פֿרִיכְטֵעַ פֿחֵן דַּעַר
 עַרְדֵּעַ, חַיִּהֶדֵעֵן וּוְחֲמֵעֵן חוֹנְטֵעַר אַעֲנִסְעֵנְקִינֵדֵעֵרן חוֹיִן. דַּעַן יִיח הַחֲיִי־
 בַּעַן חוֹנֵהִיִל דִּיר כַּעֲרִיטְטֵעַ, זַחֲנֵעֵן טִיקְקֵעַ, פֿעֶרֶאֲחֲכֵטְעֵן נִיכְטוֹ. לוֹ
 זַעֲטֵלְעוֹס רוֹחַ יִיח לוֹ דִּינֵעַס לִיעֲלֵעַ חוֹנֵד רִיכְטֵטוֹס חוֹיִן חַיִּהֶר חֲנֵטְוִיגְטֵן
 דִּינֵעַ זַעֲהֵנְטֵן. לִיגַע־דִּיק, עוֹוִיגְעַר, דוֹרְךָ דִּינֵעַ אַחֲכֵט עַרְהֲחֵבֵעֵן! חוֹנֵי־
 זַעַר וְחֶגֶךָ חוֹנֵד זַחִיטְעֵנְטִיעֵל זִינֵד דִּינֵעַ וּוְחוֹנְדֵּרֶט־הַחֲטֵעֵן.

כב רַעַם וְאֲנֵם יִסְטַעַר אוֹיֵף דַּעַר מֵאַרְגַּעֲנֵפֿלֵאֲמַע אִיין פּוֹאֵלֵם דוֹדִי.
 אִיין גְּחֵטֵט, אִיין גְּחֵטֵט, וּוְחֶרוֹס פֿעֶרֶאֲחֵסְעוֹט רוֹחַ אִיךָ? וּוְחֶרוֹס זִינֵד
 אִינֵעַ קִוְחֵגֵעֵן וְחַ פֿעֶרן פֿחֵן הַיֹּשֵׁעַ? אִיין גְּחֵטֵט, דַּעַן טַחְגֵנוּ רוֹשֵׁעַ
 חִיךָ, נִיכְטוֹ עַרוֹוִיעֶדֶרֶט, דַּעַן נַחֲכֵטוֹ, נִיכְטוֹ סֵאִילֵעַס אִינֵעֵן יִחֲמֵעַר.
 חֲבַעַר דוֹחַ חֲזָלַע־הַיִּיגוֹסְעַר. טַהֲרַחֲנֵטוֹס חוֹנְטֵעַר לְחֶבְגֵּעֵוְחֲנֵגְעֵן
 יִשְׂרָאֵלִי! דִּיר פֿעֶרֶטְרוִיטֵעֵן חוֹנְרַע פֿחֲטֵעַר, פֿעֶרֶטְרוִיטֵעֵן דִּיר, חוֹנֵד
 רוֹחַ הַחֲלָפְעוֹט חוֹיִן, לוֹ דִּיר טֵרִיעֵן יִיח חוֹנֵד פֿחֲנֵדֵעֵן רַעֲטֵטוֹנֵךְ דִּיר

אֵלֶיךָ יַעֲקֹב וַיִּמְלֹא בְךָ בְּטָחוֹ וְלֹא בָאֵשׁ׃ וְאֲנִי תוֹלַעַת
וְלֹא אֱלֹהֵי חַרְפַּת אָדָם וְזָבוּרָעִים׃ כָּל־דָּא יִלְעִיגוּ לִי יִפְסְחוּ
בְשִׁפְהַתְּיָעַר־רֵאשׁ׃ גַּל אֶל־יְהוָה יִפְלֹטוּ יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ
בּוֹ׃ כִּי־אָתָּה גֹחֵז מִבֶּטֶן מִבְּטַחַי עַל־שֵׁרֵי אֲפִי׃ עָלֶיךָ
הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבֶּטֶן אֲמִי אֵלֵי אָתָּה׃ אֶל־תִּרְחַק מִפְּנֵי
כִּי־צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֹזֶר׃ סָבַבְנִי פָרִים רַבִּים אֲבִירֵי
בָשָׁן כִּתְרֹתַי׃ פָּצוּ עָלַי פִּדְדִם אֲרִיה מִדָּף וְשֹׂאֵג׃ כַּפִּים
גִּשְׁפַכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עֲצָמוֹתַי הָיָה לִבִּי כִּי־אֲנִי נִמְסַבְּחוּךָ
מֵעַי׃ יָבֵשׁ סַחֲרֵשׁוֹ סָחַז וְלִשׁוֹנִי מִדְּבָק מִלְּקַחְתִּי וְלַעֲפָר
מֹות הִשְׁפַּתְּנִי׃ כִּי סָבַבְנִי כָּל־כַּבִּים עֲדַת מַרְעִים הִקְפַּתִּי
כְּאִרֵי יַדֵּי וְרַגְלֵי׃ אֲסַפֵּר כָּל־עֲצָמוֹתַי הִמָּה יָבִישׁ יִרְאֵה־כִּי׃
יִחַלְקוּ בְּרֵי לָדָם וְעַל־לִבָּשׁ יִפִּילוּ גֹרֵל׃ וְאָתָּה יְהוָה אֵל
תִּרְחַק אֵילֹתַי לַעֲוֹרֹתֵי הַגֹּשֶׁה׃ הַצִּילָה מִתְּרַב נַפְשִׁי מִיַּד

פֶּרֶטְרוֹיִטְטֵן זײַז אונד וואורדען נײַכט לױ סאנדען. אײך בײן חײן וואורק,
קײן אונן, דער זײטע טפחטט, דען פֿאָקען פֿערטלונג; דײז אײך
זעהען, הֶהָגֵטן אײך, פֿערלײעהען אײפּען, סײטטען אײט דעס הױפֿט־
טע: „ער קאָגט׳ דעס הערן; דער הױלפֿט זײהס חױז, דער רעט־
פֿעט זײהן, ער חױט זײן זײבאײג!“ דען דױז ענטלונג אײך אײנער
אױטטער סחֶטס, זון זײהרען בױזטען וואָרום דױז אײנע לױפֿערזײט;
אײך פֿיעל חױן דײך חױז דעס אױטטערלײכע, דױז וואָרום אײן גחֶטס,
זאָכטור אײך זײהס ענטקאָס. זײז יעטלט נײכט פֿערן פֿון אײר, וואָן
נחֶהע דײז חֶגֶט חױט, אונד נײעאחנד העלפֿען אונן. אײך בײן חױז
רײגט פֿון גרֶטטען פֿעררען, פֿון נאָן זײזטען סײערען אױאָרנאָלט;
זײז רײטען זײהרען רחֶטען חױן וײז זאָווען, ערױרגענד, בײזלױפֿענד.—
אײך בײן וײז וואָסער חײזגעטײטטעט, אײן געבײן חױט זױלגעזאָנען,
אײן הערן חױט וײז לערטאָלען וואָז, לערגעהעט חױז אײנעס
זײכע; אײנע זעבענוקרחֶטס וײז סערבען סרֶקקען, אײנע לונגע
קאָעבס חֶס גױמען—דײזע זעגט אײך חױן דען סחֶדען סױבא!— דען
הונדע הֶחֶבֶטן אײך חױארינגעט, דער פֿרעפֿלער רחֶטטע אײך חױגע.
בען, חײנעס זאָווען גױך—הֶחֶדע, פֿײסע, חױלע אײנע גױזער
לחֶהזע אײך. זײז טײפּען גױאױגע בױקקע חױן אײך, סײהױטען אײנע
קײדער חױטער זײך אונד ווערפֿען זאָן חױס אײן געױטנד. חֶכֶר
דױז, עױזער, זײז נײכט פֿערן! חױלע, אײנע סטחֶרקע, אײר לױז הױלפֿע!
טײטטע אײנע זעלע זעלע פֿון טױערדטע, פֿון דעס פֿרעפֿלען הונדע

כָּלֵב יַחֲדָתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי רִמִּים עֲנִיחָנִי:
 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחַי בַּתּוֹךְ קָהֵל אֲהַלֵּלְךָ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 חָלַלְהוּ בְּלִבָּרַע יַעֲקֹב בְּפִדְיוֹ וּגְדוּ מִמֶּנּוּ בְּלִבָּרַע יִשְׂרָאֵל:
 כִּי לֹא רָמָה וְלֹא שִׁקַּץ עֲנֹת עֵינַי וְלֹא אֲדַסְתִּיר פְּנֵי מִמֶּנּוּ
 וּבְשִׁוּעוֹ אֲלִיז שָׁמַע: מֵאֲתָה תִּחְלָתִי בְּקָהֵל רַב נָדְרֵי אֲשִׁים
 נָדַר יִרְאִיו: יֹאכְלוּ עֲנִים וְיִשְׂבְּעוּ וְהִלְלוּ יְהוָה הַדָּשֵׁן יְחִי
 לְבַבְכֶם לְעַד: יִזְכְּרוּ וְיִשְׂאוּ אֶל־יְהוָה כָּל־אֲפִסֵי אֶרֶץ
 וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיהֶ בְּלִי־מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם: כִּי לַיהוָה הַמְּלוֹכָה
 וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם: אָכְלוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ כָּל־דָּשְׁנֵי אֶרֶץ לִפְנֵי
 יִכְרְעוּ בְּלִי־זֹרֵדֵי עֶפְרַיִם וְנִפְשׁוּ לֹא תִּיהֶ: וְרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֹּר
 לְאָדָמִי לְהוֹר: יִבֹּא וַיִּגְדֹּו צַדִּיקְתּוֹ לְעַם נִלְדָּ כִּי עָשָׂה:
 כִּבְּ מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רָעִי לֹא אֲחַסֵּר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁן
 יְדִבְּצֵנִי עַל־מִי מִנְחֹת יִנְהַלְנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבְבֵינִי בְּמַעְגְלֵי

איינע חיינאמע! ענטרייסע איך דעס רחצען דעו אוןען, דער הקרי
 כער ווילדער ראמים! דון פריי' חך איינען ברודערן דינען נחמען
 חונד ריהאע דרך חן גרחסער פערטאאונג: דין חיהר דען העררן
 פירכטעט, אוןכוינגעט חיהק; חיהן פערעהרע פולער ונחמע יעקנ'ג!
 נחכוועלט יזאל'ו החכען טייח פקר חיהק! ער הטט דעו פראעו
 עלענד ניכט פערנכטעט, ניכט פערטאקהט, הטט חיהק ויין חנטאיט'
 ניכט פערבקרנען חונד הקורטע, דין ער לו חיהק סריע. "דון ריהא'
 איך אויט פקר דיר: "חין גרחסער געאיינע פון ויינען פערעהרערען
 בעלנחאע חין איין געליברע. עמעט, בעדרחנגטע, חין ונחמט! פרייעט
 דען העררן, חיהר ויינע פערעהרערן! חין עוויג ווערדע חיער
 הערן ערקוויקט!" — ון ווערדע יעדער ערובעוההנער גחטט'ו חיי
 געדענק, בעקעהרע זיך לו חיהק; געטאלכטער דער היידען בעטען
 דין חן. דען דעו עוויגן חיוט יעדעו רייך, ער העררטעט חונטער
 דען היידען. דין דער ערדע אחרק פערלעהרען, בעטען חיהן חן;
 דין חין סטויבע קריעצען, דעמען הערן דער קוואער נאגעט, ביי
 גען קניע' פקר חיהק. דין ענקעל פערעהרען חיהן, דין נחכאוט
 ריהאט פקס העררן, חין קוואענדע געטאלכט ערלנחאט דער יו.
 גענד, ויין גערעכט ער חיוט, וון גרחסעו ער געטהטן.
 כן פואלם דוד'. גחטט חיוט איין הירט, איר ווירד ניכט אחנגען!
 ער נחגערט איך חין גרינער ווידע, ער אייטעט איך חן סטילען
 כחצען, ער נחכט איין טאחכטענדע געאטיה חונד פיהרט איך חין

צִדִּיק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶּךָ בִּיָּא צִלְמֹת לֹא־אָרָא רַע
 כִּי־אָתָּה עִמָּדִי שְׁבִטָּה וּמִשְׁעֲנֵתָה הִפָּה יַנְחֵמְנִי: תַּעֲרֶךְ
 לְפָנָי וְשִׁלְחַן נֶגֶד צַדִּיקִי וְשִׁנְתָּ בְשִׁמְךָ רֹאשִׁי כַּסֵּי רִיזָה:
 אֲךָ טוֹב וְחָסֵד יִדְּפֹנֵי כָל־יָמַי חַי וְשָׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה
 לְאָרְךָ יָמִים: כִּד לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאֶתָּהּ
 תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָּהּ: כִּי־הוּא עֲלֵי־יָמִים יִסְרָה וְעַל־גְּדֵרוֹת
 יִכְוֶנְנָה: מִי־יַעֲלֶה בְּדֶר יְהוָה וְמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ:
 נָקִי כַפַּיִם וְיָדַי לִכְבֹּת לֹא־אָשׁוּר לֹא־נִשְׂאָה לְשׂוֹא נִפְשׁוֹן לֹא־נִשְׁבַּע
 לְמַרְמָה: יִשְׂאָה בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
 זֶה הַדּוֹר הַדִּישׁוֹן מִבְּקִשׁ פְּנִיךָ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרֶיךָ
 רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיִסֵּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־זֶה
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
 שְׁעָרֶיךָ רְאשֵׁיכֶם וְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבֵּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי

(*) ש"י ק'

גערעכטעם שטייגע, לו זינעו נאמענו רוהם—אונד וואלע חיד חוד
 חיס טחדעוסחטטענסהואע, וך וואלע חיד שהגע פורכט, דען דח
 בעגאייטעוט איה, דין סטוב חונד דינע סטיטלע זינד חיאוערדח
 איין טרוקוט! רוח ריכטעוט איר חין פריידענאוהו. חיס חקגעניכט
 דער פיינדע לו, רוח זחוכוט איין הויפט אים חו חונד סענקוס איר
 פחואען בעלער חין; איר פחואען הייל חונד ועואיקייט חין דיעועט
 זעבען נחך; חיינוט רוהע חיד עוויגע לייט דערט חין דעו עוויגען הוה.
 כד פואלס דוד'ו. דעו עוויגען חיוט דוח פדדע חונד וואו דוח פלי-
 זעט, וועלט חונד בעוואהנער זינד זין. ער החט חן חואערן חיהרען
 גרוד געלעגט, חן סטרואען זיח ערכוים. ווער דערן דען בערנ דעו
 הערן בעסטייגען? ווער זינע הייליגע סטחטטע בעטרעמען? ווער
 רינער החנדע, לויטערן הערלענו חיוט, ווער אייניד נוח בפסהיי-
 ערט, לוס טרוג נוח געסווארען, עאפפחנגעט רייכען זעגען פחון דעם
 הערן, גערעכטען וחהן פחק גחטטע זינעו הייל. וך חיוט דעו
 געסאלעכט, רחן גחטט פערעהרעט, דין חנטיסן לו טיען זך זעהנט;
 וך חיוט יעקנו געסאלעכט! ערהעכט חיהר טההרען, דחו הויפט,
 ערווייטערט דוח עוויגען פחערטען! לוסט חיהן חיינלעעהען, דען
 קחניג דעו רוחאו? ווער חיוט דער קחניג דעו רוחאו? דער הער
 חיוט אהצטיג חונד זיעגרייך, דער הערר חיוט זיעגרייך חיס סטרייט!
 ערהעכט, חיהר טההרען, דחו הויפט, ערווייטערט דוח עוויגען
 זרטען! לחט חיהן חיינלעעהען, דען קחניג דעו רוחאו! ווער חיוט

שָׁמַע קוֹל תְּחַנְּנֵנִי: יְהוָה עֵץ וּמַגְנֵי פִי בְּמַח לְפִי וַתַּעֲזֹרְתִי
 וַיַּעֲלוּ לְפִי וּמִשִּׁיר אֲהוֹדְנֶנּוּ: יְהוָה עָדְלָמוֹ וּמִעוֹד יִשְׁעוֹת
 מִשִּׁחוֹ הוּא: הוֹשָׁעָה אֶת־עַמּוֹךְ וּבָרַךְ אֶת־נַחְלָתְךָ וְרַעַם
 וּנְשָׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: כַּט קוֹמוֹר לְרוּךְ הַבּוֹ לַיהוָה בְּנֵי
 אֱלֹהִים הָבִי לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הָבִי לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 הַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם וְ
 הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מִים רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח קוֹל
 יְהוָה בְּהַדְרֵי: קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אַרְצִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי
 הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֹדֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וַשְׂרִיזֵן כְּמוֹ בָּדָר אֲמִים:
 קוֹל־יְהוָה חֵצֵב לַחֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יִחַל מְדַבֵּר יִחַל
 יְהוָה מְדַבֵּר קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה וַיִּחַלֵּל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת
 וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אֲמָר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַסְבִּיל יִשְׁבֹּב וַיִּשְׁבֹּב יְהוָה מַלְאָךְ
 לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה וַיְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סטיאע איינעו פֿלֹטֶהענו! דער הערר חיוט איינע קרֶחֶט, איין
 סִיָּה, חיהק פֿערטרויטע חֵךְ — נוֹ חיוט איר געהֶחֶפֶען; דחרוס
 פֿרֶחֶהֶחֶקט איין הערן, חונד אים איינעס איעדע דחֶקע חֵךְ חיהק,
 דער הערר חיוט ויינעס פֿחֶקע טחֶפֶפֿערקייט, ויינע געוֹחֶבטען
 ויעגעהעלס חיוט ער, היִאָן ריינעס פֿחֶקע! זעגנע דיין
 ערכע! וויידע חונד פֿערזֶחֶרגע זיח ביו חין עוויגקייט!

כַּט פּוֹאָלס דודו. ברינגעט דעס העררן, זעהנע דער גרֶחֶסען!
 ברינגעט דעס העררן רוקס חונד טרוואן! ברינגעט דעס העררן
 רוקס זיינע נחאענו, היִיג געסאיקס בעטעס חיהן חן! סטיאע
 דעו העררן רחֶאָט חיכער פֿלוֹטהען, גחֶסס דער עהרע דחֶננערט
 חיכער אַחֶלטיגע פֿלוֹטהען. סטיאע דעו העררן געווחֶטיג, סטיאע
 דעו העררן ערהחֶבען, סטיאע דעו העררן לערטפֿויטטערט לע-
 דערן! לנכֶיז לעדערן לערטפֿויטטערט דער הערר, אַחֶסס היפֿען
 זיח וויח אוטהיג קחֶוב, לנכֶי חונד צריק וויח יונגעו ראָם! סטיאע
 דעו העררן ווירפֿט פֿאַחאענדען בויטן, סטיאע דעו העררן ער
 סיטטערט דיח וויטע — דיח וויטע לוֹ קס ערטיטטערט דער הערר.
 סטיאע דעו העררן רעגט חוין רחֶו סייע געווייר, ענטבֶאָטטערט
 דיח ווֶחֶדער — חֶבער חין ויינעס פֿחֶחֶחֶסע ספֿריכֶס חוֹלעו אַחֶיעו
 טחֶס! גחֶסס יחֶס נור וינדֶלֶוּה חוין דעס טהרֶחֶנע; חוֹליין דער
 הערר רעגירט עוויג דיח וועלט. דער הערר גיכט ויינעס פֿחֶקע
 יעג! דער הפֿר בעגֶאיקט זיין פֿחֶק אים ועליגעס פֿריעדען!

ל מזמור שיר תנפת הבית לךוד: ארומקה יהוה כי
 דליחני ולא שמחת איבי לי: יהוה אלהי שבעתי אליך
 ותפאמי: יהוה העלית מןשאל נפשי חייחני מירדי
 סוד: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע
 באפו חיים פרצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני
 אמרתי בשלתי בלא אמוט לעולם: יהוה ברצנה העמדתה
 להררי עז והסתרת פניך מייתי גבול: אליה יהוה אקרא
 ואל אדני אתחנן: מה בצע בדימי בדת אל שחת יהודה
 עפר תגיד אמתה: שמע יהוה וחנני יהוה יהיה עזר לי:
 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאמרני שמחה:
 למען תמרה כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אהך:
 לא למנצח מזמור לךוד: בקי יהוה חסיתי לא אמשח
 (סירי ק')

ל איין פואלם דוד', ביא דער אינווייהונג דעו הירעו אכזהיענען.
 ח'ך וייל ד'ך, עוויגער, ערהעבען, דחם איינע פיינדע ויך ניכט פרייען מיכער איד! ח'ך
 החוט געלנאגען, דחם איינע פיינדע ויך ניכט פרייען מיכער איד! ח'ך
 פלעהטע לו דיר, ח'ך הערה, איין גחטס! דחם אפכטענט איד וויערער
 געוונד, ברפכטענט איינע זענעט חוין דער חונטערזוועלט לוריק, ער.
 היעלטענט איד, דחם ח'ך ניכט ח'ן ד'ח גרופט פערזונק! ד'ח ז'הר
 ז'הן ליעבעט. לחכינגעט דעס העררן! ר'האעט זיינען הייליגען נח.
 אען! דען זיין לחרן ווחהרט זיינען חויגענווינק, זיין ווחהלווחלונען זע.
 בעלנאנג; דעו חכענד; קעהרט בעטריבניס ח'ין, דעו אחרגענו פריי
 דעגרוך. ח'ן איינעס גליקוסאחנר ווחהנט ח'ך לו חר, ח'ך ליעגע ניא.
 אעראטהר דחרינערער; ס'זיין דיין ווחהלגעשחולטן, הערה, החחטע
 איינען בערג נור פ'ענט געטטעאלט; קויס היזטענט דוח, דיין חקגע.
 זיכט פערבחרגען, ון פ'והר ח'ך איט טרעקקען ד'הין. ח'ך סריע לו
 דיר, ח'ך הערה, עאפער, ח'ך פלעהעטע דען עוויגען ח'ן: „ווח ניטלט
 איין בלוט, דחם ח'ך וקאל ח'לו פ'ערדערבען וינקען! ווירד סטויב דיר
 דחנקען, פ'ערקינדען דייע ווחהרהייט? ערהערע איד, ח'ך הערה!
 ערבחראע ד'ך איין! זיין דוח איין העלפער, עוויגער!“ — חונד דח
 פ'ערווחנענעלשענט ח'ן רייגען איינע קלוגע, דוח לחגט איר חוין איין
 טרויערקלייד, חוויגירטעטענט איט פרייע איד — דחם איינע פ'הרע
 דיר לחכינגע, חונד כ'חאח'ו טטילוע ווערדע! ח'ך וייל ח'ך, עוויגער,
 איין גחטס, ח'ך וייל ח'ן עוויגקייט דיר דחנקען!

לא דעם זאנגמיסער, איין פואלם דוד'ג דיר פ'ערטרעיע ח'ך,

לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתָּהּ פְּלִטְנִי: הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ מְדַבֵּרָה הַצִּילֵנִי
 הָיְיָ לִי וּלְצֹר מָעוֹז לְבֵית מִצְדוֹת לְהוֹשִׁיעַנִי: כִּי־סָלְעִי
 וּמִצְדוֹתַי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תִּנְחַנֵּי וּתְנַהֲלֵנִי: הוֹצִיאֵנִי
 מִדֶּשֶׁת וּדְמַמְנוּ לִי כִּי אָתָּה מָעוֹז: בְּיָדְךָ אֶפְקֹד רַחֲמֵי
 פְּדִית אֹתִי יְהוָה אֵל אֲמִת: שְׁנֵאתִי הַשְׁמָרִים תְּכַלֵּי
 שָׂא וְאֲנִי אֶל־יְהוָה בְּטַחְתִּי: אֲנִילָה וְאֶשְׁמַח בְּחֶסֶדְךָ
 אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עֲנִי יִדְעַתְּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי: וְלֹא הִסְתַּרְתָּנִי
 בְּיַד אֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בְּפָרְחֵי רִגְלִי: חָנְנִי יְהוָה כִּי צָר לִי
 עָשָׂשָׁה כְּבֶעֱס עֵינַי נִפְשִׁי וּבִטְנִי: כִּי כָלוּ בְּגוֹן חַיֵּי אֲשֵׁנוֹתַי
 בְּאֲנָחָה כְּשֶׁל בְּעוֹנֵי כַח וְעַצְמִי עָשָׂשׁ: מִכָּל צוֹרְרֵי הָיִיתִי
 תִּרְפָּה וּלְשִׁבְנִי מָאֵד וּפְחַד לְמִידְעֵי רָאִי בַחוּץ נִגְדוּ מִסְפְּנֵי:
 נִשְׁפַּחְתִּי כִּמֵּת מֶלֶךְ הָיִיתִי כְּכֹלִי אִם: כִּי שָׁמַעְתָּ וְדַבַּת
 רַבִּים מְגוֹר מִסְּקִיב בְּהַנְסֹדֶם יָחַד עָלַי לְקַחַת נַפְשִׁי וְמָמוֹ:
 תִּגְנֵי עָלַיָּהּ בְּטַחְתִּי יְהוָה יִאֲמְרֵתִי אֶל־הִי אָתָּה:

עוֹיָר! אִם אִיךְ נִיח לֹא סִתְרַעַן וְעֵרַדַעַן! עֵרַרְעַטְטַע אִיךְ הוֹרֵךְ דֵּינַע
 גֵּרַעַטְטִיגִקֵּיט! נִיגַע דֵּינִי קְהַר חוֹנֵד הַיֵּן אִיר חִילֵנְרֵד, זִיח טַעַל.
 וְעַבּוֹרָג חוֹנֵד טַעוֹטַע אִיר לֹר רַעַטְטוֹנָג! יֵח, טַעַל חוֹנֵד טַעוֹט בִּיט
 אִיר דוּח! דוּח ווִירוֹט אִיךְ ווִיטַעַן, ווִירוֹט אִיךְ טֵיִהֲרַעַן, חוֹס דֵּינַע נַח־
 אַעַנו ווִילֵעַן, ווִירוֹט אִיךְ חוִי דֵּינַעַס נַעַטְלַע לֵיעַהֲעַן, דַּחוּ זִיט אִיר
 הֵיִאִיךְ חֵינְגֵעַלְעַטְט — דַּעַן דוּח בִּיט אֵינַע לֹטְעֵרוִיטְט! חֵינ דֵּינַע
 הַחַנֵּד כַּעַעַהֲוַע אִיךְ אֵינַעַן גֵּיזֵט; דוּח רַעַטְטַעוֹט אִיךְ, הַעֲרַ, גַּחַטְט
 דַּעַר טֵרֵיַע! אִיךְ הַחַסַע דִּיח חוִיךְ חֲבַעַרְגֵּאִיבַעַן הַחֵטְטַעַן, חֲבַעַר אֵינִ
 טַעַרְטֵרוִיַעַן חֵיט גַּחַטְט. אִיךְ יוִילְעַע, טֵרֵיַע דֵּינַע גֵּיטַע אִיךְ, דַּחַס
 דוּח אֵינַעַן קוּוֹאֲעַר טוִיעוֹט, עֵרַקַעַנְעוֹט אֵינַעַר זַעַעַלַע נַחְטַה, חֵי
 כַּעַרְגִּיבּוֹט אִיךְ־ נִיטְט דַּעַר הַחַנֵּד דַּעַן טֵינַדַעַן חוֹנֵד זַעַטְלַעוֹט אֵינַעַן
 טוֹס חֵינ ווִיטַעַן רוִיַס. זִיח אִיר גַּנְחֵרִיג, הַעֲרַ, דַּעַן אִיר חֵיט חַנְגוֹט,
 אִיר טַעַרְטֵחֵאֵט טַחַר הַחַרַס גַּעַשְׁטְחֵאֵט חוֹנֵד גֵּיזֵט חוֹנֵד אֵיב. חוֹנְטַעַר
 יִחֹוֹאֲעַר גַּעַהֵט אֵינִ זַעַבַעַן, חוֹנְטַעַר זֵיילְעַן אֵינַע יַחַרַע הֵינ, אֵינַע
 קַרְחֵטַע טוִינַדַעַן טַחַרַס חֵינ אֵינַעַן חוֹנֵד אֵינַע גַּעַבֵּינַע טַעַרְטֵחֵאֵט.
 טַחַר טֵיַעַס דַּרְחֵנְגוֹחַל בִּין אִיךְ טֹאחַךְ, זַעַבוֹט אֵינַעַר נַחְכְּבַחַרַעַן
 טֹאחַךְ, אֵינַעַן טַעַרוֹחְטֵטַעַן טֵיִיחֵל; וְעַר אִיךְ דֵּרוִיטַעַן זֵיעַהֵט טֵאֵיעַהֵט
 אִיךְ. אֵינִ חֵיט טַעַרְגַּעַטַעַן, ווִיח חֵינַעַן טַחַרְטַעַן טַעַרְגַּעַטַעַן, ווִיח
 טַעַרְדַּרְבַּעַנַעַן גַּעַרְטַטַּהֲעוֹ. טֵיַעַלַּעַר טֹאחְרַעַטַעַן אוֹס אִיךְ הַחֵרַעַן;
 טוִיטְטַעַלְוֹנָג חוֹס חוֹנֵד חוֹס; אֵיחן טַלְעַעַטַעַן רַחַטַה חוֹס אִיךְ, כַּע־
 טֵאֵיעַסַט, דַּחוּ זַעַבַעַן אִיר לֹא רִיבַעַן. אִיךְ חֲבַעַר, הַעֲרַ, טַעַרְטֵרוִיַע
 חוִיךְ דִּיךְ חוֹנֵד טַעַרְעַלַע: דוּח בִּיט יֵח אֵינִ גַּחַטְט, אֵינִ טִיקוֹחַל חֵיט

בִּדְהָ עֲתִיתִי חֲצִילִנִי מִיַּד אֲבִי וּמִרַדְפִי: הָאֵרָה פְּנִיָה עַל-
 עֲבֹדָה הוֹשִׁיעֵנִי מִחֲסָדָה: יְהוָה לֹא אֲבֹלְשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ
 יְבֹשׁוּ רַשְׁעִים יְדָמִו לְשֹׁאֵל: הֵאֱלָמְנָה שִׁפְתֵי שִׁקָּר
 הַדְּבָרֹת עַל-צִדִּיק עֲתִיק בְּיָאֵה וְבוֹ: מָה רַב מִנְּךָ אֱלֹהֵי
 צְפִנָּה לִירֵאָה פָּעֵלָה לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: תִּסְתִּירֵם
 בְּסִתְרֵי פְּנִיָה מִרְכְּסֵי אֱלֹהִים הַצְּפִנֵם בְּסִכְּהַ מְרִיב לְשָׁנוֹת:
 בְּרוּךְ יְהוָה כִּי תִפְּלֵא חֲסֵדוֹ לִי בְּעִיר מְצֹר: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי
 בְּחַפְזִי גְּבֹרָתִי מִנְּגִד עֵינֶיךָ אֲכֹן שִׁמְעֵת קוֹל תְּחַנְּנֵנִי בְּשִׁעֵי
 אֱלֹהִים אֲתִי יְהוָה כָּל חֲסִדָּיו אֲמַנִּים נִצֵּר יְהוָה
 וּמִשְׁלָם עַל-יָתֵר עֲשֵׂה נֶאֱדָה: חֲזִקוּ וַיֵּאֱמֶן לְבַבְכֶם כָּל
 תְּמַחֲלִים לַיהוָה:

לב לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוֹר פֶּשַׁע כְּסִיף תִּטְאָה: אֲשֶׁרִי
 אָדָם לֹא יִחַשְׁבֵי יְהוָה לוֹ עֵץ וְאֵין בְּרַחֲמוֹ רַמְיָה: כִּי הִתְרַשְׁתִּי

חין דינען הערען; רעסטע איך עטן פיינדען, עטן פערשעלגען!
 לחם חיבער דינען קנעכט דין חנטליטן אייכטען, היילן איר דורך
 דינע גיטע! הערר, לחם איך ניכט לו סחנדען ווערדען, ווען חיד לו
 דיר רופע! רוצחוע ווערדען נור לו סחנדען, נור רחסס חין דער
 הולוע פערדחאט! דחם יוח פערסטוואען, דיה איגענאייער, דיה
 טידער דיה חונטוד הערטע רעדען סחלן חונד פערחזכטיך חיוי
 טחטעטן! ויח גרחס חיוט יענע ועליקייט, דיה דוח פערווחהרוס
 פיר דינע פערעהרער, דיה דוח ערלייגט פחר אענטענחויגען חולטן,
 דיה חויל דיק פערטרויען! דוח פערברוגט ויח הייחויך בייח דיר,
 פחר יעדעראחנען טרחתן; סיטלענט חונטער דינעק חכרדך ויח
 פחר לונגען דער פערלייחדונג. דחנק ויח דעק עוויגען, וחונדערכחר
 כעוויען ער וינע גיטע איר חין דער כעלחגערטען סחחדט. דען חיד
 סחרך חין איינעק לחגען: פעררוחרלען בין חיד. וועג עטן דינען
 חויגען; חולין דוח הערטענא איינען פלעהענ סחיאאע, חול חיד לו
 דיר טריע. לעכט דען עוויגען, חולע וינע פריינדע! דיה רעדליכט
 סיטלט ער חונד פערגליט חין רייכעק אחחטע דעק, דער חפלאוסה
 חכט. וייד חוסהיג חונד געטרחוסען וינען חולע, דיה חיהר דע
 עוויגען העררעט!

לב פאם דוד, איינע אונטערוויונג. הייל דעק דעמען איסעטהאט
 פערגעבען. דעמען זינדע כערעקט חיוט! הייל דעק אחנע, דעק
 גי עוויגע קין פערנעהטן לירעלען דחרל, דער וין געוויסטן החס

בְּלוּ עֵצְמִי בְּשִׂאנְתִי כְּלִדְהִים: כִּי יִזְמַם וְלִילָהוּ הִתְקַבֵּד עָלַי
יְדֵךָ נְהַפְּךָ לְשִׁדְיִי סִחְרֵבֵנִי קִיץ סָלָה: חַטָּאתִי אֹדֵיעָךָ
וְעֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדְהָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה וְאַתָּה
נִשְׂאתָ עֹן חַטָּאתִי סָלָה: עֲלֹזֹתַי יִתְפַּלֵּל כָּל־חֲסִידוֹ
אֵלֶיךָ רָעַת מִצֵּא רַק לְשִׁטָּף מִיַּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִנִּיעוּ:
אִתָּה סִתָּר לִי מִצָּר תִּצְרְנֵנִי רְנֵנִי פִלְטֵה סוֹכְבֵנִי סָלָה:
אֲשַׁבֵּלְךָ וְאֹדְךָ בְּדֶרֶךְ־דֶּרֶךְ חַלְדָּה אֲבַעֲצֶהָ עָלֶיךָ עֵינַי:
אֲלֹתֵהֶם וְכִסּוֹם כְּפָרֵד אֵינִן הֵבִין בְּמִרְיָהּ וְרָסֵן עֵדֶיךָ
לְבָלוֹם כֹּל קָרַב אֵלֶיךָ: רַבִּים מִכֹּאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבֹּטָח
בִּדְהוָה חֲסֵד יִסּוֹכְבֵנּוּ: שִׂמְחֵה בִדְהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים
וְתִרְנְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

לג רננו צדיקים ביהוה לישירים נאזה תהלה:
הודו ליהוה בקנור בגבל עשור ופארלו:

בעפריים! חזו חיצו ערסוועג, פערשאכטעטען איינע געביינע
פאר חנוטונגעררייח חיאוערווהרענד; סווער וואג דינע האנד סחג
אונד נאכט חויל איר, איינע זעבענאכטע טוונדערטן חין סוויילעס וואך
נענדדאנדע. דערואס בעקעננע חיד איינע וינדע דיר, וויל איין פער-
געהען ניש פערבערגען. חיד ספרחך: איינע איסעטהאט געשטעהע
איד דעס העררן—אונד דוח פערנאכט איר איינער וינדען סוואר.
היערוואס האט יעדער פראמאע דיר לור גנאדענלייט לו פלעהען; דען
אחגען גראגע פלוטהען חיבערסוועאמען—חן חיהו געלחאגען ויש
ניכט! דוח כאט איין סירק, בעוואהרטעווס איד פאר חנגוט, חואגיכוס
איד חוס חונד חוס איס פרהוואקענדען געוואנגען: ווהוואן, חיד
וויל דיד חונטערווייגען, דען וועג דיר לייגען, דען דוח ווונדען
וואלוס; חיד רחטהע דיר איין חוגע סויט חויל דיד; ויש ניכט ויש
אויל חונד רחט, דעס פעהנע פערנוכלט ריעאע חונד טחחלעו לשהאט
דעס סחחלע געביס—וואכוס סחדעט עו דיר! פיעו פוואגען ווארטען
דעו פעררוכטען; ווער חכער חויל דען עוויגען העשעט, דען חואי
פעהעט גיסע חוס חונד חוס! פרייעט חיד דעו העררן! פרהוואק-
קעט, חויהר גערעכטען! וויכט, דוח חויהר גערעדען הערלעט וויר!

לג פרהוואקעט, גערעכטע! פרהוואקעט חוס עוויגען! וואכעריי
געניעאט נור רעדליכגעווינטען. דחנקט דעס העררן איס חארפעני-
קאנג! סחחט לעהנטעטענפואטער חויהק! וינגעט חויהק חוין ניע

שִׁיר לַיהוָה לְיוֹסֵף בְּנֵי יַעֲקֹב
 דִּבְרֵי יְהוָה וְיִחַדְכֵם וְיִשְׂמַח בְּאֲמוֹנֹתַי אֲהַב צְדָקָה וְמִשְׁפָּט הִסְדָּד
 יְהוָה מִלְּאֵת הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ וּבְרַחֲמֵי כָל־
 צְבָאָם: כִּגַּם כְּנֹד מִי הַיָּם נָתַן בְּאַצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָא
 מִיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר
 וַיְהִי תוֹא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גִּימִים הִגִּיא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם הַעֲמֵד מִחֲשָׁבוֹת
 לִפְנֵי לִדְדֵי הַיָּם: אֲשֶׁר־הִגִּיא אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָעַם וְסִפְרוֹ
 לְנַחֲלָה לֹו: מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רְאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי תְּאֵדָם:
 מִמִּכּוֹן שָׁבָתוֹ הַשְׁנִיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיַּצַּר יַד
 לְכֶם הַמִּבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אִין תִּמְלֹךְ נִשְׁעַ פְּרִבְחֵי־לֵי
 גְבוּר לֹא יִנְצֵל בְּרַב־כַּח: שִׁקֵּר הַסּוֹם לַחֲשׂוֹעָה וְגֵרֵב חֵילוֹ
 לֹא יִמְלֵט: הַנְּחַ עֵינֵי יְהוָה לִירְאָו לְמַחֲלִים קְתָסָדוֹ: לְהַצִּיל

געהארטענ איער! ריהרט בי'ס יוכעלגעזאנג. זייער בענטענ זויטענ
 ספעיל! דען רעדליך חיוס דעו עוויגען לערהייסונג, חונד חלל זיין
 טהון חיוס טרייערליאט. ער זעבט בילוינקייט חונד רעכט; דיז ערדע
 חיוס פלל דעו עוויגען גיטע. דיז היאמעל ענטסשחנדען דורך דעו
 עוויגען ווקרט, דורך זיינע אונרע הויך זיהרע העערע חלל ער
 סהיראעט אעערעווינגען וויז אייער, לערוווקהרט חין סיעלען דען
 חכגרונד. דען עוויגען פירכטע חללע וועלט, פלך זיהס טייע זיך יע.
 דער ערדכעווקהנער. דען זך ער טפריכט, געסיעהט'ו, געבייט,
 סטעהט'ו. דך! דער הערר לערטטוקרט דער היידען רחטהסלום,
 לערחייטעל דער פלוקער ענטוויירלע. חכער עוויג בעטסעהט דעו
 עוויגען רחטהסלום, ענטוויירלע זיינע הערלענו פיר חונד פיר, הייל
 דעק סטחחטע, דעמען גחטט ער חיוס, דער עוויגע! דעק פלוקע
 דחז ער זיך לוק חייגענטהוק ערקקרען! פלךס היאמעל זיעהס דער
 עוויגע הערר, בויקט חויל חללע אענטענקידער, בעסיעט חללע
 ערדכעווקהנער פלן זיינעק לענטען סהרונקייט. ער, דער זיהרע
 הערלען זחאט געבילדעט, בעאערקט חויל חלל זיהר טהון, דער
 קחיג זיעגט ניכט דורך העערעוואחלט, העורען רעטטעט קיינע
 גרעטע קרעכט; סריגליך חיוס דחז רחס לוק זיעג, חללע העערענ.
 קרעכט לור רעטטאג. זיעה, דעו עוויגען חויגע סויט חויל זיינע
 לערעהרער, דיז זיינער גיטע חלליין לערטדויען, דחס. ער פלן טח.
 דעווערליכייט זיז רעטטע, זיז ערהחללע חין דער טהירונג קחטה.

מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיָּתָם בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חִבַּתָּהּ לַיהוָה עֲוֹרָנוּ
 וּמִגִּבּוֹנוֹ הוּא: כִּי־יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּמִתְחַנּוּ:
 יִהְיֶה־חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 לֹדֶד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִי־מֶלֶךְ וַיַּגְדֵּלֵנוּ וַיִּלְךָ:
 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת הַמִּדָּה תִּהְלָתוּ בְּפִי:
 בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנְיִים וַיִּשְׁמְחוּ:
 נִגְדְלוּ לַיהוָה אֱתֵי וַגְּרוּמָמָה שְׂמוֹ יִחַדּוּ:
 בְּדַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעַנְיִי וּמְכַל־מְגוֹרֹתַי הִצִּילָנִי:
 הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִגְדְרוּ וּפְנִיָהֶם אֶל־יִחְפְּרוּ:
 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל צְרוּתוֹ הוֹשִׁיעֵנו:
 הִנֵּה מְלֶאכֶךָ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיַּחֲלִצֵם:
 טַעְמוֹ הוּא כִּי־טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַגֵּבֶר יִחְסֹדֶבּוּ:
 יֵרָא אֶת־יְהוָה קְדוֹשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וַרְעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב:

אונורע זעטלע האָררעט אויף דען העררן; אונורע היילעט, אונורע
 סילד מיט ער; זיין ערלרייט זיך אונורע הערן, דען וויר פֿערטרויען
 זיינעט הייליגען נאָמען. דייע גיטע, עוויגע, ווקלטע זייבער אונג, וויר
 וויר אויף דיך האָררען!

פֿאַן רוד, אַלז ער זיינען פֿערשטאַנד פֿערליינגעטע פֿאַר
 אבימלך, דיעוער איהן פֿאַן זיך טרעב, אונד ער ענטקאַם. וקבפרייען
 ווערדע מיך פֿולענייט דען עוויגען, זיין וקב בלייבט מיאערדער חין
 זיינעט אונדע; זיינע זעעלע ריהאעט זיך דענו עוויגען, דאָס דיח בעי
 דרזאָנגען האָרען, חונד זיך פֿרייען. פֿרייט אײט איר דענו עוויגען
 גרָחֶסע! וקסט חונד לוזאָמען זיינען נאָמען עהרען! דאָ חזק דען
 העררן זוכטע, חאָטאָרטעטע ער איר חונד רעטטעטע מיך חזיו חזי
 לער זיינער פֿורכט. דיח חזיון איהן הינסויען, גאַללען פֿריידענלעך,ו
 ניח ווירד איהר פֿאָגעזיכט לו סחנרען. דיעוער בעדראָנגעט ריען, דער
 הערר פֿערנעהאָז חונד האָלן חזיון פֿולען נאָטהען איהט. דענו עוויגען
 ענגעל וקגערן זיך חואהער חוס זיינע פֿערעהרער חונד עררעטטען
 זיח. סאעקעט, סויט, וויר גוט ער חיוט, דער עוויגע! היין דען
 אַחננע, דער חזיון איהן פֿערטרויט! פֿערעהרט דען העררן, איהר,
 זיינע הייליגען! קיינע אַחנגעל וקבען זיינע עהרער. יאָגע וקווען
 דערבען, הונגערן; דען גאָטטעוועהרער פֿעהלס קיין גאָט קאָמאט

לִבִּי בָנִים שָׁמְעוּ לִי יְרֵאת יְהוָה אֲלֹמֶדְכֶם:

כִּי הָאֵשׁ הִתְחַפֵּץ חַיִּים אֶהְיֶה יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב:

נִצַּר לְשׁוֹנֵה מִרַע וּשְׁפָרְזֵה מִדַּבֵּר מִרָמָה:

סוֹר מִרַע וַעֲשֹׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפוּ:

עֵינֵי יְהוָה אֶל צְהִיּוֹת וְתִגְוֵי אֶל שׁוֹעֲרֵהֶם:

פָּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאָרֶץ וְכָרֶם:

צַעֲקוּ בַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל צְרוּחָם הַצִּילֵם:

קְרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת־דַּבְּאֵר רַח וְיִשְׁע:

רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמְכַלֵּם יַצִּילֵם יְהוָה:

שֹׁמֵר כָּל־עֲצֻמֹתָיו אֶת־מִהְנֶה לֹא נִשְׁבְּרָה:

הַמּוֹתֵת רַשָׁע רַעַח וְשָׂא צַדִּיק יֶאֱשָׁמוּ:

פֹּדֵה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָל־הַחַסִּים בּוֹ:

לֵה לְדוֹד וּרִיבָה יְהוָה אֶת־רִיבֵי לָחֵם אֶת לַחֲמֵי: תְחֹקֵךְ

מִגֵּן וַצַּנָּה וְקוֹמָה בְּעוֹרֹתָי: וְהִרְק חֲגִית וְסוּר לְקַבְּלָתָהּ

קיבוע החרט איר לו, חזק וטהרע חייך גחטטענעוורכט: ווער חיוט דער אמן, דער אויס לוס לעבען החט? חיס חוטער גערנע גליקליך חיוט? בעוטהרע פחר בחוטס דייע לוגע, זיינע אפפען פחר בע-טריגליך רעדען! וויילע פחס בחוטע, טהוע גוטע! וולע פריערע, וזיע חיהס נחך! חויל גערעכטע אערקען דיח חויגען דעו הערר, חויל חיהר פלעהען ויינע פהרען. ויין לחרנבליק טריפלסט דיח חיבעל-טהחטער, פערטיגע חיהר חגעעדענקען פחן דער ערדע, ווען יענע טרייען, זח החרט'ו דער הערר חול' רעטטעט זיח חויו חולער נחטה-לברכחנגען הערלען חיוט דער עויגע נחהע חונד הילפט לערטלח-גענען געמיטהערן. פיעל זיידען היס חפט דער גערעכטע, דחך רעטטעטע חיהן דער הערר חויו חולעס, בעוטהרעס חולע ויין גע-ביין; ניכט חייגע ווירד פערזעהרט דחחחן. דחו לחוטער ברינגס דען פלעההחטען חוס, פערדחאניס טריפלסט דיח פיינע דעו גערעכטען. דער הערר ערוחוט דיח ועטלען ויינער קנעכטע; דיח חיהס פערטרויען, ווערדען ניח פערדחאמט.

לח פאם דוד. החדרע. הערה, איס איינען החדרען! בעקחאפעלע ויה, דיח איך בעקחאפעלען! ערגריילע טיור חונד טחרטסען חח' חחלע דיח חויל נח הילפע איר, חונד ליקקע דיח חקלע חונד טחירערע זיח

רַחֵם אֱמוּנָה לְנַפְשִׁי יִשְׁעֶתְךָ אֱמוּנִי: וְיִשׁוּ יִבְלַעוּ מִבְּקֶשׁ
 נַפְשִׁי יִסּוּגוּ אַחֲזוּר וַיִּחַפְּרוּ חֲשָׁבֵי רַעְתִּי: יְהוָה כִּמּוֹץ לִפְנֵי
 רַחֵם וּמְלֶאכֶּה יְהוָה רַחֵם: יִהְיֶה דְרָכְכֶם חֶשֶׁן וְחֶלֶק לְקַתּוּמְלֶאכֶּה
 יְהוָה רַחֵם: כִּי תָנַם טָמְנָה לִי שְׂדֵה רַשָּׁעִים תָּנַם חֶפְזוֹ
 לְנַפְשִׁי: תִּבְאֵדוּ שְׂוֹאֵה לֹא יִדְעוּ וְרַשָּׁתוֹ אֲשֶׁר טָמְנָה הַלְכָה
 בְּשְׂוֹאֵה יִפְלֹּאֵה: וְנַפְשִׁי תִּגִּיל בִּיהוָה הַשִּׁישׁ בִּישְׁעֶתוֹ:
 כָּל עֲצוּמוֹתָיו תִּאמְרָנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מִצִּיל עַנִּי מִחֹזֶק
 מִמָּוֶה וְעַנִּי וְאֶבְיוֹן מִגִּלּוֹ: יִקְוֹמוּ עַד־חַמֶּס אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ
 וְיִשְׁאַלְגִּי: יִשְׁלַמְתִּי רַעַה תַּחַת מוֹכָה שְׂבוּל לְנַפְשִׁי: וְאֲנִי
 בַּחֲלוּתִים לְבַשִּׁי שָׁק עֵינָי בִּצְלוֹם נַפְשִׁי וְחַפְלָתִי עַל־חֵיקִי
 תִּשׁוּב: פָּרַע כְּאֵחָד לִי הִתְחַלְכְּתִי כְּאֶבְלֵאִים קָדַר שְׂדֵתִי:
 וּבְצִלְעֵי שְׂמֵדוֹ וְנֶאֱסַפּוּ נֶאֱסַפּוּ עָלַי גְּבִים וְלֹא יִדְעוּ קִרְעוּ

געגען דיז פערפלאגער היז, חונד רחם איינע זעענע לו: „חזק ביך
 זיינע היילע!“ דחם זיך. סטאען חונד עררחהען, דיז נחך איינעס
 זעבען טטעהן; דחם פערדההנט לוריקקע וויילען, דיז חוילן איין
 חונהייל זינען. זיז זייטן וויז ספרייז פאר וויז, חוין ענגעו דעו
 הערכן פערזוועהט עז. חויהר וועג זייז דיסטער חונד סויפארין, חוין
 פנגעו דעו העררן פערפלאגע זיז. דען חונדערטוועט סטעלען זיז
 איר דחן פערדערבען חויהרער נעטלע; חונדערטוועט גרחהען זיז איר
 פלאזען. זק סרעלעע חויהן חונדערטוועט דער חונדערטוועט; זיין
 עטל, דחן ער פערברחג, בעסטריק חויהן זעלבסט דחם ער לוס
 חונדערטוועט סטירלע! חבער איינע זעענע פרייע זיך דעו העררו,
 פארטהאקע חויער זיינע גיטע; עז ספרעלע יעדעו גליעד חן איר;
 ח כעוויגער! ווער חוים וויז דח? ווער רעטטעט זק פלן חויערהחט
 דען סוואלערן; דען היילבעדירפטיגען פלן זיינעס רייבער? עז
 סרעטען פערעלע לייגען חוילן; חונד לייגען איד, דעס איר ניכט
 קונד; פערגעלטען חרגעו איר חוס גוטעו; טהון איינער זעענע
 הערלעזיז. דען חיד — בייז חויהרעס זיידען ווער איין געווענד חוין
 טרויערוק; חיד חויהרעס איד איז פחסטען חח, חונד זענקטע איין
 געבעט חוין איינען סחח. חח ווערע עז פריינד חונד ברודער איר,
 זק גינג חיד היז, בעטריכט חונד חויערעכיקט, וויז בייז דער אוסטער
 סטר. חח נון פארטהאקקען זיז בייז איינעס פלאזע; רחטטען זיך,
 חונד רחטטען כובען חוס איר הער, דיז חיד ניכט קעננע, חונד ריי
 טען חענע חונדערטעס; קירטע לטהע חויער איד; חוים היילע

וְלֹא דָפוּ: סְתָנְפִי לְעֵי מַעַג תְּרַקַּע לִי שְׁנֵימָ: אֲדָנִי כִפָּח
 תְּרַאֲהָ הַשִּׁיחָה נִפְשִׁי מִשְׂאֵדָם מִכְּפִירִים יְהִידִתִּי: אֲדָקָה
 בְּקֶהֱלֹרֵב בְּעַם עֲצוּם אֲהַלְלֶךָ: אֲלֵי שְׁמֹדֶלִי אֵיבִי שֶׁקָּר
 שֶׁנָּא חָנָם יִקְרָצוּ עֵינַי: כִּי לֹא שְׁלוֹם יִדְפְּרוּ וְעַל רֹגְעֵי אֲרָץ
 יִדְבְּרִי מִרְמוֹת יְחֻשְׁמִין: וַיְהִי־יָם עָלַי פִּי־הֵם אָמְרוּ הָאֱחָו
 הָאֵלֶּה רָאֲתָה עֵינֵינוּ: רָאֲתָה יְהוָה אֶל־הַתְּרַשׁ אֲדָנִי אֶל־
 הַתְּרַק מִפְּנֵי: תַעֲיִדָה וְתִקְצָח לְמַשְׁפַּח אֱלֹהֵי וְאֲדָנִי
 לְרִיבִי: שְׁפִטֵנִי כְּצֹדֵקָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֲלֵי שְׁמֹדֶלִי: וְ־
 אָמְרוּ בְּלִבָּם הָאֵלֶּה נִפְשָׁנוּ אֲלֵי אִמְרוּ בְּלַעֲגָנוּ: יָבֹשׁ
 וַיִּחַפְּרוּ וַיִּחְדְּדוּ שִׁמְחֵי רַעְתִּי יִלְכָשׁוּ בִשְׁתִּי וְכִלְפָּח הַמַּגְדִּילִים
 עָלַי: יִרְנוּ וַיִּשְׂמְחוּ חִפְצֵי צְדָקָה וְאָמְרוּ תִמְדֵּן יְהוָה
 הַחֲפִץ שְׁלוֹם עַבְדָּיו: וְלִשְׁנֵי הַהֶגְחָה צְדָקָה כָּל־הַיּוֹם תִּדְבַּרְתָּהּ:
 לוֹ לְמַנְצָח לְעַבְדֵי יְהוָה לְדוֹד: גָּאֵם פֶּשַׁע לְרַשָּׁע בְּקֶרֶב

ריסעק אָהֲלֵנוּ דַע אַוְרֵפֶרנְלֵטֶר דֶּעֶרען גַּעסֶמֶלֶטֶטע. עָךְ, הַפֶּרֶד |
 זִיא וְחִנְטֵ וַיַּעֲבֹד דּוֹח לֹא בַעֲסִימְלֵט אִינַע וַעֲבֹד עָר חַיִּהֶרֶסֶם
 חִיבֶרֶאֹמֶה; אִינַע חִינְטֹמֶע עָר וְחֻשְׁמִין! וְזֵן וּוְיָל חֵד דִּר
 דְּחִינְטֵ חֵן גְּרַחֲסֶער גַּעֲאִינַע; וְזֵן עָקוּלֶעֶרוֹמֶאֹוֹנֵג דִּךְ רִיִּהֶאֶסֶן.
 וְזֵן זִיכְט פֿרִייען חִיבֶער אִיךְ, דִּיא חֻשְׁמֶערֶדִיעֶט אִיר פֿייעֶדע זִיט;
 נַחֲךְ הֶקְהֵן אִיט חֻוִינְטֵן וּוִינְקֵטֵן, דִּיא אִיךְ חֻוִנְלֶערֶסֶוֹלֶדֶט הַחֶסֶטֶן. וְזֵא־
 פֿרִיעֶר חֻוִט, וּוְזֵן זִיט בַּעֲגִינְטֵן, חֻוִד זִיכְט בְּחֻזֶסֶן סַחֲךְ וּוִידֶער דִּיא
 סִסִּילֶטֶן חִיט וְחֻטֶע. סַפֶּערֶרֶען חַיִּהֶרֶען אֻוד חֻזִין גַּעֲגֵטֵן אִיךְ, רַחֲמֵי:
 דַּח! דַּח! וְזֵן יַעֲהֵטֵן וּוִירו גַּעֲרֶנַע! עֻוִינְטֶר! דַּח זִיעֶהֶעסֶט עֵן,
 סֻוִינְטֵ נִיכְט! חַעֲרֶר! זִיח נִיכְט פֶֿערן עָקֵן אִיר! עֶרֶאֻוטֶערֶע דִּךְ,
 חֻוִד וּוְחֻטֶע פֿיר אִיין רַעכְט; אִיין גַּחֲטֵט חֻוִד הַעֲרֶר! פֿיר אִינַע
 זַחֲלֵע! רִיכְטֵט אִיךְ, עֵ הַעֲרֶר, אִיין גַּחֲטֵט! נַחֲךְ דִּיעֶנֶר בִּילֻיגִקִּיט,
 דַּח זִיח זִיךְ חֻיבֶער אִיךְ נִיכְט פֿרִייען; דַּחֲאִיט זִיח נִיכְט חִיט הַעֲרֶ-
 לֵטֵן סַפֶּערֶכְטֵן: הַח! וְזֵן וּוְטֶרו עֶרוִוינְטֵט! וּוִיר הַחֲבֵטֵן חַיִּהֵן פֶֿער־
 סֻוִינְטֵן! זִיךְ סַחֲמֵטֵן חֻוִד עֶרֶחֶטֶהֶטֵן אִיסֶטֵן, דִּיא זִיךְ אִינַע חֻוִי
 גִּילִקוּ פֿרִייען; חֵין סַחֲסֵט חֻוִד סַחֲנֶד זִיךְ הַלֵּטֵטֵן, דִּיא חֻיבֶער אִיךְ
 סַטְטֹוִלִיעֶרֶטֵן. חֻיבֶער דִּיא אִיין רַעכְט אִיר גַּחֲנֶטֵן, אִיסֶטֵן יִוִילְטֵן חֻוִט
 פֶֿרְהֵוֶקֶקֶטֵן; אִיסֶן חֻיִאֻעֶר זִינְטֵן: „הַחֲלֶבֶטֶטֵן חֻיבֶער זִיח גַּחֲטֵט, דַּער
 וּוְהֵן וּוִיִל זִינַעסֶט קַעכְטֵטע!“ חֻוִד אִינַע לֹונְטֵט פֿרִייעסֶט דִּיעֶנֶע גְּרַחֲסֶ-
 אֻוטֶה, פֶֿערִקִינְדֶעט דִּיעֶנְטֵן רוֹהֵט דַּען גַּחֲנֶטֵט סַחֲךְ.
 לוֹ דַּעס וְאֻנְגִּימֶסֶער פֿאַן דוֹד דַּעס פֶֿערֶערֶער דַּען עֻוינְטֵע. דַּח

לִבִּי אֶתְפַּחֵד אֱלֹהִים לְגַד עֵינָיו: כִּי הִחֲלִיק אֱלֹהֵי בְעֵתִי
 לְמַצָּא עֲוֹנוֹ לְשֹׁנָא: הִכְרִישׁוּ אֲנִי וּמִדַּחַת חַדְלֵל לְהַשְׁכִּיל
 לְהוֹשִׁיב: אֲנִי וְהַשִּׁיב עַל מִשְׁכָּבִי יִתְצַב עַל דַּדְךָ לֹא טוֹב
 רַע לֹא יִמָּאֵס: יְהוָה בְּהַשְׁמִים חִסְדֶּךָ אֲמַנְתָּה עַרְשֵׁי חֲקִים:
 אֲדַקְחָה וּבְהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אֲדָם וּבְהַמָּה
 הַשֵּׁשׁ יְהוָה: מִחֲזִיקֶיךָ חִסְדֶּךָ אֱלֹהִים וּבְגֵי אֲדָם בְּצֵל
 כְּנָפֶיךָ יִחְסִיוּ: יְרֵוּן כִּדְשֵׁן בִּיתְךָ וְגַחַל עֲרֵנֶיךָ תִּשְׁקֶם:
 כִּי עָפָה מְקוֹד חַיִּים כְּאוֹרֶה נְרֵאֵה אֹד: מִשְׁחַן חִסְדֶּךָ
 לְיַדְעֶיךָ וְצַדִּיקֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל: אֵל הַבּוֹאֵי רָגַל נֶאֱמָה וְיָד
 רִשְׁעִים צִחְגֵרְנִי: שָׁם נִסְלוּ פִעְלֵי אֲנִי וְיָדוּ וְלֹא יָכִלוּ קוֹם:
 לוֹ לָדוּ וְצִחְגֵרְנִי בְּטַרְעִים צִלְהִיבָהּ בְּעַשׂ עוֹלָה:
 כִּי סִחְצִיר מִהָרָה יִפְּלוּ וּבְיָדֶיךָ דָּשָׁא יִבְלוּן: בְּמַח בִּידְחָה
 וְעִשָׂה טוֹב שֶׁבְךָ אֶרֶץ וְרַעַה אֲמַנְתָּ: וְתִחַעֲבֵג עַל יְהוָה

אחמסער פרעדיגט ועלכסט דעם פֿרעפֿלער, (וּפֿ דענק חזק איר זינט
 הערלען): פֿורכט גאָסטע זייע פֿער ריינען זויגען גיח! דאָך היי
 צעלט ער אים פֿלֿאָטען באַקען זייע, לור פֿרעפֿלעוואַרט, לו אעני
 סענהאָסע, זיך בייסטטנד לו ערפֿלעהען. זיינע רעדע חיוט סיקק' זוו'
 פֿלֿאָטהייט; פֿערנוכטט זונד טוגענד פֿערן פֿלֿון זייע. זיין זיינען
 אָנגער העקט ער אָרגאָיסט; וואַנדעלט סטעטו דעם וועג דער באַן.
 הייט; סייט קיינע באַזע טהאָט. הערר! דינע גיטע רייכט ביו חזק
 דיח היאעו! דינע סרויח, וּפֿ דאָך דיח וואַקע געהען! דיין רעכט,
 וזיח גאָסטע געברגע! דיין רחמֿהסאָם — חונקבועהבאָרע פֿיעלע!
 דוח היִלֿסט דעם אענטען, היִלֿסט דעם פֿייע, הערר! וזיח קאָסט
 זיך, גאָסט! חיוט דינע גיטע! דוח טיטלעסט אענטענקינדער חזק
 סחסטען דינער פֿלֿיגען; אָקבעסט זיח פֿלֿאָס וועגענאָהלע דינע הוי-
 זעו; סרֿאָקסט פֿלֿאָס סטרקאע דינער וואַלוסט זיח! דען לעבענ-
 צורקוועלן חיוט בייח דיר, חזן דינען אִיכעט טויען וזיח אִיכעט. אָס
 דינע גיטע סטרקאען חיבער דינע פֿערעהרער; דיין אָהלסוהן
 חיבער דיח, דיח גראַדע הערלענו זיח! אָס איך דעו אָהלסוהו
 פֿום ניכט זונטערטרעטען; דיח אָהל דער פֿרעפֿלער איך ניכט
 סזירלען! — דאָרט זינקען זיח היך, — דיח טיכעלטהאָסער! גע-
 סזירלט! זיח קאָאען זיח טויל!

לו פֿאָס דוד. זיח חזן דער באַזע גאָיק ניכט זייערזיכטיג; בע-
 נידע חונרעכטטהאָסער ניכט. באַהד חכגעוויטן ווערדען זיח, זיח
 גראַו: זונד וועקען היך, זיח גרינעו פֿעלדגעוואַל. פֿערטרויח דעם
 העררן; טהוע גוטעו בלייב זינט אָנדע; וויידע היך איט רעזול-
 טעו.

יתן לך משאלת לבך: גול על־הדוה דרֶכֶּךָ וּבִטַח עָלוּ
 וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ כַּצְּהָרִים:
 הוֹם לַיהוָה וְהִתְחַלְלֵל לוֹ אֶל־הַתֶּחֱתֵר בְּמִצְלֵיחַ דְּרָכֹו בְּאִשׁ
 עֲשֵׂה מְזֻמּוֹת: תִּרְף מֵאֶפֶס וְעוֹב תִּמְהַל־הַתֶּחֱתֵר אֶת־לְהַרְע:
 בִּי מִרְעִים יִכְרֹתֶנּוּ וְקוֹי יִהְיֶה הַפּוֹה יִירָשׁ אֶרֶץ: וְעוֹד מְעַם
 וְאִין רָשָׁע וְהַתְּבוֹנָה עַל־מְקוֹמוֹ וְאִנְנוּ: וְעַנּוּיִם יִירָשׁ
 אֶרֶץ וְהַתְּעַנּוּ עַל־רֹב שְׁלוֹם: וְגַם רָשָׁע לְצַדִּיק וְהִרְדֵּק עָלוּ
 שְׁנֵי אֲדוֹנֵי שִׁחַק לֹו בִּירְאָה בִּירְכָא יוֹמוֹ: תִּרְבוּפְתַח
 רְשָׁעִים וְדָרְכֹו קִשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאִכְזִין לְמַסַּח יִשְׂרָאֵל
 דְּרָךְ: תִּרְפָּם תָּבִיא בְּלָפָם וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁכַּרְנָה: מוֹב
 מְעַם לְצַדִּיק מִחֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: כִּי וְרוֹעוֹת רְשָׁעִים
 תִּשְׁכַּרְנָה וְסוֹמְךָ צוֹדִיקִים יִהְיֶה: יוֹדַע יְהוָה יִמֵּי תַמִּימִם
 וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם הַיְהוָה: לֹא יִבְשׁוּ בָעֵת רַעַה וְכִימֵי רַעְמוֹן

קיי. וְהוֹרֵס דָּוִד וְהוֹלֹסֵם מִן דַּעַם עוֹיְנָן הַחֲכֵם חוֹנֵד עַר כַּעֲ-
 שִׂידַעַם, וְהוֹו רִיז הַעֲרָן כַּעֲגֵהֲרַט. בַּפְּעִיָּהוּ דַּעַם עוֹיְנָן דִּינַע
 וְהַגְּבֵה! פִּעֲרִירַיַע חוֹיף חִיהוּ, דַּיִם עַר פִּתְוֹלְכִירְגַע. עַרְוֵי פִּיהַרְס דִּין
 רַעֲכָם הִינוּי, וְיִז וְהַנְּעֵנְלִיכְט, חוֹנֵד דִּינַע חוֹנְסוֹר, וְיִז דַּעַם הִיטְטִיחַ
 פִּתְוֹ. יִיז דַּעַם הַעֲרָן גַּעַסְרָחְסַטְטֵו אֹוסְהוּ! הַפִּרְרַע אִישׁ גַּעַדוֹס
 חוֹיף חִיהוּ! נִכְט אִישׁ־עַרְוִיכְטִין חוֹיף דַּעַם גְּלִיקִילְטֵן, דַּעַר חִיכַעֲרֹאוּסְהוּ
 פִּתְוֹלְכִירְגַעַט. סַטְטַע חֵב פִּתְוֹן לְקָרוּ. חָסַם דַּעַם גְּרִים! עַרְוִישִׁרַע דִּין
 נִכְט חִיכַעַר גְּלִיק לֹוס בְּחוֹנְוֵן. דַּעַם חוֹיזְגַעֲרָחְסַטְטֵט וְעַרְדַּעַם חִיכַעַל.
 פִּהַחְסַעַר; חוֹנֵד דִּיח דַּעַם הַעֲרָן פִּעֲרִירַיַעַן, בְּלִיכַעַן. נַחַךְ חוֹס חִיז
 קִלְיַעַו — הִין חִיט דַּעַר פִּעֲרִירַיַעַט! דָּוִד וַיַּעֲהַעַס נַחַךְ וַיִּנְעַר
 פִּסְחָחְסַטְט — עַר חִיט נִכְט אַעֲהַר! חִכַעַר דַּעוֹסְהוּפִתְוֹלַעַרְבֵן חָסַד
 חוֹנֵד גּוֹס; חוֹנְעַנְדִּיק גְּרָחַם חִיט חִיהַרַע וְעִלְגִיקִיט. דַּעַר פִּרַעֲשׁוֹעַ
 דִּרְחַעַם דַּעַם גַּעֲלַעֲכְטֵעַן; חוֹנֵד קִירִיכְט לְחִהַנַע חִיכַעַר חִיהוּ; דַּעַר
 הַעֲרַר פִּעֲרִיכְטִטְטֵט חִיהוּ; עַר זִיעַהַעַם דִּינַעַן סַחַךְ וִיךְ נַחַהַעַן.
 גַּחְסַטְוֹקֵע לִיקְקַעַן סוֹעַרְדַטְטֵר, סַפְחַנְטֵן בְּחַגְעַן, לֹו פִתְוֹלַעַן חִרַאַע
 חוֹנֵד כַּעֲרָחְגַטְטֵע; דִּיח רַעֲוִיכְטוֹחְרַפְוֹנְרַסֵן לֹו וְיִרְגַעַן. יַעֲרַךְ חִיהַר
 סוֹעַרְדַם דִּרְיִגַט חִיז חִיהַר חִיגְנַעַו הַעֲרָן; לֹו סִרַיֹאֲעַרן סַפְוִיכְטֵעַן
 חִיהַרַע בְּחַגְעַן. אַעֲהַר פִּרְוֹחֹאֵם דָּוִד וְיִלְגַעַ, דָּוִד חִיז גַּעֲרַעֲכְטֵעַר
 הַחַס, דַּעַן אַחְנַכְעַר פִּרַעֲשׁוֹעַר גְּרָחְסַעַו גּוֹס. דַּעַן לַעֲרַכְרַכְטֵעַן וְיִרְד
 דַּעַר פִּרַעֲשׁוֹעַר חָרַס; חִכַעַר דִּיח גַּעֲרַעֲכְטֵעַן חוֹנְטַעֲרַסְטִיכְטֵם דַּעַר
 הַעֲרַר! דַּעַר עוֹיְנַע וְעַגְנַעַט דַּעַר פִּרְוֹחֹאֵן סַחַגַע; חִיהַר עַרְכַע
 בְּלִיכַעַט עוֹיְנִיקְךָ. דִּיח הַחְפְּלַנְוֵךְ סִרְיַט יִז נִכְט, לֹור בְּחַחְטֵן לִיט;
 יִם הַחֲכֵם וְחָסֵם חִיז חוֹנְגַעֲרֹחְסְהוּ. חוֹאקְוֹחֹאֵעַן אִישֵׁעַן חָלַעַ חִיכַעַל.

מ לַמַּצֵּחַ לְחֹד מְזֻמֹּר: קוֹה קִוִּיתִי יְיָ וְיָהּ אֱלֹהִים
 וַיִּשְׁמַע שְׁחַתֵּי: וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאֵן מִמַּיִם הַיַּיִן וַיִּקַּם
 עָלַי לַעֲרֹל פִּגְלִי פִּגְלֵי אֲטָרִי: וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלֵּה
 לְאֱלֹהֵינוּ יְרֵא רַבִּים וַיִּדְאֹוּ וַיִּבְטְחוּ בַּיְהוָה: אֲשֶׁר הַגִּבּוֹר
 אֲשֶׁר שָׁם יְהוָה מִבְּטְחוּ וְלֹא פָגַה אֱלֹהִים וְשָׁמִי כֹּזֵב:
 כִּסּוֹת עֲשִׂיתָ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ
 אֱלֹהֵי אֵין עֶרְךָ אֱלֹהֵי אַנְיָה וְאַדְבָּרָה עֲצֻמוֹ מִסִּפְרָה:
 וְיָחַ וּמִנְחָה לֹא תִפְצֵץ אֲזָנִים כָּרִית לִי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא
 שְׁאַלְתָּ: אִי אִמְרָתִי הִנֵּה כִּבֵּאתִי בְּמִגְלַת סֶפֶר כְּתוּב עָלַי:
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חֲפִצְתִּי וְתוֹדֹתֶיךָ בְּתוֹךְ מַעֲי: בְּשִׁרְתִּי
 צִדְקוֹ בְּקִהְלֶךָ רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדַעְתָּ:
 צִדְקָתֶךָ לֹא כִסִּיתִי וּבְתוֹךְ לִבִּי אִמְנַתְךָ וַתִּשְׁמַעְתָּךְ אִמְרָתִי
 לֹא תִבְדֹּתִי חֲסִידֶיךָ וְאַמְתֶּיךָ לְקִהְלֶךָ רַב: אַתָּה יְהוָה לֹא

מ דעם פאראנאנער, איין פזאלם דוד'ס. געהעשעט הקבע חיד לוס
 פוויגען; ער נייגעט זיך לז איר, ערהערט איין טריון. לעהט איד
 הערויף חויו אהרדערגרובע, חויו וואפעליגט. לנהעט סלחאמע; ועלט
 חויל פעלגען איינע פיסע, אחצט איינע טריטטע פעסט. חונד לעגט
 חוין כיינע לעד איר חוין דען אומד, חוין וקב חויל חונדערען גחטט.
 פילע זעהענע, פערפערען חויהן; פערטרויען חויל דען עוויגען, ווהיל
 דעק, דער חויל דען עוויגען זיין פערטרויען ועלט, חונד זיך ניכט
 קעהרט חן העשפערטו פרעכט, ניכט חן פערפיהרערטפן טרוג.
 גרעס זינד ח דוח עוויגער! איין גחטט! דוח ווחונדער, דוח גערטנקו,
 דוח רוח חן חונט בעוועטען העסט; (ניכטו קחאט חוין פערגלייך איט
 דיר!) זיח פערקידען. פלחן חויהנען זינגען ווילן חוין; לז לנהלען זינד
 זיח ניכט. דיר געהללסט ניכט חפפער, ניכט געטענק; (חערען העסט
 דוח איר געכטהרט;) ברענד - חונד זינדענחפפער הייטעסט דוח
 ניכט. דח בעטיקס חוין, — קחאט חילט, דוח ביכעררחלע חוין דער
 החנד, בעטריעבען איט דען דחנקען פלזילט. גערן טהוע חוין דיינען
 ווילען, גחטט! החבע דין געועטן חיס הערלען. ווהילט העסטניקייט
 ווילן חוין פערקידען, חוין גרעסער פלוקוערועחאמלונג; איינען חונד
 פערטרויעס חוין ניכט; (דיר, עוויגער, חוט עו בעקלענט!) דיינע
 חויל פערבערגע חוין ניכט חיס הערלען; חוין פרויע דיינע טרויע,
 דיינע חילע; פערעהלע דיינע לעבע חונד ווחהרהייט ניכט; דער
 גרעסטע פלוקוערועחאמלונג. דוח הערר! ענטלעהע איר חוין דיי

הכלא חמקה ממני חסדך ואמתך תמיד יצורתי כי
אספר עלי רעות עד אין מספר השגני עונתי ולא יכלת
לראות עצמו משערות ראשי ולבי עובני: רצה יהוה
להצילני יהוה לעזרתי תלשה: יבשו ותחפרו יחד מבקשי
נפשי לספותה יסג אחור ויקלמו חפצי רעתי: ישפו על
עקב בשרתם האמרים לי הלא ו תאח: יששו וישמחו
בה כל מבקשיך אמרו תמיד יגדל יהוה אלהי השועתך:
ואני ועני ואביון אדני חשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי
אלהתאחר: מא למנצח מזמור לדוד:
אשרי משכיל אלהל ביום רעה ימלטו יהוה: יהוה
לשמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל התנהו בנפש אביו:
יהוה יסעדנו על ערש דוד כל משכבו הפכה בחליו: אני
אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: אלהי

(*) ואשר ק'

ערכו ראשון ניכס! טעמו בעוההרע איד דינע איבער! דינע ווהרה-
הייט! דען לירען שהנע למהל חוונגעבען איד; איינע וינרען הזכען
איד ערגריפלטען; חיד ווהגע ניכס, זיח תלובויקקען; אעהר חלו התחרע
איינע הויפטע חיוט חיהרער, איד פערלסטען זיח גערחנקען. חס
דירו געפלאונען, הערר! איד לו רעסטען! חיוט איד לו העלפטען, שוי.
נער! עררסטען איסען זיח, לו סתנדען ווערדען, דיח איר נחך דעס
לעבען סטעהען; לוריק כעבען חונד זיך סתאען, דיח זיך איינע חגי
גויקו פרייען! ערסטחרען איסען זיח פאר סאחך, דיח איר לוריע.
פען, דח! דח! פארטהקקען חיבער דך, חונד יויכלען, קללע, דיח
דך וולען; דיח דינע הינע ווינסען, חיאאער רולען; גרחס חיוט
דער עוויגע! בעררונגט חונד עלענד בין חיד לוחר: גקאס קבער
וקרגט פיר איד; איין העלפער ביט דוח, איין עררעסטער! איין
גקסט!, פערניעהע ניכס!

מא דעם זאנעמיסטער, איין פואלם דוד'ס. ווהלו דעס, דער פיר
דען פראען וקרגט! לור חונגויקולייט עררעסטעס חיהן דער הער.
דער עוויגע טילט חיהן, בעוההרט זיין לעבען; גליקעעליג ווירד ער
זיין חיס וקנדע; דוח חיבערגיכסט חיהן ניכס דעס חיבעראוטה דער
פיינדע! — דער הערר חונטערסטילעט חיהן חויל ויינעס ויעלען
בעסטע. חיד פלעהע, עוויגער! זיח איר גנחדיג! הייט איינע ועפולע,
דען דיר התכע חיד געווינדגעט. איינע פיינדע רערען קרגעו חיבער

ואמר ורע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות ושווא
 ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ דבר: יחד עלי יתלחשו
 כל שנה עלי ויחשם רעה לי: דבר בלי על יצוק בו ואשר
 שכב לא יוסיף לקום: גם אש שלומי ואשר בטהתי בו
 אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואפה יהוה חנני והקימני
 ואשלמה לדם: בזאת ידעתי ברחפצת בי כי לא ירע
 אבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם:
 ברוך יהוה ואלוהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

איד; „ווען שחירבט ער הין? ווען געהט זיין נאמען אונטער?״ ווער
 קאמאט, געהט נור חוין קונדסחפלט חוין; פערלייארונג ספריכט זיין
 הערן: ער זחאולעט ליגען; געהט הינוועג, ברייטעט זיח חוין. טאוע
 דיח איד האסטען, רויגעט ווידער איד זיך חיינאדער לון, העגען טרגען
 ווידער איד! „תבטייליכע זייכע חיבר חיהן! דח זיעגס ער, ניח
 קאמאט ער וויעדער חוין!“ זעלכסט איין סדויטער פריינד, חוין
 דען חיד איד פערליעט, דער זאנסט איין ברחד חס, העכט געגען
 איד דען פוט עאפאר, דח זכבער, הערר! זיח איר גנאדיג! היין
 איר חוין, חיד פערגעלטע חיהנען. דחראן מערקע חיד, דחס חיד דיר
 געפחאוע, ווען חיבער איד דער פיינד ניכט זויזלעט. חיד ווחנדע פארט
 חין חונטור, דוח ערהחאטסט חונד ריכטעסט עוויגליך איד חוין, פאר
 דייעקט טנגעזיכטע. זאכ זיח דעק עוויגען, דעק גאסטע שראלס,
 פאן עוויגקייט חין עוויגקייט. אסן, אסן.

פָּרַצְתָּ וּבַעֲצָמֹתַי תִּרְפָּנִי צוֹרְרֵי כַּאֲמָרִים אֵלַי כְּלִדְהֵם
אֵת אֱלֹהֶיךָ: מִתּוֹתִי וְנַפְשִׁי וּמִהִתְהַלְמִי עָלַי
הוֹחִלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֵנִי יִשְׁעֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

מִגּוֹ שִׁפְטֵי אֱלֹהִים וּרְיָבָה רִיבִי מִגּוֹ לֹאֲחַסִּיד מֵאִישׁ
מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלִטֵנִי: כִּי אֶפְתָּה וְאֱלֹהֵי מַעוֹתַי לִמַּח
וְנִחַתְנִי לְמִוֶּה קֹדֶר אֶתְחַלֵּק בְּלִחַץ אוֹיֵב: שְׁלַח אֹרֶךְ
וְאֶמְתֵּק הַמָּה יִנְחַנֵּנִי יְבִיאֵנִי אֶל־דֶּרֶךְ קִדְשֶׁךָ וְלֹא־מִשְׁכַּנְתְּךָ:
וְאִם־אֶהְיֶה וְלִמְסַח אֱלֹהִים אֲלֵי שִׁמְחַת גִּילִי וְאֹדֶךָ בְּכַבֹּד
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מִהִתְשַׁחֲחֵנִי גַפְשִׁי וּמִהִתְהַלְמִי עָלַי
הוֹחִלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֵנִי יִשְׁעֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

מִדְּ לַמִּנְצָחַת לִבִּי קִרַח מִשְׁכִּיל: אֱלֹהִים בְּאוֹנֵינוּ שִׁמְעֵנוּ
אֲבוֹתֵינוּ סִפְדוּ רַגְלֵנוּ פֶּעַל פֶּעַל בִּימֵדֵם בִּימֵי קֶדֶם: אֶתְהוּ
דֶּךָ גּוֹיִם הַעֲרִשְׁתָּ וְהִשְׁעָם תָּרַע לְאֲפִים וְהִשְׁלַחֵם: כִּי

ביין ווען דיז ווידערזוכער העהנען, ווען זיז חונאוועהערליך פֿרען-
גען: ווען זייט גו ווין גֶטֶט? ועלוע, ווען בעטריבסט דוז דרך?
ווערוס זייט דיר זען בֶּחֶג חֵין איר? העררע גור לז גֶטֶט! זיהק וועררע
זיך זיינט נעך דחנקען! זיהק, זייגעט גֶטֶט, זייגע חנגעזיכטע הייל.
מז גֶטֶט, דיכטע זיך, חונד פֿיהרע זיינע וזכע ווירער דעז
זיענזוע פֿעק: רעטטע זיך פֿען זענעט פֿעלזעט, חונגערעכטען
זחנע! דען רוח זייט זיינע לזערוזיכט; ווערוס פֿערוזעטע דוז
זיך? ווערוס אוס זיך בעטריכט, געדערזנגט פֿען זיינדען ווענדערן?
זעך זענדע זיר דין זיכט, דינע וועהרהייט! זעס דיעזע זיך לז די.
זעק הייליגען בערגע לז דינער וועהטנג וועדער פֿיהרען. דעס זיך
לז פֿעלזערע גֶטֶטע וועלזע; לז גֶטֶט, דער פֿריידע זייגען זיכלענו;
דעס זיך זייגעט גֶטֶטע וועדער חוין דער הערלע דחנקע! זעלע
ווען בעטריבסט דוז דרך? ווערוס זייט דיר זען בֶּחֶג חֵין איר? העררע
גור לז גֶטֶט! זיהק וועררע זיך זיינט נעך דחנקען, זיהק, זיי-
זעק גֶטֶט, זייגע חנגעזיכטע הייל.

מז דעס זאנגמיסטער פֿען דעס זארגען קרז'ס זיינע אונזערזיי.
זוג גֶטֶט! זיז חונטערן פֿהרען הערען וויר; חונט ערלזעלען חונרע
פֿעלזער, זעהטען, דיז דוז חונגעזיהרע, זיז זיהרער זייט, חונטע-
גען זענען חונטערזחאט. דוז זעלכט, זיז דינער הענד, העסט
פֿעלזער פֿערזוגט, זיז זייגעפֿעלזעלע; זיז חונטערזכען זיז זען
זיזגעברייטע; גיכט זיז זיהרעק טועררט ערזענדען זיז זען,

לא סָרַבְתָּם יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ חֲרוֹעַם לֹא הוֹשַׁעַה לָּמוֹ כִּי יִמְנָה
 חֲרוֹעָה וְאוֹר פְּנִיָּה כִּי רָצִיתָם: אֲתָה הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים
 צִוְּהָ לַשְׁעוֹת יַעֲקֹב: בָּהּ צָרִינוּ נִנְגַח בְּשִׁמְךָ נָבִים קָמִינוּ:
 כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבִטָח וְחָרְבִי לֹא תוֹשַׁעֵנִי: כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ
 מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הַבִּישׁוֹת: בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל־הַיּוֹם
 וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִוְדָה סֶלָה: אֲתָה נִנְחָת וְתִכְלִימֵנוּ וְלֹא־תִצָּא
 בְּצַבְאוֹתֵינוּ: הוֹשִׁיבֵנו אֲחוֹר מִגִּזְרֵךְ וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ:
 תִּתְּנֵנוּ בְּצֵאן מֵאֶבֶל וּבְנֵים יִרְתָּנוּ: תִּמְכַּר עַמְּךָ בְּלֹא־דָוָן
 וְלֹא־רִבִּית בְּמַחֲרִיתָם: הוֹשִׁיבֵנו חֲרָפָה לְשִׁבְיָנוּ לַעַג
 וְקָלָם לְסִבֵּי־תֵינוּ: הוֹשִׁיבֵנו מְשָׁל בְּיָדִים מְנוֹדֵי־רֹאשׁ
 בְּלְאֵמִים: כָּל־הַיּוֹם כָּל־פְּתִי נִגְיָה וּבִשְׁת פְּנֵי כִסֵּיתָנִי:
 מִקּוֹל מְחָרָף וּמִגִּיף מִפְּנֵי אֵיבִי וּמִתְּנַקֵּם: כָּל־זֹאת בָּאתָנוּ
 וְלֹא שִׁבְחָנוּךָ וְלֹא שִׁפְרָנוּ בְּבְרִיתֶךָ: לֹא־נָסוּ אֲחוֹר לִפְנֵי

זיהר חרס גחב חיהנען ניכס ויעג; דינע רעכטע, דיין חרס, דען
 זיכט נור דינענו חנגעזיכט; דען דוא העסטעסט ווההאנגעפחולען פון
 זיהנען. דוא ביזט דערנעלכע נקד, איין קחיג! גטסט! חך! פער-
 קרדנע הילפע פיר יעקב! דאס וויר ניעדערסטעסטען אונטערן פליינד,
 דורך דיך: אויף אונזרע ווידערזתכער סרעטען חין דינעק נחמן. דען
 חיד פערלחטע איד אויף איינגען בהגען ניכט, איין חרס קאן איר דען
 יעג ניכט געבען. נור דוא עררעטעסטעסט אונז פאן פליינדען אהכסט
 לו סחכרען, דוא אונז העטען. דען ריהאען וויר אונז סחגליך אונזערע
 גחטטען, אונד דזנקען דינעק נחאען עויגליך. לווידר וזלט פער-
 ווירלסט, בעטפאסט דוא אונז, אונד לייכט ניכט חוץ אים אונזערע
 העערע; ווערעסט אונז פאן פליינד לירק, דאס אונזרע העטער
 ביטע האען. גיעבסט אונז הין, וויח ספיועוואאער; ססרייסט אונז
 אונטער היידען חוין. פערקויפט דיין פאן פיר גערניגען פריי,
 ערווירבעט ניכט פיר זיהרען ווערסה. אהכסט אונז אונזערען נח
 בהרען נור פערזכטונג, חנגרזחללעטרען לו סאחך אונד התיך. אהכסט
 אונז לוס ספחטטליעד אונטער היידען, בהרבתרען סיסטען חוכר אונז
 דחו הויפט. דח סטעהט כון- סחגליך איינע סאחך פאך איר, אונד
 סחחק פעהרילוזט איין חנגעזיכט. פאך סחכדער אונד חחטערר זיי-
 טער ססיואע, פאך פליינד אונד העכבעגיטריגען. דינע חוואט חווס
 אונז חוכערקחאאען; דאך חחכען וויר ניכט דיין פערקעטען, יז
 דינעק כונד ניכט פאן געווארען. עך חחט אונזרע הערן פכט

ונתת אשרנו מני ארחה: פי דפיתנו במקום תנים ותכם
 עלינו בצלמות: אס שכתנו שם אלהינו ונפרש פפינו
 לאור: הלא אלהים יחקרו את כידו וידע תעלמות לב:
 כרע ליה הורגנו כל היום נחשכנו כצאן מספח: עורה
 למה תישן ואדני הקיצה אל תנוח לנצח: למה פניך
 תסתיר תשפח עינינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו ודבק
 לארץ בטננו: קומה עורחה לנו ופרנו למען חסדך:
 מזה למנצח על שושנים לבגר קרח משכיל שיר ידית:
 רחש לבי ודבר טוב אמר אני מעש למלך לשוני עמו
 סופר מהור: יפופית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך
 על כן ברכך אלהים לעולם: חגור חרבך על ירך
 נבזר הודה ותברך: ותברך וצלה רכב על דבר אמת
 וענה צדק ותורה נזראות ימנה: חציק שנתים עמים

חבגעשחולטן, דאס חונער גאנג פאן דינעס פאחד געוילטן. דאס דאס
 חונו היגעטשחטען חין דער דרעכען ווההונג, חונד חונו כערעקסט
 אים פארעווסחטען, האטטען וויר חונערן גאטטען נחמן פערגעסן,
 חיינס פארעדטן גאטטע האנדע געפאלטעט; ווירדע דאס ניכט גאטט
 ערפארטען? ער קענעט ית דער הערלען הייאויכקייט. חבער טאג
 זיך ווירגט און חונו, נור דיילעטוועגען, חונד חצטעס חונג, וויח סחחפע
 לוס סאחצטען בעטטיאמט. עראונטרע דיק, חונו סאחצטע דאס, הערר!
 ערווהצט! פערטשחט חונו ליכט אהאנד! ווירוס פערבירגעסט דאס
 דיין חנסאיטל, פערגיסטעסט חונורעו עאענד, חונורעו דרוקעו?
 סאן חונו חונורע ועלע ביו לוס סטויב געבייגט, חונורע זייב קאעכט
 און דער ערע. חוין! ק דאס חונורע היילע! רעסטע חונו, חוס די
 נער גיטע ווילטן!

מזה דעם זאנגמיסטער אויף שושנים, פאן דען זאהנען קרח'ס איינע
 אונטערזייזונג אונד ליעבעזעזאנג. איין גייסט בעגינט ערהחבענע
 זיעדער; אהאנדך! דיר וויייע חין איין געדיכט, דיר איינע לונגע,
 איינען אייסערגרילעלע. דאס ביוט דער סחנאטע חונטער אענסענע;
 קינדערן! חוס דינע זיפטען פאייסט חודוועזיגקייט; דיק האט חוין
 עוויג גאטט געווענגעט. הער!- גירט און דאס סווערדט און דינע
 היפטע! דינע חונו דיין סאוקק, דיח אהיעסטאט! דיח אהיעסטאט! —
 זק לייך דחהין! עו גליקט! לוס סוטן דער ווהרהייט, דער געפאחג-
 טען חונאור; זיח ווירד דיק ווונדער לעהרען, דינע רעכטע; וויח
 סארן חונו דיין געטקסט! הינסטירלען פאוקער חונטער דיר! עו

בְּחַיִּיךָ יִפְלֹא בְּלִבִּי אֱיִבֵי הַמֶּלֶךְ׃ כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים
 עוֹלָם וְעַד שִׁבְטֵי מִיֶּשֶׁד שִׁבְטֵי מְלִכּוֹתֶיךָ׃ אֲדַבַּר צְדָקָה
 וְתִשְׁנֵא רָשָׁע עַל־כֵּן׃ מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שִׁמְךָ שִׁשׁוֹן
 מִחֲבֵרֶךָ׃ מִדַּ וְאַהֲלוֹת קָצִיעוֹת כָּל־בְּדֻרֶיךָ מִן־הַיְכָלִי
 שֶׁן מִנֵּי שְׁמֹחֶיךָ׃ בְּנוֹת מְלָכִים בִּיִּקְרוּתֶיךָ גִּצְבָה שֶׁגַל
 לִי־מִנֶּךָ בְּבָתֶּם אֹפִיר׃ שָׁמַע־רַב־תּוֹרָא יְהוָה אֲזַנְךָ וְשִׁמְחֵ
 עִמָּךְ וּבֵית אֲבִיךָ׃ יְהִי־אֵא הַמֶּלֶךְ יִפְתָּךְ כִּי־הוּא יִבְרָךְ
 וְהַשְׁתַּחֲוִי־לוֹ׃ וּבַת־צֹד וּבַמִּנְחָה פָּנֶיךָ יִחַלוּ עֲשֵׂי־רָעָם׃
 כָּל־כִּבְיָה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה סַמְשִׁבְצוֹת וְהָב לְמִשְׁחָה׃
 לְרַקְמוֹת תּוֹבֵל לְמֶלֶךְ בַּתְּלוֹת אֲחֵרִית רַעוּתָהּ מוֹכָאוֹת
 לָךְ׃ תּוֹבֵלְנָה בְּשִׁמְחוֹת גִּיל תְּבַאֲתָה בְּהִיכַל מְלָךְ׃ תַּחַת
 אֲבִיךָ יִהְיוּ בְּנֵיךָ תְּשִׁיחֶמוּ לְשָׁרִים בְּכָל־הָאָרֶץ׃ אֲזַכִּירָה
 שִׁמְךָ בְּכָל־דֹּר וְדֹר׃ עַל־כֵּן עַפְסִים יְהוּדֶיךָ לְעַלְמֵם וְעַד׃

טריפלסט אינו הערץ דער קאניגוועינער. זיין טהראן ווירד עוויג
 טטעהען פֿאר גאָטס; גערעכטעו לעפטער חיוס דחו לעפטער דינעו
 רייכו. בוז לעכטא טוגענד, העסעסט פֿרעלעו; דרוס זחכעס גאָטס
 דין מעהר חו חנדרע פֿירסטעו, דיין גאָטס אים פֿריידענאן. פֿאָן
 חאָע חונד איררהען דולטעט דיין געוואַנד, חווי העלפענבינען ליא
 מערן דיר לור ווחננע. דעו פֿעסטעו פֿייער טאיקקען פֿירסטענשחז
 טער. לו דינער רעכטען סטרחהוט דיו לעבע חין חשהירו גאָרדנע
 טאידע. פֿרינלעסין, הָרע, גאָננע איר דיין חָהר! פֿערגיס דיין פֿחאָק
 חונר דינעו פֿחטערו חווי; זח ווירד דער קאָניג אוסט חן דינער
 שחנע חחבען. ער חיוט דיין הערר! דוח, נייגע דין פֿאר חיהס!
 דיר ברינגס דיו טחכטער לור געטצענקע; דעו פֿחאָקעו ריינעו חזעהו
 חוס דינע גונסט. חיס פֿרויענליחאער גאָנלסט רחו כחוטגעטאיד,
 דיו פֿייערקוידונג גאָרדנעטאיקקעט. זיח ווחאָס חין קינשאַליצעס געי
 וועבע, דעס פֿירסטען לוגעשיהרס; חיהר טרעטען נחך יונגפֿרייזך
 דיו געטשיעוויננען, דיר לוגעשיהרט. זיח ווחאָנען פֿרחהָקקענד חונר
 פֿריידג, הינון חין דעו קאָניג פֿחאָקסט. ח דחס חן דינער חֵהנען
 סחחאט, חיינשט דינע קידער ווערען דעו רייכו בעהערדסער,
 חייגעוועלט פֿאָן דיר! חין דעקחחחחז חיל חין דינעס נחאען סחיל
 טען פֿאָן קינר לו קינרעווינר; דין זחאָ דיו נחחחחחז גאָקאָל פֿרייעו.

תִּשְׁבְּעוּ: כִּי רָשָׁעִים יֵאָבְדוּ וְאֵלֶיךָ יִהְיֶה כִּיָּקֵר פְּרִים כָּלֹו
 בְּעֵשֶׂן כָּלֹו: לֹוה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם וְצַדִּיק חֹנֵן וְנוֹחֵן: כִּי
 מִבְּרָכִיו יִירָשׁוּ אָרֶץ וּמִקְלָלָיו יִכָּרְתוּ: מִדֹּה מִצַּעֲדֵי גִבּוֹר
 כּוֹנֵן וְדַרְסוֹ יַחֲפֵץ: כִּי יִפֹּל לֹא יִשְׁטַל כִּי יִדְהֶה סוֹמֵךְ יָדוֹ:
 גַּעַר הָיִיתִי גַם צוֹקֵנִתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱוֵב וְתָרַעוּ מִבְּקֶשׁ
 לֶחֶם: כָּל־הַיּוֹם חֹנֵן וּמִלֶּחֶה וְתָרַעוּ לִבְרָכָה: סוֹר מֵרַע
 וַעֲשֵׂה־טוֹב וְשֹׁכֵן לְעוֹלָם: כִּי יִהְיֶה אֱלֹהִים מִשְׁפָּט וְלֹא־יַעֲוֹב
 אֶת־חֲסִדָּיו לְעוֹלָם גִּשְׁמָרוֹ וְתָרַע רָשָׁעִים נִכְרָת: צַדִּיקִים
 יִירָשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עֲדִידָה: פִּרְצֵי־צַדִּיק יִדְהֶה חֲכָמָה
 וְלִשְׁוֹנוֹ הַדְּבַר מִשְׁפָּט: הַזֹּרֵת אֱלֹהִיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד
 אֲשָׁרָיו: צוֹפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֶשׁ לַהֲמִיתוֹ: יִהְיֶה לֹא
 יַעֲזֹבֵנוּ בְּדוֹ וְלֹא יִרְשָׁעֵנוּ בַּהֲשִׁפְטוֹ: קֹה אֱלֹהֵי־הַזֹּהַר וְלִשְׁמוֹ
 דַּרְסוֹ וִירוֹמֵמָה לְרִשְׁתֵּי אָרֶץ בְּהַכָּרַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה:

טהחטער ; פֿינדע גחטטען, וינד וויח פֿעטט דער ווידער; פֿערגעהן
 חייק רויך — פֿערגעהען! גחטטאזע כחרגען, חונד בענזהלען ניכט;
 אילטהחטיג חייט דער פֿרחאטע, טהיילעט חויז. דיח ער זעגנעט,
 ערבטן וחד חונד גוט; דיח ער פֿערפֿולזטעט, ווערדען חויגעחטס
 טעט. זקלענו אהנענו גחנג ווירד פֿחס הערן געפֿחדערט; ער
 החט טן ויינעס וועגע ווקהלגעחללען. חונד ווחקט ער חויך; זק
 סטירלט ער ניכט; דער הערר ערהחלט זיהן בייח דער החכר, חויך
 וחכר חיין יינגלינג, ווחכר חיין גחיי. נחך זחה חויך ניח דען רערליכען
 פֿערלחטען, חונד ויינע זחחלען געהן נחך ברחד. ער חייט חיאאער
 אילרע, ליי העט גערנע, חונד ויינע קינדער החכטן רייכען זעגן. דעס
 לחטטער גרחס, דער טוגענד החור; זק בלייבסט דוח חיאאער. דען
 דער עוויגע ליעכט דחו רעכט; פֿערלחטעט ויינע פֿרינדע ניכט; זח
 ווערדען עוויגליך בעווחהרט; דער פֿרעפֿלער זחחלען חויגעחטטעט.
 דיח גערעכטען ערבטן וחד חונד גוט; ווערדען חיאאער דחרין
 ווקהנען, וויזיהייט טפֿריכט דעו פֿרחאטען אונד; ויינע לונגע זעהרט
 גערעכטיגקייט. ויינע גחטטעו זעהרע ווקהנעט חין ויינעס הערלען;
 ויינע טריטטע ווחקען ניח. לוחר ליערט דער פֿרעפֿלער חויך דען
 פֿרחאטען בעגיעריג חיהן לו ווירגען. דחך חיבערלחטט חיהן גחטט
 ניכט ויינע החכדען, פֿערחורטהיילט זיהן ניכט, חען ער רייכטעט.
 פֿערטרויח דעס העררן, החלטע לייין געמען! ער העכט דיך עאי
 פֿחד, דחס דוח וחד בעוויטליכסט, חונד זעהסט גחטטאזע חונטער
 געהען חיינעט זחה חויך חיינען כחזעחיס — דער וחכר אהכטיג.

רִאיוֹתֵי רָשָׁע עָרִיצוֹן וּמִתְעַרְרָה בְּאוֹרְחָה רַעְיוֹן וַיַּעַבְדוּ וְהִגִּיהָ
 אֲיָנָיו וַאֲבִיקְשֵׁהוּ וְלֹא גִמְצָא: שָׁמַר הָם וְרָאָה יְשׁוּר כִּי
 אֲחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם: וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחַד אֲחֲרֵית רָשָׁעִים
 גְּבַרְחָה: וְהַשְׁמַעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מַעֲזִים בְּעַת צָרָה:
 וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרָשָׁעִים וְהַשְׁעֵם כִּי חִסּוּם:
 לֹחַ מוֹמֹד לְדוֹד לְחֹזֶקֶר: יְהוָה אֵל בְּקַצְפָּה תוֹכַחְתִּי
 וּבְחַמְתָּה תִּיַסְרֵנִי: כִּי חֲצִיקָה נָתַתָּ בִּי וְהִנֵּחַת עָלַי יָדְךָ:
 אֲרַמְתָּם בְּבִשְׂרֵי מִסְגֵּי וְעַמָּה אֵין שְׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִסְגֵּי
 חֲטָאתֵי: כִּי רַעְיוֹנֵי עַבְדוֹ רָאִישׁ כְּמִצָּא כָּבֵד יִכְסֹוּ מִמִּסְגֵּי:
 הַבְּאִשׁוֹ נִמְקוּ חַבְדֵי מִסְגֵּי אֱלֹהֵי: נַעֲרֵיתִי שְׂחוֹתֵי עַד
 מְאֹד כָּל־דְּיוֹם קִדְרָה הִלְכֵיתִי: כִּי־כִסְלִי מְלֹא נִקְלָה וְאֵין
 מַחֵם בְּבִשְׂרֵי: נִפְגַּתִּי וְנִדְכֵיתִי עַד־מְאֹד שְׂאֵנִי מִבְּהֵמַת
 לִבִּי: אֲדֹנָי נִגְדֵךָ כָּל־תְּאוֹתֶיךָ וְאֲנִתֶךָ מִמָּקֶה לֹא־נִסְתָּרָה:

מחולו עמפוקר, וויח הייאים לויכ. אמן גינג פוקר חיבער—ער ווקר
 ניכס מערה! חיד פוקגסטע נחך זיהק, פוקד מיהן ניכס. בעמערק
 דיה רעדליכקייט, גיב חויל דיה חונטור חכס; חס ענדע בדינגס זיח
 ועלוינקייט לוס וקהנע. דיה חיבערטערער חבער ווערדען וחואט
 פערטייליגעט, חוירקסטונג חיוט דער פערעלער וקהן. דער הערר
 חיוט דער גערעכטן הילפע, חיהרע סוטלוועהר חין דער נחשה. דער
 עוויגע סטעהט חיהנען ביז, חונד רעטטעט זיח; עררעסטעט זיח
 פוקן, פערעלעהחלפען, הילפט חיהנען חויו; דען זיח פערטרוין חויל חיהן!
 לח אין פואלם רוד'ס, ביים אפפערדופטע. סטרויל איד ניכס חין
 דיינעק לוקרע; ליכטיגע איד חין דיינעק גריואע ניכס!. דען דיינע
 פלייע דיינגען חין איד חיון; טווער חיוט דיינע חקט חויל איד גע-
 וענקט. ניכסו געוונדעו חיוט חן איינעק ליבע, פוקר דיינעק דריון;
 חונטער איינען גלידערן קיינע חיינטרעכט, פוקר איינער זינדע. עו
 טאייגען איר דיה איטעטהעטען חיבער'ו הויפט; זינד איר לו טווער,
 ויח חונגעהייערע לחסט. געטטענק חונד זייטער פליעסט חויו איינען
 וחונרען, דען וחונרען איינער חונלפערטנעט. חיד בין געקריואט חול'
 סיען געבייגט, חוואהילוט איט דיסטערעק געווקט. דיה היפטען זנד
 איר פוקל פערוועונג; חן איינעק ליבע חיוט ניכסו געוונרעג חיד
 שחחכטע קרעכטלוקה, גחלן לעראקואט; איינע הערלעט חונרעה
 בריכט חויו חין חנגסטגעטרייח:: (חך הערר!) איינע ועהנוכט פוקע
 גט פוקר דיר; אין ויפלען חיוט דיר ניכס לערכערען. איר טוי

לִבִּי סִתְּרוּ עֹבְדֵי כִזִּי וְאֵד עֵינַי גַּמְדֵם אִין אֵתִי: אֲדַבֵּר
וְרַעֵי מַגְדָּר גִּנְעֵי יַעֲמֹדוּ וְקִרְוֵי מִרְחַק עֲמֹדוּ: וַיִּנְקְשׂוּ
מִבְּקֶשׁ נַפְשִׁי וְדָלַשׁ רַעְתִּי וְדִבְרוּ הַחַת וּקְרָמוֹת כָּל־הַיּוֹם
יְהִי: וְאֲנִי סִתְּרֵשׁ לֹא אֶשְׁמַע וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתַּח־פִּי: וְאֲדֹ
כְּאִשׁ אֶשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאִין בְּפִי הַזְכָּרוֹת: כִּי־לִךְ יְהוָה
הוֹחֲלֵתִי אֶתְּהַ תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: כִּי־אָמַרְתִּי פִּךְ־שָׁמַד
לִי בְּמוֹט רִגְלִי עָלַי הִגִּידֵלוּ: כִּי אֲנִי לְעֹלֵעַ נֶכֶן וּמְכֹאֲבִי
נִגְדֵי תָמוּד: כִּי־עֹזִי אֲבִיד אֲדַאֵג מִחַטָּאתִי: וְאֲבִי חַיִּים
עֲצֹמֵ וְדַם שֶׁנָּא שֶׁקֶר: וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַחַת מוֹכֵרָה
יִשְׁמַעֲנֵי תַחַת הַדּוֹפֵר־טוֹב: אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־
הָרַחֵק מִמֶּנִּי: הַלִּשָׁח לַעֲזֹרְתִי אֲדֹנָי הַשְׁמַעֲתִי: וְ לַחַדֵּשׁ
לִמְלַכְנֵיחַ לִדְיִתָּן מִזְמוֹר לְדוֹד: אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכֵי
מַהֲטוֹא בְּלִשְׁוֵי אֶשְׁמְרָה לִפִּי מִחֶסֶם בְּעַד רָשָׁע לִנְגִידִי:
(*) רד"י ק' (*) לידחון ק'

אעלם דחו הערל, דין קרעלט לערלחסט איד; חונד איינער חויגען
ליכט — חויד דיזע חזט גשוילען. פרייט חונד ליבער סטעהט אים
נער פלונט געגען זיבער; ועלבסט איינע נחלסטען פערטען לערנע.
חונד דין איר נאך דעם לעבען סטעהען, ועגען סליגען; דין איון
חונגליק ווחלען, דרעהען חונטערגאנג; וינגען חונחויסלהרליך הינטער־
ליסט. חויד פבער אום ניכט החרען, גלייך חויינעס טויבען; חויינעס
סטואאען, דער ניכט חויילסטהוט ויינען אונד; בין, ויח חיון אענט,
דער ניכטו פערסטעהט; חונד קיינע וויעדערעדע חיס אונדע
פיהרט. דען חויד פלעהע, עוויגער! לו דיר; ערוויעדרע דוח, חיון
הערר! איון גסט! וט חויד רעדע; פרההאקקען זיח טור זיבער
איד; זיח חיבערהעבען איד, ווען איינע פיסע ווחקקען. דען חויד בין
געאחלט לוס ויידען; סטעטו חיוט דין פלונגע איר פחר חויגען. חויד
בעקפננע איינע איסטעהעס; איינע זינדע אחלט איר קוואער. חבער
איינע פיינדע לעבען, חונד זינד אחלטיג; דין איד חונבילויג החסטען,
ווערדען גרקס. דין חוס גוטע חרגעו טהון, איר פיינדע זינד, פיר
איון בעטטרעבען ווחהלו. לו טהון. פערלחט איד ניכט, ט עוויגער! איון
גסט! ענטפערן דיר ניכט פלון איר! חויינע איר לו היולע, הערר,
איון רפטטער.

למ דעם זאנגמיסטער ידוח, איון פואלם דוד'ס. איון פחרחטן
חיוט, חויד ויולו איד היטען, דחט חויד ניכט זינדע אים איינער לונגע;
חויד חיון בעלטהאען איינען אונד, דח חויד דען כחועוילכט וט גליקליי

גְּאֲלַמְתִּי רוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מִשֹּׁב וְכִאֲבִי נֶעְפֵּר: חֲסֵלְכִי
 בְּקֶרְבִי בְּהִגִּי תִבְעֵר אֵשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי: הוֹדִיעֵנִי הוֹדוּ
 קִצְיוֹמֵתִי מִי מִהֵדוּא אֲדַע מִהֵדוּל אֲנִי: הִנֵּה מִפְּחֹתוֹ
 נִתְּחַת יְמֵי וְחִלְדֵי כְּאִין נִגְדָּךְ אֶךְ בְּלֹא־הֶבֶל כָּל־אָדָם נִצָּב
 סֵלָה: אֶךְ בְּצִלְמֹ וַיִּתְחַלֵּק אֵשׁ אֶךְ הֶבֶל יְהִי מִן יַעֲבֹד
 וְלֹא־יָדַע מִדְּאִסְפָּס; וַעֲתָה מִהֲקִוִּיתִי אֲדָנִי תוֹחֲלִיתִי לָךְ
 הוּא: מִכָּל־פִּשְׁעֵי הַצִּילֵנִי חֲרַפְתָּ בְּלֹא־חֵשׁ מִנִּי: נְאֻלְמְתִי
 לֹא־אֶפְתַּח־פִּי כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ: הִסֵּר מֵעָלַי נִגְעָה מִתְּנַת
 יָדְךָ אֲנִי כְּלִיתִי: בְּתוֹכָהוּת עַל־עֲוֹן וַיִּסְרַת אֵישׁ וְהַמָּס
 בַּעַשׁ חֲמוּדוֹ אֶךְ הֶבֶל כָּל־אָדָם סֵלָה: שִׁמְעָה תִּפְלִתִּיו
 יְהוָה וְשִׁתְּרֵנוּ הַאֲוִינָה אֲלֹהֵי־מַעֲתִי אֶל־הַחֲרַשׁ כִּי גֵר
 אֲבִי עִמָּךְ הוֹשֵׁב כְּבָל־אִסְתִּי: כִּשְׁעֵי מִסְּנֵי וְאֲבִלְיָה
 בְּמָרָם אֵלֶךְ וְאִינְגִּי:

זעהנן אום. קיין וחרט פון זעלענרוהען חיד סוויגע פון גליקוס.
 לינקייט; — פלויין דער גרונט טרובט חנגערליך. הן! וויח גויהט דוח
 הערן. איר חין דער ברוסט! דוח פלאממע. לעדערט חויל חין וחרטע,
 בריכט חיבער איינע לונגע חויו: טך הערד! אסם איך חין ליעל בעי
 מערקען; איינער טחגע אטחז, וויח גערינג עו זיח; דטט טיך ערי
 קעננע, וויח חיד פערנגקליך בין. איט טפחננעט העסט דוח איר
 דוח טחגע לונגעמעטען; איין העכסטעו חוטער חוט פאר דיר חין ניכט;
 טך! וויח לויטער ניכטיגקייט זינד חולע מענטען! פטפט סטעהט דיעוע
 ווחרהייט! טך חייטעלן סעמען פלאנגען וויר; אחכען פיעל גערייס
 חוס טחנד; זחאולטן חין, ווערו וויי ווער העבען זקל? חונד טו,
 וחז זקל חיד איך טו טרסטטען, הערר! איינע העפלונג געהט חו.
 זיין חויל דיל! בעפרייח איך טו פון איינער איטעהטס! חונד אסם
 איך ניכט חין טפחסט דער טהערען זיין! גערן פערסאומע חיד,
 חעפענע איינען אונד ניכט; דען רוח טהוסט עו יח. — ווענדע דיינע
 גייטעל טו פון איר! חיד פערגעהע, דורך דוח סטרענגע דינער
 החנד. ווען רוח, לור בוטע פיר דוח זינדע, דען ערדבעווחהנער זי.
 טוגעסט; זח סווינדעט זיינע טחנע היין, דער אטסטע גלייך; טך וויח
 גח ניכטו חיוט דחך דער מענט! עוויגער! חירע חין געבעט,
 פערניס חין טרייען! חונד סוויגע ניכט לו איינע טהרנגען; חיד כן
 חין פויגריס יח בייח דיר, חין חויפלגעחאומענער פראדווינג, וויח
 איינע פחטער חולע. אסם חב פון איר, חויל דחם חיד איך ערקוויקסע;
 בעפאר חיד געהע, חונד ניכט מעהר היר זיח!

מִז לְמַנְצֵחַ לְבְּנֵי־קִנְחָה עַל־עֲלֻמוֹת שִׁיר: אֱלֹהִים לָנוּ
 מִחֶסֶה וְעַז עֲזָרָה בְּצָרוֹת גִּמְצָא מָאֵד: עַל־כֵּן לֹא־נִירָא
 בְּדָמִיד אֶרֶץ וּבְמוֹט דָּרִים בְּלֵב יַמִּים: יְהוָה יִחַמְדוּ מִיָּמִין
 יִרְעֲשׂוּ־הָרִים בְּנֵאֻמוֹ סֶלָה: נָהָר פִּלְגָיו יִשְׁפְּחוּ עִיר־
 אֱלֹהִים קֹדֶשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן: אֱלֹהִים בְּקִרְבָּה בְּלֹת־מוֹט
 יַעֲזֹרֶה אֱלֹהִים לְפָנוֹת בְּקָר: דְּהוּ גוֹים קָטַן מִמְּלָכוֹת נָתַן
 בְּקוֹלוֹ חֲמוֹ אֶרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֶלָה: לְכַדְחוֹ מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹת
 בְּאֶרֶץ: מִשְׁבִּית מְלַחְמוֹת עַד קִצָּה הָאֶרֶץ קִשְׁתִּי יִשְׁבֵּר
 וְקִצֵּץ חַגִּית עֲגָלוֹת יִשְׂרָף בְּאֵשׁ: חֲרָפוּ דָעוּ כִּי־אֲנֹכִי
 אֱלֹהִים אָרוֹם בְּגוֹיִם אָרוֹם בְּאֶרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ
 מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: מִז לְמַנְצֵחַ לְבְּנֵי־קִנְחָה
 מְמוֹד: כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־רַבָּה דְרִיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רַנָּה:

מִז דַּעַם וְאֶנְגִּימִיסְטֵר, פֶּאָן דַּעַן זֶאָרְגַען קִדְוִס אִיין גַּעזֶאָנְג אױף
 עֲלֻמוֹת. גַּחְטִס חִיזִט חֹזֶרע לױפֶּרעִוִילִט חֹזֶר סַטְזֶרְקֶע; חִין דַּעַר
 נַחְטָה חִיין הַעֲלֶפֶר. לױטִט לױ פֶּינֶרען. דַּחְרוֹס פֶּירֶכְטֶען ווִיר חֹזֶנ
 נִיכְט, ווען גױיך דַּעַר עֶרדְבַחֶאן ווִחְנַקֶעט, גַּעבִירְגַע חִינױ וועֹאטֶאעֶר
 סִטִירֶלֶען. זײנע פֶּאָוּסֶהען בְּרוִזֶען, סִטִירֶאען, דַּחַס בַּעֲרַגַע פֶּחַס חֹזִי
 גַּעסֶטִיטִס בַּעבֶען; יַענעו סִטֶרֶאעוּ בַּחֲלֹאִין, זײַח עֶרְקױקֶען דַּענְנֶטְך
 גַּחְטֶטֶעוּ סִטְחֶדֶט, דַּעַז הַחֲכֶטֶטֶען הִיִּלְיֶגַען ווִהֶנִיטִן. גַּחְטִט טַהֲרַחְטִט
 חִין חִיהֶר, זײַח קַחֵן נִיכְט חֹזֶנֶטֶרְגַּעֶהען; גַּחְטִט טַטֶּהֶט חִיהֶר בִּיִּת,
 ווען זײַך חִיהֶר אַחְרַגַען ווענֶדֶט. הִיִּדַען בַּעבֶען, רִיִּכֶע פֶּחֲלֹזֶען; עַר
 דַּחְנַעֶרֶט, דַּעַר עֶרדְבַחֶאן פֶּעֲרַגַּעֶהֶט. דַּעַר הַעֶרֶר לִנְלוֹחַ חִיזִט אִיט
 חֹזֶנ: יַעֲקֹבִס גַּחְטִט חִיזִט חֹזֶרע פֶּעסֶטֶע, סֶלָה! גַּעֶהֶט, סִוֶּעֶט
 דִּיח וועֶרְקֶע דַּעו הַעֶרֶר, דַּעַר חֹוִיל דַּעַס עֶרדְקִרִיִּן זַחֶךְ חֹאוּוִחֶלֶטֶנְג
 סַחֲפֶטֶט! ווִיח אַחֲכֶטִיג עַר דַּעַס קִרִיעַגַע סַעִיֶּעֶרֶט חִין חֹאֶעֶר וועֹט!
 בַּחֲגַען לַעֲרִטִירֶאֶעֶרֶט, סַפִּיעוּע לַעֲרִטֶחֶגַט, ווִחֲגַען פֶּעֲרַבֶּרַענֶט!
 „לַחֲסַח חֶב, עֶרְקַענֶעֶט דַּחַס חִיך גַּחְטִט בִּין! חִיבַעַר פֶּחֲאֶקֶר עֶרֶהֶפֶט
 בַּען, חִיבַעַר דַּעַן עֶרדְקִרִיִּן עֶרֶהֶפֶטֶען!“ דַּעַר הַעֶרֶר לִנְלוֹחַ חִיזִט אִיט
 חֹזֶנ; יַעֲקֹבִס גַּחְטִט חִיזִט חֹזֶרע פֶּעסֶטֶע, סֶלָה!

מִז דַּעַם וְאֶנְגִּימִיסְטֵר אִיין פֶּזֶאֶלִם פֶּאָן דַּעַן זֶאָרְגַען קִדְוִס. חֹאֶע
 פֶּחֲאֶקֶר פֶּרֶחֶהֶחֶקֶקֶטֶט אִיט הַחֲדַעַן! יִכְלַעֶט גַּחְטֶטֶע אִיט פֶּרֶחֶהֶיִט

כִּי יְהוָה עָלִיזָן נִזְרָא מְלֶכֶה גָדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ: יִדְבַר עַמִּים
 תַּחְתִּינֵנוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִסְרְלֵנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ
 אֶת נְאֻם יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהַב סֵלָה: עָלָה אֱלֹהִים בַּתְרוּעָה
 יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: וּמְרוּ אֱלֹהִים וּמְרוּ וּמְרוּ לְמַלְכֵנוּ וּמְרוּ:
 כִּי מְלֶכֶה כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים וּמְרוּ מִשְׁכִּיל: מְלֶכֶה אֱלֹהִים עַל
 גּוֹיִם אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל כְּסֵא קֹדֶשׁ: גִּדְּבֵי עַמִּים וּנְאֻסָּפָה
 עִם אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם כִּי לֹאֱלֹהִים מְגִיר אָרֶץ מְאֹד נַעֲלָה:

מִה שֶׁר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִנְחָה: גָדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הֵרֵק־שׁוֹ: יָפֶה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵרֵצִיזָן
 יִרְכָּתֵי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִתַּע
 לְמִשְׁנָב: כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נִתְעָרוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הִבֵּה רָא
 כֵּן הִמְהוּ נִבְהָלוּ נִחְפָּזוּ: רַעְדָה אֲחֻזָּתָם שֶׁם חֵיל כִּיזְלָהָה:
 בְּרַח קָדִים הַשֶּׁבֶר אֲנִיּוֹת הַרְשִׁישׁ: בְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וּכְן

דעם טחול! דען דער הערר, דער האכטע, עהרלורכטוויירדיגס
 טע, חיות גרעסער קהניג חוין דעם גחלנען ערדרייך; לווינגעס פלח
 קער חונטער חונו; נחליקען חונטער חונרע פיסע. ומהלח חוס
 חונטער ערבטהייל: יעקנס העררויכקייט, פלחן חיהק געליעכט. גחטט
 פלהרט עאפער חונטערס יויכלען; דער עויגע חונטער העלזער פח
 זילע. לחבינגע גחטטע, לחבינגעס! לחבינגעס חונטערס קחניגע
 לחבינגעס! דען גחטט חיוט חוין דעם גחלנען ערדרייך קחניג;
 ריהרט דחז זחיטענטפיעל. לוס חונטערוויינגוילער. גחטט חיוט קחניג
 חיבער דחז היידען; גחטט וילט חוין זיינעס הייליגען סהרחע.
 פערזחאמעלט זינד דחז פירסטען דער פלוקער, לו חיינעס פלוקע
 דעו גחטטעו חנהס'ס; דען גחטטעו זינד דעו עררויכו סיוע;
 החך ערהחבען חיוט ער!

מח איין זינעפזאלם דער זאהנע קרח'ס. גרעס חיוט דער הערר,
 חו' הקנגעריהאט; זיין הייליגער בערג חין חומערו גחטטעו סטחוס.
 סחנער לחנדלווייג! דעו ערדכחלוו ווחנע; בערג לזין! לור איסטער
 נחכט חיהק חיינעו גרעסען קחניגו רעוידענן; גחטט חין חיהרען
 פחלוחסטען ערקחננט חונו סוטן. זעהט, דחז קחניגע—היער קחאטן
 זיח לוחחאען, חונד גינגען חלזענחאט פלרחיבער. זיח זחעהן, סטויי
 טען. ענטזעלסטען זיך, פלוקען. ליטטערן קחס זיח חן דחזעלכסט;
 חניגסט, וזיח חיינע געבחהרערין. איט דעם הויך פלחן אחרגעזייטע
 יערברחכסט דחז טיעפע פלחן תרשע. וזיח וזיר געהחרט; זח זחעהן

רֹאֵנוּ בְּעִיר יְהוּדָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה
 עַרְעוֹלָם סָלָה: רַמְיָנוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּהּ בְּקֶרֶב הַיְכָלָהּ:
 כְּשִׁמְךָ יְאֹזִים בְּךָ תִּהְלֶלְתָּהּ עַל־קִצּוֹר־אֲרָץ צַדִּיק מִלֵּאחַ
 יִמְיָנָהּ: יִשְׁמַח וְתִרְצִיּוֹן תִּגְלַלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטָהּ: סִפּוֹ צִיּוֹן וְהַקְפֹּתָהּ סִפְרוּ מִגְדְּלֶיהָ: יִשְׁתּוּ לְבַבְכֶם
 לְחִילָת בְּסִטְנֵי אֲרָמֹנֹתֶיהָ לְמַעַן הִסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי יִהְיוּ
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא יִגְהַנּוּ עַל־מֹת:

מט לַמְנַצֵּחַ לְבַנְיָמִן מִזְמוֹר: שִׁמְעוּרָאֵת כָּל־הָעַמִּים
 הָאֵלֵינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל חֵלֶד: גַּם־בָּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי אִישׁ יְחַד
 עֲשֵׂר וְאֶבְיוֹן: פִּי יִדְבַר חֲכָמוֹת וְדַבָּרוֹת לִבִּי חֲבִנוֹת: אִפְּתָה
 לְמַשֵּׁל אֹנִי אֲפַתַח בְּכַנּוֹר חִדְתִּי: לָמָּה אִירָא בְּיַמֵּרְעַ
 עֵן עֲקֵבִי יִסְבְּגִי: תִּבְטְחוּ עַל־חֵילָם וּכְרַבְעוּ שְׂרָם יִתְהַלְלוּ:
 אֵחָ לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וְיִקַּר

וויר חילט, חן דער סטודנט דעו העררן לנאות, חן דער סטודנט חונו
 רעו גחטטעו, דער יוז חויל עוויג ערהעלט. גלייך חויט דייע גיטע,
 גחטט! איטטען חיס טעאפעל. אים דייעטס רואע, דייעטס וקבע,
 חס ענדע דער וועלט; דייעט רעכטע חויט פלוצער גערעכטיגקייט.
 עו פרייע זיך בערג לין! עו יוילנען דיז טחטער יודה! חיבער די-
 נע ריכטערטפרייע. חואכינגעט דיז טחטער לין! געהט חוס יוז
 הערוק! לזהוט חיהרע טהיראע. בעאערקט חיהרע לזינגער! בע-
 סטייגעט חיהרע פלוצחטטע! חויל דחס דער נחלועלט חיהר'ס פער-
 קינדעט; דען דיעוער גחטט חויט חונוער גחטט, חויל עוויג; ער
 פיהרט חונו חיבער דען טחד.

מט דעם זאנגמיסטער פאן דען זאהנען קרח'ס, איין פוזאלם פער-
 נעהאט איך, חיהר פלוקער חלוע! ערדבעווחהנער אערקט חויל! .!
 דער גיחטען וחהנע! וחהנע דער געאיינען! חיהר רייכען חו' חיהר
 דירפטטיגען! איין אונד וקאל פיינע ספרייע אעהרען; איין הערל פלון
 ווייוהייט דיכטען. איין פהר פערניאאט איין פההעו ליעד, חונד חויל
 דער פהרפע ספיעל חיצ'ס נאך. וקאל חיך פערלעגען חין דער בחוען
 לייט? טרייעט איך דיז סארחהע אייער חונטערטערע? דיז זיך
 חויל חיהרע אהלט פערלחטען, חויל חיהרען גרחסען רייכטהוס
 טרעלען. דען ברודער וויל דער ברודער ניכט בעפרייען, פערואחגט
 דעו וחינגעלדעס ריכטער. זיך ועלכטס וחו קויפען, קחטטעט עו

פָּדִיזִן נַפְשִׁם וְחָדַל לְעוֹלָם: וְחָרְעוּד לְנַצַּח לֹא יִרְאֶה
הַשְּׁחִת: כִּי יִרְאֶה וַיַּחְכְּמִים יְמוּתוֹ חָדָר כְּסִיל וְכַעַר יִאֲבֹדוּ
וְעוֹבֵי לְאַחֲרִים חַיִּלָּם: קָרַפְס בְּתִימוֹז לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם
לְדוֹר וָדוֹר קָרְאוּ בְשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בְּלֹ
יָלִין נִמְשַׁל בְּבִדְמוֹת גְּדָמוֹ: זֶה דְרַפְס כְּסִל לְמוֹז אֲחֲרֵיהֶם
בְּפִתָּם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאֵן לְשִׁאוֹל שְׁתוּ מוֹת יִרְעִם וַיִּחַז
בָּם יִשְׂרָיִם לְבַקֵּר וְצִדִּים לְבִלּוֹת שִׁאוֹל מִזְבֵּל לוֹ: אֲךְ
אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשׁוֹ מִיַּד שִׁאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֵל תִּדְרֹא
כִּרְעֵשִׁיר אִישׁ כִּי יִרְפָּח בְּכֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח
חֶבֶל לְאֵיזֵר צִחְרֵיו כְּבֹדוֹ: כִּי נִפְשׁוֹ פָּחַזוּ יִבְרָךְ וַיִּזְדַּק
כִּי תִיטִיב לָךְ: תָּבֹא עוֹדֵדוֹר אֲמִתּוֹ עֲרַגְצָה לֹא יִרְאֶה
אוֹד: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין גִּמְשַׁל בְּבִדְמוֹת גְּדָמוֹ:

ג מְזֹמֹד לְאַסְפָּה אֵל וְאֱלֹהִים יִחַזֵּה דָבָר וַיִּקְרָא אֶרְצָן
(* וְצוּרִים ק')

לו פיעל, ויה ווערדענ'ס עוויג זונטערלעכטען. חונט ווען דער טהאק
נטך עוויג לעבטע, חונט ניהאמוז דחו לערדערבעטן זעהע! יח אערקס
ער ניצט. דחם ווייזע סטערבען, דחם חויך דער סהקרעטן סווארק
לערגעהט חונט חנרערן זיהרע קרעלעטען לחסען? ויה וטהענט
לוואר; ספאלקסטע דויערן, זיהר וטהענפאלן בלייבע פיר חונט פיר,
זיהר נטאע הקצבעריהאט חויך ערדען. עוויין דעו מענטען גחלע
העררליקייט, ויה דויערט קויס זיינע נחמ. ווען ער רעהין לעהרט,
ויה דחו פיעה. דיעו חיוט זיהר טהון; יך ועלבער סהקרהייט;
וועננו טור דיה ספאלטען ענקעל זיהאען. גלייך זיינער העערדע, לעהי
רען זיח חינו גרחב; ויה טרייבט דער טקר. דיה ועלינטן בעהעררי
טען ויה חן יענעס אקרעטן. ניצט עוויג לעסט דער חבגרוט חין
ווענען, דחו זיהן חיבערדויערט; דער הערר ערלחזע איינע זעעלע
ניאאט ער זיח זיה, טור לען דער העללע; ויה זיהעט, זעהע נייד,
ווען יענער טחטלע זחאמעלט, חונט ויינעו הויסעו העררליקייט לערי
זעהרט. חיס טקרע ניאאט ער קיינע סחטלע איס; דיה העררליי
קייט לעהרט זיהק ניצט גאך. חיוט זיינע זעעלע היער לערגניגס;
חיינסט ווערדען ויה דיק ועליג פרייען. ער לעהרט דאך זיינען לעסטען
נאך, ערבליקעט עוויג ניצט דחו זיכט. חיון מענט חין הקצסטעל ווירדען,
ווען ער קיין ווייער חיוט, לעהרט חין ויה דוואע פיעה.

ג אין פואלם אספי'ס. דער גחטטער גחמט, דער עוויגע רעדעט,

מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵי: מִצִּיּוֹן מְכַלְלֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ:
 יְבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִפְנֵינוּ תֹאכַל וְסִבִּיבֵינוּ נִשְׁעָרָה
 מֵאֵד: יִקְרָא אֱלֹהֵי שָׁמַיִם מֵעַל וְאֱלֹהֵי אֲרֶץ לְדִין עִמּוֹ:
 אֲסַפְרֶלִי חֲסִדֵי כְבוֹדִי בְרִיתִי עֲלֵי רֹחַב: וַיִּגְדּוּ שָׁמַיִם
 צְדָקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֵלָה: שָׁמְעָה עַמּוֹ וַיִּאֲבָרְכָהּ
 יִשְׂרָאֵל וַאֲעִדְדָהּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֹהֵיהֶם אֲנִכִּי: לֹא עֲלִזְסָהֶךָ
 אֲבִיחָה וְעוֹלָתֶךָ לְנַגְדֵי הַתְּמִיד: לֹא אֶאֱחָז מִבִּיתֶךָ כִּי
 מִמִּכְלָאתֶךָ עֲתוּדִים: כִּי לִי כָל־חַיֵּי תְרַעַר בְּהִמּוֹת בְּהַרְרֵי
 אֲלֶף: יִדְעֵתִי כָל־עוֹף הַרִים וְחַי שְׂדֵי עֲמָדִי: אִם־אָרַעַב
 לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי תִבֵּל וּמִלֵּאָה: הֲאֹכַל בֶּשֶׂר אֲבִירִים
 וְגַם עֲתוּדִים אֶשְׂתָּה: וְגַם לֵאֱלֹהִים תִּזְכֶּה וְשָׁלֵם לְעֶלְיוֹן
 נִדְרֶיךָ: וּקְרָאֵנִי בַיּוֹם צָרָה אֲחַלֶּצֶךָ וְתִכְבְּדֵנִי: וְלִרְשָׁעוֹ
 אָמַר אֱלֹהִים מַה־לָּךְ לְסַפֵּר חֲקֵי וְתִשָּׂא כְבוֹדִי עַל־רִפְיָה:

רוחב דער ערדע לוי, פאקס אויפגאנג ביי לוס ניעדערגאנגע. פאן
 ליון — קראגע דער סאנהייט — סארנאלט דיו גאטטהייט זיינהער. ער
 קאמט, חונער גאטט, חונר סאייגט ניכט (באליסטראל פערלעהרס
 פאר זיהק; חוס זיהו הער געוואלטיגער טארק). רופט דעס היא.
 אעל פאן קבען, רופט דער ערדע, לוי ריכטען זיין פאקק: „פערי
 זחאמעט איר זיינע פערעהרער, דיו איין בינרניס בייס קפפער ער.
 ריכטען (דער היאמעל חיוט זיינער גערעכטיגקייט לייגע; דען ער
 חיוט ריכטער, — גאטט!). הערע איין פאקק! חיד רעדע; יראל!
 חיד לייגע חונטער דיר; גאטט בין חיד, דיו גאטט!. חיד סטרען
 דיק ניכט, קב דינע קפפער; דיו חונטער רויכט יח טטעטו פאר
 איר. חיד אחג קיין רינד חויו דינעק חיונע; חויו דינען הירדען
 קיינע בחקקע. דען איין זינד חווע טהיערע דען ווארען; איין חוין
 בערגען דחו פיעה, בייח טויוענדען. חיד קעננע יעדען פאגעל חיס
 געכירגע; ווחו זיך חיס פערדע רעגט, חיוט איר בעקחנט. הוכ.
 גערטע חיד? דיר זחגטע חיצו ניכט; דען איין חיוט ערדע חול ווחו
 יוח פילזעט. עסע חיד דען פלייס דער. סטיערע? סרינק חיד דער
 בחקקע כאט? ברינג נור גאטטע דחנק לוס קפפער; ערפילזע נור
 ווחו דוח דעס העכסטען געאקבט; חוגר רון איד חו חו דינער
 נחטה, חיד רעסטע דיק: — „וח סר פערעהרסט דוח איד.“ חבער לוס
 פעררוכטען זחגט גאטט; ווחו סוואלענט דוח פאן איינער זעהרע;
 פיהרסט זיינען בונד חו דינעק אודע. ון דוח דעך העמעסט

וְאֵתחַ שְׂנֵאתָ מִסָּר וַתְּשַׁלְּךְ יְדַי אֲחֵרֶיךָ: אִסְדָּאתָ
גַּב וַתִּרְץ עִמּוֹ וְעַם מְנַאפִּים חִלְקָה: פִּיךָ שְׁלַחְתָּ בְרָעָה
וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמִד מִדְּמָה: הַיָּשֵׁב בְּאַחֶיךָ תִּדְבַר בְּכַךְ
אִמְרָה תִּתְקַדְּדֵיפִי: אֵלֶּךָ עֲשִׂיתָ וְהִתְרַשְׁפִּי יְמִיתָ הַזֹּזֶת
אֲדִיחָה כְּמוֹךָ אוֹכִיחָה וְאֶעְרַכָּה לְעֵינֶיךָ: כִּינִתָּא וְאֵת
שִׁכְחִי אֱלֹהֵי פֶךְ אֲטַרְךָ וְאֵין מַצִּיל: וְכַתּוּבָה תוֹדָה יִכְבְּדֵנִי
וְשֵׁם יְהוָה אֲרַאנוּ בְּיִשְׁעֵי אֱלֹהִים:

ליום שלישי

נָא לְמַנְצִחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: כְּבֹא אֱלֹהֵי נַחַן הַנְּבִיא בְּאֶשֶׁר
כָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע: חָנְנִי אֱלֹהִים פְּתַח־סִדְּךָ פְּרֹב־חַמְקֶךָ מִחָה
כְּשִׁעֵי: הִרְבַּח כְּבִסְנֵי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאתִי טַהַר־נִי: כִּי־פִשְׁעֵי
אֲנִי אֲדַע וּמַחֲטָאתִי נִגְדֵי תָמִיד: לֵךְ לְבִדְךָ וּחֲטָאתִי וְדַרְע
בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תַּעֲזֹרְךָ בְּדַבְרֶךָ הַזֹּכֶה בְּשִׁפְטֶךָ: הִךְ
בְּעֶזְרֹן חוֹלֵל לְתִי וּבְחַמְטֵךָ יִתְּנֵנִי אֲמִי: הֵן אֲמַת־חַפְצֵךָ בְּשִׁחוֹת
(* הרב ק')

חֲזַע לֹכֵט; ווירפסט איינע ווהרטע הינטער דיק. ערויחסט דוח חיי
נען דיעב, דוח ביוט זיין פריינד; חונד עהעברעכער זינד דיין חוואי
גחנך. לחסעווס דיינען אונד לוס בחוען חווי; דיינע לונגע סאיערעס
חרגויס; ויטלעסט דח, פערליידעסט דיינען ברודער, העפסעסט
דיינער אוסטער וזהנע טחנרלעק חן. דיעו טהוסט דוח; — סווינג
חיד נון; דוח דחצטעסט ווהל, חיד ויח, וויח דוח; ניין, חיד לייגע
דיר', חיד לעגע דיר פֿער חויגען. אערקט עו ווהל חיהר גחטעני.
פערגעטען! וחסט רחפֿע חיד הין, חונד ניחאחנד רעסטעט. ווער
דחק איר חפֿערט, עהרט איד; ווער חלס חוין ויינען ווהנרל חחס,
דעס לייגע חיד גחטסויד הייל.

נָא דַעס זאנגמיסער, אין פואלם דוד'ס. אלז דער פראפעט נחן
צו איהם קאם. דא ער צו בת שבע איינגעאנגען. ערכורק דיק איי
נער, גחט! נחך דיינער גנארע! נחך דיינער גרחסען גיטע סילגע
איינע סור! ווהל וחסע איד פֿחן איינען איסעטהחסען, חונ' רייניגע
פֿחן איינען וינרען איד. דען חיד ערקענגע איין פֿערכרעכן; חו' איינע
זינדע סוועבעט סטעטו פֿער איר. דיר, דיר חוילין חקבע חיד געניכי.
דיגעט; ווחו בחו חין דיינען חויגען חיוס, געטהחן; דחס דוח גערעכט
וייעסט, ווען דוח ספריכסט; ריין ערטיינעסט, ווען דוח ריכטעסט.
חין וינדען חחס חחן איד געלייגעט; חין איסעטהחס עאפֿלינג איד
— אוטטער. ויעה! דוח פֿערלענגסט חיס היאליכען דח ווהרי.

וּבְסַתֶּם חֲכָמָה תּוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטְאֵנִי בְּאוֹבוֹ וְאַטְהֵר תְּכַבֵּסֵנִי
 וּמְשַׁלֵּג אֲלֵבַיִן: תִּשְׁמַעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת
 דְּפִיִּת: הַסֵּתֶר פְּנִיךָ מִחַטָּא וְכִלְעוֹנֹתַי מִחָה: לֵב טְהוֹר
 בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל־תִּשְׁלִיכֵנִי
 מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדוֹשְׁךָ אֶל־תִּתְּקַח מִמּוֹנֵי: הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ
 וְחַטָּאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ: תִּצְוִלֵנִי מִדְּמָיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 תְּשׁוּעָתִי תִרְגֵּן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ: אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִּפְתָּח וּפִי
 יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: כִּי לֹא־תִחַפֵּץ וְכִי וְאַתְּנָה עוֹלָה לֹא
 תִרְצָה: וְכִי אֱלֹהִים רַחַם נִשְׁכַּרְהָ לְבַנְשָׁר וְנִדְבָה
 אֱלֹהִים לֹא תִבְחָה: הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה
 חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם: אִן תִּחַפֵּץ וְכִי־צֶדֶק עוֹלָה וְכִלְלִי
 אִן יַעֲלוּ עַל־מִזְבֵּיחַ קָרִיִם:
 נַב לְמִנְצַח מִשְׁבִּיל לְדוֹד: בָּסֵא־דוֹאָג הַיְגָדְמִי וַיִּגַּד

הייט ; דוח וְעֵהֲרוֹט אִיך וויזוהייט חוּס פֿעֶרְכֶּהֲרַגְעֵנּוּ. עֵנְטוֹינְדִיגֶע אִיך
 אִיט הַיּוֹשֵׁפ, דַּחַס חִיד רִיין וִיז; פֿאָן דִיר גֶעוּוּחְטֵען, גִּוְחֵלן חִיד, טֶרַחֵן
 דַּעַס סַנְעֵע. עֵן אַחַס אִיך וּוְחֵנַע חוֹנֵד פֿרִיידֵען הַחֵרֵען! עֶרְקוּוִיקֵע דַּחו
 גַעבִיין, דַּחוֹ דוּח עֶרְטוֹוִגְסֵט! פֿעֶרְכִירְג דִיין חֵנְגֶעוִיכֵט פֿאָר אִינען
 זִינְדֵען; חוֹנֵד אַחַסֵע אִינע אִיסֵעֵטֶהֲחֵטֵען חוֹיז! עֶרְשַׁחֲשַׁע, גַּחַטֵט!
 חוּס אִיר חוּיין רִינעוּ הַעֵרן! חוֹנֵד גִיב אִיר חוּינען נִינען בִיעֶדֶרֶוִיין!
 פֿעֶרְוִוִירן אִיך נִיכֵט פֿאָר דִינעס חֵנְגֶעוִיכֵטֵע; עֵנְטלִיעֶה אִיר נִיכֵט
 דִינען הַיִיזִגֵען גִיִיס! גִיב אִיר דִיח וּוְחֵנַע דִינעוּ הַיִיזֵעוּ ווִיעֶדֶלֶר,
 אַחַס אִיך דַּעֵר גִיִיסֵט דַּעֵר גֶרַחַסֵאוּסֵה חוֹנְטֶעֶרְטֵטִילֵען! דַּען אַעֲחֶרֶע
 חִיד חִיבֶעֶרְטֶרֶטֶעֵר דִינע וּוְעֵגֵע: חוֹנֵד זִינְדֶער, דַּחַס זִיח ווִיעֶדֶרֶר לֹו
 דִיר קַעֲהֶרֵען. עֶרְרֵעֵטֵטֵע אִיך פֿאָן בִלוֹטֵטֵסוֹד, גַּחַטֵט! אִיין הַיִיז! דַּחַס
 אִינע לֹוִנְגֵע דִינע גֶנְחֶדֶע פֿרִינע! הַעֵרר! חֵשַׁחֲנֵע אִינע אִיפֵסן, דַּחַס
 דִינן רוֹהַס אִיין אונֵד פֿעֶרְקִינֵדֵע! דַּען חֶפֶפֶֿעֵר ווִילֹאֵסֵט דוּח נִיכֵט, חִיד
 גַחַבֵע זִיח: בֶּרְחִירֵטִיקֵען זִיכֵד דִיר נִיכֵט גַעֶפֶֿחֶוִיג. דַּחו חֶפֶפֶֿר, דַּחו
 דִיר וּוְהַיִזִגֵעֶפֶֿחֶוֹט, חוּיט חוּיין גַעֶבֶרְחֶכֶנֶר זִין; חוּיין גַעֶבֶרְחֶכֶנֶעוּ, חוּיין
 לַעֶרְטוֹוִגְעֵנֵעוּ הַעֵרן, עֵן גַּחַטֵט! פֿעֶרְטֵאֶהֲסֵט דוּח נִיכֵט! טַהוֹע לִיין
 וּוְהַיזִ נַחֵד דִינֵעֵר הוֹוד! עֶרְכִוִיע דִיח אִוִיעֶרן יִטְוֵלִיס'ס! דַּען וּוְעֶרְדֵען
 חֶפֶפֶֿעֵר חֶהֲנֵע סוֹוד, גַעוּוִיִיהֵטֵע גַחַבֵען דִיר גַעֶפֶֿחֶוֹטֵען; דַּען בַּעֶסֶטִיִי
 גַעוּ סֵטִירֵע דַּען חֵטֶחֶר.
 נַב פֿאַם זֵאָנְגִיסֵטֶעֵר אִינֵצ אַתְטֶעֶרוּוִוִוִוג דוֹד'ס. אַלֹו דַּעֵר אַחֲזִי

לְשֹׁאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ בְּאֵיחָד אֲבִית אֲחִי מֶלֶךְ: מִדֶּה־תִּהְיֶה
 בְּרַעַה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל־חַיִּים: הַיּוֹם תִּחְשַׁב לְשׁוֹנֶה
 כְּתֹעַר מִלְּטָשׁ עֲשֵׂה רְמִיָּה: אֲהַבְתָּ רַע מִטּוֹב שִׁקָּר וּמִדְּבַר
 צָדֵק סָלָה: אֲהַבְתָּ כָּל־דְּבַר בָּלֵעַ לְשׁוֹן מְרִמָּה: גַּם־אֵל
 יִתְצָה לְגַצַּח יַחֲתֶה וְיִסְחָק מֵאֲדוּל וְאֶשְׁשֶׁה מֵאֶרֶץ־חַיִּים
 סָלָה: וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירָאוּ וַעֲלִיו יִשְׁחַקוּ: הִנֵּה הַגִּבּוֹר לֹא
 יֵשִׁים אֱלֹהִים מַעֲזוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעֲזוּ בְּדַחֲתוֹ: וְאֲנִי
 בְּיַת רַעֲנַן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּטַחְתִּי בַחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעַד:
 אֲדֹה לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאֶקְדֶּה שִׁמְךָ כִּי־טוֹב בְּגַד הַסִּדְיָה:
 נָגַל מִנִּצָּחַ עַל־מַחֲלַת מִשְׁכִּיר לְרוּחַ: אָמַר נָבֵל
 בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עָלַי אֵין עֲשֵׂה־טוֹב:
 אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לְרֹאשׁ הַיֵּשׁ:
 מִשְׁכִּיל הַיֵּשׁ אֶת־אֱלֹהִים: כִּלּוֹ סָג יַחֲדוּ נִאֲלָחוּ אֵין

דואג קאם, אונר דעם שאול הינטערבראכטע: חד זיא אין אדומלךס
 חזיו אנגעקאממען. ווחו ריהאסט דוח. העאר! זיך דיינעו פֿרעפֿעאו?
 זיח ווחהרט דזך חימאער, גקטטעו גיטע. דוח זינלסט חויל חונלחאל:
 דיינע לונגע— זיח גזייכט סזרפֿגעוועטלטיען קוינגען; זיח סטישטעט
 טרוג חונל אייטערייח. דוח זעבסט דחו כחוע מעחר חלו גוטעו; דוח
 זיגע מעהר חלו ווחהרהייט רעדעו; ביסט חולער חנהייטסוחנגערען
 ווחרטע, בעטריגעריסער לונגען פֿריינד. זח ווירד חויד גקטט זיך זח
 לערטאחרען; זיך פֿחסטען, חויו דעק לעלטע רייסטען, חונד דיינע
 וחורלעל חויו דעק חחנדע דעו זעבענו זיעהען, חויל עוויגע זייטל.
 דיעו ווערדן דוח גערעכטע סוין, חונל טוידערנד ספֿחטאן חיכר חיהן.
 „זעהעט, דח! דען אחו!— גקטט וחור ניכט זיינע לזערויכט: ער
 טרויטע זיינען גרקסן טחאלען; דוח לזערויכט וחחר חיהק לוס פֿחלזעל“.
 חיד חכער בין רעק טנגען חזכויק, חיק טעאפעל גקטטעו גרינענד,
 גזייך; פֿערטרויע טטעטו חויל גקטטעו גיטע. דיר דחנקע חיד
 סטעטו— דען. דוח טהוסט עז!— דוין נחמע חיוט חימאער אין פֿערי
 טרויען, דען ער טהוט דיינען פֿריינדען וחזל!
 נג דעם זאנגמיסטער אויף עחלת, אינע אנטערוויחונג דולס. חיק
 הערלען ספֿריכט דער טחוק: עז חויט קיין גקטט! פֿערדערכניס
 זעבט אחו, גריין חונד חונרעכט: כיחאחנד וויל דוח גוטע חיי
 בען. פֿקס הימאעל סויעט גקטט חויל דוח בעגזיקסטען מענטעני
 וחנהע; חב חוינער דער פֿערטנעלס געהערזעט, טר חוינער גקטט
 הערלען פֿקרטע. פֿולע סחימאען זיח לוס טכפֿעלז חוין; ניכט

עשׂוֹד־טוֹב אִין גַּם־אֶחָד: הֲלֹא יִדְעוּ פְעֻלֵי אָזְן אֲכֹלֵי עֵמֶד
אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ: שָׁם פָּחַד־פָּחַד לֹא־הָיָה
פָּחַד בְּ־אֱלֹהִים פֶּזֶר עֲצֻמוֹת תְּנֶה הַבִּישְׁתָּה בְּ־אֱלֹהִים
מֵאָסֶם: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שְׁבוֹת
עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: נָר לִמְנַצַּח בְּגִינּוֹת
מִשְׁבִּיל לְדָוִד: בָּבֹא הַיָּפִים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׂאֵל הֲלֹא דָוִד
מִסִּתְּתָר עִמָּנוּ: אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְבֹרְחָהּ תְּדַיְנֵנִי:
אֱלֹהִים שִׁמְעֵה תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי: כִּי זָרִים וְקָמַד
עָלַי וְעֲרִיצִים בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנִגְדָם סִלַּח:
הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדַנִּי בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי: יִשׁוֹב הָרַע לְשֹׂרְרֵי
בְּאִמְתָּךְ הַצְמִיחֵם: בְּנִגְדָם וְאֹפְחָה־לָךְ אֹדָה שִׁמְךָ
יְהוָה בְּרִטּוֹב: כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילֵנִי וּבְאִבֵי רֵאשִׁית עֵינָי:
נָה לִמְנַצַּח בְּגִינּוֹת מִשְׁבִּיל לְדָוִד: הַאֲזִינָה אֱלֹהִים

איינער ווייל דאן גוטע איבען, אויך ניכט איינער. זיך ווערען
אינע ווערען, די טירחנען, די יעלט אין פֿאך וויך ברקד
פֿערלעהרען, גחטט, דען זיך ניכט גערופֿען. כחוד ווירד און
פֿירטען, ווי און ניכט געפֿירטעט, ווען דינער בעקריעגער גע.
בינע גחטט לערסטרייעט! בעטאע זיך, זיך זיך פֿאך גחטט פֿער.
פֿעטעט! גחטט דער פֿאך לין חויו דען יזאליטטען הילפע וענדעט!
ווען דען פֿערטטסטען פֿאך דער הער זיך פֿנכיאט חיוט יעק
פֿרעה, חיוט יזאל חין פֿריידען!

נך דעם זאנגמיזער אויף גנינת אינע אונטערזויזונג דוד'ן. אלו
דיא זיפֿים צו שאול קאמען אונד זאמען: דוד האלט זיך ביא אונד
פֿערבארגען. היילן איר, גחטט! דורך דינען נחאען! טחפֿע איר
רעכט דורך דינע אהלט! גחטט, ערהערע איין געבעט, אערק' חוד
אינע אונדען ווערטע! כחכחערען, ווידער איך פֿערטווערטען, גרויזקס
פֿאך בעגעהרט איין לעבען, דענקעט ניכט און גחטט! — חכער גחטט
חיוט איר חין העלפֿער, חיוט ערהערטער אינען לעבען. אהס דאן
חונהיל זיך לו אינען פֿיכרען ווענדן! — דינע ווערהייט הייסט ען — אהס
זיך טאחטען! איט פֿריאוסה ברינגע חיד דאן דיר פֿעלער דעה,
דחקע דינען נחאען, דער ון וועהלוטהוט — ער רעטטעט איך חויו
פֿאלער נחטה, ער אהס איך אונט און אינען פֿינדען סויען.

הַפִּלְתִּי וְאֶל־הַתְּעַלְמִים מִתְחַנְּתִי׃ הִקְשִׁיבָה לִּי וְעַנֵּי אָרֶד׃
 בְּשִׁחִי וְאֲדִימָה׃ מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֶקֶת רָשָׁע כִּי־יִמָּשׁ
 עָלַי אָזֶן וּבִאֵף יִשְׁטַמּוּנִי׃ לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאִמּוֹת מוֹת
 נָפְלוּ עָלַי׃ יִרְאָה וְרַעַד יָבֵא בִּי וְתִכְסֵּנִי פִלְעוֹת׃ וְאָמַר
 מִהַיְתָּדֶךָ לִי אָכֵר בְּיִזְוֵנָה אַעֲוֶפָה וְאֶשְׁכְּנָה׃ הִנֵּה אֲרַחֵק גֵּד
 אֶלַּיִן בַּמִּדְבָּר סֵלָה׃ אֲחִישָׁה מִפְּלֹט לִי מִדַּחַת סֶעֱה מִסְּעָר׃
 בִּלְעַד אֲדֹנָי פִּלְגֵי לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בְּעִיר׃ יוֹמָם
 וּלְיָלָה יִסּוּבְכָה עַל־הַמַּתִּיָּה וְאָזֶן וְעַמֵּל בְּקִרְבָּה׃ הַיּוֹחַת
 בְּקִרְבָּה וְלֹא־יָמִשׁ מִדְּחָבָה הִנֵּה וּמִרְמָה׃ כִּי לֹא־אֵיֵב
 יִדְרֹפְנִי וְאִשָּׁא לֹא־מִשְׁנָא עָלַי הַגִּדִּיל וְאֶסְתֵּר מִפְּנֵי׃
 וְאַתָּה אָנּוּשׁ כַּעֲרֹכִי אֲלוֹפִי וּמִדְּעִי׃ אֲשֶׁר יִחַדּוּ גַמְתִּיק
 סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרָגֶשׁ׃ יִשְׁמְנוֹת וְעָלִימוּ יַרְדּוֹ
 שְׂאוֹל תַּיִם כִּי־רַעוֹת בְּמִגְוָם בְּקִרְבָּם׃ אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים

(*) ישיא ק'

הַזָּרַע אֵינִי גִעְבַעְתָּ! עֲנִטְלִיעַהֶּ עַד דִּיךְ אֵיכְנַס פְּלֹעַהֶטֶן נִכְסָא נִינָע
 דִּיךְ לֹא אִיר, עַרְהֲזַרְעֵי אִיר, וּוִיח אִיר קְלוּגְלִיךְ לְחַגְעָה הִיִּלְעַ דְחָס דְעַר
 פִּינְד זֶס טְחֵבֵט, דְעַר פִּרְעַפְלֹעַר דְרַחֲבָנְטָא! וּוּפְלוּטֶן חוּנְהִיִל אִיר לֹ
 וּוּפְלוּטֶן, וִינֵד אִיר הֶעֱפְטִיג גְרַחַס; חֲנִיגְוִטִפְחֹלֹל טְחֵגְטֶס דְחוּ הֶעֱרַן וְחוּ
 אִיר, אִיר חִיבֵעֲרַפְחֹלֹטֶן טְחֵדְעוּטְרַעֲקֶקֶטֶן, וּוּחֲנֵדְעוּן פֹּרְכֵט מוֹ' לִים
 טַעֲרֵן חֵן, אִיר חִיבֵעֲרַדְעֶקֶט חֵינִי קְחֹטְעוּ גְרוּיֶען. אִיר טַשְׁרַחֲךָ: ט
 הֲטֵטְעֵט חִיךְ טוִיבֵעֲנַטְוִינְגֶטֶן, דְחָס אִיר פֹּלְחֵגְעָה רַחֲוּט לֹא וּזְכֵטֶן, פִּעֲרַכֵּט
 וּעֵג חֵין וּוִיטֵט חִירֶרֶט, חִיבֵעֲרַנְחֵטְט חֵין דְעַר וּוִיטֵט. וּוִיח וּוִירַדֵּע
 פִּיךְ חִיִּילֶטֶן לֹא עֲנַטְקְחֹאֲעֵן פִּתְרֵט טְטוּרַס חוּנֵד חוּנְגְוִיטְטֵטְעַר! פִּעֲרֵי
 דְעַרְכֵטֶן כִּרִינְגֶה הֶעֱרַר, חוּנֵד לֹא וִיעֲטַפְחֹלֹט חוּנְטֵטֶר זִיח. (טַחֲן זַעֲהֵפ
 חִיךְ חֵין דְעַר טַשְׁחֵדְט גֶּעוּוְחֹלֹט חוּנֵד הֲחֵדֵר טַחֲגֵט חוּנֵד נַחֲכֵט חֵינִי
 חִיֶּהֲרַעַן אוִיעֲרָן וּוּחֲנֵדְעוּן, חוּנֵד חֲנִיגְוִט חוּנֵד קוּאֲעַר אוִיעֲרָן חִינְנֵטֶר.
 הַחֹב. חוּנְפְחֹלֹל דְרַחֲהֶט חִינְנֵטֶרֶחֶלֶב, טַחֲגֵט חוּנֵד חֲרָגְוִיט וּוִיזְכֵט
 נִכְסָא פִּתְן דַּעַן טַטְרַחֲטֵטֶן). דַּעַן טַחֲנֵדְטֵט אִיר חֵינִי פִּי יִכְד, דִּיעוּ
 וּוּחֹלֹטֵט חִיךְ הוֹרְעוּן, וּעוּן וּוִידֵעַר אִיר חֵינִי הֲחֵסֶטֶר פִּתְכֵט, פִּתְרֵט חִיֶּהֲט
 פִּעֲרַכֵּרְגֶט חִיךְ אִיר; חֲכַעֲרֵט דוּח, חֵינִי אֲחֹן, גֶּעֲטַחֲמֵלט, וּוִיח חִיךְ!
 חֵינִי רַחֲמָה, חֵינִי כוּעֲנַפִּירִינֵד, אִיט דַּעַן חִיךְ וִיטֵטֶן חוּאֲחֵגְגֵט פִּלְעוּגְטֵט,
 לֹא גַחֲטַטְעוּהוּי חֵין פִּרְחָהֶטֶן הוִיפֵטֶן וּוּחֹלֹטֵט! — הֵט, טַחֲד חוּל' חֵיגֵט
 טַעֲרָחֵגֵט רִיִּזֵט דִּיעוּטֵט חִיבֵטֶר זִיח! אֶעֱבַעֲנִיגֵט זִינְקֵטֶן זִיח חֵין חֲבֵטֵט.
 גְרוּנֵד! חוּנְגְלִיק הֶעֱגֵטֶן זִיח חֵין חִיֶּהֲרַעַר וּוּקְהֵטֵגֵט, חוּנְטֵטֶר זִיךְ. חִיךְ

אָבְרָא וַיְחַזֵּחַ יוֹשִׁיעֵנִי: עָרַב וּבִקֵּר וַיַּחְרִים אֶשְׁחָח וְאֶהְמָה
 וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב לִי כִּי־רָבִים
 חַיּוֹ עֲמָדִי: יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁבַּח קָדְשׁ סִלְהָ אֱלֹהֵי אֵין
 חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יֵרָאוּ אֱלֹהִים: שְׁלַח יְדֵיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלִל
 כְּרִיתוֹ: חָלְקוּ מַחְמָאת פִּיּוֹ וַקְּרַב לָבוֹ רַבּוֹ דְּבָרָיו מִשְׁמָן
 וְדַמָּה פִּתְחוֹת: הַשְׁלִיךְ עַל־יְדֵיהֶן וַיְהַבֶּה וְהוּא יִכְלֹקֶלֶה לֹא־
 יִהְיֶה לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: וְאַתָּה אֱלֹהִים וְהוֹדֵם לְבָאֵר
 שְׁחַת אַנְשֵׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא־יִחַצְצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ:
 נו לְמַנְצֵחַ עַל־יוֹנָת אֱלֹם רַחֲקִים לְדוֹד מִקְּתָם בְּאֶחָז אוֹתוֹ
 כְּלִשְׁתִּים בְּנֵת: חֲנִי אֱלֹהִים כִּי־שָׁאֲפְנִי אֲנֹשׁ כְּלִדְהוֹם
 לִחַם וְלִחְצָנִי: שְׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כְּלִדְהוֹם כִּי־רָבִים לְחַגִּים לִי
 מְרוֹם: יוֹם אִידָא אֲנִי אֲלִיךָ אֶבְטַח: בְּאֱלֹהִים אֶחֱלֶלֶךְ רָחוֹ
 בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אֶרְאֶה מַה־עֲשָׂה בְּשֵׁר לִי: כְּלִדְהוֹם

רזע טר לו גחטט עאפאר, חונד ער ערהארעט איד. חכעטג, אחר.
 גענ, איטטחגו קחגע חד, היילג, חונד ער ערהארעט איינע טשיאמע,
 עראחוט איין זעבען, זיכערט עי, דחם ניטעאחנד חן איד קחן; דען זק
 חפט יוח חן איד ווחאען, פערניאטט' דער הערר חונד זיכטיגט
 יוח — ער, דער פאן עויג הער רעגיערט, זיח, דיח זיך עהנע ווחני
 דעל דינקען חונד פירכטען קיינען גחטט! — סחן זעגט ער זיינע
 חסנד חן פריינדע, בריכט זיינען בונד! גחטט, ויח איזכרחס חיוס
 זיין אונד, טיקק' חונד קריעג זיין הערן! געלינדער פליעסטן זיינע
 ווחרטע טוז חן חונד זינד געליקטע דאזע. ח, דעס עויגען בעפעיהל
 נור דיין געטיק, דער ווירד דיך סחן פערזורגען, דער זחסט ניכט
 זיאאער דען גערעכטען ווחנקען. יח, גחטט, סטירלען ווירוז דוח זיח
 הינחב חין טיעזע גרופט! באוטבעגיעריגע חונד פחוטע עררייכען
 ניכט דיח החולפטע חיהרער טחגע — ריען פערטרויען החבע חיד
 טטעטו לו דיר!

בן דעם זאנגטויטער אויף יונת אלם רחקים איין קליינאר דוד' אלז
 אויזן דיא פלשחים צו נח גרופען. זיח איר גנאריג, גחטט, דער
 אענט וייל איד פעטלינגען! טחגליך חנגטיגעט איד חזין בעטטריי.
 סער, טחגליך סנויבט חזין פליינד נחך איר; דען פיעל זינד איינע ווידער.
 וחצער, גחטט! — זק חפט איר חנגוט ווירד, החפעע חיד נור חויל דיך;
 חיד ריהאע איד דער גחטטליכען פערהייסונג, פערטרויע גחטט חו' פירכ
 טע ניכטו — ווחן קחן דער אענט איר טהון! טחגליך זייער, זיח איר חויל

דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע: יגדו ויפניו הפה
 עקבי ישמרו כאשר קח נפשי: על און פלמלמו באף
 עמים והורד אלהים: נדי ספרתה אפה שימה דמעת
 כנאדה הלא בספרתה: או ישום איבי אהור ביום אקרא
 זה קדעתי כי אלהים לי: באלהים אהלל דבר בידוה אהלל
 דבר: באלהים בטחתי לא אקרא מהיעשה אדם לי: עלי
 אלהים נדריקה אשלים תודות לך: כי הצלת נפשי ממות
 הלא רגלי מדהי לחתהלקך לפני אלהים באור החיים:
 נו למנצח אל השחת לדוד מכתם בברחו מפני שאל
 במערה: חנני אלהים וחנני כי בה חסיה נפש ובצל
 כנפיק אחסה עד עבר הוחת: אקרא לאלהים עלין לא
 גמר עלי: שלח משמים וישעני הרף שאפי סלה
 ישלח אלהים חסדו ואמתו: נפשי וכתה לבאים אשכבה
 (* יצונו ק)

אכנעו חר חויל אייטען חונטערגאנג, וואווען זיך לז הויפען. אויסען
 בעאטערקען איינע טריטע, סטעלען איינעס לעבען נאך. חוואוקט
 זייח חיהר ענטריינען! סטח' זיח חיס נאון הינאב, ח גחטט, ריח
 בחרכחערן! חוכה החוט דוח ויידען חיבער איך פעהאנגט, חת, לעג
 איינע טהרענען לז דען ויידען! זינדזיח ניכט חויך פאן דיר פעהאנגט?
 טאן וויילען זיח לזריק, ריח פיינדע, ווען חייך רופע, דען חייך ווייס
 עג, גחטט חייט איר לז וייע. חייך ריהאע איך דער גחטטליכען
 פעהרייסונג, חייך ריהאע איך דען עוויגען פעהרייסונג, פעהרטרייט
 חויל גחטט חוכר פירכטע ניכטו — וואו קאן דער מענט איר סחעדען?
 גחטט, לז געלויבען בק חייך דיר פעהרפאליכטעט, דיר ווילן חייך איינען
 דחנק ענטרייכען! דען דוח עררעטטענט איך פאס טאדע, חויך איי-
 נען פום פאס גוייטען, דחס חייך וואנדען אהן פאר גחטט, חיס ליכטע
 דער לעבענדיגען.

נו דעם זאנגמיזטער, פערסילגע ניכט איין קליינאד דוד, אלו
 ער פאר שאול אין דיא האלע פלאה. ערבחרס דיק, גחטט, ער
 בחרס דיק איין! זייח דיר ווכט איינע ועעלע סוטן, סוטן חיס
 שחטטען דיינער פליגען, זיח ריח חונגליקוסוואנגרע זייס פאר-
 חיבער. לז גחטט רון חייך, דעס חווערהחכוטען, לז גחטט, דער
 חיבער איך חכטליעסט: ער זענרעט הילפע איר פאס היאאען,
 בעטשאעט איינע ווידערוואכער, וענרעט זיינע גיטע, זיינע טרייע!
 יער חייט איין לעבען חונטער לחווען, פאחאען סטיבער, חונטער

לְהַטִּים בְּנֵי אָדָם שְׁנֵיהֶם חַנִּיּוֹת וְחַצִּים וְלִשְׁנֵי חֶרֶב חֲדָה:
 רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל־כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָה: רִשְׁתּוֹ
 הִכִּינוּ לַפְעָמִי כַּפָּף נִגְשִׁי כָרוּ לִפְנֵי שִׂיחָה נָפְלוּ בְּחוּכָה
 סָלָה: נָכוֹן לְבִי אֱלֹהִים נָכוֹן לְבִי אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה: עֲוֹהָה
 כְּבוֹדִי עֲוִי הַנָּבֵל וּכְבוֹד אֲעִירָה שָׁחַר: אֹדָה בְּעַמִּים
 אֲדַנִּי אֹמְרָה בַּלְּאִמִּים: כִּי־גִדַל עַרְשָׁמַיִם חֲסִידָה וְעַרְשֵׁי
 שְׂחָקִים אֲמַתָּה: רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל־כָּל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדָה: נַח לַמַּנְצִים אֶל־הַשָּׂחֹת לְדוֹד מִכָּתָם: הַאֲמָנָם
 אֵלֶם צֶדֶק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם: אֲחִי־בָלֵב
 עַל־תִּפְעָלוֹן בְּאָרֶץ חֶמֶת יְדִיכֶם תִּפְלִסוּן: זְרוּ רִשְׁעִים
 מִרְחָם הָעוּ מִבְּטָן דִּבְרֵי כֹזֵב: חֶמֶת־לְמוֹ כְּדַמֹּת חֶמֶת־
 נִחַשׁ כְּמִרְפָּתָן חֲרַשׁ יֵאָמֵם אֹנּוֹ: אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל
 מְלַחְשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מִחֶכְם: אֱלֹהִים הֲרִם־שִׁנְיָמוֹ

אענטשען, דערען לזעהנע אונז פלייאען, דערען לונגע טארפע
 דחלזע. ערהעבע, גחטט, דיק חיבער דיח היאמען, חיבער קלזע וועלט
 דינע אחיעוטחטט! נעטלע לעגטען זיח איינען טריטטען חייך. קריאאי
 סעו איין גייט לו בחדען, גרובען פאר איר חיינע גרובע — חונד
 פחלזען ועלבוט היניין. חונערסחקקען חייט איין דערן, חונערסחק
 קען, גחטט! חיד וינגע, סחגע זחיסענעספיעל, ערווחלע, איינע עהרע!
 ערווחלע, חערפע חונד ליטטער! דיח אחרגענרחהע וועקקע חיד
 חויל! דיק, הערה, ערהעבע חיד חונטער נחליחנען, דיר טחנט חוכ
 טער פחוקערן איין ספיען; דען ביו לוס היאמען רייכעט דינע גיטע,
 דינע טרייע זח ווייט דיח ווחקע געהען. ערהעבע, גחטט, דיק חיי
 בער דיח היאמען, חיבער קלזע וועלט דינע אחיעוטחטט!
 נח דעם זאנגסחייטער פערטילגע ניכט איין קליינאר דוד'ן.
 חיהר ריכטער, הייסט חיהר דיעועו רעכט געספרחלע? חורי
 טהיילט חיהר זח נחך ביוויגיטייט חיהר אחנגער? חיס הערלען טהיעי
 דעט חיהר יח בובענטטיקקע חונד ווחגט געווחלטהחטט! סטחטט
 רעכט חיס חחנרע. גחטטחזוע ויכר פערקעהרט פחן אוטטערלייבע
 חן, בעטריגער ברינגען חירוזין איט לור וועלט, חיהר וויטהען גוייכט
 גיכטיגער טחנגען וויטהען, דער סויבען חטטער, דיח חיהר חזהר
 פערסטחפלט, דחם זיח ניכט חערע דער בעטווחרער סטיאמע, דעו
 ווייען אייטערן, ליכערספרוך ניכט חערע. — לערטאעטטרע, גחטט,

בְּפִימוּ מִלְתַּעוֹת כְּפָרִים נְחוּץ וַיְהוּה: יִמְאֹסוּ כַמֹּדֵמִים
 יִתְהַלְכֵם לְמוֹ יְדֹרְךָ חֲצֹו כְּמוֹ יִתְמַלְלוּ: כְּמוֹ שֶׁבְלֹל תְּמָס
 יִהְלֶךְ גִּפְלֵ אִשֶׁת בְּלִחֹו שְׁמֵשׁ: בְּמָרָם יָבִיגוּ סִרְתֵיכֶם
 אֶמֶד כְּמִדְחֵי כְּמִדְחֵי יִשְׁעָרָנוּ: יִשְׁמַח צְדִיק בִּידְחֹוה
 גַּם פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדַם הַרְשָׁע: וַיֹּאמֶר אֲדָם אֶךְ פָּרִי
 לְצִדִּיק אֶךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בְּאָרֶץ: נֹט לְפַעֲצָח אֶ
 הַשְּׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאֵל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת
 לְהַמִּיתוֹ: הִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוֹמָמִי הַשְּׁבֻבִי:
 הִצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹן וּמֵאֲנֵשׁ דָּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי וַהֲגִה אָרֶם
 לְנַפְשִׁי יִגְרוּ עָלַי עַיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי יְהוָה: בְּלִ
 עוֹן יִרְצֹן וּכְתֻבֵנו עֲדָה לְקַרְאֲתֵי וְרָאָה: וְאִתָּה יְהוָה וְאֱלֹהִים
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶתְחַן כָּל־
 בְּגֵדֵי אֹן סִלָּה: יִשְׁבֹּו לְעֶרֶב יִדְמוּ בְּכָל־בַּיִת וְיִסּוּבֶם עַד:

(* חציו ק'

דיוח לְהִנֵּעַ חֵן אִיהֶרֶטֶס אֹנֹדֵעַ! לְעִרְאֵלֹאֵעַ דְּחֹו גְעֻבִים דְּעַר יִזְכֵּר
 גֵּעַן אֲחֹוֵעַן! אֲחֵס וַיִּח לְעִרְגָּעֵהֶעַן וַיִּיח וּוְחִסְעַר, דְּחֵס דְּחֵיִן פְּלוֹיִסְט,
 (דְּעִרְגָּעֵיִן לְעִרְטָפִיִסְטֵרֵעַ, דְּעַן זִיח חֲנֻגְעֹאֵעַגֵס!) וַיִּיח חֵיִנֵע סֵנֵעֵקֵקֵע
 דִּיח חֵיִס גֵּעַהֵן לְעִרְטָפִיִסְט, וַיִּיח פְּרִיִהֲגֵעִבֹוֹרֵט, דִּיח קֵיִנֵע וְחֵנֵע
 סוֹיֵעַט! — עַה' חֵיִר גְּעֵפְחֵס דְּעוֹ דְּחֵרְנֵעוּ. בְּרַחֲנֵד גְּעֵרְחֵעַעו, נֵקֵךְ
 רַחֵה, קֵיִס חֲנֻגְעוֹוְחֵרָאֵס — וּעַג פִּיִהֶרֶט' דְּעַר סְטוֹרֵס! דְּעַר פִּדְחֵאֵע
 סוֹיֵעַ בְּעֵסְטֵרְחֵפִיִנְגָּה פִּרֵיִע וַיִּךְ חֹנֵד בְּחֵדֵע זֵינֵע טְרִיִטֵטֵע חֵיִן פִּרְעֵעֵי־
 אֵעֵרְבֹוֹט. וַח סֵפִרִיִכֵט חֵיִן יֵעֵדֵעַר: אֹנֹסוֹר כְּרִיִנְגֵט דֵקֵךְ פִּרְוִכֵט;
 פִּירֹוֹחֵהֶר עֵו חֵיִזֵט חֵיִיִן גְּחֵסֵט חֹוִיִךְ עֵרְדֵעַן רִיִכֵטֵעַר!
 נֵט דְּעַם זֹאנְגֵמִיִזְעַר פֵּעֵרְשִׁלְעֵע נִיכֵט אֵיִיִן קִלִּינְאָד דוֹד' אֵלז
 שְׂאֹל זֵיִן הוִיז בְּעוֹעֵסֵעַן לֵיעַס, אִיִּהֵן אֹמְצוֹבֵרִיִעֵקֵע. רֵעֵטֵטֵע אֵיךְ אֵיִיִן
 גְּחֵסֵט, פִּלֹּן אֵיִינֵעַן פִּיִיִכֵרֵעַן! זִיכֵרֵע אֵיךְ פִּתֵר אֵיִינֵעַן וַיִּדְעֵרוֹחֲכֵעַרֵן!
 רֵעֵטֵטֵע אֵיךְ פִּלֹּן חִיכְעוֹטֵהֲחֵסִיִגֵעַן, הֵיִן אִיר וַיִּדְעֵר כֹּאֲסֵבֵעִגֵיעֵרִיִע!
 דְּעַן זֵיעֵהֵע, חֹוִיִךְ אֵיִיִן אֵעֵבֵעַן אֹיֵעֵרֵן זֵיח, רֵחֵסֵטֵעַן וַיִּךְ לֹוֹחֵאֵטֵעַן וַיִּדְעֵר
 אֵיךְ, דִּיח פִּרְעֵעֵעַן, דִּיח חֵיךְ נִיכֵטוּ פֵּעֵרְכֵחֵעֵעַן. נִיכֵטוּ כְּעַגְחֵנְגֵעַן, אֹיִ
 פֵּעַן, חֵהֵנֵע אֵיִינֵעַ סוֹרֵה, חֹוֹאֵהֶר, רִיזֵטֵעַן וַיִּךְ. עֵרוֹחֲכֵע! כְּעַגְעֵנְגֵע
 אִיר חֹנֵד זֵיעֵהֵע דְּרִיִיִן, חֵ עוֹיִגֵעַר, דְּעוֹ וּעֹלְטָחֹוֹ הֵעֵרֵר! גְּחֵסֵט
 יִסְרָאֵל'! חֹוִיִךְ, זֹכֵע חֹוֹעַ עֵרְדֵעוֹוְחֵהֲנֵעַר הֵיִיִס, קֵיִנֵעַק דְּעַר פֵּעֵר־
 וּעַגְנֵעַ, קֵיִנֵעַק חֹנְגְעֵטֵרֵיִיעַן גְּנַחֲדִיג! חֲכֵעֵנֵדוּ קֵחֵאֵטֵעַן זֵיח הֵעֵרְלוּ,
 וְחֵרָאֵטֵעַן וַיִּיח דִּיח הֹוֹנֵדֵעַ, וּוְחֵנֵדֵעַן חֵיִן דְּעַר סְטֵחֵרֵט חֹוֹהֵעַר;

הנה ויביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כרמי שמע:
 וארצה יהיה תשחקלמו תלעג לכלגוים: עוז אליך
 אשמדה בראלהים משגבי: אלהי חסדו יקדמי אלהים
 יראני בשורי: ארתרגם פך ישכחו עמי הגיעמו סחילה
 הזורדמו מגנו אדני: חטאת פיו דבר שפתימו וילכו
 בגאונם ומאלה ומסחש יספרו: בלה סחמה בלה ויאנמו
 וידעו בראלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: ושם
 לערב יהמו ככלב וסובב עיר: הפה ינועון לאכל אדם
 לא ישבעו וילינו: ואני אשר עזה וארנן לבקר חסדה
 כיהיית משגב לי ומנום ביום צר לי: עזי אליך אומרה
 בראלהים משגבי אלהי חסדי: ס למנצח על שושן
 עדות מכתם לךדך ללמד: בהצותו ואת ארם נהרים
 ואת ארם צובה וישב ויאב וק את אדום בייא מלח שנים
 (* חסדי ק' * יניעון ק' *) י"א לחדש

איט דעק אונדע טפרודעון ויא, איט דען איספען — דאזע — דען
 „ווער הרעט עו?" דוח תבער, עוויגער, פערלפכעטס זיא, טפחסי
 טעוטס פולער היידען! ח דוח פולאפכט, דינער התרע חיד! איינע
 פעוטע בורג חיוט גחטט! זיינע גחדע חיוט איר נחהע; גחטט וחסס
 איך לוט חן פיינדען זעהען. חואקחאען לחס ויח ניכט, איין פחוק
 פערגחטע זיא גחך בחוד; ניין, חין עלענד טרייבע זיא חואהער, ח
 דוח, חונער טילד! לחס זיא, געסטירלט, קונד טהון חיהרעו אונדעו
 זינרען, חיהרער איספען טגחדע ווחרטע, וויח פערטריקט חין חיהרען
 החכאוטה, זיא טרוג חונד איינייד ביסען. פערטיאגע חיס לחר, פער-
 טיאגע זיא, זח זינר זיא ניכט! ניין, ערפחהרען איסען זיא, דחס חין
 גחטט וזין יעקד הערר זיח, הערר זיח חזיבער פולע וועלט! חכענדו
 איסען זיא דחן קחאען, אחראען וויח דוח הונדע, ווחנדערן חין דער
 סאחדט חואהער — זיא חין חונד הער לחך ספיינע חיררענד, לו
 סטיאלען חיהרען הונגער, לו פיינדען לחגערטאטטע, חונדעס חיד
 דינע אפכט בעזינגע, ביו חס אחרגען דינע גיטע זיכלע, דחס דוח
 פעוטע בורג איר ווחרוס, לופולכט לור לייט דער נחטה. דיר, ח חול-
 אפכט טחנען איינע וחייסען: פעוטע בורג חיוט גחטט איר, גחודי
 חיוט איר גחטט!

ד דעס זאנגמזער ארף שושן עדות איין קלינאר דודו צום אוי-
 וועריגלערנען, אלז ער ווידער ארם נהרים אונך ארם צובה צו פעלדע
 לאג, אונד וואב וועדער היעניג אונד צוואלפמוזענד אדומים איר

עֲשֵׂר אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ פְּרָצְתָנוּ אֲנַפֶּת הַשּׁוֹכֵב לָנוּ:
הִרְעַשְׁתָּהּ אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ רָפָה שִׁבְרִיהָ כִּרְמֻמָּהּ: הִרְאִיתָ
עַמֶּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָהּ: נִתְחַהּ לִירֵאָה גַם
לְהַחֲנוּסִים מִפְּנֵי קִשְׁטֵי סִלָּהּ: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדֵיךָ הַלְשֵׁעָה
יְמִינְךָ וְעֵגְלָנוּ: אֱלֹהִים וְדַבָּר בְּקִדְשׁוֹ אֲעֲלֶזְהָ אֶחְלֶקְהָ שְׂכָם
וְעַמֶּק סִכּוֹת אֲמַדֵּד: לִי גִלְעָד וְלוֹי מְבַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מִעוֹ
רֵאשֵׁי יְהוּדָה מַחֲקֵקִי: מִזֹּאבֹן סִיר רַחֲצִיעֵל אֲהוֹם אֲשַׁלֶּךְ:
נַעֲלִי עָלַי פְּלִשְׁתֵּי הַתְּרוֹעֵעִי: מִיּוֹבִילָנִי עִיר מְצוֹר מִי נִתְּנִי
עַד-אָדוֹם: הֲלֹא-אֲתָהּ אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ וְלֹא-תִצָּא אֱלֹהִים
בְּצַבְאוֹתֵינוּ: הֲכֹדֶה לָנוּ עֲזֹרַת מְצוֹר וְשֹׂא תִשְׁעֵת אָדָם:
בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיִל וְהוּא יְבוֹם צָרֵינוּ: סֵא לְמַבְצָחַעַל
נְגִינַת לְדוֹד: שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְּשִׁיבָה תְּפִלָּתִי: מִקְצֵה
הָאָרֶץ וְאֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעֶטֶף לִבִּי בְּצוֹר-רָחוֹם מִמֶּנִּי תִנְתְּנִי:
(* וְעֵנִי ק')

זאלע טהאלע שלות, פֿערסטאָמען, הינגעסטרייעט הַחוֹט דוח חונג, חַ
גָּחַט! דוח לירנטעט — חַךְ, ניס חונג וויעדער חוין! דוח הַחוֹט דוח
ערדע ערטיטערט, ריסע אויפֿגעטפּרענגט; היילע זיהרע כריכע
לו, דוח זח לערטעאלעט חוֹט! דוח לייגטעט דיינעס פֿלוקע הערטע
טיקוח, דוח גַחְבוֹט חונג טוואַעלויין לו טראַנקען; הַחַךְ וועהט טן
וויעדער ריינער פֿערעהרער פֿחיער חוֹס דער- ווחהרהייט ווילען!
סלה! חוין דחם עררעטטעט ווערדען דיינע ליעבען, חַס דיינע רעכֿ-
טע העלעען, ערהערפֿ חונג! — גָּחַט ספּרַחֶכֶּז חין זיינעס הייליגֿ-
טהואַע; כּוֹן זינג חין זיעגליער: „כּס פֿערטהיילע חין וויעדער חונג
אעטע סכּוֹט טהחל איר חוין! איין חוֹט גלעד, סכּה איין, אפּריס איי-
נעו הויפטע אַחֶכֶּט; געועטלע גיכט כּוֹן יהידה וויעדער. איין ווחסגֿע-
פֿחַס חוֹט טוואַך, חוין אדוס ווערלע חין איינען סוה! — פּלֶשֶׁת, טריא-
פֿירוט דוח כַּחךְ? — ווער כרינגט איך חין דוח פֿעוטע כּורג? ווער
פֿיהרעט איך נאָך אדוס חין? — כּיוֹט דוח? ניכס גָּחַט? — דוח החס-
טעוט חונג פֿערלחֶסען, לַחְגוֹט ניכס אעהר איט חונוערס העערע
חַךְ, טַחֶשֶׁע חונג רעטאוכג חוין דער כַּחֶטָה, דען אענטעהילשֿע חוֹט
דַחךְ קיין ניטל. איט גָּחַט טר טהון וויר גרַחֶסע טהחֶסען ער טריסט
זיח כיערער, חוֹטֵרע פֿיינרע.

סא דעם זאנגמיסטער אויףנגינת פֿאן רוד. הַחַרע גָּחַטט, איין טרייען,
אערקע חוין איין געבעט! פֿחן דעו וַחֶרעג גרענלע רחֿ' חין דיר, ווען
וְהַפֿרל פֿערלחֶקֶטן ווילן — דוח פֿיהרעט איך חוין הַחֶכֶּר העכנטן פֿעלען.

כִּדְהִיִּתְּ מַחֲסָה לִי מִגִּדְלֹעַי מִפְּנֵי אֹיֵב: אֲנִי־הָאֵלֶּהָ
 שְׁלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתְרֵי כְּנָפֶיךָ סֶלָה: כִּי־רָאִתָּה אֱלֹהִים
 שָׁמַעְתָּ לְנַדְרֵי נַתְחַתֵּי יְרֵשֶׁת יְרֵאָה שְׁמֶךָ: יָמִים עָלִי־מֶלֶךְ
 הוֹסִיף שְׁנוֹתַי כְּמִדְדֵי דָד: יָשָׁב עֲלַי־אֱלֹהִים חֶסֶד
 וְחַמִּט מִן יַצְרֵדוּ: בְּן־אֲזַמְרֶה שְׁמֶךָ לְעַד לְשִׁלְמֵי נַדְרֵי
 יוֹם־יוֹם: סָב לִמְנַצֵּחַ עַל־דֹּחַתָּן מִזְמוֹר לְדָוִד: אֵךְ־אֵל־
 אֱלֹהִים הִמְדִּיהַ נְפֶשׁ מִמֶּנִּי וְשִׁעְתִּי: אֵךְ־דִּוָּא צָרִי וְשִׁעְתִּי
 מִשִּׁנְיָ לֹא־אֲמוֹט רָבָה: עַד־אָנָּה וְהִזְחִתִּי עַל־אֵשׁ
 הַרְצֵנוּ כְּלָכֶם בְּקִיר גָּטִי גִיד הִחַדְדִּיהָ: אֵךְ מִשְׁאֲתוֹ
 יַעֲצוּ לְהִדְיָה יִרְצוּ כָּזָב בְּפִי יִכְרְטוּ וּבְקַרְבָּם יִקְלַלְרֵסְלָה:
 אֵךְ לְאֹהִים דְּמִי נִפְשִׁי כִּי־מִמֶּנִּי תִקְוֹתִי: אֵךְ־דִּוָּא צָרִי
 וְשִׁעְתִּי מִשִּׁנְיָ לֹא־אֲמוֹט: עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעֵי וּבְכֹדֵי צָר־
 עִי מַחֲסֵי בְּאֹהִים: בְּמַחְרְבוֹ בְּכָל־עֵתוֹ עִם שִׁכְבוֹ לְפָנָי

דען איינע לזעערויזט ביז דאס; זיין לעסטער טהורן פֿון פֿייערען.
 זיין זיינען לעאטע וועהנע חיד שוויגליך, געבארגען חונטער זיינען
 פֿייעריגען! דאס הערעסט גאטס! חויל איין געליכער! ועטלעסט
 וועדער חין זייהר זייגענטהוס, דיז זיינען נחאטן פֿירטען, חין.
 זיך דעם קהיגע חין זאגען זעבען; יתהרע ביו לוס קחאענרען
 געסאלעט. דאס ער פֿון גאט חויל זיינען טהרענע באייבע; בע.
 זייערן דאס טרייח חונד גיטע זייהן בעווענע; ין טאגס דיר עוויגליך
 זיינען זיינענטיפעל, זן לזעהע חיד דיז געליכטע, טחג פֿיר טחג!
סב דעם זאנגמיסטער אויף יוחא, איין פֿואלם דוד. טר חין גאטס
 געטרקסטעט זיך איין גייסט; פֿון זייהן טר קחאט איין הייל. טר
 ער חייט פֿעלן חונד רעטטונג איר, חונד הנהע ברג. זעהר וועקען
 קחן חיד זיט. ווא זאגען סטיראט זייהר לו, חויל זיינען און
 חונד ברעכעט זאמאליך חין, גלייך זייהן חין אהרסט ווער, חין זיך
 קפנדען געאייער? טר זייהן פֿון זיינער הנהע לו סטירלען, בעסליע.
 טען זיך חין רחם, בעליבען היילעלייח; גלייסנען זעגען איט
 דעם אונדע; העגען פֿון חין הערלען. זייהן טר חין גאטס גע.
 טרסט, איין גייסט! דען איינע העלפֿטונג קחאט פֿון זייהן. טר
 פֿון חייט פֿעלן חונד רעטטונג איר; זיין סטירלען ווערדע חיד, זיט
 איין הייל חונד איינע ווירדע חייט ביז גאטס; איין סטלעלען איינע.
 לזעערויזט חייט גאטס. געליכטע פֿון חין! פֿערטרויט זייהן חילע.
 זייט! טיטעט חין זייער הערן פֿון זייהן! גאטס חייט חונדע ו

לפניכם אלהים מתחסד לנו סלה: אלה תכל פיראתם
 כזב בני אלה במאוננים לעלות הפסח מהכל יחד: לא
 תבטחו בעשק וסגול לא תהבלו חילו ופרינוב לא תשיתו לב:
 אמת ודבר אלהים שתגסחו שמעתי כדעו לאלהים:
 ואלה יאדני חסד כראתה תשלם לאיש במעשהו:
 סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה: אלהים אל
 אמתה אשתתך צמאה לך ונפש כמה לך דשירי סארך
 ציה ועיך בלרמים: כן בקול חיותך לראות עוף וקבדה:
 ברטוב חסדה מחיים שפתי ישפחה: כן אמרקה סדי
 בשמה אשא כפי: כמו חלב ודשן השבע נפש ותפתי
 דנגות יהללפי: אמזכרהך על יצועי באשמחור
 אדגה דקה: כרהיית עורתח לי וביצל כנפה ארנן: דבקה
 נפש אתרהך כי תמכה ימינה: והמה לשואח יבקש

פערניצט. מענטען זינד נור הויך, — דיא גרעסען טרוג חויל דער וועגע
 העכס חוין הויך זיח טווענחאמט עאפער. פערזחסט חויד ניכט חויל
 דיעבערייח, חונ' רויב בעטהערע חויד ניכט! פלייסט רייכטהוק לו, אן
 הענגט מייער הערץ ניכט דרטן. חוין ווערט העט געטט געספרט.
 צען; דחו ווער חויד טעם געוועהר; אפכט סטעהט נור ביז געסט.
 דחך גנחרע, הערר! סטעהט חויד ביז דיר! יעדעס אנהעסט דוח,
 נחך זיינעס ווערקע.
 סג פואלס דודי, אלו ער אין דער וויסע יהודה וואר. געסט!
 איין געטט ביזט דוח! דין זוך חויד אחרגט פריה; נחך דיר דירסעס
 איינע זעלע, זעהנעט זך איין פלייסע היער חין דירדעס, סאחצי.
 סענדעס, וועסערלועס (מכדע: דייע העררליכקייט לו טויען, דייע
 פרמכט. דערט חיס הייליגטהוק זעה חויד זיח דערהיינסט; איינע זיפי
 פען פריעטען דין; דייע הויר חוית קעסטליכער חויל זעבען. גערנע
 זאנגע חויד דייענן רועס טווען איין זעבעלונג. העבע איינע הענרע עאפער
 ריעלע דייענן נחמען חן. וויח פון אחרק חונד פערטע זעסט
 ווירדע חויד לויסע לידער זינגען; ווען חויד דין געדחכטע, נחכט
 חויל איינעס אהגער ביו לור פריהען וועלע, מיאאער פון דיר רע.
 רעדען; חונטער דייער פליגעל-סחטטען לויט פרההוקקען, דחס
 דוח איינע היילע ווערט. איינע זעלע האנגט דיר פון; ריינער רעכי.
 סען פון חויד נחך. דוח מיר נחך דעס זעבען סזעהן, פיערען מיה.

נִפְשֵׁי יִבְאוּ בְּתַחֲתֵיּוֹת הָאָרֶץ: וַיִּירָדוּ עַל־דִּיר־חֶרֶב מִנֶּת
 שְׁעָלִים יִהְיוּ: וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל כְּלַתְּנִישְׁבַּע
 בִּן כִּי יִסְכַּר פִּי הַזֹּכֵר יִשְׁקֹר: סֵד לְמַנְצֵת מִזְמוֹר לְדָוִד:
 שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁחִי מִפְּחַד אוֹיֵב תִּצַּד חַיִּי: תִּסְתִּירֵנִי
 מִפֶּסֶד מְרַעִים מִרְגֵּשֶׁת פְּעָלֵי אוֹן: אֲשֶׁר שָׁנְנו כְּחֶרֶב
 לְשׁוֹנֵם דְּרָכֵי חַצְצֵם דָּבָר מָר: לִירֵת בְּכֹסֶת־רִים תָּם פִּתְאֹם
 יִרְדּוּ וְלֹא יִירָאוּ: יִחַזְקוּ לְמוֹדֵךְ רַע יִסְפְּרוּ לְטָמוֹן
 מִזְקָשָׁם אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָמוּ: יִחַפְּשׂוּ עוֹלֹת תִּמְנְנו חִפְּשׂוּ
 מִחַפְּשׂו וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עִמְק: וַיִּדַּם אֱלֹהִים חַץ פִּתְאֹם הָיוּ
 מִכּוֹתָם: וַיִּכְשִׁלְהוּ עָלֵינוּ לְשׁוֹנֵם יִתְנַדְּדוּ כְּלִרְאֵה בָם:
 וַיִּרְאֵה כָּל־אָדָם וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים וַיַּעֲשׂוּהוּ הַשְּׂכִירֹו:
 יִשְׂמַח צְדִיק בִּיהוָה וְחָסַח בּו וַיִּתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:
 סֵה לְמַנְצֵת מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: לָךְ דְּמִידָה תְהַלְּהָ אֱלֹהִים

רען ואנטערגאנג; פֿעהרען הִין חִין טיעפֿסטען טבגרונד; פֿעלֿאָען
 פֿערסגעטעפֿט פֿעק סווערדטע; ווערדען ווירדער פֿיכֿע טהייל.
 דער קהיג פֿרייע זיך חִין גֿחֿסט! עו ריהאע זיך, ווער טרייח מיהק
 סוואַרס; דער זיגנער אונד פֿערסטוואע!
 סֵד דעם פֿאָרזאָנגער, איין פּואַלם רוד'. ערהערע, ווען זיך קאָגע,
 איינע טטיאע, גֿחֿסט! כעהיסע איד פֿער פֿיינדעו חֿגֿסט!. פֿער.
 בירג איד פֿער דער כּוֹען רחטה, פֿערס חונגעטטיס דער חיבעל,
 טהחֿסער. דיה, וויח דחֿכֿע חיהרע לונגען סחֿרפֿען; לעגען מיהר
 געטחֿס חן—גיפֿטיגע פֿערייאדונג—. ליעלען הייאיד חויל דען
 פֿרחאטען; דריקעטו פֿלחֿליך חב, חֿהנע חֿללע טייח. זיח טאיערען
 כּוֹען חנסחֿג פֿעסטע; זינגען ווח זיח סטריקע לעגען; ספרעכען,
 ווער כעאערקס זיח דערס? פֿעראוואט זינד חיהרע כובענסטיקע;
 פֿערסחֿגען חיהרע רחֿנקע; חיס חיינערסטען פֿערבחֿונגען, חיס
 הערלען טיען פֿערסטעקט. חֿללין חויד דחֿ טריפֿלט גֿחֿסט; חיהר
 טיעללער פֿייל פֿערלעט זיח זעלבסט. זיח פֿעללעט חיהרע חייגנע
 לונגע. דחֿס חיהרער ספֿחֿסטעט, ווער זיח סויט. חונד חֿללע דיה עו
 זעהען, חֿגען: חן! גֿחֿסט החֿט דחֿו געטהחֿן! ערקענען, דחֿס זיין
 ווערק עו זיח. דער פֿרחאטע פֿרייעט זיך חֿין גֿחֿסט, חונד פֿינדעט
 סחֿן ביח חיהק; זינער ריהאעט זיך, ווער גֿרחדעו הערלעט חוֹט;
 סֵה דעם זאָנגיסטער איין פּואַלם רוד'ו צום זיגען, דער זעלען

בַּצִּיּוֹן אֱלֹהֵי יִשְׁלַם נַדְרָו: שִׁמְעֵה תַּפְלִיחַ עֲרִיף כָּל־בְּשָׂר יִבְאֵה:
 דְּבַר־יְעֹנֹת נָבְרוּ מִנִּי פִשְׁעֵנוּ אַתָּה תִּכְפְּרֵם: אֲשֶׁר־ו
 תִּסְבַּר וּתִקְרַב יִשְׁכַּן חֲצֵרְךָ גִּשְׁבֻּעָה בְּטַב בֵּיתְךָ קֹדֶשׁ
 הִיבְלֵךְ: נוֹרָאוֹת וּבְצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְּטָח כָּל־
 קִצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחֻקִים: מִכִּין הָרִים בְּסִחוֹ נֶאֱדָר בְּבִרְחָה:
 מִשְׁפָּחָה וּשְׂאוֹן יָמִים שְׂאוֹן גְּלִידָם וְהַמֶּזֶן לְאִמִּים: וַיִּרְאוּ
 לִשְׁבֵי קִצְוֹת מֵאוֹת־תִּיבֵי מוֹצֵא בְּקַר וְעֶרְב תְּרַנִּין: פָּסְדָה
 הָאֶרֶץ וַחֲשֻׁקָהּ רַבַּת תַּעֲשֻׁרָהּ פֶּלַג אֱלֹהִים מְלֵא מִיָּם
 תִּכִּין דָּגָם כִּרְבֵן תִּכְנֶנְהָ: תִּלְמִדָה רַחֵם נַחַת נְרַחֲמֶהּ
 כְּרִבְבֵם תִּמְוַעֲנֶנָּה אֲמִצְיָהּ תִּבְרַךְ: עֲפָרָתָהּ לִשְׁנֵת מִזְבְּחֶךָ
 וְשַׁעֲנֵלֶיךָ יִרְעֹפוּ דָשָׁן: יִרְעֹפוּ נְאוֹת מְדָר גִּיל וְגִעוֹרֹת
 תַּחֲנֻנֶנְהָ: לְבָשָׂר־בָּרִים וְהַצֹּאן וְעַמְקִים וְעַמְשָׂרִים
 יִתְרַעֲפוּ אַף־יִשְׁרוּ:

רהעם חזס עג, גחטט! לו לזין דרך לו וקבעו, געליכדע דערט דיר
 לו בעלטהועג, ערהערער דעג געבעטן! לו דיר קחאמס חללעו טאזיס!
 חזיס חוט דער זינען וקסט לו סווער; דזיס איסטעהקסטען; — דזיס
 פערנליייעסט זיס. ווקהז דיינען זייענען, דען דזיס וויילניאמסט, דזיס
 ער חזין, דיינען פֿעהרעהן ווקהנע! דזיס ווירד אמן וקסט דער גיסער
 דיינען הוינען! וקסט דיינען טעאפענו הייליגטהאט. דזין דזעהע
 זעלבסט, ח גחטט דעג הייל! חזיס פֿורטבכער, דזין גערעכט; דזיס
 בויכסט דזיס לופערזיכט דער ערדען ענדען, דזיס לופערזיכט ענט-
 פערנטער קיסטען. דער דזיס איט דיינער אכטס דער בערגע גרוער
 געלעגט איט חללגעווקאט חואגירטעטער!. דזיס סטילוסט דער אעערע
 ברזיען, דזיס ברזיען חיהרער ווקגען; זיס וזיס דער פֿחוקער חונגע-
 שטיק, חב דיינע ווחונרערלייכען סטוינען דזיס חיינבעווקהנעג פֿערנער
 נקגען; דזיס אכטסט פֿרטהוקקען, דעג אקרנגעג חונד דעג חכעגז
 חכעגזין, דזיס זוכעסט הייק דזיס ערדע, ווקסטערסט זיס גזר זעהר;
 (פֿחל ווקסטער חזיס דזיס ברזיען גחטטען!) ווקהז בעקלייכעס
 חיהרע פֿרוכט, ווען דזיס זיס דען בקדען עבענט; טרחהקעסט
 חיהרע פֿורכען, זענקעקט חזין דזיס חוילפֿעגפֿליגע; סאעלנעסט עג
 איט רענפֿעגוס; זענגעסט חיהר געווקאז; בעקראכט דזיס יחזר
 איט דיינען גוטע; פֿחן דיינען ספורען טרילעט חזיערלאוס. עג
 טריעלען חזיען חזין דער וויסטע; דזיס היגעג גירטען זיס איט פֿרטה-
 זיכטייט. דזיס טרילעטען קויירען זיס איט טחחלען; קטרנפֿרוכט היילוס
 דזיס טהקלער חזין; חללעג יויללעט, חללעג זינעט.

יב לחדש סו למנצח שר ממונר תריש לאהים כל הארץ:
 זפרו כבוד שמו שישו כבוד הודלתו: אמרו לאהים
 מה נרא מעשה פרב עזה יבחר לה אביה: כל הארץ
 לשבח ו לה ו לחפרו לה חפרו שמך סלה: לבו א מבעלות
 אלהים נרא עליה על בני אדם: תפד ים ל יבשה
 בנהר יעברו ברקל שם נשמח חדם: משל פבורו
 עלם עינו פנים הצפנה הסורים נאריש למ סלה:
 פרם עמים ו אלהי ו השמיעו קל הודלתו: השם נפשו
 פדים ולא נתן לפוש רגלו: ברם נתנו אלהים צרפתנו
 בצרף פסף: הבאתנו בצצודח שבת מעקח במתנינו:
 הרפם אנש לראשנו באש ובמים ותוציאנו
 לרחה: אבוא ביהק בעולות אשלם לה נדר: אשר פשו
 שפתי ו דם פ בצר לי: עלות מידים אעלה לה עם

ס' יחמ ק'

סו דעם ואגמייסטר, איין פואלמלעד. יוילנעט גחטטע. תולע
 חנדע! אחס לו עהרען זיינעו נחאענו, הנהען וקבעו חנג ערסול
 לען! ספרעלט לו גחטט: ויח ווחודערכאר זינד דיינע ווערקע! חגי
 סער דיינער טולאחלט סאיעגען זיך דיה פיינע. דער גחנלע ערד.
 קריי בעטעס חן, וקבינגעט דיר, וקבינגעט דיינען נחאען, סלה.
 געהעט, סויט דיה סהחטען גחטטעו! זיין וואסען חיכער אנעטעני
 קיכער, ווחודערכאר! ער ווחנעולטע דחז אטער חינו סרסקקען,
 דחם איין דויך סארקס לו פוסע קחס. דער עוויגע העררסט איט
 חולגעוואלט, זיין חויגע סויעט חויך חויך היידען, דיה פאפארער! נח
 ווערדען זיח ערהקהט! ריהאעט, פחוקער חונערן גחטט! אחס
 זיין וקבינער איט ערסחולען! דער חונו ערהחוט לו בעסערס ופי.
 בען! דער חונערן פוס ניכט גייטען וחסט. דען, גחטט! געפריפעט
 החסט דוח חונו; געלייטערט, ויח חון יאכער לייטערט; החסט חונ
 פערסטריקט חין סלינגען; חונערן לענדן וחסטען חנגעהחנגט. זיע
 סעסט אנעטען פתהרען חיכער חונו; ברלכטעסט חונו חין פייער
 נחטה, חין ווחסערונחטה; חולייין דוח פיהרעסט חונו הערדי, זוס
 פריידענאחהו. דיינעס סעאפעו ווחלע חיד איט ברחודפפעלען לו; בע.
 לטהלע, ווחו חיד דיר געוהכט; ויח חיד איינע ויפעטן חויפגעטהחן;
 ויח חיד פערספרחן חין איינער נחטה. פייסטע חפפער ברינג חיד

קָטַרְתָּ אֱלֹהִים אֲעֲשֶׂה בְּקֹר עַם־תְּהַדִּים סְלָה: לִּי שִׁמְעוּ
 וְאִסְפְּרָה כָּל־יְרֵאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: אֵלֹהֵי פֶרֶץ
 קָרָאתִי וְרוֹמֵם תַּחַת לְשׁוֹנֵי: אֲזַן אִסְדָּאתִי בְּלִבִּי לֹא
 לִשְׁמַע וְאֲדַבֵּר: אֲבָן שָׁמַע אֱלֹהִים הַקָּשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי:
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הִסִּיר תְּפִלָּתִי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי:
 סו לַמְּנַצֵּחַ בְּגִינַת מוֹמֹד שִׁיר: אֱלֹהִים יִתְּנֵנו וַיְבָרְכֵנו
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאָרֶץ וּבְרֶכֶת בְּכָל־צִוִּים
 לְשֹׁעֲרֶיהָ: יוֹדֵךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֵךָ עַמִּים כָּל־ס:
 יִשְׁמְחוּ וַיְרַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֻמִּים וְ
 בְּאָרֶץ תִּגְּנֹתָ סְלָה: יוֹדֵךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֵךָ עַמִּים
 כָּל־ס: אֲרֶץ נָתַנָּה יִבְלֶה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים יִבְרַכְנוּ
 יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָא אוֹתוֹ כִּי־אֶפְסֵי־אָרֶץ:
 סח לַמְּנַצֵּחַ לְדוֹד מוֹמֹד שִׁיר: יְקוֹם אֱלֹהִים יִשְׁאֹר
 אֱדִיבּוּ וַיְנַסּוּ מִשְׁנֵאוֹ מִפְּנֵיו: כִּהְגִּדֶּה עָשָׂן תִּגְדֶּה סְהַמִּים

דיר; דער ווידערדולט סטייגט דיר עאפער; רינער פֿיהרע זיך
 לוּ בַּחֲקֵקֶה. קָחֵאֲעַט, הָרַט, חִיֵּהר גַּחַט־עוֹפֵרֵעֵרֵרֵר! חִיךְ עֵרֶלְהֵאֵע
 וּחֵי עֵר אִיר גַּעַט־הַתָּן. חִיךְ רִיעַן חִיֵּהוּ חֵן אִים־אִינַעַט אֹודֵע; כַּתֵּר וּוְחֵר
 חֵיךְ אִינַעַר לֹכְגֵע וְחֵכְגֵעוֹחֵךְ. הָחַט־חִיךְ חֹנְרֵעֵט פֵּתֵר חֵיךְ אִינַעַט
 הֵעֵרֵלֵעוּ; ווידע אִיךְ דֵּעֵר הֵעֵרֵר וּוְהֵרֵרֵעוּ. חֵיךְ חֵיךְ עֵר הָרַט אִיךְ, גַּחַט־
 עֵר. אֵעֵרֵקֵעַ חֵיךְ אִיךְ פֵּלֵעֵהֵעוּ וּוְהֵרֵרֵעוּ, גַּעֵלְחֵבֵט זִיךְ גַּחַט־דֵּעֵר נִיכֵט
 פֵּעֵרֵוִירֵפֵט אִיךְ פֵּלֵעֵהֵעוּ, נַחֵךְ זִינַעַ גִּיטֵע פֵּתֵן אִיר וּוְעֵנְרֵעַט! סו דֵּעַם
 אַנְגֵּמִי־זֵעֵר אִירָךְ גִּינֹת, אִיךְ פֵּאֵלֵם צוֹם אִי־סֵעֵנְשִׁפִּיעֵל. גַּחַט־זִיךְ חֹנֵי
 גַּחַט־דִּיךְ; גַּעֵבֵע חֹנֵי זִינַעַ וּזֵעֵנֵעוּ, חֹנֵר אֵחֵם זִיךְ חֵכְסֵיךְ חֹנֵי עֵרֵי־זֵי.
 סֵעַן, דֵּחֵם אֵתֵן חֵיךְ עֵרֵדֵעוּ דִינַעַ וּוְעֵג עֵרֵקֵעַנַע; חֹנְטֵעֵר חֵיךְ
 פֵּחֵקֵעֵרֵן דִינַעַ הֵי־לֵעֵ. דִּיר הֹוִרִיגֵעוּ דִיחַ סֵטְחֵחֵטֵעוּ גַּחַט־דִּיר
 הֹוִרִיגֵעוּ דִיחַ סֵטְחֵחֵטֵעוּ חֵיךְ — כַּחֵי־חֵקֵעוּ פֵּרִיֵעַן זִיךְ חֹנֵר
 יִי־לֵעֵן, דֵּחֵם דִיחַ גַּעֵרֵעֵט דִיחַ סֵטְחֵחֵטֵעוּ רִיכֵטֵעוּם, רֵעֵגֵעֵרוֹם
 חֵיךְ עֵרֵדֵעוּ חֵיךְ רִיכֵעַ! דִּיר הֹוִרִיגֵעוּ דִיחַ סֵטְחֵחֵטֵעוּ, גַּחַט־
 דִּיר הֹוִרִיגֵעוּ דִיחַ סֵטְחֵחֵטֵעוּ חֵיךְ. דֵּחֵי אֵחֵר גִּיבֵט זִיךְ גַּעֵ-
 וּחֵי־זֵי; חֹנֵי זֵעֵנַע חֹנְוֵעֵר גַּחַט־. גַּחַט־זֵעֵנַע חֹנֵי, חֹנֵר חֵיךְ פֵּלֵר
 עֵהֵרֵע חֵיךְ וּוְעֵט! סח דֵּעַם אַנְגֵּמִי־זֵעֵר דִּיר, אִיךְ פֵּאֵלֵם צוֹם
 לִינַעַע. גַּחַט־חֵיךְ זִיךְ חֵיךְ, דֵּחֵם זִינַעַ פֵּינֵדֵע לֵעֵרֵסֵטֵרִיֵט, פֵּי־לֵיכֵיךְ וּוְעֵרֵרֵן
 זִינַעַע הַחֵטֵעֵר. וּוְיֵחַ רוּיךְ פֵּעֵרִי־תֵגֵט ווִירֵה, יֵתְגֵע זִיחַ פֵּתֵרֵט: וּוְיֵחַ וּחֵי־זֵי

חַנּוּךְ מִפְּנֵי אֱלֹהִים יִצְדִּיקֶם
 וְשִׁמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְשִׂשׂוּ בְשִׂמְחָה: שִׁירוּ
 לְאֱלֹהִים וְסִרוּ שִׁמּוֹ סִלוֹ לָרֶכֶב בְּעַרְבוֹת בְּיַד שִׁמּוֹ וְעִלּוּ
 לִפְנֵי: אֲבִי יְתוּמִים יִדָּן אֲלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קָדְשׁוֹ:
 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בִּפְתָח מוֹצִיא אֲסִירִים בְּבוֹשְׁרוֹת
 אֶת־סוּבְרִים שִׁכְנוּ צַחֲחָה: אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ
 בְּצִעְדְךָ בְּלִשְׁמוֹן סִלָּה: אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶת־שָׁמַיִם נָטְפוּ
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: נָשַׁם
 נְדָבֹת תְּגִיף אֱלֹהִים נִחַלְתָּךְ וְנִלְאָה אַחַת כוֹנֵנְתָה: תִּיתֶךָ
 יִשְׁמְרֶנָּה תָּכִין בְּמוֹבְחָךָ לַעֲנֵי אֱלֹהִים: אֲדָנִי יִתֵּן אֱמֹר
 הַמְּבֹשְׁרוֹת צָבָא רַב: מַלְכֵי צָבָאוֹת יִדְוֹן יִדְוֹן וְגוֹת־בֵּית
 תִּחַלֵּק שָׁלַל: אִם־תִּשְׁכַּח בֵּין שִׁפְתָיִם בְּגִפֵּי יוֹנָה נִחְפָּה
 בְּכֶסֶף וְאֲבִרוֹתֶיהָ בִּירְקֶרֶק תְּרוֹץ: בְּפֶרֶשׁ שִׁדִּי מְלָכִים

חס חיינער זעראסאילנט, פֿערקעהען זיבעלטהקטער פֿער גחטט. חבער
 פֿרעהליך זייטן דיז גערעכטען. זיח פֿרעהאקקען פֿער דעס העררן;
 חונד פֿעלזברייגען ווּחננעפֿעלע סחגע. זינגעט דעס נחמען גחטטעו!
 פֿרייזעט חיהו איט ווּטיטענטיפעל! אחלסט חיהס ביהן דער דורך דיח
 חטהערוויזטע פֿעהרט; זיין נחמע חזוט עוויגער! פֿרעהאקקעט פֿער
 חיהק! חזין פֿחטער דער ווּחזיען: חזין ריכטער דער וויסטוען: גחטט.
 חין זיינער הייליגען ווּטהונג! חזין גחטט, דער חיינוחמען דחו הויו
 בענעטלט! געפעסעליטען דיח פֿרייהייט גיבט: דחך ווידערטפֿחנוטיגע
 בעווקהנען דיררעו ווּהנד. גחטט, חזו דוח פֿער דייעס פֿחקע חזיו
 לחגוט, חיינהערטרוחט חזין דער וויסטע, סלה; דח בעבטע דיח עררע
 דיח היאמעל טרופפען פֿער גחטט, דייענער סיני פֿער יראל'ו גחטט!
 חיינען חילדען רעגען ווּחטעוט דוח העררר; ערקוויקוט דיין ערבגוט,
 לעבלענעו ווּהנד. דיר געווייהטע טהיערע ווּחלען עו בעווקהנען; איס
 דייענער גיטע, גחטט! ווּהנד. עו ערקוויקט, פֿיר חזין בעורדחגטעו.
 פֿחוק. פֿרעהע נחכריכט וענרעט גחטט! דער בחטטפֿעלסכרייגערינען
 גרחסעו העער! דיח קחניגע איט חיהרער הערעוואחלט, בעוועגען
 זיך היער, בעוועגען זיך דח; חונד דיח הויוכעווקהנערין פֿערטהיילעט
 בייטע חזיך ווען חיהר בייח דען טרונקען אויערט. דעקט זילכער דיח
 פֿליגעל דער טויבע, פֿלחאמענה גקור דער פֿיטטיגע טפֿילטען. דיח
 פֿלחאחלט טוועקט דערט קחניגע הין! דחן זייכטעט טנעע חזק דיס

פה תשיל בצלמך: הִרְאֵהוּם וְרַבְּשֵׁן וְרַב־נְבִינִים הִרְאֵהוּם
 בְּשֵׁן: לְמַדּוּ וְהִרְצִיחוּ הָרִים וְנְבִינִים הָדָר חָמַד אֱלֹהִים
 לְשִׁבְתָּו אֶת־יְהוָה יִשְׁבֵן לְנֶעֱמָה: רַב־אֱלֹהִים רַפְתִּים אֶלְפֵי
 שְׂבָאֵן אֲדָנִי כִּם סִינֵי בַקָּדֶשׁ: עָלִיתָ לְמָרוֹם וְשָׁבִיתָ שָׁכֵר
 לְקַחֲתָ מִתְּנוּת פָּאֵם וְאֶף סוֹדְרִים לְשִׁבְן וְיֵה אֱלֹהִים:
 קְדוֹךְ אֲדָנִי יִסֵּם וְיִסֵּם לָנוּ הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ סֵלָה: הָאֵלוֹ
 לָנוּ לְמַשְׁעוֹת וְלִדְהַ אֲדָנִי לְמֹת תוֹצֵאוֹת: אֶת־אֱלֹהִים
 יִמְחֹץ רֹאשׁ אֲבִיו קְדֹקֵד שְׁעַר מִתְהַלֵּךְ בְּאֲשֵׁמוֹ: אֲמַר
 אֲדָנִי מִבְּשֵׁן אֲשֵׁב אֲשֵׁב בְּמַמְצְלוֹתַיִם: לְמַעַן וְהִמְחִיץ רִגְלֵךְ
 בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵאֵיבִים מְנַהוּ: רֹאֵה הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים
 הַלִּיכּוֹת אֵלַי מִלְּבִי בַקָּדֶשׁ: קָדְמוּ שָׂרִים אֲתָר נְגִיִם בְּתוֹךְ
 עֲלְמוֹת תוֹפְפוֹת: בְּמִקְהֹלוֹת פִּרְטוּ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִסְּקוֹד
 יִשְׂרָאֵל: שֵׁם בְּיָמֶן וְצִעִיר רִחַם שָׂרֵי יְהוָה רִגְמָתָם שָׂרֵי

סערן בערג גחטטעו חיוט דער בערג לו נא, כרייטען ריקקען
 סטרעקט דען בערג לו נאן. וואו אייפערט, זייהר, זייהר בערגע בריי.
 טער ריקקען? יענען בערג ערקעהר לו זיינען ויטלע גחטט; שויג
 סהרנט דער הייליגע חוין זייהר. איריזען וינר דעו גחטטויליכען
 געפלאגען; איריזען היטוויטער אגחטטע; חוין זייהרער איטטע דער
 הערר; זק סיני זיין הייליגטהוק! דוח סטיעגענט הךך עאפער,
 טרוגוט בייטע דחפלאן; עאפפלינגענט אענטען לוס געטענק; נההאנט
 חויד וידערספענוטיגע חן; וואהנענט חונטער זייהנען, שויגער! גחטט!
 טחג פיר טחג זיין גחטט געפריענען; ער ארעט חונו חוין, חיוט
 חכער חונער העלפער. חונו חיוט חונער גחטט חוין גחטט דער
 הילפע; דער עויגע, ער וויי פחט טארע רעטטונג. חכער זיינער
 פייטע הויפט לערטאעטטערט גחטט, דיז סיידעל דעו פערטאחקטען
 בחעוויילאז. „פלאן נאן, טפריכט דער הערר, ברינג חיד לויק, חיד ברינג
 זיין אענרעוטיגען לוריק! דחט דוח דורך באוט איט דיינען פוסע וואסענט;
 איט פייטעו באוט דיז הונרע אגחטטיגוט.“ און סויט נען דיינען פרחכטי
 לוג, גחטט! דען זיילוג איינעו גחטטע, איינעו קאזינג חוין חוין הייליג
 טהוק, דיז אגער פארען וזיטענטפיעלער פלאגען, חוואגעבען
 פלאן פיקענטאגערנינען. חוין פלאוען קארען אגכען זיין גחטט;
 דיז פלאן חורספונג יראל'ל, דען עויגען. היר טייען דער זיינענט;
 פיהרט זיין פלאן דיז פירוטען יודה זיין פארבראעווקה; דיז פירוטען

גוֹי כָּךָ תִּהְיֶה תַּמִּיד: כְּמוֹסַת הַיָּתִי לְרַפִּים וְאַתָּח מַחֲסֵר
 עוֹ: יִמְלֵא פִי תְהַלֵּתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ: אֲשֶׁר תִּשְׁלִיכֵנִי
 לַעֲת זִקְנָה בְּכֹלֹת כַּחַד אֲתַעֲבֹבֵנִי: כִּי־אָמְרוּ אֹיְבֵי לִי
 וְשִׁמְרֵי נַפְשִׁי גִעְזוּ יַחְדָּו: לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ רַדְפוּ
 וְחַפְּשׁוּהוּ כִּי־אֵין מִצִּיל: אֱלֹהִים אֲתַרְחֹק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי
 לְעֹרְתִי חִישָׁה: יִבְשׁוּ יַכְלוּ שִׁטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲמֻ הַרְבֵּה
 וְכַלְמָה מִבְּקֶשׁ רַעְתִּי: וְאַנִּי תַּמִּיד אֲחַל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־
 תְּהַלְתְּךָ: פִּי וַיִּסְפֹּר צִדְקֹתֶיךָ כָּל־הַיּוֹם תִּשְׁמַעְתָּךָ כִּי לֹא
 יִדְעוּ סִפְרוֹת: אֲמֹר בְּגִבּוֹרֹת אֲדַנִּי יְהוָה אֲזַכִּיר צִדְקֹתֶיךָ
 לְבִדְךָ: אֱלֹהִים לִפְדֹתֵנִי מִגְּעֹרֵי וְעַד־הִנֵּה אֲנִי נִפְלְאוֹתֶיךָ:
 וְגַם עַד־זִקְנָה וְשִׁבְיָה אֱלֹהִים אֲתַעֲבֹבֵנִי עַד־אֲנִי זְרוּעָה
 לְדוֹר לְכָרִיבֹא בְּבִרְתְּךָ: וְצִדְקֹתֶיךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם
 אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ בְּגִלּוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ
 (* חושה קי' הראיתי קי')

סחטס ענטקאמאען; אויך צייט איין ריהאען סטעטס פֿאָן דיר. פֿיעלען
 דייענע חייך לור בעלערונג — דוח חֶבֶר ביוט איר פֿעוטע לופער
 ניכט, איין אונד ווירד דייענע אָפֿטען פֿאָן דייענע פֿרייעזע צימאער
 פֿאָן זיין! פֿערווירן איך נור חיס האָטער ניכט! פֿעראַפֿטע איך ניכט,
 דו איינע קראַפֿט פֿערגעהט! פֿיינדע אונטעררעדען זיך פֿאָן איר,
 דיח צוילן איין זעבען זויערן, פֿאָלגען רחטה, ספרעכען: גֿאָסט פֿערי
 אָסט צייהן! זעטלעט נאָך! ערגרייט צייהן! ניטאָנד רעטטעט!
 גֿאָסט, זיין דוח ניכט פֿערן פֿאָן איר! ציילע, זי איין גֿאָסט, איר ביי
 נוסטעהען! אַאקאמאען איסען אונד לז סחֶדען ווערדען דיח ווידערי
 זעכער איינער זעלע דחם זיח זיין הָהן אונד סאָך זיך היילען,
 דיח זיך איינע אונגליקען פֿרייען! חייך חֶבֶר ווערדע אונגליקעֿהָרִיך
 הָרֶרען, אונגליקעֿהָרִיך דייענע רוחס פֿעראעהרען; איין אונד ריהאט
 דייענע אָגערעכטיגקייט. דייענע היילע טאָג פֿיר טאָג — לזחור זיח
 ערלזעהלען קאן חייך ניכט, דען חיינגאָנג נור לז דייענער אָאמאָסט
 דוּרִיך חייך וואָגען, גֿאָסט! איין הערר! דער אָללֿהָרֶהֿרֶגֿליגקייט נור
 באָסט ערוואָהנען. דייענע זעהרשעט דוח איך, גֿאָסט, פֿאָן זיגענ
 צוילן; אויך יעטלט נאָך ריהא' חייך דייענע וואָנער — אונד חייך חיס
 אָטער, גֿאָסט, בייח גֿרויעס הייפֿטע, פֿעראַפֿטע דוח איך ניכט;
 דחם חייך דער נאָלעזע דייענע חֶרס, דער ליקולפֿט דייענע אָאמאָסט
 פֿרייע, אונד דייענע אָגערעכטיגקייט, גֿאָסט, ביי לז הייאעוּהָהָה.
 וואָנדרטֿהָטען, דיח דוח טהאָט — ווער גֿלייכט דיר, גֿאָסט? פֿיעל

צרות רבות ורעות תשוב תדלינו ומתהומות הארץ תשוב
 תעלנו: תרכו ודלתי ותסכתנה מני: גם אני ואדך בכל
 גבל אמהך אלהי אומרה לה בכבוד קדוש ישראל: תרננה
 שפתי כי אומרה לך ונפשי אשר פדית: גם לשני כל
 היום תהנה צדקה כי בשו כרחפו מבקשי רעתי:
עב לשלמה ואלהים משפטך למלך הן וצדקהך
לבדמלך: דין עמך בצדק וענייה במשפט: ישא
הרים שלום לעם ובעות בצדקה: ישפט ועגיתעם
ישיע לבני אביו וידבא עושיק: יראוך עם שמוש ולפני
ירח הוד הורים: יגד כמטר עלגו כרביים ורחוק
ארץ: יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: יחד
מים עדרים ומנהר עד אפסיר ארץ: לפניו יכרעו צינים
ואביו עפר ילחכו: מלכי תרשש ואיים מנחה ישב
 (* תחיני ק' יד להודש

תנגוס חונד וידען ויעטעוט דוח איך דוודען! דחך רועוט דוח איך לוריק
 חילו לעבען, לייכוט חויו דער ערדע טיעפען איך הערויך, לערליידיים
 איר וויעדער הנהע ווירדען חונד ווענדעוט דיק, איר טראקוט לו געבן.
 דרום דחנקע חיק דייער טרייע איט פוחאטערספיעל, איין גחטט,
 טאחגע איינע החרפע דיר, הייליגער חין ישראל! איינע ליפען ייכלען
 דיר! דיר טאקט איין וחיטענקאחנג, איינע זעעלע, דיר דוח רעם.
 טעוט! טאגליך דיכטעט איינע לונגע פון דייער חווגערעכטיגקייט;
 דען דיר איין לערדערבען זוכען, זינד בעטחאט — לערסטוואען.
עב אן שלמה. גחטט, לערליייע דיין געריכט דעס קחגיגע, דעס
קחגיגותהנע דיין גערעכטעו אורטהייל, דחם ער זיין פחוק געביהר-
ליך ריכטע, רעכט ספרעכע דייען חונטערדריקטען! דיר בערגע
טרחגען גליק דעס פחוקע, גליק דיר היגעל, דורך גערעכטיגקייט!
ער סחפע רעכט דעס פראטען פחוקע, סטעהט דער דירפטגען
קינדער ביים, לעראחזאע דען חונטערדריקער! ון פערעהרט אח
דיך, ון וחקגע וחקנע חונד אונד ווההרט, פיר חונד פיר. ער לחסע זיך
הערחב, וויר רעגענגוס חוין חכגעמחהטעו חונה, וויר טרחפעגע,
דיר דחו ערדרייך פליכטען! חין זיינען טחגען בליהע דער גערעכטע
חונד גרחטעו גליק, ביו ניאאער זייר דער אקנד! ער העררטע פון
אעער ביו אעער, פחק סטרחק ביו חן רעו לחנדעו ענדע! פחך
איהק בייגען זיך וויטעבעווחהנער, חונד זיינע פלינדע לעקען
 ייזיב! דיר כילע פראש חונד דער קייטען ברינגען זייהק געסטענקע

מַלְכֵי שָׂבָא וּסְבָא אֲשֶׁר יִקְרִים: וְיִשְׁתַּחֲוּדוּ כָּל מַלְכִים
 כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּ: כִּי יִצִּיל אֲבִיוֹן מִשָּׁעַ וְעַנִּי וְאִיךְ עֹזֵר לוֹ:
 יְהִים עַל דָּל וְאֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יִשְׁעֵ: מִתְּהִי
 וּמִחֲמָס יִגְאֹל נַפְשָׁם וַיִּקְרַדְמָם בְּעֵינָיו: יְהִי וַיִּתְּקֵן לוֹ מִזֶּבֶב
 שָׂבָא וַיִּתְּפִלֵּל בְּעֵזֵר תְּמִיד כָּל הַיּוֹם יִבְרַכְהוּ: יְהִי פִסְתֵּי
 בַר וּבְאֶרֶץ בְּרֵאשֵׁי הָרִים יִרְעֵשׂ בְּלִבְנוֹן פָּרִיו וַיִּצְיָצוּ מִעִיר
 כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: יְהִי שָׁמַיִלְעוֹלָם לְפָנֵי שָׁמֶשׁ יִגְזֹן שָׁמַיִ
 וַיִּתְּבַרְכוּ בּוֹ כָּל גּוֹיִם וְאַשְׁרֵהוּ: בְּרוּךְ אֱיֹהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ אֱשֶׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בְּרִישׁ:

(*) יתק

שבא' חונד סבא' קחניגע פיהרען גחבען לו! — חללע פירוטען פלל-
 אען פֿקר חיהק נייעדעה, חללע פֿלוקער זינד חיהק חונטערטהען; דען
 ער רעטטעט פֿלעהענדע בעדרחנגטע, דען עלענדען, דער קיינען
 הפלעער האט, טחנט דעו חראען, טחנט דער דירפטיגען, רעטטעט
 דער פֿערוחטענען לעכען, בעפרייעט זיח פֿלוק טרוג חונד פֿרעפֿעל;
 דעו סהייער חכטעט ער חיהר בלוט. ווער ווהה לעכט, ברינגט חיהק
 גחור חויו טח, בעטעט חיאהער פֿיר חיהן חונד גיכט חיהק טחגליך
 זיינען זעגען. דיכט געטריידע טטעהט חיק לחנדע חויל הֿעהער
 בערגע גיפֿעל, וויח ליבחנאן רויסט זיינע פֿרוכט, חונד חין סטחרטן
 בליטה', וויח חויל דער פֿלור געווען. זיין נחלרהק ווההרע עוויג,
 זיין נחאע איט דער זחנע גלייך! אפֿן זעגנע זיך איט חיהק, חללע
 פֿלוקער חיהן. — געלוקסט זיח דער עוויגע, גחסט, דער
 גחטט ישראל', דער חלליין ווחונדער טהוט, חונד געלוקסט
 זיח דער נחאע זיינער אחיעוט חט, דחט זיינע אחי
 יעזט חט דיח גחללע ערדע ערפֿיללע! אמן! אמן!

ענדע דער געבעטע דול', זעהן ישי'.

ספר שלישי

ליום רביעי.

עג מזמור לאסף אך שוב לישראל אלהים לבדי לבב:
 וְאֲנִי כַמַּעַט נִמְוֵי רַגְלִי כְּאֵן שִׁכְחָה אֲשֶׁרִי: כִּרְכַּנְאֹתַי
 בַּהוֹלְלִים שְׁלוֹם רַשָּׁעִים אֲרָאָה: כִּי אֵין חֲרָצוֹת לְמוֹתָם
 וּבְרִיא אֲוִלָּם: בְּעַמַּל אָנוּשׁ אֲיַנְמוּ וְעַם אָדָם לֹא יִנְעֹעַ:
 לָכֵן עֲנַקְתָּמוּ גְאוּהָ יַעֲשֶׂה שִׁשִׁת חָמֶס לָמוֹ: יֵצֵא מִחֶלֶב
 עֵינַיִמוּ עָבְרוּ מִשִּׁבְיוֹתָ לִבָּב: יִמְיָקוּ וַיִּדְפְּרוּ בָרַע עֲשָׂק
 מִמְרוֹם יִדְבְּרוּ: לְשׂוֹנוֹ בְּשִׁמְיִם פִּיֵּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ:
 לָכֵן יִשְׁיֵב עַמּוֹ הַלֵּם וַיִּמְיָ מְלֵא יִמְצֹו לָמוֹ: וְאָמְרוּ אִיכָה יִדְעֵי
 אֵל וְשִׁדְעָה בְּעֵלְיוֹן: הִנֵּה אֱלֹהֵי רַשָּׁעִים וְשִׁלְוֵי עוֹלָם הַשֶּׁנֶר
 חָיִל: אֲך־רִיק זְבִיתִי לִבִּי וְאַרְחִץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי: וְאֲדֹי נָתַע
 כָּל הַיּוֹם וְחֹכְמַתִּי לִבְקָרִים: אִם אֲמַהְרִי אֲסַפְּרָה כְמוֹ
 (* נִמְוֵי ק' * שִׁכְחָה ק' * יִשׁוּב ק')

דריטטעז בוך.

עג פוזאלם אספן. דעננאך האט ישראל לוס טרוקנסע גקסטא דיעו
 פֿיהאט, ווער ריינעו הערלעקנו חיוט לווטר ווארען איינע פיסע פֿלוס
 געוונקען; איין ניכט, וס גייטטען איינע טריסטע הין. ספן פֿינג חזק
 ון, פֿעררוכטע לו בעניידען, ווען חזק בעגליקטע פֿרעפֿלער ונה; קיין
 ק־קסטען העמאט איהרער טאגע ויין, איהרע קראפט בלייבט חונגע.
 טוהצט, זיח זיידען ניכט, וחו ערדענבעוואהנער זיידען, דער אענט.
 הייט פֿאנגע טריפֿט זיח ניכט, דארוס טטאזלירט דער טרנסן פֿון
 איהרעס נקען, חונד פֿרעזעל חיוט איהר זיעבלינגוסאוק; חיי
 פֿיוטען קרייען דרינגט איהר חויגע הערפֿלער, איהר ליוטערן הערן
 חיוט חיבעווחטט; זיח הָהֵנען, אָוּטערן, רעדען בובעסטיקקע פֿאן
 פֿאן איהרער טטאזלען הָהֵה הערפֿל, געביעטען הָהֵה, וויח וועגנו פֿאן
 היאמעל קאמע, חונד זיין דער ערדע גיזט איהר ווארט, כעטהארט פֿאןגט
 איהס דחו פֿאן חין גחלען הויפען, סטרקאט איהס וויח ווחסער
 פֿלוטהען נאך, זיח וואהגען: „קאן גקסט וויסען, ווחו געטיעהט? וויח
 קאן גאטט וויסען, ווחו געטיעהט? וויח קאן דער הָהֵנען היערין
 אערקען? ועהט דיענע פֿרעפֿלער היער זיח בויהן חין סטעטעס גליק
 חו חיבערפֿאוס! וואן חזק חאונקנס איין הערן דעס גוטען ווייהען חו
 איינע הָהֵה חו חוכסאור ווחטען? חור נייע פֿאנגע בריקט איר יעדער סאָג
 ז יעדער אָהרען ענדערע נטטה! — פֿלט דפֿסט, חזק פֿלוס וויח זיח,

אֲשֶׁר לֹא־גִלְתִּי אֶל־אֱלֹהִים אֲתָחָּה יְדַעַתְּ לְאֵלֹהִים
 וְאֲשֶׁמֹותֵי מִמֶּנּוּ לֹא־נִסְחָדוּ: אֶל־יִבְשׁוּ בִי וְקִיָּה אֲדַנִּי יִהְיֶה
 צָבָאוֹת אֶל־יִבְלִמוּ בִי מִבְּקֶשֶׁךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בִּרְעֵלְךָ
 נִשְׁאַתִּי תִרְפֶּה כִּסְתָה כְּלָמָה פָּנָי: מִאֵר־הַיָּיִתִּי לְאָחִי וְנִכְרִי
 לְבָנֵי אִמִּי: כִּי־קָנֵאת בֵּיתְךָ אֶבְלַתִּנִּי וְחֲרָפוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ
 עָלַי: וְאֶבְכֶה בְּצוּם נַפְשִׁי וְהָיוּ לְחֲרָפוֹת לִי: וְאֶחְנֶה לְבוֹשׁ
 שָׂק וְאָהִיו לְהֵם לְמִשְׁלַל: יִשְׁחָדוּ בִי יֹשְׁבֵי שְׂעָר וְגִיטוֹת שׂוֹחַ
 שָׂכָר: וַיִּגְנִי חֲפְלָתִי לָךְ וַיְהִי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים פֶּדֶה
 חֲסִדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ: הַצִּילֵנִי מִיָּד וְלֹא־אֲמַכֶּה
 אֶנְצִלָּה מִשִּׁנְאָה וּמִצַּעֲמֵקֵי־מָוִם: אֶל־הַשְּׁמַפְנִי וְשִׁבְלָה
 מִיָּם וְאֶל־הַבְּלַעֲנֵי מִצּוֹלָה וְאֶל־הַתְּאֵמֵר עָלַי כַּאֲר־פִּתַּח: עֲנֵנִי
 יְהוָה כִּי־טוֹב חֲסִדְךָ כִּי־רַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלָי: וְאֶל־הַסִּמֵּר
 פָּנֶיךָ בְּעֵבֶדְךָ כִּי־צָר לִי מִדֶּרֶךְ עֲנֵנִי: קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי וְאֵלֹהֵי

פרסטאסטטען, ווּזוּ אַיך ניכט גערױכט. גחטט, דיר חױט אױנע טהאָר
 דױט לױ בעקחנט, אױנע סױדען דיר חונלעברכרעגן! אָחס ניכט
 דורך אַיך בעסחאט זױן, דױך דיר פֿערטרויען, גחטט, הערר דער
 וועלט! אָחס ניכט חן איר לױ סחנדען ווערדען, דױך נחך דיר פֿרױגען,
 גחטט ישראָלױ! דען חוס דױנעטוועגען סרױג אַיך סאחך, דעקס
 סחאָרטה איר דחו חנגעזױכט, בױן אַיך אױנען ברױדערן פֿרעאה,
 אױנער אױטסער זעהנען חונבעקחנט. אױפֿער פֿיר דױן הױזי חחס
 אַיך פֿערלעהרט, דױנער אָחזרער סאָהען פֿיעל חאן אַיך. אַיך פֿערי־
 וױנע חױס פֿאָסטען אױנע זעלע, אָחן הָהנעס אױן דחלױ; אַיך קױידע
 אַיך חױן טרױערקױידער, אַיך דחו ווירד חױהנען ספֿאָסטגעדױכט. ווער
 חָס טהאָר זױטלט, ווחטט פֿאָן איר, דױך טרױנקער זױגען חױף אַיך
 זױרער! אַיך חכער בעטע, הערר, לױ דיר לױר גנאָדענלױט! גחטט,
 נאָר דױנער גרענלענאָזען גױטע, ערהאָרע אַיך אױט דױנער טרױט
 הױלע, רױסע אַיך חױז דען קחטהע, דחס אַיך ניכט פֿערזױנקע,
 דחס אַיך עררעסטעט ווערדע פֿאָן אױנען ווידערזחצערן חונר חױז
 דען ווחסערזױ סױפֿען, דחס אַיך דױך פֿאָטהע ניכט חױבערסוועאָטע,
 דער חכגרונד ניכט פֿערטױנגע, דױך גרױכט ניכט חױבער אַיך זױך
 סױעסע. ערהאָרע אַיך, גחטט, דען דױנע גױטע חױט סרױטאָך!
 ווענדע דױך לױ איר, נחך דױנער אָחזכרהערלױגקױט! פֿערברױג דױך
 חנטױטן ניכט פֿאָר דױנען קנעכטע! ווױז חנגױט חױט איר! חױלע,
 ערהאָרע אַיך! זױז אױנער זעלע נהעע ערױזע זױז! הױף איר,

לַמַּעַן אֵיבֵי פִדְנִי: אֲפֹה יִדְעַת חַרְפְּתִי וּבִשְׂתִי וּכְלִמְתִי
 נִגְדָה כָּל צוּרְרֵי: חַרְפְּחֹ שְׂכָרָה לְבִי וְאַנְשָׁה וְאַקוּדָה
 לְגַד וְאַיִן וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא כִּצְאֹתִי: וַיִּתְּנֵנִי בְּכַרְוַתִּי רֹאשׁ
 וּלְצַמְאֵי יִשְׁקוּנִי חֲמִץ: יְהִי שְׁלַחְנִם לִפְנֵיהֶם לִפְחָ
 וּלְשִׁלּוּמִים לְמוֹקֵשׁ: תַּחֲשַׁכְנָה עֵינָיִם מֵרְאוֹת וּמַחְתִּינֹתַם
 תִּמְדֵּם חֲמַעַד: שִׁפְהַ עֲלִידֵם וְעַמְּךָ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיִגֶם:
 תַּחֲרִטְרִתֶם נִשְׁמָה בְּאֵהֲלֵידֵם אֲלֵי יְהוֹי יִשָּׁב: כִּי אֲפֹה
 אֲשֶׁר דִּבִּיתָ רִדְפוֹ וְאֶל־מִכְאוֹב תַּלְלֶיהָ יִסְפְּרוּ: תִּנְהַדְעוּן
 עַל־עוֹנֵם וְאֲלֵי־בָאוּ בְּצַדִּיקְתָּהּ: יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם
 צַדִּיקִים אֲלֵי־יִכְתֹּם: וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יִשְׁעֶהָ אֱלֹהִים
 תִּשְׁלַבְנִי: אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדְּלֵנוּ בְּתוֹדָה:
 וְתִיטֵב לַיהוָה מִשׁוֹר פֶּרֶם מִקֶּרֶן מִפְּרִים: רֹא וְעָנִים יִשְׁמְחוּ
 דְּרֹשֵׁי אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶם: כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים יְהוָה
 וְאֲתִאסְרִיו לֹא כָּזָה: יִהְלַחוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ יָמִים וְכָל־

חוס איינער פֿינדע ווילען! דיר חייט בעקאנט איינע טאנדע, סאָפּ
 אונד טאנד; דיח איד קרונקען טאָלע זינד פֿאַר דיר. זעה! דיח טאנד
 ברייט איר דחו הערן! חיד טוימלע זעהאמאָלטיג הין — ווּמֵרֵטע חויל
 איטליד — דחך חוואַקונט, זעהע חויו נחך טרוֹטער, פֿינדע קיינען!
 גיבס רייכט און איר לור וחבונג, עסיג, איינע דורט לו סטילען.
 דחם מיהרע טחלעו חיהנען חיינע פֿחלע, חיינע טויגע ווערדע לור
 פֿערגעטונג! דחם חיהרע חויגען פֿינוטער ווערדען, ניכט אעהר זע
 הען! לחם חיהרע לענדען חיאער ווחקען! גייס דיינע חונגנדע
 חיבער זיח! דיינע לחרנע גלוט ערגרייפֿט זיח! חרע זייח חיהר
 סאָפּ, חיהרע היסטען חונכעווחהנט! דען ווען דוח סאָנגוס, פֿערי
 פֿחאָגען זיח, דיינע פֿערלעסלעטען לו קוואַלען, זינען זיח נחך, ח, דחם
 זיח זינדע חויל זינדע הייפֿען, ניח קחאטען לור בעגנדדיגונג פֿאַר
 דיר! דחם זיח פֿערטיגט חיס לעבענוכזע, ניח איט בעגנדדיגטען
 פֿערליינעט ווערדען! איד, דער חיד עלענד אונד בעטריכט ביי, איד
 זעטלעט דיינע הילפֿע החך עאפֿער! דרוק לחבע חיד גחטט חין
 חיינען לערע, עהרע חיהן החך חין דחנקגעווחנגען — דיעו געפֿחלע
 דעק העררן ווייט בעסער, דען חוין פֿאַרר איט חרן אונד קאָיען.
 טויט, חיהר ליידענדען, ווערדעט פֿרחה, חיהר וזער גחטטען! חיינע
 הערן לעבע חויל! דען דער הערר ערהערט דיח חראטען, פֿערטאָהט
 ניכט, חען ער פֿעסעלן לחוט. עו לחבע חיהן ערדע חול חיאטען, חיינע

רָמַשׁ בָּם: כִּי אֱלֹהִים יִשְׁתַּע צִיּוֹן וַיִּבְהַ עַרְי יְדָדָה וַיִּשָּׁם
 שָׁם וַיִּרְשָׁח: חֲרַע עַבְדֶּיךָ וַיִּנְחַלְוָה וְאֶחָבִי שָׂמוּ יִשְׁכַּרְבָּה:
 ע לְמַנְצִיחַ לְדוֹד לְחֹזֶקֶיךָ: אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֹזֶרְתִּי
 הַגֹּשָׁה: יִבְשׂוּ וַיַּחְפְּרוּ מִבְּקֶשְׁךָ נַפְשִׁי יִסְגוּ אַחֲזֵר וַיִּכְלַט
 חַפְצֵי רַעְתִּי: יִשׂוּבוּ עַל עַקֵּב בְּשֵׁתֶם הָאֲמָרִים הָאֵלֹהִים הָאֵלֶּה:
 יִשְׁשׂוּ וַיִּשְׁמְחוּ בָּךְ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יְיָ
 אֱלֹהִים אֱדַבְרֵי שְׁתַּעְתֶּךָ: וְאֲנִי וְעַנִּי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חַנּוּן לִי
 עֲזָרִי וּמִסְלֵטִי אֶתָּה יְהוָה לֹא תִאָּחַר: עֵא בָּךְ יְהוָה
 חַסִּיתִי לֹא אִבְשָׁה לְעוֹלָם: בְּצַדִּיקְתָּהּ הַצִּילֵנִי וְחַפְלֵטֵנִי
 הַטָּהֵר אֵלַי אֲזַנְךָ הַחֲשִׁיעֵנִי: יְהוָה לִי לְצֹר מָעוֹן לְבֹא תָמִיד
 צִדִּיק לְחֹשֶׁעַנִּי כִּי־סָלַעַי וּמִצְדֵּתִי אֶתָּה: אֱלֹהֵי פִלְמִנִי
 מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מְעַל וְחֹמֶץ: כִּי־אֶתָּה חַקִּוֹתִי אֲדַבְרֵי יְהוָה
 מִבְּטְחִי מִנְעוּרֵי: עָלֶיךָ וּגְסָמְכֵתִי מִכָּטָן מִמְּעֵי אֲמִי אֶתָּה

חונד וזון דחרין זיך רעגס; דען גאטס ווירד ליק' העלפער זיין, ווירד
 אויפבויען יהודה' סטארטע, לוס בעוזהנען, לוס בעוילטען! ויח ערכט
 זיינער קנעכטע וחמאען, דיח פריינדע זיינעו נחאענו ווההנען דרין!
 ע דעם זאנגמיסטער פאן רוד ביים אפפערדזש. גאטס איד ט
 עררעטטען, חיילע, הערר איר בייחזוטטעהען! עררחהען חונ' פער:
 סטואען איסען, דיח איר נחך דעס לעבען סטעהען, וויילען חונד ט
 טחנדען ווערדען, דיח זיך איינעו חונגליקו פרייען, פאר סחחס ליריקקע
 בעבען, דיח איר לוריעפען: „דח! דח!“ פערנגיגט חונד גליקליך זיין
 חן דיר, חאלע דיח זיך זוכען, חיאער זחגען! גרחס חיוט גחטס
 דיח פריינדע דיינעו הייל! — חזך בין חרס חונ' עלענד, חיילע, גחטס, ט
 איר! היילע ביוט דוח איר חונד רעסטונג! חך עוויגער, פערלייך זיכט!
 עא הערר, חזך טרויע חוילן זיך! לחס איד ניח לו טחנדען ווערדען!
 בעפרייע, רעסטע איד, כטראהערליגער! חייגע איר דיין חהר חונד
 היילן איר! זייה איר חיינע פלענעכורג, ווה חזך חיאער לולוצט פיינדע,
 ווה דוח בעפיעהזוט, איר בייחזוטטעהען — לור דוח ביוט פלעז חונד
 פעוטע איר! רעטטע, גחטס, איד חויו דער החנד דעו פרעפאלערו,
 חויו דעו חונגערעכטען פויזט, דעו רייבערו! דען דוח ביוט איינע
 לופערזיכטע, איינע החפלענוג, הערר, פאן יוגענד חוילן! חוילן זיך
 פערליעס חזך איד פאן אוסטערלייבע, דוח החלפוט איר זייהרעט

תָּנָה רוּחַ בְּנִיךָ בְּגִדְתִּי: וְאַחֲשֹׁבָה לְדַעַת וְאֵת עֶמְלִי הִיא
 בְּעֵינַי: עַד אֲמַא אֶל־מִקְדָּשֶׁיךָ אֶל אֲבִינָה לְאַחֲרֵיהֶם: אֵיךְ
 פִּחְלָקוֹת תְּשִׁית לָמוֹ תִּפְלָתָם לְמִשְׁוֹאוֹת: אֵיךְ הָיָה לְשֹׁמֵה
 כְּרָנֵעַ סָפוֹ תִּמְצוּ מִן־בְּלָחוֹת: פִּחְלוֹם מִתְּקִיץ אֲדָנִי בְּעִירוֹ
 צִלְמָם תִּבְחָה: כִּי יִתְחַפֵּץ לְכָבִד וּבְלִיּוֹתַי אֲשַׁתּוֹנֵן: וְאֲנִי־
 בְּעַר וְלֹא אֲדַע־בְּחַמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ: וְאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אֲחֻזָּה
 בְּיַד יְמִינִי: בְּעֲצָתְךָ תִּנְהַגְנִי וְאַחֲרַי כְּבֹד תִּפְתָּחֵנִי: מִדְּלִי
 בְּשִׁמְיִם וְעִמָּךְ לֹא־חִפְצָתִי בְּאָרֶץ: כָּל־הָ שְׂאִירִי וּלְכָבִד צֹרֵר־
 לְכָבִד יִחַלְקֵנִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם: בִּיהִנָּה רַחֲמֵיךָ יִאֲחֹז
 הַצִּמְתָּה כְּלִזְוֹנָה מִמָּךְ: וְאֲנִי וְקִרְבַּת אֲרָהִים לִי טוֹב
 שְׂתִי וּבְאֲדָנִי יִדְוָה מַחֲסִי לְסִפְרִי כָּל־מַלְאֲכֹתֶיךָ:
 עַד מִשְׁכִּיל לְאַסְפָּה לְמַח אֱלֹהִים וְנִחַתָּ לְנִצָּח יַעֲשֵׂן אִפְּךָ
 בְּצִאֵן מְרֵעִיתְךָ: זָכַר עֲרֵתְךָ וּקְנִיָּתְךָ קָדָם גְּאֻלָּתְךָ שָׁכַט
 (°) הוּא ק'.

חלזין וזו וזרעו, גחטט, דינע קינדער יח פערדזאמט! איך דחטטע
 זיהק נחך. חונד וזכטע וואהרהייט; דאך חלזעו פארטען וזר נור
 קוחל — ביז איך חינו הייגיסהאס דענו העררן געקאממען, זיהר ענדע
 חבלוזהען געזערנט, ערהחבען זיסלען זיח, חוין גלחטטען הָהען,
 חין חכגרונד דרחהעט רוגד חואהער; וויח פלחטלויך סטירלען זיח
 פלחן זיהרען הָהען, פערטווינרען, וויח חין סרעקגעזיכט! דוח
 אפכוט זיהר טחטטענגליק, ח גחטט, וויח טרייאע דעס ווחענדרען,
 לו אזהר חונד טפחטט. ווען יעטלט דער כחוען גליק חין הערן בע־
 סריבעט חונד איר חין איינע נייערען סטיכט, וח בין איך גערן חין
 סהקר חונד וויל ניכט פארטען, בין גערן פאר דיר דעס פיעהע
 גלייך. איך בויבע יח ביח דיר חוין חיאער, דוח החלטיט חן איינער
 רעכטען איך; דיין רחטהסוס אייטעט איך חוין דוקעקס פלחדע,
 ניאט ענדויך איך לו עהרען חוין. ווח קחנטע איך נעבען דיר חין
 היאמעל ווינטען? וחזו היער חוין עררען נעבען דיר? פערטאחזכטעט
 זייב חונד זעעלע, וח חיוט גחטט סטעטו איינע הערלענו טרחוט,
 חין טהייל. פערזאחרען זינד, דיח זיך פלחן דיר ענטפערנען, פערזאחרען,
 ווער חוס חנדרע בואוט. חן גחטט איך החלטען, חיוט איר החלזטע
 גוט; איך זכע איינען סוחן ביח דיר, גחטט, חין הערה, פער־
 קינדע דינע ווחונדערטהחטען!

עד אונטערזייונג אספ'ו. ווארוס פערזוירפוט דוח, גחטט. נחך
 חיאמער חוחו? חויכט חויבער דינע העערדע עזויגליך דיין לחרן? ו

מִחֲלֹקֶה בְּרִצְיוֹן וְהוֹשִׁיבָנוּ בְּנוֹ: הָרִימָה פַעֲמֶיךָ לְמִשְׁאֵלוֹת
 נִצַּח כָּל־דָּרַע אוֹיֵב פִּקְדוֹשׁ: שְׁאֵנוּ צִדְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֵדֶךָ
 שָׁמוּ אִתָּחֵם אֹתוֹת: יוֹדַע כִּמְבִיא לְמַעַלְלֹה בְּסִבְיַעַן
 קְרִדְמוֹת: וְעַתָּה פִתְחוּ־הָיָתָד בְּבִשְׁלֵל וְכִילְפוֹת יְהִלְמוּן:
 שְׁלַחוּ בָאֵשׁ מִקִּדְשֶׁךָ לְאָרֶץ חִלְלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֹךָ: אָמַר
 בְּלִבָּם גִּינִם יָתֵד שְׂרָפוּ כָל מוֹעֲדֵי־אֵל בְּאָרֶץ: אֹתוֹתֶינִי
 לֹא־רָאִינוּ אֵין עוֹד נְבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יוֹדַע עַד־מָה: עַד־טָעַי
 אֱלֹהִים יִתְרַף צַר יִתְאֵץ אוֹיֵב שְׁמֹךָ לְנִצַּח: לְמָה תִּשְׁבֹּד־יָדֶךָ
 וְיִמְנָה מִקְרֵב חוֹלְקֶה בְּלֵה: וְאֱלֹהִים מַלְכֵי מִקְדָּם פִּעַל יִשְׁעוֹת
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: אֲתָח פּוֹרֵר תִּבְעוּ־יָם שִׁבְרֵתָהּ רֹאשׁ תְּגִינִים
 עַל־דַּמִּים: אֲתָה רִצַּצְתָּ רֹאשׁי לְיִתְחַן תִּתְּנֵנוּ מֵאֲבָל לְעַם
 לְצַיִים: אֲתָה בִקְעַת מַעֲיִן תִּתְחַל אֲתָה הוֹכֵשֶׁת גְּדִרְחֹת אֲתָן:
 לָךְ יוֹם אֲפָלָה לָּךְ לַיְלָה אֲתָה הִכִּינֹת מְאוֹר וְשָׁמֶשׁ: אֲתָה
 (* וְעַתָּה ק': * חִקֵּךְ ק':

דענקע דער געמיינע, פֿראקטן דיר ערוואַרבען, דעו סטחאמען, דיר
 לוס חייגענטהוס בעפֿרייס, דעו בערגעו ליון, דיר לוס טֿהֿרטן ערי
 מטהוט! ערהעבע ריינע טריטטע לו יענען חונפֿערנאָנגליצטן סריא.
 מערן, ווק חללעו הייליגע דער פֿייער פֿערהעערט. אויט ברוחטען
 ריינע ווידערוואַלער חיס טעאפעל ריינער טטיפֿטונג: „הח! טריפֿלט
 זיח חיון, דיח פֿערבעדייטונג! בעריהאט ווירד ריעוע סהחם, גלייך
 יענער, דח מיט חקוטען אַפֿן חיינדרחנג חין דען דיכטען החין חאנד
 גון דחו טניטלווערק חללע מיט כיל חונד החאמער נייערערסונג, דיח
 לעגטען פֿייער חן ריינעס הייליגטהואע, ענטווייהטען ריינע רעוידענל,
 דער ערדע גלייך. חיס הערלען ווזהנען זיח; וויר חונטערדריקטן
 חללע; חללע טטיפֿטונגהייוער גחטטעו גינד גון פֿערברחנט חיס
 חונדע. פֿערבעדייטונגליצטן ווערדען חונז ניכט מעהר — היער חזיס
 קיין פֿרחפעט. ניעהאנד ווייס וויח חקגע, וויח חקגע, גחטט, דער
 פֿייער וקלל סאחהן דער ווידערוואַלער ריינען נחמען חקוטערן — ווחחח
 דוח ריינע החנה, דיח רעכטע ריינעס חייגען טחחטע גחלן עכטי
 ליעהוט! דענחך חזוט עו גחטט, אין קחגי פֿראחלו, דער חללע
 היי נחך יעטלט חזין ערדען ווירקט. דורך ריינע קרפֿלט לערטרפֿי
 נעט דוח דחו מער, דוח לערסחחגוט דחו הויפט דער מעערענחח
 געהייער, דוח לערסאעטטערוט דיח קחפֿע דער קרחקחדיילע
 גיכוס זיח לור קחוט דעס פֿחקע חין דער וויטע, דוח חפֿלענעס
 וואַלען, חפֿלענעס כחצע, דוח חחטעו עוויגע סטרחאע פֿערויענען;
 ווערק חזוט טחג, חונד נחכט דיין ווערק, דוח ועטלעט ליכט זיח

הצבתך כל־גבולות ארץ קניז וְחִדְרָה אַתָּה יַעֲרַתָּם: וְכִי־
 זֹאת אֵיבֵב תִּרְךָ וַיְהוֹה וְעַם־נָבֵל נֶאֱצוּ שְׁמֵךְ: אֲתִתֵּן לְחַיִּית
 גִּפְשׁ הַתּוֹרָה חַיִּית עֲנִיָּה אֲתִשְׂכַּח לְנִצְחָה: הַבֵּט לְבַרִּית כִּי־
 מִלֵּא מַחֲשַׁבְרֵאֲרֶץ נֵאוֹת הַמָּם: אֲלֵ־יִשָּׁב דָּךְ גְּכֹלָם עָנִי
 וְאֶבְיוֹן יִהְלֹו שְׁמֵךְ: קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָה זֹכֵר תִּרְפָּחֶךָ
 מִעֲרַבְל כָּל־דָּוָם: אֲלֵ־תִשְׂכַּח קוֹל צִדְרִיךָ שְׁאוֹן קָמִיךָ
 עֲלֵה תְמִיד: עַתָּה לְמַנְצִיחַ אֲתִשְׁחַת מְזִמּוֹר לְאַסְףָּ שִׁיר:
 הוֹדִיעַ לָךְ וְאֱלֹהִים הוֹדִיעַ וְקָרֹב שְׁמֵךְ סִפְרוּ גִפְלֵאוֹתֶיךָ:
 כִּי־אַסְףָּ מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט: גַּמְגָּמִים אֲרֶץ וְכֹל־
 לִשְׂכִיָּה אֲנִי תִבְנֵתִי עַמּוֹדֶיךָ סֶלְחָה: אֲמַרְתִּי לְהוֹלִלִים אֲ־
 תִהְיוּ וְיִרְשָׁעִים אֲתַרְיִמוּ קֶרֶן: אֲתַרְיִמוּ לְמָרוֹם קַרְנֵכֶם
 תִּדְבְּרוּ בַצְּנוּאָר עֲתָק: כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעֲרֵב וְלֹא מִמִּזְרֵחַ
 הַיָּם: כִּי־אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה לִשְׁפִיל וְזֶה יָרִים: כִּי כֹס בְּיַד־

וְחַנּוּכַּ חַיִּין, דוּחַ סְטֵעֵלְטֵעֵט לַעֲנוֹס דַּעַר עַרְדַּע גֶּרַעַלְטֵט, דוּחַ עַרְסוּי־
 לַעֲנוֹס דִּירַע חוּנְדַּר לַרְחוּס! כַּעַרְעַקַּע עַג, וּוְעֹלְטֵעַ חַיִּין לַיִּינְדַּ דַעַן
 עוּוִיגֵטֵן סֵאחֶה, וּוְעֹלְטֵעַ נִיעַדַּעַר טַרְחֵטִיגַּ לַעֲחָק דִּיר טוּחְסֵלְטֵט! גִּיב
 יַעַדַּעַס רֹוִיבִטְהִיעַר נִיכְט דִּינן טוּרְטֵעֵלְטִיכְלֵטֵן פֶּרִיוּ! דִּינן גַּעֲקוּחְחֵלְטֵט
 טְהִיעַרְכֵּטֵן וּוְחֹלְעוֹט דוּחַ נִיכְט גֶּחְלֵן לַעַרְגֵּעַסֵטֵן! סוּיעַ חוּוִן דִּינֵטֵן
 בּוּנְד! דַּעַן רִיִּיבַעְרֵהֶלְטֵעַלְטֵקֶלְטֵל וִיעַר יַעַנַע דִּיוּטַעַרן גַּעַנְעַנְדַּעַן דַּעַר
 עַרְדַּע. חֶךְ, וְחַס דַּעַן לַעַרְקִירְטֵטֵטֵן נִיכְט בַּעַסְחֵאֵט־עַנְטֵט וּוִיִּילְטֵט, דַּחַס
 דִּינֵטֵן נַחֲטֵטֵן פֶּרִיוּטֵן חֶרַע חוּנְדַּר כַּעַדִּירְלֵטִיגֵט! חוּוִן, גַּחְטֵט־טֵט.
 פִּיְהַרַע דִּינֵטֵן וְחֵלְטֵט! כַּעַרְעַקַּע דִּיחַ סֵאחֶךְ, דִּיחַ טַחְגֻּיֶךְ דִּיר פֶּלֶטֵן
 נִיעַדַּעַר טַרְחֵטִיגֵטֵן וּוִידַעַרְלֵטֶהֶרְט! לַעַרְגִּיס דַּעַן חוּנְעַטִּיחֵאוּ דַּעַר
 פִּיִּינְדַּע נִיכְט! דִּינֵטֵר וּוִידַעַרְחֵלְטֵטֶר טַחְבֵּן נִיחֵאֵט חוּנְחֵוּפִיֶהֶרְוִיֶךְ לֹו! —
 עַךְ דַּעַם וְאַנְגֵּמִיסְטַעַר לַעַרְטִילְנַע נִיכְט, אִינן פּוֹאַלְטֵט אַסְףֹו צוּס
 זִינְעֵטֵן. וּוִיר דַּחְקֵטֵן, גַּחְטֵט, דִּיר דַּחְקֵטֵן וּוִיר, דַּחַס דִּינֵטֵן אַחִיעֵטֶטֶטֶט
 חוּנְוֵ נַחֲהַע וִיחַ, לַעַרְקִירְטֵטֵן דִּינֵטֵן וּוְחוּנְדַּעַר. „לֹוֹס לִיִּיטְפּוֹנְקֵט, דַּעַן
 חֶךְ אִיר עַרְחֶה, וּוְעַרְדַּע חֶךְ גַּעַרְעֵכְוִיגִקִּיט חוּוִיחֵיכֵטֵן. וְחַסֵּט עַרְד־
 בַּחֲוֹל חוּנְדַּר כַּעַוּוּחְחֵנְעַךְ סוּוּחְחֵקֵטֵן, חֶיֶךְ סְטֵעֵלְטֵעַ וִינֵטֵן וִיִּילְטֵט לַעֲנוֹס,
 סַפְרַעֲלֵעַ לֹו דַּעַן טַחְכַּעַנְדַּעַן: טַחְכַּעַט נִיכְט! לֹו דַּעַן גַּחְטֵטֶטֶטֶטֶטֶט:
 הַעֲבֵט דַּחַו. הַחֲדָן נִיכְט הַחֶךְ! הַעֲבֵט נִיכְט חִיעַר הַחֶרֶן הִיאַעֲטֵטֵן!
 טַרְחֵטֵטֶט אִיט טַטַּחְרַרַעַס הַחֲלוּעַ, נִיכְט זַחַ וְעַהַר! דַּעַן נִיכְט פֶּחְס
 חוּוִיגֶּחְחֵטֶט, נִיכְט פֶּחְס נִיעַרְעַרְגַּחְחֵט, חוּוִיֶךְ פֶּחְס דַּעַר וּוִיוּטֵט נִיכְט וּוִירְדֹו
 קַחֲטֵטֶטֶט; נִיין גַּחְטֵטֶט חִיטֵט רִיכְטַעַר, נִיעַדִּירְגִּיס דִּיעַנֵטֵן, הַעֲבַעַט יַעִי־
 נַעַן! דַּעַר הַעַרְדַּר הַחֵטֶט חִינֵטֵט כַּעַלְטֵטֶט חִין דַּעַר הַחֲטֵט; רַחֲטֵטֶט חִי־

גִּלְתָּהּ פִּרְוֵה עֲמָהּ בְּיַד עֶקֶב וְיִזְסַף סִלְחָה: רֵאָה מִיָּם וְיֵאָהֵם
 רֵאָה מִיָּם יִחִירוּ אָף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: וְדָמוּ מִיָּם וְעִבּוֹת קוֹל
 נִתְּנוּ שִׁחָקִים אָף חֲצִצְיֹה יִתְהַלְכוּ: קוֹל רַע מִקֹּה בְּגִל הָאָרֶץ
 בְּרָקִים תִּבְּל רְגִוּה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: בָּמָס וְדִרְכָּה וְשִׁבְלֶיהָ
 בְּמִיָּם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ: נְחִיחַ בְּצִאן עֲמָה בְּיַד
 מִלְּשָׁה וְאַחֲרָיו: עַח מִשְׁכִּיל לְאַסֵּף הָאֵינְיָה עֲפֵי תוֹרַתִּי
 דַּפּוּ אֲזַנְכֶם לְאִמְרֵי פִי: אִפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבַעֶה תְּחִלּוֹת
 כְּבִיר קָדָם: אֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ וְנִרְעַם וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ: לֹא
 נִבְחַד וּמִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרָיוֹן מִסִּפְרִים תְּחִלּוֹת יְהוָה וְעִזּוֹן
 וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּקַּם עֲדוֹת וּבִיעֶקֶב וְתוֹרַה שֵׁם
 בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם:
 לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרָיוֹן בְּנִים יִלְדוּ וַיִּקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם:
 וַיִּשְׂמוּ בְּאֵלֹהִים כְּסֶלֶם וְלֹא יִשְׁחָחוּ מֵעַלְלֵי רֵאֵל וּמִצִּוֹתָיו

(* יתיר "

גְּעוּוֹתָם כְּעוֹיָעוּתָם, דוּחַ הַחוּט דִּין פֶּחָק עֲרֹחוֹס גְּעוּוֹתָם יִגְדֵּךְ, דִּחַ
 וְהִנֵּה יַעֲקֹב, וְהִנֵּה יוֹסֵף. דִּיךְ וְהִנֵּה דִיחַ וְהִנֵּה עֵר, גְּחֵט, דִּחַ
 וְהִנֵּה עֵר וְהִנֵּה דִיךְ — כְּעַבְטָה, דִּחַ אֲעֵרְעוּסִיעֵטֵן טִחְכֵּךְ, חִי
 דִּיחְטָר וְהִנֵּה טִחְכֵּךְ טִחְכֵּךְ גִּיסֵעַ, דִּחַ חֲכָרֵן לִיטֵעַ דְּחִנְעֵרֵסֵטָה,
 דִּינֵעַ פִּלְיָע פֹּהֲרֵן חוֹהֲעֵר; דִּינֵעַ דְּחִנְעֵרֵסִיֵּאֵעַ חִיט וְיִרְכָּב —
 בִּיטְלֵעַ עֲרִיכְטֵעֵטֵן דְּחוּ וְחֵד, דְּחוּ עֲרִיכְטֵעֵטֵן רֵעֵטֵעַ זִיךְ, עֲרֵבֵעֵטֵעַ.
 דִּין וְעַג גִּינָה דוּרְךְ דְּחוּ וְעֹטֵטֵעֵר, דִּין פֶּחָק דוּרְךְ גְּרֵחֵטֵעַ גֵּעַ.
 וְהִנֵּה עֵר, חוֹכֵרְקֵנְטֵוֹיךְ דִּינֵעַ טִפּוֹר. וְיִחַ חִינֵעַ הֵעֵרְדֵעַ לִיטֵעֵטֵטֵטֵט
 דוּחַ דוּרְךְ פֶּחָק חוֹנֵד חֵהֵן דִּין פֶּחָק.

עַח אֲנִיטֵעֲרוּחִיחֵעַ אִסְרֵי. גִּיב חֵכֵם חוּיךְ אִינֵעַ לְעֵהֲרֵעַ, פֶּחָק! כִּינֵט
 חִינֵעַ חֵהֵר לֹא אִינֵעַ וְחֵרְטֵעַ! חִיךְ חֵפֵלֵעַ אִינֵעַ אֲוֵד חִין גִּלְיֵכִיט, לְחֵטֵעַ
 דְּעִנְקֵטִפְרוּךְ חִינֵעַ דְּעַר פֶּחָרְעוֹט הֵרְעַן. וְחֵט וְיִרְכָּב טִחְכֵּךְ אֲטֵעַן וְחֵט וְיִרְכָּב
 וְיִסֵּעַ, וְחֵט חוֹנֵרֵעַ פֶּחָטֵעַר קוֹנֵד גֵּטֵהֵחֵן, פֶּעֲדֵהֵחֵטֵעַן וְיִרְכָּב כִּיכֵט
 חִיֵּהֵרֵעַן עֵנְקֵעַן, דְּעַק קֵחֵטֵעֵנֵדֵעַן גֵּטֵטֵעֵטֵעַ כִּיכֵט, פֶּעֲרֵקִינֵדִיגֵעַן דְּעו
 עוֹיָגֵעַן וְחֵב, דִּחַ אִחֵכֵט, דִּחַ וְחוֹנֵדֵעַר, דִּחַ עַר טֵהֵטֵט. עַר זְעֵטֵטֵעַ
 לִיגֵיט חִין חִין יַעֲקֹב, עַר גִּחֵב גֵּעוּטֵטֵעַ חִין יִשְׂרָאֵל חוֹנֵד חוֹנֵעֵרֵן
 טֵטֵעֵרֵן דְּעַן כְּעֵפֵהֵן, דְּעַן קִינֵדֵעֵרֵן עַן כְּעַקֵּחֵנֵט לֹא אִחֵכֵט, דְּחֵטֵט
 דְּחוּ קִינֵטִיגֵעַ גֵּטֵטֵעֵטֵט, דִּחַ עֵנְקֵעַן, דִּחַ וְיִחַ לִיגֵעַן וְעֵרְדֵעַן, וְחֵט
 יִחַ פֶּעֲרֵקֵטִפְרוּכֵט, וְיִסֵּעַר לְעֵהֲרֵעַן חוֹנֵד זְעֵטֵטֵעַ חִיֵּהֵר פֶּעֲרֵטֵרֵוֹיֵעַן חִין
 יִיטֵט, פֶּעֲרֵטֵטֵעַן כִּיכֵט דְּעַר פֶּחָחֵכֵט טֵהֵטֵטֵעַן חוֹנֵד הֵחֵטֵטֵעַן פֶּעֲטֵט

יִנְצְרוּ: וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתֵם הַזֶּה סוֹרְרִים וּמוֹרְדֵי הַדָּוָר לֹא־הָיוּ
 לָבוֹ וְלֹא־נִאֲמְנָה אֶת־יְיָ הַחַי: בְּנֵי־אֲפָרַיִם נִשְׁקִי רוֹמֵד
 קִשְׁתְּ הַפָּזוּ בְּיוֹם קָרְבִי: לֹא שָׁמְרוּ כְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרֹתָיו
 מִיָּאֲנִי לָלֶכֶת: וַיִּשְׁכַּחוּ עַל־לוֹתָיו וַתִּפְּלֹאֲתוּ אֲשֶׁר הִרְאָם:
 נִגְדוּ אֲבוֹתָם עֲשׂוּהָ כִּלְאֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שׂוֹדָה צִעֲוִן: בְּקַע יָם
 וַיַּעֲבִירוּם וַיַּצַּב מַיִם כְּמֹדֵד: וַיִּנְתֵּם בְּעֵינַי יוֹמָם וְכָל־הַלַּיְלָה
 בְּאוֹר אֱלֹהִים: יִבְקַע צָרִים בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁקֵם בְּתוֹמֹת רַבָּה:
 וַיּוֹצֵא נַחֲלִים מִסֵּלַע וַיּוֹרֵד כְּנַהֲרוֹת מַיִם: וַיּוֹסִיפוּ עוֹד
 לַחֲטֹאֲלוֹ לַמּוֹדוֹת עֲלִיּוֹן בַּצִּיָּה: וַיִּנְסֹא בְּלִבָּבָם לִשְׁאֹל־
 אִכְּלֵ לֶחֶם לִנְפֹשָׁם: וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אֲמָרוּ הַיּוֹבֵל אֵי לַעֲרֹךְ
 שְׁלַחַן בַּמִּדְבָּר: הֵן הִכָּה צוֹר וַיְיָוֵם מַיִם וַתִּחַלֵּם יִשְׁטַפוּ
 הַגַּם לֶחֶם יוֹבֵל תַּחַת אַסְדִּיכִין שֶׁאֵר לְעַמּוֹ: לָכֵן וַשְּׁמַע יְהוָה
 וַתַּעֲבֹר וַאֲשֶׁר נִשְׁקָה בַּיַּעֲקֹב וַתִּגְדַּף עָלָהּ בְּיִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא

מן איהר געבחס— ניכט ווערדען איהרען פֿחטערן גלייך, פֿכטרנינג
 וידערטפענוטיג פֿחוק, חין פֿחוק פֿחון ווחנקערעס געאיטהע, חונ
 טרייען זינעו געגען גאטט. דיח בֿהגענטיסלען אפריס'ו, זיח קעהרסען
 חוק פֿחס סאחטגעטלידע, זיח היעאטען גאטטעו בינדיניס ניכט חוגר לעב
 טען ניכט נאך זיינער לעהרע, פֿערגאסען זיינער גרחהסען טהחטען,
 דער ווחונדער, דיח ער איהנען לייגטע.— פֿחך איהרען פֿחטערן
 סהחט ער ווחונדער איס אחר פֿכריס, לועז'ו פֿאורען; לערטענגס רחז
 אעער חוכר פֿיהרט זיח דורך, טעאלעט ווחסער הין, ויח אויער,
 אָחט חיינע ווחאקע זיח דעו טחגעג, דעו נחטטו זיח ליכטע פֿאחאמען
 זייכטען, לערטשחאטעט פֿעלזען חין דער וויזטע, חונר סרחהקט זיח ויח
 חזיז אעערעוטישעטן, חזיז הֿחרטען טשיינען אָחט ער ריעועלן, ויח
 ססרחהע ווחסער פֿאיעסען. זיח זינדיגען נאך חונר זיט דעס הֿחכני
 טען חין דיררעס אָחדע וידערטפענוטיג, פֿערחכטען גאטט חין איה
 רעס הערלען, פֿערחאנגען קאוט לור ווחלונט, זיח אייוטערן גאטט
 חונר סערעכען: „קחן זיינע אָחט חויך רייכע טחפעלן חין דיעער
 וויסענייח בערייטען? יח, פֿעלזען סאוג ער, ווחסער פֿאָחס חונר
 טסרחה' ערגחטען זיך דחפֿחן; ווחאטע ער חויך ספיינע געבען קענען
 חונר פֿאייס פֿערסחפעלען זיינעס פֿחאקע?“, דער טוועלע פֿערנחא'ח, ער
 גריאחטע, זיין פֿיער אָרערטע חין יעקב, זיין לקרן סטיעג חזיין חין

הַאֲמִינוּ בַאֲדֹנָי וְלֹא בְטַחֵנוּ בִישׁוּעָתוֹ: וַיִּצְוּ שֹׁחֲקִים מִמֶּעַל
 וַדְּלִיתִי שָׁמַיִם פָּתַח: וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מִן הַאֲבָל הַדָּג שָׁמַיִם
 נָתַן לָמוֹ: לֶחֶם אֲבִירִים אֲבָל אֵישׁ צִידָה שָׁלַח לָהֶם לְשֹׁבַע:
 יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֻז׃ תִּימָן: וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם בְּעָפָר
 שָׁאֵר וּבְחֹל יַמִּים עֹף כָּנָף: וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מִתְּהוֹמוֹ סָבִיב
 לְמִשְׁכַּנְתָּיו: וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וַתִּתְאַוּתָם יָבֹא לָהֶם:
 לֹא־זָרוּ מִתִּתְאַוּתָם עוֹד אֲכָלִם בְּפִידָם: וְאִף אֱלֹהִים וְעָלָה
 בָהֶם וַיִּהְרַג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבְחֹרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: בְּכִלְזֹאת
 חֲטָאֲרֵעוּד וְלֹא הֵאֲמִינוּ בִּנְפִלְאוֹתָיו: וַיִּכַּל בְּהֶבֶל יַמֵּיהֶם
 וּשְׁנוֹתָם בִּבְהִלָּה: אִם־הִרְגָם הִרְשָׁדוּ וְשָׂבוּ וְשִׁתְּרֵדוּ:
 וַיִּזְכְּרוּ כִּי־אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל עֲלִיוֹן גְּבֻלָּם: וַיִּפְתְּחוּ בְּפִידָם
 וּבְלִשׁוֹנָם יִכְזְּבוּ לוֹ: וְלִבָּם לֹא־נָכוֹן עֲמוּ וְלֹא־נֶאֱמַנּוּ בְּבִרְתָּיו:
 וְהוּא רַחוּם וַיִּכַּפֵּר עֵינָו וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אֵפוֹ וְלֹא

(* סלי הספר

שאל. ווייל זיך ניכט זיינער אפֿט פֿערטרויטען, ניכט הֶררעטען
 חוץ זיינע הילף. דעס פֿיראמאנינס געבן ער לונדער חונד סהתס
 דעו היאמעו טהקורע חוץ, זיעס סן רעגנען לור ספייזע, גחב חיהנען
 היאמליטע געטריידע, דחם ענגעקקוז דער אינט גענחם, רייכטע
 איהנען חונטערהחט חיס איבערפֿלוס. יעטלט אפֿט ער אהרגעטווינד
 חס היאמעו וועהען, עררעגט דורך זיינע אפֿט דען זירווינר, סן רעג
 נעט חיהנען פֿלייס וויח טאזיב, וויח זחנד חס מערע פֿליגעלוערק,
 עו פֿחלוס חין חיהרעס אהגער ניעדער, דח, ווח זיח ווחהנען, חולענס
 הולנען, זיח חסען. ווחרדען חיכערוחטס; ער זיעס זיח חיהרע
 ווחלווט ביסען. קויס ווחר דיח לווט געטשילוט, נחך החטטען זיח דיח
 קחוט חיס אונדע, קחס גחטטע לחרן סחן חיכער זיח, חונד ווירגט
 דיח ערעלזטען פֿחן חיהנען חונ' זעגט דיח יוגע אוחנטחפֿט ניעדער.
 זיח זיכריגטען נחך חיאמער מעהר חונד גלויכטען ניכט חן זיינע ווחוכ
 דער, חין חייטעל סוחנד חיהר זעבען הין, חין חונכעווחנענהייס דיח
 לייט. זיח ווחטען חיהן, ווען ער זיח סאוג, בעקעהרטען זיך, חונד
 ריעזען חן, ווחהל חיינגערענק, דחם גחטט חיהר פֿעלן, דער הֶרזיסע
 חיהרערלחור זיח; דחך הייזעלטען זיח איט רעס אונדע חונ' אהגען חיהס איס
 פֿחלסער לונגע, חיהר הערן ווחר דחך ניכט פֿעוט חן חיהס, זיח זיינעס בונדע
 נחך ניכט טרייח, חוליוין דער חולכחרהערליגע פֿערגחב דיח איסעטהחט,
 פֿערטיליגטע ניכט, ער החט סחן חפֿט בעווחנעטיגט זיינען לחרן, אפֿט

יעיד כל חמתו: ויבט פני כבודו ויפחדו מולו ולא ישוב:
 כמה ימרוהו כבודו יעציבנהו בלשמון: וישם וינסו אל
 וקרובו ישראל ההו: לאחסרו את ידיו וחס אשר פדם מגיד
 צר: אשר שם בכצרים אתוחיו ומפתחו בשודה צעק:
 ויהפך לדם יאיתם ונולדם בל ישימין: ישלח בדם
 ערב ויאלם ועפדע ותשחתם: וימן לחסיל ימלם
 ויניעם לארפה: יתן כבוד נפם ושקמום בתגמל:
 ויסגר לבד בעירם ומקניהם לרשפים: ישלחם וחרון
 אפו עבירה ועם וצרה משלחת מלאכי רעים: יפלים נהם
 לאפו לאחשה ממות נפם ותחתם לדבר הסגיד: ויהי
 כל בכור במצרים ראשית אונים באהלם: ויסע כצאן
 עמו וינהגם בערר כמדבר: וינחם לבסח ולא פחדו ויארז
 איבידם כסה הים: ויביאם אל גבול קדשו ויריח קנחה

ויניען גריס ניכט גחן ערוואכען, בעדחכטע, דעס ויח פלייט נור זיגד,
 הויך, דער פערנעהם, ניכט וויעדערקעהרם. — וויח קלמט ווחרען ויח
 זיהק ווידערטשפענטויג זין דער וויזע, זין דער זיינקדע חונגע.
 דערזעס חונד זעטלסטען גחטט חוין נייע פרקבען חונד אייזטערטען
 יאלג'ו הייליגען! ויח דחכטען ניכט אעהר זיינער אחכט, דען סחג
 ניכט, דח ער ויח ערוואכטע, ניכט, דחס ער לייכטען זין עגיפטען חונד
 ווואדער טהחם זין כוען'ו פלורען — פערוואנדעלט זיהרע סאחזאע
 זין באוט, חונטרינקבחר ווחרד זיהר פליסיגען; זיעס פללערווייח גע.
 וואד זיח פערטען, חונד קרעקעדיאלע ויח פערלעהרען; ער גחב דעס
 ערוקדעבו וזיהר געוואכט, דעס הייטרעק זיהרע סרכייט זין. זיעס
 חזגען וזיהרען וויינסטחק סחזטען חונד זיהרע פליגענכילאע פרחוט,
 זיהר פיעה גחב ער דעס חזגען סחז, רויכפלעגען זיהרע העעד.
 דען פריי, זיעס ויניען גריס וזן חיבער זיח, ווואטה, לקרן חו' חנגוט,
 סחזרען כחזער עגען; אחכט זיינעס לקרנגעריכטע בחה, פערזונגט
 זיהר דחויין ניכט דעס סחזרע, חיבערגיכט דער פענט זיהר לעכען,
 סחזנט חולע ערוטגעבורט עגיפטען, דיח יוגעקרקחלט זין היטטען
 סחז; זין סחזק זיעס ער, וויח סחזכעס, ליעהען, פיעהרטע ען, ויית
 חעפרדען, זין דער וויזע; ער זייטעט וילער, ניכטו ערטערעקט.
 זין! דח אסער בעדעקס זיהרען פלייט — כרינגט זיח זין ויגע
 הייליגע גרענלע, לוס בערג, פלן וייער החנד ערווארבען; פערטרייכט

יָמֵינוּ: יַעֲרַשׂ סַפְּנֵידֵם וְנָוִים וְיִפְּלֵם כְּחָבֵל נִחְלָה וְיִשְׁכֵּן
 בְּאַחֲלֵי־הַיָּם לִשְׁבֵט יִשְׂרָאֵל: וְיָנֹס וְיָמַד אֶת־אֱלֹהִים עַל־יָד
 יַעֲרֹחֲזוּ לֹא שָׁמַח: וְיִסְגּוּ וְיִבְחָדוּ בְּאַסְתָּם נִהְפְּכוּ בְּקִשְׁת
 רַמְיָהוּ: וְיִכְעִסוּהוּ בְּבִמְוָתָם וּבְכַסְּי לַיָּם יִקְנִי אֹדוֹ: שָׁמַע
 אֱלֹהִים וַיִּתְעַפֵּר וַיִּמְאַם מֵאֵד בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּשַׁשׂ מִשְׁכֵּן שָׁלוֹ
 אֶת־לִשְׁכַן בְּאָדָם: וַיִּתֵּן לְשִׁבְי עֹז וְחַפְּצָרָתוֹ בְּיַד־צָר:
 וַיִּסְגֵּר לְדָרֵב עַמּוֹ וַיִּתְחַלְּתוּ הַחַפְּצִים: בְּחִזְיוֹ אֶבְלָה אֵשׁ
 וַיִּתְחַלְּתוּ לֹא הִזְלָלוּ: כִּתְּצוּ בְּתַרְבֵּי נַפְלֵוֹ וְאַל־מִנְתָּחוּ וְלֹא
 תִּבְקְעִינָה: וַיִּקַּץ כְּלָשׁוֹן אֲדָרְי בְּגִבּוֹר מִתְחַזֵּן מִיּוֹן: וַיִּקַּח יַעֲרִי
 אֶחָד תְּרַפֶּת עֹלָם נָתַן לָמוֹ: וַיִּמְאַם בְּאַחֲלֵי יוֹסֵף וּבְשִׁבְט
 אֲפֵרַיִם לֹא בָּרַד: וַיִּסְדֵּר אֶת־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־דֶּרֶצִיּוֹן
 אֲשֶׁר אָהָב: וַיִּקַּן כְּמִדְרָמִים מִקִּדְשׁוֹ בְּאַרְצָן יִסְדָּה לְעֹלָם:
 וַיִּסְדֵּר בְּיָד עֲבָדָו וַיִּקְרָאוּ מִסְּבִלְאֵת צֹאן: מֵאֵד עֲלוֹת

פָּתַח לְחִינְטֵן הָעַר דִּיחַ פְּתוֹקְעָר, טַהֲיִלוֹט עֵרְבַע נַחַךְ דַּעַר אַנְסַסְטָר
 טָ, חוֹנֵד רִיחַעֵס. חִיבֵרַע הִיטְטֵן חִיין דַּעַן סַטְחֹאֲטֵן שְׂרַלְלָ: לֹא
 וּחְהִיטֵן. חֹלְיִין חוֹיךְ וַיִּחַ סַעֲרוֹכְטֵן גַּחְטֵט, עֵרְלִירֵטֵן דַּעַן הַחֲטִי־
 סַעַן, חוֹנֵד הִיעֹלְטֵן נִיכְט וַיִּין לִיגְנִים, וַיִּחַ סִיעֹלְטֵן חֵב גְּלִיךְ חִיֵּהֲרַעַן
 פְּתוֹסְטֵר, וַיִּחַ וּחְטֵרְטֵטֵן, וַיִּחַ לְקוֹעַר כְּחָטֵן, עֵרְלִירֵטֵן חִיֵּהוּ אִים
 חִיֵּהֲרַעַן הִהֲהֵן חוֹנֵד רִיטְטֵן חִיֵּהוּ אִים חִיֵּהֲרַעַן גַּחְטֵטֵן. גַּחְטֵט
 הַחֲרַטֵּס דִיעוֹ, עַטְכֵּרְחֹנְטֵט, פַּעֲרַחְבֵּיטֵט שְׂרַלְלָ גַחַר וַעֲהַר, פַּעַר
 לְחַטֵּס דִיחַ דַּעֲוִידֵעֵן לֹא שִׁלוֹ, דַּחוֹ לַעֲטֵט, דַּחוֹ עַר בִּיחַ אַנְסַטֵּן וּחְהִי־
 טַע. גִּיכְט חִינֵל גַּעֲפְתֵקְגִיטֵט וַיִּנַּע קֵרְחַפֵּט, חִיין פִּינֵרְעוֹ חַחַטֵּס דִיחַ
 הַעֲרֵדִילְכִיטֵט חוֹנֵד חִיבֵרְגִיבֵט וַיִּין פְּתוֹק דַּעַן סוֹעֲרֵדֵט, עַטְטֵרְחֹטֵט
 חוֹיךְ וַיִּין חִיִּיגְעַטְהוֹס — דִיחַ יוֹקֵעַ אַחְנַטְחַפֵּט פֶּרְחַס דַּחוֹ פִּייעַר, קִיין
 לִיעַר עֵרְהַעֲבֵט דִיחַ יוֹקֵעַ בְּרוִיט; חִינֵל סֹאֲכְטֵטֹעֲרֵט פְּתוֹלְטֵן חִיֵּהֲרַעַן
 פֵּרִיעֹטֵט, חוֹנֵד קִינַע וּוִיטֹטוֹ וּוִיכְט חוֹס יִחַ. דַּחַךְ וַיִּחַ פֶּחַס סֹאֲלֵ
 פֵּרֹחְכֵט דַּעַר הָעַר, וַחֵ וַיִּחַ חִיין הַעוֹד פֶּחַס וּוִינַע וַיִּזְלַעַר, סִיחַטֵט
 זִינַע וּוִידַעֲרוֹחְכֵּר. רִיקֹיגְגוֹ, טַהֲיִלוֹט חִיֵּהֲנַעַן. עוֹיגַע סַחְטֵד לֹא —
 פַּעֲרוֹוִירְפֵט דַּעַנְטֵךְ דִיחַ הִיטְטֵט יוֹסֵף, עֵרוֹחְהֹטֵט נִיכְט דַּעַן סַטְחַט
 פֶּרִיסֵל — עֵרוֹחְהֹטֵט יִהוּדֵה' סַטְחַט דַּחְפֵּר, רַעַן כַּעֲרָג לֹא לִיק, דַּעַן
 עַר לִיעֲבַעֵט, בוִיט הִיאַעֲלֵן וַיִּין הִיִּילֵגְטֹהוֹס חוֹנֵד גֵּרִיטֵטֹעֲטֹ גְּלִיךְ
 דַּעַן עֵרְכֵטוֹל עוֹיגַע — עֵרְקִיעֹטֵט דַּחֵ וּוִינַע קַעֲכֵט, עַטְטֵרִיטֵט חִיֵּהוּ
 וַיִּיעַר סַחְפֵּטֵט הִירְדַּעַן, עַטְטֵהֲרַעַט חִיֵּהוּ דַּעַן לְחַרְטֵט אִילְכֵּיטֵהוּ

הביא לרעות ביעקב עמו וישאל גחלתו: וירעם פתם
 לבבו ובתבנות בפיו יגרים: עט מזמור לאסף יהים
 באו גוים ופנחלה קמא אתהיכל קדשה שמו ארז
 ירושלם לעיים: נתנו אתגבלת עבדיך מאכל לעוף
 השמים בשר חסדיך לחיתארץ: שפכו דמם ופנים
 סביבת ירושלם ואין קוטר: הינו חרפה לשבנינו לעג
 וקלם לסביבותינו: ערמה יחיה האנף לנצח תבער במד
 אש קנאתה: שפה חמהך אל תצוים אשר לא ידעך
 ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו: פראבל אתיעקב
 ואתגדוהשמו: יחוקר לנו עונות ראשנים מהרי יקדמתנו
 בחמה כי רלונג מאד: עורנו ואלהי ישענו עלהימר
 כבוד שמה וחצילנו וכפר על השאתינו למען שמה:
 קמה ויאמרו תגוים אתה אלהיהם ידע פיהם לעינינו
 נקמת דם עבדיך חשמה: תבוא לפנה אנקת אסיר
 (° בגים ק')

דין עלוק לו ויידעו, יעקב' סטאמאע, חונד יראל, ויין חייגענטהוק. ער
 ויידעט זיח איט הערלענטררייע, רעגירט זיח איט וויזען הערעטן. —
 עמ פואלם אספ'ו. גקסט! היידען דרינגען זיין דיין חייגענטהוק,
 עכטווייהען דינען הייזגען טעאפעל, סטיינהויפען אפזען זיח זיין
 ירושלם, געבען דינער דינער איינזקס דעם פאגעל זיין דער אושט
 זר טפיינע, ווילדען טהיערען דינער פראמאען געבייך, פערגעסען
 וויח ווחסער חיהר בזק חוס ירושלים הער, חונד ניהאקנד בעגרחבט!
 וזר זינד חונזערן נעכבחרן ספקטט, פנגרענלענדער פאקסער הקהן
 חונד פערחכטינג; וויח אהנגע נקך ט הערר, ווירד דיין חונזוילען עוויג
 דויערן? עוויגזיך דיין גרים וויח פייער אהדערן? גיים דינען נקרון
 אויך יענע כתרברעטן, דיח דיק ניכט קעננען וואלען, אויך רייכע, דיח
 דיק ניכט חנרוזען! ווייז זיח יעקב זון פערטאיינגען חונד זיינע וואהנט.
 גען פעהרעהערען, געדענקע חונד ניכט פערגאנגענער זינען; קשאא'
 פונז איט ערכראטן בחוד לופחר, דען וויר זינד פאזט דינע ווארדען
 הייך חונד, גקסט, חונזער העלזער חוס דינענו נחאעט עהרע ווילזען
 רעסטע חונד, פערליייע חונזער זינדען, חוס דינענו נחאעט ווילזען!
 וואו וואלען דיח כתרברעטן ספרעלען: „וואו חייט דען נן חיהר
 גקסט?" — ט אפזען זיין דיעזען כתרברעטן פאך וואנערן חויגען קונד,
 דיח רעכטען דינער דיענער באוט! קסט לו דיר דרינגען דען וויילי...

כָּדָל וְרִעַף חוֹתֵר בְּנֵי תַמְתָּהּ: וְהַשֵּׁב לְשִׁבְעֵי שְׂבָעֵתָם
 אֶל הַיָּקָם חֲרָפָתָם אֲשֶׁר חֲרָפָה אֶדְנִי: וְאַנְתָּנוּ עִמָּה וּצְאֵן
 מִרְעִירָהּ נִדְּחָה לָּהּ לְעוֹלָם לְחַד וְחַד גִּסְפָּר תַּהֲלִתָּהּ:
 פּ לְמַנְצֵחַ אֲשֶׁשְׁנַיִם עֶדְוֹת לְאַסְף מִזְמוֹר: רַעַה יִשְׂרָאֵל
 הַאֲוִינָה נִהַג בְּצֵאֵן יוֹסֵף יֵשֵׁב הַכְּרָבִים הַפִּסְעָה: לִפְנֵי
 אֲפָרִים וּבְנֵימָן וּמַנְשֵׁחַ עוֹדְרָה אֶת בְּמִרְתָּהּ אֶלְכָה
 לִישָׁעָהּ לָנוּ: אֱלֹהִים הַשִּׁבְנוּ הָאָר פְּנִיךָ וְנִלְשָׁעָה: יְדָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת עֲרַמְתִּי עֲשֵׂנָה בְּתַפְלֵת עִמָּה: הַאֲבִלְהֵם
 לָהֶם דְּמָעָה וְהַשְׁקֵמוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: הַשִּׁמְנוּ מִחַן
 לְשִׁבְעֵי וְאֲבִינוּ יִלְעַגְרָלְמוּ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁבְנוּ
 הָאָר פְּנִיךָ וְנִלְשָׁעָה: גִּפְן מִמְצָרִים תִּפְסַע תִּגְרַשׁ גּוֹיִם
 וְתִסְעָה: פְּנִית לִפְנֵיהָ וְתִשְׂרַשׁ שְׂרָשֵׁהּ וְתִמְלֵא אֶרֶץ:
 כְּסוּ הָרִים צִלָּהּ וְעִנְפֵיהָ אֶרְאֵל: תִּשְׁלַח קַצְוֵיהָ עֲרִים
 וְאֶל גִּדְרֵי יַחְקוֹתֶיהָ: לְמַה פָּרְצֵת גִּדְרֶיהָ וְאֶרְאֵה כָּל עַמִּי

דעו געלעמטען! ערהאלטע דורך דינען סאארקען חרס דעו טן
 טוך געזיהרטען! גיב חונערן נחכחרן זיבענענלףך לוריק דעו טאוך,
 חקאיט זיך דיק פֿערסאךהען! וויר, דיין פֿלאק דינע וויידע סחטע,
 דחנקען חונחויסלהרליך דיר, פֿערקינרען פֿיר וונד פֿיר דיין קוב! —
 פֿ דעם זאגמייטער ארף שושנים עדות, איין פואלם אסרין. פֿער
 נים, פֿ הירטע ישראל, דער דוח וויה סחטע יוסף זייטעס חונד
 טֿירקנט חויל כרוכס, פֿרטינע! פֿער אכריס הער, פֿער נכיש חונד
 פֿכסה ערוועקע דינע גטוואלט חונד קאואז. חונו בייחזיסטעהען!
 גחטט! פֿיהרע חונו לוריק! אהס דיין חנמליטן זייטען, זך גענענטן
 איר! פֿאויגער, דעו וועלסטוון הערר, וויה זחנגע דחאפֿלש דיין לחרן
 חיבער דינע פֿלאקו געבעט. גיבוס דוח לָהֲרען חיהק לור ספיינג,
 לוס געטרקקע לָהֲרען פֿלאזען מחסעו, ווירלום דוח חונערן נחל.
 בחרען חונו לוס לחנקע הין, דחס חונערע פֿינדע חיו זך זחלען!
 גחטט דעו וועלסטוון, פֿיהרע חונו לוריק! אהס דיין חנמליטן זייטען,
 זך גענענטן איר! חוין עגיפטען נחחאוס דוח חיינען ווייטסחק
 סריעבוט פֿלאקער חויו, פֿלאחלענט חיהן חוין. אהיטעוט רויס פֿער
 חיהק, דחן ער פֿעוסע ווירלען סאוג חונד פֿילאטע דחן חונד. זיין
 סחטעטען דעקקטע בערגע, ווינע רעבען — לעדערן גחטטע, ער
 טרייבעט ספֿרסאויגע חנז אעער, זענקרעבען הין ביו זך דען
 סארקס — ווקרופֿן בריכט דוח ווינע אויער ניערער, דחן פֿלאזע טכ

הָרָדָה: יִכְרַסְמֶנָה חַיִּיר מִלֵּךְ חַיִּיר שְׂדֵי יִרְעָנָה: אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת שׁוֹבֵנָה תִּבְטַח מִשָּׁמַיִם וְרָאָה וּפְקֹד נֶפֶשׁ זֹאת: וְכָנַח
 אֶשְׂרֵנִי בְּטֶעֱמָה יִמְנְנֶנּוּ וְעַל בֶּן אִמִּצָּה לָהּ: שׁוֹרְפָה בְּאֵשׁ
 כְּסֻחָהּ מִנְעֵרֶת פְּנִיָּה יֵאָמְרוּ: הִחַרְדֵּה עַל אֵלֶּשׁ יִמְנְנֶנּוּ
 עַל בְּנֵי אָדָם אִמִּצָּה לָהּ: וְלֹא נִסּוּג מִפִּי הִחַיִּינוּ וּבִשְׁמֹךְ
 וְנָרָא: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁבְנוּ הָאָר פְּנִיָּה וְנִשְׁעָה:
 פֶּאֶר לְמַנְצָה עַל דַּגְּתֵיחַ לְאֶסְתֵּר: הִרְנִינוּ לֵאלֹהִים עֲתָנוּ הִרְעִינוּ
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאֵרֵי מִדָּה וְתַגְרֵתָּהּ כְּגֹר נְעִים עִם דְּבָל:
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת וּבִיהוֹסָף שְׁמוֹ בְּצִיאוֹתָו
 עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתָּ לֹא דִבְעָתִי אֲשַׁמְעֶ: הַסִּירוּהִי
 מִסִּבְלָה שְׁכֵמוֹ כִּפְיוֹ מִדָּד תַּעֲבֹרָנָה: בְּצָרָה קָרָאתָ
 וְיָחַל לִצְרָה אֶעֱנֶה בְּסִתְרֵי רַעַם אֶכְתָּבָה עַל מִי מְרִיבָה סִלְהָ:
 (* ע' תלויה כ' רנתי

פלויקט, ווחו פקרחיבערגעהט, חיהן דורכוויהלס דער עבער חויו
 דעם ווחורצ, חונד ווחו ויך רעגט מיט פלענדע ווידעט דרחן? — גחטט
 דעו וועלטחלוו, ווענדע דיך סויע פלחס היאמעל! ויעהע! ניס דיך דיע
 זעו וויינטחקו חן! ערהחלטע, ווחו דיינע רעכטע חייגעפאלחלט,
 חונד כרינגע דען לווייג עאפער, דען דוח דיר ועלכוס ערלחקען!
 געוענגט פלחס פלייער, חיינגעקניקט, דיין דרעהענד חנגעוילט פער
 סויגט חיהן פלחלייג! לחס דיינע הינד דען אחן בעדעקקען, דיינער
 רעכטען חסו! כרינגע דען מענטענלווייג עאפער, דען דוח דיר ועלכוס
 ערלחקען החוט! וויר ווייכען ניח לוריקק פחן דיר! בעלעבע חונד
 וויעדער, וויר רופען דיינען נחמען חן! — עווייגער, דער וועלטען
 גחטט! פיהרע חונד לוריק! לחס דיין חנטליטן לייכטען,
 וך גענעוען וויר!

פא רעם זאנגמיסער אויף דער נחיה פאן אסף. יוילנעט גחטטע,
 חונדער סחורקע! פרחוהוקט דעם גחטטע יעקבו! ערגרייפט דחן
 וחייטענספיעל! געבט פויקען הער, ליעבליכע פחרפען מיט פוחלסערן!
 בחוס חס נייחאקנד דיה פחוינע, חס פלייערטחגע חונדעו פלעוטעו;
 עו חיוט געועטן חין ישראל, פערחרדונג יעקבו גחטטעו, חס לייגניס
 חיינגענעלטס חין יוסף! חון ער חיבער עגיפטען חוילחג, החרס' חיד
 דעסען ספרחלע, דען חיד ניכט געקחנט; חיד נחהם דיה כירדע
 זיינער טאטער חב, ויינע החנדע וינד דען לחטנטעסיררעו לחג חין
 דער נחטה ריעליט, דוח איך חן, חיד החון דיר חווי, ער החרטע
 דיך, חין דחנערווחקלען חיינגעהילוט, פערנולטע דיך חס חחמער פרינע

שָׁמַע עַמִּי וְאֶעֱדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם הִשְׁמַע לִי: לֹא יִדְוָה
 בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּכָר: אֲנֹכִי וַיְדוּ אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַתְּהַבֵּף וְאִמְלֵאדוּ: וְלֹא שָׁמַע
 עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָמַן לִי: וְאֲשַׁלְּחֵהוּ בַשְּׂרִירֹת
 לְפָנַי יִלְכּוּ בַמַּטְעֹצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל פִּתְרֵי
 יִדְלָכוּ: כַּמַּעֲט אֹיְבֵיהֶם אֲכַבֵּיעַ וְעַל צַרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי:
 מִשְׁנֵי יְדוּהָ יִכְחַשׁ לוֹ וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיִּבְכְּלוּ
 מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצַּחַר דָּבָשׁ אֲשַׁבֵּיעָה:

פַּב מוֹמוֹד לְאַסְף אֱלֹהִים נֶצֶב בְּעֶרְתֵּי בְּקָרֵב אֱלֹהִים
 יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי הִשְׁפַּמְרֵעַל וּפְנֵי רִשְׁעִים הִשְׁאֲרִסְלָה:
 שִׁפְמַרְדָּל וַיְחֹם עֲנִי וַיִּשְׁחַצְדִּיקוּ: פִּלְטִידֵל וְאֶבְיוֹן מִד
 רִשְׁעִים הִצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ כַחֲשָׁה יִתְדָלֵם
 יְמוֹסוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אֲתָם וּבְנֵי
 עֲלִיוֹן בְּלִבָּם: אָבֵן כְּאֵדָם תִּמְחֹתוּן וְכִאֲדָר הַשָּׁרִים תִּפְלוּ:

זו החרע דען. איין פֿחֶק, חיד לייגע! ע דחם חזו איר פֿחֶקסעס, ישראל: דוח ופֿחֶקס ניכט האָבען פֿנדער גחטסהייט, קיינען חטערן גחטס חכעסען. חיד בין דער עוויגע, דיין גחטס, דער חזו עניעסן דיך געפֿיהרט; טהוע דייען אונד ווייס חוין, חיד פֿילנע חיהו. — חכער איין פֿחֶק געהערצטע ניכט, ישראל ופֿחֶקסע איר ניכט פֿחֶקסען. דח ויעס חיד ויח חין חיהרעו הערלענו דינקעו. ויעס ויח נחך חיהו. רעס רחטהע ווחנדען. ופֿחֶקסע איר איין פֿחֶק געהערניס ויין, ישראל חוין אייען וועגען געהו, בחוד ויירד חיד דחאפֿען ויינע פֿייערע חונד אייע החד חוין ויינע ויידערוחלעד ווענדען. — דיח חחסער גחטס טע איסטען בחוד זיך טאיעגען. — ויין ווחהאסטחנד חכער עוויג ויין. — דער ווחילען חחרק ויח ספֿיוען, ויח ווחסטיגען חייז פֿעלען חחניג! — פֿכ פֿזאלס אספֿיו. גחטס ספֿעהט דח חין גחטסאילע געאיינע, ער ריכטעט איטען חונטער ערדענגחחטערן. „וויח וחנגע ופֿחֶקס חיהר חונגערעכט ריכטען, דער טווידיגען פֿערוחן חנועהן? סחפֿעס חראען רעכט חונד ווחיוען! ערקענט דעו עלענדען, דעו דירפֿטיגן חונטווד! ערעטטע חראע חונד בעדרחנגטע! בעפֿרייט זח חויו ריכחוער החנד!“ ניין, ויח חכטענ'ו ניכט. ווחלענ'ו ניכט ערקעני ריכטען! ווחדען חיאאער הין חיס פֿינוטערן! ווח איס דעו ווחנדען גרוכ פֿעוטע ווחקען! נוחר ספֿרחד חיד: „גחטסער זייד חיהר! דעו חחכוטען ווחהגע פֿחֶקסען!“ חלזין חיהר סטערבעט ויח אפֿטען,

קומת אדם שפסטה הארץ כראתה תחל בכל הגוים:
 פג שיר מזמור לאסף: אלהים אלהי מרלה אל תחרש
 ואל תשקט אל: כדנה אויבה תמיון ומשנאיה נשאו
 ראש: על עמקה יערימו סוד ותיעצו על צפתיה: אמרו
 לכו ונסחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נתעצו
 לב יחדו עליה בליח יכרתו: אהלי אדום ותשמעאלים
 מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עמישבי צור:
 גם אשור גלח עמם היו ורוע לבגירלוט סלה: עשה להם
 כמדון כסיסרא כבין בנחל קישון: נשמוה בעין האר
 דהו דמן לאדמה: שיחמו נדיבמו בערב וכוזב וכוסת
 וכצלמנע כל נסיבמו: אשר אמרו נירשה לנו את נאות
 אלהים: אלחי שיחמו בגלגל בקש לפגירוח: כאש
 תבער יער וכלתבה תלחט הרים: פן תרדפם בסערה
 ובסופתה תבהלם: מלא פגיהם קלון ויבקשו שמיה

(*) יז להרש

זיהר פחלעט הין, טירחנען חולע! חויל, גחטט, ריכטע, דוח דען
 ערדבחו, דען דוח ביוט ערהעבער חולער וועלט!
 פג נעואנג אספז צום זאמענשפיעל, גחטט, טוויגע ניכט! זייט
 ניכט זק רהיג, ניכט זק סטיווע, גחטט! זיעה, וויח דיינע פיינדע
 סחבען, דחו הויפט ערהעבען דיינע החסער, סאיערען הייאוילך רחמי
 קע ווידער דיינע נחליחו. רחטהסחגנען ווידער דיינע געטיטלעטען,
 ספרעכטען: „ווקהלות, וויר רחטטען זיח חויל! קיין פחוק אעהר, דער
 נחאט, ישראל ווערדע ניאאער גערחכט;“ זק החבען זיח חיס רחטה
 בעסחטען, חין חיהרעט כונדע ווידער דיק, אדוסז חונד יסעאלז היטי
 טען, פואכ חונד דוח פגרים, גבל, עפון חונד עפלק, פלשח נחאט דען
 בירגערן לורז, חיהנען טרחת חויל, אזור ביח, ווחרד דען זקהנען לוטז
 לזק חראט, — סהו! חיהנען, וויח דען סדיכטען. וויח סיסרל, וויח ינין,
 חק בחלע קישן! געסחגנען ווחורדען זיח ביח עין דאר, חונד דינגי
 טען דחו ערדרייך—חטס חיהרע פירוטען זיין וויח ערב חונד זאכ, וויח
 זכח חונד ללמע חיהרע גרחטען, דוח דוח ספרעכטען: „גחטטען ווקהי
 נוכג ערחבערן וויר פיר חונז.“—גחטט, זיח ווירבען אחלע זיח, וויח
 סחאפפען פחר דעק ווינדע! וויח בליטן דען ווחור ענטלינדעט, וויח
 פחאטע חויל געבירגען אחרערט. חוקס פערפחגע. זיח זיט דיינעס
 וועטבער טול! חקבוסיע זיט דיינעס סחרע זיח! חטס חיהר געוילכט

יהוה: יבשו ויבדלו ערשד ודפחו ויאבדו: וידעו כי
אפה שמך יהוה לבנה עליון על כל הארץ:
פד למנצח על צבאות לבני קרח מזמור: מדהידות
משכנותיך יהוה צבאות: נכספה תם כלתה ונפש
לחצרות יהוה לבי ובשרי ירגעו לי: גם צפור ומצאה
בית דרוור קן ו לה אשר שחה אפרתיה את מוסדותיך
יהוה צבאות מלבי ואדי: אשרי ושבכי בתך עוד יהללה
סלה: אשרי אדם עוד לו בך מסלות בלבכם: עברו
בעמק הבכא מעין ישתרו גם ברכות יעמה מדה:
ילכו מחיל אל דהיל יראה לא אלהים בעיון: יהוה אלהים
צבאות שמעה תפילתי האוינה אלהי יעקב סלה: מנגנו
האה אלהים והבט פני משתה: כי טוביום פתחיה
מאלף פרתיה הסתופף בבית אלהי מדה באהל לשע:

פסוק סתורע זיין, דחם יא בך זולען לערנען, עויגער! זינס זיין זיך
סחאען, חויל היאמער בעסטירלט, לו סחנען ווערדען, לו גרסער
גענו חוגר ערקענען, דחם דוח, עחיגער, פליין דער דחלסע זינס
זין חולער וועט!

פד דעם פארמאגער איף דער גחיה. פאן דען נאכקאמפן קדו
אין פוזלם. ויח ויעליך זינד דייע ונהנוגען, עויגער, דעו מעל-
סחאו הערר! איין הערן פערלונגעט, סאחטעט נחך דעו עויגען
פארהאלן, ווס גייט חוגר פלייס דעס גחטט דעו לעבעט זיכלען. דער
פאגעל פאנד זיין הוין, חין נעזט זיך דוח סחחובע, חיהרע יונגען דח
לו העגען, חיק דייע חולטערע, הערר דעו וועלסחאו, איין קחניג ח'
איין גחטט! "הייל דען בעוועהנערן דייענו טעאפעלו, זיא פרייען דך
פאגע חונטעווחס." הייל דעס, דער סחחנהחלס חויוס דורך דך.
דעו אפלט חין חיהרעס זין געבחהנטע סטיגען! זיח ווחלוען דורכו
דיררע נכה סהחו חונ' אפלטען עו לור קוועלע; רעגענגוס חיס הערכוס
חויוס חיהנעט זעגענרייך. גע ווחלוען זיח גלון קרפלט לו קרפלט. ערי
סייגען לו לזין פאך גחטט. עויגער. הערר דער ועלט, חארע אין
געבעט! פערניס עו, יעקכו גחטט! סויל חויל חונגער סויה, ח גחטט!
זיעה' חויל דייענו געוואכטען, חין דייעס פארהאלן חעט חוין סחג איר
ווערטהער דען זחגוס סויענד; זיעבער חויל דער סוועלע ססע-
דען חין איינע גחטטעו הוין, פלן וועהגען פין רזלוענען היטטען

כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֲלֵהֶם חַן וְכֶסֶד יִתֵּן יְהוָה לְאַרְמְנֵי
 טוֹב לְהִלָּכִים בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר יְאִים בְּמַחֲבָה:
 פֶּה לְמַנְצֵחַ לְבַנְיָמִן מִזְמוֹר: רְצִיתָ יְהוָה אֶרְצֶךָ שְׂכַת
 שְׁבוֹת יַעֲקֹב: נִשְׂאֵת עֵזְרֵךָ עִמָּךָ כְּפִיִּי כָּל־חַטָּאתָם סָלַח:
 אִסְפָּתָ כָּל־עֲבֹרֹתֶיךָ הַשְׁבֹּת מִדְּרוֹן אַפְּךָ: שׁוּבוּ אֵלָיו
 יִשְׁעֵנו וְהִפֵּר בְּעֵסֶךָ עֲפָנוּ: הִלְעֹלָם תִּאֲבָרֵנוּ הַמִּשְׁקֵה
 אַפְּךָ לְדָר וָדָר: הֲלֹא אַתָּה תִּשָּׂא תִּתְחַיֵּנוּ וְעַמָּךָ יִשְׁמְרוּ
 בְּךָ: תִּרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִדֶךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתְחַלְּנוּ: אֲשַׁמְעָה מִחַד
 יְדִבֵּר הָאֵל וְיִהְיֶה כְּרִידֶיךָ שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִדָּיו וְאֵל־
 יְשׁוּבוֹ לְבִסְלָה: אֵךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לִשְׁכֵן כְּבוֹד
 בְּאַרְצֵנוּ: חֲסִד־וְאֱמֶת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקִי: אֱמֶת
 מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף: גִּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב
 וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יִסְלָה: צְדָק לְכַנּוֹי יְהוָה נִשְׁמַח לְדָרְךָ פְּעָמָיו:
 (* שְׂכִיחַ ק')

דען וזכנע חונד סילד חויט גחטט, דער עוויגע; הַחֹרֵעַ וְיִגְקִיט חונד
 זעהרע גיבט גחטט, פֿערזחגט קיין גליק דען רעדזיכטענענערטן
 עוויגער דעו וועלטהאלז הערר! הייל דעם, דער דיר פֿערטרויט!
 פֿך דעם זאנגמיסטער פֿאן דען זאָהגען קרח'ן איין פֿזאלם פֿחרי
 אַח'ן זייעבעט דוח, עוויגער, דיין זכר, ברעכטעט פֿזלם לוריק
 דיח געפֿחנגענען יעקב'ן; דייענע פֿחוקעו איסעטהעט החוט דוח פֿזלם
 פֿערגעבען, חללע זיינע זינדען פֿזלם בעדעקט; פֿחראח'ן לטקוט
 דוח דייענען גריס לוריק, זיעטעט דייענע זכרעו גזוט ערוחטען; פֿך,
 טרעוטע חויך חונד, גחטט! חונטער הייל! זחם חב פֿחן דייער חונד
 גנחדע חיבר חונד וויזזט דוח עוויג איט חונד זייענען? זחלל דיין גריס
 זח פֿחרטנגעהן פֿיר חונד פֿיר? ווירט דוח חונד ניח ערקוויקען ווירער
 דחם חיבער ריך דיין פֿחוק ויך פֿרייע? — פֿך, הערר, ערלייגע חונד
 דייענע גנחדע! סענקע חונד דייענע היזלע וויערער! זיך הערלע — ווחז
 ווירר ער ספרעבען, גחטט, דער עוויגע? זעליגקייט פֿערהייסט ער
 זיינעס פֿחוקע, זיינען פֿרחאטען; טור דחם חויל טהערהייט זיח ניח
 וויערער גערחטען. יח דענען, דיח חיהן פֿירכטען חויט זיינע היזלע
 נחעה! העררליכקייט זחלל וויערער זיין חונטערס זכרע ווחהנען! זיעב' חונד
 טרייע ווערדען זיך בעגענגען, גערעכטיגקייט חונד הייל זיך קיסען; חויז
 דער ערדע טרייע חוילכויהן, גערעכטיגקייט זחם היאזעל זייען חויך גיבט
 דער עוויגע זחן גוטע, חונד חונטער ערדרייך ברייגעס זיין געווחלז. גע
 רעכטיגקייט געהן פֿחך זיך הין חויל חיהרעם פֿחחדע זלעחן טריטעטע.

פֶּן תִּפְלֶה לְדָוֶד נִסְחָה יְהוָה אֲזַנְךָ עֲנֵנִי כִי עָנִי וְאֶבְיֹן
אָנִי: שְׁמְרֵה נַפְשִׁי כִּי חָסֵד אָנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵי:
נַפְסָה אֱלֹהֶיךָ: חַגְנֵי אֲדָנִי כִּי אֱלֹהֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם:
שִׁמְחֵה נַפְשִׁי עֲבָדְךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא: כִּי אֲתָה
אֲדָנִי טוֹב וְסִלְחָה וּרְבַח־חֶסֶד לְכָל קִרְיָאֵךְ: הַאֲזִינָה יְהוָה
הַתְּפִלָּה וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָ
כִּי תִעַנֵּנִי: אִיךְ כַּמּוֹה בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין כַּמַּעֲשִׂיךָ: כָּל
גֹּיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְסֹאֲרוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדָנִי וַיִּכְסֹּה
לְשֹׁמְרֵיךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה יְיָ אֱלֹהִים לְסִינַי:
הוֹרֵנִי יְהוָה דְרָכְךָ אֲחַלֵּךְ בְּאֲמָתְךָ יְיָ לִבִּי לִירְאֵה
שְׁמֶךָ: אֹדְדֵה אֲדָנִי אֱלֹהֵי כָּל לִבִּי וַאֲבַכְדָּה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם: כִּי חָסֵדְךָ גָדוֹל עָלַי וְהַצִּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּהֲתִיחַ:
אֱלֹהִים יְיָ קָמוּ עָלַי וְעַד תַּעֲרִיצִים בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא

פֶּן גַּעֲבַעַת רַחֲמֵיךָ. מִיָּגַע עוֹיְגֵר, דִּין חָהָר, עַרְהֲרַע אִיךְ, דַּעַן חִיד
בִּין גַּעֲפֹחֵיךָ חוֹל עֹלְעֹד! בְּעוֹפְהֲרַע אִינַע וְעֹלְעֹט, דַּעַן חִיד וְחִסְלַע
פֶּרְחָק! הַיִּין רִינַעַת קַנְעִסֵי, חֵ דוֹת, אִיין גַּחְטַט, דַּעַן חִיד פֶּרְחֲרַחֵי
דִיר! עַרְבֲרַרַע דִיר אִינַעַר, הַעֲרַר, דַּעַן סַטְעַטוֹ רוֹעַ חִיד חֵ דִיר!
עַרְפְּרִיַע דִינַעו קַנְעִסֵי וְעֹלְעֹט דַּעַן וִיחַ עַרְהֲעֵבַע חִיד, עוֹיְגֵר,
לֹ דִיר; דַּעַר דוֹחַ חֲלֹגִיטִיג בִּיזֹט, חֲלֹלְעַרְגַּעֲבַעַנַר, פֶּחֶן גַּרְחֲסַעַר גַּחְרַע
חֲלֹלְעַן, דִיר דִיר רוֹפְעַן! פֶּרְחִיכִי, חֵ עוֹיְגֵר, אִיין גַּעֲבַעַט! אַעֲרַקַע
חֲוִיךְ אִינַעו פֶּלְעַהֲעֵנו סַטִיאַע! וְעַן נַחְסָה אִיךְ דַּרְחֲנַעַט, רוֹעַ חִיד
דִיר; חַה, דַּחַס דוֹחַ אִיךְ עַרְהֲחֲרַעוֹט! חֲנַטְעַר גַּחְטַעַר וְעֹלְעֹט חֲחַס
דִיר כִיאַחְסַד, גִיכְטוֹ, הַעֲרַר, דִינַעַן טַהֲחַטְעַן גִוִיךְ! חֲלֹלְעַ פֶּחֲקַעַר,
דַחֲ דוֹחַ סוֹפֹט, וִיחַ קַחְאַעַן חִינַט חֲחַר בַּעַטַן חֲחַ חֲחַר עַהֲרַעַן
דִינַעַן כִיאַעַן, הַעֲרַר! דַּעַן דוֹחַ בִיזֹט גַרְחַס, טַהוֹט וְחֲחַרְעַר, דַחֲ
חֲחִיין חֲחַר חֲחִינְלִיג, גַחְטַט! אַעֲרַע, עוֹיְגֵר, אִיךְ דִינַעַ וְעֹלְעֹט! חֲחַס
אִיךְ חִין דִינַעַר וְחֲהֲרַהֲיִיט וְחֲחַדְעֹן חֲחַר דִינַעַ וְעֹלְעֹט עַהֲרַעַרְכֵי
אִיין הַעֲרַן וִיךְ חֲחִינְלִיג וְחִיַעַן. דַחַס, גַחְטַט, אִיין הַעֲרַר, אִיין גַחְטַט
הַעֲרַן דִיר דַחְקַע, עוֹיְגֵר דִינַעַן כִיאַעַן עַהֲרַע! דַּעַן דִינַעַ גַרְחַסַע
גִיטַע וְחֲחֹטְעַט חִיבַעַר אִיךְ; דוֹחַ רַעַטְטַעוֹס אִינַע וְעֹלְעֹט חֲחַר דַּעַן
חֲבַרְכוֹדַ טִיַעַע. גַחְטַט, עַן וְעַטְלַעַן וִיךְ דַחֲ טַטְחֹלְעַן וְחִדְעַר אִיךְ,
דַעַר טִירְחַנַעַן הַיַעַע סַטְעַחַס נַחֲךְ אִינַעַר וְעֹלְעֹט! דִיר הַחֲבַעַן וִיחַ

שִׁמְךָ לְנִגְדִים: וְאַתָּה אֲדָנִי אֱלֹהִים וְתִנּוּן אֲרֶךְ אַפְסִים
 וְרַב־חֶסֶד וְיִמְתָּת: פָּנָה אֵלַי וְתִגְנֵי הַנְּהַעֲנֵךְ לְעַבְדֶּךָ
 וְהוֹשִׁיעָה לְבָדְאֲמִתָּךְ: עֲשׂוּהֶעֱמִי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ
 שְׂנְאֵי וְיִבְשׂוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲוֹרַתִּי וְנַחֲמַתִּי:

פֶּן לְבַיִת־קֹדֶשׁ מִזְמוֹר שִׁיר יִסְפְּדוּ בְּתִבְרֵי־קֹדֶשׁ: אֱלֹהִים
 יְהוָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב: גִּבְעוֹת מִדְּבַר בָּרֶךְ
 עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה: אֲזַכִּיר וְרַב־וּבָבֵל לִדְעֵי הַנְּהַעֲנֵה פִלְשֶׁת
 וְצוֹר עִם־כָּפֹשׁ זֶה יְלֹד־שָׁם: וְלִצִּיּוֹן יֹאמֶר אֱלֹהִים וְאֱלֹהִים יְלֹד־
 בָּהּ וְהוּא יִכְוֶנֶנָּה עֲלִיּוֹן: יְהוָה יִסְפֹּד בְּכַתוּב עַמִּים זֶה
 יְלֹד־שָׁם סֶלָה: וְשָׂרִים פְּחֻלָּיִם כָּל מַעֲנֵי בָהּ:

פֶּחַ שִׁיר מִזְמוֹר לְבַיִת קֹדֶשׁ לְמַנְצֵחַ עַל־מַחֲלַת לְעַנּוֹת
 מִשְׁכִּיל לְחִימֹן הָאֲוֹרָה: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹם צַעֲקוֹתֵי
 בְּלִילָה נִגְדָה: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתִי תִשָּׂא אֲזַנְךָ לְרִנָּתִי:

פֶּחַ חוֹיִגֶעַן כִּיח! דוּח, חִבְעֵר, הַעֲרָר! גְּחַמֵּי, חֲלֹבִתְרָאֵה־עֲרֵלִיג, חֲלוּ
 גְּנֻחֵיג, וְחִנְגֵּאִיטֵהִיג חוֹנֵד פֶּחַן גְּרַחֲסֵעֵר הוֹלֵד חוֹנֵד טְרִייעַ! ווענדע
 דִּיך לֹא אִיר, וִיח אִיר גְּנֻחֵיג! סְטִחֶרְקֵע דִּייעֵן קֵנעֶכְט דוּרְך דִּייעֵ
 אַחֲכֵט, חוֹנֵד הַיּוֹן דַּעַס וְקֵהֵנֵע דִּייעֵנֵר אַחְגֵּד. טוֹהֵע אִיר לֹאס הַיִּל חִיּוֹן
 וּחוֹנֵרֵרֵלִיכֵעֵן, דַּחַס אִייעֵ הַחֲסֵעֵר זַעֲהֵעֵן חוֹנֵד וִיך טְחֹאֲעֵן, וִיח דוּח
 אִיר כִּי־סִטֵּעֵהוּט, הַעֲרָר, וִיח דוּח אִיך טְרַחֲוֹטֵעֵט!

פֶּחַ דַּעַן זֵאָרְגֵעַן קַרְח'וֹ, אִיּוֹן פּוֹאֲלֵס צוּם זִיגֵעֵן. זִינֵע פֶּעוֹטֵע חוֹיִן
 הַיִּיזִיגֵעַן כַּעֲרֵגֵעַן! לִיח'וֹ טֵהֶקֶרֵע לִיעֵבֵט דַּעֲר הַעֲרָר חִיכֵעֵר יַעֲקֹב'וֹ וְקֵהֵי־
 טִנְגֵעֵן חוֹלֵע. גְּרַחֲסֵע דִינְגֵע רִיֵּהֵעֵט אַחֵן פֶּחַר דִּיכ, סְטִחֶדֶט גְּחַמֵי־
 טַעו! סֵלָה. פֶּחַן רֵהֵי, כֵּנֵל, אַעֲלֹדֵע חִיך אִייעֵן פֶּרִיכֵדֵעֵן, כַּעֲלִיכֵנֵע
 פֶּחַחֲוִטִיכֵט, לֹור חוֹנֵד אַחֵהֲרַעֲלֹחֵט: ,,יַעֲנֵעֵר אַחֵן וּוְחֶרֶד דַּח גַּע־
 בְּחֶרֶעוֹ!״ פֶּחַן לִיּוֹן טִבְעֵר סְפֶרִיכֵט דַּעֲר רוֹהֵס: ,,וּוִיח אַחֲנֵכֵעֵר
 אַחֵן וּוְחֶרֶד דַּח גַּעֲבֶחֶרֶעוֹ!״ עֵר זַעֲלֵעֵר הַחֵט דַּעַן גְּרוֹכֵד גַּע־
 זַעֲגֵט, דַּעֲר הַחֲכִיטֵע! חֲלוּ דִיח פֶּחַחֲקֵעֵר גְּחַמֵט פֶּעֲרֵלִיכֵנֵעֵט, סְרִיעֵב
 עֵר: ,,דִּיעֵעֵר ווערדֵע הִיעֵר גַּעֲבֶחֶרֶעוֹ!״— וִיח פֶּחַחֲטַעֲנִסִּיעֵל
 עֵרִטֶחֵטֵעֵן אִייעֵ גַּעֲדַחֲקֵעֵן חוֹלֵע פֶּחַן דִּיר!

פֶּחַ גַּעוֹאֲנֵג צוּם זֵאִיטֵעֲנִשְׁפֵּעֵל פִּיר דִּיא חֲזֵהֵעֵ קַרְח'וֹ. דַּעַס זֵאֲנֵג
 סִיזִטֵעֵר אִוִּיף סַחֲלַת צוּם וועטטִזִיגֵעֵן, אִייעֵ אַוּטֵעֲרוּוִיזִוּנֵג פֶּאָן הַיִּמֵן
 דַּעַס אֲוֹרָחֵי. עוּוִיגֵעֵר, גְּחַמֵט, אִייעֵ רַעטטִזִוּנֵג! חִיך טְרִייע דַּעַן טִחֵי־
 גַּעַן, סִייעֵ נַחֲכֵט לֹא דִיר. חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה! חֵה!

בְּשִׁבְעָה סְרֻסֹת נִפְשׁוֹ וְחַי לְשֵׁאל הַגִּיעוּ: נִחַשְׁתִּי עִם
 יוֹדֵי בֹר חַיִּיתִי כְּבֵר אֶךְ אֵל: בְּמַתִּים חֲפֵשׁ כְּמוֹ
 חֲלָלִים שִׁבְבִי קָבֵר אֲשֶׁר לֹא זְכָרָם עוֹד וְהִמָּה מִדָּה
 נִגְוָה: שְׁתַּנִּי בְּבוֹר תַּחְתִּיחִת בְּמַחְשָׁבִים בְּמַצְלוֹת: עָלִי
 סִמְכָה חֲמַתְךָ וְכֹל מִשְׁפָּרְךָ עֲבִית סְלָה: הִרְחַקְתָּ מִדְּעִי
 כֹּמְגֵי שְׁתַּנִּי תוֹעֵמוֹת לְמוֹ כְּלֹא וְלֹא אֵצֶא: עֵינֵי דָאֵם
 מִנִּרְעֵנִי קָרָאתְךָ יְדוּחַ בְּכָל־יוֹם שִׁשְׁחַתִּי אֱלֹהֶ כֶּפֶס:
 חֲלַמְתִּים תַּעֲשֶׂה פְּלֵא אִם דְּרָפֵאִים יָקוּמוּ יוֹדֵךְ סְלָה:
 כִּי־סֵפֶר בְּקִבְר חֲסִדְךָ אֲמַנְתְּךָ בְּאִמְרוֹן: הִוָּדַע פְּחֻשָּׁה
 פְּלֵאָה וְאִדְקַתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׂיָה: וְאֲנִי וְאֱלֹהֶ יְדוּחַ שְׁתַּנִּי
 וּבִבְקֵר תַּפְלְתִי תִקְדִּימָה: לְמָה יְדוּחַ הַזֶּנֶחַ נִפְשׁוֹ תַסְתִּיד
 פְּנִיָה מִמִּגְדִּי: עֲנִי אֲנִי וְהַע מַצֵּר נְשִׂאתִי אִמָּה אֲפָתָה: עָלִי
 עָבִדוּ חֲרוֹנְךָ בַּעֲוֹתֶיךָ אֶפְתַּחְתִּנִּי: סִבְנִי כַפִּים כָּל־דְּחִים

נייגע לו איינעס וועהקאנגען דיין עהר! דען איינע זעענע זיינס זאסס
 פֿון יחואער, איין זעבען נכהפס זיך דער אונטערוואלט; זיך בין זיין
 גרויס געוונקען גלייך, וויח זיינע אונטע געטטחאט, דיח עהגע
 קרחט, פֿערהאטען, אונטער סחדטען ווהטעוואט — וויח זייטן, דיח
 זיין גרעכע זייגען, דערען דוח ניאאער געדענקוט, דייער הענד
 ענטריסטען. זיין טיעלע גרויס העזט דוח זיך זייגעוונקט, זיין פֿרע
 פֿינטעריס, זיין עבגרוכ, איט דייעטס לִחְרַנַע דריקעוואט דוח זיך
 זיעדער, חונד טזירלעווס דייע ווהגען הערהכ; איינע זיעבען טייכט
 דוח וועג פֿון איר, אחזנט זיהענן זיך לוס גרייעל. זייגעקערקערס
 זיעג' זיך, קחאא' זיכט זיין! איינע געטחאט פֿערטאחזטעט פֿון
 קואאער; סחגיד רופ' זיך דיר, זן עוויגער, איט עאפֿהרגעהעכענען
 העכרען; וויזוט דוח זון סחדטען ווהונדער טהון? ווהזען עבגעטייערע
 זיילטטעהען, דיר דחנקען? ווירד זון זיך גרעכע דייע גיסע ריה
 זען, זיך פֿערדערבען דייע טרייע, זיין פֿינטעריס ערקענען דייע
 ווהונדער, דייע גערעכטיגקייט; זיך זייע דער פֿערגעסענהייט?
 זן סריי' זיך, הערה, לו דיר עאפֿהר; פֿריה דרייעט איין געבעט,
 פֿהר דיר! ווהרוס פֿערווירלוט דוח זייע וועלע, הערה, פֿערכירגוט
 דיין ענגעוויכט פֿהר איר? עלענד בין זיך, טאחזטע זיין פֿון זיגעט
 זיין, זייע דייע סרעקקען, פֿערוויילע טיער; דיין לִחְרַנַע־ריכט
 ערגעהעט זייער זיך. זיך רעפֿעטען דייע טטרעלע זיך, זייערעכען

חָסִפוּ עָלַי יְהוָה: הִרְחַקְתָּ מִפְּנֵי אֱהָבֶיךָ מִיַּדַּי מַחֲשָׁבָה:
 כַּמֵּת מִשְׁכִּיר לְאִתְּנָהּ הָאֲוָרָה: חֲסָדֵי יְהוָה עֲלֵי אֲשֵׁרָה
 לְדָר וְדָר וְאֹדֵעַ אֲמוֹנָתְךָ בְּפִי: כִּרְאֲמֹרְתִי עֲלֵי חֶסֶד
 יִפְגַּה שָׁמַיִם וְתָכִין אֲמוֹנָתְךָ בְּדָם: כִּרְתִּי בְרִית לְסִחְרֵי
 גִּשְׁבֻּעֵתִי לְדָד עֲבָדֵי: עַד עֲלָם אֲכִין וְרַעַף וּבְנִיתִי לְדָר וְדָר
 כִּסְאֶךָ סֶלָה: וְיִוְדוּ שָׁמַיִם פְּלִאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמוֹנָתְךָ בְּקִתְלֵי
 קָדְשִׁים: כִּי מִי בִשְׂחַק יַעֲרֶךְ לִידְוָה יְדָמָה לִיהוָה בְּכַנֵּי
 אֱלֹהִים: אֲנַעֲרֶץ בְּסוּד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנֹרָא עַל כָּל סִבְיָו:
 יְהוָה וְאֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִרְכְּמוֹךָ חֲסִין וְיֵהָ וְאֲמוֹנָתְךָ
 סִבְיֹתֶיךָ: אֲתָה מוֹשֵׁל בְּנְאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְוֵי אֲתָה
 תִּשְׁפָּתֵם: אֲתָה דִבְאֵת כִּחַלֵּל רַחֵב בְּרוּעַ עֵינֶיךָ פֹּרְתֵי
 אוֹיְבֶיךָ: לֵךְ שָׁמַיִם אֵלֶיךָ אֲרֶץ תִּבְלֵ וּמְלֵאָה אֲתָה
 יִסְדָּתֵם: צָפוֹן וְיָמִין אֲתָה בְּרֵאשִׁית תָּבוֹר וְחַרְמוֹן בְּשִׁבְךָ

אִךְ וַיִּזַּח מִלִּפְנֵי הַיָּם, חֵי אֲמַעְרוּ וְהָרַעַרְנָה, חֵי אֲמַרִינְגֵן אִךְ עֲלֵן חֲלוֹטֵן וַיִּזַּח
 טַעַן! הֵן, פְּרִינֵר חֹנֵד נַחֲטָטֵן הַחֹט רֹחַ וְעַגְגְּעֵי טַעַן, אֵינֶנּוּ לֵעֵי
 בַעַן אִיר-עֲנַטְלָחְגֵן! —
כַּמֵּת אֲוִנְשַׁעְרוּ וַיִּזַּח עֲלֵן אִתְּנָה דַעַם אֲוָרָה. חֵי אֲמַעְר בַּעֲוִינְגֵן חֵי
 דַעַן עֲוִינְגֵן הַוָּר, פְּעַרְקִינְדַע וַיִּנַע טְרִיַע חֲוִנְחֵי פִה הַרְלִיךְ! דַח
 סַפְרָחֲלוֹט (עֲוִינְגֵן פְּעוּט טַעַהֵט דִינַע גִּיטַע, דִינַע טְרִיַע חֹל' וְחֹכֵן:
 דַעֲבֹחַר חֵי הֵי אֲמַעְר): „ אֵיט אֵינַעַס חֵי וַיַּעְרוּ וְחֵי טַעַן הַחֲבַע חֵי חֵי
 נַעַן בֹּכֵד גַעֲמַחֲטַט, אֵינַעַס קַנַעֲטַע דִיד סֹוֹחֹר חֵי: „ דִיר וַיִּזַּח חֵי
 עֲוִינְגֵן וְחֵי אֲמַעְר עַרְהֵי טַעַן; דִיין סַהֲרָן עַרְבֻועַן פִיר חֹנֵד פִיר. כֵן
 פְּרִינַעַן דִינַע וְחֹנֵד עַרְהֵי דִיח הֵי אֲמַעְר, דִינַע טְרִיַע חֵי הֵי אֵינַעַר פִיר
 וְחֵי אֲמַעְר. וַעַר חֵי דַעַן וְחֵי טַעַן גִיטַט דַעַס עֲוִינְגֵן, חֵי טַעַן חֵי טַעַן
 הֵי אֲמַעְר אֲמַעְר וַיִּזַּח עַר? גַחַס חֵי טַעַן הַחֲבַע חֵי חֵי רַחֵמָה
 דַעַר הֵי אֵינַעַן, חֲלוֹטֵן עַרְהֵי טַעַן וְעַרְהֵי טַעַן, דִיח חֹס חֵי וַיִּזַּח עֲוִינְגֵן.
 גַעַר, דַעַר וְעַל טַעַן גַחַס! וַעַר חֵי טַעַן וַיִּזַּח דַח אֲמַעְר, גַחַס טַעַן
 קַרְחָט, דִינַע וְחֵי חֵי טַעַן חֵי טַעַן? דַח עַרְהֵי טַעַן! דַח עַרְהֵי טַעַן חֵי טַעַן
 דַח טַעַן אַעַר, טַעַן וַיִּנַע וְחֵי טַעַן, דַח דַח אֲמַעְר וַיִּזַּח! דַח
 סֵחֲרָקֵט דַעַן חֵי טַעַן חֵי טַעַן, לַעַר טַעַן דִינַע טַעַן אֵיט
 טַחֲרָקֵט טַעַן! דִיין חֵי טַעַן דַעַר הֵי אֲמַעְר, דִיין דַח עַרְהֵי טַעַן! דַח
 גִרִינַעַטֵט דַח חֵי טַעַן, חֹל' וְחֵי וַיִּזַּח טַעַן! דַח טַעַן אֵיט טַעַן
 טַעַן חֵי טַעַן, חֹל' חֵי טַעַן חֵי טַעַן חֵי טַעַן חֵי טַעַן חֵי טַעַן

יִרְנְנוּ: לָךְ יְרוּעַ עַם-בְּרָהָהָ תִּעֲזֹדְךָ תָרוּם יִמְנָה: צִדֶּק
 וְגִשְׁפֹּט מִחַן כְּסֵאֶךָ חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ: אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 יְדֵעֵי תְרוּעָה יִהְיֶה בְּאוֹר-פָּנֶיךָ יִחַלְכֹן: בְּשִׁמְךָ יִיָּלֹן כָּל-
 הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יִרְוֹמוּ: כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוּ אֵתָהּ וּבְרִצּוֹנְךָ
 תָרִים קִרְנֵנוּ: כִּי לַיהוָה מִגִּנְנוּ וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכֵנוּ
 אָז רִבְרִית־סִחוּן לַחֲסִדֶיךָ וַתֹּאמֶר שְׂרֵתִי עֹנֶה עַל-צַבֹּר
 הַרִימוֹתֵי סָהַר מַעַם: מִצְּאֵתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשִׁמֹן קֹדֶשׁ
 מִשְׁחָתִיו: אֲשֶׁר דָּדִי הִכּוֹן עִמּוֹ אֶף-יְרוּעֵי תֹאמְצֵנוּ: לֹא
 יִשָּׂא אֹיֵב בּוֹ וּבְקַעֲלוֹהָ לֹא יַעֲנֵנוּ: וּכְהוֹתִי מִפָּנֶי צַרְחֵי
 וּמִשְׁנֵאֵי אֲנֹף: וְאַמְנָתִי וְחֲסִדִּי עִמּוֹ וּבְשִׁמֵי תָרוּם קִרְנֵנוּ:
 וְשִׁמְתִי בֵּים דָּוִד וּבְנִדְרוֹת יְמִינוּ: הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אֵתָהּ
 אֱלֹהֵי וְצוֹר יִשְׁעֵתִי: אֶף-אֲנִי בְּכֹד אֶתְנַהֲרֶה עֲלִיזִן לְמַלְכֵי
 אֶרֶץ: לְעוֹלָם אֲשַׁמְרוּ-לוֹ חֲסִדֵי וּבְרִיתִי נִאֲמַנְתָּ לוֹ:
 (* תרום ק' *)- ימיר ו'

חרק חונד טחפפערקייט, זיעגרייך דינע הצנר, ערהאבען דינע רעכטע! דינע טהרהאנע לעוטע רעכט חונד בילויגקייט, גיסע זאל ווהרהייט סטעהן פֿער דינעס חטא'סן! הייל דעס פֿאקע, דעו פֿאוינענקאחג פֿערסטעהט! גאטט, עו ווואָס חיס זיכטע דינע חס געוויכט, פֿרייט טאָג'יך זיך אַיט דינעס נחמען, חיס סטאָן חוץ דינע גערעכטיגקייט! דען דוּח ביזט זיינע זיעגען רוהק; דינע האַר העכט חונער גליק! דען חונער סיר חיס זיין, דען שוויגען, חונער קאָניג, דען הייליגען חין ישראל. חיינוט רעדעטעז דוּח חיס גע זיכט אַיט דינען פֿרשאַמען, ספרח'ס: „חיינעס העודען געבע חץ אַחצט לו העלפען, ערהעבע חוּי דעס פֿאקע חיינען חוּיערווהרה טען — ערקיענע דוד חיינען קנעכט, זחלבע חיהן אַיט חיינעס הידי גען פֿאָע; חיינע החנד גאָל חיהן ערהאָטען, חוּי חרס חיהן סאָר-קען. קיין פֿיינד חיהן חונטערדריקען, קיין חונטערעכטער חוּיערווהרה סיגען: לעראַחאָטען וויל חץ זיינע ווירערווהצער, זיינע חסער סאָר-גען פֿער חיהק הער. חיינע זיעבע, חיינע ווהרהייט זיח אַיט חיהק; זיין חָרן ערהעבע זיך חין חיינעס נחמען. חץ סטעלע זיינע חָר חלז אַטער, חן סטרחאָע זיינע רעכטע. ער נענל אַיך: „דוּח, חוּי פֿאָטער! חוּי גאָטט חונד חיינער הילפע חָרס!“ חץ זעטלע חיהן חוּי לזכּ ערוּטגעבאָרנען, לזכּ חָצוטען חונטער וועלט רעגענטען, כעוּפֿהרע חיהק עוּיג חיינע זיעבע, חונטעכריזאָך חיינען כּוּר,

וְשִׁמְתִי לְעַד זִרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמַיִם: אֲמַדְעוּבוּ בְנֵי
 הַיָּם וּבְמִשְׁפַּטִּי לֹא יִלְכֹן: אֲמַדְחִקְתִּי יַחֲלִלוּ וּמַצּוֹתַי
 לֹא יִשְׁמְרוּ: וּפְקֻדֹתַי בְּשִׁבְטֵי פִשְׁעֵם וּבְגִבּוֹעִים עֲוֹנִם:
 וְחִסְדֵי לֹא־אֶפִּיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאִמוּנֹתַי: לֹא־אֲחַלֵּל
 בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתֵי לֹא אֲשַׁנֶּה: אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ
 אֱמֶת לְדוֹד אֲבוֹב: זִרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כְּשִׁמְשׁ גִּבּוֹר:
 כִּי־רַח יִפּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשִׁחַק נֶאֱמָן סֵלָה: וְאַתָּה וְנַחֲתָ
 וְהַמָּאָם הַתְּעַבְרָת עִם־מִשְׁחָה: גְּאֻרָתָה בְּרִית עִבְדְּךָ
 חִלַּלְתָּ לְאָרֶץ נִירוֹ: פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרֹתָיו שִׁמְתָּ מִכְצָרָיו
 מִחַתָּה: שִׁסְחוּ כָּל־עֲבָרֵי דָרְךָ הָיָה חֲרָפָה לְשִׁבְנוֹ:
 הַרְיִמוֹת יָמִין צָרְיוֹ הַשְׁמַחַת כָּל־אֲוִיבָיו: אֲפִדְשִׁיב צוּר
 חֲרָבוֹ וְלֹא הִקְמַתוֹ בַּמִּלְחָמָה: הַשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ
 לְאָרֶץ מִצְרָיִם: הִקְצַרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמָיו הַעֲשִׂיתָ עָלָיו בִּישָׁה

ערה חלשע זיהקס וזחאטען זיאאערוואןהרענד, דען טהרקאן זק זחנג דיא
 זיאאעל דח זינד. — פֿערהאטען זיינע קינדער זיינע זעהרע חו' וזחכ-
 דעלן ניכט חין זיינען רעכטען, ענטהייליגען זיח זיין געועטן חונד
 זיבערטערטען זיין געבאט, חיק ליכטיגע זיט דעק סטחבע זייהרען
 חבפחול, זיט גייטעוואןגען זייהרע זינדעל דחק זייהק ענטליעהע
 חיק זיינע זיעבע ניכט, זייהק חקס חיק זינע טרייע ניכט פֿעהלען.
 זיח ענטווייה' חיק זיינען בונד, חזדרע ניכט, וזחז חווי זיינען זיפפען
 גינג. כון חיצ'ו זיח זיינער הייליגקייט בעסוואור, זחולטע חיק וזחהל
 דוד טייטען? זיין! עוויג וזירד זיין זחחאטען זיין, זיין טהרקאן דער זקנע
 גלייך פֿקר זייר. עוויג פֿעט טטעהן, וזיח דער אהנד, וזיח זענער
 זייגע חק פֿיראזחאטענט, געוויס!" — דחק כון פֿערסטחאטענט דוא, פֿערי-
 וזירפוט, זירפוט דוח זיט דיינעק געוואכטען, זירפוט דען בונד זיט
 דיינעק קנעכטע, טריטטוט זיינע קרנע הין לור ערדע, זייסענט
 זיינע זויערן חולע זיין, זחאטענט זיעדערטלייען זיינע פֿעוטען, דחס
 זייהן בערוזבעט. ווער פֿקרחיבערגעהט; ספחטט חזיט ער זיינען
 נחכבחרען וזחזרען דען דוח ערהעבענט זיינער פֿיינדע רעכטע,
 ערפֿרייענט זיינע וזידערווארטיגען חולע; חויך בחגוט דוח חזין דיח
 סחזרפע זיינע טווערדען, זיעסענט זייהן ניכט חוילרעכט סטעהן
 זיח סטרייט, דחוט זיינען ריינען גלחגן פֿערדייטערט חונד זיינען
 טהרקאן געשטיהלט לור ערדע, זיינע זיגענדלייט פֿערקירלט, חין סחזי

סְלָה: עֲדָמָה יְהוָה תִּסְתַּר לְנֶפֶשׁ תִּבְעַר כְּמֵרֵאשִׁית הַמֶּתֶה:
 זְכַרְאֲנִי מִהַחֲלֹד עַל־מֵה שְׁוֹא בְרֵאתָ כָּל־בְּנֵי־אָדָם:
 מִי יִבְרִיחַ וְלֹא־יִרְאֶה מְוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִדֹּשָׁאֹל סְלָה:
 אֵיךְ וְחִסְדֶּיךָ הָרֵאשִׁימִים וְאֵדְנִי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאִמְנַתְךָ:
 זְכַר אֲדְנִי חֲרַפְתָּ עַבְדֶּיךָ שְׂאֵתִי סְחִיקִי כָּל־רֵבִים עַפְסִים:
 אֲשֶׁר חָרְפוּ אֵיזִיקֶיךָ וַיְהוָה אֲשֶׁר חָרְפוּ עַקְבוֹת מִשְׁחָתְךָ:
 כָּרוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ספר רביעי

ליום חמישי

צִי תִפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדְנִי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לְנֹעַ
 כְּדָוִד וְדָוִד: בְּמָרָם וְהָרִים יִלְדוּ וְהַחֲוֹלָל אֶרֶץ וְתַבֵּל
 וְהַמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה־יָאֵל: הַשֵּׁב אֲנֹשׁ עַד־דַּבְּרָתְךָ
 וְהִתְאָמֵר שׁוֹבֵב בְּנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם

חיהו חיינגעהילום! — איח וחקנגה הערה, לערכירגוט דוח דך חוץ
 עוויג. — וחקל דיין גריס וויח פייער עוויג ברענגען? בערענקע, וחו
 בין חוץ! וחו איינע בענטע לעבענולייט! — חווי וועלע חוין ניכטו דוח
 חווע אענטענקירער סופוט! וועלער אחו לעבט עוויג, זיעהט דען
 סקר ניכט, ענטקחאמעט דער חונטערוועלט? — וחק חויוס זיח הין, דיח
 פֿעריגע הוור, ח הערה, דיח דוח ביח דיינער טרייע דוד סווחורום?
 דענקע, הערה, חו דיינער קנעכטע סאחק, דיח חוץ חוין איינעס כווען
 טרחהגע פֿחן וחק פֿילען פֿחוקערן חווען, איט דער זיך דיינע פֿייטע חקה:
 נען, איט דער זיח חקהנען דיח פֿוסטטחפֿען דיינעו געווקבמען!! —
 געווקבט זיח דער הערר חוין עוויג, חסן חסן!

פיערטע בוך

צ געבעט משהו, דען גאטטליכען מאנגען הערה, חונטער לואלסטוי.
 חרט וחרוט דוח, פֿחן אענטענקוטר לז אענטענקוטר. עהע דען דיח
 בערגע געלייגט געטחפֿלען ווחורדען וועלט חוין ערדע. חו' פֿחן עוויג.
 קייט חוין עוויגקייט כיוט דוח חוואחכטיג! דוח פֿיהרזט דחו אענטענגעני.
 סאעלט כיו' חוורלערקנירטונג. דחו ספריכטו דוח: וחהנע אלס, קעה.
 דעט וויערער! דען סוחעד יתהרע זיט פֿער דיר חיינעק סחקגע

אחמול כי יעבד ואשמרה בלילה: ודמחם שנה ידו
 בבקר פחציר יחלה: בבקר יציץ וחלה לערב ימול לו יבש:
 כרכלינו באפה ופחמתה נבהלנו: שנה עונותינו לנגדה
 עלמנו למאוד פניה: כי כלזמינו פנו בעברתה קלינו
 שגינו כמדתה: ימי שנותינו כדם שכעים שנה ואם
 בנבורה שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי נו חלש
 ונעפת: מייודע עו אפה וכיראתה עברתה: למנות ימינו
 כן הודע ונב. לבב חכמה: שוכה יהיה ערמתה והנחם על
 עבדיה: שבענו בבקר חסרה ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
 שפחנו כימות עניתנו שנות ראוב ראה: יראה לעבדיה
 פעלה ותררה על בגיתם: יהי נעם אדני אלחינו עלינו
 ומעשה ידיו פוננה עלינו ומעשה ידיו פוננה:
 צא ישוב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה פחסי

(* שחה ק

דער געטערן פערגינג, זיינער נחלסוואלע גליק. דא סטראמענס
 זיא הין; חין סלאמער ענטשטעהען זיא, דעו אפראגענו, ויח ווחי.
 דעלנדע גראו, פריה באיהעט עו חונד ווחנדעלט: עס חבענד חבגע.
 הויטן חונד פערדוררעט. זך פערגעהען וויר חין דיינעס נאָרנע, זך
 סאידערט חונד דיין גריס דעהין. דא גטעלענט חונרע איסעטהונט
 פֿער דיק, חונרע הייאליכקייט פֿער דיינע חנגעוילטע ליכט. כון
 סווינדען חונרע טחגע אלע דורך דיינען נאָרן; וויר ברינגען חונרע
 יתהרע לו ויח חין געטוואָסט, חונרע אַבענגלייט. ווחהרט יעבעכליג
 יתהר, חלטיג חייט חיהר פֿערנוסען ליען, חונד חיהר סטאָף חייט
 איה חונד קואמער. סעלל חכגעטטיסטען, זך פֿליעגען וויר הין! דאָך
 ווער ערקענעט דיינע גרימאען אַלגעוואָסט, דחם ער חיהן פֿירטע,
 זך פֿורטבאָר רוח ביז? עך, לעהרע חונד, חונרע טחגע נאָהען,
 דחמיט וויר וויינע הערלעגן זייען! ווענדע דיק, עוויגער! — עך ויח
 אַחגע! — זייח דיינען קעכטען וויעדער גטדיג; ערפֿילע חונד פֿריה
 איט דיינער הויד! זך ריהאען וויר פֿרחהַקקעגד חונער ליבעני.
 אַחגע ערפֿריע חונד כון זך אַחגע לייט, חוּ דא חונד פֿאָגטענט! זך
 פֿיעלע יתהרע וויר נור חונגליק ווחען! לייגע דיין ערהאבנע ווערק
 ען דיינען קעכטען, אַן חיהרען קינדערן דיינע אַטעוואָסט — חונרע
 גחטען פֿריינדליכקייט ווערדע חונד בעטיעדען; זך געלינגעט חונד.
 רער האָנדע ווערק, חוּ חונער טהון געלינגעט נור דורך חיהן.
 צא דעה דאָ חיס סירס דעו העלסטען זיטלעט חונד רעהעט חין

וּמְצַדֵּיךָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי חוּא יִצְלָה מִפֶּת יְקֻשׁ מִיָּדֶיךָ
 נְחֹת: בְּאִמְרֹתָיִם לָהּ וְחַת כְּנָפָיו תִּחַסֶּה צָנָה וְסִרְיָה
 אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִשֵּׁד לִילָה מִחַץ יַעֲוָה יוֹמָם: מִיָּדֶיךָ
 בְּאִפְלֵ יִחַלֶּה מִקֶּטֶב יִשָּׂא צְדָדִים: יִפֹּל מִצְדָּה וְאֶלֶף
 וְרִבְבָה מִיִּמֵנָה אֲלֵיךָ לֹא יָשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת
 רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲפֹת יִדְוָה מִחֲסֵי עֲלִיז שְׂמֵת מֵעֹנֶה:
 לֹא תִאֲמָר אֲלֵיךָ רַעַח וְנִעַ לֹא יִקְרַב בְּאֵלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲכֹז
 יִצְוֹת לָהּ לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָבָה: עַל כַּפַּיִם יִשְׁאֲמָה פֶּן
 תִּגַּף בְּאֶבֶן תִּלְּהָ: עַל שֹׁחַל וּפְתוֹן תִּדְרֹךְ תִּרְמֵם כְּפֹד
 וְתִנֵּן: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאִפְלִטָדוֹ אֲשַׁבְּדוֹ כִּי יִדַּע שְׂמִי:
 יִקְרָאֵנִי וְתִקְעֵנִי עַמּוֹ אֲנִי בְּצָרָה אֲחִלְצֵנִי וְאֲכַפְּדֵנִי:
 אֲדָה יָמִים אֲשַׁבְּעֵנִי וְאֶרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי:
 צַב מִזְמוֹד שִׁיר לְיָחִים תְּשַׁבֵּת: מִזֶּכֶר לַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ

דער תולדות סטטען. גאטס, איינע בורג אונד איינע טעפרייכס,
 דער הער, אויף דען חיד סטטעט דערטרויע, ער אונד חיד, ווירד
 סטטעט דיין רעטער זיין, ווען נעטלע דרעהן, ווען זייען טהוטען.
 אים זינעס פיסטיג דעקט ער דין דין סירק זיוס אונטער זינען
 צויגען. זינע טרייע זיוס סילד אונד הערניס. ערליסטער ניכס ביז
 תולדותיכער געפעהר, פער פלייען, דיז דעו-טחגו טווארען. ניכס,
 ווען דיז פעס אים פינוטערן טויילט, ניכס, ווען חס איסטתג זייע
 זיסהעט. קב טוועט דיר לור זייעט פלוצען אונד איריחדען דיר טר
 רעכטען. דיר נאהט קיין אונפלוצן זיך. דוז טויעוט זיז טר אים זינען
 חויגען, דיז סטרעפלע, דיז דען פערפלוער טריפלעט. דען דוז העוס
 דיין דערטרויען אויף גאטס, דען העלזטען, איינע זולפערזיכס; דיר
 קיין חויגליק ווירערפלעהרען אונד קיינע נאטה זיך זינער היסטע
 נעהען; דען ער בעפיעהוט דען היאאזיסען, אויף קולען וועגען דך
 לו סיטלען. זיז איטען דך. אויף הענדען טרעגען, דחם זינען טס
 קיין סטיין פערלעטלע. דוז ווירזט אויף זעטפערד אונד קסטער טרע-
 טען, לערדריקען אוןוועברוס אונד דרלעטען. „דען ער בעגעהרפעס
 איין, דרוק רעטטע חיד זיין; חיד העבע זיין העך עאפער, דען ער
 ערקענעט איד. ער רופט איד חן, חיד הערע, בין חין דער נאטה
 ביז חיהק, ענטרייסע זיין דער געפעהר, אונד זעטלע זיין ריזן
 חין עהרען. דען אונגען זעכענו זאטט, זאל ער איין הייל ערבליקען.
 צב פואלמעל פיר דען שבת. זיעבליך זאטט, דען עוויגען דענקע

לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמתך בלילות:
 עלי עשור ועל־נבל עלי הַיּוֹן כְּבֹר: כי שפחתני
 יהוה בפעלה במעשי ידֵיה אַרְבֵּן: מה־גִּדְלוֹ מַעֲשֵׂה יְהוָה
 מאד עֲמָקוֹ מִחֲשֹׁבוֹתָי: אֵלֶשׁ כֶּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא
 יָבִין אֲתֵחָאֵת: בְּפִתּוֹחַ רִשְׁעִים וּכְמֹרֵעֵשֶׁב וַיִּצְיָאוּ כָל־
 פְּעֻלֵי אֱנוֹן לְהַשְׁמֵדָם עַד־עַד: וְאִתָּח מְרוֹם לְעַלְמֵי יְהוָה:
 כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאבְדוּ יִתְפָּרֵדוּ כָל־
 פְּעֻלֵי אָנוֹן: וְתָרַם פְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתֵי בְשֵׁמֶן בְּעֵגֶן:
 וּתְבַט עֵינֵי בְּשֹׁאֵרֵי בִקְמִים עָלַי מְרַעִים הַשְׁמַעְנָה אֲזִנֵי:
 צְדִיק בְּחָסֵד יִפְרַח כְּאֶרֶץ בְּלִטָּן יִשְׁנֶת: שְׂתוּלִים בְּבֵית
 יְהוָה כִּי־צִרּוֹת אֶלְדֵּי־יִפְרִידוּ: עוֹד יִנְבוֹן בְּשִׁבְחֵי־רִשְׁעִים
 וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־לִשְׁרֵי יְהוָה צַוֵּר וְלֹא־עֲלָחַת בּוֹ:
 צַב יְהוָה מְלָךְ גְּאֻלַּת לְבָשׁ לְבָשׁ יְהוָה עוֹ תִתְאַוֵּר אֶת־הַסֶּן

ע"ק

הַחֲלוֹסֵי עַד, דִּינֵעַס כְּחֹמֶן וַיִּנְעַן! דַּע אֲחֻרָנֵנוּ דִינֵעַ גִּיסַע רִיהַטְען,
 דַּען חֲכֵיכֶרֶוּ דִינֵעַ פֶּחַסְפֶּרֶרִיַע, חֹנֹרַע וְחִסְעִנְסִפִּיעַל חוֹר שְׁתֹּאטְעַר,
 לֹס דַּעֲנִקְען פֶּחֶן דַּעַר הַחֲרַפֵּעַ עֲרוּעִקְט, הַעֲרָר, דִּינֵעַ וּעֲרַקַע עַר
 גְּחֻסְלֵען אִיךְ! פֶּרְחֵהֲלִיךְ וַיִּנְגַע חִיךְ דִּינֵעַ סִהַחֲטֵען! וַיִּחַ גְּרַחַס וַיַּעַד
 דִּינֵעַ סִהַחֲטֵען, הַעֲרָר! וַיִּחַ טִיעַן דִּיחַ גְּחֻסְאִילֵען גַּעֲרַחֲנִקְען! — דִּיחַ
 סוֹנְעֶרְטִנְכֶפֶט וַיַּעֲהֵט דַּחַי נִיכֶס חִיין. חֹנֹרַעֲנִקְעִנְדַע בַּעֲרִיִּילֵען נִיכֶס —
 וּעַן פֶּרַעֲפֹלַעַר גְּרִינֵען גְּלִיךְ דַּעַס גְּרַחֲוַע, וּעַן פֹּאֵעַ חִיבַעֲלִט־הַחֲטֵעַר
 בִּלְהֵעַן — דַּחֲאִיט וַיִּחַ עוּוִיג חוֹלְטֶעֲרַגֶּעֲהֵען; דַּען דוּחַ בִּיזַס עוּוִיגִיךְ עַר־
 הַחֲבַעַן, גְּחֻסֶס! — וַיַּעֲהֵט, דִּינֵעַ פִּינְדַעַר, הַעֲרָר, דִּינֵעַ פִּינְדַעַר פִּינְדַעַר קְחֹא־
 אַען חוֹס, חִיבַעֲלִט־הַחֲטֵעַר פֶּחֶהֲרַעַן הִיין! חֲבַעַר וַיִּחַ דַּען וּחֹאֲרִסִּיעֲרֹו
 קֶרַחַע סִטִּיגַס אִיין הַחֲרֹן עֲאֲפֶר, אִיין חֹאטְעַר גְּחֻסְלֵט פֶּחֶן פֶּרִיסֶעַס
 פֹּאֵעַ. חִיךְ וַעֲהַע אֹוּס פֶּחֶן סִטְחֹלֵען נִינְדַעַר, חִיךְ הַחֲרַע אֹוּס חֶן חִי־
 בַּעֲלִט־הַחֲטֵעַר, דִּיחַ וַיַּדַּעַר אִיךְ זִיךְ אַעֲטֹלֵען. דַּעַר פֶּרַחֲחֹאֵעַ גְּרִינֶס וַיִּחַ
 פֶּחֹאֲמַעֲוִיפֶּעַל, וְחֹוּיחַ דִּיחַ לַעֲרַעַר אִיכְחֻנְקֵנוּ עֲאֲפֶרֶסִיעֶסס! וְחֹוּחַ חִיַס
 הַוִּינֵעַ גְּחֻסְטַעוּ סִאֲעֵהֵט, וְחֹוּחַ חִיין וַיִּנְעַס פֶּחֶרֶהֲחֶן קִינֵעַט, אֹוּס כֶּחֶךְ
 חִיַס־הַחֲלוֹסְטֵען חֹאטְעַר בִּלְהֵעַן, חִיאַאֲעַר פֶּרִיס חוֹר וְחֶפֶסְפֶּמֶןֹוּ בִּלְיַבַּעַן,
 אֹוּס אֲעֶרֶעַן, דַּחַס דַּעַר הַעֲרָר גַּעֲרַעֲלֶט, אִיין הַחֲרֶס פֶּהַגַע פֹּאֵען
 סַחֲדַעַל וַיִּחַ.

צג דַּעַר הַעֲרָר חִיזַס קַחֲנִי, הַעֲרָרִיךְ גַּעֲסִיִקְקַס! דַּעַר הַעֲרָר
 הַחֶס וַיִּין גַּעֲוֹחֶטְר, דִּיחַ אֲחִיפּוֹסֶחֶס, חֲנִגְעֹלֵעַט חֹאֲר פַּעוֹס חוֹאֲגִירֶטַעַס.

הכל בל תמוט: נכון כסאך מאן מעולם אפא: נשא
נהרות ויהוה נשא נהרות קולם ישא נהרות דכים:
מקלות ומים רבים אדירים משפירים אדיר במרום
יהוה: ערתיך ונאמנו מאד לביחך נאוד קדש יהוה
לאך ימים:

צד ונקמות יהוה ונקמות הופיע: תנשא שפט הארץ
השכ נמל על גאים: ערמתי רשעים ויהוה ערמתי
רשעים יעלו: יביעו ידברו עתה יתאמרו כל פעלי און:
עמה יהוה ידבא ותחלטה יענו: אלמנח ותר יהוה
ותומים ירצחו: ויאמרו לא יראוהו ולא יבין אלו
יעקב: בינו בערים בעם ובסילים מתי תשכילו: הנסע
און הלא תשמע אסד יצר עין חלא יביט: היסר גוים הלא
זכית המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם

אן סטעהט זיך דא וועלט, אונד ווענקעט זיך! אונערסיטטערט
סטעהעט זיין סהרען וייטדעק — דאס וועלכט פאן עוויגקייט הער!
וועסערסטראסע, הערר, ערהעבען וועסערסטראסע ערהעבען חיהר
אונגעטטיס, דאס סטראסע העבען דאס וועלען עאפער; ערהעבענער
פאן דער פאוסהען געטאע כרויען דאס וועלען דעו וועלסאערו; ער
העבענער נאך חיים גאטט חין יענער האהע. דין לייגניס בליבעט
חיאער טרייך; דיינען טעאפעל ליערעט הייליגקייט, אן הערר, מויל
עוויגע לייט!

צד גאטט דער רחבע, עוויגער, דער רחבע גאטט, ערסיינע! ער
העבע דין, ריכטער דער ערדע! פערניאט דען סטאלען נאך פער
דיענוט! וויא חנגע וועלען פערפאער, הערר, וועלען פערפאער סריוא-
פירען, פערפאייט ספרודען, סרעטלען, זיך רעהען וועלען חייבעלסיהן
טער? זיך לערסאנגען, הערר, דין פאוק, זיך חונטערדריקען דין
חייגענטהוק, ערווינגען וויטטווע אונד פערפאויג, עראפערדען דאס
פערפאויזטען אונד ספרעלען: דער הערר זעהט' ניכט, גאטט יעקא
אערקט ניכט דאס! אן, דענקט חיהס נאך, חיהר פאבערנען חייס
פאוקע! חיהר טהערען, ווען ווערדעט חיהר' בעגרייפען? וועל דער
ניכט פערען, דער פאן פהר חייגענעמלט? ניכט זעהען, דער דאס
חויגע בילדעט? ניכט סטראפען, דער דאס היידען לייבעגעט, דער
דען אענטען חייניכט גיבט? דער עוויגע ווייט דער אענטען דיכטען,

כִּי הִמָּה הַכֵּל: אֲשֶׁר־הִנָּבֵר אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ־הָ וּמִתּוֹרַתְךָ
 תִּלְמַדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לֹא מִיַּד רַע עַד־יִכָּרֵה לְרַשָּׁע שְׂחַת:
 כִּי לֹא־יִשָּׁט יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא־יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צַדִּיק יִשׁוּב
 מִשִּׁפְטֵי וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל: מִדִּיקוֹם לִי עַם־מֵרְעִים
 מִדִּיתִיצַב לִי עַם־פְּעָלֵי אֹן: לֹא־לִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִּי
 כַּמַּעַט וְשָׂכְנָה הִמָּח נַפְשִׁי: אִם־אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
 חֲסִידֶיךָ יִחַזְּקוּ יַסְעֲדוּנִי: בָּרַב שַׁרְעֵפִי בְּקַרְבֵי תַנְחוּמֶיךָ
 יִשְׁעֵשְׂעוּ נַפְשִׁי: חִתְּבֶרְךָ כִּסֵּא הַחַיִּת יִצַּר עֲמָל עַל־יְחִיק:
 יִגֹּדְדוּ עַל־נַפְשִׁי צַדִּיק וְדָם גָּבִי יִרְשָׁעִי: וַיְהִי יְחַזְּקֵה לִי
 לְמִשְׁגָּב וְאַלְהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיִּשָּׁב עַל־יְדָם וְאֵת־אֹנָם
 וּבְרָעָתָם יַצְמִיתָם יַצְמִיתָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

צֵדָה לְכֹהֵן־גֹּדֵל לַיהוָה נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעָנוּ: בְּקִדְמָה פָּנִיו
 בְּתוֹדָה בְּמִירוֹת נְרִיעַ לֹא: כִּי אֶגְדֹּל יְהוָה וּמְלֶךְ גְּדוֹל עַל־

ויהוואהלו עו אייטעל אייז הייז דעק אוננע, דען דוז ליכטיגעט
 אונר לערוט דוך דיין געוועטן געלחטן זיין זיין בן קאוער זייט, ביו
 דעק באוועוויכט דיח גרושט בערייטעט זייח. דען גקטט פערסטחטט
 זיין פלוק ניכט, פערלחטט ניכט זיין אייגענטהוס; דען רעכט קעהרט
 לור גערעכטיגקייט לוריק, אונר רערליכע הערלען איהס נחך. ווער
 טריטט פיר איך חוין ווידער פערעלער? ווער סטעהט איר ווידער
 איבעלטהטער בייח? ח, ווקרע ניכט דער הערר איין העלפער, חך
 ווקהנטע טיער איס רייך דער סטיוול! דענקע חך טחן, יעטלט
 ווחקט איין פוס, זק האלט איך דייכע גנאדע, הערר! היילט זך בע
 קיאערניס חין איר, דיין טרחוט ערגחטלעט איינע ועעל! „חייט
 אונגערעכטער טטוהו איס דיר פערחיינט, דער אונהייל סאיעדעט
 חוין געוועטן? אס זיח זך רחטטען ווידער דען גערעכטען, אס זיח
 פערדחאמען סולדחן באוס. איר חייט הקהע בורג דער עוויגע, איין
 גקטט איר סוטלזעל. דער קעהרט איהר אונרעלעט חוין איהר היפט,
 פערטיילגט חין איהרער באוהייט זיח.“ זיח פערטיילגט דער
 פוויגע, אונרפיר גקטט!

צד חוין, אסס אונר דעק עוויגען יוילען, פרהלחקען אונערק
 דערט אונר רעטטער, איט דחנקגעזונג פחר איהס ערטיינען, בייס
 מיטענטלעל, איהס אויט פרהלחקקען! דער עוויגע חייט זיין גרף
 פער גקטט, זיין גרחסער קחניג איבער טולע גקטטעראענטן. דער

כֹּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בָּדַח מִחֶקֶר אָרֶץ וְהוֹעֵפּוֹת הָרִים לוֹ:
 אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשֵׂהוּ וַיְבַלְשֵׁת יָדָיו יַעֲרֹה: כִּי נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִכְרַעַה נְבֻרָה לְפָנֶיךָ הוֹדָה עֲלֵנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
 עִם מְרֵעֵינוּ וְצִאֵן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּקִלוֹ תִשְׁמָעוּ: אֶל־תִּקְשֵׁ
 לְבַבְכֶם כְּמִרְיָה כִּי־זֶם מִסָּה בַמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסְתִּי
 אֲבוֹתֵיכֶם סָתַנְנִי וְגִמְדָא פִּעְלִי: אֲרַבְעִים שָׁנָה וְאַקִּם
 בְּדוֹר וְאָמַר עִם הַיָּעִי לְכָבֵהם הַיּוֹם לֹא־יָדַע דְרָכֵי: אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יָבֹאוּ אֶל־מִנְהַתִּי:

צו שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כֹּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ
 לַיהוָה בְּרַם שִׁמּוֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשְׁעֵתוֹ: סִפְרוּ בְּיָמִים
 כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִסְפְּלֵאוֹתָיו: כִּי גָדַל יְהוָה וּמְהֻלָּל
 מְאֹד נִזְרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי וְכָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עֲשֵׂה: הוֹדוּ־הַדָּר לְפָנָיו עוֹ וְתִפְאֶרֶת
 בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד

ערדען סאָטלע זינד חין זיינער הַחַדָּשׁ, דער בערגע גיפֿלעל זינד זיין,
 זיין חיוט דען אַעער — ער טײַל עו — דען טרעקענע, זיינער הַחַדָּשׁע
 ווערק. סײַכעטען אַחַסס חוֹנֵט, ניעדערפֿלױטען, הינקניטען פֿער דעם שױ־
 גען, חוֹנֵטעס סײַפֿלעך. ער חיוט חוֹנֵטער גַחַסֵט, וויר זיינער ווידע
 פֿלױק, העערדע זיינער הַחַדָּשׁ — נחך הייטע, ון חיהר חיהס געי־
 הַחַרֵט. פֿערסטחקט ניכט חייערן זין חיה לױ פֿרינה, חַס סחגע דער
 פֿערזוכנג חין דער ווינטע, דע חייירע פֿחַסער איך פֿערזוכטען, איך
 פֿרישטען, חַבֿסטן זיח איינע טהחַסען וןהען. פֿיערליג יןהרע פֿער־
 וןחַרן חיד דיעו געסאַלעכט חונד ספֿרַחך: עו חיוט חין חיררייניג
 פֿלױק, ווילן איינע וועגע ניכט ערקענען! חין איינעס נַחַרע סײַחור
 חיד דען: ניח געהען יח חין איינע רוהע חין!
 צײַן זינגעט נייעו איש דעס העררן! זינגט דעס העררן חױט
 וועט! זינגט דעס העררן! אַחַסס זיינען נחאַען! פֿערקינדעט סחך
 פֿיר טאג זיין הייל! ערלחאַס חונטער היידען זיינען רוהס, חונטער
 חױטען פֿלױקען זיינע ווחוגרער! דען גרַחַס חיוט גַחַסֵט חונד הַחַרֵט־
 פֿריעווען חונד עהרֿזוכטווערטה חיוט ער, הַחַך־חייכער חױט גַחַס
 טערוועוען. גַחַטלען זינד דער היידען גַחַטטער חױט; דער עוויגע
 הַחַס דיח היאמען ערספֿלעטען. פֿער חיהס חיוט אחענטחַס חונד
 פֿרזכַט, חין זיינעס הייליגטהוס טריאֿלֿען חונד העררליכקייט. ברינגט
 דעס העררן חיהר חירעגעטאַלעכטער, ברינגעט דעס העררן כוהס

ועו: דם ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לתצרותיו:
השתחו ליהוה בחדרת קודש חילו מפניו כל הארץ:
אמרו בעמים | יהוה מלך ארצות הברל כל המוש ידיו
עמים במישרים: תשחחו השמים ותגל הארץ ירעם הים
ומלאו: יעלו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער:
לפני יהוה | כי בא כי בא לשפט הארץ לשפט תבל בצדק
ועמים באמתו: צו יהוה מלך תגל הארץ תשחחו אים
רבים: ענן וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: אש
לפניו תלקח ותלהט סבו צריו: האירו בך קו תבל ראתה
ותחל הארץ: הרים כדונג נמשו מלפני יהוה מלפני ארון
כל הארץ: הניחו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
יבשו כל עבדי פסל המתהילים באלילים השתחוו לו
כל אלהים: שמעה ותשמחו | ציון ותגלגלה בנות יהודה
(*) כ' לחדש

חונד סריואפן! ברינגעט דעם העררן ויינעו נאמענו רוהק, בעטרע
סעט ויינען פארההילן איט געטענקען, בעטעט זיהן זון חין לנאט
ליכעס סאוקק! בעבעט, חללע וועלען, פאר חיהק! זינגעט חונטער
היירען: דער הערר חיוט קחינג! פעוט סטעהט דיח וועלט חונד
ווחנקעט יוח; ער ריכטעט פאוקער גערעכט! — היאמען, פרייע
דיך! ערדע, זיח פארההילן! עו בריויע דחו אעער חונד ווחו עו ענט
הקאט! ווחקנעפאלן זיח מור, איט טאלעס, ווחו דרוין חיוט! עו יויל
לען חללע ביאע דעו ווחארען! פאר דעם העררן! — ער קחאט, ער
קחאט חונד ריכטעט דען ערדכאלן, ריכטעט דען וועלטקריו גע
רעכט, נחך ויינע סרייע דיח פאוקער!
צו דער הערר רעגירט, פארה חיוט דחו ערדרייך, פארההילן
דיח גרנאטען חיוחנרע, חוס זיהן הער חיוט ווחאקען חונד דונקען,
זינעו סהרנעו פעוטע רעכט חונד גערעכטיגקייט; פיינע ווחאלעט
פאר חיהק הער, ענטליכרעט חוס חונד חוס, דיח פיינדע; ויינע באיסלע
ערוויכטען דיח וועלט! דער ערדכאלן זיעהט'ו חונד ליסטערט. בערגע
לערגעהן ווחו ווחאלו — פאר'ס העררן, פאר דעו גחנלען ערדרייכו
העררסער. דיח היאמען פערקינדען זיגע גערעכטיגקייט, חללע פאלן
קער סויען ויינע עהרע. בעטאמס זינד חללע כילרעדיענער, דיח
זיך חיהרער גחטלען ריהאטען! חללע גחטטער בייגען זיך פאר חיהק.
לין חארט'ו חונד פרייעט זיך, פארההילן זינד דיח טחלסטער יהודה'ו

אֶפְסֹדֵי יְהוָה: כִּי רִאֲתוּ יְהוָה עֲלֵיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ
 יִתֵּן עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲתֵבֵי יְהוָה שִׁנְאָה רַע שִׁמְרֵ
 זְמִידוֹ מִיַּד רְשָׁעִים יִצִּילֵם: אֲוֹרֶרַע לְצַדִּיק
 לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ לִזְכֹּר
 צַח מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה וְשִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת
 שָׁעָה לֹא יִמְנוּ וְרוּעַ קָרְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יִשְׁמְעֵנוּ
 יוֹם גְּלוּת צַדִּיקָתוֹ: זְכֹר חֲסִדוֹ וְאַמְתָּתוֹ לְבֵרֵה
 יְאֹ כָּל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יִשְׁמְעֵת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ
 לַיהוָה פִּצְחוֹ וְרִנְנוּ וְחַמְדוּ: וּפְרוּ לַיהוָה בְּכָבוֹד
 זֶל וּמְדָה: בְּחַצְצֹרוֹת וְקוֹל שֹׁפָר הָרִיעוּ לִפְנֵינוּ
 זָוָה: יִרְעֵם הַיּוֹם וּמְלֹאוּ תְּהִלָּה וְשִׁבְיָ בָהֶ: גְּדֻרוֹת
 הַיַּם הַרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשִׁפְטֵם
 אֶפְסֵ תְהִלָּה בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִשְׁרֵי־ם:

ריכטערס פריכע, הערר, דען, הערר, דוח ביט אין קלאער
 האַמטע, מיכער קלאַע גאַטטער הקלערהאכטן! פֿריינדע
 חסס דעו חרנע! ער טיילעט זייער פֿרואמען לעבט,
 זיח חוין פֿרעגלערהנד. איכט געהט דעס פֿרואמען חוין,
 זינגענילטען הערלען. פֿרייט זייער, רעדליכע דעו העררן!
 ינעס הייליגען נחמען!

אַלם. זיגט חוין נייעו זיער דעס העררן, דען ער האַט
 עטהאן; זיעג עררונג חיהס זינע רעכטע, זיין הייליגע
 הערר האַט זינע היילע קונד געטהאן, גערעכטיגקייט
 גן פֿאַלענכארט, ווער חייגעדענק דער זיעבע חונד סרייע
 יראלי; דעו וועהען חונרעו גאַטטעו היילע דיע ענדען
 ט! זיילעט דעס העררן, קלאַע וועלט! פֿרעהאקעט, זי-
 גלעט! טאָגס זון דעו האַרפֿענטפיעו דעס העררן! וחסס
 חנג חול פֿונחטער, טראַמפעטען. חול פֿאָזינענטפֿאַל פֿאַרס
 נס קאַזיגע, ערטחנען! עו סאיראע דעו מעער חונד וועו
 זוט, דער ערדקדיי חונד דיע חיהן בעוועהנען! סטראַמאע
 חנדע קאָפֿעלען, בערגע זיילען, וועטטגעווענג — פֿאַרס
 ער קאָמאט, דען ערדבאָל לֹא ריכטען, ריכטעט דען
 נאָך רעכט, נאָך ביליגקייט דעו פֿאַקער!

צט יהוה מלך ירננו עמים ישב כרוכים תגוש הארץ :
 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים : יודו שמך
 גדול ונורא קדוש הוא : ועו מלך משפט אהב אהה פונגת
 מישרים משפט וצדקה ביעקב אהת עשית : רוממו
 יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא : משה
 ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה
 והוא יענם : בעמוד ענן דבר אליהם שמרו עדתיו וחק
 נתן למו : יהוה אלהינו אהה עניתם אל נשא היית להם
 ונקם על עלילותם : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר
 קדשו כי קדוש יהוה אלהינו : ק מזמור לתודה הריעו
 ליהוה כרהארץ : עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו
 ברננה : דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנהנו
 עמו וצאן מרעיתו : באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה

(* הא' כעלס (* ולו' ק'

צט. דער הערר רעגערט — היידען ליטסערן! סהרנט חוין
 כרוכים — דיח עררע טוונקעט! גרחס חייט דער עוויגע לו ליה, ער
 החבען חיבער חללע פחוקער. ויח הורייגען דיינעס נחאען, (גרחסער,
 עהרפולסטווערטהער! הייליג חייט ער!) דעס רייך דעו קהניג, דער
 גערעכטיגקייט ליעבט. דוח החוט גערעכטיגקייט חוין פעוטען פום
 געוועלט, חין יעקב בילויגקייט אונד רעכט פערטרנדעט. ערהעבט
 דען עוויגען, אונזערן גחטט, בעטעט חן פער זיינער פיסע טעאמען,
 הייליג חייט ער! עשה אונד אהרן אונטער זיינען דיענערן, שואל חוכ
 טער זיינען חנרופערן (דיח ער ערהערט. ווען זיח זיח רופען); חוין
 דער וואקעניילע רערעטע ער איט זינהנען; ויין לייגניס נחהען זיח
 חין חכט, אונד דחו געוועטן, דחו זינהנען ער געגעבען. הערר! חוכ
 זער גחטט! דוח ערהערטעט זיח, ווחרוט זינהנען, גחטט! פערגע
 בער, אונד בעסטרופער חיהרער חיבערטעסונגען, ערהעכט דען
 העררן, אונזערן גחטט; פחללס הין לו זיינעס הייליגען בערגע! דען
 אונזער גחטט, דער הערר, חייט הייליג. ק פואלס, בי'ס דאנק
 אפפער. יויללט דעס העררן, חללע וועלט! ריענט דעס העררן איט
 פריידען! קאמט איט פרהילקקען פער חיהן! ערקענט, דחט
 דער עוויגע גחטט חייט; ער סון חונג, וויר זינד זיין, ויין פחוק, דיח
 העערדע זיינער ווידע! געהט לו זיינען סהערען חין איט דענק, איט

חזו לך פרכו שמו: כפרוב יהוה לעולם חסדו ועדו
 וד אמתו: קא לדוד מזמור חסד ומשפט אשדה
 לך יהוה אפרה: אשכילה. בדרך תמים מתי תבא
 אלי אתה לך בתם לבי בקרב ביתי: לא אשח לנגד
 עיני דבר בלי על עשה סמים שגאתי לא יבקבי: לב
 עקשיסור ממני רע לא אדע: מלשגי בסתר ורעדו את
 אצמיה ובה עינים ורחב לבב אחו לא אכל: עיני
 בנאמר ארץ לשטר עפדי הלק בדרך תמים ויא
 לשרתי: לא ישוב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
 לא יפון לנגד עיני: לבקרים אצמית כל השער ארץ
 לתקריח מעיר יהוה כל פעלי און:

קב הפלה לעני ברעמה ולפני יהוה ישפך שדו: יהוה
 שמעה תפלתו ושותו אליך תבא: אל הסתר פניהו
 (י ימיר ו)

וקבועותי לז ויגעס פתרהתן! דחנקס חיחק, וקבעט וינען נחמען!
 דען גיטיג חיוס דער הערר, עוויג זיינע גנדרע, זינע סרייע פיר
 טונר פיר. קא פואלס דוד'. פון גיטע זינגע חיד, פון גערעכטעס
 ווהנדען; דיר וויינע חיד, עוויגער, איין וחיטענספיעו! חיד דענקע
 חיהס נחך, דעס וועגע דער פתאענדונג; וויין זעבע חיד, דעס דוח
 לז איר קטואוט? חיד ווילן חין הערלענוחונסור ווהנדען, חיס זינגען
 איינע הויסען; פאר איינען חויגען רודען ניכט, דחו ניסדערסרזל.
 טיג חיוס; (לערווילדערט זעבען החסס' חיד שטעס, דעס החנג' חיד
 זע ניכט נחך; חרגלויטינג ווילן חיד ענטפערנען; קיין בחזער זיין
 איין גינטויניג! ווער היימוך וינען פריינד פערליידעט, פערווירקעס
 איינע גונוס; ווער סרזטליג סויט, ווען אפחאוסה בלחהס, חיוס חא:
 ערסרזגליך איר. איין חויגע זיעהס חוין רעזליע, דיז זעסלע חיד
 נעבען איר; ווער חוין פתאענדעסעס וועגע ווהנדעלט, דער זקלן און
 דיענער זיין. דען העגע חיד ניכט חין איינעס הויזע, דער סרוג חיד
 פחאס הייט חויבס; נייע זקלן געדיהען פאר איינען חויגען חוין און
 דער גערנע זיגט. מיט יעדעס אוןרעגן סרייבע חיד חוין דען זקלן
 בחושוויכטער, פערבחנע חוין דער סטערט דען העררן דיז חויבן
 טהחטער חוילע. קב געבעס איינע לידענרען, דער, אין זך, גע
 היילט פאר דעס העררן ויינע קלאגע אירזשיססעס. עוויגער! ערהערט
 איין געבעט! חיס לז דיר קטואמען איינע קחגע. פערבירגע דין סכסליסן

מִמְנֵי בַיּוֹם צַר לִי הִשְׁחָדֵאלִי אֲנִי בַיּוֹם אֶקְרָא מִדֵּר עֵינָי:
 בִּרְכְלוּ בְעֵשֶׂן יָמִי וְעֲצֹמֹתַי כַּמֹּקֵד נִחְרוּ: הַזֶּכֶה כְּעֹשֶׁב
 וַיֵּשׁ לִבִּי כִּי שָׁחַתִּי מֵאֵל לַחֲמִי: מִקּוֹל אֲנָחְתִּי דָבַקָה
 עֲצָמִי לְבָשָׂרִי: דָּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר הַיְיִתִּי כִּכְסֵּם תְּרֻמֹת:
 שָׁקַדְתִּי וְאַהֲרִיָּה כַּצֹּפֹר מִדֵּד עַל־גִּי: כָּל־יְחִוֹם תִּרְפֹּנִי
 אֵיבִי מִהוֹלְלִי בִּי נִשְׁבְּעוּ: כִּי־אֶפֶר כְּלֵחִם אֶכְלֵתִי וְשִׁקְנִי
 בְּבָבִי מִסִּכְתִּי: מִפְּנֵי־עֲמָה וְקִצְפָה בִּי נִשְׁאַתְנִי וְהִשְׁלִיכְנִי:
 יָמִי כַּצֶּל נָסַף וְאֲנִי כְּעֹשֶׁב אֵיבֵשׁ: וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם
 תִּשָּׁב וְחִרְףָה לְדֹר וָדֹר: אַתָּה תִקַּחם תִּבְרַחם צִיּוֹן כִּרְעַת
 לְחִנְנָה בִּרְכָא מִזֶּדֶד: בִּירְצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ וְאֶת־
 עֲפָרָהּ יְחַנְּנוּ: וַיִּירֹאוּ גוֹיִם אֲדֹתֶיךָ יְהוָה וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ
 אֶת־כְּבוֹדֶךָ: בִּרְכָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְצָה בְּכְבוֹדוֹ: פָּנֵה
 אֶל־תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר וְלֹא־רְמוּ אֶת־תְּפִלָּתָם: תִּכְתָּב זֹאת

ניצט פֿאָר איר. כייגע איר דיין טהרה, ווען חנגוט איר חיוט, ווען חיד
 פֿלעהע, ערהארע איד בחוד! דען אים רויך פֿערסווינדען איינע טחגע,
 וויא פֿייערברחנד פֿערגליאעטט איין געביין! איין הערן פֿערוועקט,
 וויא חכגעטאחהעט גראו, איד דענקע קויס דער ספיינע אעהל פֿאר
 לויטעס וועהעקלחגען קלעבט דיא הויט איר חס געביין. דעס פעלי
 קחנע גלייך איד חין דער וויטע, דעס חוהוא חין פֿערקדעטעס גע
 אייער, ווחע וויא דער נחטפֿלחגעל חיינוקס חויל דעס דחע. דיח
 פֿיינדע החהנען סחדענפֿרטה חונד סוחרען זיך ביח איינעס פֿלחגע
 לו. חסע עסע חיד, וויא ברחד, איסע איינען טרחנק אים סהרלחגען!
 פֿאר דייעסן לחרן, פֿאר דייעסן פֿלחגע; דען חקך הובוט דוח איד
 חויל, חונד ווחרפֿוט איד הין. וויא סחטטען סוחרנדען איינע טחגע,
 איד וועקע הין. וויא גרחו. דוח חבער הערר, דוח סהרלחגעט עוויג
 דיין רוהס בלייבוט פֿיר חונד פֿיר! דוח אחכוט דיד חויל, ערכיראומ
 זיד ליקו, ווען לייט חונד סטונרע דח חיוט, דחס דוח חיהר גחודיג
 זייט. (דייע דיענער ליפען חיהרע סטיינע, דענקטן חיהרעו קטוי.
 בעו וועהאומטהפֿלחגען.) דח עהרען היידען דייען נחמען, הערר, חונד
 חללע קחניגע דער ערדע דייע אחיעוטחטס: דער הערר החס לין
 חויפֿלגעבוט, ליינט זיך חין אייער העררליכקייט; ער ווחדטע זיך לוס
 פֿלעהען דער פֿערלחטען, פֿערווחרן ניצט חיהר געבעט. אמן סרייכע

לְדוֹר אַחֲרָיון וְעַם נִבְרָא יִחַלְלֶיהָ: כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם
 קִדְשׁוֹ יְהוָה מַשְׁמַיִם | אֶל־אֶרֶץ הַבְּיֹט: לִשְׁמֹעַ אֲנָקַת
 אֲסִיר לְפִתְחַת בְּנֵי תַמְחָה: לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וְחַתְהִלְתֵּה
 כִּי רָשָׁלָם: בְּהַקְבֵּץ עַמִּים יְהוָה וּמַמְלָכוֹת לְעַבְדֵי אֲדָה
 יְהוָה: עֲנַח סִדְרָה כְּתוֹ קֶצֶר יָמֵי: אִמֵר אֱלֹהֵי אֲתֵעֲלֵנִי פְתַח
 יָמֵי בְּדוֹר דוֹרִים שְׁנוֹתֶיהָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֹּף וּמַעֲטֵהָ
 יִדְדֶה שָׁמַיִם: הַפֹּחַ וַיֵּאֲדוּ וַאֲפָה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּפְּדוּ יַלְדוּ
 כְּלָבִישׁ תַּחֲלִיפִם וַיַּחֲלֹפוּ: וַאֲפָה דָוָא וּשְׁנוֹתֶיהָ לֹא יִתְמוּ:
 בְּיַעֲבֹדֶיהָ יִשְׁכְּנוּ חֲרָעִם לְפָנֶיהָ יִכּוֹן:

קג לְדוֹד | בְּרַכֵּי נַפְשׁ אֲתֵיְהוָה וְכֹל־קֶרְבֵי אֲדָשָׁה
 קִדְשׁוֹ: בְּרַכֵּי נַפְשׁ אֲתֵיְהוָה וְאֵל־תְּשַׁבְּחֵהוּ כָּל־גְּבוּלֵהָ:
 הַסֵּלַח לְכָל־עֲוֹנֵי הָרַפָּא לְכָל־תַּחֲלֹאֲכֵי: הַנְּאִיל מִשְׁדֵּה
 תַּיִכִי הַמַּעֲפָרֵי הַסֹּד וְרַחֲמִים: הַמְּשַׁבֵּעַ בְּשֹׁב־עֵדֶה
 (* כ"ח ק')

עו פִּיר דִּיח נַחֲוֹעֹט חוּיָן, דְּחָס קִינֶפְטִיג פֶּחֶק דַּע הַעֲרָן וְחֹבֵי
 פְּרִיזַע. עַר טוֹיט פֶּחֶן וַיִּנְעַר הַיִּיזְגֵּן הָהָע, פֶּחֶס הַמַּעַל בֹּקֵט
 דַּע הַעֲרָר חוּיָן עַרדַּען, עַר הָאָרֶס דַּען חֲלֹנֵן דַּעַר גַּעֲפֶעֶסֶט־טִיבֵן,
 אַחֲכֵט וְחֵן לֹס טַחֵד פֶּעַרדֶּחֶאֶטֶע זַח וַיִּרֵד דַּעַר עוֹיגֵטן רוֹהֵס חֵן
 לִיָּהּ, וַיִּין וְחֹב בַּעוֹנֵגֶען חֵן יִמְלִיִם, וּעַן פֶּחֶקֶר חֵינֹט זִךְ וְחֵאֲמִיָּה,
 חוֹכֵד רֵיכֵע חֵיטֵג וַיִּכֵד, דַּעַס הַעֲרָרֵן לֹ דֵיעַנַען. עַר לֵיעֲגַעַס חוּיָן דַּעַס
 וּעַגַע אַיִנַע קַרְחֶפֶט, וַיִּכֵד אַיִנַע טַחֵגַע חֲכֵגַעקִירלֵס; זַח פֶּלֶטֶה חֵד
 גַּחֲסֵט! חֵךְ נִיִס אִיךְ נִיכֵט חֵן אַיִנַעַר טַחֵגַע הַחֹלְפֶע וּעַג! עוֹיג
 קֵיִטֶען וּוְהָרַעַן דֵיִנַע יִתְהַרַע! דַּעַר עַרדֶּבְחֹל, דַּעַן דַּח עַהֲרַכֵּן
 גַּעַרִירִכֶעַט, דִּיח הַיִּאֲמַען, דֵיִנַעַר הָאָנְדַע וּעַרֶק, וַיִּח פֶּעַרֶגֶה־טַעַן -
 דוּח בֹּאִיבֹס; פֶּעַר חֹלְפֶטֶן וַיִּח גַּעוֹחֲנֵד, דוּח וּעַלֵּעֹלֹט וַיִּח, וַיִּח וּכְלֵ
 וַעֲן; דוּח פֶּכַעַר בֹּאִיבֹס דַּעַר זַעֲלֵבַע, חוֹכֵלֶעַרֶגֶגֶאָגִיךְ דֵיִנַע יִתְהַרַב
 קִינְדַעַר דֵיִנַעַר דֵיִנַעַר וּעַרדַּעַן נַחֵךְ דַּעַן וְחֹכֵד כַּעוֹהֶנַעַן, חֵד
 וְחֵאֲמַעַן נַחֵךְ פֶּחֶר דִּיר גַּעַרִיִּהֶעַן. קג. פֶּאֶס רֹדֵה. אַיִנַע זַעֲלֵבַע כֵּ
 נַעַרִיִע דַּעַס הַעֲרָרֵן, חֹל אִיִן חֵינְרַעַן, וַיִּנַעַס הַיִּיזְגֵּן נַחֲמַעַן! אַיִס
 זַעֲלֵבַע, כַּעַנְדֵיִיע דַּעַס הַעֲרִירֵן, פֶּעַרֶגִיס נִיכֵס חֹלְעַר וַיִּנַעַר וּוְהָרַב
 טַהֲפֶטֶען! עַר פֶּעַרֶגִיבֵט דִּיר חֹלְעַר דֵיִנַע וַיִּנְדַּעַן חוֹכֵד הַיִּלֵט דֵיִנַע
 קַרְחֵקֵהִיִטֶען חֹלְעַר, עַר חֹלְעַס פֶּחֶס חוֹטֶעַרֶגֶגֶאָגֶךְ דִּין זַעֲלֵבַע, קַרְחֵה
 דִּיךְ אִיִס זַעֲלֵבַע, אִיִס כַּרְחֵהֶעַרִיגֶקִיִט; עַר וְחֵטֶטִיגֵט דֵיִנַעַן טַיִח

תַּחֲחֹדֶשׁ כַּנְּשֹׂר גַּעְוֵרֵיכִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים
 לְכָל עֲשׂוֹקִים: יוֹדֵעַ דְּרָכָיו לְמִשְׁחָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לִלְוֹתָיו:
 רַחֵם וַחֲנוּן יְהוָה אַרְךְּ אַפָּיִם וּרְבִחָסֶד: לֹא לִנְצַח יָרִיב
 וְלֹא לְעוֹלָם יִשׂוֹר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְעֹנֵתֵינוּ
 גָּמַל עָלֵינוּ: כִּי כִגְבַהַ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חֶסֶדוֹ עַל־
 יִרְאָיו: כִּרְחֹק מִזָּרַח מִמְּעַרְבֵי הַרְחִיק מִפָּנָיו אֶת פְּשָׁעֵינוּ:
 כִּתְּחַם אָב עַל־בָּנִים רַחֵם יְהוָה עַל־יִרְאָיו: כִּי הוּא יִדַּע
 יִצְרָנוּ וְזָכַר בִּרְעַפְּוֹ אֲנָחְנוּ: אֲנֹשׁ כַּחֲצִיר יִמּוֹכְצִיץ הַשְּׂדֵה
 כִּי יִצְיָץ: כִּי רַחַם עֲבָרָהּ וְאֵינָנוּ וְלֹא יִכְרְנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ:
 יַחֲסֵד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל־יִרְאָיו וְצְדָקָתוֹ לְבָנֵי
 בָּנִים: לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלוֹזְכְּרֵי פְקָדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה
 בַּשָּׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מַשְׁלָה: בָּרַכְו יְהוָה
 מִלְּאֲבָיו גְּבוּרֵי כַח עֲשֵׂה דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרַכְו

אִים וְעוֹיָבֵי אִים, אֲחֻצֵּי דָחַס דוּחַ דִּיךְ דַּעַס חֲדָעֵר גְּלוּיִךְ פֻּעֵר חֲיִינִי גִוַּט,
 עַר טַחֲפֵלֵס גְּעֵרֵעֲטֵינִי קִיִּיט, דַּעֵר עוּוִיגַע. גְּעֵרִיכֵם דַּעַן חוֹנֵרֵעֲטֵי אִיִּי
 דַּעֵנְדַּעַן. סַעֵה לִינִיטַע עַר זִינַע וּוַעֲגַע, דַּעַן זַחַהֲנַעַן יִסְרָאֵל'וֹ זִיִּין טַהוּן.
 חֲלוּבַחְרָא הַעֵרְלִיג חִיזַט דַּעֵר הַעֵרְרֹן חֲלוּגְנַחְרִיג, וְחַנְגְּאִיטַהִיג חוֹנֵד פֻּחֹן
 גְּרַחֲסַעֵר גִּיטַע; עַר ווִירַד נִיכֵט חוֹנְוִיפֵהֲחֵרְוִיךְ הַחֲדַעֵר, נִיכֵט עוּוִיגַי
 זִיךְ נַחֲטַרַחְגַּעַן זִינַעַן גְּרַחֲוֹ; עַר הַחֲנַדַּעֲלוֹט נִיכֵט אִיטִי חוֹנוֹ נַחַךְ חוֹנִי
 וַעֵרֹן זִינַדַּעַן, פֻּעֵרְגִיֹט חוֹנוֹ נִיכֵט נַחַךְ חוֹנֵרַעֵר אִיסַעֵטַהֲחַט—זַחַ הַחֵךְ
 דַּעֵר הִיאַעֲלוֹ חִיזַט חִיבַעֵר דַּעֵר עַרְדַּע, וּוְחֹטַעַט זִינַע לִיעַבַע חִיבַעֵר
 זִינַע פֻּעֵרַעֵרַעֵר; זַחַ פֻּעֵרֹן דַּעֵר אַחְרַגַּעַן חִיזַט פֻּחֵס חִבַעֵנַר, עַנֵט־
 פֻּעֵרִכַט עַר פֻּחֹן חוֹנוֹ חוֹנֵרַע טוֹר; ווִיחַ פֻּחֲטַעֵר חִיהַרַעֵר קִינַרַעֵר זִיךְ
 עַרְבַחְרָאטַן, עַרְבַחְרָאט דַּעֵר הַעֵרֹר זִיךְ זִינַעַר פֻּעֵרַעֵרַעֵר. דַּעַן עַר
 קַעֵנַעַט חוֹנֵרַע כִּילְדוֹנַג, ווִיִּיס, דָּחַס חִיר טַר סַטוּיב זִינַד. דַּעַן אַעֵנַטַן
 לַעֲבַעַן חִיזַט ווִיחַ גְּרַחֲוֹ! עַר בִּלְיַהֲט, דַּעַן פֻּעֵרְדַּעַן בֹּאוּע גְּלוּיִךְ—הִיכֵט
 זִיחַ חִיִּין לִיטַטַעַן חֹן, זַחַ חִיזַט זִיחַ הִיִּן, חוֹנֵד חִיהַרַע סַטַחֲטַעַע קַעֵנִי
 נַעַט זִיחַ נִיכֵט אַעֵהַר. חִבַעֵר עוּוִיגְקִיִּיטַעַן הִינַדוֹרַךְ בֹּלִיכַט גְּחֲטַטַעוּ
 גִּיטַע דַּעֵנַעַן, דִּיחַ חִיהֵן פֻּירַטַעַן, זִיִּין וּוְחֵהֲלוֹטַהוּן קִינַדַּעֵקִינַדַּעֵרֹן—
 וּוַעַן זִיחַ הַחֹטַעַן זִינַעַן כּוֹנֵד, גְּעֵרַעֵנַקַעַן זִיִּין גְּעַבְחַט, דַּחְרַחֲחֵךְ לוֹ
 טַהוּן, דַּעֵר הַעֵרֹר הַחֵט זִינַעַן טַהַרְחֹן חִיט הִיאַעֲלוֹ פֻּעֵטוֹגְעַסַטַעֲלוֹט,
 חוֹנֵד זִינַע הַעֵרַרַסֲחֵט וּוְחֹטַעַט חִיבַעֵר חֲלוּעוּ. בַּעֵנַדִּיעַט דַּעַס
 הַעֵרֹר, חִיהַר זִינַע עַנְעֵלוֹ! הַעֵרַעֵנַקְרַחֲפֵטַע, דִּיחַ חִיהַר חִיהַס גַּע
 הַחֲרַעַטַג, פֻּחֹטַטַרַעֵקַעַטַט, וּוְחֹן זִיִּין וּוְחֵרַט גְּעַבִיעַטַעַט! בַּעֵנַדִּיעַט

מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצִּמְתָּ חֲצִיר וְלִבְדָּמָה
 וְעֵשֶׂב לְעֹבְדֵי הָאֱלֹהִים לְהוֹצִיא לָהֶם מִן הָאָרֶץ: וַיִּין וְשִׁמְחָה
 לִבְרֵאֲנֹשׁ לְהַצְדִּיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלָהֶם לִבְרֵאֲנֹשׁ יִסְעֹד:
 יִשְׁבַּע עֲצֵי יְדֹהָ אֲרָזִי לְכֹנֵן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׂם צִפְרִים
 יִקְנֶנּוּ חֲסִדָּה בְרוּשִׁים בְּרֹחַה: הָרִים הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים
 סִלְעִים מַחֲסֶה לְשֹׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שִׁמְשׁ יָדַע
 מִבְּאֵר: הַשֶּׁת חֲשֹׁךְ וַיְהִי לִילָה בֹּתָר מִשׁ כָּל חֵי תוֹרְעֵר:
 הַכְּפִירִים שְׂאֵים לְטָרַף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִים: הַזֹּרֵחַ
 הַשִּׁמְשׁ יֵאֱסֹפֵן וְאֵל מְעוֹנְתָם יִרְבֵּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפְעִל
 וְלַעֲבֹדוֹ עַד עֶרֶב: מִהַדְּבֹ מַעֲשֵׂיךָ וַיְדֹה כָּלֵם פְּחֻמָּה
 עֲשֵׂת מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָה: וְהוּא הֵם גְּדוּל וְרַחֵב יָדִים
 שָׂם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חֵיוֹת קִמְצוֹת עִם גְּדִלוֹת: שָׂם
 אֲנִיּוֹת יִהְלֹכֵן לְיִתְּן וְהוּא יִצְרָף לְשִׁחָקֵם: בָּלֵם אֱלֹהֵי

והמעט דוח חויו דייען וחווערן; פרוכט, דיח חח סחפפענט, זקטטיגעט דחו אקנד. דוח אקסענט דחו גרחו דעק פיעהע ווחכוען, חונד יחאס דורך אענטענחרבייט, חויו דעק עדררייך טשייזע לו ער זיעהען! חויד, וויין, דער פרוהליך אחכט דעו אענטען הערן, חונד חל, דחו זיין געזיכט ערהייטערט, דחו ברוד דעו הערלענע קרוחפטע נחערעט. וחקסטחאלו סעהן דעו עוויגן בייאע. ליכחחחנו לעדערן, דיח ער זעבוש געפלאחלנט, דחם זיך דחו פערדערווירד דקרט גיוטע, חוין סחנען זיין געהיז דער החכילט בויע — העהע בערגע זינד פיר געאווען, טטיינקליפטע לולאזכט פיר קחניכען. ער סוין דען אקנד, דיח זייטען חייכלוטהייט, דיח זחנע, דיח דחו זיעל קעננט חיהרער בחהן; ברינגעט פינטערניס — עו ווירד נחכט; דח סוואראט געווירד חואהער, נחך ריבע בריווען יוכגע אחווען, פערלחנגסן ספיון פחו דער גחטטהייט. דיח וחקנע ערטייט — זיח העבען זיך דחפחו חו אקגערן זיך חין חיהרען הוהוען; דחו געהט דער אענט לו זייגער חרבייט, לו זיינעק סחגעווערק, ביו חכענד. זיח גרחס, וזיח פיעל זינד זיינע ווערקע, הערר. חווע חחוט דוח זיח איט ווייזייט חקגעקורדנעט; דיח ערדע חוים פחו פחו דיכטן גיטערן. יענעו וועלטאעער — גרחס חו ווייטחואפחטענד — דח וויאעו'ס חעהע לחהל פחו לעבען, פחו טהיע רען, גרחס חונד קויין; דח אפערען סיפפע, וועכט דחו חקגעהייער, דחו דוח טופוט, דחרין לו סערלען. חווען חקפפעט חוין דין, ער

יִשְׁבְּרוּן לַחַת אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקָטוּן הַפֶּתַח יְדֵךְ
 יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֶיךָ יִבְהַלֵּן הַסֶּף רַחֵם יִנְעֵם וְיֹא-
 עֲפָרֶם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רַחֲמֶיךָ יִפְרֹאֲוּ וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה:
 יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט
 לָאָרֶץ וַתִּרְעַד יַנַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשֶׁרָה לַיהוָה פִּתְיָ
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח
 בַּיהוָה: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינֶם
 בְּרַכִּי נַפְשׁ אֲתִיהוֹה הַלְלוּהָ: קַה הוֹדוּ לַיהוָה
 קְרֹאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁרְדָלוּ וּפְרָדָלוּ
 שִׁחֵי בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לְבוֹ
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹז בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תָמִיד: זְכַר
 נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטָיו: וְרַע אֲבָרְתֶם
 עֲבָדוֹ בְּגִי יַעֲקֹב פְּחִירָיו: הוֹא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ

ווארטעט, דאס דוא זיהק ספיינע געבעטט זיין דער ליט. דא גיבט,
 זיך זשאמען, זשאפענט דינע הענד, זיך ווערדען זיך אים גוט גע-
 זאפטטיגעט. דוא ווענדעטט וועג דיין פנגעזיכט — זיך סווינדען, ניאאז-
 זייערען קדעק היין, חונד זיך פערגען, זיך זייערען פערניגען סטויב
 לוריק, דוא זענדעט דינען קדעק חוין, זיך ענטסטעהן — זיך פער-
 זייעניגט דוא וויעדער דיך געסטאלט דער ערדע עוויג וואהרט דע
 עוויגען רוהק! זיך זייען ווערקען העס ער וואהגעשולטען. ער טיט
 דיך ערדע זיך — זיך בעבעט, בעריהרט געבירגע — זיך פעררויכען!
 זיך זעבעלחנג ווילן זיך דעק העררן זינגען, זייעק גאטטע, ווילן
 זיך דא ביי, טאמען — (זיך אהכטע זייעק זיך געדיכט געפולטען!) —
 זיך פרייע זיך נור זייען העררן, דאס זיך פערניגען פלון דער
 ערדע, דיך זעדער! דאס גאטטעזייענער ניכט אעהר זייען! זייע
 זעעט, בענערייע דעק העררן! הלליה; קה. דחנקט דעק העררן!
 פערקיערט זייען נאמען! אהכט רען פאקערן זייע טהמען קונד!
 זינגעט ריהרט זייעק זייען! אונטערהפולטען זיך פלון זייען וואוי
 דערן. ריהאט זיך זייען זייען זייען נאמען, דאס זיך דא הערן דער
 גאטטפערעהרער פרייע! זיכט דען העררן, זיכט זייען טוט! פלעהט
 פלון זייעק זייען זייען אונזייערליך! דענקט דער וואונדערוערקע,
 דיך ער טהמען, בעסטערפולנייען. ספריכע זייען אונדען, נח-
 קאמען זייען קעכטען אנהא! קיעדער יעקל, זייען זייען זייען
 זייען! דער עוויגע, זייען אונדער גאטט; זיך פולער וועלט

מִשְׁפָּטָיו: וְזָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ הַיְדֵּשׁ צִוָּה לְאַלְתָּהּ חֹדֶר: אֲשֶׁר
 כָּרַת אֶת־אֲמֹרָתָם וְשִׁבְעָתוֹ לְיִשְׁרָאֵל: וְעִמְדָה לְעֵקֶב
 לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לֵךְ אִתָּן אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
 חֶבְלֵי נַחֲלֹתְכֶם: בְּחַיֹּתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמִצֵּט וְגָרִים בָּהּ:
 וַיִּתְּחֵלְכֶם מִגּוֹי אֲלֹהֵי מַמְלַכְתָּה אֲלֵעִם אֲחֵר: לֹא־הִנִּיחַ
 אָדָם לְעִשְׂקֶם וַיּוֹסֶף עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל־הִנֵּעוּ בְּמִשְׁחָד
 וּלְגִבְיֵי צָרָעוֹ: וַיִּקְרָא אֶרֶב עַל־דְּאָרְצָן כָּל־מִשְׁחָד לָחֶם
 שָׁבֵר: שָׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ לְעֵבֶד גַּמְסַר יוֹסֵף: עָנּוּ בַּכֶּבֶל
 רַגְלָיו בְּחֵל בָּאָה גַּפְשׁוֹ: עָרַעַת בְּאֹדְכָרָה אֲמֶרֶת יְהוָה
 צִרְפָּתָהּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּיָדוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתְּחוּ:
 שָׁמּוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ: לֵאמֹר שָׂרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ
 חִקְנֵיו יִחַכֶּם: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר בְּאֶרֶץ־חָם:
 וַיִּקְרָ אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֻמוּ מִצְרָיו: הִפְקֵה לָפֶם לְשֹׁנָא
 * * *

ל' תלו ק

געהט זיין געריכט. שאיך רענקט ער זיין פֿערהייטען; ווינען בונד
 דעם טויערנסטען געטאלעכט. בונד, איט אנהיס געסטיילטעט: חייד,
 דעם יחזק לו געטווקרען; ועטלטע ער יעקב זיין לוס רעכטע; ישראל
 לוס עוויגליכן בונדע. „ריה, ספרתך ער, געב' חזק בנען, דחו וחקר לו
 חיירעס ערכגוט זיין.“ נאך ווחרען זיח פֿאן גערינגער חללחה; ווינליג
 כחך, חונד פֿרעאד מיס ווחרדע. לחגען חווי פֿאן פֿאק לו פֿאקע; פֿאן ריעעס
 רייד, לו יענער חחיתון. קיינען זיעו ער זיח בעדריקקען; ליכטיגט
 חיהרענטוועגען קחינגע. „טחסטעט איינע געוואכטען ניכט חון! טהוט
 איינען פֿרעפעטען קיין זייד!“ ריען דער הונגערונוקטה חינו ווחרד;
 כרחך דעו ברחרעו טחכ חונד סטיטלע. וחרטע חיינען אטון פֿאך
 חיינגען הער; יוסף ווחרד לוס קנעכט פֿערקויפט. דח לוחונגען זיינע
 פֿלסע זיח חין סחוק! זיינען זייב חין חיינען חיינגעטאיערעט. כיו לור
 לייט דח דח פֿערהייסונג חיינטהחן; ווחרט דעו העררן, דחו חיהן
 פֿריפטע. זיעו חיינען קחינג חיהן ענטפעסען; דער פֿאקער חכבער
 הגררן חיהן בעפריין. דער ועטלט חיהן חייין, לוס העררן דעו החפעש;
 לוס פֿערוועער חזער זיינער גיטער. פֿירטען לוכט דורך חיהן
 לו אעהרען; ויינען רחטהען קאוגהייט איטלוטהיילען. דטון נאך ישראל הין
 כחך חגיפטען; יעקב ועבטע חיס ווחרדע סס חלו פֿרעאדוינגע ער חבער
 זיעס זיין פֿאק ועהר ווחרזען, חונד זיינען פֿיינדען פֿיעל לו אחרטיג
 זיין. חונד ווחרטע יענער הערה, זיין פֿאק לו החטען, איט הינטער

עמו להתנבל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר פתח
 בו: שמרכם דבר אתותו ומפתים בארץ חם: שלח
 חשך ויחשך ולא יראו את דבריו: הפך את מי מדב
 לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפתה עים סדר
 מלכדם: אמר ויבא ערב כנים בכל גבלם: נתן גשמים
 כרד אש להבות בארצם: ויהי גפנם ויתאנתם וישפר עין
 גבלם: אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל
 עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויהי כל בכור בארצם
 ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף חדב ואין בשבט
 בושל: שמח מצרים בצאתם כנגפל פחדם עליהם:
 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שא ויבא שלו וליהם
 שמים שביעם: פתח צור ויזוב מים הלכו בציות גהר: ו
 זכר את דבר קדשו את אבותם עמו: ויצא עמו בשטן
 (* דברו ק' * שליו ק')

חסט לו דחאפעלען ויינע טרייען. דח וזאנדט' ער טעה, זיינען קאעכט,
 חונד אהרן, דען ער חזיענדיק קהרען. דח טהחטען חאנסער חיהנען
 זיינע לייכען, חזין אס'ז געפארען וואונדערטרעלען. ער ריען דער
 פיינטערניס — ויח קחסי; ניכטו וואר זיינעק ווארטע חונגעהתרוחסי.
 חיהר וואסער וואנדעלט' ער חזין בלוט, דחם חיהרע פייטע חולע שטח.
 בען. פרחטע וויאמאלטע חיהר לחנד הערוי, ביו חזין חיהרער קאזיגע
 פחאזחסטע. ער ספרחך — חונד סוואראע פון געוילד, חונד חונגעלייענער
 פילאמען חיהרע גרענלען. לוס רעגען נחב ער חיהנען החגעל, חונד
 פייערסטריהל חזין חיהרעס לחנדע. סאוג חיהרען וויינסטק, חיהרעס
 פייגענבוים; לערבדחך דחו בוואגעוואלד חזין חיהרען גרענלען. ער
 ספרחך — היטערעקען קחמען, חונד קאפער טהינע לטהל. חונד פרחטען
 חולע קרויט חזין לחנדע; חונד פרחטען חולע פרוכט חצר פלעזעה.
 סאוג חולע ערויטגעבורט דעו רייכ, חיהרער קרחטע ערויטלינג פרוכט.
 פיהרט זיינע סטחאמע חזין, איט גאור חונד וילבער; דח בליעב קין
 סוואלזיער לוריק. חיהרעו חבלוג וואר חגיפטען פרחע: דען חיהרע
 פרוכט וואר חייבער ויח געפאלען. ער בערזייטעטע לור דעקקע חייב
 וואוקע, — דעו נאכטו חזין פייער חזין, לו זיינען. ויח פלעהטען, ער
 זיען וואלטהען קחמען, חונד זאטטיגס ויח איט היאמאלוקחסי. חפלינעטע
 דען פלען, דחם וואסער פלחם; חזין דירדער וויסטע זיען חזין בחך.
 דען ער דחלטהע חזין חזין הייזיג ווארט, לו זיינעק דיענער אנהיס גע
 עדעט. וק פיהרט ער חזין זיין פלוק איט וואנע, איט פרחטקקע

בְּרַנָּה אֲתִּיבְרִיזוּ: וַיִּתֵּן לָדָם אֲרֻצוֹת גִּזְיָם וַעֲמַל לְאִמִּים
 יִירָשׁוּ: בְּעָבֹד וַיִּשְׁמְרוּ חֻקָּיו וַתִּזְרְחוּ יַנְּצִיחַ הַלְלָתָהּ:
 קו הַלְלָתָהּ וְהוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם תִּסְדֹּד: מִי
 יִמְלֵל בְּמִרוֹת יְהוָה יִשְׁמַע כָּל־תְּהִלָּתוֹ: אֲשֶׁר־יִשְׁמַר
 מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל־עֵת: וְכִרְגֵי יְהוָה בְּרֻצּוֹן עֲפָה
 פָּקְדֵנִי בִישׁוּעָתָהּ: לִרְאוֹת וּבְשׂוֹבַת פְּתִיחֶיךָ לְשִׁמְחַת בְּשִׂמְחַת
 גִּבּוֹרֶיךָ לְחַתְּתֵלֵל עִסְתָּנְחֻלְתָּהּ: חָטְאוּ עִמָּאֲסוּתֵינוּ הַעֵינִי
 הִרְשַׁעְנוּ: אֲבִיתֵנוּ בְּמִצְרִים וְלֹא־הִשְׁבִּילוּ נַפְלְאוֹתֶיךָ לֹא
 זָכְרוּ אֶת־הַר הַסִּינַי וַיִּמְרוּ עֲלֵיָם בְּיַם־סוּף: וַיֹּשִׁיעֵם
 לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ: וַיַּגְיעַר בְּיַם־סוּף וַיַּחֲרַב
 וַיִּזְלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת בְּמִדְבָּר: וַיֹּשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנְאֵי וַיִּנְאַלֵּם
 מִיַּד אֹיִב: וַיִּכְסַּר־מִים צָרִידִם אֶת־מַדְם לֹא־נֹתַר: וַיֹּאמִינוּ
 בְּדַבְּרוֹ יִשְׁרוּ תְהִלָּתוֹ: מִתְּרוּ שְׁסֹד מַעֲשֵׂיךָ לְאִחֵם

זיכע חזווערווהאטען. גחב חיהנען חזין, דער היידען ונחנעד; זיעו
 זיח דען פלייס דער נחליחנען ערבען. חזין דחם זיח האטען זייע
 רעכטע, בעווההרען זייע זעהרען. הללחה!
 קו הללחה! דחנקס דעם העררן, דען ער חזוט פריינדליך: עוויג ווהה
 רעט זייע גיטע. ווער ספריכט דעו עוויגען וואלחטס חזיז? פערקיי-
 דעט חזו זיין זקב? ווהה דעם, דער דיח געבחטע האט, חונד טהוט,
 ווחו רעכט חזוט חיאאערדחר! זעה, הערר! געדענק חזיך איינער, ווען
 דייעס פחוקע גחדע ויעדערפחחרט! ערפרייח חזיך זיך, איט דייעס
 הייע! דחם חזיך דיח ווההפחחרט דייער חזויערווהאטען זעהע, טהיין
 נעהאע חז דער פריידע דייענע פחוקו; חונד דייענע זייענעסוואו זיך
 ריהאע! חז! וויר זידיגטען זחאאט חונערן פחטערן; איסהחגדע'טען
 חוגר פרעפע'טען!. סחן חז חזיפטען חזטעטען דיח וואונדער חונרע
 פחטער ניכט. זיח דחכטען ניכט חז דייע גרחטע גיטע; עאפחרטען
 זיך חס רחטהעו אעער. חוס זייענע נחאענו ווילען החזן ער חיהנען,
 חוס זייע פחאחטס קונד לו טהון. ער טחאט דעם סיזאעער — עו
 פערזיעגטע. דורך טיעפע פיהרט ער זיח, וזיח חז דער וויסטע. בעפרייט
 זיח פחן דעו החסערו החנה, עררעטעטע זיח פחן פיינדעו אחטס.
 פלוטהען דעקטען חיהרע ווידערזחכער, ניכט חזייער, דער ענטקחס. —
 דח גלויבטען זיח חז זייע ווקרשע, חונד זחגען ווקבגענונג. דחך זיח
 פערגחטען זייע וואונדער בחנה, חונד טרויען זייעס רחטהטוט

לַעֲצוֹתָּ: וַיִּתְּאוּ תְּאוֹתַי בַּמִּדְבָּר וַיִּנְסֵאל בְּיַשְׁמוֹן: וַיִּהְיוּ
 לְדָם שְׂאֵלְתָם וַיִּשְׁלַח רִחוּן בְּנַפְשָׁם: וַיִּקְנֵאוּ לְמִשְׁהַ בַּמִּדְבָּר
 לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה: תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע וַיִּהְיוּ וַתִּכַּס עַל-
 עֵדוֹת אֲבִירָם: וַתִּבְעַר אֵשׁ בְּעֵדוֹתָם לְהִכָּה תְּלֵהֶם רְשָׁעִים:
 וַעֲשׂוּ עֵגֶל סָדֵרֵב וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַמַּסֶּכֶה: וַיִּמְרוּ אֶת כְּבֹדֶם
 בַּתְּחִבִּית שׁוֹר אֲכָל עֵשָׂב: שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה נִדְלוֹת
 בַּמִּצְרַיִם: נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נִדְאוֹת עַרְבִים סוּף: וַיִּאֲמַר
 קְהֵל־שֹׁמְדִים לֹלֵי מִשְׁהַ חֲזִירוּ עִמָּד בַּפָּרָץ לִפְנֵי לַחֲשִׁיב
 חֲמַתוֹ מִחֲשָׁחוֹרָיִם: וַיִּמְאִסוּ בְּאֶרֶץ חַמְדָּה לֹא דִאֲמַתִּי
 לְדַבְּרוֹ: וַיִּהְיוּ כְּאַהֲלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: וַיִּשָּׂא
 יָדוֹ לָהֶם לְחַפֵּל אֹתָם בַּמִּדְבָּר: וַלְחַפֵּל וְרַעַם פְּתִיחַ
 וּלְחֹרוֹתָם בְּאֶרְצוֹתָי: וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּאֲכְלוּ זִמְדָּ
 מַתִּים: וַיִּבְעִימוּ בְּמַעַל לַיהוָה וַתִּפְרָץ כַּסּ מִנִּפְתָּה: וַיַּעֲמֵד

ניכט. וּמִקְרָדֵן לִמְסַעֲרָן חִין דְּעָר וּויסטע; פֿערוואַכטען חִין וַיִּינְחָדֵעֵן,
 גַּחְטט. דָּח גַּחְבַּעַר וּחִין וַיִּחַ פֿעֲרֵדֵעֵרֵטֵן, דִּיחַ פֿלֵאָע, בִּינֵי לֹר עֵקֶקֶטֵאֵוֹכְטֵ.
 דָּח וַיִּחַ וַחֲגֵעֵר טַפֿה קִרְחָנְקֵטֵעֵר חֹנֵד לֵהֲרֹן, דֵּעֵן גַּעֲהֵיִיגֵטֵעֵן דֵּעֵן
 הֵעֵרֵרֵן; טַהֲטֵט זִיךְ דִּיחַ עֵרֵדֵעַ חֻיִן, פֿעֵרֵטֵאֵוֹכְגֵ דֵחֵן, חֹנֵד דֵּעֵקֶטֵעַ
 לֹא לִגִּיבֵס'וֹ רֵטֵטֵעַ. בִּוִּיטֵלֵטֵטֵרֵהֵל פֿוֹהֵר חִין חֵיִהֵרֵעַ רֵחֵטֵטֵעֵל גֹּאֵט
 פֿעֵרֵלֵעֵהֵרֵטֵעַ אִיסֵעֵהֵחֵטֵעֵר. — חֻיִן חֹרֵב אֵיחֵטֵעֵן וַיִּחַ חִין קֵחֹכֵב
 גַּעֲגַחֵטֵעֵנֵעֵן עֵרֵלֵטֵכִיִּלֵּט חֵלֹכֹבֵטֵעֵן; חֹנֵד וַחֲנֵדֵעֵלֵטֵעֵן פֿעֵרֵעֵהֵרֹכֵב גַּחֵטֵעֵן
 חִין בִּוִּדְנִים חֵיִנֵעֵן טֵטֵיֵעֵרֵוֹ, דֵּעֵר גֵּרָחוֹ פֿעֵרֵלֵעֵהֵרֵט. פֿעֵרֵגַחֵטֵעֵן חֵיִהֵרֵעֵן
 הֵעֹלֵפֵעֵר, גַּחֵטֵט, דֵּעֵר חִין חֲגִיפֵטֵעֵן גֵּרֵחֵטֵעַ דִּיגֵעַ טַהֲטֵט; וּוּחֹכֵדֵעֵר
 וּועֵרֵק חִין וַחֲנֵדֵעַ חֵס; חֵס טִוִּלֵאֵעֵר טֵרֵעֵקֶקֶטֵעֵנֵפֿחֵלֹלֵעַ טַהֲטֵעֵן. חֹנֵד
 עֵר בֵּעֵטֵאֵחֵס וַיִּחַ לֹא פֿעֵרֵטִיִּוִּגֵעֵן; וּוּחַ נִיכֵט טַפֿה, וַיִּין גַּעֲוִיעֵבֵטֵעֵר, זִיךְ
 חִין דֵּעֵן רִים גַּעֲטֵטֵעֹלֵט פֿחֵר חֵיִהֵק. זֵיִנֵעֵן גֵּרִים לֹא וּועֵנֵדֵעֵן. וַיִּחַ פֿעֵרֵ
 חֵטֵטֵעֵטֵעֵן דָּחוֹ זֵיִעֵבֵעַ וַחֲנֵד, חֹנֵד גֹּאֵיבֵטֵעֵן זֵיִנֵעֵק וּוּחֵרֵטֵעַ נִיכֵט. עֵא
 פֿחֵרֵטֵעֵן זִיךְ חִין חֵיִהֵרֵעֵן לֵעֹלֵטֵעֵן, חֹנֵד הֵחֵרֵטֵעֵן נִיכֵט דֵּעֵן עֹוִיגֵעֵן
 טֵטִיִאֵעֵ. דָּח הֹכֵב עֵר וַיִּינֵעַ הֵחֵד חֻיִן, וּוִיֵדֵעֵר וַיִּחַ; דָּחַס עֵר וַיִּחַ
 טִוִּיגֵעַ חִין דֵּעֵר וּויסֵטֵעַ. חֹנֵטֵעֵר הֵיִדֵעֵן חֵיִהֵרֵעֵן זַחֵחֵטֵעֵן וּוִירֵפֵעַ, חִין
 פֿרֵעֵאֵרֵעַ וַחֲנֵדֵפֵר וַיִּחַ לֵעֵרֵטֵרִיִּחַ. — וַיִּחַ הֵיגֵעֵן זִיךְ פֿון נֵעֵל־פֿעֹה,
 חֵטֵטֵעֵן חֵפֵלֵעֵר טַחֲדֵטֵעֵר גַּחֵטֵלֵעֵן; חֹנֵד חֵרֵגֵעֵרֵטֵעֵן אִיס חֵיִהֵרֵעֵן
 וּועֵרֵקֵעֵן — דָּח רִים חֻיִן פֿעֵטֵט חִין חֹנֵטֵעֵר וַיִּחַ. רֵטֵךְ פֿיגֵס טֵרֵטֵט

פִּינָחָם וַיִּפְלֹל וַתַּעֲצֹר הַמַּגְפָּה: וַתִּחַשֵּׁב לוֹ לַעֲדָקָה לְדֹד
 וְדָד עַד-עוֹלָם: וַיִּקְצִיפוּ עָלָיו מְרִיבָה וַיִּרַע לְמַשְׁחָה
 בְּעַבְדָּם: כִּדְבָרוֹ אֶת-דְּרוֹתָיו וַיִּבְטֹא בַשְּׁפָתָיו: רֹא
 הַשָּׁמַיִם אֶת-הַעַמִּים אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה לָהֶם: וַתַּעֲרֹם
 בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיָדָם: וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-עֲצִבֵיהֶם וַיִּהְיוּ לָדָם
 לְמוֹקֵשׁ: וַיִּחַסּוּ אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם לְשָׂדִים
 וַיִּשְׁכְּבוּ דָם נָקִי דַם-בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָכְרוּ לַעֲצִבֵי:
 כְּנָעַן וַתִּחַנֵּף הָאָרֶץ בְּדָמִים: וַיִּשְׁמְאוּ כַמַּעֲשֵׂיהֶם וַיִּחַסּוּ
 כַמַּעֲלָלֵיהֶם: וַיִּחַר-אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּתְעַב אֶת-נַחֲלָתוֹ:
 וַיִּתְּנֵם בְּיַד-גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׁנָאוֹתָם: וַיִּלְחָצוּם אֹיְבֵיהֶם
 וַיִּכְנְעוּ תַחַת-יָדָם: פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהִמָּה יִמְרוּ בַעֲצָתָם
 וַיִּמְכוּ בְּעוֹנָם: וַיִּרְא בָצָר לָהֶם כְּשָׁמְעוּ אֶת-רִנָּתָם: וַיִּחַסֵּר
 לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּתֵם כָּרֶב חֲסָדוֹ: וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לְפָנָי

ו' חסרו ק'

לו, חונד ס'א'טעטע; דא ווארד דיא פעסט געהעאט. זיהא ווארד
 עו זון פערדיענט גערעכנט. פיר ויכע נחלקונט, עוויגליך. זיא
 רעגטען לחרן חס האדערעוואסער; דאס עזה חיהרענטאונגען ויסט:
 דען זיא ערביסטערטען זיין הערן, חונד זיהא ענטפלהרען ווארטע.
 חויך פערטיגטען זיא דיא פלאקער ניכט, וזיא דאך דער עוויגע גע-
 זייטען, פערטיגטען חונטער היידען זיך, חונד לערנטען חיהרע זיס
 טען. פערעהרטען חיהרע טרויערגחטלען, חנטטחם, דער לוס חבטח'ן
 ווארד. ווארגחטטערן ברחטטען זיא לוס חפפער, חיהרע וזאהנע, חיהרע
 טחטטער. חונטורדיג באוט פערגחטען זיא; חיהרער וזאהנע חונד טחכ
 טער באוט, דיא זיא כנען'ן גחטלען חפפערטען; זיא בווטטורד ווארד דאן
 חונד בעפלאקט. זיא זעלבוט פערחונדיינט דורך חיהר טהון דורך חונ-
 לוכט טחנדזילעו פעהרזאטענו. לחרן גחטטעו ברענגטע חזיכער זיינע
 נחליחן, ער החטטע גרייל חן זיינעס חייגענטהוק. ער גחב זיא חן
 דיא חונד דער היידען; זיעו חיהרע חחסער זיא בעהעררטען. חיהרע
 פיינרע דריקטען זיא, חונד בייגטען חונטער חיהרער חחנד זיא נייער.
 זיא חפפער ער זיא בעפרייטע, וואר חיהר בעגינען, חויפורהר; ביז
 זיא חפטהחט זיא טיעפגעבייגט. דאן זיעהט ער חיהרע גרחסע נחטה,
 חונד חרט חיהר קאחגעטרייח, געדענקט חן זיינען חונד זיא חיהנען,
 חונד חנדערט זיאנען רחטהאוס; נאך זיינער גרחסען גיטע. ערוועקט
 בחמהערל'יגקייט זיא חללען, דיא זיא חינו עלענד חנגעפיהרט.

כָּל־שׂוֹבְדֵיהֶם: הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִיַּד־צָרִים
 לַיהוּדֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּתַהֲלִיחֶךָ: פְּרָק: יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעַם
 אָמֵן הַלְלוּהָ:

ספר חמישי

ליום ששי

קו הודו ליהוה ברטוב כי לעולם תסדו: יאמר גאלי
 יהוה אשר גאלם מיד צר: ומאצות קבצם ממזרח
 וממערב מצפון ומזם: תעו במדבר בישמון הרה עיר
 מושב לא מצאוי: רעבים נסצמאים נפשם בדם התעטף:
 ויצעקו ליהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילים: וידריכם
 בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליהוה תסדו
 ונבלאותיו לבני אדם: כיהשביע נפש שוקקה ונפש

היין חונו הערר! חונוער גחטט! ברינג חונו לוחאטען חונו דען
 היידען: זף דחנקען ויר דעם נחטען דינער הייליגקייט; חונד ריהאטען
 דינענו וזבענו חונו. געלחכט זייח דער הערר, דער גחטט שרללז: פון
 עוויגקייט לו עוויגקייט: חונד טאלעו פון סטרעכט, אסף הללרה!

פינפטעו בוך.

קו „לחנקט דעם הערר, דען ער חייט פריינדליך, עוויג ווההרעט
 זיינע גיטע!“ זינגען דיח דער הערר עראוועט, דיח ער חויו דער
 נחסה עררעטטעט; חונד פון פערנע הער לוחאטען ברינגט, פון
 אחרגען, חבענר, איטטערנחצט חונד וועלסטאטער, דיח חין וויסענדייטן
 חיררע געהען, קיינע כחהן לור ווההנטטחדט פיינדען, (געפונגט פון
 דרום חונד הונגער סאחצטעט חיהרע ועלע). טריין חין חיהרער
 נחסה דעם הערר, חונד ער בעפרייטעט זיח חויו דער חנגוט.
 פיהרט זיח חיינען עכנען פשהד, לו ביאווהנמען סטחדטען היין.
 דיח פרייטען זיח דען עוויגען גיטע; דען אענטענקינדערן זיינע
 דער; דחם ער דרוטיגע געוואסטטיגט, איט גוטעס הונגריגע

רַעְבָּה מִלֵּאֲמוֹב: יִשְׁבִי הַשֶּׁן וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וְבוֹ
 בִּרְהִמְרוֹ אֲמַרְרֵאל וְעֵצַת עֲלִיזָן נֶאֱצוּ: וַיִּכְבַּע בְּעַמֵּל
 כְּשֶׁלֶז וְאִין עֹזֵר: וַיַּעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמְּצוֹקוֹה
 יוֹשִׁיעִם: יוֹצִיאֵם מִחַשְׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יַגִּי
 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־שָׁפַר דַּל
 נַחֲשֶׁת וּבְרִיחַי בַּחֹל גִּדַע: אֲוִילִים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁע
 וּמַעַתְתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֲכָר תִּחְעַב נַפְשָׁם וַיִּגְעוּ
 שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיַּעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמְּצוֹקוֹתַי
 יוֹשִׁיעִם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחֵיתוֹתָם:
 לַיהוָה חֶסֶדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּפְסְחוּ וַיִּסְחוּ ו
 יִסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרָנָה: ז יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת
 מְלֶאכֶה בְּמִים רַבִּים: ז הַקֹּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יוֹ
 וּנְפִלְאוֹתָיו בְּמִצְוֹלָה: ז וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רַחֵם
 וַיִּתְרוֹמֵם גְּלוֹי: ז יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּ

געזאלט. דיש חין דיסטערן טחדעווסחטטען זיטלטן, חיינגעסט
 דתן לומאנג חונד חייזען. (גאטטען ווקרטען ווידערטפענוטיג, טח
 זיא דעו הך'נטען רחטה; דרוס אונטערוויזען ער זיא דורך זי
 זיא זיעגען דח חונד ניעאחנד הינלט). טריין חין חיהרער נחטה
 העררן, דער חויו חיהרער חנגוט זיא רעטטעט. פיהרט זיא או
 דיסטערן טחדעווסחטטען; לעררייסעט. בחנד חונד פעסען. דתן
 זיא דעו עוויגען גיטע, דען אענטענקינדערן זיינע וואונדער: דן
 עהרנע פעחרטע לערברוך, חייזערנע ריעגען לערסאנג. ווט
 חיבערטערטונג ווילזען, פיר חיהרע זינדען, טהערען זיידען;
 ספיווע חיהנען עקקעלט; חונד זיא חן טחדעופעחרטען סטעהן:
 זיא חין דער נחטה לוס העררן. דער רעטטעט זיא חויו חן
 חנגוט. סיקט זיין ווקרט, היילעט זיא. בעפרייפט זיא פעקס חונטען
 דתן פרייזען זיא דעו עוויגען גיטע, דען אענטענקינדערן זיינע
 דער. כרינגען חפעער חיהק דעו דחנקעג, פערקינדען זיינט טו
 אונטער לחכגעחנג. דיש חין טיפלען געהן חוילע אעגער, חיק געו
 טרייבען חיהר געטח'לט; דיעוע זעהען דעו עוויגען טהחטען,
 וואונדער חין דען טיעפען. ספריכט ער: זח עררעגט ערסטור
 אעערעווחקען טהיראען זיד. (זיא פטהרען גען ביהואען; זיא
 חין טיעפען; דיש זעעלע לחגט חן חנגוט; זיא טוואען חין טו

תתמוגג: ז יחוגו ויגעו כשפור וכל חכמתם תתבלע:
 ז ויצעקו אל יְהוָה בצר להם ומצוקתיהם יוציאם:
 יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כרשתקו
 וינתם אֶמְחֹז חֲפָצֵם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לפני
 אָדָם: וירוממוהו בקהל־לעם ובמזשב זקנים יהללדו:
 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פֶּרַח
 למלחה מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאגם־מים וארץ
 צִיָּה למצאי מים: וישב שם רעבים ויסגנו עיר משב:
 ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם
 יהוה מֵאֹד וּבְדִמָתָם לֹא יִמְעִיט: וימעטו וישחו מעצור
 רעה ויגון: ז שפק בוז על־גדריבים ויתעם בתדו לא־דָרְקוּ:
 וישב אביון מעוני וישם בצאן משפחות: יראו ישרים
 וישמחו וכל־עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר־אלה
 ויתבוננו חסדי יְהוָה: קח שיה מזמור לדוד: גסן לפי

וזו טראקטן. טולע איהרע. קונט פֿערזחגט), זיא טריין זין זיהרער
 נאטה לוס הערון, דער רעטטעט זיא זויז איהרער חגוט. פֿער-
 ווחדעלט סטורט זין טשילע; הייזט דעו אנערעו ווהגען טווייגען;
 זייטעט זיא חיל ווהנפֿטען וועללען, פֿרקה לו איהרעו וווטשעליעל. דמן
 פרייזען זיא דעו עוויגען גיטע, דען אנעטענקינדערן זיינע ווהונדער.
 ריהאען איהן זין פֿקוקלפֿערזחאזונג, פרייזען איהן זייט זיך דער פֿאטען.
 סארקאע ווחדעלט ער זין וויסען, ווהסערקוועלל זין דרוסיג אהנד.
 פֿרוכטפֿעלד ספֿעלט ער חוס זין ווהלגרונד; קוב דער בעווקהנער כח-
 הייט. וויסטען גרונד אפֿלט ער- לוס זעע, דיררעו אהנד לו ווהסער-
 קוועללען. אהסט דירפֿטיגע זיך דח בעועטלען; סטארטע בויען לור
 בעווקהנונג. פֿעלד בעווקען, ווייכערג פֿאזלנלען, יאָהרויך פֿריכטע
 וואַאיען. זעגעטע זיא, זיא אעהרען זיך חונד איהרע העערדען נעהאען
 לו. ווילן העררטאפֿטזיטך חונד פֿלנגען, זיא אינדערן, זיא בעדריקקען:
 ער שיטטעט טאחד זיין פֿירזטען זויז; פֿיהרט זיא זין חיררע פֿהגע
 כהן. רעטטעט דירפֿטיגע זויז לוחנג, אעהרט גלייך העערדען, דיח
 געטלעכטער. פֿרזחאע זעהל' חונד פֿרייען זיך, חונגערעכטסיגקייט
 פֿעסטוואַעט, ווער ווייזע זייט אערקט הירויך; ערקענטט דעו
 עוויגען ווהיהוהטען.
 קח פֿאלמליעד דוד. חונערשיטטערט בלייבט איין הערן,

יהוה שכל טוב לכל עשׂהם תהלה עמדת לעד:
 קיב הגלגלה אשר ראש ירא את יהוה במצותיו תפץ
 מאד: גבור בארץ יהוה ורעו דוד ישׂרים יבדק: הוד
 ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: ורח פחשה אור
 לישׂרים חנון ורחום וצדיק: טוב איש חונן ומלוה יכלכל
 דבריו במשפט: כיר לעולם לא יפוש לזכר עולם יהוה
 צדיק: משמועה רעה לא ירא נכון לבו בטח ביהוה:
 סמוך לבו לא ירא עד אשר יראה בצריו: סור ונרין
 לאבזנים צדקתו עמדת לעד קרטו תרום בכבוד: רשע
 יראה ויכעס שניו יחרק ונמם תאות רשעים האבד:
 קיג הגלגלה הגללו עבדי יהוה הגללו את שם יהוה:
 ידי שם יהוה מבדק מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
 עד מבוא מהגלל שם יהוה: רם על כל גוים יהוה על

פינע קלוגהייט, כרינגט אונזערגאנגיך זוכ. קיב הלליה. וזהו
 דעס אהנע. דער דען עוויגען פירצטעט חונד גרעסע אווט האט חן
 דעו העררן געכאטען! זיין זחאטע ווירד געוואלטיג זיין חויל ערדען;
 געוועגעטס חזוט דעו רעדליצען געטאלעט! חן זיינעס הויז חזוט חיבערי
 פלום חונד רייכטהוס; ווהאלטהטיגקייט בלייבט חונחויפהארליך. דען
 פרחאטען סטרעהלעט זיכט חין פיינטערניס, דער גנאדיגע, בחרא
 הערליגע, גערעכטע! ווהלו דעס, דער זיך ערכבראט. חונד טהיילעט
 אים חונד ריכטעט חיים זיין טהון נאך ביליגקייט! דען עוויגליך ווירד
 ער ניכט ווהנקען; דער נחלרוהס דעו גערעכטען בלייבעט עוויג. ער
 הארעט פורצטאחט סרעקליצע געריכטע; זיין הערץ האלט חויל דען
 עוויגען אונזערלנגט; געטרותט חונד אונערסיסטערט בלייבט זיין
 אוטה, ביז ער חן פיינדען זיינע אווט ערויעהט. ער סטרייעט חויל,
 ער גיכט דען פראען — ווהאלטהטיגקייט בלייבט חונחויפהארליך —
 אים עהרען ווירד זיין הארן ערהעהט. דער פרעפלער ויעהעט אים
 קראנקענדעס פערדרוסע חונד. האראט זיך חכ חונד קנירעט אים
 דען זעהנען — פערחייטעלט חזוט דער פרעפלער וווחוט! —
 קיג הלליה. אהכעט, דיענער דעו העררן! אהכעט דען נחאטען דעו
 העררן! געפרייען זיין דער נחאטע דעו העררן! אהכעט דען נחאטען
 דעו העררן! געפרייען זיין דער נחאטע דעו העררן! פלון טן חן חונד
 חן עוויגקייט. פלון חילגאנג ביז לוס נייערערגאנג געלוקכט דעו נחאטע
 דעו העררן! דער הערר חזוט חיבער פלוע פלוקער ערהעכען, חיביי

השמים כבוד: מי ביהוה אלוהינו הנביא לשם:
 המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעבר דל
 מאשפת ירים אביון: לחשבי עם נדיבים עם נדיבי
 עמו: מושבי ועקרת הבית אסדהבנים שמחה הללחה:
 קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעו: היתה
 יהודה לקדשו ישראל במשלוחיו: הם ראה ונאם היות
 יפכ לאחור: הדרים רקדו כאלים ובעות כבירצאן:
 מהלה הם כי חגם היות הסב לאחור: הדרים תרקדו
 כאלים ובעות כבירצאן: מלפני ארון חילי ארץ מלפני
 אלוהי יעקב: הרפכי הצור אגמם חלמיש למעיני נדמים:
 קמו לא לנהייה לא לנוכי לשמה הן כבוד על החסידה על
 אמתה: לפה יאמרו חגים אחדנא אלוהים: ואלוהינו
 בשמים כל אשר חפץ עשה: עצבדים כסף וזהב מעשה
 ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:

דין היאמעו זיין רהק ערהחבען. ווער חיוט וויא חונטער גחמס, דער
 הערר? טהרונט זק הקך. סויט נח טיען? חיק היאמעו? מויל ער,
 דען? — ריכטעט דען גערינגען חויל פאקס סטויכע; ערההרם דען
 חראען פאן קחסה; נעבען פירוטען חיהן לו ועטלען, נעבען פירסטען
 זיינע פאקו! בעלעבם דחו הוין דער קינדעראקטען, וחסם זיח פרההט
 אוטטער ווערדען הללחה.

קיד ח'ו יכא חיוולקג חויו פלרים, יעקנ'ו הוין פאן כהרבארענעפאקע
 דח' וחרד זיין הייליגטהוק דיה טחצטער יהודה, דיה טחצטער יכא
 זיין ריך. דחו וועלטאעער זחה חונד פאקה, דער ידן וויך לזריק, בערגע
 היעצטען ויח ווידער, היגעל ויח וקאאער. ווחו חיוט ריר וועלטאעער
 דחם דוח פליעהוט? דיר, ידן, דחם דוח ווייכוט? בערגע דחם חיהר
 היעצט ויח ווידער? היגעל, ויח וקאאער? פחר דעק העררן ערהעבע
 ערדע, פחר דעק גחמטע יעקנ'ו דער פעלו חין ווחסער ווחטרעלט,
 קיעועלטטיין חין קועווען קמו ניכט חונג! דיינעם כחמען ועלכום
 גיב עהרע, חוס דיעער גיסע חונד ווחהרהייט וויאוען! ווחו גחלום
 היידען ספרעבען: „ווח חיוט דען טן חיהר גחמס?“ חיוט דחך חונטער
 גחמט'חיק היאמעו, חונד סחשעלט, ווחו ער וויא. יענער גחמלען, גחארען,
 יזבערן, זע דער אענסענהקנדע פרכייט, החבען איילער, רעדען ניכט,

אֲנִים לְדָם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לְדָם וְלֹא יִרְחֹמוּ: יְדִחֶם וְ
 וְלֹא יִמְשֹׁן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְיוּ לֵאמֹנֵינוּ בְּרוּנוֹם:
 כְּמֹדֵם יִהְיוּ עֲשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר-בָּטַח בָּדָם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח
 בַּיהוָה עֹרֶם וּמִנְגַם הוּא: בֵּית אֲהֲרֹן בָּטַחוּ בַיהוָה עֹרֶם
 וּמִנְגַם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בָּטַחוּ בַיהוָה עֹרֶם וּמִנְגַם הוּא:
 יְהוָה וְכָרְנוּ יִבְרָךְ יִבְרָךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ אֶת-בֵּית
 אֲהֲרֹן: יִבְרָךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם-הַגְּדֹלִים: יִסֶּף
 יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָחַן
 לְבַר-אָדָם: לֹא-הַפְּתִים יִהְיוּ וְלֹא כָל-יְדֵי הַמָּוָה:
 וְאַתְּחִיב וְנִבְרָךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּהָ:

קָטָן אֶת-הַבַּיִת כִּי-יִשְׁמַע וַיהוָה אֶת-קוֹלִי תְחַנְּנֵנִי: כִּי-הִשְׁמַח
 אֲזִנּוּ לִי וּבְיָמֵי אֶקְרָא: אֶפְסֵנִי וְתִבְלִי-מִוֹת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל
 מִצָּאֲתָי צָרָה וְהָיוּ אֶמְצָא: וְכִשֶׁם-יְהוָה אֶקְרָא אָנֹכִי יְהוָה

הַחֲכֵנוּ מִיָּגַע וְעִדְתֵנוּ נִכְסֵנוּ הַחֲכֵנוּ הָהָרַעַן הָהָרַעַן נִכְסֵנוּ רִיעֵלְעֵנוּ
 נִכְסֵנוּ אִיט חִיהֲרַעַר נָחֵע, חִיהֲרַעַר הָהָרַעַר גְּרִיעֵלְעֵנוּ נִכְסֵנוּ חִיהֲרַעַר
 חִיסַע גְּנֵהֵנוּ נִכְסֵנוּ זִיח רַעֲדֵנוּ נִכְסֵנוּ דוּךְ חִיהֲרַעַר קֵהֵלֵע. דִּיח וְקֹלְע
 מִחֲכֵנוּ זִיכַר וּוִיח זִיח, דִּיח חוּיָן זִיח הָהָרַעַעֵנוּ, קֹלְע וְחָ, פֵרַטְרוּיח דַּפֵּן
 שׁוּיָגַעֵנוּ יִשְׂרָאֵל, עַר חִיט חִיהֲרַעַר הַעֲלָפֵעַר חוּנַר סִינְרָ! פֵרַטְרוּיח דַּעַן
 שׁוּיָגַעֵנוּ אֶהָרָז הַיּוּז. עַר חִיט חִיהֲרַעַר הַעֲלָפֵעַר חוּנַר סִינְרָ! פֵרַטְרוּיח
 דַּעַן שׁוּיָגַעֵנוּ, גְּחַטְטַעֲפֵרַעֲהֲרַעֲרָ! עַר חִיט חִיהֲרַעַר הַעֲלָפֵעַר חוּנַר סִינְרָ!
 דַּעַר שׁוּיָגַע דַּעַקְט. חוּטַעַר, מַגְנַעַט יִשְׂרָאֵל הַיּוּז, וְעַגְנַעַט אֶהָרָז הַיּוּז,
 וְעַגְנַעַט גְּחַטְטַעֲפֵרַעֲהֲרַעֲרַעַר, כִּידַעַן, קֹיִין חוּנַר גְּרַחַס. דַּעַר שׁוּיָגַע
 מַעֲהֲרַע חִיךְ חוּנַר חִיירַע קִידַעַר. חִיהֲרַע זִיךְ דַּעַן הַעֲרָרן גְּעוּעַגְנַעַטַע,
 דַּעַר הַיּוּמַעַל סוּךְ חוּנַר עֲרַדַע. דַּעַר הַיּוּמַעַל חִיט דַּעַן שׁוּיָגַעֵנוּ הַיּוּמַעַל,
 דִּיח עֲרַדַע גַּחַב עַר מַעַטְטַעגְקִידַעֲרָן. סִחְרַטַע פֵרִיִיעֵנוּ נִכְסֵנוּ דַּעַן הַעֲרָרן,
 נֶחֶךְ דִּיח הַעַטְכַּ לֹר הַקֹּלְע פֵחֲהֲרַעַן; וְזִיך חֲכַעַר פֵרִיִיעֵנוּ זִיחָהּ, דַּעַן
 הַעֲרָרן פֵחֵן טוּן חוּן חוּנַר חִין שׁוּיָגַקִיט. הַלְלוּהָ.

קָמָן זִיטַב חִיטֵזֵי אִיר, דַּחַס דַּעַר שׁוּיָגַע אִיין סֵרִיעֵנוּ עֲרַהֲרַרַט,
 אִיין פֵלֵעֵהן. עַר הַחַט זִיין חֲהֲרַ אִיר לֹגַעַניָגַט; כוּן רוֹפֵז חִיךְ חוּן, וְחָ
 וְחַנְּעֵנוּ חִיךְ זִיטַב. מַחֲפֵחַג אִיךְ דַּעַן סִחְרַעַנו סֵטְרִיקַעַע, עַר-גְּרִיעֵעַט
 אִיךְ דִּיח חַנְּגוּט דַּעַר הַקֹּלְע, דֵרִיקַט אִיךְ יִחַמַעַר חוּנַר נַחַסַה, וְחָ רוֹפֵעַ

אלהים אשרה ואמרה אידכבדי: עדה הנבל וכבוד
 אעדה שחר: אודה בעמים ו יהוה ואמרה בלאמים:
 כה גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: רחם
 על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: למען תלצח
 ידיך השעה ימנה וענני: אלהים ודבר בקדש
 אעלה: אמלקה שכם ועמק סבות אמוד: לי גלעדו
 לי מנשה ואפרים מעו ראשי יהודה מחקי: מאבוסיר
 החצי על אדום אשליה געלי על פלשת אחרוע: מי
 יבליגי עיר מבצר מי נתני ער אדום: חלא אלהים ונתתנו
 ולא תצא אלהים בצבאתינו: הבה לנו עזרת מצר וישא
 השעת אדם: באלהים נעשה חיל ותוא ימס צרינו:
 קט למנצח לדוד מזמור אלהי תחלתו א תתירש: כי פי
 השג ופי מרמה עלי פתחי דברו אתי לשון שקר: ודבר:

ח גחטס! חיד וינגע, סחגע וחיטענסטעו; דינו חוט אין רוק! ער
 ווחלע, החרן חונד ליטהער! דיח אחרגענרחהע וועקע חיד חוין.
 דך הערר! ערהעכע חיד חונסער נחליחנען; דיר טקעט חונטער
 פחוקערן אין טעו. דען חיבער חולע. היאעו רייכעס דינע
 גיטע; דינע טרייע ון החך דיח ווחקען געהן. ערהעכע גחטס!
 דך חיבער דיח היאעו! חיבער חולע וועט, דינע חקיעוטחט! חוין
 דחס גערעטטעט ווערדען דינע לעבען, חס דינע רעכטע העלען,
 חנסטערסע חונ! גחטס טפרח'ו חין ויינען הייליגטהואס — טן וינגע
 חיד ויעגעויער: „שכס פערטהייל' חיד וויעדער אעסע סכות טהקו איר
 חוין; אין חוס נלע, מנשה אין, אפרס איינע הויפטע מחלט; געי
 ועטלע גיכט טן יהודה וויעדער. מואח חוט אין ווחסגעפחט; חוין
 אדום ווערש' חיד איינען טוה, „טריחואפירע חיבער פלחטיס. ווער
 ברינגט חיד חין דיח פיעוטע בורג? ווער פיהרעט חיד נחך אדום חין?
 ביט דוח' ניכט, גחטס? דוח החטטענט חונו פערסטחטען, לחגוט
 ניכט אעהר אים חונוערס העערע. — חך! סחלע חונו רעסטאנג חוין
 דער נחטה! אענטענהייל' חוט דחך קיין ניסלע. אים גחטס נור טהון
 וויר גרחסע טהחטען; ער טריקט ויח נייערע, חונרע פיינדע!
 קט דעס זאנגמיטער אין פואלס דוד'. סווייגע ניכט, ח גחטס! אין
 רוק! — ויח חפלענען טרוג חונד פערפעאונד, ספרעכען חיבער חיד פער.
 ויארונגזונקע. חואגעכען חיד אים גיפטיגען רעדען, סטייטען קהנע

שָׁנָאָה סִבְבֵנִי וְלִחְמֵנִי תָנִים: תַּחַת אֲרֵבֶת יִשְׁטַנְנֵי וְאֲנִי
 תִּפְלֶה: וְיִשְׁמוּ עָלַי רָעָה תַּחַת מִזְבֵּחַ וְשִׁנְאָה תַּחַת
 אֲרֵבֶת: הֵי־קָדַד עָלַי רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד עָלַי מִיָּנִי: בְּהִשְׁפָּט
 יֵצֵא רָשָׁע וְהִשְׁפִּילֵנִי הַדְּהִיָּה לַחֲטָאָה: יְהוּדִימוּ מַעֲשֵׂים
 פְּקֻדֹתָי יִסָּךְ אֲחֵר: יְהוּדִי בְנֵי יִתּוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה:
 וְנָע יַעֲזֹב בְּנֵי וְשָׂאֵלוֹ וְדָרְשׁוּ מִחֲרֹב־תִּידִם: יִגְקֹשׁ גַּלְשָׁה
 לְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְיָבֹא זָרִים יִנְיֵעוּ: אֲלֵי־דָרְלוֹ מִשְׁךְ חֶסֶד
 וְאֲלֵי־יְהוָה חֲזָן לִיתּוּמָיו: יְהוּדֵי־אֲחֵרֵיתוֹ לַהֲכָרִית בְּדוֹד אֲחֵר
 יִפַּח שָׁמַם: יָזַכַּר וְעֵץ אֲבָתוֹ אֲלֵי־יְהוָה חֲטָאָה אִמֹּן אֶל־
 הַמָּח: יְהוּדֵי גְדֵי־יְהוָה תָּמִיד וְיִפְרֹת מֵאֲרֶץ זָכָר: יַעַן
 אֲשֶׁר וּלְאֲחֵזְרַי עֲשׂוֹת חֶסֶד וְרֵדֶף אִישׁ עָנִי וְאֲבִיוֹן וְגִבְיָהּ
 קָבַב לְמוֹתֵת: וְיֵאָתֵב קָלְלָה וְתַסִּיאֵדוֹ וְלֹא־חָפֵץ בְּבִרְכָה
 וְיִחַר־תֵּק מִפְּנֵי: וְיִלְמַשׁ קָלְלָה בְּמִדּוֹ וְיִתְבַּא בְּפִים בְּקִרְבּוֹ

חורף וידעך וידעך איך. פערפֿעלונגן איך, דאָפֿיר חיד ויח ליבע (חיד
 חבֿער בעטע—) ערוויעדערן בחזעו איר חוס גוסען, חוס ליבע
 פֿינדענהעס, „לחם חיינען וויסהעריך חיהן ריכטען, דען קאָנגער חיהן
 לור רעלסען סטעהן!“, פֿערדחאמנים זייח ויין חורטהיילוספרוך, ועלבוט
 זיין געבעט פֿערסולדונג! זיינער טחגע איםען וועניג זיין! חין פֿרעאגענער
 זיינען כֿעלחעס נעהאטן, חונד דיח ווחיוען, זיינע קינדער. חונד זיין
 עהעגענעס, דיח וויסטווע, הערפֿער חויו חיהרען טריאוערן סלייכען,
 ווחנדערן הין חונד הער חונד בעטטען! ווחו זיין חיוט, אחגען ווחאזערער
 ערפֿרעסען, חונד פֿינדע זיינען סליי געניעסען! כחאחט נייג' חיהן
 ליבע לוי, ערבחראע זיך זיינער ווחיוען כחאחט! זיינע כחאקלעס זייח
 לנח חונטערגחנגל חיס כחאזטען גליעד ערלחט' חיהר נחאע! דער הערר
 געדענק' חיהן זיינער פֿלחטער סולד, זיינער אוסטער זינדע ווערדע
 כח געטיילונג! סטעטו איסען פֿער דען עוויגען זיח כלייבען, ווען חוין
 דער ערדע ער חיהרע ספור פֿערניכטעס! דען ער דחלסטע כליכט ען
 ליבענעפֿליכט, פֿערפֿאָנגטע חראע חונד כעדרחנגטע, כעטריכטע הער.
 לען חין דען סחד. החס ער גערנע פֿאָך, וח סרעללע ער חיהן! וויז
 ער דעו ועגענדו כליכט, וח זייח ער פֿערן פֿאָן חיהן! וח ליבע' ער פֿאָך
 ען, ויח זיין העמד; ער דרינגע חין זיין חיינערומעו ויח ווחסער,

וְלִשְׁמֹן בְּעֲצֻמוֹתָיו: הִחֲדָלוּ כִּבְדֹּךָ יַעֲטֶה וְלִמְנַח תִּקְמֵד
 יִחַיְרָה: וְאֵת פְּעֻלַּת שִׁמְנֵי מֵאֵת יְהוָה וְהַיְבָרִים רַע עַל־
 גַּפְשִׁי: וְאֵתָהּ וְיְהוָה אֲדַגִּי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי־מִבֶּ-
 חֶסֶדְךָ חֲצִילֵנִי: כִּי־עָנִי וְאֶכֶזֶן אֲנִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי:
 כְּצֶלַח בְּנִמְוֹתָי נִחַלְכֵתִי נִגְעַרְתִּי כְּאַרְפֵּה: בְּרַפִּי כְּשֶׁלֹּחַ מִצֹּחַם
 וּבְשָׂרִי כְּחֹשׁ מִשְׁמֹן: וְאֲנִי וְהַיְיִתִּי חֲרַפְּהָ לָהֶם יְרֵאֵנִי יִנְיַעַן
 רֵאשִׁים: עֲזַרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשִּׁיעֵנִי כִּחֶסֶדְךָ: וַיִּדְעוּ כִּי־
 יָדָהּ וְאֵת אֶתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ: יִקְלְלוּ הַמִּדֶּה וְאֵתָהּ תִּבְרַךְ
 קָמוּ וַיִּבְשׂוּ וַעֲבָדְךָ יִשְׂמָח: יִלְבָּשׂוּ שִׁמְנֵי כְּלִמָּה וַיַּעֲשׂוּ
 כְּמַעֲוִל בְּשִׂחָם: אֲוָדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וּבַתּוֹךְ רַבִּים
 אֲהַלְלֶנּוּ: כִּי־עָמַד לִימִן אֶכֶזֶן לְחֹשֶׁעַ מִשְׁפָּטִי נִפְשׂוּ:
 קִי לְדָוִד מְזִמּוֹר נֶאֱמַר יְהוָה לְאֲדָנִי שֵׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁיחַ
 אֲבִיךָ יְהוָה לְרַגְלֶיךָ: כִּמְטָה עֲנֶה יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רִדְהָ

ויהי וזלכפ חזן זיינע גליעדער, חונד וייח חיהק, ויהי געוואנד, דעם פיר
 חוואהילט, ויהי זיין גירטע, איט דעם ער סטעמט זיך גירטעט! דיען
 וירקטען גערן פֿאָס העררן איר איינע פֿיינדע חוין, דוח איינער זעלע
 חונטערגאנג געטוואָרען. טבער דוח, הערר, עוויגער! סהו' איר חוס
 דיינע נטאענע ווילען דען דיינע זעב' חויט טרונזאָיך! רעסטע אידן
 בערדראַנגט בין חיד אַנד עלענד, ערסאָנגען חויט איין הערן חזן איר;
 ויהי סחסטען וויילט, זך סוואַנק' חיד היין, ויהי הייסרעקקרוט הערעב-
 געטיטטעט. קרעטאָן זיך פֿאָס פֿחוטען איינע קניעט, פֿאָן זעלסטען
 חויגעלעהרט אין פֿלייס. זך בין חיד יענען דען לוס ספֿאָסטע וואָרדען!
 זח וטהלו', סיטטען איבער איד דחו הויסט! סטעה' איר בייח
 זך עוויגער, איין גאָסט! היין איר נחך דיינער גאָדע; זאָס זח ערי-
 קעננען, דחם עז דיינע הפֿנד, דחם דוח, הערר, זאָלעו טהועט!
 זח אָנגען פֿאָלען — זעגען דוח! זך סטעהען זח בעסאָאָס, חונד דיין
 פֿערעהרער פֿרייסט זיך. סחנדע קלידע איינע ווידערזחצער, סאָך
 חוואהילע ויהי חזין אָנטעל זח! זך דחנקט איין אַנד דעם עוויגען
 זעהר, זך ריהא' חיד זיהן פֿאָר פֿיעלעס פֿאָקס, דחם ער דעם דיר-
 טיגען לור רעכטען סטעהט חונד רעסטעט חיהן פֿאָן ריכטערן
 זיינע זעבעט.

קי אן רוד אייןפואלם. דער עוויגע ספֿריכט לו איינעס העררן: פֿערווילע
 היער לו איינער רעכטען, חיד ווערע דיינע פֿיינדע דיר לוס
 טעאען דיינער פֿיסע זעגען! דער עוויגע סטריכט פֿאָן לין חזין זי

בְּקִרְבֵי אֲבִיךָ: עֲפָה נָרַבְתָּ בְּיָדְךָ חַיִּלְךָ בְּיַד רִיקָא לְשִׁמְרָתְךָ
 מִשָּׁחַר לְךָ סֵל יִלְדֶּתְךָ: נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחַם אֶתְּךָ כֹּהֵן
 לְעוֹלָם עַל־דִּבְרֹתַי מִלְּבַרְעָדֶק: אֲדַנִּי עַל־יְמִינְךָ מִחַץ
 בְּיוֹם־אֲפֹ מְלָכִים: יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְיוֹת מִחַץ רֹאשׁ
 עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנְּחַל בְּדָרְךָ יִשְׁתָּה עַל־כֶּן יָרִים רֹאשׁ:
 קִיא הַלְלוּהוּ אֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לֵבָב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעֹדֶה:
 גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה יְהוֹשִׁיעִים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: הַגְּדִילֶנּוּ
 פְּעֻלָּו וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד: זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חַנּוּן
 וְרַחוּם יְהוָה: מֶרֶץ נָתַן לִירְאָיו חֶסֶד לְעוֹלָם בְּרִירָתוֹ:
 כִּי מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי
 יְדִיו אָמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל־פְּקֻדָּיו: סִמְכִים לְעַד
 לְעוֹלָם עֲשִׂים בְּאֵמַת יְיָשֵׁר: פְּדוּתָו שְׁלַח לְעַמּוֹ צָהָה
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְגֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה וְיִרְאָה

לעצמם דינער אהיטאמאס; רעגערע איטמען אונטער פליגערן! דיין
 יוגענדליכע פלאק עהגיינט פרייוויליג ויך, חין הייליגען סאוקקע, חס
 טחגע דינער העלרענטליכט, ווי טהויו פלס סחאס דער אהרעגני
 רחטהע. דער עוויגע סוחר — זיהן רייט-ניכט — דח ביז דער
 גחטהייט דינער עוויג! — דער ונגעל טייטס ניכט, קחניג לקו! —
 לו דינער רעכטען החט דער הערר חיס לחון סחן קחניגע לערסאחגען;
 ער זירד נחליגען ריכטען חויל הךגעטהיראטען וייען, דער יעסלי
 דח הויפט פלון רנה סאוג. סחן טרינקט עו חויו דעס כחך חס וועגע,
 וייל עו לו סחחן ויין הויפט ערהחב.

קיא הללויה. פלון גחלעס הערלען דחנק' חיד דעס העררן, חיס רחטהע
 דער ירחאטען, חין דער בעאיינע. ערהחבען זינד דעו עוויגען סהח-
 טען, חולען איהרען לוועקקען חגעאעטען, אהיטוטחס חונד סחגע
 זיינע ווערקע, עוויגליך בעסטעהענד זיינע גיטע. געוהלסניס סחי:
 טעט זיינער וואנדער דער גחריגע, כהרהערגליגע, דער הערר!
 גיבט זיינען דינערן חונטערהחלט, דענקט עוויגליך חן זיינען בונד;
 לייגט זיינען פלאקע זיינער טהחטען קרחט, גיבט איהנען חין דער
 היידען חייגענטהון. זיינער החנדע ווערק זינד רעכט חונד. ווייהייט,
 חנהע וואנדען חולען זיין געחחט, חיאער חונטערטסיסלס חאד עוויג,
 נחך רעכט חונד וואהרהייט חייגעריכטעט. רעטטונג חחנד' ער זיינען
 פלאקע סחחטעט, זיינען בונד חויל עוויג, ער, דעסען נחאע הייליג
 דער ווייהייט ליען חיוט גחטעוולרלס, דערנחך. לו וחרעלן

כִּי גַבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וַיִּמְתְּדֵהוּ לְעוֹלָם הַלְלוּהָ:
 קִיַּח הוֹדוּ לַיהוָה בְּרִטּוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ־נָא
 יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרָן כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ נָא יְרֵא יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: מִן־הַמִּצַּר
 קָרָאתִי יְהוָה עָנֵי בְּמִתְחַבֶּה: יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִחַיֵּעֲשָׂה
 לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעוֹרִי וְאֲנִי אֲרָאֹת בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת
 בַּיהוָה מִכְּסוֹת בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִכְּסוֹת בְּבָרִים:
 כָּל־גּוֹיִם סִבְבָּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִלֵּם: סַפְּנֵי נֶגְסִי סִבְבָּנִי
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִלֵּם: סַפְּנֵי כְּבָרִים דַּעַב כַּאֲשֶׁר קוֹצִים
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִלֵּם: דַּחַח דְּחִיתָנִי לְגַפְּלֵי יְהוָה עֲזָרְנִי:
 עֲזֵי חֲמַרְתִּי יְהוָה לִי לִישׁוּעָה: קוֹל וּרְנָה וְיִשׁוּעָה בְּאֶחָל
 צַדִּיקִים יִמִּין יְהוָה עֲשָׂה תִּיל: יִמִּין יְהוָה רֹמְמָה יִמִּין יְהוָה
 עֲשָׂה תִּיל: לֹא־אָמַת בְּרָאֲתָהּ וְאִסְפַּר מַעֲשֵׂיהָ: יִסֵּר

זיינע גיטע וואס מען זיצט אונטער אונט, זיינע טרייע זיין עוויגקייט. הללויה!
 קיח דחנקט דעם העררן, דען ער חיוט פריינליך. עוויג ווהרעט
 זיינע גיטע זק וינגע יראל: עוויג ווהרעט זיינע גיטע. זק וינגע
 אהרן הויז: עוויג ווהרעט זיינע גיטע. זק וינגע, דיח דען העררן
 פערעהרען: עוויג ווהרעט זיינע גיטע. זק חנקט ריפן זיך דיח
 גקסטטייט זון; דער גקסטייט חנטווארט סוף איר רויט. דער הערר
 חיוט איין, זיך פירכטע ניכט' ווהו קחן דער מענט איר טהון? דער
 הערר חיוט איין חוטר סטעהט איר בייה, זיך זענדע ווטן זון פלייני
 דען סויען. בעסער חיוט' דען העררן פערטרויען, חון חויל מענטען
 זיך פערואחטען. בעסער חיוט' דען העררן פערטרויען, חון חויל פירטען
 זיך פערואחטען. זקס חון היידען זיך זואגעבען; ביי'ס עוויגען, זיך
 לערהויע זיח! היער זואגעבען, דקרט זואגעבען; ביי'ס עוויגען, זיך
 לערהויע זיח! ויח ביענט זואסווארען, ויח דקרטענפלאמאע זואווארען;
 ביי'ס עוויגען, זיך לערהויע זיח! וטן חלענע לוסטיראט, זיך לו טטירלען,
 דער עוויגע סטעהט איר בייה. ער חיוט איין זיען, איין זיטענטייען,
 ער ווירד איר לוס טריוואן! פריידערן, זיענענער טחאט חין היסטען
 דער טוגענדפערעהרער. „דיח רעכטע דען העררן ערקואפלט דען
 זיען! — דיח רעכטע דען העררן ערהקבען — דיח רעכטע דען
 העררן ערקואפלט דען זיען!“ זיין נאך סטערבע זיך ניכט! זי
 זעבע ערנקהוע. דיח טהקטען דער גקסטטייט! ניכטיגען וויל זי

יִסְרְנֵי יְהוָה וְלִפְנֵי לֹא נִתְנָנִי: פִּתְחֵרְלִי שְׁעַר צְדָק אֲבֹה
 בָּם אֹדָה יְהוָה: וְהַשְׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אֹדָה
 כִּי עֲבִיתָנִי וְפִתְחֵרְלִי לְשׁוּעָה: אֲבָן מֵאֲבוּ תְּבוּנִים הִיטְהֵר
 לְרֹאשׁ פְּנֵיהֶם: מֵאֵת יְהוָה הִיטְהֵר וְאֵת הַיָּדָה הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ:
 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגְיָלָה וְנִשְׁמָחָה בוֹ: אֲנִי יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחֵה נָא: בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם
 יְהוָה פְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵל וַיהוָה וַיָּאֵר לָנוּ אִסְרוּדֵנוּ
 בְּעַבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֲתָה וְאֹדָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲרֻמְמוֹךְ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם תִּסְהַח:
 קִים אֲשֶׁרִי תְּמִיד דְּרָךְ הַחֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: אֲשֶׁר
 נִצְרִי עַד תְּיוֹבְכֵל לְבִידְרֵשׁוֹ: אֲף לֹא פָעַל עוֹלָה פִּדְרֵי
 הַלֵּם: אֲתָה צִוְּתָה סִקְרֵךְ לְשֹׁמֵר מֵאֵד: אֲחִלִּי יִכְנֹוּדְרֵךְ
 לְשֹׁמֵר תִּקְרֵךְ: אֵל לֹא אִשְׁבֵּת בְּיַדְשִׁי לְכָל מִצּוֹתֶיךָ: אֹדָה

גור רוח גחמסהייט, איבעלחסט איך ניכט דעם סודע סהם איד
 חיך דוח פלטרטען דער טוגענד! חיד געהע הינין חסד ותקע
 דעם העררן! ,,היער וזיס לופ עוויגען דוח פלטרטע! רעכטסחלפענע
 געהען דס הינין.“ חיד דחנקע דחם דוח איך געליכטיגס, חוט וועדער
 הילפע איר ערלייגנס. ,,דער סאין, דען בויענדע פערזערפען, ער
 חזיט לופ סאסטטין ווקרדען!“ דיעועו חילט פלס העררן געסעהען,
 ווחאדערבחר חין חונדערן חויגען! ,,דיעוען סתג גחכ חונו דער הער,
 לחסס חונו חיהן פלייערן אים ווחננטגעחנג! חיה, עוויגער, ח ססעה
 חונו בייח! חיה, עוויגער, לחס וחהגעווינגען! ווילקחחאמען חיס נחאסן
 דעו עוויגען! וויר חויו רעו עוויגען סעאפעו גריסען: ווילקחחאמען!
 גחאס, דער עוויגע, לחסס חונו זין חאטאיסן לייכטען; פליהרס הע
 דחו חפלער אים אירטהען גטבוטען, היעהער, ביו חן דיה חחרנו
 דעו חלטרזו! איין גחמט ביוס דוח! דיר וויל חיד דחנקען; איין גחמט
 דיד וויל חיד ערהעבען! דחנקס דעם העררן, דען ער חזיס פרייטרה
 עויג ווחהרעט זינע גיטע! קים א הייל דען אונדערן, דיה רעכט
 סחפלפען לעבען, דיה נאך גחמטעו לעהרע ווחרען! הייל דענס
 דיה זין לייגיס היטען, דיה חיהן פלון גחלעס הערלען וולען! דח
 חין זינען וועגען ווחרדען, איבען קיינע בחהייט חויו. פערחרדטען
 החוט דוח ערטהייט דחם אמן אים חילפער חויל זיה החוטע. חן,
 געלחגען איין בעטטרעבען, דחם חיד היעלפע דין געטען! טוי חיד
 חוילן חוילן דיינע געכחטע, זק ווערדע חיד נחלו סחמטען וועררן. חיד לערע

בְּיָשָׁר לִבְךָ בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: אֶת־חֻקֶּיךָ אֲשַׁמְדֶּה
 תַּעֲבֹבְנִי עַד־מָוֶה: בְּפִי זִכְרוֹנְךָ אֶת־אֲדָרְתִּי לְשֹׁמֵר
 כְּדַבְּרֶךָ: בְּכָל־לִבִּי רָשָׁתִּיךָ צִוִּיתִנִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בְּלִבִּי
 צִפְנִיתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֶחְטֵאֲלֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 לְפָנַי חֻקֶּיךָ: בְּשִׁשְׁתֵּי סִפְרֵי כָל־מִשְׁפָּטֶיךָ: בְּרוּךְ
 עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתֵּי כָּעַל כָּל־דָּוָן: בְּפִקְחֶיךָ אֲשַׁחַח וְאֲבִיטָה
 אֶדְחִיקֶךָ: בְּחֻקֶּיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ: גַּמְל
 עַל־עֲבֹדֶךָ אֲחִיהָ וְאֲשַׁמְדָה דְּבָרֶךָ: גַּלְעִינִי וְאֲבִיטָה
 נִפְלְאוֹתֶיךָ מִתּוֹרֹתֶיךָ: גַּר אֲנִי בְּאֶרֶץ אֲלֹהֵי־סֹתֵר מִפְּנֵי
 מִצְוֹתֶיךָ: גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת:
 גְּעִרָה וְיָדַי אֲרֹמִים חֲשׂוֹנִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מַעְלֵי תַרְפָּה
 וְכֹחַ כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצְרַתִּי: נִם יֵשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִרְפָּח עֲבֹדֶיךָ
 יִשִּׁחַ בְּחֻקֶּיךָ: נִם־עֲדוּתֶיךָ שֶׁעֲשִׂי אֲנִישׁ עֲצָתִי: דְּבָקָה

דינע חונטה הייטספריכע חונד דהנקע דיר איט גערנאדעס הערלען.
 הקאטען ווייל חיד דין געוועסן; לערנאס איך ניאאעראעהר! ב ויח
 קחן חין ייגאנג גיקוקיך זיין? ווען ער זיך הקוט נחך דינעס ווקרטע.
 פון גאלעס הערלען ווע ער זיך דיר; וחס איך ניכט לעהאען פון
 דינעס געבאט. דינע רעדע פרוגע חיד איינעס הערלען חין, חוין
 דחס חיד ווידער דיר נח זידיגע. געלובט וייט דוח, ח עוויגער!
 לעהרע איך דין געוועסן! אים איינען איפען ריהאע חיד דוח ריכטער
 ספריכע דינע אוכרע. חיד פרייע איך דינער לייגניסע ויח זיבער
 סחטלע פולערליח. דין געבאט חיוט איין געספרוך, נחך דינען וועגען
 סיע חיד סטעט; דין געוועסן חיוט איין ערגאטלען, דין ווקרט
 פערגעסן חיד נח. ג טהוע דינעס דינער ווקהן, דחס חיד לעבע
 חונד הקאטע דינע ווקרטע! ערשעלנע איינע חויגען איר, דחס חיד
 דוח ווחונדער דינער לעהרע סויע! חיד בין חין פילגריס היער חוין
 ערדען; פערבירג איר דינע געבאטע ניכט! איין געאיסה סטרעבט
 זעהנוכטופאון נחך דינען דעכטען פולעלייס. דוח סיאוט; דין פאוך
 מריפלט ססחאלע, דוח פון דינען געבאטען וויילען. אענדע פון איר
 טאמך חונד הקהן, דען דין לייגניס היסע חיד. וחס חוין פירוסען
 זיך בעטפערעכען ווידער איך; דין פערדהרער דענקט נור דין געוועסן
 דינע לייגניסע זינד איין ערגאטלען, אים זיהנען פאלעגע חיד רחטה.

לְעַבְדְּךָ נַפְשִׁי תִּהְיֶה כַדְבָרֶךָ: יְדָדְבִי סִפְרֹתֶי וְהִעַנְנִי לְמִדְוֵי
 חֲקִיךָ: דְּרָךְ פִּקְדֹתֶיךָ תִּבְנֶנּוּי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דְּלִפְנֵי
 נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִיַּמְנִי כַדְבָרֶךָ: דְּרָךְ שִׁקְרֵי הַסֵּר מִפְּנֵי
 וְתוֹרַתְךָ חֲנֻנִי: דְּרָךְ אֲמִתּוֹת סִרְתֵּי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׂדֵיתִי:
 דְּבִקְתִּי בְעֲדוֹתֶיךָ יְהוָה אֲתִבְלֶשְׁנִי: דְּרָךְ מִצְוֹתֶיךָ אֲרִיז
 כִּי תִרְחֹב לִבִּי: הוֹרְגֵי יְהוָה דְּרָךְ חֲקִיךָ וְאַצְרִנָה עֵקֶב:
 תִּבְנֶנּוּי וְאַצְרִחַ תוֹרַתְךָ וְאַשְׁמְרֶנָּה בְּכָל לֵב: תְּהַדְּבֵנּוּ
 בְּנֵתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בֹא חֲפָצְתִּי: הַטְּלֵב אֲעֲדוֹתֶיךָ וְאַל
 אֲלֶבֶצַע: הַעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שׂוֹא סְדֵרְכֶיךָ חֲנֻנִי: הִקֵּם
 לְעַבְדְּךָ אֲמַרְתָּךְ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ: הַעֲבֵר תְּרַפְּתֵנִי אֲשֶׁר יְגִדָּה
 כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מִזְכִּירִים: הִנֵּה תֹאכְתִּי לְפִקְדֹתֶיךָ בְּצַדִּיקֶיךָ
 חֲנֻנִי: וּבִאֲנֵי חֲסִידֶיךָ יְהוָה תִּשְׁמַעְתָּךְ בְּאֲמַרְתָּךְ: וְהִנֵּה

ד חס סטויבע קלעבט איינע זעעלע; בעלעבע איד נאך דינער פער
 הייסונג! איד ערלנהאט איינע זעעלע, דאז ערהערעט איד; זאנטער
 ווייזט איד חין דינען געזעמלען! אדם איד זיילענען דינער פער
 קרדונג ווייזט, נאכערנאך זיבער דינע וזאנטער ווערען! אין געאייס
 פערטאמלעט פאר בעטריכניס; ערקויקע איד נאך דינער פער
 הייסונג; פיהר' איד חב פאן פאוסעס זעעלע! בעגאנדיגע אים דינער
 לעהרע איד! איד וואהלע איר דען וועג דער טרייע, פערגאנדיגע דינע
 ריכטערטפרייע. איד האנגע דינען לייגניסען זאן; הערר, אדם איד
 ניח לו סתנען ווערדען! איד זייעלע דינער פארטרייעס באהן, דען
 דאז ערהייטערט איר דאז ברוט. ה לייגע איר, א עויגער. דאז זייעלע
 באהן דינער רעכטע, אן ווייזעס נאז אים פאן זייער זאנטער
 ריכטע איד, דאס חין בעשאנגע דינע לעהרע זאנטער האלטע זיח
 פאן גאלעס הערלען! זייטע איד חין דינער פארטרייעס סייגע, דען
 אין פערלונגען חיוט נאך זייער זאנטער אים געאייס לו דינען לייג
 ניסען, פאן זאלער האכאלט פערן! זייער איינע בויקע חב פאן חייט
 זעס וואהן! אדם איד ערקויקע נאז חין דינען לעהרען פירען. ער
 פילע דינעס דינער דאז פעהייסונג, דאז דענען ווערדען זאן, דאז
 דאז פירכטען. ווענדע פאן איר חב דאז סאך, דאז איד בעזארגע;
 וואהלעאייג זייער יח דינע רעכטע; איד זעהנע איד נאך דינער
 פארטרייעס; ערקויקע איד נאך דינער גערעכטיגקייט; ו דינע
 גאנצע עויגער, אדם איר ווירערלעהרען, דינע זייעלע, נאך
 דינער פעהייסונג! דאס איד ערווידערע איינעס אדםטערע; דען

חרפי דבר כִּי בְּטַחְתִּי בְּדַבְרֶךָ: וְאֶל־תִּצַּל מִפִּי דְבַר־אֱמוּנָה
 עַד־מָאד כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחַלְתִּי: וְאֲשַׁמְדָה תוֹרַתְךָ תְּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְאִתְּהַלֵּכָה בְּרַחֲבָהּ כִּי פִקְדֶיךָ דָּרַשְׁתִּי:
 וְאִדְבָרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֶבֹשׁ: וְאֲשַׁתְּעֶשֶׂע
 בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֲדַבַּרְתִּי: וְאִשָּׂא כַּפִּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 אֲדַבַּרְתִּי וְאֲשַׁחֲחֶה בְּחֻקֶיךָ: וְכִרְדָּבְרֶךָ לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר
 יִחַלְתָּנִי: וְזֹאת נִחַמְתִּי בְּעַנְיִי כִּי אֲמַרְתֶּךָ חִיתָנִי: וְיָדִים
 הִלְיַצְנִי עַד־מָאד מִתוֹרַתְךָ לֹא נָמִיתִי: וְכִרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
 מִעוֹלָם | יְהוָה וְאַתְּנַחֵם: וְלַעֲפָה אֲחֻזְתָּנִי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי
 תוֹרַתְךָ: וּמִיְרֹוֹת הַיָּד לִי חֻקֶיךָ בְּבֵית מְגוּרֵי: וְכִרְתִּי בְּלִילָה
 שִׁמְךָ יְהוָה וְאֲשַׁמְדָה תוֹרַתְךָ: וְזֹאת הִיְתַחֲלִילִי כִּי פִקְדֶיךָ
 נִצְרַתִּי: חֻקֵּי יְהוָה אֲמַרְתִּי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ: חֲלִיתִי פְּנֵיךָ
 בְּכָל־לֵב חֲנִנִי כְּאֲמַרְתֶּךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי וְאֲשַׁחֲחֶה רַגְלֵי

חזק פֶּעֲרָחֶסֶע אִיך חוּיִן דִּין וְחֻרָם. נִיט יוֹ דַּעַר וּחְהִרְהִיט וּחֻרָם
 חוּי אִינַעַס אֹכְדַע נִיכָם, דַּעַן חִיך פֶּעֲרָטְרוּעִע דִּינַעַן. רַעֲבָטַעַן; סוֹנֵד
 וּוּיֹוּ הַחֹטְטַעַן דִּינַעַן וְעַהֲרַעַן, עוּוִיגִיך חוֹנֵד חִיאַעַר. חִיך וּחְהִנְלַע חִין
 וּוִיטַעַס רֹוִיאַע, דַּעַן חִיך סְטַרַעַבַע כּוֹר נַחֵך דִּינַעַר פֶּאָרְטְרִיכְט. פֶּאָן
 דִּינַעַן לִיִּיגִיטַעַן סִאָא. חִיך אִיך נִיכָם, פֶּאָר קֶאָנִיגַעַן לֹו סְפַרַעֲכַעַן. אִיין
 עַרְגֶּאָטְלַעַן חִיטַס חִין דִּינַעַן גַּעֲבֶאָטַעַן, דִּיח אִיך חִינִיגֹוֹס אִיעַבַע. אִינַעַ
 הַחֲנֵדַע סְטַרַעַקַע סִיך חוּיִן נַחֵך דִּינַעַן וּחֵ גַעֲוִעַבְטַעַן וְעַהֲרַעַן, חוֹנֵד
 דַּעַנַקַע נַחֵך חִיכַעַר דִּין גַּעֲוַעֲכַן. וְ רַעַנַקַע דִּינַעַן קַעֲכָטַעַן יַעַנַעו
 וּחֻרָם, חוּיִן וּעוֹכְכַעַן דּוּח אִיך וְחֶסַעוֹס הַחֶפְלַעַן! דִּיעו חִיטַס אִיין טְרַחֶטַס
 חִיטַס אִידַעַן: נִייעו וְעַבְטַן גִּיכָם אִיר דִּין פֶּעֲרַהִיטַעַן. וּחֵ זַעַרֵר דִּיח
 סְטֶאָלַעַן אִינַעַר סְפֶאָטַטַעַן, חִיך וּוִיכַעַן נִיכָם פֶּאָן דִּינַעַר וְעַהֲרַעַן!
 חִיך דַּעַנַקַע פֶּאָן דִּין גַּעֲרִיכְט פֶּאָן חֲנַכַּעַגִין, עוּוִיגַעַר, חוֹנֵד פִּיגַדַע טְרַחֶטַס.
 כַּחֲנַעַ וּוִירַד אִיר כִּיִּיח פֶּעֲרַרֹוֹכְטַעַן, דִּיח דִּין גַּעֲוַעֲכַן פֶּעֲרַחֶסֶעַן. אִיין
 גַּעֲוַחֲנַג וִינֵד דִּינַעַן רַעֲכָטַעַן, חִיטַס הִוִּיעַ אִינַעַר וּחֹחֶלְפֶהֲרַט. חוּיך נַחֲכָטוֹ
 דַּעַנַקַע חִיך חֵן דִּינַעַן כַּחֲטַעַן, עוּוִיגַעַר, חוֹנֵד הַחֹטְטַעַן דִּינַעַן וְעַהֲרַעַן!
 דִּיעו וּחֻרַד אִיר לֹו טַהִיִּילַע, דַּחַס חִיך הַחֹטְטַעַן דִּין גַּעֲבֶאָטַעַן. חֵ חִיך סְפַרַעֲכַעַן,
 גַּחֲטַט: אִיין עַרְכָּגוֹס חִיטַס'וֹ, דַּחַס חִיך הַחֹטְטַעַן דִּינַעַן וּחֻרַטַעַן. חִיך
 פֶּלַעַהֲע דִיר פֶּאָן גַּחֲלַעַס הַעַרְלַעַן, זִיִּיח אִיר גַּנְאָרִיך נַחֵך דִּינַעַר פֶּעַר.
 הִיטוֹנַג! חִיך דַּעַנַקַע אִינַעַן וּחֻחַרַעַן נַחֵך חוֹנֵד קַעַהֲרַע חוֹט לֹו דִּינַעַן

אֶל-עֲדֹתֶיךָ: חֲשֵׁתִי וְלֹא הִתְמַדְמַדְתִּי לְשֹׂמֵר מִצִּוְתֶיךָ:
 חֲבִלִי רַשְׁעִים עֲדָנִי הַזֹּרְתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה
 אֶקְוֶם לְהוֹדוֹתֶךָ עַל מִשְׁפָּט צְדָקָה: תָּבֵר אֲנִי לְכָל אִשׁ
 יִרְאֶה וְלִשְׁמֵרִי פִקְדֵיךָ: חֲסִדֶךָ יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ חֲקִיקֶךָ
 לְמִדְנִי: טוֹב עָשִׂיתָ עִם-עַבְדֶּךָ יְהוָה כְּדַבְּרֶךָ: טוֹב מַעַם
 וְדַעַת לְמִדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי: מִרְם אָעֲנֶה אֲנִי שֹׁגֵג
 וְעָתָה אֲמַרְתֶּךָ שְׁמֵרְתִּי: טוֹב אִתָּה וּמִטִּב לְמִדְנִי חֲקִיקֶךָ:
 מִשְׁלוֹ עָלַי שָׁקֵה יוֹדִים אֲנִי בְּכָל-לֵב וְאֵצֶר פִּקְדֵיךָ: מִפֶּשַׁע
 כִּחְלָב לֶפֶם אֲנִי הַזֹּרְתֶךָ שֶׁעָשִׂיתָ: טוֹב לִי כִּרְעִייתִי לְמַעַן
 אֲלַמֵּד חֲקִיקֶךָ: טוֹב לִי הַזֹּרֵת פִּיךָ מֵאֲלֵפֵי וְהִבּוֹכְסֶךָ: יָדֶךָ
 עָשׂוּנִי וַיְכַנְנֵנִי הִבִּינִי וְאֲלַמֵּדָה מִצִּוְתֶיךָ: יִרְאֶה יִרְאֵנִי
 וְיִשְׁמַחַי כִּי לְדַבְּרֶךָ יִחְלֵתִי: יְדַעְתִּי יְהוָה כִּי צְדָק מִשְׁפָּטֶךָ
 וְאֱמוּנָה עֲבִיחֵנִי: יִדְרֶנָּה אֲחַסְדֶּךָ לְנַחֲמֵנִי כִּאֲמַרְתֶּךָ לְעַבְדֶּךָ:

לייגניסס. חיד חיו' חונד זיינע ניכט, ל' החוטטן דיין געבטט. איד חוה
 געבען דער פֿעררזאכטען סטריקקע; חלל' רינע לעהרע פֿערגעט'
 חיד ניה. חיד טטעהע חיו' לור איטטערנאכט, חוס דיר ל' דחנקטן
 פֿיר דינע חל'גערעכטען ספֿריכע. חיד החוטטע איד ל' חול'ן, דיח דיד
 עהרען, דיח דינע בעפעהלע היטען. דינער גיטע חיוס דער ערד:
 קדיי פֿחול, גחטט! לעהר' איד דיין געועטס! - ס' רוח הייס דינעס
 קנעכטע וועהל'געטהען. גחטט, נחך דינער פֿערהייסונג! לעהרע איד
 פֿערסטחנד חונד. חייניכט, דען חיד גלויבע דינען געבטטען. עה' חיד
 לידען אומטע, החכ חיד חל'ט געחיררט; סן חכער החוטטע חיד רין
 געבטט. הולררייך ביוט רוח חונד וועהלוטהחטיג; חונטערווייטע איד חין
 דינען געועטלען! דיח סטחולען דיכטען ליגען ווידער איד; חיד חכער
 החוטטע דיין געבטט פֿחן גחלעס הערלען. געפֿיהל'ות חיוס חיהר הערן
 וויה חונטליסט; חיד חכער פֿינדע לווט חן דינער לעהרע. וועה
 איר, דחס חיד לידען אומטע, חויל דחס חיד לערנע דיין געועטס!
 ווערטהער חיוס איר דינע; אונדעו לעהרע, חוה סווענדע פֿחן גחל'
 חונד זילכער. י דינע הננד החט איד געטחל'עטען, איד געבילדעט;
 חונטערווייטע איד, דחס חיד לערנע דיין געבטט! דיח דיד פֿערטהרעט.
 ועהען איד חונד פֿרייען זיך, דען חיד פֿערטרויע דינען ווערטען. חיד
 וויס עג, גחטט, גערעכט זינד דינע געריכטע! סדיע חיוסע. ווס
 רוח איד לידען חטטעוט. אט'ס דינע גחדע איר לוס סר'חוטטע זיין.
 וויה דינעס קנעכטע רוח פֿערהייטען חוטט! חחס דינע פֿחטערליעבע

יבאני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעו: יבשו ידי
 כישקר עותגני אני אשת בפקדויה: ישוברלי יראיך
 וידע ערותיך: יהרלבי תמים בחקיה למען לא אבש:
 בלחה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: כלועיני לאמר חק
 לאמר מתי תגחמני: כידעיתי כנאד בקיטור חקיה לא
 שכתתי: בפה ינו עבדה מתי תעשה ברדפי משפט:
 כרדלי ידי שחות אשר לא כתורתך: כלמצותיך
 אמתה שקר רדפני עזרני: כמעט בלגני בארץ ואני לא
 עובתי פקדיה: כחסדה חגי ואשמרה עדות פיה: לעולם
 יהיה דברך נצב בשמים: לדוד ודר אמונתך כוננת ארץ
 ותעמוד: למשפטיה עמדו היום כי הכל עבדיה: לולי
 תורתך שעשעו או אבדתי בעניי: לעולם לא אשכח
 פקדיה כרבם חייחני: לה אני הושעני כי פקדיה
 (* ידעי ק')

אין ערקוויקקע, דען דינע אעהרע מיט איין ערגעסלען! אום זיח:
 לו סחנדען ווערדען, דיח סטאנלען, דען זיח קרונקען חונלערוטאודעס
 איד; חיד חבער דורלדענקע דינע געבחקטע. אום דיח זיד לו איר
 החוטען, דיח זיד פערעהרען, דיח קענגער דינער לייגניסע. רעכט
 סחללען זיח איין הערן חז דינען רעכטען, חויל דחס חיד נייע לו
 סחנדען ווערדע. כ נחך דינען הייל פערלונגס איין הערן, חיד חקלפע
 אויל דיין ווקרט. איינע חויגען ועהנען זיד נחך דינען, חוגר טע, חוגר
 וחגען: חיה, ווחן טרויטעט דוח איד? בין חיד חויד וויח חיינע הויט
 חיס רוינע, דיין געועטן פערגעס' חיד דענקחך ניכט. וויח וועניג זינר
 דיח סחגע דינען קעללעטע! ווחן החוטעט דוח געריכט ויבער איינע
 פערלונגער? פערעלער זינד עז, דיח איר גרובען גרחבען, דיח נחך
 דינער ועהר' ניכט אעבען. דיין געבחקט חייט אויטער רעדליכקייט! זיח
 פערלונגען איד מיט איגען — היילן איר! זיח החבען איד סיער חוא
 געברחכט חויל ערדען; דענקחך פערליעס חיד דינע בעפלהע ניכט.
 ערקוויקקע איד נחך דינער גנחדע, דחס חיד דינע אונדען לייגניס
 החוטע: ל הערר עוויג חייט דיין ווקרט חיס היאמען פועטגעטעלע!
 דינע טרייע ווקהרעט פיר חונד פיר; דוח החיס דען עררבחלן גע
 גרינדעט, ער סטעהט פעוט. וח סטעהט נחך חללען נחך דינען
 ספרולע, דען חללען אום דיר דיענען. ווקר' ניכט דיין געועטן איין
 סרווט, חיד ווקר' חין איינעס עלענד אונגוט פערגחגען. דינע בע
 פעלהע פערגעס' חיד ניאעראעהר; דען דוח ערקוויקקעט איד דחיימי
 חיד בין דיין, עררעטטע איד, דען חיד וולע דינע בעפעה

דרשתי: לי קח רשעים לאפדני ערותיך אֶתְּבֹנֶן: לְכָל־
 תִּכְבֶּה רֵאִתִּי קַץ רַחֲבָה מִצֹּחֶךָ מֵאֵד: מִהֲאֲבִירֶיךָ
 תוֹרְתֶךָ כְּלֵהִיּוֹם הִיא שְׂדֵחִי: מֵאִבִּי תִחַכְמֵנִי מִצֹּחֶךָ
 כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: מִכָּל־מִלְּמֵדֵי הַשִּׁבְלֹתַי כִּי עֲוֹתֶיךָ
 שִׁדְּחָה לִי: מִזִּקְנִים אֶתְּבֹנֶן כִּי פִקְדֹתֶיךָ נִצְרָתִי: מִכָּל־אֲחֵי
 רַע כְּלֵאתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמְרֶה דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־
 סָרְתִי כִּי אֶתָּה הַיּוֹרֶתְנִי: מִהֲנִמְלֵצֵי לִחְבֵי אִמְרֹתֶיךָ מִדְּבַשׁ
 לִפִּי: מִפִּקְדֹתֶיךָ אֶתְּבֹנֶן עַל־כֵּן שָׁנֵאתִי וְכָל־אֲחֵי שִׁקְרָ:
 גֵּר לְרַגְלִי דְּבָרֶךָ וְאוֹד לְנִתְיָבְתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשֹׁמֵר
 מִשְׁפָּט צְדָקָה: נֶעֱנִיתִי עַד־מָאֵד יְהוָה חֲיִנֵּי כִדְבָרֶךָ:
 נִדְּבַחְתָּ פִי רַצְהֵנָּה יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְּנִי: נֶפֶשׁ בְּכַפֵּי
 תָּמִיד וְתוֹרְתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: נִתְּנָה רִשְׁעִים פֶּתַח לִי וּמִפִּקְדֹתֶיךָ
 לֹא תָעִיתִי: נִחַלְתִּי עֲוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שָׁשׂוֹן לְבִי רַחֲמֶיךָ:

איר לויצחן פֿרעפֿאָער חוילן, איך חואלובדינגען; איך חבער אערקע חוילן
 דינע לייגניסע. יעדע בעגער העט חיהרען חיבערדרוס; חאנעדליך ווייס
 ערסטערקט זיך דיין געבחקט. וויח העכע חזך דיין געווען יח זיב!
 חיהק דענקע חזך נחל, דען גחנלען טחג. ווייוער חזו דיה פֿיינע
 אחכט איך דיין געבחקט: דען עו כוייבט איר עוויגליך; פֿערסטחטריגער
 דען חזלע איינע זעהרער: דען חזך דענקע דייעקס לייגניס נחך; חיי
 זיכטזחלזער חזו דיה גרייוע: דען חזך החזטע דייענע בעשֿהלע חזלע
 כחזע וועגע וועהר' חזך איינעק פֿוסע; חוילן דחס חזך החזטע
 דייענע וחקרטע. חזך וויילע ניכט פֿחן דייענע רעכטען; דען דוח החסס
 איך חונטערווענע. ויח קחסייליך חזיס איינעק געטאחקקע דיין וחקרט!
 זיסער איינעק אונרע, דען חקינגייס. דייענע בעשֿהלע אחכטען איך
 פֿערניכטליג; דחרוס החיס' חזך חזלע פֿחזטע וועגע. דיין וחקרט חזיס
 איינעק פֿוסע חזינע לייכטע; חזיין זיכט חוילן איינעק טסייגע חזך
 טוחרע — חונר ווייל' ערפֿילזען — לו החזטען דייענע גערעכטען חזר
 טהיילע. חזך כח סייען געבייגט. חזך הערר! ערקוויקקע איך, נחך
 דייעקס וחקרטע! לחס ריר וחקהגלעחזלען, הערר! איינע אונרען וויל
 זיגע חפֿשֿער; חונר חונטערווייע איך חזן דייענע רעכטען. חזיין זענען
 טרחגל חזך טטעטו חוילן איינע חקנדען; חונר פֿערגעסע דייענע זעהרע
 ניכט רוצחזע זעגען איר טוינגען; חזך חבער חזררע ניכט פֿחן דייעקס
 בעשֿעהל. דייענע לייגניסע זינר חזיין עוויגען ערכגוס; דען זיח זינר

גמתי לבי לעשות תקיף לעולם עקב: סעפים שנאתי
 ותורתך אדבתי: סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי: סתרי
 ממני מרעים ואצרה מצות אלודי: סמכני כאמרתך
 ואחיה ואל תבליני משכרי: סעדני ואשעה ואשעה
 סתקיף תמיד: סלית כל שנים מתקיף פירשקר
 פרמיתם: סגים השבת כל רשע יארץ לכן אדבתי
 עדתיה: סמר מפחדך בשרי וממשפטך יראתי: עשיתי
 משפט וצדק בלתי נחני לעשקי: ערב עבדך לטוב אל
 יעשקני יודים: עיני כלו לשועתך ולאמרת צדקה: עשח
 עם עבדך כחסדך ותקיף לפדני: עבדך אני תביני
 ואדעה עדתיה: עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: על כן
 אדבתי מצותיה מזהב ומפז: על כן וכל פקדתי כל ישראל
 כל ארח שקר שנאתי: פלאות עדותיה על כן נצרתם

איננו הערלנו וחסנו. חיד ניגע אין הערץ לו החלטען דיין געוועטן;
 עויג חיוט דער וטהן! ס חויוטווייטונגען וינד איר פעהרחסט; חיד
 לעבע דינע זעהרע; דוח ביוט אין טירט חונד סיד, חיד התלפע
 חויל דיין ווקרט. וויילעט פון איר, חיבעטסהטער! חיד החלטע דוח
 געבטטע אינעו גחטטעו! ערהחלטע איד נחך דינעטס ווקרטע, יח
 ועב' חיד; בעטחאע איד חין אינער התלפונג ניכט! סטחרקע איד,
 דחס חיד גענעווע, חונד דיין געוועטן סטעטס אין ערגחטלען זיח!
 דוח לערטריטטס זיח, דוח דינער רעכטע פעהלען, דען זייהרע
 טריגערייח חיוט חייסעל. דעו לחטעו. איסעטחחטער רייאוס דוח וויח
 סחקקען חויו; דחרוס זיעב' חיד דינע לייגינסע. חויו פורכט פחר
 דיר סוידערט איר דוח הויט, יח פירכטע חיד דינע ריכטערספריכע.
 ע חיד החלטע חויל רעכט חונד גערעכטיגקייט; חיבערגיב איד ניכט
 אינען חונטערדריקקערן! פערטריטס דוח ריינען קנעכט, לי ויינעס
 בעוטען! לחס דוח סטחלען איד ניכט חונטערדריקקען! אינע חויגען
 אנהען זיך נחך דינעס היילע, נחך דער פעהרטיסונג דינער חויל.
 החנדע אים דינעט קנעכט נחך בינער גחנדע חונד זעהרע איד דיין
 געוועטן! חיד בין דיין קנעכט, חונטערוויינע איד, דחס חיד דיין לייג
 ניס ווקהל בעגרייע! ביי'ס העררן סטעהט עו, דחלו לו טהון; יח
 חולען דיין געוועטן חוילעהבען! דחרוס זיעב' חיד דיין געבטט נחך
 חיאאער, אעהר חונו פיינע גחוד חונד קויינער; דחרוס החלטע חיד
 דינע בעפעהלע פיר חולגערעכטע חונד בין דעס פחולסטען וועגע
 גרמק. ס דינע לייגינסע זינד וואנדערבחר, דחרוס החלטע יח איי

נפשי: פתח דברך יאר מבין פתחים: פי פערתי
ואשאפה פי למצותך יאבתי: פנוד אלי והגני כמשכמי
לאהבי שמך: פעמי הכן באמרתך ואל תשלטי בי כל
אין: פדני מעשק אדם ואשמרה פקדיה: פניך הוא
בעיניך ולמדני אתחנקה: פלגרים ירחו עיני על לא
שמו תורתך: צדיק אמה יהוה וישר משפטך: צדק
צדק ערותך ואמונה מאד: צפתתני קנאתי כי שכת
דברך צרי: צרופה אמרתך מאד ועמך אהבה: צעד
אנכי ונבחה פקדיה לא שכחתי: צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת: צרומצוק מצאתי מצותיך שעשעי:
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: קראתי בכל לב עני
יהוה חןך אצרה: קראתיך הושיעני ואשמרה ערותך:
קדמתי בלשן ואשועה לדברך יחלתי: קדש עיני

(*) יחיד י

ועלעל: דוח ערומצוק דינעו ווקרטו לערבויטעס איצט, גיבט זיין
פלאטיגען לערנטלעס; גיעריג קעלענע חיד איינען אונד, דען איד לער
לחגט נאך דינען געבטען, ווערע דיד ט איר, זיח איר גנודיג
זיח דוח דענען טהוט, דוח דיד ליעבען! בעלעוסיגע איינען טריסט
דורך דינע ווקרטע אונד לחס קיין חונרעכט העררסטע זיכער איד!
רעטטע איד לחן מענטענרוק, זון ווילן חיד האלטען דינע בעלעהאלע
לחס דין חטאים! לייצטען זיכער דינען קנעכט, אונד לעהרע דינע
רעכטע איד. לחן איינען חויגען ריעועלן טהרענענכעלע, זיכער דוח,
זון דינע לעהר נישט האלטען. צ גערעכט ביזט דוח, ח עוינער!
ביאזיג זינד דינע ריכטערטפריכע! לעהר האוס דוח דין גני
רעכטעו לייגניס, ועהר דוח טרייע חכבעלעלען. איין חייפער האס
איד לחוט לערלעהרט, דחס איינע פיינדע דינער ווקרטע לערדעסטע.
דיין ווקרט חזוט ווקהאגעלויטערט, דרוק ליעכט עו דיין לערעהרע
גערינגע בין חיד אונד לערלעכטעס; דחך לערגעס' חיד נישט דינע
בעלעהלע, חוטוקנדעלכער חזוט דינע גערעכטיגקייט, דינע לעהרע
עוויגע ווקהרהייט. נחטה חונד דרענגוואן טרעלעטען איד, דחך דיין גני
כחט חזוט איין ערגעסלען. חונלעךרענדרויך חזוט דיין גערעכטע
לייגניס; לחס איד לערנילעטיג ויין, זון לעב' חיד גויקויד! ק לחן גני
לעס הערלען רופ' חיד; ערהערע איד, גחטט, דחס חיד דינע רעכטע
האוסעל חיד רופע ט דיר; היילן איר, דחס חיד דיין לייגניס האוסעל!
חין פריהער דחאערונג בעטע חיד; חיד העררע דינער לערהייטע.

אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאֶמְרֹתֶיךָ: קוֹלִי שָׁמְעָה פְּחֹסֶיךָ יְהוָה
 כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּי: קָרְבוּ רַדְפֵי וּפְחָ מִתּוֹרֹתֶיךָ רַחֲמוּ: קָרוֹב
 אֲפָה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֶמֶת: קָדָם יְדַעְתִּי מַעֲרֹתֶיךָ כִּי
 לְעוֹלָם יִסְדְּתָם: רֵאשִׁית עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
 רִיבָה רִיבֵי וְגֵאלֵנִי לְאֶמְרֹתֶיךָ חַיִּי: רַחֲמוּ מְרַשְׁעִים יִשְׁעָה
 כִּי חָקֶיךָ לֹא דָרְשׁוּ: רַחֲמֵיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּי:
 רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי מַעֲרֹתֶיךָ לֹא נִשְׁחִיתִי: רֵאשִׁית בְּרִים
 וְאַחֲקוּשְׁמָה אֲשֶׁר אֶמְרֹתֶיךָ לֹא שָׁמְרוּ: רֵאשִׁית כִּי־פִקְדֵיךָ
 אֲדַבַּרְתִּי יְהוָה כְּבֹסֶיךָ חַיִּי: רֵאשִׁית דְּבָרֶיךָ אֶמֶת וְלְעוֹלָם
 כָּל־מִשְׁפָּט צְדָקָה: שָׁרִים רַדְפוּנִי חַגִּם וּמַדְבְּרֵיךָ פָּתַר
 לִבִּי: שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל־אֶמְרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רֵב: שֶׁקָּר
 שָׁנֵאתִי וְאַתְעַבֶּה תוֹרֹתֶיךָ אֲהַבְתִּי: שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתֶיךָ
 עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: שְׁלוֹם רַב לְאַתְרֵי תוֹרֹתֶיךָ וְאֵין לְמוֹ

(*) יתד *

איינע חויגען ווּחצטען פֿאָר דער אַהרגענטסטער, לו בעשרתצטען דייע
 געועטלע. הָרַע איינע סטיאמע נאָך דייער גנאָרע; הערר, ער
 קוויקע איד נאָך דייער ווייע! נָהַע זינד ריח סחנאָליצט פֿערפֿאָל
 גער, ריח פֿאָן דייער זעהרע יך ענטפֿערען. הערר, דוח בייט
 ווּההרהרפֿטיג נָהַע, ריין בעלעוּ חיוט חייטעל ווּההרהייט! אָנָגוּט
 ווייס' חיד סאָן חויו דייען לייגניסען, דחם דוח חוין עוויג זיח געגריני
 דעט הָרוּט. ר זיעהע איין עלענד חונד רעסטע איד, דען חיד פֿער-
 געטע דייער זעהרע ניכט. פֿיהרע איינע וּחצֵע חונד ערלֹזע איד
 ערקוויקע איד, נאָך דייער פֿעהרייסאָג! דחו הייז חיוט פֿערן פֿאָן
 פֿרעזעלֹהפֿטען, דען זיח חצטען דייער געועטלע ניכט. הערר,
 דייע כֿהרהרלֹגקייט חיוט גרָס; ערקוויקע איד נאָך דייען
 רעכטען! פֿיעל זינד איינע ווידערזעלער חונד פֿערפֿאָגער; חיד חבער
 וויילע ניכט פֿאָן דייען לייגניסען. חיד זעהע טרילֹזע, פֿערפֿכטייע
 זיח, דחם זיח ניכט הָחֹטען דייער ווּחָרסע. זיעהע חיד זיעבע דייע
 בעלעוּלע! הערר, ערקוויקע איד, נאָך דייער גנאָדע! דייע ווּחָרסע
 גרונדגעועטן חיוט ווּההרהייט, אונטערזעלער חונד פֿערעכטער
 ספרוך. ש פֿירוסען פֿערפֿאָגען איד זעהע חורופֿל; דאָך נור פֿאָר
 דייען ווּחָרסען פֿירכטעס זיך איין הערל. חיד פֿרייע איד דייער פֿער
 הייסונג, וויח חיון פֿינדער גרָסער בייסע. זיגען בין חיד גרָס חונד
 החבע גרייז דחָרפֿן, חבער דייע זעהרע החב' חיד זיעב. חיד זחביג
 דיק דען סחָגעו זיעבענאָחז חוס דייער גערעכטען טפֿריצע וויזען.
 פֿיעל זעליגקייט געניעסען פֿרינדע דייער זעהרע, קיין חונפֿלֹז דרָן

4: שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצֹּחֶיךָ עֲשִׂרְתִּי:
 גַּפְשִׁי עֲדַרְתִּיךָ וְאַתְּבִיבִים מְאֹד: שְׁמֵרְתִי בְּפִתְּךָ
 כִּי כָל־דָּרְכֵי גְבוּרָה: הִקְרַב רַחֲמֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 תְּבִינְנִי: תָּבוֹא תְחַנְּנֵנִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי:
 שְׁפָתֵי תְהַלֵּלָהּ כִּי תִלְמַדְנִי חֶקֶךָ: תַּעַרְךָ לִשְׁנֵי
 כַּיִּכְלִי מִצֹּחֶיךָ צָדֶק: תְּהַרְיֵדָה לְעוֹרְנֵי כִּי בְּפִתְּךָ
 : תִּצְלַחְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שֶׁשִּׁעֵי:
 וְשִׁי וְתִהְיֶה לִּי וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרְנִי: תַּעֲשֵׂתִי כְּשֵׁה
 קָשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצֹּחֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

ליום השבת

הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בְּצַרְתָּהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵי:
 צִילָה גַּפְשִׁי מִשִּׁפְּתַי שִׁקְרַי מִלְּשׁוֹן רַמְיָהּ: מִדִּי יִתֵּן
 יִסִּיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָהּ: חֲצִי גְבוּרִים שְׁנֹנִים עִם צִחְלֵי
 : אֵיךְ לִי בִּרְגֵלִי מִשִּׁיךְ שָׁכַחְתִּי עִם אֲהָלֵי קָדָד:

נען. חיד החרר' חוין דינע הילפע, גחטט, חונד לעבע נאך
 בחטטען! איינע זעעלע העלט דינע. לייגניסט, חונד איפכט ויח
 חס. חיד החלטע דינע כפעהלע חונד לייגניסט, דען איינע
 ע זינד פאר דיר, ח הערר, אום פאר דך קחאמען איין
 חונטערוויינע איד, נאך דינעסן ווחרטען! אום איין
 חר דך קחאמען! עררעטע איד. נאך דינער פעררהייסונג!
 | איפפען פליעסעט אוב, ווען דוח איד דינע רעכעלע זעהרעיס.
 ע ריהאט חיס וועטגענונג דיין ווחרט, דען רעכט זינד חללע
 חטע. אום דינע החנד איר בייחטטעהן, דען חיד ערמוה: אלע
 עהלע הערר, איד פערלחנגט נאך דינער היולע! דינע
 ח איין ערגחאלען! אום איינע זעעלע לעבען, דום ויח דך
 | דינען ריכטערטפרוך איר העלפען! חיד חירר' חוואהער,
 ערלחרען טחפל; וזכע דינען קנעכט! דען חיד פערגעסט
 געבכטע!

וופענגעזונג. לום העררן רופ' חיד חוין איינער נאטה — חונד
 רעט איד —; הערר, רעטטע איד פון ויגענאיווערן, פון
 ען לונגען! וואו טיטלעט זיח, וואו פרחאט זיח דיר, דים
 ע לונגע? דייח הערדענפעילען ווההלגעטחורט, אים פעררעא.
 גנוט? — וועה איר, חיד אום חוין עזן לעבען חוין היסטען

רַבַּת שְׁכַנְהֶלְלָה נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר הַמָּוֶה לְמַלְחָמָה:

קִבְּא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הָרִים מֵאֵן יִבֹּא עֹרִי:
עֹרִי מֵעַם יְהוּדָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: אֲלֵי־יְהוָה לְמוֹט רַגְלֶךָ
אֲלֵי־נֹגֶם שְׁמֹרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוּדָה שְׁמֹרֶךָ יְהוּדָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא
יִכְבֶּה וַיְרַח בְּלֵילֶךָ: יְהוּדָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־
נַפְשֶׁךָ: יְהוּדָה יִשְׁמֹר צִיּוֹנֶךָ וּבִיָּיֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
קִבְּב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמֵחֵתִי בְּאֲמָרִים לִי בֵּית
יְהוּדָה גִּלְגָּד: עֲמֻדוֹת הַיּוֹרְגִלִּינִי בְּשַׁעֲרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם
הַבְּנֵיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה־לָּהּ יְהוּדָה: שְׁשָׁם עָלוּ שְׂבָטִים
שְׂבָטֵי־יְהוּדָה יְעֻדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה
יָשָׁב כְּסֹאֹת לְמִשְׁפַּט כְּסֹאֹת לְבֵית דָּוִד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם
יְרוּשָׁלַם יִשְׁלְוּ אֲהַבֶּךָ: יְהוּשָׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹה־

קכ"א ווקהנען; לו וחקגע געהט טון איינע זענען אים פריערעני-
החסערן חוס. חיד דענקע פריערען, רעדע פריערען; ויח דענקען
דערען קריעג!

קכ"ב שמופענגעזאנג. חיד סוי' עאפאר נאך יענען בערגען; ווק
קחאטס איר היילע הער? פחק עוויגען קחאטס איינע היילע, דער
היאעל טון חונד ערדע, ער וחסט ניכט גוייטען דיינען טם; דין
היסער סוואערט ניכט — ט ניין ער סוואערט ניכט, זיהן ס'אפערט'
ניכט, דען היטער ישראל'. ער ויח דין היטער, ער בעסטחסטע דין
לו דיינער רעכטען הונד דיר ס'דע ניכט דעו ס'הגו דוח ז'הגע, דער
אחוד דיר ניכט דעו נ'כטו דער הערר כעהיסע דין פ'קר חיבעל,
כעהיסע דיינע זענען, כעהיסע דין דוח געהוט, דוח קחאוט, ויח
יעטלט, וח חלוע ליט!

קכ"ב שמופענגעזאנג דוד'. חיד פרייע איד, ווכן און לו איר
טפריכט: ,,וחס חין דעו עוויגען הוין חונו געהל'! ט, חונורע פיסע
טטחנרען חיינוט, ירושלים, חין דיינען טהערען! ירושלים, דוח ווקהגעבייטע
הויפטטחנרען, ווק ס'לעו זיך גענעלסט; ווקהין דוח ס'חאנע, ס'חאנע
ג'חטטען, ווק'ען, דעס העררן לו ד'חנקען נאך גענעלסט; ווק ס'טיהויע
זיסלען טס געריכט, דעו הויעו דוה הקהע ס'טיהוע. ט, ווייסע ג'יק
ירושלים: ווקה' געה' עו דיינען פרייטען; חין דיינען אייערן ווקהנע

בְּאַרְמְנֹתֶיךָ: לְבַעַר אֶחָיו וְיָדָע אֶדְבָרֵהֶנָּה שְׁלוֹם בָּךְ:
 לְמַעַן בִּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:
 קִבַּגְּ שִׁיר הַמַּעְלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׁאָתִי אֶרְצִיעֵנִי הַלֹּסֵב
 בְּשִׁמְיִם: הִנֵּה קִעֵנִי עֲבָדִים אֱלֹהִים כְּעֵינֵי
 שִׁפְחָה אֱלֹהִים נִבְרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵינוּ עַד
 שְׂחַנְנוּ: חָנְנוּ יְהוָה חָנְנוּ כִּי רַב שִׁבְעָנוּ בָּהּ: רַבַּת שִׁבְעָה
 לָהּ נַפְשֵׁנוּ הִזְלַעַג הַשְׂאֲנָנִים הַיָּפוֹ לְנֵאֻמֹּתִים:
 קִבַּד שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְדָוִד לְאֵלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֵאמֹר
 נָא יִשְׂרָאֵל: לְאֵלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם:
 אֲזִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בְּחַרוֹת אַפְסֵם בָּנוּ: אֲזִי הַיָּמִים שִׁטְפוּנוּ
 נִחַלְתָּה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַיָּמִים
 הַיּוֹדֹתִים: בְּהִיָּךְ יְהוָה שְׁלֵא נִחַנְנוּ מִרַף לְשִׁבְדֵם:
 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּה יִקְשִׁים הַפֶּה נִשְׁבַּד וְאַתָּה
 נִמְלַטְנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

(* לנאי יונים ק)

פריערע, זין דיינען סאָלמען זיכערהייט! חוס מינער פֿרייער' זאָד
 ברייער ווילאָען ווינס' חֵךְ דיר הייל; חוס זאָנערש גֶטטעו סעאַעזו ווילאָען
 וז' חֵךְ דין ווההאָערגעהן.

קכג שטופֿענגעזאָנג רוד'. לו דיר ערהעב' חֵךְ איינע זויגען, דער
 רוח חֵץ היאַעו טהרפֿענוט! וויח קעצטע סויען זויך זיהרער הער.
 רען הַחַד, וויח איינע אַחַד זויך זיהרער פֿרויען הַחַד, וף סויען
 זונרע זויגען הין זויך זונערן גֶטט, ביו ער זיך זונערער נַחֵסָה
 ערבכראט. ערבכרא' דֵיך, עוויגער, ערבכרק דֵיך זונער, דען וויר
 זיכר פֿיעל' לו זַחֵס דער סאַחֵך! יח פֿיעל' לו זַחֵס חוּס זאַטרע זענאָפֿ
 דעו סאַחֵס' דער זיבעראַיטהיגען, דער סרפֿטליגען פֿערפֿצטונג.

קכד שטופֿענגעזאָנג רוד', וף דער הערר ניכט ביזח זונע ווָחֵרע —
 זינגע יִשְׂרָאֵל! — וף דער הערר ניכט ביזח זונע ווָחֵרע, דף דער זענע
 דֵיך זיפֿאַחֵס' ווידער זונע; ויח פֿערסִיזֶנען זינע זעבענדיג, ווען זייהר
 לָחֵרן ענטזאָחזאַעט זיבער זונע. זַחֵסֵס הַחֵסֵטען ווָחֵסער זונע ער־
 זיַט, ווָחֵרען סאַרזאַע זיבער זונע זעפֿאַרען; זַחֵסֵס געפֿאַהרען
 זיבער זינע ווָחֵרען ווילדע פֿאַטהען; דחנק דעק עוויגען, דער זונע
 זייהרען לָחֵהנען ניכט לִס רויבע גַחב דחזין! זונער זעבען זיַט
 ענטקזאַחזאַען, וויח זיין פֿאַגעזיין דעו פֿאַגעזען זיַגען — סִיזֶנען
 ריַסען, וויר ענטקזאַחזאַען. זונרע היִלֶּע סַעֵהט ביי' ס העררן,

קכה שיר המעלות הבטחים ביהוה בדר ציון לא יפוז
 לעולם ישב: ירושלים הרים סביב ליהוה סביב לעמו
 מעתה ועד עולם כי לא ינח שכמ הרשע על גורל
 הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים ובעולתה ידידם:
 היטיבה יהוה לטובים ולשירים בלבבותם: והפטיח
 עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האין שלום עלי ישראל:
 קכו שיר המעלות בשב יהוה את שבת ציון היינו
 סחלמים: או ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה או יאמר
 בעים הנדיל יהוה לעשות עם אלה: הנדיל יהוה לעשות
 עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את שבותנו כאפיקים
 בנגב: הזרעים בדמעה פרנה יקצרו: הלוק ילקו ונכה
 נשא משך הזרע באיכא ברנה נשא אלמתי:
 קכז שיר המעלות לשלמה אסיהוה לא יבנה בית
 שוא עמלו בניו ב אסיהוה לא ישמר עיר שוא ו שקד
 (שכינתו ק'

דער היאמאל סוף חונד ערדע. קכה שטופענגעזאנג. דיח דעס
 העררן פערטרויען, כלייכען, וויח בערג לין, חונערסיטטערט עוויג.
 ירוסלם חואגעכען כערגע; ויין פלוק חואגיכט דער הערר פלון טון
 חון ביו חין עוויגקייט. ניין, טירחנענלעפטער העררסעט ניכט חיס
 ערבס הייל דער גערעכטען! דחם ויח ניכט חויך נאך חונרעכט גוט
 חוויסטערקקען חיהרע האנדע! ח הערר, דען גוטען טהוע ווהאל,
 דיח גערעכטען הערלענו זינר! דיח חוין קרואמען וועג חבוויילען,
 טרייכע וועג, דיח חיבעלטהאטער! גליק חייכער ישראל!
 קכו שטופענגעזאנג. ווען חויו דעס עלטער גחטט לין פיהרעט,
 ון זינד וויר וויח פלוק טרויס ערוואכט. פלון וחלענו חייט דחן חונער
 אונר, פלשהולקקענפלון דיח לונגע חונד פלוע היידען ספרעכען: פיר
 זיח החס וחונרער גחטט געטהון ית, וחונדער טהוט דער הערר
 פיר חונג, דעס זינד וויר הערלענופלשה! חך, פיהר' חונט חויו דעס
 עלטער, הערר, וויח וחסטערטרא' חין דיררען חונד. דיח חייט סהרהנען
 זחען, וחואמען חוין חייט פליידען. ער געהעט היי-חונד וויינעט, דער
 זחעמחון חייט וויינער לחוט; זיכלענד קחאמעט ער. זיך, טראגס זיינע
 גחרכען חוין. קכו שטופענגעזאנג פאן שלמה. פלשהולק חייט דער
 קיינטלער חרכייט. ווייל גחטט ניכט זעלכוט דען ספאפילן בויען;
 פערגעבליך פלוער וחלכער פלייס, ווען גחטט ניכט זעלכוט דיח טחמדט

שומר: שוא לכם משכימי קום מאתרי שבת אגלי
 להם העצבים בן יתן לדידו שנא: הנה נחלת יהודה
 בנים שר פרי הבטן: פחצים ביד נפור בן בני הנעורים:
 אשרי הנבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבש
 בידברו את אויבים בשער:

קכח שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרךיו:
 יגיע בפיו כי תאכל אשרי ושוב לך: אשרי וכן פיה
 בירכתי ביה בניה כשתלי ויתים סביב לשלחנה: הנה
 ברכו יבדך נבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה במב
 יראשלים כל ימי חייה: וראה בנים לבניה שלום
 עלי ישראל:

קכט שיר המעלות רבת צרותי מנעור יאמר נא
 ישראל: רבת צרותי מנעור גם לא יכלד לי: עלי גבי
 חרש חרשים האריכו למענותם: יהוה צדיק קצין עמת
 (* למעניהם ק')

בעומצם, פערגעבליך וואלט זייהר פריה חונד זיטלעט ספחט חונד
 פסעט כחך איט וחרגען — זיינען פריינדען גיבט עו חיס סוף. זייערע,
 קינדער זינד געטענק דעו העררן, זייבענדרוט דער סוגענד
 אנהן! יוגענדוההגע זינד געטחטע חין דער טחפערן סטרייסער החנד
 ווהלו דעס, דער זיינען קחער פון פון דיעוען פזילען החט! זיח
 לחסען ניכט לו טזנדען ווערדען חונד טרןסלגן פון געריכט דעס
 פיינד. קכח שטופענגעזאנג. ווהלו דעס, דער דען עוויגען פירכטעט,
 דער חין זיינען וועגען ווהנדעט. נההר' דין דייער חרבייס; ווהלו
 דיר, דוח החט עו גוט! דין ווייכ, חין טרויכענרייכער סטחק, חן
 דייענו הויענו זייטע; וויח חלוביאוסזרחסען דייע קינדער, חוס דייען
 טיט הערוסן. זעהט, ון ווירד דער אחן געועגענט, דער דען עוויגען
 פערעהרט! דער עוויגע ועגע דין פון לין חווי, דחס חן ירואלס
 חיס גליקוטיסחנד זעהעט חון דין לעבענלחנג חונד זעהעט קינדער
 דייער קינדער! גליק חייבער ישראל! קכט שטופענגעזאנג. חחס
 החט אחן איך געטרונגט, פון אייער יוגענד חוין — זע זינגע
 יראל — חעט החט אחן איך גערונגט, פון אייער יוגענד חוין, יעדן
 ניכט חייבעראחט. חוין אייער ריקקען החכען זיח געפאלוגט, געלחגען
 זייערע חונגען פורכען. — גערעכט חיוט ער, דער עוויגע, לערהיעב

רשעים: יבשו ויסגו אתור כל שנאי ציון: יהו פחציר
נגות שקדמת שלף יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו
מעפר: ולא אמרו | העברים פרפת יהוה אליכם פרטנו
אתנה בשם יהוה:

כל שיר המעלות ממצמקים קראתיה יהוה: אדני
שמעה בקולי תהינה אונה קשבות לקול תחננני: אם
עונותי תשמר יה אדני מי יעמד: כירעפה הפלחה
למען תורא: קדתי יהוה קוטה נפשי ולדברו חחלתי:
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל
ישראל אל יהוה כראת אדני החסד ותרבה עמו
פרות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

קלא שיר המעלות לרוד יהוה | לא נקה לבי ולא
רמו עיני ולא הלכתי | בגדלות ובגפלאות מפני:
אבלא שדתי | והומתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל

דער פֿרעגער זייע. לו טחדען ווערען, וויכען איסען חללע פֿינדע
ליקו, חוכר זיין, וויח גרעו חויל דאָכערן, דאָ עהע אַפּנל' חזירוּיִט,
וועקט; קיין סניסטער פֿיללעט זיינע הקנה, קיין גֿערבענדיגער זיינען
חרס; פֿאָרחיבערגעהער גריסען ניכט: „דער זעגען, גאָטטעו חיבער
חייד! וויר גריסען חיד חיס נחאען גאָטטעו!“ — קל. שטופּענגעזאָנג.
חזיו דער טיעזע רז' חיד, גאָטט, לו דיר: חך הערה, ערה־אָרע
איינע סטיאעל! חס דינע קהרען אערקען חויל אין חייכרינוטיג
פֿלעהען! חז דוז וינדען וויללעט לורעכען, הערה, ווער קחן בעסטעהען?
חלזין פֿערגעבונג סטעהט ביח דיר, חויל דאָס אַחן דיק עהרפֿירכטע.
חז הָפֿע' חיד דען לוס העררן; עו הָפֿעט איינע זעעלע, געאָרזוס
חויל זיינע פֿעהרייסונג, ערוואָרטעט זעהנליכער דען העררן, חז
וואָלענדע דען אָרעגן, דען אָרעגן וואָלענדע ערוואָרטען. יח, ישראל,
פֿערטרוי' דעס העררן! דען ביח דעס העררן חזיס גיטע, חוכר דער
ערלחונג פֿעזל ביח חיהק. ער ווירד ערלחטען ישראל פֿאָן זיינער וינדען
סוף. קלא. שטופּענגעזאָנג דוד'. איין זין פֿערסטיעג זיך ניח, ניח
פֿוהר איין בליק לו הקה, חין גרחהע, חיר פֿעהרההלונע דינגע פֿערוואָר
זיך ניח איין טריסט. חן סטיללע זיעו חיד וואָהרליך איינע זעעלע דעס
זייגלינג גלייכען חן דער אַטטער ברוט; פֿאָל קינדעוואָלעמאָט וואָר

עלי נפשי: יחל ישראל אליהוה מעתה ועד עולם:
 קלב שיר המעלות וכו' יהוה לך אלהים את כל עבודתו:
 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל
 ביתי אם אפעל על ערש יצועי: אם אהן שנת לעיני
 לעפעפי חנומה: עד אמצא מקום ליהוה משכנות
 לאביר יעקב: הנה שמענה באפרחה מצאנה בשיר
 יער: נבואה למשכנותיו נשתתה לחדם רגליו: קסה
 יהוה למנתרה אהו וארון ענה: כהנה ילבש צדק
 וחסדיה ירגנו: בעבור הוד עבדה לא תשוב פני משחה:
 נשבע יהוה לך אמת לא תשוב ממנה מפרי בטנה
 אשה לכסא לך: אם ישמרו בניה פריה ועדי חו
 אלמדם נסבניהם עדיעד ישם לכסא לך: כירם
 יהוה בציון אהו למושב לו: זאת מנתתי עדיעד פה

סטטו איין געמיטה. חן שאלה, 'פערטרוי' דעם הערה, פערטרוי'
 היהק יעסנט חוכד חיאווער!
 קלב שטופענגעזאנג. געדענקע, הערה, דעם הד ויין חייפער.
 פלאווע' סטרעכען! וויח ער דעם עוויגען טוואור. געוהכסט יעקנ'ז
 אה'סטיגעס, "חיד געהע ניכט חין איינע היסטע, בעסטטיגע ניכט
 איין רוהעבעסט, פערזוהגע טאן דעם חויגע, דען חויגענליעדערן
 טוואוער, ביו חיד דעם עוויגען חיינען ויטן געפונדען, דער חוואהכט
 יעקנ'ז חיינע רעזידענץ." טו הארטען וויר דעפאן לו אפרח חוכד
 פאנדען ויח חיס פלאדע יער. זח אהסט חוכו געהן חין זיינע ווההטנג,
 חכעסטן דארט לו זיינער פיסע סעאען! ליג חין, חן הערה, חין
 דינען רוהעזיטן! דוח חוכד דען אהגע דינער הערליכקייט! אהס
 טוגענד דינע פריעטער קליידען, אהס דינע הייזיגען פארהאקקען!
 חוס דינע קנעכטען דח ווילנען, פערווייגערע ניכט, ווהן דיין געוואכסט
 פלאעה! דער הערר טוואור דח ווהרהייט לו, (ער ווענדעט זיך פאן
 ווהרהייט ניש): "חיד ועט' חוין דינען טהרען דיר לייכעזארכט.
 ווען דינע ווהגע העלסטען איינען בוכד, דחן לייגים איינע חונסער.
 ריכטו זח אהס' חיד חיהרע ענקען נאך חוין דינען טהרענע ויסלען
 עויג!" יח לין אהס דער עוויגע זיך ערקוהרען, בעליעבט לו זיינער
 רעזידענץ. "דינע חיוס איין רוהעזיין חוין עויג! היער טהרען חיד!

אֲשַׁכְּבֵי אֶת־הַיָּד: צִדְדָה בָּרַךְ אֲבֹתָי אֲכִינֹדָה אֲשַׁבֵּעַ לָהֶם:
 וְכִבְיָדָה אֲלֹפִישׁ יֵשַׁע וְחִסְדֵיךָ רַגְנִי יִרְגְּנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ
 קָרוֹן לְדוֹד עֲרֵכְתִי גַר לְמִשְׁחֵי: אֲזִיכּוּ אֲלֹפִישׁ בְּשֵׁת וְעָלוּ
 יִצְיִץ גְּבוּרָה: קָרַג שֵׁר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד חֲנִינָה מַה־פּוֹכֵב וּמַה־
 נָעִים שֶׁבֶת אֲחִים נְסֻחָד: בְּשִׁמּוֹן הַפּוֹכֵב עַל־הָרֹאשׁ יוֹד
 עַל־הַזָּקֵן וְזָקֵן אֲחֵרֵן שִׁיד עַל־פִּי מִהוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן
 שִׁיד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן בִּישֵׁם צִוָּח יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים
 עַד־הָעוֹלָם: קַלֵּךְ שֵׁר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָרַכְו אֶת־יְהוָה כָּל־
 עַבְדֵי יְהוָה הַעֲמִידִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלֵילוֹת: שְׂאֵר־דְּכֶם קִנְשׁ
 וּבְרַכְו אֶת־יְהוָה: יְבָרְכֵךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 קְלֵה הַלְלָדָה וְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שְׁעֵמִידִים
 בְּבֵית יְהוָה פְּחֻצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלֵדָה כִּרְטוֹב יְהוָה וּפְרוּ
 לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי־עַקֵּב פָּחַד לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי

היער געפלאגט איר'ז ווקה! חיד ועגנע ריענער געגענר נאָהרוג;
 דען פראען געב' חיד ברקוד דיה פילאע; איט הייל בעקלייד' חיד
 זיהרע פריענטער, דחם זיהרע הייליגען פֿרָהֶהֶקקען! היער לחם
 חיד דוד' גליקוהארן וּפּלֹטען; העלל איינשטען דען געוּפּוּבטען אָפּע.
 אים סאחך בעקליידע, חיד זיינע פֿיינדע, חויל זיינעס הויפטע בליהע
 זיין דימירעט! קלג. שטופענגעזאנג דוד'. זעה! וויח פֿיין, וויח
 זיעבליך חיים עג, ווען חין חיינטרפֿט כרידער לעבען! וויח פֿאָק
 הויפטע קאָוסליך וּפּוּבטל פֿלייסעט חין דען כֶּרֶט הערפֿכ — סֶהֶרֶן
 עהרענהאפטען כֶּרֶט, וּפּוּלֶענר חויל דען קליידען כֶּרֶדע — וויח חויל
 חרסן אָפּרֶגענטהויע, טהויע חויל ליוז' בערגע טרייפֿעלס. דֶּרֶט בע.
 פֿע־האַט דער עוויגע זעגען, לעבענוֹפֿרידע הין, חויל עוויג.
קלד. שטופענגעזאנג. בענעדייעט דעס הערן, טאָע קנעכטע
 דען הערן, דיה זיהר דען נחטט חין זיינעס הויזע זיעגעט; ער.
 העכט גען הייליגטהוס דיה האָנדע, אונד בענעדייעט דעס הערן.
 דיך זעגעט פֿאָן ליון חויו דער הער, דער היזאמעל טון חונד ערדע.
קלה. הללדיה. אָכט דען נאָמען דען הערן! אָכט זיהר
 קנעכטע דען הערן, דיה זיהר זיענע חיים הויו דען הערן חיים
 פֿאָרהיל חונערו גאָטטעוּטעאפען! אָכטע גאָטטע דען ער חויו
 פֿריינדליך; אָכט זיהר ערטאָנען, ער חויו זיעברדן! ער האָט
 יעקן זיך ערקארען, לוֹ זיינעס זייגענטהווע יזאל. זיען וויח חיד:

אֲנִי יְדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֵדְנִינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר
 חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכֹל הַחַמּוֹת׃
 מִזֶּה נִשְׁאֵם מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטְרַעֲשָׂה מוֹצֵא רֵחַ
 מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שָׁחָה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה׃
 שָׁלַח אֹתָם וּמִפְתִּיחַ פְּתוֹכְכֵי מִצְרַיִם בְּפָרְעֹה וּבְכָל־
 עַבְדָּיו׃ שָׁחָה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עַצוּמִים׃ לְסִיחּוֹן
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן׃
 יָתַן אֲרָצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְהוָה שָׁמַךְ לְעֵלְמַם
 יְהוָה וְזָכְרָה לְדָוִד׃ כִּי יִדְרִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם׃
 עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְחָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פָּה לָהֶם וְלֹא
 יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־
 אֵין יִשְׁרָח בְּפִיהֶם׃ כַּמּוֹדֵם יְהוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר נִסָּח
 בָּהֶם׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אֲדָרָן כְּסֵם
 אֶת־יְהוָה׃ בֵּית הַגּוֹי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵ יְהוָה

גרחסער חיוט דער עוויגע, אונזער גחטם, דען חלוע גחטסער ווען.
 ער טחלעט, ווחו זיהק ווחהגעחלואט, חיס היאמעל חונד חויל ערוען,
 חין אעערען חונד חין טיעלען; פֿיהרס ווחקען הערויל פֿקס פֿנע
 דער ערדע; טחלעט לוס רעגען באַטלע, ענטאָסס חויו זינער פֿערי
 ווחהרוג דען וינר. ער סאָג עגיפטענו ערוסגעבורט, פֿלן אענטען
 חונד פֿקס פֿיעהע, זיעס חיבער דיק, עגיפטענלחנד, לייצען חויו חונד
 ווחונדער, חן פֿרעה חונד זינען דיענערן! ער, דער גרחסע פֿחאקער
 סאָג, ער זעגטע אחטטיגע קחניגע; דער אחריטער קחניג סיחן, עיו
 דען קחניג נאָג, חונד חלוע רייצע כנען, חונד גחב חיהר לחנד חוין
 לוס בעויטן זינען פֿחאקע ישראל. הערר, דיין נחאע ווחהרעט עוויג,
 פֿיר חונד פֿיר דיין רוהק! דער הערר טחלעט זינען פֿחאקע ריכט;
 ניאט זיק וויערער זינער דיענער חן, דער היידען גחטלען, גחלען,
 זילבער, זינר דער אענטענהאנדט פֿרבייט; החכען איזער, רעידען
 ניכט, החכען חויגען, ועהען ניכט, החכען חהרען, חחרען ניכט, חויד
 וועכט קיין חויד חין חיהרעס אונדע. דיח זחלע אחטע, זינר וויח ויח,
 דיח חויל זיח חחלען, חלוע וח. חיהר, פֿקס חויוע ישראל, בענעדיעט
 דעס העררן! חיהר, פֿקס חויוע אהניג, בענעדיעט דעס הערר!
 חיהר פֿקס חויוע לוי, בענעדיעט דעס העררן! דיח חיהר דען העררן

פָּרְטוּ אֶת־יְהוָה: בְּרוּךְ יְהוָה | מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם
הַיְלָלֶיהָ:

בי לעולם חסדו:	קלז הודו ליהוה כרמוב
בי לעולם חסדו:	הודו לאלהי האלהים
בי לעולם חסדו:	הודו לאבדני הארנים
בי לעולם חסדו:	לעשה נפלאות גדלות למדו
בי לעולם חסדו:	לעשה השמים בתבונה
בי לעולם חסדו:	לרוקע הארץ עלהמים
בי לעולם חסדו:	לעשה אודים גדלים
בי לעולם חסדו:	את השמש לממשלת ביום
בי לעולם חסדו:	את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
בי לעולם חסדו:	למכה מצרים בבכוריהם
בי לעולם חסדו:	ויצא ישראל מתוכם
בי לעולם חסדו:	ביד חזקה ובורע נטות
בי לעולם חסדו:	לגור ים סוף לגורים

עֲהַרְפִּירְצֵעֵט, כְּעֹנֵדִיעֵט דַּעַק הַעֲרָן. דַּעַר עֹוִיגַע זִיחַ עֲלֵן לִיחַ
גַּעֲלֹחֲכַט, עַר, דַּעַר סַהֲרַחֲנַעַר לֹו יְרוּשָׁלַם. הַלְלוּיָהּ.
קְלוּ. דַּחֲנַקֵּט דַּעַק הַעֲרָן, דַּעַן עַר חֵיט פֶּרִינְדִילְעֹוִיג וּוְהַרְעַט זִינַע גִּיטַע.
דַּחֲנַקֵּט דַּעַק גַּחֲטַטַע פֶּלְעַר גַּחֲטַטַע רֹוועֵן! עֹוִיג וּוְהַרְעַט זִינַע גִּיטַע.
דַּחֲנַקֵּט דַּעַק הַעֲרָן פֶּלְעַר הַעֲרָן!
דַּעַר גַּרְחַסַע וּוְחֹנְדַּעַר טַהוּט פֶּלְעִין;
דַּעַר אִיט פֶּעַרְנוֹכַט דִּיחַ הִיאַעַל גַּעַטֶּפֶלְעַן;
דִּיחַ עַרְדַּע חֹוִילֹו וּוְחַסַּעַר חֹוִיגַע בְּרִיִּיטַע;
דַּעַר גַּרְחַסַע אִיכְטַעַר הַחַט גַּעֲאַחֲכַט.
דִּיחַ וְחַנְנַע, פֶּחֶרְלוֹסֶטַע הַן דַּעַק טַחְגַּע;
אַחַנְד חֹונְדַּ טַטַעַרְנַע, פֶּחֶרְלוֹסֶטַע הַעַן דַּעַר טַחֲכַט;
פַּלְרִים טַלֹוּג חֹן חִיהַרְעַר עַרְוֹטַגַּע בֹּורַט;
חֹונְדַּ פֶּיַהֲרַטַע יִשְׂרָאֵל הַעֲרוִי;
אִיט טַטַּחְרַקַּעַר הַחַנְד חֹונְדַּ חֹוִיגַע טַרַעַקֶטַעַן פֶּלְאֶפ;
דַּעַר דַּעַן סִילְאַעַעַר טַכְבַּעַטֶּהִיֹוט;

כי לעולם תסהו:	והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם תסהו:	ונער פרעה וחילו במסוק
כי לעולם תסהו:	למולין עמו במדבר
כי לעולם תסהו:	למכה מלכים גדלים
כי לעולם תסהו:	ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם תסהו:	לסידון מלך האמורי
כי לעולם תסהו:	ולעוג מלך הבשן
כי לעולם תסהו:	ונתן ארצם לנחלה
כי לעולם תסהו:	נחלה לישראל עבדו
כי לעולם תסהו:	שבשפלנו וזכר לנו
כי לעולם תסהו:	ויפרקנו מצרינו
כי לעולם תסהו:	נתן להם לכלבשר
כי לעולם תסהו:	הודו לאל השמים

קרו על נהרותו בכל שם לשבנו נספכנו פכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו פנדותינו: כי שם שאלנו

ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג
 ע"ו ז"ג

אונד ישראל הינרוך געפיהרט;
 אונד טטירנטע פרעה אים זיינען העער היניין;
 דער זיין פלוק געפיהרט דרך דיו וזיסע;
 עראנגטע גראסטע קחניגע;
 ערווירגטע אפצטיגע כעהערסער;
 דער אסוריטער קחניג, סיחן;
 עוג, לו גסן קחניג;
 אונד גאב חיהר אונד זיין לוס בעזיס;
 בעזיס פיר ישראל, זיין פלוק;
 דער זיין אונזערס דרוקע מן אונד דעלסטע;
 אונד אונד פלוק פלינד עראנגטע;
 דער פלוקען פלייסע טפיוק גיבט.

דחנקט דעם גאסטע דעו היאעו!
 קרו מן דעם פלייסען נבל' וזיסען וזיר אונד וזיינטען, איבערדחלסטען ליק'
 פלוק! אונד דער פלוקען האנגטען וזיר דערס פן וזירענסטרייבטען —

שׁוּבֵינוּ דְבַר־שֵׁר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירָה לָנוּ מִשֵּׁר צִיּוֹן:
 אֵיךְ נִשְׁרֵר אֶת־שֵׁר יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶד: אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח־יָמֵי: הַדְּבֶק לְשׁוֹנוֹ לְחֹבֵי אִם־לֹא אֲזַכְּרֶךָ
 אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי: וְכִי־יִהְיֶהוּ
 לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁקָם הָאֲמָרִים עָרוּ וְעָרוּ עַד הַיְסוּד
 בָּהֶ: בְּתִבְבֶּל הַשְׂדֵדָה אֲשֶׁרִי שִׁשְׁלֹם־לָךְ אֶת־גְּמֻלָּךְ
 שְׂגֻמְלֹת לָנוּ: אֲשֶׁרִי שִׂיאָחוּ וְנִפְץ אֶת־עַלְלֶךָ אֶל־הַסֵּלַע:
 קָלַח לָרֹד וְאוֹדֶךָ בְּכָל־לֵבִי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲמַרְךָ:
 אֲשַׁתְּחֶה אֶל־דּוֹבֵל קִדְשֶׁךָ וְאוֹדָה אֶת־שִׁמְךָ עַל־חֲסִדֶךָ:
 וְעַל־אֲמִתֶּךָ כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אֲמַרְךָ: בְּיוֹם
 קָרָאתִי וַתִּעַנֵּנִי תִרְהַבְנִי בְּנֶפֶשׁ עוֹ: יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל־מְלַכֵּי־
 יַאֲרֹץ כִּי שָׁמַעַ אֲמַר־יֶפֶךָ: וַיִּשְׁרֵר בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל
 כְּבוֹד יְהוָה: כִּי רַם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאֶה וְגַבֵּי מִמָּרְחָק

דען טך, דין חונו חילו עלנר טריעבען, עלרדערטען געוונגן געוונגן עלן
 חונו! חונגליקוספחטטער הייסטען פריידע: „וינגעט חונו געוונגנע
 ליוז!“ קחנען וויר געוונגן דע העררן זינגען חויל ענטווייהטעס
 ערררייך? — ירוסלם! פֿערגעס' חויל דין, וס פֿערגעסע איינע רעכטע—
 איינע לונגע קלעכטע חס גויאען, ווען חויל דייער ניכט געדענקע,
 ווען בייח יעדער פֿרעהילקייט דיר גיכט חיינע לזֿהרע פֿלייסט. גע
 דענקע הערר, דען זעהנען אלוס' דען טחן ירוסליס! „פֿערהעערע!
 ריעפֿען זיח, פֿערהעערע ביו חויל דען טיעפֿוסען גרונר!“ ח דוח
 לערסטחערערן! טחכער נכל'! הייל דעס, דער דיר פֿערגעוטען ווירר,
 ווח דוח חן חונו פֿערחיבוס! הייל דעס, דער דייע ברוס ערגרייפֿט,
 חונר חן דעס פֿעלי לערסאחגס. קלח פֿאם דוד. „פֿלן גחלעס הער־
 לען דחק' חויל דיר!“ ערטחנעס, גחטס, אייןהערפֿענטפֿיעל פֿער דיר!
 דינגעסטערעקט לוס טעאפעל דייענע הייליגסהואו, דחיקע חויל דייענעס
 קחאען, דייער גיטע, דייער סריע אעגען;— דען דוח החוס דייענע
 רוחס, דין ווקרס, חיבער חולעו העררויך גרעס געאחכס. רלע חויל
 דיר, חוס דוח ערהערענט איד. ח, וס, וספֿקחוס זיך קיהנעו ועלבוט־
 געפֿיהל חין איר! יח, הערר, דיד פֿרייען חלע ע גענקחויגע, פֿערי
 נעהאענד דייענע אונדעו ווקרטע, חונר זינגפֿן פֿלן פֿלן זענען גחמטען,
 ויח גרעס זיח זיח, דעו פֿויעגן אנויעפֿוסחוס! דען פֿערהחכען חיוס
 דער עוויגע, חונר טוים דחו כיערריגע פֿלן פֿערטע חוס וס ויח דחו

יִדַע: אִם־אֵלֶיךָ בִּקְרָב, צָרָה תִּתְּנֵי עָלַי אִם־אֲבִי תִשְׁלַח
 יָדָא וְתוֹשִׁיעֵנִי יִמְנָה: יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִי יְהוָה חֲסִדָּה
 לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֶל־תִּרְף:

קִלְמ לְמַנְצָה לְדוֹד מִזְמוֹר יְהוָה תְּקַרְתִּי וְתַדַע: אֲתָה
 יְדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוֹמִי בַּנְּחָה לְרַעִי מִרְחוֹק: אֲרָחִי וּרְבִעֵי וְרִיתָ
 וְכָל־דַּרְכֵי הַסִּבְנָתָה: כִּי אֵין מַלְאָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יְדַעְתָּ
 כֻּלָּה: אֲחֹזֵר וְקָדַם צִרְתִּי וְתִשָּׁת עָלַי כַּפְסָה: פְּלֹאִיָה רַעַת
 מִמֶּנִּי נִשְׁנָבָה לֹא־אֶכֶל לָהּ: אֲנִיךָ אֵלֶיךָ מִרְחֹק וְאָנָה
 מִפְּנֵיךָ אֶבְרַח: אִם־אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אֲתָה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל
 הַנֶּהָ: אֲשָׂא בְּגִפְרֵשָׁחֵךְ אֲשַׁכְנֶה בְּאַחֲרֵיתֶיךָ: גַּם־שָׁם
 יְדִיךָ תִּנְחֵנִי וְתִאֲחֹזֵנִי יִמְנָה: וְאָמַר אֲנִי־חֲשָׁה יְשׁוּפֵנִי
 וְלִילָה אֹזֵר בְּעַדְנִי: גַּם־חֲשָׁה לֹא־יִחַשְׁךָ מִמֶּנִּי וְלִילָה
 כִּיֹּם יֵאָר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה: כִּרְאֲתָה קָנִיתָ כְּלִיךָ

(* פליאה ק')

הָתָה אִיסְטַעַן חֵין דַּעַר חֲנִגְוֹס עַרְקוּיְקוּס דְּרוּחַ אִיךְ, סַמְרַעְקוּס חֵיבַעַר
 אִינַעַר פֿײַנדַע לְחַרְן דִּיחַ הַחֲנַד חֵוִיג, חֹונֵד הִיֹּלְוֹט אִיס דִּינַעַר רַעַב־
 טַעַן אִיר. דַּעַר הַעַרר פֿײַהרְט' וְוַחֲהַרְוִיךְ חֵוִיג פֿײַר אִיךְ! יֵת, הַעַרר,
 עֵוִיג וְוַחֲהַרְעַט דִּינַע גִּיסַע! אַחַס נִיכַט חֹונֵפְחֹוֹלְעַרַעַט דִּינַעַר הַחֲנַדַּע
 וְעַרְק! קִלְמ דַּעַם פֿאַרְוֹאֲנַעַר דִּרְוֹ, אִיִּין פּוֹאֵלַם. הַעַרר! עַרְפֿתֵּר־
 סַעוּט אִיךְ, חֹונֵד וְוִיִּיט: חִיךְ זִיסְלַע חִיךְ סַטַעַה חֵוִיג, דִּיר חֵוִיס' בַּעַ
 קַחַט: דֹּוח פֿרִיִּישׁוּט פֿחֵן פֿעַרְנַע, וְוַחֵו חִיךְ דַּעַנְקַע; דֹּוח חֵחִיס אִיר
 גַּחַג חֹונֵד וְחַעַר פֿתֿרְגַּעַמַעַע, חֹונֵד אִינַע וְעַגַּע חֹוֹלַע חֲנִגְעַפֿײַהרַס,
 בַּעַפֿתֿהַר חֵיִין וְוַחֲרַט חֵוִיג אִינַעַר לֹונְגַע סֹוּעַבַט, הַחֵוִיט דֹּוח עֵו הַעַרר!
 סַחַן גַּח־ן גַּעוּוֹחֹוסַט. דֹּוח הַחַטַט אִיךְ סֹוֵךְ חֹונֵד חֹוס גַּעבִירַעַט; הַחַטַט
 דִּינַע אִיִּיטַעַר־הַחֲנַד טֹו אִיךְ גַּעֲלַעַגַט. וְחַךְ וְוִיסַעַן חֵוִיס אִיר לֹו פֿעַר־
 בַּחֲרַעַן, לֹו הַחֶךְ, רַחַס אִיכֹו עַרְרִיִּיכַע. וְוַח וְחַלֹו חִיךְ תִּין פֿתֿר דִּינַעַס
 גִּיִּיסַעַ? וְוַחֲהִין פֿתֿר דִּינַעַס חֲנִגְעוּיִכַטַע פֿלִיַעַהֵן? סַטַעַגַע חִיךְ דִּיחַ
 הִיאַעַל הִיכּוּיךְ; זַחַ בֵּיט דֹּוח רַח; חֹונֵד בַּעַטַעַט חִיךְ אִיר דִּיחַ חֹונַטַעַר־
 וְעַלַט; זַחַ פֿתֿנַדַע חִיךְ דִּיךְ. סֹוִינְג' חִיךְ דַּעַר אַתֿרְגַּעַנְרַחַטַטַע עֵלִיגַעַל,
 חַס חִיִּיסַעַרוּשַׁעַן דַּעו אַעַעַר לֹו רֹוהֵן. יֵחַ וְוִירַדַע חֵוִיךְ דַּחַרַט אִיךְ
 אִיִּיסַעַן, רִינַע הַחַנֵּד; חֵוִיךְ דַּחַרַט עַרְגַּר־פֿלַעַע אִיךְ דִּינַע רַעַכַטַע. חֹונֵד
 טַשְׁרַךְ חִיךְ: פֿײַנוּטַעַרְנִיס בַּעַדַעַקַע אִיךְ! זַחַ וְוִירַדַע זַעֲלֹונַט דִּיחַ
 נַחַכַט חֹוס אִיךְ לֹו אִיכַטַע פֿײַנוּטַעַרְנִיס פֿעַרְרוּנְקַעֲלַט נִיכַטוּ פֿתֿר דִּיר,
 נַחַכַט אִיכַטַעַט גֵּוִיךְ רַעַס טַחַגַע, חֹונֵד הַעַלֹו חֹונֵד דֹּונְקַעַל חֵוִיס דִּיר
 גֵּוִיךְ; דַּעַן דֹּוח הַחַטַט אִינַע כִּירַעַן חִינַעַרְוִיךְ גַּעבּוּיט; הַחַטַט אִיךְ

תסבני בבטן אמי: אודה על כרונות נפליתי נפלאים
 מעשיך ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי ממוקד אור
 עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: גלמי ראו עיניך
 ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בדם: ולי
 מה יקרו רעיה אל מה עצמו ראשודם: אספרם מחול
 ירבון הקיצתי ועודי עמך: אסתקמל אלוהי רשע ואנשי
 דמים סורו מני: אשר ימרוה למזמה נשוא לשוא עריה:
 הלוא משנאה יהוה אשנא ובתקוממה אתקומט:
 תכלית שנאה שנאתם לאיבים היו לי: חקרני אל ודע
 לבבי פתני ודע שרעפי: וראה אסדרך עצב בי ונחני
 בדרך עולם: כיס לחדש קמ למנצח מזמור לדוד: חלצני
 יהוה מאדם רע מאיש חמסים הנצירני: אשר השם
 רעות בלב כליוס יגורו מלחמות: שנגנו לשונם כמו

(* ולו ק')

כעדעקס חין איינער אוטטער סאחוס. (חיד דחנקע דיר, דחם חיד זיך
 ווחנדערבחר געטעלען! הונבעגרייטליך ווחונדערבחר זינד דינע ווערקע:
 דחו ערקוינגעט איינע זעעלע ווחהל). דיר חיוט חונלערהקלען איין
 חיינערזטיג געבייך, דח חיס פערברחנגען חיד בערייטעט ווחרה, גע
 וועבט חיס טיעלעוטיגן סאס דער ערדע: חיס קייאע ווחהן איד דינע
 חויגען סאן; חויגלעליכנעט זינד חין דינעס בוכע, דח טחגיג, דח
 איר ווערדען וקאלטן, קלוי קיינער נחך דערעוועבן ווחר. בעגריילעט,
 גחטט! פון דיר חואשחטט, וויח חונסחלכר זינד יוח איר! זיהכע
 חולנקהל, וויח חונענדליך גרעס! נכהלע חיד? זיהרער זינד איער פון
 דעו וחרעו! — חיד ענדיגע, חונד בלייכע נחך בייח דיר. — ווען חיד
 דעס פרעלער פלוצע; „טחרט' חיהו, גחטט!“ ווען חיד דח בלוט
 בעגירערגען פערסטחטע, דח דיד לו בוכענסטיקקען נענען בייח דח.
 נעס נחאען אייניד סווחרען, זח החס' חיד, הערה, יח דינע החסער,
 פערחכסיי' דח, נח וויעדער דיד זיך זעמלען. חיד החס' זיח איט חונ
 בעגרענלטיען החסע, חלוי איינע פלינדע זינד יוח איר. ערפחרט' איד
 גחטט, ערפחררע איין געאייסה! פריכע איינע הערלענו רעגונג!
 ערפחרהר' חכ חן איר זייח חין וועג דעו יחאערה, חונד זייטע איד
 דען וועג לור עוויגקייט. קמ דעה זאנמייזער איין פואלם דר'ו.
 הערה, רעטטע איד פון בחוען אענעסען בעווחהרע איד פחר
 פרעלעוהחטען זייטען. דח חיס הערלען סיקקע זינען, סחגליך
 סטרייט עררעגען! דח לונגע סחרפעטן יוח, דער סחחגע גלייך, חגד

נָחַשׁ חַמַּת עַל־שׁוֹב תַּחַת שַׁפְּחֵימוֹ סֶלָה: שְׁמַרְנֵי יְהוָה
 מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצַרְנֵי אֲשֶׁר חָשַׁב לַדְּהוּת
 פְּעָמָיו: מִמְּנַגְּאִים אֶפֶס לִי וְחַבְלִים פָּרְשׂוּ רַשָׁת לְיַד מַעְגַּל
 מִקְשִׁים שְׁתַּרְלֵי סֶלָה: אָמַרְתִּי לַיהוָה אֱלֹהֵי הָאֲדָמָה
 יְהוָה קוֹל תִּחַנְנֵנִי: יְהוָה אֲדַנֶּיֶעוּ יִשְׁעֵתִי סְפוֹתָה לְרֹאשׁ
 בַּיּוֹם נָשָׁק: אֶל־תִּהְיֶן יְהוָה מֵאֲוֵי רַשָׁע וּמִזֵּל אֶל־הַבֶּקֶר
 יְרוּמוּ סֶלָה: רֹאשׁ מִסְבֵּי עֵמֶל שַׁפְּחֵימוֹ יִבְסֹמוּ: יִפְטֹר
 עֲלֵידָם נְחָלִים בְּאֵשׁ יִפְלֹם בְּמַהֲמֹזוֹת בְּלִיקוּמוֹ: אִישׁ
 לְשׁוֹן בְּלִיכּוֹן בְּאַרְץ אִישׁ־חַמְסִים רַע יִצְדָּנֵנוּ לְמַדְחַפְתִּי:
 בְּדַעְתָּ בִּרְבִיעֹשָׁה יְהוָה דִּין עָנִי מִשֹּׁפֵט אֲבִינִים: אֲבָךְ
 צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁמֵ יִשְׂרָאֵל אֲתִדְבַּרְנֶיךָ:

קמא מוזור לדוד יהוה קראתיה חלשה לי
 האוינה קולי בקראתך: תפון תפלתי קמדת לפניה
 משאת בפי מנתערב: שיתח יהוה שמרה לפי
 (* סי קי *) מו קי ידעתי קי

חֲסִטְעַרְגִּילֵט ברענטט חונטער חיהרעטן ליפעטן. בעאזהר' אידך פֿער
 דער החנד דעס' בוזעוויכטו! בעהיסע איד, ת הערר פֿער
 פֿרעפֿעהחפֿטען ליטען, דיא איינען גתנג ל פֿחלען דרקהען.
 דיא סטקלען לעגען סטריק חונד סלינגען חיון, כרייטען חויו חיהר
 נעטן חסן וועגע חונד סטעלען הייאידך פֿחלען איר. חיד רלע:
 הערר, עוויגער, דוח בינט איין גחטס! עקהרע איינע פֿלעהעג
 שטיאע! הערר, עוויגער, איין זיעג, איין הייל, דוח דעקוט איין
 הויפט לור ריוטונגלייט! ערפֿילע דעו פֿרעפֿלערו ווינטע ניכט! חס
 ויינע טיקקע ניכט געלינגען, זיח אהכטען זיך דען וקאט פֿרהע
 בען! — ת דחט איינער ווירערזוכער הויפט דחו חונהייל חיהרער
 חיינגען ליפעטן דעקקע! בליטלסטרעהל פֿהרס חזבער זיח, ער
 סטירלט זיח הין חין גלוסה, חין טיעפֿע גרוכט, ווק קיין חזיפקחא.
 אען חיוס; פֿערוויאדער בלייבען ניכט חיס וקארע. דחו לחוסער
 זעלבוט בעסטריקט חונד סטירלט דען פֿרעפֿלער! חיד ווייס, דער
 הערר סחפֿלס חונטערדריקטען רעכט חונד פֿיהרס דעו הילפֿע.
 דרפֿטיגען וחלע — חויד ווערדען דיר גערעכטע דחנקען, דיח רעד.
 ליכען פֿער דיינעס חנסליטן בלייבען!

קמא פֿואלם דוד'. הערר, חיד רלע דיר, חזילע, איר ל העל.
 פֿען! הָרַע איינע שטיאע, ווען חיד ל דיר פֿלעהע. חס איין גע.
 בעט ויח ווייהרויך פֿער דיר טויגען, אין הָרַענפֿחלעטען ויח חיון

נצרה על־דל שפתי: אל־תס לבי ולדבר ורע להתעלל
 על־לוחי ופרשע את־אישים פעל־און ובר־אלחם
 במגע־פיהם: יהלמני צדיק וחסד ויזכיתי שמן ראש אל־
 יני ראש כרעוד וחפתי ברעותיהם: גשמי ביד־סלע
 לשבטיהם ושמעו אמרי כי געמי: כמו פלח ובקע בארץ
 נפורו עצמינו לפי שאל: כי אליה ויהוה אדני עיני בכה
 הסיתי ציתער נפש: שמרני מיד־פח־יקשו לי ומקשורת
 פעלי און: יפלו במכמרו רשעים יחד אנכי עד יגעבור:
 קמב משביל לדוד בדיותו במערה תפלה: קולי אל־
 יהוה אזעק קולי אל־יהוה אתחנן: אשפך לפניו שחי
 צרתי לפניו אגיד: בדתעסף עלי ורחמי ואפה ידעה
 נתיבתי בארחו אהליך טמנו פח לי: הביט ימין ויראה
 ואך לי מקיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: ועקתי

חבענדרחשצער, עוויגער, בעווחרע איינען אוכר, בעווחרע אייניג
 ויפעטן סהירע! וחס ניכט איין הערן, דעס פרעפעל הוהר, איט
 חונגערעכטען אחרענזירוטען גחטסאקוע סירחנניח פערחיבען! איך
 עקעלן חיהרע לוסגעריכטע! וטהאטרחטיג וויח דיח ליעבע וינד דעו
 טונגענדעהפטען טאקגע. ער ליכטיגע חוגר חיבערשיהרע איך! דעו
 וחאבאון דופט חואנעבעלט איינע זיננע ניכט, חויד בעטע נאך, רח
 יענע סאנדטהחט חיבען. חויד ווערדען דיח חין פעלענקאזשט ענט
 טאפעטען, חייטט חיהרער טהקטען ריכטער זיין — איינען ווחרטען
 פאנגען ויח, דען חח געביטען וחלפט. דעו אפרדאחננו, דער חיס
 החרטען בחרען וויהעט, חוגר חונער קאניגליך געכיינ לערפאזשט יח
 בירעו חן דער גרופט. חוין ריך הערר, עוויגער, סויען איינע חוי
 גען, חוין ריך פערטרויע חיד! — פערטחטע איינע זעטע ניכט!
 בעווחרע איך פאר סאינגען, דיח ויח איר חיינגעלעגט, פאר דער
 חיבעלטרחער פחאלע! חן דחט חין חיהרע חיינגען נעטלע פרעפ.
 אער זיך פערסטריקקען, קאלעווחאט, ביז חיד פארחיבער בין!

קמב אינטערוויזונג פאם דוד, נעבעט, דא איר אין דער דאהלע
 וואר. איט אויטער סטיאטע טרייע חיד לוס העררן, איט אויטער
 טטיאטע רופע חיד פון, סיטטע איינע קאקגע פאר חיהס חוין,
 ברינגע איינע נחטה פאר חיהן. ווען איין גייזט חין איר פערלחגט,
 דיר, דיר חיוט איין פאחד בעקחננט! ווהיין חיד קרעטע, זינד
 סאינגען איר געלעגט, סויע היער, בליקקע דארט, ניטאמיר וייל איך
 קעננען, קאלע לוזלוצט חויוט דהיין, איינער ניאט זיך פאאחד חן.

אליה יהיה צמתי אפה מחסי חלקי בארץ החיים:
 הקשבה ואל תנתי בידלותי מאד הצילני מדופ
 כי אמצו מפני: הוציאה ממסגר ונפש להודות את
 שמה כי יבחרו צדיקים כי תגמל עלי:
 כמו מזמור לדוד יהודה ושמע הפלתי האזינה אל
 התנני באמנתך ענני בצדקה: ואל תבוא במשפט
 את עמך כי לא יצדק לפניך כל חי: בידוך אויב
 נפשי הפא לארץ חיתי הושבני במחשבים כמתי עולם:
 ותתעמק עלי רחי בתוכי ישתומם לבי: וקרתי ימים
 מקדם הגירתי בכל פעלך במעשה ידיך אשותח:
 פרשתי ידי אליה נפש ופארץ עיפה לה סלה: מדר
 ענני ויהיה פלחה רחי אל תסתר פניה מפני ומשלתי
 עמיתי מור: השמיעני בבקר וחסדך פירקה בכתתי

חך טריע, הערר, לו דיר! דוח ביוט דחך איינע טעפריזלם איין
 ערבטהיין חין דעס זעבענוואנדע! פערניס איין חנגוטגעסרייט, חך
 ווערדע החרט געפואנגט! רעטטע פאן פערפלאגערן איד, דען איר
 זינד זיח לו אפצטיג! בעלרייע איד חויו דעס קערקער. דעס חך
 דייעטס נחאטן דחנקע; גערעכטע קרענען זיך דאך איד, זען דוח
 וואהאטהעט איר ערלייגענט!
קמג איין פואלס דוד'ו. פערניס איין פלעהטן, הערר, או' מערקע
 חוין איין געבעט, ערהערע איד נחך דייער וואהרהייס, נרף דייער
 חוואגערעכטיגקייט — חונד געהע ניכט חינו' געריכט אים דייעטס
 קיעכטע; ווחו זעבט, בעססעהט ניכט פהנע טווד פאר דיד! —
 דער פיינד פערפלאגטעט איינע זעלע, דריקט איינען זעבענוגייט
 בחרען חונד זעגט איד חוין, וויח פוויז הינגעסיעדען, חוין חרדע פייט
 סערניס. וף פערסאמלעטעט איין גייט חוין איר, דחו הערן ער
 טאחררט חוין איינעס כווען. חך דענקע פון פארריגע לייט לוריק. ער
 וואגט דייעט סהחציגן טאזע, זיננע דייעטן ווערקען נחך חונד ברייע
 איינע הפנדע חויו לו דיר, וויח דיררעו זאנד זעללט איין געמיטה
 נחך דיר — חילע, הערר, ערהערע איד! איין גייט פערגעהט פאר
 זעהנוכט! פערברג דיין חנטויטן ניכט פאר איר, זאנוס גאייט חך
 איינגעווענקטען זיינען חוס איד פריה פאן דייער גנחדע חרעטן,
 דען חך פערטרויע חוין דיד; לייגט איר דען זעט, חוין דען חך

הודיעני דרך־חַו אֱלֹהֶיךָ כִּי־אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי נֶפֶשׁ׃ הַצִּילֵנִי
מֵאֹיֵבִי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּסְתֵי׃ לְמַדְנִי ׀ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי־
אַתָּה אֱלֹהֵי רַחֲמֶיךָ טוֹבָה תִּנְחַנֵּנִי בְּאַרְץ מִשׁוֹר׃ לְמַעַן
שִׂמְךָ יִהְיֶה תְחִילִי בְּצַדִּיקֶתְךָ וְהוֹצִיא מִצָּרַי נַפְשִׁי׃ וּבְחַסְדְּךָ
תִּצְמִית אֹיְבֵי וְהֵאבְדֵת כָּל־צַדִּיקֵי נֶפֶשׁ׃ כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ׃
קָמוּד לְדָוִד וּבְרָךְ יְהוָה וְצוּרֵי הַמַּלְמֵד יְדֵי לְקַרְבֵּי אֲצַבְעוֹתַי
לְמַלְחָמָה׃ חֲסִדֵי וּמִצְדָּתַי מִשִּׁבְבִי וּמִפְלִטֵי לִי מִגְּבֵי וּמִ
חֲסִיתֵי הַר־דָּד עִמִּי תַחְתִּי׃ יְהוָה מִהֲאָדָם וְהַתְּדַעְהוּ כִּי אֲנִישׁ
וְהַחֲשִׁבְהוּ׃ אָדָם לֹהֶבֶל דָּמָה יָמוּוּ כִּצֵּל עוֹבֵר׃ יְהוָה הַטֵּ
שָׁמַיָּה וְתַרְדֵּם גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ׃ בְּרוּךְ פֶּרֶק וְהַפִּיצֵם
שְׁלַח חֲצִיָּה וְהַזְהִמֵם׃ שְׁלַח יְדִיךָ מִמְּרוֹם פְּאֲנֵי וְהַצִּילֵנִי
מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר׃ אֲשֶׁר פִּידֵם דְּבַר־שׂוֹא
וַיִּמְנָם יָמִין שְׁקֵר׃ אֱלֹהִים שֵׁר חָדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּנִבְל

געהען וואָן, דען לז דיר ערהעבע חיד איינע זענענ. עררעטטע איד
פֿאן פֿיינרען, הערר! ביח דיר בין חיד געבחרגען. זעהרע איד נחך
דיינעס וואָהאָגעשלאָסן וואָנרען, דען דאז בייט יח איין גאָסט! דיין
גייט, דאז האָצטע גוט, ער ווייטע איד חויל עבנע בחהן! חוס ריי
נעוֹ גאָטענו ווילאָטן, הערר, ערקוויקע איד! דינע חאָגערעכטיגקייט
בעפֿרייע איד חויו דער נאָטה! חוס דיינער גיטע ווילאָטן זערסטאָרע
איינע פֿיינרע, פֿערבחננע פֿאָלע, דיח איד חֶנגאָטען — דען חיד בין יח
דיין קנעכט!

קָמוּד פֿאָס דוד. דאָנק זייח דעס הערר, איינעס האָרטע, דער
איינע הֶנְדֵּע זעהרעט סטרייטען, איינע פֿייסטע קריעגע פֿיהרען.
אין פֿריינד! אין סאָטן! עררעטטונג איר חונד כורג! טיור, חויל
דען חיד טרויע, דער פֿאָקער לזוינגעט חונטער איד! הערר! וואָ
חייט דער מענט, דאָס דאז דיר זיין נאָ חניאָאואָ? דער ערדענוחהוּ,
דאָס דאז חיהו חֶכְטעוּט? — דער מענט חייט איינעס הויצע גלייך,
חונד זיינע טאָגע דעס סחטטען, דער פֿאָרחיבערוואָלס. — הערר
ניגע דיח היאָט! פֿאָהרע הערר! בעטאָטע דיח בערגע, זיח
ריצען. אירן בויטלע, סטרייע ח חויל! סיעסע פֿעילע חב, סאָיררע
חאָהער! סטרעקקע דיינע הֶנְדֵּ איר חויו דער הֶנְדֵּ, בעפֿרייע,
רעטטע איד פֿאָן גראָסען פֿאָוטהען, פֿאָן פֿרעארער פֿאָקעראחֶכְט! —
טרוג חונד פֿאָוטהייט זעהרסחיהר אונד, איינייד חיהרע רעכטע.
גאָסט! נון זינג חיד דיר חוין זיינע זיענו חונד ספיעל עו חויל זעהר.

עשור אומרה לך: הנותן השועה למלכים הפועה את
יד עבדו מחבר רעה: פצני והצילני מיד בני נכר אשר
פיהם דבר שאוימינם ימין שקר: אשר בנינו ופגמעים
מגדלים בנעוריהם בנורחינו כוזות מחטבות הבגית
היכל: מזונו מלאים מפיקים מזון אלון צאתנו מאליפות
מרבורת פחוצותינו: אלופינו מסבלים אין פרוץ
ואין יוצאת ואין צוחר ברחבתינו: אשרי העם
שגבה לו אשרי העם שיהיה אלהיו:

קמה תהלה לך

ארומה אלוהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד:
בכל יום אברכה ואהל לה שמה לעולם ועד:
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח מעשה גבורתיה יגדו:
הגדל כבוד יהוה ודברי גפלאותיה אשדוה:
(* ימיר ו *) לי לחדש

והיסענפואסער דיר, דער דען קהניגען דען זיעג געגעבען, גע-
רעטטעט דו, זיינען קנעכט, פחץ אחרדעריסען סווערד. „כעלרייט,
רעטטע איך פון פארטאדע פחאקער אחט! — טרוג חונד פחאסהייט
לעהרט זיהר אונד, אייניד מיהרע רעכטע.“ יעטלט ווחזנען חויל,
וויח סחסיניגע, חין זיהרער יוגענד חונרע זחנע; חונרע סחזטער
זיילען גזיק, ביורדויערווערק, רעז סעאפעזו ליער. פחאז וינד חונרע
קחאאערן, רייכען חיבער פחררחה פחררחה, דיח סחחזע סרתי-
גען סויענרע, לעהנטויענרע חויל חונערן טריפטען, חונרע רינדער
ווחלזכעוויכט. — קיין סחזען, קיין פערלוס פחך קחזגעטרייח חויל
חונערן סטרחטען! — ווחהז דעס פחאקע, דעס עז זח ער-
גע העט! ווחהז דעס פחאקע, דעסען גחטט רער עוויגע!
קמה לאבליעד דודז. איין גחטט, ח קהניג, דיק ווילן חיד ער
העבען, דיינעס נחמען עוויג בענעווייען! סחגזיק בענעדיע חיד דיר,
לחבע ריינען נחמען עוויג. גרחס חזט דער עוויגע חונד החזגע-
ריהאט, חונערפחרטזיק זיינע גרחסע. חייג געטעכט דעס חנדערן
ריהאעט דיינע ווערקע, זיח אחזען דיינע חוואחזט קונד. פרחזט חו'
סחנע דיינער אחיעוטחט, דיינע ווחונרערטהעטען ווילן חיד וינגען.

וְעוֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ גִדְלוֹתֶךָ אֲסַפְּרָנָה: יח ו
 זְכֹר רַב־טַאֲבָה יַבִּיעַ וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ:
 חֲנוּן וְרַחֵם יְהוָה אֲרֶךְ אַפַּיִם גִּדְלוֹל־חַסֵּד: יח ו
 טוֹב יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמוֹ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
 יוֹדֵךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ יִבְרַכְכָּה:
 כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ גְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דָּוָר וְדָר:
 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּסִים:
 עֵינֵי כָל־אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן:
 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחַסֵּד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
 קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קְדָאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת:
 רְצוֹן רָאוּ מַעֲשֵׂה וְאֵת־שִׁעְתָּם יִשְׁמַע וְיִשְׁעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמַד:

חללנו ספרים פתח עהרפורט דינער חלואחט; חייך חייך ויול דינע
 הערליכקייט פערקינדען. חללנו זינגט חייך דענקאחן דינער גרחסען
 גיטע חונד ריהאעט דינע חלואערעכטיגקייט. חלואגנדיג, חלואכרא
 הערליג חיוט דער הערר, חלואמיטהיג חונד פתח גרחסער גיטע!
 חללנו חיוט דער הערר וחהלטהטיג, ערכאראט זיך זינער ווערקע
 חללער! הערר, דיר דחגקען דינע ווערקע חללע, דיר כענערייען דינע
 הייליגען, בעזינגען דינע רייכען אחיעוטחט, חונטערהחלטען זיך פתח
 דינער חלואחט, דען אענטען דינע חלואחט לז פערקינדען, דיר
 אחיעוטחט חונד סחנע דינע רייכען! דין רייך חיוט חללער עוויגקיי
 טען רייך, דינע העררסחפט וחהרעט פיר חונד פיר. חללע פחללענדע
 ערהחלל דער הערר, ריכטעט דיר געבינגטען חויל. חללער חוילגען
 סויען נחך דיר הין, חונד דוח גיבוט חיהנען ספייע חין דער לייט.
 חלואילרע חללענט דוח דיר חקנר חונד חחטמינגט, זחנ דח זעכט, מיט
 וחהלטהון. חויל חללען זינען וועגען חיוט דער הערר גערעכט, חין חללען
 זינען סחהטען גיטיג. דער הערר חיוט נהרע חללען, דיר חיהן רחען, חללען
 דיר חוילריכטיג חיהן חנרולען; ער טהוא, חחן גחטטעפלכטיגען בע
 חחגט, ערהחרט חיהר שרייען חילט חיהנען חויל: ער טחלטע
 חללע, דיר חיהן זעבען, חונד חחטעט חללע פערעלער חויל.

יְהוָה הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֱתֵי הַיְהוָה: אֲהַלְלֶה יְהוָה בְּחַיֵּי
 חַיֵּי בְעוֹדֵי: אֲהַבְמָחוּ כַגְדִּיבִים בֶּבֶן אָדָם וּשְׂאֵן
 : תִּצְאָ רַחוּם יִשָּׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה וְאֶבְרָ
 אֲשֶׁרֵי שְׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרֵי שְׂבָרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו:
 ׀ וְאַרְצָ אֲתֵהִים וְאֲתִכֹּל אֲשֶׁר בָּם הַשֶּׂמֶר
 ׀: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּלְעֹשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לְרַעְבִּים
 אֲסוּרִים: יְהוָה פִּקְחָ עוֹרֵי יְהוָה וְקַח כַּפְזֵם
 צַדִּיקִים: יְהוָה שָׁמַר אֶת־גְּרָם יְתוּם וְאֶלְמָנָה
 דְּרַשְׁעִים יַעֲזֹב: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
 דַּד הַלְלָהּ:

יְהוָה כִּירְטוֹב וּמְכֹרֵה אֱלֹהֵינוּ כִּירְנָעִים נְאֻה תְהַלֵּה:
 לֵם יְהוָה נְרֵהֵי יִשְׂרָאֵל יְכַבֵּם: הַרְפֵּא לְשִׁמְרֵי לֵב

דעו עוויגען זינגען! זאלען זייט אָזוינגע זינער היי
 יך חונד זיאמער!
 זייה. דען עוויגען אָזבע איינע זעעט! חיד אָזבע איינע
 גע חיד זעבע, איין וחיטענטפיעל ערטאָנע דעס עוויגען
 - בין. פֿערטרויעט ניכט חוין פֿירוטען, חוין מענטעני
 עניג העלען קען! דער גייט פֿערלחסט חיהן, דען
 וויעדער הין לז זינער ערדע, חוין חיוט' איט זיינען
 סוויזען. וועהן דעס, דער יעק'ז גחטט לזר הילע
 וין דען העררן פֿערטרויט, חוין גחטט - דער זיאמער,
 - חונד זאלען ווען חין זייהנען חיוט, געסחפֿען, דער
 וועהרהייט עוויג האָט, דער חונטערדריקסטע רעכט
 דער ספֿיזע גיכט דען הונגריגען. דער עוויגע אָזוס
 ער עוויגע אָזוס באַנדע זעהנע, דער עוויגע ריכטסט
 גן חוין, דער עוויגע זיעכט גערעכטע אָזונער, דער
 ז דיח פֿרעמדזינגע, ער ריכטעט וויטטאוען חוין חונד
 פֿיהרט חוין קרואמען פֿאַחד דיח פֿרעפֿלער. דער
 גירעט עוויגזיך, דיין גחטט, דורך זאלע
 ! הלליה.

ה! דען קאָזטיך חיוט ען, חונטערק גחטטע אָזב חנטטיאִי
 אָזכגעוונג חיוט סען חונד זיעבליך. דער הערר ערביט זיזלס
 וויעדער זראל'ז פֿערזינגע; זערברחלנע הערלען הייט ער

וּמַחֲבֵלשׁ לְעַצְבוֹתֵם: מוֹנֵחַ מִסֶּפֶר לְפִסְכֵימֵי לְכֹלֵם
 יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְהַבְנִיתוֹ אֵין מִ
 מַעֲוֵד עֲנִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנֵנו
 בְּתוֹדָה וּמְרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכַנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם וּ
 הַמְכִּיךְ לְאָרֶץ מִטֶּר הַמַּצְמִיחַ הַרִים חֲצִיר: גִּזְתָּן לֹ
 לְחֶמֶה לְבָנֵי עַרְב־אֲשֶׁר יִקְרָא: לֹא בְּבִרְתֵי הַסּוּם
 לֹא בְּשׂוֹקֵי הָאֵשׁ יִרְצֶה: רוּצֵה יְהוָה אֶת־יִרְאֹו
 הַמְּחַלִּים לְחֶסֶד: שֹׁפֵט יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה תְּלִלֵי אֵ
 צִיּוֹן: כִּיחֹק בְּרִיתוֹ שְׁעָרֶיךָ בִּרְךָ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ:
 וּבִמְלִךְ שָׁלוֹם חֶלֶב חַסִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: חֲשַׁלְח אִמְרָתוֹ
 עַד מְהֵרָה יִרְוץ דְּבָרוֹ: וַתִּגְחַן שְׁלֹג בְּצֶמֶר כְּפֹרֶן
 יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִיּוֹתַי לְפָנֵי קִרְתוֹ מִי
 יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֵשֶׁב רַחוּ יִלְרָמֵם: מְנִיד

לְעַרְבֵיכֶם אִיהֵרַע טַעֲרֹנֶן. דַּעַד סַטְרֹנֶן לְחַדֵּי הַחַטֵּעַ
 סַטְרֹנֶן, חוֹנֵד נַעֲנַנְטֵם חֹלֵעַ זֵיחַ אִיטֵם כְּחַאטֵן. גְּרַחֵם חִיטֵם חוֹכּוֹעֵנוּ
 חוֹנֵד חֹלְלֵנוּ וְחֹלְטֵנוּ, חוֹנְחֵנוּ וְסַפְרֵנוּ לְכֹלֵךְ וַיִּין לְעַרְסֵנוּ וְחֵרֵנוּ. דַּעַר
 רִיכְטֵט חוֹיִן דִּיחַ חוֹנְטֵנוּ וְרִיקֵטֵנוּ, חוֹנֵד סַטְחֵסֵם דִּיחַ לְרַעֲפֵנוּ
 לֹר עַרְדֵּעַ. סַטְרֹנֶן דַּעַם עוֹיְגֵנוּ וּוַעֲטֵנוּ וְחֹנְגֵנוּ חֵן! רִיֵּהֵרֵט ח
 גְּחַטֵּעַ הַחֲרַעֲנַטֵּנוּ; אִיֵּהֵס דַּעַר דַּעַן הִיאֵעֵנוּ דַּעַקֵט אִיטֵם
 דַּעַר עַרְדֵּעַ רַעֲגֵנוּ לֹבְעֵרִיטֵטֵנוּ, חוֹנֵד גְּרַחוֹ חוֹיִן דַּעַן בַּעֲרַגֵנוּ
 אִחְטֵט. אִיֵּהֵס, דַּעַר דַּעַם פִּיעֵה זֵיין פֹּוֹטְטֵנוּ גִיבֵט, דַּעַן יוֹנְגֵנוּ
 גִיבֵט, וּחְחֹךְ זֵיחַ סַרִיטֵנוּ. עַר הַחַטֵּעַ נִכְטֵם לֹוֹט חֵן רַחֲסֵנוּ סַט
 חֵן אִחְנַעֲנוּ וְקִרְחַטֵטֵנוּ נִכְטֵם וּחְהִיגְעַחֲלֹנוּ. דַּעַם הַעֲרָן גַּעַחֲלֹטֵט
 אִיֵּהֵן עַהֲרִיכְטֵטֵנוּ, וּוַעַר כּוֹר חוֹיִן זֵיינַע גִּיטֵעַ הַחֲחַלְטֵנוּ. יִיחַ
 פִּרִייעַ דֵּינַעֵנוּ הַעֲרָן! לְחַבֵּעַ, לִיין, דֵּינַעֵנוּ גְּחַטֵט! עַר אִחְלֵ
 רִיעֲגֵנוּ דֵּינַעֵנוּ טַהֲרַע לַעֲטֵטֵנוּ, חוֹנֵד זַעֲנַעֵנוּ דֵּינַעֵנוּ קִינַעֵנוּ ו
 הַחֹב. עַר טַחֲחַלְטֵנוּ דֵּינַעֵנוּ גְּרַעֲנַנוּ זֵיכְעֵרֵיטֵנוּ, חוֹנֵד וְחַטֵטֵנוּ
 דַּעַן בַּעֲטֵטֵנוּ וּחְחִלְטֵנוּ. זַעֲנַעֵנוּ עַר זֵיין וּחְחַרֵט, חוֹיִן עַרְדֵּנוּ. וַיִּיחַ
 אִיֵּטֵט זֵיין כַּעֲחֵנוּ! עַר כִּרִיגְעֵנוּ סַנַעֵנוּ וַיִּיחַ וּחְחַקֵטֵנוּ וְחַקֵטֵנוּ,
 רִיִין וַיִּיחַ חֲטֵעַ הֵיין, וּוִירְכְטֵנוּ סַחֲלֹנוּ חִיטֵם חֵן סַטִיקֵטֵנוּ, וַוַעַר קֵן
 זֵיינַעֵנוּ פִּרְחֹטֵנוּ בַּעֲטֵטֵנוּ? דַּחֵן זַעֲנַעֵנוּ עַר זֵיין וּחְחַרֵט. עַן סַחֲ
 חֲטֵטֵנוּ זֵינַעֵנוּ וּוִירְכֵנוּ וּוַעֲחֵנוּ, עַן טַהֲוִיעֵטֵנוּ חוֹיִן. זֵיינַעֵנוּ וּוִירְכֵנוּ

לְיַעֲקֹב חֲקִינוּ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כִּן וּלְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם הַלְלָהּ:

קִמַּח הַלְלָהּ וְהִלְלוּ אֱתֵי הוֹח מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלָהּ
בַּמְרוֹמִים: הַלְלֵהּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלֵהּ כָּל־צְבָאָה:
הַלְלֵהּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלֵהּ כָּל־סֹכְבֵי אוֹר: הַלְלֵהּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַיָּמִים אֲשֶׁר וּמַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהִלְלוּ אֱתֵי שֵׁם
יְהוָה כִּי הוּא צָדִיק וְנִבְרָא: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵי־תֵן
וְלֹא יַעֲמֹד: יְהִלְלוּ אֱתֵי הוֹח מִן־הָאָרֶץ הַגִּיטִים וְכָל־
הַהַמּוֹת: אֲשֶׁר וְכָרַד שְׁלֹג וְקִיטָר רַחַח סַעֲרָה עֲשָׂה רֶסֶד:
הַהָרִים וְכָל־גְּבֻעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחֵה וְכָל־
בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצַפּוֹד בְּנָף: מְלִכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל־שֹׁכְטֵי אָרֶץ: בַּחַרִּים וְגַם־בְּרִגְלוֹת וְקָנִים עִם־
נְעָרִים: יְהִלְלוּ אֱתֵי שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְסִדּוֹ הוֹח
עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיְהִי קָרוֹן וְלַעֲפוֹ תְהַלְלֵהּ לְכָל־חֲסִדָּיו
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרֹם הַלְלָהּ:

(* צבאיו ק

ער יעקב קונר, גאב ישראל געועטן חזן רעכט. ון טהאט ער קיינעם
היידענע פאקט נאך עטענבערס' זיהק זיינע רעכטע! כלל-יה.
קמח הלליה. אקבט דען הערן פאקט היאמט הער! אקבט זיהן
דארט חין יענער הטהע! אקבט זיהן, פאלע זיינע ענגעל! אקבט
זיהן! פאלע זיינע הערע! אקבט זיהן זקנע חזר אקט! אקבט זיהן,
פאלע זיכטגעטטיגע! אקבט זיהן, פאלער היאמעל היאמעל! געוואסער
חין דער היאמעלזאט. פאלע אקבע זיינען נאמען! דען ער געבאטם—
זיח ווחורדען, חונד ער ערהאלט זיח עויגליך; ער גאב געועטן חזן-
זיבערטערעטכזר. אקבט דען הערן, זיהר פאן דער ערדע! זע-
ווחזער! אעערעוטייעלען פאלע! בויטן, האגען, סנעע חזר נעבעל!
סטוראווינד, דער זיין געהייס פאלסטטיקס! געבירגע חזר פאלע הי-
געל! פרוכטייאע חונד לערען פאלע! געוילד חונד לטהאען סהיער!
געווירט חזר לופטיגע געליערער! דער ערדע קאניג חזר סטאט-
טען, זיהר פירזטען חונד בעהעררסער! זינגליגע חונד יונגפרויען,
זיח חאטער, חין דער יוגענר; דע עוויגען נחאע אקבע פאלע, דען
ער פאלין חזט הטה ערהאכען; זיין רוהק געהט זיבער ערדע חונד
היאמעל! ערה ערהעכט זיינע פאקטען הטרן; חין אקבענחזר פיר
שראל, זיהק פערוואטטע פאקט! הלליה.

בשעת עצירת גשמי' שהפליק על הגשמים ואושרין מזמורי' והענקים חלוקי' וכוהנים נק' קפסר'ם לומר יוד' מזמורי' או יוד' כ"ג, כ"ה, כ"א, ס"ט, פ"ה, פ"ו, ק"כ ק"ל, כ' למנצח מ'ל יענה' ביום צרה, אטנס נסדור של הנאון סהור יעב"ץ כראשו י"ג מזמורי' אלו: י"ג, חפלה לדוד. כ"ה, לדוד אליך ה' ל"ג, לדוד משכיל. ק"ו, חפל לדוד. כ"ח מזמור שירו. ק"ג, לדוד ברכי. ק"כ, ש"ה אל ה'. קכ"א, שיר למעלות. קכ"ג, ש"ה אליך. קכ"ד ש"ה לדוד. ק"ל, ש"ה ממעמקי'. קל"ה, הללויה הללו. קל"ו, הודו לה'. ויש קהלות שסופין לומר זה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן לרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל. וברוב רחמיה וחסדיה כפר נא על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, והתוורנו בתשובה שלמה לפניך קרע רוע גור דיגנו ובטל מעלינו כל גזרות קשות, וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריחה. אָנָּא אב רחמים שבענו מטובך, וברך שנתנו בשנים הטובות, צוה לשמים לתת טל ומטר לברכה על פני הארמה לחיים ולשלום ולשבע, ואל הארץ תצוה לתת פריה בעתה להחיות את נפשותינו ונפשורת בנינו ובנותינו ומפינו לעבודתך לתורתך ולמצותיך: ומלא אסמינו שבע, ומלא הגרנות פר והיקבים תירוש ויצהר. עשה למען שמך הגדול, עשה למען אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, עשה למען משה ואהרן, עשה למען דוד ושלמה, עשה למען חסדיך הטובים והקדושים עשה למען רחמיה הרבים: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגאלנו:

בשעת רכוי גשמים יאמר יהי רצון זה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיקב' שור רחמיה את בעסק ויגלו רחמיה על מדה ומהנהג עם בניך במדת רחמים והפגס להם לפנים משורת הדין ובטובך הגדול רחם עליהם שאין פולענות בא לעולם אלא בשכיל ישראל והם עמך ונחלתך אשר הוצאת מארץ מצרים ואינם יכולים לקבל לא רוב רעה ולא רוב טובה השפעת עליהם רוב טובה אינם יכולים לקבל פעם עליהם אינם יכולים לקבל יהי רצון שיהא רוח בעולם וזכור רחמיה:

קודם כל יאמרו ל"ז מזמורים אלו, שהם:

כ' יענק י' וגו', ו' י' אל באפך וגו'. ט', למנצח על מות וגו'. י"ג, עד אנט יהיה חשכחנו וגו'. ט"ז, מכחם לדוד וגו'. י"ח, חפלה לדוד וגו'. י"ט, למנצח לעבד. כ"ג, למנצח על אילת. כ"ג, מזמור לדוד ה' רועי. כ"ה, אלך ה' נפשי אשת ל', ארומסך ה'. ל"א, בך ה' חסיתי. ל"ג, אשרי נשתי. ל"ג, רננו צדיקים. ל"ז, אל תחר במרעם. ל"ח, אל בקפצך תוכיחנו. ל"ט, למנצח על ידחוק. ק"א, אשרי משכיל. ט"ט, שמעו זאת כל העמים. כ"ה, האזינה אלהים ל"ז, למנצח על יונת. ס"ט, הושיעני אלהי. כ"ו, חפלה לדוד. כ"ח, שיר מזמור. פ"ט, משכיל לאיתן. ל', חפל' למשה. ל"א, ישב בסתר ק"ג, חפלה לעני. ק"ג, לדוד ברכי נפשי. ק"ד, ברכי נפשי. ק"ז, הודו לה'. ק"י, ארבותי. כ" קי"ט, הודו. קט"ב, משכיל לדוד. קט"ג, מזמור לדוד. קכ"ט, שרה בעלמא אשרי ואח"כ יאמר נתעבא אפי (ק"ט) כל הפסוקי פשוט של החול כנזכר שם יעקב יאמר הפסוקים יודי' עייני' קופי' ביחי'ן, ואח"כ יאמרו כל פסוקי האומות שהם קרע שטן בתמניא אפי, ואח"כ יאמרו חפלת הקוליס עם כל הכחשת.

י' י' א' רחום ותנון ארקה אפים ורב חסד ואמת נצור
 חסד לאלפים נשוא עזן ופשע ותפאה ותקרה: לה י'
 הנדלה והנברה והתפארת והנצח וההוד. כי כל בשמים
 ובארץ לה י' הפמלכה והמתנשא לכל לראש: ותתה
 בידה נפש כל חי ורחם כל בשר איש. ובידה פחגמח
 לגדל ולחזק ולרפאות אגוש עד רכא עד הסוכה של
 נפש ולא יפלא ממה כל דבר ובידה נפש כל חי לקייה
 רצון מלפניה האל הנאמן אב הרחמים הרופא לכל
 סחלואי עמו ישראל הקרובים עד שערי מות והמתנש
 מזור ותעלה לידיו ותגואל משחת חסדיו ותמציל
 מקמות נפש מרחיו אתה רופא נאמן השלה מרפא
 וארוכה ותעלה ברוב חסד ותנינה ותמלה לנפש פני
 לרחו ונפשו (לנקי לרחיה ונפשיה) האמלה ולא תד
 נפשו (נפשיה) לשאולה. והפלא רחמים עליו (עלדה)
 להחלים לרפאות ולחזיק ולהחליף ולהחיות אורו
 (אוחיה) ברצון כל קרוביו קרוביה וארבו (ואתבדה) וירא
 לפניה זכיותיו (זכיותיה) וצדקותיו (וצדקותיה) ותשלך
 במצלות ים כל חטאתיו (חטאתיה) ויכבש רחמיך את

בעסקה מעליו (מעליה) ותשלח לו (לה) רפואה שלמה
 רפאת הנפש ורפאת הגוף ותחדש כנשך נעוריו (נעוריה)
 ותשלח לו (לה) ולכל חולי ישראל מרפא ארוכה מרפא
 ברכה מרפא תרופה ותעלה מרפא תגינה ותמלה מרפא
 ידועים וגלים מרפא רחמים ושלוש וחיים מרפא ארך
 ימים ושנים טובים ויקים בו (בה) ובכל חולי ישראל
 מקרא שכתוב על ידי משה עבדך נאמן ביהוה ויאמר אם
 שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישך בעיניו תעשה והאונת
 למצותיו ושמרת כד תקיו כל המחלה אשר שמתי
 במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפואיך ועבדתם את
 ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירתי מחלה
 מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצה את מספר
 ימך אמלא: והסיר ה' מפיך כל חלי וכל מדוי מצרים
 הרעים אשר ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל שנאיך:
 ועל ידי עבדך הנביאים כתוב לאמר ואכלתם אכול
 ושבעו והיללתם את שם ה' אלהיכם אשר עשה עמכם
 להפליא ולא יסשו עמי לעלם: ורכיו ראיתי וארפאוהו
 ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: פרא ניב שפתים
 שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו: ורחיה
 לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפייה: אז יבקע
 בשחר אוריה וארוכתה מהרה תצמח: רפאנו ה' ונרפא
 הולשתנו ונלשעה כי תהלתנו אלה. והעלה רפואה שלמה
 לכל מכות עמך ישראל ובפרט לפני רפואה שלמה
 לרמה אבריו (אבריה) ושסה גידיו (גידיה) לרפאות
 אתו (אתה) פחוקיהו מלך יהודה מחליו ובמרים הנביאה
 מצרעתה בשם השמות הקדושים שלש עשרה מהותיה

יָאֵל רַפּוּא נָא לִפְנֵי לְהַקִּים אֶתּוֹ (אֲתוּה) מַחְלִיו (מַחְלִיה) וְזֶה וְלִהְיֶיךָ עוֹד יָמֵי חַיָּיו (חַיֵּיה) חַיִּים שֶׁל רַחֲמִים חַיִּים שֶׁל בְּרִיאוֹת חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה דְכַתִּיב כִּי אֲרֵךְ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ אָמֵן סְלָה:

ואם סנכנים את החולה נשינו שם עוסימין עזר.

וְאֵלֶּיךָ נִגְזַר עָלָיו (עָלָה) בְּבֵית דִּינָךְ הַצָּדֵק מִתְּהָ שְׁמֹת (שְׁמֹת) מַחְלִי וְזֶה הַיְגָה רַבּוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ שְׁלֵשָׁה דְבָרִים קוֹרְעִים נִגְזַר דִּינוֹ שֶׁל אָדָם וְאַחַד מֵהֶם הוּא שֵׁנִי הַשֵּׁם שֶׁשָּׁנָה הַשֵּׁם שֶׁל הַחֹלֶה וְקִיַּמְנוּ דְבָרֵיהֶם וְנִשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כִּי אַחֵר הוּא וְאֵם עַל פְּלוֹנֵי נִגְזַר הַדִּין עַל פְּלוֹנֵי לֹא נִגְזַר לָכֵן אַחֵר הוּא וְאִינוּ הוּא הַנִּקְרָא בְּשֵׁם הַרְאִשׁוֹן וּבְשֵׁם שֶׁנִּשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כֵּן יִשְׁתַּנָּה הַנִּגְזַר מֵעַלְיוֹ מִדִּין לְרַחֲמִים וּמִמִּתָּה לְחַיִּים וּמִמַּחְלָה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי בְּשֵׁם כָּל הַשְּׁמוֹת הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר תּוֹרָה זֹאת וּבְשֵׁם כָּל הַשְּׁמוֹת וּבְשֵׁם כָּל הַמַּלְאָכִים הַמְּכֻבָּדִים עַל כָּל הַרַפּוּאוֹת וְהַצְּלוֹת תִּשְׁלַח מִדְּרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי וְתֵאָרֶיךָ יָמָיו (יָמֵיה) וְשָׁנֹתָיו (וְשָׁנֹתֶיהָ) בְּנִעִימִים וּבְבִלָּה (וּתְבִלָּה) בְּטוֹב יָמָיו (יָמֵיה) בְּרוֹב עֵז וְשְׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תחינה פיר ליינע זנדערע סוואנגערע פרויז עמפלל לו זיין.

יהי רצון. אהגע עו דיין ווילנע זיין, איין גחטס חונד גחטס איינער
עלסטערן לו ערלייטערן דיח סוואנגערסטחלס דער פרויז (פני"ס איינע
סחלסטער, סוועסטער. קדער גוטע פריינדן) סטחרקע זיח, אהס
זייהרע קרחלס חויל קיינע. חרט געטוואחלס ווערדען, אהס זיח חויל
לייט זייהרע קינדער חוילטרחגען חנהע צער חונד חנהע וועהע, חונד
זייהרע נייערעקונפלט אהס זייהר ית לייטס ווערדען חויל דער העכנע
דח"ס חיי. אהס זיח זייהרע. קינדער געבחהרען חנהע פעהלער, אהס
ווחהל חן זייהרעס חויל חן דעו קינדע קחרפער. אהס זיח זייער
קחואטען חין חיי גוט סול חונד חין זייער גוטען עעה, לחייס ולשלוס,
לחן ולחסד, לעזער ולכבוד. אהס זיח חונד זייהר אהן זוכה זיין, דח"ס
קינד גרחו לו זייהען לחורה זלפעזיס טונים, לחופה לחייס לשלוס, לעזער
לכבוד ולעטפה. אהס זיח חונד זייהרע קינדער ווערער חיינען זייענעריי.
לען נחך חייסערלייטען סחדען חס קחרפער הסכען, אהס זיח פרייס
חונד געווגד זיין, חויל דח"ס זיח דיר דיענען קחנען, דעו דוח, היילסט
חולען דיח דיק זלפט חנרופען. ווחהל אהגען דיר געפחלוען, דיח רעי.
דען איינעו אונדען, דיח געדחנקען איינעו הערלעט, דיר, עוויגער!
איין חקרט חונד ערוואער! חסן סלה.

תחינה פון זיבענטען טאג ביי נור נייערעקונפלט.

זבענדו חונד אהרגענו חין שיע נחך אל חשיכנו ריקס מלפניך, חס
גנת סבער פחך עושה שלום.

אלהי יאלי ואלהי אבותי רחם על כל יולדות בנות ישראל
ובכללם אמתך (פי"ב) והגני מפיל החנתך לפניך רחום
וחבון בריבים רחמיה ובידך יי מפתח של חיה ולא תמסרני
ביד שליח ובכן זכור רחמיה ותסדיך יי אלהינו החפץ
חיים. לפקדני ברחמיה ואלד ברוח זרע קימא וקשר
מסמרא דקדשא יקים בי מקרא שפאמר על ידי דוד
הפלך עליו השלום מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:
יי לי לא ארא. מי ששמע הפלת דוד מלך ישראל הוא
ישמע הפלתי בכות אבותי ואמותי. מי שענה לאבותינו
הקדושים שרה רבקה רחל ולאה ותנה וכל צדקניות
ותסידות התננות הוא יענני:

חגיגה לר לייט דער ניעדערקאלט.

וואוואָלכטיגער גאָסט! גערעכטער ריכטער! פֿאָן דעם זיסענפֿאָלן
 אָן האָסט דוּ אונז ווייבער געסטרעפֿט, אונטערע קינדער איט סאָער-
 לען לז געבןהרען, עז סטעהט אין דינער אַפֿלט לז סטרעפֿען אונד
 לז אָהנען, ניעאחד קאָן פֿרעגן, וואָז טהוּסט דוּ דאָ? וואוואָלכטי-
 גער גאָסט, ערבֿתֿרס דין חיבער איד דען זכּוּת אַלער לדיקוּת אונד
 פֿרעאָמען ווייבער וועגן, וועלכֿע דוּ ערהאַרעסט אַלז זיח לז דיר
 פֿלעהטען, אונד זיח איט גנחֿרע אונד באַראַהערליגקייט גענוכד זאָד
 וואָהל געבןהרען אַיסעלט. גערענקע לז דינער לייט איינער זינדען
 ניכט. גאָסט יתבֿיך דוּ וואָרסט יח עהע נאָך וואַטען וואָרען, סר-
 געסט זיח ביו אַין עוויגקייט, אָ גרעסער גאָסט! ערבֿתֿרס דין אַין
 אונד פֿערטאָסט איד ניכט, אָס אינע זינדען ניכט פֿאַר דין קאָ-
 מען. אָס דוּ אַן ברוּען פֿלאַכט דוּ ווערער איד לייגען וואָלען, קיינע
 איינגאָנג לז דינעק טהרענע פֿינדען, דאָס זייהרע סטיאָמע ניכט
 פֿאַר דינע הייזיקייט קאָמע. אינע פֿירטפֿרעכער פֿבער — ערהאַרע
 זיח! ניס דען אַיסעל דער באַראַוסטער, דען דוּ ניהאָחד אַפֿער-
 טרויעסט, אַין דוּ אַהנד, אונד אַיעסט דוּ אייניגע חוץ, אַהלע אַלז
 סאָערלען אונד וועהע; אָס דוּ קינד אַהנע אַהנגעל אונד סוּרען
 געבןהרען ווערדען. סוואָלכֿע אַין זייהק דען ילד הרע, בעהיסע עז פֿאַר
 באַזען רוחוּת אונד באַזען אַיסען. וואוואָלכטיגער גאָסט! ערהאַרע
 אַין געבעט, ניס אינע טהרענע אַן וויח דוּ געבעט פֿאָן אַהד דער
 דוּ דורך דען נביאָ מיטוואָרען אַיסעט: „געדה אַין פֿריערען גאָסט
 ישראָל'ס ווירד דיר דינע ביטטע געוואָהרען.“ וואָהל אַהגען דיר גע-
 פֿאַלען דוּ רעדען איינע אונדען דוּ געדאָנקען איינע הערלעט,
 דיר, עוויגער! אַין אַהרט אונד ערוואָנער, אַן סלח.

הרעה וף דוּ אַוטטער וואָגען וואָל, וואָהרענד אַהן זייהר קינד סלחיס.

אָהנע עז דין ווילע ויין, וואוואָלכטיגער גאָסט! דאָס אַן קינד,
 וועלכֿע אַהן יעלט סלחיס, פֿרייח פֿאָן זינדען בלייבע, דאָס וף אַהגע
 עז אַעבעט זיין כּוּת קלז ניכט וואָל פֿאַס ווערדען ברינג עז חוץ
 ניכט לז פֿרעכע, אונד ניכט לז עוויג אַהגע עז לז דינעק
 דינעסטע גענוכד אונד טאָרען בלייבען דאָס עז דינע מנה אַרענד אונד
 דינע סלח הַאָטע ביו לז ויינעק ענדע. אָס זיינע נאָהרונג פֿאָן דינען
 אונד ניכט פֿאָן מענטען אַהנדען זיין. אָס עז אַין אַהנען אַסער, אַהנע
 יסורים, אַהנע קרענקהייט עריילען. בעהיסע עז פֿאַר באַזען בעגעגניסען
 אונד לזאָלען, דאָס עז אַלע לייט דינע מנה אַרענד אונד דינע
 פֿלח זייע, חוץ פֿריירע אַן קינדערן ערוועב, אַן סלח:

חגיגה ווען זיח אַזוי דעק קינדבעטט געהעט.

הערר דער וועלט! דאָ ערהאַרסט דוּ געבעטע אַלער דוּ אַן אַיט
 גאַלעק הערלען מנופֿען אונד דין פֿירכטען. הערר! אַין גאָסט! חוץ
 דאָנקע דיר, דאָס דוּ איד דען ביטטערן סאָערלען דען געבןהרעט
 האָסט ענטקאָמען אַהלען, דאָס דוּ איר אַיך גיבסט, אַין קינד לז
 נאָהרען. אונד דוּ קרעפֿט, הייסע ווערערסן אַזוי דעק בעסטע לז
 דינעק הייזיקען דינעסטע לז געהען,
 הערר! אַין גאָסט! דאָ דוּ ניח סקדע נאָך סאָסט, וואָר חוץ נאָך

כיהאמ' דיינער מורה סאריג נאך דעם געבאָהרען זיין אפצער לו ברינגען
 חוס דיינען הייליגען קאמען לו עהרען, חילט פֿבער חיוט דחו בים
 הסקדא, חונזערער, אונד חונזערער פֿאָסער זי:דען האָלבען לער-
 סאָרטי, וויר האָבען קיינען כהן אונד ברינגען קיינע קרנכיט אעהר;
 ניט האָט איינען רחוק אונד געבעט חויו דער טיעזע איינע הער-
 לענו האָ געטענק אונד אפצער און; בעהיטע איד אונד כל ישראל,
 דיח לו דיר האָטען, פֿאָר האָלט כאָטען. גיב איר אונד איינעס אהנע
 אויך פֿערנער קרפֿט, דיזעו חונזער קינד (געבסט דען חיבריגען), נאָך
 אָסט חונזערע הערלענו לו ערליעהען, חויל דחם זיח זאָלען דיר פֿאָלע
 זייט אים ווקהרהיים חונד זיעבע דיענען, ספן סלה.

ווער זיין 30 טאָג ניכט חויל דעס ניח חיים וואָר, זאָגט ביים חיינטיסט דיזעו.
 געלוקט וייח דער אונזערליכע! דער עוויגע אומער גאָסט! דער רעגענט
 דער וועלט! דער חייך געטאָפֿען אים רעכטען; דעד חייך גענאָהרט חול-
 ערהאָלטן החט אים רעכטען; דער חייך החט טאָערבן אָמען אים רעכטען;
 דער דיח חללהו חייערער האָלע קענט אים רעכטען: אונד דער
 חייך חיינעט וויעדער חוילאָבען אָמען ווירד אים רעכטען. געלוקט
 זיעסט דוח גאָסט דער דיח טאָרטען בעלעבט.

ווען אָן אָן דיח קנים קאָאט ווירד פֿאָגענדעו געוואָגט.

זיהר לדיקים אונד לדקיות, דיח זיהר האָלע דח בעגראָבען זיעגט,
 חייערן כּאָסח אונד דען חייערער חנידים אונד חלפּידים אָגע חיינע
 גרָסטע אונד עוויגע רוהע בייח דער הייליגען שכינה בעוויאָליגט ווער
 דען. זייד געטראָסט חויל חייערס אָגער, זיהר, זייד זעליג אונד ווקהלו
 חייך, דחם זיהר יעדער לייט גאָסטעו וועג בעטרעטען, חויד האָלע
 לייט אָן זיהק געהאָטען, דען זייטען אים גערעכטיקייט פֿאָרגע
 גאָנגיגן וויר, זיח אונטערוויעטען, דען רעכטען וועג לו געהען, רעכט
 לו ריכטען לזיטען דען זייטען, אונד דיח גאָסטליכע מורה לו זענען.
 וויי גרָסט חיוט חייער אָהן פֿאָר חונזערס גאָסטע! דעס אָפֿצער
 האָלער קרעאָטורען חויל ערדען! געלוקט זייח ער אונד געלוקט זיין
 נחאָט! זיהר זינט אים דען הייליגען פֿלאַכיס, דען דיענערן גאָסטעו.
 פֿלאָאָפֿטיגער גאָסט, דחם כאָלד אונד זיין חונזערן טאָגען געטעהען,
 דחם דיח טאָרטען ערוועקט אונד זיהרע געזיכטער, ווייח דיח זאָנע
 ערלייכטעט ווערדען. אָסט זיהרען זכות אונד זיהרע מעזיס טונים
 חויד איר, איינעס אהנע, איינען קינדערן אונד איינעס הויגעזינדע
 בייחטטעהן, דחם האָלע חונזערע ווערקע אונד וועגע לוס גוטען פֿיהר-
 רען, דחם חונזערע פֿיסע ניכט אונטער אונד וואַנקען זיין דיזער וועלט,
 אונד וויר זיין דער קינפֿטיגען, זיין רוהע זיטלען, בייח דען לדיקים
 דיח היר בעגראָבען זיגען. אָסט אונד גערעכטער גאָסט פֿאָן דיינער
 שכינה ערלרייעט ווערדען, ניט זיין געבעט ווקהלגעפֿאָליג חויל;
 ווענדע דך אים ערבאָרטען לו איינער מפֿלה אונד איינען מחינות,
 פֿערגעאָטע איר ניכט נאָך דער טהאָרהיים אונד באָזיהייט איינער
 ווערקע, זאָנערן נאָך דיינער אילרע אונד גאָנדע. געלוקט זיעסט
 דוח עוויגער דער דוח, דיח טאָרטען ערוועקעסט! אָסט זיח עוויג
 זעבען, דיח לדיקים, פֿיהרע זיח זיין גן עדן אונד גיב זיהנען דען
 גרָסטען אָהן, דען דוח פֿאָן דער וועלטאָפֿפֿאָנג אָן בעשטיאָויר
 פֿאָסט, דענען דיח דך פֿירלעטען אונד זיעבען. געלוקט זיעסט ד

חין דען טאָגן פּסי'ס, פּאָגע וועהטאָג אונד טאנעלען דיח לו זיינער
 לייט זיין ווערדען. בעהיטע אונד פּאָר דרונג, פּראטטה, חונגליק, פּאָר
 דעק סתּרפּען געריכט דעו ניהכס'ס, פּאָר חישט הקנר, אונד פּאָר פּאָר פּאָר
 לעט ווחו טר חונערת גוף פּאָרער נאמה סתּרען קטן. אונד ווען איין
 סטערבעטאָג זיך נעהעט, דאָן סיקקע איר זיינען גוטען פּלאַך דער
 אינע נאמה וויערערוק זאנלעט און דען פּאָר פּיהרעט ווסהער זיח גע
 געבען ווסרדען. סטעללע זיח פּאָרדאָן, לוויסען דען לדיקס אונד לדיקניח
 ווסווסהו דיח היער בעגריכען זיגען פּאָר לוויסען דענען וועללע פּאָר
 זאנעגין דער וועלט, פּאָר פּלכיס ונכיליס, חלסיס אונד אסורלסיס פּאָרעדי
 ווסרדען בעגריכען זיגען. זיילע יענע לייט הערבייח ווס זיח ווסלען
 וויערערוויילעבען לוס עוויגען לעבען, זא וויח דאח אונד דורך דען
 ווירדיגען דיכלל לוגעזילערט העסס. — עז זיח חין גאטטענו נאמען
 און סלה.

ערב ריה אונד ערב יכ זאגט אמן דיוע תחינה חויל דעק קנרות.

הערר דער וועלט! קחניג זאלער קחניגע! פּערליייע איר, דען
 אייניגען אונד כל ישראל, חונערת זינען אונד איסעטהעסען. גיב
 אונד חין גוטעו הער, פּאָרע אונד דינע זינע זינע אונד עהדלדורכט
 חין. סתּררע חונערת געדחנקען לו דינעק דיענסט, בעהיטע אונד
 פּאָר פּעהלסריסטע. זייטע חונערת הער'ן חין דינער חנה. אָס חונערת
 סטערבעטאָג, זא וויח חונערת געבורטאָג. ריין אונד פּעהע זינען
 זיין. גיב אונד קרלעט דינע געבאָטע לו העלען. אָס אונד גאָרע,
 ערבאונג אונד ווסהיגעפּאָלען פּיערען חין דינען זינען אונד חין
 דען זינען זאלער מענסען, דיח גוטען ווערקע דינער זינען לדיקי
 אונד לדיקניח זא היער בעגריכען זיגען, אָסען דאָך זיח חונערת
 פּירספּרעכער זיין, חויל דאָס חונערת פּערזאָנען ערפּילל ווערדע, אונד
 וויר ניכט חונערהערט וועגנעהען פּאָר דיר, אורהעבער זאנען גוטען.
 אָגע עז דיין וויללע זיין, איין גאָסט! אונד גאָסט איינער עלי
 סערן! אינע אונד דער זייניגען חונה חין גאָרען חלונעהאטען. ערי
 הָרע חונערת געבעט, אונד וויללעהרע חונד. גיב איר, פּאָלען אייני
 גען אונד כל ישראל, חין געווענגעטען יפהר, חין יפהר דער היללע
 אונד דעו סרלסטען, חין יפהר דעו לעבען אונד פּריעדעג, חין
 יפהר דער גאָרע אונד ערבאונג; אונד אָס חין חונערת סתּרען
 געטעהען, דיח עראָונג אונד פּערזאָונג ישראל'ס. בעהיטע אונד
 פּאָר באָזען בעגעניסען אונד לופּאָלען, פּאָר פּראטטה, דרונגווסלען
 אונד זיידוענען; פּאָר ניהכס אונד חישט הקנר. גיב אונד קרלעט אים
 גאָלעס הערלען. חונה לו סהון, חויל דאָס דינע פּערגעבונג ער
 פּאָגע. ערפּיללע דיח ווינסע חונערת הערלעג, דער לדיקס אונד
 לדיקניח וויללען, דיח היער בעגריכען זיגען, פּאָלעטאָגער סתּרפּער
 אונד עראָופּר! אָס סלה.

חחינה פּיר דאָן געלינגען דער געסאָלסטע דעו אָונעו פּאָרער דער קיטער,
 בעוסקנדרעו ווען זיח ניכט לו הזיוע זינר.

רבונו של עולם. הערר דער וועלט! פּאָלעטאָגער פּאָטער! דער
 דאח ספּיינעסט דיח גאָלע וועלט, פּאָר גרלס ביו קליין, גיב חויל איי
 נעק אָונע (זאָנע) פּ'כ'ס מול אונד נכה לו זינען חונדעל חוס
 ווסרדען, דאָס וויר חונערת נעהרוג פּאָלעטאָגער פּעהע נער

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואזי אבותינו שהחידש עלינו
את החידוש הזה לטובה ולברכה ותתן לנו חיים ארוכים
חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של
פרנסה חיים של חלון עצמות חיים של בדם יראת
שמים ויראת חטא חיים שאין בדם בולשה וכלימה חיים
של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת הורה ויראת
שמים חיים שימלאו כל האלות לבנו לטובה אמן סלה :

תחינה מן ראש השנה אונד י"ב בייס חזיהעבען דער ספר חוריה
יהודה יהודה ורחום ותנון ארנה אפים ורב חסד ואמת:
נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע ותטאה ונקה: ג"פ

רבנו של עולם. הערר דעו וועלטסאל! ערפילע חונערע הערלענו,
ווינטע לוס גוטען, ווילעףהרע חונו חונד געוועהרע חונערע ביסטע.
לערגיב חונערע, אונד חונערע היוגענחסען איסעטהעסען, חונו
גנאדע חונד כחראהערליגקייט. רייניגע חונו פלון חונערע זינדען,
לחן חונערן איסעטהחסען אונד לערברעכטן, זיח חונער חייגע
דענק לוס גוטען. אונד כעווע חונו איס הייל חונד טרחסט. סענקע
חונו חונו גליקליצע חונד לחגענו לעבען, לעריעדע, כההרג חונד חוכי
סערהחוט. גיעב חונו כרחד לור קחסט, געוונד לור בעקלידונג,
רייכטהוק, עהרע, חונד לחגענו לעבען, דייע לעהרע לו ערלערנען
חונד דערען געבאטע ערפילען לו קחנען; חויד לערסטחנד חונד
זייניכט, חיהרע טיעלע געהייאניסע ערגרינדען חונד ערלערסען לו
קחנען. וענדע גענעוונג ליר חווע חונערע סאערלען. זעגע חווע
חונער טהון. בעסאיענע גליק, הייל חונד טרחסט חיבער חונו, חונד
לערסייכע יעדען איסגעטיקק. נייגע דחו הערן דעו רעגענטען, דע.
סען ראטהע חונד בעחאטען, לו חונערס בעסטען. ווזהו אהגען דיר
געלעלען, דיר רעדען איינע אונדען. דיר געדחנקען איינע הערי
לענו, דיר, עוויגער! איין הערט חונד ערלויגער, חסן סלה.

ואני הפלתי לך ייעת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: ג"פ

תחינה מן פסח, שבועות חונד סכות בייס חזיהעבען דער ס"ח.
יהודה יהודה ורחום ותנון ארנה אפים ורב חסד ואמת:
נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע ותטאה ונקה: ג"פ

הערר דעו וועלטסאל! ערפילע איינע הערלענו ווינטע לוס גוטען,
וויילעףהרע חונו, חונד געוועהרע איינע ביסטע, חונו דייע חונו

דער חוילן. וואללסטעסט דו אז איך ריכטען נאך דער סטרענגע דעו גע-
 ריכט, וועהע איר, חונד איינע זינדען זעאלע, חכער, דו ביסט יח
 פאלען די דך אים וואהרער רייע פנרופען, ערבחרענר, דו ווירסט
 דך חוילן איינער ערבחרען. איין גאסט! איין טרעסט! פאסטווארטע
 איר פראע זינדערין. לחס איך ניכט חונדעהרטר פון דיר געהען!
 לחס דיר איינע מפלה וואהלגעפאלן ווין, חונד איינע טהרהנגען חייני
 גאנג ביז דיר פינדען. פערניכטע יעדע זיבער חונד פעהרהנגעטע
 גזירה דעה, חונד טרייבע זאנו חוין נפטר קייס טויס לשון ולעקה
 ליטעה ולכמה. אמן סלה.

תחינה פון ראש השנה זאנדיס כפור וואהרענר דער חן עלינו זיגט.

עלינו לשבח לאדון הכל. הערר דער וואלט! עו חוט חונדערע
 פאליסט דיינען הייליגען נאמען לו זאבען נאשה. פארשונס טרעסט
 זיך אים עניוח בעדעקט פאר דך, דיינע בחרההרליגקייט חנורו-
 פען. בחרההרליגער חייט דין נאמע! דיח וועגע דער בקעהרוג
 העסט דו חונד פארגעליינעט; דעהער קאמע זיך פאר דיינען
 הייליגען טהרן, חוס לו ביסטען פיר איך איינען אמן חונד קידער,
 קניעעגד חונד נידערגעטארעקט, פלך פלכי העלכיס הקדוש נרוך הוא,
 דיח גנטקע זעאלע דו איר, איינעס אהנע חונד קידערן פון זיגענר
 חוילן ביו נוס הייטיגען סתג פרלייגט האסט, לחס חוט ווייטער זאגע.
 דיינען. פערניק חונדער געבעט אים ערבחרען, חין דער יעטליגען
 גארהענפאלען לייט, וויח דו עו עה רנינו עיה פערזיערט האסט
 חונד געספרעכען! סלחי כדריך. פערליינע חונדערע זעאלע, וועאלע
 וויר פחודה זינר, אים בעטריכטען הערלען. ערהארע חונדער מפלה,
 וויח דו געבעט פון חנה וועאלע געספרעכען: זיך בין חוין טווער
 איטהיגע ווייב. ריכטע חונד ניכט אים סטרענגע, דען ווער קאן ביי
 סעהען פאר דיר? לחס דיינע עה פון חסד ורחמים חונד לור וייטע
 סעהען. פערזאמע דען ריכטערטוהן, חונד זעאלע דך חוילן דען
 טהרן דער ערבחרען, בחרההרליגער פאטער ניגע דיינע בחרא-
 הערליגקייט איר (פ"ב) איינעס אהנע חונד איינען קידערן לו,
 חונד ווענדע זיך פון חונד פאלע זיבעל חונד סטרענגעניכטע, דורך
 דיינע גרעסט בחרההרליגקייט. אמן סלה.

תדנה פאר כמות זאמלונגען.

שדי. פאלאמליגער גאסט, היאעלטהרונער! אהגעסט דו היטע
 פון איר פראען ווייבע, דיוע העננע לור כפרה איינער זינדען פננעה-
 אען, דחאט זיך פון דעס ניה דין חיס היאעל חס יוס כפיר פרייח
 געספרעכען ווערדע. בחרההרליגער פאטער! לחס דיוע העננע
 סטחטט איינער לוס טהרע געהען. ערנייערע איינע זעבענוטאגע,
 דען דו, ערבחרען גאפאלער גאסט! פערזאנגסט יח ניכט דען סתג
 דע זינדער, לור ויינע זינדען זאל ער בערייען; לחס איך פראע זיני
 דערין ניכט פערגעבענו טהרהנגען פערזיעלען, ניגע פון דיועס יוס
 כפיר דין פאר פאלען איינען מפלות לו, דיח זיך חין טרעכט טן דך
 ריכטע חונד ערהארע זיך. אמן סלה.

תחנה פתח כל גדי.

רבונו של עולם. הערר דער וועלט! בפראהערליגער פלעטער! וויא
 פורטכיר חיות דער הערמננהענדע טחג! לו דיר, בפראהערלי-
 גער! פלעהע חיד, דען דוח, ביום לייט לו בענפנלטיגען, חונד ער-
 בפראוונגזאל יעדעס, דער דיק חוס ערבפראען חין זיינער חפלה פני-
 רופט. רנצ'ע! בעזרייע איד פתן חלוען איינען זינדען, דחם חיד פתן
 ריין ווערדע, וויא חיון נייגעבפרנע קינד, ענשפערנע פתן איר, פתן
 איינעס מחנע חונד איינען קינדען. חלוע בלוע גיחה חונד לוח-
 רנצ'ע! בעדענקע, דחם חיד טר פלייס חונד. כלום בין חונד דעס ילד
 הרע ניצט לייט ווידערטשעהען קחן. חיד בעקענע ריעפאל דחם
 חיד געווינדיגס החכע; וויא בפראהערליג איט איר, ערבחרס דיק
 איינער, סארפפע איד ניצט וועגן איינען ביזער בעגנענען זי-
 דען, וחקדערן אפס איד גערעכט חס יס הדין פתח דיר ערטיינען.
 וויא איר גנזריג וויא דער פלעטער זיינעס קינדע, חונד בעסיידע, גי-
 סיגער גחטט! איר, איינעס מחנע חונד קינדען, חלוע חונדער בע-
 געהר. פתן סלה.

תחנה ווען זיינעס הא"י רייכטהוק געגעבען.

חלואחצטיגער פלעטער! אורהעבער חלוען גוטען! דוח ספייטעס
 דוח וועלט, פתן גרחס ביו קליין, חונד גיעבסט יעדעס נחך זיינעס
 בערירפניס, אחלעקס חיד נחך אעהר חלוע ער בערחרן, דחו הייסס,
 דוח סענקסט חיהס חיבעראחסיגען רייכטהוק. בפראהערליגער פת-
 טער! דיינע אירע החט איר געלד חונד גוט, זילבער, גחוד חונד
 קחטכחרקייטען, חלוען חין חיבערפלוס געגעבען, אחצטעס דוח איר
 חויד, גוטער גחטט! דוח וועג זייגען, וויא חיד זחלען לו גיסען
 חנווענדען קחן, דחם חיד ח'ו דודך איינען רייכטהוק ניצט סארזילע,
 ניצט חויל חכוועגע גערחטהע, איד עאונ דער ווחלווס חונד דעס
 ווחלועבען לו ערגעכען, סאחטט דיר לו דיענען, דיק לו זיעבט חונד
 לו לחכען. דחרוק זיעבער גחטט! ביסטע חיד דיק. זיס איד איין
 רייכטהוק ניצט בלענדען, פיהרע דוח איד דען רעכטען לר סוגענד
 זייטענדען וועג. פערזיהע איינעס הערליען דוח קרפוט, גוטען אים
 איינעס פערואחגען לו סאילפען, דען עלצטען חונד נחם-זיידערען
 לו פלענגען, לו סזיינע חונד לו קליידען, נחך ריינעס ווחלועגעחלוען
 לו חקדערן חונד ווחזרען, חוס זוכה לו זיין, לו זיינעס שוויגען זע-
 בען, חונד זיינעס לו זיטלען חונדער דען פרחואען חין גן פת.

תחינה וועלכע אמן אהם חס אהגמא:

די רצון מלפניך. פלאאקצטיגער פֿעטער! אונזער גאָטס, אונד גאָטס
אונזער עאָטערן, דער דוח אים דייעקס הייליגען וואָרטע דין גאָלע
וועלט בעשפּעלעך, אונד דייער, דייענער ווילעך, דער קינדער סאל ווילעך;
דער דוח וואָרטע, ביסט, אונד בלייבסט שוויגליך; דער דוח רעגערסט
דייער אונד יענע וועלט איאאגער אונד שוויג; דער דוח האָסט הייסע,
דוח מוראָלט בעשפּעלעך, דורך דין העררליכקייט דייער שכינה, פֿאָ
לען דייען געשפּעלעך, מיט היאאעל אונד זיין דער ערדע, ליט גע
טס, דער דוח אָבער דורך דייער וואָוויסעגהייט וואָהרנהאסט, דחם
דייער געשפּעלעך דייער העררליכען ערליכטונג אונד וואָווידיג זינד, דח
פֿהאסט דוח עו און דיין בעהאָלסטס פֿיר דין לוקיפּטיגע וועלט;
דיק, אונד דין, וועלכע דיר אים גאָלעס הערלעך דייען אונד דייען
נאָמען עהרען אונד פֿירכטען, איינסטען דחאָיס לוי פֿירליכסטן. אָהע
עו דיין ווילע זיין הערר פֿאָלער וועלט! איך אונד פֿאָלע דין אייניגע,
אָיס וואָלעס ליכטע אָיס גן ערך לוי ערפֿרייען; אָיס אונד ערליכעס
ווערדען דורך דען אָבגאָלן דייער שכינה דחאָיס וויך דין ווידע
דייען גראָסען נאָמען, עאפּענדען לערנען. אָיס דייעקס ליכטע וואָל
לען וויר זעהען ליכט, ווייז דער פּסוק זאָגט: דען בייז דיר חיס דין
אָרקוועלע דען לעבען, אָיס דייעקס ליכטע זעהען וויר ליכט. — אָהעל
אָהגען דיר געפֿאָלען, דין רעדען אייענו אונזען, דין גערטקען איי
נען הערלעך, דיר עוויגער! אָיס האָרט אונד איין ערלעכער. אָיס סלה.

תחינה פֿיר מאָגמאָ.

די רצון מלפניך. פלאאקצטיגער פֿעטער! אונזער גאָטס, אונד גאָטס
אונזער עאָטערן, אָפּעלער דער וועלט, דער דוח אים דייעקס היילי
גען ווילען אונד חוס דייער פֿראָמען, דער קינדער סאל ווילעך,
דיח וועלט ערשפּעלעך. דער דוח ביט פֿאָליין, אונד ביז לוי שוויגלייך
אויסער דיר קיינער דייער אונד יענע וועלט רעגערען ווירד. דער
דוח הייסע, פֿאָ דייעקס אָהגע, דין היאאעל אָפּעספּעלעך, אָיס
דורך דייען הייליגען אָיס חיינע אָבטיידונג געאָלעס האָסט לוי
דען אָבערן אונד אונזערן וואָסערן; דער דוח דיר אייען סהרף נע
רייסעס האָסט, דערין לוי ריכטען אָיס גערעכטיגקייט, דין גפּרע
טען אונד אונזערעכטען. דער דוח אָהך געשפּעלעך האָסט דחויג
אָיס לוי בעשפּעלעך, דין וועלכע דייען לערן ניכט פֿירכטען פֿאָ
אָקצטיגער פֿעטער! אָהגע עו דיין ווילע זיין, איך, דין אָהך אייע
האָנדע לוי דיר אויברייטע אונד איך אָהך דיר ביקקע אונד ניגע אָיס
גאָלעס הערלעך, איך אונד דין אייניגען אָהך דען גיהס אונד אָהך
דייעקס אָטרענגען גערליכע לוי בעוואָהרען. בעהייטע אונד אָהך
פֿיער, וואָסער, אָוואָק, בליטל אונד דעננערסאָהך, אָיס ווייז אָהך פֿאָליין
באָגען לויפֿאָלען אונד לערהאָנגניסטען, עו ווייז לוי היינע, זיין דער
אָהרעסע, אָפּלענד אָהרע וואָסער, זיין דחם וויר קאָננען דייען
דייעקס הייליגען נאָמען אָיס פֿרייע אונד פֿראָכט. אָהעל אָהגען דיר
געפֿאָלען, דין רעדען אייענו אונזען, דין גערטקען אייענו הערלעך,
דיר עוויגער! אָיס האָרט אונד ערלעכער, אָיס סלה.

תדנת פיר רענגערסטאג

די רצון מלפניך. וואוהינאזטיגער פֿאָסטער! אונזער גאָסט, סתפֿאָער
אונד וועלטרענגענט! דער דוח הייסע פֿון דיענעס טאָגע געסחפֿאָען
החסט דוח גרָאָסטן אנערעוואַנגעהייער חונד פֿאָלע קריעלענדע בע
ועפֿאָטע טהיר, וועלכע דוח וואַסער אויפֿגערעגט החבֿטן, יעדענויך
זיינער פֿרט, חונד פֿאָלע געפֿאָיגעל נאָך ויינער פֿרט; דער דוח זי
געווענגעט החסט, דאָס זיך אַעהרען חונד נפֿהרען ופֿאָלען חונד
לור הילע חונד נוסלען ווערדען פֿאָלען דוח דיר דיענען אים גחלעס
הערלען, דוח דיינע מורה לעהרען חונד דיינע געבאָסטע החאָסען;
דער דוח דיר הייטע לוי געריכט זעטלעסט, לוי ריכטען דוח גערעל
טען חונד חונגערעכטען, אָהגע ען, פֿאָלפֿאָסטער! דין וויללע זיין, אד
דיינער אָהגע, סתפֿאָער דיינער אָהגע, דוח זיך פֿאָר דיינעס הייליגע
נאָמען אין רעוואַטה ערטייגע, זיינע עהרליכע נפֿהרונג לוי בעטייגען;
בעטיילע איד, איינען אָהן, איינע קינדער חונד פֿאָלע דוח לוי רר
החאָסען; גיב איר חויד, גיטיגער גאָסט, געוונדע בריססע לור נח
רוג איינער יינגלינגע חונד לחס ווערער איינער אידך נאָך דער איד
פֿאָרערער ווייבער חזקא דוח זיהרע קינדער זייגען, סתפֿאָער חידעו זיה
רען. גיב איר קרחֿסט איינע קינדער לוי ערליעהען, דאָס זיך דיענען
קאָננען דיינעס הייליגען נאָמען, דאָס זיך דיר פֿירכטען חונד ליבס
לחס דען באַהעוויכט פֿערססוואַען. ווען דוח איד, איינען אָהן חונד
איינע קינדער לוי געריכטע ברינגעסט, ספרדך חונד פֿאָלע לייט גע
רעכט, פֿאָסטע טור חויד דוח, זיך גוטע פֿאָן חונד רעדען. וואָהן אָהגען
דיר געפֿאָלען, דוח רעדען איינע אונדען. דוח געדאָנקען איינע הער
לעג, דיר, געוויגער! אין הפֿרט חונד ערלונער, פֿאָן סלע.

תחינה פיר פרייטאג

די רצון מלפניך. וואוהינאזטיגער פֿאָסטער! אונזער גאָסט חונד גאָסט
אונדער ערטערן, סתפֿאָער דער וועלט, דער דוח הייסע פֿון דיענע
טאָגע החסט הערפֿאָרקאָאען לחסען, פֿאָלען פֿרעסן ווילדע חונד
לחאָע טהיערע, חונד געוירק פֿאָלערייח פֿרט, דוח דען אַענסען
געסחפֿאָען, אָהן לוי העררעסען היבער פֿאָלע קרעכטערען, אַעלע
חונסער דעס היאָען, חיס וואַסער חונד חויד דער ערדע לעבען,
דאָס ער געניעסע פֿאָן אָלעס וואָ דוח פֿאָר דעס אַענסען געסחפֿאָען
פֿען הפֿסט, דאָס ער פֿאָלע לייט אין דיינעס דיענעסע לעבע, דיר
לחבע, דיינען הייליגען נאָמען עהרע, דיינע וואַונדער, לייכט חונד
וואַונדערגעסחפֿאָען ריהאָע; דער דוח דיינע ווערקע זיך וואַונדערבאָר,
ערסחפֿאָען אים לחלו חונד אָהן, דאָס ניכט, ווערער זיך קליין נאָך
זיך גרָאָס חיס, וואָו ניכט דעס אַענסען פֿאָן טלען וואַרע; דער
דוח דען אַענסען חויד ערדע געסחפֿאָען חונד זיהק לעבעדיגען
חטהעס אייגערהילע, ספרחֿע געגעבין החסט, דיינען הייליגען נח
אען לוי לחבען חונד חוידלעכערעכען, וועלכע דיר אַנגענעהאָער חוס
פֿאָ דוח לחבען דער ענגעל, ווייל ען דעס אַענסען ערליכס חוס,
נאָך פֿרט ויינער נאָטור, זיך, ווילן חונד פֿערטנעלס גאָסען פֿרער באַזע
לוי טהון; דער דוח דען אַענסען גיכילדעט אין דיינעס עבענבילדע
חונד זיהק געכאָסטען החסט דוח וועלט לוי בעפֿאָקערן; דער דוח כע

טחללען החסם דאז גן עק דען רעכטסחללענען לו בעוזהנען חונד
 דאז גהיבס דען פארעלער לו בעסטרחלען; דער דוח פאר דער וועלט-
 טחללען סתן דוח מאנה חייגעוועלט, דחאייס ווען דער חיבערטרי-
 טער דייער געבאטע מאנה טהום, דוח חיהן איס דייער רעכטען
 וויעדער חויפלנעהאען חונד זיינע זידען פארגעבע קאנעסטס. אהגע
 ען וואהצטיגער גחטס, דיין ווילע זיין! איך, דייע אהגר, טחללער
 דייער אהגר, איס איינער ביטטע לו ערהארען, איר לו געבען חוין
 סחרקע הערן, גוטע געדחנקען זין. ווין חונד פארנוכט, חוין דחם
 חך פארסטעהע חולע דייע געבאטע, זיח חיבע, חונד ווייסע, ווחי
 איר גוט חונד ניסלויך חוים, זחם איינע טאפשאגניס חוין לוכט גע-
 טעהען, סטעהע איר בייח, בייח דער געבורט חונד ערליעהונג איינער
 קינדער, דחם חך זיח חן דייען דיענסט געוואהנע, דך לו לחבען,
 לו עהרען חונד לו פירכטען זח לחג זיח לעבען. ווחיל אהגען דיר
 געשחלען דיר רעדען איינע. אונדען, דיר געדחנקען איינע הערלעבן,
 דיר, עוויגער! איין הקרט חונד ערלוקער, חסן סלה.

תחינה פאר חלה נעהאען.

געלחבט זייחסט דוח חונדער גחטס, חונד גחטס חונדערער עלטערן,
 דער דוח דיין פחוק ישראל אעהר חלו חולע פחוקער חוין ערדען גע-
 הייליגס חונד חיהנען געבאטען. החסם, דחם ווען זיח חיינען טייג
 קעסטען, זיח חוין סטיק. דחפחן פחטיידען וואלען לור גחבע פיר דען
 כהן דען דוח געהייליגס החסם; דוח החסם חיינען טהיין פחן דער
 ערדע חבגעוואדערט חונד דען אענסען דחפחן געאחלט, חונד החסם
 זיחם חיינע ופעלע געגעבען ריין פחן סאלער חונדייניגקייט. — דורך
 חונדערע חונד חונדערער עלטערן זידע חוים דוח הייזגע סחחרט
 ירושלים חונד דיין הייליגען חוין, דחו בית המקדש גערסטחרט ווחר-
 דען; דחרט כרחלטען דוח כהניס חין חיהרער רייניגקייט, דוח חפסער
 חוין דען פחטער, ווחדורך זיח געהייליגט ווחרדען פחן דעס הייליגען
 ברקדע לו עסען. יעטלס חבער החבען וויר קיינען כהן אעהר, דער
 זיך דייעטס געבאטע געאחט ריין חוסטען קאנעסט, חוס דוח חלות
 געניעסטען לו דירפען; דעננחך חבער חחוטע חך דיין געבאטע חונד
 טיידע חיינען טהיין פחן איינעס טייגע חב חוס דייען נחאען לו עה-
 רען, פערברענע חבער דיענע הייליגע חלה דחאייס גיעאחנד דחרפן
 סטרילע. וואהצטיגער פחטער! חך ביטטע דך, זחם איך, איינען
 אוחן איגע קינדער. זוכה זיין דוח וויעדערחוישכחיונג ירושלים חונד
 דען בית המקדש לו ערלעבען, חוין דחם דוח קינדער ישראל, דחו זחנד
 זח דוח חיהנען געהייליגס החסם. וויעדער בעוואהנען, חונד דעס
 כהן וויעדערוס חיהרע חלה געבען קאנענען. חסן וכן זיח רלן.

ב"א יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה:

תחינה פיר שבת קודער י"ם ווען דוח זיצטער חנגעלינדעט זינד.

גחטס ישראל'ס דוח ביוט הייליג חונד החסם דיין פחוק ישראל חונד
 דען שבת געהייליגס. דוח ביוט חיינליג, חונד דיין פחוק ישראל החסם
 דוח חיינליג חוין חולען פחוקערן לו דייעטס ריענסטע ערקארען. דען
 שבת החסם דוח ערוואהלט לור רוהע, חונד בעפחחלען זיכט חלו.

א שיר הַיְחוד לְיוֹם רֵאשׁוֹן

א שִׁיר חַ וְאַזְמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעֻזִּי • הָאֱלֹהִים הִרְעִיחַ אֹתִי מֵעוֹזִי •
 גַּד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֻזְקָתְךָ בְּיָדִי • חַיִּים וְחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי •
 בְּרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדֵי • כִּי עָבְדוּ הַפְּלִיא חֲסֵדוֹ •
 אֱלֹהֵי מְרוֹם בְּמֶה אֶקְדֶּם • וּבְמֶה אֶבְרָךְ לְאֱלֹהֵי קִדְמָה •
 אֱלֹהֵי הַרִים לְמַעְרָבָה • וְכָל עֵצִי לִבְנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה •
 אִם כָּל פְּהֻמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים • נִתְחַסְּמוּ עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים •
 וְאִף זְוִיוֹת מְזֻבַּח מְבוֹסִים • דָּם פְּסִים לִים מְכַסִּים •
 בְּחַזֵּל סֵלֶת דָּשֵׁן וְשֶׁמֶן • בְּלֹא פְּרֻבָּת נְחָלִי שֶׁמֶן •
 וְלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים • וְלִקְטָרֶת כָּל רֵאשֵׁי בְשָׁמִים •
 וְאֱלֹהֵי גֵרוֹת עַל הַמְּעוֹרוֹת • יְהוֹז מְאִירוֹת כְּשֶׁנִּי הַמְּאִירוֹת •
 (וּכְהִרְרִי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים • עַל שְׁלַחַנֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים •)
 יֵין כְּמִטַּר הַשָּׁמַיִם • וְשֶׁכֶר לְנֶסֶךְ בְּעֵינֹת מַיִם •
 וְאֱלֹהֵי כָּל בְּנֵי אָדָם כְּהַנִּים • לְיוֹם מְשׁוֹרְדִים בְּכִנְיָ רִנָּים •
 כָּל עֵצִי עֵרֶן וְכָל עֵצִי יַעֲרִים • כְּבוֹרוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים •
 וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם • וְהַכּוֹכָבִים מִסְּמִלּוֹתָם •
 כָּל הַלְּבָנוֹן וְחַיִּחַ כְּלֵה • אֵין דִּי בְּעַר וְאֵין דִּי עוֹלָה •
 הֵן בְּכָל אֱלֹהֵי אֵין דִּי לְעַבֹד • וְאֵין דִּי לְקַדֵּם אֵל הַכְּבוֹד •
 כִּי נִכְסְדָתָ מְאֹד מִלְּבָנוֹ • וּבְמֶה נִבְרָךְ לְאַדוֹנָנוּ •
 אֲמָנָם לֹא יוֹכְלוּ כִּבְדֶּךָ • כָּל חַי אִף כִּי אֲנִי עֹבְדֶךָ •
 אֲנִי נְבוֹחַ וְחַדַּל אֱלֹהִים • נִמְאָם בְּעֵינֵי וְשֶׁפֶל אֲנָשִׁים •
 וְאֵין לְעַבְדֶּךָ כָּל לְכַבְדֶּךָ • לְהַשִּׁיב לָךְ גְּמוּלָה עַל חֲסָדֶךָ •
 כִּי הִרְבִּיתָ מַטְבוֹת אֱלֹהֵי • כִּי הִגִּדְלָתָ חֲסָדֶךָ עָלַי •
 וְרַב שְׁלוּמִים לָךְ חִיבָתִי • כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אֹתִי •
 וְלֹא חִיבָתִי לִי גְּמֻלָּיָה • כָּל טוֹבָתִי בַל עָלֶיךָ •
 עַל חַטּוֹבוֹת לֹא עִבְדִּיתִי • אַחַת לְרַבּוֹא לֹא גְּמַלְתִּיךָ •
 אִם אֲמִדְתִּי אֶסְפְּרָח נָא כְמוֹ • לֹא יִדְעוּ סְמוּרוֹת לְמוֹ •
 וְיִמָּה אֲשִׁיב לָךְ וְהַפֵּל שְׁלֶךָ • לָךְ שָׁמַיִם אִף אֶרֶץ לָךְ •
 וְיָמִים וְכָל אֲשֶׁר בְּסִיבֶיךָ • וְכֹלֵם יִשְׁכְּעוּן מִיָּדֶךָ •

שיר החדוד לחים ראשון

וְאִנְחֵנו עִמָּךְ וְעֲנֵךְ • וְחַפְצֵים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:

וְאִךְ נַעֲבֹד וְאִין לְאֵל דְּנֵנו • וְלִשְׁרַפַּת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנו:

וְאִךְ נַעֲבֹד וְאִין זְבַח וּמִנְחָה • כִּי לֹא כָאֵנו אֶל הַמְּנוּחָה:

וּמִים צִין לְהַעֲבִיר מִמָּאָה • וְאַנְחֵנו עַל אֲדָמָה מִמָּאָה:

שֶׁשׁ אָנְכִי עַל אֲמָרְךָ • וְאִנִּי בְּאֵת בְּדִבְרֶךָ:

כִּי כָתוּב לֹא עַל זְמִיךָ • וְעוֹלָתְךָ אוֹכִילְךָ:

עַל דְּבַר זְבַח וְעוֹלוֹתֶיכֶם • לֹא צִיחָה אֶת אֲבוֹתֶיכֶם:

מִחַ שְׁאֵלָתִי וּמִחַ דְּרִשְׁתִּי • מִמָּךְ כִּי אִם לִירְאָה אוֹת:

לְעֹבֵד בְּשִׁמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב • הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזְבַּח טוֹב:

וְלֵב נִשְׁפָּר מִמִּנְחָה מְרוּחָה • וּמִצִּי אֱלֹהִים רַחֵם נִשְׁפָּה:

זְבַח וּמִנְחָה לֹא חִפְצְתִּי • חִפְצֹאת וְעוֹלָה לֹא שְׁאֵלָה:

מִזִּמְתָּ אֲבָנָה בְּשִׁכְרוֹן לְבִי • וְאַשְׁפָּרָה אֶת רַחֲוִי בְּקִרְבִּי:

רוּחַ לֵב אֲשַׁפֵּיל וְאַח רוּחַ עֵינָי • וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדִי:

שִׁבְרֵי רַחֲוִי הֵם זְמִיךָ • יַעֲלוּ לְרַצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:

וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדִיֹתְךָ • וְאַסְפָּרָה כָּל נַפְלְאוֹתֶיךָ:

אֲשֶׁר יָדַעַתְּ נַפְשִׁי אֲתִכְבֶּדָה • אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וְאַצְדָּה:

וּמִחַ אֶעְרוֹךְ וְלֹא יִדְעֵנִי מִחַ • הַיְכֹוֹל אוֹכֵל דְּבַר מִאֲמִידָה:

כִּי אִין חֶקֶר לְגַדְלָתוֹ • וְגַם אִין מִסְפָּר לְחַבְתָּו:

חֶכֶם לְבָב הוּא מִי כְמוֹהוֹ • שְׂצִיא כֶּחַ לֹא מִצְאֵהוּ:

עֲשֵׂה גְדוּלוֹת וְרַב גְּדוּלוֹת • גְּדוּל אֲתָה וְעֲשֵׂה נַפְלְאוֹת:

עַד אִין מִסְפָּר וְעַד אִין חֶקֶר • וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יִתְקַר:

אִיזוֹ עֵין אֲשֶׁר הִעֲדָה • וְאִיזוֹ פֶה אֲשֶׁר יִיחַד:

חַי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יָדַע • וְאִיזוֹ שֹׁבַח אֲשֶׁר יִצְעֵךָ:

גַּם מִשְׁרִתֶיךָ לֹא רָאָה • וְכָל חֲכָמֵי לֵב לֹא מִצְאֵךָ:

אֲתָה לְכַדָּה מִכִּיר שִׁבְחָךָ • וְאִין וּלְתָה יִדַע כִּתְךָ:

וְאִין יִדַע בְּלַעֲרֶךָ • שְׂסִחוֹת רִאיוֹת לְכַסְדְּךָ:

עַל בֵּן חֲבוּרָה בְּרֵאוי לְךָ • בְּפִי קִרְשָׁה בְּטוֹדָה וְעִרְלָה:

וּמִפִּי חֲכָל בְּכָל אֵילוֹתֶם • כִּפִּי מִדַּע אֲשֶׁר אֲתָה תַנְתַּנְתֶּם:

יוֹדוּ פְּלִאָה הַשָּׁמַיִם • וַיֹּאדְרֶה קִלּוֹת מַיִם •
 וַיִּרְעוּ לָהּ בַּל הָאָרֶץ • יוֹדֶה בַּל מַלְכֵי אֶרֶץ •
 אִף יוֹדֶה בַּל הָעַמִּים • וַיִּשְׂבַּחַהּ בַּל הָאֲמִים •
 כָּל יוֹרֵעַ יַעֲקֹב עֲבָדֶיהָ • כִּי עָלִיתָם גִּבּוֹר הַסּוּדָה •
 אֵת שֵׁם ייִ יְהַלְלוּ כָּלֵם • אֵל אֱלֹהִים אֲמַת וּמִלְּךָ עוֹלָם •
 כִּיֹּךְ אַתָּה יוֹדֵד וּמְיוֹדֵד ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד •

לְיוֹם שֵׁנִי

וְאֲנִי עֲבָדֶיךָ בֶּן אֲמֹתַי • אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרֹתֶיךָ •
 וְדַבְּרֵי שִׁבְחֶךָ קִצְתָם אֲסַפְּרָה • מַעֲשֶׂיךָ מִחַ נִזְרָא אֲמַזְכִּירָה •
 אִין אֵלֶיךָ עֲרוּךְ בַּסֵּפֶר • אֲנִידָה עֲצֻמוֹ מַסְפֵּר •
 חֲקֵר אֱלֹהִים לֹא יִמָּצֵא • וְתַכְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְפָּה •
 וְלִתְבוּנָתוֹ הֵלֵא אִין חֲקֵר • וּמַסְפֵּר שְׁנֵי לֹא יִחְקֵר •
 וְגַם אִין מַסְפֵּר לְגִדְדֶיךָ • בְּעִבְאֲוֹתֶיךָ אֵוֹת כְּבוֹדֶיךָ •
 אִיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲיִדָה • וְדַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ •
 גְּבוּן וְחִכְמָם הֵן לֹא יִדְעוּ • וְאֵיךְ אֲעֲרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע •
 וְאֵם יֹאמֵר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ • אֲעֲרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַחְבֵּנָתוֹ •
 אָבֵא וְאֲמַצָּא תַכְלִית שְׁחָוֹ • לֹא גִנְאֲמָנָה אֵת אֵל רַחֲמוֹ •
 יִבְלַע כִּי לֹא יִדַע עֲרֹבוֹ • אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ •
 וְעַפְדֵי לֹא בֶן אֲנֹכִי • וְכִי לֹא אֵתָן לְחַטָּא וְחֲכִי •
 אֲסַפְּרָה לְאֹדֵי קִצּוֹת דְּרַבֵּי אֵלֵי • וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל •
 בְּכַתּוּב אֲמָרוּ לְאֱלֹהִים • מַח נִזְרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים •
 וְאִמְרַתְּ עִם זוֹ יִצְרָחִי • לִי יִסְפְּרוּ שְׁמִי וְתַהֲלִתִּי •
 בְּמַצְרַיִם שְׁמַתִּי עֲלִילוֹתִי • לְמַעַן תִּסְפֹּר אֵת אֱוֹתֹתִי •
 וְאֲנִי עֲבָדֶיךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר • כִּי אֲשֶׁר אֲדַרְוֵשׁ מֵעַל סֵפֶר •
 תַּהֲלִל גַּפְשִׁי כִּי מַעֲשֶׂיךָ • וְכָל קָרְבִי אֵת שֵׁם קְדוּשָׁתְךָ •
 וְאֶבְרַכְכָּה בְּכָל עֲנִינֵי • וּבְכָל לֵבִי אֹדֶה אֵת אֲדֹנָי •
 גַּם בְּרֹגְנֵי הַוּמָמוֹתֶיךָ • וְאֵת פִּי אֲמַלֵּא תַהֲלִתֶיךָ •

כי פי יגיד תהלתך • כל חיום את תפארתך:

ואמרו בא עמו נוד אותך • ואשתה דברי נסל אותך:

ואזכיר טובה וצדקותך • חסדך גבורתך:

ידעתיו כי גדול אהת • על כל אלהים מאד גדלת:

כי כל אלו העשים חס • אלילים אלמים חח אין פהם:

הן לעובדיהם נמל אין משגיבים • ולפה להם חפה משגיבים:

ובעת צרה אז יתפללו • ולא יענום כי לא יועילו:

הודשים בכל לב לרחם אין פ • וקחוב יי אל עם קחום:

היוצר כל הוא אלהינו • הוא עשנו ולא לבר אנחנו:

עם מרעיתו ועאן ידו • נברך שמו כי לעולם חסדו:

בצר לנו מאד נמצאת • כי דורשך לא עזבת:

וחמד בפינו תהלתך • ומהללים לשם תפארתך:

עד אהה בך ובכבודך • ומשדתך אף עברך:

אשר כבודך מלא כל תארין • וכבודך על כל הארץ:

ואבותינו בחרו אותך • לבדך לעבוד ואין לגד אהך:

גם אנחנו אותך לבדך • נעבוד כבן אב תבבדך:

והגנו על יחודך • יומם ולילה עריך:

בפי כלנו וכלבבנו • שאחת לבדך אלוהנו:

אלוהנו על יחודך • עדים אנחנו ועברך:

אין תחלה אל ראשיתך • ואין קץ ותכלה לאתרתך:

ראשון ואתרון מבלי ראשית • ומבלי אחרית ואין לב להשית:

אין קצת אל גבוהתך • ואין סוף לעומק מוחתך:

אין לה סוכב ואין לה פאה • על פן אותך חי לא ראה:

אין צד וצלע יצלעוך • ורחוב וארדה (כיטועוסק) לא ימצעוך:

(אין פאה לסביבותך • ואין טוף מבדיל בינותך)

אין חכמה אשר הדעך • ואין מדע אשר יתעך:

ולא ישוג אותך כל מדע • ואין שכל אשר יבין וידע:

מכה מאמחה ואיכה אהת • ואיך בלי מאמחה כל פראת:

שד החזה ליום שלוש

אָמְנָם יִדְעוּ כִּי אֵתָהּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל יְצִרָתָּ:

אֵתָהּ בִּרְא וְלֹא נִבְרָאת. אֵתָהּ יוֹצֵר וְלֹא נִצְרָתָּ:

אֵתָהּ מְמִית וְאֵת כָּל הַבְּלִיָּה אֵתָהּ מוֹרִיד שְׁאוּל וְאֵת הַעֲלִיָּה:

וְנִאֲמָן לַחַיִּיּוֹת מֵתִים אֵתָהּ. וְעַל יְדֵי נְבִיאָהּ בֵּן הַדְּבָעִים:

וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מָתָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֵתָהּ:

מִשְׁבִּיד וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלֶדֶת. מוֹחֵץ וְרוֹקֵא וְלֹא חֲלִיָּת:

מוֹת וּמְדוּה אֵין לְפָנֶיךָ תַּנּוּמָה וְשׁוּנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:

הֵלֵא מִקִּדְמָם אֵל חַי אֵתָהּ. מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא גִשְׁתַּחֲוִית:

וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה: מֵאֲלֹהֵיחֶקָה לֹא תִתְנַחֵה:

חֲדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצְאָתָּ. חֲדָשָׁתְּ כָּל וְלֹא חֲדָשָׁתְּ:

לֹא יְהוּלֵג זְקֵנָה וּבַחֲרוּת יְעֹלֶיךָ גַם שׁוֹבֵת וְשׁוֹחֲרוֹת:

וְלֹא חָלוּ בְּךָ שְׁמֹתָה וְעַצְב. וְדַמְיוֹן נִצְרָר וְכָל דְּבַר קָצֵב:

כִּי לֹא יִסּוּכַב אוֹתָהּ נִשְׁמִים אֵף לֹא הִרְמָה אֵל כָּל נִשְׁמִים:

כָּל תַּיִצְאוֹתֶיךָ גְּבוּל סִבְתָּם. אֵל רֵאשִׁיתָם וְלֹא אֲדִירָתָם:

כִּי הַפְּרוֹאִים בְּגִבּוּל שְׁמֹתָם וְלִמֵּי צָבָאָם גְּבוּל הַקִּפְתָּם:

וְאֵךְ אֵין גְּבוּל וְלִמְיָהּ. וְלִשְׁנוֹתֶיהָ וְלַעֲצָמֶיהָ:

עַל כֵּן אֵינָה צְרִיךְ לְכָל יוֹדֵה וְלַחֲסִדָּהּ צְרִיכִים הִפְּל:

הַכֹּל צְרִיכִים לְצַדִּיקוֹתֶיהָ. וְאֵינָה צְרִיךְ לְכִרְיוֹתֶיהָ:

כִּי סָרַם כָּל יוֹצֵר הַיְיִתִּי לְבִדָּהּ מֵאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:

רֵאשִׁית וְאַחֲרֵי תְּבִידָהּ עֲרוּבִים אֵתָהּ בְּסִדְמֵי מִפְּרוֹתֶיהָ שְׁרוּבִים:

כָּל אֲשֶׁר הָיָה כְּרֵאשׁוֹנָהּ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה כְּאַחֲרוֹנָהּ:

כָּל תַּיִצְאוֹתֶיךָ וְכָל מַעֲשֵׂיךָ. וְכָל דְּבָרֶיךָ וּמַחֲשַׁבוֹתֶיךָ:

מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף תִּדְרַע כָּלֶם וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אֵתָהּ אֲצִלָּם:

אֵתָהּ בְּרֵאשִׁיתָם וְלִבָּהּ עֲרֻכָם. לְבִדָּהּ תִּדְרַע מִקוֹמָם וְדַרְכָם:

הֵן אֵין דְּבַר מִמֶּךָ גְּעִלָם כִּי לְפָנֶיךָ גְּבוּלִים כָּלֶם:

אֵין חוֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֹתֵר. לְנוֹם שְׁמָהּ וְלִהְסֹתֵר:

אֵת אֲשֶׁר תִּכְבַּשׁ אֵתָהּ מוֹצֵא בְּלִי גִטוֹת אֵלֵיהֶם בְּעַת שְׁתַּרְצָהּ:

כִּי אֵת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבִדָּהּ תַּעֲשֶׂה וְאֵינָה נִלְאָה:

כִּי עַל גֹּזֵל וְעַל אָדָם יָחִידִי עַל כָּל תְּרִפְּר בְּרַע אָחִיד:

הַשְׁמַע בְּרַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחֵשׁ וְכָל תְּהַפְּלוֹת:

אִף תִּכְזֹן אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרַע תַּחֲקוֹר כָּל לִבְיָהֶם:

וְלֹא תֵאָדָרְךָ עַל מַחֲשׁוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַדְמַדְמָה עַל עֲצָתְךָ:

אֲצֵל עֲצָתְךָ גִּזְרֶתְךָ. לִקְץ וְלִמּוּעַר קִרְיָתְךָ:

וְכֻלָּם בְּאֵמַת בְּתוֹם וּבְיוֹשֵׁר. מִבְּלִי עוֹדָה וּמִבְּלִי חוֹסֵר:

מִמָּה דִבֵּר לֹא יֵאבֵר. וְדִבֵּר מִמָּה לֹא יִכְפֹּד:

כָּל אֲשֶׁר תִּחְפּוֹץ תִּגְבֹּל לַעֲשׂוֹת. וְאִין מִי מִתְּהַבֵּדְךָ מַעֲשׂוֹת

יְכוֹלֵת יי בְּחַפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבְרַצוֹת יי לֹא אֲתִירָה:

אִין דְּבַר סֵתֵר מִמָּה גִסְדֵּר. עֲתִידוֹת וְעוֹסְרוֹת לָךְ תִּסְיָד:

אֲשֶׁר מַעֲלוֹם וְעַד הָעוֹלָם הֵם כֻּלָּם בָּךְ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

תִּדְלֹשׁוֹת תִּגִּיד וְסוֹד דִּרְקִיךָ. אֵל עֲסִיךָ וּמִלְאָכְךָ:

וְאִינְךָ צְרִיךָ לְהַשְׁמִיעֶךָ. דִּבֵּר סוֹד וְסֵתֵר לְהוֹדִיעֶךָ:

כִּי מִמָּה כָּל סוֹד יִגְלָה. בְּמָרָם עַל לִבְךָ לִיצִיד יַעֲלֶה:

בְּלִבְךָ כָּל נִבְרָא לֹא תִמְצָא. מִפְּינֵי עֵתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאִין לוֹ קָצֵה וְלֹא יִדְּצָה. לִב לֹא יִתְדֵר וְאִין פֶּה חַפְצָה:

בְּאִין לוֹ רוּחוֹת וְאִין בּוֹ רוּחוֹת. אִין לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמַדְחֹק מִי יִשָּׂא רֵעֵו. לֵלֵא תִחְלָה וְלֹא סִיף לְהִדְעֵו:

אֲגוּרִים אֲחוּרִים תִּקֵּה וְסוּף וְרֵאשׁ. פֶּה וְלִב אֲבִלּוֹם מִדְּרֹשׁ וּמִתְחַדֵּשׁ:

גִּזְבֵּה וְעוֹמֵק גַּעֲצִים כְּסוֹבֵב. תִּכְסֵם לִב וְתִכֵּן לֹא יִלָּב:

סוֹבֵב (כִּי־סוֹבֵל) הַפֶּל וּמִלֵּא אֵת כָּלִי. וּבְהִיּוֹת הַפֶּל אֲתָה כָּבֵל:

אִין עֲלֶיךָ וְאִין סִחְתִּיךָ. אִין חֵץ לָךְ וְאִין בִּטְוֶהךָ:

אִין מִרְאֵת וְגַב לְאַחוּרְךָ. וְאִין צוּף לְעוֹצֵם יְחוּרְךָ:

וְאִין בִּתְוֶה מִמָּה גִבְדֵּל. וְאִין מְקוֹם בֵּק מִמָּה נִדְּבֵל:

וְאִינְךָ נִאֲצֵל מִכָּל וּנְבָהֵל. וְאִין מְקוֹם רֵיק מִמָּה וּנְחַהֵל:

מִקְרָה וְשִׁנֵּי אִין בָּהֶם נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וְעֵרָעֵר וְלֹא כָּל שִׁמְצָא:

כָּל זְמַן וְכָל עַת אֲתָה מְבִינֵם. אֲתָה עוֹרְכֵם וְאַתָּה מְשַׁם:

כָּל מִדְּעָ לֹא תִשָּׂה אֲוִתְךָ. אִין שִׁבְלֵי אֲשֶׁר יִמְצָא אֲוִתְךָ:

שֵׁר הַחֹד לַיּוֹם שְׁלִישׁ

כְּמִדַּתָּהּ חֲכָמְתָּהּ • כְּגִדְלָתָהּ תְּבוּנָתָהּ:

חָכְמָה אֶתָּה מֵאֵלֶיךָ • חַי מְעַצְמָהּ וְאֵין כְּגִילָיֶיךָ:

וּזְלַת חֲכָמְתָּהּ אֵין חֲכָמָה • בְּלִתֵּי בִינְתָהּ אֵין מְזֻמָּה:

חֲלָקָתָהּ בְּלִבְ חֲכָמִים שְׁכָל • וְרַחֲמֶיהָ תְּמַלְאֵם וְדַעְתֶּם תִּשְׁכַּל:

מִבְּלַעֲרֵי פִתְחָהּ אֵין גְּבוּרָה • וּמִבְּלַעֲרֵי עוֹף אֵין עוֹרָה:

אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כְּבִדְתּוֹ • וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדְלָתּוֹ:

כָּל יָקָר וְכָל טוֹב מִיָּדֶיךָ • לֹא־שֵׁר תִּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:

אֵין חֶקֶר לְגִדְלָתָהּ • וְאֵין מִסְפָּר לְתִבְנֵיתָהּ:

אֵין עוֹד וּזְלַת הַחִיוּתָהּ • חַי וְכָל תּוֹכֵל וְאֵין בְּלִתָּהּ:

וְלִפְנֵי הַכֹּל כָּל הַיִּיְתָהּ: וְגִבּוּרֹת הַכֹּל כָּל מִלְּאֵת:

לֹא לְחִצּוֹךָ וְלֹא הַפְּטוֹךָ • יְצוּרֶיךָ אֵף לֹא מַעֲטוֹךָ:

בְּעֲשׂוֹתֶיךָ כָּל לֹא נִבְדְּלָתָהּ • מִתּוֹךְ מְלֵאכֶתָהּ לֹא נִחַדְּלָתָהּ:

בְּעֲשׂוֹתָהּ אֵת הַשָּׁמַיִם • וְאֵת הָאָרֶץ וְאֵת הַמַּיִם:

לֹא קָרִיבָהּ וְלֹא רַחֲקָהּ • כִּי כָּל קִירוֹת לֹא יִחְלַקְהָ:

זָרִם מַיִם לֹא יִשְׁטַףְהָ • וְרוּחַ כְּבִיר לֹא יִהַרְפֶּהָ:

אֵף כָּל מְנוּפֶת לֹא תִטְנֶנֶףהָ • אֵשׁ אֲבָלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרַפְהָ:

לְהַחִיוּתָהּ אֵין חֲסָרוֹן • וְלַחֹדֶךָ אֵין יִתְרוֹן:

כְּמוֹ הַיִּיְתָה לְעוֹלָם תִּדְבָּדָהּ • חוֹסֵר וְעוֹדֶה בָּהּ לֹא יִדְבָּדָהּ:

וְשִׁמְךָ מְעִידָה כִּי תִיִּיתָהּ • וְהוּזָה וְתִהְיֶה וּבְכָל אֶתָּה:

הַזֶּה לְעוֹלָם וְכֵן נִוְדַעְתָּ • נִעֲדָהּ וְכֵן בָּהּ הַעִידוּתָהּ:

שְׂאֵתָהּ חוּזָה בְּכָל־יָהּ • שְׁלָהּ הַכֹּל וּמִסְפָּהּ הַכֹּל:

שְׂמוֹת יִקְרָה יַעֲנֵה וְיַעֲדוּ • בְּתוֹקָהּ יִקְרָה בָּהּ יִסְתַּחֲדוּ:

לְיוֹם רַבִּיעִי

אֶרְזִים אֱלֹהֵי אָבִי וְאֱלֹהֵי יְצוּרֵי וְנוֹאֲלֵי:

אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים:

אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרֵאֲנוּי אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אֵב לְכַלְנוּ:

אֶדְוַנְנוּ אֶדְוֵן כָּל הָאָרֶץ • כִּזָּה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

שיר החדוד לחם רביעי

אין כאל אש אוכלה וקנאי לעולם יי אמת אל אמתנה:

אודי ישעי מעוז חיי. עליו הלחם כל מאוץ:

אלהים אמת הוא אלהים היים. לא יכילו ועמו גוים (ואיים):

אחיר ואמין פתורבאנים. אלהי העולם ואדני האדונים:

אלה עושי אשיו וכוועלי. אלוף נעורי שומרי ועלי:

בורא כל ישראל גואל. ברוך אלהים אלהי ישראל:

בורא רוח הרים יוצר. מפקד מזוזה לא יבצר:

גאה משיב גמול על גאים. על הרמים ועל הנשאאים:

גבור בקומו לערוץ בעברה. מהדר גאונו מי לא ירא:

גבוה כל אשר החתיו נושא. הגדל פה גדולות עשה:

גדול הוא ושמו בגבורה. אריה שאג מי לא ירא:

הודי דגל הוא מרכבה. אל גערץ בסוד קדושים רפה:

הין יחב בעתיק יומין. וצבאו על שמאל ועל ימין:

הדרו וחדו על בני עבדיו. הדר הדר הוא לכל חסדיו:

הוא אל אלהי הרוחות לכל. בשד שומע תפלה מכל:

היא ותיק יודע ועד. יי ימלוך לעולם ועד:

(ואשר חרב גאותנו. להלחם מלחמתנו):

זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול לו אלקי שנים:

זה אלהינו ולו קיינו. חמרת יהוה הוא מושיענו:

חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי חסד בכל:

חי העולם יי חלקי. חכם החיים יי חוקי:

טוב ומטיב המלמד דעה. מהוד עינים מראות פרעה:

ישר יי וישר דברו. ידידי ידירות משפנות דברו:

יועץ וגור מו יפירנה. ויהתוף ויפעל מי ישיבנה:

יפה דודי יפיו ומוכו. יראו ויחוו ציון בשוכו:

כגבור יצא כאש מלחמות. תעיר קנאה לעשות נקמות:

כנשר על פנפי נשרים. נשא עבדיו וישר הדורים:

כדוב שפיל וכנמר שחל. כרקב וכעש ורחוץ כפחול:

(כְּדוֹב שָׁפֹל וּבְנֹמֵר שׁוֹקֵד * דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת בְּמִקְלֵי שְׂקָדִים)
כְּבִיר כַּח לֵב כִּמּוֹ שְׁחַל * כְּלָבִיא וּכְאִרִי וְחָדוֹ כְּנַחַל :

כְּאִתָּה בְּחֹר בְּגִדְלָתוֹ * כְּבָרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנֹתָנוֹתוֹ :
(כְּתַפְתָּח בְּרִיתוֹ עִזֹּז אֶתְּכֶתוֹ * עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֹתוֹ) :

(כְּתַפְתָּח בְּעֵצֵי הַיַּעַר * כִּן הוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שְׁעָרֵי)
כְּבִיר כַּח לְמַרְגִּיזֵי אֵל נֹקֵם וּכְפֹל הוּא לְיִשְׂרָאֵל) :

(כּוֹסֵי מִנַּת חֶלֶק וְגוֹרְלֵי * אֲנִי לְדוּדֵי גַחְלָה וְדוּדֵי לֹי)
כְּבֹדִי יִי לֹא אֲמִירְנֵנוּ * הָאֲמִירְנוּהוּ וְהָאֲמִירְנוּ) :

(כְּאִרְיָה יִשְׂאֵג וּכְכַפְסִיר יִנְהֵם * אֵל יִהְיֶה כְּנֵר וּכְאִישׁ נִדְהֵם)
כְּרוּעָה גְבוּר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל * צֹאנֵנוּ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמֵאֲכָל) :

(כְּנִבּוֹר אֵין אֵיל וּכְאֹרְחֵי * נֵם וּבוֹרַח מֵר צוֹרַח) :
כְּאִרְיָה מִשְׁחִית וּכְכַפְסִיר לְעוֹכִיזוֹ * כְּרַקֵּב נֵם כְּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו) :

(כְּבִיר כַּח כְּשִׁמְרֵי וְשִׁחֵי * וְלֹא יִשְׁאִיר כְּנֹקֶף יָחַד)
כְּשִׁמְרֵי וְשִׁחֵי צָרִים יִמְגֵן * בְּצַפְרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יִגֵּן) :

(כְּנִשְׁמֵי נִדְבָה לָנוּ יִבֵּא * כְּמִלְקוֹשׁ וּכְפֹל לְדַבְקִים בּוֹ) :

כְּנִשְׁרֵי יִרְחַף עַל גּוֹזְלוֹ * וּכְבָצַל כְּנִפְיוֹ יִחַסֵּן מִיַּחְלָיו) :
כְּצַפְרִים עַל עִירוֹ יִגֵּן * וּכְבָצַל כְּנִפְיוֹ רִנְנוֹת נִגְנֵן :

(לְבִדּוֹ יִי) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת * עוֹשֶׂה לְנוֹרָא עֲלִילוֹת) :
לְצַבֵּי וְעוֹפְרֵי הוֹמָה דוּדֵי * כִּי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי :

לְפָנַי עַמּוֹ יִישַׁר הַדְּרוֹרִים * וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים :
לְעוֹלָם חֶלֶק הוּא וְצוּר לְכַבֵּי * כְּלָה שְׂאִרֵי לָהּ וּלְכַבֵּי :

(לְבִדּוֹ יִי) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת) :
מְקוֹם אֶתָּה לְעוֹלָמָה * וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמָה :

מוֹרָא אֵל רֹעֵי הוֹצְרֵי * צוּר יִלְדְנֵי מְחוֹלְלֵי וְצוּרֵי :
מְרוֹם וּמַעוֹז הוּא לִי וּמְחַסֵּי * מְגִדֵּל עִזֹּז שֵׁם יִי מְנוֹסֵי :

מִלְּךָ יִצְקֵב מִשְׁנֵב לָנוּ * הוּא מְחוֹקֵקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ :
מְגִדֵּל יִשׁוּעוֹת מִשְׁעֵן יִהְיֶה לִי * מִבְּטַח אֱלֹהִים יִי חֵילֵי :

מוֹשֵׁל עוֹלָם מְלַכְתָּהּ * כְּכֹל הוֹרֵר וְהוֹדֵי מְמַשְׁלָתָהּ :

מִי יִתְּנֶנָּה כְּפֹת לִי לְצַרָּהי הַחֹשֶׁעַ (י) כִּי יִדָּה לֹא קִצְּרָה:

מִקְדֹר תַּיִם מְקוֹה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזֹב כִּי מַעַי אֵל:

מִגֵּן יִשְׁעֵי וַחֲרֵב גְּאוּהֵי לְשִׁמָּה וּלְזִכְרָה נֶפֶשׁ פְּאוּהֵי:

מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ. אֲשֶׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עֹז לוֹ ס:

נִבְר וְנִעִים נֶאֱזָר וְנֶזְרָא נֶאֱדָר וְנֶאֱזָר שְׁמוֹ בְּנִבְרָה:

נֶאֱמָן נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱלֹו. לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרֵי כָּל חֹזְבֵי לוֹ:

נִצַּח יִשְׁרוּן הָאֵל חֲנֻאמֵן מֵאֱלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אֱלִמָן:

נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלְאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשְׂאִים:

נִקְדָּשׁ וְנִעְרַץ אֱלֹהֵי קְדוּשֵׁי נִכּוֹן וְנִשְׁגָב יי נִפְי:

נִוְקָם וְנִזְמַר וּבַעַל חֵימָה. לְצַרְיוֹ לְאוֹיְבָיו אֵל שׁ מִלְחָמָה:

נִרִי יי בְּהִלּוֹ נִרִי עַלֵי רֵאשֵׁי וְנִר לְרִגְלֵי רִבְדּוֹ:

סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יי סִלְעֵי. סוֹבֵל וְסוֹלַח וְנִשְׂאֵא פִשְׁעֵי:

סִהְרֵי יי סִלְעֵי וְסִתְרֵי סוֹלַח וְסוֹבֵל סַעְרֵי וְסִבְרֵי:

סִלְעֵנּוּ (י) וּמִצַּדְחֵנּוּ. עוֹרְחֵנּוּ וּמִפְלִמְנּוּ:

עוֹז וְנִבְדָר עוֹי וְעוֹרֵי עֲלִיּוֹן עוֹז לִי אֵל יְהִי עֲרִי:

עִיר וְקִדְיֵשׁ שֶׁת סְבִיבּוֹ סִתָּר. אֲבָן אֶתְהֵי אֵל מִסִּתְרֵי:

עַד מִמֶּהָר לְשֵׁלֶם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֹסֵד לְאוֹהֲבָיו:

פָּדָה אֶת אֲבֵרָהֶם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עִבְדּוֹ:

פָּחַד יִצְחָק יִתָּן פָּחַדּוֹ עַל צַרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עִבְדּוֹ:

פּוֹעֵל וְחֹזֵק וְדוֹרֵשׁ וְסוֹדֵק. כָּל לְכַבּוֹת לוֹ אֶתֵּן צִדֵק:

צְרוּר הַפּוֹר אֲשֶׁכּוֹל הַפּוֹפְרֵי נוֹחַן לַעֲמוֹ צַרְיוֹ כּוֹפֵר:

צִח וְאֶדוּם הוּד בְּצִבְאָיו אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא יי צִבְאוֹת:

צִדִּיק יי הַצּוֹר חֲסִים אֲכַטָּח עֲרִי עַד בְּצַר עוֹלָמִים:

צִבְאָ הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִטַּעַל לוֹ:

קְדוּשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת כְּפֹתוֹת שֶׁלֶשׁ קְדוּשׁ מִשְׁלֹשׁוֹת:

קָיָם לַעֲלָמִין אֱלֹהָא חַיָּא. מְרָא דְאֶרְעָא וּמְרָא דְשָׁמַיָא:

קוֹנֵי מְרַחֵם מְקַבֵּל לְשׁוֹנְאָיו קָח יִשְׁעֵי וְקִרְוֵב לְקוֹרְאָיו:

רְחוֹק מְכַל וְאֵת כָּל רוֹאֵהוּ. כִּי רָם יי וְשָׁפֵל יִרְאֵהוּ:

שֵׁר הַיְחֻד לְיוֹם רַבְעִי

רַעִי יי לֹא אֲחַסֵּר כְּלִי יִרְבַּ כְּחַ יִרְכַּ הַסֵּד לְכָל:
 רַחֲמֵי יי רַחֲמֵי וּמְחַבֵּשׁ. לְשִׁבְרֵי לֵב וְעֹזן כּוֹבֵשׁ:
 רַעִי כְּלוֹ הוּא מִחֲמַדִּים מִשְׁפָּטֵי אֶמֶת מְתוּקִים וְחַמּוּדִים:
 רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֵתָּה אֵל שׁוֹבֵן עַד:
 שְׁלִיט מֶלֶךְ שְׁמִיָּא בְּכָל דֵּר וְדָרִי לִי הֵא אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדָּד:
 שְׁמַח וּמְגוֹן יי אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צָדֵק וּמְשַׁפֵּיל גְּבוּדִים:
 שְׂנִיא כַח לֹא מְצַאנוּהוּי יִשְׁגִּיב בְּכַחוּ וּמִי לְמַדּוּ:
 שְׁלֵמָה שְׁמֹ כִי שְׁלוֹ שְׁלוֹם. כִּי יִדְבַר אֵל חֲסִדֵי שְׁלוֹם:
 שֵׁם יי אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֲרַחֵה תוֹעֵפּוֹת רֵאֵם לוֹ כְּכַפִּיר וּכְאֲרִיָּה:
 שְׂרִי מְאֹרֵי מַלְכֵי וְאֵלֵי. הַלְלוּהָ שְׁמֹ נִפְשֵׁי הַלְלוּ:
 תְּתַמֵּם עִם יוֹשְׁבֵי גְמַעִים הַשְּׂרִינִים שְׁלֵשֶׁת הַרְוּעִים (נִ"א רַעִים):
 תְּתַדְּסֵד תְּתַפְּדַר עַמָּם. וְעִם עֲקֻשִׁים תְּתַפְּל לְהַמָּם:
 תְּמִים דְּרַכָּה תְּקִיף מְכָלִי תוֹכֵל לְבַדָּךְ לַעֲשׂוֹת אֵת כְּלִי:
 תוֹחֲלֵתִי וְסִבְרִי וְתַקְוֹתִי. תֵּאֲצֵת נִפְשֵׁי וְחַשׁוֹקְתִי:
 תְּהַלְחֵתִי וְתַפְאֲרֵתִי וְעוֹי מִפְּעֵי אִמִּי צוֹחִי וְגוֹחִי:
 תְּמִים דְּעִים אֵל דְּעוֹת אַחֲרֵי. כָּל תְּלַבְּבוֹת הוֹרֵשׁ יְחַד:

לְיוֹם חַמִּישִׁי

מִי כְמוֹךָ דְּעָה מוֹרָהי נִיב שְׁפָתַיִם אֵתָּה בּוֹרָא:
 מְחַשְׁבוֹתֶיךָ עֲמָקוּ וְרַמּוּ. וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:
 לֹא לְפִירוֹךְ חֲכַמְתֶּךָ וְלֹא הִכְיֵנוּךָ תְּבוֹנָתֶךָ:
 לֹא קִבְלָתָ מְלַכּוֹתֶךָ. וְלֹא יִרְשָׁתָ מִמְּשַׁלְתֶּךָ:
 לְעוֹלָם יְהִי לָךְ לְבַדָּךְ. וְלֹא לְאַחֲרִים כְּבוֹד הוֹדָךְ:
 וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אַחֲרִים. תְּהַלְתֶּךָ לְפָסְטִילִים וְחָרִים:
 וְכְבוֹד וְגַם כָּל יִקָּר מֵאַתָּה. וְכְבוֹדָךָ לֹא לְחָרִים אֵתָּה:
 אֵתָּה תִּעַד בְּיַחְדָּךְ. וְתוֹרָתֶךָ וְעִבְרֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדֶךָ אֵתָּה עַד אֶמֶת וְאַנְחֵנוּ עֲבָרֶיךָ:
 לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הַקְּדִימָה. וּבְמַלְאכְתֶּךָ אֵין זָר עֲפָךָ:

לא נועצת ולא לפדת • בתך שך בריאות פי נבינות:
ממעמקי מחשבתך • ומלכה כל פעלותך:

קצות דרכך הלא הפרני • ומפעשיך הן ידעני:

שאחתה אל כל יצרת • לכה מאמת לא נברעת:
לעשות מלאכתך לא לחצת • וגם לעזר לא נצרכת:

כי היית לפני הכל • ואז באין כל לא נצרכת כל:
כי מאהבתך עבדך • כל בראת לכבודך:

ולא נודע אל וולתך • ואין כמך ואין בלתך:
ולא נשמע פן אז והלאות • ולא קם ולא נהיה ולא נראה:

וגם אחרך לא יהיה אל • ראשון ואחרון אל ישראל:
ברוך אתה יחיד ומיוחד • יי אתך ושמו אחד:

אשר מי יעשה כמלאכתך • כמעשיך וכגבורותך:
אין יציל גלות יצרתך • ואין בריאה פי אם בריאתך (כ"ט מלאכה):

כל אשר תהפוך תעשה בכל • כי אמת נעליך על כל:
אין כמך ואין בלתך • פי אין אלהים וולתך:

אתה האל עושה פלא • ודבר כמך לא יפלא:
מי כמך נרא תהלות • אלהים לכה עושה גדולות:

אין אותות כמו אוחותך • אף אין מופת כמו מופתך:
אין תבונה כתבונתך • אין גדלה כגדלתך:

כי מאד עמקו מחשבתך • וגברו דרכי אוחותך:
אין גאון כמו גאוהך • אף אין ענה כענותך:

אין קדש כקדשתך • אין קרבות כמו קרבתך:
אין צדקה כמו צדקתך • אין תשועה כתשועתך:

אין זרוע כזרעותך • אין קול כרעם גבורותך:
אין רחמים כרחמנותך • אין חנינות כחנינותך:

אין אלהות כאלהותך • ואין מפליא כלשם תפארתך:
פי שמוותך אלים מרועים • בזכרך לחוצים להפליא נחוצים:

וְאַשְׁרֵי וְתִרְטוֹם לֹא יִלְחָצוּקָהּ . וְכָל שֵׁם וְלֶחֶם לֹא יִנְצָחוּקָהּ :
 לֹא יִנְצָחוּקָהּ כָּל הַחֲכָמִים . כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַהֲרֻטְמִים :
 אֵתָהּ מְשִׁיב לְאַחֹר חֲכָמִים . לֹא יוֹכְלוּלָהּ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים :
 לְהָשִׁיב לְאַחֹר מְצוּתָהּ . לְהִפָּר עֲצַת סוּר גְּדוּתָהּ :
 מְרֻצוֹתָהּ לֹא יַעֲבִירוּקָהּ . לֹא יִמְהַרְרָהּ וְלֹא יֵאֲתָרָהּ :
 עֲצָתָהּ תִּפְרַע עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים . וְעוֹד מַחְלִישׁ לֵב אֲמִיצִים :
 אֵתָהּ מְצַחַת וְסַחֲרָהּ מְשֻׁחָה . וְאִין עֲלֶיהָ פִּקִּיד מְצַחָה :
 אֵתָהּ מְקוּהָ וְאִינָהּ מְקוּהָ . לָהּ כָּל מְקוּהָ נֶפֶשׁ תִּרְוָה :
 וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עֲנִינָם . וְכָל יִקָּר אֲשֶׁר בָּהּ אִין דְּמִיּוֹתָם :
 לֹא מִהַשְׁבוּתָם מִחֲשֻׁבוֹתָהּ . כִּי אִין בּוֹרֵא זוּלָתָהּ :
 וְאִין דְּמִיּוֹן נִפְלֵא אֱלֹהֵינוּ . וְאִין חֲקֵר נִשְׁגָב אֲדוֹנֵנוּ :
 סַחֲרָהּ מִכָּל סַחֲרוֹר וְעֵמוּס . מִכָּל עֵמוּס וּמִכָּל כְּמוּס :
 דֶּק מִכָּל דֶּק וְצָפוֹן מִכָּל . צָפוֹן וְיִכּוֹל מִכָּל יִכּוֹל :
 נִשְׁגָב מִכָּל נִשְׁגָב וְנִעְלָם . מִכָּל נִעְלָם וְשִׁמוֹ לְעוֹלָם :
 גְּבוּהָ מִכָּל גְּבוּהָ וְעֲלִיּוֹן . מִכָּל עֲלִיּוֹן וּמִכָּל חֲבִיּוֹן :
 חֲבִי וְעֵמוּק מִכָּל עֵמוּק . יֵב כָּל דַּעַת עֲלֵיו חֲמוּק :
 שְׂאִין שִׁכְלָה וּמִדַּע וְהִכְמָה . יִכּוֹלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל מְאֻמָּה :
 לֹא מְשִׁינִים לוֹ אִיָּהּ וְכִפְהָ . לֹא מוֹצִאִים לוֹ דְּבַר דּוּסָה :
 מְקַרְהָ וְעַרְעֵר וְשִׁנְיָהּ וְטַפְלָהּ . וְתִבְרַר וּמִסְמֵךְ אֹרֶךְ וְגַם אוֹפֵל :
 וְלֹא מוֹצִאִים לוֹ מְרָאָה וְצָבֵעַ . וְלֹא כָּל טָבֵעַ אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשִׁבְעֵ :
 לְכֵן גְּבוּחוֹת כָּל עֲשֻׁתוֹנוֹת . וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֲשֻׁבוֹנוֹת :
 וְכָל שְׂרַעְפִּים וְכָל הַרְחוּדִים . גִּלְאִים לְשׁוֹם בּוֹ שִׁיעוּרִים :
 מִלְשַׁעְרָהּ וּמִלְהַגְבִּילוֹהָ . מִלְתִּאֲרָהּ וּמִלְפָּרְסָמָהּ :
 כָּכָל שְׁכִלְנוּ חִפְשֻׁנוּהָ : כְּמִדַּעֵנוּ לְמִצּוֹא מַה הוּא :
 לֹא מְצַאנָהּ וְלֹא יִדְעָנוּהָ . אֵתָהּ מִמְעַשְׂיוֹ הַכְּרָנָהּ :
 שֶׁהוּא לְכִדּוֹ יוֹצֵר אַחֲרָי . חַי וְכָל יוֹכֵל וְחָכֵם מְיוֹחֵד :
 כִּי הוּא הָיָה לְכָל קוֹדֵם . עַד כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קִדְם :

בַּעֲשׂוֹתָו בְּלִי כָל מְאֹמִים אֶת פְּלִי יִדְעֵנּוּ כִּי הוּא כֹל יָכוֹל:
 בְּאִשֶּׁר מַעֲשֵׂיו בְּחִכְמָה בְּלָם. יִדְעֵנּוּ כִּי בְּבִרְתָּה פְּעֻלָּם:
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּחִדְשׁוֹ בְּלָם יִדְעֵנּוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
 בְּאִשֶּׁר הָיָה קוֹדֶם לְכָלֶם. יִדְעֵנּוּ כִּי חַוָּא חַד (וְקִים) לְעוֹלָם:
 וְאֵין לְהִרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנִי בְּלִבִּי וְלֹא כַסְפֵּרְנִי:
 לְמִמֶּשׁ וְגוֹדֵשׁ לֹא נִשְׁעֵרְהוּ. לְמִסְפֵּל וְחַוָּא לֹא נִדְמָהוּ:
 וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעֶקֶר וְנִצְבִי וְלֹא לְמִין וְכֹל אֵין וְלִכְל נִקְצֵב:
 כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמְבֹדְעִים בַּעֲשֵׂר בְּלֹאִים:
 וְשִׁבְעַת פְּמִיּוֹת וְשִׁשְׁתַּת נְהוֹתִי וְשִׁלֹּשׁ נְהוֹת וְעֵשֶׂת וְיִמְדוֹת:
 הֵן בְּבוֹרָא אֵין נֵם אַחֲד. כִּי הוּא בְּרָאם בְּלָם יַחַד:
 בְּלָם יִבְלוּ אִף יִתְלוּפוּי הֵם יֹאבְדוּ וְאִף יִסּוּפוּ:
 וְאַתָּח תַּעֲמוֹד וְתִבְלֶה בְּלָם. כִּי חַי וְקִים אַתָּה לְעוֹלָם:

ל יוֹם ש ש ש

אַתָּה לְבִדְךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
 כָּל הַאֲרָצוֹת לֹא יִכְלֹקֶה. וְאִף שְׁמַיִם לֹא יִכְלֹמֶה:
 אִז (כ"ט אף) יִהְיִלוּ מִיָּם חַיִּים מִסְּפָרָה אֱלֹהִים חַיִּים:
 תַּעֲשֶׂה אֶרֶץ וְגַם מַיִם. וְגַם כּוֹ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם:
 נוֹטָה לְבִדְךָ הַשָּׁמַיִם רֹקַע הָאָרֶץ עַל הַפְּמִים:
 עֲשֵׂיתָ כָּל הַפְּצָה לְבִדְךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹר סַעֲדָה:
 סוֹעֵר אֵין מִי יִסְעֲדָה הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדָה:

(*) כל הנראים וכו' ה' הזה בעלמ' הוא ל' ר' סעדי' גאון ז"ל בשם שני ספריו האמרו' וכלאו הספרים כולם לעמוד על סודו להעדר ידיעה בחכמת ההגיון, לכן אמרנו: ידוע כי כל הכעלאים לא ישלשו שהעם י' עלם או עקרה, ועטור בהגיון להרענ"ס שער י' ונרות מן לאק סבן כ"י

כְּבִיחָה אִזְ כֵּן עֵתָה וְדַעְתָּהּ . וְלַעֲוֹלָם כָּל כְּבוֹדָהּ אֶתָּה :
 וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִנְעֹת * כִּי בְּמִלְאֲכָתָהּ לֹא עֲמִלְתָּ :
 כִּי כְּדָרָהּ כָּל יִצְוֵיהָ * וּבְעֵשֶׂה חֲפָצָהּ בְּמִאֲמָרֶיהָ :
 וְלֹא אֲחִרְתּוּ וְלֹא מִהֲרִתּוּ * הַכֵּל עֲשִׂיתוּ יִפֶּה בַּעֲטוֹ :
 מִבְּלִי מֵאֲמִדָּה כָּל חֲדָשְׁתָּהּ . וְאֵת הַכֵּל בְּלִיכֹל (כִּי כָּל) פְּעֻלָּתָּהּ :
 וְעַל לֹא יִסֹּד הַכֵּל יִסְדֹת * בְּרָצוֹן רוּחָהּ כָּל תְּלִיתָהּ :
 וְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹת . מֵרֵאשִׁית עַד סוֹף וְאִינָם נִלְאוֹת :
 בְּעֵינֶיהָ לֹא דָבַר הַיּוֹקֵשׁ * רָצוֹנָהּ כָּל דְּבַר רוּחָהּ עוֹשֶׂה :
 לְפַעֲלָתָהּ לֹא דַמְתָּ . אֵל כָּל הַזָּאֵר לֹא שָׁוִיתָ :
 וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאֲכָתָהּ מְלֵאכָה * חֲכֵמָתָהּ הִיא הַכֵּל עֲרֵכָה :
 לְרָצוֹנָהּ לֹא קִדְמוּ וְאֲחֵרוּ . וְעַל חֲפָצָהּ לֹא נִסְפוּ וְחֵסְרוּ :
 מִכָּל חֲפָצָהּ לֹא שָׁכַחְתָּ * וְדָבַר אֶחָד לֹא חָסַרְתָּ :
 לֹא תִחַסְרְתָּ וְלֹא תִיעַרְפֹת . וְדָבַר רַק בָּם לֹא פְעֻלְתָּ :
 אֶתָּה תִשְׁבַּחְתָּם וּמִי הִתְעִיבְתָם * וְשִׁמְךָ דָּבַר לֹא נִמְצָא בָם :
 הַחֲלוֹת בְּחֵכְמָה עֲשִׂיתָם . בְּתַבְנִיחַ וּבְדַעַת כְּלִיתָם :
 מֵרֵאשִׁית וְעַד אַהֲרִית עֲשׂוּיִם * בְּאֶמְתָּ וּבִיֹּשֶׁר וּטוֹב רְאוּיִם :
 הַקִּדְמָתָהּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיהָ . רֹב רַחֲמֶיהָ וְחֲסָדֶיהָ :
 כִּי רַחֲמֶיהָ וְחֲסָדֶיהָ * הִלֵּא מְעוֹלָם עַל עֲבָרֶיהָ :
 וְעַד לֹא כָּל חַי הַזֶּכֶן לְבַלְבָּל . לְפָנֶיהָ אוֹכֵל תִּתֵּן אֶבֶל :
 וּמִזֶּן וּמִכּוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כָּל * צָרֵכֵי הַכֵּל בְּאֲשֶׁר לְכָל :

ובפירושו למלות זרות גמורה כי המונים העליונים לכל הנשאלים הם יי כימים אשר קראו עשרה מאשרות, והסוג העליון והראשון הוא העלם, והמשעה האחרים הם עקרים המשיגים לעלם והם הכסות והאיכות והמצטרף והאנה והמצב והמחוי הוא הזמן והלו הוא הקנין והפעול והמחפעל; ויאמר בן רשד כי בטאמר המכות עלא שבעה סיכים והם המספר, והנשם, והשטח, והקו, והמאשרים והזמן, והעקום; ומספר סיני הפועל והמחפעל הם ששה כמספר סיני המנומרת והגדירות המשיגים לעלם בהשמותו, שנים מהם בטאמר העלם והם רהווי' וההפסד שהם שני יעלנו בעלם על עשנו והוא שיפשוט לונה ולבנוש

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הִרְאִשׁוּנִים. אִזּוֹ הַכִּינּוּתָם לְאַחֲרֹנִים:
 אִזּוֹ עֲשִׂיתָ אֹרֶךְ בְּשִׁלְמָהּ. אֹרֶךְ מְאֹרֶת מְפֹל שִׁלְמָה:
 בְּמָרָם כָּל יַעַר מְאֹד גִּדְּלָתָהּ. וְאַחַר כֵּן מְאֹד נִתְגַּדְּלָתָהּ:
 אִזּוֹ בָּאֵין לִבְרֵשׁ הַיּוֹד וְהַהֲדָר לִבְרֵשׁ יְעֹד לֹא אֹרֶגְגַּת לִבְשׁ:
 אֹדֶר בְּשִׁלְמָהּ וְכַמְעִיל עֹמְתָהּ. שָׁמַיִם פִּירְעָה נוֹמְתָה:
 עֲשִׂיתָ בָּם לְאֹרִים הִרְכִּים יְוֹרְצוּ וְשׁוֹב בְּנִמְחַ מְהִלְכִים:
 הִבְדִּילָתָ בֵּין מַיִם לְמַיִם. בְּמִתְחַת רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם:
 מְזוֹנֹת מְעוֹנֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם יְעוֹף יְעוֹפָה עַל (פְּנֵי רְקִיעַ) הַשָּׁמַיִם:
 עֹשֵׁב וְחֲצִיר לְקֶשֶׁה אֲדָמָה. מֵאֲכָל לַחַיָּה אֶלְכָל פְּדָמָה:
 בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גֵּן נִמְעֶתָ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ:
 יְעוֹר כְּנִגְדָה עֲשִׂיתָ לוֹ. הִי מְחִסּוֹרוֹ אֲשֶׁר יְחַסֵּר לוֹ:
 כָּל מְעֻשֶׂיךָ בְּיַד פִּתְיָהּ. וְתַחַת רִגְלֵיו הַכֹּל שָׁתָה:
 לְהַעֲלוֹת מַדָּם בְּקֶרֶן וְצִאֵן. עַל מִבְּחַרְךָ יַעֲלֶה לְרִצֵּן:
 עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתוֹנֶת לְשֶׁרֶת. לְהַדְרֵת קוֹדֶשׁ וּלְהַפְאֵרָה:
 שָׁמַתָּ בְּקֶרְפוֹ חֲכֵמַת אֱלֹהִים. כִּי יַצְרֵתָ לָהּ בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים:
 לֹא מְנַעַתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה יְצִרְכֵי אָדָם וְכֹלָם בְּתַכְמָה:
 מְעֻשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגִדְּלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כָּלָם יִהְיֶה:
 רַבּוּ וְגִדְּלוּ מְאֹד מְעֻשֶׂיךָ יְיָ וְדוֹדֶךָ יְיָ כָּל מְעֻשֶׂיךָ:
 כָּל פְּעֻלָּתָ לְמַעֲנֶה. וְלִבְסֻדְךָ כָּל קִנְיֶנְךָ:

כורה אחרת וכשחנה מעלם אל עלם אחר, והניס מהם בעלמך הכמות והם
 הצמיחה והיינו השינוי מקטנות לגדלות, והדוידוך והוא שינוי סגולת לקטנות,
 ואחד בעלמך האיות והוא השינוי בתכונותיו סגולת אל עתה או שקיב
 אל חוס וכדומה, והוא הנקרא שינוי בסתם, ואחד מהם בעלמך האצט והוא
 ההעחק מעקום אל עקום; ויאמר עוד כי לכל גזירה ר"ל לכל שאר גזר
 וחתך יתכנו ג' עניני ביאור, ביאור בגדר והוא אשר יחסר עטת והבדל
 כאשרנו האדם הוא הי מרבר, וביאור בחוק והוא העמחנר. עסיג ובגיל
 או מקכה כאשרנו האדם הוא הי צוחק או הי כוחב וכדומה, וביאור הי
 לא בגדר ולא בחק והוא העמחנר עיין עסקרה כאשרנו בכלת
 זהו אדם לבן או סופר טהור; ושלוש עתות הם המולף והכוה

שיר היחוד ליום שבת

אז ביום השביעי נחת יום השפּת על פּן ברכת:

ועל כל פועל תהלה ערוכה. חסדיך בכל עת יכרכוה:

ברוך יי יוצר פלים אלהים היים ומלך עולם:

כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיך וחסדיך:

ובמצרים החלות להוריע פי מאד נעלית:

על כל אלהים בעשות בדם. שפטים גדלים ובאלהים:

בבקעה ים סוף עמך ראוי היר הנדולה ויראו:

נהנת עמך לעשות לה. שם הפארת לתראות גדלך:

ודברת עם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:

ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה אלש לא עבר:

תפה לעמך דגן שמים וכעפר שאר ומצור מים:

תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:

בשבור ישמרו הקים ותורות אמרת י אמרות טהורות:

ותעידנו במרעה שמן. ומתקמש צור פלגי שמן:

בנוחם פנו עיר קדשך. ופארו בית מקדשך:

ותאמר פה אשב לארץ. ימים צדה בך אכרך:

כי שם חבתי זכתי צדק אף בדיןך ילבשו צדק:

ובית הלוי נעימות יאמרו. לה ותרנעו אף ישירו:

בית ישראל ויראו יי וכברו וידו שמך יי:

הטיבות מאד לראשונים. כן תטיב גם לאחרונים:

יי חשיש גא עלינו פאשר ששפת על אבותינו:

אותנו לדרבות ולהטיב. תודה לה לעולם פי תטיב:

יי תבנה עירך מהרה. פי עליה שמך נקרא:

וקרן דוד תצמיח בה. ותשבון לעולם יי בפקרבה:

זכתי צדק שמך נזבחה. וכימי קדם תערב מנחה:

והעמיד ושלש מדות הם הם המדעות נשם ג' רחמים שהם האורך והרוחב והעומק, והם לורת הקו והשטח והנשם! והנה הענינים הזכורים הם סקיפיים כל הנכללות עם עשיניהם וחשיני עשיניהם וכולם שינויים ננשמים ונמקריהם לכן אין גם אחד מהם כנורא ית' כי הוא נורא כל עלם וכל מקרה והוא ערוסם סבל שינה והשמות ואין כח נרעין לחפסם זו כל פאוסה.

וּבְרַךְ עִמָּךְ בְּאוֹר פְּנֵיךָ. כִּי תַפְצִים לְעִשׂוֹת רִצּוֹנְךָ:

וּבְרִצּוֹנְךָ תַעֲשֶׂה חַפְצֵנוּי. הַבֵּט נָא עִמָּךְ בְּלִנּוּ:

בְּדַרְתֵּנוּ הַיּוֹת לָךְ לְעַם סִגְלָה. עַל עִמָּךְ בְּרַכְתָּךְ סָלָה:

וְחַמִּיד נִסְפַר תְּהַלְלֶךָ. וְגַהֲלַל לְשֵׁם תִּפְאָרְתְּךָ:

וּמִבְּרַכְתָּךְ עִמָּךְ יִבְרַךְ. כִּי אָתָּה כָּל אֲשֶׁר יִלְמְדוּ מִסִּדְּךָ:

וְאֵינִי בְעוֹדֵי אֲהַלֵּלָהּ בּוֹרְאֵי. וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צַבְאֵי:

יְהִי שֵׁם יְיָ מִסִּדְּךָ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

בְּפִתּוֹךְ בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ בָּל

הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לֵי: עֲנַת דְּנִיָּא וְאָמַר לְהוּא שְׁמָהּ הִי אֱלֹהָא מְבַרְכָּךְ

מִן עַלְמָא וְעַד עַלְמָא הִי חֲכַמְרָא וְגַבְרָתָא הִי לֵהּ הִיא: וְנֹאמְר

וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם יֵשׁוּעַ וְקַרְמְיָאֵל בְּנֵי חַשְׁבַּנְיָה שְׂרָבְיָה הַוּדַיָּה שְׂבַנְיָה

פְּתוּדַיָּה קוּימוּ בְּרַכּוּ אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיְכַתְּבוּ שֵׁם

בְּבוֹרְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרַכָּה וְתַהֲלָה: וְנֹאמְר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן וְהִלְלִיהֶם: וְנֹאמְר וַיְבַרְכְּךָ

דְּוִיד אֵת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקְּהָל וַיֹּאמְר דְּוִיד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

כַּשְׁפּוֹתֵינִי הַלְלוּן הַקֵּדָא לְאַנְעִים זְמִירוֹת יֵשׁ לְנוֹמֵר ל' פַּסְקִים סֵלָה

שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבְּאוּ מִלֵּךְ הַכְּבוֹד:

מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עוֹזוּ וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מִלְחָמָה:

שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם וְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבְּאוּ מִלֵּךְ הַכְּבוֹד:

מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

אֲנַעִים וְזִמְרוֹת וְשִׁירִים אֲאָרֹזֵי. כִּי אֱלֹהֵיךְ נִפְשֵׁי תַעְרוֹנוּ:

נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדִיךָ. לְדַעַת כָּל רֹחַ סוֹדְךָ:

מִדֵּי דְבָרֵי בְּכַבּוֹדְךָ. הַזְמַתָּ לְפִי אֵל הַדְּרִיף:

עַל כֵּן אֲבַדְרָךְ בְּךָ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע"פ א"כ

אֲסַפְרָה בְּבוֹרְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְךָ אֶכְנֶךָ וְלֹא יִדְעִיתִיךָ:

יְיָ יִרְיִי אֵיךְ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. רַמְיֹת בְּיַד כְּסוֹד הַדְּרִיף:

שיר הכבוד

גְּדַלְתָּהּ וּגְבוּרָתָהּ * בָּנּוּ לְתַקְיָה פַעֲלָתָהּ:

דָּבַדְתָּ אוֹתָהּ וְלֹא כָפַי לְשִׁיךְ. וַיִּשְׁחָדְךָ לְפִי מַעֲשֵׂיךָ:

הַמְשִׁילֶךָ בְּרוּךְ חַיּוֹנוֹת * הִנֵּה אַחַד בְּכָל דְּמִיּוֹנוֹת:

וַיַּחֲזוּ בְךָ וּקְנָה וּבַחֲרוֹת. וְשַׁעַר רֵאשִׁיךָ בְּשִׁיבָה וְשַׁחֲרוֹת:

זְקֵנָה בַּיּוֹם דִּין וּבַחֲרוֹת בַּיּוֹם קָרְבִי * כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדִיו לֹוֹרֵב:

תָּבֵשׂ כְּבֶעַשׂוּעָה בְּרֵאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לֹו יָמֵינוּ חֲרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

מִלֵּלֵי אוֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלֵא * וּקְצוֹתָיו רְסִיסי לִילָה:

יִתְפָּאֵר בִּי כִי תִפְּץ בִּי. וְהוּא יִדְוֶה לִי לְעַטְרַת צְבִי:

כְּתָם טָהוֹר פִּי דְמוּת רֵאשׁוֹ * וְהֵקַעַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ

לְחַן וּלְכַבֵּד צְבִי תִפְאָרְתָהּ. אֲמַתּוֹ לֹו עַטְרָה עַטְרָה:

מִחֲלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוֹת * קְצוֹתָיו תְּלַתְלִים שַׁחֲרוֹת:

נִיחָה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאָרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֵאשׁוֹ שִׁמְחָתּוֹ:

סִגְלָתּוֹ תְהִי כִידּוֹ עַטְרָתִי * וְצִנְיָה מְלוּכָה צְבִי תִפְאָרְתָהּ:

עֲמוּסִים נִשְׂאֵם עַטְרַת עֲנָדִם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּפָדִם:

פִּי אֲרוֹ עָלַי וּפִאֲרֵי עָלָיו * וּקְרוּב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֱלֹוִ:

צַח וְאֲדוּם לְלִבְשׁוֹ אָדוּם. פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ כְּבוֹאֵוֹ מֵאֲדוּם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הִרְאָה לְעֵנָי * תְּמוּנַת יְיָ לְנֹגַד עֵינָיו:

רוֹצֵה בְּעַמּוֹ עֲנִיִם יִפְאָר. יוֹשֵׁב הַהַלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

רֵאשׁוֹ דְבָרָה אֲמַת קוֹרָא מְרֵאשִׁי * הוֹר וְדוֹר עִם הוֹרֶשֶׁה הָרוֹשׁ:

שֵׁית הַמּוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְהִי לְרֵאשִׁי עַטְרָתִי * וְתִפְלְתֵי תִפְחוֹן קְטוֹרֶת:

תִּיבָר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל כְּרַבְּנֶיךָ:

בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֵאשׁוֹ מִשְׁבִּיר * מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּבִיר:

וּבְבִרְכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֵאשׁוֹ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ כְּבִשְׂמִים רֵאשׁוֹ:

יַעֲרַב נָא שִׁירֵי עָלֶיךָ * כִּי נִפְשִׁי תַעְרוֹג אֵלֶיךָ:

סדר נשיאת כפים

כשהחזן אומר ומפני חטאת מאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שמי
 סמני לבטלה ומכל ישראל בכלל ופרט שלא במקום מצוה בין באונס ובין
 ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים מארבע כנפות הארץ והגשמה
 דאזלין ערטלאין הנפורים בין הגוים ועל ידי זה חרב עירנו ושמים בית מקדשנו
 וגלה יקרנו ונטל כבוד מכות חיינו חפליטם הקליפות כל הגיצויות הקדישות
 שבעולם ויחזרו לקבצם בקדושה שנית וקרב פוורנו מבין הגוים ונפוצותינו
 כנס מירכתי ארץ ויקים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שכנותך והחכה
 ושב וקבעך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה
 השמים משם יקבעך ה' אלהיך ומשם יקדך ויקוים בנו באהבתו ובחמלתו הוא
 גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם בבח השם הקדוש הזה בים בים
 הקדוש הזה חביו היוצא מפסוק "חיל כלע" ויקיאנו שתחזרים לכבד
 קדושה ויגאלנו נאולת עולם לחבר האוהל להיות אחד:

אין נשיאת כפים פחות מעשרה והכהנים מן הסנין. אפי' סתפלגין
 דבית שאן שם ס"ת נושאין כפיהם. נחפזט הענהג נאלו הפדינות
 שאין הכהנים נושאים כפיהם אלא בימים טובים שהם ימי שפחה וטוב
 לבהוא ינרך כי לריך זיהיה הפנרך נשמה, ומעט זה האבל אינו יושא
 את כפיו, ולריך האבל ללאת שנהג כשהכהנים דוחזין ידיהם לעלית
 לדוכן, שלא יהא נב"ה כשהש"ץ קורא כהנים שלא יענו נב"ה
 בהן שעוד נתפלה והחזן מניע לרלה פוסק ועולה, ואם יש כהנים
 אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן נשכעלים. ואפי' שנטל
 ידיו שחרית חזר ובוטל ידיו. והלוי ילק קים על ידיו, אם אין לוי
 נב"ה ישפנו הגבאים קים על ידיהם, ואם אין כבוד נב"ה ולא
 לוי ישפך הכהן עלמו על ידיו ולא ישראל. כשתחיל הש"ץ רנה יפקרו
 הכהנים שנב"ה רגליהם לעלות לדוכן, וכשעושיין על הדוכן יאשרו זה.
 יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שחתייה הברכה הזאת
 לכהנים

שצויתנו לברך את עמך ישראל | שצוית הנהגים לברכנו

ברכה שלמה ולמה יהיה ברך מכשול ועין מעורה ועד יעלה
 ושאריות נחמלה זו עד שיכלה עפי הזכור אמן שלאמר השב שפך יבו
 כדי שיענו הזכור אמן על תרווייהו ועושים הכהנים עם שניהם
 כלפי היכל עד שיתחיל הש"ץ כהנים נקול רם ולא עוזרין פניהם כלפי
 העם ולא יחזירו פניהם בין נתחלה בין נסוף אלא דרך יעין וענכך.
 וענביהין ידיהם כנגד כתפיה' ופוזטין ידיהם וחולקין אלנעומיהן, ושכוזין
 לעשות ה' איזורים בין שני אלנעומ לשני אלנעומ אורי אחדובין אלנע לבדל
 ובין גדל לגדל לקיים מנין מן הזרכים. אין לכהנים לכנן אלא כינת
 אחד שתחלה ועד סוף, כדי שלא ינאו לדיטעוף דעת. נשעה שהכהנים
 ינרכין את העם לא יביטו ולא יסיחו דעתם אלא יהא פניהם כלפי
 זה כש עושיין נחמלה. אלו מקומות שהכהנים הופכין פניהם לדרום
 מפון: יברכך, וישמרך, אליך. לך. שלום. ולריך הכהן לכוון בעלת
 שהא"ת"ש ישיע חכמה על ישראל. ונפלת וישפרד עיניו שהא"ת"ש

יחן זכים לישראל. ובעלת יאר יכוין שהאל ית"ש יוסף חיים לישראל.
ובעלת ויחנך יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל בנשיאת קו. ובמלות
ישא ה' פניו אליך יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל בעושר
ועשלה. ובמלות וישם לך שלום יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל
בנרבת שלום כמשמעו.

ע"כ סלחתי כוונות האלו כחוננים נאם ספר יצירה, וכראה שעל כן כהנו קדושינו
להאריך קצת בנלוכים לבוין כל אלה יהם כוונות הפשוטות שכל כהן יכול לבוין
בזה, ופי שגא דסוד ה' ישלח כוונות גדולות על פי הסדר בכתבי האר"י ז"ל.

וכל אדם יכוין לבדבת כהנים ויהא פניו בלפי הכהנים ולא יסתכל בהם.
והאנשים הנוהגים לאחר פסוקים פעין כל סלה וסלה של ברכה יהיו
כוהרים לאחרם בשעה שהש"ץ סגנון דוקא אבל לא בשעה כהנים סגנונים.
והש"ץ עקרא את הכהנים סלה בעלה עד שסייעו פסוק ראשון,
ואז הקהל עוין אסון, וכן אחר פסוק שני ואחר פסוק שלישי.

רצה לש"ץ

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והושב את
העבודה לדמיר ביתך ואשי ישראל ותקלתם באהבה
תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותערב עליך עתירתנו פעולה וקרבן אנא רחום ברחמיה הרבים
הושב שכנתך לציון וסדר העבודה לירושלים ותהינה עינינו
בשוכה לציון ברחמים ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים
קדמוניות:

הש"ץ ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואהי אבותינו אבי כל-
בשר יוצרנו ויצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיייתנו וקיימתנו בן החייו
ותקיימנו ותאסף גליותינו לחצרה
קדשה לשמך הקדוש ולעשתך צונק
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מודים לך בריף אל הוהודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן
לשענו אתה הוא לדור דור
נודה להונספר הלהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיק ששכל יום עמנו ועל

פָּנָיו פָּנֵה אֱלֹהֵי וְתַנְנִי כִּי יָחִיד וְעֵנִי אֲנִי:

אֱלֹהֵי יְיָ נַפְשִׁי אֲשֵׁא:

וְחַנּוּךְ הִנֵּה כְּעֵינֵי עֶבְדִּים לְ יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שֹׁפְחָה לְ

יַד גְּבוּרָתָהּ כִּן עֵינָיו לְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁחַנְנוּ: רַב־שֵׁעַ

יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָתָהּ מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמִצָּא

חַן וְשִׁלָּל טוֹב כְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ חַנּוּן לָךְ קָדְמוֹ הַיְהוּה וְרוּחַם לְבִקְרִים יִלְךָ

יִשְׁוֹעַתְנוּ בְּעַת צָרָה:

פָּנָיו אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִפְּנֵי בְיוֹם צָר לִי הִטָּה אֱלֹהֵי

אֲזַנְךָ בְיוֹם אֶקְרָא מִדֹּר עֲנֵנִי:

אֱלֹהֵי נִשְׂאֵתִי אֵת עֵינֵי הַיֹּשֵׁב בַּשָּׁמַיִם:

וְשִׁמוֹ אֵת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

לָךְ יְיָ הַגְדֵּלְהָ וְהַגְבִּירְהָ וְהַתְפַּאֲרֵת וְהַנְּצִחַת וְהַהוֹד

כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַגְּשֵׁא

לְכָל לְרֵאשִׁי:

שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם לְהַחֲזֹק וּלְקַרֹּב אָמַר יְיָ וְהִפְאִתּוֹ:

בשערי ציון כתוב שלא יאמר אלל שלום הרבון רק יאמר זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שחעשה למען קדושת חסדיך וגדול רחמיך הפשוטים ולמען סהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתיים אחזיר היוצא מפסוקים של ברכת כהנים

(ויהרהר השמות האלה בעתשגנו ואל יוליאס עפיו)

אֲנַקְתֶּם פִּסְתֶּם פִּסְפִּסִּים דִּיוֹנִסִים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפילתי ואנקתי חסיד כשם ששמעת אנקתי יעקב חסימך הנקרא איש חם וחתן לי ולכל נפשות ביחי מזונתינו ופרנסתנו ברו ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ירך הרש

בשם שנחת פסת לחם לאכול ובגד ללבוש לעקב אבינו הנקרא איש
 חם ותחננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. וידע דברי
 נשמעין לעבודתך. כשם שנחת את יוסף צדיקך בשערי שהלבישו
 אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו.
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אור. ותצליחני בדרכי ותן בלבי
 ביגה להבין ולהשכיל ולסיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודיחך.
 ותצילני משגיאות ותסור רעיוני ולכי לעבודתך. ותאריך ימי
 (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)
 בטוב ובנעימת ברוב עוז ושלוש. **אמן סלה:**

ויכוון לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל **אמן:**
 אֲדוּר בַּמְרוֹם שׁוֹכֵן בַּנְּבוֹרָה אֵתָהּ שְׁלוֹם
 וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם יְהִי רְצוֹן שְׁתִּשָּׂים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ
 בְּיַם יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתְּ שְׁלוֹם:

והכהנים עוזרין פניהם כלפי היכל ואמרין:

רבוץ העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עפנו כְּאִשֶּׁר
 הַבְּמַחְתָּנוּ הַשְּׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

הכהנים זכרו נכעילת מעליהם שלא יגשום נזים ואם נגעו יזרח לישול ידכם.
 שֵׁם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַבְנוּ אָבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד כְּאֶחָד בְּנֵיךָ
 כִּי כְּאֶחָד בְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת
 חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֵיךָ
 לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ:

RECON

